ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ ΕΠΤΑ ΜΕ-
τὰ σχολίων παλαιῶν καὶ πάνυ
ὠφελίμων.

SOPHOCLIS TRAGOE-

DIAE SEPTEM, CVM INTER-
*pretationibus uetustis & ualde
utilibus.*

Τὰ τῶν τραγῳδιῶν ὀνόματα.

Tragœdiarum nomina.

Αἴας μαστιγοφόρος	Aiax flagellifer.
Ἠλέκτρα	Electra.
Οἰδίπους τύραννος	Oedipus tyrannus.
Ἀντιγόνη	Antigone.
Οἰδίπους ἐπὶ κολωνῷ	Oedipus coloneus.
Τραχίνιαι	Trachiniæ.
Φιλοκτήτης	Philoctetes.

ANNO XLIIII.

Ἐπιγράμματα εἰς Σοφοκλέα.

Σιμωνίδου.

Ἐσβέσθης γηραιὲ σοφόκλεες, ἄνθος ἀοιδῶν,
οἰνοπὸν βάκχου βότρυν ἐρεπτόμενος.
ἠρέμ' ὑπὲρ τύμβοιο σοφοκλέος, ἠρέμα κισσὲ
ἑρπύζοις χλοεροὺς ἐκ προχέων πλοκάμους.
καὶ πέταλον πάντῃ θάλλοι ῥόδου, ἥ τε φιλορρὼξ
ἄμπελος, ὑγρὰ πέριξ κλήματα χευαμένη.
εἵνεκεν εὐμαθίης πινυτόφρονος. ἣν ὁ μελιχρὸς
ἤσκησεν, μουσῶν ἄμμιγα καὶ χαρίτων.

Ἐρυκίου.

αἰεί τοι λιπαρῷ ἐπὶ σήματι δῖε σοφόκλεις,
σκηνίτης μαλακοὺς κισσὸς ἅλοιτο πόδας.
αἰεί τοι βούπαισι περιστάζοιτο μελίσσαις
τύμβος ὑμηττείῳ λειβόμενος μέλιτι.
ὡς ἄν τοι ῥείῃ μὲν ἀέναος ἀτθίδι δέλτῳ
κηρός. ὑπὸ στεφάνοις δ' αἰὲν ἔχοις πλοκάμους.

Διοσκορίδου.

τύμβος ὅδ' ἔστ' ὤνθρωπε σοφοκλέος. ὃν παρὰ μουσῶν
ἱρὴν παρθενίην ἱερὸς ὢν ἔλαχεν.
ὅς με τὸν ἐκ φλιοῦντος ἔτι τρίβολον πατέοντα
πρίνινον, ἐς χρύσεον σχῆμα μεθηρμόσατο.
καὶ λεπτὴν ἐνέδυσεν ἁλουργίδα. τοῦ δὲ θανόντος
εὔθετον ὀρχηστὴν τῇδ' ἀνέπαυσα πόδα.
ὄλβιος, ὡς ἀγαθὴν ἔλαχες στάσιν. ἡ δ' ἐνὶ χερσὶ
κούρειμος ἐκ ποίης ἥδε διδασκαλίης.
εἴτε σὺ ἀντιγόνην εἰπεῖν φίλον. οὐκ ἂν ἁμάρτοις.
εἴτε καὶ ἠλέκτραν. ἀμφότεραι γὰρ ἄκρον.

❧

Σοφοκλῆς, σοφίλου κολωνῆθεν ἀθηναῖος τραγικός. ἐτέχθη κατὰ τὴν ογ΄ ὀλυμπιάδα. ὡς πρεσβύτερος εἶναι σωκράτους ἔτη ιζ΄. οὗτος πρῶτος τρισὶν ἐχρήσατο ὑποκριταῖς. καὶ τῷ καλουμένῳ τριταγωνιστῇ. καὶ πρῶτος τὸν χορὸν ἐκ πεντεκαίδεκα εἰσῆγε νέων πρότερον δυοκαίδεκα εἰσιόντων. προσηγορεύθη δὲ μέλιττα, διὰ τὸ γλυκύ, καὶ αὐτὸς ἦρξε τοῦ δρᾶμα πρὸς δρᾶμα ἀγωνίζεσθαι. ἀλλὰ μὴ τετραλογίαν. ἔγραψε δ᾽ ἐλεγείαν τε, καὶ παιᾶνας, καὶ λόγον καταλογάδην. περὶ τοῦ χοροῦ πρὸς θέσπιν καὶ χοίριλον ἀγωνιζόμενος. παῖδας δὲ οὓς ἔσχεν, οὗτοι. ἰοφῶν λεωσθένης. ἀρίστων. στέφανος μενεκλείδης. τελευτᾷ δὲ μετ᾽ εὐριπίδην ἐτῶν ς΄. ἐδίδαξε δὲ δράματα ρκγ΄. ὡς δέ τινες καὶ πολλῷ πλείω, νίκας δὲ ἔλαβε κδ΄.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΑΙΑΝΤΟΣ ΜΑΣΤΙΓΟΦΟΡΟΥ

Τὸ δρᾶμα τῆς τρωικῆς ἐστὶ πραγματείας, ὥσπερ οἱ ἀντηνορίδαι, καὶ αἰχμαλωτίδες, καὶ ἑλένης ἁρπαγή, καὶ μέμνων. πεπτωκότος γὰρ ἐν τῇ μάχῃ τοῦ ἀχιλλέως, ἐδόκουν αἴας τε καὶ ὀδυσσεὺς ἐπ᾽ αὐτῷ πλέον τι ἀριστεύειν περὶ τὴν τοῦ σώματος κομιδήν. καὶ κρινομένων περὶ τῶν ὅπλων κρατεῖ ὀδυσσεύς. ὅθεν ὁ αἴας τῆς κρίσεως μὴ τυχών, παρακεκίνηται, καὶ διέφθαρται τὴν γνώμην. ὥστε ἐφαπτόμενος τῶν ποιμνίων, δοκεῖν τοὺς ἕλληνας διαχειρίζεσθαι. καὶ τὰ μὲν, ἀνεῖλε τῶν τετραπόδων. τὰ δὲ, δήσας, ἀπάγει ἐπὶ τὴν σκηνήν. ἐν οἷς ἐστι καὶ κριός τις ἔξοχος, ὅνπερ εἶναι ὀδυσσέα. ὃν δήσας, ἐμαστίγωσεν. ὅθεν καὶ τῇ ἐπιγραφῇ πρόσκειται ὁ μαστιγοφόρος, ἢ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ λοκροῦ. δικαίαρχος δὲ, αἴαντος θάνατον ἐπιγράφει. ἐν δὲ ταῖς διδασκαλίαις, ψιλῶς αἴας ἀναγέγραπται.

Αὐτὰ μὲν οὖν πράττει ὁ αἴας, καταλαμβάνει δὲ ἀθηνᾶ ὀδυσσέα ἐπὶ σκηνῆς διοπτεύοντα τί ποτε ἄρα πράττει ὁ αἴας. καὶ δηλοῖ αὐτῷ τὰ πραχθέντα, καὶ προκαλεῖται εἰς τὸ ἐμφανὲς τὸν αἴαντα ἔτι ἐμμανῆ ὄντα, καὶ ἐπικομπάζοντα ὡς τῶν ἐχθρῶν ἀνῃρημένων. καὶ ὁ μὲν, εἰσέρχεται ὡς τὸ μαστιγοῦν τὸν ὀδυσσέα. παραγίνεται δὲ χορὸς σαλαμινίων ναυτῶν, εἰδὼς μὲν τὸ γεγονός, ὅτι ποίμνια ἐσφάγη ἑλληνικά, ἀγνοῶν δὲ τὸν δράσαντα. ἔξεισι δὲ καὶ τέκμησσα τοῦ αἴαντος αἰχμάλωτος παλλακίς, εἰδυῖα μὲν τὴν σφαγὴν τῶν ποιμνίων ὅτι αἴας ἐστίν, ἀγνοοῦσα δὲ τίνος εἶεν τὰ ποίμνια. ἑκάτερος δὲ παρ᾽ ἑκατέρου μαθόντες τὸ ἀγνοούμενον, χορὸς μὲν παρὰ τεκμήσσης ὅτι αἴας ταῦτα ἔδρασε, τέκμησσα δὲ παρὰ τοῦ χοροῦ ὅτι ἑλληνικὰ τὰ σφαγέντα ποίμνια, ἀπολοφύρονται. καὶ μάλιστα ὁ χορός. ὅθεν δὴ ὁ αἴας προελθών, ἔμφρων ἤδη γενόμενος, ἑαυτὸν ἀπολοφύρεται. καὶ πρὸς τοῦτο ἡ τέκμησσα δεῖται παύσασθαι τῆς ὀργῆς. ὁ δ᾽ ὑποκρινόμενος πεπαῦσθαι,

ἔξεστι καθ' ὁσίων ἕνεκε, καὶ ἑαυτὸν διαχρῆται. εἰσὶ δὲ καὶ ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ δράματος λόγοι τινὲς Τεύκρου πρὸς Μενέλαον, οὐκ ἐῶντα θάπτειν τὸ σῶμα. τὸ δὲ πέρας, θάψας αὐτὸν Τεῦκρος, ἀπολοφύρεται. Παρίστησι δὲ ὁ λόγος τῆς τραγῳδίας, ὅτι διὰ ὀργῆς καὶ φιλονεικίας οἱ ἄνθρωποι ἥκοιεν ἐπὶ τὰ τοιαῦτα νοσήματα, ὥσπερ ὁ Αἴας προσδοκήσας ἐγκρατὴς εἶναι τῶν ὅπλων, καὶ ἀποτυχὼν, ἔγνω ἑαυτὸν ἀνελεῖν. αἱ δὲ τοιαῦται νῖκαι, οὐκ εἰσὶν ἐπωφελεῖς, οὐδὲ τοῖς δοκοῦσι νενικηκέναι. ὅρα γὰρ καὶ παρ' Ὁμήρῳ τὰ περὶ τῆς ἥττης τοῦ Αἴαντος πάνυ διὰ βραχέων, καὶ περιπαθῶς.

,, Οἴη δ' Αἴαντος ψυχὴ Τελαμωνιάδαο,
,, Νόσφιν ἀφεστήκει κεχολωμένη εἵνεκα τευχέων.

,, εἶτα αὐτοῦ ἄκουε τοῦ κεκρατηκότος, Ὡς δὴ μὴ ὄφελον νικᾶν τοιῷδ' ἐπ' ἀέθλῳ. οὐκ ἐλυσιτέλησεν ἄρα αὐτῷ ἡ νίκη, τοιούτου ἀνδρὸς διὰ τὴν ἧτταν ἀποθανόντος.

Η σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν τῷ ναυστάθμῳ, πρὸς τῇ σκηνῇ τοῦ Αἴαντος. δαιμονίως δὲ εἰσφέρει προλογίζουσαν τὴν Ἀθηνᾶν. ἀπίθανον γὰρ τὸν Αἴαντα προϊόντα, εἰπεῖν περὶ τῶν αὐτῷ πεπραγμένων, ὥσπερ διελέγχοντα ἑαυτόν. οὐδὲ μὴν ἕτερός τις ἠπίστατο τὰ τοιαῦτα, ἐν ἀπορρήτῳ καὶ νυκτὸς τοῦ Αἴαντος δράσαντος. θεοῦ δὲ ἦν τὸ τοιοῦτον διασαφεῖν. καὶ Ἀθηνᾶς προσκηδομένης τοῦ Ὀδυσσέως, ἐφεξῆς,

,, Καὶ πάλαι φύλαξ ἔβην τῇ σῇ πρόθυμος εἰς ὁδὸν κυνηγίᾳ.

Περὶ δὲ τοῦ θανάτου τοῦ Αἴαντος, διαφόρως ἱστορήκασιν. οἱ μὲν γάρ φασιν, ὅτι ὑπὸ Πάριδος τρωθεὶς, ἦλθεν εἰς τὰς ναῦς αἱμοῤῥοῶν. οἱ δὲ, ὅτι χρησμὸς ἐδόθη Τρωσὶ πηλὸν κατ' αὐτοῦ βαλεῖν. σιδήρῳ γὰρ οὐκ ἦν τρωτὸς, καὶ οὕτω τελευτᾷ. οἱ δὲ, ὅτι αὐτόχειρ αὑτοῦ γέγονεν, ὧν ἐστὶν καὶ Σοφοκλῆς. Περὶ δὲ τῆς πλευρᾶς ὅτι μόνην αὐτὴν τρωτὴν εἶχεν, ἱστορεῖ καὶ Πίνδαρος, ὅτι τὸ μὲν σῶμα ὅπερ ἐκάλυψεν ἡ λεοντὴ, ἄτρωτον ἦν. τὸ δὲ μὴ καλυφθὲν, τρωτὸν ἔμεινε.

ΣΧΟΛΙΑ ΠΑΛΑΙΑ ΤΩΝ ΠΑΝΥ ΔΟΚΙΜΩΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΣΩΖΟΜΕΝΑΣ ΤΩΝ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΤΡΑΓΩΔΙΩΝ.

Εἰς αἴαντα τὸν μαστιγοφόρον.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Ἀθηνᾶ.	Τέκμησσα.
Ὀδυσσεύς.	Ἄγγελος.
Αἴας.	Τεῦκρος.
Χορὸς Σαλαμινί	Μενέλαος.
ων γερόντων.	Ἀγαμέμνων.

Προλογίζει δὲ ἡ Ἀθηνᾶ.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΑΙΑΣ ΜΑΣΤΙΓΟΦΟΡΟΣ.

Semper te captantem vidi aliquid hostes machinaventem doli

Ἀεὶ μὲν ὦ παῖ Λαρτίου δέδορκά σε πεῖράν τιν' ἐχθρῶν ἁρπάσαι θηρώμενον, καὶ νῦν ἐπὶ σκηναῖς σε ναυτικαῖς ὁρῶ Αἴαντος, ἔνθα τάξιν ἐσχάτην ἔχει,

ΠΑΡΕΣΤΙΝ ὁ ὀδυσσεὺς πρὸ τῆς σκηνῆς ἀγωνιῶν καὶ πολυπραγμονῶν μή τι ἄρα τὸ ἐχθροῦ πάθη, πάντα δὲ τὰ τῆς ὑποθέσεως διηγεκτικῶς ἐδήλωσεν ἐν τῷ προοιμίῳ, περὶ τίνα ὁ λόγος, καὶ ποῦ ἡ σκηνή. καὶ τί πράττει ὁ ὀδυσσεύς. ἐν δὲ τούτῳ, πεῖράν τιν' ἐχθρῶν λείπει ἡ κατὰ ἤδη ἴχνος τί κατέθετο τῆς ὑποθέσεως ὡς περὶ ἐχθρὸν ἥκει. δεῖ δὲ τὰ τῆς ὑποθέσεως διεξελικὰ ἔστιν ἐν ἀρχῇ. ἀεὶ ὁρῶ σε ὦ ὀδυσσεῦ πεῖραν καὶ δόλῳ μετιόντα τοὺς ἐχθρούς. πεῖρα δὲ ἡ βλάβη, ὡς ἐστὶν ἐν δανάῃ, Οὐκ οἶδα τὴν σὴν

„ πεῖραν. ἐν δ' ἐπίσταμαι τοῦ παιδὸς ὄντος τοῦ δ' ἐγὼ διόλλυμαι. Τὸ δ' ἀεὶ εἶ-
„ πεν, ἀναφέρεται εἰς ἐκεῖνο, ὅτι ἐστὶ μὲν διομήδους κατάσκοπος τινόμενος τοῦ τοὺς
„ ζῶας οὐκ ἔλαθεν αὐτήν. ὡς αὐτὸς μαρτυρῶν φησί, Κλῦθί μοι αἰγιόχοιο διὸς
„ τέκος, ἥτε μοι αἰεὶ ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίστασαι, οὐδέ σε λήθω. δυσχεραίνει δὲ
ἡ ἀθηνᾶ τῷ αἴαντι, ὅτι ἀπώσατο τὴν συμμαχίαν αὐτῆς. Εἰς δ' αὐτό. ἀεὶ ὁ-
ρῶ σε ὦ ὀδυσσεῦ τὴν παρὰ τῶν ἐχθρῶν σοι γινομένην βλάβην ζητοῦντα προυφαρπά-
ζειν. οἷον, ἐπιβουλεύει σοί τις, σπουδάζεις τὴν ἐπιβουλὴν τὴν κατὰ σοῦ γινο-
μένην αὐτὸν τῷ ἐπιβουλεύσαντι βλαβερὰν ποιῆσαι. ἐκ μεταφορᾶς τῶν κυνηγῶν,
οἳ τὰ μικρὰ θηρία φονεύουσι προφυλαττόμενοι τὴν ἐξ αὐτῶν ἐσομένην βλά-
βην. πεῖρα δὲ ἀττικῶς δόλος ἢ τέχνη. ὅθεν καὶ πειραταὶ οἱ κατὰ θάλασσαν κα- παρα. οθεν πειραται
κουργοῦντες. Λαρτίου. κτητικὸν αὐτὶ κυρίου. Θηρώμενον. αὐτὶ τοῦ ἀνιχνεύοντα λαερτιν
ἐπήνεγκε καὶ τὰ ἄλλα μεταφορικῶς ἐστὶ τό.

Μετρούμενον. ἀριθμοῦντα. ζητοῦντα. ἀκολουθοῦντα τὰ ἴχνη τοῦ ἐκείνου. Νεοχάρακτα· εὐφυῶς. ὁπόταν γὰρ νεωστὶ αἱ ἀποχαράξεις τῶν ζώων γένωνται, μᾶλλον ἐπακολουθοῦσιν οἱ κυνηγέται πρὶν ὑπὸ ἀνέμου ἀφανισθῆναι ἡ ὀδμή. Νεοχάρακτα. νεωστὶ κεχαραγμένα. προσοχὴν δὲ ἐργάζεται τῷ ἀκροατῇ περὶ τῶν δηλωθησομένων. Εἴτ' ἔνδον εἴτ' οὐκ ἔνδον. οὐκ ἀναγκαῖον δὲ πολυπραγμονεῖν εἴπερ εἴη ἔνδον ὁ αἴας. ἔνδον γάρ.

πάλαι κυνηγετοῦντα, καὶ μετρούμενον
ἴχνη τὰ κείνου νεοχάραχθ', ὅπως ἴδῃς
εἴτ' ἔνδον, εἴτ' οὐκ ἔνδον. εὖ δέ σ' ἐκφέρει
κυνὸς λακαίνης ὥστις εὔρινος, βάσις.
ἔνδον γὰρ ἁνὴρ ἄρτι τυγχάνει, κάρα
στάζων ἱδρῶτι, καὶ χέρας ξιφοκτόνους.
καί σ' οὐδὲν εἴσω τῆσδε παπταίνειν πύλης
ἔτ' ἔργον ἐστίν, ἐννέπειν δ' ὅτου χάριν
σπουδὴν ἔθου τήνδ', ὡς παρ' εἰδυίας μάθῃς.
ὦ φθέγμ' Ἀθάνας φιλτάτης ἐμοὶ θεῶν,
ὡς εὐμαθές σου κἂν ἄποπτος ᾖς, ὅμως
φώνημ' ἀκούω, καὶ ξυναρπάζω φρενί,
χαλκοστόμου κώδωνος ὡς τυρσηνικῆς,
καὶ νῦν ἐπέγνως εὖ μ' ἐπ' ἀνδρὶ δυσμενεῖ
βάσιν κυκλοῦντ' αἴαντι τῷ σακεσφόρῳ.
κεῖνον γάρ, οὐδέν' ἄλλον ἰχνεύω πάλαι.
νυκτὸς γὰρ ἡμᾶς τῆσδε, πρᾶγος ἄσκοπον
ἔχει περάνας, ὥσπερ εἴργασται τάδε.

ἀλλὰ λέγε διὰ τί τὴν σπουδὴν ταύτην ἔθου ἵνα παρ' ἐμοῦ μάθῃς τὰ ἀγνοούμενά σοι. Εὖ δέ σ' ἐκφέρει. ἔξω τῆς σκηνῆς τοῦ αἴαντος ἐπάπταισι ἡ βάδισις τοῦ αἴαντος δίκην κυνὸς εὐόσφραντου ἀπὸ τοῦ ἴχνους. ζητοῦντα εἰ ἔνδον γέγονεν ὁ αἴας. προέλκονται γὰρ τοὺς κυνηγέτας αἱ ὀδ κύνες τὰ ἴχνη ἐπαγόμεναι, παρ' ὃ καὶ ἐπακτῆρας θέλουσιν ἔνιοι αὐτοὺς καλεῖσθαι, ὡς ἐπαγομένους ὑπὸ τῶν κυνῶν. ὅμηρος, Πρὸ δ' ἄρ' αὐτῶν ἴχνη ἐρευνῶντες κύνες ἤισαν. Οὐδὲν ἔτ' ἔργον ἐστίν. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀναγκαῖόν ἐστίν. Ὦ φθέγμ' ἀθάνας. καὶ τοῦτο ἄριστα πεποίηται. φθέγμα γὰρ εἶπεν ὡς μὴ θεασάμενος αὐτήν. δῆλον γὰρ ὡς οὐκ εἶδεν αὐτήν, ἐκ τοῦ κἂν ἄποπτος ᾖς ὅμως, τουτέστιν ἀόρατος. Καὶ ξυναρπάζω φρενί. ἤτοι ὀξέως συνίημι καὶ ἀντιλαμβάνομαι. τῆς δὲ φωνῆς μόνης αἰσθάνεται ὡς ἐνθάδε αὐτῆς οὔσης, ἕστηκε μὲν γὰρ ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἡ ἀθηνᾶ. διὸ καὶ τοῦτο χαρίζεται τῷ θεατῇ. προθεραπεύει δὲ τὴν θεὸν ὁ ὀδυσσεὺς καὶ οὕτω λέγει τὰ αἴαντος. Κώδωνος· ἡ κώδων θηλυκῶς ἀττικῶς. κώδων δὲ καλεῖται τὸ πλατὺ τῆς σάλπιγγος ἀπὸ μέρους δὲ τὴν σάλπιγγά φησι. πολλὰ δὲ εἴδη σαλπίγγων. εἰσὶ γὰρ λιβυστικαὶ σάλπιγγες, εἰσὶν αἰγύπτιοι, εἰσὶ τυρσηνικαί. πρῶτος δὲ ἀρχώνδας συμμαχήσας τοῖς ἡρακλείδαις ἤγαγεν εἰς ἕλληνας τὴν τυρσηνικὴν σάλπιγγα. ὁ δὲ νοῦς, καὶ σοῦ τὸ φώνημα ἀκούω ἐξαιρέτως ὡς τυρσηνικῆς σάλπιγγος ὀξυφωνοτάτης οὔσης. Σακεσφόρος δὲ ὁ αἴας οὐχ ἁπλῶς, ἀλλὰ κατ' ἐξοχήν. ὅμηρος. Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἠΰτε πύργον. οἰκεῖον δὲ τοῦτο τοῦ αἴαντος. Τρανές. σαφές. ἀληθές. καλῶς δὲ τοῦτο ἐποίησεν ἵνα ἐπικρεμὴς ᾖ ἔτι ἡ ὑπόθεσις καὶ τὸ ἄπιστον εἰς

ἀμφιγνοίαν ἄγνοιαν. διὸ ἐθελοντὴς πάντων ὑπέστην τὸν κίνδυνον ἵνα γνῶ τὸ ἀληθὲς παντελῶς τὴν αἰτίαν τῶν γεγονότων εἰς αὐτὸν ἀναφερόντων. Ἀλώμεθα. τῷ νῷ πλανώμεθα. Λείας ἁπάσας. τὰ ποίμνια τὰ βοσκήματα λείας φησίν. ἔνθεν καὶ ληϊστὰς κατὰ τὸ κύριον Ὅμηρος, ληϊστὰ μὲν γάρ τ' ἐκ πλείστου συνελάσαμεν. Κατηναρισμένας. ἄκυρον, τὸ γὰρ σκυλεύειν ἐναρίζειν, ὅτι τὰ ἔναρα σκῦλα παρὰ τὸ ἀφῃρῆσθαι καὶ ἔνδοσιν αὐτοῦ ἡμᾶς. καὶ τὸ παρὰ Ὁμήρῳ τοιοῦτόν ἐστιν, ἤτοι βέλτερόν ἐστι κατ' οὔρεα θῆρας ἐναίρειν. πῶς γὰρ οἷόν τέ ἐστι σκυλεύειν τοὺς λέοντας εἰ μὴ εἴη καὶ ἐπὶ ἀλόγων ζώων τὸ σκυλεύειν. καὶ Καλλίμαχος ἐπὶ τῆς λεοντείας δορᾶς, τὸ δὲ σκῦλον ἀνδρὶ καλύπτρη γινόμενον νιφετοῦ καὶ βελέων ἔρυμα. Ἐπιστάταις. τοῖς ποιμέσι. καλῶς δὲ πάντα ἵνα μὴ παραξενοῖτό τις ἀπαγγέλλων τὸ σαφές. πόθεν οὖν αὕτη ἡ ὑπόνοια, ὅτι εἶδέ τις αὐτὸν ἐν τῷ πεδίῳ πηδῶντα μετὰ τοῦ ξίφους νεωστὶ φαινομένου ὑπὸ τοῦ αἵματος. Καὶ τὰ μὲν σημαίνομαι. ἤγουν σηματίζομαι. διὰ σημείων γινώσκω οἷον σημεῖα ἐμαυτῷ τινα συντίθημι ἀπὸ τοῦ ἴχνους. τὰ δὲ ἀπορῶ. τοιοῦτον γὰρ συμβαίνει περὶ τοὺς ἰχνευτάς, ἐπὶ ταραττομένων τῶν ἰχνῶν. διὰ δὲ τὴν μανίαν δυσίχνευτος καὶ ἐπιτεταραγμένη ἡ βάσις γέγονε τοῦ Αἴαντος. ἢ ὅλως Ὀδυσσεὺς ἀναμένει τὸ ἀκριβὲς γνῶναι ἵνα μὴ δοκοίη κατ' ἐχθροῦ προπετές τι πράττειν. Καιρὸν δ' ἐφήκεις. εὐφυῶς ἄρχεται τῆς ὑποθέσεως ὁ ποιητὴς ὥστε ξενῶσαι τὸ πᾶν διὰ τῆς Ἀθηνᾶς. θεραπεύει δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς τὴν Ἀθηνᾶν, ἵνα καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς ἕξῃ αὐτὴν σύμμαχον. Ἔγνων Ὀδυσσεῦ. ταῦτα πρὸς τὰ ἐξ ἀρχῆς, ἵνα μὴ δόξῃ ἀγνοεῖν ἡ θεὰ τὸ πρᾶγμα. Ἦ καὶ φίλη. ἐν τοῖς ἀμοιβαίοις κατὰ βραχὺ δηλοῦται ἡ ὑπόθεσις. πυνθάνεται δὲ πρῶτον εἰ ἄρα πρὸς καιρὸν πονεῖ· εἰ γὰρ αὐτός ἐστιν ὁ τὸν φόνον δράσας, πρὸς καιρὸν ἂν εἴη πονῶν ὁ Ὀδυσσεύς. τὸ δὲ ἐν τῷ, ὡς ἔστιν ἀνδρὸς ἀντὶ τοῦ ὄντως καὶ ἀληθῶς κεῖται. Καὶ πρὸς τί δυσλόγιστον. ἐπύθετο πρῶτον εἰ αὐτὸς ὁ δράσας. εἶτα καὶ τὴν αἰτίαν πυνθάνεται. τὸ δὲ δυσλόγιστον ὅμοιον τῷ, πρᾶγμα ἄσκοπον

ἴσμεν γὰρ οὐδὲν τρανές, ἀλλ' ἀλώμεθα·
κἀγὼ 'θελοντὴς τῷδ' ὑπεζύγην πόνῳ.
ἐφθαρμένας γὰρ ἀρτίως εὑρίσκομεν
λείας ἁπάσας, καὶ κατηναρισμένας
ἐκ χειρός, αὐτοῖς ποιμνίων ἐπιστάταις.
τήνδ' οὖν ἐκείνῳ πᾶς τις αἰτίαν νέμει.
καί μοί τις ὀπτὴρ αὐτὸν εἰσιδὼν μόνον
πηδῶντα πεδία σὺν νεορράντῳ ξίφει,
φράζει τε, κἀδήλωσεν. εὐθέως δ' ἐγὼ
κατ' ἴχνος ᾄσσω. καὶ τὰ μέν, σημαίνομαι
τὰ δ' ἐκπέπληγμαι. κοὐκ ἔχω μαθεῖν ὅτου.
καιρὸν δ' ἐφήκεις· πάντα γὰρ τά τ' οὖν πάρος,
τά τ' εἰσέπειτα, σῇ κυβερνῶμαι χερί.
ΑΘ. ἔγνων Ὀδυσσεῦ, καὶ πάλαι φύλαξ ἔβην
τῇ σῇ πρόθυμος εἰς ὁδὸν κυνηγίᾳ.
ΟΔ. ἦ καί, φίλη δέσποινα, πρὸς καιρὸν πονῶ;
ΑΘ. ὡς ἔστιν ἀνδρὸς τοῦδε τἄργα ταῦτά σοι.
ΟΔ. καὶ πρὸς τί δυσλόγιστον ὧδ' ᾖξεν χέρα;
ΑΘ. χόλῳ βαρυνθεὶς τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων.
ΟΔ. τί δῆτα ποίμναις τήνδ' ἐπεμπίπτει βάσιν;
ΑΘ. δοκῶν ἐν ὑμῖν χεῖρα χραίνεσθαι φόνῳ.

ἀγνοεῖν ἔτι ἔξω τὴν μανίαν. Η ΚΑΙ τὸ βούλευμα. ἐρωτᾷ πῶς μόνος ὢν πρὸς πλῆθος ἐδύνατο μάχεσθαι. μὴ λέγε βούλευμά φησιν. οὐ γὰρ ἦν βούλευμα, ἀλλὰ πρᾶγμα. Κἂν ἐξέπραξεν εἰ κατημέλησ' ἐγώ. γράφεται καὶ ἐξέπραξεν. Η καὶ παρέστη. αὐτὶ τοῦ ἐμπλησίασεν ἡμῖν καὶ ἦλθε τὸ τέρμα τῆς ὁδοῦ δηλονότι ἀφίκετο. Στρατηγίσι πύλαις. ταῖς τῶν σκηνῶν. Μαιμῶσαν. γράφεται καὶ διψῶσαν. Ἐγώ σφ' ἀπείργω. ὅτι προσκορὲς ἦν δημηγορικῷ εἴδει τὸ πᾶν διεξελθεῖν. τὸ δὲ ἑξῆς, ἐγώ σφ' ἀπείργω τῆς ἀνηκέστου χαρᾶς. χαρὰν φησὶ τὴν τοῦ δοκεῖν τοὺς ἕλληνας ἀναιρεῖσθαι. ταύτης τὸν αἴαντα τῆς χαρᾶς ἀπεῖρξα δυσφόρους γνώμας ἐμβαλοῦσα τοῖς ὄμμασι. καλῶς δὲ εἶπε γνώμας. οὐ γὰρ κλέπτει φησὶ τὴν ὄψιν, ὥστε μὴ ὁρᾶν. ἀλλ' ἐπ' αὐτὴν γνώμην δύσφορον ἐμβαλεῖν ὡς οἴεσθαι ἰδεῖν τὰ μὴ ὄντα. ὥστε δὲ οὐ τῶν ὀφθαλμῶν ἁμάρτημα, ἀλλὰ πολὺ πρότερον τῆς διανοίας. Σύμμικτά τε, καὶ τὰ ἑξῆς. περιφραστικῶς τὰ βουκόλια.

ΟΔ. ἦ καὶ τὸ βούλευμ' ὡς ἐπ' Ἀργείοις τόδ' ἦν;
ΑΘ. κἂν ἐξέπραξεν, εἰ κατημέλησ' ἐγώ.
ΟΔ. ποίαισι τόλμαις ταῖσδε, καὶ φρενῶν θράσει;
ΑΘ. νύκτωρ ἐφ' ὑμᾶς δόλιος ὁρμᾶται μόνος.
ΟΔ. ἦ καὶ παρέστη, κἀπὶ τέρμ' ἀφίκετο;
ΑΘ. καὶ δὴ 'πὶ δισσαῖς ἦν στρατηγίσιν πύλαις.
ΟΔ. καὶ πῶς ἐπέσχε χεῖρα μαιμῶσαν φόνου;
ΑΘ. ἐγώ σφ' ἀπείργω, δυσφόρους ἐπ' ὄμμασι
γνώμας βαλοῦσα, τῆς ἀνηκέστου χαρᾶς.
καὶ πρός τε ποίμνας ἐκτρέπω, σύμμικτά τε
λείας, ἄδαστα βουκόλων φρουρήματα.
ἔνθ' εἰσπεσὼν, ἔκειρε πολύκερων φόνον
κύκλῳ ῥαχίζων. κἀδόκει μὲν ἔσθ' ὅτε
διασσοὺς Ἀτρείδας αὐτόχειρ κτείνειν ἔχων
ὅτ' ἄλλοτ' ἄλλον, ἐμπίτνων, στρατηλατῶν.
ἐγὼ δὲ φοιτῶντ' ἄνδρα μανίασιν νόσοις,
ὤτρυνον, εἰσέβαλλον εἰς ἕρκη κακά.
κἄπειτ' ἐπειδὴ τοῦδ' ἐλώφησεν φόνου,

ἄδαστα. ἀδιαίρετα. ἀμέριστα. πιθανὸν δὲ καὶ πρὸς τὸ πλῆθος. ἐλάσσονα γὰρ ἦν εἰκὸς τὰ μεμερισμένα. Ἔκειρε. ἀντὶ τοῦ κείρων ἐποίει. Κύκλῳ ῥαχίζων. κατὰ πάντα τόπον τῆς ἐπαύλεως σφάζων καὶ διακόπτων. διὰ τὸ τὴν πρώτην καὶ μεγάλην διακοπὴν κατὰ ῥάχιν γίνεσθαι. ἐκ μεταφορᾶς καὶ τοὺς μεγάλα κακουργοῦντας ῥαχιστὰς φαμέν. Αὐτόχειρ κτείνειν ἔχων. γράφεται παρών. Ἐμπίτνων. γράφεται ἐμπεσὼν ἢ ἐμπιτνῶν. Ἐγὼ δὲ φοιτῶντα. ἀντὶ τοῦ μαινόμενον. φοῖτος γὰρ ἡ μανία. ἢ περιερχόμενον ἐν τοῖς ποιμνίοις διὰ τὴν μανίαν. λείπει γὰρ μανιάσι νόσοις ἢ ἀναστρεφόμενον ἐν τῇ μανίᾳ. Διασσοὺς ἀτρείδας. πιθανῶς τούτων τὰ ὀνόματα εἶπεν. κατ' αὐτῶν γὰρ πλείων ἡ ἀγανάκτησις ὡς τῆς ἀδικίας προκαταρξαμένων. τὸ δὲ τοῦ ὀδυσσέως ἐταμιεύσατο τῷ αἴαντι, ἵνα καὶ μεῖζον εἴη τὸ πάθος αὐτοῦ φανεροῦ παραπαίοντος. κἀπειδὴ γέλοιον προελθόντα τὸν αἴαντα λέγειν καὶ παρενοχλεῖν τοῖς θεαταῖς εἰ προσήκει πάντα ἡ ἀθηνᾶ. Εἰς ἕρκη κακά. γράφεται εἰς ἐριννὺν κακήν. Ἐλώφησεν. ἐπαύσατο. ἀπὸ τῶν ὑποζυγίων, ὅθεν καὶ τὸ ὑπὸ λόφου φέρειν.

ΤΟΥΣ ζῶντας. τοὺς ζῶντας τῶν βοῶν δήσας ὡς αἰχμαλώτους ἄνδρας ἀπήγαγε τὰ λοιπὰ ποίμνια. πιθανὸν δὲ καὶ τοῦτο προείρηται, ἵνα ὅταν εἰσίῃ ἡ Τέκμησσα περὶ τῶν κριῶν οὗ προεπιστάμεθα τοῦτο. Δείξω δὲ καὶ σοί. πιθανὴ ἡ παρείσοδος τοῦ Αἴαντος. οὕτω γὰρ μεῖζον γίνεται τὸ πάθος τῆς τραγῳδίας τῶν θεατῶν, νῦν μὲν παραφρονοῦντα, ὀλίγον δὲ ὕστερον ἔμφρονα θεωμένων. καὶ ἵνα ἰδὼν ὁ Ὀδυσσεὺς διηγεῖται τοῖς ἄλλοις Ἕλλησιν. οὕτω δὲ καὶ ἡ εὔνοια τῆς Ἀθηνᾶς ἐνδείκνυται εἰς τὸν Ὀδυσσέα.

τοὺς ζῶντας αὖ δεσμοῖσι συνδήσας βοῶν,
ποίμνας τε πάσας, εἰς δόμους κομίζεται,
ὡς ἄνδρας, κοὐχ ὡς εὔκερων ἄγραν ἔχων.
καὶ νῦν κατ' οἴκους συνδέτους αἰκίζεται.
δείξω δὲ καὶ σοὶ τήνδε περιφανῆ νόσον,
ὡς πᾶσιν Ἀργείοισιν εἰσιδὼν θροῇς.
θαρσῶν δὲ μίμνε, μηδὲ συμφορὰν δέχου
τὸν ἄνδρ'. ἐγὼ γὰρ ὀμμάτων ἀποστρόφους
αὐγὰς ἀπείρξω, σὴν πρόσοψιν εἰσιδεῖν.
οὗτος, σὲ τὸν τὰς αἰχμαλωτίδας χέρας
δεσμοῖς ἀπευθύνοντα, προσμολεῖν καλῶ.
Αἴαντα φωνῶ. στεῖχε δωμάτων πάρος.
ὀδ. τί δρᾷς Ἀθάνα. μηδαμῶς σφ' ἔξω κάλει.
ἀθ. οὐ σῖγ' ἀνέξῃ, μηδὲ δειλίαν ἀρῇς;
ὀδ. μὴ πρὸς θεῶν, ἀλλ' ἔνδον ἀρκείτω μένων.
ἀθ. τί μὴ γένηται; πρόσθεν οὐκ ἀνὴρ ὅδ' ἦν;
ὀδ. ἐχθρός γε τῷδε τἀνδρί, καὶ τανῦν ἔτι.
ἀθ. οὔκουν γέλως ἥδιστος εἰς ἐχθροὺς γελᾶν.
ὀδ. ἐμοὶ μὲν ἀρκεῖ τοῦτον ἐν δόμοις μένειν.
ἀθ. μεμηνότ' ἄνδρα περιφανῶς, ὀκνεῖς ἰδεῖν;
ὀδ. φρονοῦντα γάρ νιν οὐκ ἂν ἐξέστην ὄκνῳ.
ἀθ. ἀλλ' οὐδὲ νῦν σε μὴ παρόντ' ἴδῃ πέλας.
ὀδ. πῶς, εἴπερ ὀφθαλμοῖς γε τοῖς αὐτοῖς ὁρᾷ;

Ἀποστρόφους. εἰς τοὺς ὀπίσω ἐστραμμένους, διάστροφοι ὀφθαλμοὶ οἱ τοῦ μαινομένου καὶ οἱ ἐπ' ἄλλο βλέποντες εἶτα κατ' ἄλλο δοκοῦντες βλέπειν. ἀπόστροφοι δὲ οἱ ὄπισθεν ἐστραμμένοι. Ἀπευθύνοντα. ἀντὶ τοῦ τιμωρίαν ἀπαιτοῦντα. ἢ ἐπιβαλόντα μετ' εὐθύνης. Προσμολεῖν. τουτέστιν, ἐξελθεῖν. Οὐ σῖγ' ἀνέξῃ. ἐπιστρέφει ἡ Ἀθηνᾶ ὡς οὐδενὸς ἐσομένου κακοῦ. Μὴ πρὸς θεῶν. παραιτεῖται Ὀδυσσεὺς οὐχ ὡς κωμῳδοῦντος τοῦ ποιητοῦ δειλίαν τοῦ ἥρωος. οὕτω γὰρ ἀφαιρεθείη ἂν τῆς τραγῳδίας τὸ ἀξίωμα. ἀλλὰ τὸ εὐλαβὲς ἐνδείκνυται. ἔμφρονος γὰρ ἦν τὸ, τῷ μεμηνότι παραχωρεῖν. ὅρα γὰρ οἷον ἦν προσελθόντα ἐκεῖνον θεάσασθαι τὸν νεκρόν. Τί μὴ γένηται. μή τι γένηται φοβῇ,

οὐχ ὁ αὐτὸς ἦν καὶ πρότερον ἄνθρωπος, ἀλλ' οὐδ' ἐν ὑμᾶς εἰργάσατο κακὸν ἡμῶν ἐπιμελουμένων. Τῷδε τἀνδρί. δεικτικῶς ἀντὶ τοῦ ἐμοὶ τῷ Ὀδυσσεῖ. Οὔκουν γέλως ἥδιστος. σκληρὸν μὲν τὸ λέγειν τὸ ἐπεγγελᾶν τοῖς ἐχθροῖς. ἀλλὰ θεὸς οὖσα οὐκ εὐλαβουμένη τὸ νεμεσητόν. ἅμα δέ τε καὶ παροξύνουσα τὸν Ὀδυσσέα φησίν. Ἐμοὶ μὲν ἀρκεῖ. τὸ μέτριον διαφυλάττει τὸ τοῦ Ὀδυσσέως ἦθος, διὰ τὸ μὴ ἐντρυφᾶν τοῖς κακοῖς. Ἐς δόμους. δεικτικῶς εἴρηται ἀντὶ τοῦ ἐν δόμοις. Μεμηνότ' ἄνδρα ὀκνεῖς. ἀντὶ τοῦ φοβῇ. πυκνῶς γὰρ τίθησι τὸ ὀκνεῖν ἀντὶ τοῦ φοβεῖσθαι. Φρονοῦντα γάρ νιν. ἑκατέρως

ΑΘ. ἐγὼ σκοτώσω βλέφαρα καὶ δεδορκότα.
ΟΔ. γένοιτο μέντ' ἂν πᾶν θεοῦ τεχνωμένου.
ΑΘ. σίγα νυν ἑστώς, καὶ μέν' ὡς κυρεῖς ἔχων.
ΟΔ. μένοιμ' ἄν. ἤθελον δ' ἂν ἐκτὸς ὢν τυχεῖν.
ΑΘ. ὦ οὗτος Αἶαν, δεύτερόν σε προσκαλῶ.
τί βαιὸν οὕτως ἐντρέπῃ τῆς συμμάχου;
ΑΙ. ὦ χαῖρ' ἀθάνα, χαῖρε διογενὲς τέκνον.
ὡς εὖ παρέστης. καί σε παγχρύσοις ἐγὼ
στέψω λαφύροις, τῆσδε τῆς ἄγρας χάριν.
ΑΘ. καλῶς ἔλεξας, ἀλλ' ἐκεῖνό μοι φράσον,
ἔβαψας ἔγχος εὖ πρὸς ἀργείων στρατῷ;
ΑΙ. κόμπος πάρεστι, κοὐκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μή.
ΑΘ. ἦ καὶ πρὸς Ἀτρείδαισιν ᾔχμασας χέρα;
ΑΙ. ὥστ' οὔποτ' Αἴανθ' οἵδ' ἀτιμάσουσ' ἔτι.
ΑΘ. τεθνᾶσιν ἄνδρες, ὡς τὸ σὸν ξυνῆκ' ἐγώ.
ΑΙ. θανόντες ἤδη, τἄμ' ἀφαιρείσθων ὅπλα.
ΑΘ. εἶεν. τί γὰρ δὴ παῖς, ὁ τοῦ Λαερτίου,
ποῦ σοι τύχης ἕστηκεν, ἢ πέφευγέ σε;
ΑΙ. ἦ τοὐπίτριπτον κίναδος ἐξήρου μ' ὅπου;

τὸ οἰκεῖον παράκειται, καὶ οὐχ ἡ τὰ τοῦ ὀδυσσέως φρονιμώτερα οἴεσθαι τὰ τῆς ἀθηνᾶς. ἀλλ' ἐκεῖνο σκοπεῖν, ὅτι ἡ μὲν μετὰ παρρησίας διαλέγεται ὡς θεός. ὁ δὲ ὑπεσταλμένως ὡς θνητὸς τὸν καιρὸν ὁρᾷ ὅτι ὁμόσε χωρεῖν τῇ μανίᾳ τοῦ ἐχθροῦ οὐχ ἁρμόζει φρονοῦντα τὸν ἄνδρα οὐκ ἂν ἀρέσκειν δι' εὐλάβειαν. τὸ δὲ νῦν ἐκστῆναι οὐ τῷ αἴαντι, ἀλλὰ τῇ μανίᾳ. Ἐγὼ σκοτώσω βλέφαρα καὶ δεδορκότα. εἰ καὶ βλέποντα τὰ βλέφαρα αὐτοῦ, ποιήσω μὴ δεδορκέναι. Ὦ οὗτος. διὰ τοῦ οὗτος καὶ τοῦ αἴας, διπλῆ ἡ κλῆσις. ἢ ὅτι καὶ πρότερον ἐκάλεσεν αὐτὸν ὅτε καὶ ὀδυσσεύς φησι, τί δρᾷς ἀθάνα. ἢ ὡς καὶ πρότερον ὁπότε ἐδόκει συλλαμβάνειν αὐτῷ πρὸς τὴν αἵρεσιν. Τί βαιόν. οὐδέν, ὀλίγον. ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὅλως. σύμμαχον δὲ αὐτὴν νομίζει ὡς καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς φησιν, ὡς εὖ παρέστης. Ὦ χαῖρ' ἀθάνα. ἐπέγνω μὲν τὴν ἀθηνᾶν. τὰ δὲ ἑξῆς τοῦ παραπαίοντος. οὕτω γὰρ ἂν προκόψειεν ἡ ὑπόθεσις. οὐ παντελῶς ἦν ἀπολλύμενον αὐτοῦ τὸ ἡγεμονικόν. ἀλλ' ἡ μανία γέγονε περὶ τὸ λογιστικόν. ἐμέμνητο μὲν γὰρ ὡς ἐχθροὺς ἀνελών. περὶ δὲ τὸ πρόσωπον δὲ ἐσφάλλετο, ὅτι ποίμνια ἀνεῖλε, καὶ δὲ ἐλογίζετο ἄνδρας ἀνῃρηκέναι. Κοὐκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μή. τὸ μὴ οὐχὶ βάψαι τὸ ξίφος εἰς τὸν στρατόν. Ἤχμασας. ἐπ' αἰχμὴν ἐκίνησας. Ὥστ' οὔποτ' αἴανθ' οἵδε. ἐὰν δὲ ζωθῇ τὸ οἷ. ἐστιν ἐπὶ τῶν ἀξιωμάτων. ἐὰν δὲ ψιλὸν, τὸ οἶδα ἀντὶ τοῦ ἐπίσταμαι. Τἄμ' ἀφαιρείσθων. καλῶς τὰ ἐμὰ ἔφη, ἀντὶ τοῦ τὰ ἀνήκοντά μοι, οὐχ ἃ δεῖ με λαβεῖν. ὡς ἰδίων ἀπεστερημένος. Ποῦ σοι τύχης. Ἢ πέφευγέ σε. οὐχ ὡς δυστέλλουσα φησὶν ὡς ἂν εἴποι τις ἔθανεν ἢ πέφευγέ σε. ἀλλὰ παροξύνουσα. φησὶ γὰρ πέφευγε δή σε ὁ ὀδυσσεύς. Τοὐπίτριπτον κίναδος. τὸ διατριβὸν θηρίον καὶ πανοῦργον. κίναδος γὰρ ἡ ἀλώπηξ. πάνυ δὲ κατατρέχει τοῦ ὀδυσσέως ὡς ἐχθίστου. Ἐξήρου μ' ὅπου. τῆς τύχης ἐστὶ δηλονότι. Ἔγωγ', ὀδυσσέα. οἱ ἀττικοὶ ἐν τοῖς λόγοις διδομένοις ἀποκρίσεσι, διὰ τοῦ ναί. λέγουσι τὸ ἔγωγε. ἢ μάλιστα ἢ τοιοῦτόν τι καὶ ἀρκοῦνται τούτοις, ἐν οἷς ἐστι τὸ οὐ ἁρμόζει ἐν

τῇ ἀπο

τῇ ἀποκείσῃ λέξει τὸ μα· ἀπωματικόν, καὶ ἀρκοῦνται τούτῳ. ΤΟΝ σὸν ἐνστάτην. ἀντὶ τοῦ ἐχθρὸν ἢ ἀντίπαλον. ἤγουν κατὰ πάντα ἐνιστάμενόν σοι. ἢ ἰδικῶς περὶ κρείσσως μόνον, οἷον τὸν ἀντίδικον. κυρίως δὲ ἐνστάτης ὁ ἐν τῇ ὁδῷ αὐλιστήκων τινὶ, ὡς εἰ λέγοι τις τὸν Οἰδίποδα τοῦ Λαΐου ἐνστάτην γεγενημένον. Ἥδιστος ὦ δέσποινα. καθ' ἡδονήν μοι. Δεσμώτης. δεσμώτης λέγεται ἢ αὐτὸς ὁ δέσμιος. ὡς ὁ δεσμώτης Προμηθεύς. ἢ ὁ δεσμῶν. ὡς Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ. Ἐπὶ τῶν δεσμοφυλάκων. ὄψει γὰρ αὐτὴν ἐκ τοῦ οὐ πολλῷ χρόνῳ παρὰ τοῖσι δεσμώτῃσι κατατετριμμένην. Ἑρκίου στέγης. τοῦ περιφράγματος τῆς αὐλῆς. ἢ τοῦ δώματος στέγης. ἕρκιον γὰρ τὸ δῶμα. Μάστιγι πρῶτον. ἐντεῦθεν ἡ ἐπιγραφὴ τοῦ δράματος. οὐ πρότερον φονεύω αὐτὸν πρὶν ἂν μαστίξω. Χαίρειν Ἀθάνα, τἄλλα. τὸ ἦθος ἀπαγγελίας ἀρχαῖον. ἔστι δὲ νῦν τὸ χαίρειν, ἀντὶ τοῦ χαρτῶς ἐμοὶ λέγεις. φησὶ δὲ ὡς κατὰ τὰ ἄλλα εἴκων τῇ θεῷ, τοῦτο δὲ ἀντιβαίνων. ὑπεροπτικὸν δὲ τὸ ἦθος αὐτοῦ ἐντεῦθεν ἐνδείκνυται ὁ ποιητής, ἐπεὶ πάνυ πρόσκειται ὁ ἀκροατὴς περὶ Αἴαντα πρὸς τὴν συμφοράν. ἢ μονονουχὶ χαλεπαίνει τῷ ποιητῇ, ἵνα δόξῃ ἀξιοπενθὴς ὁ Αἴας, μὴ ὑπὸ τεταραγμένος τῷ δαίμονι. Ἔργον γέ σ' ἐφίεμαι. ἐφίεμαί σοι εἰς τὰ ἄλλα κελεύειν μοι καὶ χαίρειν, ὡς πειθομένου μου. εἰς τοῦτο δὲ μόνον οὐκ ἀκούσομαί σου. Ὧνπερ ἐννοεῖς. γράφεται ἐννέπεις. Ὁρᾷς Ὀδυσσεῦ. παιδευτικὸς ὁ λόγος [illegible] ἁμαρτημάτων, καὶ δὴ τοῦτο ἐπίτηδες ἢ τῷ Ὀδυσσεῖ καὶ τῷ θεατῇ ὑπέδειξε τὸν Αἴαντα. δηλῶν ὡς ὁ πρότερον φόνιμος καὶ πρακτικὸς, νῦν ἐξέστη διὰ τὸ θεομαχεῖν. καὶ τοῦτο δὲ Ὁμήρου παίδευμα, ὅτι ἐφ' οἷς αὐχοῦσί τινες, τούτων στεροῦνται παρὰ θεῶν. ὡς καὶ Θάμυρις τῆς μουσικῆς, καὶ Νιόβη τῶν τέκνων.

ἀθ. ἔγωγ', Ὀδυσσέα τὸν σὸν ἐνστάτην λέγω.
αἴ. ἥδιστος ὦ δέσποινα δεσμώτης ἔσω
θακεῖ. θανεῖν γὰρ αὐτὸν οὔ τί πω θέλω.
ἀθ. πρὶν ἂν τί δράσῃς; ἢ τί κερδάνῃς πλέον;
αἴ. πρὶν ἂν δεθεὶς πρὸς κίον' ἑρκίου στέγης,
ἀθ. τί δῆτα τὸν δύστηνον ἐργάσῃ κακόν;
αἴ. μάστιγι πρῶτον νῶτα φοινιχθεὶς θάνῃ.
ἀθ. μὴ δῆτα τὸν δύστηνον ὧδέ γ' αἰκίσῃ.
αἴ. χαίρειν Ἀθάνα, τἄλλ' ἐγώ σ' ἐφίεμαι.
κεῖνος δὲ, τίσει τήνδε, κοὐκ ἄλλην δίκην.
ἀθ. σὺ δ' οὖν ἐπειδὴ τέρψις ἥδε σοι τὸ δρᾶν,
χρῶ χειρί. φείδου μηδὲν, ὧνπερ ἐννοεῖς.
αἴ. χωρῶ πρὸς ἔργον. τοῦτό σοι δ' ἐφίεμαι,
τοιάνδ' ἀεί μοι σύμμαχον παρεστάναι.
ἀθ. ὁρᾷς Ὀδυσσεῦ τὴν θεῶν ἰσχὺν ὅση;
τούτου τίς ἂν σοι τἀνδρὸς ἢ προνούστερος,
ἢ δρᾶν ἀμείνων εὑρέθη τὰ καίρια;
ὀδ. ἐγὼ μὲν οὐδέν' οἶδ', ἐποικτείρω δέ νιν
δύστηνον, ἔμπας καίπερ ὄντα δυσμενῆ,
ὁθούνεκ' ἄτῃ συγκατέζευκται κακῇ,
οὐδὲν τὸ τούτου μᾶλλον, ἢ τοὐμὸν σκοπῶν,

,, Ὁρῶ γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ὄντας ἄλλο, πλὴν
,, εἴδωλ', ὅσοι περ ζῶμεν, ἢ κούφην σκιάν.
ἀθ Τοιαῦτα τοίνυν εἰσορῶν, ὑπέρκοπον
μηδέν ποτ' εἴπῃς αὐτὸς εἰς θεοὺς ἔπος,
μηδ' ὄγκον ἄρῃς μηδέν', εἴ τινος πλέον
ἢ χειρὶ βρίθεις, ἢ μακροῦ πλούτου βάθει.
,, Ὡς ἡμέρα κλίνει τε κἀνάγει πάλιν
,, Ἅπαντα τἀνθρώπεια. τοὺς δὲ σώφονας,
,, Θεοὶ φιλοῦσι, καὶ στυγοῦσι τοὺς κακούς.
χο Τελαμώνιε παῖ, τῆς ἀμφιρύτου
Σαλαμῖνος ἔχων βάθρον ἀγχιάλου,

Ὁρῶ γὰρ ἡμᾶς. πρὸς τὸ πινδαρικόν, τί δέ τις; τί δ' οὔ τις; σκιᾶς ὄναρ ἄνθρωποι. ἀντὶ τοῦ ἀνυπάρκτου, τὸ ἀνυπαρκτότερον. ἐνταῦθα μέν τοι ὁ λόγος ἐστὶν ἐγγυτέρω τῆς ἀληθείας ἢ πρὸς τὸ πινδαρικόν. ὁ μὲν γὰρ πίνδαρος ἐν τοῖς ἀνυπάρκτοις πεποίηκε τὴν ὑπερβολήν. ὁ δέ, ἐν τοῖς φαινομένοις καὶ δοκοῦσιν, οὐχ ὑπάρχουσι δὲ κατὰ ἀλήθειαν. ὁ δὲ ὅμηρος δι' ἑνὸς αὐτάρκως τοῦτο δεδήλωκεν,
,, Οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει
,, ἀνθρώποιο. Προνούστερος. προνοίας μᾶλλον ἐχόμενος. Ἔμπης. ἴσον τῷ ἔμπης φασίν. ἀττικοὶ δὲ ἔμπας καὶ ἔμπα. Ἢ τοὐμὸν σκοπῶν. οἷον ἀφορῶν εἰς τὰ ἀνθρώπινα τὰ πάντων κοινά. Εἴδωλα. ἀπεικασμένα. Ὑπέρκοπον. ἀντὶ τοῦ ὑπέρκομπον. φασὶ τὸν αἴαντα τρὶς ἠσεβηκέναι περὶ τοὺς θεούς. πρῶτον μὲν ἐκβαλεῖν τοῦ δίφρου τὴν ἀθηνᾶν βουλομένην αὐτῷ συμμαχεῖν. δεύτερον ἀπαλεῖψαι τὴν γλαῦκα τὴν ἐγγεγραμμένην τῷ ὅπλῳ ἀπὸ τοῦ ἔθους πατρῴου. τρίτον, ὅτι οὐκ ἐπείσθη τῷ πατρὶ συμβουλεύοντι πείθεσθαι τοῖς θεοῖς.

X Βρίθει. δυνάμει. Ὡς ἡμέρα κλίνει. ἡμέρα γὰρ μία ἐλαττοῖ καὶ πάλιν αὔξει. Τοὺς δὲ σώφονας. τὸ συναγόμενον τοῦ τόπου ἐστίν. ὅτι δεῖ θεοφιλεῖς μόνον εἶναι τοὺς σώφρονας, ἀλλὰ μὴ ἐπ' ἄλλῳ ἀλαζονεύεσθαι. Τελαμώνιε παῖ. πιθανῶς ἄρα ὁ χορὸς ἐσκεύασται ἀπὸ Σαλαμινίων ἀνδρῶν. τῶν μὲν περ ἐγκωμιαζομένων ὡς ἐλευθέρων. τῶν δὲ συμπαθῶς ἐχόντων ὡς πολιτῶν, καὶ αἰδημόνως λαλούντων, ὡς ὑπηκόων. οὐ γὰρ πιθανὸν ἐξ ἀχαιῶν εἰσάγειν. καὶ διὰ τὸ μὴ συνάχθεσθαι. καὶ διὰ τὸ μὴ προσκρούειν τῷ βασιλεῖ. τὸ δὲ τῶν αἰχμαλώτων κηδεμονικὸν μέν, ὡς αἰσχύλος ἐν θρῄσσαις. οὐ μὴν εὐπρόσωπον. ὅρα γὰρ οἷον τοὺς αἰχμαλώτους ἐπιτιμᾶν τῷ μενελάῳ. πιθανὴ δὲ καὶ ἡ εἴσοδος. ἀκούσας γὰρ ὁ ὀδυσσεὺς παρὰ τῆς ἀθηνᾶς, δείξω δὲ καὶ σοὶ τήνδε τὴν περιφανῆ νόσον, ὡς πᾶσιν ἀργείοισιν εἰσιδὼν θροῇς, καὶ μαθὼν τὸ σαφές, δεδήλωκε τοῖς ἀχαιοῖς. ταύτης δὲ τῆς φήμης ἀκούσαντες οἱ Σαλαμίνιοι παραγεγόνασι, μηδέπω ὑπὸ τῆς εὐνοίας πεπεισμένοι, ὡς αὐτὸς εἴη ὁ πράξας. ἀλλ' ἀπιστοῦντες καὶ ὑπὸ ἐχθροῦ πεπλάσθαι οἰόμενοι. ὁ δὲ νοῦς. σοῦ μὲν εὖ πράσσοντος ἐν χαρᾷ ἐσμέν. καὶ τὸ ἀνάπαλιν. τὸ δὲ ὅλον, ἐν σοὶ ἐσμέν. τὰ δὲ πράγματα νῦν τοῦ αἴαντος φαῦλά εἰσι. καὶ οὐκ ἐνεχώρει αὐτῷ διηγήσασθαι τὰ ἀνδραγαθήματα. Βάθρον ἀγχιάλου. τὸ θεμέλιον. τὸ ἕδρασμα. ἀντὶ τοῦ δι' ὃν ἵσταται ἡ Σαλαμίς. οὐ πάντως δὲ αἱ ἀγχίαλοι καὶ ἀμφίαλοί εἰσιν. οἷα ἐστὶ καὶ ἡ ἀλεξάνδρεια. ἀγχίαλος μέν, οὐκ ἀμφίαλος δέ. αἱ δὲ νῆσοι, καὶ ἀγχίαλοι καὶ ἀμφίαλοί εἰσι.

Σε μὲν εὖ πράσσοντ᾽ ἐπιχαίρω. ἀντὶ τοῦ συγχαίρω. τουτέστι, σοῦ μὲν εὖ πράσσοντος. ἢ οὕτως. εἰς σὲ μὲν εὖ πράσσοντα ἐπιχαίρω. ἵνα λείπῃ ἡ εἰς. Σὲ δ᾽ ὅταν. ἐπὶ σὲ δὲ καὶ τὰ ἑξῆς. Ζαμενής, ἀντὶ τοῦ δυσμενής. Ἐπιβῇ. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐπιβῇ. εἰς σὲ δὲ ὅταν νόσος ἐπιβῇ. κακόθρους δέ, οἷόν ἐστι καὶ τὸ ἑξῆς. Πτηνῆς ὡς ὄμμα. ἐπεὶ περιδεὲς τὸ ζῶον. ὄμμα δὲ πελείας περιφραστικῶς ἡ πέλεια. Ὡς καὶ τῆς νῦν. ὡς καὶ τῆς παρελθούσης νυκτὸς ἐν φόβῳ γεγόναμεν ἐπὶ τῇ σῇ δυσκλείᾳ. πιθανῶς δὲ οὐκ ἐλέγχει τὸν βασιλέα ὡς ἡμαρτηκότα. ἀλλὰ τὴν δυσπραξίαν προσέλαβεν, ὡς ἀπὸ τῆς εἱμαρμένης. πάνυ δὲ εὔνοι ὄντες ἀπιστοῦσι, καὶ ὑπολαμβάνουσιν αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν συκοφαντεῖσθαι. ἐν δέει δὲ καθεστήκαμεν, ὅταν ᾖ τι τοιοῦτον περὶ σέ. Σὲ τὸν ἱππομανῆ. τινὲς τὸν μεγαλομανῆ ἐξεδέξαντο, ὡς βούπεινα. ἤγουν τὸν μεγάλως μαινόμενον. ἀλλ᾽ οὐκ ἐπίστευσεν ὁ χορὸς ὅτι ἐμαίνετο ὁ αἴας. σὲ τὸν ἵπποις μαινόμενον καὶ ἱππικόν. ἀλλ᾽ οἱ νησιῶται οὐχ ἱππομανοῦσιν, οὐδ᾽ ἱππήλατοι εἰσὶν αἱ νῆσοι. τὸ ἱππομανῆ γοῦν πρὸς τὸν λειμῶνα ἐκληπτέον. Ἄλλως. ἱππομανῆ ἢ αὐτὸν λέγει τὸν αἴαντα ὡς μεγάλως μαινόμενον. ἀπὸ μεταφορᾶς. ἡ γὰρ τῶν ἵππων μανία χαλεπωτέρα ἐστίν. ἢ ἐπὶ ἵπποις μαινόμενον. τὸ γὰρ ἵππος ἐπὶ μεγάλου τάσσεται ὡς ἱππόσελιν καὶ ἱππογνώμονα τὸν μεγαλογνώμονα. ἢ ἐπὶ τοῦ λειμῶνος. διὰ τὸ εὐανθῆ ἐφ᾽ ὃν οἱ ἵπποι μαίνονται. ἢ τὸν ἄγαν μεμηνότα καὶ ἀνθοῦντα καὶ ἐνυβρίζοντα τῇ χλόῃ διὰ τὸ πλῆθος. Αἴθωνι σιδήρῳ. λαμπρῷ. Τοιούσδε λόγους. ὁ νοῦς. οὐδὲν ἐνέχυρον εἰ δὼς ὁ ὀδυσσεὺς, πλάττεται ψευδεῖς λόγους, ἀκούσας μόνον ὡς ἦν σὺν νεοῤῥάντῳ ξίφει. καλῶς δὲ καὶ τὸ ψιθύρους λόγους, ἀντὶ τοῦ διαβόλους, ὡς διὰ πανουργίαν ἀδήλως οὐ λέγοντας. ἀλλὰ πρὸς ἓν ἕκαστον ἐξαπατῶντα λάθρα. Περὶ γὰρ σοῦ νῦν εὔπειστα λέγει. ὃ ἐν ἀτυχίᾳ καθέστηκας δηλονότι τῆς ἥττης χάριν. ἢ ἐπεὶ μέγας εἶ, ἔχεις τὸν φθόνον συμπράττοντα. Τῶν γὰρ μεγάλων ψυχ. γνωμικῶς ὡς ἐπὶ τῶν ῥεξόντων καὶ τὰ μεγάλα σπόμαρος οἳ οὐχ ἁμαρτάνουσι. πιστὰ δὲ τοῖς ἀκούουσι τὰ κατὰ τῶν μεγάλων διὰ τὸν φθόνον. πίνδαρος. ὄψον δὲ λόγοι φθονεροῖσιν ἅπτεται δ᾽ ἐσλῶν. χερόνεσ- ζαμενης ιππομανη ψιθυροι Των γαρ μεγαλω

σὲ μὲν εὖ πράσσοντ᾽, ἐπιχαίρω.
σὲ δ᾽ ὅταν πληγὴ Διὸς, ἢ ζαμενὴς
λόγος ἐκ Δαναῶν κακόθρους ἐπιβῇ,
μέγαν ὄκνον ἔχω, καὶ πεφόβημαι
πτηνῆς ὡς ὄμμα πελείας.
ὡς καὶ τῆς νῦν φθιμένης νυκτὸς,
μεγάλοι θόρυβοι κατέχουσ᾽ ἡμᾶς
ἐπὶ δυσκλείᾳ, σὲ τὸν ἱππομανῆ
λειμῶν᾽ ἐπιβάντ᾽, ὀλέσαι Δαναῶν
βοτὰ, καὶ λείαν,
ἥπερ δορίληπτος ἔτ᾽ ἦν λοιπή,
κτείνοντ᾽ αἴθωνι σιδήρῳ.
τοιούσδε λόγους ψιθύρους πλάσσων,
εἰς ὦτα φέρει πᾶσιν Ὀδυσσεὺς,
καὶ σφόδρα πείθει. περὶ γὰρ σοῦ νῦν
εὔπειστα λέγει. καὶ πᾶς ὁ κλύων,
τοῦ λέξαντος χαίρει μᾶλλον,
τοῖς σοῖς ἄχεσι καθυβρίζων·
,, τῶν γὰρ μεγάλων ψυχῶν ἱεὶς,

σι δ' οὐκ ἐπείσθη. τις. ἀφ' ἡμεῖς. τῶν ξένων. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ τίς. κατὰ μὲν τῶν μεγάλων ψυχῶν ἱείς τις, οὐκ ἂν ἁμάρτοι. κατ' ἐμοῦ δὲ ἱείς τις, οὐ πείθει τὸν ἀκούοντα. Κατὰ δ' ἄν τις ἐμοῦ. τοῦ δημοτικοῦ καὶ εὐτελοῦς. Πρὸς γὰρ τὸν ἔχοντα. λείπει τὸ εὖ. Καίτοι σμικροί. πάνυ εὐδαιμόνως ὁ χορὸς ἐξελέγχει τὴν ἀδικίαν τῶν ἑλλήνων. οὐ γὰρ ἄντικρυς πως. ἀλλὰ διὰ γνωμολογιῶν. βούλεται γὰρ ἐπιτιμᾶν ὅτι κακῶς πράττουσι καθαιροῦντες τὸν αἴαντα. καὶ ἐὰν τοῖς ἀσυμφόρως. φησὶ γὰρ ὅτι ἀσθενὴς ἡ φυλακὴ τοῖς μικροῖς ἄνευ τῶν μεγάλων. ἀλλὰ δὲ τείνει ἐπὶ τὸν αἴαντα, ὅτι δεηθήσονται αὐτοῦ. Καὶ μέγας ὀρθοῖτ' ὑπὸ σμικροτέρων. οὐκ ἔστιν ἐναντίος ὁ λόγος. ἀλλὰ καὶ αὔξησιν ἔχει. εἰ γὰρ ὁ μέγας ὑπὸ τοῦ ἐλάττονος διασώζεται, πόσῳ μᾶλλον τῶν μειζόνων ἔχεσθαι χρή. κοινωνικὸς δὲ ὁ λόγος καὶ φιλάνθρωπος. καὶ ὅμηρος,

„ Συμφερτὴ δ' ἀρετὴ πέλει ἀνδρῶν
„ καὶ μάλα λυγρῶν.

Σφαλερὸν ῥῦμα. ἀντὶ τοῦ ἀσθενὴς φυλακή. Ἀλλ' οὐ δυνατὸν τοὺς ἀνοήτους. τοὺς ἕλληνας. ἀνοήτους δὲ φθονεροὺς, οἱ δύναιντο ἂν τὰ τοιαῦτα ἐπιστήμονας. κἀνθάδε δὲ τὸ θορυβῇ, σύμφωνόν ἐστι τοῖς τοιούς δε λόγοις τὴν θύρας πλάττουσιν. μέχρι γὰρ νῦν, ἐν λόγοις ἐστὶν ἡ ἀδικία δὲ θορύβῳ τῷ ἀπὸ βλασφημίας. Τούτων. τῶν λεχθέντων. γνώμας. ὀρθὰς διδασκαλίας.

„ Οὐκ ἂν ἁμάρτοι· κατὰ δ' ἄν τις ἐμοῦ
„ τοιαῦτα λέγων, οὐκ ἂν πείθοι.
„ Πρὸς γὰρ τὸν ἔχονθ' ὁ φθόνος ἕρπει.
„ Καίτοι σμικροὶ μεγάλων χωρὶς,
„ Σφαλερὸν πύργου ῥῦμα πέλονται.
„ Μετὰ γὰρ μεγάλων βαιὸς, ἄριστ' ἂν
„ Καὶ μέγας ὀρθοῖθ' ὑπὸ μικροτέρων.
ἀλλ' οὐ δυνατὸν τοὺς ἀνοήτους
τούτων γνώμας προδιδάσκειν.
ὑπὸ τοιούτων ἀνδρῶν θορυβῇ.
χ' ἡμεῖς οὐδὲν σθένομεν πρὸς ταῦ-
τ' ἀπαλέξασθαι, σοῦ χωρὶς ἄναξ.
ἀλλ' ὅτε γὰρ δὴ τὸ σὸν ὄμμ' ἀπέδραν,
παταγοῦσιν ἅτε πτηνῶν ἀγέλαι,
μέγαν αἰγυπιὸν ὑποδείσαντες.
τάχ' ἂν ἐξαίφνης εἰ σὺ φανείης,
σιγῇ πτήξειαν ἄφωνοι.
Ἦ ῥά σε Ταυροπόλα Διὸς Ἄρτεμις, —
(ὦ μεγάλα φάτις, ὦ
μᾶτερ αἰσχύνας ἐμᾶς,)

Ἀπαλέξασθαι. ἀπαλλάξασθαι. Ἅτε πτηνῶν ἀγέλαι. ὅθεν λοξῶς τὰς ἀγέλας ἐπῄνεσεν ἀρσενικὴν μετοχὴν τὴν ὑποδείσαντες πρὸς τὸ νοητόν. ἐν γὰρ ταῖς ἀγέλαις εἰσὶ καὶ ἄρσενες καὶ θήλειαι. ὁ νοῦς. διὰ γὰρ κομπάζουσι σου ἀφανοῦς ὄντος ὡς πτηνῶν ἀγέλαι παταγοῦντες. καὶ γὰρ εἰς τὸν κενὸν τὸ ψόφον. Ἦ ῥά σε. ὁ χορὸς οὐδέποτε πιστεύων, ὅτι αἴας τὰ ἱερὰ λελυμασμένα διεπράξατο. ἀλλ' οἰόμενος ἐκ τινος ὀργῆς θεοῦ ταύτην τὴν φήμην πεπνεῦσθαι, πρὸς τὴν φήμην τὸν λόγον. Ταυροπόλα. ἡ ἐν ταύροις τῆς σκυθίας τιμᾶται. ἢ ἀπὸ μέρους τῶν ποιμνίων ἢ προστάτις. ἢ ὅτι ἡ αὐτὴ τῇ σελήνῃ ἐστὶ καὶ ἐποχεῖται ταύροις. ἣν καὶ ταυρωπὸν ὀνομάζουσιν. τὸ ἑξῆς. ἦ ῥά σε ταυροπόλα ὥρμησεν ἐπὶ βοῦς ἀπαλαίας. τοὺς πολλοὺς γὰρ τῶν μαινομένων ἐκ σελήνης νοσεῖν ὑπέθεντο, διὰ τὸ νυκτερινὸν φάσμα ἀποζῆν φασμάτων, Ἄλλως. τὴν μὲν ἀναίρεσιν τῶν ποιμνίων

ὁ χορὸς

ὤρμασε πανδάμους ἐπὶ βοῦς ἀγελαίας,
ἦ πού τινος νίκας ἀκαρπώτου χάριν,
ἤ ῥα κλυτῶν ἐνάρων
ψευσθεῖσα δώροις, εἴτ' ἐλαφηβολίαις.
ἢ χαλκοθώραξ, ἤ τιν' ἐνυάλιος
μομφὰν ἔχων ξυνοῦ δορὸς ἐννυχίοις μα-
ἐτίσατο λώβαν. (χαναῖς,
οὔποτε γὰρ φρενόθεν γ' ἐπ' ἀριστερὰ
παῖ Τελαμῶνος ἔβας,
τόσον ἐν ποίμναισι πίτνων.
ἥκοι γὰρ ἂν θεία νόσος. ἀλλ' ἀπερύκοι
καὶ Ζεὺς κακὰν καὶ Φοῖβος Ἀργείων φάτιν,
εἰ δ' ὑποβαλλόμενοι
κλέπτουσι μύθους οἱ μεγάλοι βασιλῆς,
ἢ τᾶς ἀσώτου Σισυφιδᾶν γενεᾶς,

ὁ χορὸς πιστεύει ὑπὸ αἴαντος γενέσθαι. οὐκ ἐξ ἰδίας δὲ προνοίας. Ω μεγάλα φάτις. διὰ μέσου ἡ ἀναφώνησις. ὦ θαυμαστὴ φήμη. ἥτις ἐγέννησάς μοι ταύτην τὴν αἰσχύνην. κακὴ γάρ φησιν ὑπῆρξε περὶ τοῦ αἴαντος. Πανδάμους. ἡ τὰς παντὸς τοῦ δήμου. ἢ τὰς συνηγμένας. Η πού τινος νίκας. ἢ διὰ χάριν τινὸς νίκης. ἀκάρπωτον δέ, ἧς καρπὸν οὐκ ἐδέξατο. οἷον ἐκ ταύτης αὐτὸν ἐμμανῆ ποιεῖ. ἆρα τοῦτό φησι χαριζομένη σοι τὴν νίκην καρπὸν καὶ ἀπαρχὰς οὐκ ἐδέξατο τῆς νίκης. ἢ ἀπὸ κυνηγεσίων δῶρα οὐ λαβοῦσα. ὡς καὶ ὅμηρος ἀπολελησμένους τινάς φησι καὶ δίκην παρέχοντας τῆς λήθης. Η χαλκοθώραξ. ἤ τινα ἐνυάλιος. διὰ τὸ ἄλλα στρατεύματα ἀπὸ τοῦ ἐνυαλίου, ὥσπερ δαίμονα ὑπουργὸν τοῦ μείζονος θεοῦ. καὶ δῆλον ἐκ τῶν ἑξῆς ... δηλοῦται γὰρ ὁ ἄρης ἐκ τοῦ χαλκοθώραξ. ἢ καὶ ὁ ἄρης μεμφόμενός σοι ὡς ἀπαρχὰς δορὸς οὐ λαβών. ἐτίσατό σε τῆς λώβης τῆς εἰς αὐτὸν γενομένης λήθης. ἐτίσατο δὲ ἐννυχίοις μηχαναῖς. διὰ σοῦ ταύτης τῆς νυκτός. πιθανῶς δὲ πλείονας αἰτίας τιθέασιν ἀποροῦντες. οἱ γὰρ στοχαζόμενοι οὐ καθ' ἓν ἵστανται. Οὔποτε γὰρ φρενόθεν. οὐ γὰρ διὰ τοσοῦτον ἀφρονεῖς, ὡς ἄνευ αἰτίας θέλειν ἐμπεσεῖν τοῖς ποιμνίοις. Ἀριστερά. ἀριστερὰ οἱ παλαιοὶ τὰ μωρὰ ἐκάλουν. δεξιὰ δὲ τὰ συνετά. Ηκοι γὰρ ἂν θεία νόσος. ἔοικε γὰρ εἶναι νόσος θεία ἡ ἐκ θεοῦ κατασκήψασα εἰς αὐτόν, τὴν δὲ νόσον αὐτοῦ φήμην ἀργείων ὠνόμασεν. τὸ δὲ ἥκοι ἀντὶ τοῦ ἦλθεν ἄν. Υποβαλλόμενοι. πειθόμενοι. ἢ ὑποβλήτους λέγοντες. ἢ ἰδιοποιησάμενοι. εἰ δὲ οὐκ ἔστιν ἀληθῆ ταῦτα ἀλλὰ πεπλασμένα ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἢ ὀδυσσέως. Τᾶς ἀσώτου. τῆς ἐξώλους καὶ σώζεσθαι μὴ δυναμένης. Σισυφιδᾶν. γράφεται σισυφίδα. λέγεται γὰρ ἡ ἀντίκλεια ἀποστελλομένη ἀπὸ ἀρκαδίας εἰς ἰθάκην πρὸς λαέρτην ἐπὶ γάμῳ, κατὰ τὴν ὁδὸν σισύφῳ συνελθεῖν. ἐξ οὗ ἦν φύσει ὁ ὀδυσσεύς. ὁ δὲ σίσυφος κορίνθου βασιλεὺς πανοῦργος ἀνήρ. περὶ οὗ φησιν ὅμηρος, ὃς κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν. ὅστις ὑπὸ τὰς ὄνυχας καὶ τὰς ὁπλὰς τῶν ζώων ἑαυτοῦ μονογράμματον ἐγχαράττει τὸ ὄνομα αὐτοῦ. αὐτόλυκος δὲ κατ' ἐκεῖνο καιροῦ ἐκέκαστο κλεπτοσύνῃ θ' ὅρκῳ τε. καὶ αὐτὰ τὰ κλεπτόμενα περὶ αὐτοῦ τὴν μορφὴν ἤλλασσε. κλέψας δὲ καὶ σισύφου θρέμματα καὶ μεταβαλὼν ὁμοίως, οὐκ ἔλαθε τὸν σίσυφον, ἐπέγνω γὰρ αὐτὰ διὰ τοῦ μονογράμματος. ἐπὶ τούτοις δὲ ἐξευμενιζόμενος τὸν σίσυφον, ἐξένισεν αὐτὸν καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ ἀντίκλειαν συγκατέκλινεν αὐτῷ. καὶ ἔγκυον ἐξ αὐτοῦ γενομένην τὴν παῖδα το-

ὤκισε Λαέρτης. διὸ Σισύφου ὁ Ὀδυσσεύς. Μὴ μή μ' ἄναξ. τὸ πλῆρες μὴ μή μοι. ὁ δὲ νοῦς. εἰ δὲ πλάσσονται ταῦτα καὶ οὐκ ἀληθεία συνέδραμε, μηκέτι κρυπτόμενος ἐν ταῖς ἐφάλοις κλισίαις κακὴν φάτιν ἄρῃ καὶ περιποιήσῃ. ἤγουν ἵνα μὴ παρ' ἧς αὐξήσῃς ἀπὸ σοῦ. ἀλλὰ προελθὼν δεῖξον τὴν βουλὴν τὰ λογιζομένα. τὸν δὲ Ὀδυσσέα Σισύφου εἶναί φησι Σοφοκλῆς καὶ ἐν Συνδείπνῳ, Ὦ πάντα πράσσων. ὡς ὁ Σίσυφος

,, πολὺς ἔνδηλος ἐν σοὶ πανταχοῦ
,, μητρὸς πατήρ. καὶ Αἰσχύλος ἐν τῇ
,, ὅπλων κρίσει, ἀλλ' Ἀντικλείας
,, ἆσσον ἦλθε Σίσυφος τῆς σῆς λέ-
,, γω τοι μητρὸς ἥ σ' ἐγείνατο. καὶ
,, Εὐριπίδης ἐν Κύκλωπι, χαῖρ' ὦ
,, ξένε. ὅστις δ' εἶ φράσον. πάτραν τε
,, σήν. Ἰθακος Ὀδυσσεύς, γῆς Κεφαλ-
,, λήνων ἄναξ. οἶδ' ἄνδρα κρόταλον
,, δριμὺ Σισύφου γένος. φαίνε-
,, ται δὲ τὸ κακόηθες αὐτοῦ καὶ διὰ τοῦ τε-

νέσει. Ἀλλ' ἄνα ἐξ ἑδράνων. ἀνάστα ἐκ τῶν θρόνων ὅπου πολὺν

μὴ μή μ' ἄναξ,
ἔθ' ὧδ' ἐφάλοις κλισίαις ὄμμα ἔχων,
κακὰν φάτιν ἄρῃ,
ἀλλ' ἄνα ἐξ ἑδράνων, ὅπου μακραίωνι
στηρίζῃ ποτὲ τᾷδ' ἀγωνίῳ σχολᾷ,
ἄταν οὐρανίαν φλέγων.
ἐχθρῶν δ' ὕβρις ὧδ' ἀτάρβητα
ὁρμᾶτ' ἐν εὐανέμοις βάσσαις,
πάντων καγχαζόντων γλώσσαις
βαρυάλγητ', ἐμοὶ δ' ἄχος ἕστακε.
ναὸς ἀρωγοὶ τῆς Αἴαντος,

χρόνον σεαυτὸν ἐνεστήριξας, τὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεμφθεῖσαν ἄτην αὔξων καὶ οἷον ἐμπυρούμενος ὑπὸ τοῦ πάθους, καὶ ἐν ἀγωνίᾳ πολλῇ ὤν. Ὅπου μακραίωνι στηρίζῃ. ὅπου στηρίζῃ μακραίωνι σχολῇ. ὅ ἐστι πολυχρονίῳ, βραδὺν τὸν ἀγῶνα ἐμποιούσῃ σοι. μακραίων δὲ αὕτη δοκεῖ διὰ τὴν εὔνοιαν. Ἄταν οὐρανίαν. τὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεμφθεῖσαν. ἤγουν μετέωρον καὶ μεγάλην. φλέγων δέ, ζωπυρῶν. ἀνεγείρων.

Ἐχθρῶν δ' ὕβρις. ἡ δὲ τῶν ἐχθρῶν ὕβρις τῶν ταῦτα περὶ σοὶ λεγόντων, οὕτω μάλα ἄφοβός ἐστι καὶ ἀδεῶς εἰς τὸ βλασφημεῖν σε διὰ τὸ μὴ φαίνεσθαί σε τοῖς Ἀχαιοῖς. Ἀτάρβητα. ἀντὶ τοῦ ἀταρβήτως. ἀνειμένως. Ἐν εὐανέμοις βάσσαις. ὡς πῦρ ἐν εὐανέμοις βήσσαις. τουτέστιν ἐν ἐκείνοις τοῖς τόποις, ὅπου τὰ ὑπὸ σοῦ ἀνῃρημένα ποίμνια ὁρῶντες ἐπεγγελῶσιν. ἢ ἐν εὐανέμοις βήσσαις. οἷον ἐν εὐδίᾳ καιρὸν ἔχοντες διαβάλλουσι. Καγχαζόντων. γελώντων. Βαρυάλγητα. βαρέα καὶ ἀλγεινά.

Ναὸς ἀρωγοί. ἔξεισι Τέκμησσα καὶ διδάσκει τὸν χορὸν ὅτι Αἴας ἐστὶν ὁ σφάξας τὰ ποίμνια. πυνθάνεται δὲ παρὰ τοῦ χοροῦ ὅτι ἑλληνικὰ ἦν τὰ σφαγέντα. ἑκάτερος τῶν περὶ ἑκατέρου τὸ ἀγνοούμενον μανθάνει. ἡ δὲ Τέκμησσα, αἰχμάλωτις γυνὴ τοῦ Αἴαντος. πιθανῶς δὲ ἔξεισιν. οὐ γὰρ ἔστι πολὺ δεῖ ἀπολοφύρεσθαι τὸν χορόν. ἀλλὰ προκόπτειν τὰ τῆς ὑποθέσεως. ἡ δὲ διάθεσις εὖ ἔχει ἐστὶ ποιητῇ. ἐπεὶ γὰρ ἄπεστι Τεῦκρος καὶ ὁ Εὐρυσάκης ἔτι νήπιος, Τέκμησσα καταλοφύρεται. οὐ γὰρ ἕτερον πρόσωπον γνήσιον ἐστὶ Αἴαντι. αἱ δὲ τοιαῦται γυναῖκες ὑποτίθενται εὔνοιαν πρὸς τοὺς δεσπότας. ὡς Βρισηὶς πρὸς Ἀχιλλέα.

ΓΕΝΕΑΣ χθονίων. διὰ τὸ τὴν σαλαμῖνα συνῆφθαι τῇ ἀττικῇ. καὶ περισπούδαστον τοῖς ἀθηναίοις αὐτὴν κτήσασθαι. πρὸς εὔνοιαν δὲ τῶν ἀκροωμένων τὸ τόφησιν. ἢ ἐπεὶ ἐξ αἰγίνης ἐλθὼν ὁ τελαμὼν ἐβασίλευσε σαλαμῖνος. ἡ δὲ αἴγινα τῆς ἀττικῆς. Τηλόθεν οἴκου. μακρὰν τῇ φυγίᾳ σαλαμῖνος. ἢ οἱ πρὸ πολλοῦ κηδόμενοι, καὶ οὐχὶ νῦν μόνον. ἢ οἱ τηλόθεν ὄντες. ὅ ἐστι ξένοι κατὰ γένος, καὶ ὅμως τοῦ τελαμῶνος οἴκου φειδόμενοι εἰ καὶ μὴ προσήκομεν.

γενεᾶς χθονίων ἀπ' ἐρεχθειδᾶν,
ἔχομεν στοναχὰς οἱ κηδόμενοι
τοῦ τελαμῶνος τηλόθεν οἴκου.
νῦν γὰρ ὁ δεινὸς, ὁ μέγας, ὠμοκρατὴς
Αἴας, θολερῷ
κεῖται χειμῶνι νοσήσας.
τί δ' ἐνήλλακται τῆς ἀμβρίας
νὺξ ἥδε βάρος
παῖ τοῦ φυγίου τελευταντος,
λέγ', ἐπεί σε λέχος δοριάλωτον
στέρξας, ἀνέχει θούριος αἴας.
ὥς τ' οὐκ ἂν ἄϊδρις ὑπείποις.
πῶς δῆτα λέγω λόγον ἄρρητον,
θανάτῳ γὰρ ἴσον πάθος ἐκπεύσῃ.
μανίᾳ γὰρ ἁλοὺς ἡμῖν ὁ κλεινὸς
νύκτερος Αἴας, ἀπελωβήθη.
τοιαῦτ' ἂν ἴδοις σκηνῆς ἔνδον
χειροδάϊκτα σφάγι' αἱμοβαφῆ,
κείνου χρηστήρια τἀνδρός.
οἵαν ἐδήλωσας ἀνδρὸς
αἴθωνος ἀγγελίαν
ἄτλατον, οὐδὲ φευκτάν,
τῶν μεγάλων Δαναῶν

Ὠμοκρατὴς αἴας. ὁ δυνατὴν πάντων καὶ αὐτώνυμον ἔχων πάθος. ἢ ὁ ὠμὸς καὶ καρτερός. ἢ ὁ ὑπὸ ὠμότητος κεκρατημένος. ἢ ὁ γενναῖος ὁ καὶ τῶν ὤμων κρατεῖν δυνάμενος.

Τί δ' ἐνήλλακται. τί αὐτὸ πρὸς τὴν ἡμερινὴν ὄχλησιν γέγονε βάρος, οἷον ἐν τίνι γέγονεν ὁ αἴας βάρει ὥστε ἀλλοῖος γενέσθαι πρόσθεν ἢ κατὰ τὴν ἡμέραν. τί αὐτὸ βάρος ἐνήλλακται αὕτη ἡ νύξ. Τῆς ἀμερίας γράφεται τῆς ἀημερίας. ἀντὶ τοῦ τῆς ἀηδοῦς φορᾶς. καὶ ἔστιν ὁ νοῦς. ποῖον βάρος ἔλαβεν αὕτη ἡ νὺξ ἀπὸ τῆς προτέρας ἀηδίας. Ἐπεί σε λέχος. ἐπεί σε ἔχει ὁ αἴας δοριάλωτον στέρξας τὸ λέχος σου. ἢ ἄλλως. ἐπεί σε ἀνέχει ὁ αἴας τὸ δοριάλωτον σου στέρξας λέχος. Ἀνέχει. ἀντὶ τοῦ ἔχει. περιέλκεται γὰρ ἡ ἀνά. ἄμεινον στέρξασαν γράφειν. ἢ ἀνέχει ἀντὶ τοῦ ἀνυψοῖ, τιμᾷ. Λόγον ἄρρητον. κακόφημον μηδὲ λέγεσθαι ὀφείλοντα. Μανίᾳ γάρ. τὸ κεφάλαιον τοῦ κακοῦ πρῶτον ἐκτίθεται, ὅτι ἐφύβρισται εἰρημένα περὶ μανίαν πεσών. Ἀπελωβήθη. ἀντὶ τοῦ ἐφύβρισται εἴρηται. ἢ οὕτως. ἐνυβρίσθη καὶ λωβητὸς γέγονε. Χειροδάϊκτα. ὑπὸ τῶν χειρῶν αὐτοῦ δαϊχθέντα. Κείνου χρηστήρια. ἃ δὲ χρηστηρίασεν ἐκεῖνος, τὰ πλήματα καὶ πράξεις. ἢ τὰ δεφθαρμένα ποίμνια. παρὰ τὸ δεῖ χρήσασθαι αὐτά. δηλοῖ δὲ ἡ λέξις καὶ τὸ μαντεῖον καὶ τὸν χρησμὸν, καὶ τὸ ἱερεῖον. Αἴθωνος. δὲ πύρου, θερμοῦ ἐν ταῖς μάχαις. ἢ τὸ θερμὸν

νῦν δὲ τοῦ παρακεκινηκότος κεῖσθαι. Κληϊζομέναν. φημιζομένην ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων οὐ θεόθεν. Τὰν ὁ μέγας μῦθος. ἣν ἀγγελίαν πᾶς λόγος αὔξει. πρότερον μὲν γὰρ μόνοι οἱ Ἕλληνες ἔλεγον ταῦτα περὶ Αἴαντος. ἡμεῖς δὲ ἠπιστοῦμεν. νῦν δὲ καὶ ἡμεῖς ἔγνωμεν. Ὤμοι φοβοῦμαι. τὸ ἐκ τούτου φησὶν ἀποβησόμενον. εἰκὸς γὰρ τὸν νοῦ ἐξεστηκότα μηδὲ ἑαυτοῦ ἀνασχέσθαι. οὐ γάρ φησι φοβοῦμαι μὴ τιμωρηθῇ ὑπὸ τῶν βασιλέων. Περίφαντος. φανερός ἐστιν ὅτι ταῦτα ἑαυτὸν διαθήσει. Παραπλήκτῳ. τῇ μανικῇ. παραπλὴξ γὰρ ὁ μανικός. Βοτῆρας ἱππονόμους. τοὺς μεγάλως φυλάττοντας τοὺς ποιμένας. οὗτοι γὰρ ἐνόμιζον καὶ ποιμένας αὐτὸν ἀνῃρηκέναι. Ὤμοι κεῖθεν. ὡς οἰκουροῦσα, τὰ ἔξω ἡ τέκμησσα ἠγνόει. δεῖ τὸν χορὸν τὰ μὲν ἔνδον ἀπ' αὐτῆς γνῶναι. τὴν δὲ ἀπὸ τοῦ χοροῦ τὰ ἔξω. Τὴν μέν. τὴν ποίμνην. Πλευροκοπῶν. κατὰ τῶν πλευρῶν τύπτων. Δύο δ' ἀργίποδας. ἀντὶ τοῦ λευκόποδας. ἴσως τὸν μὲν ἕνα ἐνόμιζεν Ὀδυσσέα. τὸν δ' ἄλλον νέστορα ἢ μενέλαον. Τοῦ μὲν κεφαλὴν καὶ γλῶσσαν. ἴσως τοῦτον ἐνόμιζε νέστορα ὡς ψευδῆ μαρτυρήσαντα κατ' αὐτοῦ. Μέγαν ἱπποδέτην ῥυτῆρα λαβὼν παίει. διπλῶς τὸν χαλινὸν παίει τὸν κριὸν, ὡς λιγυρᾷ καὶ ὀξυφόνῳ μάστιγι. ἱπποδέτην δὲ ῥυτῆρα, χαλινὸν μέγαν. μέγαν δὲ πρὸς τὸ πικρότερον καθάψασθαι τοῦ ἐχθροῦ. Κακὰ δεννάζων. ἀντὶ τοῦ βλασφημῶν. προσέθηκε δὲ καλῶς τὸν λόγον φάσκουσα τὰ ῥήματα μὴ εἶναι τοῦ Αἴαντος, ἀλλὰ θεῶν τινος ὑποβολῇ. δαίμονα δέ φησι τὴν μανίαν. δεννάζων δὲ ἀπὸ τοῦ δεινὸν δεννάζω καὶ δεννάζω. ὡς φαεινός. φαεννός. Ὥρα τιν'. ὥρα τινὰ ἡμῶν ἀντὶ τοῦ ἕκαστον ἡμῶν προελκυσάμενον τὴν ἐσθῆτα τοῖς καλύμμασι τὴν κεφαλὴν κρυψάμενον. ὁρῶν δὲ ὁ χορὸς

ὑποκλῃζομέναν,
τὰν ὁ μέγας μῦθος ἀέξει.
ὤμοι, φοβοῦμαι τὸ προσέρπον.
περίφαντος ἁνὴρ
θανεῖται, παραπλήκτῳ
χερὶ συγκατακτὰς
κελαινοῖς ξίφεσι βοτὰ, καὶ
βοτῆρας ἱππονόμους.
ΤΕ. ὤμοι. κεῖθεν ἄρ' ἡμῖν
δεσμῶτιν ἄγων ἤλυθε ποίμναν.
ὧν τὴν μὲν, ἔσω σφάζ' ἐπὶ γαίας,
τὰς δὲ, πλευροκοπῶν, δίχ' ἀνερρήγνυ.
δύο δ' ἀργίποδας κριοὺς ἀνελὼν,
τοῦ μὲν, κεφαλὴν καὶ γλῶσσαν ἄκραν
ῥιπτεῖ θερίσας, τὸν δ' ὀρθὸν ἄνω
κίονι δήσας,
μέγαν ἱπποδέτην ῥυτῆρα λαβὼν,
παίει λιγυρᾷ μάστιγι διπλῇ.
κακὰ δεννάζων ῥήμαθ' ἃ δαίμων
κοὐδεὶς ἀνδρῶν ἐδίδαξεν.
ΧΟ. ὥρα, τιν' ἤδη κρᾶτα
καλύμμασι κρυψάμενον,
ποδοῖν κλοπὰν ἀρέσθαι,
ἢ θοὸν εἰρεσίας
ζυγὸν ἑζόμενον,
ποντοπόρῳ ναῒ μεθεῖναι.

ὅτι ἐν μεγίστῳ κακῷ ἐστὶν Αἴας, τῷ μὲν μὴ τὴν νόσον, τῷ δὲ κατὰ τὴν ἀπειλὴν τῶν βασιλέων, δὴ πρέπει τί πρακτέον αὐτοῖς· πότερον ἐγκαλυψαμένοις φεύγειν ὅποι πη γῆς, ἢ ἀποπλεῖν ἐπιβάντας τῶν νεῶν. ἢ οὐκ ἔστι μὲν μικρὸν τὸ, ἐάσαντας τὴν προστάτην ἀπαλλαγῆναι. ἀλλὰ σημαίνουσι δὴ τοῦτον ἐστὶν ὅπη τὰ ἐν ποσὶ κινά. εἰώθασι γὰρ οἱ ἀπροοῦντες ἐξ ἀρχῆς ταῦτα προσφέρεσθαι. Μεθεῖναι. μετιέναι· φεύγειν. εἰκὸς ἦν ἡμᾶς φησι δεῖ μεθεῖναι. τοῦτέστι ῥίψαι ἑαυτὸν ἐν νηῒ καὶ φυγεῖν. Τοίας. ἀντὶ τοῦ μεγάλας. Ἐρέσσουσιν. ἐντόνως κινοῦσιν. ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων. ἀντὶ τοῦ ἐλαύνουσι. κινοῦσι. Δικρατεῖς. οἱ Ἀτρεῖδαι. Πεφόβημαι. εὐλαβοῦμαι τὸ λευσθῆναι. καὶ ἀλλ' μετ' αὐτοῦ, ὃν ἡ μοῖρα τῆς κακῆς κατέχει. λέγει δὲ τὴν μανίαν. φησὶν δὲ ἡ τέκμησσα πεπαῦσθαι, ἀντὶ τοῦ συμπαθεῖν αὐτῷ τῆς μανίας. ἵνα προκόπτῃ τὰ τῆς ὑποθέσεως. Λιθόλευστον ἄρη τὸν θάνατον. καὶ Ὅμηρος, γίνετ' ἄρης ἀλεγεινὸς ὀϊζυροῖσι βροτοῖσι. Αἴθ' ἄπλατος. ἀντὶ τοῦ μεγάλη. οὐκ ἔτι κατέχει αὐτὸν ἡ μανία,

τοίας ἐρέσσουσιν ἀπειλάς
δικρατεῖς Ἀτρεῖδαι
καθ' ἡμῶν. πεφόβημαι
λιθόλευστον ἄρη,
ξυναλγεῖν μετὰ τοῦδε τυπείς,
τὸν, αἴσ' ἄπλατος ἴσχει.
ΤΕ. οὐκέτι. λαμπρᾶς γὰρ ἄτερ στεροπᾶς
ἄξας ὀξὺς νότος ὥς, λήγει.
καὶ νῦν φρόνιμος νέον ἄλγος ἔχει.
» Τὸ γὰρ ἐσλεύσσειν οἰκεῖα πάθη
» Μηδενὸς ἄλλου παραπράξαντος,
» Μεγάλας ὀδύνας ὑποτείνει.
ΧΟ. ἀλλ' εἰ πέπαυται, κάρτ' ἂν εὐτυχεῖν δοκῶ.
φρούδου γὰρ ἤδη τοῦ κακοῦ, μείων λόγος.
ΤΕ. πότερα δ' ἂν εἰ νέμοι τίς αἵρεσιν λάβοις,

ἀλλὰ λήγει ὡς ὀξὺς νότος. ταχέως λήγει ὡς γινομένων τινῶν σημείων ἐν τοῖς πνεύμασιν ὥστε παρατείνειν αὐτά. ἢ ταχέως πεπαῦσθαι. ὅτι ἐστὶ καὶ ἐν τῇ κωμῳδίᾳ. ἀλλ' ἔπεσε ταχέως. ὁ λινὸς γὰρ ἦρξατο. Καὶ νῦν φρόνιμος. ἔμφρων γινόμενος ἤρξατο συμπαρακολουθεῖν τῇ συμφορᾷ καὶ ἀλγεῖν. Μηδενὸς ἄλλου. ὅτι μηδενὸς πράξαντος ἀλλ' αὐτοὶ μὲν ἔχοντες τῶν ἁμαρτημάτων. ἡ γὰρ κοινωνία τῶν ἁμαρτημάτων, φέρει τινὰ παραμυθίαν. παρὰ ἣ δὲ ἡ παρὰ πρόθεσις. Φρούδου γάρ. ἀπολομένου ὄντος. Μείων λόγος. ἀντὶ τοῦ οὐδεὶς λόγος. Πότερα δ' ἂν εἰ νέμοι. εἰ δίδωσί τις αἵρεσιν ποτέρας ἂν προκρίνειας. λυπεῖν τοὺς φίλους αὐτὸν ἥδεσθαι. ἢ λυπεῖσθαι τοὺς φίλους καὶ αὐτὸν λυπεῖσθαι. ἄριστα δὲ ἐχρήσατο ἀντιθέσει. τῶν μὲν οἰομένων ἐν εὐτυχίᾳ κινεῖσθαι εἰ πέπαυται τὸ κακόν. τῆς δὲ βουλομένης παραστῆσαι ὅτι ἐν χείροσιν ἐστὶ τὰ τοῦ Αἴαντος νῦν ὁπότε καὶ παρακολουθεῖ τοῖς ἁμαρτήμασιν. εἰπόντος δὲ τοῦ χοροῦ ἐν εὐτυχίᾳ. καὶ εἰ πέπαυται ὁ Αἴας τοῦ κακοῦ, ἐπάγει ἡ τέκμησσα ὅτι κακὸν ἐστὶ τῷ ὄντι πράξαντα τὸ πεπαῦσθαι τῶν δεινῶν. παρακολουθῶν γὰρ τοῖς πεπραγμένοις ἐν ὀδύνῃ πλείονι γίνεται. καὶ Εὐριπίδης, Τὸ γὰρ ὀρθοῦσθαι γνώμην ὀδυνᾷ. πρὸς δὲ τὸ ὑπ' ἐκείνων εἰρημένων ὅτι ἐν εὐτυχίᾳ ἂν εἴημεν εἰ πέπαυται, ἀντιτίθησιν οὕτως. πότερα ἂν ἕλοιο εἰ σοι δίδωσί τις αἵρεσιν,

λυπῶν τοὺς φίλους αὐτὸς ἐν ἡδονῇ διάγειν. ἢ κοινωνεῖν τοῦ πένθους, καὶ αὐτός τε λυπεῖσθαι καὶ τοὺς φίλους λυπεῖν. οἷον ὁ μὲν Αἴας ἐν τῇ μανίᾳ ὢν ἐτέρπετο οἰόμενος τιμωρεῖσθαι τοὺς ἐχθρούς, ἐγὼ δὲ ἐλυπούμην ὁρῶσα αὐτόν, νῦν δὲ παυσάμενος τῆς μανίας καὶ αὐτὸς λυπεῖται ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις. λυπεῖ δὲ πάλιν καὶ τοὺς φίλους. νῦν τὸ διπλασιασθὲν κακόν, ὅπερ δὲ ἀναπτύσσει ὁ χορὸς διὰ τῶν ἐπιφερομένων, τό τοι διπλάζον ὦ γύναι μεῖζον κακόν, ὅτι τοὺς ἀμφοτέρους λυπεῖσθαι.

φίλους ἀνιῶν αὐτὸς ἡδονὰς ἔχειν,
ἢ κοινὸς ἐν κοινοῖσι λυπεῖσθαι ξυνών;
ΧΟ. τό τοι διπλάζον ὦ γύναι μεῖζον κακόν.
ΤΕ. ἡμεῖς ἄρ' οὐ νοσοῦντες ἀτώμεσθα νῦν.
ΧΟ. πῶς τοῦτ' ἔλεξας, οὐ κάτοιδ' ὅπως λέγεις.
ΤΕ. ἀνὴρ ἐκεῖνος ἡνίκ' ἦν ἐν τῇ νόσῳ,
αὐτὸς μὲν ἥδεθ' οἷσιν εἴχετ' ἐν κακοῖς.
ἡμᾶς δὲ τοὺς φρονοῦντας ἠνία ξυνών.
νῦν δ' ὡς ἔληξε, κἀνέπνευσε τῆς νόσου,
κεῖνός τε λύπῃ πᾶς ἐλήλαται κακῇ,
ἡμεῖς θ' ὁμοίως οὐδὲν ἧσσον, ἢ πάρος.
ἆρ' ἔστι ταῦτα δὶς τόσ' ἐξ ἁπλῶν κακά;
ΧΟ. ξύμφημι δή σοι, καὶ δέδοικα μὴ 'κ θεοῦ
πληγή τις ἥκοι. πῶς γάρ, εἰ πεπαυμένος,
μηδέν τι μᾶλλον ἢ νοσῶν εὐφραίνεται;
ΤΕ. ὡς ὧδ' ἐχόντων τῶνδ', ἐπίστασθαί σε χρή.
ΧΟ. τίς γάρ ποτ' ἀρχὴ τοῦ κακοῦ προσέπτατο;
δήλωσον ἡμῖν τοῖς ξυναλγοῦσιν τύχας.
ΤΕ. ἅπαν μαθήσῃ τοὔργον, ὡς κοινωνὸς ὤν.
κεῖνος γὰρ ἄκρας νυκτός, ἡνίχ' ἕσπεροι
λαμπτῆρες οὐκέτ' ᾖθον, ἄμφηκες λαβὼν

ΦΙΛΟΥΣ ΑΝΙΩΝ αὐτὸς ἡδονὰς ἔχειν. ὥσπερ ὁ Αἴας ἐν μανίᾳ ὤν, λυπῶν ἡμᾶς αὐτὸς ἥδετο. Ημᾶς δὲ τοὺς φρονοῦντας. γράφεται βλέποντας. Πεπαυμένος· ἀντὶ τοῦ σωφρονῶν. Ως ὧδ' ἐχόντων. ὅτι κάκιον νῦν ἐκεῖνος ἔχει. Ημεῖς ἄρ' οὐ νοσοῦντες. ἡμεῖς ἂν τί τοῦ ὁ Αἴας νῦν μὴ νοσῶν ὀδυνᾶ ἑαυτὸν διὰ τὰ πεπραγμένα. Ημεῖς θ' ὁμοίως. ἐμοί φησι κατ' ἄμφω τοὺς καιροὺς συμβέβηκεν ἀνιᾶσθαι. αὐτὸς μὲν τότε ὀξέως κόρος καὶ τερπόμενος. νῦν δὲ σωφρονοῦντος καὶ λυπουμένου. Αρ' ἔστι ταῦτα δὶς τόσ' ἐξ ἁπλῶν. ἁπλοῦν μὲν τὸ τοὺς φίλους ἀνιᾶν. δὶς τὸ δὲ ὅτι καὶ αὐτὸς συναλγεῖ. Πῶς γὰρ εἰ πεπαυμένος. πῶς οὐ θεῖόν τι εἴη τὸ κατὰ τὸν Αἴαντα. εἰ πεπαυμένος τοῦ κακοῦ μᾶλλον ἐν ἀνίᾳ διάγει. Τίς γάρ ποτ' ἀρχή. ἀντὶ τοῦ τίς ἡ προσβολὴ τοῦ κακοῦ οὖσα αὐτὸν θεοῦ. Κεῖνος γὰρ ἄκρας νυκτός, περὶ πρῶτον ὕπνον, πιθανῶς δὲ καὶ τὸν χρόνον προσέθηκεν. οἱ γὰρ ἐπιβουλεύοντες τότε τὰς ἐξόδους ποιοῦνται, ὥστε λαθεῖν τὰς παραφυλακάς. Ηνίχ' ἕσπεροι. οἱ κατὰ τὴν ἑσπέραν. ἢ ὅτε οὐκ ἐφαίνοντο οἱ ἀστέρες. ἢ ὅτε ἐσβέσθησαν οἱ λύχνοι. βέλτιον δὲ καὶ οὐ κατὰ μαινόμενον, καὶ ἐκ τοῦ καιροῦ τῆς ἐννοίας ἐπιβουλεύοντος ἐπιθέσθαι περὶ πρῶτον ὕπνον. Λαμπτῆρες. οἱ κατὰ τὴν οἰκείαν φαίνοντες λύχνοι. Ηθον. ἀντὶ τοῦ ᾔθουν.

Οὔτε του. ὥσπερ τὸ ἐκάλεσεν τινα, κοινόν ἐστι κατὰ γένος, οὕτω καὶ τὸ ἀττικοῖς τό, οὔτε τις, ὅταν οὕτως συντάσσεται κοινῶς λέγεται. ΕΜΑΙΕΤΟ. ἐζήτει. Ἐξόδους κενάς. τὰς οὐκέτι χρησίμους γινομένας. Ἐπιπλήσσω. ἐνίσταμαι. Πεῖραν. πορείαν, ὁδόν. Ἀεὶ δ' ὑμνούμενα. ἀεὶ θρυλλούμενα ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων καὶ κοινά. ἢ ἀεὶ ὑπ' αὐτοῦ λεγόμενα πρὸς ἐμέ. ὅμοιον δὲ τὸ ἦθος ἐκείνῳ. ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε. Κἀγὼ μαθοῦσα. φοβηθεῖσα αὐτὸν οὐ διεκώλυσα. Καὶ τὰς ἐκεῖ μέν. τοῦτο μὲν ἀγνοεῖ ἡ Τέκμησσα λέγειν. τοῦτο δὲ προθέντι αὐτῷ ὁ ποιητής, καὶ ἐνοχλεῖν οὐ δεῖ τὸν θεατὴν ταὐτολογοῦντα. Κύνας βοτῆρας. τοὺς ποιμενικοὺς κύνας, οὐ γὰρ ἀναιρεῖ κατὰ τὴν σκηνὴν ἀνθρώπους. ἀλλ' ὡς ἔξω τινὰς ἀνεῖλεν. Ηὐχένιζε. τὸν αὐχένα ἀπέκοπτεν. ἐλαιμοτόμει. Ἔσφαζε, κἀρράχιζε. ὃ τὸ Ὅμηρος αὐέρυειν φησίν. ὥστε κατὰ τοῦ λαιμοῦ γίνεσθαι τὴν σφαγήν. Ηκίζεθ' ὥστε φῶτας. δηλονότι, κύνας βοτῆρας. Τέλος δ' ὑπαΐξας. ἡ μὲν Τέκμησσα ἀγνοεῖ τίνι διάλεκται ἐκ τοῦ προλόγου. ὅτι Ἀθηνᾷ ἦν ἡ λαλήσασα αὐτῷ τὸ δέ. Σκιᾷ τινί. ὅτι οὐ συνέβαλε τὰ πολλὰ τὴν θεόν, καὶ ὅτι ἴδιον τοῖς μαινομένοις καὶ πρὸς ματαίοις λαλεῖν.

ἡμᾶς τ' ἐς ὄχθον ἐξόδους ἕρπειν κενάς.
κἀγὼ 'πιπλήσσω, καὶ λέγω, τί χρῆμα δρᾷς
Αἴας; τί τήνδ' ἄκλητος, οὔθ' ὑπ' ἀγγέλων
κληθεὶς, ἀφορμᾷς πεῖραν, οὔτε του κλύων
σάλπιγγος, ἀλλὰ νῦν γε πᾶς εὕδει στρατός.
ὁ δ' εἶπε πρός με βαί', ἀεὶ δ' ὑμνούμενα,
γύναι, γυναιξὶ κόσμον ἡ σιγὴ φέρει.
κἀγὼ μαθοῦσ', ἔληξ', ὁ δ' ἐσσύθη μόνος.
καὶ τὰς ἐκεῖ μὲν, οὐκ ἔχω λέγειν πάθας.
ἔσω δ' ἐσῆλθε συνδέτους ἄγων ὁμοῦ
ταύρους, κύνας βοτῆρας, εὐκερών τ' ἄγραν.
καὶ τοὺς μὲν, ηὐχένιζε. τοὺς δ' ἄνω τρέπων,
ἔσφαζε, κἀρράχιζε. τοὺς δὲ δεσμίους
ᾐκίζεθ' ὥστε φῶτας, ἐν ποίμναις πιτνῶν.
τέλος δ' ἀπαΐξας διὰ θυρῶν σκιᾷ τινι,
λόγους ἀνέσπα. τοὺς μὲν, Ἀτρειδῶν κάτα,
τοὺς δ' ἀμφ' Ὀδυσσεῖ, συντιθεὶς γέλων πολύν,
ὅσην κατ' αὐτῶν ὕβριν ἐκτίσαιτ' ἰών.
κἄπειτ' ἀπαΐξας αὖθις ἐς δόμους πάλιν,
ἔμφρων μόλις πως ξὺν χρόνῳ καθίσταται.
καὶ πλῆρες ἄτης ὡς διοπτεύει στέγος,
παίσας κάρα, θώυξεν. ἐν δ' ἐρειπίοις

ἀγνοοῦσα δὲ ὅτι ἡ Ἀθηνᾶ αὐτὸν ἐκάλεσε διὰ τὸ ἐπαΐξας, τὴν ἔξοδον τῇ μανίᾳ ἀνατίθησι. Συντιθεὶς γέλων πολύν. τουτέστι, ῥήματα καταγέλαστα λέγων κατὰ τῶν κριῶν, ὡς κατὰ ἀνθρώπων ἐποιεῖτο τὴν κόλασιν. Καὶ πλῆρες ἄτης. οὐκ ὅτι τοῦτο ἀλγεινὸν τὸ ἀνελεῖν τὰ ποίμνια, ἀλλ' ὅτι διήμαρτε τῆς τιμωρίας τῶν ἐχθρῶν. Θώυξεν. ἐβόησε. Ἐν δ' ἐρειπίοις. τὸ ἑξῆς. ἐν δὲ τοῖς ἐρειπίοις τῶν νεκρῶν τῶν ἀρνείων φόνου ἐρειφθείς. ὅ ἐστιν, ἐν δὲ τοῖς πτώμασι τῶν νεκρῶν καταπεσὼν ἐκάθητο. θαυμαστῶς δὲ ὑπὸ ὄψιν ἦγε τὰ πράγματα μεταξὺ τῶν πτωμάτων τὴν φαντασίαν ἐπιδεικνύς. οἷον ἦν τὸ

παρ' Ὁμήρῳ ἐπὶ τοῦ κύκλωπος, Ταννυσάμενος διὰ μήλων. Ἐρειφθείς. ἀντὶ τοῦ καταπεσὼν ἐρριμμένος. πάντα γὰρ τὰ οὕτω τὴν ἕραν πίπτοντα, ἐρείπια καλοῦνται, καὶ αἱ ἐρίπναι ἐντεῦθεν ὡς τὰ ἐρείπια. τινὲς δὲ ἐρεισθεὶς γράφουσιν, οἷον ἐπερεισάμενος. Ἀπρίξ. ὅλῃ δυνάμει. ἰσχυρῶς. ἀσφαλῶς. προσπεφυκότως. ὃ οὐχ οἷόν τε πρίσαι διὰ τὴν σύμφυσιν. Ἔπειτ' ἐμοί. οὐκ ἔχων ἐπιβολὴν τῆς αἰτίας τῶν πεπραγμένων, ἐμὲ ἠρώτα τὸ συμβάν. πάνυ δὲ περιπαθές, τὸ ἐμφονέστερον αἴαντα παρὰ τῆς γυναικὸς πυνθάνεσθαι τίνα ἐστὶν ἃ ἔπραξεν αὐτός. Κυρεῖ ποτέ. τὸ κυρῶ περισπωμένως φησὶν ἡ συνήθεια καὶ ἀττικοί. ἐν δὲ ἰωνικοῖς βαρύνουσιν αὐτὸ ἀττικοὶ μετ' ἐκτάσεως τοῦ υ. κύροι λέγοντες, ἀντὶ τοῦ κυροίη. νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ κυρεῖ ὁριστικοῦ κεῖται. Ἐξῴμωξεν. ἐξάκουστον ᾤμωξεν. Ἃς οὔποτ' αὐτοῦ. οὐκ εἰώθει φησὶν ὁ αἴας ἐν τοῖς κακοῖς ἀπολοφύρεσθαι. ἀλλ' ἦν καρτερικός. ἔλεγεν γὰρ φησὶν ἀεί, κακοῦ ἀνδρὸς τὸ ὀλοφύρεσθαι. ὁποῖόν φησι καὶ ἡρακλῆς ἐν τραχινίαις. ἀλλ' ἀστένακτος αἰὲν εἱπόμην κακοῖς. ὁ γοῦν αἴας πρὸ τούτου εἰ συνέβη τι αὐτῷ δεινόν. ὡς ταῦρος ἀνεβρυχᾶτο ἀνεξάκουστον. οὐδέποτε δὲ εἰς τὸ φανερὸν γόον ἐξέπιπτεν. Κακοῦ δειλοῦ. βαρυψύχου, μικροψύχου. καταπεπτωκότος τὴν ψυχήν. οἱ λέγοντες δὲ τὸ βαρύψυχον, ἀντὶ τοῦ γενναίου, καὶ διὰ τοῦτο προστιθέντες τὸ οὐ. τἀληθὲς ἠγνοήκασι. βαρύψυχος γὰρ ὁ βραδεῖαν καὶ λιθώδη καὶ ἀκίνητον ἔχων ψυχήν, ἀλλὰ μὴ πρὸς πόλεμον ὁρμητικὴν καὶ πρόθυμον. Ἐξηγεῖτο. ἡρμήνευσεν. ἡ γὰρ ἐξήγησις τῶν θείων. ἑρμηνεία τῶν τυχόντων. Ὀξέων κωκυμάτων. ἤγουν ὑψηλῶν. ὅμοιον τῷ ἄσκευον ἀσπίδος τε καὶ ἔγχους. τὸ ὀξὺ ἐπὶ μὲν φωνῆς ἔχει ἐναντίον τὸ βαρύ, ἐπὶ δὲ ὀφθαλμοῦ καὶ ξίφους τὸ ἀμβλύ. ἐπὶ δὲ χυμῶν τὸ γλυκύ. Σιδηροκμῆσιν. τῷ σιδήρῳ φονευθεῖσιν. ὡς ἀνδροκμῆσιν. καὶ δῆλός ἐστι προσεκτικὰ πρὸς τὸν ἀκροατήν, ἵνα προσέχῃ ἀκριβέστερον προσδοκῶν τὸ συμβησόμενον. Τοιαῦτα γάρ πως. ἐοικότα κατά τινα τρόπον. Καὶ λέγει κὠδύρεται. τῷ βούλεσθαι δρᾶσαι δηλονό-

νεκρῶν ἐρειφθεὶς ἕζετ' ἀρνείου φόνου,
κόμην ἀπρὶξ ὄνυξι συλλαβὼν χερί.
καὶ τὸν μὲν ἧστο πλεῖστον ἄφθογγος χρόνον.
ἔπειτ' ἐμοὶ τὰ δείν' ἐπηπείλησ' ἔπη,
εἰ μὴ φανείην πᾶν τὸ συντυχὸν πάθος
κἀνήρετ' ἐν τῷ πράγματος κυρεῖ ποτέ.
κἀγὼ φίλοι δείσασα τοὐξειργασμένον,
ἔλεξα πᾶν ὅσονπερ ἐξηπιστάμην.
ὁ δ' εὐθὺς ἐξῴμωξεν οἰμωγὰς λυγράς,
ἃς οὔποτ' αὐτοῦ πρόσθεν εἰσήκουσ' ἐγώ.
πρὸς γὰρ κακοῦ τε καὶ βαρυψύχου γόους
τοιούσδ' ἀεί ποτ' ἀνδρὸς ἐξηγεῖτ' ἔχειν.
ἀλλ' ἀψόφητος ὀξέων κωκυμάτων,
ὑπεστέναζε ταῦρος ὣς βρυχώμενος.
νῦν δ' ἐν τοιᾷδε κείμενος κακῇ τύχῃ,
ἄσιτος ἁνήρ, ἄποτος, ἐν μέσοις βοτοῖς
σιδηροκμῆσιν, ἥσυχος θακεῖ πεσών.
καὶ δῆλός ἐστιν ὥς τι δρασείων κακόν.
τοιαῦτα γάρ πως καὶ λέγει, κὠδύρεται.

τι κα

τι κακόν τι. Ἀλλ' ὦ φίλοι. ἀντὶ πρὸς τὸ μέγεθος τῆς συμφορᾶς. πιθανὴν δὲ τὴν πρόφασιν τῆς ἐξόδου φησίν, ἵνα μὴ δόξῃ τὸν Αἴαντα ἐν τοιαύτῃ συμφορᾷ καταλελοιπέναι. Ἐστάλην. κυρίως ἐπὶ θαλάσσης. οἷον ἐστείλατό τις τὸν πλοῦν. Φίλων γὰρ οἱ τοιοίδε. οἱ τοιοίδε φίλοι ὁποῖοι ἐστὲ ὑμεῖς, νικῶνται φίλων. ἤγουν ἡττῶνται. ἡττᾶται δὲ ὁ ἐρῶν τινός, καὶ πολλὴν ἀγάπην εἰς αὐτὸν τρέφων. κρατεῖ δὲ ὁ

ἀλλ' ὦ φίλοι, τούτων γὰρ οὕνεκ' ἐστάλην,
ἀρήξατ' εἰσελθόντες, εἰ δύνασθέ τι.
„ φίλων γὰρ οἱ τοιοίδε νικῶνται φίλοι.
Χο. Τέκμησσα δεινὰ παῖ Τελεύταντος λέγεις
ἡμῖν, τὸν ἄνδρα διαπεφοιβάσθαι κακοῖς.
Αἰ. ἰώ μοί μοι.
Τε. τάχ' ὡς ἔοικε μᾶλλον, ἢ οὐκ ἠκούσατε
Αἴαντος, οἵαν τήνδε θωΰσσει βοάν;
Αἰ. ἰώ μοί μοι.
Χο. ἁνὴρ ἔοικεν ἢ νοσεῖν, ἢ τοῖς πάλαι
νοσήμασι ξυνοῦσι λυπεῖσθαι παρών.
Αἰ. ἰὼ παῖ, παῖ.
Τε. ὤμοι τάλαιν', Εὐρύσακες, ἀμφὶ σοὶ βοᾷ.
τί ποτε μενοινᾷ; ποῦ ποτ' εἶ; τάλαιν' ἐγώ.
Αἰ. Τεῦκρον καλῶ. ποῦ Τεῦκρος; ἢ τὸν εἰσαεὶ

ἐρώμενος. Ἄλλως. Φίλων γὰρ οἱ τοιοίδε. δηλονότι, καὶ οἱ κακοπραγοῦντες ἀπονέμουσιν αἰδῶ τινα τοῖς φίλοις. ἡ δὲ Τέκμησσα ἅτε δὴ γυνὴ οὖσα καὶ αἰχμάλωτος, οὐχ οἵα τε αὐτὸν παραμυθεῖσθαι. ἀλλὰ τὸν χορὸν προτρέπεται εἰσιέναι. ἐπειδὴ δὲ ἄτοπον τὸν χορὸν ἀπολιπεῖν τὴν σκηνήν, ἀναβοᾷ ἔνδοθεν ὁ Αἴας, ἵνα μείνῃ τῆς χώρας ὁ χορός. τοῦτο γὰρ ἐπόθει θεατής. Διαπεφοιβάσθαι. ἐκμεμηνέναι. παρὰ τὸν φοῖτον. ἢ ἀπὸ τῶν φοιβωμένων καὶ ἐνθουσιώντων. καὶ γὰρ ἐκεῖνοι μανίᾳ τινὶ ὅμοιον πάσχουσί τι. Τάχ' ὡς ἔοικε. τάχα ὡς φαίνεται μᾶλλον στενάζει. ὡς νῦν αὐτοῦ μᾶλλον παροξυμμένου ἢ πρότερον. εἶτα πρὸς τὸν χορὸν τὰ ἑξῆς. ἢ οὐκ ἠκούσατε Αἴαντος οἵαν τήνδε θωΰσσει βοήν. ἐμφαντικῶς δὲ τὸ θωΰσσει. καὶ γὰρ δεῖ τὸν ὑποκρινόμενον τὸ τοῦ Αἴαντος πρόσωπον, ἀπηνέστερον χρήσασθαι τῷ φθέγματι. καὶ κυνικώτερον βαΰζειν. διὸ τοῦτο εἶπε θωΰσσει. Ἀνὴρ ἔοικεν. ἢ ἔτι νοσῶν ἀναβοᾷ, ἢ μετανοεῖ ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις ὑπὸ τοῦ παλαιοῦ νοσήματος. Ἰὼ παῖ παῖ. παρέλκει τὸ παῖ. ἡ δὲ Τέκμησσα ἐνόμισεν αὐτὸν τὸν παῖδα καλεῖν. Ἀμφὶ σοί. περὶ σοῦ. Ὤμοι τάλαιν'. ἀκρούσης τὸ ἦθος. τὸ μὲν ἀποιμώζει, τὸ δὲ καλεῖ τὸν παῖδα. εἶτα πρὸς ἑαυτὴν ἐπαπορεῖ. Τί ποτε μενοινᾷ. καὶ πάλιν καλεῖ τὸν παῖδα, καὶ ἑαυτὸν ἀπολοφύρεται. λεληθότως δὲ ἐνεφάνισε καὶ τὸ τοῦ παιδὸς ὄνομα. ἐδεδίει δὲ μὴ ἀνέλῃ αὐτὸν μαινόμενος. Ἄλλως. Τί ποτε μενοινᾷ. αὐτὴ τὸ προθυμῇ, πρὸς τὸν Αἴαντα λέγει τοῦτο. Ποῦ ποτ' εἶ. πρὸς τὸν Εὐρυσάκην. ὁ γὰρ παιδαγωγὸς αὐτὸν ἔξω εἶχε. Τεῦκρον καλῶ. ποῦ Τεῦκρος. μεταβαίνει ὁ Αἴας ἐπὶ πολλά, ἵνα δὴ πλείονες αἱ ἀγωνίαι γίγνωνται. Ἄλλως. ἴδιον τῶν κακῶς ἐχόντων, τὸ μὴ ἐφ' ἑνὸς τῶν λυπούντων ποιεῖσθαι τὴν ἀναφοράν. ἐπιζητεῖ δὲ Τεῦκρον ἵνα παράσχηται αὐτῷ τὸν παῖδα,

ὃν ἀφίκετο τοῦ χρόνου μὴ εὑρὼν τὸν τεῦκρον. τὸ δὲ ἀπεῖναι τεῦκρον, χρήσιμον τῇ οἰκονομίᾳ. παρὼν γὰρ ἐκώλυεν αὐτὸν πρᾶξαι ἃ ἐβούλετο. νῦν δὲ μόνης τῆς γυναικὸς ἐγένετο κρείττων. ἄλλως· ποῖ παῖ; εἰπὼν μεταπίπτει εἰς ζήτησιν τοῦ τεύκρου ὑπὸ τῆς ἀμηχανίας ὥσπερ ἐπιλελησμένος ἐκείνου. Ἠ τὸν εἰσαεί. ἤγουν κατὰ τὸν ἑξῆς χρόνον πάντα, τὸ ἀεὶ λέγεται ἐπὶ ἐνεστῶτος καὶ παρεληλυθότος καὶ μέλλοντος. τὸ δὲ εἰσαεὶ τὸ ἀεὶ μέλλοντος. ΛΕΗΛΑΤΗΣΕΙ. λεηλατήσει. λαφυραγωγήσει. ληστεύσει. πορθήσει. ἁρπάσει. Ἀνὴρ φρονεῖν ἔοικεν. ἐκ τοῦ καλεῖν τὸν τεῦκρον στοχάζονται, καὶ ἀνοίγειν κελεύουσιν. ἵνα αἰδεσθείη θεασάμενος οἷον τάχ' ἂν αἰδεσθείη με· ἢ οἷον τάχα ἂν ἐφ' ἡμῖν αἰδεσθῇ ἀπολιπὼν ἡμᾶς ἀνάρχους καὶ ὑποχειρίους τοῖς ἐχθροῖς. Διοίγω. ἀνοίγω. προσβλέπειν δ' ἔξεστί σοι. ἐνταῦθα ἐγκύκλημά τι γίνεται ἵνα φανῇ ἐν μέσοις ὁ αἴας ποιμνίοις. εἰς ἔκπληξιν γὰρ φέρει καὶ ταῦτα τὸν θεατὴν τὰ ἐν τῇ ὄψει περιπαθέστερα. δείκνυται δὲ ξιφήρης ἡματωμένος μεταξὺ τῶν ποιμνίων καθήμενος. Τὰ τοῦδε πράγη. τὰς πράξεις ἃς οὗτος εἰργάσατο. Ὡς ἔχων κυρεῖ. τουτέστιν ὡς διάκειται. Ἰὼ φίλοι ναυβάται. τάχιστα τὸ πᾶν ἀπήγγειλε τοῦ τροπικοῦ. βούλεται δὲ σημᾶναι, ὅτι ὥσπερ ἐκ μεγάλου χειμῶνος ὑπὸ κινήσεως ἀνέμων κῦμά τι ὑπολειφθὲν ἀπὸ τοῦ προγενομένου χειμῶνος κυκλεῖ αὐτόν. μετὰ γὰρ τὸν χειμῶνα εἴωθε τὸ κῦμα ἐπὶ πλέον μένειν. λείπει δὲ τὸ ὡς, ἵν' ᾖ ὡς ἀμφίδρομον. οἷον τὸ πανταχόθεν περιτρέχον. διὰ δὲ οὗ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ κακοῦ σημαίνει. ὅτι καὶ οὐδ' ἐν αὐτῷ ἐν εὐδίᾳ ἦν τὰ πράγματα. Ὀρθῷ νόμῳ. ὀρθὸν νόμον τὸν τῆς φιλίας φησίν. νόμος ἐστὶν ἔγγραφος συνήθεια, συνήθεια δὲ ὁ ἄγραφος νόμος. Ἀμφίδρομον. τὸ ἑλικοειδές, ὃ βαπτίζει τὰς ναῦς. Κυκλεῖται. στρέφει. κυκλέω κυκλῶ τὸ στρέφω. κυκλόω δὲ κυκλῶ τὸ περιλαμβάνω. Οἴμ' ὡς ἔοικας. ὁ χορός ἐστιν ὁ λέγων. οὐ γὰρ εὐπρεπὲς τὴν τέκμησσαν τὸν λόγον ὑφαρπάζειν λεγόμενον πρὸς τὸν χορόν. ἐν ταῖς γὰρ ἀμφιβολίαις τῶν προσώπων δεῖ τοῦ ἤθους στοχάζεσθαι καὶ διαστέλλειν τὰ πρόσωπα. ἔοικας οὖν φησιν, ὅτι ἐν μεγάλῳ χειμῶνι γέγονας. τὸ γὰρ ἀφροντίστως, οἷον δὴ τὸ μηδένα ἐπιμεληθῆναί σου ἐν χειμῶνι γέγονας. ἢ οὕτω πρὸς τὴν τέκμησσαν ὁ λόγος. νομίζω σε ἀληθῆ μοι μεμαρτυρηκέναι περὶ τῆς μανίας τοῦ αἴαντος. οὕτως γὰρ τὸ πρᾶγμα δείκνυται ἡμῖν, ὅτι μανικῶς διετέθη. τὸ δὲ ὡς ἀντὶ τοῦ ἄγαν ἐκ παραλλήλου.

λεηλατήσει χρόνον; ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι.
ΧΟ. ἀνὴρ φονεῖν ἔοικεν. ἀλλ' ἀνοίγετε.
τάχ' ἄν τιν' αἰδῶ κἀπ' ἐμοὶ βλέψας λάβοι.
ΤΕ. ἰδοὺ διοίγω, προσβλέπειν δ' ἔξεστί σοι
τὰ τοῦδε πράγη, καὐτὸς ὡς ἔχων κυρεῖ.
ΑΙ. ἰὼ φίλοι ναυβάται, μόνοι ἐμῶν φίλων,
μόνοι τ' ἐμμένοντες ὀρθῷ νόμῳ.
ἴδεσθέ μ' οἷον ἄρτι κῦμα
φοινίας ὑπὸ ζάλης
ἀμφίδρομον κυκλεῖται.
ΧΟ. οἴμ', ὡς ἔοικας ὀρθὰ μαρτυρεῖν ἄγαν.

Ἀφρόντιστος. μανικῶς. Ναΐας. ἀντὶ τοῦ ναυτικῆς. ἐπεὶ ναυτικοὶ δοκοῦσιν οἱ νησιῶται. Ἐπέβας. τῶν νεῶν δηλονότι. Ἑλίσσων πλάταν. κωπηλατῶν. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἀμφιελίσσας. κωπηλατῶν δὲ ἀντὶ τοῦ κωπηλάτης, ἵν᾽ ᾖ τὸ πᾶν, ὃς κωπηλάτης ἐπέβης τῶν νεῶν. Ποιμενίων. τῶν κηδεμόνων. τῶν βοηθῶν. ὡς καὶ ποιμαίνειν τὸ φροντίζειν. ποιμένων δὲ, τῶν ἐμὲ ποιμαινόντων ἢ θαλ-

δηλοῖ δὲ τοὺς ἄλλους ὡς ἀφρόντιστος ἔχει.

αι. ἰὼ γένος ναΐας ἀρωγὸν τέχνας,
ἅλιον ὃς ἐπέβας ἑλίσσων πλάταν.
σέ τοι σέ τοι μόνον δέδορκα
ποιμένων ἐπαρκέσον-
τ᾽, ἀλλά με συνδάιξον.
χο. εὔφημα φώνει, μὴ κακὸν κακῷ διδοὺς
ἄκος, πλέον τὸ πῆμα τῆς ἄτης τίθει.
αι. ὁρᾷς τὸν θρασὺν, τὸν εὐκάρδιον,
τὸν ἐν δαΐοις ἄτρεστον μάχαις,
ἐν ἀφόβοις με θηρσὶ δεινὸν χέρας;
οἴμοι γέλωτος, οἷον ὑβρίσθην ἄρα.
τε. μὴ δέσποτ᾽ Αἴας λίσσομαί σ᾽ αὔδα τάδε.
αι. οὐκ ἐκτός; οὐκ ἄψορρον ἐκνεμῇ πόδα;
αἶ, αἶ, αἶ, αἶ.

πόντων. τὴν αὐτὴν δή μοι προαίρεσιν λαβὲ καὶ εὖξαι με ἀποθανεῖν. ἢ σφάζων με μετὰ τοῖς θρέμμασιν. οὐ διὰ τὴν ἧτταν δὲ τῶν ὅπλων πικρὸς ὢν βούλεται ἀναιρεῖσθαι. ἀλλὰ τὸ ὄνειδος ὑφορώμενος τῶν ποιμνίων. ἐν τούτῳ δὲ τὸ ἦθος, καὶ ἡ μεγαλοφροσύνη δείκνυται τοῦ αἴαντος. Ἐπαρκέσοντα. ὑπηρετήσοντα. Συνδάιξον. ὁμοῦ διαφθείρατε καὶ σφάζετε μετὰ τοῖς θρέμμασι. Εὔφημα φώνει. τὸ ἑξῆς. μὴ κακὸν κακῷ διδοὺς ἄκος. μεῖζον ποίει τὸ τῆς ἄτης τὸ πῆμα. ἄτην δὲ τὴν μανίαν. πῆμα δὲ τὸν θάνατον, ὅ ἐστι χεῖρον τῆς μανίας. ταῦτα δέ φησιν, ἐπεὶ ὁ αἴας λέγει μετὰ χορῷ, ἀλλά σύν με δάιξον· ἄλλως. μὴ θεραπείαν κακοῦ ἕτερον κακὸν ἐπεισάγῃς, ἤγουν μὴ μετὰ θανάτῳ διαλύσῃς τὸ ὄνειδος. πῆμα δὲ ἄτης κατὰ περίφρασιν τὴν ἄτην. μὴ τὴν ἄτην πλείονα ποιήσῃς. ἀρκεῖ γὰρ ἡ παροῦσα. Ἐν ἀφόβοις με θηρσί. τοῖς μὴ φόβον ἐμποιοῦσι προβάτοις. Δεινόν. φοβερόν. Χέρας. κατὰ τὴν ἰσχύν. Οἷον ὑβρίσθην ἄρα. ὅτι οὐδὲν αὐτὸν ἄλλο ἅπτεται ὡς ἀπὸ τῆς ἀσχημοσύνης. ὅτι κατὰ τῶν μηδενὸς ἀξίων ἠνδρείσατο. Μὴ δέσποτ᾽ αἴας. ταῦτα τέκμησσα· ἔστι καὶ παρὰ μέρος γίνονται αἱ παραμυθίαι. οἷα τὰ τῶν φίλων ἐστὶν ἐν ταῖς τοιαύταις συμφοραῖς παραμυθουμένων. ἵνα ἐκεῖνος μὲν ἀπαράλειπτον ἔχῃ τὴν παραμυθίαν. οἱ δὲ ἐν μέρει τυγχάνουσιν ἀναπαύλης. Οὐκ ἐκτός; οὐκ ἄψορρον. πρὸς τὴν τέκμησσαν φησίν. ἐκείνοις μὲν γὰρ διαλέγεται αἴας δεόμενος αὐτῶν. ἐνταῦθα δὲ τῇ τεκμήσσῃ ἐπιπλήσσει. εἰώθαμεν γὰρ τοῖς ἐγγυτέρω προσεξουσιάζεσθαι. οὐχ ὡς αἰχμαλώτων ἐξωθινῶν. ἄψορρον δὲ, ὀπισθόρμητον. Ἐκνεμῇ. διάξεις. νέμω τὸ βόσκω καὶ δίδωμι καὶ διοικῶ ποιητικῶς. νέμομαι δὲ τὸ βόσκομαι, καὶ νέμεται τὴν ὕλην τὸ πῦρ. ἀπὸ τούτου καὶ νέμομαι τὸ πορεύομαι ποιητικῶς.

Ω πρὸς θεῶν. τοῦτο ὁ χορὸς, διὰ τεκμήρασις σημειώσασης (?) διὰ τὴν ἐπιτίμησιν οὐ μὴν πρὸς τοῦτο ἀποκρίνεται ὁ αἴας, ἀλλ' ἀνοιμώζει πάλιν. ἔστι γὰρ καὶ τοῦτο ἴδιον τῶν καμνόντων, ὥστε μὴ ἀκολούθως φθέγγεσθαι. Ἑλίκεσι βουσί. ἕλικας τὰς περὶ τὰ ἀκάρπους τέλεια ἢ ἐνώπια λέγουσι, καὶ ἑλικώτερον ὕδωρ τὸ ἑλικοειδῆ ἔχον τὴν ῥεῦσιν ἢ διαφυγές. ἑλικῶπις ὁ ἑλικοειδῆ τὸν ὀφθαλμόν. Κλυτοῖς. κλυτὰ λέγει τὰ αἰπόλια, διὰ τὰς ἐν αὐτοῖς ταραχὰς καὶ φωνάς. Ἐπεξειργασμένοις. ἤδη τετελεσμένοις, καὶ ἴασιν οὐκ ἔχουσι κατὰ τὸ Σιμωνίδου.
» τὸ γὰρ γεγενημένον
» οὐκ ἔτ' ἄρρεκτον ἔσται.
Ταῦθ' ὅπως. ὅπως ταῦτα μὴ οὕτως ἔχοι. οὐχ οὕτως διακεῖσθαι. Ἁπάντων κακῶν ὄργανον. ἀντὶ τοῦ πανοῦργε καὶ περίεργε. Κακοπινέστατον. τὸ ῥυπινὸν, περὶ μὲν τοῦ σώματος ἰλέας, περὶ δὲ ἤδη τοῦ ἤθους. ἐνταῦθα δὲ τὸ κακόηθες. ἀντὶ τοῦ κολάκευμα, τρίμμα, κακούργον (?). πινώδης γὰρ ἀδόκιμον τῇ γνώμῃ, καὶ οὐ καθαρόν. ἄλλοτε ἄλλα νοῶν. πίνα ὁ ῥύπος διὰ ἑνὸς ν, πίννα τὸ ὄστρεον διὰ δύο νν. Πολὺν γέλωτα. τοῦτο μάλιστα αὐτοῦ ἅπτεται τὸ, τοῖς ἐχθροῖς καταγέλαστον εἶναι. ΞΥΝ τῷ θεῷ. κινδυνεύει εἰς ἐναντίον εἶναι τὸ διανόημα. ἐὰν νομίζωμεν φάσκειν τὸν χορὸν, ὅτι θεοῖς ἀρέσκει γελᾶν ἐκεῖνον καὶ ἐφήδεσθαί σοι. τοῦτο γὰρ προσκοπὴν μᾶλλον φέρει εἰς τὸν θανατηρὸν (?) αἴαντι. ἀκουστέον δὲ οὕτως. οὐχ ὅτι θεῷ ἀρέσκει γελᾶν ἐκεῖνον. ἀλλ' ὅτι θεῶν βουλομένων τὰ κακὰ μεθίσταται εἰς τέρψιν. εἰκὸς οὖν καὶ ἡμῖν φησιν βοηθῆσαι τὸ θεῖον. ἢ οὕτως. θεὸς καὶ τὸ γελᾶν καὶ τὸ κλαίειν δίδωσι. πῶς οὖν σὺ ἔχει καταγελάσαι ὀδυσσεὺς αἴτιός σοι γεγονὼς τῆς ἀτυχίας, ὅπου γε παρὰ θεῶν δίδοται. Ἴδοιμί νιν. τοῦ χοροῦ τὸν περὶ θεοῦ λόγον ἐμβαλλομένου, οὐκ ἐφίεται ὁ αἴας. ἀλλ' ὑπὸ τῆς ἰδίας δυνάμεως ἐπαίρεται. φησὶ μὲν. ἴδοιμι αὐτὸν καίπερ οὕτως κακούμενος. δῆλον γὰρ ὅτι ἀμύνομαι εἰ καὶ θεοὶ συλλαμβάνουσιν αὐτῷ. Ἀτώμενος. ἄτης πεπληρωμένος. Μηδὲν μέγ' εἴπῃς. ὅμοιον καὶ τὸ ἐν ἠλέκτρᾳ. μηδὲν μέγ' αὔσῃς. τοῦτο δὲ πρὸς τὸ ἴδοιμί νιν καίπερ ὧδ' ἀτώμενος.

Χο. ὦ πρὸς θεῶν ὕπεικε, καὶ φρόνησον εὖ.
Αι. ὢ δύσμορος, ὃς χερσὶ μὲν
μεθῆκα τοὺς ἀλάστορας,
ἐν δ' ἑλίκεσσι βουσὶ καὶ
κλυτοῖς πεσὼν αἰπολίοις,
ἐρεμνὸν αἷμ' ἔδευσα.
Χο. τί δῆτ' ἂν ἀλγοίης ἐπ' ἐξειργασμένοις;
οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν ταῦθ' ὅπως οὐχ ὧδ' ἔχειν.
Αι. ἰὼ πάνθ' ὁρῶν, ἅπαντων τ' ἀεὶ
κακῶν ὄργανον τέκνον Λαρτίου,
κακοπινέστατόν τ' ἄλημα στρατοῦ,
ἦ που πολὺν γέλωθ' ὑφ' ἡδονῆς ἄγεις.
Χο. ξὺν τῷ θεῷ πᾶς καὶ γελᾷ, κὠδύρεται.
Αι. ἴδοιμι νιν, καίπερ ὧδ' ἀτώμενος.
ἰώ μοί μοι.
Χο. μηδὲν μέγ' εἴπῃς. οὐχ ὁρᾷς ἵν' εἶ κακοῦ;

Ω ζεῦ.

Ω ΖΕΥ. αἱ τοιαῦται προσφωνήσεις, οὐ διαλύουσι τὴν ὑπόθεσιν παραλαμβάνουσι μέλλον. ἀλλὰ προσοχὴν ἐργάζονται τῷ θεατῇ προσδοκοῦντι πῶς δεινὸν ἀπαντήσεται. Προγόνων. πρόγονος πατὴρ πάππος καὶ οἱ ἀνώτερω, ἀπόγονοι υἱὸς ἔγγονος καὶ οἱ κατωτέρω. πρόγονοι δὲ οἱ ἀπὸ προτέρου γάμου γεννώμενοι, ὧν ὁ πατὴρ ἢ ἡ μήτηρ εἰς δεύτερον ἦλθε γάμον. λέγονται δὲ πρόγονοι πρὸς τοὺς ἀπὸ τοῦ δευτέρου γάμου γεννωμένους. ἐπίγονοι δὲ λέγονται οἱ ἀπὸ τοῦ δευτέρου γάμου. Αλημα. πλάνη καὶ παραλογιστικὸν πανούργημα. ἢ περίτριμμα, παρὰ τὸ λέπειν. Οταν κατεύχη. ἐπειδὴ γὰρ τῷ Αἴαντι μοθίας οὐκ ἠδύνατο αὐτὸν μὴ παθεῖν, δοκεῖ ἐκ τούτων αὐτῶν μεταθεῖναι. κἀμοὶ δὲ εὔχου ἀποθανεῖν. εὔχομαι δὲ τῷ θεῷ, ἢ εὔχομαι τῷ ἀνθρώπῳ, ὑπὲρ οὗ τὴν εὐχὴν ποιοῦμαι, κατεύχομαι δὲ τὸ κατ' αὐτοῦ. Ως ἐμοί. τουτέστιν, ὡς ἐμοὶ φαεινότερον τοῦ ἡλίου ἐμοὶ χρῆσθαι κέρτη. ἢ παρέλκει τὸ ὡς. λέγει δὲ σκότος ἐμὸν φάος, ὡς εἴ τις τὸν θάνατον σωτήριον νομίσειεν. Ελεσθε. αὐτὶ τοῦ ἀπαλλάξατε. ἐσθ' ὅτε δὲ ἐκ' αὐτὶ τοῦ προτίμησαι.

αἰ. ὦ Ζεῦ προγόνων πάτερ,
πῶς ἂν τὸν αἱμυλώτατον, *aemulos fuissem blandus [? -] viros desertos*
ἐχθρὸν, ἄλημα, τούς τε δισ-
σάρχας ὀλέσας βασιλεῖς,
τέλος θάνοιμι καὐτός;
τε. ὅταν κατεύχῃ ταῦθ', ὁμοῦ κἀμοὶ θανεῖν
εὔχου. τί γὰρ δεῖ ζῆν με, σοῦ τεθνηκότος;
αἰ. ἰὼ σκότος ἐμὸν φάος, ἔρεβος ὦ φαεν-
νότατον ὡς ἐμοί, *[?]*
ἕλεσθέ μ' ἕλεσθέ μ' οἰκήτορα,
ἕλεσθέ μ'. οὔτε γὰρ θεῶν
γένος, οὔθ' ἁμερίων
ἔτ' ἄξιος βλέπειν τιν' εἰς
ὄνησιν ἀνθρώπων.
ἀλλά μ' ἁ Διὸς ἀλκίμα θεὸς,
ὀλέθριον αἰκίζει.
ποῖ τις οὖν φύγῃ;
ποῖ μολὼν μενῶ;
εἰ τὰ μὲν φθίνει φίλοι, *[?]*
τοῖσδ' ὁμοῦ πέλας

Ουτε γὰρ θεῶν γένος οὔτε ἀνθρώπων γένος ὁρᾶν ἔτι ἄξιόν μοι εἰς ὠφέλειαν. ἄξιον τοίνυν διζιέναι τοῦ βίου. ἢ οὕτως. εἰς ὄνησιν ἀνθρώπων ὠφέλεια οὐκ εἰσί μοι οἱ ἄνθρωποι. οὔτε οἱ θεοί. τί δὲ ζῶ; Αλλά μ' ἁ Διός. καὶ ταῦτα χρησίμως κατὰ τὸν χορὸν, ἵνα ἐπίσωνται καὶ ὅθεν ἡ κατ' ἀρχὴ τῆς μανίας. ἔδει γὰρ οὐ παρὰ ἄλλου μαθεῖν, ἢ παρ' ἐκείνου τοῦ πεπονθότος. Συνίησι γὰρ πεπλανημένος ὑπὸ τῆς ἀθηνᾶς. ἡ γὰρ τέκμηρασα τὸ ὅλον ἀγνοεῖ. Ολέθριον. μέχρι θανάτου. Αἰκίζει ἀντὶ τοῦ αἰκίζεται, ἤγουν μαστίζει. Φύγῃ. γράφεται βάσῃ. Ποῖ μολών. ποῖ ἐλθὼν παραμενῶ. πάντα χοῦν τὰ ἔπεσι ἡ θεὸς αἰκιζομένη. Εἰ τὰ μὲν φθίνει. ἤγουν ἡ ἐμὴ εὐτυχία φθείρεται διὰ τὴν κρίσιν τῶν ὅπλων.

Μ Ωραῖς δ' ἄγραις. διὰ τὴν ἀναίρεσιν τῶν βοτῶν, ἃ λαβὼν μωρῶς διεχρήσατο.

Δ ίπαλτος. ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶν, οἷον περιδεξίως με φονεύοι. παντὶ σθένει, ὡς δίδυμος. ἢ ὁ στρατὸς με φονεύοι λαβὼν τὰ δίπαλτα δόρατα, ὡς πίθος φησὶ, ἀπὸ τοῦ πάλλω, ἀφ' οὗ ἐν ἄλλοις οὗτος παλτὸν λέγει πῦρ τὸν κεραυνὸν, ὡς ἄνωθεν παλλόμενον. Τοιάδ' ἄνδρα οὐκ ἂν ἔτλη γεννειότατος ὤν.

μωραῖς δ' ἄγραις προσκείμεθα.
πᾶς δὲ στρατὸς δίπαλτος ἄν με
χειρὶ φονεύοι.
τε ὦ δυστάλαινα, τοιάδ' ἄνδρα χρήσιμον
φωνεῖν, ἃ πρόσθεν οὗτος οὐκ ἔτλη ποτ' ἄν;
αἴ πόροι ἁλίρροθοι, πάραλά τ' ἄντρα, καὶ
νέμος ἐπάκτιον,
πολὺν πολύν με δαρόν τε δὴ
κατείχετ' ἀμφὶ Τροίαν
χρόνον, ἀλλ' οὐκέτι μ' οὐκέτι
ἀμπνοὰς ἔχοντα.
τοῦτό τις φονῶν ἴστω.
ἰὼ Σκαμάνδριοι γείτονες ῥοαί,
εὔφονες Ἀργείοις,
οὐκέτ' ἄνδρα με
τόνδ' ἴδητ' ἔπος

Χ. ειρὶ φονεύοι. τὴν ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐπιβουλὴν προβάλλεται. Ἄνδρα χρήσιμον. χρήσιμον τὸ ἐπιτήδειον εἰς χρείαν, ἤγουν τὸ ἀποτελοῦν εἴς τι. θέλει οὖν ἐνταῦθα δεῖξαι, ὅτι ἀσυντελὲς φωνεῖν τοιάδε ἄνδρα ἃ οὐδέποτε οὗτος πρότερον ὑπέμεινεν ἂν φωνῆσαι.

Π όροι. ποταμοί. Ἁλίρροθοι. εἰς θάλασσαν ῥέοντες μετὰ ἤχου. οὐ τοὺς ἐν Σαλαμῖνι λέγει φησὶν, ἀλλὰ τοὺς ἐν Τροίᾳ.

Π άραλα. ἤγουν παράλια. τουτέστι παραθαλάσσια. Καὶ νέμος ἐπάκτιον. τὸ ἄλσος τὸ ὅροις τοῦ ἴδης τὸ παράλιον. ἀκτὴ δὲ ὁ κρημνώδης τόπος ἐν θαλάσσῃ. αἰγιαλὸς ὁ ἐπίπεδος καὶ ὁμαλός. Κατείχετε. εἴχετε. κατέχειν γὰρ λέγεται τὸ κρατεῖν, καὶ ἔχει τὸ ἐναντίον τὸ ἀπολύειν. Ἀλλ' οὐκ ἔτι ἕξετε δηλονότι. Ἀμπνοὰς ἔχοντα. ἤγουν ζῶντα. Ἴστω. ὅτι οὐκ ἔχω ἔτι ζῆν.

Ι ὦ σκαμάνδριοι. οὐκ ἔστιν ἡ διαστολὴ πρὸς τὰς ῥοάς, ὡς τοῦ σκαμάνδρου μᾶλλον τὰ τῶν ἑλλήνων αἱρουμένου. ἀλλ' οἷον ἐμοὶ ἐχθραὶ ῥοαί. εὔφονες δὲ τοῖς ἀργείοις τοῖς ἐμοῖς ἐχθροῖς. ταῦτα δὲ πάντα ἐστὶ τοῦ ἀνακρουομένου τὸν θάνατον. εὔφονες ἀργείοις, διὰ τὸ ἀντίον. ἔμφων μὲν γὰρ ὁ φόνιμος. εὔφων δὲ, ὁ ἡδὺς καὶ εὐφραντικός. Οὐκέτ' ἄνδρα. οὐ νεμεσητὸν τῷ αἴαντι μεγαλαυχεῖσθαι. ὅταν μὲν γάρ τις ἐν μετρείᾳ διαγωγῇ ᾖ, τότε εὔσχημον περιστέλλειν τὰ ἑαυτοῦ πλεονεκτήματα. ἀποθνήσκοντα δ' ἄνδρα οὐκ ἄν τις μέμψαιτο, εἰ μεγαλαυχεῖται. ὁποῖα καὶ ὁ ἡρακλῆς ἐν τῷ τέλει ὢν περὶ τῆς ἀνδρείας αὐτοῦ διέξεισι. καὶ γίνεται ἐπίτασις τοῦ πάθους ὁπόταν τὸ [illegible] διαφθείρηται. ἔτι δὲ αὔξεται τὸ πάθος οὐκ ὑπὸ ἄλλου λεγόμενον, ἀλλ' ὑπὸ αὐτοῦ.

Ἐξερέω

Ἐξερέω. κομπάσω. Οὔ τινα. οὐδένα ἄλλον δηλονότι εἶδεν ἀπὸ στρατοῦ. Πρόκειμαι. προκείμενός εἰμι εἰς ὄψιν πάντων δηλονότι. Οὔ τοι σ' ἀπείργειν. ὁ χορός ἐστιν ὁ λέγων. ἐνδίδωσι γὰρ τῷ χορῷ κάμνοντι ὅπερ ἐστὶν εἶδος παραμυθίας. ἡ Τέκμησσα τοῦτο οὐκ ἐποίει. ἀπείργω τινὰ βουλόμενον ἐνδρᾶν τι. ἀνείργω δὲ τὸν ἀρξάμενον καὶ ὁσονοῦν τοῦ ἔργου ἀνύσαντα. Ἔχω. ἀντὶ τοῦ δύναμαι. Αἰαῖ. ἐντεῦθεν μακρὰν ῥῆσιν μηκύνει ὁ Αἴας. ἔστι καὶ τοῦτο ἀρχαιότροπον τὸ πρὸς τὰς ὀνομασίας ἐκφέρειν τὰς συμφοράς. καλῶς μὲν γὰρ πράττων οὐκ ἂν ἐμέμνητο τοῦ διανοήματος. ἐν συμφορᾷ δὲ ὤν. Ἐπώνυμον. συνῳδὸν ἔσεσθαι καὶ ἐπώνυμον τοῖς ἐμοῖς κακοῖς. ἐπέλεξε δὲ τὸ ὄνομα παρὰ τὸ αἰαῖ τὸ θρηνητικόν. Ξυνοίσειν. ξυνδραμεῖν ἢ συνενεχθῆναι καὶ εἰς ταὐτὸν ἐλθεῖν. Ἐντυγχάνω. περιπίπτω. Ὅτου πατήρ. περιπαθῶς τὰ τοῦ πατρὸς κατορθώματα παραλαμβάνει. οὐκ ἐλάσσονα γὰρ τοῦ πατρὸς ποιήσας ἄτιμος ἐλαύνομαι. Ἰδαίας. ἰδαία τὸ πάλαι

ἐξερέω μέγ', οἷον οὔ τινα,
Τροία στρατοῦ
δέρχθη, χθονὸς μολόντ' ἀπὸ
ἑλλανίδος. τανῦν δ' ἄτιμος
ὧδε πρόκειμαι.
οὔ τοί σ' ἀπείργειν, οὔθ' ὅπως ἐῶ λέγειν
ἔχω, κακοῖς τοιοῖσδε συμπεπτωκότα.
αἰ, αἰ, τίς ἄν ποτ' ᾤεθ' ὧδ' ἐπώνυμον
τοὐμὸν ξυνοίσειν ὄνομα τοῖς ἐμοῖς κακοῖς.
νῦν γὰρ πάρεστι καὶ δὶς αἰάζειν ἐμοί,
καὶ τρίς. τοιούτοις γὰρ κακοῖς ἐντυγχάνω.
ὅτου πατὴρ μὲν τῆσδ' ἀπ' Ἰδαίας χθονὸς,
τὰ πρῶτα καλλιστεῖ' ἀριστεύσας στρατοῦ,
πρὸς οἶκον ἦλθε πᾶσαν εὔκλειαν φέρων.
ἐγὼ δ' ὁ κείνου παῖς, τὸν αὐτὸν εἰς τόπον
Τροίας ἐπελθὼν οὐκ ἐλάσσονι σθένει,
οὐδ' ἔργα μείω χειρὸς ἀρκέσας ἐμῆς,
ἄτιμος ἀργείοισιν ὧδ' ἀπόλλυμαι.
καί τοι τοσοῦτόν γ' ἐξεπίστασθαι δοκῶ,

ἡ Τροία ἐκαλεῖτο, ἀπὸ τῆς Ἴδης τοῦ ὄρους. Τὰ πρῶτα καλλιστεῖα. ὅτι εἴληφε τὴν Ἡσιόνην παρὰ τοῦ Ἡρακλέους. πρεσβεῖον μὲν ἡ διὰ γῆρας προτίμησις, καὶ τὸ δι' αὐτὸ διδόμενον γέρας κατὰ προτίμησιν. ἀριστεῖον δὲ τὸ ἕνεκα ἀριστείας γέρας. καλλιστεῖον τὸ ἐκλεγὲν τινὶ γέρας. πρωτεῖα τὰ τῆς πρώτης τάξεως γέρα. δευτερεῖα τὰ τῆς δευτέρας. Οὐδ' ἔργα μείω. πιθανῶς τὸ μὴ εἰπεῖν πλείονα τοῦ πατρὸς κακοπαθῆσαι. ἀλλὰ μὴ ἐλάττονα. Ἀρκέσας. δείξας. βοηθήσας. νικήσας. λείπει δὲ ἡ διά. ἵν' ἡ διὰ ἐμῆς χειρός. Ἄτιμος ἀργείοισιν. ἀντὶ τοῦ, ὑπὸ ἀργείων. ἢ ἀρκέσας, ἀργείοις ἄτιμος ὢν ἀπόλλυμαι. Καί τοι τοσοῦτόν γε. ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ. Ἐξεπίστασθαι δοκῶ. γινώσκειν νομίζω.

Εἰ ζῶν Ἀχιλλεύς. χάριεν τὸ διανόημα. ἐπεξιὼν δὲ τὰς ἑαυτοῦ συμφορὰς καταλέγει. πρῶτον τὰ κατὰ τὴν ἀδικίαν τῆς κρίσεως. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ πρῶτον αὐτὸν λελυπηκός. εἰπὼν δὲ τὰ Ἰλιακὰ κατορθώματα, λέξει λοιπὸν ὡς συγγενικὴ αὐτοῦ ἡ παρὰ τὸ χωρίον ἀνδραγαθία. Κρίνειν ἔμελλε κράτος. ἀντὶ τοῦ μὲν κρίσεως διδόναι τινὶ κράτος ἀριστείας. ἤγουν ἔμελλε κρίνειν τίς ὁ κρατῶν ἐστι διὰ τὰς αὐτοῦ ἀνδραγαθίας. οὐδεὶς ἄλλος κατέσχεν ἂν ταῦτα πρὸ ἐμοῦ ἐν ταῖς ἀριστείαις.

εἰ ζῶν Ἀχιλλεὺς τῶν ὅπλων τῶν, ὧν πέρι
κρίνειν ἔμελλε κράτος ἀριστείας τινί,
οὐκ ἄν τις αὔτ' ἔμαρψεν ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ.
νῦν δ' αὔτ' Ἀτρεῖδαι φωτὶ παντουργῷ φρένας
ἔπραξαν, ἀνδρὸς τοῦδ' ἀπώσαντες κράτη.
κεἰ μὴ τόδ' ὄμμα, καὶ φρένες διάστροφοι
γνώμης ἀπῇξαν τῆς ἐμῆς, οὐκ ἄν ποτε
δίκην κατ' ἄλλου φωτὸς ὧδ' ἐψήφισαν.
νῦν δ' ἡ Διὸς γοργῶπις ἀδάματος θεά,
ἤδη μ' ἐπ' αὐτοῖς χεῖρ' ἐπευθύνοντ' ἐμὴν
ἔσφηλεν, ἐμβαλοῦσα λυσσώδη νόσον,
ὥστ' ἐν τοιοῖσδε χεῖρας αἱμάξαι βοτοῖς.
κεῖνοι δ' ἐπεγγελῶσιν ἐκπεφευγότες,
,, ἐμοῦ μὲν οὐχ ἑκόντος. εἰ δέ τις θεῶν
,, βλάπτοι, φύγοι γ' ἂν χὠ κακὸς τὸν κρείσσονα.
καὶ νῦν τί χρὴ δρᾶν, ὅστις ἐμφανῶς θεοῖς
ἐχθαίρομαι; μισεῖ δέ μ' Ἑλλήνων στρατός.

Κράτη. νίκην. Φρένες διάστροφοι. ἤγουν παράφοροι. Ἀπῇξαν. ἀντὶ τοῦ ἀπήγαγον. ἀπεῖρξαν δὲ ἀντὶ τοῦ ἐκώλυσαν.

Ἐψήφισαν. ἐψηφοφόρησαν. ψηφίζω τὸ λογαριάζω. ψηφίζομαι δὲ τὸ ψήφους τίθημι. Ἔσφηλεν. σφαλῆναι ἐποίησεν. Παντουργῷ. πάντα πράττοντι, καὶ μηδὲν ὑποστελλομένῳ. πανούργῳ ἢ αἰκάλῳ. Ἀνδρὸς τοῦδε. δεικτικῶς ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ.

Γνώμης ἀπῇξαν τῆς ἐμῆς. οἷον εἰ μὴ διὰ ἔκστασιν τοῦ δέοντος διέπεσον αἱ διάνοιαί μου, οὐκ ἄν ποτε ἄλλου οὕτως ἀδίκως κατεψηφίσαντο. ὡς καὶ παρ' Ὁμήρῳ,
,, Ἦ γὰρ ἄν. Ἀτρείδη νῦν ὕστατα λωβήσαιο. Ἀδάματος θεά. παρθένος. ἄζυγος. Ἐμοῦ μὲν οὐχ ἑκόντος. γράφεται οὐκ ἔχοντος, τὸ ἔγκλημα τῆς φυγῆς αὐτῶν. πάνυ δὲ γενναίως ἐμμένει τῷ λήματι. τὸ γὰρ ἐφ' ἑαυτῷ ἀνῃρηκέναι φησὶ τοὺς Ἕλληνας, καὶ ἡττῆσθαι οὐχ ὑπ' ἐκείνων, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐπήρειαν τῆς θεοῦ. Φύγοι γ' ἄν. φεύγει τις διωκόμενος ὑπό τινος. φεύγει φυγαδευόμενος καὶ ἐξοριζόμενος, καὶ φεύγει κατηγορούμενος. ἐκφυγεῖν δὲ ἀντὶ τοῦ ἐξελευθερῶσαι ἑαυτόν. διαφεύγει δέ τι ὅταν παραδράμῃ διωκόμενον. ἢ ὅταν προσαθῇ λαθών, ἢ ὅταν κρατηθεὶς διολισθήσῃ. Θεοῖς ἐχθαίρομαι. διὰ τὸ πεπλανῆσθαι ὑπὸ τῆς θεοῦ. ἀπὸ τοῦ ἔχθω τὸ μισῶ, ἔχθος τὸ μῖσος. καὶ ἐχθαίρω, τὸ μισῶ. καὶ ἐχθαίρομαι, τὸ μισοῦμαι.

ΝΑΥΛΟΧΟΥΣ ἕδρας. τὸν ναύσταθμον, ἔνθα αἱ νῆες ἵστανται κατὰ λόχον. τουτέστι κατὰ τάξιν. Περῶ. ἀντὶ τοῦ περάσω. Καὶ ποῖον ὄμμα. αἰσχύνεται ἄνευ ἀριστείων φανῆναι τῷ πατρὶ, καὶ φυγὰς ἀκούειν. δαιμονίως δὲ ἀνθυπάγει αὐτῷ καὶ τὰ περὶ ἀπαλλαγῆς. καὶ αὐτὸ ἀναλύει, ἵνα μὴ ληφθῇ ἡ ὑπόθεσις. Γυμνὸν φανέντα. ἀντὶ τοῦ ἔρημον. μεγαλοφυῶς δὲ οἴεται ἑαυτὸν τὸ πᾶν εἶναι. τὸ δὲ γυμνὸν καὶ τὸ ἄτερ ἐκ παραλλήλου, ἀντὶ τοῦ μεμονωμένον ἢ κεχωρισμένον περὶ ἀριστίας ἤγουν τῶν ἕνεκα ἀριστίας γερῶν. Πρὸς ἔρυμα. πρὸς τὸ τεῖχος. ἢ πολίχνιον. ἔρυμα γὰρ ἢ φρούριον ἢ πολίχνιον ταυτόν.

Ξυμπεσών. συμπεσεῖν τὸ συνελθεῖν εἰς μάχην. προσπεσεῖν τὸ ἐξαίφνης μὴ εἰδότα τινὰ ἀποκτεῖναι. Ἀλλ' ὧδέ γ' Ἀτρείδας. ἀλλ' ἐφησθήσονται οἱ Ἀτρεῖδαι ἐάν τι γενναῖον δράσας πρὸς τοὺς Τρῶας ἀποθάνω, ἀγνοοῦντες ὅτι ἑκουσίως γέγονέ μοι ὁ θάνατος. καλῶς δ' οὐκ ἐπήνεγκε τὴν ἀληθῆ δόξαν. ἕως ἂν δράσῃ ἅπερ αὐτὸς ὑπονοεῖ. Οὐκ ἔστι ταῦτα. οὐ δεκτά εἰσι ταῦτα, ἤγουν οὐδὲ τὸ μὴ τὰς ἕδρας τὰς ναυλόχους λιπεῖν ἀπιέναι πρὸς τὸν πατέρα, οὔτε μὴ εἰς μάχην συνελθεῖν, εἶτα τελευταῖον ἀποθανεῖν.

ἐχθεῖ δὲ Τροία πᾶσα, καὶ πεδία τάδε.
πότερα πρὸς οἴκους, ναυλόχους λιπὼν ἕδρας,
μόνους τ' Ἀτρείδας, πέλαγος Αἰγαῖον περῶ;
καὶ ποῖον ὄμμα πατρὶ δηλώσω φανεὶς
Τελαμῶνι; πῶς με τλήσεταί ποτ' εἰσιδεῖν
γυμνὸν φανέντα τῶν ἀριστίων ἄτερ,
ὧν αὐτὸς ἔσχε στέφανον εὐκλείας μέγαν.
οὐκ ἔστι τοὔργον τλητόν. ἀλλὰ δῆτ' ἰὼν
πρὸς ἔρυμα Τρώων. ξυμπεσὼν μόνος μόνοις,
καὶ δρῶν τι χρηστὸν, εἶτα λοίσθιον θάνω;
ἀλλ' ὧδέ γ' Ἀτρείδας ἂν εὐφράνοιμί που.
οὐκ ἔστι ταῦτα. πεῖρά τις ζητητέα
τοιάδ', ἀφ' ἧς γέροντι δηλώσω πατρὶ,
μή τοι φύσιν γ' ἄσπλαγχνος ἐκ κείνου γεγώς.
,, Αἰσχρὸν γὰρ ἄνδρα τοῦ μακροῦ χρῄζειν βίου,
,, Κακοῖσιν ὅστις μηδὲν ἐξαλλάσσεται.
,, Τί γὰρ παρ' ἦμαρ ἡμέρα τέρπειν ἔχει,

Μ ή τοι φύσιν γ' ἄσπλαγχνος. τουτέστιν ἀσθενὴ καὶ ἀλλοίαν παρὰ τὴν τοῦ πατρός. ἄσπλαγχνος δὲ, ἄτολμος, ταπεινός. δειλὸς, ψυχρός. σπλαγχνὶς γὰρ ἡ καρδία. ἀφ' οὗ καὶ εὔσπλαγχνος ὁ εὐκάρδιος καὶ ἀνδρεῖος. ἄσπλαγχνος δὲ, ὁ ἀκάρδιος καὶ δειλός. Τοῦ μακροῦ χρῄζειν βίου. περὶ τῆς πολὺ ἐκτεινομένης ζωῆς. αἰσχροῦ δὲ εἴδη δ΄. ἄδικον. δειλόν. ἄκοσμον. ἄμορφον. Ἐξαλλάσσεται. ὅστις διαλλαγὴν οὐ δέχεται, ἀεὶ ἐν κακοῖς ἐξετάζεται. Τί γὰρ παρ' ἦμαρ. τί γὰρ ἡμέρα μία ἔχει προσθεῖσα τὸ ζῆν καὶ ἀναβαλλομένη τοῦ θανεῖν τέρπειν τὸν ἄνθρωπον.

Θ Θερμαίνεται. χλιαίνεται. θάλπεται. τὸ δὲ κυρίως τοῦτον ἐξαπατᾷ, τῶν ἐστὶν ἑαυτὸν ἐν τῇ εὐλογίᾳ διάγοντα. ἄλλως. θερμαίνεται, ἤγουν θαρρεῖ, καθὸ λέγεται θάλπωρ παρ' Ὁμήρῳ τὸ θάρσος κατ' ἐναντιότητα τοῦ δέους, ὃ ψυχρὸν αὐτὸς λέγει, ψυχρὸν δέος εἷλεν. Τὸν εὐγενῆ. τὸν μεγαλοπρεπῆ καὶ γενναῖον. εὐγενεῖς γάρ, ὧν ἡ πατρὶς περιφανὴς καὶ τὸ γένος, καὶ ἀπὸ τούτου κατὰ μεταφορὰν καὶ εὐγενὴς ὁ μεγαλοπρεπὴς, καὶ γενναῖος, ἢ εὐγενὲς ἦθος τὸ ἀστεῖον καὶ πεπαιδευμένον ἢ ὄγκον ἔχων. καὶ εὐγενὴς ψυχὴ καὶ εὐγενὴς λόγος. Ἀλλ' ἢ καλῶς ζῆν. φιλοσόφως τὸ καλὸν ἐν ἀμφοτέροις. Ὡς ὑπόβλητον λόγον. γνήσια τῆς διανοίας τὰ εἰρημένα καὶ οὐχ ὑπόβλητα. οἰκεῖα τῆς σαυτοῦ εἶπας. ὅμως γε μὴν παῦσαι, τὸ πᾶν αὐθαδὴς ἡμῖν.

Ω Δέσποτ' Αἴας. τεκμήριον ὁ λόγος. οὐ γὰρ δεῖ τὸν χορὸν μηκύνειν τὸν λόγον. μικρὸς γὰρ ὁ λόγος. τὸ μὲν γὰρ αὐτοῦ γενναῖον καὶ ἐλευθέριον διὰ τὴν παρρησίαν τῆς φύσεως. δούλη γὰρ ἐπάναγκες γέγονε. τὸ δὲ [illegible] τοῖς καιροῖς. δηλοῦ τὴν φιλοστοργίαν ἐμφαῖνον. καὶ ὅταν τὰ ἑαυτῆς καταβάλῃ τεχνικῶς ἐπιχειρεῖ μαλθακώτερόν πως καθιστῶσα τὸν Αἴαντα. δεῖ γὰρ αὐτῆς εἶναι τοὺς λόγους, ὅτι διὰ τὴν ἐλευθερίαν παρρησιάζεται. Τῆς ἀναγκαίας τύχης. τῆς δυστυχίας. τεχνικὸς ὁ λόγος ἐκ προοιμίου καὶ εἰς ἔλεον ἱκανὸς ἐπισπάσασθαι. διπλῶς λέγεται τὸ ἀναγκαῖον. ποτὲ μὲν γὰρ τῶν κατὰ φύσιν ἀκολουθίαν τινὰ ἐχόντων. ὡς ἂν εἴποι τις μὲν ἀναγκαίως τὸ πῦρ θερμόν. ἢ τὸ γάλα λευκόν. ποτὲ δὲ ὡς γὰρ τῶν ἐξ ἀνάγκης γινομένων, ὡς καὶ νῦν ἀναγκαίας τύχης τοῦ βίου φησί. Σθένοντος ἐν πλούτῳ. εἴπερ τινὸς τῶν Φρυγῶν. ἀντὶ τοῦ, ὡς οὐκ ἄλλου τινός. Θεοῖς γάρ. συνίζησις τὸ δὲ [illegible]. Καὶ σῇ μάλιστα χειρί. τῇ αἰχμαλωτισάσῃ με. Εὖ φρονῶ τὰ σά. εὔνους σοι καθίσταμαι, εὖ νοῶ τοῖς σοῖς. φρονῶ αἰτιατικῇ συντάσσεται καὶ τὸ εὖ φρονῶ, ἐπὶ ἀπολελυμένου ἐστί, τὸ δὲ εὐφρονῶ δοτικῇ ἐνίοτε καὶ αἰτιατικῇ.

„ Προσθεῖσα κἀναθεῖσα, τοῦ γε κατθανεῖν;
„ Οὐκ ἂν πριαίμην οὐδενὸς λόγου βροτὸν,
„ Ὅστις κεναῖσιν ἐλπίσιν θερμαίνεται.
„ Ἀλλ' ἢ καλῶς ζῆν, ἢ καλῶς τεθνηκέναι
„ Τὸν εὐγενῆ χρή. πάντ' ἀκήκοας λόγον.
ΧΟ οὐδεὶς ἐρεῖ ποθ' ὡς ὑπόβλητον λόγον,
Αἴας ἔλεξας, ἀλλὰ τῆς σαυτοῦ φρενός.
παῦσαί γε μέντοι, καὶ δὸς ἀνδράσιν φίλοις
γνώμης κρατῆσαι, τάσδε φροντίδας μεθείς.
ΤΕ ὦ δέσποτ' Αἴας, τῆς ἀναγκαίας τύχης,
„ οὐκ ἔστιν οὐδὲν μεῖζον ἀνθρώποις κακόν.
ἐγὼ δ' ἐλευθέρου μὲν ἐξέφυν πατρὸς,
εἴπερ τινὸς σθένοντος ἐν πλούτῳ Φρυγῶν.
νῦν δ' εἰμὶ δούλη. θεοῖς γὰρ ὧδ' ἔδοξέ που,
καὶ σῇ μάλιστα χειρί. τοιγαροῦν ἐπεὶ
τὸ σὸν λέχος ξυνῆλθον, εὖ φρονῶ τὰ σά,

Καὶ

Κ Λίσσ' ἀντιάζω. ἀντὶ τοῦ παρακαλῶ. κάλλιστα δὲ ἀμφοτέροις τοῖς ὅρκοις ἐχρήσατο. μέγιστον γὰρ δικαίωμα τὸ ἐπὶ αὐθεντίας ἐπιτυχεῖν. ὁπότε καὶ τῶν πολεμίων φειδόμεθα. διὰ ταῦτα καὶ τὸ σεμνὸν τῆς κοίτης χρήσιμον. ὅπου γε καὶ τὸ σεμνότατον τῶν προσώπων παρὰ δικαιωμάτων τῶν πρὸς ἄνδρα καὶ γυναῖκα διαλεγόμενον. αὐτὸ τοῦτο ὄμνυσι, Ζηνὸς ἱερὰ κεφαλὴ καὶ νωΐτερον λέχος. ὅρα δὲ ὅτι ἑκατέρωθεν θηλείας ὁ τοιοῦτος λόγος πρόσκειται. τὸ δὲ τοῦ ὀδυσσέως καὶ ἄλλό τι οἰκειότερον ὄνομα ἐξεῦρεν, ἁπάσιοι δὲ κτοιο παλαιοῦ θεσμὸν ἵκοντο. τὴν εὔνοιαν δηλῶν τῶν οὕτως συνιόντων ἐπιμονὴν παρρησίας. Ἐφεστίου Διός. ἀντὶ τοῦ συνοίκου. οἱ μὲν γὰρ συνοικοῦντες τὸν ἐφέστιον Δία προτείνουσιν. οἱ δὲ φίλοι τὸν φίλιον. οἱ δὲ ἐν τῇ μιᾷ τάξει καταλεγόμενοι καὶ μιᾷ συμμαχίᾳ ἑταιρεῖον. οἱ δὲ ξένοι ξένιον. οἱ δὲ ἐν ὅρκοις συμφωνίας ποιοῦντες ὅρκιον. οἱ δὲ δεόμενοι ἱκέσιον. οἱ δὲ ἀδελφοὶ ὁμόγνιον.

καί σ' ἀντιάζω πρός τ' ἐφεστίου Διὸς,
εὐνῆς τε τῆς σῆς, ᾗ συνηλλάχθης ἐμοὶ,
μή μ' ἀξιώσῃς βάξιν ἀλγεινὴν λαβεῖν,
τῶν σῶν ὑπ' ἐχθρῶν χειρίαν ἀφείς τινί.
ἢν γὰρ θάνῃς σὺ, καὶ τελευτήσας ἀφῇς,
ταύτῃ νόμιζε κἀμὲ τῇ τόθ' ἡμέρᾳ,
βίᾳ ξυναρπασθεῖσαν Ἀργείων ὕπο,
ξὺν παιδὶ τῷ σῷ δουλίαν ἕξειν τροφήν.
καί τις πικρὸν πρόσφθεγμα δεσποτῶν ἐρεῖ
λόγοις ἰάπτων, ἴδετε τὴν ὁμευνέτιν
Αἴαντος, ὃς μέγιστον ἴσχυσε στρατοῦ,
οἵας λατρείας, ἀνθ' ὅσου ζήλου τρέφει.
τοιαῦτ' ἐρεῖ τις. κἀμὲ μὲν δαίμων ἐλᾷ.

Σ Συνηλλάχθης. συναλλαγὰς ἔχεις. γάμῳ συνεζεύχθης. συνηρμόσθης. ὅθεν καὶ συνάλλαγμα. Τῶν σῶν ὑπ' ἐχθρῶν χειρίαν. ἢ ὑπὸ πρὸς τὸ, χειρίαν. ὑποχείριον δούς τινι τῶν ἐχθρῶν σου. εἰδυῖα δὲ ἀγριαίνοντα τὸν αἴαντα πρὸς τὰς ἐπιτιμήσεις. διαρρήδην μὲν οὔ φησι μὴ διαφθείρῃς σεαυτόν. στοχαζομένη δὲ τοῦ καιροῦ, ἔξωθεν περιέρχεται τὰ ἐπακολουθοῦντα λέγουσα. ὅτι ὑποχειρίαν με τοῖς ἐχθροῖς σὺν τῷ παιδὶ καταλείψεις. Τελευτήσας. τὸν βίον δηλονότι. τελευτῶ τὸ ἔργον, καὶ τελευτῶ ἀντὶ τοῦ ἀποθνήσκω, ἐφ' ᾧ συνυπακούεται τὸν βίον, ἵν' ᾖ τελευτῶ τὸν βίον, ἤγουν τελευτῶ καὶ καταστρέφω τὸ αὐτό. ἔστι δὲ τὸ τελευτῶ καὶ τὸ καταστρέφω, ἔστι δὲ καὶ τὸ μεταλλάττω τὰ αὐτά. δηλοῖ γὰρ τὸ ἀποθνήσκειν.

Τ Ταύτῃ νόμιζε. ἀντὶ τοῦ οὕτως. κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον. Δούλιον ἕξειν τροφήν. οὐ ψιλὸν τὸ ἐπὶ δουλείας εἶπεν. ἀλλὰ καὶ ὅσα ἔνεστιν εἰπεῖν τινα ἰδόντα αὐτὴν ἐν δουλείᾳ. καὶ ἡ τοιαύτη δὲ διδασκαλία ὁμήρου. Μὴ παῖδ' ὀρφανικὸν θήῃς, χήρην τε γυναῖκα. ἀποτρέψαι δὲ βούλεται αὐτὸν διὰ τῶν τοιούτων λόγων. Λόγοις ἰάπτων. γράφεται ἀτίζων. ὑβρίζων, παρὰ τὸ ὁμηρικόν. Ἕκτορος ἥδε γυνή.

Τ Τρέφει. αὔξει. ἔχει. Δαίμων ἐλᾷ. δαίμων νῦν ἡ δουλεία, ἢ ἡ δυστυχία. ἐλᾷ δὲ ἀντὶ τοῦ ἐλάσει, εἰς ταῦτα δηλονότι.

ΣΟΙ δ' αἰσχρὰ τἄπη. καὶ διὰ τὴν εὐγένειαν καὶ διὰ τὴν ἀνδρείαν. διὰ μὲν τὸ σοί, τὴν ἀνδρείαν. διὰ δὲ τὸ τῷ σῷ γένει, τὴν εὐγένειαν. τοὺς προγόνους. θαυμαστῶς δὲ ἡ προσθήκη τοῦ γένους. αἶσχος γὰρ προσεῖναι καὶ τῷ ὑφ' οὗ κυρίους αὐτὸν καταλείπων. Ἀλλ' αἴδεσαι μὲν καλῶς τὸ τοῦ πατρός, ἐν γήρᾳ μακρῷ. τὸ δὲ τῆς μητρός, πολλῶν ἐτῶν κληροῦχον. ὁ γὰρ ὑπὸ ἀμφοτέρων ἑνὶ χρησάμενος ὀνόματι, ὑπεμνόμενός ἐστι τὸν λόγον. τὸ δὲ ἐκ χρονίζειν ταῖς δυνάμεσιν, ἀνυστικώτερον. θαυμαστῶς δὲ τὸ μὲν ἑαυτοῦ οὐδαμοῦ τοῖς τοιούτοις ὀνόμασι χρῆται. οὔτε αἰδέσθητι οὔτε οἴκτειρε. ἐπὶ δὲ τῶν γονέων καὶ τοῦ παιδός. κληροῦχον. μέροχον κεκληρωμένην. κλῆρον ἔχουσαν. κληρούχους καὶ τοὺς γεωργοὺς φησὶν ἡρόδοτος, κληροῦχοι καὶ οἱ ἀθηναῖοι ἔπεμπον ἐπὶ τὰς πόλεις ἃς ἐλάμβανον κλήρους ἑκάστῳ διανεμοῦντες. Η σε πολλάκις. τοῦτο οἰκείως ἐκ τῆς φύσεως στοχαζομένη περιέλαβεν.

σοί δ' αἰσχρὰ τἄπη ταῦτα, καὶ τῷ σῷ γένει.
ἀλλ' αἴδεσαι μὲν πατέρα τὸν σόν, ἐν λυγρῷ
γήρᾳ προλείπων, αἴδεσαι δὲ μητέρα
πολλῶν ἐτῶν κληροῦχον, ἥ σε πολλάκις
θεοῖς ἀρᾶται ζῶντα πρὸς δόμους μολεῖν.
οἴκτειρε δ' ὦναξ παῖδα τὸν σόν, εἰ νέας
τροφῆς στερηθείς, σοῦ διοίσεται μόνος
ὑπ' ὀρφανιστῶν, μὴ φίλων. ὅσον κακὸν
κείνῳ τε κἀμοὶ τοῦθ' ὅταν θάνῃς νεμεῖς.
ἐμοὶ γὰρ οὐκέτ' ἔστιν εἰς ὅ, τι βλέπω,
πλὴν σοῦ. σὺ γάρ μοι πατρίδ' ᾔστωσας δορί,
καὶ μητέρ', ἀλλ' ἡ μοῖρα τὸν φύσαντά με,
καθεῖλεν ᾅδου θανασίμους οἰκήτορας.
τίς δῆτ' ἐμοὶ γένοιτ' ἂν ἀντὶ σοῦ πατρίς;

Εἰ νέας. εἰ τῆς νέας τροφῆς σου χωρὶς διάξει καὶ βιώσεται. τροφῆς δὲ ἀντὶ τῆς ἀνατροφῆς. λέγει δὲ ἀνατροφήν, ἣν ἀνατρέφουσιν αὐτὸν ἄλλοι. Υπ' ὀρφανιστῶν. ὀρφανισταί εἰσιν οἱ τοὺς ὀρφανοὺς τρέφοντες. ἐλλιπῶς οὖν φησιν οὐ φίλους ὀρφανιστὰς καθὸ δυσμενεῖς. ἢ ὀρφανισταί, ἀρχὴ ἀθήνησι τὰ τῶν ὀρφανῶν κρίνουσα. ἢ ὀρφανιστῶν τῶν τῆς ὀρφανίας ἐπιτρόπων. ὀρφανὸς δὲ ὁ ὅρον ἔχων τοῦ οὐ φαίνεσθαι. ὁ ἄσημος καὶ μηκέτι ἐμφανείς. ἀμέλει ἀπὸ τῶν ἀμφιθαλῶν ὡς ἐμφανῶν ἐλαύνεται. χηρωσταὶ δὲ οἱ τῶν χηρῶν ἐπίτροποι. Εμοὶ γὰρ οὐκ ἔτι. καὶ τοῦτο ὁμηρικόν. Οὐδέ μοι ἔστι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ, εἶτα ἑξῆς. Ἀτὰρ σύ μοι ἐσσὶ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ. Ηΐστωσας. ἠφάνισας. ἀϊστῶ τὸ πεπτωκὸς ἐγείρω. ἀϊστόω δὲ ἀϊστῶ τὸ ἀφανίζω ἀπὸ τοῦ στερητικοῦ ἀ. καὶ τοῦ ἴσημι τοῦ ἀττικῶς τὸ γινώσκω. ἄϊστος ἀφανὴς γεγονὼς καὶ ἐκπεπτωκὼς τῆς μνήμης, καὶ ἀπὸ τούτου ἀϊστόω ἀϊστῶ ῥῆμα. Ἀλλ' ἡ μοῖρα. ὡς πυρ ἰδίῳ θανάτῳ τετελευτηκότος. τὸ δὲ ἀλλά, ἀντὶ τοῦ δέ. Θανασίμους, ἀντὶ τοῦ νεκρούς, ἢ τοῦ ἰδικοῦ θανάτου.

Εγγ

ΕΓΩΓΕ σῴζομαι. ὥσπερ ἐὰν ἐσῳζόμην ἐν πᾶσι σῴζομαι ἐν σοί. σῴζεται δέ τις ἔν τινι, ὅταν ἐν αὐτῷ ἡ σωτηρία αὐτοῦ ᾖ, ὡς σῳζομένου αὐτοῦ σῴζεσθαι, ἀπολωλότος δὲ συναπόλλυσθαι. Ἀλλ' ἴσχε κἀμοῦ. καλῶς τὸ κἀμοῦ. οἷον μετὰ τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱὸν κἀμὲ ἔν τινι μοίρᾳ κατάθου. αἰσθάνεται γὰρ τῆς τύχης ἐν ᾗ νῦν ἐστιν. αἰδημόνως δὲ αὐτὸν ὑπομιμνήσκει τὰ τῆς εὐνῆς. διὰ τοῦτο γὰρ μάλιστα δοκεῖ αὐτὸν πείσειν. ὁ δέ γε Εὐριπίδης, μαστροπικώτατα εἰσάγει τὴν Ἑκάβην λέγουσαν, ποῦ τὰς φίλας δῆτ' εὐφρόνας δείξεις ἄναξ. ἢ τῶν ἐν εὐνῇ φιλτάτων ἀσπασμάτων. Τερπνόν. τὸ τέρψιν ποιοῦν, χαροποιὸν δὲ τὸ χαρὰν ἔχον οἷον χαροποιὸν ὄμμα. Χάρις χάριν γάρ ἐστιν. ἡ φύουσα τὴν χάριν χάρις, ἐστὶ προϋπάρξασα. Ὅτου δ' ἀπορρεῖ μνῆστις. ἡ μνήμη τοῦ εὖ πεπονθέναι, οὗτοι οὐκ ἂν εἴη εὐγενής. καλὸν δὲ διὰ τούτων τῶν ἰάμβων ἥρτηται τὸ πολὺ εὐχαριστίας καὶ ἀχαριστίας.

τίς πλοῦτος; ἐν σοὶ πᾶσ' ἔγωγε σῴζομαι.
,, ἀλλ' ἴσχε κἀμοῦ μνῆστιν. ἀνδρί τοι χρεὼν
,, Μνήμην προσεῖναι, τερπνὸν εἴ τί που πάθοι.
,, Χάρις χάριν γάρ ἐστιν ἡ τίκτουσ' ἀεί.
,, Ὅτου δ' ἀπορρεῖ μνῆστις εὖ πεπονθότος,
,, Οὐκ ἂν γένοιτ' ἔθ' οὗτος εὐγενὴς ἀνήρ.
χο. Αἴας, ἔχειν σ' ἂν οἶκτον ὡς κἀγὼ φρενὶ,
θέλοιμ' ἄν. αἰνοίης γὰρ ἂν τὰ τῆσδ' ἔπη.
αἰ. καὶ κάρτ' ἐπαίνου τεύξεται πρὸς γοῦν ἐμοῦ,
ἐὰν μόνον τὸ ταχθὲν εὖ τολμᾷ τελεῖν.
τε. ἀλλ' ὦ φίλ' Αἴας, πάντ' ἔγωγε πείσομαι.
αἰ. κόμιζέ νύν μοι παῖδα τὸν ἐμόν, ὡς ἴδω.
τε. καὶ μὴν φόβοισί γ' αὐτὸν ἐξελυσάμην.
αἰ. ἐν τοῖσδε τοῖς κακοῖσιν, ἢ τί μοι λέγεις;
τε. μή σοί γέ που δύστηνος ἀντήσας θάνοι.
αἰ. πρέπον γέ τἂν ἦν δαίμονος τοὐμοῦ τόδε.
τε. ἀλλ' οὖν ἐγὼ 'φύλαξα, τοῦτό γ' ἀρκέσαι.

Ἔχειν σ' ἂν οἶκτον. ἔλεον. δυσωπητικὰ δὲ τὰ τοιαῦτα. εἰ γὰρ ὁ χορὸς ᾤκτειρε, πόσῳ μᾶλλον ὁ Αἴας. Καὶ κάρτ' ἐπαίνου. οὐχὶ κατὰ εἰπεῖν. ἀλλ' ἐὰν πείθηται κατὰ πάντα ἐμοί. ὁ γὰρ Αἴας ἐγνωκὼς ἑαυτὸν ἀποσφάττειν, ἐβούλετο πρὸ τοῦ θανάτου τὸν παῖδα ἰδεῖν. εἰκότως οὖν τοῦτο πάλιν λέγει. ὅτι ἄπιστόν ἐστι τὴν γυναῖκα πειθαρχεῖν εἰς ἅπαντα τῷ ἀνδρί. ἔοικε γοῦν ὑφορᾶσθαι ὅτι ὀκνηρῶς ἐκδώσει τὸ παιδίον. Καὶ μὴν φόβοισί γ' αὐτόν. τοῦ φόβου χάριν, ῥύσασθαι θέλουσα ἐξήγαγον. οὐκ ἄντικρυς μὲν ἀντιλέγει. ἀναβολὰς δὲ πλάττεται ὡς ὑποκεκινηκότι μὴ πιστεύουσα. λέγει δὲ τὸ μὲν ἐξελυσάμην αὐτὸν εἰς τοῦτο δηλονότι, ἵνα σὺ ὀρέξῃς αὐτόν. Πρέπον γέ τ' ἂν ἦν. ἦν τοῦτο τοῦ ἐμοῦ δαίμονος, τὸ ὑπ' ἐμοῦ τὸν παῖδα ἀναιρεθῆναι, ἀντὶ τοῦ ἔπρεπε τῇ παρούσῃ μου τύχῃ, καὶ τὸ αὐτόχειρά με τοῦ παιδὸς κατασκευάσαι. Τοῦτό γ' ἀρκέσαι. εἰς τοῦτο ἀρκέσαι. τῷ παιδὶ ὑπηρετῆσαι καὶ ἀποσβέσαι τὸ θανεῖν.

Ε Π Ἠνεσα. ἀντὶ τοῦ ἐπαινῶ. Τί δῆτ' ἄν. τί σοι φησὶν ἐκ τῶν παρόντων ὠφελήσω. ἢ τί βούλει σοι γενέσθαι, ὠφέλειαν ἔδει εἰπεῖν. ποιητικῇ δὲ ἀδείᾳ οὕτως ὄντως χρῆται τοῖς ἐγκλιτικοῖς. Εκ τῶνδε. κατὰ τὰ μετὰ ταῦτα. Προσειπεῖν. προσφθέγξασθαι. ἀσπάζεσθαι λόγοις. Μὴ οὐ παρουσίαν ἔχειν. ἤγουν παρεῖναι. Εὐθύνων κυρεῖς. ἤγουν διδάσκεις παιδεύεις. κυβερνᾷς. δεῦρο ἄγε αὐτὸν ὅστις ἀπὸ τῶν προσπόλων κυβερνᾷς αὐτὸν ταῖς χερσίν. Ερποντι φωνεῖς. ἐγγὺς ὄντι ἢ ἀπολιμπανομένῳ τῆς κλήσεως. ἤγουν οὐκ ἀκούοντι. Αἶρε δεῦρο. ἀντὶ τοῦ πρόσφερε. ὡς τό, Μή μοι οἶνον ἄειρε. Φόνον. τὰ λείψματα τῶν πεφονευμένων.

Ε Εἴπερ δικαίως ἔστ' ἐμός. εἴπερ ἐστὶν ἐμοῦ οὐκ εὐλαβηθήσεται τὸν φόνον τῶν ποιμνίων. Τὰ πατρόθεν. κατὰ τὰ πατρὸς ἰδιώματα, λέγω δὲ ἀνδρείαν καὶ φόνησιν καὶ τὸ γενναῖον ἐν συμφοραῖς. ἤτοι εἴπερ οὐ μόνον κατὰ τὴν σπορὰν ἐμός ἐστιν υἱὸς, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰ φυσικὰ πλεονεκτήματα ἐμὸς ἔοικεν ἀληθῶς. Ἀλλ' αὐτίκ' ὠμοῖς αὐτ[ὸν]. νῦν τὸ ὠμοῖς ὡς κατὰ τῶν κτηνῶν.

αι. ἐπῄνεσ' ἔργον, καὶ πρόνοιαν ἣν ἔθου.
τε. τί δῆτ' ἂν ὡς ἐκ τῶνδ' ἂν ὠφελοῖμί σε;
αι. δός μοι προσειπεῖν αὐτὸν, ἐμφανῆ τ' ἰδεῖν.
τε. καὶ μὴν πέλας γε προσπόλοις φυλάσσεται.
αι. τί δῆτα μέλλει μὴ οὐ παρουσίαν ἔχειν;
τε. ὦ παῖ, πατὴρ καλεῖ σε, δεῦρο προσπόλων
ἄγ' αὐτὸν, ὅσ τις χερσὶν εὐθύνων κυρεῖς.
αι. ἕρποντι φωνεῖς, ἢ λελειμμένῳ λόγου;
τε. καὶ δὴ κομίζει προσπόλων ὅδ' ἐγγύθεν.
αι. αἶρ' αὐτὸν αἶρε δεῦρο. ταρβήσει γὰρ οὔ
νεοσφαγῆ που τόνδε προσλεύσσων φόνον,
εἴπερ δικαίως ἔστ' ἐμὸς τὰ πατρόθεν.
ἀλλ' αὐτίκ' ὠμοῖς αὐτὸν ἐν νόμοις πατρὸς
δεῖ πωλοδαμνεῖν, κἀξομοιοῦσθαι φύσιν.
ὦ παῖ, γένοιο πατρὸς εὐτυχέστερος.
τὰ δ' ἄλλ' ὁμοῖος. καὶ γένοι' ἂν οὐ κακός.
καίτοι σε καὶ νῦν τοῦτό γε ζηλοῦν ἔχω,
ὁθούνεκ' οὐδὲν τῶνδ' ἐπαισθάνῃ κακῶν.
,, Ἐν τῷ φονεῖν γὰρ μηδὲν, ἥδιστος βίος.

ὅτι εἰσὶν ὠμοὶ, σκληρότεροί εἰσι καὶ ἰταμοί. μεγαλοφρονῶν δὲ νόμους τὴν φύσιν ὠνόμασε, καὶ τὸ ἔθος τοῦ γεγεννηκότος. Πωλοδαμνεῖν. ὡς πῶλον γυμνάζειν. πωλοδαμνεῖν ἐπὶ τῶν ἀλόγων λέγεται κυρίως. ἐπὶ δὲ ἀνθρώπων τὸ παιδαγωγεῖν καὶ παιδοτριβεῖν. ἀφ' ὧν παιδαγωγὸς καὶ παιδοτρίβης ὁ λεγόμενος βαΐουλος. Ω παῖ γένοιο. μέτειμι ὁ λόγος. ἡ δὲ ὁμοία εὐχὴ καὶ παρ' Ὁμήρῳ.
,, Ζεῦ ἄλλοι τε θεοὶ δότε δὴ καὶ τόνδε γενέσθαι παῖδ' ἐμὸν ὡς καὶ ἐγώ.
Κ Καίτοι σε καὶ νῦν. ἐπειδὴ κατεύχεται αὐτῷ εὐτυχίαν, φησὶν ὅτι καὶ νῦν σε μακαρίζω ὅτι μικρὸς ὢν οὐκ αἰσθάνῃ τῶν ἐμῶν κακῶν. Ζηλοῦν. μακαρίζειν. Εν τῷ φονεῖν γάρ. ἐν τῷ μηδενὸς αἰσθάνεσθαι μήτε λυπηροῦ μήτε ἡδέος, ἤγουν ἐν τῷ μὴ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν κακῶν. ἐπεὶ ἔστι π. λ. ἰότερον δόγμα ὡς τιμῶντος τὴν ἀφροσύνην.

Τὸ μὴ

Τὸ μὴ φρονεῖν γάρ. δεῖ λαβεῖν τοῦτο ὡς ἐπὶ παιδίου. οὐ γὰρ καθόλου τὴν ἀφροσύνην προκρίνει. ὁ δὲ νοῦς. ἐν μὲν τῷ νηπίῳ κακὸν μέν ἐστι τὸ μὴ φρονεῖν. κακὸν δὲ ὅμως ἀνώδυνον. καὶ Εὐριπίδης, Νέα γὰρ φροντὶς οὐκ ἀλγεῖν φιλεῖ. τάχιστα δὲ δὴ τῶν ἐξῆς ἐσήμανε τὸ συνεκτικόν, καὶ ὥσπερ εἰ σύμβολον τῆς φρονήσεως. τὸ γὰρ διακριτικὸν τῶν χαρτῶν καὶ τῶν λυπηρῶν, συνετοῦ ἐστι. Δεῖ σ' ὅπως. αὐτὶ τοῦ δεῖ σε ἐκδικῆσαι τὸν πατέρα· τὸ ὅπως ἐπὶ παραγγελίας κείμενον) οὐδέποτε κατὰ τοὺς ἀττικοὺς ὑποτάσσεται. αὐτὶ δὲ τοῦ πῶς κέηται. Οἷος ἐξ οἵου 'τράφης. οὐ πρὸς τὸ ἐξ οἵου λέπεται τὸ ἐτράφης, ἀλλὰ πρὸς τὸ οἷος ἐτράφης. τὸ δὲ ἐξ οἵου, ἀντὶ τοῦ, ἐξ οἵου πατρὸς δηλονότι κοινῶς. τὸ πᾶν οἷος ἀνετράφης ἐξ οἵου πατρὸς ὤν. Κούφοις πνεύμασι. κούφῃ καὶ ἁπαλῇ ζωῇ. τῇ μεταφορᾷ δὲ τῶν μικρῶν φυτῶν ἐχρήσατο. ἅτινα οὐδὲν σφοδρὸν δύναται ὑποφέρειν, οὐ καύσωνα, οὐκ ἄνεμον. Ψυχὴν ἀτάλλων. ζωὴν βρεφικῶς διαβιβάζων

Τὸ μὴ φρονεῖν γάρ, κάρτ' ἀνώδυνον κακόν,
ἕως τὸ χαίρειν καὶ τὸ λυπεῖσθαι μάθῃς.
ὅταν δ' ἵκῃ πρὸς τοῦτο, δεῖ σ' ὅπως πατρὸς
δείξεις ἐν ἐχθροῖς, οἷος ἐξ οἵου 'τράφης.
τέως δὲ κούφοις πνεύμασιν βόσκου, νέαν
ψυχὴν ἀτάλλων, μητρὶ τῇδε χαρμονήν.
οὔτοι σ' Ἀχαιῶν οἶδα μή τις ὑβρίσῃ
στυγναῖσι λώβαις, οὐδὲ χωρὶς ὄντ' ἐμοῦ.
τοῖον πυλωρὸν φύλακα Τεῦκρον ἀμφὶ σοὶ
λείψω, τροφῆς ἄοκνον ἔμπακ'. εἰ τανῦν
τηλωπὸς οἰχνεῖ, δυσμενῶν θήραν ἔχων.
ἀλλ' ἄνδρες ἀσπιστῆρες, ἐνάλιος λεώς,
ὑμῖν τε κοινὴν τήνδ' ἐπισκήπτω χάριν,
κείνῳ τ' ἐμὴν ἀγγείλατ' ἐντολήν, ὅπως
τὸν παῖδα τόνδε πρὸς δόμοις ἐμοῖς ἄγων,

καὶ τρέφων. ἀτάλλειν γὰρ τὸ νηπιάζειν καὶ σκιρτᾶν. Οὔτοι σ' ἀχαιῶν. ἤγουν οἶδα ὅτι οὐ μὴ ὑβρίσῃ σε τὶς τῶν ἀχαιῶν. Οὐδὲ χωρὶς ὄντ' ἐμοῦ. διὰ τί φησιν ἐνταῦθα φανῶς ἐκφέρει τὴν ἑαυτοῦ γνώμην ὁ αἴας, ὅτι δεῖ ἑαυτὸν ἐξάγειν τοῦ βίου. ῥητέον οὖν ὅτι ἐν ἤθει. οἷον εἰ γένοιτό τις περὶ ἐμὲ συμφορά, μὴ δείδιθι. ἕξεις γὰρ τὸν προνοοῦντα, αὐτὶ ἐμοῦ. ἢ ὅτι ἐκφέρει ταῦτα ὑπὸ τοῦ πάθους παραγόμενος:

Πυλωρόν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν φυλασσόντων τὰς πύλας, λέγει νῦν τὸν ἀποσοβοῦντα, καὶ μὴ ἐῶντα προσβάλλειν κακόν τι. Τροφῆς ἄοκνον ἔμπακα. ἀνατροφῆς πρόθυμον φροντιστήν. Εἰ τανῦν. καὶ εἰ ἔκδημος νῦν ἐστι. Τηλωπός. ἔκδημος· γράφεται καὶ τηλουργός. Δυσμενῶν θήραν ἔχων. φυλακὴν ἔχων τῶν ἐχθρῶν. λέγει δὲ ἂν τῶν θρᾳκῶν. περὶ γὰρ τὰ τελευταῖα τοῦ τρωϊκοῦ πολέμου, ἐσυμμάχουν τοῖς τρωσὶν οἱ θρᾷκες. γνόντες δὲ τοῦτο οἱ ἕλληνες, φρουροὺς ἔταξαν περιμηνύσοντας αὐτοῖς τὴν ἐκείνων ἔφοδον. ἵνα οὕτως ἐπελθόντων, κατὰ τὴν ὁδὸν συμβάλωσιν αὐτοῖς, πρὶν ἐλθεῖν εἰς ἴλιον. καὶ πρέσβεις δὲ ἀποστείλαντες οὐκ ἔπεισαν. τὸ δὲ θήραν γράφεται καὶ φρουράν. Ὑμῖν τε κοινήν. προθυμοτέρους αὐτοὺς κα

ὑπόσχεσι. κοινὴν γὰρ τὴν ἴσην φησὶ χάριν ὁμολογεῖν ἐκείνῳ τε τῆς ὑπουργίας, καὶ τούτοις τῆς ἐπαγγελίας. περιπαθῶς δὲ εἰς ἔσχατον περιεστώσης τῆς ἐλπίδος, ἐμφόνως τὰ σπουδαιότατα τοῖς ἑταίροις ἐπισκήπτει, οὐ τῇ γυναικί. ἐπισκήπτω δὲ τήνδε τὴν ἐντολὴν ὤφειλεν εἰπεῖν. ὁ δὲ λέγει τήνδε τὴν χάριν, ἐπειδὴ ὅπερ ἐντέλλεται, ὡς χάριν ἐστὶν αἰτεῖ παρ' αὐτῶν.. ΩΣ ΣΦΙΝ γένηται. πάνυ περιπαθῶς, τὸ ὑπὲρ γονεῦσι καὶ παιδὶ παραθήκας ποιῆσαι. θαυμαστῶς δὲ πρὸς ἅπαντας τοὺς λόγους τῆς τεκμήρασης ἂν πιθανοὺς ἐποιήσατο. οὐκ ἀντικρὺς ἐστὶν ὑπισχνουμένου τοῦ ποιητοῦ. τοῦ μὲν μὴ ὑβρισθῆναι τὸν παῖδα ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, τὴν ἀπὸ τοῦ Τεύκρου φυλακὴν προβαλλόμενος. τοῦ δὲ μὴ γελασθῆναι

Τελαμῶνι δείξῃ, μητρί τ' Ἐριβοίᾳ λέγω,
ὥς σφιν γένηται γηροβοσκὸς εἰσαεί,
μέχρις οὗ μυχοὺς κίχωσι τοῦ κάτω θεοῦ.
καὶ τἀμὰ τεύχη, μήτ' ἀγωνάρχαι τινὲς
θήσουσ' Ἀχαιοῖς, μήθ' ὁ λυμεὼν ἐμός,
ἀλλ' αὐτό μοι σὺ παῖ λαβὼν ἐπώνυμον
Εὐρύσακες, ἴσχε διὰ πολυρράφου στρέφων
πόρπακος ἑπτάβοιον ἄρρηκτον σάκος.
τὰ δ' ἄλλα τεύχη, κοίν' ἐμοὶ τεθάψεται.
ἀλλ' ὡς τάχος τὸν παῖδα τόνδ' ἤδη δέχου.

ὑπ' ἐκείνων, τὴν τοῦ παιδὸς ἀρετήν. ὅν φησι καὶ ἐκδικήσειν αὐτὸν ἐν ἡλικίᾳ γενόμενον. πρὸς δὲ τὰ περὶ τῶν γονέων, ὅτι αὐτ' αὐτοῦ καταλείπεται ὁ Εὐρυσάκης. τὸ δὲ γηροβοσκῷ γράφεται καὶ μικρὸν ἀπὸ τοῦ γῆρος. ἔστι γὰρ ἡ εὐθεῖα τὸ γῆρας, καὶ μέγα ἀπὸ τῆς γενικῆς τοῦ γήρως. Μέχρις οὗ μυχοὺς κίχωσι. περιφραστικῶς. ἤγουν, ἕως τελευτήσωσι. Καὶ τἀμὰ τεύχη. πιθανῶς τὸν Αἴαντα ἐπὶ τὸν περὶ τῶν ὅπλων λόγον ἰέναι συνεχῶς. ἅπτεται γὰρ αὐτοῦ μάλιστα. ἀνθρώπινον δὲ καὶ μάλα φυσικὸν, τὸ συνεχέστερον μεμνῆσθαι περὶ ὧν ἐν νῷ ἔχομεν. τεῦχος μὲν τὸ ἀγγεῖον. τεύχη δὲ πληθυντικῶς τὰ ὅπλα. Ἀλλ' αὐτό μοι σὺ παῖ. πέπεισται ὡς οὐδ' οὐ ἀπολειψομένου τοῦ παιδὸς τῆς αὐτοῦ ἀρετῆς. τὸ δὲ σάκος διὰ τὸ ἐξαίρετον τῷ παιδὶ φυλάσσειν κελεύει. τὰ δὲ ἄλλα τεύχη συνθάψαι φησίν. ἐπίσταται γὰρ καὶ αὐτὰ περιμάχητα ἐσόμενα. οἶδεν Ὅμηρος ὅπλα συγκαιόμενα.
» Ἀλλ' ἄρα μιν κατέ-
» κηε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισι. τὸ δὲ πᾶν. ἀλλὰ σὺ Εὐρύσακες παῖ ἐμοὶ λαβὼν αὐτὸ τὸ σάκος τὸ ἑπτάβοιον. τὸ ἄρρηκτον. τὸ ἐπώνυμον σοὶ δηλονότι, ἔχε στρέφων διὰ τοῦ πολυρράφου πόρπακος. ἔστι δὲ πόρπαξ ὁ λῶρος, δι' οὗ κατέχουσι τὴν ἀσπίδα, ὃς λέγεται καὶ ὄχανον. σάκος δὲ οὐδετέρως ὅπλον ἀσπίς. σάκος δὲ ἀρσενικῶς, καὶ αὐτὸ δι' ἑνός. κ'. ὁ θύλακος, καρυκὸν ἢ πλέπια. δεκτικὸν ἄρτων.

Καὶ δῶμα

Καὶ δῶμ' ἀπάκτου. κατὰ τῶν σκηνῶν ἄπαγε. ἀπὸ δὲ ἀπάκτου. ἄγω ἄξω ἦχα ἦγμαι ἦχθαι ἀκτὸν ὄνομα, καὶ ἀπὸ τούτου ἀπακτόω ἀπακτῶ ῥῆμα. Ἐπισκήνους λόγους. ὑποσκήνους λέγει ἐπεὶ οἱ ἐπιτάφιοι εἰσὶ καὶ ἐξόδιοι. ἐπίσκηνοι δὲ θρῆνοι οἱ ἐπὶ τῶν σκηνῶν. Πύκαζε. ἀσφαλίζου. Οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ. οὐκ ἔστιν ἰατροῦ σοφοῦ. Θροεῖν ἐπῳδάς. ἀντὶ τοῦ ἐπιφωνεῖν. ἐπάδειν. ἐπῳδαῖς χρῆσθαι. Πρὸς τομῶντι. τομῆς δεομένῳ. τομῶντι ὡς θανατῶντι βασιλειῶντι. τὰ γὰρ τοιαῦτα δευτέρας συζυγίας ὡς ἐπίπαν ἐστίν. ἔστι δὲ γλυκύτατος λέγειν τὸ θαῦμα τομῆς ἐπιθυμεῖν ὡς πρὸς εἰς αἴσθησιν εἶχεν. Οὐ γάρ μ' ἀρέσκει. οὐκ ἀρέσκουσιν ἐμοὶ οἱ λόγοι σου θρασεῖς ὄντες. ὄργανον γὰρ λέγει τῶν λόγων, ἀντὶ τοῦ λόγου. Δρασείεις. ἤγουν ἐπιθυμεῖς δρασεῖν. Καὶ θεῶν ἱκνοῦμαι. συνήθως, ἤδη ἱκνοῦμαι, ἤγουν παρακαλῶ. ἀφικνοῦμαι δὲ ἤγουν παραγίνομαι. Προδούς. προδίδωμι τὸ προδοσίας, ἀφ' οὗ προδότης. προδίδωμι δὲ καταλιμπάνω, ὡς ἐνταῦθα. Πήματι. γράφεται τραύματι. Μὴ κρῖνε. ἤγουν ἀνάκρινε.

καὶ δῶμ' ἀπάκτου. μήδ' ἐπισκήνους γόους
» δάκρυε. κάρτα τοι φιλοίκτιστον γυνή.
» πύκαζε θᾶσσον. οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ
» θροεῖν ἐπῳδὰς πρὸς τομῶντι πήματι.
Χο. δέδοικ' ἀκούων τήνδε τὴν προθυμίαν.
οὐ γάρ μ' ἀρέσκει γλῶσσά σου τεθηγμένη.
Τε. ὦ δέσποτ' Αἴας, τί ποτε δρασείεις φρενί;
Αι. μὴ κρῖνε, μὴ 'ξέταζε. σωφρονεῖν καλόν.
Τε. οἴμ' ὡς ἀθυμῶ, καί σε πρὸς τοῦ σοῦ τέκνου,
καὶ θεῶν ἱκνοῦμαι, μὴ προδοὺς ἡμᾶς γένῃ.
Αι. ἄγαν γε λυπεῖς. οὐ κάτοισθ' ἐγὼ θεοῖς
ὡς οὐδὲν ἀρκεῖν εἴμ' ὀφειλέτης ἔτι;
Τε. εὔφημα φώνει.
Αι. τοῖς ἀκούουσιν λέγε.
Τε. σὺ δ' οὐχὶ πείσῃ;
Αι. πόλλ' ἄγαν ἤδη θροεῖς.
Τε. ταρβῶ γὰρ, ὦναξ.
Αι. οὐ ξυνέρξεθ' ὡς τάχος;
Τε. πρὸς θεῶν μαλάσσου.
Αι. μῶρά μοι δοκεῖς φρονεῖν,
εἰ τοὐμὸν ἦθος ἄρτι παιδεύειν νοεῖς.

Σωφρονεῖν. νῦν δὲ μὴ περιεργεῖν. ἐν τούτῳ γὰρ μάλιστα ἡ σωφροσύνη ταῖς γυναιξὶ διασώζεται, εἰ μὴ περιεργάζοιντο ὅ, τι πράττει ὁ ἀνήρ. Οὐ κάτοιδ' ἐγὼ θεοῖς. οὐκ ἔτι φησὶν ἐν τούτῳ εἰμί, ὥστε ὀφείλειν τοὺς θεοὺς ἐπαρκεῖν μοι, διὰ τὸ μὴ ἀνέχεσθαι τὸ ζῆν. ὡς οὐκ ἔτι τοῖς θεοῖς ὀφείλω λέγειν ἐγὼ ἐπαρκεῖν. ἀντὶ τοῦ οὐδὲν ἔτι τιμῇ πράττειν τῶν θεῶν. πρὸς ὃ καὶ ἡ Τέκμησσα ἐπαλγεῖ, εὔφημα φώνει. Τοῖς ἀκούουσι. τοῖς πειθομένοις. Μαλάσσου. μεταβάλλου. Οὐ ξυνέρξεθε. οὐ συγκλείσεται. κελεύει δὲ τοῖς θεράπουσιν αὐτὴν ἀποκλείειν. Μῶρά μοι. εὐήθης εἶ νῦν βουλομένη με μαλάσσειν ἐξακμάσαντος τοῦ καιροῦ.

κλεινὰ Σαλαμίς. συγκέκλεισται ὁ αἴας διαχρησόμενος ἑαυτὸν, ἐπειδὴ οἱ ἀπὸ τοῦ χοροῦ λόγον περὶ τὰ πάθη διεξιᾶσι. πρὸς μὲν γὰρ αὐτὸν λέγειν οὐκ ἦν εἰσελθόντα ἤδη. γέγονε δὲ αὐτοῖς ἀπολόφυρσις τῶν τὰ οἰκεῖα. καὶ ἔχει ἀκολουθίαν τὰ χορικά. ἀπεστερημένοι γὰρ τοῦ ἄρχοντος, καὶ ἄλλην ἀποστροφὴν οὐκ ἔχοντες, περὶ τῆς πατρίδος τὸν λόγον ποιοῦνται, ἐκτιθέμενοι ἐν οἷς εἰσι χαλεποῖς καὶ ἐν οἷς ἔσονται οἱ γονεῖς αὐτῶν πυθόμενοι ταῦτα.

χο. ὦ κλεινὰ Σαλαμὶς, σὺ μέν που
ναίεις ἁλίπλαγκτος εὐδαίμων,
πᾶσιν περίφαντος ἀεί.
ἐγὼ δ' ὁ τλάμων,
παλαιὸς ἀφ' οὗ χρόνος
Ἰδαίᾳ μίμνω
λειμωνίᾳ πόᾳ μήλων
ἀνήειθμος, αἰὲν εὐνόμα,
χρόνῳ τρυχόμενος, κακὰν
ἐλπίδ' ἔχων ἔτι μέ ποτ' ἀνύσειν
τὸν ἀπότροπον
ἀΐδηλον ἅιδαν.
καί μοι δυσθεράπευτος Αἴας
ξύνεστιν ἔφεδρος, (ἰώ μοι μοι,)

Ναίεις ἁλίπλαγκτος. ἐνεργητικὸν ἀντὶ παθητικοῦ ναίεις. τὸ δὲ ἁλίπλαγκτος ἤγουν ἐν θαλάσσῃ οὔσῃ ἀτακτούσῃ περὶ σέ. Παλαιὸς ἀφ' οὗ χρόνος. ἐκ πολλοῦ χρόνου. Ἰδαίᾳ. τῇ τρωϊκῇ. οἷον ἐν τῷ τῆς Ἴδης χωρίῳ. τοῖς χλωροῖς καὶ λειμῶνας ἔχουσι διάγων. Λειμωνίᾳ πόᾳ. ὅμοιον τῷ, τελαμώνιε παῖ. λειμωνία δὲ ἡ ἐν λειμῶνι χλόη. Μήλων. γενικὸν ὄνομα κατὰ τὸν ὅμηρον. εἰπὼν γὰρ οὕτως μῆλα ἐπάγει ὄϊές τε καὶ αἶγες. Ἀνήριθμος. ἐν οὐδενὶ ἀριθμῷ τεταγμένος, ἀλλὰ παρερριμμένος. Εὐνόμα. ἤτοι τῷ εὐνομουμένῳ καὶ δικαίῳ. ἢ εὐκινήτῳ. ἢ εὐνόμᾳ λειμῶνι, τῷ καλὰς νομὰς ἔχοντι. τὸ δὲ ἑξῆς, παλαιὸς ἀφ' οὗ χρόνος αἰὲν εὐνόμᾳ χρόνῳ τρυχόμενος Ἰδαίᾳ μίμνω λειμωνίᾳ πόᾳ μήλων. ἀνήριθμος κακὴν ἐλπίδα ἔχων, πῶς με δεῖ τὸν ἅδην ἀνύσειν. ἀντὶ τοῦ οὐδὲν ἀγαθὸν προσδοκῶν, ἀλλὰ κακῶς τελευτήσειν ἐν τῷ πολέμῳ ἐλπίζων. Χρόνῳ τρυχόμενος. ἤγουν ὑπὸ τοῦ εὐκινήτου χρόνου δαμαζόμενος καὶ κακοπαθῶν. Κακὰν ἐλπίδα. ἤγουν φόβον ἔχων ἀνύσειν ἐμὲ ἔτι ποτὲ τὸν ἅδην. τουτέστι ληφθῆναι σπεύδοντα εἰς αὐτὸν, ἀνύω τὴν ὁδὸν, ἀντὶ τοῦ τελειῶ, καὶ αὐτὸ τὸ βραβεῖον, ἤτοι σπουδάζων λαμβάνω. καθ' ὃ λείπεται ἐνταῦθα. Τὸν ἀπότροπον. τὸν ἀποτρόπαιον, ἤγουν τὸν ἀποστροφῆς καὶ ἀποτροπιασμοῦ ἄξιον. ἀΐδηλον δὲ ἅιδην λέγει τὸν σκοτεινὸν, ἢ ὥσπερ ἄν τις εἴποι ἁλυκὸν ἅλα. ἀπὸ γὰρ τοῦ ἅιδης γίνεται τὸ ἀΐδηλον κατὰ παραγωγὴν, καθ' ὃν τρόπον ἁλυκὸν ἀπὸ τοῦ ἁλός. Ἀνύσειν. ἀντὶ τοῦ ἐκπράξαι. λείπει δὲ τὸ δεῖ. Καί μοι δυσθεράπευτος αἴας. οἷον πρὸς τοῖς προειρημένοις κακοῖς, ὥσπερ δεύτερον ἐστι μοι κακὸν τὸ τοῦ αἴαντος ξυνεστικός. τοῦτο δὲ δηλοῖ τό. Ἔφεδρος. ἔφεδρος δέ ἐστιν ἐν τοῖς ἀγῶσιν ὁ μὴ παλαίων μὲν εἰς τὸ ἀγωνίζεσθαι τοῖς νικῶσιν. ἀλλ' ὅταν δύο τινὲς παλαίωσι, παλαίσειν τῷ νικήσαντι παρεσκευασμένος.

νος. ἐνταῦθα γάρ φησιν, ὅτι ἐχάρης καὶ ὡς ἔφεδρος ἐλείφθη μοι ὁ αἴας εἰς κακόν. ΞΥΝΑΥΛΟΣ. κοινωνός. Ἐξεπέμψω. ἀντὶ τοῦ ἐπέμψας ἔξω. ΝΥΝ Δ' ΑΥ φρενὸς οἰοβότας. αὐθαίρετος, ὡς ἂν εἴποι τίς, ἀπὸ τοῦ ἑαυτοῦ διάνοιαν βόσκων, καὶ μηδενὶ πειθόμενος. ἢ μονωθεὶς ἐκ τῶν φρενῶν. ἢ μονόζωος, μεμονωμένος τῶν λογισμῶν. ἢ ποιμαίνων τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν, καὶ μοναχὸς ὢν τῶν λογισμῶν. ἢ οἷον

θείᾳ μανίᾳ ξύναυλος,
ὃν ἐξεπέμψω
πρὶν δή ποτε θουρίῳ
κρατοῦντ' ἐν Ἄρει.
νῦν δ' αὖ φρενὸς οἰοβότας,
φίλοις μέγα πένθος εὕρηται.
τὰ πρὶν δ' ἔργα χεροῖν μεγί-
στ' ἀρετᾶς, ἄφιλα παρ' ἀφίλοις
ἔπεσ' ἔπεσεν
μελέοις Ἀτρείδαις.
ἦ που παλαιᾷ μὲν ἔντροφος ἁμέρᾳ,
λευκῷ δὲ γήρᾳ
μάτηρ νιν ὅταν νοσοῦντα
φρενομώρως ἀκούσῃ,
αἴλινον αἴλινον,

διεσθίων αὐτοῦ τὴν φρένα, παρὰ τὴν βόσιν. ἢ ὁ βαίνων ἐν ἐρημίᾳ, διὰ τὸ συγκεκλεικέναι ἑαυτόν. καὶ ὅμοιόν ἐστι τῷ, ὃν θυμὸν κατέδων πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων. ἢ φρενὸς οἰοβότας, οὐ τῶν φρεσίν, ἀλλ' ἐκ τῆς φρενῶν διάγων. ἢ ἀποπλανηθείς. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πλανηθέντων προβάτων καὶ μόνων βοσκομένων. Εὕρηται. γράφεται γεγένηται. Τὰ πρὶν δ' ἔργα χερσίν. λείπει γενόμενα. τὰ δὲ πρότερα μέγιστα τῆς ἀρετῆς τῶν χειρῶν αὐτοῦ ἔργα, ἐν ὀλιγωρίᾳ ἐστὶ παρὰ τοῖς ἀτρείδαις. ἢ οὕτως. τὰ δὲ πρότερα αὐτοῦ ἀνδραγαθήματα, φαῦλα παρὰ τοῖς ἀτρείδαις. Ἄφιλα. ἀχάριστα παρὰ τοῖς πρώην αὐτοῦ φίλοις. νῦν δὲ πάντων ἐπιλελησμένοις. ἢ ἄφιλα παρ' ἀφίλοις, ἐχθρὰ παρ' ἐχθροῖς. Ἔντροφος ἡμέρα. παλαιὸν τὸ πάλαι ἀρξάμενον, ᾧ ἀντίκειται τὸ νέον, νέον γὰρ τὸ νεωστὶ ἀρξάμενον. ἐνταῦθα τὸν ἔντροφον παλαιᾷ ἡμέρᾳ ἡ ἐντεθραμμένη παλαιῷ χρόνῳ. οἷον τῇ ἡλικίᾳ. αὐτὴ τοῦ πολυετής. ὁ δὲ νοῦς. ὄντως που ἡ τῇ παλαιᾷ ἡμέρᾳ. τουτέστι τῷ παλαιῷ χρόνῳ ἔντροφος. τὸ δὲ λευκῷ γήρᾳ, κατὰ κοινοῦ τὸ ἔντροφος ἡ μήτηρ αὐτοῦ.

Λευκῷ γήρᾳ. ἐπειδὴ τὸ γῆρας λευκαίνει τὰς τρίχας. Ἤτοι δύσμορος. ἥσει γόον οὐ μέτριον κατὰ τὴν ἀηδόνα. ἀλλ' ὀξύν, ἢ ἀηδὼ δὲ, κατὰ μιτυληναίους. ἀηδόνος δὲ λέγει τῆς ἀφοσύνης ἐστερημένης διὰ τὸ ἀεὶ θρηνεῖν τὸν υἱὸν ἴτυν, παραβάλλει δὲ τὸν ἀηδόνος θρῆνον καὶ τὸν ἐριβοίας, καὶ εἰκάζει μείζω ἐκεῖνον ἔσεσθαι τῶν ἀηδόνος. Φρενομώρως. ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν μοῖραν τῶν φρενῶν νοσοῦντα. ὅ ἐστι, φρενοβλαβῶς, μανικῶς. Αἴλινον. εἶδος θρήνου. Ὀξυτόνους. ὀξυφώνους. τόνος ὁ κοινῶς ἦχος, καθ' ὃ λέγεται λύδιος τόνος καὶ φρύγιος.

Οὐδ' οἰκτρᾶς γόον. οἷον οὐ μέτριον. ἀνάστρεψον δέ. ἄρχει γὰρ τοῦ λόγου τὸ οὐ. ἵν' ᾖ, οὐκ αἴλινον. οὐδ' οἰκτρᾶς γόον ἀηδοῦς ἥσει. ἀλλ' ὀξυτόνους μὲν ᾠδὰς καὶ τὰ ἑξῆς. Καὶ πολιᾶς. περιπαθὴς ἡ πρόσθεσις τοῦ πολιᾶς. Κρείσσων παρ' ἅιδῃ κεύθων. κρείσσων γάρ ἐστιν ὁ τεθνηκώς, ἢ ὁ ζῶν καὶ νοσῶν μάτην, ὅ ἐστι μεμηνώς. μάταν τὸ νοσεῖν, τὸ ἀθεραπεύτως μαίνεσθαι. οὐ λέγει δὲ ὅτι ὅταν αὐτὸν πύθηται τετελευτηκότα. ὁ γὰρ μεμηνὼς καὶ τὰς

φρένας διεφθαρμένος, κρείσσων ἀΐδᾳ κεύθων. οἷον ἄμεινον αὐτὸν μεμηνότι ἐξεῖναι τοῦ βίου. οἷον ἡγήσεται κρείσσονα τὸν θάνατον τοῦ τῆς μαύρας μανίας. μάταν δέ, ἀντὶ τοῦ ἀφρόνως, καὶ ἀντὶ τοῦ ματαίως ὡς ἐνταῦθα. Ὃς ἐκ πατρῴας. ὃς ἄνωθεν κατὰ πατρῴας γενεᾶς ἄριστα ἥκων. λείπει τὸ, ἄριστος. ὥστε προέχειν ἁπάντων τῶν ἑλλήνων κατὰ γένος, νῦν οὐκέτι ἔμπεδός ἐστιν. Ὀργαῖς. ὁρμαῖς. τρόποις. Ἀλλ' ἐκτός. τοῦ προσήκοντος δηλονότι.

Ὦ τλᾶμον πάτερ. ἀποστρέψει τὸν λόγον πρὸς τὸν Τελαμῶνα. οἵαν σε μένει πυθέσθαι,

οὐδ' οἰκτρᾶς γόον ὄρνιθος ἀηδοῦς
ἥσει δύσμορος, ἀλλ' ὀ-
ξυτόνους μὲν ᾠδὰς
θρηνήσει. χερόπληκτοι
δ' ἐν στέρνοις γε πεσοῦνται
δοῦποι, καὶ πολιᾶς ἀμύγματα χαίτας.
„ κρείσσων γὰρ ἀΐδᾳ κεύθων, ἢ νοσῶν μάταν
ὃς ἐκ πατρῴας ἥκων γενεᾶς,
πολυπόνων ἀχαιῶν,
οὐκέτι συντρόφοις
ὀργαῖς ἔμπεδος, ἀλλ' ἐκτὸς ὁμιλεῖ.
ὦ τλᾶμον πάτερ, οἵαν
σε μένει πυθέσθαι
παιδὸς δύσφορον ἄταν,
ἃν οὔπω τις ἔθρεψεν
αἰὼν αἰακιδᾶν, ἄτερθε τοῦδε.
Ἅπανθ' ὁ μακρὸς κἀναρίθμητος χρόνος,
„ φύει τ' ἄδηλα, καὶ φανέντα, κρύπτεται.

τοιαύτην ἄτην οἵαν οὐδεὶς πέπονθε τῶν αἰακιδῶν. παραμυθία γάρ ἐστι τὸ μετέχειν τινὰ τῶν τοῦ γένους τῶν αὐτῶν κακῶν. Ἔθρεψεν. ἔσχεν. Ἄτερθε τοῦδε. χωρὶς τούτου τοῦ αἴαντος. ἤγουν τοῦ χρόνου. Ἅπανθ' ὁ μακρός. ἐξέρχεται ὁ αἴας ὡς δὴ καταπεισθεὶς ὑπὸ τεκμήσσης μὴ σφάττειν ἑαυτόν. καὶ προφάσει τοῦ δεῖν εἰς ἐρημίαν ἐλθεῖν καὶ κρύψαι τὸ ξίφος. ἐπὶ τούτων ἀναχωρεῖ καὶ διαχειρίζεται ἑαυτόν. πιθανὸς δὲ ὁ λόγος, ὅτι καὶ οἱ ἔμφρονες καὶ παρακολουθοῦντες τῇ φύσει τῶν πραγμάτων, ὅμως ὑπὸ τῶν τοιούτων παθῶν εἰς τὸ χεῖρον ἀπολισθάνουσιν. ὡς ἐν τραχινίαις ἡ Δηϊάνειρα περὶ τοῦ ἔρωτος διαλεγομένη καὶ τοῦ ἀνδρός. ὅτι αὐτὸν οὐκ αἰτιάσεται, οὐδὲ λυπήσει αὐτὴν αὐτὸ πράττειν τῇ ἐπιθυμίᾳ τοῦ ἀνδρός. πράττει μὲν ταῦτα ἅπερ αὐτὴν ἀνέπεισεν ἡ ζηλοτυπία. ἤγουν δὲ σχῆμά ἐστιν. ἅπαντα ὁ χρόνος φύει φησίν. εἶτα ἐναλλαγή. καὶ ταῦτα φανέντα κρύπτει. ἢ τὸ κρύπτεται ἀντὶ τοῦ χρόνου. αὐτὸ τὸ κρύπτει. ταῦτα δέ φησιν ὡς μεταβεβλημένος ἀπὸ τῶν προτέρων νοημάτων.

Ἀλίσκε

ΑΛΙΣΚΕΤΑΙ. ἐξελέγχεται. φωρᾶται. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἁλισκομένων θηρίων ὑπὸ θηρατῶν. Χ' ὡ δεινὸς ὅρκος. ὅτι καὶ ὀμόσαντες τινὲς ἐν μεταβολῇ γίνονται τῷ χρόνῳ. Περισκελεῖς. αἱ ἄγαν σκληραὶ ψυχαί. Ος τὰ δείν' ἐκαρτέρουν τότε. γράφεται ἐπιπείλησ' ἔπη. ἢ λείπει τὸ ἔπη. ἵν' ᾖ, ὅστις τὰ δεινὰ ἔπη ἐκαρτέρουν λέγειν τότε ὑπονοεῖ περὶ τοῦ. Βαφῇ σίδηρος ὡς ἐθηλύνθην. ἐν τῇ βαφῇ οὐκ ἀνίεται ὁ σίδηρος. ἀλλὰ μᾶλλον σκιρραίνεται. οὕτως τὸ διασταλτέον. κἀγὼ γὰρ φησὶν ὃς ἤπειλουν καὶ ἔξεον καὶ ἐβόων, ὡς ἐν βαφῇ σίδηρος. ὡς ὅμηρος, εἰν ὕδατι ψυχρῷ βάπτει μεγάλα ἰάχοντι. νῦν ἐθηλύνθην ὑπὸ τῶν λόγων τῆς γυναικός. ἢ ὅτι διχῶς βάπτεται ὁ σίδηρος. εἰ μὲν γὰρ μαλθακὸν βούλονται αὐτὸν εἶναι, ἐλαίῳ βάπτουσιν. εἰ δὲ σκιρρὸν, ὕδατι. Αλλ' εἶμι πρός τε λουτρά. πιθανὴ αὐτοῦ ἡ ἔξοδος ὡς τοῦ καθαρμοῦ. μονάζειν γὰρ βούλεται χάριν τῆς αὐθαιρέσεως. Λύματα. μολυσμόν. ἔθος γὰρ ἦν τοῖς παλαιοῖς, ὅταν ἢ φόνον ἀνθρώπου, ἢ ἄλλας σφαγὰς ἐποίουν, ὕδατι ἀπονίπτειν τὰς χεῖρας εἰς κάθαρσιν τοῦ μιάσματος. Εξαλεύσωμαι. φυλάξωμαι. ἐκκλίνω. Μολών τε χῶρον. εὑρήσω φησὶ τόπον, οὗ οὐδεὶς ἐπιβέβηκε. τοῦτο δὲ πιθανόν. ἵνα μή τις αὐτῷ ἀκολουθήσῃ. πιθανὸν δὲ καὶ τὸ λαβεῖν τὸ ξίφος ἵνα εὐπορήσῃ ἑαυτὸν διαχειρίσασθαι. Τόδ' ἔγχος. ἀντὶ τοῦ τὸ ξίφος. Τοὐμὸν ἔχθιστον. τὸ ἔχθιστον τῶν βελῶν ἐμοῦ. βέλη δὲ ἀντὶ τῶν ἀμυντηρίων. βέλη γὰρ τὰ πεμπόμενα. Γαίας ὀρύξας. μὴ λάβε εἰς τὸ γαίας ἔξωθεν τὸ ἔνθα, ἀλλ' οὕτω λέγε, κρύψω τὸ ἐμὸν ἔγχος ὀρύξας ἔνθα τῆς γαίας μή τις ὄψεται.

κοὐκ ἔστ' ἄελπτον οὐδὲν, ἀλλ' ἁλίσκεται
χ' ὡ δεινὸς ὅρκος, καὶ περισκελεῖς φρένες.
κἀγὼ γὰρ ὃς τὰ δείν' ἐκαρτέρουν τότε,
βαφῇ σίδηρος ὣς, ἐθηλύνθην στόμα
πρὸς τῆσδε τῆς γυναικός. οἰκτείρω δέ νιν
χήραν παρ' ἐχθροῖς, παῖδά τ' ὀρφανὸν λιπεῖν.
ἀλλ' εἶμι πρός τε λουτρὰ, καὶ παρακτίους
λειμῶνας, ὡς ἂν λύμαθ' ἁγνίσας ἐμὰ,
μῆνιν βαρεῖαν ἐξαλεύσωμαι θεᾶς.
μολών τε χῶρον ἔνθ' ἂν ἀστιβῆ κίχω,
κρύψω τόδ' ἔγχος τοὐμὸν, ἔχθιστον βελῶν,
γαίας ὀρύξας, ἔνθα μή τις ὄψεται,
ἀλλ' αὐτὸ νὺξ, ᾅδης τε, σωζόντων κάτω.
ἐγὼ γὰρ ἐξ οὗ χειρὶ τοῦτ' ἐδεξάμην
παρ' Ἕκτορος δώρημα δυσμενεστάτου,
οὔπω τι κεδνὸν ἔσχον Ἀργείων πάρα.
ἀλλ' ἔστ' ἀληθὴς ἡ βροτῶν παροιμία,
„ Ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα, κοὐκ ὀνήσιμα.

Αλλ' αὐτὸ νὺξ. λέγει τὸ νὺξ καὶ τὸ ᾅδης, κατὰ μὲν τὸ φαινόμενον ἀντὶ τοῦ ἀφανεία καὶ φθορά. τὸ δὲ ἀληθὲς διὰ τὴν μέλλουσαν αὐτὸν καταλήψεσθαι νύκτα καὶ θανάτου, ὧν αἴτιον τὸ ξίφος. Δυσμενεστάτου. δυσμενὴς ὁ κακὰ νοῶν τινι, ὧν ἐναντίον ὁ εὐμενής. Εχθρῶν ἄδωρα δῶρα. ὁ νοῦς, ὅτι μηδὲ τὸ μέγιστα τῶν ἐχθρῶν ἐφίεσο. τῶν δὲ φίλων καὶ τὰ ἐλάχιστα. ἄδωρα δὲ, κακόδωρα.

ΤΟΙ γὰρ τὸ λοιπόν. ἀφθόνως ἔφασεν ἐν εἰρωνείᾳ ἀπογράφεται τὴν τάξιν. ἔδει γὰρ εἰπεῖν θεοὺς μὲν σέβειν, εἴκειν δὲ Ἀτρείδαις. ὡς τῶν Ἀτρειδῶν τοῦ ἤδη καὶ θεομαχούντων. Ἀτρείδας σέβειν. μιμεῖται μὲν τὸν σώφρονα. κεκίνηται δὲ ὑπὸ τοῦ πάθους. Τί μήν; δηλονότι τί οὐχὶ ἄξιον εἴκειν. Καὶ γὰρ τὰ δεινά. εἰ τὰ θεῖα ὑπείκει τιμῇ, πόσῳ μᾶλλον προσήκει τοῖς ἀνθρώποις ταῦτα πράττειν. τὸ δὲ τιμαῖς ὑπείκει, ταῖς ἀλλήλων διαδοχαῖς νομίζουσιν. ἐκ τοῦ ἐναντίου τὸ πᾶν συνέστηκε. πρεσβύτης τις, ἐπεὶ καὶ νέος ἐγένετο. καθέζεται, ὅτι καὶ ἕστηκε. Τὰ δεινὰ καὶ τὰ καρτερώτατα. ἰσχυρὰ, τὰ θεῖα καὶ δέος μὴ ἔχοντα. Νιφοστιβεῖς. τουτέστιν οἱ χίονας ἐπιτιθέντες. στιβάζειν γὰρ καὶ τὸ ἐπιτιθέναι. Ἐξίσταται. λέγεται τοῦτο καὶ μετὰ τοῦ ὑπὸ, παραχωρεῖται ἀεὶ τῆς ὁδοῦ, τοῦτο δὲ ὑπανίστασθαι τῆς καθέδρας, οἷον ὑπεξίσταμαί σοι τῆς ὁδοῦ, ὑπανίσταμαι δέ σοι τῆς καθέδρας. Λευκοπώλῳ δὲ λέγει τὴν ἡμέραν, ἐπεὶ τὸν ἥλιον ὃς ποιεῖ τὴν ἡμέραν, ἐπὶ ἅρματος φασὶν ὀχεῖσθαι, δύο ἵππους ἔχοντα λευκοὺς, ὧν τὸν μὲν λάμποντα, τὸν δὲ φαέθοντα ὀνομάζουσιν. Αἰανῆς κύκλος. τουτέστιν ὁ σκοτεινὸς ἢ ἀδιάλειπτος.

τοιγὰρ τὸ λοιπὸν εἰσόμεσθα μὲν θεοῖς
εἴκειν, μαθησόμεσθα δ' Ἀτρείδας σέβειν.
ἄρχοντές εἰσιν, ὥσθ' ὑπεικτέον, τί μήν;
καὶ γὰρ τὰ δεινὰ καὶ τὰ καρτερώτατα,
τιμαῖς ὑπείκει. τοῦτο μὲν νιφοστιβεῖς
χειμῶνες, ἐκχωροῦσιν εὐκάρπῳ θέρει.
ἐξίσταται δὲ νυκτὸς αἰανὴς κύκλος,
τῇ λευκοπώλῳ φέγγος ἡμέρᾳ φλέγειν.
δεινῶν τ' ἄημα πνευμάτων ἐκοίμισε
στένοντα πόντον. ἐν δ' ὁ παγκρατὴς ὕπνος,
λύει πεδήσας, οὐδ' ἀεὶ λαβὼν ἔχει.
ἡμεῖς δὲ, πῶς οὐ γνωσόμεσθα σωφρονεῖν;
ἐγὼ δ' ἐπίσταμαι γὰρ ἀρτίως, ὅτι
ὅ τ' ἐχθρὸς ἡμῖν, ἐς τοσόνδ' ἐχθαρτέος,
ὡς καὶ φιλήσων αὖθις. ἔς τε τὸν φίλον
τοσαῦθ' ὑπουργῶν, ὠφελεῖν βουλήσομαι,
ὡς αἰὲν οὐ μενοῦντα. τοῖς πολλοῖσι γὰρ
βροτῶν, ἄπιστός ἐσθ' ἑταιρείας λιμήν.
ἀλλ' ἀμφὶ μὲν τούτοισιν, εὖ σχήσει. σὺ δὲ,
ἔσω θεοῖς ἐλθοῦσα, διὰ τέλους γύναι
εὔχου τελεῖσθαι τοὐμὸν ὧν ἐρᾷ κέαρ.

Δεινῶν τ' ἄημα. λείπει ὑπὸ, ἵν' ᾖ, ὑπὸ δεινῶν πνευμάτων στένοντα πόντον. ἄημα πρᾶον ἐκοίμισεν αὐτόν. ἀὴρ μὲν οὗτος ὃν ἀναπνέομεν, πνεῦμα δὲ ἄνεμος, ἀντὶ τοῦ πνικτικός, ὁ ἀθρόως ἀὴρ κινηθείς. διαφέρουσι δὲ ἀλλήλων, τῷ μὲν τὴν αὔραν εἶναι τὴν ἐξ ὑγροῦ ἐκπνοῶν γίγνεσθαι. τὸν δὲ ἄνεμον εἶναι τῶν ἐν ἀέρι πνευμάτων. τὰ πνεύματα δὲ καὶ τὰς αἰτίας τῆς παντὸς ἀέρος κινήσεως. Ἐγὼ δ' ἐπίσταμαι. ἐπειδὴ τὸ πᾶν πρὸς τοὐναντίον γίνεται, εἰκὸς καὶ τοὺς Ἀτρείδας φίλους ἀντ' ἐχθρῶν γενέσθαι. δεῖ δέ φησι προσέχειν τοῖς ἐχθροῖς ὡς αὖθις φίλοις ἐσομένοις, καὶ τοῖς φίλοις ὡς ἐχθροῖς. συμμέτρως οὖν φησι χρῆσθαι τοῖς πράγμασι. Λιμήν. ἡ φιλία. ἵν' ᾖ, ἤτοι ἑταιρείας φιλία. ἤγουν καταφυγὴ καὶ ὑποδοχή. Ἀλλ' ἀμφὶ μὲν τούτοισιν. ὅρα πόσον

ἐπικρατεῖ

ἐπικρατεῖται ὑπὸ τοῦ πάθους ὁ λογισμός. ὁ δὲ τὰ σοφώτατα νῦν εἰπὼν ἑαυτὸν ἀναιρεῖ. Ὑμεῖς θ' ἑταῖροι. τὰ μὲν τῆς ἀναιρέσεως δῆλα τῷ θεατῇ. ἀγνοεῖ δὲ ὁ χορός. πεπίστευκε γὰρ τοῖς ὑπ' αὐτοῦ λελεγμένοις. Τιμᾶτε. ἀντὶ τοῦ πείθεσθε. Ὑμῶν ἅμα. γράφεται ὑπέρμεγα. Ἐγὼ γὰρ εἶμ' ἐκεῖσε. αἰνιγματωδῶς ὁ λόγος ἐξενήνεκται. Καὶ τάχ' ἄν μ' ἴσως. ὁ μὲν χορὸς ἀπαλλάττεσθαι νομίζει λέγειν τῆς νόσου. ὁ δὲ αἰνίττεται τῶν κακῶν τοῦ βίου. Ἔφριξ' ἔρωτι. ἀντὶ τοῦ ὠρθώθην τῇ ἡδονῇ. χρείας ἕνεκα τὸ χορικὸν νῦν παρείληπται. ἐξελθόντος γὰρ τοῦ Αἴαντος, ἔδει βραχὺ διάλειμμα γενέσθαι, ἵνα μὴ καταληφθῇ ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου. διὸ καὶ τὴν ὄρχησιν ποιοῦνται. ἔνθεν καὶ βραχύ ἐστι τὸ χορικόν, ὡς πρὸς χρείαν εἰλημμένον. Ἄλλως. τέρπεται ὁ χορὸς ὡς περὶ παύσεως τῆς νόσου τοῦ Αἴαντος. καί φησιν. ὑφ' ἡδονῆς ἔφριξα καὶ βούλομαι χορεῦσαι. δεινὸς δὲ ὁ ποιητὴς περὶ τὰς τοιαύτας μελοποιΐας. ὥστε ἐντιθέναι τι καὶ τοῦ ἡδέος. Ἀνεπτάμαν. ἀνεπτερώθην. ἔστι δὲ ἀντὶ τοῦ ἀνέπτην. οἱ εἰς ην γὰρ ἀόριστοι τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν εἰς μι, οὐ χρείαν ἔχουσι τῶν παθητικῶν καὶ τῶν μέσων χρόνων. Ἰὼ πὰν πάν. ἐπικαλοῦνται τὸν Πᾶνα, ὡς χορῶν πρόξενον. καὶ αὐτοὶ γὰρ τοῦτο ποιεῖν βούλονται, ὡς ἐγνωκότες τοῦ Αἴαντος μηκέτι τελευτᾶν. Ἁλίπλαγκτε. ἐπικαλοῦνται τὸν Πᾶνα ἢ ὅτι ἐβοήθησε τοῖς Ἀθηναίοις ἐν τῇ ναυμαχίᾳ. ἢ ὅτι τὸν Τυφῶνα δικτύοις ἤγρευσεν. ἢ ὅτι ἐν τοῖς ἀκρωτηρίοις τιμᾶται, ἔνθα πλάζεται ἡ θάλασσα. ἢ ὅτι οἱ ἁλιεῖς τιμῶσι τὸν Πᾶνα ὡς νόμιμον θεόν. ἢ ἁλίπλαγκτε, ἀντὶ τοῦ μεταλόφωνε ἐν τῇ χορείᾳ. ὡς ἁλίβρομε, ὅτι τὸν ἦχον ἐρᾷ. πλάγχος δὲ ἡ θάλασσα. ἁλίπλαγκτε δὲ τοῦ Κυλλανίας ὄρους Ἀρκαδίας. Χιονοκτύπου. ὑπὸ χιόνος τυπτομένου. Δειράδος. ἀκρωτηρίου. ἀπὸ τῆς δειρᾶς τοῦ τραχήλου. Ὅπως μοι νύσια. ὅπως μοι συνάψῃς ὄρχησιν ποιουμένῳ πανηγυρίαν, τὴν οὐκ ἐκ διδαχῆς σοι γινομένην, ἀλλ' ἐκ φύσεως. οὐδεὶς γὰρ ἐδίδαξε τὸν Πᾶνα. Κνώσια. ἐν Νυσίᾳ καὶ ἐν Κνωσσῷ ἐπιμελὴς ἡ ὄρχησις. ἢ νύσια τὰ ἐν τῇ Νύσῃ γινόμενα. ἔστι δὲ αὕτη Διονύσου ἱερὰ καὶ συνάπτει περὶ κνώσια. καὶ ἡ Κνωσσὸς γὰρ Διονύσου. Ἄλλως. τῶν ὀρχήσεων αἱ μέν εἰσι διονυσιακαί, αἱ δὲ κορυβαντικαί, καὶ ἐνόπλιοι. νύσιαι τῶν αἱ διονυσιακαὶ παρὰ τὴν Νύσην. κνώσιαι δὲ αἱ κορυβαντικαί. ἡ Κνωσσὸς γὰρ πόλις Κρήτης. ἐν τῇ Κρήτῃ δὲ ὑπὸ τῶν Κορυβάντων ἐτράφη ὁ Ζεύς. Αὐτοδαῆ. αὐτομαθῆ, ἃ ἐκ φύσεως ἔχεις οὐ δι-

ὑμεῖς θ' ἑταῖροι ταὐτὰ τῇδέ μοι τάδε
τιμᾶτε, Τεύκρῳ τ', ἢν μόλῃ, σημήνατε,
μέλειν μὲν ἡμῶν, εὐνοεῖν δ' ὑμῖν ἅμα.
ἐγὼ γὰρ εἶμ' ἐκεῖσ', ὅποι πορευτέον.
ὑμεῖς δ' ἃ φράζω δρᾶτε, καὶ τάχ' ἄν μ' ἴσως
πύθοισθε κεἰ νῦν δυστυχῶ, σεσωσμένον.
Χο. ἔφριξ' ἔρωτι, περιχαρὴς δ' ἀνεπτάμαν.
ἰὼ, ἰὼ, πὰν, πάν.
ὦ πὰν, πὰν, ἁλίπλαγκτε Κυλ-
λανίας χιονοκτύπου
πετραίας ἀπὸ δειράδος φάνηθ', ὦ
θεῶν χοροποί' ἄναξ, ὅπως μοι
Νύσια Κνώσι' ὀρχήματ' αὐτοδαῆ
ξυνὼν ἰάψῃς,

ἀνεπταμαν
πετραιας
κνωσια
νυσια
αυτοδαη

δακτά, τῶν δὲ ὀρχήσεων ἡ μὲν βερεκυντιακὴ λέγεται. ἡ δὲ κρητική. ἡ δὲ πυῤῥιχή. νύσια τὰ βερεκυντιακὰ, ἀπὸ Νυσίας ἡ βερέκυντος. κνώσια δὲ, κρητικά.

ΝΥΝ γὰρ ἐμοὶ μέλει χορεῦσαι. ἀναγκαίως καὶ τὴν αἰτίαν τῆς ὀρχήσεως, ἵνα μὴ δοκῇ ἀλόγως ἐπὶ τοῦτο ἀπαντᾶν. μέλει μοι τόδε πρᾶγμα, ἢ τόδε τὸ πρᾶγμα μοι, ἢ τάδε τὰ πράγματα. ἢ μέλουσί μοι τάδε τὰ πράγματα. Ἰκαρίων δ' ὑπὲρ πελαγέων. ὅπου ἐν τῷ Ἰκαρίῳ πελάγει κεῖται ἡ Δῆλος. Μολὼν ἄναξ Ἀπόλλων. πελαγίσειε δὲ καὶ ὁ Ἀπόλλων διὰ τοῦ Ἰκαρίου πελάγους. τουτέστιν ἀπὸ Δήλου. καὶ συνείη μοι εὔφρων. εὔγνωστος, φανερὸς ὢν καὶ δῆλος, ὅτι καλῶμεν. Ἀπ' ὀμμάτων Ἄρης. ὁ Αἴας ὁ ἀρήϊος. ἢ Ἄρης ὁ πόλεμος ὁ περὶ τὸν Αἴαντα. ἔλυσεν ἡμῶν τὸ σκότος καὶ τὴν κατήφειαν. ἢ ἀπὸ τῶν ὀμμάτων τοῦ Αἴαντος. ὁ Ἄρης δὲ, ἡ λύσσα, ἡ μανία.

ΝΥΝ ὦ Ζεῦ πάρα. νῦν πάρεστιν ἡμέρα λαμπρὰ ἡμῖν, ὥστε ἐγγίσαι τῶν νεῶν. πρότερον γὰρ ἐξεπεπόμεθα ἐπιμίγνυσθαι τοῖς ἔξω διὰ τὴν αἰδῶ. Πελάσαι. ὥστε πελάσαι ἐπὶ τῶν νεῶν. Πάνθυτα. παντελεῖα. Ἐξήνυσεν. ἐξεπλήρωσεν. Ὅτ' Αἴας λαθίπονος. ὅτι δὴ ὁ Αἴας πάρεστιν ἐκ μετανοίας τοῦ τὸ σέβειν τοὺς θεοὺς, καὶ καταθέσθαι τὴν ἔχθραν τὴν πρὸς τοὺς Ἀτρείδας. Πάνθ' ὁ μέγας χρόνος. ταῦτα τὰ [illegible] διὰ πολλῶν εἰρημένα διὰ βραχέων ἐξῆλθεν. Ἀναύδητον. ἀπόῤῥητον. ἀνέλπιστον. ἄλεκτον. Εὖτέ γ' ἐξ ἀέλπτων. ὁπότε ἐξ ἀνελπίστων καὶ μεγάλων νεικέων ὁ Αἴας μετεπείσθη καὶ μετεβλήθη τὴν ψυχὴν, τοῖς Ἀτρείδαις ἀπὸ τῆς ἔχθρας. ἀπερήσθειεν ἄν τις ἐνταῦθα, πῶς πρῶτον εἰς τὸ μετανεγνώσθη αἰτιατικὴν ἐπήνεγκε τὸν θυμὸν, ἔπειτα γενικὴν τῶν μεγάλων νεικέων, καὶ φαμὲν ὅτι τὴν μὲν αἰτιατικὴν οὐ καθ' ὅλως τὸ μετανεγνώσθη ἀπῄτει, ἀλλὰ καθ' ὅλον καὶ μέρος συνέταξε, καὶ μετανεγνώσθη λέγων κατὰ τὸν θυμόν. εἰς δὲ τῶν μεγάλων νεικέων κατὰ φύσιν. Ἄνδρες φίλοι. ἄγγελος ἥκει ἀπὸ

νῦν γὰρ ἐμοὶ μέλει χορεῦσαι.
Ἰκαρίων δ' ὑπὲρ πελαγέων
μολὼν ἄναξ Ἀπόλλων
ὁ Δάλιος, εὔγνωστος,
ἐμοὶ ξυνείης διὰ παντὸς εὔφρων.
ἔλυσε γὰρ αἰνὸν ἄχος ἀπ' ὀμμάτων Ἄρης.
ἰὼ, ἰώ. νῦν αὖ,
νῦν ὦ Ζεῦ, πάρα λευκὸν εὐ-
άμερον πελάσαι φάος
θοῶν ὠκυάλων νεῶν, ὅτ' Αἴας
λαθίπονος πάλιν, θεῶν δ' αὖ
πάνθυτα θέσμι' ἐξήνυσεν, εὐνομίᾳ
σέβων μεγίστᾳ.
„ Πάνθ' ὁ μέγας χρόνος μαραίνει τε, καὶ φλέγει.
κοὐδὲν ἀναύδητον φατίξαιμ'
ἄν, εὖτέ γ' ἐξ ἀέλπτων
Αἴας μετανεγνώσθη * μετεγνώσθη
θυμόν τ' Ἀτρείδαις μεγάλων τε νεικέων.
ΑΓ. ἄνδρες φίλοι, τὸ πρῶτον ἀγγεῖλαι θέλω,
Τεῦκρος πάρεστιν ἄρτι Μυσίων ἀπὸ

τοῦ στρατοῦ ἀγγέλλων τὴν παρουσίαν τοῦ τεύκρου. θαυμαστὴ δὲ ἡ εἴσοδος τούτου τοῦ ἀγγέλου, τοῦ αἴαντος ἔξω ἑαυτὸν διαχειρουμένου. οὐκ εἶχον οἱ ἀπὸ τοῦ χοροῦ οὔτε ἡ τέκμησσα γνῶναι τὸ πραχθέν. πιθανῶς οὖν ὁ ἄγγελος ἀπαγγείλας παρασκευάζει αὐτοὺς ἐξιέναι κατὰ ζήτησιν. καὶ οὕτως ἐπιτεύξονται τῷ πτώματι. δεξιῶς δὲ καὶ τὸ, τὸν κάλχαντα μαθεῖν. οἰκεῖον γὰρ τῷ μάντει. καλῶς δὲ καὶ τὰ τῆς σκηνῆς ἐσκεύασται. αἴαντος γὰρ καταλιπόντος, προῆλθεν ὁ ἄγγελος. εἶτα τοῦ χοροῦ τὴν σκηνὴν ἐάσαντος διὰ τὴν ζήτησιν, ἔξεισιν ὁ αἴας ἐπὶ τὴν πρᾶξιν. τῷ δὲ θεατῇ οὐδὲν ἀργὸν παραλείπεται, ποικιλμένης διαφόρως τῆς ἐν τῇ σκηνῇ προσωποποιΐας. Κρημνῶν. τῶν χωρίων. Στρατήγιον. στρατήγιον δὲ τὸ στρατόπεδον ἀττικῶς. κυρίως δὲ στρατήγιον ὁ τόπος ὃς τοῖς στρατηγοῖς ἀφιέρωται μετὰ τῶν ἄλλων τῶν προύχόντων βουλεύεσθαι. Κυδάζεται. λοιδορεῖται. ὑβρίζεται ὑπὸ πάντων. καὶ ἐπίχαρμος ἐν ἀμύκῳ. ἀμύκε μὴ κύδαζέ μου τὸν πρεσβύτερον ἀδελφόν. καὶ αἰσχύλος ἐν ἱερείᾳ. οὔτοι γυναιξὶ κυδάζεσθαι. τί γάρ. ἀρσενικῶς δὲ ὁ κύδος ἐπὶ τῆς ὕβρεως. Ἤρασσον. ἔπληττον. ἔβλασφήμουν πάντες ὁμοφωνοῦντες. Ἀποκαλοῦντες. ἀττικὸν ἔθος τὸ ἐπιφέρειν ἑνικοῖς πληθυντικά. καὶ ἀνάπαλιν. ὡς καὶ νῦν οὔτις ἔσθ' ὃς οὐχὶ ἔλεγε ξύναιμον αὐτὸν ἀποκαλοῦντες. Ὡς οὐκ ἀρκέσοι. ἐπὶ τοῦ τεύκρου. ὡς οὐκ ἀρκέσοι ἑαυτῷ τὸ μὴ λιθόλευστος γενέσθαι, ὡς οὐ κωλύσει αὐτὸν καταλιθωθῆναι. Καταξανθεὶς. ἤγουν διαλωθεὶς ὑπὸ τῶν πέτρων. Διεπεραιώθη. διελκόσθη. διῆλθεν. ἐγυμνώθη. εἰ μὴ γὰρ εἰς πέρας ἑλκυσθῇ, οὐκ ἐξέρχεται. Λήγει δ' ἔρις. ἡ ἔρις εἰς πολὺ δραμοῦσα καὶ προκόψασα, ἐστάθη τῇ παραινέσει τοῦ λόγου νέστορος· ἐκ τῆς ἀχιλλέως γὰρ πρὸς ἀγαμέμνονα ἀρχῆς παραγέγραπται, καὶ ὥσπερ ὁ νέστωρ ἐκεῖ διαλλάσσει, οὕτως καὶ νῦν οἱ γέροντες. ἡ ἔρις γὰρ προκόψασα προσωτάτω, λήγει ἐκ συναλλαγῆς λόγου τῶν γερόντων. οἷον ἐκ τῆς ὁμιλίας. Ἐν ξυναλλαγῇ λόγου. τῇ ἀμοιβῇ τοῦ λόγου καὶ συμβιβάσει. Οὐκ ἔνδον. ἐν συντόμῳ. οὐκ ἀναγκαῖον γὰρ δηλοῦν τοῦ ὧν ἤκουσεν ὁ ἀκροατής. Νέοισι. καινοῖς. ἐγκαταζεύξας. συνθείς. Ἰού, ἰού. εἶδεν ὡς ἀπὸ τοῦ μάντεως, ὅτι κακὸν αὐτῷ γίνεται, διὸ προαναφωνεῖ.

κρημνῶν. μέσον δὲ προσμολὼν στρατήγιον,
κυδάζεται τοῖς πᾶσιν Ἀργείοις ὁμοῦ.
στείχοντα δὲ πρόσωθεν αὐτὸν ἐν κύκλῳ
μαθόντες, ἀμφέστησαν. εἶτ' ὀνείδεσιν
ἤρασσον ἔνθεν, κἄνθεν. οὔτις ἔσθ' ὃς οὒ,
τὸν τοῦ μανέντος κἀπιβουλευτοῦ στρατοῦ
ξύναιμον ἀποκαλοῦντες, ὡς οὐκ ἀρκέσοι
τὸ μὴ οὐ πέτροισι πᾶς καταξανθεὶς, θανεῖν.
ὥς τ' εἰς τοσοῦτον ἦλθον, ὥστε καὶ χεροῖν
κολεῶν ἐρυστὰ διεπεραιώθη ξίφη.
λήγει δ' ἔρις δραμοῦσα τοῦ προσωτάτου,
ἀνδρῶν γερόντων ἐν ξυναλλαγῇ λόγου.
ἀλλ' ἡμὶν Αἴας ποῦ 'στιν, ὡς φράσω τάδε.
Τοῖς κυρίοις γὰρ πάντα χρὴ δηλοῦν λόγον.
Χο. οὐκ ἔνδον, ἀλλὰ φροῦδος ἀρτίως, νέας
βουλὰς νέοισιν ἐγκαταζεύξας τρόποις.
Αγ. ἰού. ἰού. ἰού.
βραδεῖαν ἡμᾶς ἆρ' ὁ τήνδε τὴν ὁδὸν

Ἢ 'φάνην ἐγὼ βραδύς. ἢ παρὰ. φησὶ δὲ ὅτι οὐκ ἐβράδυνα παρὰ [illegible]. ἀλλὰ βραδέως ἐπέμφθην. Τί δ' ἐστὶ χρείας. οἷον, τί σοι λείπει ὅπερ σπάνιόν ἐστι πρὸς τὴν χρείαν τὴν νῦν. ἐσπάνιζε δὲ τὸ ἄμεινον τὸ πρὸ ὀλίγου αὐτὸν [illegible] καὶ ἐν σημα[illegible] τοῦ πρὸς [illegible] ἀγγέλου πεμφθέντος. διότι καί σε μᾶλλον ὤνασα πρότερον ἐλθών. Ὑπεσπανισμένον. δεόμενον τοῦ ἐκ τῆς παρουσίας. Τὸν ἄνδρ' ἀπηύδα. ἀναγκαίως διηγεῖται ὅπότ' ἔγνωκεν ἀπόντα τὸν αἴαντα. ἔδει γὰρ δηλωθῆναι τὸ θέατρον. λέγει δὲ ὅτι ἀπηγόρευσεν ὁ Τεῦκρος μὴ παριέναι τὸν ἄνδρα ἐκ τῆς σκηνῆς ἔξω, τὸ δὲ μὴ παρόντος καὶ ἀπόντος σώζεται ἡ ἔννοια. Παρήκειν. παριέναι. Πρὸς τὸ κέρδιστον. ἤγουν πρὸς τὴν ὠφελιμωτάτην ἐτράπετο γνώμην. Ὡς καταλλαχθῇ χόλου. πιθανῶς ὡς τοῦ λείπει χόλου καὶ ἐμμανίαν λέγουσιν. οἴχεται τοι τραπεὶς πρὸς τὸ κέρδιστον τῆς γνώμης, ὅπως ἣν εἶχεν ὀργὴν καταθῆται, ἵνα καταλλαχθῇ τοῖς θεοῖς ἀπὸ τοῦ χόλου. Ταῦτ' ἐστὶ τἄπη. ἐπίσταται ὁ ἄγγελος τὰ περὶ τὸν Κάλχαντος. Πλέα. ἤγουν πεπληρωμένα, πλέον τὸ περισσότερον μικρὸν, καὶ κλίνεται πλέονος. πλέων δὲ τὸ ἀναπλέων μέσα.

πέμπων ἔπεμψεν, ἢ 'φάνην ἐγὼ βραδύς;
Χο. τί δ' ἐστὶ χρείας τῆσδ' ὑπεσπανισμένον;
Αγ. τὸν ἄνδρ' ἀπηύδα Τεῦκρος ἔνδοθεν στέγης
μὴ 'ξω παρήκειν, πρὶν παρὼν αὐτὸς τύχῃ.
Χο. ἀλλ' οἴχεταί τοι πρὸς τὸ κέρδιστον τραπεὶς
γνώμης, θεοῖσιν ὡς καταλλαχθῇ χόλου.
Αγ. ταῦτ' ἐστὶ τἄπη μωρίας πολλῆς πλέα,
εἴπερ τι Κάλχας εὖ φρονῶν μαντεύεται.
Χο. ποῖον; τί δ' εἰδὼς τοῦδε πράγματος πάρει;
Αγ. τοσοῦτον οἶδα, καὶ παρὼν ἐτύγχανον.
ἐκ γὰρ συνέδρου καὶ τυραννικοῦ κύκλου
Κάλχας μεταστὰς οἶος Ἀτρειδῶν δίχα,
εἰς χεῖρα Τεύκρου δεξιὰν φιλοφρόνως
θεὶς, εἶπε, κἀπέσκηψε παντοίᾳ τέχνῃ
εἶρξαι κατ' ἦμαρ τοὐμφανὲς τὸ νῦν τόδε
Αἴανθ' ὑπὸ σκηναῖσι, μηδ' ἀφέντ' ἐᾶν,
εἰ ζῶντ' ἐκεῖνον εἰσιδεῖν θέλοι ποτέ.
ἐλᾷ γὰρ αὐτὸν τῇδε θ' ἡμέρᾳ μόνῃ
δίας Ἀθάνας μῆνις, ὡς ἔφη λέγων.
„ τὰ γὰρ περισσὰ κἀνόνητα σώματα
„ πίπτειν βαρείαις πρὸς θεῶν δυσπραξίαις

Εἴπερ τι Κάλχας. ἐκ παροιμίας ὁ στίχος παρῆκται, ὃν καὶ Ἀριστοφάνης ἀναγράφει. Κύκλου. χοροῦ. Μεταστάς. μεταχωρήσας. μεθίστασθαι γὰρ ἀμείβειν στάσιν ἐκ στάσεως, καὶ μεταβαίνειν τὸ ἀμείβειν τόπον ἐκ τόπου. Εἶρξαι παντοίᾳ τέχνῃ. ἤγουν κωλῦσαι διὰ παντοίας τέχνης καὶ μηχανῆς τὸν αἴαντα ὑπὸ ταῖς σκηναῖς κατὰ τὴν παροῦσαν ταύτην ἡμέραν. Ἀφέντ' ἐᾶν. ἤγουν ἀπολύσαντα, ὅμοιον δὲ τὸ ἔφη λέγων. Ἀτρειδῶν δίχα. πάνυ ἀξιοπίστως. ὅτι οὐκ ἄντικρυς τοῦ βασιλέως ὁ μάντις διελέγετο. ἀλλ' ἐν ἀπορρήτῳ κατ' εὔνοιαν τοῦ αἴαντος. Ἐλᾷ γὰρ αὐτόν. πιθανῶς ὡς μάντις τὴν αἰτίαν λέγει τῆς μανίας. κατ' ἀρχὰς γὰρ ἡ Ἀθηνᾶ οὐδὲν ῥητὸν .... Τὰ γὰρ περισσὰ καὶ ἀνόνητα. τὰ περιέλκοντα καὶ ἀχρήσιμα καὶ πέρα τοῦ μέτρου. τὰ χωρὶς δίκης. Βαρείαις. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν βαρέων σωμάτων καὶ δυσβαστάκτων.

Ὅστις ἀνθρώπου φύσιν. τὸ ἐξ ἀρχῆς ὁ νοῦς εἰς τὸ, γνῶθι σεαυτόν. πρὸς τὸ σημαινόμενον δὲ εἶπεν, ὅστις τὸ, ἀνθρώπου ἀπλῶς. ἅ τινα δέον εἰπεῖν, εἰ καὶ μὴ πληθυντικῶς εἶπεν. ἁπλούστερον γὰρ ὅτινες εἰπεῖν ἔδει. τὸ δὲ ὅλον. ὅστις ἄνθρωπος πεφυκὼς ἔπειτα μὴ κατ' ἄνθρωπον φρονεῖ. Φύσιν. οὐσία φύσεως διαφέρει. οὐσία μέν ἐστιν ἡ ὕπαρξις, φύσις δὲ ἡ ἐνοῦσά τινι δύναμις. οἷον φύσις ἐστὶ γῆς τὸ ἀναβλαστεῖν βοτάνας. καὶ φύσις τοῦ πυρὸς τὸ θερμαίνειν, ἀφ' οὗ εὐφυὴς ὁ εὖ ἔχων τῆς φύσεως. καὶ εὐφυΐα ὁ τρόπος. εἰκότως οὖν εὐφυΐα καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων λέγεται καὶ φυτῶν καὶ γῆς καὶ τῶν τοιούτων. λέγεται φύσις καὶ ἡ ποιότης, οἷον περιβέβληται φύσεως οὐ μιᾶς. ἤγουν ποιότητος, καὶ τὸ κάλλος φύσις καὶ τὸ γένος, ἀπὸ τοῦ φύειν, οὐ μαθὼν ὅσ' εἶ φύσιν. Ἀπ' οἴκων. ἀπὸ τῶν οἴκων τῶν πατρικῶν. Ὁ δ' ὑψικόμπως. παρατήρει κἀνθάδε τὴν προσθήκην τοῦ ποιητοῦ. ὅτι προσῆψε ὁ ποιητὴς τῷ Αἴαντι ἀλαζονείαν. μονονουχὶ θεραπεύων τὸ ἀμαθίαν μὴ ἄχθεσθαι τῇ συμφορᾷ τοῦ Αἴαντος. προσῳκειωμένοι γὰρ ἤδη τῇ ἀρετῇ αὐτοῦ, σχεδὸν καὶ τῷ ποιητῇ ὀργίζονται. Ὁμοῦ. τὸ ὁμοῦ ἀντὶ τοῦ σύν. τὸ δὲ ἑξῆς. θεοῖς ὁμοῦ. Κείνων. τῶν θεῶν. Ἐπισπάσειν, ἀντὶ τοῦ ἐπισπάσασθαι ἤγουν λήψεσθαι. σπῶ τὸ μεταλαμβάνω. καὶ συντάσσεται γενικῇ, οἷον ἔσπασε τοῦ ὕδατος. ἐπισπῶμαι δὲ τὸ λαμβάνω, καὶ συντάσσεται αἰτιατικῇ. Ἴστω. ἱστάσθω. Καθ' ἡμᾶς δέ. ἡ καθ' ἡμᾶς μάχη. Ἀστεργῆ. ἀμάλακτον. ἀδιάθετον. Ἀλλ' εἴπερ ἐστί. εἰ παρέλθοι ταύτην τὴν ἡμέραν, σωθείη ἄν. μέχρι γὰρ τοῦ σήμερον παρατείνειν τὴν ὀργὴν τοῦ θεοῦ ἔλεγεν. Ὁ δ' εὐθὺς ἐξ ἕδρας. ἅμα μὲν διὰ τὸ ἀξιόπιστον τοῦ προσώπου. ἅμα δὲ ὡς μὴ δοκοίη δι' ἀπεχθάνεσθαι ταῦτα λέγειν. διὰ πάντων δὲ διδάσκει, ὅτι κρατεῖ τῶν ἀνθρωπίνων ἡ εἱμαρμένη. καὶ γνῶναι μὲν τὰ ἐσόμενα διὰ μαντικῆς ἐστιν, οὐ μὴν φυλάξασθαι δυνατόν.

Ἔφασχ' ὁ μάντις. ὅστις ἀνθρώπου φύσιν
βλαστὼν, ἔπειτα μὴ κατ' ἄνθρωπον φρονεῖ,
κεῖνος δ' ἀπ' οἴκων εὐθὺς ἐξορμώμενος,
ἄνους καλῶς λέγοντος εὑρέθη πατρός.
ὁ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐννέπει, Τέκνον, δορὶ
βούλου κρατεῖν μὲν, σὺν θεῷ δ' ἀεὶ κρατεῖν.
ὁ δ' ὑψικόμπως κἀφρόνως ἠμείψατο,
Πάτερ, θεοῖς μὲν κἂν ὁ μηδὲν ὢν ὁμοῦ,
κράτος κατακτήσαιτ'. ἐγὼ δὲ καὶ δίχα
κείνων, πέποιθα τοῦτ' ἐπισπάσειν κλέος.
τοσόνδ' ἐκόμπει μῦθον. εἶτα δεύτερον
δίας Ἀθάνας, ἡνίκ' ὀξύνουσά νιν
ηὐδᾶτ' ἐπ' ἐχθροῖς χεῖρα φοινίαν τρέπειν,
τότ' ἀντιφωνεῖ δεινὸν ἄρρητόν τ' ἔπος,
Ἄνασσα, τοῖς ἄλλοισιν Ἀργείων πέλας,
ἵστω, καθ' ἡμᾶς δ' οὔποτ' ἐκρήξει μάχη.
τοιοῖς δὲ τοῖς λόγοισιν ἀστεργῆ θεᾶς
ἐκτήσατ' ὀργὴν, οὐ κατ' ἄνθρωπον φρονῶν.
ἀλλ' εἴπερ ἔστι τῇδ' ἔθ' ἡμέρᾳ, τάχ' ἂν
γενοίμεθ' αὐτοῦ σὺν θεῷ σωτήριοι.
τοσαῦθ' ὁ μάντις εἶφ'. ὁ δ' εὐθὺς ἐξ ἕδρας
πέμπει με σοὶ φέροντα τάσδ' ἐπιστολὰς
Τεῦκρος, φυλάσσειν. εἰ δ' ἀπεστερήμεθα,
οὐκ ἔστιν ἁνὴρ κεῖνος, εἰ Κάλχας σοφός.

ΧΟ. ὦ δαΐα Τέκμησσα, δύσμορον γένος,
ὅρα μολοῦσα τόνδ' ὁποῖ' ἔπη θροεῖ.
ξυρεῖ γὰρ ἐν χρῷ τοῦτο μὴ χαίρειν τινά.
ΤΕ. τί μ' αὖ τάλαιναν ἀρτίως πεπαυμένην
κακῶν ἀτρύτων, ἐξ ἕδρας ἀνίστατε;
ΧΟ. τοῦδ' εἰσάκουε τἀνδρός, ὡς ἥκει φέρων
Αἴαντος ἡμῖν πρᾶξιν, ἣν ἤλγησ' ἐγώ.
ΤΕ. οἴμοι. τί φῄς ὤνθρωπε, μῶν ὀλώλαμεν;
ΑΓ. οὐκ οἶδα τὴν σὴν πρᾶξιν. Αἴαντος δ' ὅτι
θυραῖος εἴπερ ἐστίν, οὐ θαρσῶ πέρι.

Ω δαΐα Τέκμησσα. δάϊον κοινῶς τὸ πολέμιον. ἀττικῶς δὲ τὸ δύστηνον. τίνος δὲ ἕνεκεν οὐκ ἐποίησεν ἐξιοῦσαν τὴν Τέκμησσαν. ἵνα μὴ τοῦ χοροῦ ἀκούσῃ τὰ περὶ τοῦ Αἴαντος ὡς ἐν τοῖς ἄλλοις δράμασιν, ἔντε ἡ Ἠλέκτρα καὶ οἰδίπους ἅμα τῷ χορῷ τὰς τῶν γυναικῶν προόδους ποιεῖ, ἵνα μὴ δισσολογῶσιν οἱ ἄγγελοι. ῥητέον οὖν ὅτι ὁ Αἴας ἐκέλευσεν αὐτὴν κατ' οἶκον εὔξασθαι τοῖς θεοῖς, εἰπὼν καὶ δῶμ' ἀπάκρου. οὐδὲ μὴν αἰχμαλώτου σχῆμα ἔχουσαν ἔδει τὸ σύνεχες ἐξιέναι μάλιστα ἐν τῷ οὕτω κορῷ ἠγρυπνηκυῖαν καὶ παρακολουθηκυῖαν τῇ τοῦ Αἴαντος μανίᾳ. ἔδει οὖν μέγα τι φάναι τὸν ἐξάγοντα αὐτήν. διὸ πρὸς τὸν χορὸν ἔδοξε πρῶτον εἰπεῖν. οἱ ὡς ἐπὶ μεγάλῃ προφάσει ἐκκαλοῦσιν αὐτήν. ἄλλως τε. οἱ ἀπὸ τοῦ χοροῦ οἰκειότεροί εἰσιν ὡς πολῖται τοῦ Αἴαντος. ὥστε καὶ ὁ ἄγγελος καλῶς οὐκ ἐζήτησε μεῖζον πρόσωπον, ἀλλὰ τὸν Αἴαντα οὐ καταλαβὼν ἔνδον πρὸς τὸν χορόν φησιν. εἰς ἀνάγκην δὲ γενόμενος ὁ ποιητὴς τοῦ διαλογίζεσθαι, οὐδαμοῦ προσκορὴς ἐγένετο. ἀλλὰ τὰ δεύτερα διὰ βραχέων ἐξήνεγκεν. ἄλλως. Ω δαΐα. δηΐα. πεπονθυῖα. ἢ κατακεκομμένη. καταπεπολεμημένη. κεκακωμένη. ὦ δύστηνε. ὦ πεπολεμημένη καὶ ἀθλία. ἀπρεπὲς γὰρ πολεμίαν αὐτὴν ἀποκαλεῖν. ὁ δὲ Αἰσχύλος ἀντὶ τοῦ ἀθλία κέχρηται τῇ λέξει. Ορα μολοῦσα. ἤγουν σκόπει ἐλθοῦσα. ὅμοιον δὲ ὅρα τίν' ἤδη κρᾶτα καλύμμασι κρυψάμενον. Ξυρεῖ γὰρ ἐν χρῷ. ἅπτεται τῶν ἀναγκαίων τοῦ χρωτός. καὶ ἔστι παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπικινδύνων πραγμάτων. ξυρεῖ ἐν χρῷ. ἐνίοτε γὰρ καὶ τοῦ σώματος ἐφάπτεται ὁ σίδηρος. Ἄλλως. μέχρι βάθους ἐφικνεῖται. ὥστε μὴ χαίρειν τὸ δὲ τινὰ παρέλκεται.

Τί μ' αὖ τάλαιναν. πρὸς τὸ εὐριπίδειον ἐνδίκτυοι. Τί μ' ἄρτι παυμένην λελησμένην ὀρθοῖς. Ἀτρύτων. πολυτρύτων. πάνυ κακούντων. Ἐξ ἕδρας ἀνίστατε. οὐκοῦν δεῖ τὸ κεκμηκέναι καὶ ἀναπαύσεσθαι δέεσθαι ἔνδον διέτριβε. καὶ τὴν πρόφασιν τοῦ μὴ προϊέναι διὰ ταύτης φησὶ. Ηλγησα. ἀλγεινῶς ἤκουσα. Τί φῄς ὤνθρωπε. περιπαθῶς ἀναβοᾷ πυθομένη ὅτι ἀγγέλλει τις νεώτερόν τι περὶ τοῦ Αἴαντος. ἴδιον δὲ τῶν φίλων τὸ τὰ χείρω ἀεὶ ὑπονοεῖν.

Μῶν ὀλώλαμεν. τοιαῦτα γὰρ ἔλεγεν ὅτι συναπολοῦμαί σοι ἐὰν σὺ ἀποθάνῃς. Οὐκ οἶδα τὴν σὴν πρᾶξιν. ἀντὶ τοῦ τὴν τύχην. ἤγουν εὐπραγίαν ἢ δυσπραγίαν. πρὸς δὲ τὸ μῶν ὀλώλαμεν, ἐπήγαγεν ὁ ἄγγελος περὶ τοῦ Αἴαντος μόνου. οὐ γὰρ τοιοῦτός ἐστιν ὁ καιρὸς ὥστε σοφίζεσθαι καὶ τὰς φωνὰς ἐξετάζειν. καλῶς δὲ τὸ θαρσῶ. οὐδὲ γὰρ αὐτὸς οἶδεν, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ λόγου τοῦ Κάλχαντος ἀγωνιᾶν φησιν. Οὐ θαρσῶ πέρι. περὶ τοῦ Αἴαντος δὲ οἶδα δηλονότι ὅτι εἴπερ ἐστὶ θυραῖος ἤγουν ἐκτός, καὶ δηλοῖ στάσιν. θύραζε δὲ αὖ τὴν εἰς τὸ ἔξω. θύραθεν αὖ τὴν τοῦ ἔξωθεν, καὶ δηλοῖ κίνησιν ἀπὸ τοῦ ἐκτὸς εἰς τὰ ἔσω.

Ω δύσφρον. ἀντὶ τοῦ ὀδυνᾶσθαι. ἀλγεῖν. ὥστε μ' ὠδίνειν. ἐμφατικῶς δὲ τὸ ὠδίνειν. οἰκεῖον γὰρ γυναικί. χαλεπώτατον δὲ τῶν γυναικείων πόνων ἡ ὠδίς. Εξεφίεται. ἀντὶ τοῦ ἐφίει. ἐξεφίεται, ἤγουν ἐντέλλεται. Ολεθρίως. ἀντὶ τοῦ ὀλεθρίαν. τὸ δὲ φέρειν τουτέστι λέγεσθαι. Υπαυλον. ἐνδόμυχον. ὑπὸ τὴν αὐλὴν τῆς σκηνῆς. Καθ' ἡμέραν τὴν νῦν. ἀμφίβολον· ἤτοι μαθὼν τὴν νῦν ἡμέραν, ἢ ὅτι κατὰ τὴν νῦν ἡμέραν τεθνήξεται. Ο τ' αὐτῷ θάνατον ἢ βίον. εἰ μὲν ἔνδον μένει σωθήσεται. εἰ δὲ μή, ἀπόλλυται. διχῶς γὰρ τούτου δὲ αὐτὸν τὸ μοιρίδιον δηλοῖ. ὡς καὶ ὅμηρος, Διχθαδίας κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλοσδε. Πρόστητ' ἀναγκαίας τύχης. ἐπίκουροι γίνεσθε τῆς κατεπειγούσης δυστυχίας. ἤγουν προστάται γένεσθε ἕνεκα τῆς ἀνάγκην καὶ βίαν ἐχούσης τύχης. Εν τάχει. ἀντὶ τοῦ ταχέως, καὶ ἐν τάχει, καὶ κατὰ τάχος, καὶ ὅσον τάχος, καὶ διὰ ταχέος, καὶ διὰ τάχους, καὶ διὰ ταχέων ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ. Οἱ μὲν τεῦκρον. πιθανῶς καὶ τεῦκρον μεταπέμπεται, ἵνα μὴ δῆλος ᾖ ὁ ἄγγελος. πέμπειν ὅτ' ἐντύχωσι τῷ σώματι. Εσπέρους. δυτικούς. Αγκῶνας. τὰς ἄκρας τῶν ὀρῶν τὰς πρὸς δύσιν. Ανθηλίους. ἑώους, τοὺς ἀντικρὺ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου. Εγνωκα γὰρ δὴ φωτός· οἷον δι' ὧν θυνοίκως ἔπραξα εἰς αὐτόν,

Τε. καὶ μὴν θυραῖον, ὥστε μ' ὠδίνειν, τί φής;
Αγ. ἐκεῖνον εἴργειν Τεῦκρος ἐξεφίεται
σκηνῆς ὕπαυλον, μηδ' ἀφιέναι μόνον.
Τε. ποῦ δ' ἐστὶ Τεῦκρος, κἀπὶ τῷ λέγει τάδε;
Αγ. πάρεστ' ἐκεῖνος ἄρτι. τήνδε δ' ἔξοδον
ὀλεθρίαν Αἴαντος ἐλπίζει φέρειν.
Τε. οἴμοι τάλαινα, τοῦ, ποτ' ἀνθρώπων μαθών;
Αγ. τοῦ Θεστορείου μάντεως καθ' ἡμέραν
τὴν νῦν, ὃ τ' αὐτῷ θάνατον ἢ βίον φέρει.
Τε. ὦ 'γὼ φίλοι, πρόστητ' ἀναγκαίας τύχης.
καὶ σπεύσαθ' οἱ μὲν, Τεῦκρον ἐν τάχει μολεῖν.
οἱ δ' ἑσπέρους ἀγκῶνας, οἱ δ' ἀνθηλίους
ζητεῖτ' ἰόντες τἀνδρὸς ἔξοδον κακήν.
ἔγνωκα γὰρ δὴ φωτὸς ἠπατημένη,
καὶ τῆς παλαιᾶς χάριτος ἐκβεβλημένη.
οἴμοι τί δράσω τέκνον, οὐχ ἱδρυτέον.
ἀλλ' εἶμι κἀγὼ κεῖσ', ὅποιπερ ἂν σθένω.
χωρῶμεν, ἐγκονῶμεν, οὐχ ἕδρας ἀκμή,
σώζειν θέλοντες ἄνδρα γ' ὃς σπεύδει θανεῖν.
Χο. χωρεῖν ἕτοιμος, κοὐ λόγῳ δείξω μόνον.
τάχος γὰρ ἔργου καὶ ποδῶν ἅμ' ἕψεται.

καταφρονήσας ἠπάτησέ με. Οἴμοι τί δράσω. περιπαθῶς ἐφάπτεσθαι τῆς ζητήσεως καὶ τῷ τέκνῳ κελεύει. καὶ ὥσπερ ἀπελογουμένη, ὅτι καταλιμπάνει αὐτόν. φησὶν ὅτι ἐν ἀπορίᾳ ὀρφανουμένη, τί δράσω. οἷον πῶς μόνον σε καταλίπω. Οὐχ ἱδρυτέον. οὐκ ἄξιον καθέζεσθαι. Οποιπερ ἂν σθένω. οἷον τῆς προθυμίας οὐδὲν ἐλλείψω, καὶ εἰ τῷ σώματι ἀδυνατῶ. Εγκονῶμεν. ἤγουν σπεύδωμεν. τὸ ἐγκονεῖν λέγουσιν ἀντὶ τοῦ σπεύδειν ἐπεὶ οἱ μὲν σπουδῆς πορευόμενοι κόνιν ἐπαίρουσιν. Οὐχ ἕδρας ἀκμή. ἤγουν καθέδρας ἀναπαύσεως καιρός ἐστιν. Χωρεῖν ἕτοιμος. μετακινεῖται ἡ σκηνὴ τοῦ χοροῦ ἐξελθόντος. ἀναγκαία δὲ ἡ ἔξοδος. ἵνα εὕρῃ καιρὸν ὁ αἴας χρήσασθαι ἑαυτόν. Τάχος τ' ἔργου. ἤγουν ἅμα σὺ ἕψεται ἀντὶ τοῦ συνδραμεῖται τάχος ἔργου καὶ ποδῶν. ἤγουν προθυμίας. τουτέστι καὶ

ὁ μὲν σφαγεὺς ἕστηκεν, ᾗ τομώτατος
γένοιτ' ἄν, εἴ τῳ καὶ λογίζεσθαι σχολή.
δῶρον μὲν ἀνδρὸς Ἕκτορος ξένων ἐμοὶ
μάλιστα μισηθέντος, ἐχθίστου θ' ὁρᾶν.
πέπηγε δ' ἐν γῇ πολεμίᾳ τῇ Τρῳάδι,
σιδηροβρῶτι θηγάνῃ νεηκονής.
ἔπηξα δ' αὐτὸν εὖ περιστείλας ἐγὼ
εὐνούστατον τῷδ' ἀνδρὶ διὰ τάχους θανεῖν.
οὕτω μὲν εὐσκευοῦμεν. ἐκ δὲ τῶνδέ μοι,
σὺ πρῶτος ὦ Ζεῦ, καὶ γὰρ εἰκός, ἄρκεσον.
αἰτήσομαι δέ σ' οὐ μακρὸν γέρας λαχεῖν,
πέμψον τιν' ἡμῖν ἄγγελον, κακὴν φάτιν
Τεύκρῳ φέροντα, πρῶτος ὥς με βαστάσῃ
πεπτῶτα τῷδε περὶ νεορράντῳ ξίφει,

τάχιστα ἅψομαι τοῦ ἔργου καὶ ταχέως ἐργάσομαι αὐτό. Ὁ μὲν σφαγεὺς ἕστηκε. μετάκειται ἡ σκηνὴ ἐπὶ ἐρήμου τινὸς χωρίου, ἔνθα ὁ Αἴας εὐθὺ ἐπιστήσας τὸ ξίφος, ῥῆσίν τινα πρὸ τοῦ θανάτου προφέρεται, ἐπεὶ γελοῖον ἦν κωφὸν εἰσελθόντα περιπεσεῖν τῷ ξίφει. ἔστι δὲ τὰ τοιαῦτα παρὰ τοῖς παλαιοῖς σπάνια. εἰώθασι γὰρ τὰ πεπραγμένα δι' ἀγγέλων ἀπαγγέλλειν. τί οὖν τὸ αἴτιον. φθάνει Αἰσχύλος ἐν Θρῄσσαις τὴν ἀναίρεσιν Αἴαντος δι' ἀγγέλου ἀπαγγείλας. ἴσως οὖν καινοτομεῖν βουλόμενος καὶ μὴ κατακολουθεῖν τοῖς ἑτέροις ὑπ' ὄψιν ἔθηκε τὸ δρώμενον. ἢ μᾶλλον ἐκπλῆξαι βουλόμενος. εἰκῆ γὰρ κατηγορεῖν ἀνδρὸς παλαιοῦ, οὐχ ὅσιον. πήξας δὲ τὸ ξίφος ταῦτά φησι. σφαγέα δὲ λέγει, ἢ τὸν καιρὸν τοῦ ἀποθανεῖν, ἢ τὸ εἰς σφαγὴν ξίφος.

Η Τομώτατος. ἀντὶ τοῦ ὀξύ. πρέπον γὰρ ἂν εἴη τῷ ἀποθνήσκοντι, ἀλογίστως ἰέναι ἐπὶ τὸ προκείμενον. ἔπειτα δὲ τῷ λόγῳ, ὅτι τοῖς καρτερικοῖς καὶ ἅπαξ κρίνασι περί τινος, οὐ γίνεται ἀναβολή, οὐδὲ μετάνοια. ὥσπερ δὲ ἀπέδωκε τὸ ὡς, πρὸς τὸ οὕτως, οὕτω καὶ τὸ ᾗ τὸ ἐπίρρημα πρὸς τὸ ταύτῃ ἐπίρρημα. Μάλιστα μισηθέντος. μεγαλόφρων ὁ Αἴας. καὶ μέχρις ἐσχάτης ὥρας μισῶν τοὺς βαρβάρους. ὅτι δὲ δῶρον εἶπεν, ξένιον ἐπήνεγκε. ξένιον γὰρ λέγεται τὸ δῶρον τὸ παρὰ ξένου διδόμενον. εἶτα προσέθηκεν, ἐμοὶ μάλιστα μισηθέντος. Ἐχθίστου θ' ὁρᾶν. ἐμοὶ δηλονότι εἰς τὸ ὁρᾶν, ὅμοιον τῷ ἡδὺς ὁ ποταμὸς πιεῖν, ἤγουν εἰς τὸ πιεῖν τινὰ ἐξ αὐτοῦ. Εἴ τῳ καὶ λογίζεσθαι. ὅμοιον τῷ ἵνα τι καὶ παραθεωρήσω, καὶ εἰ δεῖ οὕτως εἰπεῖν, καὶ τοῖς τοιούτοις, ἃ λέγεται ὅτε ἀνακύπτει τί καὶ προσπαρασπᾶται ὁ νοῦς, εὐθὺς γὰρ ἐπάγεται ταῦτα, ἵνα δηλώσῃ ὅτι καὶ ἕτερόν τι ἀνέκοψεν, ὥσπερ οὐκ ἦν ἐν τῇ γνώμῃ τοῦ προκειμένου σκοποῦ. ἐμφαίνει δὲ ταῦτα εὐπορίαν τοῦ λέγοντος, ὡς μεταξὺ δύνασθαι σχολάζειν παρέργοις καὶ ἑτέρας ἐπιβολάς. Πέπηγε γ' ἐν γῇ. πρόδηλον μὲν, ὅμως διὰ τὸ περιπαθές. ὅτι ἐν πολεμίᾳ γῇ ὑπὸ δυσμενοῦς ἀπόλλυμαι. Θηγάνῃ. ἀκόνῃ. ὅθεν καὶ θήγειν τὸ ἀκονᾶν. Περιστείλας. εὐθετίσας. ἐγχειρισάμενος. περισφίγξας ἐν τῇ γῇ. Τῷδ' ἀνδρί. ἀντὶ τοῦ ἐμοί.

Δ διὰ τάχους θανεῖν. λείπει τό, ὥστε διὰ τάχους θανεῖν. Εὐσκευοῦμεν. καλῶς παρεσκευάσμεθα, καὶ ἔχομεν πάντα ὧν δεῖ πρὸς θάνατον. Ἐκ δὲ τῶνδέ μοι. οἷον τὸ δὲ μετὰ ταῦτα. Καὶ γὰρ εἰκός, ἄρκεσον. ἀντὶ τοῦ ἐπάρκεσον, ἤγουν βοήθησον. καὶ γὰρ εἰκός,

ἐπεὶ κέ

ἐπιπεκέσαι δηλονότι πεσῶντα. τοῦτο δὲ λέγει ἐπεὶ πρόσπαιος ὁ φόνος αὐτοῦ ἦν. ὁ δὲ νοῦς, ἵνα δίκαιος ὑπὸ πρώρου αὐτοῦ τύχοιεν βοηθείας. Οὐ μακρὸν γέρας λαχεῖν. οὐ μεγάλου δώρου τυχεῖν. λαχεῖν κυρίως τὸ ἀπὸ κλήρου τυχεῖν. ἐνταῦθα δὲ ἁπλῶς ἀντὶ τοῦ τυχεῖν. συντάσσεται δὲ τὸ μὲν λαχεῖν αἰτιατικῇ, τὸ δὲ τυχεῖν γενικῇ. Φέροντα. ἀντὶ τοῦ οἴσοντα, φάτιν δὲ τὴν ἀγγελίαν. Πεπτῶτα. περιπεπτωκότα κατὰ συγκοπὴν ἀπὸ τοῦ πεπτωκότα. Καὶ μὴ πρὸς ἐχθρῶν του. καταγέλαστος φασὶν ὁ αἴας μὴ τῶν κυνῶν ἢ τῶν οἰωνῶν τὴν αἰκίαν ὑποστελλόμενος. ἀλλὰ τὴν θέαν τῶν ἑλλήνων. ζητέον δὲ ὅτι ἰδίωμα τῶν ἀνθρώπων τὸ μὴ βούλεσθαι τοὺς ἐχθροὺς ἐναβρύνεσθαι αὐτοῖς, καὶ τοῦτο μόνον αἰτιοῦνται. Νεοῤῥάντῳ. προσφάτῳ. ἢ τῷ δι᾽ ὀλίγου ῥαντισθησομένῳ ὑπὸ τοῦ αἵματος.

καὶ μὴ πρὸς ἐχθρῶν του κατοπτευθεὶς πάρος
ῥιφθῶ κυσὶ πρόβλητος, οἰωνοῖς θ᾽ ἕλωρ.
τοσαῦτά σ᾽ ὦ Ζεῦ προστρέπω. καλῶ δ᾽ ἅμα
πομπαῖον Ἑρμῆν χθόνιον εὖ με κοιμίσαι,
ξὺν ἀσφαδάστῳ καὶ ταχεῖ πηδήματι,
πλευρὰν διαῤῥήξαντα τῷδε φασγάνῳ.
καλῶ δ᾽ ἀρωγοὺς τὰς ἀεί τε παρθένους,
ἀεὶ δ᾽ ὁρώσας πάντα τἀν βροτοῖς πάθη,

Ῥιφθῶ. ἀντὶ τοῦ ῥιφῶ. ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὅτε εἰσὶν οἱ εἰς ην παθητικοὶ δεύτεροι ἀόριστοι ἐν χρήσει, οἱ παθητικοὶ πρῶτοι ἀόριστοι ἄχρηστοι εἰσὶν, εἰ μὴ παρὰ ποιηταῖς. οἷον ῥίπτω. ῥίψω. ἔρριψα. ἐρρίφην. ἐρρίφθην. φαίνω. ἐφάνην. ἐφάνθην. Οἰωνοῖς. ὄρνισιν. κυρίως δὲ οἱ γῦπες.

I Τοσαῦτά σ᾽ ὦ Ζεῦ. γράφεται τοιαῦτα. προστρέπω δὲ, κατευκτικῶς λέγει. προστρόπαιοι γὰρ οἱ ἱκέται. Πομπαῖον. τὸν ψυχοπομπόν. Εὖ με κοιμίσαι. θαυμαστῶς, ὁ γενναῖος, κοιμίσαι εἶπεν ὡς τοῦ ὕπνου τὸν θάνατον. ὁ Ὅμηρος, Κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον. Σὺν ἀσφαδάστῳ. ἀσκαρίστῳ καὶ σπασμὸν μὴ ἔχοντι. ἀντὶ τοῦ εὐτόμῳ. ὅπως καιρίας τῆς πληγῆς γινομένης μὴ προσγενέσθαι σπασμόν, μηδὲ παρέλκειν τὸν θάνατον διατριβήν. καὶ παρ᾽ Εὐριπίδῃ, ὁ δ᾽ ἐσφάδαζεν οὐκ ἔχων ἀπαλλαγάς. σφαδάζειν ἔλεγον τὸ σπᾶσθαι ἢ σφακελίζειν. παραδιδομένου δὲ κατὰ ἱστορίαν, ὅτι κατὰ τὸ ἄλλο σῶμα ἄτρωτος ἦν ὁ αἴας. κατὰ δὲ τὴν μασχάλην τρωτός· διὰ τὸ τὸν ἡρακλέα τῇ λεοντῇ αὐτὸν σκεπάσαντα, κατὰ τοῦτο τὸ μέρος ἀσκέπαστον ἐᾶσαι διὰ τὸν γωρυτὸν, ὃν περιέκειτο. φησὶ δὲ περὶ αὐτοῦ αἰσχύλος, ὅτι καὶ τὸ ξίφος ἐκάμπτετο, οὐδαμῆ ἐνδιδόντος τοῦ χρωτὸς τῇ σφαγῇ, τόξον ὥς τις ἐντείνων. πρὶν δή τις φησὶ παροῦσα δαίμων ἔδειξεν αὐτῷ κατὰ ποῖον μέρος δεῖ χρήσασθαι τῇ σφαγῇ. ὁ δὲ Σοφοκλῆς, ἐριθεύεται μέν πως πρεσβυτέρῳ μὴ ἐκλαθείς. οὐ μὴν παραλιπεῖν αὐτὸ δοκιμάζων, ψιλῶς φησι πλευρὰν διαῤῥήξαντα τῷδε φασγάνῳ. κατὰ τί τὴν πλευρὰν μὴ εἰπών. Τὰς ἀεί τε παρθένους. μυθικόν ἐστι τὸ λέγειν τὰς ἐριννύας ἀεὶ παρθένους. νῦν δὲ τὰς ἀδωροδοκήτους. καὶ οὐχὶ χρανθῆναι δώροις δυναμένας ὑπὸ τῶν ἀδικούντων. Ἀεὶ δ᾽ ὁρώσας. ἀντὶ τοῦ ἐφορώσας. ἐκδικούσας τὰ ἀνθρώπινα πάθη.

Τανύποδας. τὰς ἀκοπιάστως ἐπιούσας. συναπτέον δὲ τὸ μαθεῖν, τὸ τανύποδας. οἷον ταχέως μαθεῖν τὸ κατ' ἐμέ, καὶ μὴ ἀμελῆσαι ἐπεξελθεῖν τὸν ἐμὸν φόνον. τὸ γὰρ τείνειν τοὺς πόδας, ἐστὶ τὸ βαδίζειν. ἢ καθ' ἑαυτὸ τὸ τανύποδας λεκτέον, τὰς πανταχοῦ τείνουσας τοὺς πόδας. Πανωλέθρους. ἀντὶ τοῦ πανωλεθρίους, τουτέστι παντελεῖ καὶ καθολικῷ ὀλέθρῳ. Συναρπάσειαν. ἀντὶ τοῦ ἀναρπάσειαν ὁμοῦ πάντας. ἀνάρπαστος δὲ ὁ ἀφανιδίως ἀποθανών. Αὐτοσφαγῆ. αὐτοχειρίᾳ σφαγῇ. ἔστι δὲ ἀντὶ τοῦ ἐπιρρήματος. Τὼς αὐτοσφαγεῖς. τοῦτο ἀπέβη τῷ Ἀγαμέμνονι. ὑπὸ γὰρ τῶν φιλτάτων ἀπώλετο. ταῦτα δὲ νοθεύεσθαί φασιν ὑποβληθέντα πρὸς σαφήνειαν τῶν λεγομένων. Πρὸς τῶν φιλίστων. παρὰ τῶν φιλτάτων, ἢ πρὸς τῶν φιλίστων ἐγγόνων ἔμπροσθεν. Ὀλοίατο. ὄλοιντο. ἀφανισθεῖεν. Ποίνιμοι. τιμωροὶ αἱ ἐκδικοῦσαι τοὺς ἀδικουμένους. Γεύεσθε. τὸ ἑξῆς. γεύεσθε πανδήμου στρατοῦ. μὴ φείδεσθε. Σὺ δ' ὦ τὸν αἰπὺν οὐρανόν. ὑπερβολικῶς. εἰώθασι γὰρ ἀπὸ τῶν δεινῶν λέγειν, ὅτι ἐπικαλυψάμενος ὁ ἥλιος τὰ τοιαῦτα παρέρχεται. ὁ δὲ πρὸς τὸν ἥλιόν φησί. καὶ ἀπάγγειλον ἐπιστεύσας τοῖς γονεῦσι τὰ πεπραγμένα. Ἐπισχών. κωλύσας τῆς πορείας. τὴν ἡνίαν δὲ, ἀντὶ τοῦ ἅρμα. Τῇ τε δυστήνῳ τροφῷ. καὶ ταῦτα πολυπαθῆ καὶ ἀνθρώπινα. ὅρα γὰρ ὅτι καὶ Ἡρακλῆς μετὰ τὸν θάνατον τὴν μητέρα μεταπέμπεται. ὅπερ καὶ πάνυ οἰκείως αὐτὴν ἀνακαλεῖ. καλεῖ δὲ τὴν τάλαιναν. ὡς ἀντιλαμβανόμενος δὲ ἑαυτοῦ ἐπάγει. ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ταῦτα θρηνεῖσθαι μάτην. Ἄλλως. οἱ μὲν τῇ θρεψαμένῃ, οἱ δὲ καὶ ἐπὶ τὸ σαφέστερον. Ἤ που. ὄντως. Ἥσει. ἀφήσει. ὁ δὲ κωκυτὸς καὶ ὁ γόος θρηνώδεις φωναί. Ἀρκτέον. ἤτοι ἄξιον ἀρχὴν λαβεῖν τὸ πρᾶγμα. ἔστι γὰρ ὄνομα ἐπίθετον ἀλλ' οὐκ ἐπίρρημα. τὰ μὲν γὰρ οὕτω προφερόμενα ἐπιρρήματα, ἐνεργητικὴν ἔχουσι τὴν σημασίαν. τὰ δὲ ὀνόματα, παθητικήν. Πανύστατον. ἀντὶ τοῦ ὕστατον. τὸ γὰρ παν προστίθησι πρὸς ὑπερθετ-

σεμνὰς Ἐρειννῦς τανύποδας μαθεῖν ἐμὲ,
πρὸς τῶν Ἀτρειδῶν ὡς διόλλυμαι τάλας.
καί σφας κακοὺς κάκιστα καὶ πανωλέθρους
ξυναρπάσειαν, ὥσπερ εἰσορῶσ' ἐμὲ
αὐτοσφαγῆ πίπτοντα, τὼς αὐτοσφαγεῖς
πρὸς τῶν φιλίστων ἐκγόνων ὀλοίατο.
ἴτ', ὦ ταχεῖαι ποίνιμοί τ' Ἐρειννύες,
γεύεσθε, μὴ φείδεσθε πανδήμου στρατοῦ.
σὺ δ', ὦ τὸν αἰπὺν οὐρανὸν διφρηλατῶν
Ἥλιε, πατρῴαν τὴν ἐμὴν ὅταν χθόνα
ἴδῃς, ἐπισχὼν χρυσόνωτον ἡνίαν,
ἄγγειλον ἄτας τὰς ἐμὰς, μόρον τ' ἐμὸν
γέροντι πατρὶ, τῇ τε δυστήνῳ τροφῷ.
ἦ που τάλαινα τήνδ' ὅταν κλύῃ φάτιν,
ἥσει μέγαν κωκυτὸν ἐν πάσῃ πόλει.
ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ταῦτα θρηνεῖσθαι μάτην,
ἀλλ' ἀρκτέον τὸ πρᾶγμα σὺν τάχει τινί.
ὦ θάνατε, θάνατε, νῦν μ' ἐπίσκεψαι μολών.
καίτοι σὲ μὲν κἀκεῖ προσαυδήσω ξυνών.
σὲ δ', ὦ φαεννῆς ἡμέρας τὸ νῦν σέλας,
καὶ τὸν διφρευτὴν ἥλιον προσεννέπω,
πανύστατον δή, κοὔποτ' αὖθις ὕστερον.
ὦ φέγγος, ὦ γῆς ἱερὸν οἰκείας πέδον

ποιῖς ἑτέρας ἐπιτάσεις, οἷον ὕστατον πανύστατον, ἄειστον πανάειστον. Ἑστίας βάθρον. γόνατα καὶ τὸ κράτος νοεῖσθαι. ἢ ὁ τόπος. ἢ ἡ βάσις τῆς ἑστίας. Κλειναί τ' Ἀθῆναι. τῶν Ἀθηναίων μέμνηται διὰ τὴν συγγένειαν. καὶ ὅτι ἐν Ἀθήναις ὁ ποιητὴς ἠγωνίζετο ταῦτά φησιν, ἐπισπώμενος αὐτοὺς εἰς εὔνοιαν. Κρῆναί τε ποταμοί θ' οἵδε. ἢ ἐν ἀρχῇ ἔφη, ἐν γῇ πολεμίᾳ τῇ Τρῳάδι. νῦν δὲ περὶ τέλει, καὶ τὰς κρήνας,

Σαλαμῖνος, ὦ πατρῷον ἑστίας βάθρον,
κλειναί τ' Ἀθῆναι, καὶ τὸ σύντροφον γένος,
κρῆναί τε ποταμοί θ' οἵδε, καὶ τὰ Τρωϊκὰ
πεδία, προσαυδῶ. χαίρετ' ὦ τροφεῖς ἐμοί.
τοῦθ' ὑμὶν Αἴας τοὔπος ὕστατον θροεῖ.
τὰ δ' ἄλλ', ἐν ᾅδου τοῖς κάτω μυθήσομαι.
ἡμι. πόνος πόνῳ πόνον φέρει.
πᾷ, πᾷ,
πᾷ γὰρ οὐκ ἔβαν ἐγώ.
κοὐδεὶς ἐπίσταταί με συμμαθεῖν τόπος.
ἰδού, ἰδού. δοῦπον αὖ κλύω τινά.
ἡμι. ἡμῶν γε ναὸς
κοινόπλουν ὁμιλίαν.
ἡμι. τί οὖν δή;
ἡμι. πᾶν ἐστίβηται πλευρὸν ἕσπερον νεῶν.
ἡμι. ἔχεις οὖν;
ἡμι. πόνου γε πλῆθος, κοὐδὲν εἰς ὄψιν πλέον.
ἡμι. ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ τὴν ἀφ' ἡλίου βολῶν
κέλευθον, ἀνὴρ οὐδαμοῦ δηλοῖ φανείς.

καὶ τοὺς ποταμοὺς καλεῖ. περὶ οἷς μέλλει τελευτᾶν. ἢ ἔστιν εὐσεβοῦς ἀνδρὸς διαμνημονεύειν πρὸ τοῦ θανάτου θεούς, τόπους, χώραν, πατρίδα, ἀδελφούς, ὥστε μετ' εὐμενείας ἀποθανεῖν. ἴσως δὲ καὶ ἐπιμαρτυρόμενος λέγει. Σύντροφον γένος. οἱ ὁμήλικες. Θροεῖ. λέγει. Τοῦθ' ὑμῖν Αἴας. περιπαθῶς ἢ τὸ ὄνομα ἀνακαλεῖται. δεῖ δὲ ὑπονοῆσαι ὅτι περιπίπτει τῷ ξίφει, καὶ δεῖ καρτερόν τινα ἐκ τὸν ὑποκριτήν, ὡς ἄξαι τοὺς θεατὰς εἰς τὴν τοῦ Αἴαντος φαντασίαν. ὁποῖα περὶ τοῦ ζακυνθίου Τιμοθέου φασίν. ὅτι ἦγε τοὺς θεατάς, καὶ ἐψυχαγώγει τῇ ὑποκρίσει ὡς σφαγέα αὐτὸν κληθῆναι.

Πόνος πόνῳ πόνον φέρει. λείπει ἡ πρός. ἵν' ᾖ, ὁ πόνος πρὸς τῷ πόνῳ, πόνον φέρει. καὶ ἔστι τὸ μὲν πόνος πόνῳ ἀρχαϊκόν. ὡς ἔργον ἐπ' ἔργῳ. τὸ δὲ δεύτερον πόνον κοινῶς· οἷον κάματον. Ἄλλως. οἱ ἀπὸ τοῦ χοροῦ περιΐασιν ὥσπερ ἐκ διαφόρων τόπων κατ' ἄλλην καὶ ἄλλην εἴσοδον, ζητοῦντες τὸν Αἴαντα. ἢ ἡ Τέκμησσα δὲ ἀλλ' ὧν ἥ τις καὶ πρώτη ἐπιτυγχάνει τῷ πτώματι. ὁ δὲ νοῦς. ὁ πόνος νῦν πόνῳ πόνον φέρει. ὡς Ὅμηρος, Πάν-
» τῃ δὲ κακὸν κακῷ ἐστήρικτο. καὶ ἐν Τραχινίαις, Νὺξ γὰρ εἰσάγει καὶ νὺξ ἀπωθεῖ διαδεδε-
» γμένη πόνον. Φέρει. ἀντὶ τοῦ ἐπιφέρεται. Κοὐδεὶς ἐπίσταταί με. οὐδεὶς οἶδέ με τόπος συμμαθεῖν. οἷον μεμαθηκότα τὸ πηγνὸς οὐδείς με οἶδε τόπος. ἀλλὰ μάτην περιῆλθεν. Συμμαθεῖν. ἀντὶ τοῦ διδάξαι. εἰς μάθησιν ἀγαγεῖν τοῦ ζητουμένου. Ἰδοὺ ἰδού. πιθανὰ ταῦτα, καὶ σχεδὸν τῆς ἀληθείας ἐγγύς. τὸ δέ. Δοῦπον. ἐλπίζοντες τῷ σώματι περιπεσεῖν. Κοινόπλουν ὁμιλίαν. ἢ συναῦται ὑπὲρ τῆς αὐτῆς νηὸς πλευσάντων. ἢ στρατιωτικῶς τὸν αὐτὸν ἡμῖν πλοῦν ἐσταλμένοι πρὸς τὴν ζήτησιν τοῦ

ὁμιλίας κλόνη δηλονότι ἡμῶν τῆς κοινόπλου νηὸς ἤγουν τοῦ ναυτικοῦ λαοῦ τοῦ ὁμοῦ ἡμῖν πλεύσαντος. Ἔχεις γάρ. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐχόντων τι ἐν ταῖς χερσί, καθ' ὃ λέγεται οὐ κεναῖς χερσὶν ἐπανήκειν, ἢ γὰρ πραγμάτων μὴ χειρῶν δεομένων.
Π ἀνέστειβηται. ἤγουν ὅλον τὸ ἑσπέριον μέρος τῶν νεῶν διώδευται. Ἀλλ' οὐδ' ἐμοὶ δή. κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν ἀπὸ τοῦ ἡλίου βολῶν. ἔστι δὲ καὶ οὕτως, ἀλλὰ οὐδὲ μὲν δὴ μολών, ἤγουν ἐλθὼν ὁ ἀνὴρ τὴν ὁδὸν τὴν ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἀ-

Χο. τίς ἂν δή μοι, τίς ἂν
φιλοπόνων ἁλιαδᾶν
ἔχων ἀΰπνους † ἄγρας,
ἢ τίς Ὀλυμπιάδων θεῶν, ἢ ῥυτῶν
Βοσπορίων ποταμῶν ἴδρις,
τὸν ὠμόθυμον εἴ ποθι πλαζόμενον
λεύσσων ἀπύοι;
σχέτλια γὰρ ἐμέ γε τὸν μακρῶν ἀλάταν
πόνων, οὐρίῳ μὴ πελάσαι δρόμῳ,
ἀλλ' ἀμενηνὸν ἄνδρα μὴ λεύσσειν ὅπου.
Τε. ἰώ, ἰώ μοί μοι.
Χο. τίνος βοὴ πάραυλος ἐξέβη νάπους;
Τε. ἰὼ τλήμων.
Χο. τὴν δουρίληπτον δύσμορον νύμφην ὁρῶ
Τέκμησσαν, οἴκτῳ τῷδε συγκεκραμένην.
Τε. οἴχωκ', ὄλωλα, διαπεπόρθημαι φίλοι.
Χο. τί δ' ἐστίν;
Τε. Αἴας ὅδ' ἡμῖν ἀρτίως νεοσφαγὴς
κεῖται, κρυφαίῳ φασγάνῳ περιπτυχής.

[illegible] δηλονότι φανεὶς οὐδαμοῦ. τουτέστιν ἐν οὐδενὶ τόπῳ φαίνεται. Δηλοῖ. ἀντὶ τοῦ θηλυκοῦ δηλοῦται. Τίς ἂν δή μοι. ὅλος ὁ χορὸς εἰς ἓν συνελθὼν ταῦτά φησι. Τίς ἂν φιλοπόνων ἁλιαδᾶν. τίς τῶν ἁλιέων ἀεὶ ἀγρυπνεῖν εἰθισμένων διὰ τὴν ἄγραν. ἢ τίς θεὰ Ὀλυμπιάς. ἢ ποταμῶν ἴδρις. τουτέστι ναΐς, ἀπαγγεῖλαι εἴ που λεύσσει τὸν ὠμόθυμον. ἁλιάς, τὸ ἁλιευτικὸν πλοῖον. ἁλιάδαι δέ, οἱ παῖδες τῶν ἁλιέων, ἤγουν οἱ ἁλιεῖς, ὡς Ἀσκληπιάδαι οἱ ἰατροί. Ῥυτῶν. τῶν ῥεόντων παρὰ τὴν ῥύσιν. ἤγουν ἢ τίς θεὰ ἴδρις τῶν ῥυτῶν ποταμῶν τῶν Βοσπορείων. Βοσπορείων. ἴσως τῶν Ἑλλησποντίων. τῶν εἰς τὸν Βόσπορον ῥεόντων Θρᾳκικῶν ποταμῶν. δύο δέ εἰσι Βόσποροι. ὁ μὲν κατὰ τὴν Προποντίδα. ὁ δὲ Θρακικός, ὥς φησι Φιλέας. Ἀπύοι. εἴποι. Σχέτλια γὰρ ἐμέ γε. δεινὰ γὰρ πράγματα ἐμὲ τὸν ἐπιπόνως πλανηθέντα, μὴ εὐθυδρομῆσαι εἰς τὸ τῆς ζητήσεως μέρος, καθ' ὃ Αἴας ἐποιήσατο τὴν ἔφοδον. τοῦτο γὰρ ἂν εἴη οὐρίῳ. Ἀλλ' ἀμενηνόν. ἐφ' ἑαυτοῦ οὐκ ἐπὶ τοῦ Αἴαντος. σχέτλια ἂν εἴη μὴ ἐπιτετυχηκέναι αὐτοῦ. ἀλλ' ἠσθενηκέναι μετὰ τῆς ζητήσεως.
Π πάραυλος. παρατεταμένη, ἐγγὺς παρὰ τὴν αὐλήν. ἢ θρηνητικὴ παρὰ τοὺς αὐλούς. Ἰὼ τλήμων. τοῦτο ἐν τῷ ἐμφανεῖ γινόμενον, ὅπερ δηλοῖ ὁ χορός. Ἄλλως. Τέκμησσα βοᾷ ἐπιτυχοῦσα τῷ σώματι. φαίνεται γὰρ οὐδέπω ἐνώπιος οὖσα τῷ χορῷ. Τὴν δουρίληπτον. ἤγουν τὴν Τέκμησσαν ὁρῶ τὴν δύσμορον τὴν δορίληπτον, τουτέστι τὴν ἐν αἰχμαλωσίᾳ νυμφευθεῖσαν. Κρυφαίῳ. τῷ λαθραίως τῶν φίλων πεπονότι. ἢ ἀποκεκρυμ-

μένῳ.

ΧΟ. ἰώ μοι ἐμῶν νόστων.
ἰώ μοι, κατέπεφνες ἄναξ
τόνδε συνναύταν
ἰὼ τάλας. ἰὼ ταλαίφρον γύναι.
ΤΕ. ὡς ὧδε τοῦδ' ἔχοντος, αἰάζειν πάρα.
ΧΟ. τίνος ποτ' ἆρ' ἔπραξε χειρὶ δύσμορος;
ΤΕ. αὐτὸς πρὸς αὑτοῦ δῆλον. ἐν γάρ οἱ χθονὶ
πηκτὸν τόδ' ἔγχος περιπετὲς κατηγορεῖ.
ΧΟ. ἰώ μοι ἐμᾶς ἄτας. οἷος ἄρ' αἱμάχθης,
ἄφρακτος φίλων.
ἐγὼ δ' ὁ πάντα κωφός,
ὁ πάντ' ἄϊδρις, κατημέλησα.
πᾶ πᾶ
κεῖται ὁ δυστράπελος,
ὁ δυσώνυμος Αἴας·
ΤΕ. οὔτοι θεατός. ἀλλά νιν περιπτυχεῖ
φάρει καλύψω τῷδε παμπήδην, ἐπεὶ
οὐδεὶς ἂν ὅστις ἦ φίλος τλαίη βλέπειν
φυσῶντ' ἄνω πρὸς ῥῖνας. ἔκ τε φοινίας

μένῳ εἰσδεδυκότι εἰς τὸ σῶμα. τὸ δὲ περιπτυχὲς, κυριώτατα μὲν ὠνόμασται, ἡμῖν δὲ δυσμετάβλητον, τινὲς δὲ περικεκυλισμένος. Ἰώ μοι ἐμῶν νόστων. ἐν προσώποις περὶ ἑαυτοῦ ὀλοφύρονται. Τόνδε συνναύταν. ἀντὶ τοῦ ἐμὲ τὸν χορὸν συμβοηθόν. Τίνος ποτ' ἆρ' ἔπραξε. ἤγουν διὰ χειρὸς τίνος ἄρα ἔπραξε τὸν φόνον, οἱ ἀττικοὶ τὸ ἄρα ὅταν μὲν ἐρωτηματικὸν ᾖ, τροχαϊκῶς γράφουσιν. ὅταν δὲ ὡς σύνδεσμος συναπτικὸς λέγηται, ἀδιαφόρως ποτὲ μὲν τροχαϊκῶς, ποτὲ δὲ πυρριχιακῶς. Ἐν γάρ οἱ χθονί. αὐτὸ τὸ σχῆμά φησι δηλοῖ ὅτι ὑφ' ἑαυτοῦ ἀνῃρέθη. πᾶν δὲ ἀμυντήριον, καὶ δόρυ καὶ ἔγχος καλοῦσιν οἱ νεώτεροι. Πηκτόν. περιπεπηγὸς αὐτῷ. Κατηγορεῖ. σημαίνει, λέγει. τὸ δὲ ὅλον οὕτως. πηκτὸν τὸ ἐν γῇ ὂν δηλονότι ἐν τῇ χθονὶ τόδε τὸ περιπετὲς ἔγχος αὐτοῦ, κατηγορεῖ ἤγουν περιιστᾷ ὅτι ὑφ' ἑαυτοῦ δηλονότι ἐφονεύθη, κατηγοροῦσιν ἀεὶ τὰ φαῦλα ἀπὸ γενικῆς εἰς αἰτιατικήν, κατηγορεῖν δὲ τὸ περιστᾶν καὶ δεικνύειν μετ' αἰτιατικῆς μόνης λέγεται. Οἷος ἄρ' αἱμάχθης. μόνος ᾑματώθης. Περιπετές. ᾧ περιέπεσε. τοῦ δὲ θεατοῦ εἰδότος τὸν τρόπον τῆς αὐθαιρέσεως, ἔδει καὶ τὸν χορὸν καὶ τὴν Τέκμησσαν πολυπραγμονῆσαι. Ἄφρακτος φίλων. ἀφύλακτος. οὐ πεφραγμένος ἢ τετειχισμένος τοῖς φίλοις. διὰ τὸ ἀπαντηθέντας καταλιπεῖν σε. Ὁ πάντα κωφός. τὰ πάντα εἰς τὴν ἀπάτην. ἔσω δέ φησιν ὁ ἀναίσθητος καὶ ἠμέλησα. Πᾶ πᾶ. ταῦτα κατ' ἄλλης ἀρχῆς. βουλόμενοι τὸ σῶμα θεάσασθαι ταῦτα λέγουσιν. ὃ διακωλύει ἡ Τέκμησσα. Ὁ δυστράπελος. δύσκολος, δυσκίνητος. ἀμετάτρεπτος. ὃς οὐχ εὗρεν ἐκφυγὴν τῷ πάθει. οὕτω λέγουσι καὶ δυστράπελον τὸ σχῆμα, τὸ οὐκ εὐδιάλλακτον. Ἄλλως. δυστράπελόν φασιν ἀττικοὶ τὸν ἀμετακίνητον ἐν ὀργῇ ἢ διαθέσει ἢ φιλονεικίᾳ. τὸν αὐτὸν δὲ καὶ ἀτράπελον. Ὁ δυσώνυμος Αἴας. ὡς καὶ αὐτὸς λέγει ὁ Αἴας. λέγεται δυσώνυμος καὶ οὗ τὸ ὄνομα ἐπαχθῶς οἱ ἄνθρωποι λέγονται διὰ τὸ μῖσος, ὅπερ ἔχουσι πρὸς αὐτόν, καθὸ λέγεται δυσώνυμος ὁ Ἰούδας. Φάρει καλύψω. ἦθος γυναικὸς τὸ μὴ ἀσχημόνως δεικνύναι τὸ σῶμα. Παμπήδην, παντελῶς. ὅλον τὸ σῶμα. Οὐδεὶς ἂν ὅστις ἦ φίλος.

ὁ περὶ τὸ βολικὸν. ἐπιοὺκ εἰκὸς ἐν τοῖς δεινοῖς τοὺς φίλους μαλακίζεσθαι. Τλᾶσθ βλέπειν. ὑπομείνη. τλῶ, δ' ὑπομένω ὁ πρῶτος, ὁ μέλλων τλήσω, δεύτερος ὁ ἔτλην, δ' ἐνικὸν τλῆθι. Μελανθὲν αἷμα. χυθὲν ὤφειλεν εἰπεῖν, ἢ χ ξηρὸν ἀπὸ τῆς οἰκείας σφαγῆς. ὁ δὲ δ' μέλαν ἐστὶν δ' αἷμα μελανθὲν αἷμα λέγει.

Τίς σε βαστάσει φίλων. πάντα τὰ ἀπὸ ῥηματικὰ, καὶ μάλιστα τῶν πρώτων προσώπων τῶν ἐνικῶν ὑπὸ τακτικῷ γράφεται. Ὡς ἀκμαῖος. καίριος. κατὰ καιρόν. παρὰ τὴν ἀκμὴν τοῦ καιροῦ. καλῶς δὲ ζητεῖ τὸν τεῦκρον, ἵνα ἡ κηδεία γένηται ἀπὸ τοῦ συγγενοῦς. Συγκαθαρμόσαι. περιστεῖλαι. Ὡς καὶ τοῖς ἐχθροῖς. αὔξησις τοῦ δ' πάθους. ὡς καὶ τοὺς δυσμενεῖς ἐλεεῖν. Εμελλες τάλας. ἰακῶς. ἐῴκεις ἄρα καὶ δῆλος ἦς. Στερεόφρων. οἷον ἐφ' οἷς ἐνόησας καὶ ἤλπιζες πεπεισμένος ὑπὸ τῆς ἀγελῶν, ἔμελλες πληρώσειν κατὰ τὰς φρένας τὴν μοῖραν. Πάννυχα καὶ φαέθοντα. κατὰ νύκτα καὶ ἡμέραν. φαέθων ὁ ἥλιος καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἡλίου. Ὠμόφρων. ἀττικῶς μέγα. οὔριστ τὰς αὐτὰς ἔχου σ ὀρθὰς ὁ κλητικὰς, οὕτω καὶ ὦ Λύσιμε γ' αἴας, ἀντὶ τοῦ αἴαν.

Ἀρχῶν χρόνος. ἀρχηγός. πηννιαῖα δὲ, ἡ ἰσχυρά. Ἀειστόχειρ ὁ πηνναῖος περὶ τὰ ἀριστεῖα. δ' δὲ ὅλ), μέγας ἄρα ἄρχων ἦγεν τὸ στάσης ἦν πημάτων, ὁ χρόνος ἐκεῖνος ἡμᾶς περὶ τῶν ὅπλων ἐκφέρων, ἀριστόχειρ, ἤσου ὑπὲρ τοῦ φανῆναι δ' ἄριστον ταῖς χερσίν

(γῆς.

πληγῆς, μελανθὲν αἷμα ἀπ' οἰκείας σφαγῆς.
οἴμοι, τί δράσω. τίς σε βαστάσει φίλων.
ποῦ Τεῦκρος, ὡς ἀκμαῖος εἰ βαίη, μόλοι,
πεπτῶτ' ἀδελφὸν τόνδε συγκαθαρμόσαι.
ὦ δύσμορ' Αἴας, οἷος ὢν, οἵως ἔχεις,
ὡς ὁ παρ' ἐχθροῖς ἄξιος θρήνων τυχεῖν.

ΧΟ. ἔμελλες τάλας,
ἔμελλες χρόνῳ στερεόφρων
ἄρ' ἐξανύσειν κακὰν
μοῖραν ἀπειρεσίων
πόνων. τοῖά μοι
πάννυχα καὶ φαέθοντ'
ἀνεστέναζες ὠμόφρων
ἐχθοδόπ' ἀτρείδαις
οὐλίῳ σὺν πάθει.
μέγας ἄρ' ἦν ἐκεῖνος ἄρχων χρόνος
πημάτων, ἦμος ἀριστόχειρ
ὅπλων ἔκειτ' ἀγὼν πέρι.

ΤΕ. ἰώ μοι μοι.

ΧΟ. χωρεῖ πρὸς ἡμᾶς (οἶδα) γενναία λύη.

ΤΕ. ἰώ μοι μοι.

ΧΟ. οὐδ' ἐμὲ σ' ἀπιστῶ καὶ δὶς οἰμῶξαι γύναι,
τοιοῦδ' ἀποβλαφθεῖσαν ἀρτίως φίλου.

ΤΕ. σοὶ μὲν δοκεῖν ταῦτ' ἔστ', ἐμοὶ δ' ἄγαν φρονεῖν.

ΧΟ. ξυναυδῶ.

ΤΕ. οἴμοι τέκνον, πρὸς οἷα δουλείας ζυγὰ
χωροῦμεν. οἷοι νῷν ἐφεστᾶσι σκοποί.

Οὐδέν σ' ἀπιστῶ. εἰώθασιν ἐν τοῖς πάθεσιν καὶ συγχωρεῖν τοῖς ἀλγοῦσι. φέρει δὲ τὸ ῥ καὶ κέρον τοῦ θρήνου καὶ παραμυθίαν. Σοὶ μὲν δοκεῖν. σοὶ μὲν ταῦτα ἐν δόξῃ καταλαμβάνεται, ἐγὼ δὲ σαφῶς ἐπίσταμαι. ἔστι μὲν δὲ τῷ χορῷ εἰκεῖ ὅτι ἧς πρὸς ἅπαντα. ἀλλ' οὐχ ὅσον πρὸς τὴν τέκμησιν. Δοκεῖν. δοξάζειν. Ἄγαν φρονεῖν. δ' αἰσθάνεσθαι τῆς λύπης. Δουλείας ζυγά. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ζυγοῦ τῶν ζευγνυμένων

τοὺς βοῦς. Σκόπει· οἱ ἄξιοι δὴ. Ὤμοι ἀναλγήτων. ἀσυμπαθεῖ τῶν πράξαντων. ἢ τῶν μὴ δ᾽ ὅλως ἀλγούντων ἐπὶ ταῖς συμφοραῖς τῶν ἑλλήνων. ἢ πολυαλγήτων τῶν εἰς πολλὰ ἄχη ἡμᾶς ἐμβεβληκότων. Ἄλλως. γράφεται ἰώ μοι. περὶ παθῶν δὲ ὁ χορὸς ἀναβοᾷ ἐκ τοῦ τεκμήρασθαι λόγου. Ἄναυδον ἔργον. ἔργον ἄῤῥητον, ὅπερ δηλονότι ἔχουσιν ἐν τῇ γνώμῃ πράττειν, εἰρηκὼς ἐν τῇδε τῇ λύπῃ τῶν ἀσυμπαθῶν Ἀτρειδῶν. ἄῤῥητον δὲ τὸ μὴ δυνάμενον ῥηθῆναι, καὶ τὸ μὴ ἄξιον ῥηθῆναι. ἢ ὡς ἀπρόσωπον οὐκ ἔστιν ἄξιον λέγεσθαι, ἢ ὡς αἰσχρὸν, ἢ ὡς μυστηριῶδες, ἄῤῥητον ὑπερβολικῶς καὶ τὸ μέγα ἐστὶ τὸ πολύ. Τοῦδ᾽ ἄχει. τῇ παρούσῃ συμφορᾷ. Οὐκ ἂν τάδ᾽ ἔστη. οὐκ ἂν ταῦτα ἐπράχθη, οὕτω μὴ θεῶν βουλομένων ὥστε καὶ ταῦτα ἔστι προσδοκᾶν περὶ τῶν Ἀτρειδῶν. ἀλλὰ πρὸς τὸ εἰρημένον ὑπὸ τοῦ θεοῦ. ἀλλ᾽ ἀπείργοι θεὸς φησὶν οὐκ εἰκὸς συλλήψεσθαι ἡμῖν τοὺς θεοὺς, ἐπεὶ οὐδὲν ἐπράχθη ταῦτα. Ἄγαν γ᾽ ὑπερβριθές. μέγα καὶ βαρὺ ἤνυσαν οἱ πράξαντες τὰ περὶ τὸν Αἴαντα. ὅ ἐστιν οἱ αἴτιοι τούτων. Φυτεύει. ἀντὶ τοῦ ἐφύτευσεν. ἤγουν τοιαύτης βλάβης ἀφορμὴν ἔδωκε Παλλὰς ἡ μεγάλη θεὸς, ἡ θυγάτηρ τοῦ Διὸς, εἰς χάριν τοῦ Ὀδυσσέως. τὸ φυτεύειν ἐπὶ φυτοῦ λέγεται κυρίως, ἤγουν τὸ τὴν ῥίζαν αὐτοῦ καταβάλλειν. ἀπὸ τούτου δὲ περὶ τοῖς πρακτικοῖς καὶ ἐπ᾽ ἀνθρώπων. ὡς παρ᾽ Εὐριπίδου, οὗτος φυτεύει πέλοπα. καὶ ἁπλῶς ἐπὶ τοῦ καταβάλλειν ἀρχὴν ἔν τινι πράγματι. ὡς ἐνταῦθα. Κελαινώπαν. οἷον οὐκ ἐν τῷ φανερῷ ἀλλ᾽ ἐν σκότῳ ἢ δυσβλεπόμενον καὶ μέλανα. καὶ τὸν κεκρυμμένον καὶ δόλιον. καὶ οὐχ ἁπλοῦν θυμὸν ἐφυβρίζει. ἔξωθεν δὲ ἡ κατὰ. τὸ δὲ ἡμᾶς λείπει. ἵν᾽ ᾖ, κατὰ τὸν θυμὸν ἐφυβρίζει ἡμᾶς. κελαινώπαν δὲ θυμὸν ἤγουν βαρυγνώμονα ψυχήν. Τοῖς μαινομένοις. τοῖς διὰ μανίαν συμβεβηκόσιν. Γελώντων. ἀντὶ τοῦ γελάτωσαν. Κἀπιχαιρόντων. ἤγουν ἐπιχαιρέτωσαν. Ἴσως τοι κεἰ βλέποντα. καὶ νῦν βλέποντα εἶπεν ἀντὶ τοῦ ζῶντα. διὸ τὸ χ προσκείσθω. τὸ δὲ οἰμώζω ἀμετάβατον καὶ οἰμώζω τὸν τεθνηκότα· Ἐμοὶ πικρός. μᾶλλον ἐμοὶ πικρὸς τέθνηκεν

Χο. ὤμοι ἀναλγήτων
διστῶν ἐθρόησας
ἄναυδον ἔργον Ἀτρειδᾶν τοῦδ᾽ ἄχει.
ἀλλ᾽ ἀπείργοι θεός.
Τε. οὐκ ἂν τάδ᾽ ἔστη τῇδε, μὴ θεῶν μέτα.
Χο. ἄγαν γ᾽ ὑπερβριθὲς ἄχθος ἤνυσαν.
Τε. τοιόνδε μέντοι Ζηνὸς ἡ δεινὴ θεὸς
Παλλὰς φυτεύει πῆμ᾽ Ὀδυσσέως χάριν.
Χο. ἦ ῥα κελαινώπαν
θυμὸν ἐφυβρίζει
ὁ πολύτλας ἀνήρ,
γελᾷ δὲ τοῖς μαινομένοις ἄχεσιν
πολὺν γέλωτα· φεῦ, φεῦ,
ξύν τε διπλοῖ βασιλῆες
κλύοντες Ἀτρεῖδαι,
Τε. οἱ δ᾽ οὖν γελώντων κἀπιχαιρόντων κακοῖς
τοῖς τοῦδ᾽. ἴσως τοι κεἰ βλέποντα μὴ ᾽πόθουν,
θανόντ᾽ ἂν οἰμώξειαν ἐν χρείᾳ δορός.
„ Οἱ γὰρ κακοὶ γνώμαισι, τἀγαθὸν χεροῖν
„ Ἔχοντες, οὐκ ἴσασι, πρίν τις ἐκβάλῃ.
ἐμοὶ πικρὸς τέθνηκεν, ἢ κείνοις γλυκὺς,
αὑτῷ δὲ τερπνός. ὧν γὰρ ἠράσθη τυχεῖν,
ἐκτήσαθ᾽ αὑτῷ, θάνατον, ὅνπερ ἤθελεν.
Χο. πῶς δῆτα τοῦδ᾽ ἐπεγγελῷεν ἂν κάτα.

ὑπὸ ἐκείνοις γλυκύς. ἐπεὶ ὧν ἐπεθύμει ἔτυχεν. οὐκ ἂν δὲ ἐπεγγελῷεν αὐτῷ οἱ ἐχθροί, ὡς αὐτοὶ τῆς ἀπωλείας αἴτιοι γενόμενοι. Θεοῖς τέθνηκε. θεῶν βουλομένων. οὐ γὰρ οἱ Ἕλληνες τὴν τοιαύτην αἰτίαν αὐτῷ παρέσχον. Ἰώ μοι μοι. δεῖ γενέσθαι βοήν. ἣν ἀκούσας ὁ χορὸς ἐφίστησι, γνωρίζων τὸ φθέγμα τοῦ Τεύκρου βοῶντος. Ἐπίσκοπον μέλος. σημαντικόν. ἔφορον. οὐχ ὑμνητικὸν τῆς συμφορᾶς. ἀλλ' ἐστοχασμένον. Ὦ φίλτατ' Αἴας. ἔρχεται μεταπεμφθεὶς ὑπὸ Τεκμήσσης. Ἆρ' ἠμπόληκας. ἐνεπόλησας. ἐκέρδανας. καὶ τοῦτο φαῦλον λέγεται. ἐμπορικὸν γάρ, ἀντὶ τοῦ περιεποίησας. Ὡς ὧδ' ἐχόντων. τὸ ἑξῆς ὡς ὧδ' ἐχόντων πάρα στενάζειν. Περισπερχές. ἀντὶ τοῦ βαρύ. ἤτοι ἀμηχανίαν ἐμποιοῦν. περισσῶς κατεσπεῖσον, ἀπὸ τοῦ περισπέρχεσθαι τὸ περιστρέφεσθαι, οἱ ἐν δεινῷ τινὶ καταστάντες ἢ χρείᾳ, καὶ μὴ εὑρίσκοντες λύσιν τούτων, ἄνω καὶ κάτω φέρονται πλανώμενοι ὑπὸ ἀπορίας, ἐφ' ὧν λέγεται καὶ τὸ ἀλύειν, ὃ γίνεται ἀπὸ τῆς ἄλης ἡ πλάνη. Τί δὲ τέκνον τὸ τοῦδε. ἢ πρὶν ἀκοῦσαι τῶν ἐγγέλων ὁ Τεῦκρος ἔδειξε τὴν βουλὴν τὸν παῖδα κηδεμονεῖν ἀφ' ἑαυτοῦ φονίμως. Ὡς κενῆς σκύμνον λεαίνης. κεκενωμένης. καὶ ἐστερημένης τοῦ συζύγου. καλῶς δὲ αὐτῷ παραδείγματι χρῆται. οἱ γὰρ κυνηγοὶ τηροῦσι τὸν καιρὸν ὁπότε ἔρημοι τῶν μητέρων γίνονται οἱ σκύμνοι. Ὁδός θ' ὁδῶν. οὐ λέγει τὴν ἐπὶ τὴν Μυσίαν. ἐπεὶ φέρει

Θεοῖς τέθνηκεν οὗτος, οὐ κείνοισιν, οὔ.
πρὸς ταῦτ' Ὀδυσσεὺς ἐν κενοῖς ὑβριζέτω.
Αἴας γὰρ αὐτοῖς οὐκέτ' ἐστὶν, ἀλλ' ἐμοὶ
λιπὼν ἀνίας, καὶ γόους, διοίχεται.
τευ. ἰώ μοι μοι.
χο. σίγησον. αὐδὴν γὰρ δοκῶ Τεύκρου κλύειν,
βοῶντος ἄτης τῆσδ' ἐπίσκοπον μέλος.
τευ. ὦ φίλτατ' Αἴας, ὦ ξύναιμον ὄμμ' ἐμοί,
ἆρ' ἠμπόληκας ὥσπερ ἡ φάτις κρατεῖ;
χο. ὄλωλεν ἀνὴρ Τεῦκρε, τοῦτ' ἐπίστασο.
τευ. ὤμοι βαρείας ἆρα τῆς ἐμῆς τύχης.
χο. ὡς ὧδ' ἐχόντων,
τευ. ὢ τάλας ἐγὼ τάλας.
χο. πάρα στενάζειν.
τευ. ὢ περισπερχὲς πάθος.
χο. ἄγαν γε Τεῦκρε.
τευ. φεῦ τάλας. τί γὰρ τέκνον
τὸ τοῦδε, ποῦ μοι γῆς κυρεῖ τῆς Τρῳάδος;
χο. μόνος παρὰ σκηναῖσιν.
τευ. οὐχ ὅσον τάχος
δῆτ' αὐτὸν ἄξεις δεῦρο, μή τις ὡς κενῆς
σκύμνον λεαίνης δυσμενῶν ἀναρπάσῃ;
„ ἴθ', ἐγκόνει, σύγκαμνε. τοῖς θανοῦσί τοι
„ φιλοῦσι πάντες κειμένοις ἐπεγγελᾶν.
χο. καὶ μὴν ἔτι ζῶν, Τεῦκρε, τοῦδέ σοι μέλειν
ἐφίετ' ἀνὴρ κεῖνος, ὥσπερ οὖν μέλει.
τευ. ὢ τῶν ἁπάντων δὴ θεαμάτων ἐμοὶ
ἄλγιστον, ὧν προσεῖδον ὀφθαλμοῖς ἐγώ.
ὁδός θ' ὁδῶν ἁπασῶν ἀνιάσασα δὴ
μάλιστα τοὐμὸν σπλάγχνον, ἣν δὴ νῦν ἔβην.
ὦ φίλτατ' Αἴας, τὸν σὸν ὡς ἐπῃσθόμην
μόρον διώκων, κἀξιχνοσκοπούμενος.

γοῦ, ἣν δὴ νῦν ἔβην. ἀλλὰ ταύτην ἣν ἦλθον ὁδὸν εἰς τὸ ἰδεῖν τὸν νεκρόν. Διώκων. ἤγουν φθάσαι ζητῶν. Κἀξιχνοσκοπούμενος. κατ' ἴχνος ἀκολουθῶν. Ὀξεῖα γάρ σου βάξις. οὐ κοινῶς τὸ ὀξὺ ἀντὶ τοῦ φήμης. ἀλλ' ὁρμὴν ἔχει περὶ τοῖς ἀξιώμασι προβεβηκόσι. Ὡς θεοῦ. ἤγουν ὡς ἀπὸ θεοῦ. ἢ ὥσπερ θεοῦ. ἔστι δὲ πρὸς τὴν φήμην μόνον. ἐπεὶ γίνεται βλάσφημον διὰ τῆς ἐξῆς. Ὑπεστέναζον. ἴσως ἡσύχως ἐστέναζε δεδοικὼς τοὺς ἐχθρούς. Ἴθ' ἐκκάλυψον. πρὸς τὸν χορόν φησιν. ἢ τινὰ τῶν θεραπόντων. ἡ γὰρ τέκμησσα περὶ τὸν παῖδα ἀπῄει. Ὦ δυσθέατον. ὡς ἀνακαλύψας τὸ πρόσωπον φησι. Κατασπείρας. δαιμονίως καὶ τὸ σπείρας. οἷον ἀρχὴν κακῶν παρασχών. ἢ τὸ σπείρας ἐπὶ πλήθους κακῶν τακτέον. Ἤπου Τελαμών. ἅμα μὲν πρὸς τὰ τῆς ἱστορίας, ὅτι ἐκβέβληται. ἅμα δὲ καὶ πρὸς τὸ πιθανὸν τῆς ὑπονοίας. Εὐπρόσωπος. ἀντὶ τοῦ εὐπροσώπως. τουτέστιν ἱλαρῷ προσώπῳ. εὐπρόσωπος δὲ ὁ εὐειδής, καὶ ἀπὸ τούτου εὐπρόσωπος αἰτία, ἡ πιθανὴ καὶ εὐπρεπής. Ἐπάγει δὲ τὸ ἐναντίον ὁ λόγος, ἤγουν οὐκ εὐμενῶς με δέξεται, πρὸς ὃ ἐπάγεται, πῶς γὰρ οὐχ, ὅτῳ πάρα ἤγουν ὅτῳ μηδέν, τουτέστι μηδαμῶς πάρεστιν οὐδ' εὐτυχοῦντι πλὴν γελᾶν ἱλέως. Πῶς γὰρ οὐχ ὅτῳ πάρα. πῶς γὰρ οὗτός με ἱλέως δέξεται, ᾧ καὶ εὐτυχοῦντι τὸ προσηνὲς ἄπεστι καὶ ἱλαρὸν οὐχ ὅτῳ πάρα, οὐχ ᾧ τινι οὐδ' εὐτυχοῦντι πάρεστι τὸ γελᾶν. εὐτυχοῦντι δὲ εἶπεν οὐκ ἀντὶ τοῦ ἡμῶν ἐσφαλμένῳ, ἀλλ' ἀντὶ ταῖς ἀνδραγαθίαις τοῦ υἱοῦ καὶ τῇ ἁλώσει τῆς Τροίας. Ποῖον οὐκ ἐρεῖ κακόν. οἷον, τίνος ἀπόσχοιτο λόγου. Τί κρύψει. κακὸν σιγήσει ἀπὸ κοινοῦ. Τὸν ἐκ δορός. ἤγουν τὸν γεγονότα νόθον ἐκ δορὸς πολεμίου, τουτέστιν ἐκ γυναικὸς αἰχμαλώτου πολεμίας κρατηθείσης. Ὡς τὰ σά. ὅπως τὰ σά. Τοιαῦτ' ἀνὴρ δύσοργος. τὸ μὲν δύσοργος ἐκ φύσεως. λέγει γὰρ αὐτὸν ἀεὶ σκυθρωπόν. τὸ δὲ ἐν γήρᾳ εἰς ἐπίτασιν. Πρὸς οὐδέν. πρὸς οὐδὲν ἀληθές. ἢ αἴτιον μοι. Εἰς ἔριν. εἰς μάχην. ἔρις ὁ ζῆλος καὶ ἡ μίμησις, καὶ ἔρις ἡ μάχη.

ὀξεῖα γάρ σου βάξις ὡς θεοῦ τινος,
διῆλθ' Ἀχαιοὺς πάντας, ὡς οἴχῃ θανών.
ἁγὼ κλύων δείλαιος, ἐκποδὼν μὲν ὤν,
ὑπεστέναζον· νῦν δ' ὁρῶν, ἀπόλλυμαι.
οἴμοι.
ἴθ' ἐκκάλυψον, ὡς ἴδω τὸ πᾶν κακόν.
ὦ δυσθέατον ὄμμα, καὶ τόλμης πικρᾶς,
ὅσας ἀνίας μοι κατασπείρας, φθίνεις.
ποῖ γὰρ μολεῖν μοι δυνατὸν, εἰς ποίους βροτοὺς,
τοῖς σοῖς ἀρήξαντ' ἐν πόνοισι μηδαμοῦ.
ἤπου Τελαμὼν σὸς πατὴρ, ἐμός θ' ἅμα,
δέξαιτ' ἂν εὐπρόσωπος, ἵλεώς τ' ἴσως
χωροῦντ' ἄνευ σοῦ; πῶς γὰρ οὐχ. ὅτῳ πάρα
μηδ' εὐτυχοῦντι, μηδὲν ἥδιον γελᾶν.
οὗτος, τί κρύψει; ποῖον οὐκ ἐρεῖ κακόν;
τὸν ἐκ δορὸς γεγῶτα πολεμίου νόθον,
τὸν δειλίᾳ προδόντα, καὶ κακανδρίᾳ
σὲ φίλτατ' Αἴας, ἢ δόλοισιν, ὡς τὰ σὰ
κράτη θανόντος, καὶ δόμους νέμοιμι σούς.
τοιαῦτ' ἀνὴρ δύσοργος ἐν γήρᾳ βαρὺς
ἐρεῖ πρὸς οὐδὲν, εἰς ἔριν θυμούμενος.

Τέλος. κατὰ τὸ τέλος ἐπιφθεγματικῶς. Ἀπορριφθήσομαι. ἐκπεσοῦμαι τῆς γῆς τῆς πατρῴας. Δοῦλος λόγοισιν. ταῖς τοῦ πατρὸς λοιδορίαις. Πολλοὶ μὲν ἐχθροί. πολλοὶ ἐχθροὶ Ἕλληνές τε καὶ Τρώων, ὀλίγοι δὲ ὠφελήσιμοι Ἑλλήνων. Πῶς ἀποσπάσω. πῶς φησι τὸ σῶμα ἀπὸ τοῦ ξίφους ἑλκύσω. συμπλακεῖσθαι δὲ βούλεται καὶ θάπτειν αὐτόν. καλῶς δὲ τῇ μὲν τεκμήσῃ περιΐψε τὸ σκεπάσαι αὐτὸν ὡς γυναικί. τοῦ δὲ Τεύκρου ὡς ἀνδρὶ καὶ ἀδελφῷ, τὰ δέοντα ποιεῖν περὶ τὸ σῶμα. Τοῦ δ' αἰόλου κνώδοντος. τῆς ἀκμῆς τοῦ ξίφους, τῆς ὀξείας εἰς τὸ καίνειν ὡς ὀδοὺς. ὀδοῦσι γὰρ παραβάλλεται ὀξέσιν. ἀπὸ δὲ τοῦ ἄκρου τὸ ξίφος δηλοῖ. Αἰόλου. τὴν συνεχῆ κίνησιν παρέχοντος διὰ τὴν λεπτότητα. Πρισθείς. ἤγουν δεθείς. Αντύγων. ἤγουν ἁρμάτων. Πεσήματι. ἀντὶ τοῦ πτώματι. Κἀκεῖνον. δηλονότι τὸν ζωστῆρα. Ἐγὼ μὲν οὖν. καλῶς τὸ φάναι πάντα κατὰ γνώμην θεῶν γίνεσθαι. εἰσὶ γάρ τινες ἑτεροδοξοῦντες. Ὅτῳ δὲ μὴ τάδ' ἐστί. τὸ ἐκ θεῶν μηχανᾶσθαι ταῦτα. Κεῖνα στεργέτω. τὰ ἑαυτοῦ δόγματα. γέγονε δὲ τοῦτο καὶ παροιμιακόν. Μὴ τεῖνε. ἀντὶ τοῦ ἀπότεινε λόγον δηλονότι. τὸ ἀποτείνειν γὰρ ἐπὶ λόγου λέγεται οἷον ἀπέτεινε λόγον μακρόν. Ἀλλὰ φράζου. σκόπει ὅπως κρύψεις τὸν ἄνδρα ἐν τάφῳ, ὅπως ἀντὶ τοῦ πῶς, ἢ ἀντὶ τοῦ ἵνα, ἢ ἀντὶ τοῦ καθὰ ἐνταῦθα. ἀντὶ τοῦ πῶς.

πέλας δ' ἀπωσθεὶς γῆς ἀπορριφθήσομαι,
δοῦλος λόγοισιν ἀντ' ἐλευθέρου φανείς.
τοιαῦτα μὲν κατ' οἶκον. ἐν Τροίᾳ δέ μοι
πολλοὶ μὲν ἐχθροί, παῦροι δ' ὠφελήσιμοι.
καὶ ταῦτα πάντα, σοῦ θανόντος εὑρόμην.
οἴμοι, τί δράσω; πῶς σ' ἀποσπάσω πικροῦ
τοῦδ' αἰόλου κνώδοντος; ὦ τάλας, ὑφ' οὗ
φονέως ἄρ' ἐξέπνευσας. εἶδες ὡς χρόνῳ
ἔμελλέ σ' Ἕκτωρ καὶ θανὼν ἀποφθίσειν.
σκέψασθε πρὸς θεῶν, τὴν τύχην δυοῖν βροτοῖν
Ἕκτωρ μὲν, ᾧ δὴ τοῦδ' ἐδωρήθη πάρα,
ζωστῆρι πρισθεὶς, ἱππικῶν ἐξ ἀντύγων
ἐκνάπτετ' αἰὲν, ἔστ' ἀπέψυξεν βίον.
οὗτος δ' ἐκείνου τήνδε δωρεὰν ἔχων,
πρὸς τοῦδ' ὄλωλε θανασίμῳ πεσήματι.
ἆρ' οὐκ Ἐρινὺς τοῦτ' ἐχάλκευσε ξίφος,
κἀκεῖνον Ἅιδης δημιουργὸς ἄγριος;
ἐγὼ μὲν ἂν καὶ ταῦτα, καὶ τὰ πάντ' ἀεὶ
φάσκοιμ' ἀνθρώποισι μηχανᾶν θεούς.
„ ὅτῳ δ' ἐμὴ τάδ' ἐστὶν ἐν γνώμῃ φίλα,
„ κεῖνός τ' ἐκεῖνα στεργέτω, κἀγὼ τάδε.
Χο. μὴ τεῖνε μακρὰν, ἀλλ' ὅπως κρύψεις τάφῳ
φράζου τὸν ἄνδρα, χὤ τι μυθήσει τάχα.
βλέπω γὰρ ἐχθρὸν φῶτα, καὶ τάχ' ἂν κακοῖς
γελῶν ἃ δὴ κακοῦργος ἐξίκοιτ' ἀνήρ.
Τευ. Τίς δ' ἐστὶν ὅντιν' ἄνδρα προσλεύσσεις στρατοῦ;

Χὤ, τι μυθήσει τάχα. καὶ ὅ τι μυθήσει πρὸς τὴν ἔφοδον Μενελάου. προτίθησι τὴν ἄφιξιν. ἤτοι πρὸς αὐτὸν Μενέλαον. Ἐξίκοιτ' ἀνήρ. πιθανῶς. πάρεστιν ὅτι οὐ συμπαθήσων πάρεστιν. οὐκ ἀργῶς δὲ τοῦτο. ἀλλ' ὥσπερ προπαρασκευάζων τὸν Τεῦκρον. λέγει δὲ ἐξίκοιτο ἂν ἤγουν διεξέλθοι ἃ ἀνὴρ κακοῦργος ἐξίκοιτο ἂν δηλονότι. Τίς δ' ἐστίν. ἤγουν τίς ἀνήρ ἐστιν ἀπὸ τοῦ στρατοῦ,

στρατοῦ, ὃν προσελεύσσεις ἤγουν βλέπεις. Εστείλαμεν. αὐτί τοῦ ἐστειλάμεθα. στέλλω δὲ κοσμῶ. στέλλομαι δὲ ἐπὶ τοῦ ἐν θαλάσσῃ πορείας, οἷον ἐστείλατο ὅδε τόνδε τὸν πλοῦν. Μαθεῖν γὰρ ἐγγύς. ἤγουν ἐγγὺς γὰρ ὢν οὐ δυσπετής ἐστιν εἰς τὸ θεαθῆναι. δυσπετὴς ὁ δυσκόλως ὑπείκων. ἢ γοῦν ὁ δυσχερής, ὢ ἐναντίον ὁ εὐπετὴς ὁ εὐκόλως ὑπείκων. προπετὴς ὁ ἔμπροσθεν κείμενος. προπετὴς δὲ προπαροξυτόνως ὁ προαρπάζων τὸ πρᾶγμα καὶ πρὸ τὸν καιρὸν πρὸς ἐργασίαν ἑτοιμαζόμενος, ἀπὸ τῶν στρουθίων τῶν πρὸ τοῦ καιροῦ ζητούντων πέτεσθαι.

ΧΟ. Μενέλαος, ᾧ δὴ τόνδε πλοῦν ἐστείλαμεν.
ΤΕΥ. ὁρῶ. μαθεῖν γὰρ ἐγγὺς ὢν, οὐ δυσπετής.
ΜΕ. οὗτος, σὲ φωνῶ, τόνδε τὸν νεκρὸν χεροῖν
μὴ συγκομίζειν, ἀλλ' ἐᾶν ὅπως ἔχει.
ΤΕΥ. τίνος χάριν τοσόνδ' ἀνήλωσας λόγον;
ΜΕ. δοκοῦντ' ἐμοί, δοκοῦντα δ' ὃς κραίνει στρατοῦ.
ΤΕΥ. οὔκουν ἂν εἴποις ἥντιν' αἰτίαν προθείς;
ΜΕ. ὁθ' οὕνεκ' αὐτὸν ἐλπίσαντες οἴκοθεν
ἄγειν Ἀχαιοῖς ξύμμαχόν τε καὶ φίλον,
ἐξεύρομεν ζητοῦντες ἐχθίω Φρυγῶν.
ὅστις στρατῷ ξύμπαντι βουλεύσας φόνον,
νύκτωρ ἐπεστράτευσεν, ὡς ἕλοι δορί.
κεἰ μὴ θεῶν τις τήνδε πεῖραν ἔσβεσεν,
ἡμεῖς μὲν ἂν τήνδ', ἣν ὅδ' εἴληχεν τύχην
θανόντες ἂν, προὐκείμεθ', αἰσχίστῳ μόρῳ.
οὗτος δ' ἂν ἔζη. νῦν δ' ἐνήλλαξεν θεὸς
τὴν τοῦδ' ὕβριν, πρὸς μῆλα καὶ ποίμνας πεσεῖν.
ὧν οὕνεκ' αὐτὸν οὔτις ἔστ' ἀνὴρ σθένων
τοσοῦτον, ὥστε σῶμα τυμβεῦσαι τάφῳ.

Μενέλαος, ᾧ δὴ τόνδε πλοῦν. σὲ φωνῶ. ὑβριστικὸν τὸ ἦθος Μενελάου. ἴσως ἐκ τῆς συνωμοσίας ὁ διασκευαστής. Ω δὴ τόνδε πλοῦν. αὐτί τοι δι' ὃν τινα τὸν ὑπὲρ φροίας ἐστειλάμεθα πλοῦν. Αλλ' ἐᾶν ὅπως ἔχει. ἀντὶ τοῦ ἄθαπτον. Μὴ συγκομίζειν. μὴ θέλε συγκομίζειν ἤγουν θάπτειν. ἀπὸ τῶν συναγομένων καρπῶν εἰς τὰς ἀποθήκας, ἐπ' ἐκείνων γὰρ λέγεται κυρίως τὸ συγκομίζειν καὶ συγκομιδή. Οθ' οὕνεκα. ἀντὶ τοῦ ὅτι, ἐκ παραλλήλου. Οἴκοθεν. ἀπὸ τοῦ οἴκου, ἢ ἀπὸ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ οἴκοθεν, ἀντὶ τοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ. Εξεύρομεν. ἀντὶ τοῦ εὕρομεν. εὑρίσκεται τὸ ὄν, ἐξευρίσκεται δὲ καὶ ἐφευρίσκεται τὸ μὴ ὄν. Ζητοῦντες. ἐξετάζοντες. ζητῶ τὸ ἐρευνῶ, καὶ ζητῶ τὸ ἐξετάζω. Δοκοῦντ' ἐμοί. διὰ τὴν ἐξουσίαν. οὐ διὰ δικαιολογίαν. Οθ' οὕνεκ' αὐτόν. πρῶτον κεφάλαιον, ὅτι ἐπίβουλος ἦν τῶν ἑλλήνων. δεύτερον, ὅτι ἀπειθής. ἐντεῦθεν δὲ τὴν πρόφασιν τῆς ἀντιλογίας λήψεται ὁ τεῦκρος. ὅτι οὐκ εἰσὶν αὐτῷ βασιλεῖς οἱ ἀτρεῖδαι. Ως ἕλοι δορί. γράφεται ὡς ἕλοι δορί. ὡς λοιδορούμενος ἐπιγελῶν τῷ ταῦτα εἶπεν ὁ αἴας. Ων οὕνεκ' αὐτόν. οὐδεὶς ἐστὶν ἀνὴρ σθένων τοσοῦτον, ὥστε τυμβεῦσαι τάφῳ, ἤγουν ἐνταφιάσαι αὐτόν. εἶτα ἐπάγει τὸ σῶμα. καὶ ἔστιν ὅμοιον τῷ, ποῖόν σε φύγεν ἕρκος ὀδόντων. ἐφ' οἷς ὅλον τι δείκνυται καὶ μέρος. προτάσσει δὲ τὸ ὅλον τὴν δύναμιν τοῦ ῥήματος, εἶτα ὥσπερ ἐκ μεταμελείας δίδωσιν αὐτὴν τῷ μέρει. συνυπακούεται δὲ ἐν τούτοις διὰ τοῦ μέρους ἡ κατὰ πρόθεσιν, ἵν' ᾖ οὕτως, ποῖόν σε ἔφυγε, λέγω κατὰ τὸ ἕρκος τῶν ὀδόντων. καὶ οὐδεὶς ἐστὶν ἀνὴρ σθένων τοσοῦτον, ὥστε τυμβεῦσαι τῷ τάφῳ αὐτόν, λέγω κατὰ τὸ σῶμα.

Ἀμφὶ χλωρὰν ψάμαθον. διὰ τὰ ἐκεῖσε φυτά. Μηδὲν δεινόν. στοχάζεται δὲ ὅτι ὁ Τεῦκρος οὐ δίχα ὀργῆς δέξεται τοὺς λόγους. ἤγουν μὴ ἐπάρῃς δεινὸν μένος, τουτέστι χαλεπὴν ἔνστασιν, τὸ ἐπαίρειν κυρίως ἐπὶ τῶν ἀποπτυσομένων λέπτῃ χερσὶν αἰρομέναις ἢ ῥάβδοις ἢ ξιφίδιοις εἰσί, καὶ ἀπὸ τούτου καὶ ἐπὶ γνώμης καὶ ἐπὶ φρονούντων, οἷον ἐπαίρει γνώμην καὶ ἀνταίρεται μένος. Παρευθύνοντες. ἐκστρέποντες, ἀπὸ τῶν μὴ ἐώντων τινὰς βαδίζειν τὴν ἑαυτῶν ὁδὸν, ἀλλὰ παρεκκλινόντων αὐτούς. Οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου. οὐκ ἔστιν ὅπου, ἀντὶ τοῦ οὐδαμοῦ, τουτέστιν οὐκ ἔστι τόπος ὅπου, οὐκ ἔστιν ὅτε, ἀντὶ τοῦ οὐδέποτε, ἤγουν οὐκ ἔστι χρόνος ὅτε, οὐκ ἔστιν ὅπως, ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἔστιν τρόπος ὅπως. Δικαιοῦν. δίκαιον κρίνειν, κλύειν δὲ, ἀντὶ τοῦ ὑπακούειν. Φέροιντ' ἄν. ἤγουν διοικοῖντο. Ἔνθα μὴ καθεστήκει δέος. καὶ Ἐπίχαρμος, Ἔνθα δέος, ἐνταῦθα καὶ αἰδώς. Δέος γὰρ ὅτῳ. καὶ Ὅμηρος, Αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλέονες σόοι ἠὲ πέφανται. Καίριον. πάνυ ἀσφαλῶς τὸ καίριον. Καὶ μὴ δοκῶμεν. ἐὰν ποιοῦντές τι παρὰ φύσιν ἡδώμεθα, μὴ ὑπολαμβάνωμεν ὅτι οὐκ ἀντιτισόμεθα. προλαβὼν δὲ τὸ δρῶντες λαμβάνει τὴν αἰτιατικὴν οἰκείως, εἶτα ἐπάγει τὸ ἡδώμεθα, ἀποδιδομένου πρὸς τὴν προειρημένην πτῶσιν καὶ τοῦ ἐφεξῆς στίχου τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ ἐφ' ἑτέρων πλείστων. Ἂν λυπώμεθα. ἀντὶ τοῦ δι' ὧν λυπώμεθα ταῦτα δὲ δηλαδὴ ὅσοι πολλοὶ τιμῶσιν ἡδύ, ταῦτα οὐκ ἔστι παραμένει. ἀλλὰ γίνεται μεταβολὴ τῆς ἡδονῆς εἰς λύπην. Παραλλάξ. ἤγουν κατὰ διαδοχήν. ἀλλάττομαι τοῦ δε τόδε, ἤγουν διὰ τοῦ δε τόδε. ἐναλλάττειν δὲ μετατιθέναι τὴν τάξιν ἀντιστρόφως, ἐξαλλάττειν δὲ ἀμείβειν καὶ ἀλλοιοῦν, ὡς ἐξαλλάττει δὲ χρῶμα. συναλλάττειν ἐπὶ συμφωνίας γάμου. ἀφ' οὗ καὶ συνάλλαγμα. καταλλάττειν καὶ διαλλάττειν δὲ εἰς φιλίαν συνάπτειν. καταλλάττεσθαι δὲ καὶ διαλλάττεσθαι δὲ εἰς φιλίαν συνάπτεσθαι. μεταλλάττειν δὲ

ἀλλ' ἀμφὶ χλωρὰν ψάμαθον ἐκβεβλημένος,
ὄρνισι φορβὴ παραλίοις γενήσεται.
πρὸς ταῦτα, μηδὲν δεινὸν ἐξάρῃς μένος.
εἰ γὰρ βλέποντος μὴ 'δυνήθημεν κρατεῖν,
πάντως θανόντος γ' ἄρξομεν, κἂν μὴ θέλῃς
χερσὶν παρευθύνοντες. οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου
λόγων ἀκοῦσαι ζῶν ποτ' ἠθέλησ' ἐμῶν.
,, Καίτοι κακοῦ πρὸς ἀνδρὸς, ἄνδρα δημότην
,, Μηδὲν δικαιοῦν τῶν ἐφεστώτων κλύειν.
,, Οὐ γάρ ποτ' οὔτ' ἂν ἐν πόλει νόμοι καλῶς
,, Φέροιντ' ἄν, ἔνθα μὴ καθεστήκει δέος,
,, Οὔτ' ἂν στρατός γε σωφρόνως ἄρχοιτ' ἔτι,
,, Μηδὲν φόβου πρόβλημα, μηδ' αἰδοῦς ἔχων.
,, Ἀλλ' ἄνδρα χρὴ κἂν σῶμα γεννήσῃ μέγα,
,, Δοκεῖν πεσεῖν ἂν, κἂν ἀπὸ σμικροῦ κακοῦ.
,, Δέος γὰρ ᾧ πρόσεστιν, αἰσχύνη θ' ὁμοῦ,
,, Σωτηρίαν ἔχοντ' τόνδ' ἐπίστασο.
,, Ὅπου δ' ὑβρίζειν, δρᾶν θ' ἃ βούλεται παρᾷ,
,, Ταύτην νόμιζε τὴν πόλιν χρόνῳ ποτὲ
,, Ἐξ οὐρίων δραμοῦσαν, εἰς βυθὸν πεσεῖν.
ἀλλ' ἑστάτω μοι καὶ δέος τι καίριον,
καὶ μὴ δοκῶμεν δρῶντες ἂν ἡδώμεθα,
οὐκ ἀντιτίσειν αὖθις, ἂν λυπώμεθα.
ἕρπει παραλλὰξ ταῦτα. πρόσθεν οὗτος ἦν

βαίνειν ἀπό τινος εἰς τι, καθὸ λέγεται τὸ, μετήλλαξε τὸν βίον. παραλλάττειν τὸ τῇ διαθέσει ἀλλοῖον δείκνυσθαι, ἀφ' οὗ παραλλὰξ ἐπίρρημα, ὅταν ἐφεξῆς ἕτερον ἑτέρῳ ἀλλοῖον κέηται, καὶ ἁπλῶς τὸ ἐφεξῆς ἑτέρῳ ἕτερον κεῖσθαι, ἀπαλλάττειν τὸ ἐλευθεροῦν τι τὸ διάγειν, ὑπαλλάττειν τὸ μὴ κύριον ἀντὶ τοῦ κυρίου λέγειν.

αἴθων ὑβριστὴς, νῦν δ' ἐγὼ μέγ' αὖ φρονῶ.
καί σοι προφωνῶ τόνδε μὴ θάπτειν, ὅπως
μὴ τόνδε θάπτων, αὐτὸς εἰς ταφὰς πέσῃς.
Χο. Μενέλαε, μὴ γνώμας ὑποστήσας σοφὰς,
εἶτ' αὐτὸς ἐν θανοῦσιν ὑβριστὴς γένῃ.
Τευ. οὐκ ἄν ποτ' ἄνδρες, ἄνδρα θαυμάσαιμ' ἔτι,
ὃς μηδὲν ὢν γοναῖσιν, εἶθ' ἁμαρτάνει.
ὅθ' οἱ δοκοῦντες εὐγενεῖς πεφυκέναι,
τοιαῦθ' ἁμαρτάνουσιν ἐν λόγοις ἔπη.
ἄγ' εἴπ' ἀπ' ἀρχῆς αὖθις. ἦ σὺ φὴς ἄγειν
τόνδ' ἄνδρ' Ἀχαιοῖς δεῦρο σύμμαχον λαβὼν,
οὐκ αὐτὸς ἐξέπλευσεν ὡς αὑτοῦ κρατῶν;
ποῦ σὺ στρατηγεῖς τοῦδε; ποῦ δέ σοι λεῶν
ἔξεστ' ἀνάσσειν, ὧν ὅδ' ἤγετ' οἴκοθεν;
Σπάρτης ἀνάσσων ἦλθες, οὐχ ἡμῶν κρατῶν.
οὐδ' ἔσθ' ὅπου σοι τόνδε κοσμῆσαι πλέον
ἀρχῆς ἔκειτο θεσμὸς, ἢ καὶ τῷδε δὲ σέ.
ὕπαρχος ἄλλων δεῦρ' ἔπλευσας, οὐχ ὅλων
στρατηγὸς, ὥστ' Αἴαντος ἡγεῖσθαι ποτέ.
ἀλλ' ὧνπερ ἄρχεις, ἄρχε, καὶ τὰ σέμν' ἔπη
κόλαζ' ἐκείνους, τόνδε δ' εἴτε μὴ σὺ φὴς,
εἴθ' ἅτερος στρατηγὸς, εἰς ταφὰς ἐγὼ
θήσω δικαίως, οὐ τὸ σὸν δείσας στόμα.

ΑΙΘΩΝ ὑβριστής. οὐχ ἵσταται ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ. ἦν τότε ὑβριστὴς οὗτος. ἀλλὰ νῦν ἐν μεταβολῇ γέγονε. καὶ ἡμεῖς οἱ πρότερον κρατούμενοι ὑπ' αὐτοῦ, νῦν κρατοῦμεν καὶ μέγα φρονοῦμεν. Μὴ γνώμας ὑποστήσας σοφάς. ἐπειδὴ τὰ πολλὰ διὰ εὐπειθείας ἄριστα ἐγνωμολόγησε, διάκειται μὲν ὁ χορὸς πρὸς τὸν Τεῦκρον. ὑπεσταλμένως δὲ διαλέγεται διὰ τὸ τοῦ βασιλέως ἀξίωμα. Οὐκ ἄν ποτ' ἄνδρες. πρὸς τὴν ἀντιλογίας βούλεται μαλάξαι τὸν Μενέλαον ὅτι εὐγενὴς ὢν, οὐκ ἄξια τοῦ γένους ἐξαμαρτάνει. ὁ δὲ λόγος παιδεύει τοὺς εὐγενεῖς μὴ ἁμαρτάνειν. Μηδὲν ὢν γοναῖσιν. οὐδαμινὸς ὢν τῷ γένει. ἤτοι δυσγενὴς ὤν. Ὅθ' οἱ δοκοῦντες. ὅτε οἱ νομίζοντες, τὸ δὲ ὅπερ ἁρμόζει μὲν τοιχῷ. Ἦ σὺ φὴς ἄγειν. κατ' ἐρώτησιν. Ποῦ σὺ στρατηγεῖς τοῦδε. πῶς τοῦδε αὐτῷ προστάττεις ὁ μὴ τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ ἔχων ἐξουσίαν. Σπάρτης ἀνάσσων ἦλθες. ὁ λόγος ἅπας, ὅτι σύμμαχος ἦλθεν οὐχ ὑπήκοος. Οὐδ' ἔσθ' ὅπου σοι. οὐδ' ἔστιν ὅπου σοι πλέον προὔκειτο τοῦτον κοσμεῖν. ἀλλ' οὐχὶ σὲ ὑπὸ τούτου κοσμεῖσθαι. Ἢ καὶ τῷδε δὲ σέ. γράφεται ἢ καὶ τοῦδε σοί. Ὕπαρχος ἄλλων. ἀντὶ τοῦ καὶ αὐτὸς ἑτέροις ὑποτέταξο. Τὰ σέμν' ἔπη. διὰ τῶν σεμνῶν ἐπῶν κόλαζε τοὺς ὑπὸ σέ. Κόλαζε. ἤγουν δίδασκε. κολάζειν τὸ παιδεύειν. ἀφ' οὗ κεκολασμένα ἤθη, τὰ πεπαιδευμένα. καὶ ἀκόλαστα τὰ ἀπαίδευτα. Εἴθ' ἅτερος στρατηγός. τὸν πολὺν τῆς ἐπιβουλῆς λόγον ἀποφεύγει ὡς δυσανάστρεπτον. ἐν διατριβῇ δὲ τοῦδε, ὅτι οὐ πάντων εἰσὶν ἄρχοντες.

Banausos ... vnde proprie dr de artificibus qui opera sua conficiunt. sed translata vox est ad oes artes q manuu officio peraguntur. ... hoc noie dicetur Mechanicus sordidus etc.

ΟΥ γάρ τι τῆς σῆς. ἀντετίθει γάρ τις, ὅτι διὰ τὴν Ἑλένην ἡ στρατεία ἐγένετο. ὅπερ ὡς ἔθλιβεν αὐτὸν ἀνεσκεύασεν. Οἱ πόνου πολλοῦ πλέῳ. οἱ φιλοκίνδυνοι. οἱ πλήρεις τῶν πόνων. λέγει δὲ τοὺς μισθοφόρους. οὐχ ὥσπερ μισθοφόρος τὶς ἐπὶ μισθῷ ἐστρατεύσατο. Ἀλλ' οὕνεχ' ὅρκων. τῶν γὰρ ἀριστέων συνελθόντων διὰ τὴν τῆς Ἑλένης μνηστείαν, ὁ Τυνδάρεως πάντας ὅρκους ἀπῄτησεν συναγωνίσασθαι τῷ γαμοῦντι αὐτὴν, καὶ στρατεύειν, εἴτις ἁρπαγὴ γένοιτο περὶ τὴν Ἑλένην τῷ γήμαντι. Σοῦ δ' οὐδέν. ὅλως γάρ σε οὐκ εἶχεν ἐν ἀριθμῷ. πεποιθὼς δὲ Ἀγαμέμνονι ὑβρίζει (Μενέλαος). συνάδει τῷ, Τεῦκρε φίλη κεφαλή. Οὐδ' αὖ τοιαύτην γλῶσσαν. ὑποτίθησι τῷ Τεύκρῳ παύσασθαι τῆς κατηγορίας. καὶ μάλιστα ἐν τοιούτῳ καιρῷ, ἐν ᾧ ὁ ἐπιβουλευόμενός ἐστιν. ἡ δ' ἐν κακοῖς, ἀντὶ τοῦ δηλοῖ. οὐκ ἐπιτρέπει ἡ συμφορὰ ἄλλο τι νῦν πράσσειν, ἢ περὶ τὸ ἐνεστὸς κακὸν γίνεσθαι. Κἂν ψιλός. τὰ τοιαῦτα σοφίσματα οὐκ οἰκεῖα τραγῳδίας. μετὰ γὰρ τὴν ἀναίρεσιν ἐπεκτεῖναι τὸ δρᾶμα θελήσας, ἐψυχρεύσατο. καὶ ἔλυσε τὸ τραγικὸν πάθος. Κτείναντά με, δεινόν. ὁ μὲν εἶπεν ὅσον ἐφ' ἑαυτῷ. ὁ δὲ τῆς φωνῆς ἀντιλαμβάνεται. τὸ δὲ τοιοῦτο κωμῳδίας μᾶλλον, οὐ τραγῳδίας. Τῷδε δ' οἴχομαι. ἤγουν ὅσον ἐπὶ τούτῳ.

οὐ γάρ τι τῆς σῆς οὕνεχ' ἐστρατεύσατο
γυναικὸς, ὥσπερ οἱ πόνου πολλοῦ πλέῳ,
ἀλλ' οὕνεχ' ὅρκων, οἷσιν ἦν ἐνώμοτος, *ἐπώμο
σοῦ δ' οὐδέν. οὐ γὰρ ἠξίου τοὺς μηδένας. γρ
πρὸς ταῦτα, πλείους δεῦρο κήρυκας λαβὼν,
καὶ τὸν στρατηγὸν, ἧκε. τοῦ δὲ σοῦ ψόφου,
οὐκ ἂν στραφείην, ὡς ἂν ᾖς οἷός περ εἶ.
οὐδ' αὖ τοιαύτην γλῶσσαν ἐν κακοῖς φιλῶ.
τὰ σκληρὰ γάρ τοι κἂν ὑπέρδικ' ᾖ, δάκνει.
με ὁ τοξότης ἔοικεν οὐ σμικρὰ φρονεῖν.
τευ οὐ γὰρ βάναυσον τὴν τέχνην ἐκτησάμην.
με μέγ' ἄν τι κομπάσειας, ἀσπίδ' εἰ λάβοις.
τευ κἂν ψιλὸς, ἀρκέσαιμι σοί γ' ὡπλισμένῳ.
με ἡ γλῶσσά σου τὸν θυμὸν ὡς δεινὸν τρέφει.
τευ ξὺν τῷ δικαίῳ γὰρ μέγ' ἔξεστιν φρονεῖν.
με δίκαια γὰρ τόνδ' εὐτυχεῖν κτείναντά με;
τευ κτείναντα; δεινόν γ' εἶπας εἰ καὶ ζῇς θανών.
με θεὸς γὰρ ἐκσώζει με, τῷδε δ' οἴχομαι.
τευ μὴ νῦν ἀτίμα θεοὺς, θεοῖς σεσωσμένος.
με ἐγὼ γὰρ ἂν ψέξαιμι δαιμόνων νόμους;
τευ εἰ τοὺς θανόντας οὐκ ἐᾷς θάπτειν παρών.
με τούς γ' αὐτὸς αὑτοῦ πολεμίους, οὐ γὰρ καλόν.
τευ ἦ σοὶ γὰρ Αἴας πολέμιος προὔστη ποτέ;
με μισοῦντ' ἐμίσει. καὶ σὺ τοῦτ' ἠπίστασο.
τευ κλέπτης γὰρ αὐτοῦ ψηφοποιὸς εὑρέθης.

Ἀτίμα. ἤγουν ἀτίμους ποίει. ἀτιμάζω τὸ καταφρονῶ. ἀτιμῶ τὸ ἄτιμον ποιῶ. καὶ ἠτιμωμένος ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κατὰ τὸν παθητικὸν παρακείμενον ἐν τῇ τρίτῃ συζυγίᾳ. Τούς γ' αὐτός. ἤγουν τοὺς πολεμίους αὐτὸς αὐτοῦ, ἀντὶ τοῦ ἐμαυτοῦ, οὐκ ἐῶ δηλονότι θάπτειν. Πολέμιος προὔστη ποτέ. ἤγουν προστάτης πολέμου ἐγένετο κατὰ σοῦ. πολέμιος ὁ ἀπ' ἀλλοτρίας χώρας ἐχθρός. ἐχθρὸς δὲ ὁ ἀπὸ τῆς αὐτῆς. Κλέπτης. ἤγουν δόλιος κριτὴς αὐτοῦ ἐφωράθης.

Ψηφοποιός. μιᾷ ψήφῳ φασὶ κατακριθῆναι τὸν Αἴαντα ὑπὸ Μενελάου. Πόλλ' ἂν κα-κῶς. ἤγουν πολλὰ ἂν κακὰ κακῶς κλέψειας σύ, ἤγουν μετὰ κλοπῆς ἐργάσαιο λάθρα. Οὐ μᾶλλον ὡς ἔοικε. τὸ ἐκ τοῦ ἀρχαίου. λείπει τό, λυπηθησόμεθα. ἤγουν. οὐ μᾶλλον λυπηθησόμεθα, ἢ λυπήσομεν. τουτέστι, πλέον λυπήσομέν σε ἀντιβαίνοντα ἡμῖν, ἢ λυπηθησόμεθα ὑπὸ σοῦ.

με ἐν τοῖς δικασταῖς, κοὐκ ἐμοί, τόδ' ἐσφάλη.
τευ πόλλ' ἂν κακῶς λάθρα σὺ κλέψειας κακά.
με τοῦτ' εἰς ἀνίαν τοὔπος ἔρχεταί τινι.
τευ οὐ μᾶλλον, ὡς ἔοικεν, ἢ λυπήσομεν.
με ἕν σοι φράσω, τόνδ' ἐστὶν οὐχὶ θαπτέον.
τευ σὺ δ' ἀντακούσῃ τοῦτ', ὡς τεθάψεται.
με ἤδη ποτ' εἶδον ἄνδρ' ἐγὼ γλώσσῃ θρασύν,
ναύτας ἐφορμήσαντα χειμῶνος τὸ πλεῖν,
ᾧ φθέγμ' ἂν οὐκ ἂν εὗρες, ἡνίκ' ἐν κακῷ
χειμῶνος εἴχετ', ἀλλ' ὑφ' εἵματος κρυφείς,
πατεῖν παρεῖχε τῷ θέλοντι ναυτίλων.
οὕτω δὲ καὶ σὲ καὶ τὸ σὸν λάβρον στόμα,
σμικροῦ νέφους τάχ' ἄν τις ἐκπνεύσας μέγας
χειμών, κατασβέσειε τὴν πολλὴν βοήν.
τευ ἐγὼ δέ γ' ἄνδρ' ὄπωπα μωρίας πλέων,
ὃς ἐν κακοῖς ὕβριζε τοῖσι τῶν πέλας.
κᾆτ' αὐτὸν εἰσιδών τις ἐμφερὴς ἐμοί,
ὀργήν θ' ὅμοιος, εἶπε τοιοῦτον λόγον,
ὤνθρωπε, μὴ δρᾶ τοὺς τεθνηκότας κακῶς.
εἰ γὰρ ποιήσεις, ἴσθι πημανούμενος.
τοιαῦτ' ἄνολβον ἄνδρ' ἐνουθέτει παρών.
ὁρῶ δέ τοι νιν, κἄστιν ὡς ἐμοὶ δοκεῖ,
οὐδείς ποτ' ἄλλος, ἢ σύ. μῶν ᾐνιξάμην;
με ἄπειμι. καὶ γὰρ αἰσχρὸν εἰ πύθοιτό τις,
λόγοις κολάζειν, ᾧ βιάζεσθαι πάρα.
τευ ἄφερπε νῦν. κἀμοὶ γὰρ αἴσχιστον κλύειν
ἀνδρὸς ματαίου φλαῦρ' ἔπη μυθουμένου.
χ ἔσται μεγάλης ἔριδός τις ἀγών.

ἢ οὕτως. οὐ μᾶλλον ἦλθέ σοι εἰς ἀνίαν τοῦτο τὸ ἔπος, ἢ λυπήσομεν. ἤτοι πλέον λυπήσομεν ἔτι, ἢ ἐλυπήσαμεν. Τόνδ' ἐστὶν οὐχὶ θαπτέον. ἤγουν οὐκ ἄξιόν ἐστι θάπτειν τόνδε, θαπτέον, κοινῶς, θαπτέον ἐστίν, ἀττικῶς. οἱ δὲ ἀττικοὶ ἀπὸ τῆς συνηθείας ἀεὶ καὶ χαμαλοῦ τὸν λόγον ἐπαίροντες, ἐπεὶ εὗρον ἐν τῇ συνηθείᾳ τὸ θαπτέον τὸ ποιητέον καὶ τὰ τῆς ἀκολουθίας ταύτης χωρὶς προσθήκης τινὸς λεγόμενα, προστιθέασιν αὐτοῖς τὸ ἐστίν, ὃ συνυπακούεται ἔξωθεν παρὰ τοῖς κοινοῖς, ἵνα καινότερον τὸν λόγον ἐργάσωνται. Ναύτας ἐφορμήσαντα. ὁρμήσαντα εἰς τὸ πλεῖν, τὸ δὲ ὁρμήσαντα, ἀντὶ τοῦ παρορμήσαντα. Πατεῖν παρεῖχε. παρεῖχεν ἑαυτὸν δηλονότι τῷ θέλοντι ναυτίλῳ ὥστε καταπατεῖν. Οὕτω δὲ καὶ σέ. οὕτω δὲ τάχα ἂν κατασβέσειε καὶ σὲ καὶ τὸ σὸν θρασὺ στόμα καὶ τὴν πολλὴν βοὴν μεγάλη ζάλη ἀνέμων ἐκ νέφους σμικροῦ πνεύσασα. Ἐγὼ δέ γ' ἄνδρα. τὸν οὕτως αἰνίττεται ὡς ἐφ' ἑτέρου τὸν λόγον ποιούμενος. Ἐν κακοῖς. ἤγουν, ἀντὶ ἐπὶ τοῖς. Μὴ δρᾷ. μὴ ποίει. δρᾶν σε κακῶς μετ' αἰτιατικῆς, καὶ δρᾶν σε κακὸν ὁμοίως. Ἄνολβον. ἀνόητον. ὄλβος γὰρ κυρίως ἡ φρόνησις. Ἠνιξάμην. εὐστόχως παρείκασα. Κἀμοὶ γὰρ αἴσχιστον κλύειν. οὐδαμῇ ὑπείκει ὁ Τεῦκρος. κἀμοὶ δέ φησιν αἴσχιστόν ἐστιν ἀνέχεσθαί σου φλυαροῦντος.

Α λλ' ὡς δύνασαι Τεῦκρε ταχύνας. ὁ χορὸς ταχῦναι τὸ ταφῆναι τὸ σῶμα, πρὶν παραγενέσθαι τοὺς ἀτρείδας. ταχύνας δὲ αὐτὶ τοῦ ταχύνας σπεῦσον, κατ' ἐπίτασιν λείπει τὸ σπουδῆς. Ἀείμνηστον. τὸν ἐσόμενον τοῖς ἀνθρώποις τάφον ἀείμνηστον. Κάπετον. τάφον. Εὐρώεντα. σεσημμειωμένον σκωληκώδη. τὸ δὲ ὅλον ἔνθα καθέξει οὗτος δηλονότι τὸν εὐρώεντα τάφον τὸν ἀείμνηστον ἐσόμενον δηλονότι τοῖς βροτοῖς ἤγουν ὑπὸ τῶν βροτῶν.

ἀλλ' ὡς δύνασαι Τεῦκρε ταχύνας,
σπεῦσον κοίλην κάπετόν τιν' ἰδεῖν
τῷδ', ἔνθα βροτοῖς τὸν ἀείμνηστον
τάφον εὐρώεντα καθέξει.
καὶ μὴν ἐς αὐτὸν καιρὸν οἵδε πλησίον
πάρεισιν ἀνδρὸς τοῦδε παῖς τε καὶ γυνή,
τάφον περιστελοῦντε δυστήνου νεκροῦ.
ὦ παῖ, πρόσελθε δεῦρο, καὶ σταθεὶς πέλας,
ἱκέτης ἔφαψαι πατρὸς ὅς σ' ἐγείνατο.
θάκει δὲ προστρόπαιος, ἐν χεροῖν ἔχων
κόμας ἐμὰς καὶ τῆσδε, καὶ σαυτοῦ τρίτου,
ἱκτήριον θησαυρόν. εἰ δέ τις στρατοῦ
βίᾳ σ' ἀποσπάσειε τοῦδε τοῦ νεκροῦ,
κακὸς κακῶς ἄθαπτος ἐκπέσοι χθονός,
γένους ἅπαντος ῥίζαν ἐξημημένος
αὔτως, ὅπωσπερ τόνδ' ἐγὼ τέμνω πλόκον.
ἔχ' αὐτὸν ὦ παῖ, καὶ φύλασσε. μηδέ σε
κινησάτω τις, ἀλλὰ προσπεσὼν ἔχου.
ὑμεῖς τε μὴ γυναῖκες ἀντ' ἀνδρῶν πέλας
παρέστατ', ἀλλ' ἀρήγετ', ἐς τ' ἐγὼ μόλω,
τάφου μεληθεὶς τῷδε, κἂν μηδεὶς ἐᾷ.
Χο. τίς ἄρα νέατος ἐς πότε λήξει

Ε ς αὐτὸν καιρὸν οἵδε πλησίοι. πάρεστιν ἡ τέκμησσα μετὰ τοῦ παιδός. οὐχ ὅτι δὲ ἱκανὰ τὰ πρόσωπα φυλάξαι τὸ σῶμα. ἀλλ' ὅτι νικῶσι δυσαγά.

Π ροστρόπαιος. προστετραμμένος αὐτῷ. ἢ ἱκετεύων. Ικτήριον θησαυρόν. τὰς πολλὰς ἱκεσίας. ἢ τὸ πλῆθος τῶν ἱκετευόντων. Ἄλλως. τὸ ἱκέσιον κεῖμα. λέγει δὲ τὰς τρίχας. ἱκτήριοι δὲ κλάδοι δι' ὧν ποιοῦνται τὰς ἱκετείας, καὶ ἱκτήριος θησαυρὸς ὁμοίως. Ἐξημημένος. ἵνα ἡ ἀφηρημένος. Αὔτως. ἀντὶ τοῦ ὡσαύτως. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ οὗτος γίνεται οὕτως ἐπίρρημα παρὰ τοῖς κοινοῖς καὶ δηλοῖ δύο, λαμβάνεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ κατὰ ταύτην τὸν τρόπον, καὶ ἔχει ἀνταποδοτικὸν τὸ ὡς οἷον, οὕτως ποίω ὡς ἐκέλευσας, καὶ ἀντὶ τοῦ ὡς ἔτυχεν, οὕτως ἀπὸ τοῦ αὐτὸς τὸ αὔτως παρὰ ποιηταῖς, κατὰ τὰ δύο ταῦτα σημαινόμενα. λέγεται δὲ τὸ αὔτως καὶ ἀντὶ τοῦ κατὰ ταύτην τὸν τρόπον ἐφ' ᾧ σημαινομένῳ τὸ ὡσαύτως λέγεται παρὰ τοῖς κοινοῖς μετὰ τοῦ ὡς, καὶ ἀντὶ τοῦ ὡς ἔτυχεν. Ὑμεῖς τε. καλῶς ἐγείρει τοὺς στρατιώτας πρὸς βοήθειαν. τὸν δὲ παῖδα πρὸς οἶκτον προβάλλεται καθ' ἡλικίαν. Κἂν μηδεὶς ἐᾷ. ἀπονενοημένου φασὶ τὰ πάντα τῷ αὐτῷ ἀνατιθέναι, ὅτι μόνος κρατήσει τῶν ἐχθρῶν βιαζομένων. ζητέον δὲ ὅτι ὑπὸ φιλοστοργίας πάντα λέγει ὑπομένειν. Τίς ἄρα νέατος. ὁ χορὸς πάλιν καθ' ἑαυτὸν γενόμενος ἐν ἀναλογισμῷ γίνεται. καί φησι, τίς ἄρα ἡμῖν ὁ ἔσχατος τῶν ἐτῶν ἀριθμός

ἀριθμὸς τοῦ πολυπλάγκτων. ἐς πότε λήξει ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐτῶν ἐμοὶ πόνους παρασκευάζων. τουτέστι τῶν κατὰ πόλεμον μόχθων. κατὰ τὴν σκληρὰν ἡμᾶς Τροίαν ἐν τῷ χρόνῳ, τὴν Τροίαν λέγω τὸ δύστηνον ὄνειδος τῶν Ἑλλήνων, διὰ τὴν ἐν αὐτῇ χρονίαν διατριβήν, νέατος δὲ ὁ ἔσχατος, καὶ νεάτη ἡ ἐσχάτη, ἀφ' οὗ νήτη κατὰ κρᾶσιν ἡ τελευταία χορδὴ ἐπὶ μουσικῆς.

πολυπλάγκτων ἐτέων ἀριθμός,
τὰν ἄπαυστον αἰὲν ἐμοὶ
δορυσσοήτων μόχθων
ἄταν ἐπάγων
ἀνὰ τὰν εὐρώδη Τροίαν,
δύστανον ὄνειδος Ἑλλάνων.
ὤφελε πρότερον αἰθέρα δῦναι
μέγαν, ἢ τὸν πολύκοινον Ἅδαν
κεῖνος ἀνήρ, ὃς στυγερῶν
ἔδειξεν ὅπλων Ἕλλασι κοινὸν Ἄρη.
(ἰὼ πόνοι πρόγονοι πόνων.)
κεῖνος γὰρ ἔπερσεν ἀνθρώπους.
ἐκεῖνος οὔτε στεφάνων
οὔτε βαθειᾶν κυλίκων
νεῖμεν ἐμοὶ τέρψιν ὁμιλεῖν,

ΠΟΛΥπλάγκτων: καθ' ὃ πολλὰ πλανώμεθα ἐν ἀλλοδαπῇ. Εὐρώδη. σκοτεινὴν καὶ ἀδρώδη τοῖς Ἕλλησιν. ἢ σεσηπυῖαν, ἔνθα ἐχρονίζομεν. Ωφελε πρότερον. ὤφελε πρότερον ἀφανὴς γενέσθαι ἐκεῖνος ὁ ἀνὴρ ὁ πρῶτος εἰσενεγκὼν εἰς Ἕλληνας πολεμιστήρια ὅπλα. ὡς ἅμα τῇ εὑρέσει ἡκόντων τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τὸ ἀδικεῖν. τὸ δὲ ὤφελεν ἀπὸ τοῦ ὀφείλω ὤφειλον ἐκβολῇ τοῦ ι. ὃ ἐξ ἀνάγκης γράφεται διὰ τοῦ ω. μεγάλου, τάσσεται δὲ ἀεὶ μετὰ ἀπαρεμφάτου, λέγεται καὶ μετὰ τοῦ οὐκ, οἷον οὐκ ὤφελον, καὶ μετὰ τοῦ ὡς καὶ τοῦ μή. ἢ τοῦ οὐκ προτασσομένου τοῦ ὡς. οἷον ὡς μὴ ὤφελον, ἢ οὐκ ὤφελον, οἷον ἐπεὶ ἐγένετο τόδε ὡς οὐκ ὤφελον γενέσθαι δηλονότι, συνυπακούεται γὰρ ἐξ ἀνάγκης τὸ ἀπαρέμφατον, καὶ ἐπὶ παρεγενόμην ὡς μὴ ὤφελον παραγενέσθαι δηλονότι, ἀφ' οὗ ὤφελες ἐπὶ δευτέρου καὶ ὤφελε ἐπὶ τρίτου, λαμβάνεται δὲ ἀντὶ τοῦ ἔπρεπεν. ὄφελον δὲ ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ εἴθε διὰ τοῦ ο. μικροῦ, καὶ τάσσεται ἀεὶ μετὰ εὐκτικοῦ ἢ μετὰ παρεληλυθότος χρόνου, λέγεται δὲ ἐνίοτε καὶ μετὰ τοῦ ὡς, οἷον ὡς ὄφελόν γε καὶ σὲ τῇ κακοδοξίᾳ νενεκρωμένον. Πρόγονοι πόνων. ἢ παλαιοί. ἢ ἀρχηγοὶ τῶν πόνων. οἷον, ὁπότε εἰσηγητὴς τῶν ὅπλων ἐγένετο. οὐ δεῖ δὲ ἀπειροκάλως ζητεῖν τίς πρῶτος ἐχρήσατο τοῖς ὅπλοις. Ἐκεῖνος οὔτε στεφάνων. ἐκεῖνος ὁ εὑρὼν τὰ ὅπλα ὅσον ἐφ' ἑαυτῷ, οὐ στεφάνων. οὐ κύλικος, οὐκ αὐλῶν τέρψιν μοι ἔνειμεν. ἀλλὰ πᾶν φησι τερπνὸν διέκοψεν. ἡδὺς δὲ ὢν ὁ Σοφοκλῆς, πάλιν ἐπὶ τὸ ἴδιον ἦθος ἔκλινεν ἐν τοῖς μέλεσιν. ὅθεν καὶ μέλιττα ἐκλήθη. Ὄτοβον. ὅμαδον ἦχον.

E ἐννυχίαν. τὴν ἐν παννυχίσιν. ἢ τὴν ἐν κοίτῃ. Ἐρώτων. τῶν ἐρωτικῶν. ὁ δὲ ἄχαιρον μὲν περὶ ἐρώτων μεμνῆσθαι ἐν τοῖς τοιούτοις. ὅμως δὲ ἀκολουθίαν ἔχει πρὸς τὰ προκείμενα. ἰαύειν δὲ διατελεῖν ἀνύειν. Κεῖμαι δ' ἀμέριμνος. ἤγουν ἀλυμέριμνος. οἷον, μὴ σκοπῶν περὶ θυμηδίας μηδεμ. ἀλλ' ἐν δρόσοις τεγγόμενος. ἅπερ ἐστί μοι μνημόσυνα εἰς τὸν ἀεὶ χρόνον, ἡ ἐνταῦθα κακοπάθεια. ἢ ἐν οὐδεμιᾷ μερίμνῃ ὤν. ἢ μόνον περὶ πολέμων. Ἐννυχίου. τοῦ νυκτερινοῦ φόβου τῶν πολεμίων. καὶ τῶν βελῶν ἀλεξητήριον ἦν ὁ Αἴας. Γενοίμαν ἵν' ὑλᾶεν. ἔνθα ὑλώδης ἐξοχὴ τῆς θαλάττης. εὔχονται δὲ ἀπαλλαγῆναι τῶν τῇδε εἰς τὰ οἰκεῖα. γενοίμην γάρ φησιν εἰς τὴν ἄκραν πλάκα τοῦ Σουνίου. διὰ τοῦ Σουνίου ὁ πλοῦς τοῖς ἀπὸ Τροίας εἰς Σαλαμῖνα. τὸ δὲ ὅλον. εἴθε γενοίμην ὅπου ἐστὶν τὸ τοῦ πόντου τὸ σύνδενδρον ἀκρωτήριον τὸ κλυζόμενον ὑπὸ τῆς ἁλός, λέγω ὑπὸ τὴν ἄκραν πλάκα ἤγουν γῆν τοῦ Σουνίου αὐτὴ τὸ ὑπὸ τὸ ἄκρον τῆς γῆς τοῦ Σουνίου. Τὰς ἱεράς. φιλοτέχνως ὑφαίνει τοὺς ἀκροωμένους, διὰ τῶν ἐπαίνων τῆς Ἀττικῆς. Καὶ μὴν ἰδών. Τεῦκρος ἀκηκοὼς ἥκειν τὸν Ἀγαμέμνονα, ἔρχεται μετὰ σπουδῆς. Σκαιὸν στόμα, σκαιοὺς λόγους ἤγουν κακούς, σκαιὸν γὰρ τὸ κακόν, ἢ τὸ ἀπαίδευτον ἢ τὸ ἀριστερόν. Τλῆναι. τολμῆσαι. A Ἀνοιμωκτί. χωρὶς οἰμωγῆς ἀτιμωρητί. Χανεῖν. εἰπεῖν. Κἀπ' ἄκρων. ἐπ' ἄκρων δακτύλων ἐβαίνετε γαυριῶν. Ἐκ τῆς αἰχμαλωτίδος. τῆς Ἡσιόνης.

οὔτε γλυκὺν αὐλῶν ὄτοβον,
δύσμορος, οὔτ' ἐννυχίαν
τέρψιν ἰαύειν
ἐρώτων.
ἐρώτων δ' ἀπέπαυσεν, ὤμοι.
κεῖμαι δ' ἀμέριμνος οὕτως,
ἀεὶ πυκιναῖς δρόσοις
τεγγόμενος κόμας λυγρᾶς,
μνήματα Τροίας.
καὶ πρὶν μὲν ἐννυχίου
δείματος ἦν μοι προβολά,
καὶ βελέων θούριος Αἴας.
νῦν δ' οὗτος ἀνεῖται στυγερῷ
δαίμονι. τίς μοι, τίς ἔτ' οὖν
τέρψις ἐπέσται;
γενοίμαν
ἵν' ὑλᾶεν ἔπεστι πόντῳ
πρόβλημ' ἁλίκλυστον ἄκραν
ὑπὸ πλάκα Σουνίου,
τὰς ἱερὰς ὅπως προσείποιμεν Ἀθάνας.
Τευ. καὶ μὴν ἰδὼν ἔσπευσα τὸν στρατηλάτην
Ἀγαμέμνον' ἡμῖν δεῦρο τόνδ' ὁρμώμενον.
δῆλος δέ μοι 'στὶ σκαιὸν ἐκλύσων στόμα.
σὲ δὴ τὰ δειν' ἀρήματ' ἀγγέλλουσί μοι
τλῆναι καθ' ἡμῶν ὧδ' ἀνοιμωκτὶ χανεῖν;
σέ τοι τὸν ἐκ τῆς αἰχμαλωτίδος λέγω.
ἦ που τραφεὶς ἂν μητρὸς εὐγενοῦς ἄπο,
ὑψήλ' ἐφώνεις, κἀπ' ἄκρων ὡδοιπόρεις,

Ὅτ' οὐδὲν ὤν. οὐδὲν μὲν ὢν διὰ τὴν δυσγένειαν, τοῦ μηδὲν δὲ, τοῦ Αἴαντος τελευτήσαντος. Διωμόσω. γράφεται καὶ δυωμόσω. Πικροὺς ἔοιμεν. πικροὺς ἀγῶνας ἐοίκαμεν κηρῦξαι τοῖς Ἀργείοις, ὅπερ ἕνεκα τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων εἰ πανταχοῦ φανοίμεθα κακοὶ ἐκ Τεύκρου, ἐν μὲν τῷ ἔοιμεν τρέπεται τὸ κ. εἰς γ. ἀπὸ τοῦ ἐοίκαμεν. ἐν δὲ τῷ στύξαι τὸ γ. εἰς κ. ἀπὸ τοῦ στυγῆσαι, ὅθεν τὸ στύξαι. Εἴκειν. οὐκ εἴξετε καὶ ἐμμενεῖτε τοῖς κεκριμμένοις. Πολλοῖσι. πιθανῶς. Κακοῖς. δηλονότι λόγοις. Βαλεῖτε. ἀντὶ τοῦ βλασφημήσετε. Οἱ λελειμμένοι. οἱ ἡττηθέντες ἐν τῇ κρίσει. ἀπὸ δὲ πρὸς τὴν ἐπιχείρησιν τοῦ Αἴαντος. Κατάστασις γένοιτ' ἄν. γενναῖος ὁ λόγος. εἰ ὁ ἡττώμενος ἰδίῳ δικαίῳ πιστευόμενος πάλιν μάχοιτο καὶ οὐκ εἴξει τοῖς κεκριμμένοις, οὐδέ ποτε κατάστασις ἔσται. Τοὺς ὄπισθεν. τοὺς ἡττωμένους. ἔστι δὲ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν δρομέων. Ἀλλ' εἰρκτέον. δεῖ φησιν ἐμμένειν τοῖς ἅπαξ κεκριμμένοις, ἐπειδὴ δὲ αὐτοῦ τὴν κατὰ σῶμα ἀρετὴν καὶ ἰσχὺν διαβάλλειν οὐ δύναται, εἰς ἀφροσύνην αὐτὸν λοιδορεῖ. Ἀλλ' οἱ φρονοῦντες εὖ. ἤγουν οἱ φρόνιμοι κρατοῦσιν, καὶ πρὸς τοῦτο ἐπάγει, τὸ μέγας δὲ βοῦς ὢν τὴν πλευρὰν, καὶ τὸ ἑξῆς. Ὀρθός. ἤγουν κατ' εὐθεῖαν εἰς τὴν ὁδὸν πορεύεται οὐ παρακλίνων. Σοῦ τ' ἐγὼ τὸ φάρμακον. τὸ τῆς μάστιγος. Ἀλλ' ἤδη σκιᾶς. ὑπὲρ ἀνδρὸς οὐκέτι ζῶντος ἀλλὰ ὄντος σκιᾶς τουτέστι ἀνυποστάτου. Τὴν βάρβαρον γὰρ γλῶσσαν. σκο-

ὅτ' οὐδὲν ὢν, τοῦ μηδὲν ἀντέστης ὕπερ,
κοὔτε στρατηγοὺς, οὔτε ναυάρχους μολεῖν
ἡμᾶς Ἀχαιῶν, οὔτε σοῦ διωμόσω,
ἀλλ' αὐτὸς ἄρχων ὡς σὺ φῂς Αἴας ἔπλει.
ταῦτ' οὐκ ἀκούειν μεγάλα πρὸς δούλων κακά;
ποίου κέκραγας ἀνδρὸς ὧδ' ὑπέρφρονα.
ποῖ βάντος, ἢ ποῦ στάντος, οὗπερ οὐκ ἐγώ;
οὐκ ἆρ' Ἀχαιοῖς ἄνδρες εἰσὶ, πλὴν ὅδε;
πικροὺς ἔοιμεν τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων
ἀγῶνας Ἀργείοισι κηρῦξαι τότε,
εἰ πανταχοῦ φανοίμεθ' ἐκ Τεύκρου κακοί.
κοὐκ ἀρκέσει ποθ' ὑμὶν οὐδ' ἡσσημένοις
εἴκειν, ἃ τοῖς πολλοῖσιν ἤρεσκε κριταῖς,
ἀλλ' αἰὲν ἡμᾶς ἢ κακοῖς βαλεῖτέ που,
ἢ σὺν δόλῳ κεντήσεθ' οἱ λελειμμένοι;
,, Ἐκ τῶνδε μέντοι τῶν τρόπων, οὐκ ἄν ποτε
,, Κατάστασις γένοιτ' ἂν οὐδενὸς νόμου,
,, Εἰ τοὺς δίκῃ νικῶντας ἐξωθήσομεν
,, Καὶ τοὺς ὄπισθεν, εἰς τὸ πρόσθεν ἄξομεν.
,, Ἀλλ' εἰρκτέον τάδ' ἐστίν. Οὐ γὰρ οἱ πλατεῖς
,, Οὐδ' εὐρύνωτοι φῶτες ἀσφαλέστατοι,
,, Ἀλλ' οἱ φρονοῦντες εὖ, κρατοῦσι πανταχοῦ.
,, Μέγας δὲ πλευρὰν βοῦς, ὑπὸ σμικρᾶς ὅμως
,, Μάστιγος, ὀρθὸς εἰς ὁδὸν πορεύεται.
Καὶ σοὶ προσέρπον τοῦτ' ἐγὼ τὸ φάρμακον
ὁρῶ τάχ', εἰ μὴ νοῦν κατακτήσῃ τινά.
ὃς ἀνδρὸς οὐκέτ' ὄντος, ἀλλ' ἤδη σκιᾶς,
θαρσῶν ὑβρίζεις, κἀξελευθεροστομεῖς.
οὐ σωφρονήσεις; οὐ μαθὼν ὃς εἶ φύσιν,
ἄλλον τιν' ἄξεις ἄνδρα δεῦρ' ἐλεύθερον,
ὅς τις πρὸς ἡμᾶς ἀντὶ σοῦ λέξει τὰ σά;
σοῦ γὰρ λέγοντος, οὐκέτ' ἂν μάθοιμ' ἐγώ.
,, Τὴν βάρβαρον γὰρ γλῶσσαν οὐκ ἐπαΐω.

πλεῖ αὐτὸν εἰς τὴν μητέρα. Εἴθ' ὑμῖν. ἐπεὶ οὐ συμβουλεύει κατὰ τὸ ἀγαμέμνονος ἀξίωμα ὁ χορός, ἐν τῷ [illegible] τὴν γνώμην κατέθηκε. Φεῦ τοῦ θανόντος. πολυπαθὴς ὁ λόγος εἰς ἀχαριστίαν ἐννεύων, ὅτι ταχεῖα διαρρεῖ ἡ χάρις τῶν ἀποθανόντων. Ταχεῖά τις. τὸ μὲν τί ζητεῖ οὐσίαν πράγματος, οἷον τί ποτ' ἐστὶν ἄνθρωπος τυχὸν ἢ ἵππος. τὸ δὲ τίς ὑπόστασιν καὶ πρόσωπον, οἷον τίς ὅδε ἐστὶ σωκράτης τυχὸν ἢ πλάτων, καὶ τίς πόθεν εἷς ἀνδρῶν. ἐν τούτῳ γὰρ ὁ ἐρωτῶν οἶδε μὲν ἅπαντα πρὸς ὃν τὴν ἐρώτησιν ποιεῖται, ζητεῖ δὲ τοὔνομα ᾧ ἂν αὐτὸς τῶν ἄλλων ἀνθρώπων χωρίζοιτο, ἐπεὶ δὲ πρὸς τὸ τίς οὐκ ὄνομα μόνον ἀπαντᾷ κύριον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐπιθέτῳ ἐνίοτε κύριον, οἷον τίς ὅδε ἐστὶν ὁ ἡδὺς λουκιανός, δηλονότι οὐκ ὀνόματι μόνον κυρίῳ ὑποτάσσεται τὸ τίς, ἀλλ' ἔστιν ὅτε καὶ ἐπιθέτῳ· οἷον λουκιανός τις ἐποίησε τόδε, καὶ ὁ λουκιανὸς ἡδύς τις ἐστίν. ἐντεῦθεν γὰρ ἡ χάρις ὡς ἐπίθετον ἔχει τὸ ταχεῖα ὄνομα, εἰ καὶ ἄλλως τοῦτο ἐπίρρημα τε κἂν ἔχει σημασίαν, διὸ μετὰ τοῦ τίς αὐτὸ ἐπάγεται, καὶ ταχεῖά τις αὕτη λέγεται διαρρεῖν; κατὰ ταῦτα λέγεται καὶ τὸ ὅστις καὶ τὸ ὁποῖός τις ἐπὶ ἐπιθέτου ὡς παρὰ λουκιανῷ. τὸ δὲ ὅλον οἱ δῆμοι οὐκ ἐξετάζοντες τίς ἐστιν ὁ τοῖς πράγμασιν ἐφεστηκώς, εἴτε καλὸς δηλονότι εἴτε τὸ ἐναντίον, ἀπὸ ἐπιθετικοῦ λέγεται. Προδοῦσα. ἀντὶ τοῦ προδεδομένη καταλαμβάνεται. Εἰ σοῦ γ' ὅδ' ἁνήρ. εἴ σου γε ὦ αἶας ὅδε ὁ ἀνὴρ οὐκ ἔτι ἔχει μνήμην. Οὗ σὺ πολλάκις. οὐκ ἀξιοῦται τῆς παρὰ σοῦ μνήμης. οὗ πολλάκις ὦ αἶαν, προεκινδύνευσας ἐν πολέμοις. παρὰ τὸ ὁμηρικόν, Αἰεὶ ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν. Οὐ μνημονεύεις καλῶς, πρὸς τὸ τοῦ τεύκρου. ἢ τοῦ τεύκρου, οὕτως οὐκ ἐγώ. Ερκέων. λείπει ἐντός. Εγκεκλεισμένους. ἢ ἐν, ἀντὶ τοῦ ἐντὸς κεκλεισμένους. Εν τροπῇ δορός. ἐν ἥττῃ τοῦ πολέμου. τρόπαιον ἡ νίκη, τροπὴ δὲ ἡ ἧττα, τρόπαιον μὲν τῶν διωκόντων, τροπὴ δὲ ἐπὶ τῶν διωκομένων. Ακροισιν ἤδη. περὶ μὲν τοῖς ἄκροις ναυτικοῖς ἑδωλίοις τῶν νεῶν, ἤγουν ὑποστρώμασι, σανιδώμασι, τοῦ πυρὸς ἤδη ἀναπτομένου καὶ ἀναφλεγομένου. Αρδην. αἴρω τὸ ἀφανίζω καὶ τὸ ὑψῶ, ἀφ' οὗ ἄρδην, ἀντὶ τοῦ μετεώρως καὶ κούφως, ὡς ἐνταῦθα, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀφανιστικῶς καὶ ὁμοῦ.

Χο. εἴθ' ὑμὶν ἀμφοῖν νοῦς γένοιτο σωφρονεῖν.
τούτου γὰρ οὐδὲν σφῷν ἔχω λῷον φράσαι.
Τευ. Φεῦ τοῦ θανόντος ὡς ταχεῖά τις βροτοῖς
χάρις διαρρεῖ, καὶ προδοῦσ' ἁλίσκεται.
εἰ σοῦ γ' ὅδ' ἁνὴρ οὐδ' ἐπὶ σμικρὸν λόγον
Αἶας ἔτ' ἴσχει μνῆστιν, οὗ σὺ πολλάκις
τὴν σὴν προτείνων προὐκάμες ψυχὴν δορί.
ἀλλ' οἴχεται δὴ πάντα ταῦτ' ἐρριμμένα.
ὦ πολλὰ λέξας ἄρτι κἀνόητ' ἔπη,
οὐ μνημονεύεις οὐκέτ' οὐδέν, ἡνίκα
ἑρκέων ποθ' ὑμᾶς οὗτος ἐγκεκλεισμένους,
ἤδη τὸ μηδὲν ὄντας ἐν τροπῇ δορὸς
ἐρρύσατ' ἐλθὼν μοῦνος; ἀμφὶ μὲν νεῶν
ἄκροισιν ἤδη ναυτικοῖς ἑδωλίοις
πυρὸς φλέγοντος, εἰς δὲ ναυτικὰ σκάφη,
πηδῶντος ἄρδην Ἕκτορος τάφρων ὕπερ;
τίς ταῦτ' ἀπεῖρξεν, οὐχ ὅδ' ἦν ὁ δρῶν τάδε;

Οὐδὲ συμβῆναι ποδί. πρὸς τὸ ποῦ βάντος ἢ ποῦ στάντος. συμβῆναι δὲ ἀντὶ τοῦ συνελθεῖν ἐνταῦθα. βαίνω γὰρ τὸ πορεύομαι, καὶ τὸ ἵσταμαι, ἀφ' οὗ βάσιν ἀνδριάντος.

Λαχών τε. ἤγουν κληρωθείς, ἀφ' οὗ λαχμὸς ὁ κλῆρος ποιητικῶς. Κἀκέλευστος ἦλθ' ἐναντίος. αὐτοκέλευστόν φησιν αὐτὸν ἀναστῆναι εἰς τὸ μονομάχιον. ἐπαινῶν αὐτὸν οὐχ ὁμηρικῶς. Οὐ δραπέτην τὸν κλῆρον. οὐδὲν πανουργήσας περὶ τὸν κλῆρον, ἀλλ' εὐξάμενος λαχεῖν αὐτόν. τοῦτο δὲ ἱστορεῖται περὶ Κρεσφόντου. καὶ τῶν Ἀρισοδήμου παίδων, ὅτι πανοῦργος ὁ Κρεσφόντης βῶλον ὑγρὰν εἰς τὴν ὑδρίαν ἐνέβαλε κληρουμένων περὶ Μεσσήνης. οὐκ ἄξιον δὲ τὸν Τεῦκρον λοιδορεῖν Ἀγαμέμνονι ὑπὲρ τοῦ πάθους προσαγόμενον. καὶ ἄλλως οὐκ ἀπάρχεται λοιδορίας, ἢ οὐκ ἂν ἐν τοιούτῳ πάθει. Κλῆρον. κλῆρος δὲ ὧν ἐκληροῦντο, ἢ κλῆρος αὐτὸ τὸ κληροῦσθαι. Ἀρούρας. ἤγουν ἠροτριασμένης γῆς. χέρσος δὲ ἡ ξηρὰ γῆ, ἄρουρα ἡ ἠροτριασμένη, λήϊον τὸ ἔχον ἀστάχυας χωράφιον. Ἀλλ' ὃς εὐλόφου. ὅστις κλῆρος ἐκ τῆς εὐλόφου κυνῆς ἤμελλε πρῶτος κουφιεῖν τὸ ἅλμα τοῦ αὐτοῦ.

ὃν οὐδαμοῦ φῂς οὐδὲ συμβῆναι ποδί;
ἆρ' ὑμὶν οὗτος ταῦτ' ἔδρασεν ἔνδικα;
χὤτ' αὖθις αὐτὸς ἕκτορος μόνος μόνου
λαχών τε, κἀκέλευστος ἦλθεν ἀντίος;
οὐ δραπέτην τὸν κλῆρον εἰς μέσον καθεὶς
ὑγρᾶς ἀρούρας βῶλον, ἀλλ' ὃς εὐλόφου
κυνῆς ἔμελλε πρῶτος ἅλμα κουφιεῖν.
ὅδ' ἦν ὁ πράσσων ταῦτα, σὺν δ' ἐγὼ παρὼν
ὁ δοῦλος, ὁ 'κ τῆς βαρβάρου μητρὸς γεγώς.
δύστηνε, ποῖ βλέπων ποτ' αὐτὰ καὶ θροεῖς;
οὐκ οἶσθα σοῦ πατρὸς μὲν, ὃς προὔφυ πατὴρ,
ἀρχαῖον ὄντα Πέλοπα βάρβαρον Φρύγα;
Ἀτρέα δ', ὃς αὖ σ' ἔσπειρε δυσσεβέστατον,
προθέντ' ἀδελφῷ δεῖπνον οἰκείων τέκνων;
αὐτὸς δὲ μητρὸς ἐξέφυς κρήσσης, ἐφ' ᾗ
λαβὼν ἐπακτὸν ἄνδρ' ὁ φιτύσας πατὴρ,
ἐφῆκεν ἐλλοῖς ἰχθύσιν διαφθοράν.
τοιοῦτος ὢν, τοιῷδ' ὀνειδίζεις σποράν;
ὃς ἐκ πατρὸς μέν εἰμι Τελαμῶνος γεγώς.

Ἅλμα. πήδημα. ἅλμα, πάλμα, καὶ πήδημα ταὐτόν. Ποῖ βλέπων. ἤγουν ἀφορῶν ἤγουν εἰς ποίαν συγγένειαν σὴν ἀφορῶν ταῦτα λέγεις. Οὐκ οἶσθα σοῦ πατρός. εἰκότως καὶ αὐτὸς τὰ ὅμοια ἐξεῦρεν. ἓν δὲ εἰπὼν Ἀγαμέμνων, μυρία ἤκουσεν. Αὐτὸς δὲ μητρός. οὐχ ὡς βαρβάρων τῶν Κρητῶν ὄντων ὀνειδίζει αὐτῷ τὰ περὶ τῆς μητρός, ἀλλ' οἷον ἐξ ἀλλοφύλων γέγονέ σοι τὸ γένος. Ἐπακτόν. ἐπείσακτον ἤγουν μοιχόν, ἐφῆκεν δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐπέταξε δοθῆναι. Φιτύσας. γεννήσας. φυτεύειν τὸ τῇ γῇ φυτὸν ἐνθεῖναι, ψιλὸν τὸ φυ καὶ βραχύ, φιτύειν τὸ σπείρειν ποιητικῶς, ὁ περὶ γένεσιν ἀπὸ τοῦ φίτυος ὁ πατήρ. τὸ ι μακρὸν ὃ καὶ ἐνταῦθα διὰ τὸ ποιητικὸν τέτακται, τὸ δ' ὕστερον ἡμάρτηται. Ἐφῆκεν ἐλλοῖς. ἤγουν ἀφώνοις. ἡ ἱστορία ἐν ταῖς Κρήσσαις Εὐριπίδου. ὅτι διαφθαρεῖσαν αὐτὴν λάθρα ὑπὸ θεράποντος, ὁ πατὴρ Ναυπλίῳ παρέδωκεν ἐντειλάμενος ἀποποντῶσαι. ὁ δὲ οὐκ ἐποίησεν, ἀλλ' ἐνεγγύησε Πλεισθένει.

ὅστις στρατοῦ τὰ πρῶτ' ἀριστεύσας, ἐμὴν
ἴσχει ξύνευνον μητέρ', ἣ φύσει μὲν ἦν
βασίλεια, Λαομέδοντος. ἔκκριτον δέ νιν
δώρημα κείνῳ 'δωκεν Ἀλκμήνης γόνος.
ἆρ' ὧδ' ἄριστος ἐξ ἀριστέοιν δυοῖν
βλαστὼν ἂν αἰσχύνοιμι τοὺς πρὸς αἵματος,
οὓς νῦν σὺ τοιοῖσδ' ἐν πόνοισι κειμένους
ὠθεῖς ἀθάπτους, οὐδ' ἐπαισχύνῃ λέγων;
εὖ νῦν τόδ' ἴσθι. τοῦτον εἰ βαλεῖτέ που,
βαλεῖτε χ' ἡμᾶς τρεῖς ὁμοῦ συγκειμένους.
ἐπεὶ καλόν μοι τοῦδ' ὑπερπονουμένῳ,
θανεῖν προδήλως μᾶλλον, ἢ τῆς σῆς ὕπερ
γυναικὸς, ἢ τοῦ σοῦ θ' ὁμαίμονος λέγω.
πρὸς ταῦθ' ὅρα μὴ τοὐμὸν, ἀλλὰ καὶ τὸ σόν.
ὡς εἴ με πημανεῖς τι, βουλήσῃ ποτὲ
καὶ δειλὸς εἶναι μᾶλλον, ἢ 'π' ἐμοὶ θρασύς.
ΧΟ. ἄναξ Ὀδυσσεῦ, καιρὸν ἴσθ' ἐληλυθὼς,
εἰ μὴ ξυνάψων, ἀλλὰ συλλύσων πάρει.
ΟΔ. τί δ' ἔστιν ἄνδρες; τηλόθεν γὰρ ᾐσθόμην
βοὴν Ἀτρειδῶν τῷδ' ἐπ' ἀλκίμῳ νεκρῷ.

ὅστις στρατοῦ. ἤγουν τὰς ἐπὶ πρώτης μοίρας ἀνδραγαθίας. Ἡ φύσει μὲν ἦν βασίλεια. ἀνασκευάζει τὰ εἰρημένα περὶ δουλείας αὐτοῦ, φύσει δὲ τὸ γένος λέγεται κρείως, τοῦτο δὲ τοῦ ὑποτερομένων τὸ θέσει, καὶ ἀπὸ τούτων μετάγεται ταῦτα καὶ ἐφ' ἕτερα. Τοὺς πρὸς αἵματος. τοὺς συγγενεῖς. ἴσως δεικτικῶς εἰς τὸν αἴαντα, ἵν' ᾖ περιπαθὴς ἡ λέξις. Ὠθεῖς ἀθάπτους. πιθανῶς πάλιν εἰσέβαλεν εἰς τὸν λόγον τοῦ δράματος. Βαλεῖτε χ' ἡμᾶς. ἑαυτὸν λέγει καὶ τὴν Τέκμησσαν καὶ τὸν Εὐρυσάκην. Τρεῖς ὁμοῦ συγκειμένους. ἐμὲ καὶ σαυτὸν, καὶ Μενέλαον. οὐ γὰρ λέγει περὶ τῆς Τεκμήσσης καὶ τοῦ παιδός. ἐλεεινὸς γὰρ ὁ λόγος οὐκ ἀπειλητικός. Ἐπεὶ καλόν μοι. καλόν μοι ἐστὶν προδήλως ὑπὲρ τούτου πονουμένῳ μᾶλλον ἀποθανεῖν ἢ ὑπὲρ τῆς σῆς γυναικὸς, λέγω τοῦ σοῦ ἀδελφοῦ. Θανεῖν προδήλως. ἀντὶ τοῦ λαμπρῶς. ἀνδρείως. λέγει δὲ ὅτι ταῦτα ἃ βούλεσθε περὶ τὸν αἴαντα δρᾶσαι, πρότερον οὐ δράσετε πρὶν ἢ κἀμὲ ἀποκτεῖναι. ἀποθνήσκων μέντοι τοῦτο ὑμῖν ἀπολοῦμαι. Βουλήσῃ ποτέ. μεταμεληθήσῃ ὡς προπετὴς εἰς ἐμὲ ἐρεθείς. καὶ μὴ ἀποδειλιάσας περὶ τὸ ἄρχειν. ἀμυνοῦμαι γάρ σε. ἢ βουλήσῃ ποτὲ καὶ δειλὸς εἶναι καὶ μὴ ὑπ' ἐμοῦ ἀναιρεθῆναι. δειλὸς δὲ καὶ θρασὺς ἐναντία καθ' ὑπερβολὴν ἔχοντα καὶ ἔλλειψιν, μέση δὲ τούτων ἡ ἀνδρεία. Ἢ 'π' ἐμοί. ἤγουν ἢ ἐν ἐμοί. Ἄναξ Ὀδυσσεῦ. ἵνα μὴ εἰς μακρὰν ἡ φιλονεικία, διαλλακτὴν εἰσήνεγκε τὸν Ὀδυσσέα. τοιοῦτον γὰρ ὁ καιρὸς ἐζήτει. εἰσῆκται δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς ὡς σοφὸς καὶ ἀμνησίκακος. καιρὸν δὲ ἀντὶ τοῦ εἰς καιρὸν, ἤγουν ἐγκαίρως. Ξυνάψων. αὐτὸ τὸ δηλονότι εἰς τὴν μάχην ἀλλὰ διαλύσων καὶ χωρίσων, πάρει ἀντὶ τοῦ παρεγένου. Βοὴν Ἀτρειδῶν. οὐκ ἐξ ἐρήμου φησὶν, ὅτι ἥκοι ἀνασχελῶν Ἀγαμέμνονα. ἀλλ' ὡς ἐπιμελόμενος τί πράττουσιν οἱ βασιλεῖς. τὴν δὲ ἑαυτοῦ γνώμην ἐδήλωσε διὰ τοῦ. ἀλκίμῳ νεκρῷ, ὅτι γενναίαν αὐτοῦ ἐδήλωσε τὴν τελευτήν. διδάσκει δὲ ὁ λόγος, ὅτι οὐ δεῖ κακὰ τῶν τεθνεώτων λέγειν, κἂν ἐχθροὶ ὦσιν. Οὐ γὰρ κλύων

πες ἄρα γὰρ κλύοντες ἐσμὲν αἰσχίστους λόγους ὦ ἄναξ Ὀδυσσεῦ ὑπὸ τοῦδε τοῦ ἀνδρός. Ἐζῶντι ἀνδρί. Ποίους ὁ Ὀδυσσεύς, οὐκ εἰδὼς προστιθέμενος τῇ ὀργῇ. ἔστι μὲν συγγνώμη τῷ κακῶς εἰπόντι, εἰ κακῶς πάσχων ἀμύνηται διὰ λόγων. Ἤκουσεν αἰσχρά. ὥστε θεραπεύει Ὀδυσσέα ὁ Τεῦκρος διὰ τὸν ἀδελφόν. οὔτε αὖ τι λέγει διὰ τὸν καιρόν. Τί γάρ σ' ἔδρασεν. τί δέ σ' ἐκίνησεν τοιοῦτο δηλονότι ὥστε καὶ ὑπέχειν σοι βλάβην. Οὔ φησι ἐάσειν. διατείνεται οὐκ ἐάσειν. Ἄμοιρον. ἀμέτοχον. Ἀλλὰ πρὸς βίαν. ἀλλὰ διατείνεται θάψειν αὐτὸν πρὸς βίαν ἐμοῦ, βίᾳ λείπει ἣν βιάσηται αὐτόν. Ἔξεστιν οὖν. δαιμονίως ἡ ἐπιχείρησις. ἡ πίστις γὰρ ὅτι πάντες ἄνθρωποι πρὸς τὸ ἀληθὲς ἀπενακτοῦσι. καὶ αὐτὶ λέγουσι. τὸ δὲ ἑξῆς, ἔξεστιν ἐμοὶ τῷ φίλῳ σου εἰπόντ' ἀληθῆ. τὰ ἑξῆς. Ξυνηρετμεῖν. συμφωνεῖν. συμπαρέχειν ὡς πρότερον, ἐκ μεταφορᾶς τῶν κοινῶς ἐρεσσόντων. Μηδ' ἡ βία σε. μὴ ἡ ἐξουσία βιασάσθω σε ὥστε πρᾶξαί τι παρὰ τὸ δίκαιον. τουτέστι μὴ ὑπὲρ τὸ ἐνδείξασθαι τὸ τὴν ἐξουσίαν παραβῇς τὸ δίκαιον. Κἀμοὶ γὰρ ἦν ποθε. ἱκανὸς ὁ λόγος εἰς πειθὼ ὅτι κἀγώ ποτε ἐχθρὸς ὤν, ἐνδέδωκα νῦν διὰ τὸ δίκαιον. Βλάπτειν τὸν ἐσθλόν. δύναται καὶ ἐπὶ τοῦ μισοῦντος εἶναι. τὸν ἐσθλὸν οὐ δεῖ μνησικακεῖν. δύναται καὶ ἐπὶ τοῦ μισουμένου καὶ τετελευτηκότος. τὸν ἐσθλὸν οὐ δεῖ βλάπτεσθαι, οὐδ' ἐὰν μισούμενος ᾖς. δίκαια πολλάκις δεῖ πρὸς τοὺς ἀγαθοὺς ἔχειν. Οὐ γὰρ θανόντι. οὐ γὰρ χρὴ θανόντι καὶ προσεμβῆναί σε, τουτέστι πρὸς τῷ μισεῖν ἐπεμπηδῆσαι, ὡς τῶν λὰξ ἐναλλομένων λείπεται τὸ ἐπεμβῆναι. Μὴ χαῖρε. ἤγουν μὴ πρόσκεισο.

ἀγ. οὐ γὰρ κλύοντες ἐσμὲν αἰσχίστους λόγους
ἄναξ Ὀδυσσεῦ τοῦδ' ὑπ' ἀνδρὸς ἀρτίως.
ὀδ. ποίους. ἐγὼ γὰρ ἀνδρὶ συγγνώμην ἔχω
κλύοντι φλαῦρα, συμβαλεῖν ἔπη κακά.
τεῦ ἤκουσεν αἰσχρά. δρῶν γὰρ ἦν τοιαῦτά με.
ὀδ. τί γάρ σ' ἔδρασεν, ὥστε καὶ βλάβην ἔχειν;
ἀγ. οὔ φησ' ἐάσειν τόνδε τὸν νεκρὸν ταφῆς
ἄμοιρον, ἀλλὰ πρὸς βίαν θάψειν ἐμοῦ.
ὀδ. ἔξεστιν οὖν εἰπόντι τἀληθῆ φίλῳ,
σοὶ μηδὲν ἧσσον ἢ πάρος ξυνηρετμεῖν;
ἀγ. εἴπ'. ἦ γὰρ εἴην οὐκ ἂν εὖ φρονῶν, ἐπεὶ
φίλον σ' ἐγὼ μέγιστον Ἀργείων νέμω.
ὀδ. ἄκουε νῦν, τὸν ἄνδρα τόνδε πρὸς θεῶν
μὴ τλῇς ἄθαπτον ὧδ' ἀναλγήτως βαλεῖν.
μηδ' ἡ βία σε μηδαμῶς νικησάτω
τοσόνδε μισεῖν, ὥστε τὴν δίκην πατεῖν.
κἀμοὶ γὰρ ἦν ποθ' οὗτος ἔχθιστος στρατοῦ,
ἐξ οὗ κράτησα τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων.
ἀλλ' αὐτὸν ἔμπας ὄντ' ἐγὼ τοιόνδ' ἐμοί,
οὐκοῦν ἀτιμάσαιμ' ἄν, ὥστε μὴ λέγειν,
ἕν' ἄνδρ' ἰδεῖν ἄριστον Ἀργείων, ὅσοι
Τροίαν ἀφικόμεσθα, πλὴν Ἀχιλλέως.
ὥστ' οὐκ ἂν ἐνδίκως γ' ἀτιμάζοιτό σοι.
οὐ γάρ τι τοῦτον, ἀλλὰ τοὺς θεῶν νόμους
φθείροις ἄν. ἄνδρα δ' οὐ δίκαιον, εἰ θάνοι,
βλάπτειν τὸν ἐσθλόν, οὐδ' ἐὰν μισῶν κυρῇς.
ἀγ. σὺ ταῦτ' Ὀδυσσεῦ τοῦδ' ὑπερμαχεῖς ἐμοί;
ὀδ. ἔγωγ'. ἐμίσουν δ' ἡνίκ' ἦν μισεῖν καλόν.
ἀγ. οὐ γὰρ θανόντι καὶ προσεμβῆναί σε χρή.
ὀδ. μὴ χαῖρ' Ἀτρείδη κέρδεσιν τοῖς μὴ καλοῖς.

ΤΟΝ τοι τύραννον. ὁ λόγος ὅτι οὐ πάντη τῷ δικαίῳ ἀκολουθητέον. ἀλλά τι πρὸς τὸ συμφέρον ῥέπειν χρὴ τὸν τύραννον. ἀπρεπὲς γὰρ ὑπὲρ ἀγαμέμνονος ὁμολογεῖσθαι. πᾶς τύραννος ἀδικεῖ ὑπὲρ τῆς ἐξουσίας. ὡδὶ τὰ τοιαῦτα τῶν ἔργων ταύτην προβαλλόμενος. Αλλ' εὖ λέγουσι. κατὰ κοινοῦ τὸ ῥάδιον. ἔστιν. τὸν ὁ νοῦς τοιοῦτος. ἀλλὰ ῥάδιόν ἐστι τοῖς καλῶς συμβουλεύουσι φίλοις, τιμὰς νέμειν. ἀντὶ τοῦ ἐμοὶ καλῶς σοι συμβουλεύοντι,

τιμὴν ἀπόδος. τουτέστιν ἄκουε. ἀγ Τόν τοι τύραννον εὐσεβεῖν οὐ ῥάδιον; σόν με. Κλύειν τὸν ἐσθλόν. ἀ ὀδ ἀλλ' εὖ λέγουσι τοῖς φίλοις, τιμὰς νέμειν. κρως αἱ αὐτι θέσεις. ὁ μὲν ὀδυσ ἀγ κλύειν τὸν ἐσθλὸν ἄνδρα χρὴ τῶν ἐν τέλει. σεῦ τὴν τιμὴν τῶν φίλων ὑφεῖναι ὀδ παῦσαι. κρατεῖς τοι τῶν φίλων νικώμενος. τὸν βασιλέα τῆς ἐξουσίας παρα. ἀγ μέμνησ' ὁποίῳ φωτὶ τὴν χάριν δίδως; καλεῖ. ὁ δὲ αὖ ἀποτρέψας φησὶν ὀδ ὅδ' ἐχθρὸς ἀνήρ, ἀλλὰ γενναῖός ποτ' ἦν. ὅτι τὸν ἀγαθὸν ἄνδρα χρὴ τιμᾶν. ἀγ τί ποτε ποιήσεις, ἐχθρὸν ὧδ' αἰδῇ νέκυν; θεᾶσθαι τοῖς βασιλεῦσι κλύειν δὲ ὀδ νικᾷ γὰρ ἡ ἀρετή με τῆς ἔχθρας πολύ. ἀντὶ τοῦ ὑπακούειν. Ἐσθλόν. ἢ ἀγ τοιοίδε μέντοι φῶτες ἔμπληκτοι βροτῶν. ἤγουν τὸν ἀγαθόν. ἐσθλὸς ὁ ἐθε ὀδ ἦ κάρτα πολλοὶ νῦν φίλοι, καὖθις πικροί λοντὴς μαχόμενος, ἤγουν αὖ ἀγ τοιούσδ' ἐπαινεῖς δῆτα σὺ κτᾶσθαι φίλους; δεξιός, καὶ ἀπὸ τούτου ὁ ἀγαθός. ὀδ σκληρὰν ἐπαινεῖν οὐ φιλῶ ψυχὴν ἐγώ.

Τῶν ἐν τέλει τῶν ἐν ἀρχῇ τῶν βασι ἀγ ἡμᾶς σὺ δειλοὺς τῇδε θ' ἡμέρᾳ φανεῖς. λέων. Μέμνησο. ἀντὶ τοῦ ἄνω ὀδ ἄνδρας μὲν οὖν Ἕλλησι πᾶσιν ἐνδίκους. λογίζου. Τί ποτε ποιήσεις. ἐν ἀγ ἄνωγας οὖν με τὸν νεκρὸν θάπτειν ἐᾶν; ἐρωτηματικὸς ὁ λόγος. ποδαπός τις

ἔσῃ πρὸς ἐχθρούς. ἢ τί αὐτὸν διαθήσεις δεῖον, ὁπότε οὕτως ὑπὲρ νεκροῦ ἠντίασας. Ἡ 'ρετή. ἡ ἀρετὴ ἤγουν ἡ ἀνδρεία. Πολύ. ἀντὶ τοῦ πλέον. Τοιοίδε φῶτες. οἱ τοιοίδε φῶτες οἷος ἦν ὁ αἴας δηλονότι εἰς μάχην ῥαδίως μεταβαλλόμενος, ἔμπληκτοί εἰσιν παρὰ τοῖς βροτοῖς, πρὸς ὃ ἀπαντᾷ ὁ ὀδυσσεύς, ὄντως πλεῖστοι ἄλλοι δηλονότι νῦν εἰσὶ φίλοι, καὶ κατὰ τὸ ἑπόμενον ἄλλου πρόξενοι. ἔμπληκτος δὲ ἢ ἀπόπληκτος καὶ παραπλὴξ ταυτό, λέγεται δὲ ταῦτα ἐπὶ τῶν ἐκτετραμμένων τὴν ψυχήν. Ἔμπληκτοι βροτῶν. οἱ μὴ ἐμμένοντες τῇ ἀρχαίᾳ ἀρετῇ καὶ φιλίᾳ ἄφρονες παρὰ τοῖς ἀνθρώποις. Ἄλλως. ἔμπληκτοι. κοῦφοι. εὐμετάβολοι. ὀνειδίζει δὲ ὀδυσσεῖ ὡς εὐμεταβλήτῳ. οἱ τοιοῦτοι γὰρ ἔμπληκτοι παρὰ τοῖς βροτοῖς λέγονται. ὡς καὶ Ὅμηρος. Ἔμπληκτον δὴν ἕτερον μὲν τίθει βροτόν. Ἦ κάρτα. πρὸς ταῦτα ὀδυσσεὺς ἀντιλέγει. ὅτι οὐκ ἐν τῇ ταυτότητι μένει τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος. ἀλλὰ ποτὲ μὲν φίλοι εἰσί. ποτὲ δὲ ἐχθροί. πολύ φησι γὰρ ἀνθρώπων ἐστὶ τὸ κατὰ καιρὸν μεταβάλλεσθαι εἰς φιλίαν, ἢ εἰς ἔχθραν. Ἐνδίκους. ὁ μὲν, τὸ τῆς ἀνδρείας. ὁ δὲ, τὸ τῆς δικαιοσύνης προβάλλεται. λέγει δὲ, μᾶλλον μὲν γὰρ δείξω πᾶσι τοῖς Ἕλλησι ἄνδρας ἐνδίκους εἶναι ὑμᾶς, ἤγουν δικαίους. Ἄνωγας. συμβουλεύεις.

ΚΑΙ ΓΑΡ αὐτός. καὶ γὰρ αὐτὸς ὑπόκειμαι τῇ ὁμοίᾳ τύχῃ τῇ ἀνθρωπίνῃ. ἢ καὶ αὐτὸς ἵξομαι πρὸς τὸ θάψαι αὐτόν. Η πάνθ' ὅμοια. ὄντως πάντα τὰ ἀνθρώπινα ὅμοια. πᾶς γὰρ ἄνθρωπος τὴν οἰκείαν πραγματεύεται σωτηρίαν. ἔχει δέ τινα δυσκολίαν. ἢ ἔστιν οὕτως κοινὸν ἔγκλημα τοῦτο τοῖς ἀνθρώποις, τὸ εἶναι ἕκαστον φίλαυτον. τοῦτο γὰρ ἐγκαλεῖ τῷ Ὀδυσσεῖ ὁ Ἀγαμέμνων, ὅτι εὐδοξίαν σοὶ ἐργάζεται τὸ ὑπείκειν ταφῆναι τὸν Αἴαντα. οὐδαμῶς τὸ κεχαρισμένον ἑτέρῳ διαπράττει. καὶ ὁμολογεῖ ὁ Ὀδυσσεὺς τὸ φίλαυτον, ἵνα μὴ δόξῃ πᾶσιν ἀντιλέγειν. Η πάνθ' ὅμοια, ὄντως πᾶς ἀνὴρ συμφέροντα ἑαυτῷ πάντα πονεῖ, τὸ δὲ ὅμοια ἀντὶ τοῦ ἁρμοδίως συμφέροντα. Τῷ γάρ με μᾶλλον. τίνι γὰρ ἄλλῳ δηλονότι ἀντὶ τοῦ τίνος ἄλλου χάριν εἰκός ἐστιν πονεῖν ἐμέ, ἢ χάριν ἐμαυτοῦ. Σὸν γάρ, ἀντὶ τοῦ δή. Ὡς ἂν ποιήσῃς καθὰ ἤγουν καθ' ὅτι οὖν δὴ τρόπον ἂν ποιήσῃς. πανταχῇ ἐν πᾶσι. Ἀλλ' εὖ γε μέντοι. τοῦτο μὲν ποίησον δηλονότι, ἀλλ' εὖ τοῦτο ἐπίστασο καὶ τὸ ἑξῆς, συγκατάθεσις δὲ συνυπακούεται, πρὸς ἣν ἐπάγει, ἀλλ' εὖ γ' ἐπίστασο. Ἀπὸ τοῦ δὲ ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας ἀγγέλλομαι καὶ σημαίνω αὐτῷ φιλίαν. Ἀγγέλλομαι. ἀντὶ τοῦ ἐπαγγέλλομαι, ὑπισχνοῦμαι. ΣΥΝΘΑΠΤΕΙΝ θέλω. καλῶς τὸ θέλω. εἰ ἐπιτρέποιτε σὺν σοὶ θάπτω τόνδε. διττῶς δύναται νοεῖσθαι οὗτος ὁ λόγος, ἢ ὅτι καὶ σε θάπτω μετὰ τοῦδε, ἢ ὅτι τοῦτον ἐγὼ καὶ σὺ θάπτομεν. Ἄριστ' Ὀδυσσεῦ. εὐγνωμόνως πρὸς τὸ πρῶτον ὁ Τεῦκρος θεραπεύει τὸν Ὀδυσσέα, καταπειθόμενος καὶ τὴν πρὸς αὐτὸν ἔχθραν. Καί μ' ἔψευσας. ψευσθῆναι ἐποίησας τῆς ἐλπίδος, ἣν κακὴν εἶχον περὶ σέ. Παρέστης χερσίν. συνεμάχησας ἔργῳ οὐ λόγῳ. τοῦτο δὲ λέγεται ἐπὶ τῶν μὴ σπουδῆς ἐργαζομένων τι.

ὀδ. Καὶ γὰρ αὐτὸς ἐνθάδ' ἵξομαι.
ἀγ. ἦ πάνθ' ὅμοια· πᾶς ἀνὴρ αὑτῷ πονεῖ.
ὀδ. Τῷ γάρ με μᾶλλον εἰκός, ἢ 'μαυτῷ πονεῖν;
ἀγ. Σὸν γὰρ ἆρα τοὔργον, οὐκ ἐμὸν κεκλήσεται.
ὀδ. Ὡς ἂν ποιήσῃς, πανταχῇ χρηστός γ' ἔσῃ.
ἀγ. Ἀλλ' εὖ γε μέντοι τοῦτ' ἐπίστασ', ὡς ἐγὼ
σοὶ μὲν νέμοιμ' ἂν τῆσδε καὶ μείζω χάριν.
οὗτος δὲ κἀκεῖ κἀνθάδ' ὢν, ἔμοιγ' ὅμως
ἔχθιστος ἔσται. σοὶ δὲ δρᾶν ἔξεσθ' ἃ χρῇς.
χο. Ὅστις σ' Ὀδυσσεῦ μὴ λέγει γνώμῃ σοφὸν
φῦναι τοιοῦτον ὄντα, μῶρός ἐστ' ἀνήρ.
ὀδ. Καὶ νῦν γε Τεύκρῳ τἀπὸ τοῦδ' ἀγγέλλομαι,
ὅσον τότ' ἐχθρὸς ἦν, τοσόνδ' εἶναι φίλος.
καὶ τὸν θανόντα τόνδε συνθάπτειν θέλω,
καὶ ξυμπονεῖν, καὶ μηδὲν ἐλλείπειν, ὅσον
χρὴ τοῖς ἀρίστοις ἀνδράσιν πονεῖν βροτούς.
τευ. Ἄριστ' Ὀδυσσεῦ, πάντ' ἔχω σ' ἐπαινέσαι
λόγοισι. καί μ' ἔψευσας ἐλπίδος πολύ.
τούτῳ γὰρ ὢν ἔχθιστος Ἀργείων ἀνήρ,
μόνος παρέστης χερσίν. οὐδ' ἔτλης παρὼν,
θανόντι τῷδε, ζῶν ἐφυβρίσαι μέγα.

Οὐπιβρόντητος. ὃν εἰώθαμεν λέγειν ἐμβρόντητον. ἐμβρόντητος δέ ἐστιν ὁ ἐκστατικὸς τῶν φρενῶν ὑπὸ ἤχου βροντῆς. Λωβητὸν. ἐφύβριστον. Τοιγάρ σφ' Ὀλύμπου. διὸ αὐτοὺς τῶν ἐν Ὀλύμπῳ θεῶν τὰ πρεσβεῖα ἔχων Ζεὺς, μνήμων τ' Ἐριννὺς, τῶν ἀδικημάτων δηλονότι, ἤγουν ἡ ταμιεύουσα τὰς τιμωρίας. Ἐριννύες δὲ εἰσὶν αἱ κατάραι καὶ ἔφοροι τῶν κατοιχομένων θεαί. Τάφου μὲν τοῦδ' ὀκνῶ. πιθανῶς καὶ εὐσχημόνως τοῦτο λέγει ὁ Τεῦκρος. Κεἴ τινα στρατοῦ. κεἴ τινα ἄλλον δηλονότι ἀπὸ τοῦ στρατοῦ. Πορσυνῶ. πράξω.

ὡς ὁ στρατηγὸς οὑπιβρόντητος μολὼν,
αὐτός τε, χὠ ξύναιμος, ἠθελησάτην
λωβητὸν αὐτὸν ἐκβαλεῖν, ταφῆς ἄτερ.
τοιγάρ σφ' Ὀλύμπου τοῦδ' ὁ πρεσβεύων πατὴρ,
μνήμων τ' Ἐριννὺς, καὶ τελεσφόρος δίκη,
κακοὺς κακῶς φθείρειαν, ὥσπερ ἤθελον
τὸν ἄνδρα λώβαις ἐκβαλεῖν ἀναξίως,
σὲ δ' ὦ γεραιοῦ σπέρμα Λαέρτου πατρὸς,
τάφου μὲν ὀκνῶ τοῦδ' ἐπιψαύειν ἐᾶν,
μὴ τῷ θανόντι τοῦτο δυσχερὲς ποιῶ.
τὰ δ' ἄλλα, καὶ ξύμπρασσε. κεἴ τινα στρατοῦ,
θέλεις κομίζειν, οὐδὲν ἄλγος ἕξομεν.
ἐγὼ δὲ τἄλλα πάντα πορσυνῶ. σὺ δὲ
ἀνὴρ καθ' ἡμᾶς ἐσθλὸς ὢν, ἐπίστασο.
ὀδ. ἀλλ' ἤθελον μὲν, εἰ δὲ μὴ 'στί σοι φίλον
πράσσειν τάδ' ἡμᾶς. εἶμ' ἐπαινέσας τὸ σόν.
τευ. ἅλις. ἤδη γὰρ πολὺς ἐκτέταται
χρόνος. ἀλλ' οἱ μὲν, κοίλην κάπετον
χερσὶ ταχύνετε. τοὶ δ' ὑψίβατον
τρίποδ' ἀμφίπυρον λουτρῶν ὁσίων
θέσθ' ἐπίκαιρον. μία δ' ἐκ κλισίας
ἀνδρῶν ἴλη, τὸν ὑπασπίδιον
κόσμον φερέτω.
παῖ, σὺ δὲ πατρός γ' ὅσον ἰσχύεις,
φιλότητι θιγὼν, πλευρὰς σὺν ἐμοὶ
τάσδ' ἐπικούφιζ'. ἔτι γὰρ θερμαὶ

Α Ἀλλ' ἤθελον. συνθάψαι δηλονότι εἰς τὴν ταφὴν, μάλιστα καινόσχημον τοῦτό γε. Ε Εἶμ' ἐπαινέσας τὸ σόν. πιθανὴ ἡ ἔξοδος διὰ τὴν σπουδὴν τῆς ταφῆς. πολὺς γὰρ ἤδη χρόνος ἀφ' οὗ τετελεύτηκεν ὁ Αἴας καὶ ἤδη δεῖ αὐτὸν ταφῆναι. Ἅλις ἤδη. ἀντὶ τοῦ ἀρκούντως ἔχει τὸ πρᾶγμα. Κοίλην κάπετον. ἤγουν τάφον. Χ Χερσὶ ταχύνετε μετὰ σπουδῆς ὀρύξατε. Ἐπίκαιρον. εὔκαιρον. καιρὸς γὰρ ἤδη καὶ ῥύπου ὥστε ἀπολοῦσαι τὸ σῶμα, καὶ καθᾶραι. Τοὶ δ' ὑψίβατον. οἱ δὲ θέσθε τὸν τρίποδα δηλονότι ἐπίκαιρον ἀντὶ τοῦ ἐπικαίρως, ἤγουν ἐγκαίρως, χυτρόποδα. Ἀμφίπυρον. ἀμφοτέρωθεν τὸ πῦρ δεχόμενον, ὑψίβατον ὑψηλὴν βάσιν ἔχοντα. Λουτρῶν ὁσίων. τουτέστιν ἐπιταφίων, χυτρόποδας δὲ ὁ κοινῶς πυροστάτης ὁ καὶ λάσανον λέγεται, ἀπὸ δὲ τῆς θέσεως τοῦ χυτρόποδος νοεῖται ὁ λέβης καὶ τὸ θερμαινόμενον ὕδωρ. Ἐκ κλισίας. ἀπὸ σκηνῆς. Ἴλη. σύστημα. κυρίως δὲ φατρεία. Ὑπασπίδιον. ἐνόπλιον. Παῖ σὺ δέ. τραγικὰ καὶ ταῦτα καὶ πάθους ἐχόμενα.

Σ σύριγγες. ἀναδόσεις. αἱ ὀπαὶ τῆς πληγῆς. Μέλαν μένος. ἀντὶ τοῦ τὴν δύναμιν τοῦ Αἴαντος. ἢ ἀντὶ τοῦ μέλαν αἷμα μετὰ ἰχῶρος. Πᾶς φίλος. ὅστις τῶν παρόντων φίλος ἐστί, συλλέγεσθω εἰς τὴν ταφήν.. Σούσθω. παρακινείσθω. Βάτω. πορευέσθω. Τῷ πάντ' ἀγαθῷ. οἱ τοιοῦτοι ἔπαινοι περὶ τῶν ἰδίων λεγόμενοι περιπαθέστεροί εἰσιν.

σύριγγες ἄνω φύσωσι μέλαν
μένος. ἀλλ' ἄγε πᾶς φίλος ὅστις ἀνὴρ
φησὶ παρεῖναι, σούσθω, βάτω.
τῷδ' ἀνδρὶ πονῶν τῷ πάντ' ἀγαθῷ.
κοὐδενί πω λῴονι θνητῶν
Αἴαντος. ὅτ' ἦν, τότε φωνῶ.
Χ. ἦ πολλὰ βροτοῖς ἐστὶν ἰδοῦσι
γνῶναι. πρὶν ἰδεῖν δ', οὐδεὶς μάντις
τῶν μελλόντων ὅ, τι πράξει.

Ἦ πολλὰ βροτοῖς. οἰκείως ἔχει τοῖς ἀπαλλαχθήσεσθαι μέλλουσιν ἡ τελευταία γνώμη. ὅτι πολλά ἐστι τοῖς ἀνθρώποις γνῶναι ἐπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων γινομένων. προμηθείᾳ δέ, ἀδύνατον χρήσασθαι ἢ μαντεύσασθαι. ὅ, τί ποτε ἀποβήσεσθαι μέλλει. ταῦτα δὲ ἅμα λέγοντες προπέμπουσι τὸν νεκρόν. καὶ γίνεται ἔξοδος πρέπουσα τῷ λειψάνῳ.

ΤΕΛΟΣ ΑΙΑΝΤΟΣ ΜΑΣΤΙΓΟΦΟΡΟΥ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΗΛΕΚΤΡΑΣ.

Ὑπόκειται ὁ τροφεὺς δεικνὺς Ὀρέστῃ τὰ ἐν Ἄργει. μικρὸν γὰρ αὐτὸν ὄντα κλέψασα ἡ Ἠλέκτρα, ἡνίκα ὁ πατὴρ ἐσφάζετο, δέδωκε τῷ τροφεῖ, δείσασα μὴ καὶ αὐτὸν κτείνωσι. ὁ δὲ ὑπεξέθετο αὐτὸν εἰς Φωκίδα πρὸς τὸν Στρόφιον. νῦν δὲ μετ' εἰκοσιετῆ ἐπανιὼν σὺν αὐτῷ πρὸς τὸ Ἄργος δείκνυσιν αὐτῷ τὰ ἐν Ἄργει.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Ἄργει. ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ ἐπιχωρίων παρθένων. προλογίζει δὲ ὁ παιδαγωγὸς Ὀρέστου.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Παιδαγωγός. Χρυσόθεμις.
Ὀρέστης. Κλυταιμνήστρα.
Ἠλέκτρα. Αἴγισθος.
Χορὸς ἐξ ἐπιχωρίων παρθένων.

Προλογίζει δὲ ὁ παιδαγωγός.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΗΛΕΚΤΡΑΝ.

Ἀπειρόκαλον τὸ λέγειν, ὅτι ὃν τρόπον τὰ κατὰ μέρος τῆς Ἰθάκης ἡ Ἀθηνᾶ ἔλεξε τῷ Ὀδυσσεῖ, οὕτως ἔλεξε καὶ τὸν παιδαγωγὸν τῷ Ὀρέστῃ δεῖξαι. τῷ μὲν γὰρ ἀγνοοῦντι δείκνυσιν ὁ παιδαγωγός. τῷ δὲ ἀπιστοῦντι ἡ Ἀθηνᾶ. ἅπαντα δὲ ἡμῖν φιλοτέχνως ἐν βραχεῖ διείληφεν ὁ ποιητής. τὸν τόπον τῆς σκηνῆς. τὸν τρόπον ὡς παρέλαβεν αὐτὸν παρὰ τῆς ἀδελφῆς, καὶ πρὸς τὸν Στρόφιον ἐξέθετο. τὸν καιρὸν ἐν ᾧ πάρεισιν εἰς τὰς Μυκήνας. τὸν συνόντα, ὅτι Πυλάδης. φησὶ γὰρ ὑποκαταβάς. Πυλάδη τί χρὴ δρᾶν ἐν τάχει βουλευτέον.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΗΛΕΚΤΡΑ.

Ὦ ΤΟΥ στρατηγήσαντος ἐν Τροίᾳ ποτέ. πολλάκις παρετηροῦμεν, ὅτι οἱ παλαιοὶ τὰ συνεκτικὰ τῶν ὑποθέσεων ἐν ἀρχαῖς ἡμῖν δηλοῦσι. καὶ νῦν δηλοῖ πρὸς τίνα ὁ λόγος. ἅπερ ἦν ἀναγκαῖον πρόσωπον. Νῦν ἐκεῖν' ἔξεστί σοι. προσοχὴν ὁ λόγος ἀπεργάζεται σκοπούντων ἡμῶν, τί δή ποτε προθυμεῖται τὴν πόλιν ἰδεῖν. Ὧν πρόθυμος. ἤγουν ἐπιθυμῶν ὀρεγόμενος. ἤθελες, ὑπῆρχες. ἔστι δὲ ἀττικισμὸς ἀντὶ τοῦ ἐπεθύμεις. Τὸ γὰρ παλαιὸν ἄργος. ὅμηρος χωρίζει τὸ ἄργος καὶ τὴν μυκήνην. οἱ δὲ νεώτεροι, τὴν αὐτὴν μυκήνην καὶ ἄργος φασίν. Ἄλλως. ἄργος ὁμωνύμως τῇ χώρᾳ. ὡς ὅμηρος, Ἄργος τε σπάρτη τε. παλαιὸν δὲ, ἢ ὅτι ἄργος ὁ προπάτωρ αὐτῶν γηγενὴς ἦν. ἢ ὅτι καὶ αὐτοὶ πρωτογενεῖς ἀντιποιοῦνται εἶναι. ἔστι δὲ ὅτι καὶ τὸ περὶ τοῦ πυρὸς μέχρι τοῦ νῦν δεικνύμενον καὶ λεγόμενον ὡς ἀπ' οὐρανοῦ πρῶτον ἐκεῖσε κατενεχθέν. ἄλλως τὸ παλαιὸν ἐνίοτε μὲν πρὸς ἕτερον λέγεται νέον, ὡς παλαιὰ ῥώμη λέγεται πρὸς τὴν νέαν, ἐνίοτε δὲ οὐ τῷ πρός τι ἐστὶν, ἀλλὰ δηλοῖ μόνον τὸ πάλαι γεγονὸς, οἷον παλαιὰ πρᾶξις ἡ πάλαι γεγονυῖα, καὶ ἁπλῶς τὸ ἀρχαϊκὸς, ἢ τὸ πάλαι μὲν τὴν ἀρχὴν εἰληφός. οὐ μὴν δὲ παυσάμενον, καθὸ λέγεται παλαιὸν ἄργος, ἄργος δὲ τὰ περὶ τὰς μυκήνας χωρία λέγει, καὶ αὐταὶ αἱ μυκῆναι λέγονται ἄργος, μυκῆναι δὲ ἡ προκαθεζομένη τοῦ ἄργους πόλις, ὥσπερ σπάρτη, ἡ προκαθεζομένη πόλις τῆς λακεδαιμονίας. λακεδαιμονία δὲ τὰ περὶ αὐτὴν χωρία. εἰσὶ δὲ τὸ ἄργος καὶ ἡ λακεδαιμονία ἐντὸς τῆς πελοποννήσου. Τῆς οἰστροπλῆγος. τῆς οἴστρῳ ἤγουν μανίᾳ πληγείσης, τὰ ἀπὸ τοῦ πλήττω εἰ μὲν εἰς ος λήγει, παθητικά εἰσιν ἀεί, οἷον ἔμπληκτος, ἀπόπληκτος, ἃ λέγεται ἐπὶ τῶν πληγέντων τὴν γνώμην καὶ ἐκτραπέντων. εἰ δὲ εἰς ηξ, ἐνίοτε μὲν ἐνεργητικά, οἷον βουπλὴξ τὸ κέντρον τὸ τὸν βοῦν πλῆττον. ἐνίοτε δὲ παθητικά, οἷον παραπλὴξ, ὁ φθαρεὶς τὰς φρένας, καταπλὴξ ὁ συνεχῶς πεπληγμένος, καὶ

Αργος ἡ Μυκη

Ὦ ΤΟΥ στρατηγήσαντος ἐν
Τροίᾳ ποτὲ
Ἀγαμέμνονος παῖ, νῦν ἐκεῖν'
ἔξεστί σοι
παρόντι λεύσσειν, ὧν πρόθυμος
ἦσθ' ἀεί.
τὸ γὰρ παλαιὸν ἄργος οὑπόθεις, τόδε,
τῆς οἰστροπλῆγος ἄλσος Ἰνάχου κόρης.

κατὰ πλὴξ εἰλείθυια ἡ πληγὰς συνεχεῖς ἔχουσα, εἰσὶ δὲ εἰλείθυιαι οἱ τόκοι, καὶ αἱ ἔφοροι τῶν τόκων θεαί. καὶ οἰστροπλὴξ ἐνταῦθα ἡ οἴστρῳ ἤγουν μανίᾳ πληγεῖσα ὑπὸ τῆς ἥρας. ταύτης γὰρ ὁ ζεὺς ἐρασθεὶς μεταβέβληκεν αὐτὴν εἰς βοῦν, λαθεῖν πειρώμενος τὴν ἥραν. ἡ δὲ γνοῦσα, τὸν κύνα τὸν ἄργον τὸν πανόπτην ἐπέστησε φυλάττειν αὐτὴν, ὃν ἑρμῆς ὑπὸ τοῦ διὸς πεμφθεὶς ἀπέκτεινεν. ἡ ἥρα δὲ μὴ κατέχειν δυναμένη τὴν ζηλοτυπίαν εἰς μανίαν αὐτὴν ἔτρεψεν. ἡ δὲ ὑπὸ τῆς μανίας ἐλαυνομένη τὸ ἰόνιον διεπέρασε πέλαγος, ἀφ' ἧς καὶ ἰόνιον ὠνομάσθη. ΑΥΤΗ Δ' ὀρέστα τοῦ λυκοκτόνου θεοῦ.

ιονιον πελαγος

αὕτη δ' Ὀρέστα τοῦ λυκοκτόνου θεοῦ
ἀγορὰ λύκειος. οὑξ ἀριστερᾶς δ' ὅδε,
Ηρας ὁ κλεινὸς ναός. οἷ δ' ἱκάνομεν,
φάσκειν Μυκήνας τὰς πολυχρύσους ὁρᾶν,
πολύφθορόν τε δῶμα Πελοπιδῶν τόδε.
ὅθεν σε πατρὸς ἐκ φόνων ἐγώ ποτε
πρὸς σῆς ὁμαίμου καὶ κασιγνήτης λαβὼν,
ἤνεγκα κἀξέσωσα, κἀξεθρεψάμην
τοσόνδ' ἐς ἥβης, πατρὶ τιμωρὸν φόνου.
νῦν οὖν Ὀρέστα, καὶ σὺ φίλτατε ξένων
Πυλάδη, τί χρὴ δρᾶν ἐν τάχει βουλευτέον.
ὡς ἡμὶν ἤδη λαμπρὸν ἡλίου σέλας,
ἑῷα κινεῖ φθέγματ' ὀρνίθων σαφῆ.

οὐκ ἀπ' ἄλλου τινὸς ποιεῖται τὴν δεῖξιν, ἢ ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἀπόλλωνος. ὅπερ ἀρχαιότατον κατὰ τὴν ἐν τῷ ἄργει ἀγοράν. ἐν ᾧ καὶ πῦρ ἀπόκειται περὶ οὗ πρόσθεν εἰρήκαμεν. ἔστι δὲ καταντικρὺ τοῦ νεμέου διός. παραγινόμενοι τῶν εἰς ἄργος, ὁ τροφεὺς δείκνυσιν αὐτῷ τὰ ἐν ἄργει. λέγων, ἔστιν οὐκ ἄπωθεν τῶν μυκηνῶν. ἀλλ' ἐξ ἀπόπτου φαίνεται. καὶ τὸν ναὸν τῆς ἥρας ἐξ ἀριστερᾶς ὄντα μυκηνῶν τοῖς ἀπὸ κορίνθου εἰσιοῦσι. λυκοκτόνον δὲ τὸν ἀπόλλωνα, οἱ μὲν διὰ τὸ, νόμιον ἐξεῖναι τοὺς ἐπιβούλους αὐτοῦ φονεύειν. διὸ καὶ λύκους αὐτῷ φασὶ θύεσθαι ἐν ἄργει. οἱ δὲ διὰ τὸ ἱερὸν εἶναι τὸ ζῶον. ὡς καὶ τῇ ἀρτέμιδι τὰς ἐλάφους. ὅθεν καὶ τῷ νομίσματι τῶν ἀργείων, ἐγχαράττεσθαί φασι λύκους. ὡς καὶ τὰς γλαῦκας ἀθήνησι. Αγορὰ λύκειος. τόπος ἔνθα συναθροίζονται οὕτως ὀνομαζόμενος, ἢν δὲ ἀφιδρώμενος τῷ ἀπόλλωνι. λέγεται δὲ ὁ ἀπόλλων λύκειος. λύκειον δὲ οὐδετέρως γυμνάσιον ἐν ἀθήναις. Οὑξ ἀριστερᾶς. ἔστι γὰρ ἐξ ἀριστερᾶς τῶν μυκηνῶν τοῖς ἀπὸ κορίνθου πεποίηνται τὴν ὁδόν. Οἷ δ' ἱκάνομεν. ὅποι κατελάβομεν. Φάσκειν. θέλε φάσκειν, ἤγουν φάσκε λέγε. ἐνταῦθα δὲ ἀντὶ τοῦ βεβαίως ἐπίστασο. Τὰς πολυχρύσους. ὅμηρος, Πολυχρύσοιο μυκήνης. Πολύφθορόν τε. ἐν ᾧ πολλαὶ φθοραὶ καὶ φόνοι ἐγένοντο. Εκ φόνων. ἀφ' οὗ χρόνου ἐγένοντο οἱ φόνοι τοῦ πατρός σου. Ομαίμου καὶ κασιγνήτης. ἐκ παραλλήλου. Τοσόνδ' ἐς ἥβης. τὸ βραχὺ τῆς ἡλικίας δηλοῖ, ὡς περὶ παιδείου οὔπω βαδίζειν δυναμένου. ἤτοι εἰς τοσοῦτον μέτρον ἥβης, ἤγουν μέχρι ταύτης ἀκμῆς ἡλικίας. Φίλτατε ξένων. κυρίως ξένος ὁ φίλος, ὃν ἂν ποιήσῃ τίς ἐν τῇ πατρίδι ἀπὸ ξένης ἐλθόντα.

δ' ἱκανομεν

Μέλαι

Μέλαινά τ' ἄστρων. ἐχρῆν οὕτως εἰπεῖν. μελαίνης νυκτὸς τὰ ἄστρα ἐκλέλοιπεν. ὡς τὸ, ὁ δὲ χωσάμενος πολεμίζειν. ἢ οὕτως. ἐκλέλοιπε τῶν ἄστρων ἡ μέλαινα εὐφόνη. ἵν' ᾖ τὸ ἄστρων, πρὸς τὸ ἐκλέλοιπεν. Ἀκμή. ἀντὶ τοῦ δή. πιθανῶς δὲ ἐπείγει τὸν ἀκροατὴν προσέχειν τοῖς ἔργοις, ἃ ταχέως συμβουλεύει τελεσθῆναι. Ξυνάπτετον λόγοισιν. ἤγουν συνέρχεσθε διὰ λόγων. Ἐμέν. ἀντὶ τοῦ ἐσμέν, ἀναλογώτερ(ον) δὲ τὸ ἐμὲν τοῦ ἐσμέν, ἀπὸ τοῦ εἰμὶ γίνεται· τὸ ἐσμὲν πλεονασμῷ τοῦ σ. Ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν. διδάσκει ἡμᾶς μεθ' οἵων ἀνδρῶν δεῖ τὰ ἀπόρρητα ποιεῖν καὶ λέγειν. Ἐσθλὸς εἰς ἡμᾶς γεγώς. τὸ ἐστὶ πιστὸς εἰς ἡμᾶς. Εὐγενής. ἀπὸ ἀγαθοῦ γένους. εὐγενεῖς, ὧν ἡ πατρὶς πολυφανὴς καὶ τὸ γένος, γένος μὲν καὶ ἡ πατρὶς καὶ ἡ γενεά, εὐπατρίδαι δὲ παρὰ ἀττικοῖς οἱ αὐτόχθονες, καὶ κατὰ τοῦτο περιφανεῖς οἷον οἱ εὖ ἔχοντες ἕνεκα τῆς πατρίδος, ὡς εἶναι τοὺς εὐγενεῖς ἐπὶ πλέον τῶν εὐπατριδῶν. ὥστε εἴ τις εὐπατρίδης, καὶ εὐγενής, οὐ μὴν εἴ τις εὐγενὴς καὶ εὐπατρίδης, εἴη μὲν ἂν κατὰ τὸ ἕτερον μέρος εὐγενὴς οὐ κατὰ τὴν πατρίδα. ὡς ἐνταῦθα εὐγενὴς ἵππος, ὁ ἀπὸ ἀγαθοῦ γένους, οὐ μὴν ὁ εὖ ἔχων ἕνεκα πατρίδος, οὐ γὰρ ἔχουσιν οἱ ἵπποι πατρίδας. ἀπὸ τούτου εὐγενὴς ψυχή, εὐγενὴς λόγος, καὶ εὐγενὲς ἦθος. Ἐν τοῖσι δεινοῖσι. ἐν τοῖς πολέμοις. Ἐν πρώτοις ἕπῃ. ἕπῃ, ἀκολουθεῖς. διὰ τὴν ἀπὸ τοῦ γήρως εὐβουλίαν. Εἰ μή τι καιροῦ. εἴ τι σοι δοκῶ μὴ καλῶς βεβουλεῦσθαι, μεθάρμοσον. ὅ ἐστιν, ἐπανόρθωσον. ἔστι δὲ ἀγάσασθαι τὸν νεανίσκον. ὅτι μὴ πάνυ αὐθέκαστος φαίνεται. τὸ μεθαρμόσαι κυρίως λέγεται τὸ μεθαρμόζειν ἤγουν τὸ μεταθεῖναι τὴν ἁρμονίαν. Ἐγὼ γὰρ ἡνίχ' ἱκόμην. διὰ τῆς διηγήσεως ταύτης, τὸ λεῖπον τῆς ἱστορίας προσανεπλήρωσεν ἡμῖν. Ἀροίμην. ἀντὶ τοῦ λάβοιμι. ἀραίμην μακρὸν τὸ α ἐπεὶ ἀπὸ τοῦ ἀορίστου, ἀροίμην δὲ βραχύ, ἐπεὶ ἀπὸ τοῦ μέλλοντος. Χρῇ. ἔχρησεν ἀνεῖλεν. Ἄσκευον αὐτόν. ἢ αὐτὸν τὸν αἴγισθον ἀπαρασκεύαστον ὄντα, ἢ τὸν ὀρέστην, οἷον μὴ μετὰ πολέμου ἐπιμ[illegible].

μέλαινά τ' ἄστρων ἐκλέλοιπεν εὐφόνη.
πρὶν οὖν τιν' ἀνδρῶν ἐξοδοιπορεῖν στέγης,
ξυνάπτετον λόγοισιν. ὡς ἐνταῦθ' ἐμέν,
ἵν' οὐκ ἔτ' ὀκνεῖν καιρὸς, ἀλλ' ἔργων ἀκμή.
ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν προσπόλων, ὥς μοι σαφῆ
σημεῖα φαίνεις, ἐσθλὸς εἰς ἡμᾶς γεγώς.
„ Ὥσπερ γὰρ ἵππος εὐγενής, κἂν ᾖ γέρων,
„ Ἐν τοῖσι δεινοῖς θυμὸν οὐκ ἀπώλεσεν,
„ Ἀλλ' ὀρθὸν οὖς ἵστησιν, ὡσαύτως δὲ σύ
„ Ἡμᾶς τ' ὀτρύνεις, κἀυτὸς ἐν πρώτοις ἕπῃ.
τοιγὰρ τὰ μὲν δόξαντα, δηλώσω, σὺ δὲ
ὀξεῖαν ἀκοὴν τοῖς ἐμοῖς λόγοις διδούς,
εἰ μή τι καιροῦ τυγχάνω, μεθάρμοσον.
ἐγὼ γὰρ ἡνίχ' ἱκόμην τὸ πυθικὸν
μαντεῖον, ὡς μάθοιμ' ὅτῳ τρόπῳ πατρὸς
δίκας ἀροίμην τῶν φονευσάντων πάρα,
χρῇ μοι τοιαῦθ' ὁ Φοῖβος, ὧν πεύσῃ τάχα.
ἄσκευον αὐτὸν ἀσπίδων τε καὶ στρατοῦ
δόλοισι κλέψαι χειρὸς ἐνδίκους σφαγάς.
ὅτ' οὖν τοιόνδε χρησμὸν εἰσηκούσαμεν,
σὺ μὲν μολών, ὅταν σε καιρὸς εἰσάγῃ

λόμων ἔσω τῶνδ', ἴσθι πᾶν τὸ δρώμενον.
ὅπως ἂν εἰδὼς, ἡμὶν ἀγγείλῃς σαφῆ.
οὐ γάρ σε μὴ γήρᾳ τε καὶ μακρῷ χρόνῳ
γνῶσ', οὐδ' ὑποπτεύσουσιν ὧδ' ἠνθισμένον.
λόγῳ δὲ χρῶ τοιῷδ', ὅτι ξένος μὲν εἶ
Φωκεὺς, παρ' ἀνδρὸς Φανοτέως ἥκων. ὁ γὰρ
μέγιστος αὐτοῖς τυγχάνει δορυξένων.
ἄγγελλε δ' ὅρκῳ προστιθεὶς, ὁθούνεκα
τέθνηκ' Ὀρέστης ἐξ ἀναγκαίας τύχης.
ἄθλοισι πυθικοῖσιν ἐκ τροχηλάτων
δίφρων κυλισθείς. ὧδ' ὁ μῦθος ἑστάτω.
ἡμεῖς δὲ πατρὸς τύμβον, ὡς ἐφίετο,
λοιβαῖσι πρῶτον καὶ καρατόμοις χλιδαῖς
στέψαντες, εἶτ' ἄψορρον ἥξομεν πάλιν.

ΙΣΘΙ πᾶν. τὰ διεργασμένα τὰ πραττόμενα. Οὐ γάρ σε μὴ γήρᾳ τε. τοῦ πιθανοῦ χάριν οὕτως εἶπε. οὐ μή σε ἀναγνωρίσωσιν, οὐδ' ὑποπτεύσουσιν ἤγουν ὑπονοήσουσιν οὕτως ἠνθισμένον, τουτέστι κεχρωματισμένον ὑπὸ γήρως καὶ χρόνου μακροῦ. Ἠνθισμένον. τινὲς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἤκουσαν. οἷον ταῖς πολιαῖς ἠνθισμένον. τοῦτο δὲ ἀπίθανον. ἐγνώσθη γὰρ ἂν εἰ μὴ προσοῦρον ἤλλαξε τὴν κεφαλήν. δοκεῖ δέ μοι τὸ ἠνθισμένον, ἀντὶ τοῦ ἠσκημένον. οὐ μὴ γάρ σε ἐπιγνῶσι τοιαῦτα πλαττόμενον. εἰ γὰρ τὸ ἠνθισμένον ἐπὶ ἡλικίας δεξαίμεθα, ἔστιν οὐκ ἐπὶ τῶν τριχῶν, ἀλλ' ἐπὶ παντὸς τοῦ σώματος. Φωκεύς. τὸν φωκέα προσθεὶς, ἐπήνεγκε Φανοτέα ἀπὸ τοῦ ὅλου εἰς τὸ μερικὸν καταβαίνων. ὁμοίως τῷ, ἡ δ' ἐς Κύπρον ἵκανε φιλομμειδὴς ἀφροδίτη ἐς Πάφον. ἔλεγον τὸ γὰρ ὁλοσχερέστερον μὲν φωκεῖς, ἐπὶ μέρος δὲ ἐκεῖσε οἱ Φανοτεῖς. πόλεως δὲ ὄνομα φασὶ τὸ, Φανοτέως. Δορυξένων. ἀντὶ τοῦ φίλων. κυρίως δὲ οἱ ἐν πολέμῳ γινόμενοι φίλοι. ὡς γλαῦκος καὶ διομήδης. Ἄγγελλε δ' ὅρκῳ. μὴ μικρολόγος τις ἐπιλάβηται. ὡς κελεύοντος ἐπιορκεῖν τοῦ θεοῦ. διὰ τὸ αὐτὸν πείθεσθαι τῷ θεῷ, τὸ πᾶν δόλῳ πράσσειν παρακελευομένῳ. ὥστε ἐν οἷς δοκεῖ ἐπιορκῶν δυσσεβεῖν, διὰ τούτων εὐσεβεῖ πειθόμενος τῷ θεῷ. ἔχει δὲ ἀξιοπιστίαν ὁ λόγος, ὡς ἐν Φωκίδι τρεφόμενον καταβῆναι ἐς τὰ πύθια. ἀνήκτη δὲ τοῖς χρόνοις. μετὰ γὰρ τὸν πόλεμον γάρ φασι τεθῆναι πυθικὸν ἀγῶνα ἑξακοσίοις ἔτεσιν ὕστερον. τὸ γὰρ δὲ ἀντιστρόφως λέγεται, ἀντὶ τοῦ προστιθεὶς τὸν ὅρκον τῇ ἀγγελίᾳ. Ὁθούνεκα. ἐκ παραλλήλου. Ἐξ ἀναγκαίας τύχης. βιαίως. οἷον ἀναγκαστῷ μόρῳ, καὶ οὐκ ἐκ ταὐτομάτου. ἐκ βίας. ἐκ δυστυχίας. οὐκ ἰδίῳ θανάτῳ. Ἄθλοισι πυθικοῖσι. τοῖς χρόνοις ἀνήκται. νεώτερος γὰρ Ὀρέστου ἐστὶν ὁ πυθικὸς ἀγών. Ὧδ' ὁ μῦθος ἑστάτω. ἡ ἔκβασις τοῦ λόγου, ἢ τὸ κεφάλαιον. πιθανὸν δὲ τὸ, ἐν Φωκίδι ἀνατρεφόμενον τὰ πύθια ἀγωνίζεσθαι. Ἑστάτω. δεδόχθω. Ὡς ἐφίετο. ὁ ἀπόλλων δηλονότι ὡς ἐκέλευεν. Λοιβαῖσι πρῶτον καὶ καρατόμοις. τοῖς ἀπὸ κρατὸς τετμημένοις βοστρύχοις. λέγει δ' ἂν χλιδὰς, ἤτοι καθόλου τοὺς πλοκάμους, οἵ εἰσι τρυφὴ τῆς κεφαλῆς, ἢ παρ' ὅσον τρυφὴ καὶ κόσμος ἀπετίθεντο τοῖς νεκροῖς οἱ πλόκαμοι ἐν τῷ τάφῳ. ἄλλως. καρατόμοις θριξὶν ὤφειλεν εἰπεῖν. ἐπεὶ δὲ αἱ τρίχες ἁβρότητα καὶ καλλωπισ-

μὸν

μὸν ἐμπεριέχουσιν τοῖς ἀνθρώποις φησὶ κ λαιδόμοις χλιδαῖς. Τύπωμα. τὸ ἄγγος. τὴν ὑδρίαν. ἐν ᾗ λῆθεν τὰ δοκοῦντα τὰ ὀστέα ὀρέστου ἀπέκειτο. Ηρμένοι. ἀντὶ τοῦ ἠρμένον ἔχοντες, ὅμοιον τῷ πώγωνα καθῆμμένος, ἀντὶ τοῦ κεχαλασμένον ἔχων. Κλέπτοντες. ἀπατῶντες. παραλογιζόμενοι. ὅμηρος, κλέπτε νόῳ. Ηδη γὰρ εἶδον. πυθαγόρας καθείρξας ἑαυτὸν ἐν ὑπογείῳ, λογοποιεῖν ἐκέλευσε τὴν μητέρα ὡς τεθνηκὼς εἴη. καὶ μετὰ ταῦτα ἐπιφανεὶς, περὶ παλιγγενεσίας, καὶ τῶν καθ' ᾅδου τινὰ ἐτερατεύετο. διηγούμενος πρὸς τοὺς ζῶντας περὶ τῶν οἰκείων, οἷς ἐν ᾅδου συντετυχηκέναι ἔλεγεν, ἐξ ὧν τοιαύτην ἑαυτῷ δόξαν περιέθηκεν. ὡς πρὸ μὲν τῶν τρωϊκῶν αἰθαλίδης ἦν ὁ ἑρμοῦ. εἶτα εὔφορβος. εἶτα ἑρμότιμος. εἶτα πύθιος ὁ δήλιος. εἶτα ἐπὶ πᾶσι πυθαγόρας. εἰς τοῦτον ἔοικεν ἀποτείνεσθαι ὁ σοφοκλῆς. ἔνιοι δὲ οἴονται ἀποθάνως, εἰς ὀδυσσέα ἀποτείνεσθαι. οὐ γὰρ πέπρακταί τι τοιοῦτον ὀδυσσεῖ. ἐφυλάξατο δὲ ὀνομάσαι τὸν ἄνδρα καὶ μὴ τῶν θαυμαστῶν εἶναι δόξῃ ἐν τραγῳδίᾳ. καὶ μύθῳ παλαιῷ πετόλμηκέ τι κακόηθες εἰπεῖν. καὶ προσκρουστικὸν εἰς τὸν καθ' ἑαυτόν. ὃ μᾶλλον ἥρμοζε κωμῳδίᾳ. Ως κἀμέ. διὰ τὸ μέτρον ἴσως οὕτω γίνεται. ἥρμοζε γὰρ μᾶλλον, ὡς κἀγὼ ἐπαυχῶ, καθὰ πέπεισθαι καὶ ἐμὲ ζῶντα λάμψειν τοῖς ἐχθροῖς εἰς τὸ ἑξῆς ὥσπερ ἄστρον ἀπὸ τῆς φήμης ταύτης. Δέξασθέ μ' εὐτυχοῦντα. ἐπ' εὐτυχίᾳ με δέξασθε ὥστε ταύτας τὰς ὁδοὺς τελεσθῆναι. ἢ οὕτως. δέξασθέ με εὐτυχοῦντα. καὶ εὐτυχῶς ἐπιχειροῦντα ταύταις ταῖς μηχαναῖς. Αρχέπλουτον. ἄρχοντα πλούτου. ἢ τὴν ἀρχαίαν τύχην ἀποληψόμενον. Καταστάτην. εὐτρεπιστήν. Εἴρηκα μέν. κατὰ τὸ πρὸν ταῦτα ἱκανὰ δηλονότι, κατὰ ἀπόθεσιν λέγεται, ὡς τό. εἶεν. ἢ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα. ἢ ταῦτα μὲν οὕτως, καὶ εἴρηται λόγος, καὶ τὰ τοιαῦτα. Σοὶ δ' ἤδη γέρον. σοὶ δὲ ἀπὸ τοῦ νῦν ὦ γέρον μελέτω τὸ σὸν, ἤγουν ὅπερ ἐτάχθης καὶ χρέος ἐστὶ πληρῶσαι, λέγω τὸ πορευθέντι

τύπωμα χαλκόπλευρον ἠρμένοι χεροῖν,
ὃ καὶ σὺ θάμνοις οἶσθά που κεκρυμμένον,
ὅπως λόγῳ κλέπτοντες ἡδεῖαν φάτιν
φέροιμεν αὐτοῖς, τοὐμὸν ὡς ἔρρει δέμας
φλογιστὸν ἤδη, καὶ κατηνθρακωμένον.
τί γάρ με λυπεῖ τοῦθ', ὅταν λόγῳ θανὼν,
ἔργοισι σωθῶ, κἀξενέγκωμαι κλέος;
„ Δοκῶ μὲν οὐδὲν ῥῆμα σὺν κέρδει, κακόν.
ἤδη γὰρ εἶδον πολλάκις καὶ τοὺς σοφοὺς
λόγῳ μάτην θνῄσκοντας, εἶθ' ὅταν δόμους
ἔλθωσιν, αὖθις ἐκτετίμηνται πλέον.
ὡς κἄμ' ἐπαυχῶ τῆσδε τῆς φήμης ἄπο
δεδορκότ' ἐχθροῖς ἄστρον ὣς, λάμψειν ἔτι.
ἀλλ' ὦ πατρῴα γῆ θεοί τ' ἐγχώριοι,
δέξασθέ μ' εὐτυχοῦντα ταῖσδε ταῖς ὁδοῖς.
σύ τ' ὦ πατρῷον δῶμα. σοῦ γὰρ ἔρχομαι
δίκῃ καθαρτὴς πρὸς θεῶν ὡρμημένος.
καὶ μή μ' ἄτιμον τῆσδ' ἀποστείλητε γῆς,
ἀλλ' ἀρχέπλουτον, καὶ καταστάτην δόμων.
εἴρηκα μὲν νῦν ταῦτα. σοὶ δ' ἤδη γέρον,
τὸ σὸν μελέσθω βάντι φρουρῆσαι χρέος.

Ω ΦΑΟΣ ἁγνόν. ὅσας μοι σύνοιδας θρηνούσῃ καὶ κοπτομένῃ. τὸ δὲ κατὰ ἀλλήλων τοῦτο. ὡς πολλὰς μὲν ᾠδὰς ᾔσθου. πολλὰς δὲ πληγὰς αἱμασσομένων τῶν στέρνων. Πλαγὰς ἀντήρεις. τραγικώτερον δέ πως ἀπήγγελται ὥς τε τὴν διάλυσιν αὐτῶν μὴ πάνυ πολιτικὴν εἶναι. μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων. οἷον πληγὰς κατὰ τὸ ἐναντίον τῶν στέρνων ἐλαυνομένας. ἢ ἀντήρεις, ἀντιθέρους. ἀντὶ τοῦ ἴσας τοῖς θρήνοις. μετῆκται ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων ὅταν κατ' ἴσον ἐρέσσωσι καὶ μὴ εἰς θάτερα περιωθεῖται ἡ ναῦς. ἀντήρεις οὖν, ἀντικαταπεύουσας τοῖς θρήνοις. θρηνοῦσα γὰρ ἔτυπτε τὸ στῆθος πρὸς ἕκαστον. Ἤισθου, ἀντὶ τοῦ ἔμαθες. Αἱμασσομένων. διὰ τούτων ἡ ἐπίτασις, αἱμασσομένων δὲ αἱματηρῶν γινομένων ὑπὸ τῆς πληγῆς. Ὁπόταν δνοφερά. ὅσα μέν φησι διὰ νυκτὸς κλαίω, αἱ εὐναὶ ἴσασιν. ὅσα δὲ δι' ἡμέρας, ὁ ἀὴρ καὶ τὸ φῶς. λέγει δὲ, ὅτι οὐ διαλείπω οὔτε νυκτὸς οὔτε ἡμέρας κλαίουσα. Ὑπολειφθῇ. ὑπεξέλθῃ. Ὅσα τὸν δύστηνον. κατὰ βραχὺ ἐνδείκνυται τὰ τῆς ὑποθέσεως. ἰδοὺ γὰρ ἔγνωμεν ὅτι ἀδελφὴ τοῦ Ὀρέστου. καὶ διὰ τί θρηνεῖ. Ὃν κατὰ μὲν βάρβαρον. παρὰ τὸ ὑπὸ Ἀγαμέμνονος ἐν τῇ νεκυίᾳ, Οὔτε με ἀνάρσιοι ἄνδρες. καὶ τὰ ἑξῆς.

ἰὼ φάος ἁγνὸν, καὶ γῆς
ἰσόμοιρος ἀὴρ, ὥς μοι
πολλὰς μὲν θρήνων ᾠδὰς,
πολλὰς δ' ἀντήρεις ᾔσθου
στέρνων πλαγὰς αἱμασσομένων,
ὁπόταν δνοφερὰ νὺξ ὑπολειφθῇ.
τὰ δὲ παννυχίδων ἤδη, στυγεραὶ
ξυνίσασ' εὐναὶ μογερῶν οἴκων.
ὅσα τὸν δύστηνον ἐμὸν θρηνῶ
πατέρ', ὃν κατὰ μὲν βάρβαρον αἶαν
φοίνιος Ἄρης οὐκ ἐξείνισεν.
μήτηρ δ' ἡ 'μὴ, χὡ κοινολεχὴς
Αἴγισθος, ὅπως δρῦν ὑλοτόμοι,
σχίζουσι κάρα φονίῳ πελέκει.
κοὐδεὶς τούτων οἶκτος ἀπ' ἄλλης,
ἢ 'μοῦ φέρεται, σοῦ πάτερ οὕτως
ἀδίκως οἰκτρῶς τε θανόντος.

πάνυ δὲ πολυπαθὴς ὁ λόγος, εἰ καὶ πολεμίων πικρότερα ἐφάνη καὶ λυπηρότερα τῷ ἰδίῳ ἀνδρί. πάνυ γὰρ περιπαθὲς τὸ τὸν τηλικοῦτον καὶ τοσαῦτα διαπραξάμενον τὸ εἰπεῖν, ὅπως δρῦν ὑλοτόμοι. τὸ δὲ ὅλον. μήτηρ δὲ ἡ ἐμὴ, καὶ ὁ συγκαθεύδων αὐτῇ Αἴγισθος, ἔσχισαν αὐτὸν κατὰ τὸ κάρα διὰ φονικοῦ πελέκεως, κατὰ δρῦν δενδροτόμοι σχίζουσιν δηλονότι. τὸ μὲν κάρα ἔχει τὸ πρότερον βραχὺ, καὶ τὸ δεύτερον μακρὸν, παίσας κάρα θώϋξε. τὸ δὲ κρᾶτα τὸ πρότερον μακρὸν, καὶ τὸ δεύτερον βραχύ. Οὐκ ἐξείνισεν. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀπέκτεινε. ξένια γὰρ Ἄρεος, τραύματα. φόνοι. καὶ Ἀρχίλοχος, Ξείνια δυσμενέεσσι λυγρὰ χαριζόμενοι. Ἢ μοῦ φέρεται. εἰ δὲ καὶ τὰ τῆς Χρυσοθέμιδος παράκειται, αὕτη γε διὰ τὸ πάνυ ἀλγεῖν οὐδένα κατ' ἀξίαν φροντίζειν τῶν γενομένων οἴεται ἢ μόνην αὐτήν. Ἀδίκως οἰκτρῶς τε. ἐν τισὶν ὑπόκειται αἰκῶς ἀντὶ τοῦ ἀδίκως, ἀεικῶς. καὶ οἰκτρῶς μὲν, διὰ τὸ βίᾳ καὶ ἐπιβουλευθέντα. ἀεικῶς δὲ, ὅτι πελέκει αὐτὸν μεθ' ὕβρεως ἐτίσατο.

Ἀλλ' οὐ μὲν δὴ λήξω. ὁ νοῦς. ἀλλ' οὐ λήξω θρήνων οὔτε ἡμέρας οὔτε νυκτὸς ὀδυρομένη, ἕως ἂν νύκτα καὶ φῶς βλέπω. ὥστε μὴ ἀηδόνος τρόπῳ ἠχώ τινα προπέμπειν τῶν θρήνων πρὸ τῶν πατρῴων θυρῶν. Ηχώ. ἀντὶ τοῦ ἦχον, ὃν οἱ ποιηταὶ ἠχὴν λέγουσιν, ἠχὼ γάρ ἐστι φωνῆς ἀντίφθεγμα. Σεμναί τε θεῶν. εὐφήμως ὡς καὶ τὰς εὐμενίδας. Μούνη γὰρ ἄγειν. ἤγουν καταβαροῦν καὶ καταφερόμενον ὃ φέρειν οὐ δύναμαι. ἢ ἀντὶ τοῦ ὀρέστου ἀκούειν δεῖ οὕτως. τὸ ἀντίρροπον. ὅπερ ἂν εἶχεν ἐκεῖνος φέρειν παρών. ὥστε κοινῇ ἡμᾶς αὐτὸ φέρειν. μόνη δὲ φέρειν οὐκ ἔτι σωκῶ. ἀντὶ τοῦ ἰσχύω. οἱ δὲ νεώτεροι ἀντὶ τοῦ σώζω. Ἰὼ παῖ παῖ. πάροδός ἐστι χοροῦ γυναικῶν τῇ ἠλέκτρᾳ συναχθομένων. Δυστανοτάτας. τῆς ἐξολεστάτης. οὐ γὰρ τοῦ οἰκτροῦ ἐστιν ὁ λόγος. Ἀκόρεστον. ἀντὶ τοῦ ἀκορέστως. Τίν' ἀεὶ τάκεις. ἀντὶ τοῦ διὰ τί τήκῃ τῇ ἀκορέστῳ οἰμωγῇ. ἤγουν τίς ἐστιν ἡ οἰμωγὴ ἣν οὕτως ἀκορέστως ἀεὶ τήκουσα σαυτὴν οἰμώζεις, τὸν πάλαι ἁλόντα ἀπάταις ἀγαμέμνονα ἐξ ἐνεργείας τῆς δολερᾶς καὶ ἀσεβεστάτης μητρός, ἔκδοτον γενόμενον δηλονότι χειρὶ κακῇ, ἤγουν κακοτρόπῳ καὶ φονικῇ. Ἀθεωτάτας. ἀσεβεστάτης. Ματρὸς ἁλόντα. λίαν ἀναλήμων ὁ χορὸς ἐπὶ τὸν αἴτιον τρέπει τὴν αἰτίαν. καὶ γυναικῶν ἐστιν ἤ. ἠλέ δον, μηδὲ τοῖς προφανέσιν ἁμαρτήμασι καταλέγειν ἀλλήλης γυναικός. Καὶ τό. Εἴ μοι θέμις τάδ' αὐδᾶν. λίαν ἠθικὸν καὶ ἁρμόζον γυναιξίν. ἐπεὶ κατ' ἀρχόντων ἦν ὁ λόγος. ἢ ἐπεὶ δοκεῖ δυσφημεῖν, φησίν, εἰ δίκαιόν ἐστιν οὕτως εὔχομαι. ἄλλως οὕτως, ὡς ὁ ἀγαμέμνονα ἀπωλέσας οὕτω εἴθε ἀπόλοιτο τάδε πράξων. θέμις δὲ τὸ ἔννομον, ὅσιον δὲ τὸ δίκαιον. ὁμῶς καὶ ἀμφότερα τοῦ θεοῦ, τὸ δὲ δίκαιον τῶν ἀνθρώπων.

ἀλλ' οὐ μὲν δὴ λήξω θρήνων
στυγερῶν τε γόων, ἔστ' ἂν
λεύσσω παμφεγγεῖς ἄστρων
ῥιπάς, λεύσσω δὲ τόδ' ἦμαρ,
μὴ οὐ τεκνολέτειρ' ὥς τις ἀηδὼν
ἐπὶ κωκυτῷ τῶνδε πατρῴων
πρὸ θυρῶν ἠχὼ πᾶσι προφωνεῖν.
ὦ δῶμ' ἀΐδου, καὶ Περσεφόνης,
ὦ χθόνι' Ἑρμῆ, καὶ πότνι' ἀρά,
σεμναί τε θεῶν παῖδες Ἐρινύες,
αἳ τοὺς ἀδίκως θνήσκοντας ὁρᾶτε,
τοὺς εὐνὰς ὑποκλεπτομένους,
ἔλθετ'. ἀρήξατε. τίσασθε πατρὸς
φόνον ἡμετέρου.
καί μοι τὸν ἐμὸν πέμψατ' ἀδελφόν.
μούνη γὰρ ἄγειν οὐκέτι σωκῶ
λύπης ἀντίρροπον ἄχθος.
Χο. ἰὼ παῖ παῖ δυστανοτάτας
Ἠλέκτρα ματρός, τίν' ἀεὶ
τάκεις ὧδ' ἀκόρεστον οἰμωγὰν ※ ἀκόρεστον
τὸν πάλαι ἐκ δολερᾶς ἀθεωτάτας
ματρὸς ἁλόντ' ἀπάταις Ἀγαμέμνονα,
κακᾷ τε χειρὶ πρόδοτον. ὡς
ὁ τάδε πορὼν
ὄλοιτ', εἴ μοι θέμις τάδ' αὐδᾶν.
ὦ γενέθλα γενναίων πατέρων,

Ω ΓΕΝΕΘΛΑ. ὦ παῖδες τῶν εὐγενῶν μυκηναίων. Ἥκετ' ἐμῶν καμάτων. οἶδα φησὶν ἃ πράττω. καὶ οὐ λανθάνει με ὅτι ὑπὲρ τὸ δέον ποιῶ. ἢ οἶδα ὅτι μοι εὐνοεῖτε, ἵνα συναλγῆτε τῷ προκειμένῳ, ἥκετ' ἐμῶν καμάτων παραμύθιον. ἄμεινον δὲ τὸ πρῶτον. Φυγγάνει. ἤγουν διαφεύγει, ἀπὸ τοῦ φεύγω γίνεται φυγγάνω, κατ' ἐκβολὴν τοῦ ε. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν. εἶτα διὰ τὸ ἐπαγόμενον γ. τροπῇ τοῦ ν εἰς γ. φυγγάνω, οὕτω γίνεται καὶ τὸ τυγχάνω ἀπὸ τοῦ τεύχω ἀχρήστου, καὶ τὸ ἁνδάνω ἀπὸ τοῦ ἥδω, καὶ τὸ πυνθάνομαι ἀπὸ τοῦ πεύθομαι, καὶ τὸ ἐρυγγάνω ἀπὸ τοῦ ἐρεύγομαι, καὶ ἕτερα.

ἥκετ' ἐμῶν καμάτων παραμύθιον.
οἶδά τε καὶ ξυνίημι τάδ', οὔ τί με
φυγγάνει, οὐδ' ἐθέλω προλιπεῖν τόδε,
μὴ οὐ τὸν ἐμὸν στοναχεῖν πατέρ' ἄθλιον.
ἀλλ' ὦ παντοίας
φιλότητος ἀμειβόμεναι χάριν,
ἐᾶτέ μ' ὧδ' ἀλύειν.
αἰαῖ ἱκνοῦμαι.
Χο. ἀλλ' οὔτοι τόν γ' ἐξ ἀΐδα
παγκοίνου λίμνας πατέρ' ἀν-
στάσεις, οὔτε γόοις, οὔτε λιταῖς,
ἀλλ' ἀπὸ τῶν μετρίων, ἐπ' ἀμήχανον
ἄλγος ἀεὶ στενάχουσα διόλλυσαι,
ἐν οἷς ἀνάλυσίς ἐστιν οὐδεμία κακῶν.
τί μοι τῶν δυσφόρων ἐφίῃ;
Ἠλ. νήπιος, ὃς τῶν οἰκτρῶς
οἰχομένων γονέων ἐπιλάθεται.
ἀλλ' ἐμέ γ' ἁ στονόεσσ' ἄραρε φρένας,
ἃ, Ἴτυν αἰὲν Ἴτυν ὀλοφύρεται,

Ἐᾶτέ μ' ὧδ'. ἐπειδὴ πολλάκις οἱ ἐν τοῖς πάθεσι παραμυθούμενοι, παρακαλοῦντες συγχωρεῖσθαι θρηνεῖν. Ἀλύειν. ἐν ἄλλοις δὲ φορεῖν σημαίνει, ἐνίοτε δὲ τὸ γεγηθέναι, ἀπὸ τῆς ἀλέας καὶ διαχύσεως. ὅμηρος, ἢ ἀλύεις ὅτι ἶρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην. Ἱκνοῦμαι. ἀντὶ τοῦ παρακαλῶ, ἀφικνοῦμαι δὲ ἀντὶ παραγίνομαι καὶ φθάνω. Ἀλλ' οὔτοι τόν γ' ἐξ ἀΐδα. ὅμηρος. οὐ γάρ τις πρῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο. Παγκοίνου λίμνας. εἰς ἣν ἅπαντας ἐφικέσθαι δεῖ. Οὔτε γόοις οὔτε λιταῖσιν. οὔτε ὀδυρομένη. οὔτε παρακαλοῦσα τοὺς θεούς. καὶ αἰσχύλος. Μόνος θεῶν γὰρ θάνατος οὐ δώρων ἐρᾷ, μόνος οὐ λέγεται γλυκερᾶς μέρος ἐλπίδος. Ἐφίῃ, ἐπιθυμεῖς. τί μοι φησὶ τοῦτον δίχη ἃ πρὸς ὃ ἐστὶν οὐκ εὐκόλως φέρειν. θρηνεῖς καὶ πένθει. Νήπιος. ὁ ἐν βρεφικῇ ὢν ἡλικίᾳ καὶ ἀπὸ τούτου ὁ ἀνόητος. Ἀλλ' ἐμέ γ' ἁ στονόεσσ' ἄραρεν. ἀττικῶς τὸ ἄραρέ με, ἀντὶ τοῦ ἤρεσέ μου ταῖς φρεσὶν καὶ ἀριστοφάνης, σὲ δὲ ταῦτ' ἀρέσκει. τὸ δὲ ἄραρεν, ἀντὶ τοῦ σύμφωνα πράσσομεν ἐγὼ καὶ ἡ ἀηδὼν ἕνεκα τοῦ θρηνεῖν. Ἄλλως. οἷον συνήρμοσταί μου ταῖς φρεσίν. τουτέστιν, ἐκείνην ζηλῶ τὴν ἀεὶ τὸν Ἴτυν στενάζουσαν. Ἄλλως. οὕτως ἦν ῥᾴδιον λέγεσθαι, ἀλλ' ἐμὲ ἤρεσε κατὰ τὰς φρένας ἡ περὶ τὸ στενάζειν ἀσχολουμένη ἡ τοῦ διὸς ἄγγελος ὄρνις, ἥτις τεταραγμένη ἀεὶ ὀλοφύρεται Ἴτυν Ἴτυν, νυνὶ δὲ συνυπάγει τὸν λόγον τῷ ὑποτακτικῷ ἄρθρῳ, καὶ λέγει ἥ τις ὄρνις διὸς ἄγγελος ἀτυζομένη ἀεὶ ὀλοφύρεται Ἴτυν Ἴτυν.

Ἀτυζομένα. ἐκπληττομένη τοῖς συμβεβηκόσι, ἢ ὀδυρομένη. Διὸς ἄγγελος. ὅτι ἦρός ἐστι σημαντική, Ὅμηρος. Ὡς δ' ὅτε Πανδαρέου κούρη χλωρηῒς ἀηδὼν, Καλὸν ἀείδησιν ἔαρος νέον ἱσταμένοιο. ἢ ὅτι τὴν ἡμέραν σημαίνει. ἢ ὅτι τὰ ἑαυτῆς ἀγγέλλει κακά. καὶ τὴν περιθρυλλουμένην ἀγγελίαν. καὶ τὸ πάθος. ἢ ἄγγελον εἶπεν, οἷον τέρας καὶ τὸ περὶ αὐτὸ γινόμενον εἰς τερατείαν τῆς φύσεως. καὶ Σαπφώ, Ἦρος ἄγγελος ἱμερόφωνος ἀηδών. Σὲ δ' ἔγωγε νέμω θεόν. ἀντὶ τοῦ ἐν τιμῇ τῶν θεῶν μερίζω σε. ἡγοῦμαι θεόν σε ἔχω καθότι δακρύεις ἐν τάφῳ πετραίῳ. τὸ δὲ αἰαῖ καθ' ἑαυτὴν λέγει. Ἐν τάφῳ πετραίῳ. τουτέστιν, ἀπολιθωθεῖσα. καὶ Ὅμηρος. Ἐν σιπύλῳ ὅθι φασὶ τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς. Περισσά. πρὸς τὸ ἄχος περισσή. ἀντὶ τοῦ ἄμετρος ἐν τῷ θρηνεῖν. περισσῶς φησιν ὀδύρῃ παρὰ τὰς ἄλλας οἷς ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους τυγχάνεις. ὥστε καὶ ἕτερόν τι διδάσκει ἡμᾶς. ὅτι καὶ ἀδελφαὶ αὐτῇ εἰσὶ δύο μετριώτερον τὴν συμφορὰν φέρουσαι. Οἵα Χρυσόθεμις. ἢ Ὁμήρῳ ἀκολουθεῖ εἰρηκότι τρεῖς τὰς θυγατέρας τοῦ Ἀγαμέμνονος. ἢ ὡς ὁ τὰ Κύπρια ποιήσας τέσσαράς φησι. Κρυπτᾷ τ' ἀχέων. ἡ μὲν ἀρχὴ ἔστι τὸ ἀχέων, ἀντὶ τοῦ δυσφορῶν ὅτι τὸ κεκρύφθαι. ἢ ὁ ἐν ἥβῃ κρυπτῇ λυπούμενος. Ὄλβιος ὅν. συνάγει κἀνταῦθα τὸν λόγον τῷ ὑποτακτικῷ ἄρθρῳ, ὀφείλων γὰρ λέγειν, ὄλβιος ὁ Ὀρέστης, ὃν ἡ κλεινὴ γῆ δέξεται τῶν Μυκηναίων, ὁ δὲ λέγει ὄλβιος ὅν τινα Ὀρέστην ἡ κλεινὴ γῆ τῶν Μυκηναίων δέξεται ποτέ, εὐπατρίδην ἀντὶ τοῦ περιφανῆ μολόντα εἰς τήνδε τὴν γῆν, βήματι εὔφρονι ἀντὶ τοῦ, πομπῇ ἱλείᾳ τοῦ Διός. Βήματι. ἀντὶ τῆς ὁδῷ, πομπῇ. Ἀκάματα. ἀκαμάτως καὶ ἀδιαλείπτως. λέγοιτο δ' ἂν ταῦτα ἐν ὑποκρίσει. ἢ οὐ κεκμηκότως. Οἰχνῶ. περιέρχομαι. οἰχνῶ δὲ γέγονεν ἀπὸ τοῦ οἴχομαι προσθέσει τοῦ ν. μετέπεσε δὲ εἰς τὴν τῶν περισπωμένων συζυγίαν, ὥσπερ καὶ τὸ ἀφικνοῦμαι, γενόμενον ἀπὸ τοῦ ἵκομαι προσθέσει τοῦ ν. ἀπὸ δὲ τοῦ οἰχνῶ καὶ ἴχνος διὰ τοῦ ι.

ὄρνις ἀτυζομένα Διὸς ἄγγελος.
ἰὼ παντλάμων
Νιόβα, σὲ δ' ἔγωγε νέμω θεόν,
ἅτ' ἐν τάφῳ πετραίῳ
αἰαῖ δακρύεις.
οὔτοι σοὶ μούνᾳ τέκνων
ἄχος ἐφάνη βροτῶν,
πρὸς ὅ, τι σὺ τῶν ἔνδον εἶ περισσά,
οἷς ὁμόθεν εἶ, καὶ γονᾷ ξύναιμος.
οἵα Χρυσόθεμις
ζώει, καὶ Ἰφιάνασσα,
κρυπτᾷ τ' ἀχέων ἐν ἥβᾳ,
ὄλβιος, ὃν ἁ κλεινὰ
γᾶ ποτὲ Μυκηναίων
δέξεται εὐπατρίδαν Διὸς εὔφρονι
βήματι μολόντα τάνδε γᾶν Ὀρέσταν.
ὅν ἔγωγ' ἀκάματα
προσμένουσ' ἄτεκνος,
τάλαιν' ἀνύμφευτος αἰὲν οἰχνῶ,

Μυδαλέα. λάβροχος τοῖς δάκρυσιν. Ἀνήνυτον. ἀτελείωτον. Ὧν τ' ἔπαθεν, ὧν τ' ἔδαη. ὧν ἔπαθε παρ' ἐμοῦ εὐεργετῶν. διέσωσα γὰρ αὐτόν. ὧν δὲ ἐδάη, ὅτι συνεχῶς ἔπεμπεν ἀγγέλους δηλοῦντα τὰ κατ' αὐτόν. Τί γὰρ ἀγγελίας. ἤγουν τί εἶδος ἀγγελίας οὐκ ἔρχεται ἐμοὶ ἀπατώμενον, ἤγουν ἀπάτην ἔχον, τουτέστι ψευδές. Ἀεὶ γὰρ ποθεῖ. ὁ ὀρέστης φανῆναι, ἀπὸ κοινοῦ. Ὢ τὸν ὑπεραλγῆ χόλον. ᾧ τινι τῷ Διὶ, τὸν ὑπεραλγοῦντα. τὸν ἄγαν ὀδυνηρὸν καὶ λυπηρὸν χόλον τοῖς πεπραγμένοις νέμουσα, μὴ ὑπερβολῇ χρῶ τοῖς λυπηροῖς καὶ δεινοῖς. μήτε ἐπιλάθου αὐτῶν. ἀλλὰ μέμνησο μὲν αὐτῶν. γενναίως δὲ φέρε. ἢ μήτε ὑπὲρ τὸ δέον ἔχθαιρε. μήτε ἐπιλανθάνου τῆς ἔχθρας. Χρόνος γὰρ εὐμαρής. ὁ γὰρ χρόνος εὐμαρῶς παρέρχεται. ἐνίοτε δὲ οὐ μετ' ὀλίγον ἀνυομένου τοῦ χρόνου ἥξει ὀρέστης. ἢ εὐχερὴς ἐστὶν ὁ χρόνος. ὥστε μετελθεῖν τοὺς ἀδίκους. Κρῖσαν. φωκικήν. Κρῖσα γὰρ πόλις φωκίδος. * Τὴν αὐτὴν τὴν κρίσσαν. ἀντὶ κτητικοῦ, τουτέστιν τῆς κρίσσης. Βούνομον. βοῶν θρεπτικήν. Ἀπερίτροπος. ἀνεπίστροφος. ἀνεπέλευστος. ἔνθεν καὶ τὸ, περιτροπέων ἐνιαυτός. ἀπὸ κοινοῦ δὲ ληπτέον τὸ, ἀπερίτροπος. οὔτε ὀρέστης ἀπερίτροπος. ὃς ἐν τῇ φωκίδι τρέφεται. οὔτε ὁ κάτω θεός. ἀλλὰ καὶ ὑπὸ ὀρέστου τιμωρηθήσονται, καὶ ἀπὸ τῶν χθονίων θεῶν. ἔστι δὲ τὴν τιμωρίαν τοῦ ἀδίκως ἀνῃρημένου προσδοκᾶν. τινὲς δὲ τὸ ἀπερίτροπος ἐπὶ μὲν ὀρέστου, ἀνεπέλευστος. ἐπὶ δὲ τοῦ πλούτωνος, ἀνεπίστροφος τοῦ τοὺς ἐχθροὺς μετελθεῖν. πολλάκις γὰρ τὸ κατὰ κοινοῦ λαμβανόμενον διαφόρως νοεῖται. καὶ ὅμηρος, ἔνθ' ἑλέτην δίφρον τε καὶ ἀνέρε δήμου ἀρίστω. τὸ ἑλέτην κατὰ κοινοῦ ἐστίν. ἀλλ' ἐπὶ μὲν τοῦ δίφρου, ἀντὶ τοῦ ἔλαβον. ἐπὶ δὲ τῶν ἀνθρώπων, ἀντὶ τοῦ ἐφόνευσαν. Οὔθ' ὁ παρὰ τὸν ἀχέροντα. οὔτε ὁ ᾅδης ἀνεπίστροφος. ἀπὸ κοινοῦ γὰρ τὸ, ἀπερίτροπος. τοῦ τοὺς ἐχθροὺς μετελθεῖν. ἀλλ' ἔχει ἐπιστροφὴν, καὶ ἐπιμέλειαν ποιεῖται. Οὔθ' ὁ παρὰ τόν. ἄλλως. παρὰ ἀντὶ τοῦ κατά, καὶ ἐν τῷ πεζῷ λόγῳ ἐν χρήσει αὕτη ἡ σύνταξις τῆς παρὰ προθέσεως.

δάκρυσι μυδαλέα, τὸν ἀνήνυτον
οἶτον ἔχουσα κακῶν. ὁ δὲ, λάθεται
ὧν τ' ἔπαθ', ὧν τ' ἐδάη. τί γὰρ οὐκ ἐμοὶ
ἔρχεται ἀγγελίας ἀπατώμενον.
ἀεὶ μὲν γὰρ ποθεῖ.
ποθῶν δ' οὐκ ἀξιοῖ φανῆναι.

Χο. θάρσει μοι θάρσει τέκνον,
ἔστι μέγας ἐν οὐρανῷ
Ζεὺς, ὃς ἐφορᾷ πάντα, καὶ κρατύνει.
ᾧ τὸν ὑπεραλγῆ χόλον νέμουσα,
μήθ' οἷς ἐχθαίρεις
ὑπεράχθεο, μήτ' ἐπιλάθου.
Χρόνος γὰρ εὐμαρὴς θεός.
οὔτε γὰρ ὁ τὰν Κρῖσαν
βούνομον ἔχων ἀκτὰν
παῖς Ἀγαμεμνονίδας ἀπερίτροπος,
οὔθ' ὁ παρὰ τὸν ἀχέροντα θεὸς ἀνάσσων.

Ἀλλ' ἐμὲ μὲν ὁ πολύς. οἷον τὸ πλεῖστον τοῦ βίου ἐβίωσα ἐν κακοῖς. καὶ ὁ πλείων μέν φησι βίος ἀπολέλοιπε, μηδέποτε ἐν ἀγαθῇ ἐλπίδι γενομένην. ἐπὶ μέχρι νῦν, οὐδὲν ὑπὲρ ἐκδικίας Ἀγαμέμνονος πέπρακται. Ἇς φίλος οὔτις ἀνήρ. ἤγουν ἧς φίλος οὐδεὶς προΐσταται. ἀλλὰ πάντες εἰσὶν ἐν ἀτυχήμασι συλλαβούμενοι. ἢ ἐκεῖνο. „ Ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδὼν φίλοι. Ἔποικος. ἀντὶ τοῦ μέτοικος. Ἀναξία. ἀξίαν οὐκ ἔχουσα, ἀλλὰ ἄτιμος.

Οἰκονομῶ. ἀντὶ τοῦ διακονῶ, ἢ δὲ τῶν πατρῴων οἴκων. Ὧδε μὲν ἀεικεῖ. δεικτικῶς τὸ ὧδε. ἐλεεινὸν δὲ τὸ τοιοῦτον. καὶ λεληθότως ἐμφαῖνον τὸ σχῆμα τῶν ὑποκειμένων. ἀεικεῖ δὲ ἀντὶ τοῦ αἰσχρᾷ, ἀπρεπεῖ, παρὰ τὸ μὴ ἐοικέναι, ὃ δηλοῖ καθήκειν. Οἰκτρὰ μὲν νόστοις αὐδά. ἡ ἀγγελία ἡ περὶ τοῦ νόστου τοῦ πατρὸς οἰκτρὰ ἐγένετο, ἐξ ἀδοκήτου ἀναιρεθέντος. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ αὐδά. οἰκτρά σοι ἐγένετο ἡ φωνὴ ἡ ἀγγέλλουσα περὶ τοῦ νόστου τοῦ πατρός. οἰκτρὰ δὲ καὶ περὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ. οἷον οἰκτρὰ πέπονθας. καὶ ὅτε ἤκουσας περιεῖναι Ἀγαμέμνονα, προσδοκῶντος ὅτι ἐπιβουλευθήσεται. οἰκτρὰ δὲ ὅτι καὶ ἡ πρᾶξις γέγονε, καὶ ἀνῃρέθη.

ἀλλ' ἐμὲ μὲν ὁ πολὺς
ἀπολέλοιπεν ἤδη
βίοτος ἀνέλπιστος, οὐδ' ἔτ' ἀρκῶ.
ἅτις ἄνευ τοκέων κατατάκομαι,
ἇς φίλος οὔτις ἀνὴρ ὑπερίσταται,
ἀλλ' ἁπερεί τις ἔποικος ἀναξία,
οἰκονομῶ θαλάμους πατρός, ὧδε μὲν
ἀεικεῖ σὺν στολᾷ,
κεναῖς δ' ἐφίσταμαι τραπέζαις.
οἰκτρὰ μὲν νόστοις αὐδά,
οἰκτρὰ δ' ἐν κοίταις πατρῴαις,
ὅτε σοι παγχάλκων ἀνταία
γενύων ὡρμάθη πλαγά.
δόλος ἦν ὁ φράσας, ἔρος ὁ κτείνας,
δεινὰν δεινῶς προφυτεύσαντες
μορφάν, εἴτ' οὖν θεὸς, εἴτε βροτῶν
ἦν ὁ ταῦτα πράσσων.
ὦ πασᾶν κείνα πλέον ἁμέρα
ἐλθοῦσ' ἐχθίστα δή μοι.

Ἀνταία γενύων. ὅτε ἀνταίαν ἐπλήγη ἀπὸ τῶν γενύων παγχάλκων, ὅ ἐστι πελέκεων. γένυς γὰρ εἶδος πελέκεος. Δόλος ἦν ὁ φράσας. ἀντὶ τοῦ ὁ φρασάμενος, ἐνθυμησάμενος. ὁ δὲ αὐτῶν ἔρως, δι' ἐρωτικὰ γὰρ ἑαυτῶν, ἀνεῖλον Ἀγαμέμνονα. δόλος ὁ φρασάμενος τὴν ἑστίασιν, ἐν ᾗ ἀνῃρέθη. Ἔρος ὁ κτείνας. ἔρος μικρὸν διὰ τὸ μέτρον, ὅτι δὲ καὶ μικρὸν γράφεται δῆλον ἐκ τῆς αἰτιατικῆς, τὸν ἔρον γὰρ λέγομεν, καὶ Ὅμηρος, ἐξ ἔρον ἕντο. Προφυτεύσαντες. προσκεψάμενοι. προκατασκευάσαντες. Μορφάν. μορφήν, τὸ ἔργον. τὴν δὲ μοιχείαν φησὶ τοῦ Αἰγίσθου, ἢ τὴν ὄψιν ἣν εἰργάσατο τοῦ φόνου. Εἴτ' οὖν θεός. πάνυ εὐσχημόνως ὁ χορὸς τὸ μὲν πρᾶγμα λέγει, τοὺς δὲ πράξαντας οὐκ ἐλέγχει. Εἴτε βροτῶν. εἴτε τις ἀπὸ βροτῶν. Ὦ πασᾶν κείνα. ὦ ἡμέρα ἐκείνη ἡ ἐλθοῦσά μοι ἐχθίστη, ἡ μάλιστα μεμισημένη πασῶν ἡμερῶν. τὸ δὲ πλέον, περισσόν.

Ὦ δεί

Ὦ ΔΕΙΠΝΩΝ ἀρρήτων. τῶν ὑπὸ Αἰγίσθου φησὶ περὶ Ἀγαμέμνονι παρασκευασθέντων ἐπ' ὀλέθρῳ. ἃ οὐδὲ ὀνομάσαι καλόν. Ἔκπαγλα πάθη. μεγάλα. Τοὺς ἐμὸς εἶδε. ὤφειλεν εἰπεῖν πρὸς τὸ ἔκπαγλα ἄχθη, ἃ ὁ ἐμὸς εἶδε πατήρ. ὁ δὲ πρὸς τὸ σημαινόμενον ἀποδοὺς λέγει, οὓς θανάτους ἀπρεπεῖς εἶδεν ὁ ἐμὸς πατὴρ ἀπὸ διδύμων χειρῶν. Διδύμαιν χεροῖν. τῆς Κλυταιμνήστρας καὶ τοῦ Αἰγίσθου. Αἳ τὸν ἐμὸν εἷλον βίον. πάνυ περιπαθῶς. αἵτινες χεῖρες αἱ ἀνελοῦσαι τὸν Ἀγαμέμνονα, τὸν ἐμὸν βίον ἀνεῖλον. καὶ προέδωκαν τοῖς ἐχθροῖς. Οἷς θεός. ἀπὸ τῶν χειρῶν μεταβαίνει ἐπὶ τοὺς ἐργαζομένους ταῖς χερσί. Ποίνιμα. ποινῆς ἄξια. ποινὴ δὲ λέγεται ἐπὶ μόνης καταβολῆς χρημάτων Ὅμηρος, Ποινὴν οὐ πολλὸς ἐδέξατο τεθνειῶτος. ἢ, Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν δήμῳ μένει αὐτοῦ πόλλ' ἀποτίσας. Τοῦ δ' ἐρητύετο κραδίη ἢ θυμὸς ἀγήνωρ ποινὴν δεξαμένου. Ἀγλαΐας. ἡδονῆς. δ' ὁ ἑξῆς.

ὦ νύξ. ὦ δείπνων ἀρρήτων
ἔκπαγλ' ἄχθη.
τοὺς ἐμὸς εἶδε πατὴρ
θανάτους αἰκεῖς διδύμαιν χεροῖν,
αἳ τὸν ἐμὸν εἷλον βίον
πρόδοτον, αἵ μ' ἀπώλεσαν.
οἷς θεὸς ὁ μέγας Ὀλύμπιος,
ποίνιμα πάθεα παθεῖν πόροι.
μηδέ ποτ' ἀγλαΐας ἀπόναιατο,
τοιάδ' ἀνύσαντες ἔργα.
Χο. φράζου, μὴ πόρσω φωνεῖν.
οὐ γνώμαν ἴσχεις, ἐξ οἵων
τὰ παρόντ' οἰκείας εἰς ἄτας
ἐμπίπτεις οὕτως αἰκῶς;
πολὺ γάρ τι κακῶν ὑπερεκτήσω,
σᾷ δυσθύμῳ τίκτουσ' αἰεὶ
ψυχᾷ πολέμους. τὰ δὲ τοῖς δυνατοῖς
οὐκ ἐριστὰ πλάθειν.
Ηλ. ἐν δεινοῖς ἠναγκάσθην. ἐν δεινοῖς

Φράζου μὴ πόρσω φωνεῖν. ὁ χορὸς ἐπιτιμᾷ τῇ Ἠλέκτρᾳ μὴ ἄντικρυς ταῖς βλασφημίαις κατὰ Κλυταιμνήστρας ἢ Αἰγίσθου χωρεῖν. Οἰκείας. ἤτοι τὰς συγγενικάς. ἢ ἀπὸ σοῦ ἐσομένας ἢ οὐκ ἀλλαχόθεν. Οὐ γνώμαν ἴσχεις. οὐ νοεῖς. οὐ γινώσκεις φησὶν ἐξ οἵων ἀγαθῶν εἰς τί αἴσχιον ἐλήλυθας. Σᾷ δυσθύμῳ τίκτουσ' ἀεί. σαυτῇ γεννῶσα ταῦτα, ἐξ ὧν πολεμεῖ ταῖς σοῖς ἡ ψυχή. ὡς ἐν ἀθυμίαις αὐτῆς οὔσης. Ἄλλως. πολὺ ἐκτήσω τὸ πλῆθος τῶν κακῶν διὰ τῆς σῆς δυσθύμου ψυχῆς, τίκτουσα ἀεὶ ταραχὰς ἢ ἔριδας. δύσθυμος δὲ σκληρὸς βαρύθυμος, ᾧ ἐναντίον ὁ εὔθυμος. Πλάθειν. πελάζειν. Τὰ δὲ τοῖς δυνατοῖς οὐκ ἐριστά. τοῖς κρατοῦσιν, οὐ δεῖ ἐριστὰς δεῖν εἰς ταῦτα προσπελάζειν. ἀντὶ τοῦ οὐχ οἷόν τέ ἐστι ἐρίζειν τοῖς δυνατοῖς. καὶ ἄλλως. ταῦτα δὲ ἃ πράττεις οὐκ ἐριστὰ τοῖς κρατοῦσιν ἐστί. τουτέστι, περὶ τούτων φιλονεικίαν πρὸς τοὺς κρατοῦντας ποιεῖσθαι, ἀσύμφορον. ἐριστὴς δὲ ὁ φιλόνεικος, ἐριστικὸς δὲ ὁ ἐπιτηδειότητα ἔχων εἰς τὸ ἐρίζειν, ὥσπερ φίλιος ὁ ἐπιτήδειος ἐς φιλίαν, ἐριστὸν δὲ τὸ ἀξίαν ἔχον τὴν ἔριν, ὥσπερ παικτὸν παίγνιον τὸ ἄξιον παίζεσθαι, καὶ παικτὴ παιδιὰ ἡ ἀξία παίζεσθαι.

ΕΞΟΙΔ'. οὐ λάθει με. ὅπερ ὁ χορὸς φησὶν οὐ λανθάνει με. ἀλλ' οἶδα τὸ ἀσφαλὲς καὶ συμφέρον. διὰ δὲ τὴν ὑπερβολὴν τῶν δεινῶν, ἀναγκάζομαι καὶ ἐπικινδυνώδη τινὰ φθέγγεσθαι. Τίνι γάρ ποτε. παρὰ τίνος ἂν ἀκούσαιμι τὰ συμφέροντα, ἢ παρ' ὑμῶν τῶν εὐνοίκων. ὥστε μοι συγχωρήσετε ἐν δεινοῖς οὔσῃ, παρηγορίαν τινὰ ἔχειν ἐκ τῶν ὀδυρμῶν καὶ θρήνων, οὐ πρὸς ξένους ἔχω. ἀλλὰ πρὸς ὑμᾶς εὐνοούσας. Ὦ φιλία γενέθλα. ὦ προσφιλὴς ἐμοὶ γενεά. Τίνι φρονοῦντι. παρὰ τίνος φρονοῦντος καίρια. ἤγουν συμφέροντα. Ἄνετέ μ' ἄνετε. ἐάσατε. οἷον παύσασθέ με παραμυθούμεναι. ἢ οὕτως ὑμεῖς με παραμυθούμεναι ἄνετε. ὅθεν ἐπιτρέπετε ὀδύρεσθαι, καὶ αὔξετέ μου διὰ τῆς παραμυθίας τὸν ὀδυρμόν. Τάδε γὰρ ἄλυτα. τὸ θρηνεῖν τὸν πατέρα ἄλυτόν μοι ἐστίν. ὅθεν, οὐδέ ποτε παύσομαι. ἀλλ' ἀεὶ ἐν τῷ θρηνεῖν ἔσομαι. Ἀνάριθμος ὧδε θρήνων. ἐν τισι κεῖται ἀνάνομος. οἷον ἀεὶ νεμομένη ἐν αὐτοῖς καὶ οὔποτε χωρὶς οὖσα τῆς τῶν δακρύων νομῆς. κεῖται δὲ καὶ ἀνήριθμος. καὶ ἔστιν ὁ λόγος, οὐκ ἔσομαι ἀνήριθμος θρήνων. ἀλλ' ἐν θρήνοις ἀριθμήσομαι. ἢ οὕτως ἀνάριθμος. οἷον οὐκ ἀριθμοῦσα τοὺς θρήνους. ἀλλὰ δαψιλέσι χρωμένη αὐτοῖς. Καὶ τί μέτρον. ἔχει τόσδε τὸ κακόν. ὥστε μετρίως θρηνεῖν. πρὸς γὰρ ἄμετρον κακόν, καὶ ἀμέτρων δεῖται θρήνων. Κακότητος. τῆς συνεχούσης με. Μήτ' εἴην ἔντιμος τούτοις. τοῖς ἀμελοῦσι τῶν γονέων. μὴ εἴη μοι ταύτης τῆς τιμῆς, τὸ τοὺς γονέας μὴ μέχρι τοῦ παντὸς ὀδύρεσθαι. τουτέστι, μὴ θέλοιμι ἔχειν τιμὴν ὑπὸ τούτων. Μήτ' εἴ τῳ πρόσκειμαι χρηστῷ. μήτε εἴ τινι ἀγαθῷ καὶ χρηστῷ πρόσκειμαι φίλῳ, συνοικοίην εὔκηλος. οἷον, μηδὲ εἰ ἀγαθός τις ἐστὶν ᾧ ἐγὼ πρόσκειμαι. μηδὲ τούτῳ συνοικοίην εὖ ζηλοῦσα αὐτὸν καὶ ἀποδεχομένη. εἰ δὲ οὕτως ἄδικος τοὺς γονέας φαίνοιμι. μήτε τοῦ αὐτὴ γενοίμην, μήτε εἰ ὁ συνοικῶν μοι τοιοῦτος εἴη ζηλοίην τὰ ἐκείνου, ὥστε καταφρονεῖν τῶν γονέων. ἢ οὕτως. μηδὲ εἰ συνοικοίην χρηστῷ τινι ἀνδρί, ζηλώσαιμ' ἂν τὰ ἐκείνου ἡσυχάζοντος. καὶ κατέχοιμι τοὺς ἐπὶ τῷ πατρὶ γόους,

ἐξοιδ'. οὐ λάθει μ' ὀργά.
ἀλλ' ἐν γὰρ δεινοῖς οὐ σχήσω
ταύτας ἄτας,
ὄφρα με βίος ἔχῃ.
τίνι γάρ ποτ' ἄν, ὦ φιλία γενέθλα
πρόσφορον ἀκούσαιμ' ἔπος;
τίνι φρονοῦντι καίρια;
ἄνετέ μ' ἄνετε παράγοροι.
τάδε γὰρ ἄλυτα κεκλήσεται. οὐδέ
ποτ' ἐκ καμάτων ἀποπαύσομαι,
ἀνάριθμος ὧδε θρήνων.
ΧΟ. ἀλλ' οὖν εὐνοίᾳ γ' αὐδῶ,
μάτηρ ὡσεί τις πιστά,
μὴ τίκτειν σ' ἄταν ἄταις.
ΗΛ. τί μέτρον κακότητος ἔφυ; φέρε,
πῶς ἐπὶ τοῖς φθιμένοις ἀμελεῖν καλόν.
ἐν τίνι τοῦτ' ἔβλαστεν ἀνθρώπων.
μήτ' εἴην ἔντιμος τούτοις,
μήτ', εἴ τῳ πρόσκειμαι χρηστῷ,

ξυνναίοιμ᾽ εὔκηλος, γονέων
ἐκτίμους ἴσχουσα πτέρυγας
ὀξυτόνων γόων.
εἰ γὰρ ὁ μὲν, θανὼν γᾶ τε καὶ οὐδὲν ὤν,
κείσεται τάλας, οἱ δὲ μὴ πάλιν
δώσουσ᾽ ἀντιφόνους δίκας,
ἔρροι τ᾽ ἂν αἰδὼς, ἁπάντων
τ᾽ εὐσέβεια θνατῶν.

Χο. ἐγὼ μὲν ὦ παῖ, καὶ τὸ σὸν σπεύδουσ᾽ ἅμα
καὶ τοὐμὸν αὐτῆς, ἦλθον. εἰ δὲ μὴ καλῶς
λέγω, σὺ νίκα. σοὶ γὰρ ἑψόμεσθ᾽ ἅμα.

Ηλ. αἰσχύνομαι μὲν ὦ γυναῖκες, εἰ δοκῶ
πολλοῖσι θρήνοις δυσφορεῖν ὑμῖν ἄγαν.
ἀλλ᾽ ἡ βία γὰρ ταῦτ᾽ ἀναγκάζει με δρᾶν,
σύγγνωτε. πῶς γὰρ ἥτις εὐγενὴς γυνὴ
πατρῷ᾽ ὁρῶσα πήματ᾽, οὐ δρῴη τάδ᾽ ἄν,
ἁγὼ κατ᾽ ἦμαρ καὶ κατ᾽ εὐφρόνην ἀεὶ
θάλλοντα μᾶλλον ἢ καταφθίνονθ᾽ ὁρῶ;
ᾗ πρῶτα μὲν τὰ μητρὸς ἥ μ᾽ ἐγείνατο,
ἔχθιστα συμβέβηκεν. εἶτα δώμασιν
ἐν τοῖς ἐμαυτῆς, τοῖς φονεῦσι τοῦ πατρὸς
ξύνειμι. κἀκ τῶνδ᾽ ἄρχομαι. κἀκ τῶνδέ μοι
λαβεῖν θ᾽ ὁμοίως, καὶ τὸ τητᾶσθαι πέλει.
ἔπειτα ποίας ἡμέρας δοκεῖς μ᾽ ἄγειν,

Γονέων ἐκτίμους. τὸ ἑξῆς· τοῖς γονεῦσιν ὀξυτόνων γόων, τὰς πτέρυγας ἴσχουσα ἐκτίμους. ἀντὶ τοῦ ἐκδότους τιμῆς. ἀλλ᾽ ἐν τῷ ὑμᾶς τοὺς πατέρας εἶναι ἴδια τῶν γονέων. πτέρυγας δὲ ὀξυτόνων γόων εἴρηκε, διὰ τὸ ταχύ. ἅμα μὲν γὰρ τῇ μνήμῃ καὶ ὀδυρμὸς, οὐδενὸς τοῦ μεταξὺ ὄντος. ὀξυτόνους δὲ, διὰ τὸ σφοδρόν. καὶ τὸ εἰς ὀξὺ τείνεσθαι. τουτέστιν, εἰς ἄκρον ἐλθεῖν. Πάλιν δώσουσιν. ἀντὶ τοῦ ἀνταποδώσουσιν, ἀντισταθμήσουσι τοῦ φόνου. Αἰδώς. ἤτοι αἰδὼς ἔρροι, καὶ ἡ περὶ πάντας εὐσέβεια, εἰ τοῦ ἀδίκου ἀνῃρημένου μὴ τιμωρία ἔσται. Σὺ νίκα. τὸ σὺ νίκα, πάνυ ἀναγκαίως. ἵν᾽ ἀφορμὴ γένηται μακρὰν ἐκτεῖναι ῥῆσιν τῇ Ἠλέκτρᾳ. ἐν ᾗ πάντα τὰ καθ᾽ ἑαυτὴν περιλήψεται. Αἰσχύνομαι μέν. αἰδοῦμαι. εἰ δοκῶ ὑμῖν βιαίως πενθεῖν καὶ ἀπαραμυθήτως ἔχειν. Δυσφορεῖν. ἀγανακτεῖν. τὸ δυσφορεῖν κυρίως ἐπὶ νόσου λέγεται, ὧ ἐναντίον τὸ εὐφορεῖν, ὡς παρ᾽ Ἱπποκράτει εὐφόρως φορέεσθαι. Ἀλλ᾽ ἡ βία γάρ. ἐπεί περ ἐν τοῖς φθάσασιν ἐπετίμησαν αὐτῇ διὰ τὸ αἰὲν ὅτως θρηνεῖν, περὶ τούτου πρῶτον ἀπολογήσασθαι βούλεται. λέγει δὲ ἀλλὰ σύγγνωτε, ἡ βία γὰρ ἀναγκάζει με δρᾶν ταῦτα. Ἁγὼ κατ᾽ ἦμαρ. ἀναγκαίως κέχρηται τῷ νοήματι. ἐπὶ μὲν γὰρ τῷ γινομένῳ πράγματι καὶ παρελθόντι, εἰκὸς καὶ παύεσθαι τὸν ἀδημονοῦντα. ὁπότε δὲ αὐτὴν οὐ μόνον τὰ τοῦ πατρὸς λυπεῖ. ἀλλὰ καὶ τὰ τῆς μητρός. καὶ τὰ Αἰγίσθου ὁσημέραι γινόμενα, εἰκότως παρατείνει καὶ τὸ πενθεῖν. Καταφθίνοντα. μαραινόμενα κατὰ μεταφοράν. ἀντὶ τοῦ αὐξούμενα. τὸ θάλλειν ἐπὶ τῶν φυτῶν λέγεται κυρίως, καὶ ἔχει ἐναντίον τὸ μαραίνεσθαι ἢ τὸ φθίνειν, φθίνειν γὰρ καὶ μαραίνεσθαι ταὐτόν· καὶ ἀπὸ τούτων καὶ ἐπ᾽ ἄλλων ὡς ἐνταῦθα θάλλοντα μᾶλλον ἢ καταφθίνοντα, ἀντὶ τοῦ αὐξάνοντα μᾶλλον καὶ τρεφόμενα ἢ μειούμενα. Εν τοῖς ἐμαυτῆς. ἀντὶ τοῦ λίαν τὸ ἐν τοῖς ἐμαυτῆς. ὅτι ἀδικοῦμαι οὐδ᾽ ἐν τοῖς ἐμαυτῆς. Κἀκ τῶνδ᾽ ἄρχομαι. καὶ

ὅταν θρόνοις αἴγισθον ἐνθακοῦντ' ἴδω
τοῖσιν πατρῴοισ. εἰσίδω δ' ἐσθήματα
φοροῦντ' ἐκείνῳ ταυτὰ, καὶ παρεστίους
σπένδοντα λοιβὰς, ἔνθ' ἐκεῖνον ὤλεσεν.
ἴδω δὲ τούτων τὴν τελευταίαν ὕβριν,
τὸν αὐτοφόντην ἡμὶν ἐν κοίτῃ πατρὸσ
ξὺν τῇ ταλαίνῃ μητρὶ; μητέρ' εἰ χρεὼν
ταύτην προσαυδᾶν, τῷδε συγκοιμωμένην.
ἡ δ' ὧδε τλήμων, ὥστε τῷ μιάστορι
ξύνεστ', ἐριννὺν οὔτιν' ἐκφοβουμένη,
ἀλλ' ὥσπερ ἐγγελῶσα τοῖς ποιουμένοις.
εὑροῦσ' ἐκείνην ἡμέραν, ἐν ᾗ τότε
πατέρα τὸν ἁμὸν ἐκ δόλου κατέκτανεν,
ταύτῃ χοροὺς ἵστησι, καὶ μηλοσφαγεῖ
θεοῖσιν ἔμμην' ἱερὰ τοῖς σωτηρίοις.
ἐγὼ δ' ὁρῶσ' ἡ δύσμορος κατὰ στέγας,
κλαίω. τέτηκα. κἀπικωκύω πατρὸς
τὴν δυστάλαιναν δαῖτ' ἐπωνομασμένην,
αὐτὴ πρὸσ αὐτήν. οὐδὲ γὰρ κλαῦσαι πάρα
τοσόνδ', ὅσον μοι θυμὸσ ἡδονὴν φέρει.
αὕτη γὰρ ἡ λόγοισι γενναία γυνὴ
φωνοῦσα, τοιάδ' ἐξονειδίζει κακά.

βασιλεύομαι ὑπ' αὐτοῦ. ἔτι δὲ τοῦτο χαλεπώτερον, τὸ καὶ τούτοις ὑποτετάχθαι.

ΟΤΑΝ θρόνοις αἴγισθον. καὶ γὰρ μετὰ τὸ φονεῦσαι ἀγαμέμνονα αἴγισθος, ἐβασίλευσεν.
» ὅμηρος, Αἴγισθος ἤνασσε πολυχρύσοιο μυκήνης, κτείνας ἀτρείδην. δέδμητο δὲ λα-
» ὸς ὑπ' αὐτῷ. Φοροῦντ' ἐκείνῳ ταυτά. οὐχ ὅμοια βασιλικά. ἀλλὰ τὰ ἐκείνου. πάνυ δὲ τοῦτο περιπαθές. καὶ εἰς ὑπόμνησιν ἄγον τὴν μείρακα τοῦ πατρός. ἐσθήματα μὲν καὶ ἐσθῆτες ἐν πεζῷ λόγῳ ἄχρηστα, ἐσθὴς δὲ ἐν χρήσει. Καὶ παρεστίους, ἤγουν ἐφεστίους, ἐφέστιοι δὲ λοιβαὶ αἱ ἐν τῇ οἰκίᾳ τελούμεναι. Σπένδοντα λοιβάς. τὸ τῆς ἀσεβείας αὐτοῦ κατηγόρημα, εἰ σπένδει θεοῖς, ὅπου ἄδικος φόνος εἴργασται. σπένδω λοιβάς, ὡς λέγομεν λόγον, καὶ σπένδειν ἐπὶ τοῦ ὑγροῦ λέγεται. Ἴδω δὲ τούτων. ζηλοτυπίας μεστὸν τὸ πρᾶγμα. κινητικὸν δὲ πρὸς οἶκτον τὸ αὐθέντην πρὸς κοίτῃ πατρός. Αὐτοφόντην. γράφεται καὶ αὐθέντην. τὸ δὲ, ἡμὶν, περιέλκει, ἀττικῶς. Μητέρ' εἰ χρεών. χρεὼν ἀντὶ τοῦ χρέος, καὶ ἀπὸ τούτου πρέπον; ὡς τὸ ὤφελεν ἀντὶ τοῦ ἐχρεώστει, καὶ ἀπὸ τούτου ἀντὶ τοῦ ἔπρεπεν. Τλήμων. τολμηρά, ἀναιδής. Μιάστορι. λυμεῶνι, φονεῖ. μιάστωρ ὁ δὲ τὸν περὶ ἑαυτῷ μιασμὸν καὶ τοὺς ἄλλους μιαίνων. ὥστε τῷ μιάστορι σύνεστι. συνυπακούεται ὁ καὶ, σύνδεσμος, τὸ γὰρ ὥστε μόνον μὲν ἀπαρέμφατον ζητεῖ. τάττεσθαι. Εὑροῦσ' ἐκείνην ἡμέραν. τὸ εὑροῦσα, τὸν πόθον, καὶ τὴν προθυμίαν τῆς γυναικὸς σημαίνει οἷον ἡδέως αὐτὴν θεωμένη. Ἁμόν. τὸν ἡμέτερον ἤγουν τὸν ἐμόν, ἡμέτερον μὲν ὃ πολλοὶ ἔχομεν. ἐμὸν δὲ ὃ μόνος ἐγὼ ἔχω.
Θεοῖσιν ἔμμην' ἱερά. οἱ ἀργολικοὶ συγγραφεῖς τρισκαιδεκάτην εἶναί φασι μηνὸς γαμηλιῶνος. ὡς Δεινίας ἐν ἑβδόμῳ ἀργολικῶν. Κωκύω. δακρύω. λέγομεν δὲ δακρύω τὸν τεθνηκότα, ἐπιδακρύω δὲ τῷ τεθνηκότι. Ἐπωνομασμένην. ἐφ' ᾧ ὠνομάσθην.
Ὅσον μοι θυμός. ἐπικουφίζεται γὰρ τοῖς δακρύοις ἡ συμφορά. αἰσχύλος. Οἵ τε στεναγμοὶ
» τῶν πόνων ἐρείσματα. Γενναία δὲ ἐν λόγοις καὶ οὐ πράξεσιν.

ΔΥΣΘΕΟΝ. καὶ ταῦτα Ἀριστοφάνης παρῴδηκεν ἐν Γηρυτάδῃ. δύσθεον δέ, ἀσεβές. ὙΛΑΚΤΕΙ. ἐμμανῶς, καὶ ἀναιδῶς βοᾷ, ὡς κύων. Σοὶ μόνῃ πατὴρ τέθνηκεν. οὐκ ἀνῃρέθη φησίν, ἀλλὰ τέθνηκε. τῷ σχήματι τῆς λέξεως παραλογιζομένη τὴν παρανομίαν. Ο ΚΛΕΙΝΟΣ. κατὰ εἰρωνείαν. Σὺν δ' ἐποτρύνει. συμπροτρύνει δὲ ταῦτα ὁ νυμφίος αὐτῆς ὁ ἔνδοξος παρὼν πέλας. ἤγουν ὠθεῖ, λέγεται δὲ τὸ ὠθωθεῖν ἀπὸ τοῦ ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶν ὠθούντων, ὅμοιον τῷ, ναύτας ἐφορμῶντα χειμῶνος τὸ πλεῖν. ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τὸ πλεῖν προσμένοντα. Ο ΣΥΝ ΓΥΝΑΙΞΙ ΤΑΣ ΜΑΧΑΣ. συνεργούσης τῆς Κλυταιμνήστρας ἀνεῖλε τὸν Ἀγαμέμνονα. Αἰγίσθου ὑπὸ χερσί, καὶ οὐλομένης ἀλόχοιο. Ἐγὼ δ' Ὀρέστην τῶνδε. γράφεται ἐγὼ δ' Ὀρέστην προσμένουσ' ἀεί ποτε. Τὰς οὔσας. τὰς παρούσας. καὶ τὰς ἀπούσας. ἤγουν ἃς εἶχον, καὶ ἃς ἔμελλον ἀνακόψειν, λέγεται δὲ ὑπερβολικῶς. ΕΝ ΤΟΙΣ ΤΟΙΟΥΤΟΙΣ. θαυμαστῶς καὶ ἀνθρωπίνως δικαιολογεῖται. ἐπεὶ οἱ ἐν δεινοῖς καὶ ἔξω λογισμοῦ τινὰ πράσσουσι, καὶ εἰς θεοὺς ἀσεβῆ φθέγγονται. Φέρ' εἰπέ. ἐπεὶ θρασυτέρῳ λόγῳ ἡ Ἠλέκτρα κέχρηται, ὁ χορὸς βουλόμενος περὶ Ὀρέστου πυθέσθαι, ἐρωτᾷ εἰ πάρεστιν Αἴγισθος. Ἢ κάρτα. ἐνδεεῖ. οἷον πολλοῦ γε δεῖ. Μὴ δόκει. ἀντὶ τοῦ ἴσθι. δαιμονίως ᾠκονόμηται τοῦτο πρὸς τὴν χρῆσιν Κλυταιμνήστρας. τὴν εἰς ποθῆ ἐξόδου, περιπαθὲς μὲν πρὸς τὴν μείρακα, χρήσιμον δὲ πρὸς τὴν ὑπόθεσιν. Θυραῖον οἰχνεῖν. ἀντὶ τοῦ θυραίαν διατρίβειν. θυραῖος ἀντὶ τοῦ θυραία, καὶ ῥαγδαῖος ἀντὶ τοῦ ῥαγδαία. καὶ βίαιος ἀντὶ τοῦ βιαία, καὶ ὅσα εἰσὶν ἀρσενικὰ ἀντὶ θηλυκῶν λέγεται εἰς ᾱ. λεγόντων, ἀττικά ἐστι. χρύσεος:

ὦ δύσθεον μίσημα, σοὶ μόνῃ πατὴρ
τέθνηκεν; ἄλλος δ' οὔτις ἐν πένθει βροτῶν;
κακῶς ὄλοιο. μηδέ σ' ἐκ γόων ποτὲ
τῶν νῦν ἀπαλλάξειαν οἱ κάτω θεοί.
τάδ' ἐξυβρίζει. πλὴν ὅταν κλύῃ τινὸς
ἥξοντ' Ὀρέστην, τηνικαῦτα δ' ἐμμανὴς
βοᾷ παραστᾶσ'. οὐ σύ μοι τῶνδ' αἰτία;
οὐ σὸν τόδ' ἐστὶ τοὔργον; ἥτις ἐκ χερῶν
κλέψασ' Ὀρέστην τῶν ἐμῶν ὑπεξέθου;
ἀλλ' ἴσθι τοι τίσουσά γ' ἀξίαν δίκην.
τοιαῦθ' ὑλακτεῖ. σὺν δ' ἐποτρύνει πέλας
ὁ κλεινὸς αὐτῇ ταῦτα νυμφίος παρών,
ὁ πάντ' ἄναλκις οὗτος, ἡ πᾶσα βλάβη,
ὁ σὺν γυναιξὶ τὰς μάχας ποιούμενος.
ἐγὼ δ' Ὀρέστην τῶνδε προσμένουσ' ἀεὶ
παυστῆρ' ἐφήξειν ἡ τάλαιν', ἀπόλλυμαι.
μέλλων γὰρ αἰεὶ δρᾶν τι, τὰς οὔσας τέ μου
καὶ τὰς ἀπούσας ἐλπίδας διέφθορεν.
ἐν οὖν τοιούτοις οὔτε σωφρονεῖν φίλαι,
οὔτ' εὐσεβεῖν πάρεστιν. ἀλλ' ἐν τοῖς κακοῖς
πολλή γ' ἀνάγκη κἀπιτηδεύειν κακά.
ΧΟ. φέρ' εἰπέ, πότερον ὄντος Αἰγίσθου πέλας
λέγεις τάδ' ἡμῖν, ἢ βεβῶτος ἐκ δόμων;
ΗΛ. ἦ κάρτα. μὴ δόκει μ' ἄν, εἴπερ ἦν πέλας,
θυραῖον οἰχνεῖν. νῦν δ' ἀγροῖσι τυγχάνει.
ΧΟ. ἦ κἂν ἐγὼ θαρσοῦσα μᾶλλον ἐς λόγους
τοὺς σοὺς ἱκοίμην, εἴπερ ὧδε ταῦτ' ἔχει.
ΗΛ. ὡς νῦν ἀπόντος, ἱστόρει τί σοι φίλον.

δὲ ἀντὶ τοῦ χρυσῆ, καὶ κλυτὸς ἀντὶ τοῦ κλυτή, καὶ ὅσα εἰς ος. ἀρσενικὰ ἀντὶ θηλυκῶν λέγεται εἰς .η. ληγόντων, ἀττικά. Ἢ κἂν ἐγὼ ὄντως εἰ ταῦτα οὕτως ἔχει, καὶ ἐγὼ ἂν θαρροῦσα μᾶλλον ἀφικοίμην εἰς τοὺς σοὺς λόγους. Ἱστορεῖ. ἐρωτᾷ. ἱστορεῖν τὸ διέρχεσθαι τόπους παρὰ τοῖς κοινοῖς, παρὰ δὲ τοῖς ποιηταῖς τὸ ἐρωτᾶν.

Χο. καὶ δή σ' ἐρωτῶ· τοῦ κασιγνήτου τί φῄς,
ἥξοντος, ἢ μέλλοντος; εἰδέναι θέλω.
Ηλ. φησίν γε· φάσκων δ', οὐδὲν ὧν λέγει ποιεῖ.
Χο. φιλεῖ γὰρ ὀκνεῖν πρᾶγμ' ἀνὴρ πράσσων μέγα.
Ηλ. καὶ μὴν ἔγωγ' ἔσωσ' ἐκεῖνον οὐκ ὄκνῳ.
Χο. θάρσει. πέφυκεν ἐσθλὸς, ὥστ' ἀρκεῖν φίλοις.
Ηλ. πέποιθ', ἐπεί τἂν οὐ μακρὰν ἔζων ἐγώ.
Χο. μὴ νῦν ἔτ' εἴπῃς μηδὲν, ὡς δόμων ὁρῶ
τὴν σὴν ὅμαιμον ἐκ πατρὸς ταὐτοῦ φύσιν
Χρυσόθεμιν, ἔκ τε μητρὸς, ἐντάφια χεροῖν
φέρουσαν, οἷα τοῖς κάτω νομίζεται.
Χρυ. τίν' αὖ σὺ τήνδε πρὸς θυρῶνος ἐξόδοις
ἐλθοῦσα φωνεῖς ὦ κασιγνήτη φάτιν.
κοὐδ' ἐν χρόνῳ μακρῷ διδαχθῆναι θέλεις,
θυμῷ ματαίῳ μὴ χαρίζεσθαι κενά;
καίτοι τοσοῦτόν γ' οἶδα κἀμαυτὴν, ὅτι
ἀλγῶ 'πὶ τοῖς παροῦσιν. ὥστ' ἂν εἰ σθένος
λάβοιμι, δηλώσαιμ' ἂν οἷ' αὐτοῖς φρονῶ.
νῦν δ' ἐν κακοῖς μοι πλεῖν ὑφειμένῃ δοκεῖ.
καὶ μὴ δοκεῖν μὲν δρᾶν τι, πημαίνειν δὲ μή.
τοιαῦτα δ' ἄλλα καὶ σὲ βούλομαι ποιεῖν.

ΤΟΥ ΚΑΣΙΓΝΗΤΟΥ τί φῄς. λείπει ἡ περί. Μέλλοντος. βραδύνοντος. Φιλεῖ γὰρ ὀκνεῖν. δύναται τὸ ὀκνεῖν ὁμηρικῶς εἰρῆσθαι ἀντὶ τοῦ φοβεῖσθαι.
„ Ὀκνείω δ' ἵππων ἐπιβαινέ-
„ μεν ὠκειάων. Πράσσων. ἐπιχειρῶν πράττειν. Ἐπεί τἄν. ἐπεί τοι ἄν. Πέφυκεν ἐσθλός. ἤγουν ἀγαθὸς ὑπάρχει, ὥστε ἐπαρκεῖν, τουτέστι βοηθεῖν τοῖς φίλοις. Ὡς δόμων ὁρῶ τὴν σὴν ὅμαιμον. οὐχ ὡς τῆς Χρυσοθέμιδος τἀναντία φρονούσης τῇ Ἠλέκτρᾳ. ἀλλ' ἐπειδὴ ὁρῶσιν ἐναγίσματα βαστάζουσαν, ἅπερ πρῶτόν που θέσθαι βουλόμεναι κωλύουσιν αὐτὴν τῶν ἑξῆς λόγων. Φύσιν. κατὰ φύσιν, ἤτοι φύσει καὶ οὐ θέσει. τοῦ γνησίου ἐναντίον ὁ μὲν φιτικὸς ὁ λεγόμενος κόπελος, τοῦ δὲ φύσει υἱοῦ ὁ θέσει, ἤγουν ὁ υἱοθετούμενος. Τίν' αὖ σὺ τήνδε. τὸ ἑξῆς τίνα φάτιν φωνεῖς. ἐπίτηδες δὲ τοῖς ἀγρίοις ἤθεσιν αὐτῷ παρατάττονται πρᾶα, καθάπερ νῦν τῇ Ἠλέκτρᾳ Χρυσόθεμιν συνέζευξε. καὶ τῇ Ἀντιγόνῃ τὴν Ἰσμήνην. ἕνεκα τοῦ διαποικίλλειν ταῖς αὐτοῦ ῥήσεσι τὰ δράματα. Καίτοι τοσοῦτόν γ' οἶδα. ὡς εἰ ἔλεγεν οἶδα ὅτι καὶ αὐτὴ ἀλγῶ ἐπὶ τοῖς παροῦσιν. Ὥστ' ἂν εἰ σθένος. τρία γὰρ παρακολουθοῦσιν εἰς τὸ γενέσθαι τι, βούλησις, δύναμις καὶ ἐπιστήμη. Ὑφειμένῃ δοκεῖ. μὴ ὅλον τὸ ἱστίον ἀναπετασάσῃ. ἀντὶ τοῦ δοκεῖ μοι ταπεινῶς διαλέγειν καὶ ὑπηκόως, μεταφορικῶς δὲ λέγεται ἀπὸ τῶν πλεόντων, οἳ πρὸς τὴν βίαν τῶν ἀνέμων οὐκ ἀντίσχοντες, ὑφιᾶσι τῶν ἱστίων. Εἰς τὸ αὐτό. ὑφῆσειν τὸ ἱστίον. οἷον συστέλλειν τὸ φρόνημα. καὶ μὴ ἄντικρυς μάχεσθαι. οἱονεὶ τῇ προαιρέσει χρῶμαι.

ΤΟ μὲν δίκαιον. ὁ νοῦς, τί ὄφελος τῆς δικαιοσύνης, εἴ τις διὰ ταύτην τοῖς δεινοῖς περιπέσῃ. Ἀκουστέα. ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ ἀκουστέον, τουτέστιν ἄξιόν ἐστιν ὑπακούειν κατὰ πάντα, τῶν ἀρχόντων. Μέλειν. φροντίζειν. Ἅπαντα γάρ σοι. ταῦτα ὅμοιά ἐστι τὰ ὑπὸ τῆς Ἀντιγόνης, ὅπου τῇ Ἰσμήνῃ λοιδορεῖ, καί φησιν αὐτῇ τὰ Κρέοντος φονεῖν. Τἀμὰ νουθετήματα. οἷον ἃ εἶπες ἐμὲ νουθετοῦσα. Ἐπεὶ θ' ἑλοῦ

καί τοι τὸ μὲν δίκαιον, οὐχ ᾗ 'γὼ λέγω,
ἀλλ' ᾗ σὺ κρίνεις. εἰ δ' ἐλευθέραν με δεῖ
ζῆν, τῶν κρατούντων ἐστὶ πάντ' ἀκουστέα.
ΗΛ. δεινόν γέ σ' οὖσαν πατρὸς οὗ σὺ παῖς ἔφυς,
κείνου λελῆσθαι, τῆς δὲ τικτούσης μέλειν.
ἅπαντα γάρ σοι τἀμὰ νουθετήματα,
κείνης διδακτά, κοὐδὲν ἐκ σαυτῆς λέγεις.
ἐπεὶ θ' ἑλοῦ γε θάτερ', ἢ φονεῖν κακῶς,
ἢ τῶν φίλων φονοῦσα, μὴ μνήμην ἔχειν.
ἥτις λέγεις μὲν ἀρτίως ὡς, εἰ λάβοις
σθένος, τὸ τούτων μῖσος ἐκδείξειας ἄν.
ἐμοῦ δὲ πατρὶ πάντα τιμωρουμένης,
οὔτε ξυνέρδεις, τήν τε δρῶσαν ἐκτρέπεις.
οὐ ταῦτα πρὸς κακοῖσι δειλίαν ἔχει;
ἐπεὶ δίδαξον, ἢ μάθ' ἐξ ἐμοῦ, τί μοι
κέρδος γένοιτ' ἂν τῶνδε ληξάσῃ γόων.
οὐ ζῶ; κακῶς μὲν οἶδ', ἐπαρκούντως δ' ἐμοί.
λυπῶ δὲ τούτους, ὥστε τῷ τεθνηκότι
τιμὰς προσάπτειν, εἴ τις ἔστ' ἐκεῖ χάρις.
σὺ δ' ἡμὶν ἡ μισοῦσα, μισεῖς μὲν λόγῳ,
ἔργῳ δὲ, τοῖς φονεῦσι τοῦ πατρὸς ξύνει.
ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἄν ποτ' οὐδ' εἴ μοι τὰ σὰ
μέλλοι τις οἴσειν δῶρ', ἐφ' οἷσι νῦν χλιδᾷς,
τούτοις ὑπεικάθοιμι. σοὶ δὲ πλουσία
τράπεζα κείσθω, καὶ περιρρείτω βίος.
ἐμοὶ γὰρ ἔστω τοὐμὲ μὴ λυπεῖν μόνον
βόσκημα. τῆς σῆς δ' οὐκ ἐρῶ τιμῆς τυχεῖν.
οὐδ' ἂν σὺ σώφρων γ' οὖσα. νῦν δ' ἐξὸν πατρὸς

γε. ὁμολόγησον σαυτὴν ἢ φονεῖν κακῶς, προστιθεμένην τοῖς ἐχθροῖς. ἢ φονοῦσαν, τῶν φιλτάτων ἀμνημονεῖν. οἷον θάτερά σε δεῖ ὁμολογῆσαι. ἢ ὅτι κακῶς φονεῖς, ἢ ὅτι ἑκοῦσα ἁμαρτάνεις καὶ προρᾶς. τὸ δὲ θάτερα ἀντὶ τοῦ θάτερον ἀττικῶς εἴρηται. τὸ δὲ ἐπεὶ θ' ἑλοῦ γε. ἀντὶ τοῦ εἰ δὲ μή τοι ἔκλεξαι θάτερον. Τὸ τούτων μῖσος. λείπει ἡ κατά. Τήν τε δρῶσαν. ἀντὶ τοῦ ἐμέ. Ἐκτρέπεις. ἡ ἐκ. ἀντὶ τῆς ἀπό. ἀποτρέπεις. ἐκτρέπειν δὲ παρακλίνειν τῆς ὁδοῦ. καὶ ἐκτροπή, ὅταν τις ἣν βαδίζει ὁδὸν ἀφεὶς ἑτέραν βαδίσῃ. Κακῶς μὲν οἶδα. κακῶς μὲν ζῶ. ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ λυπεῖν τοὺς ἐχθροὺς τοῦτο πράττω. οὐ δὲ ἐφίεμαι συμφερώτερον ζῆν. Λυπῶ δὲ τούτους. διὰ τὸ τιμᾶν τὸν πατέρα. Ἐμοὶ δὲ ἔστω. ἐμοί φησιν ἔστω τροφὴ ἡ τῇ ἀνάγκῃ μόνον ἁρμόζουσα, καὶ τὴν πεῖναν ἀπελαύνουσα. οὐ δέομαι γάρ τοι αὐτῆς τροφῆς, ἀφ' ἧς ἡδονὴν κτήσω. ἢ οὕτως. τοῦτο μόνον ἐμὲ βοσκέτω τὸ μὴ λυπεῖν ἐμὲ αὐτήν, εἰ τοῖς φονεῦσι τοῦ πατρὸς πείθεσθαι ἀναγκασθήσομαι. Οὐδ' ἂν σὺ σώφρων. οὐδὲ σὺ εἰ ἐσωφρόνεις, ἁβρῶς ἔζης ἠμεληκυῖα τοῦ πατρός. ΝΥΝ δ' ἐξόν. ἀδείας οὔσης. τὸ δ' ἐξὸν τὸ πρόν, τὸ ἐνόν, καὶ ὅσα ἄλλα οὐδέτερα μετοχικά, οὐδέποτε οἱ ἀττικοὶ πλαγιάζουσιν, ἅτε πλαγιασμὸν ἡ σύνταξις ἀπαιτεῖ.

ΚΑΛΟΥ. ἀντὶ τοῦ κληθῆναι. λέγεσθαι. ὀνομάζεσθαι. Μηδὲν πρὸς ὀργήν. ἀντὶ τοῦ ὀργίλως. καὶ πρὸς βίαν ἀντὶ τοῦ βιαίως, καὶ πρὸς δυσσέβειαν ἀντὶ τοῦ δυσσεβῶς, καὶ πρὸς ἀλήθειαν ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς, καὶ πολλὰ ἕτερα λέγεται οὕτως ἀντὶ ἐπιρρήματος. Εἰ σὺ μὲν μάθοις. εἰ συγκεράσετε τοὺς τρόπους, εὖ ἂν ἔχοι. ἡ μὲν γὰρ αὐστηρά. ἡ δὲ ἀνειμένη. Ηθάς εἰμι. ἀντὶ τοῦ ἐν συνηθείᾳ εἰμί. ἔθος ἡ συνήθεια, ἦθος δὲ ὁ τρόπος. ἐνταῦθα τὸ ἐθὰς ὤφειλεν εἶναι, διὰ δὲ τὸ μέτρον ἐτέθη τὸ ἠθὰς, ἀπὸ τοῦ ἦθος, ἐπεὶ πλεονάζει τὸ ἔθος καὶ τὸ ἦθος. Τῶν τῆσδε μύθων. τῶν παρὰ ταύτης λεγομένων μύθων. Μακρῶν. μεγάλων. ἢ πολυχρονίων. Σχήσει. ἐφέξει. κωλύσει. Γόων. γράφεται καὶ λόγων. Ενταῦθα πέμψειν. ἐκεῖσε. τὸ ἐνταῦθα νοεῖται ἐν πρώτῳ προσώπῳ, ἤγουν ἐνταῦθα ἔνθα εἰμὶ ἐγώ. τὸ αὐτοῦ ἐν δευτέρῳ, οἷον αὐτοῦ ἔνθα εἶ σύ, τὸ ἐκεῖ ἐν τρίτῳ, οἷον ἐκεῖ ἔνθα ἐστὶν ἐκεῖνος, ἐνταῦθα δὲ ἀντὶ τοῦ ἐκεῖσε λέγεται τὸ ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ ἐπιρρήματος. Κατηρεφεῖ. κατεσκεπασμένῃ σκοτεινῇ. Υμνήσεις. θρηνήσεις. ὕμνος κυρίως ἡ εἰς θεὸν ᾠδή. παρὰ δὲ ποιηταῖς ἁπλῶς ἡ ᾠδή, εἴτε ἐπὶ θρηνητικῆς ἐμμελείας. ἀφ' οὗ λέγεται ὑμνοπόλος παρ' αὐτοῖς, ταὐτὸν τῷ ἀοιδοπόλος, εἴτε μέλους θρηνῳδίας, καθ' ὃ λέγεται ἐνταῦθα τὸ ὑμνήσεις.

ΕΝ καλῷ. ἔγκαιρον. νῦν φησιν εὔκαιρόν ἐστι καλῶς φρονῆσαι.

Η ταῦτα δή με. ἄρα δή μοι καὶ βεβούλευνται. ἤγουν οὐκ ἠπείλουν μόνον ταῦτα, ἀλλ' ἤδη καὶ βουλῇ κυροῦσιν. Αλλ' ἐξίκοιτο. ἁρμόζει μάλιστα τὸ πρόσωπον ἠλέκτρας τῇ ἀντιγόνῃ. Αφ' ὑμῶν. πάνυ θυμικῶς καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς συγκαταλέγει ὡς τὰ αὐτῆς αἱρουμένην.

πάντων ἀρίστου παῖδα κεκλῆσθαι, καλοῦ
τῆς μητρός. οὕτω γὰρ φανῇ πλείστοις κακή,
θανόντα πατέρα, καὶ φίλους προδοῦσα σούς.
χο. μηδὲν πρὸς ὀργὴν πρὸς θεῶν, ὡς τοῖς λόγοις
ἔνεστιν ἀμφοῖν κέρδος, εἰ σὺ μὲν μάθοις
τοῖς τῆσδε χρῆσθαι, τοῖς δὲ σοῖς αὕτη πάλιν.
χρυ. ἐγὼ μὲν ὦ γυναῖκες, ἠθάς εἰμί πως
τῶν τῆσδε μύθων. οὐδ' ἂν ἐμνήσθην ποτέ,
εἰ μὴ κακὸν μέγιστον εἰς αὐτὴν ἰὸν
ἤκουσ', ὃ ταύτην τῶν μακρῶν σχήσει γόων.
ἠλέ. φέρ' εἰπὲ δὴ τὸ δεινόν. εἰ γὰρ τῶνδέ μοι
μεῖζόν τι λέξεις, οὐκ ἂν ἀντείποιμ' ἔτι.
χρυ. ἀλλ' ἐξερῶ σοι πᾶν ὅσον κάτοιδ' ἐγώ.
μέλλουσι γάρ σ' εἰ τῶνδε μὴ λήξεις γόων,
ἐνταῦθα πέμψειν, ἔνθα μή ποθ' ἡλίου
φέγγος προσόψει. ζῶσα δ' ἐν κατηρεφεῖ
στέγῃ, χθονὸς τῆσδ' ἐκτὸς ὑμνήσεις κακά.
πρὸς ταῦτα φράζου. καί με μή ποθ' ὕστερον
παθοῦσα μέμψῃ. νῦν γὰρ ἐν καλῷ φρονεῖν.
ἠλέ. ἦ ταῦτα δή με καὶ βεβούλευνται ποιεῖν;
χρυ. μάλισθ', ὅταν περ οἴκαδ' Αἴγισθος μόλῃ.
ἠλέ. ἀλλ' ἐξίκοιτο τοῦδέ γ' οὕνεκ' ἐν τάχει.
χρυ. τίν' ὦ τάλαινα τόνδ' ἐπηράσω λόγον.
ἠλέ. ἐλθεῖν ἐκεῖνον, εἴ τι τῶνδε δρᾶν νοεῖ.
χρυ. ὅπως πάθῃς τί χρῆμα; ποῦ ποτ' εἶ φρενῶν;
ἠλέ. ὅπως ἀφ' ὑμῶν ὡς προσώτατ' ἐκφύγω.
χρυ. βίου δὲ τοῦ παρόντος οὐ μνείαν ἔχεις;

ΚΑΛΟΣ γάρ. εἰρωνεύεται ἐν ἤθει. Ὥστε θαυμάσαι. ἀντὶ τοῦ ἀγαπῆσαι βίου, τοῦ ἀγαθοῦ δηλονότι τοῦ βίου. θαυμάζει τὶς ἀρετὴν, ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾷ ἐργάζεσθαι ἀρετὴν, καὶ θαυμάζει λόγους ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾷ κτᾶσθαι λόγους. κατὰ τοῦτο λέγεται κἀνταῦθα τὸ θαυμάσαι, ἤγουν καλὸς γὰρ ὁ ἐμὸς βίος ὥστε θαυμάσαι αὐτὸν δηλονότι. Ἀλλ' οὐ διδάσκω. ἀλλ' οὐ διδάσκω κακὴν εἶναι τοῖς φίλοις, διδάσκω δὲ εἴκειν τοῖς ἄρχουσιν.

ἠλέ. καλὸς γὰρ οὑμὸς βίοτος, ὥστε θαυμάσαι.
χρυ. ἀλλ' ἦν ἄν, εἰ σύ γ' εὖ φρονεῖν ἠπίστασο.
ἠλέ. μή μ' ἐκδίδασκε τοῖς φίλοις εἶναι κακήν.
χρυ. ἀλλ' οὐ διδάσκω. τοῖς κρατοῦσι δ' εἰκάθειν.
ἠλέ. σὺ ταῦτα θώπευ', οὐκ ἐμοὺς τρόπους λέγεις.
χρυ. καλόν γε μέντοι μὴ 'ξ ἀβουλίας πεσεῖν.
ἠλέ. πεσούμεθ' εἰ χρή, πατρὶ τιμωρούμενοι.
χρυ. πατὴρ δὲ τούτων, οἶδα, συγγνώμην ἔχει.
ἠλέ. ταῦτ' ἐστὶ τἄπη πρὸς κακῶν ἐπαινέσαι.
χρυ. σὺ δ' οὐχὶ πείσῃ, καὶ συναινέσεις ἐμοί;
ἠλέ. οὐ δῆτα. μή πω νοῦ τοσόνδ' εἴην κενή.
χρυ. χωρήσομαί τἄρ' οἷπερ ἐστάλην ὁδοῦ.
ἠλέ. ποῖ δ' ἐκπορεύῃ; τῷ φέρεις τάδ' ἔμπυρα;
χρυ. μήτηρ με πέμπει πατρὶ τυμβεῦσαι χοάς.
ἠλέ. πῶς εἶπας; ἦ τῷ δυσμενεστάτῳ βροτῶν;
χρυ. ὃν ἔκταν' αὐτή. τοῦτο γὰρ λέξαι θέλεις.
ἠλέ. ἐκ τοῦ, φίλων πειθεῖσα; τῷ, τοῦτ' ἤρεσεν;
χρυ. ἐκ δείματός του νυκτέρου δοκεῖν ἐμοί.
ἠλέ. ὦ θεοὶ πατρῷοι, συγγένεσθέ γ' ἀλλὰ νῦν.
χρυ. ἔχεις τι θάρσος τοῦδε τοῦ τάρβους πέρι;
ἠλέ. εἴ μοι λέγοις τὴν ὄψιν, εἴποιμ' ἂν τότε.
χρυ. ἀλλ' οὐ κάτοιδα, πλὴν ἐπὶ σμικρὸν φράσαι.
ἠλέ. λέγ' ἀλλὰ τοῦτο. πολλά τοι σμικροὶ λόγοι
„ ἔσφηλαν ἤδη, καὶ κατώρθωσαν βροτούς.
χρυ. λόγος τίς αὐτήν ἐστιν εἰσιδεῖν πατρὸς
τοῦ σοῦ τε κἀμοῦ δευτέραν ὁμιλίαν,

Ἀβουλίας, ἐξ αἰτίας τῆς κακοβουλίας. ἤγουν διὰ κακοβουλίαν. Εἰ χρή. εἰ ἀπόκειται. Τιμωρούμενοι. ἀντὶ τοῦ τιμωροῦντες. Πατὴρ δὲ τούτων. οἶδα ὅτι ὁ πατὴρ ἕνεκα τούτων συγγνώμην ἔχει ἡμῖν δηλονότι. Ταῦτ' ἐστὶ τἄπη. κακῶν ἐστιν ἐπαινέσαι ταῦτα τὰ ἔπη. Νοῦ κενή. ἀντὶ τοῦ φρενὸς κούφη. Ἐστάλην. ἀντὶ τοῦ ἀπεστάλην, στέλλομαι ἀντὶ τοῦ πορεύομαι, ἀποστέλλομαι δὲ ὑφ' ἑτέρου, ἀντὶ τοῦ πέμπομαι. Οἷπερ ἐστάλην ὁδοῦ. ἢ τὸ οἷ μόνον ἱκανόν ἐστιν. οἷον πορεύσομαι οἷ ἀπεστάλην, ἐπεὶ δὲ ὁδὸς ἄγει ἐκεῖσε ὅπερ ἀπεστάλη λέγει οἷ τῆς ὁδοῦ. Τυμβεῦσαι. ἀποῖσαι τῷ τύμβῳ. Συγγένεσθε. συμμαχήσατε. συνεργήσατε. συμπράξατε ἡμῖν κἂν νῦν. ἀκούσασα δὲ ὅτι ἐν τοῖς ὀνείροις δείματά τινα τῇ Κλυταιμνήστρᾳ γέγονε, θαρσεῖ καὶ ἐπικαλεῖται τοὺς θεοὺς εἰ καὶ μὴ πρότερον, κἂν νῦν παρεστάναι. Τὴν ὄψιν. ἤγουν ὃ εἶδεν. ὄψις τὸ θέαμα καὶ ἡ ὁρατικὴ δύναμις καὶ τὸ πρόσωπον. Πλὴν ἐπὶ σμικρόν. ἀντὶ τοῦ πλὴν ὀλίγον.

Λέγ' ἀλλὰ τοῦτο. λέγε κἂν τοῦτο. Πολλά τοι. ἀντὶ τοῦ κατὰ πολύ, ἐπιρρηματικῶς, ἔστι δὲ ἀττικὸν ὡς καὶ τὸ πότερα ἀντὶ τοῦ πότερον. Ἔσφηλαν. ἔσφαλαν. σφαλῆναι ἐποίησαν. Λόγος τίς αὐτήν. λόγον λέγει, ἐπεὶ οὐκ αὐτὴ παρ' ἐκείνης ἔμαθεν, ἀλλὰ παρ' ἄλλου διηγουμένου. Δευτέραν ὁμιλίαν. ὡς αὖθις αὐτοῦ ἀναζήσαντος

ρος, καὶ προσομιλοῦντος. ὁμιλία δὲ ἐστὶ τῶν ἑνουμένων, κοινωνία δὲ τῶν συμμετεχόντων τινός, ἐπεὶ δὲ ἡ ἕνωσις ἢ διὰ λόγων γίνεται καὶ διὰ μίξεως ἀφροδισίων καὶ δι' ἑτέρων, λέγεται ἡ ὁμιλία καὶ ἐπὶ συνουσίας καὶ ἐπὶ διαλέξεως. ὁμιλεῖ γάρ τις τινί, ἤγουν διαλέγεται, ἢ ὁμιλεῖ βιβλίῳ ἀντὶ τοῦ εἰς λόγους ἔρχεται, λόγους γὰρ τὸ βιβλίον ἐμφερεῖς ἔχει. ὁμιλεῖ δὲ θανάτῳ ἀντὶ τοῦ ἑνοῦται, καὶ ὁμιλεῖ συμφοραῖς ἀντὶ τοῦ ἑνοῦται ἢ συγκρίνεται. Κοινωνοῦσι δὲ τινὲς ἢ μεταδιδόντες ἀλλήλοις ἢ μεταλαμβάνοντες παρ' ἀλλήλων φιλίας ἢ γνώσεως ἢ τινὸς τοιούτου τῶν παρ' ἑαυτοῖς ἢ ἑτέρου τινὸς ἔξω ἑαυτῶν συμμετέχοντες, οἷον πράξεως ἢ χωρίων ἢ τοιούτων τινῶν. Ἐφέστιον. κατὰ τὴν οἰκίαν πηγνύμενον. τουτέστιν ἐπ' οἶκον. ἐφέστιος ὁ οἰκῶν ἐν ἀλλοτρίᾳ οἰκίᾳ. ὡς παρ' Ὁμήρῳ.
„ Ἀλλ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἐφέστι
„ ον ἤγαγε δαίμων. ἢ ὁ ἔχων οἰκίαν, ὡς παρὰ τῷ αὐτῷ, Τρῶ
„ ας μὲν λέξασθαι, ἐφέστιοι ὅσσοι
„ ἔασιν. ἐφέστιος ἁπλῶς καὶ ὁ ἐν οἰκίᾳ ὤν, ὡς ἐνταῦθα. ὁμέστιος δὲ ἢ συνέστιος ὁ ἐν μιᾷ οἰκίᾳ μεθ' ἑτέρου ὤν. Θαλλόν. θαλλὸς ἢ θύρσος τὸ αὐτό. ἔστι δὲ ὁ ἁπαλὸς κλάδος. Ἡνίχ' ἡλίῳ. τοῖς γὰρ παλαιοῖς ἔθος ἦν, ἀποτροπιαζομένους τῷ ἡλίῳ διηγεῖσθαι τὰ ὀνείρατα. Ἡλίῳ. ἀντὶ τοῦ ἡμέρᾳ. ἤκουσα φησὶ τοῦ ὀνείρου ἡνίκα ἡμέρας γινομένης διηγεῖτο αὐτό τινι, κἀκεῖνος ἐμοί. Ἐξηγουμένου, ἀντὶ τοῦ διηγουμένου. Ἑρμηνεία συνθήκη λόγου δηλοῦσά τι, ἢ ἡ τοῦ τυχόντος διασάφησις. ἐξήγησις δὲ ἡ διασάφησις θείων, διήγησις δὲ ἡ ἁπλῶς ἀφήγησις. Εἰ γάρ μ' ἀπώσῃ. εἰ γὰρ νῦν φησὶ δεομένην σου ἀπώσῃ με, κακοῦ σοι τινὸς γινομένου μετὰ ταῦτα, αὐτὴ μετελεύσῃ με καὶ ἀξιώσεις μετὰ σοῦ γενέσθαι. Ἄλλως. μέτει, ἀντὶ τοῦ κολακεύσεις. μετέρχομαι τὸ ὑπέρχομαι καὶ κολακεύω καὶ τὸ κολάζω. Οὐ γάρ σοι θέμις. ἵνα μὴ ἀποτρέψῃ, εἴ τι κακὸν μέλλει γενέσθαι ἀπὸ τοῦ ὀνείρου. εὐνὴν δὲ νῦν τὸν τάφον. θέμις τὸ ἔννομον. ὅσιον τὸ δίκαιον, ὅμως ἀμφότερα ἐπὶ [illegible]οῦ, [illegible] δὲ ἐπὶ ἀνθρώπου. Βαθυσκαφεῖ κόνει. εἰς βάθος ὀρωρυγμένῃ, πρὸς μὲν τὸ [illegible]υσκαφεῖ κόνει ἁρμοδίως λέγεται τὸ κρύψον, πρὸς δὲ τὸ πνοαῖς οὐ δύναται ἁρμό-

ἐλθόντος ἐς φῶς. εἶτα τόνδ' ἐφέστιον
πῆξαι λαβόντα σκῆπτρον, οὑφόρει ποτὲ
αὐτός, τανῦν δ' Αἴγισθος. ἔκ τε τοῦδ' ἄνω
βλαστεῖν βρύοντα θαλλόν, ᾧ κατάσκιον
πᾶσαν γενέσθαι τὴν Μυκηναίων χθόνα.
τοιαῦτά του παρόντος, ἡνίχ' ἡλίῳ
δείκνυσι τοὔναρ, ἔκλυον ἐξηγουμένου.
πλείω δὲ τούτων οὐ κάτοιδα, πλὴν ὅτι
πέμπει με κείνη τοῦδε τοῦ φόβου χάριν.
ΗΛ. πρός νυν θεῶν σε λίσσομαι τῶν ἐγγενῶν,
ἐμοὶ πιθέσθαι, μηδ' ἀβουλίᾳ πεσεῖν.
εἰ γάρ μ' ἀπώσῃ, σὺν κακῷ μέτει πάλιν.
ἀλλ' ὦ φίλη, τούτων μὲν ὧν ἔχεις χεροῖν,
τύμβῳ προσάψῃς μηδέν. οὐ γάρ σοι θέμις,
οὐδ' ὅσιον, ἐχθρᾶς ἀπὸ γυναικὸς ἱστάναι
κτερίσματ', οὐδὲ λουτρὰ προσφέρειν πατρί.
ἀλλ' ἢ πνοαῖσιν, ἢ βαθυσκαφεῖ κόνει
κρύψον νιν. ἔνθα μή ποτ' εἰς εὐνὴν πατρὸς
τούτων πρόσεισι μηδέν. ἀλλ' ὅταν θάνῃ,
κειμήλι' αὐτῇ ταῦτα σῳζέσθω κάτω.

ται, διὰ τὸ συνυπακούειν ἔξωθεν ῥῆμα κατὰ ἀναλογίαν, ἢ τὸ ῥίψον, ἢ τὸ δός. ἢ τὸ τοῦ τοιούτων. καὶ ἐν ἑτέροις τοῦτο γίνεται παρ' ἄλλοις ὡς παρ' ὁμήρῳ, ἔχει ἑκάστῳ ἵπποι ἀερσίποδες καὶ ποικίλα τεύχεα ἔκειτο. οὐ γὰρ οἱ ἵπποι ἔκειντο, ἵν' ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἔκειντο λείπεται μετασχηματισμένον ἀπὸ τοῦ ἔκειτο ἀλλ' εἱστήκεισαν. Εἰ μὴ τλημονεστάτη. καθόλου φησὶν εἰ μὴ τολμηροτάτη πασῶν ἐτύγχανεν, οὐκ ἄν ποτε ταῦτα ἔπραττεν εἰς τὸ τιμῆν τοῦ πατρὸς, ὃν αὐτὴ ἀνεῖλεν. εἰκὸς γὰρ αὐτὴν ὥσπερ ἐστί τινι λυσιτελοῦντι πράττων, ὃ μὴ ὑπουργήσῃς σύ. Εἴ σοι προσφιλῶς αὐτῇ. σκέψαι γὰρ εἴ σοι δοκεῖ ὁ νέκυς δέξασθαι ἐν τοῖς τάφοις προσφιλῶς τάδε τὰ δῶρα. εἰ σοι προσφιλῶς

ἀρχὴν δ' ἄν, εἰ μὴ τλημονεστάτη γυνὴ
πασῶν ἔβλαστε, τάσδε δυσμενεῖς χοὰς
οὐκ ἄν ποθ', ὅν γ' ἔκτεινε, τῷδ' ἐπέστεφε.
σκέψαι γὰρ, εἴ σοι προσφιλῶς αὐτῇ δοκεῖ
γέρα τάδ' οὖν τάφοισι δέξασθαι νέκυς,
ὑφ' ἧς θανὼν ἄτιμος, ὥστε δυσμενὴς
ἐμασχαλίσθη, κἀπὶ λουτροῖσιν κάρα
κηλῖδας ἐξέμαξεν. ἆρα μὴ δοκεῖς
λυτήρι' αὐτῇ ταῦτα τοῦ φόνου φέρειν;
οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν μέθες. σὺ δὲ
τεμοῦσα κρατὸς βοστρύχων ἄκρας φόβας,
κἀμοῦ ταλαίνης, σμικρὰ μὲν τάδ', ἀλλ' ὅμως
ἄχω, δὸς αὐτῷ τήνδ' ἀλιπαρῆ τρίχα,

Ἐμασχαλίσθη. ὑπὸ τὰς μασχάλας ἔλαβε τὰ ἄκρα, ἀντὶ τοῦ ἠκρωτηριάσθη. ἢ ἐπεὶ εἰώθεσαν εἰς τὰς κεφαλὰς τῶν ἀναιρουμένων ἀπομάσσειν τὰ ξίφη ὥσπερ ἀποτροπιαζόμενοι τὸ μύσος τὸ ἐν τῷ φόνῳ. κάρα δὲ κατὰ τὴν κεφαλὴν ἑαυτοῦ δηλονότι. τὸ δὲ ἐξέμαξεν. τοῦ τοῦ Ἀγαμέμνονος. ὃς ἐμασχαλίσθη ὑπὸ τῆς Κλυταιμνήστρας. καὶ τὸ κάρα αὐτοῦ, τὰς κηλῖδας τουτέστι τὰς τοῦ φόνου ἐξέμαξεν. οὐ δεῖ δὲ διαφωνίαν δοκεῖν εἶναι πρὸς τὸν ὅμηρον, ἐμασχαλίσθη

ἐπεί φησιν ἐκεῖνος. Δειπνίσσας ὥς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ. ἀρκεῖ γὰρ τὰ ὅλα συμφωνεῖν τῷ πράγματι. τὰ γὰρ κατὰ μέρος ἐξουσίαν ἔχει ἕκαστος ὡς βούλεται πραγματεύεσθαι, εἰ μὴ τὸ πᾶν βλάπτῃ τῆς ὑποθέσεως. Ἄλλως. εἰώθεσαν οἱ δρῶντες ἐμφύλιον φόνον ἀκρωτηριάζειν τοὺς ἀναιρεθέντας ἐκ παντὸς μέρους τοῦ σώματος ἀποτεμνόμενοι καὶ περιάπτειν ἑαυτοῖς τὰ ἄκρα συνείροντες διὰ τούτων ὥσπερ τὴν δύναμιν ἐκείνων ἀφαιρούμενοι. διὰ τὸ μὴ παθεῖν ἐς ὕστερον τί δεινὸν παρ' ἐκείνων. ἐφόρουν δὲ εἰς τὰς μασχάλας τὰ ἄκρα ὃ καὶ μασχαλισθῆναι ἔλεγον. Ἄλλως.

Κηλῖδας ἐξέμαξεν. ἢ τῇ ἑαυτῶν κεφαλῇ ἀπέμασσον τοῦ ξίφους τὰς κηλῖδας. ἢ τῇ τοῦ φονευομένου, ὥσπερ τὰς ἐπὶ τῷ μύσει κηλῖδας ἀποτρεπόμενοι. Ἄλλως. ἐπὶ ταῖς καθάρσεσι τῶν φονευθέντων τὰ ἄκρα ἔτεμνον. καὶ περὶ τὰς μασχάλας αὐτοῦ ἐκρέμαζον αὐτά, ἵνα φησὶν ἀσθενὴς γένοιτο πρὸς τὸ ἀντιτίσασθαι τὸν φονέα. Καὶ ἀπολλώνιος, Ἐξάργματα τέμνε θανόντος. ὁ ἰάσων τοῦ ἀψύρτου. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν μέθες. προοικονομικῶς ἀποστέλλει αὐτὴν εἰς τὸν τάφον ἐπὶ τὸ εὑρεῖν τὸν βόστρυχον ὀρέστου. Ἀλιπαρῆ τρίχα. κυρίως μὲν τὸ τῆς πενίας. τὸ δὲ ἀλιπαρῆ, ἀντὶ τοῦ αὐχμηράν. ἐν δὲ τῷ ὑπομνήματι, λιπαρῆ ὅ ἐστιν δι' ἧς αὐτὸν λιπαρήσομεν, ὡς εἰ ἔλεγεν ἱκέτιν τρίχα.

Καὶ ζῶμα τοὐμόν. σύμφωνον τοῦτο τῷ, ὧδε μὲν ἀεικεῖ σὺν στολᾷ. ζῶμα δὲ νῦν τὴν ζώνην δηλοῖ, οὐ τὸ ἔνδυμα. ἵνα τούτῳ στέφῃ τὸν τάφον ἀντὶ μίτρας. δίδωσι γὰρ τὸ ζῶμα ἀντὶ τῆς ταινίας. Ἐξ ὑπερτέρας. ἀντὶ τοῦ ἰσχυροτέρας. μετὰ δυνάμεως μείζονος. Κοινῷ πατρί. τῷ σῷ καὶ ἐμῷ. Τὸ γὰρ δίκαιον οὐκ ἔχει λόγον. οὐκ ἔχει λόγον τὸ φιλονεικεῖν περὶ τοῦ δικαίου. ὥστε περὶ αὐτοῦ δύο ὄντας ἐρίζειν. δεῖ ἤτοι τὸν ἕτερον τῷ ἑτέρῳ πείθεσθαι. ἢ τὸ οὐκ ἔχει λόγον, ἀντὶ τοῦ οὐ παρέχει πρόφασιν. ἀλλ᾽. συνδισταγμοῦ φησι καὶ ἀμφιβολίας προσδέηται, τοῖς δύο πότερον δεῖ τούτων ποιεῖν. ἢ προαιρεῖσθαι. Σιγὴ παρ᾽ ὑμῶν. εὐλαβὴς οὖσα ἡ Χρυσόθεμις, κρύπτειν ἀξιοῖ τὸν χορόν. Ἀλλ᾽ ἐπισπεύδειν. ἀλλὰ παρέχει σπεύδειν τὸ δρᾶν. σπεύδω γὰρ τόδε, ἐπισπεύδω δὲ ἕτερον ἤγουν ἐπείγω. Ὡς εἰ τάδ᾽ ἡ τεκοῦσα. ὅτι εἰ ἀκούσεται ταῦτα ἡ τεκοῦσα, ἀλγεινὴν νομίζω εἰς τὸ ἑξῆς τολμήσειν ἐμὲ τήνδε τὴν πεῖραν, ἤγουν εἰς ἄλγος ἐμὸν τολμήσειν τήνδε τὴν ἐπιχείρησιν εἰ ἀκούσεται ταῦτα ἡ τεκοῦσα· ὀφείλει δὲ μᾶλλον οὕτω λέγεσθαι πικρὰν δοκῶ ἐγὼ τολμήσειν τήνδε τὴν πεῖραν, ὅμοιον δὲ ὡς κἀμ᾽ ἐπαυχῶ. Εἰ μὴ ἐγὼ παράφρων. ἀνόητος. ὁ χορὸς ἐκ τοῦ ὀνείρου προμαντευόμενος θαρρεῖν παραινεῖ τὴν Ἠλέκτραν. Εἶσιν ἁ πρόμαντις. ἡ προμαντευομένη τὰ μέλλοντα. ἢ τοῖς σοφοῖς προγινωσκομένη. Δίκαια φερομένα. δίκαια φερομένη κράτη χεροῖν. ἤγουν ἰσχὺν δικαίαν ἐπιφερομένη διὰ τῶν χειρῶν. Μέτεισι. μέτεισί φησι

καὶ ζῶμα τοὐμόν, οὐ χλιδαῖς ἠσκημένον.
αἰτοῦ δὲ προσπίτνουσα, γῆθεν εὐμενῆ
ἡμῖν ἀρωγὸν αὐτὸν εἰς ἐχθροὺς μολεῖν.
καὶ παῖδ᾽ Ὀρέστην ἐξ ὑπερτέρας χερὸς
ἐχθροῖσιν αὐτοῦ ζῶντ᾽ ἐπεμβῆναι ποδί,
ὅπως τὸ λοιπὸν αὐτὸν ἀφνεωτέραις
χερσὶ στέφωμεν, ἢ τανῦν δωρούμεθα.
οἶμαι μὲν οὖν οἶμαί τι κἀκείνῳ μέλον
πέμψαι τάδ᾽ αὐτῇ δυσπρόσοπτ᾽ ὀνείρατα.
ὅμως δ᾽ ἀδελφή, σοί θ᾽ ὑπούργησον τάδε,
ἐμοί τ᾽ ἀρωγά, τῷ τε φιλτάτῳ βροτῶν
πάντων ἐν ᾅδου κειμένῳ κοινῷ πατρί.
Χο. πρὸς εὐσέβειαν ἡ κόρη λέγει. σὺ δὲ
εἰ σωφρονήσεις ὦ φίλη, δράσεις τάδε.
Χρυ. δράσω. τὸ γὰρ δίκαιον οὐκ ἔχει λόγον
δυοῖν ἐρίζειν, ἀλλ᾽ ἐπισπεύδειν τὸ δρᾶν.
πειρωμένῃ δὲ τῶνδε τῶν ἔργων ἐμοί,
σιγὴ παρ᾽ ὑμῶν πρὸς θεῶν ἔστω φίλαι.
ὡς εἰ τάδ᾽ ἡ τεκοῦσα πεύσεται, πικρὰν
δοκῶ με πεῖραν τήνδε τολμήσειν ἔτι.
Χο. εἰ μὴ ἐγὼ παράφρων
μάντις ἔφυν, καὶ γνώμας
λειπομένα σοφᾶς,
εἶσιν ἁ πρόμαντις
δίκα δίκαια φερομένα
χεροῖν κράτη, μέτεισιν ὦ
τέκνον οὐ μακροῦ χρόνου.
ὕπεστί μοι θάρσος
ἁδυπνόων κλυούσαν ἀρτίως ὀνειράτων.

κλύουσαν audienti, casus pro casu

παρέχ

οὐ γάρ ποτ' ἀμναστεῖ γ' ὁ φύσας σ'
Ἑλλάνων ἄναξ,
οὐδ' ἁ παλαιὰ χαλκόπληκτος
ἀμφήκης γένυς, ἅ νιν κατέπεφνεν αἰ-
σχίσταις ἐν αἰκίαις.
ἥξει καὶ πολύπους,
καὶ πολύχειρ, ἁ δεινοῖς
κρυπτομένα λόχοις χαλκόπους Ἐριννὺς,
ἄλεκτρ', ἄνυμφα γὰρ ἐπέβα
μιαιφόνων γάμων ἁμιλ-
λήμαθ'. οἷσιν οὐ θέμις.
πρὸ τῶνδέ τοι μ' ἔχει,
μή ποτε μή ποθ' ἡμῖν ἀ-
ψεγὲς πελᾶν τέρας,
τοῖς δρῶσι καὶ συνδρῶσιν. ἤτοι
μαντεῖαι βροτῶν

περιέχουσα [illegible] δύναμιν, ὡς χειρώσασθαι τοὺς ἐχθροὺς ἄλλως μέτεισι κολάσει· οὐ διὰ μακροῦ χρόνου. ΟΥ γάρ ποτε ἀμναστεῖ. οὐκ ἀμνημονεῖ φησι τῶν ἀναιρεθέντων καθ' ἑαυτοῦ ὁ βασιλεὺς ἀλλ' ἐπεξελεύσεται κατὰ τῶν ἐχθρῶν. Χαλκόπληκτος. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀμναστεῖ. οὐδ' ἀμνημονεῖ φησιν ἡ χαλκόπληκτος γένυς, ἡ ἑλοῦσα αὐτόν. ἀλλὰ καὶ αὐτὴ τιμωρὸς ἥξει κατὰ τῶν δρασάντων. χαλκόπληκτος δὲ λέγεται ὑπὸ χαλκοῦ πληγείς. ἐνταῦθα δὲ χαλκόπληκτος γένυς ἡ ὑπὸ χαλκοῦ ἐλασμένη. παλαιὰ δὲ ἀναφέρεται πρὸς τὴν πρᾶξιν ἢ ὡς πάλαι ἐγένετο. Αἰκίαις. ὕβρεσιν. αἰκία ὕβρεις ἀπὸ τοῦ μὴ ἐοικέναι, ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἀεικής. Γένυς δὲ, εἶδος πελέκεως. Ἥξει καὶ πολύπους. ἡ ἐριννὺς ἡ ἐκείνῳ τῷ φόνῳ ἀκολουθήσουσα. οὕτως ἐν τῷ ὑπομνήματι. Πολύπους. ἐν ὑπερβολῇ τοῦτο ἔθηκεν. ἐν δὲ τῷ ὑπομνήματι κεῖται πολύπους. ἐπὶ γάρ φησιν ἐς τῷ ὀρέστῃ τὴν πᾶσαν ἐλπίδα ἔχουσι, τὸ πολύπους ἐν ὑπερβολῇ ἔθηκεν. ἡ πολλὰ κακὰ τίκτουσα. Χαλκόπους ἡ στερεὰ καὶ ἀκοπίαστος ἐν τῷ ἐπιθέσθαι κατὰ τῶν φονέων. Ἄλεκτρ', ἄνυμφα. δύσλεκτρα καὶ κακόνυμφα. ἀντὶ τοῦ μὴ νενομισμένα, ἀλλὰ παράνομα διὰ τὴν μοιχείαν. Μιαιφόνων γάμων. ἤγουν ἀπὸ τῆς ἐριννύος ἐστὶν ὁ λόγος. ἐπέβη γὰρ τοῖς ἁμιλλήμασι γάμων ἄλεκτρα καὶ ἄνυμφα. ἐπέβη δὲ τούτοις οἷς οὐ θέμις. διὸ οὐκ ἐχρῆν εἰς γάμον ἥκειν ἡ ἐριννύς· διότι παρὰ νῦν αὐτοὺς μετελεύσεται. ἢ ἀπὸ τῆς κλυταιμνήστρας ἐστὶ τὸ λεγόμενον. τὸ δὲ
O ἴσιν οὐ θέμις. ἀντὶ τῶν γάμων. φησὶν οὖν ὅτι ἐπέβη γάμοις ἡ κλυταιμνήστρα οἷς οὐκ ἔπρεπε. Πρὸ τῶνδέ τοι μ' ἔχει. τὸ, τοι, σύνδεσμος παραπληρωματικός. λείπει δὲ τὸ, ἐλπὶς, ἢ θάρσος με ἔχει, μὴ πρὸ τούτων τῶν προειρημένων ἀγαθόν φησι καὶ κλυταιμνήστραν τοῦτο τὸ ὄναρ ἄψεκτον ἡμῖν προσπελάζειν. ἀλλ' ἀκουσόμεθα ψεγομένου αὐτοῦ παρὰ τῶν θεασαμένων αὐτὸ, λεγόντων ὅτι κακῶν ἦν σημαντικόν. ἄλλως. θαρρῶ ὅτι τοῖς δρῶσι ταῦτα τὰ ἄδικα καὶ συνδρῶσιν, αὐτοῖς οὐκ ἔσται ἄψεκτος ὁ ὄνειρος. παθόντες γὰρ ψέξουσι τὸ ὀφθέν. ἄλλως ὑπὲρ τοῦ δὲ ἔχει ἐμὲ τοῦτο, μή ποτε πελᾶν. ἤγουν πλησιάζειν ἡμῖν τοῖς δρῶσι καὶ τὰ ἑξῆς. τὸ δὲ τέρας ἀντὶ τοῦ σημείου. Τοῖς δρῶσι καὶ συνδρῶσιν. ὑμῖν τοῖς δρῶσασι ὑπὲρ ἀγαμέμνονος. καὶ ἡμῖν τοῖς συνδρῶσασι καὶ.

συναχθομένους. Τέρας. τὸ τοῦ ὀνείρου τέρας λέγει. Ἤτοι μαντεῖαι. ἡ μαντεῖαι ἀνθρώπων οὐκ εἰσὶν ἐν ὀνείροις δεινοῖς ἀντὶ τοῦ ἀληθεύουσιν, οὐδὲ ἐν θεσφάτοις, ἤγουν χρησμοῖς, ἀληθεύουσιν, εἰ μὴ τὸ φάσμα τόδε τὸ νυκτὸς εὖ καταχήσει ἀντὶ τοῦ εὖ ἕξει.

Ε ΝΔΕΙΝΟΙΣ ὀνείροις. τοῖς ἐκφοβοῦσι τοὺς ὁρῶντας ὅταν ὦσι δεινοί. Θεσφάτοις. τοῖς τῶν ὀνείρων. Εὖ καταχήσει. οὐ τοῖς ἑωρακόσιν. ἀλλὰ τῇ ἠλέκτρᾳ. Ὦ Πέλοπος. οἷον ἦν καὶ τὸ πρῶτον. πολύφθορόν τε δῶμα Πελοπιδῶν τόδε. φησὶ δὲ Φερεκύδης, ὅτι Πέλοψ νικήσας τὸν ἀγῶνα καὶ λαβὼν τὴν Ἱπποδάμειαν, ὑπέστρεψεν ἐπὶ τὴν Πελοπόννησον μετὰ τῶν ὑποπτέρων ἵππων καὶ τοῦ Μυρτίλου. καθ' ὁδὸν δὲ καταλαβὼν αὐτὸν προϊόντα πρὸς τὸ φιλῆσαι αὐτήν, ἔρριψεν εἰς θάλασσαν. Πολύπονος ἱππεία. πολύπονος γενομένη πᾶσιν ἀρχαίοις. καὶ ἑρμηνεύει αὐτό, λέγων ὡς ἔμολες αἰανὴ τᾷδε γᾷ. αἰανὴ δὲ θρηνητική. διὰ τί γίνεται. αἰ. αἰ. ἱππασία παρὰ τοῖς κοινοῖς, ἱππεία δὲ καὶ ἱπποσύνη παρὰ τοῖς ποιηταῖς. Εὖτε γὰρ ὁ ποντισθείς. ὁ νοῦς τοιοῦτός ἐστιν. ἀφ' οὗ ὁ Μυρτίλος ἀπέθανεν, οὐ διέλιπεν αἰκία τοὺς πολυκτήμονας δόμους. κλυ ὁ δὲ Ἑρμῆς πατὴρ Μυρτίλου, ἐμήνισε τοῖς Πελοπίδαις. Αἰκίας. αἰκισμοῖς, ὕβρεσι. Πρόρριζος. ἀντὶ τοῦ παντάπασιν. Ἀνειμένη ἄνεσιν ἔχουσα. πανταχόθεν δὲ δυσφόροις διαλλαγαῖς, τὸν ἔλεον ἡ λέξις διαγράφει ὁ ποιητής.

Σ τρέφῃ. ἀναστρέφῃ. γράφεται στρέφῃ. ἀντὶ τοῦ διάγεις. Αἰσχύνειν. ἀντὶ τοῦ καθ' ὑμῶν λέγειν. ἀλλ' ὡς ὅς ἐπεῖχέ σε μὴ αἰσχύνειν τοὺς φίλους. ἁρμόζει δὲ καὶ χωρὶς τοῦ μὴ λέγεσθαι, οἷον ἐπεῖχέ σε μὴ αἰσχύνειν τοὺς φίλους, ἔνθα τὸ ἐπεῖχε τὸ ἐκώλυε μόνον δηλοῖ, ἐν δὲ τῷ ἐπεῖχε μὴ αἰσχύνειν ἀντὶ τοῦ κωλύων ἐπεῖχε, λαμβάνεται, τέθνηκεν ἐλύγαρ δὲ ἐλέγχθη καὶ μετὰ μειρχῆς, τεθνηκὼς πατήρ.

οὐκ εἰσὶν ἐν δεινοῖς ὀνείροις,
οὐδ' ἐν θεσφάτοις,
εἰ μὴ τόδε φάσμα νυκτὸς
εὖ κατασχήσει.
ὦ Πέλοπος ἁ πρόσθεν
πολύπονος ἱππεία,
ὡς ἔμολες αἰανὴ
τᾷδε γᾷ.
εὖτε γὰρ ὁ ποντισθεὶς
Μυρτίλος ἐκοιμάθη
παγχρύσων δίφρων
δυστάνοις αἰκίαις
πρόρριζος ἐκριφθεὶς,
οὔ τί πω
ἔλειπεν ἐκ τοῦδ' οἴκου
πολύπονος αἰκία.
ἀνειμένη μὲν, ὡς ἔοικας, αὖ στρέφῃ.
οὐ γὰρ πάρεστ' Αἴγισθος, ὅς σ' ἐπεῖχ' ἀεὶ,
μή τοι θυραίαν γ' οὖσαν αἰσχύνειν φίλους.
νῦν δ' ὡς ἄπεστ' ἐκεῖνος, οὐδὲν ἐντρέπῃ
ἐμοῦ γε, καίτοι πολλὰ πρὸς πολλούς με δὴ
ἐξεῖπας, ὡς θρασεῖα καὶ πέρα δίκης
ἄρχω, καθυβρίζουσα καὶ σὲ καὶ τὰ σά.
ἐγὼ δ' ὕβριν μὲν οὐκ ἔχω, κακῶς δέ σε
λέγω, κακῶς κλύουσα πρὸς σέθεν θαμά.
πατὴρ γὰρ, οὐδὲν ἄλλο, σοὶ πρόσχημ' ἀεὶ,

ΕΞ ΕΜΟΥ. καλῶς. ἴδιον ῥητορικῆς, τὸ μὴ ἀρνεῖσθαι μέν, πιθανὴν δὲ τῶν πεπραγμένων ἐπεισφέρειν αἰτίαν. οὐχ ὡς δίκαια δὲ πραττούσης συνηγορεῖ ὁ ποιητής, ἀλλ᾽ ἵνα μὴ ἀργὸν εἴη τὸ πρόσωπον. Πότερον ἐκείνῳ παῖδες. λαμβάνουσί τινες τὸ ῥητὸν ἐκ τῶν ὁμηρικῶν, ἐπεὶ ἐκεῖνος μίαν γεγενῆσθαι τῷ Μενελάῳ τὴν Ἑρμιόνην φησίν. οὗτος δὲ διπλοῦς ὁμομητρίους φησὶν αὐτῷ γεγενῆσθαι. ὅμως συμφωνεῖ τῷ Ἡσιόδῳ λέγοντι,

„ Ἡ τέκεθ᾽ Ἑρμιόνην δουρικλυτῷ Μενελάῳ.
„ Ὁπλότατον δ᾽ ἔτεκεν Νικόστρατον ὄζον Ἄρηος.

οὐ δὲ μεγάλων δὲ αἱ τοιαῦται διαφωνίαι τοῖς ποιήμασιν. ὥστε οὐ πάνυ δεῖ αὐτοῖς περὶ τῶν τοιούτων ἐνοχλεῖν, ἀφεμένους τῶν ἀναγκαιοτέρων, ἅπερ παρατηρεῖν χρή. ταῦτα δέ ἐστι τὰ ἠθικὰ καὶ χρήσιμα ἡμῖν τοῖς ἐντυγχάνουσιν. ὅρα οὖν πῶς ἐκείνῳ τῷ μέρει τῆς ἱστορίας κατεχρήσατο, ὅτι συνέφερε τῷ λόγῳ τῆς Κλυταιμνήστρας. Παῖδες διπλοῖ. Ἑρμιόνη καὶ Νικόστρατος. Η τῶν ἐμῶν ἅδης. τὸ ἑξῆς. ἢ τῶν ἐμῶν τέκνων δαίσασθαι πλέον ἵμερόν τινα ἅδης ἔσχεν ἢ τῶν ἐκείνης. Παρεῖτο. ἠμελεῖτο, παρῃρεῖτο. Δύσθυμος. μεταμελος, κακόβουλος. Γνώμην δικαίαν. οἷον λογισμῷ χρησαμένη δικαίῳ. τότε δηλονότι. Τοὺς πέλας ψέγε. ἡμᾶς. μὴ τὸ πᾶν ὀργῇ καταχαριζομένη. τινὲς τοὺς πέλας, τοὺς περὶ Ἀγαμέμνονα ἐνόησαν. Ἐρεῖς μὲν οὐχὶ νῦν. οὐκ ἂν εἴποις ὡς λυπήσασά με τοιαῦτα αὐτὰ ἀκήκοας. ἐμοῦ γὰρ εἰπούσης οὐδέν, σὺ πρὸ κατῆρξω τῆς εἰς ἐμὲ λοιδορίας.

ὡς ἐξ ἐμοῦ τέθνηκεν. ἐξ ἐμοῦ. καλῶς
ἔξοιδα. τῶνδ᾽ ἄρνησις οὐκ ἔνεστί μοι.
ἡ γὰρ Δίκη νιν εἷλεν, οὐκ ἐγὼ μόνη.
ᾗ χρῆν σ᾽ ἀρήγειν, εἰ φρονοῦσ᾽ ἐτύγχανες.
ἐπεὶ πατὴρ οὗτος σὸς ὃν θρηνεῖς ἀεί,
τὴν σὴν ὅμαιμον μοῦνος Ἑλλήνων ἔτλη
θῦσαι θεοῖσιν. οὐκ ἴσον καμὼν ἐμοὶ
λύπης ὅτ᾽ ἔσπειρ᾽, ὥσπερ ἡ τίκτουσ᾽ ἐγώ.
εἶεν. δίδαξον δή με, τοῦ χάριν τίνος
ἔθυσεν αὐτήν. πότερον Ἀργείων ἐρεῖς;
ἀλλ᾽ οὐ μετῆν αὐτοῖσι τήν γ᾽ ἐμὴν κτανεῖν.
ἀλλ᾽ ἀντ᾽ ἀδελφοῦ δῆτα Μενέλεω; κτανὼν
τἄμ᾽, οὐκ ἔμελλε τῶνδέ μοι δώσειν δίκην;
πότερον ἐκείνῳ παῖδες οὐκ ἦσαν διπλοῖ,
οὓς τῆσδε μᾶλλον εἰκὸς ἦν θνήσκειν πατρὸς
καὶ μητρὸς ὄντας, ἧς ὁ πλοῦς ὅδ᾽ ἦν χάριν;
ἢ τῶν ἐμῶν ἅδης τιν᾽ ἵμερον τέκνων
ἢ τῶν ἐκείνης ἔσχε δαίσασθαι πλέον;
ἢ τῷ πανώλει πατρὶ, τῶν ἐξ ἐμοῦ
παίδων πόθος παρεῖτο, Μενέλεω δ᾽ ἐνῆν;
οὐ ταῦτ᾽ ἀβούλου καὶ κακοῦ γνώμην πατρός;
δοκῶ μέν, εἰ καὶ σῆς δίχα γνώμης λέγω.
φαίη δ᾽ ἂν ἡ θανοῦσά γ᾽ εἰ φωνὴν λάβοι.
ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ εἰμὶ τοῖς πεπραγμένοις
δύσθυμος. εἰ δέ σοι δοκῶ φρονεῖν κακῶς
γνώμην δικαίαν σχοῦσα, τοὺς πέλας ψέγε.
ΗΛ. ἐρεῖς μὲν οὐχὶ νῦν γέ μ᾽ ὡς ἄρξασά τι
λυπηρόν, εἶτα σοῦ τάδ᾽ ἐξήκουσ᾽ ὕπο.
ἀλλ᾽ ἢν ἐφῇς μοι, τοῦ τεθνηκότος γ᾽ ὕπερ
λέξαιμ᾽ ἂν ὀρθῶς, τῆς κασιγνήτης θ᾽ ὁμοῦ.

ΕΙ δέ μ' ὧδ' ἀεὶ λόγους. εἰ περὶ τῶν λόγων ἐπυνθάνου, εἰ τὸ λέγειν σοι ἐφίημι, οὐκ ἂν ἦς λυπηρά. Πατέρα φῂς κτεῖναι. ὡς ῥήτωρ διεῖλεν εἰς κεφάλαια τὸν λόγον. καὶ πρῶτον κεφάλαιον, ὅτι οὐδὲν χαλεπώτερον τούτου, εἴγε δικαίως. δεύτερον, ὅτι οὐ δικαίως, ἀλλὰ πεισθεῖσα αἰγίσθῳ. δείκνυσι δὲ ὅτι ἀκουσίως ὁ ἀγαμέμνων ἔθυσε τὴν ἰφιγένειαν ἐν τῇ αὐλίδι. Αἰσχίων ἔτι. ἀντὶ τοῦ ἀκμὴν παρὰ τοῖς κοινοῖς οἷον ἔτι νέος ἐστὶ, καὶ ἔτι ποιῶ τόδε.

Κλυ. Καὶ μὴν ἐφίημ'. εἰ δέ μ' ὧδ' ἀεὶ λόγους
ἐξῆρχες, οὐκ ἂν ἦσθα λυπηρὰ κλύειν.
Ἠλέ. Καὶ δὴ λέγω σοι. πατέρα φῂς κτεῖναι. τίς ἂν
τούτου λόγος γένοιτ' ἂν αἰσχίων ἔτι,
εἴτ' οὖν δικαίως, εἴτε μή; λέξω δέ σοι,
ὡς οὐ δίκῃ γ' ἔκτεινας, ἀλλά σ' ἔσπασε
πειθὼ κακοῦ πρὸς ἀνδρὸς, ᾧ τανῦν ξύνει.
ἐροῦ δὲ τὴν κυναγὸν Ἄρτεμιν, τίνος
ποινῆς, τὰ πολλὰ πνεύματ' ἔσχ' ἐν αὐλίδι.
ἢ 'γὼ φράσω. κείνης γὰρ οὐ θέμις μαθεῖν.
πατήρ ποθ' οὑμὸς, ὡς ἐγὼ κλύω, θεᾶς
παίζων κατ' ἄλσος, ἐξεκίνησι ποδοῖν
στικτὸν κεράστην ἔλαφον. οὗ κατὰ σφαγὰς
ἐκκομπάσας ἔπος τι τυγχάνει βαλών.
κἀκ τοῦδε μηνίσασα Λητῴα κόρη,
κατεῖχ' Ἀχαιοὺς, ὡς πατὴρ ἀντίσταθμον
τοῦ θηρὸς, ἐκθύσειε τὴν αὑτοῦ κόρην,
ὧδ' ἦν τὰ κείνης θύματ'. οὐ γὰρ ἦν λύσις
ἄλλη στρατῷ πρὸς οἶκον, οὐδ' εἰς Ἴλιον.
ἀνθ' ὧν βιασθεὶς πολλὰ, κἀντιβὰς, μόλις
ἔθυσεν αὐτὴν, οὐχὶ Μενέλεω χάριν.
εἰ δ' οὖν, ἐρῶ γὰρ καὶ τὸ σὸν, κεῖνον θέλων
ἐπωφελῆσαι ταῦτ' ἔδρα, τούτου θανεῖν
χρῆν αὐτὸν οὕνεκ' ἐκ σέθεν; ποίῳ νόμῳ;
ὅρα τιθεῖσα τόνδε τὸν νόμον βροτοῖς,
μὴ πῆμα σαυτῇ καὶ μετάγνοιαν τίθης.
εἰ γὰρ κτενοῦμεν ἄλλον ἀντ' ἄλλου, σύ τοι

λέγεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἀθρότῳ. λέγεται καὶ ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ ἑξῆς οἷον οὐ μὴ ἔτι θρηνήσω τόδε. ἔστι καὶ σχετλιαστικὸν ὡς ἐνταῦθα. Ἔσπασε. προσήγαγε, παρέπεισεν.

ΩΣ οὐ δίκῃ γ' ἔκτεινας. ἐναντίον τούτου, ἡ γὰρ δίκη νιν εἷλε, τὸ ὡς οὐ δίκῃ γ' ἔκτεινας. Ἀλλά σ' ἔσπασε πειθώ. αὕτη γὰρ ἀπόδειξις, οὐ διὰ τὴν θυγατέρα. ἀλλὰ διὰ τὸν μοιχὸν πεφονεῦσθαι τὸν ἀγαμέμνονα, τὸ καὶ μέχρι τοῦ νῦν αὐτῷ συνεῖναι καὶ συνοικεῖν.

Τίνος ποινῆς. λείπει ἡ διά. Ἐξεκίνησεν. ἐξεδίωξεν. Πολλά. κἀντιβάς. ἀντιπαραταττόμενος. καὶ μὴ βουλόμενος. διὰ δὲ τῆς λέξεως, δηλοῖ τὸ ἀκούσιον τῆς προαιρέσεως. ἀντιβαίνειν δὲ καὶ ἀντιπαρᾶν καὶ ἀντιτείνειν ταυτὸν, παρὰ δὲ τοῖς κοινοῖς ἀντιπατεῖν. Εἰ δ' οὖν, ἐρῶ γὰρ καὶ τὸ σόν. πιθανῶς κατασκευάζει, ὅτι εἰ νομοθετεῖς ἄλλον ἀντ' ἄλλου ἀναιρεῖσθαι, κατὰ σαυτῆς νομοθετεῖς. Μετάγνοιαν. ἀντὶ τοῦ μετάνοιαν τουτέστι μεταμέλειαν. ἄνοια ἡ παντελὴς ἀφροσύνη, ἄγνοια δὲ ἑνός τινος πράγματος. μετάνοια δὲ καὶ μετάγνοια ταυτὸν, πλὴν ὅτι τὸ μὲν ἐστὶν ἐν χρήσει, παρὰ τοῖς κοινοῖς τὸ μετάνοια, τὸ δὲ μετάγνοια παρὰ τοῖς ποιηταῖς.

Πρώτη

ΠΡΩΤΗ θάνοις ἄν. ἀντὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος. Ἀλλ' εἰσόρα. ὅρα φησὶ μὴ παρακάλυμμα τῶν σαυτοῦ ἀδικημάτων ταύτην κομίζῃς τὴν πρόφασιν. Παλαμναίῳ. φονεῖ. παλαμναῖος ὁ ταῖς οἰκείαις χερσὶ φόνον ἐργασάμενος. Ἐκβαλοῦσ' ἔχεις. ἐξέβαλον, ἀπέρριψας, ἐδίωξας. Ἀλλ' οὐ γὰρ οὐδὲ νουθετεῖν ἔξεστί σε. ἐπεὶ πάνυ αὐτὴν διήλεγξεν ἐπὶ τῇ μοιχείᾳ, ὥσπερ ἤδη λαμβανομένη αὐτοῦ, κἀκείνην ἐκμειλισσομένη φησίν, ὅτι οὐδὲ νουθετεῖν σε δεῖ. χαλεπαίνεις γὰρ ὡς λοιδορουμένη τὸν ἔλεγχον τῆς νουθεσίας ὀνόμασιν. Εἴτε στόμαργον. εἰ γέγονα τοῖς τοιούτοις κακοῖς ἔνοχος, στόμαργος ἢ ἀναιδὴς ὡς φής, οὐ καταισχύνω σου τὴν φύσιν, ἐλάττων σου οὖσα. ἀλλ' ὁμοία σοι φανήσομαι, ζηλῶ σέ φησιν. ὥσπερ σὺ κατὰ Ἀγαμέμνονος αἴγισθον ἔθρεψας, οὕτω κατὰ σοῦ τὸν Ὀρέστην ἐγώ. Σχεδόν τι. ἴσως ἢ ἀντὶ τοῦ πλησίου. Καταισχύνω. ἐξουθενημένην ποιῶ τὴν σὴν φύσιν, ἐπεὶ καὶ αὐτὴ οὐκ ἀμέτοχος τούτων ἐστίν. Ὁρῶ μένος πνέουσαν. ὁ χορὸς τεθαυμακὼς ἐπὶ τοῖς λόγοις, φησίν· ὁρῶ μένος πνέουσαν τὴν παῖδα. εἰ δὲ σὺν δίκῃ αὐτῇ τὸ μένος σύνεστιν, τούτου τοῦ μένους φροντίδα οὐκ ἔτι ὁρῶ, γινομένην ὑπό τινος. εὐσχημόνως δὲ ἔστι τὴν Κλυταιμνήστραν τὸν λόγον ἀποτείνουσαν. αὐτίκα λαμβανομένη τῶν ἐκείνης τοῦ λόγου φησί, ποίας δέ μοι δεῖ πρός γε τήνδε φροντίδος. Οὐκ ἔτ' εἰσορῶ. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐννοῶ. Ποίας δέ μοι. ποίας γνώσεως χρεία ἀφ' ἧς ἐμοὶ εἰς τὸ ἰδεῖν, εἰ δίκαια αὕτη λέγει, ἥτις τοιαῦτα ὕβρισε τὴν τεκοῦσαν.

πρώτη θάνοις ἄν, εἰ δίκης γε τυγχάνοις.
ἀλλ' εἰσόρα, μὴ σκῆψιν οὐκ οὖσαν τιθῇς.
εἰ γὰρ θέλεις, δίδαξον ἀνθ' ὅτου τανῦν
αἴσχιστα πάντων ἔργα δρῶσα τυγχάνεις,
ἥτις ξυνεύδεις τῷ παλαμναίῳ, μεθ' οὗ
πατέρα τὸν ἁμὸν πρόσθεν ἐξαπώλεσας,
καὶ παιδοποιεῖς. τοὺς δὲ πρόσθεν εὐσεβεῖς
κἀξ εὐσεβῶν βλαστόντας ἐκβαλοῦσ' ἔχεις.
πῶς ταῦτ' ἐπαινέσαιμ' ἄν; ἢ καὶ τοῦτ' ἐρεῖς,
ὡς τῆς θυγατρὸς ἀντίποινα λαμβάνεις;
αἰσχρῶς δ', ἐάν περ καὶ λέγῃς. οὐ γὰρ καλὸν
ἐχθροῖς γαμεῖσθαι τῆς θυγατρὸς οὕνεκα.
ἀλλ' οὐ γὰρ οὐδὲ νουθετεῖν ἔξεστί σε,
ἣ πᾶσαν ἵης γλῶσσαν, ὡς τὴν μητέρα
κακοστομοῦμεν. καί σ' ἔγωγε δεσπότιν
ἢ μητέρ' οὐκ ἔλασσον εἰς ἡμᾶς νέμω,
ἣ ζῶ βίον μοχθηρόν, ἔκ τε σοῦ κακοῖς
πολλοῖς ἀεὶ ξυνοῦσα, τοῦ τε συννόμου.
ὁ δ' ἄλλος ἔξω χεῖρα σὴν μόλις φυγὼν
τλήμων Ὀρέστης, δυστυχῆ τρίβει βίον.
ὃν πολλὰ δή με σοὶ τρέφειν μιάστορα
ἐπῃτιάσω· καὶ τόδ', εἴπερ ἔσθενον,
ἔδρων ἄν, εὖ τοῦτ' ἴσθι. τοῦδέ γ' οὕνεκα,
κήρυσσέ μ' εἰς ἅπαντας, εἴτε χρῇς κακήν,
εἴτε στόμαργον, εἴτ' ἀναιδείας πλέαν.
εἰ γὰρ πέφυκα τῶνδε τῶν ἔργων ἴδρις,
σχεδόν τι τὴν σὴν οὐ καταισχύνω φύσιν.
χο. ὁρῶ μένος πνέουσαν. εἰ δὲ σὺν δίκῃ
ξύνεστι, τοῦδε φροντίδ' οὐκέτ' εἰσορῶ.
κλ. ποίας δέ μοι δεῖ πρός γε τήνδε φροντίδος,
ἥτις τοιαῦτα τὴν τεκοῦσαν ὕβρισε,

ΚΑΙ ταῦτα τηλικοῦτος. ὑπὲρ ὑπερτάσεως. ὅτι εἰ καὶ δή τις ἐξουσία αὐτῇ λέγειν τοῖς γονεῦσιν, ἀλλ' οὐ ταύτῃ τῇ ἡλικίᾳ οὔσῃ ἔπρεπε τηλικαύτῃ. Αἰσχύνης ἄτερ. ἀντὶ τοῦ ἀναισχύντως. τὸ χωρὶς τὸ ἄνευ καὶ τὸ δίχα κοινά, τὸ δὲ ἄτερ ποιητικόν.

Ἔξωρα πράσσω. κἀγώ φησιν αἰσθάνομαι ἐπονείδιστα πράσσουσα καὶ οὐ κατὰ τὴν ἐμὴν ὥραν. Καὶ τὰ σὰ ἔργα, ἐξαναγκάζει με. ἐμφατικώτερον τὸ ἐξαναγκάζει με διὰ τῆς προθέσεως. Ἦ σ' ἐγὼ καὶ τἄμ' ἔπη. ὡς δὴ καὶ τοῖς ἔργοις καὶ τοῖς λόγοις με βιαζούσης πρὸς αὐτήν, ταῦτά φησιν ἡ Κλυταιμνήστρα. Θράσους τοῦδ' οὐκ ἀλύξεις, εὖτ' ἂν Αἴγισθος μόλῃ. ποταπῶς ἐπὶ τῶν ἀγρῶν ἔφη τὸν Αἴγισθον, ὑπὲρ τοῦ παρρησίαν δοθῆναι τῇ κόρῃ. Ἐκφέρῃ. ἐκκλίνεις. τὸ ἐκφέρεσθαι κυρίως ἐπὶ νεκροῦ λέγεται, καὶ ὅταν φέρει τινὰ ἵππος ἔξω τῆς εὐθείας ὁδοῦ, ἀφ' οὗ κατὰ μεταφορὰν λέγεται ἐνταῦθα τὸ πρὸς ὀργὴν ἐκφέρῃ. Χρῄζοιμι. θέλοιμι, χρῄζω τὸ χρείαν ἔχω καὶ τὸ θέλω, ὧν τὸ μὲν ὑποτάσσεται γενικῇ τὸ χρείαν ἔχω, τὸ δὲ θέλω αἰτιατικῇ. Οὔκουν ἐάσεις. οὐκ ἐμμένεις οἷς πρότερον εἶπας. ἔφη γάρ, καὶ μὴν ἐφίημι. ποταπὸν δέ, οὐ γὰρ χρὴ ἐν ταῖς αὐτολογίαις θυμοῦσθαι τὸν ἡττώμενον. Ἐῶ. κελεύω. θῦε. μηδ' ἐπαιτιῶ. δεῖ γὰρ καὶ προκόπτειν τὴν ὑπόθεσιν, διὸ οὐ ποιεῖται πλείονας ἀντιρρήσεις. Ἔπαιρε δὴ σύ. πρὸς θεράπαιναν φησί.

καὶ ταῦτα τηλικοῦτος. ἆρ' οὖν σοι δοκῶ
χρῆναι ἂν εἰς πᾶν ἔργον αἰσχύνης ἄτερ;
ἠλέ. εὖ νῦν ἐπίστω τῶνδέ μ' αἰσχύνην ἔχειν,
κεἰ μὴ δοκῶ σοι. μανθάνω δ' ὁθούνεκα
ἔξωρα πράσσω, κοὐκ ἐμοὶ προσεικότα.
ἀλλ' ἡ γὰρ ἐκ σοῦ δυσμένεια, καὶ τὰ σὰ
ἔργ' ἐξαναγκάζει με ταῦτα δρᾶν βίᾳ.
„ Αἰσχροῖς γὰρ, αἰσχρὰ πράγματ' ἐκδιδάσκεται.
κλυ. ὦ θρέμμ' ἀναιδές, ἦ σ' ἐγώ, καὶ τἄμ' ἔπη,
καὶ τἄργα τἀμά, πόλλ' ἄγαν λέγειν ποιεῖ;
ἠλέ. σύ τοι λέγεις νιν, οὐκ ἐγώ. σὺ γὰρ ποιεῖς
τοὔργον. τὰ δ' ἔργα, τοὺς λόγους εὑρίσκεται.
κλυ. ἀλλ' οὐ μὰ τὴν δέσποιναν Ἄρτεμιν, θράσους
τοῦδ' οὐκ ἀλύξεις, εὖτ' ἂν Αἴγισθος μόλῃ.
ἠλέ. ὁρᾷς; πρὸς ὀργὴν ἐκφέρῃ, μεθεῖσά μοι
λέγειν ἃ χρῄζοιμ', οὐδ' ἐπίστασαι κλύειν.
κλυ. οὔκουν ἐάσεις, οὐδ' ὑπ' εὐφήμου βοῆς
θῦσαί μ'. ἐπειδὴ σοί γ' ἐφῆκα πᾶν λέγειν;
ἠλέ. ἐῶ κελεύω θῦε. μηδ' ἐπαιτιῶ
τοὐμὸν στόμ', ὡς οὐκ ἂν πέρα λέξαιμ' ἔτι.
κλυ. ἔπαιρε δὴ σὺ θύμαθ' ἡ παροῦσά μοι
πάγκαρπ' ἄνακτι τῷδ', ὅπως λυτηρίους
εὐχὰς ἀνάσχω δειμάτων, ἃ νῦν ἔχω.
κλύοις ἂν ἤδη φοῖβε προστατήριε

Θύματα. θυμιάματα. Πάγκαρπα. ἐπεὶ πᾶν ὄσπρια ἔθυον τοῖς θεοῖς. Εὐχὰς ἀνάσχω. ἀναπέμψω. ἀνέχω ἐπὶ εὐχῆς, τὸ ἀναπέμπω, ἀνέχω ἐπὶ χειρῶν, ἀντὶ τοῦ ὑψῶ. ἀνέχω ἐπὶ βάρους, ἀντὶ τοῦ βαστάζω, ἀνίσχει δὲ ὁ ἥλιος ἀντὶ τοῦ ἀνατέλλει. καὶ ἀνίσχει ἡ βοτάνη ἀντὶ βλαστάνει. ἀνίσχομαι δὲ παθητικῶς τὸ ὑπομένω. Κλύοις ἄν. ἐπάκουε. ἐπὶ γὰρ μεγάλων προσώπων, ἐφ' ὧν ἐδόκει εἶναι τὸ φανερῶς προστάττειν, ἐχρῶντο οἱ Ἀττικοὶ εὐκτικῷ μετὰ τοῦ ἄν, ὡς ἐνταῦθα. Προστατήριε. ὅτι πρὸ τῶν θυρῶν ἵδρυται.

ΒΑΞΙΝ. λόγον. ΟΥ γὰρ ἐν φίλοις. οὐκ εἰς τὸν χορὸν ἀποτείνεται, ἀλλ' εἰς τὴν Ἠλέκτραν. Σπείρῃ ματαίαν. τὸ ματαίαν οὐκ ἔστι ψευδῆ, ἀλλ' ἀνωφελῆ. τί γὰρ πλέξει τοὺς κρατοῦντας διαβάλλουσα. ματαίαν γοῦν, κενὴν λέγει δὴ τὸ μηδὲν αὐτὴν δύνασθαι πρᾶξαι. Ἀλλ' ὧδ' ἄκουε. οὕτως ἐμοῦ λεγούσης. Τῇδε γάρ. αὐτῷ τῷ τρόπῳ τούτῳ. Δισσῶν ὀνείρων, ἢ διπλῆν ἐχόντων φύσιν, ὡς καὶ Ὅμηρος, Δοιαὶ γάρ τε πύλαι ἀμενηνῶν εἰσὶν ὀνείρων. δύναται δὲ τὸ δισσῶν, καὶ ἀριθμὸν ἐμφαίνειν. ὡς δύο αὐτῆς ὀνείροις θεασαμένης. τὸ μὲν ἕν, φάσμα ἠκηκοαμένης ἦν, ὑπὲρ οὗ καὶ πέπομφεν ἀποτροπιασθησομένην τὴν Χρυσόθεμιν. τάχα δὲ καὶ ἕτερον αὐτὴν κεκίνηκεν, ὑπὲρ οὗ καὶ εὔχεται τῷ Ἀπόλλωνι. ὅπερ οὐδὲ δηλοῖ πρός τινα. οὐ γὰρ πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα. ἢ δισσῶν ὀνείρων, τῶν ἀμφιβόλων καὶ δισσοτρόπων. ἔλυσε δὲ αὐτό, εἰπόντος. εἰ μὲν πέφυκεν ἐσθλά, δός, τελεσφόρα. εἰ δ' ἐχθρά, τοῖς ἐχθροῖσιν ἔμπαλιν μέθες. Ἀλλ' ὧδέ μ' ἀεὶ ζῶσαν. τὸ ὅλον ὑπὲρ τοῦ αἰδίως εὔχεται. δῆλον δὲ τοῦ πληθυντικοῦ τὸ φίλοις, τὸ ῥημμένον τοῦ λόγου ἐπικαλύψειν. Ἀμφέπειν τὸ γὰρ δέπειν θεραπεύειν, ἀμφιέπειν δὲ τὸ φίλον περισσότερα καὶ κυβερνᾶν καὶ σκέπειν.

κεκρυμμένην μου βάξιν. οὐ γὰρ ἐν φίλοις
ὁ μῦθος. οὐδὲ πᾶν ἀναπτύξαι πρέπει
πρὸς φῶς, παρούσης τῆσδε πλησίας ἐμοί.
μὴ σὺν φθόνῳ τε καὶ πολυγλώσσῳ βοῇ,
σπείρῃ ματαίαν βάξιν ἐς πᾶσαν πόλιν.
ἀλλ' ὧδ' ἄκουε. τῇδε γὰρ κἀγὼ φράσω.
ἃ γὰρ προσεῖδον νυκτὶ τῇδε φάσματα,
δισσῶν ὀνείρων, ταῦτά μοι Λύκει' ἄναξ,
εἰ μὲν πέφυκεν ἐσθλά, δὸς τελεσφόρα.
εἰ δ' ἐχθρά, τοῖς ἐχθροῖσιν ἔμπαλιν μέθες.
καὶ μή με πλούτου τοῦ παρόντος εἴ τινες
δόλοισι βουλεύουσιν ἐκβαλεῖν, ἐφῇς.
ἀλλ' ὧδέ μ' αἰεὶ ζῶσαν ἀβλαβεῖ βίῳ,
δόμους Ἀτρειδῶν σκῆπτρά τ' ἀμφέπειν τάδε,
φίλοισί τε ξυνοῦσαν, οἷς ξύνειμι νῦν
εὐημεροῦσαν, καὶ τέκνων ὅσων ἐμοὶ
δύσνοια μὴ πρόσεστιν, ἢ λύπη πικρά.
ταῦτ' ὦ Λύκει' Ἄπολλον ἵλεως κλύων,
δὸς πᾶσιν ἡμῖν, ὥσπερ ἐξαιτούμεθα.
τὰ δ' ἄλλα πάντα, καὶ σιωπώσης ἐμοῦ,

Φίλοισί τε ξυνοῦσαν. ἀκατάλληλον φαίνεται τὸ ὅλον, ἐὰν μὴ ᾖ τὸ οἷς ξύνειμι νῦν, ἀπὸ κοινοῦ λαμβανόμενον. Φίλοισί τε καὶ τέκνοις συνοῦσαν, οἷς ξύνειμι νῦν. τὸ δὲ δύσνοια, ἀπ' αὐτῶν εἰς ἐμέ, ἢ ἀπ' ἐμοῦ εἰς αὐτούς. Εὐημεροῦσαν. ἑκάστην ἡμέραν εὖ διάγουσαν. Τὰ δ' ἄλλα πάντα. τὰ περὶ τοῦ Ὀρέστου, ἔοικεν εὔχεσθαι. ζητοῦσι δὲ διὰ τί ἐνταῦθα μὲν οὐκ ἐμφαίνει περὶ τοῦ Ὀρέστου, ὕστερον δὲ τοῦ ἀγγέλου ἐλθόντος φαίνεται ἐφησθημένη· ῥητέον οὖν, ὅτι νῦν μὲν προσδοκῶσα αὐτὸν ἥξοντα ζῶντα. τότε δὲ ὡς κατὰ ἀποθανόντος παρρησιάζεται ἄφοβος γενομένη.

ΕΠΑΞΙΩ. ἀξιῶ παρακαλῶ, ἀξιοῦ πρέπον τόδε, καὶ ἀξιῶσαι τοῦδε καὶ ἀμφότερα αὐτῷ

τῆς ἀξίον κείνῳ, ἀξιῶ δὲ τὸ παρακαλῶ καὶ συντάσσεται αἰτιατικῇ μόνῃ. Ξέναι γυναῖκες. ὁ παιδαγωγὸς ἥκει πλασάμενος τὰ περὶ τοῦ θανάτου Ὀρέστου. τὸ δὲ ἦθος αὐτοῦ μέσον ἐστίν. οὔτε ἀποκιζόμενος παντάπασιν, οὔτε ἡδόμενος. ἀλλ' ὡς ξένος. εὐκαίρως δὲ ἥκει ἔξω οὐσῶν ἀμφοτέρων. πρῶτον ἵνα μὴ διπλολογίῃ πρὸς ἀμφοτέρας ἀπαγγέλλων. δεύτερον, πρὸς τὸ δηλωθῆναι τὴν γνώμην ἀμφοτέρων. πιθανῶς δὲ ἐρωτᾷ ὡς ἀγνοῶν. Πρέπει γὰρ ὡς τύραννος. στοχάζεται ἐκ τῆς στολῆς καὶ τῶν βασιλείων. Ἐδεξάμην. λείπει ἡ ἀπὸ οἵ ἦν ἡ. ἀπεδεξάμην. Τί φῄς τί φῄς. οἱ ἡδέως ἀκούοντες λόγου, κἂν πάνυ σαφῶς ἀκούσωσι, δὶς καὶ τρὶς τὰ αὐτὰ ἀκούειν βούλονται. Μὴ ταύτης κλύε. οἱ μὲν διὰ ταύτην φυλάξῃ εἰπεῖν τὰ ἑξῆς. Τῷ τρόπῳ διόλλυται. ἵνα καὶ τὸν τρόπον ἡδομένων μαθόντες γὰρ τὸ πᾶν, καὶ τὸ κατὰ μέρος ἥδονται πυνθανόμενοι. ἔπειτα ὁ κριτὴς βούλεται διδάσκειν μὲν περὶ ἀγῶνος λέγων ἑλληνικοῦ. Δελφικῶν ἄθλων χάριν· οὔπω ἦν τῷ Ὀρέστου ὁ πυθικὸς ἀγών. Δρόμου δ' ἰσώσας. τοῦ ἐκ τέλους δρόμου. τινὲς δολιχόν φασιν ἀγωνίσασθαι Ὀρέστην. ὅς ἐστιν εἰκοσιστάδιος. εἴκοσι ἐτῶν ὄντα. ὥστε τῇ φύσει ἴσας τὰ τέρματα τοῦ δρόμου ἐποιήσατο. ἄλλως. Δρόμου δ' ἰσώσας οἷον, οὐκ ἐλλείπων κατὰ τὰ τέρματα. ἀλλ' ἴσος φανεὶς τοῖς τέρμασι. κατὰ τὴν αὐτοῦ φύσιν τῆς νίκης ἔτυχεν. ἀλλ' ὁμοίως καὶ ἴσως τεθαυμασμένος ἐν τῷ ἀγωνίσματι ὡς τῇ μορφῇ. ἀντὶ τοῦ ὡς θαυμαστὸς τῇ μορφῇ, οὕτω καὶ τῷ ἔργῳ ἐφάνη, ὡς περὶ θεοὶ εἰσί, οὕτω καὶ τοῖς θεοῖς ἔργοις.

ἐπαξίω σ' ἐδαίμον' ὄντ' ἐξειδέναι.
τοῖς ἐκ Διός γὰρ εἰκός ἐστι πάνθ' ὁρᾶν.

ΠΑΙ. ξέναι γυναῖκες, πῶς ἂν εἰδείην σαφῶς,
εἰ τοῦ τυράννου δώματ' Αἰγίσθου τάδε;

ΧΟ. τάδ' ἐστὶν ὦ ξέν'. αὐτὸς εἴκασας καλῶς.

ΠΑΙ. ἦ καὶ δάμαρτα τήνδ' ἐπεικάζων κυρῶ
κείνου; πρέπει γὰρ ὡς τύραννος εἰσορᾶν.

ΧΟ. μάλιστα πάντων ἥδε σοι κείνη πάρα.

ΠΑΙ. ὦ χαῖρ' ἄνασσα. σοὶ φέρων ἥκω λόγους
ἡδεῖς φίλου παρ' ἀνδρὸς, Αἰγίσθῳ θ' ὁμοῦ.

ΚΛΥ. ἐδεξάμην τὸ ῥηθέν. εἰδέναι δὲ σοῦ
πρώτιστα χρῄζω. τίς σ' ἀπέστειλε βροτῶν.

ΠΑΙ. Φανοτεὺς ὁ Φωκεὺς, πρᾶγμα πορσύνων μέγα.

ΚΛΥ. τὸ ποῖον ὦ ξέν' εἰπέ. παρὰ φίλου γὰρ ὢν
ἀνδρὸς, σάφ' οἶδα, προσφιλεῖς λέξεις λόγους.

ΠΑΙ. τέθνηκ' Ὀρέστης. ἐν βραχεῖ ξυνθεὶς λέγω.

ΗΛΕ. οἲ 'γὼ τάλαιν', ὄλωλα τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ.

ΚΛΥ. τί φῄς τί φῄς ὦ ξεῖνε; μὴ ταύτης κλύε.

ΠΑΙ. θανόντ' Ὀρέστην νῦν τε καὶ τότ' ἐννέπω.

ΗΛΕ. ἀπωλόμην δύστηνος. οὐδέν εἰμ' ἔτι.

ΚΛΥ. σὺ μὲν τὰ σαυτῆς πρᾶσσ'. ἐμοὶ δὲ σὺ ξένε,
τἀληθὲς εἰπὲ, τῷ τρόπῳ διόλλυται.

ΠΑΙ. κἀπεμπόμην πρὸς ταῦτα, καὶ τὸ πᾶν φράσω.
κεῖνος γὰρ ἐλθὼν εἰς τὸ κλεινὸν Ἑλλάδος
πρόσχημ' ἀγῶνος, Δελφικῶν ἄθλων χάριν,
ὅτ' ᾔσθετ' ἀνδρὸς ὀρθίων κηρυγμάτων
δρόμον προκηρύξαντος, οὗ πρώτη κρίσις:
εἰσῆλθε λαμπρὸς, πᾶσι τοῖς ἐκεῖ σέβας,
δρόμου δ' ἰσώσας τῇ φύσει τὰ τέρματα,
νίκης ἔχων ἐξῆλθε πάντιμον γέρας.
χὤπως μὲν ἐν πολλοῖσι παῦρά σοι λέγω
οὐκ οἶδα τοιοῦδ' ἀνδρὸς ἔργα καὶ κράτη.
ἓν δ' ἴσθ'. ὅσων γὰρ εἰσεκήρυξαν βραβῆς

ΠΕΝΤάεθλ᾽· ἃ νομίζεται. ἅλμα. δίσκον. ἄκοντα. δρόμον. πάλην. ταῦτα ἐν μιᾷ τῆς
,, ἠγωνίζετο ἡμέρᾳ. Ὅταν δέ τις θεῶν. ὅμοιον τούτῳ τὸ πινδαρικόν. Θεὸς ὁ καὶ πτε-
,, ρόεντ᾽ αἰετὸν κίχε, καὶ θαλασσαῖον παραμείβεται δελφῖνα. Εἰσῆλθε πολλῶν. φιλο-
τίμως. διὰ πιθανότητα ταῦτα ἐπεξεργάζεται. Κἀκεῖνος ἐν τούτοισιν ὁ ὀρέστης. Λεύ-
κιππος αἰνιᾶν. ἐμοὶ δοκεῖ ὄνομα εἶναι. οὐδὲν γάρ, ἄτοπον ἐπίθετον εἶναι. ὄνομα γὰρ κύριον

δρόμων διαύλων πένταθλ᾽, ἃ νομίζεται,
τούτων ἐνεγκὼν πάντα τὰ πινίκια,
ὠλβίζετ᾽, ἀργεῖος μὲν ἀνακαλούμενος,
ὄνομα δ᾽ Ὀρέστης. τοῦ τὸ κλεινὸν Ἑλλάδος
Ἀγαμέμνονος στράτευμ᾽ ἀγείραντός ποτε.
,, Καὶ ταῦτα μὲν τοιαῦθ᾽. Ὅταν δέ τις θεῶν
,, Βλάπτῃ, δύναιτ᾽ ἂν οὐδ᾽ ἂν ἰσχύων φυγεῖν.
κεῖνος γὰρ ἄλλης ἡμέρας, ὅθ᾽ ἱππικῶν
ἦν, ἡλίου τέλλοντος, ὠκύπους ἀγών,
εἰσῆλθε πολλῶν ἁρματηλατῶν μέτα.
εἷς ἦν ἀχαιός. εἷς ἀπὸ Σπάρτης. δύο
λίβυες ζυγωτῶν ἁρμάτων ἐπιστάται.
κἀκεῖνος ἐν τούτοισι, θεσσαλὰς ἔχων
ἵππους ὁ πέμπτος. ἕκτος, ἐξ Αἰτωλίας
ξανθαῖσι πώλοις. ἕβδομος, μάγνης ἀνήρ.
ὁ δ᾽ ὄγδοος, λεύκιππος Αἰνιὰν γένος.
ἔνατος, Ἀθηνῶν τῶν θεοδμήτων ἄπο.
Βοιωτὸς ἄλλος δέκατον ἐκπληρῶν ὄχον.
στάντες δ᾽ ὅθ᾽ αὐτοὺς οἱ τεταγμένοι βραβεῖς
κλήροις ἔπηλαν, καὶ κατέστησαν δίφρους,
χαλκῆς ὑπαὶ σάλπιγγος ἦξαν. οἱ δ᾽ ἅμα
ἵπποις ὁμοκλήσαντες, ἡνίας χεροῖν
ἔσεισαν, ἐν δὲ πᾶς ἐμεστώθη δρόμος,
κτύπου κροτητῶν ἁρμάτων. κόνις δ᾽ ἄνω
φορεῖθ᾽. ὁμοῦ δὲ πάντες ἀναμεμιγμένοι,
φείδοντο κέντρων οὐδέν. ὡς ὑπερβάλοι
χνόας τις αὐτῶν, καὶ φρυάγμαθ᾽ ἱππικά.
ὁμοῦ γὰρ ἀμφὶ νῶτα καὶ τροχῶν βάσεις,
ἤφριζον εἰσέβαλλον ἱππικαὶ πνοαί.
κεῖνος δ᾽ ὑπ᾽ αὐτὴν ἐσχάτην στήλην ἔχων,

οὐ προστέθεικε πρὸς τὸ τοῦ πράγματος ἀνεξέλεγκτον. ὅλη γὰρ ἡ διήγησις τοῦ ἀγῶνος πέπλασται. οἱ δὲ, αἰνιᾶν, τῶν θεσσαλῶν. ἢ θρᾳκῶν. ὅμηρος, τῷ δ᾽ ἐνιῆνες ἕποντο. μενεπτόλεμοί τε περαιβοί. Ἔνατος. ἐννέα δύο νν. ἔνατος ἕν. Ἀθηνῶν τῶν θεοδμήτων ἄπο. προσχαρίζεται τοῖς ἀθηναίοις, ἐν ἀθηναίοις λέγων. Ὡς ὑπερβάλοι χνόας τίς αὐτῶν. οἷον πρῶτος τοῦ δρόμου γενέσθαι. χνόας δὲ τὰς τοῦ ἄξονος σύριγγας. καὶ τὰ ἱππικὰ φυάγματα. ἀπὸ δὲ μέρους τὸ ὅλον ἅρμα, σύριγξ δέ ἐστι, τὸ εἰς τὴν ὀπὴν τοῦ τροχοῦ ἐμβαλλόμενον μέρος τοῦ ἄξονος. καὶ αὐτὴ δὲ ἡ ὀπὴ τοῦ τροχοῦ, οὕτως καλεῖται. λείπει δὲ τὸ, ἐλαύνων. τὸ δὲ χνόας, βραχέως. τὰ γὰρ εἰς .η. δισύλλαβα διὰ .ο. παραληγόμενα, ἀπὸ δύο συμφώνων ἀρχόμενα ὧν προηγεῖται δασύ, βαρύνεται. χνόη. φθόη. χλόη. τὸ δὲ πνοή, οὐκ ἔχει δασύ. Ὑπερβάλοι. ὑπεκδράμοι. Φρυάγματα. φυσήματα. πνεύματα. Στήλην. τὸν λίθον τὸν καμπτῆρα. στῆλαι κυβοειδεῖς λίθοι ἐπιγράμματα τινῶν ἔχοντες. ἐσχάτην δὲ λέγει, ἐπεὶ καὶ ἄλλαι ἦσαν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ δρόμου.

Ε Χρίμπτ' αἰεὶ. ἔχριμπτε· προσεπέλαζε τῷ καμπτῆρι ἀεὶ τὴν ὀπὴν τοῦ τροχοῦ. Σύριγγα. τὴν ὀπὴν τοῦ τροχοῦ. Σειραῖον ἵππον. τὸν ἔξω τοῦ ζυγοῦ. τὸν δεξιόν. προσκείμενον δὲ τῷ καμπτῆρι ἀεὶ ἀριστερόν. Ἄστομοι. σκληρόστομοι. Ἐκ δ' ὑποστροφῆς. ἐξ ὑπαντήσεως ἐκείνων ὑποστρεφόντων. Βαρκαίοις ὄχοις. τοῖς Λιβυκοῖς. Βάρκη τῆς πόλις Λιβύης. ἡ νῦν Πτολεμαῒς καλουμένη. Ναυαγίων. τῶν πτωμάτων.

Γνοὺς δ' οὑξ Ἀθηνῶν δεινὸς ἡνιοστρόφος. ἀντὶ τοῦ ἔμπειρος. πρὸς εὔνοιαν δὲ τῶν ἀκροωμένων ἐπαινεῖ αὐτὸν ὡς Ἀθηναῖον. Ἔξω παρασπᾷ. φυλαξάμενός φησι τὴν ὕβριν συμπεσοῦσιν ἐμπεσεῖν, ἔξω ἀπ' αὐτῶν παρασπᾷ. Κἀνακωχεύει. ἀνασειράζει. κατέχει. ἀνακωχεύειν δὲ κυρίως λέγεται, ὅταν χειμῶνος ὄντος, ἐν τῷ πελάγει στείλαντες τὰ ἄρμενα σαλεύωσιν αὐτόθι, μὴ διαμαχόμενοι τῷ πνεύματι. μεταφορικῶς τῶν τὸ ἅρματος εἴρηκεν. οὐ δηλοῖ μὴ ἐλάσαι. ἀλλ' ἀφῆκε τὸν τῶν ἵππων κλύδωνα, καὶ ὕστερος ἠρέμα ἤλαυνε. Πώλους Ὀρέστης. πῶλος λέγεται ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς. Τῷ τέλει πίστιν φέρων. οἷον πιστεύων ὅτι ἐν τῷ τέλει τοῦ δρόμου περιελεύσεται. ἢ νομίζων εἶναι τοῦ τέλους οὕτως ἐλαύνειν. Κἀξισώσαντες ζυγά. ὁ Ὀρέστης καὶ ὁ Ἀθηναῖος. λύων ἡνίαν. χαλῶν. διὰ τὸ συμπεπλέχθαι. Ἔθραυσε δ' ἄξονος μέσας χνόας. τὸ λεπτὸν μέρος τοῦ ἄξονος, τὸ τριβόμενον ὑπὸ τῆς χοινικίδος. εἴρηται δὲ ὁμοίως τῷ παρ' Ἀπολλωνίῳ. Ἀξόμενος πλήμνῃσι παρακλιδὸν ἀιγομένοισι.

ἔχριμπτ' ἀεὶ σύριγγα. δεξιὸν δ' ἀνεὶς
σειραῖον ἵππον, εἶργε τὸν προσκείμενον.
Καὶ πρὶν μὲν ὀρθοὶ πάντες ἕστασαν δίφροι.
ἔπειτα δ' Αἰνιᾶνος ἀνδρὸς ἄστομοι
πῶλοι βίᾳ φέρουσιν. ἐκ δ' ὑποστροφῆς
τελοῦντες ἕκτον ἕβδομόν τ' ἤδη δρόμον,
μέτωπα συμπαίουσι βαρκαίοις ὄχοις.
κἀντεῦθεν ἄλλος ἄλλον ἐξ ἑνὸς κακοῦ
ἔθραυε, κἀνέπιπτε. πᾶν δ' ἐπίμπλατο
ναυαγίων Κρισαῖον ἱππικῶν πέδον.
Γνοὺς δ' οὑξ Ἀθηνῶν δεινὸς ἡνιοστρόφος,
ἔξω παρασπᾷ, κἀνακωχεύει, παρεὶς
κλύδων' ἔφιππον ἐν μέσῳ κυκώμενον.
ἤλαυνε δ' ἔσχατος μὲν, ὑστέρας δ' ἔχων
πώλους Ὀρέστης, τῷ τέλει πίστιν φέρων.
ὁ δ' ὡς ὁρᾷ μόνον νιν ἐλλελειμμένον,
ὀξὺν δι' ὤτων κέλαδον ἐνσείσας θοαῖς
πώλοις, διώκει. κἀξισώσαντε ζυγὰ
ἠλαυνέτην, τότ' ἄλλος ἄλλοθ' ἅτερος
κάρα προβάλλων ἱππικῶν ὀχημάτων.
Καὶ τοὺς μὲν ἄλλους πάντας ἀσφαλὴς δρόμους
ὠρθοῦθ' ὁ τλήμων ὀρθὸς ἐξ ὀρθῶν δίφρων.
ἔπειτα λύων ἡνίαν ἀριστερὰν
κάμπτοντος ἵππου, λανθάνει στήλην ἄκραν
παίσας. ἔθραυσε δ' ἄξονος μέσας χνόας,
κἀξ ἀντύγων ὤλισθε. σὺν δ' ἑλίσσεται
τμητοῖς ἱμᾶσι. τοῦ δὲ πίπτοντος πέδῳ,
πῶλοι διεσπάρησαν εἰς μέσον δρόμον.
στρατὸς δ' ὅπως ὁρᾷ νιν ἐκπεπτωκότα
δίφρων, ἀνωλόλυξε τὸν νεανίαν,

οἷ' ἔργα δράσας, οἷα λαγχάνει κακά.
φοροῦ μὲν πρὸς οὖδας, ἄλλοτ' οὐρανῷ
σκέλη προφαίνων. ἔστε νιν διφρηλάται
μόλις κατασχεθόντες ἱππικὸν δρόμον,
ἔλυσαν αἱματηρόν, ὥστε μηδένα
γνῶναι φίλων ἰδόντ' ἂν ἄθλιον δέμας.
καί νιν πυρᾷ κέαντες εὐθὺς, ἐν βραχεῖ
χαλκῷ μέγιστον σῶμα, δειλαίας σποδοῦ
φέρουσιν ἄνδρες Φωκέων τεταγμένοι,
ὅπως πατρῴας τύμβον ἐκλάχοι χθονός.
τοιαῦτά σοι ταῦτ' ἐστίν, ὡς μὲν ἐν λόγοις
ἀλγεινά. τοῖς δ' ἰδοῦσιν, οἵπερ εἴδομεν,
μέγιστα πάντων, ὧν ὄπωπ' ἐγὼ κακῶν.
χο. φεῦ, φεῦ. τὸ πᾶν δὴ δεσπόταισι τοῖς πάλαι
πρόρριζον, ὡς ἔοικεν, ἔφθαρται γένος.
κλυ. ὦ ζεῦ. τί ταῦτα. πότερον εὐτυχῆ λέγω,
ἢ δεινὰ μὲν, κέρδη δέ. λυπηρῶς δ' ἔχει,
εἰ τοῖς ἐμαυτῆς τὸν βίον σῴζω κακοῖς.
παι. τί δ' ὧδ' ἀθυμεῖς ὦ γύναι τῷ νῦν λόγῳ,
κλυ. δεινὸν τὸ τίκτειν ἐστίν. οὐδὲ γὰρ κακῶς
πάσχοντι, μῖσος ὧν τέκῃ προσγίνεται.
παι. μάτην ἄρ' ἡμεῖς ὡς ἔοικεν ἥκομεν.
κλ. οὔτοι μάτην γε. πῶς γὰρ ἂν μάτην λέγεις.
εἴ μοι θανόντος πίστ' ἔχων τεκμήρια
προσῆλθες. ὅς τις τῆς ἐμῆς ψυχῆς γεγὼς,
μαστῶν ἀποστὰς καὶ τροφῆς ἐμῆς, φυγὰς
ἀπεξενοῦτο. καί μ' ἐπεὶ τῆσδε χθονὸς
ἐξῆλθεν, οὐκέτ' εἶδεν. ἐγκαλῶν δέ μοι
φόνους πατρῴους, δεῖν' ἐπηπείλει τελεῖν.
ὥστ' οὔτε νυκτὸς ὕπνον, οὔτ' ἐξ ἡμέρας
ἐμὲ στεγάζειν ἡδύν. ἀλλ' ὁ προστατῶν
χρόνος διῆγέ μ' αἰὲν ὡς θανουμένην.
νῦν δ' ἡμέρᾳ γὰρ τῇδ', ἀπηλλάγην φόβου
πρὸς τῆσδ' ἐκείνου θ'. ἥδε γὰρ μείζων βλάβη
ξύνοικος ἦν μοι, τοὐμὸν ἐκπίνουσ' ἀεὶ
ψυχῆς ἄκρατον αἷμα. νῦν δ' ἕκηλά που

ΛΑΓΧΑΝΕΙ. γράφεται καὶ τυγχάνει. Ελυσαν αἱματηρὸν ὥστε μηδένα. ἵνα ἀξιόπιστος εἴη ὁ ἄγγελος. ἵνα πάλιν δὲ ὀδυνοπαθὴς εἴη τῇ ἠλέκτρᾳ. Αἱματηρὸν ἠμαγμένον. αἱματηραὶ γὰρ σταγόνες αἱ ἀπὸ αἵματος στάζουσαι. ἠμαγμέναι δὲ τῷ αἵματι μεμιγμέναι. Εν βραχεῖ χαλκῷ. ἀγγείῳ. ἡ εὐθεῖα ὁ βραχὺς χαλκός. ὁ δηλοῖ τὴν οὐσίαν τοῦ χαλκοῦ καὶ τὴν ὕλην, ἀπὸ δὲ τῆς ὕλης ἐνταῦθα δηλοῦται τὸ ἀγγεῖον τὸ ἐκ τῆς ὕλης. Μέγιστον σῶμα δειλαίας σποδοῦ. ἀντίπτωσις. ἀντὶ τοῦ σποδὸν δειλαίαν μεγίστου σώματος. Ω ζεῦ. ὡς μὲν γυνὴ κεκίνηται ἐπὶ τῷ πάθει. πρὸς δὲ τὸν κίνδυνον ἀποβλέψασα ἥδεται. διὸ δὲ τὸν χορὸν ἀλγεῖν ἀποκρίνεται. Φυγάς. ἀντὶ τοῦ φυγών. φυγάδες γὰρ κυρίως οἱ διωχθέντες ἀπὸ τῆς οἰκείας πατρίδος. Ω προστατῶν χρόνος. ὁ ἐπιγινόμενος. Ξύνοικος ἦν μοι. τοῦτο οἰκονομικῶς εἴρηται. ἀπορρήξασα ἐπὶ τοῖς ἠγγελμένοις, ἀποκλίνειν ἑαυτὴν, διελύετ' ἂν ἡ ὑπόθεσις.

ἩΜΕΡΕΥΣΟΜΕΝ. διημερεύσομεν. διημερεύω δὲ τὴν ἡμέραν διαβιβάζω, οὕτω καὶ διανυκτερεύω, ἐνταῦθα δὲ διημερεύσομεν ἀντὶ τοῦ βιώσομεν. Πολλῶν ἂν ἄξιος. ἄξιος ἂν εἴης ὦ ξένε διὰ τὴν ὁδὸν ἣν ἦλθες τυχεῖν πολλῶν ἀγαθῶν. Πορεύσαντος. ἀποστείλαντος. πορεύομαι ἐγὼ καὶ πορεύω ἕτερον ἀντὶ τοῦ ἄγω. ὡς παρὰ Πλάτωνι. ὁ δὲ πορεύσας συντέτακται τῷ ἐνθένδε, ἐκεῖσε πορεῦσαι, ἀντὶ τοῦ ἀπαγαγεῖν. ἐνταῦθα δὲ πορεύσαντος αὐτὶ τοῦ πέμψαντος, λέγεται.

A Ἀλλ' εἴσιθ' εἴσω. πλεονασμὸς δέ ἐστι. τὸ γὰρ εἴσιθι τὸ εἴσω ἐλθὲ δηλοῖ. εἰσῆλθε δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, λέγεται κατὰ λόγον, τὸ γὰρ εἰσῆλθε δηλοῖ μὲν τὸ εἴσω ἦλθεν, οὐ μὴν καὶ ὅποι εἰσῆλθεν ὡρισμένως, διότι πάγεται εἰς τὴν οἰκίαν, ἢ εἰς τὴν πόλιν, καὶ οὐ δοκεῖ φορτικόν.

τῶν τ' ἀπειλῶν οὕνεχ' ἡμερεύσομεν.
ἠλέ. οἴμοι τάλαινα. νῦν γὰρ οἰμῶξαι πάρα
Ὀρέστα τὴν σὴν ξυμφοράν, ὅθ' ὧδ' ἔχων,
πρὸς τῆσδ' ὑβρίζῃ μητρός. ἆρ' ἔχει καλῶς;
κλυ. οὔτοι σύ. κεῖνος δ' ὡς ἔχει, καλῶς ἔχει.
ἠλέ. ἄκουε Νέμεσι τοῦ θανόντος ἀρτίως.
κλυ. ἤκουσεν ὧν δεῖ, κἀπεκύρωσεν καλῶς.
ἠλέ. ὕβριζε. νῦν γὰρ εὐτυχοῦσα τυγχάνεις.
κλυ. οὔκουν Ὀρέστης καὶ σύ, παύσετον τάδε.
ἠλέ. πεπαύμεθ' ἡμεῖς. οὐχ ὅπως σε παύσομεν.
κλυ. πολλῶν ἂν ἥκοις ὦ ξέν' ἄξιος τυχεῖν,
εἰ τήνδ' ἔπαυσας τῆς πολυγλώσσου βοῆς.
παι. οὐκοῦν ἀποστείχοιμ' ἄν, εἰ τάδ' εὖ κυρεῖ.
κλυ. ἥκιστ'. ἐπείπερ οὔτ' ἐμοῦ κατ' ἀξίως
πράξειας, οὔτε τοῦ πορεύσαντος ξένου.
ἀλλ' εἴσιθ' εἴσω. τήνδε δ' ἔκτοθεν βοᾶν
ἔα τά θ' αὑτῆς, καὶ τὰ τῶν φίλων κακά.
ἠλέ. ἆρ' ὑμῖν ὡς ἀλγοῦσα κὠδυνωμένη
δεινῶς δακρῦσαι, κἀπικωκῦσαι δοκεῖ
τὸν υἱὸν ἡ δύστηνος ὧδ' ὀλωλότα;
ἀλλ' ἐγγελῶσα, φροῦδος. ὦ τάλαιν' ἐγώ,
Ὀρέστα φίλταθ', ὥς μ' ἀπώλεσας θανών.
ἀποσπάσας γὰρ τῆς ἐμῆς οἴχῃ φρενός,
αἵ μοι μόναι παρῆσαν ἐλπίδων ἔτι,
σὲ πατρὸς ἥξειν ζῶντα τιμωρόν ποτε,
κἀμοῦ ταλαίνης. νῦν δὲ ποῖ με χρὴ μολεῖν.
μόνη γάρ εἰμι. σοῦ τ' ἀπεστερημένη,
καὶ πατρὸς ἤδη. δεῖ με δουλεύειν πάλιν,
ἐν τοῖσιν ἐχθίστοισιν ἀνθρώπων ἐμοί,
φονεῦσι πατρός. ἆρά μοι καλῶς ἔχει;
ἀλλ' οὔ τι μὴν ἔγωγε τοῦ λοιποῦ χρόνου
ξύνοικος ἔσομ'. ἀλλὰ τῇδε πρὸς πύλῃ
παρεῖσ' ἐμαυτήν, ἄφιλος αὐανῶ βίον.
πρὸς ταῦτα, καινέτω τις, εἰ βαρύνεται
τῶν ἔνδον ὄντων. ὡς χάρις μὲν ἢν κτάνῃ,
λύπη δ', ἐὰν ζῶ. τοῦ βίου δ', οὐδεὶς πόθος.

Ποῦ

ΠΟΥΠΟΤΕ κεραυνοὶ Διός. ἐν τοῖς ἔμπροσθεν παραμυθούμενος ὁ χορὸς τὴν ἠλέκτραν ἔλεγε. θάρσει μοι τέκνον θάρσει. ἔστι μέγας ἐν οὐρανῷ ζεύς, καὶ τὰ ἑξῆς. νῦν δὲ ὡς πάντοθεν ἀπεγνωσμένης τῆς σωτηρίας. καὶ προστεθείσης τῆς κατὰ τὸν ὀρέστην συμφορᾶς, εἰκότως παρακεκινδυνευμένῳ τῷ λόγῳ ἐχρήσατο, ὥστε καὶ περὶ θεῶν τι εἰπεῖν. καὶ ὅλως ἀμφιβάλλειν, εἰ ὅλως ἐν οὐρανῷ εἰσιν. εἴ γε προορῶσι τοιαῦτα γινόμενα. καὶ τὸν μὲν ἥλιον, ὡς πάντα ἐφορῶντα παρέλαβεν. τὸν δὲ δία, ὡς πάντων δεσπότην ὄντα. δεῖ δὲ τὸν ὑποκριτὴν ἅμα τῇ βοῇ ἀναβλέψαι τε εἰς οὐρανόν, καὶ τὰς χεῖρας ἀνατεῖναι. ὁ δὲ ἦ κωλύει ὁ χορός, μηδὲν μέγ' ἀΰσῃς. Φαέθων. ἐπίθετον ὄνομα ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ λάμπων. λέγεται δὲ φαέθων καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἡλίου καὶ ὁ ἕτερος τῶν ἵππων αὐτοῦ. Εἰ ταῦτ' ἐφορῶντες κρύπτουσιν. οἷον, οὐκ ἄγουσιν εἰς φῶς τὴν τούτων παρανομίαν. Ἒ ἔ. αἰαῖ. θρηνεῖ ἡ ἠλέκτρα τὸν ἀδελφόν. ἐλεεινὸν δὲ λίαν τὸ τοιοῦτον μέρος. Ἀπολεῖς. ἀποκναίεις με φησὶν ἐν τοῖς ἀθεραπεύτοις παρηγοροῦσα. δαιμονίως δὲ τοῦτο ἐπήγαγεν. οὐ γὰρ ἀμελήσασα τῶν ἀπὸ χοροῦ ἐπιτιμήσεων. ἐρεῖ τι ἀπρεπὲς εἰς θεούς. ἐπεὶ καὶ τελέως ἀμηχανεῖ ὁ σοφοκλῆς εἰς τοὺς θεοὺς βλασφημῶν. καὶ γὰρ εἷς ἦν τῶν θεοσεβεστάτων. ἀλλ' ὥσπερ δυσχεραίνουσα ταῖς ἐπιτιμήσεσιν, ὡς τὸ ὀχεῖς τοῦτό φησιν. οἱ δὲ ἐν τοῖς προφανέσι καὶ ἀθεραπεύτοις πάθεσι, μετριάζειν αὐτὴν ἀξιοῦσιν. Οἶδα γὰρ ἄνακτ' ἀμφιάρεων χρυσοδέτοις. ταῖς διὰ χρυσοῦ γενομέναις τέχναις, τοῦ δοθέντος ὅρμου ἐριφύλῃ διὰ τὴν ἀμφιαράου ἔξοδον. διὰ τὰς τῆς γυναικὸς αὐτοῦ ἀπάτας. Ἄλλως. Χρυσοδέτοις ἕρκεσιν. ἢ περὶ τῶν ἁρμάτων φησίν. οἷον τοῖς χρυσῷ δεδεμένοις καὶ κατεσκευασμένοις, ἅπερ ἕρκη εἶπεν, οἷον περιφράγματα καὶ τείχη. ὧν οὐκ ἐξέφυγεν ὁ ἀμφιάραος. ἀλλ' ἐνεχέθη ἐν αὐτοῖς. ἢ χρυσοδέτοις τῷ ὅρμῳ. ὃς ἦν ἐκ χρυσοῦ πεποιημένος. τὸ δὲ ἕρκεσιν, οἷον τοῖς δεσμοῖς, καὶ φάρμασι. καὶ τῇ ἀνάγκῃ τῇ ἀπὸ τοῦ ὅρμου γενομένῃ

χο. ποῦ ποτε κεραυνοὶ Διός, ἢ ποῦ φαέθων
ἅλιος, εἰ ταῦτ' ἐφορῶντες
κρύπτουσιν ἕκηλοι.
ἠλέ. ἒ ἔ, αἰαῖ.
χο. ὦ παῖ τί δακρύεις.
ἠλέ. φεῦ.
χο. μηδὲν μέγ' ἀΰσῃς.
ἠλέ. ἀπολεῖς.
χο. πῶς.
ἠλέ. εἰ τῶν φανερῶς οἰχομένων ἐς ἀΐδαν
ἐλπίδ' ὑποίσεις κατ' ἐμοῦ
τακομένας,
μᾶλλον ἐπεμβάσῃ.
χο. οἶδα γὰρ ἄνακτ' Ἀμφιάρεων
χρυσοδέτοις
ἕρκεσι κρυφθέντα

ΓΥΝΑΙΚΩΝ ἀπάταις. ἢ τῇ ἀπὸ τῆς γυναικὸς ἀπάτῃ. ἢ καθόλου τὸν χρυσὸν γυναικῶν ἀπάτην εἶπεν. θαυμαστῶς δὲ εἴκασιν. ὅτι ὁ οὗτος διὰ γυναικῶν ἀπώλετο. Ἄλλως. Οἶδα γὰρ ἄνακτ' ἀμφιάρεων. ὁ χορός φησιν, ὅτι ὁ ἐμαυτοῦ τῷ θανάτῳ ἐστί τις εὐτυχία. ἡμῖν δὲ αὐτῷ φησιν ἔσεσθαι, διὰ τὸ μαντεύεσθαι αὐτόν.

Ε' ἔ. οὐ προσιεμένη οὐδὲ τοὺς μυρίους λόγους, θρηνεῖ ἡ ἠλέκτρα. Πάμψυχος ἀνάσσει. ἀντὶ τοῦ πασῶν ψυχῶν ἀνάσσει. ἀλλὰ ἐν χρείᾳ καθίσασι τὰ ἐκεῖ νου μαντικῆς. ἢ πάμψυχος, ὁ ἠλέ(ε ἔ. ἰώ.) διασώσας πᾶσαν τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν. ἢ ὁ διὰ παντὸς τὴν ψυχὴν σώζων. ὅ ἐστιν ἀθάνατος. φεῦ. μνησθεῖσα τῆς ἠλέκτρας ὀλοφύρεται, ἀναβοᾷ τὸν ἤδη ἀορτῆ τοῦ κεραυνοῦ. Φεῦ δῆτ' ὀλοὰ γάρ. ὁ χορὸς συγκαταπενθῶν φησιν, ὅτι δικαίως ἀνεβόησας. ὀλοὴ γὰρ ἦν ἡ ἐριφύλη. ὅρα δὲ τὸ εἶ ἔπραξε τὸ ὁ χορός. ἀπέωσε γὰρ αὐτὴν τῶν θρήνων, ἐμβαλὼν τὸ κατ' αὐτὴν μάθημα. Ἐδάμη. ἡ ἐριφύλη δηλονότι. ὁ δὲ λόγος ἀποφαντικός. ὁ χορὸς δὲ ὡς πυνθανομένης, ἐπάγει τὸ, ναί.

γυναικῶν ἀπάταις.
ὁ νῦν ὑπὸ γαίας,

Χο. πάμψυχος ἀνάσσει.
Ηλέ. φεῦ.
Χο. Φεῦ δῆτ'. ὀλοὰ γάρ.
Ηλέ. ἐδάμη;
Χο. ναί.
Ηλέ. οἶδ' οἶδ'. ἐφάνη γὰρ μελέτωρ ἀμφὶ τὸν ἐν πένθει· ἐμοὶ δ' οὔτις ἔτ' ἔσθ'. ὃς γὰρ ἔτ' ἦν, φροῦδος ἀναρπασθείς.
Χο. δειλαία, δειλαίων κυρεῖς.
Ηλέ. κἀγὼ τοῦδ' ἴστωρ ὑπερίστωρ, πανσύρτῳ παμμήνῳ πολλῶν δεινῶν, στυγνῶν τ' ἀχέων.
Χο. εἴδομεν ἃ θροεῖς.

Ο ἶδ' οἶδ' ἐφάνη. οἶδα ὅτι ἐδάμη. ἐφάνη γὰρ ὁ ἐπιμελούμενος τοῦ ἐν τῷ φόνῳ. τουτέστι τιμωρὸς τοῦ πατρός. ἐμοὶ δὲ οὐδεὶς πάρεστιν ἀποθανόντος ὀρέστου. ὁ μὲν γὰρ χορὸς παρέβαλε τὸν ἀγαμέμνονα τῷ ἀμφιαράῳ, ἵνα ἡ ἠλέκτρα εὔελπις εἴη περὶ τοῦ πατρὸς, ὅτι τεύξεται τιμῆς τινος. ἡ δέ φησιν ὅτι ἀμφιάραος ὑπὸ τοῦ ἀλκμαίωνος ἔτυχε τιμωρίας. πάνυ δὲ περιπαθῶς τὸ πάθος τοῦ ἀγαμέμνονος εἰς ἑαυτὴν μεταφέρει, διὰ τοῦ ἐμοὶ δ' οὔτις. Μελέτωρ. φροντιστής. ὁ ἐπιμελὴς γέγονε μετελθεῖν τὸν τοῦ πατρὸς θάνατον. τοῦ ἀμφιαράου. Δειλαία δειλαίων. καὶ τοῦτο εἶδος παραμυθίας. τὸ εἴ τι παραχωρεῖν τοῖς λυπουμένοις, καὶ συγχωρεῖν αὐτοῖς κλαίειν, ὡς ἐπὶ ἀπηγορευμένοις κακοῖς. Ἄλλως. εἴρηται ὑπερβολικῶς ὡς τὸ ἑορτὴ ἑορτῶν, οὕτω ἀθλιωτάτη ἀθλιωτάτων. κυρεῖς ἤγουν ὑπάρχεις. Κἀγὼ τοῦδ' ἴστωρ. οἷα φησιν ὅτι δειλαία εἰμὶ αὐτῷ ῥύτῳ τῷ πανσύρτῳ τῶν πολλῶν ἀχέων.

Π ανσύρτῳ. τῷ πάντα σύροντι τὰ κακά. ἢ πανσύρτῳ, τῷ μὲν πάσης ὁρμῆς τῶν κακῶν ὡρμημένῳ. Παμμήνῳ. τῷ πολυχρονίῳ καὶ διηνεκεῖ. δειλαία γὰρ εἰμὶ οἵου

κατ' αὐτὸ τοῦτο. καθὸ πάντα τὰ ἄχη εἰς ἡμᾶς συνεσύρη. Ἐν λήγει κἂν περιέμεινεν.
Ἄλλως. κἀγὼ τοῦδ' ἴστωρ. κἀγὼ τούτου ὡς ἴστωρ ἡμῶν εἰμί. ὅτι ταλαίπωρός εἰμι.
Μή με νῦν μηκέτι. μηκέτι νῦν με φησὶ παραγάγῃς ἤγουν παραθρήσῃς τε. ὅπου γε οὐ πάρεισιν αἱ τῶν γονέων.
τινὲς τῶν πᾶσι κοινῶν. ἐλπίδες δὲ τῶν εὐπατριδᾶν, ηὔξησε τοῦ πατρὸς τὸ ἐγκώμιον. οἷον εὐγενῶν καὶ γενναίων. οἷος ἦν ὁ ὀρέστης, γεγονὼς ἐξ ἀγαμέμνονος ἢ κοινοτόκων, τῶν ἀδελφικῶν τῶν τοῦ αὐτοῦ πατρὸς κεκοινωνηκότων. Ἡ ἐν χαλάργοις. ταῖς λευκόποσιν. ἢ ταῖς ταχείαις ἐν ταῖς χηλαῖς. χηλὰς δὲ ἀντὶ τῶν ὁπλῶν παρέλαβεν. εἰπόντος δὲ τοῦ χοροῦ, πᾶσι θνητοῖς ἔφυ μόρος, ἀντιτίθησιν ἡ ἠλέκτρα. ἆρα οὖν οὕτω πέπρωται τοῖς θνητοῖς τελευτᾶν ἐν ταῖς ἁμίλλαις ταῖς ἱππικαῖς. Τμητοῖς ὁλκοῖς. τμητοῖς λώροις τοῖς ἱμᾶσιν. ὁλκοὺς δὲ ἀντὶ τοῦ τῶν ἱμάντων ἐν οἷς εἱλκύσθη. Ἄσκοπος. ἀπροόρατος ὁ θάνατος. Πῶς γὰρ οὐκ. εἰ ξένος. τοῦ χοροῦ εἰπόντος ἀπροοίδητος ἢ κατὰ τὸν ἀγῶνα. ἡ ἠλέκτρα πρὸς ἕτερον ἐπήγαγεν, ὅτι δὴ πέπονθεν ἀπροσδοκήτως, ἐπ' ἀλλοδαπῆς τελευτῶν καὶ ἐμοῦ χωρίς. Κέκευθεν. ἀντὶ τοῦ κρύπτεται. Ὑφ' ἡδονῆς τοι. ἡ χρυσόθεμις παραγέγονε τὰ ὑπὲρ τοῦ ὀρέστου ἐγκείμενα τῷ τάφῳ εὑροῦσα. τὸ πρόσωπον εἰσήγαγεν, ἵνα μὴ εἰς μακρὸν ἡ ὀλόφυρσις ἡ ἠλέκτρας γένηται. Σὺν τάχει μολεῖν. λείπει ἡ ὑπὲρ. ὑπὲρ τοῦ σὺν τάχει μολεῖν. Τῶν ἐμῶν σὺ πημάτων. τῶν νοσημάτων τὰ μὲν θεραπεύεται προσκαίροις θεραπείαις, ὅπερ ἐστὶν ἄρηξις. τὰ δὲ, θεραπεύεται παντελῶς. ὅπερ ἐστὶν ἴασις. καὶ τοὐναντίον δὲ ζόφον προκόπτει τὰ ἡμέτερα ἐπὶ τὸ βέλτιον. Κλύουσ' ἐν ἡδονῇ. ἀντὶ τοῦ κλύουσα πρὸς βραχὺ διστικτέον. ἵν' ᾖ, πάρεστ' ἐν ἡδονῇ. ἴσθι τοῦτο κλύουσα ἐμοῦ.

ἠλέ. μή μέ νυν μηκέτι
παραγάγῃς, ἵν' οὐ,
χο. (τί φῄς; αὐδᾷς δὲ ποῖον;)
ἠλέ. πάρεισιν ἐλπίδων ἔτι κοινοτόκων,
εὐπατριδᾶν τ' ἀρωγαί.
χο. πᾶσι θνατοῖς ἔφυ μόρος.
ἠλέ. ἦ καὶ χαλάργοις ἐν ἁμίλλαις
οὕτως ὡς κείνῳ δυστάνῳ
τμητοῖς ὁλκοῖς ἐγκῦρσαι;
χο. ἄσκοπος ἁ λώβα.
ἠλέ. πῶς γὰρ οὔκ; εἰ ξένος
ἄτερ ἐμᾶν χερῶν.
χο. (παπαῖ.)
ἠλέ. κέκευθεν, οὔτε του τάφου ἀντιάσας,
οὔτε γόων παρ' ἡμῶν.
χρυ. ὑφ' ἡδονῆς τοι φιλτάτη διώκομαι,
τὸ κόσμιον μεθεῖσα σὺν τάχει μολεῖν.
φέρω γὰρ ἡδονάς τε κἀνάπαυλαν, ὧν
πάροιθεν εἶχες, καὶ κατέστενες, κακῶν.
ἠλέ. πόθεν δ' ἂν εὕροις τῶν ἐμῶν σὺ πημάτων
ἄρηξιν, οἷς ἴασιν οὐκ ἔνεστ' ἰδεῖν.
χρυ. πάρεστ' Ὀρέστης ἡμῖν, ἴσθι τοῦτ' ἐμοῦ
κλύουσ' ἐν ἡδονῇ, ὥσπερ εἰσορᾷς ἐμέ.
ἠλέ. ἀλλ' ἦ μέμηνας ὦ τάλαινα, κἀπὶ τοῖς
σαυτῆς κακοῖσι, κἀπὶ τοῖς ἐμοῖς γελᾷς;
χρυ. μὰ τὴν πατρῴαν ἑστίαν, ἀλλ' οὐχ ὕβρει
λέγω τάδ', ἀλλ' ἐκεῖνον ὡς παρόντα νῷν.
ἠλέ. οἴμοι τάλαινα. καὶ τίνος βροτῶν λόγον

τοῦ δ' εἰσακούσασ', ὧδε πιστεύεις ἄγαν.
Χρ. ἐγὼ μὲν ἐξ ἐμοῦ τε κοὐκ ἄλλου σαφῆ
σημεῖ' ἰδοῦσα, τῷδε πιστεύω λόγῳ.
Ηλ. τίν', ὦ τάλαιν', ἰδοῦσα πίστιν; ἐς τί μοι
βλέψασα, θάλπῃ τῷδ' ἀνηκέστῳ πυρί.
Χρ. πρός νυν θεῶν ἄκουσον. ὡς μαθοῦσά μου
τὸ λοιπὸν, ἢ φρονοῦσαν ἢ μώραν λέγῃς.
Ηλ. σὺ δ' οὖν λέγ', εἴ σοι τῷ λόγῳ τις ἡδονή.
Χρ. καὶ δὴ λέγω σοι πᾶν, ὅσον κατειδόμην.
ἐπεὶ γὰρ ἦλθον πατρὸς ἀρχαῖον τάφον,
ὁρῶ κολώνης ἐξ ἄκρας νεορρύτους
πηγὰς γάλακτος, καὶ περιστεφῆ κύκλῳ
πάντων ὅσ' ἔστιν ἀνθέων θήκην πατρός.
ἰδοῦσα δ', ἔσχον θαῦμα. καὶ περισκοπῶ
μή πού τις ἡμῖν ἐγγὺς ἐγχρίμπτῃ βροτῶν.
ὡς δ' ἐν γαλήνῃ πάντ' ἐδερκόμην τόπον,
τύμβου προσεῖρπον ἆσσον. ἐσχάτης δ' ὁρῶ
πυρᾶς νεώρη βόστρυχον τετμημένον.
κεὐθὺς τάλαιν' ὡς εἶδον, ἐμπαίει τί μοι
ψυχῇ σύνηθες ὄμμα, φιλτάτου βροτῶν
πάντων Ὀρέστου τοῦθ' ὁρᾶν τεκμήριον.
καὶ χερσὶ βαστάσασα, δυσφημῶ μὲν οὔ,
χαρᾷ δὲ πίμπλημ' εὐθὺς ὄμμα δακρύων.
καὶ νῦν θ' ὁμοίως, καὶ τότ' ἐξεπίσταμαι,
μή του τόδ' ἀγλάϊσμα πλὴν κείνου μολεῖν.
τῷ γὰρ προσήκει πλήν γ' ἐμοῦ καὶ σοῦ τόδε;
κἀγὼ μὲν οὐκ ἔδρασα, τοῦτ' ἐπίσταμαι,
οὐδ' αὖ σύ· πῶς γάρ; ᾗ γε μηδὲ πρὸς θεοὺς
ἔξεστ' ἀκλαύστῳ τῆσδ' ἀποστῆναι στέγης.
ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ μητρὸς, οὔθ' ὁ νοῦς φιλεῖ
τοιαῦτα πράσσειν, οὔτε δρῶσ' ἐλάνθανεν.
ἀλλ' ἔστ' Ὀρέστου ταῦτα τἀπιτίμια.
ἀλλ' ὦ φίλη, θάρσυνε, τοῖς αὐτοῖσί τοι
οὐχ αὑτὸς αἰεὶ δαιμόνων παραστατεῖ.
νῷν δ' ἦν τὰ πρόσθεν στυγνά. ἡ δὲ νῦν ἴσως

ΒΛΕΨΑΣΑ θάλπῃ. ἀντὶ τοῦ παρακόπτεις τὰς φρένας, ὡς ἐν πυρὶ τῷδ'. ἀνηκέστῳ δὲ πυρί, ὡσεὶ ἔλεγεν ἀνιάτῳ ἐλπίδι. ἀνέλπιστον γὰρ δ' ἐπανελθεῖν ὀρέστην ἤδη ἀπολωλότα. Ἀρχαῖον τάφον. τὸν ἐκ πολλοῦ ᾠκοδομημένον. Πηγὰς γάλακτος. πολὺ γάλα. ὡς δ' δακρύων πηγάς, ἀντὶ τοῦ πολλὰ δάκρυα. Θήκην πατρός. τὴν σορὸν λέγει. ἔνθα δ' λείψανον ἐτέθη. Νεωρῆ. συννεωστὶ ἠρτημένον. ἢ ἐκ νέου τινὸς καὶ ὥραν ἔχοντος νέαν. Σύνηθες ὄμμα. ὅραμα. ὃ ἀεὶ ἐφανταζόμην κατὰ ψυχήν. Τῷ γὰρ προσήκει πλήν γ' ἐμοῦ καὶ σοῦ τόδε. ἀποκείρασθαι τὰς κόμας δηλονότι. οὐ μὲν γὰρ ἀπὸ τοῦ ὄψεως τοῦ βοστρύχου κινεῖσθαι πρὸς τὴν ἀλήθειαν, γελοῖον. πιθανῶς δὲ ἐπάγει, ὅτι οὐδενὶ ἄλλῳ ἢ τῷδε πάνυ συνημμένῳ κατὰ γένος τὰ τοιαῦτα προσήκει. Τοιαῦτα πράσσειν. τὰ ἔθη τῇ τιμῇ γινόμενα τοῦ πατρός. Ταῦτα τἀπιτίμια. γράφεται τἀγλαΐσματα.

πολλῶν ὑπάρξει κῦρος ἡμέρα καλῶν.
ἠλέ. φεῦ τῆς ἀνοίας. ὥς σ' ἐποικτείρω πάλαι.
χρυ. τί δ' ἔστιν. οὐ πρὸς ἡδονὴν λέγω τάδε;
ἠλέ. οὐκ οἶσθ' ὅποι γῆς, οὐδ' ὅποι γνώμης φέρῃ.
χρυ. πῶς δ' οὐκ ἐγὼ κάτοιδ' ἅ γ' εἶδον ἐμφανῶς;
ἠλέ. τέθνηκεν ὦ τάλαινα. τἀκείνου δέ σοι
σωτήρι', ἔρρει. μηδὲν ἐς κεῖνόν γ' ὅρα.
χρυ. οἴμοι τάλαινα. τοῦ, τάδ' ἤκουσας βροτῶν;
ἠλέ. τοῦ πλησίον παρόντος ἡνίκ' ὤλλυτο.
χρυ. καὶ ποῦ 'στιν οὗτος; θαῦμά τοι μ' ὑπέρχεται.
ἠλέ. κατ' οἶκον, ἡδὺς, οὐδὲ μητρὶ δυσχερής.
χρυ. οἴμοι τάλαινα. τοῦ γὰρ ἀνθρώπων ποτ' ἦν
τὰ πολλὰ πατρὸς πρὸς τάφον κτερίσματα.
ἠλέ. οἶμαι μάλιστ' ἔγωγε, τοῦ τεθνηκότος
μνημεῖ' Ὀρέστου ταῦτα προσθεῖναί τινα.
χρυ. ὦ δυστυχής. ἐγὼ δὲ σὺν χαρᾷ λόγους
τοιούσδ' ἔχουσ', ἔσπευδον, οὐκ εἰδυῖ' ἄρα
ἵν' ἦμεν ἄτης. ἀλλὰ νῦν ὅθ' ἱκόμην,
τά τ' ὄντα πρόσθεν, ἄλλα θ' εὑρίσκω κακά.
ἠλέ. οὕτως ἔχει σοι ταῦτ'. ἐὰν δ' ἐμοὶ πίθῃ,
τῆς νῦν παρούσης πημονῆς λύσεις βάρος.
χρυ. ἦ τοὺς θανόντας ἐξαναστήσω ποτέ;
ἠλέ. οὐκ ἔσθ', ὅ γ' εἶπον. οὐ γὰρ ὧδ' ἄφρων ἔφυν.
χρυ. τί γὰρ κελεύεις, ὧν ἐγὼ φερέγγυος.
ἠλέ. τλῆναί σε δρῶσαν, ἃν σ' ἐγὼ παραινέσω.
χρυ. ἀλλ' εἴ τις ὠφέλειά γ', οὐκ ἀπώσομαι.
» ἠλέ. ὅρα. Πόνου τοι χωρὶς, οὐδὲν εὐτυχεῖ.
χρυ. ὁρῶ. ξυνοίσω πᾶν ὅσονπερ ἂν σθένω.
ἠλέ. ἄκουε δή νυν ᾗ βεβούλευμαι τελεῖν.
παρουσίαν μὲν, οἶσθα καὶ σύ, που φίλων,
ὡς οὔτις ἡμῖν ἐστιν, ἀλλ' Ἅιδης λαβὼν,
ἀπεστέρηκε, καὶ μόνα λελείμμεθον.
ἐγὼ δ' ἕως μὲν τὸν κασίγνητον βίῳ
θάλλοντά γ' εἰσήκουον, εἶχον ἐλπίδας
φόνου ποτ' αὐτὸν πράκτορ' ἵξεσθαι πατρός.
νῦν δ' ἡνίκ' οὐκέτ' ἔστιν, εἰς σὲ δὴ βλέπω,
ὅπως τὸν αὐτόχειρα πατρῴου φόνου,
ξὺν τῇδ' ἀδελφῇ μὴ κατοκνήσῃς κτανεῖν

ΚΥΡΟΣ ὑπάρξει. ἐπιτυχίαν ἄρξει. Οὐδὲ μητρὶ δυσχερής. ὅ ἐστιν, οὐ κατὰ τοῦτο τῇ μητρὶ δυσχερὴς ὀφθείς. καὶ διὰ τῆς ἀγγελίας λυπήσας αὐτήν. γράφεται καὶ μητρὶ δυσμενής. Μνημεῖ' Ὀρέστου. τοῦ Ὀρέστου μνημόσυνα. Ὧν ἐγὼ φερέγγυος. ὧν ἐγὼ εἰς τὸ πράττειν ἀσφαλής εἰμι. φερέγγυος λέγεται, ὁ ἐκδεξάμενός τι καὶ δυνάμενος ἀποτίσαι. οἷον ἀξιόχρεως. δυναμένη ἀναδέξασθαι. Ἀλλ' εἴ τις ὠφέλειά γ'. τοῦτο ἐστὶ προτέρῳ ὅμοιον. ἢ τοὺς θανόντας ἐξαναστήσω ποτέ. Εὐτυχεῖ. αὐτὶ τοῦ ἐπιτυγχάνεται. Ποιεῖν. γράφεται. τελεῖν. Ξυνοίσω. συμπονήσω. τοῦτο συνῳδόν ἐστι, τί γὰρ κελεύεις ὧν ἐγὼ φερέγγυος. Πράκτορα. ἔκδικον.

Ω οἷ μένεις. ἀντὶ τοῦ εἰς τίνα χρόνον. Οὐχ ὧδ' ἄβουλος. προσεχῶς τὰ λειπὰ τὸ χαλεπώτερον ἐπιφέρει, ὡς οὐδὲ μεταβολῆς τυχεῖν ἐλπίς ἐστι. Τίς γάρ ποτ' ἀστῶν. ὅρα ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ τὰς ὑπερβολὰς τῆς Ἠλέκτρας, ὅτι πάντα τίθησι τὰ ἀγαθὰ ἀπὸ αὐτοῖς πλεῖστα, ἀνελούσαις τὸν Αἴγισθον. τὰ δὲ ἕτερα ὑπεξῄρηκεν. ὁποῖα πείσονται ἀνελοῦσαι. καὶ τοίνυν κατὰ τὸ πάθος τῆς Ἠλέκτρας κἀκεῖνα πεισθῆναι, ὅτι καλόν μοι ἀποθανεῖν οὐ τῷ δυστυχούσῃ. ὁποῖα καὶ πρόσθεν ἔλεγεν. ὡς χάρις μὲν ἂν θάνω. λόγῳ δὲ ἂν ζῶ ἀλλ' ὑπὲρ τὸ περίφοβον τῆς Χρυσοθέμιδος, ὥστε ἑκοῦσα τοῖς δειλοτέροις τῶν λόγων ὑπεξέβαλεν. ὥστε μηδὲ εἰς ἔννοιαν τῶν κινδύνων ἐκείνων καταστῆσαι. Ἴδεσθε τώδε. ἀντὶ τοῦ τάσδε. τὰ τῶν θηλυκῶν τοῖς ἀρσενικοῖς ἄρθροις κέχρηται. ὅπερ σύνηθες ἀττικοῖς. τὼ χεῖρε γάρ φασι. καὶ Ὅμηρος, τὼ δὲ βάτην τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι. Ω προὐστήτην. ἀντὶ τοῦ αἴτιοι γεγόνασι προέστησαν τοῦ φόνου τῶν ἐχθρῶν. Τούτω. ἀντὶ τοῦ τούτους. Τοιαῦτα πᾶς τις ἐρεῖ. ἤγουν οὕτως ἐπαινέσεται ἡμᾶς, ὥστε μὴ λιπεῖν ἡμῖν τὸ κλέος καὶ ζώσαις καὶ θανούσαις. Ἐν τοῖς τοιούτοις ἐστίν. ὁ χορὸς ὑποστέλλεται ὁμαλῶς τὸ τολμηρὸν τῆς Ἠλέκτρας φησίν, ὅτι μὲν προγνώσεως καὶ ἀσφαλείας δεῖ τὰ τοιαῦτα καὶ λέγειν καὶ ἀκούειν.

ἄγχιθον. οὐδ' ἂν γάρ σε λῶ κρύπτειν μ' ἔτι.
τί γὰρ μένουσα ῥαθυμοῦμεν; εἰς τίν' ἐλπίδων
βλέψασ' ἔτ' ὀρθήν; ἢ πάρεστι μὲν στένειν,
πλούτου πατρῴου κτῆσιν ἐστερημένῃ.
πάρεστι δ' ἀλγεῖν, ἐς τοσόνδε τοῦ χρόνου
ἄλεκτρα γηράσκουσαν, ἀνυμέναιά τε.
καὶ τῶνδε μέντοι μηκέτ' ἐλπίσῃς ὅπως
τεύξῃ ποτ', οὐ γὰρ ὧδ' ἄβουλος ἐστ' ἀνὴρ
Αἴγισθος, ὥστε σόν ποτ' ἢ κἀμὸν γένος
βλαστεῖν ἐᾶσαι, πημονὴν αὑτῷ σαφῆ.
ἀλλ' ἢν ἐπίσπῃ τοῖς ἐμοῖς βουλεύμασι,
πρῶτον μὲν εὐσέβειαν ἐκ πατρὸς κάτω
θανόντος οἴσῃ, τοῦ κασιγνήτου θ' ἅμα.
ἔπειτα δ' ὥσπερ ἐξέφυς ἐλευθέρα,
καλῇ τὸ λοιπόν, καὶ γάμων ἐπαξίων
τεύξῃ. φιλεῖ γὰρ πρὸς τὰ χρηστὰ πᾶς ὁρᾶν.
λόγων γε μὴν εὔκλειαν οὐχ ὁρᾷς ὅσην
σαυτῇ τε κἀμοὶ προσβαλεῖς πεισθεῖσ' ἐμοί;
τίς γάρ ποτ' ἀστῶν ἢ ξένων ἡμᾶς ἰδὼν,
τοιοῖσδ' ἐπαίνοις οὐχὶ δεξιώσεται,
ἴδεσθε τώδε τὼ κασιγνήτω φίλοι,
ὣ τὸν πατρῷον οἶκον ἐξεσωσάτην.
ὣ τοῖσιν ἐχθροῖς εὖ βεβηκόσιν ποτὲ,
ψυχῆς ἀφειδήσαντε, προὐστήτην φόνου.
τούτω φιλεῖν χρή. τώδε χρὴ πάντας σέβειν.
τώδ' ἔν θ' ἑορταῖς, ἔν τε πανδήμῳ πόλει,
τιμᾶν ἅπαντας οὕνεκ' ἀνδρείας χρεών.
τοιαῦτά τοι νὼ πᾶς τις ἐξερεῖ βροτῶν,
ζώσαιν, θανούσαιν θ', ὥστε μὴ 'κλιπεῖν κλέος.
ἀλλ' ὦ φίλη, πείσθητι. συμπόνει πατρί.
σύγκαμν' ἀδελφῷ. παῦσον ἐκ κακῶν ἐμέ,
παῦσον δὲ σαυτήν, τοῦτο γιγνώσκουσ', ὅτι
ζῆν αἰσχρὸν, αἰσχρῶς τοῖς καλῶς πεφυκόσιν.
ἐν τοῖς τοιούτοις ἐστὶν ἡ προμηθία
καὶ τῷ λέγοντι, καὶ κλύοντι σύμμαχος.

ΕΣΩΖΕΤ᾽ ἂν τὴν εὐλάβειαν. οὐ σώζει φησὶ τὴν εὐλάβειαν. ἀλλ᾽ ἔστι θρασεῖα καὶ ῥιψοκίνδυνος. Τοιοῦτον θράσος αὐτή θ᾽ ὁπλίζῃ. λίαν ἐμφαντικῶς τὸ θράσει φησὶν αὐτὴν ὁπλίζεσθαι ὡς μηδὲν ἀμυντήριον αὐτὴν ἔχουσαν, εἰ μὴ μόνον θράσος. Γυνὴ μέν. ταῦτα πάντα ὅμοια τοῖς ἐν Ἀντιγόνῃ, εἴ τις παραβάλοι εἴσεται τοῖς αὐτοῖς διανοήμασι χρησάμενον Σοφοκλέα.

Σ Σθένεις δ᾽ ἔλαττον. τοῦτο δεύτερον κεφάλαιον. Δαίμων δέ. τοῦτο τρίτον κεφάλαιον καὶ ἀναγκαιότερον, ὡς οὐδ᾽ ἐκ παραδόξου κατορθῶσαι ἡμᾶς τὴν ἐπιχείρησιν εἰκός. τῆς τύχης μὴ συλλαμβανομένης.

Λ Ἀπορρεῖ. ἐλαττοῦται. μαραίνεται.

Λ ύει γὰρ ἡμᾶς οὐδέν. οὐ λυσιτελεῖ γὰρ ἡμῖν φησιν. οὐκ ἀπαλλάσσει τῶν κακῶν. ἡ ἀντὶ τοῦ οὐδὲν ἡμᾶς ἐκλύσεται. Δυσκλεῶς θανεῖν. ἐνταῦθα δηλοῖ τὸ μετ᾽ αἰσχρᾶς τιμωρίας ἀποθανεῖν. καὶ ὅμηρος,

,, Μὴ μὲν δὴ καθαρῷ θανάτῳ ἀπὸ

,, θυμὸν ἑλοίμην. Ἀλλ᾽ ὅταν θανεῖν χρῄζων. ὅρα ὅτι τοῦτο δηλοῖ τὸ δυσκλεῶς. Εἶτα μηδὲ τοῦτ᾽ ἔχῃ λαβεῖν. οὐ τὸ τοῦ θανάτου λέγει μόνον. ἀλλ᾽ ὅταν ἐπιθυμῶν τις ἀποθανεῖν, ὥστε τὰς προσούσας κολάσεις ἐκφυγεῖν, τότε μηδὲ τούτου τύχῃ. τοιαῦτα οὖν πεισόμεθα, ὧν ὁ θάνατος αἱρετώτερος. Α᾽πηγγελλόμην. ἀντὶ τοῦ ἀξίουν. τὸ δὲ παρακαλεῖν, ἀπαγγέλλειν φησίν. Ἀλλ᾽ αὐτόχειρί μοι. παρατήρει κἀνθάδε τὴν εὐτολμίαν. ὡς ἐν Ἀντιγόνῃ.

ΧΡ. Καὶ πρίν γε φωνεῖν, ὦ γυναῖκες, εἰ φρενῶν
ἐτύγχαν᾽ αὕτη μὴ κακῶν, ἐσώζετ᾽ ἂν
τὴν εὐλάβειαν, ὥσπερ οὐχὶ σώζεται.
ποῖ γάρ ποτ᾽ ἐμβλέψασα, τοιοῦτον θράσος
αὐτή θ᾽ ὁπλίζῃ κἄμ᾽ ὑπηρετεῖν καλεῖς.
οὐκ εἰσορᾷς; γυνὴ μὲν, οὐδ᾽ ἀνὴρ ἔφυς.
σθένεις δ᾽ ἔλαττον τῶν ἐναντίων χερί.
δαίμων δὲ, τοῖς μὲν, εὐτυχὴς καθ᾽ ἡμέραν,
ἡμῖν δ᾽ ἀπορρεῖ, κἀπὶ μηδὲν ἔρχεται.
τίς οὖν τοιοῦτον ἄνδρα βουλεύων ἑλεῖν,
ἄλυπος ἄτης ἐξαπαλλαχθήσεται.
,, Ὅρα, κακῶς πράσσοντε, μὴ μείζω κακὰ
,, κτησώμεθ᾽, εἴ τις τούσδ᾽ ἀκούσεται λόγους.
,, Λύει γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν οὐδ᾽ ἐπωφελεῖ
,, βάξιν καλὴν λαβόντε, δυσκλεῶς θανεῖν.
,, Οὐ γὰρ θανεῖν ἔχθιστον, ἀλλ᾽ ὅταν θανεῖν
,, χρῄζων τις, εἶτα μηδὲ τοῦτ᾽ ἔχῃ λαβεῖν.
ἀλλ᾽ ἀντιάζω πρὶν πανωλέθρους τὸ πᾶν
ἡμᾶς τ᾽ ὀλέσθαι, κἀξερημῶσαι γένος,
κατέχες ὀργήν. καὶ τὰ μὲν λελεγμένα,
ἄρρητ᾽ ἐγώ σοι κἀτελῆ φυλάξομαι.
αὐτὴ δὲ νοῦν σχές. ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ποτὲ
σθένουσα μηδὲν, τοῖς κρατοῦσιν εἰκάθειν.
ΧΟ. Πείθου. προνοίας οὐδὲν ἀνθρώποις ἔφυ
,, κέρδος λαβεῖν ἄμεινον, οὐδὲ νοῦ σοφοῦ.
ΗΛ. ἀπρόσδοκητον οὐδὲν εἴρηκας. καλῶς
δ᾽ ᾔδειν σ᾽ ἀπορρίψουσαν ἁπηγγελλόμην.
ἀλλ᾽ αὐτόχειρί μοι μόνῃ τε δραστέον
τοὔργον τόδ᾽, οὐ γὰρ δὴ κενόν γ᾽ ἀφήσομεν.
ΧΡ. Φεῦ. εἴθ᾽ ὤφελες τοιάδε τὴν γνώμην, πατρὸς
θνήσκοντος εἶναι, πάντα γὰρ κατειργάσω.
ΗΛ. ἀλλ᾽ ἦν φύσιν γε. τὸν δὲ νοῦν, ἥσσων τότε.
ΧΡ. ἄσκει τοιαύτη νοῦν δι᾽ αἰῶνος μένειν.
ΗΛ. ὡς οὐχὶ ξυνδράσουσα νουθετεῖς τάδε;

Εἰκὸς γὰρ ἐγχειροῦντα. εἰκὸς γὰρ τὸν κακῶς ποιεῖν ἐπιχειροῦντα, καὶ πάσχειν κακῶς. ἔστι δὲ γνωμικόν. ἐπιχειροῦντά τι καὶ παθεῖν ἔοικεν. Χὤταν εὖ λέγῃς. οἷον ἔσται καιρὸς ὅτε με εὐφημήσεις. ἤτοι πειθήσομαι καὶ ἐπαινέσω σε ὅταν εὖ λέγῃς. Ἀτιμίας μὲν οὔ. οὐκ ἀτιμάζω σε, ἀλλὰ προνοοῦμαί σου. Ἦ δεινὸν εὖ λέγουσαν. δεινὸν ἐμὲ καλῶς λέγουσαν δοκεῖν ἐξαμαρτάνειν. ἐπεὶ δὲ ἡ Χρυσόθεμις καλῶς λέγει, δοκεῖ δὲ ἁμαρτάνειν διὰ τὸ μὴ πράσσειν τὰ δίκαια ὑπὲρ ἐκδικίας τοῦ πατρὸς, πρὸς ταῦτα ἡ Ἠλέκτρα, δεινόν ἐστι συμφορὰ δοκοῦσαν συμβουλεύειν, ἄδικα πράσσειν καὶ ἁμαρτάνειν. ὅπερ ἡ Χρυσόθεμις εἰς Ἠλέκτραν τρέπει ἐν τῷ ἑξῆς στίχῳ. Εἴρηκας ὀρθῶς ᾧ σὺ πρόσκεισαι κακῷ. τῷ ἁμαρτάνειν. λέγουσα τὰ δίκαια καὶ εὐπρεπῆ ἐν αὐτοῖς ἁμαρτάνεις. ἀλυσιτελῆ γὰρ ἐπιχειρεῖς ποιεῖν. Ἀλλ' εἰ ποιήσεις ταῦτα. οἷον τοῖς δεινοῖς περιπεσοῦσα, ἐπαινέσεις με συμφορά σοι βουλεύσασαν. Πάλιν. εἰς τὸ ὀπίσω. εἰς τὸ ἐναντίον. Μεθέψομαι. ἀντὶ τοῦ κοινωνήσω. Ὅταν γὰρ ἐν κακοῖς. παρὰ τὸ ὁμηρικόν. Ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω. Τί τοὺς ἄνωθεν φρονιμωτάτους. τὸ ἄνωθεν ἢ τόπου, ἢ χρόνου ἐστίν. ἄνωθεν ἐκ φύσεως. ἢ τοὺς ἐν τῷ ἀέρι. οἰκεῖον δὲ τῷ χορῷ ἀγανακτοῦντι ἐπὶ τῇ Κλυταιμνήστρᾳ τὸν περὶ τῶν ἀλόγων ἐνταῦθα παραλαβεῖν λόγον, ὅτι ἐν τοῖς ἀλόγοις ζώοις φυσική τις ἐστι φιλοστοργία. ἡ δὲ Κλυταιμνήστρα ἄστοργος. τὸ δὲ ἑξῆς, τί τοὺς

ἄνωθεν

ΧΡ. εἰκὸς γὰρ ἐγχειροῦντα, καὶ πράττειν κακῶς.
ΗΛ. ζηλῶ σε τοῦ νοῦ, τῆς δὲ δειλίας στυγῶ.
ΧΡ. ἀνέξομαι κλύουσα, χὤταν εὖ λέγῃς.
ΗΛ. ἀλλ' οὔ ποτ' ἐξ ἐμοῦ γε μὴ μάθῃς τόδε.
ΧΡ. μακρὸς τὸ κρῖναι ταῦτα χὠ λοιπὸς χρόνος.
ΗΛ. ἄπελθε. σοὶ γὰρ ὠφέλησις οὐκ ἔνι.
ΧΡ. ἔνεστιν. ἀλλὰ σοὶ μάθησις οὐ πάρα.
ΗΛ. ἐλθοῦσα, μητρὶ ταῦτα πάντ' ἔξειπε σῇ.
ΧΡ. οὐδ' αὖ τοσοῦτον ἔχθος ἐχθαίρω σ' ἐγώ.
ΗΛ. ἀλλ' οὖν ἐπίστω γ' οἷ μ' ἀτιμίας ἄγεις.
ΧΡ. ἀτιμίας μὲν οὔ, προμηθίας δὲ σοῦ.
ΗΛ. τῷ σῷ δικαίῳ δῆτ' ἐπισπέσθαι με δεῖ;
ΧΡ. ὅταν γὰρ εὖ φρονῇς, τόθ' ἡγήσῃ σὺ νῷν.
ΗΛ. ἦ δεινὸν εὖ λέγουσαν, ἐξαμαρτάνειν.
ΧΡ. εἴρηκας ὀρθῶς ᾧ σὺ πρόσκεισαι κακῷ.
ΗΛ. τί δ'; οὐ δοκῶ σοι ταῦτα σὺν δίκῃ λέγειν;
ΧΡ. ἀλλ' ἔστιν ἔνθα χἠ δίκη βλάβην φέρει.
ΗΛ. τούτοις ἐγὼ ζῆν τοῖς νόμοις οὐ βούλομαι.
ΧΡ. ἀλλ' εἰ ποιήσεις ταῦτ', ἐπαινέσεις ἐμέ.
ΗΛ. καὶ μὴν ποιήσω γ', οὐδὲν ἐκπλαγεῖσά σε.
ΧΡ. καὶ τοῦτ' ἀληθὲς, οὐδὲ βουλεύσῃ πάλιν;
ΗΛ. βουλῆς γὰρ οὐδέν ἐστιν ἔχθιον κακῆς.
ΧΡ. φονεῖν ἔοικας οὐδὲν, ὧν ἐγὼ λέγω.
ΗΛ. πάλαι δέδοκται ταῦτα, κοὐ νεωστί μοι.
ΧΡ. ἄπειμι τοίνυν. οὔτε γὰρ σὺ τἄμ' ἔπη
τολμᾷς ἐπαινεῖν, οὔτ' ἐγὼ τοὺς σοὺς τρόπους.
ΗΛ. ἀλλ' εἴσιθ'. οὔ σοι μὴ μεθέψομαί ποτε,
οὐδ' ἢν σφόδρ' ἱμείρουσα τυγχάνῃς. ἐπεὶ
πολλῆς ἀνοίας καὶ τὸ θηρᾶσθαι κενά.
ΧΡ. ἀλλ' εἰ σεαυτῇ τυγχάνεις δοκοῦσά τι
φονεῖν, φόνει τοιαῦθ'. ὅταν γὰρ ἐν κακοῖς
ἤδη βεβήκῃς, τἄμ' ἐπαινέσεις ἔπη.
ΧΟ. τί τοὺς ἄνωθεν φονιμωτάτους
οἰωνοὺς ἐσορώμενοι

ἄνωθεν φρονιμωτάτους οἰωνοὺς ὁρῶντες καλῶς κηδομένους τῆς τροφῆς. ἀφ' ὅτων τε ἂν βλαστῶσι. ἢ ἀφ' ὧν ἂν ὄνησιν εὕρωσιν. τῶν τέκνων τὰ λύσ. ἀφ' ὧν τ' ἀορὶς βλαστῶσι τὰ τέκνα. ἀφ' ὧν τις ὄνησιν εὕρωσι. λέγει δὲ οἱ πελαργοὶ γεγηρακότας τοὺς γονεῖς, βαστάζειν ταῖς πτεροῖς ἕως ὅτου πτεροφυήσωσι. Τὰ δ' οὐκ ἐπίσας. κα

τροφᾶς κηδομένους, ἀφ' ὧν
τε βλαστῶσιν, ἀφ' ὧν τ' ὄνησιν εὕρωσι, τάδ' οὐκ ἐπίσας τελοῦμεν;
ἀλλ' οὐ μὰ τὰν Διὸς ἀστραπὰν,
καὶ τὰν οὐρανίαν θέμιν,
δαρὸν οὐκ ἀπόνητοι.
ὦ χθονία βροτοῖσι φάμα,
κατά μοι βόασον οἰκτρὰν
ὄπα τοῖς ἔνερθ' Ἀτρείδαις,
ἀχόρευτα φέρουσ' ὀνείδη.
ὅτι σφίσιν ἤδη τὰ μὲν ἐκ δόμων,
νοσεῖ. τὰ δὲ πρὸς τέκνων,
διπλῆ φύλοπις οὐκέτ' ἐξι-
σοῦται φιλοτασίῳ διαίτᾳ.
πρόδοτος δὲ μόνα σαλεύει.
Ἠλέκτρα τὸν ἀεὶ πατρὸς
δειλαία στενάχουσ', ὅπως
ἁ πανόδυρτος ἀηδὼν
οὔτε τι τοῦ θανεῖν προμηθὴς,
τό τε μὴ βλέπειν ἑτοίμα
διδύμαν ἑλοῦσ' Ἐρινύν.
τίς ἂν εὔπατρις ὧδε βλάστοι. * βλάστοι
„ Οὐδεὶς τῶν ἀγαθῶν ζῶν κακῶς,
„ Εὔκλειαν αἰσχῦναι θέλει
„ Νώνυμος ὦ παῖ παῖ. * νώνυμος.
ὡς καὶ σὺ πάγκλαυστον αἰ-
ῶνα κοινὸν εἵλου,
τὸ μὴ καλὸν καθοπλίσασα,
δύο φέρειν ἐνὶ λόγῳ,
σοφά τ' ἀρίστα τε παῖς κεκλῆσθαι.

λῶς ὁ χορὸς τὸ ἑαυτοῦ συγκαταλέγει, ἵνα μὴ δοκῇ φορτικὸς ὢν τύπτειν, καθ' ὧν αὐτοῦ λέγει πτερίνου. Οὐκ ἀπόνητοι. αὐτὶ τοῦ οὐκ ἀτιμώρητοι ἔσονται οἱ ἄνθρωποι οἱ περὶ αἰγισθον καὶ κλυταιμνήστραν. Ὦ χθονία βροτοῖσιν. οὐ τὴν ἐπίγειόν φησιν, ἀλλὰ τὴν κατὰ γῆς χωρῆσαι δυναμένην. Τοῖς ἔνερθ' ἀτρείδαις. ἢ ἀγαμέμνονα, ἢ ὀρέστην. δοκοῦσι γὰρ αὐτὸν τεθνηκέναι. Ἀχόρευτα φέρουσ' ὀνείδη. ἐφ' οἷς οὐκ ἄν τις χορεύσειεν. ὀνείδη δὲ τὰ πένθιμα ὀνείδη. ἐπειδὴ ὄνειδος ἦν τῇ κλυταιμνήστρᾳ ὥστε χαίρειν ὀρέστη. Ὅτι σφίσιν ἤδη. ἡ ἀπόστασις πρὸς τὴν κλυταιμνήστραν. ἄγγελον δέ φησιν, ὅτι τὰ κατ' οἶκον νενόσηκε, καὶ οὐκ ἔστιν ὑγιῆ. Οὐκέτ' ἐξισοῦται, οὐκέτι ἴσα φρονοῦσιν ὡς ἐν φιλίᾳ διαιτώμεναι. ἀλλὰ στασιάζουσι πρὸς ἀλλήλας. Πρόδοτος δὲ μόνα σαλεύει. κινδυνεύει. ἐκ μεταφορᾶς τῶν νηῶν. μόνη δὲ αὐτὴ ἐφ' ἑαυτῆς χωρὶς ἀγκύρας. Τὸν ἀεὶ πατρὸς. λείπει ἡ περὶ. περὶ τοῦ πατρὸς στενάχει.
„ ἢ ὡς τὸ ὁμηρικόν, Τῶν πάντων οὐ τόσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ Ὡς ἑνός. τὸ δὲ ἑξῆς, ἀεὶ τὸν τοῦ πατρὸς μόρον στενάζουσα. ἢ τὸν ἀεὶ, εἰς τὸν ἀεὶ χρόνον. Οὔτε τι τοῦ θανεῖν προμηθής. πρόνοιαν οὐκ ἔχουσα τοῦ μὴ ἀποθανεῖν. ὃ ἐστὶν ἀφειδοῦσα τῆς ἰδίας ψυχῆς, καὶ ῥιψοκινδυνοῦσα. Τό τε μὴ βλέπειν ἑτοίμα. ἑτοίμη καὶ τοῦ ὄψεως στέρεσθαι. ποτέ ἐστιν ἀποστερηθῆναι τῶν ὀμμάτων. ἀντὶ τοῦ καὶ ἀποθανεῖν ἑτοίμη. καὶ ζῶσα κολάζεσθαι. τὸ δὲ λέγει διδύμην ἐριννύν, ἢ διὰ τοῦ θανά-

που τὰ δύο. ἐρίμη μὴ βλέπειν ἀθρούς. ἀλλ' ἐν σκότει γενέσθαι τοῦ θανάτου. ἐν τῇ αὐτῇ ἐριννύι γενομένη τῷ ἀγαμέμνονι. ὁ γὰρ ἀπαλὴ ἐριννύς. Διδύμαν. αἴγισθον καὶ κλυταιμνήστραν. Νώνυμνος. νώνυμνος τῆς εὐκλείας θέλων γενέσθαι. Ω παῖ παῖ. οὕτω καὶ σὺ ὦ παῖ εἵλου τὸν αἰῶνα πάγκλαυστον οἰνόν. συνεχῆ, καὶ κοινὸν τοῦ παντὸς
K αἰῶνος ἑαυτῆς. Καθοπλίσασα. καταπολεμήσασα τὸ αἰσχρὸν, καὶ νικήσασα. οἷον τοῖς ἐχθροῖς καταγωνισαμένη. Α δὲ μέγιστα ἔβλαστε νόμιμα. ἃ δὲ φυσικὰ καὶ μέγιστα νόμιμα ἔβλαστε, τούτων ἀποφερομένην τὰ ἄριστα. ἢ ἐριστά, ἀμφηρίστῳ τῇ εὐσεβείᾳ τῇ τοῦ Διός. ἢ ἐριστὰ τῇ εὐσεβείᾳ. ἢ ἄν τις εἰσίσειεν, ἀντὶ τοῦ ἀθλωτουσάσῳ προσφερομένην τῇ εὐσεβείᾳ τὰ νόμιμα. ἀντὶ μετ' εὐσεβείας πράττουσαν. Τᾶ Διός. γράφεται τὰ Ζηνός. Αρ' ὦ γυναῖκες. ὀρέστης πάρεστι σὺν τῷ παιδαγωγῷ κομίζων τὰ λείψανα τῶν λογοποιουμένων ὀστῶν ἑαυτοῦ. θαυμαστὴ δὲ ἡ οἰκονομία τοῦ ποιητοῦ μὴ ἅμα τῇ ἀπαγγελίᾳ τοῦ θανάτου κομίζεσθαι τὰ λείψανα. ἵνα εὔλογος πρόφασις γένηται τῆς προόδου τῷ ὀρέστῃ, καὶ παρ' αὐτὰ ὁ ἀναγνωρισμὸς πρὸς αὔξησιν τοῦ πάθους. Ιστορῶ. γράφεται μαστεύω. Αζήμιος. ἀληθὴς καὶ οὐχ ὑπέχων ζημίαν τοῦ ψεύδους. Εἴπερ τι κλαίεις. ἀξιοπίστως ἅπαν ὀρέστης; σκληρός

ζώης μοι καθύπερθεν χερὶ
καὶ πλούτῳ τῶν ἐχθρῶν, ὅσον
νῦν ὑπὸ χεῖρα ναίεις.
ἐπεί σ' ἐφεύρηκα μοί-
ρα μὲν οὐκ ἐν ἐσθλᾷ.
βεβῶσαν, ἃ δὲ μέγιστ' ἔβλαστε,
νόμιμα, τῶνδε φερομέναν
ἄριστα τᾷ Διὸς εὐσεβείᾳ.
ὀρέ ἆρ' ὦ γυναῖκες ὀρθά τ' εἰσηκούσαμεν.
ὀρθῶς δ' ὁδοιποροῦμεν ἔνθα χρῄζομεν;
χο τί δ' ἐξερευνᾷς, καὶ τί βουληθεὶς πάρει;
ὀρέ Αἴγισθον ἔνθ' ᾤκηκεν ἱστορῶ πάλαι.
χο ἀλλ' εὖ θ' ἱκάνεις, χὠ φράσας ἀζήμιος.
ὀρέ τίς οὖν ἂν ὑμῶν τοῖς ἔσω φράσειεν ἂν
ἡμῶν ποθεινὴν κοινόπουν παρουσίαν;
χο ἥδ', εἰ τὸν ἄγχιστόν γε κηρύσσειν χρεών.
ὀρέ ἴθ' ὦ γύναι, δήλωσον εἰσελθοῦσ', ὅτι
Φωκεῖς ματεύουσ' ἄνδρες Αἴγισθόν τινες.
ἠλέ οἴμοι τάλαινα. οὐ δή ποθ' ἧς ἠκούσαμεν
φήμης φέροντες ἐμφανῆ τεκμήρια;
ὀρέ οὐκ οἶδα τὴν σὴν κληδόν', ἀλλά μοι γέρων
ἐφεῖτ' Ὀρέστου Στρόφιος ἀγγεῖλαι πέρι.
ἠλέ τί δ' ἔστιν ὦ ξέν'; ὥς μ' ὑπέρχεται φόβος.
ὀρέ φέροντες αὐτοῦ μικρὰ λείψαν' ἐν βραχεῖ
τεύχει θανόντος, ὡς ὁρᾷς, κομίζομεν.
ἠλέ οἲ 'γὼ τάλαινα. τοῦτ' ἐκεῖν' ἤδη σαφὲς
πρόχειρον ἄχθος, ὡς ἔοικε, δέρκομαι.
ὀρέ εἴπερ τι κλαίεις τῶν Ὀρεστείων κακῶν,
τόδ' ἄγγος ἴσθι σῶμα τοὐκείνου στέγον.
ἠλέ ὦ ξεῖνε, δός νυν πρὸς θεῶν, εἴπερ τόδε
κέκευθεν αὐτὸν τεῦχος, εἰς χεῖρας λαβεῖν,
ὅπως ἐμαυτὴν καὶ γένος τὸ πᾶν ὁμοῦ
ξὺν τῇδε κλαύσω, κἀποδύρωμαι σποδῷ.
ὀρέ δόθ', ἥτις ἐστί, προσφέροντες. οὐ γὰρ ὡς
ἐν δυσμενείᾳ γ' οὖσ' ἐπαιτεῖται τάδε.
ἀλλ' ἢ φίλων τις, ἢ πρὸς αἵματος φύσιν.
ἠλέ ὦ φιλτάτου μνημεῖον ἀνθρώπων ἐμοί,

ψυχῆς

ψυχῆς Ὀρέστου λοιπόν. ὥς σ' ἀπ' ἐλπίδων
οὐχ ὧνπερ ἐξέπεμπον εἰσεδεξάμην.
νῦν μὲν γὰρ οὐδὲν ὄντα βαστάζω χεροῖν.
δόμων δέ σ' ὦ παῖ, λαμπρὸν ἐξέπεμψ' ἐγώ.
ὡς ὤφελες πάροιθεν ἐκλιπεῖν βίον, * ὤφελον
πρὶν ἐς ξένην σε γαῖαν ἐκπέμψαι, χεροῖν
κλέψασα ταῖνδε, κἀνασώσασθαι φόνου·
ὅπως θανὼν ἔκεισο τῇ τόθ' ἡμέρᾳ,
τύμβου πατρῴου κοινὸν εἰληχὼς μέρος.
νῦν δ' ἐκτὸς οἴκων, κἀπὶ γῆς ἄλλης φυγάς,
κακῶς ἀπώλου, σῆς κασιγνήτης δίχα.
κοὔτ' ἐν φίλαισι χερσὶν ἡ τάλαιν' ἐγὼ
λουτροῖς ἐκόσμησ', οὔτε παμφλέκτου πυρὸς
ἀνειλόμην, ὡς εἰκὸς, ἄθλιον βάρος.
ἀλλ' ἐν ξένῃσι χερσὶ κηδευθεὶς τάλας,
σμικρὸς προσήκεις ὄγκος ἐν σμικρῷ κύτει.
οἴμοι τάλαινα, τῆς ἐμῆς πάλαι τροφῆς
ἀνωφελήτου, τὴν ἐγὼ θάμ' ἀμφὶ σοὶ
πόνῳ γλυκὺ παρέσχον. οὔτε γάρ ποτε
μητρὸς σύ γ' ἦσθα μᾶλλον ἢ κἀμοῦ φίλος,
οὔθ' οἱ κατ' οἶκον ἦσαν, ἀλλ' ἐγὼ τροφὸς,
ἐγὼ δ' ἀδελφὴ σὴ προσηυδώμην ἀεί.
νῦν δ' ἐκλέλοιπε ταῦτ' ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ
θανόντι σὺν σοί. πάντα γὰρ συναρπάσας
θύελλ' ὅπως, βέβηκας. οἴχεται πατήρ.
τέθνηκ' ἐγὼ σοί. φροῦδος αὐτὸς εἶ θανών.
γελῶσι δ' ἐχθροί. μαίνεται δ' ὑφ' ἡδονῆς
μήτηρ ἀμήτωρ. ἧς ἐμοὶ σὺ πολλάκις
φήμας λάθρα προὔπεμπες, ὡς φανούμενος
τιμωρὸς αὐτός. ἀλλὰ ταῦθ' ὁ δυστυχὴς
δαίμων ὁ σός τε κἀμὸς, ἐξαφείλετο.
ὅς σ' ὧδέ μοι προὔπεμψεν ἀντὶ φιλτάτης
μορφῆς σποδόν τε καὶ σκιὰν ἀνωφελῆ.
οἴμοι μοι.
ὦ δέμας οἰκτρόν. φεῦ. φεῦ.
ὦ δεινοτάτας (οἴμοι μοι)
πεμφθεὶς κελεύθους φίλταθ', ὥς μ' ἀπώλεσας.
ἀπώλεσας δῆτ' ὦ κασίγνητον κάρα.

ἔστιν. οὐχ οἷοι δὲ ἄγγελον ἦν. καὶ συναχθόμενον τοῖς ἀτυχήμασιν ἐθ' ὅτε. Δός, εἴ τις ἐστίν. εἰκὸς αὐτοῖς ἐπιθεῖναί τινας. συμπαθῶς δὲ λέγει αὐτό, εἴ τις ἐστί. ΨΥΧΗΣ ὀρέστου λοιπόν. λοιπὸν μνημεῖον. ὥσπερ δέ φησι λαβοῦσα τὸ τεῦχος. ὑπερφυῶς δὲ ἔχει τῇ διαθέσει. λαβοῦσα γὰρ βαστάζουσαν τὰ ὀστᾶ ὀδύρεσθαι. Οὐχ ὧνπερ ἐξέπεμπον. ὅμηρος, ζωὸν μέν σ' ἔλειπον ἐγὼ κλισίηθεν ἰοῦσα. Σῆς κασιγνήτης δίχα. οἷον τῆς μόνης σου κηδομένης. ὅλα δὲ ἐπιτέτακται τὰ πάθη, διὰ τὸ παρεῖναι τὸν ὀρέστην. ὡς ἡ πηνελόπη παρόντα ὀδυσσέα θρηνεῖ παρ' ὁμήρῳ ἐν οἷς φησι, Τὸν ἄνδρα παρήμενον. ἐνθάδε δὲ δίκαιον δηλοῦσθαι ὅτι ἀδελφὴ αὐτοῦ ἐστιν, ἢ ἐν τῷ λόγῳ. ἀγνοῶν γὰρ αὐτὴν ὀρέστης, ἀπολοφυρομένην γνώσεται. Οὔτε γάρ ποτε. αὐτὴ ἥς φησι τῆς μητρὸς ποτὲ ἢ καὶ ἐμοῦ μᾶλλον, ἵνα ᾖ τὸ ἦσθα δὲ στίλωμεν. οὐκ ἦσθα τῆς μητρός, ἀλλὰ μᾶλλον καὶ ἐμοῦ. οἷον, ἐγώ σοι μᾶλλον ἤμην μήτηρ ἤπερ ἡ κλοταιμνήστρα. τὸ δὲ φίλος, ἀντὶ τοῦ ὄφελος. Ἄλλως. οὐκ ἦς τῆς μητρὸς φίλος μᾶλλον ἢ ἐμοῦ. ἀντὶ τοῦ, οὐ τῇ μητρὶ προσείκεσο μᾶλλον. ἄμεινον δὲ τὸ ἕτερον διὰ τὴν ἡλικίαν τοῦ ὀρέστου, ἐπεὶ τὸ φίλον εἶναι αὐτὸν, καὶ διακρίνειν τινὰ τότε οὐκ ἐνεχώρει. μικρὸς γὰρ ἦν.

ΘΝΗΤΟΥ πέφυκας πατρὸς Ἠλέκτρα φρόνει. πιθανῶς πρόσκειται τὸ ὄνομα τῆς Ἠλέκτρας, ἵνα μάθῃ Ὀρέστης οὐ καὶ μόνη ἦν αὐτῷ ἀδελφή. τοῖς δὲ κοινοῖς βοηθήμασι χρῆται ὁ χορὸς ἐν τῇ παρηγορίᾳ.

Φεῦ φεῦ τί λέξω; ἀναγκαῖον ἐμφανισθῆναι τὸν Ὀρέστην. διεφθάρη γὰρ τὸ συνεκτικὸν τῆς ὑποθέσεως παρ' αὐτοῦ. Γλώσσης. γράφεται γνώμης. Τόδ' ἔστ' ἐκεῖνο. οὐ δύναται μὲν καὶ ἡ Ἠλέκτρα λέγειν. συμπρεπέστερον δὲ τοῦτο χορῷ περίκειται. ἵνα μὴ περὶ τοῦ ἑαυτῆς εἴδους εἴπῃ τι. θαυμαστῶς δὲ τὴν μὲν Κλυταιμνήστραν ἀπὸ τοῦ λαμπροῦ σχήματος ὁ ἄγγελος ἐγνώρισεν, οὗτος δὲ οὐ γινώσκει τὴν Ἠλέκτραν διὰ τὸ κεκακῶσθαι τὸ σῶμα. Ὧδ' ἐπισκοπῶν στένεις. ἀντὶ τοῦ, ἀμφ' ἐμοὶ καθορῶν στενάζεις. Ἐν τῷ διέγνως; ἐν τίνι, ἢ διὰ τί. ποίῳ λόγῳ εἰρημένῳ τοῦτον συνῆψας τὸν λόγον. Τῇδε. εἰς τοῦτο. Μητρὶ δ' οὐδὲν ἐξισοῖ. οὐκ ἴσα πράττει τῷ τῆς μητρὸς ὀνόματι. Πρὸς δίκης γάρ. ἡ πρὸς ἀντὶ τῆς μετά.

τοιγὰρ σὺ δέξαι μ' ἐς τὸ σὸν τόδε στέγος,
τὴν μηδὲν εἰς τὸ μηδέν. ὡς σὺν σοὶ κάτω
ναίω τὸ λοιπόν. καὶ γὰρ ἡνίκ' ἦσθ' ἄνω,
ξὺν σοὶ μετεῖχον τῶν ἴσων. καὶ νῦν ποθῶ
τοῦ σοῦ θανοῦσα μὴ 'πολείπεσθαι τάφου.
,, τοὺς γὰρ θανόντας οὐχ ὁρῶ λυπουμένους.
χο. θνητοῦ πέφυκας πατρὸς Ἠλέκτρα, φρόνει.
θνητὸς δ' Ὀρέστης. ὥστε μὴ λίαν στένε.
,, Πᾶσιν γὰρ ἡμῖν τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν.
ὀρέ. φεῦ. φεῦ. τί λέξω. ποῖ λόγων ἀμηχάνων
ἔλθω. κρατεῖν γὰρ οὐκέτι γλώσσης σθένω.
ἠλέ. τί δ' ἔσχες ἄλγος. πρὸς τί τοῦτ' εἰπὼν κυρεῖς.
ὀρέ. ἦ σὸν τὸ κλεινὸν εἶδος Ἠλέκτρας τόδε; (ρεῖς.
ἠλέ. τόδ' ἔστ' ἐκεῖνο, καὶ μάλ' ἀθλίως ἔχον.
ὀρέ. οἴμοι ταλαίνης ἆρα τῆσδε συμφορᾶς.
ἠλέ. τί δή ποτ' ὦ ξέν' ἀμφ' ἐμοὶ στένεις τάδε.
ὀρέ. ὦ σῶμ' ἀτίμως κἀθέως ἐφθαρμένον.
ἠλέ. οὔ τοι πότ' ἄλλην ἢ 'μὲ δυσφημεῖς ξένε.
ὀρέ. φεῦ τῆς ἀνύμφου δυσμόρου τε σῆς τροφῆς.
ἠλέ. τί δή ποτ' ὦ ξένε ὧδ' ἐπισκοπῶν στένεις.
ὀρέ. ὡς οὐκ ἄρ' ᾔδειν τῶν ἐμῶν οὐδὲν κακῶν.
ἠλέ. ἐν τῷ διέγνως τοῦτο τῶν εἰρημένων.
ὀρέ. ὁρῶν σε πολλοῖς ἐμπρέπουσαν ἄλγεσιν.
ἠλέ. καὶ μὴν ὁρᾷς γε παῦρα τῶν ἐμῶν κακῶν.
ὀρέ. καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τοῦδ' ἔτ' ἐχθίω βλέπειν;
ἠλέ. ὁθούνεκ' εἰμὶ τοῖς φονεῦσι σύντροφος.
ὀρέ. τοῖς τοῦ; πόθεν τοῦτ' ἐξεσήμηνας κακόν.
ἠλέ. τοῖς πατρός. εἶτα τοῖσδε δουλεύω βίᾳ.
ὀρέ. τίς γάρ σ' ἀνάγκῃ τῇδε προτρέπει βροτῶν;
ἠλέ. μήτηρ καλεῖται, μητρὶ δ' οὐδὲν ἐξισοῖ.
ὀρέ. τί δρῶσα. πότερα χερσίν, ἢ λύμῃ βίου;
ἠλέ. καὶ χερσὶ, καὶ λύμαισι, καὶ πᾶσιν κακοῖς.
ὀρέ. οὐδ' οὑπαρήξων, οὐδ' ὁ κωλύσων πάρα;
ἠλέ. οὐ δῆθ', ὃς ἦν γάρ μοι, σὺ προὔθηκας σποδόν.
ὀρέ. ὦ δύσποτμ', ὡς ὁρῶν σ' ἐποικτείρω πάλαι.
ἠλέ. μόνος βροτῶν νῦν ἴσθ' ἐποικτείρας ποτέ.
ὀρέ. μόνος γὰρ ἥκω τοῖσι σοῖς ἀλγῶν κακοῖς.

ἠλέ. οὐ γάρ ποθ' ἡμῖν ξυγγενὴς ἥκεις ποθέν;
ὀρέ. ἐγὼ φράσαιμ' ἄν, εἰ τὸ τῶνδ' εὔνουν πάρα.
ἠλέ. ἀλλ' ἔστιν εὔνουν, ὥστε πρὸς πιστὰς ἐρεῖς.
ὀρέ. μέθες τόδ' ἄγγος νῦν, ὅπως τὸ πᾶν μάθῃς.
ἠλέ. μὴ δῆτα πρὸς θεῶν τοῦτό μ' ἐργάσῃ ξένε.
ὀρέ. πιθοῦ λέγοντι, κοὐχ ἁμαρτήσῃ ποτέ.
ἠλέ. μὴ πρὸς γενείου, μὴ 'ξέλῃ τὰ φίλτατα.
ὀρέ. οὔ φημ' ἐάσειν.
ἠλέ. ὦ τάλαιν' ἐγὼ σέθεν
Ὀρέστα, τῆς σῆς εἰ στερήσομαι ταφῆς.
ὀρέ. εὔφημα φώνει. πρὸς δίκης γὰρ οὐ στένεις.
ἠλέ. πῶς τὸν θανόντ' ἀδελφὸν οὐ δίκῃ στένω;
ὀρέ. οὔ σοι προσήκει τήνδε προσφωνεῖν φάτιν.
ἠλέ. οὕτως ἄτιμός εἰμι τοῦ τεθνηκότος;
ὀρέ. ἄτιμος οὐδενὸς σύ. τοῦτο δ' οὐχὶ σόν.
ἠλέ. εἴπερ γ' Ὀρέστου σῶμα βαστάζω τόδε.
ὀρέ. ἀλλ' οὐκ Ὀρέστου, πλὴν λόγῳ γ' ἠσκημένον.
ἠλέ. ποῦ δ' ἔστ' ἐκείνου τοῦ ταλαιπώρου τάφος;
ὀρέ. οὐκ ἔστι. τοῦ γὰρ ζῶντος οὐκ ἔστι τάφος.
ἠλέ. πῶς εἶπας ὦ παῖ;
ὀρέ. ψεῦδος οὐδὲν ὧν λέγω.
ἠλέ. ἢ ζῇ γὰρ ἀνήρ;
ὀρέ. εἴπερ ἔμψυχός γ' ἐγώ.
ἠλέ. ἢ γὰρ σὺ κεῖνος;
ὀρέ. τήνδε προσβλέψασά μου
σφραγῖδα πατρὸς, ἔκμαθ' εἰ σαφῆ λέγω.
ἠλέ. ὦ φίλτατον φῶς.
ὀρέ. φίλτατον. συμμαρτυρῶ.
ἠλέ. ὦ φθέγμ' ἀφίκου;
ὀρέ. μηκέτ' ἄλλοθεν πύθῃ.
ἠλέ. ἔχω σε χερσίν.
ὀρέ. ὡς τὰ λοίπ' ἔχοις ἀεί.
ἠλέ. ὦ φίλταται γυναῖκες, ὦ πολίτιδες,
ὁρᾶτ' Ὀρέστην τόνδε, μηχαναῖσι μὲν
θανόντα, νῦν δὲ μηχαναῖς σεσωσμένον;
χο. ὁρῶμεν ὦ παῖ, κἀπὶ συμφοραῖσί μοι
γεγηθὸς ἕρπει δάκρυον ὀμμάτων ἄπο.
ἠλέ. ἰὼ, γοναὶ σωμάτων ἐμοὶ φιλτάτων

ΟΥΤΩΣ ἄτιμός εἰμι τοῦ τεθνηκότος. ὥστε μήτε ὀνομάζειν αὐτὸν δηλονότι. Τοῦτο δ' οὐχὶ σόν. οὐ σοὶ προσῆκον. Ησκημένον. κατεσκευασμένον. ἀσκήματα γὰρ τὰ κατασκευάσματα.
Σφραγῖδα πατρός. τὸν δακτύλιον. Ω φθέγμ' ἀφίκου. λείπει φίλτατον. Γοναὶ σωμάτων. ἀντὶ τοῦ ἑνικοῦ γονὴ σώματος. ἐμοὶ φιλτάτου, τοῦ ἀγαμέμνονος.

Εἴδεθ' οὓς ἐχρῄζετε. ἀντὶ τοῦ ἐμέ. Σῖγ' ἔχουσα πρόσμενε. ἀντὶ τοῦ σίγα ἕως ἂν κατὰ νοῦν ἀποβῇ τὸ πᾶν. Τί δ' ἐστίν; παρακελεύεται ἑκάστῳ τῶν οἰκείων. ἡ μὲν γὰρ γυνή τε οὖσα καὶ παρὰ προσδοκίαν εὐτυχοῦσα, θρασυτέρα ἐστίν. ὁ δὲ ἧττον ἀσφαλὴς, διὰ τὸ νῦν πρῶτον ἐπιχειρεῖν τοιούτῳ κινδύνῳ. Ἀλλ' οὐ μὰ τὰν Ἄρτεμιν. ἡ ἀπόστασις πρὸς Κλυταιμνήστραν. ὅρα δὲ εἰ οἰκεῖα ταῦτα τῇ Ἠλέκτρᾳ παρόντος Ὀρέστου, ὁπότε καὶ μόνη οὖσα τοσοῦτον ἐθρασύνετο. Ὅρα γε μὲν δή. ἐπεὶ τὴν Κλυταιμνήστραν τείνων φησὶν, ὅτι τὸν Ἀγαμέμνονα ἀνεῖλεν. Ὀτοτοῖ. ἐπεὶ περὶ ὑπόμνησιν αὐτὴν τοῦ τοῦ πατρὸς ἀναιρέσεως διὰ τῶν προειρημένων δύο στίχων φησὶν, ὅτι ἐνέβαλές μοι κακὸν ἀνέφελον. καλυφθῆναι μὴ δυνάμενον. ἀσκίαστον ὡς εἰ ἔφη δῆλον κακὸν, ὑπὸ μηδεμιᾶς νεφέλης κρυβῆναι δυνάμενον. Οὔποτε καταλύσιμον. οὐδέποτε λησόμενον, οὐ καταλυόμενον. ὁ δὲ νοῦς, λήθης τυχεῖν μὴ δυνάμενον. Ἀλλ' ὅταν παρουσία φράζῃ. ὅταν δὲ τρέπῃ ὁ καιρὸς καὶ καλῇ. ἢ ὁπόταν ἡ παρουσία τούτου ᾖ, καὶ ὁ καιρὸς τουτέστιν ἡ ἄδεια, τότε δεῖ διεξιέναι τὰ κατὰ τὸν Ἀγαμέμνονα, δι' ὄχλου ἦν τοῖς θεαταῖς ἐπισταμένοις τὸ πᾶν, καὶ περιμένουσι ἰδεῖν τὰ ἐξ Ὀρέστου γινόμενα. Ὁ πᾶς ἂν πρέποι. ὁ πᾶς χρόνιος πρέποι τῇ δίκῃ λέγειν με ταῦτα. Τάδε δίκαια. γράφεται τάδε δίκα. Σῷζε τόδε. τουτέστι τὸ ἐλευθεροστομεῖν. τοιγαροῦν ἀντέχου τῆς ἐλευθεροστομίας.

ἐμόλετ' ἀρτίως.
ἐφεύρετ'. ἤλθετ'. εἴδετ' οὓς ἐχρῄζετε.
ὀρέ. πάρεσμεν. ἀλλὰ σῖγ' ἔχουσα πρόσμενε.
ἠλέ. τί δ' ἐστίν;
ὀρέ. σιγᾶν ἄμεινον, μή τις ἔνδοθεν κλύῃ.
ἠλέ. ἀλλ' οὐ μὰ τὰν Ἄρτεμιν τὰν αἰὲν ἀδμήταν,
τόδε μὲν οὔποτ' ἀξιώσω τρέσαι,
περισσὸν ἄχθος ἔνδον γυναικῶν ὂν ἀεί.
ὀρέ. ὅρα γε μὲν δὴ, κἀν γυναιξὶν ὡς Ἄρης
ἔνεστιν. εὖ δ' ἔξοισθα πειραθεῖσά που.
ἠλέ. ὀτοτοῖ.
ἀνέφελον ἐπέβαλες
οὔποτε καταλύσιμον,
οὐδέποτε λησόμενον
ἁμέτερον
οἷον ἔφυ κακόν.
ὀρέ. ἔξοιδα καὶ ταῦτ'. ἀλλ' ὅταν παρουσία
φράζῃ, τότ' ἔργων τῶνδε μεμνῆσθαι χρεών.
ἠλέ. ὁ πᾶς ἐμοὶ
ὁ πᾶς ἂν πρέποι παρὼν ἐννέπειν
τάδε δίκαια χρόνος.
μόλις γὰρ ἔσχον νῦν ἐλεύθερον στόμα.
ὀρέ. ξύμφημι κἀγώ. τοιγαροῦν σῷζε τόδε.
ἠλέ. τί δ' ὦρα.
ὀρέ. οὗ μή 'στι καιρὸς μὴ μακρὰν βούλου λέγειν.
ἠλέ. τίς οὖν ἂν ἀξίαν γε σοῦ πεφηνότος
μεταβάλοιτ' ἂν ὧδε σιγὰν λόγων.
ἐπεί σε νῦν ἀφάστως
ἀέλπτως τ' ἐσεῖδον.
ὀρέ. τότ' εἶδες, ὅτε θεοί μ' ὤτρυναν μολεῖν.
ἠλέ. ἔφρασας ὑπερτέραν
τᾶς πάρος ἔτι χάριτος,
εἴ σε θεὸς ἐπῶρσεν
ἁμέτερα πρὸς μέλαθρα,
δαιμόνιον
αὐτὸ τίθημ' ἐγώ.
ὀρέ. τὰ μὲν, σ' ὀκνῶ χαίρουσαν εἰργάθειν. τὰ δὲ,

δέδοικα λίαν ἡδονῇ νικωμένην.
ἠλέ ἰὼ χρόνῳ μακρῷ φιλτάταν ὁδὸν
ἐπαξιώσας ὧδέ μοι φανῆναι,
μή τί με πολύστονον ὧδ' ἰδών.
ὀρέ (τί μὴ ποιήσω;)
ἠλέ μή μ' ἀποστερήσῃς
τῶν σῶν προσώπων ἡδονὰς μεθέσθαι.
ὀρέ ἦ κάρτα κἂν ἄλλοισι θυμοίμην ἰδών.
ἠλέ ξυναινεῖς;
ὀρέ τί μὴν οὔ.
ἠλέ ὦ φίλαι, ἔκλυον, ἂν
ἐγὼ οὐδ' ἂν ἤλπισ' αὐδάν.
ἔχον ὀργὰν ἄναυδον.
οὐδὲ σὺν βοᾷ κλύουσα τάλαινα
νῦν δ' ἔχω σε, προὐφάνης δὲ
φιλτάταν ἔχων πρόσοψιν,
ἃς ἐγὼ οὐδ' ἂν ἐν κακοῖς λαθοίμαν.
ὀρέ τὰ μὲν περισσεύοντα τῶν λόγων, ἄφες.
καὶ μήτε μήτηρ ὡς κακὴ, δίδασκέ με,
μήθ' ὡς πατρῴαν κτῆσιν Αἴγισθος δόμων
ἀντλεῖ. τὰ δ' ἐκχεῖ. τὰ δὲ, διασπείρει μάτην.
χρόνου γὰρ ἄν σοι καιρὸν ἐξείργοι λόγος.
ἃ δ' ἁρμόσει μοι τῷ παρόντι νῦν χρόνῳ,
σήμαιν'. ὅπου φανέντες, ἢ κεκρυμμένοι,
γελῶντας ἐχθροὺς παύσομεν τῇ νῦν ὁδῷ.
οὕτως δ', ὅπως μήτηρ σε μὴ 'πιγνώσεται,
φαιδρῷ προσώπῳ, νῷν ἐπελθόντοιν δόμους
ἀλλ' ὡς ἐπ' ἄτῃ τῇ μάτην λελεγμένῃ,
στέναζ'. ὅταν γὰρ εὐτυχήσωμεν, τότε
χαίρειν παρέσται καὶ γελᾶν ἐλευθέρως.
ἠλέ ἀλλ' ὦ κασίγνηθ' ὧδ', ὅπως καὶ σοὶ φίλον
καὶ τοὐμὸν ἔσται τῇδ'. ἐπεὶ τὰς ἡδονὰς
πρὸς σοῦ λαβοῦσα, κοὐκ ἐμὰς ἐκτησάμην
κοὐδ' ἄν σε λυπήσασα βουλοίμην βραχὺ
αὐτὴ μέγ' εὑρεῖν κέρδος. οὐ γὰρ ἂν καλῶς
ὑπηρετοίην τῷ παρόντι δαίμονι.
ἀλλ' οἶσθα μὲν τἀνθένδε. πῶς γὰρ οὔ. κλύων
ὁθούνεκ' Αἴγισθος μὲν, οὐ κατὰ στέγας,

Μὴ μακράν. ἀντὶ τοῦ μὴ μακρῶς. Τίς τῶν ἀξίαν π. τίς ἄν φησι νοῦς ἄφαντος δικαίως εἵλοιτο ἀντὶ λόγων σιωπήν. Τ περιτέρας. λείπει χάριν. Τὰς πάρος ἐστὶ χάριτος. τῆς σῆς παρουσίας. Ω Δ' ἰδών. γράφεται ὧδ' ἰδών. Μή μ' ἀποστερήσῃς μὲ φησὶ τοῦ μεθέσθαι τῶν προσώπων καὶ ἀπαλλαγῆναι τῆς ἡδονῆς, ὅπερ μοι παρέσται ἐὰν πλέον μετεχούσης σου, καὶ ἀπολαυούσης. οὕτω δὲ ἀπαλλαγήσομαι τῆς ἡδονῆς. ἐὰν δὲ ἤδη ἀποστερήσῃς σαυτοῦ, τῆς λύπης ἀπαλλαγήσομαι. Ω φίλαι ἔκλυον ἂν ἐγώ. ὦ φίλαι οἵαν ἤκουσα φήμην περὶ τοῦ ἀδελφοῦ ἀπροσδόκητον, ἐφ' ᾗ οὔτε σιωπῆσαι ἂν ἠδυνάμην οὔτε ἀκοῦσαι καὶ βοῆσαι. καὶ γὰρ ἡ ἡδονὴ προετρέπετο αὐτὴν βοῆσαι. καὶ ὁ φόβος ὁ περὶ τὸν Αἴγισθον, καὶ τὴν μητέρα, σιωπῆσαι. ὅμως δὲ ἔχω σε φιλτάτην ἔχοντα πρόσοψιν. ὁ νοῦς. ἔκλυον αὐδὴν. ἣν οὐδέποτε ἤλπισα. ἔχον ὀργὴν ἄναυδον τῷ μὴ δύνασθαι ἀκούειν. οὐδὲ βοῶντός τινος ἀκούειν δυναμένη οὕτως ἐξέστην ἐμαυτῆς. λέγεται δὲ περὶ τῆς ἀπωλείας τοῦ Ὀρέστου ὅτε ἤκουσεν. Μήθ' ὡς πατρῴαν. ἐμφατικὸν τὸ συνεχὲς τῆς ταυτολογίας. ἤρκει γὰρ καὶ ἓν τῶν λελεγμένων. Χρόνου γὰρ ἄν σοι καιρὸν ἐξείργοι λόγος. ἀφαιρεῖται γάρ φησι τὴν εὐκαιρίαν τοῦ μέλλοντος πραχθῆναι, τῶν λόγων ἡ ἀδολεσχία. Δεξαίμην βραχύ. γράφεται βουλοίμην βραχύ. Ἀλλ' οἶσθα μὲν τἀνθένδε. εἰκὸς δὲ καὶ ἐξ ὧν εἶπεν ταῦτα πεπύσθαι τὸν Ὀρέστην.

ΜΙΣΟΣ τε τὸ παλαιὸν ἐντέτηκέ μοι. πρὸς τὴν μητέρα δηλονότι.

Σιγᾶν ἐπῄνεσα. Τινὲς δὲ ὑπὸ χορὸν φασὶ λέγειν ταῦτα. Εἰσίτ' ὦ ξένοι. τοῦ παιδαγωγοῦ μέλλοντος ἐξιέναι, ὁ ὀρέστης αἰσθόμενος τοῦ ψόφου, ἀγνοῶν, κελεύει αὐτὴν σιγᾶν. διὸ ἡ ἠλέκτρα ὡς ξένοις διαλέγεται. Καὶ φέροντες οἷ' ἂν οὔτε τις. τοιαύτην ἀγγελίαν δηλονότι φέροντες ἣν οὐκ ἄν τις ἀπώσαιτο, λαβεῖν ἰδία οὖσαν. οὐδὲ ἡδέως λάβοι, ὅτι κακή ἐστιν. Ω πλεῖστα μῶροι. ἤδη ὑμᾶς αὐτοῖς, ὅτι φανεροὶ τοῖς ἐχθροῖς γίνονται. Εγγενής. ἐγγεγενημένος. ἢ ἄξιος τοῦ γένους. Πρόσθεν ἢ τὰ σώματα. οἷον πρὶν ἰδεῖν τὰ σώματα ὑμῶν οἱ ἐχθροί, ἔγνωσαν ἂν τὰ βουλεύματα διὰ ψυχῆς ἐν τοῖς τοιούτοις καιροῖς δηλονότι.

Τελουμένων εἴποιμ' ἄν.. θαυμαστῶς ὑπὲρ τοῦ μὴ τὸ πλέον διατρίβειν ὡς ὁ ὀρέστης ἐν τοῖς ἔμπροσθεν, τὰ μὲν παρασεύοντα τῶν λόγων ἀφεῖς. ὁ δὲ νοῦς. καὶ τὰ μὴ καλῶς, ἀλλὰ κακῶς αὐτοῖς ἔχοντα ὁ αὐτὰ νῦν καλῶς ἔχει, ἕως οὐδέπω τιμωρίας τυγχάνουσιν. ἅπερ λεγόμενα πρὸς ἄκρον ἐστὶ προσωπικά.

μήτηρ δ' ἐν οἴκοις· ἣν σὺ μὴ δείσῃς ποθ', ὡς
γέλωτι φαιδρὸν τοὐμὸν ὄψεται κάρα.
μῖσός τε γὰρ παλαιὸν ἐντέτηκέ μοι.
κἀπεί σ' ἐσεῖδον, οὔποτ' ἐκλήξω χαρᾶς
δακρυῤῥοοῦσα. πῶς γὰρ ἂν λήξαιμ' ἐγώ,
ἥτις μιᾷ σε τῇδ' ὁδῷ θανόντα τε,
καὶ ζῶντ' ἐσεῖδον; εἴργασαι δέ μ' ἄσκοπα.
ὥστ' εἰ πατήρ μοι ζῶν ἵκοιτο, μηκέτ' ἂν
τέρας νομίζειν αὐτό, πιστεύειν δ' ὁρᾶν.
ὅτ' οὖν τοιαύτην ἡμὶν ἐξήκεις ὁδόν,
ἄρχ' αὐτὸς, ὥς σοι θυμός. ὡς ἐγὼ μόνη
οὐκ ἂν δυοῖν ἥμαρτον. ἢ γὰρ ἂν καλῶς
ἔσωσ' ἐμαυτὴν, ἢ καλῶς ἀπωλόμην.

ὀρέ. σιγᾶν ἐπῄνεσ', ὡς ἐπ' ἐξόδῳ κλύω
τῶν ἔνδοθεν χωροῦντος.

ἠλέ. εἰσίτ' ὦ ξένοι.
ἄλλως τε καὶ φέροντες, οἷ' ἂν οὔτε τις
δόμων ἀπώσαιτ', οὔτ' ἂν ἡσθείη λαβών.

παι. ὦ πλεῖστα μῶροι, καὶ φρενῶν τητώμενοι,
πότερα παρ' οὐδὲν τοῦ βίου κήδεσθ' ἔτι,
ἢ νοῦς ἔνεστιν οὔτις ὑμὶν ἐγγενής;
ὅτ' οὐ παρ' αὐτοῖς, ἀλλ' ἐν αὐτοῖσιν κακοῖς
τοῖσιν μεγίστοις ὄντες, οὐ γινώσκετε.
ἀλλ' εἰ σταθμοῖσι τοῖσδε μὴ 'κύρουν ἐγὼ
πάλαι φυλάσσων, ἦν ἂν ὑμὶν ἐν δόμοις
τὰ δρώμεν' ὑμῶν πρόσθεν, ἢ τὰ σώματα.
νῦν δ' εὐλάβειαν τῶνδε προὐθέμην ἐγώ.
καὶ νῦν ἀπαλλαχθέντε τῶν μακρῶν λόγων,
καὶ τῆς ἀπλήστου τῆσδε σὺν χαρᾷ βοῆς,
εἴσω παρέλθεθ', ὡς τὸ μὲν μέλλειν, κακὸν
ἐν τοῖς τοιούτοις ἔστ', ἀπηλλάχθαι δ' ἀκμή.

ὀρέ. πῶς οὖν ἔχει τἀντεῦθεν εἰσιοῦσί μοι;

παι. καλῶς. ὑπάρχει γάρ σε μὴ γνῶναί τινα.

ὀρέ. ἤγγειλας, ὡς ἔοικεν, ὡς τεθνηκότα.

παι. εἷς τῶν ἐν ἅδου μάνθαν' ἐνθάδ' ὢν ἀνήρ.

ὀρέ. χαίρουσιν οὖν τούτοισιν; ἢ τίνες λόγοι;

παι. τελουμένων εἴποιμ' ἄν. ὡς δ' ἐν νῦν ἔχει,
καλῶς τὰ κείνων πάντα, καὶ τὰ μὴ καλῶς.

ἠλέ. τίς οὗτος ἔστ' ἀδελφέ; πρὸς θεῶν φάσον.
ὀρέ. οὐχὶ ξυνίεις;
ἠλέ. οὐδέ γ' ἐς θυμὸν φέρω.
ὀρέ. οὐκ οἶσθ' ὅτῳ μ' ἔδωκας εἰς χέρας ποτέ;
ἠλέ. ποίῳ; τί φωνεῖς;
ὀρέ. οὗ σοῦ Φωκέων πέδον
ὑπεξέπεμφθην σῇ προμηθείᾳ χεροῖν.
ἠλέ. ἦ κεῖνος οὗτος, ὅν ποτ' ἐκ πολλῶν ἐγὼ
μόνον προσηῦρον πιστὸν ἐν πατρὸς φόνῳ;
ὀρέ. ὅδ' ἐστί. μή μ' ἔλεγχε πλείοσιν λόγοις.
ἠλέ. ὦ φίλτατον φῶς, ὦ μόνος σωτὴρ δόμων
Ἀγαμέμνονος, πῶς ἦλθες; ἦ σὺ κεῖνος εἶ,
ὃς τόνδε κἄμ' ἔσωσας ἐκ πολλῶν πόνων;
ὦ φίλταται μὲν χεῖρες, ἥδιστον δ' ἔχων
ποδῶν ὑπηρέτημα. πῶς οὕτω πάλαι
ξυνών μ' ἔληθες, οὐδ' ἔφαινες, ἀλλά με
λόγοις ἀπώλλυς, ἔργ' ἔχων ἥδιστ' ἐμοί.
χαῖρ' ὦ πάτερ, πατέρα γὰρ εἰσορᾶν δοκῶ.
χαῖρ', ἴσθι δ' ὡς μάλιστά σ' ἀνθρώπων ἐγὼ
ἤχθηρα, κἀφίλησ' ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ.
παι. ἀρκεῖν δοκεῖ μοι. τοὺς γὰρ ἐν μέσῳ λόγους,
πολλαὶ κυκλοῦσι νύκτες, ἡμέραι τ' ἴσαι,
αἵ ταῦτά σοι δείξουσιν Ἠλέκτρα σαφῆ.
σφῷν δ' ἐννέπω γε τοῖν παρεστώτοιν, ὅτι
νῦν καιρὸς ἔρδειν. νῦν Κλυταιμνήστρα μόνη.
νῦν οὔτις ἀνδρῶν ἔνδον. εἰ δ' ἐφέξετον,
φροντίζεθ' ὡς ῥύρις τε καὶ σοφωτέροις
ἄλλοισι, τούτων πλείοσιν μαχούμενοι.
ὀρέ. οὐκ ἂν μακρῶν ἔθ' ἡμῖν οὐδὲν ἂν λόγων
Πυλάδη, τόδ' εἴη τοὔργον, ἀλλ' ὅσον τάχος
χωρεῖν ἔσω, πατρῷα προσκύσανθ' ἕδη
θεῶν, ὅσοι περ πρόπυλα ναίουσιν τάδε.
ἠλέ. ἄναξ Ἄπολλον, ἵλεως αὐτοῖν κλύε,
ἐμοῦ τε πρὸς τούτοισιν, ἥ σε πολλὰ δὴ
ἀφ' ὧν ἔχοιμι, λιπαρεῖ προὔστην χερί.
νῦν δ' ὦ Λύκει' Ἄπολλον, ἐξ οἵων ἔχω,
αἰτῶ, προπίτνω, λίσσομαι, γενοῦ πρόφρων.

Τίς οὗτος ἐστ' ἀδελφέ. οὐκ ἠρώτησε τοῦτο ὁρίσην πρότερον ἡ ἠλέκτρα ὑπὸ τῆς χαρᾶς. ἀλλ' ἐφύλαξε νῦν ὁ ποιητὴς εἰς τὸν ἀναγνωρισμόν.
Οὗ σοῦ Φωκέων πέδον. οὗ χεροῖν εἰς τὸ Φωκέων πέδον ὑπεξεπέμφθην, σῇ προμηθείᾳ. Αἵ ταῦτά σοι. τὰ κατ' ἐμέ φησι.

ΝΥΝ Κλυταιμνήστρα μόνη. ἐνταῦθα ἀνεκαλοῦνται τὸ χρήσιμον τῆς ἀτολμίας ἀγίας. Ἐφέξετον. μελλήσετε. Ἔθ' ἡμῖν οὐδὲν ἂν λόγων. τὸ οὐδὲν περιέλκει.

Λιπαρεῖ προὔστην χερί. αὐτὶ τοῦ λιπαρῶς, συνεχῶς. Ἐξ οἵων ἔχω. ὡς δυνάμεις ἔχω, λόγοις ἀξιοῦν.

εὐθύνειν. Τἀπιτίμια. τοὺς μισθούς. Ἴδεσθ' ὅπου προνέμεται. αὐτὶ τοῦ προβιβάζει. τοῦ ὀρέστου δὲ εἰσελθόντος, ὁ χορὸς ταῦτά φησιν. ἄλλως. εἰσεληλύθασι μὲν ἐνταῦθα οἱ περὶ ὀρέστην καὶ πυλάδην. ἔξω δὲ ἦσαν ὁ χορός φησι. καὶ τῆς ἠλέκτρας συνεισελθούσης αὐτοῖς. καὶ τὸ ἴδεσθε πρὸς ἀλλήλας φασὶν αἱ τοῦ χοροῦ. ἢ ὅτι ἔξω οὖσα ἡ ἠλέκτρα, λέγει πρὸς τὸν χορὸν τοὺς δύο στίχους. καὶ οὕτως εἰσέρχεται. ἔστι διάλειμμα ὥστε ἐξελθοῦσαν αὐτὴν ἔρχεσθαι τὸ ὦ φίλταται γυναῖκες. παρατήρει δὲ ὅτι διὰ μὲν τῆς τοῦ ἀγγέλου παρουσίας, προοικονομεῖ ὁ ποιητὴς ἔξω διατρίβειν τὴν κλυταιμνήστραν δι' ἃς προείπομεν αἰτίας. ἐνθάδε τῶν λόγων γενομένων πρὸς τὴν ἠλέκτραν ἐκ τοῦ ὀρέστου, οὐδὲν λείπεται εἰς τὸ ἀνελεῖν τὴν κλυταιμνήστραν, ἅπερ ἐν τῷ ἐμφανεῖ ὁ ποιητὴς οὐκ εἰσήγαγεν. Τὸ δυσέριστον αἷμα φυσῶν. οἷον ὁ ἄρης συναπελάζεται αὐτοῖς φυσῶν αἷμα καὶ φόνον. Δυσέριστον. τὸ δι' ἔριν γινόμενον κακόν, οὐχ ὡς κατηγοροῦσά φησι. ἐναντίον γὰρ τοῦ ἤθους τοῦ χοροῦ. ἀλλ' ὅτι τὰ τοιαῦτά ἐστι καὶ οὐχ ἡδέα τοῖς ἀνθρώποις. Ἄφυκτοι κύνες. ἤτοι εἰς τὸν ὀρέστην ἀποτείνεται ἐν τῷ, ἄφυκτοι κύνες, ἢ ἐπὶ τῶν ἐριννύων. εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκον αἱ ἐριννύες. ἃς οὐκ ἔστι φυγεῖν. Ὥστ' οὐ μακράν. οὐ περὶ τοῦ ὀνείρου τῆς κλυταιμνήστρας φησί. ἐπεὶ βίαιον. ἀλλὰ τοῦτό φησιν. ἃ κατὰ τὴν ἐμαυτῆς ὀνειροπόλουν, οὐκ εἰς μακρὰν ἔσται μετέωρα. ἀλλ' ἀληθῆ τελεσθήσεται. Παράγεται γὰρ ἐνέρων δολιόπους. ἡ ἐριννὺς ἀφόβως χωρεῖ. ἢ δαίμων τις ἁπλῶς βοηθὸς νεκρῶν. ἢ περὶ τοῦ ὀρέστου. παρέρχεταί φησιν ἔσω στέγης ὁ ὀρέστης. Ἐνέρων δ' ἀρωγός. ἤτοι τοῦ ἀγαμέμνονος, ἢ τῶν χθονίων θεῶν βοηθός. ὅ ἐστιν ὑπηρέτης. Ἀρχαιόπλουτα πατρὸς εἰς ἑδώλια, ἑδράσματα ἀρχαῖα. παλαιὰ οἰκήματα. Νεακόνητον αἷμα. τὸ ξίφος τὸ ἠκονημένον εἰς αἷμα καὶ φόνον. Ὁ Μαίας δὲ παῖς. ὁ ἑρμῆς αὐτὸν ἄγει πρὸς αὐτὸ τὸ τέρμα κατακρύψας σκότῳ τὸν ὑπ' αὐτοῦ γινόμενον λόγον. Ὦ φίλταται γυναῖκες. ἐξερχομένη ταῦτά φησιν. Ἡ μὲν ἐς τάφον. εἰς

ἡμῖν, ἀρωγὸς τῶνδε τῶν βουλευμάτων.
καὶ δεῖξον ἀνθρώποισι τἀπιτίμια
τῆς δυσσεβείας, οἷα δωροῦνται θεοί.
Χο. ἴδεσθ' ὅπου προνέμεται
τὸ δυσέριστον αἷμα φυσῶν Ἄρης.
βεβᾶσιν ἄρτι δωμάτων ὑπόστεγοι
μετάδρομοι κακῶν πανουργημάτων
ἄφυκτοι κύνες.
ὥς τ' οὐ μακρὰν ἔτ' ἀμμενεῖ
τοὐμὸν φρενῶν ὄνειρον αἰωρούμενον.
παράγεται γὰρ ἐνέρων
δολιόπους ἀρωγὸς εἴσω στέγας.
ἀρχαιόπλουτα πατρὸς εἰς ἑδράσματα
νεακόνητον αἷμα χειροῖν ἔχων.
ὁ Μαίας δὲ παῖς
Ἑρμῆς, ἐπάγει δόλον σκότῳ
κρύψας πρὸς αὐτὸ τέρμα, κοὐκέτ' ἀμμένει.
Ἠλέ. ὦ φίλταται γυναῖκες, ἄνδρες αὐτίκα
τελοῦσι τοὔργον. ἀλλὰ σῖγα πρόσμενε.
Χο. πῶς δή; τί νῦν πράσσουσιν;
Ἠλέ. ἡ μὲν, ἐς τάφον
λέβητα κοσμεῖ. τὼ δ' ἐφέστατον πέλας.
Χο. σὺ δ' ἐκτὸς ἦξας, πρὸς τί;

ἠλέ. φρουρήσουσ᾽, ὅπως
αἴγισθος ἡμᾶς μὴ λάθῃ μολὼν ἔσω.
κλυ. αἰαῖ αἰαῖ. ἰὼ στέγαι
φίλων ἔρημοι, τῶν δ᾽ ἀπολλύντων πλέαι.
ἠλέ. βοᾷ τις ἔνδον, οὐκ ἀκούετ᾽ ὦ φίλαι;
χο. ἤκουσ᾽ ἀνήκουστα δύ-
στανος, ὥστε φρῖξαι.
κλυ. οἴμοι τάλαιν᾽. αἴγισθε, ποῦ ποτ᾽ ὢν κυρεῖς;
ἠλέ. ἰδοὺ μάλ᾽ αὖ θροεῖ τις.
κλυ. ὦ τέκνον, ὦ τέκνον,
οἴκτειρε τὴν τεκοῦσαν.
ἠλέ. ἀλλ᾽ οὐκ ἐκ σέθεν
ᾠκτείρεθ᾽ οὗτος, οὐδ᾽ ὁ γεννήσας πατήρ.
χο. ὦ πόλις, ὦ γενεὰ τάλαινα. νῦν σε
μοῖρα καθημερία φθίνει.
κλυ. ὤμοι. πέπληγμαι.
ἠλέ. παῖσον εἰ σθένεις διπλῆν.
κλυ. ὤμοι μάλ᾽ αὖθις.
ἠλέ. εἰ γὰρ αἰγίσθῳ θ᾽ ὁμοῦ.
χο. τελοῦσιν ἀραί. ζῶσιν οἱ
γᾶς ὑποκείμενοι.
πολύῤῥυτον γὰρ αἷμ᾽ ὑπεξαιροῦσι τῶν
κτανόντων οἱ πάλαι θανόντες.
ἠλέ. καὶ μὴν πάρεισιν οἵδε. φοινία δὲ χεὶρ
στάζει θυηλῆς ἄρεος, οὐδ᾽ ἔχω λέγειν
Ὀρέστα, πῶς κυρεῖ.
ὀρέ. τἀν δόμοισι μὲν,
καλῶς, ἀπόλλων εἰ καλῶς ἐθέσπισε.
τέθνηκεν ἡ τάλαινα. μηκέτ᾽ ἐκφοβοῦ
μητρῷον ὥς σε λῆμ᾽ ἀτιμάσῃ ποτέ.
χο. παύσασθε. λεύσσω γὰρ
αἴγισθον ἐκ προδήλου.
ἠλέ. ὦ παῖδες, οὐκ ἄψορρον;
εἰσορᾶτέ που
τὸν ἄνδρ᾽ ἐφ᾽ ὑμῖν;
οὗτος ἐκ προαστίου
χωρεῖ γεγηθώς.
χο. βᾶτε κατ᾽ ἀντιθύρων ὅσον τάχιστα.

τὸ περιλειπόμενον τὸ ἐμὲ τοῦ ὀρέστου δοκοῦντι ἀπολωλέναι. ΣΥ Δ᾽ ἐκ τοῦ ς ἦξας πρὸς τί; ἐν ῥόπαις δῆλον ὅτι εἰσῆλθεν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν ἡ λέκτρα. Αἰαῖ. ἰὼ στέγαι. ὁ λόγος ἀποτείνεται εἰς αἴγισθον. ἔθος δὲ ἔχουσι τὰ πεπραγμένα ἔνδον ἀπαγγέλλειν τοῖς ἔξω οἱ ἄγγελοι. νῦν δὲ δι᾽ αὐτὸ μὴ διηγεῖσθαι ἐν τῷ δράματι οὐκ ἐπῄνεσε αὐτό. προκειμένου γὰρ τὸ κατὰ τὴν ἠλέκτραν ἐστὶ πάθος. νῦν μόνον βοώσης ἐν τῇ ἀναιρέσει τῆς κλυταιμνήστρας ὁ θεατὴς ἀκούει καὶ ἐναργέστερον τὸ πρᾶγμα γίνεται, ἢ δι᾽ ἀγγέλου σημαινόμενον. καὶ τὸ μὲν φορτικὸν διὸ ψέγεως ἀπέστη. τὸ δὲ ἐναργὲς οὐδὲν ἧσσον ἢ διὰ τῆς βοῆς ἐπραγματεύσατο. Βοᾷ τις ἔνδον. οἰκεῖον τὸ ἀσθένημα γυναικῶν. τὸ δὲ ἀνήκουστα. οὐχ ὡς καταγινωσκουσῶν τοῦ ὀρέστου φασὶν, ἀλλὰ πᾶν τὸ πρᾶγμα ἐκτρεπομένων. Ω πόλις ὦ γενεά. ὦ γενεὰ τοῦ οἴκου τούτου. κατὰ ταύτην σε τὴν ἡμέραν ἡ μοῖρα εἰς φθορὰν ἐλαττοῦσιν ἄγει τοῦ γένους. Τελοῦσιν ἀραί. αὗται τοῦ ἐπεξέρχονται αὐτούς. Ὑπεξαιροῦσιν. ἐκχέουσι τὸ αἷμα τῶν φονευσάντων οἱ φονευθέντες. Ἀπόλλων εἰ καλῶς ἐθέσπισεν. οἷον οὐκ ἀπ᾽ ἐμαυτοῦ ἐπιβαλλόμενος ἔπραξα. ἀλλὰ πειθόμενος τῷ θεῷ. Λεύσσω γὰρ αἴγισθον ἐκ προδήλου. οἷον ὑποστρέψαντα. μετεκέκλητο γὰρ ἴσως ὑπὸ κλυταιμνήστρας.

ΝΥΝ ΤΑ πρὶν εὖ θέμενοι. τὰ μὲν πρὶν εὖ θέμενοι τὰ κατὰ τὴν Κλυταιμνήστραν. ὡς καὶ ὑμῖν εὖ εἴη, τὰ κατὰ αἴγισθον. Δι' ὠτὸς ἂν παῦρα, μὴ ἀναπεπταμένως φθέγγεσθαι. ἀλλ' ἐλαφρῶς ἐν τῷ λαλεῖν δεῖ. μὴ δὲ μηκύνειν τὸν λόγον. Ὡς ἠπίως ἐννέπειν. γράφε τῷ νηπίῳ. ὡς ἂν μικρῶν παίδων ῥήματα, οὕτως αὐτῷ ἀφελῶς διαλέγεσθαι δεῖ μὴ ἀνακαλύπτοντας εὐθέως τὸ πεπονθὸς κατὰ τὸν οἶκον. Πρὸς ἄνδρα τόνδε συμφέροι· καθ' ὑπερβατόν. συμφέροι ἂν πρὸς τοῦτον τὸν ἄνδρα ὀλίγα δι' ὠτὸς αὐτῷ ἐννέπειν, ὡς ἂν ἀνοήτῳ διαλεγόμενον. λείπει δὲ τῷ, λόγῳ, διαλεγόμενον τῷ νηπίῳ. ἢ πρὸς αἰτιατικὴν μετακτέον· πρὸς τὸν ἄνδρα συμφέρει τὸ γρν ὡς πρὸς νήπιον ἐννέπειν ὀλίγα διὰ τοῦ ὠτός. ὅπως ἂν ἀπατηθεὶς ἐμπέσῃ εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς δίκης τὸν λάθρα καὶ αὐτῷ γινόμενον. Χαίροις ἂν εἴ σοι χαρτά. ὡς σαρκάζων λέγει τάδε. Δίδασκέ με. γράφεται μήνυέ μοι. Σιγᾶν ἄνωγα. κελεύει ὁ αἴγισθος ἐμφανῶς δείκνυσθαι τὸ σῶμα τοῦ ὀρέστου. οἱ δὲ ὑποδεικνύουσι τὸ τῆς κλυταιμνήστρας. Μηδὲ πρὸς βίαν. ἐὰν μὴ πείθηται πρὸς βίαν κολάσει τυχὼν, τότε φύσει φρένας καὶ εἴσεται ὅτι ἄμεινον ἦν πείθεσθαι τῷ κρατοῦντι. Ἄνευ φθόνου μὲν. οἷον ἐφθονήθη καὶ ἔπεσεν ὁ ὀρέστης. Εἰ δ' ἔπεστι νέμεσις οὐ λέγω. εἰ δὲ μεμφόμεθα τοῖς θεοῖς αὐτῷ συμβᾶσιν οὐ λέγω.

νῦν τὰ πρὶν εὖ θέμενοι, τὰ δ' ὡς πάλιν.
ὀρέ. θάρσει. τελοῦμεν ἡ νόσος.
ἠλέ. ἔπειγε νῦν.
ὀρέ. καὶ δὴ βέβηκα.
ἠλέ. τἀνθάδ' ἂν μέλοιτ' ἐμοί.
δι' ὠτὸς ἂν παῦρά γ' ὡς
ἠπίως ἐννέπειν,
πρὸς ἄνδρα τόνδε συμφέροι
λαθραῖον ὡς ὀρούσῃ πρὸς
δίκας ἀγῶνα.
αἰγ. τίς οἶδεν ὑμῶν ποῦ ποθ' οἱ Φωκεῖς ξένοι,
οὕς φασ' Ὀρέστην ἡμὶν ἀγγεῖλαι βίον
λελοιπόθ' ἱππικοῖσιν ἐν ναυαγίοις;
σέ τοι σὲ κρίνω, ναὶ σὲ τὴν ἐν τῷ πάρος
χρόνῳ θρασεῖαν, ὡς μάλιστά σοι μέλειν
οἶμαι, μάλιστα δ' ἂν κατειδυῖαν φράσαι.
ἠλέ. ἔξοιδα. πῶς γὰρ οὐχί; συμφορᾶς γὰρ ἂν
ἔξωθεν εἴην τῶν ἐμῶν τῆς φιλτάτης.
αἰγ. ποῦ δῆτ' ἂν εἶεν οἱ ξένοι, δίδασκέ με.
ἠλέ. ἔνδον. φίλης γὰρ προξένου κατήνυσαν.
αἰγ. ἦ καὶ θανόντ' ἤγγειλαν ὡς ἐτητύμως;
ἠλέ. οὔκ, ἀλλὰ κἀπέδειξαν, οὐ λόγῳ μόνον.
αἰγ. πάρεστ' ἄρ' ἡμῖν ὥστε κἀμφανῆ μαθεῖν;
ἠλέ. πάρεστι δῆτα, καὶ μάλ' ἄζηλος θέα.
αἰγ. ἦ πολλὰ χαίρειν μ' εἶπας οὐκ εἰωθότως.
ἠλέ. χαίροις ἄν, εἴ σοι χαρτὰ τυγχάνει τάδε.
αἰγ. σιγᾶν ἄνωγα, κἀναδεικνύναι πύλας
πᾶσιν Μυκηναίοισιν, Ἀργείοις θ' ὁρᾶν.
ὡς εἴ τις αὐτῶν ἐλπίσιν κεναῖς πάρος
ἐξῄρετ' ἀνδρὸς τοῦδε, νῦν ὁρῶν νεκρὸν,
στόμια δέχηται τἀμά, μηδὲ πρὸς βίαν
ἐμοῦ κολαστοῦ προστυχὼν, φύσῃ φρένας.
ἠλέ. καὶ δὴ τελεῖται τἀπ' ἐμοῦ. τῷ γὰρ χρόνῳ
νοῦν ἔσχον, ὥστε συμφέρειν τοῖς κρείττοσιν.
αἰγ. ὦ Ζεῦ, δέδορκα φάσμ' ἄνευ φθόνου μὲν οὐ
πεπτωκός. εἰ δ' ἔπεστι Νέμεσις, οὐ λέγω.
χαλᾶτε πᾶν κάλυμμ' ἀπ' ὀφθαλμῶν, ὅπως
τὸ συγγενές τοι κἀπ' ἐμοῦ θρήνων τύχῃ.

ὀρέ. Αὐτὸς σὺ βάσταζ', οὐκ ἐμὸν τόδ', ἀλλὰ σὸν
τὸ ταῦθ' ὁρᾶν τε, καὶ προσηγορεῖν φίλως.
αἰγ. Ἀλλ' εὖ παραινεῖς, κἀπιπείσομαι. σὺ δὲ
εἴ που κατ' οἶκόν μοι Κλυταιμνήστρα, κάλει.
ὀρέ. Αὕτη πέλας σοῦ. μηκέτ' ἄλλοσε σκόπει.
αἰγ. Οἴμοι, τί λεύσσω.
ὀρέ. Τίνα φοβῇ; τίν' ἀγνοεῖς;
αἰγ. Τίνων ποτ' ἀνδρῶν ἐν μέσοις ἀρκυστάτοις
πέπτωχ' ὁ τλήμων.
ὀρέ. Οὐ γὰρ αἰσθάνῃ πάλαι
ζῶν ροῖς θανοῦσιν οὕνεκ' αὐ ταυδ' ἂς ἴσα; — ΤΟΙΣ ζῶσι. γρ. ὀρέστη.
αἰγ. Οἴμοι, ξυνῆκα τοὔπος. οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως
ὅδ' οὐκ Ὀρέστης ἔσθ' ὁ προσφωνῶν ἐμέ.
ὀρέ. Καὶ μάντις ὢν ἄριστος, ἐσφάλλου πάλαι.
αἰγ. Ὄλωλα δὴ δείλαιος. ἀλλά μοι πάρες
κἂν σμικρὸν εἰπεῖν.
ἠλέ. Μὴ πέρα λέγειν ἔα
πρὸς θεῶν ἀδελφὲ, μηδὲ μηκύνειν λόγους.
,, Τί γὰρ βροτῶν ἂν σὺν κακοῖς μεμιγμένων
,, Θνήσκειν ὁ μέλλων, τοῦ χρόνου κέρδος φέροι.
ἀλλ' ὡς τάχιστα κτεῖνε, καὶ κτανὼν, πρόθες
ταφεῦσιν, ὧν τόνδ' εἰκός ἐστι τυγχάνειν.
ἄποπτον ἡμῶν, ὡς ἐμοὶ τόδ' ἂν κακῶν
μόνον γένοιτο τῶν πάλαι λυτήριον.
ὀρέ. Χωροῖς ἂν εἴσω σὺν τάχει. λόγων γὰρ οὐ
νῦν ἐστὶν ἀγὼν, ἀλλὰ σῆς ψυχῆς πέρι.
αἰγ. Τί δ' ἐς δόμους ἄγεις με; πῶς τόδ' εἰ καλὸν
τοὔργον, σκότου δεῖ, κοὐ πρόχειρος εἶ κτανεῖν;
ὀρέ. Μὴ τάσσε. χώρει δ' ἔνθαπερ κατέκτανες
πατέρα τὸν ἁμὸν, ὡς ἐν ταὐτῷ θάνῃς.
αἰγ. Ἦ πᾶσ' ἀνάγκη τήνδε τὴν στέγην ἰδεῖν
τά τ' ὄντα, καὶ μέλλοντα Πελοπιδῶν κακά.
ὀρέ. Τὰ γοῦν σ', ἐγώ σοι μάντις εἰμὶ τῶνδ' ἄκρος.
αἰγ. Ἀλλ' οὐ πατρῴαν τὴν τέχνην ἐκόμπασας.
ὀρέ. Πόλλ' ἀντιφωνεῖς, ἡ δ' ὁδὸς βραδύνεται.
ἀλλ' ἕρφ'.
αἰγ. Ὑφηγοῦ.

ΜΗ πέρα λέγειν ἔα. δόλιος γὰρ καὶ ἀπίθανος διατριβὴ πρὸς τῷ τέλει ἐκτείνειν λόγους.

Πρόθες ταφεῦσιν. ὧν τόνδ' εἰκός ἐστι τυγχάνειν. ἤγουν οἰωνοῖς καὶ κυσὶ πρόθες αὐτόν. Ὡς ἐμοὶ τόδ' ἄν. τὸ ἄταφον αὐτὸν ἐκριφθῆναι. Μὴ τάσσε. μὴ ἐπίτασσε. Χώρει δ' ἔνθαπερ κατέκτανες. πρόφασιν ἱκανὴν εὗρε τοῦ μὴ ἐν τῷ ἐμφανεῖ φονεῦσαι αὐτόν.

ὀρέ. σοὶ βαδιστέον πάρος.
αἴγι. ἦ μὴ φύγω σε.
ὀρέ. μὴ μὲν οὖν καθ' ἡδονὴν
θάνῃς. φυλάξαι δεῖ με τοῦτό σοι πικρόν.
,, Χρῆν δ' εὐθὺς εἶναι τήνδε τοῖς πᾶσιν δίκην,
,, Ὅστις πέρα πράσσειν γε τῶν νόμων θέλει,
,, Κτείνειν. τὸ γὰρ πανοῦργον, οὐκ ἂν ἦν πολύ.
χο. ὦ σπέρμ' Ἀτρέως, ὡς πολλὰ παθὸν
δ' ἐλευθερίας μόλις ἐξῆλθες,
τῇ νῦν ὁρμῇ
τελεωθέν.

ΩΣ πολλὰ παθόν. ἀντὶ τοῦ μετὰ πολλῶν καμάτων μόλις ἠλευθερώθης.

ΤΕΛΟΣ ΗΛΕΚΤΡΑΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΟΙΔΙΠΟΔΟΣ ΤΥΡΑΝΝΟΥ ἔμμετρος τοῦ Ἀριστοφάνους.

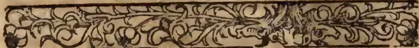
Λιπὼν Κόρινθον Οἰδίπους, πατρὸς νόθος
Πρὸς τῶν ἁπάντων λοιδορούμενος ξένος,
Ἦλθεν πυθέσθαι πυθικῶν θεσπισμάτων.
Ζητῶν ἑαυτὸν, καὶ γένους φυτοσπόρον.
Εὑρὼν δὲ τλήμων ἐν στεναῖς ἀμαξιτοῖς
Ἄκων ἔπεφνε Λάιον γεννήτορα.
Σφιγγὸς δὲ δεινῆς θανάσιμον λύσας μέλος,
Ἤσχυνε μητρὸς ἀγνοουμένης λέχος.
Λοιμὸς δὲ Θήβας εἷλε, καὶ νόσος μακρά.
Κρέων δὲ πεμφθεὶς δελφικὴν πρὸς ἑστίαν,
Ὅπως πύθηται τοῦ κακοῦ παυστήριον,
Ἤκουσε φωνῆς μαντικῆς θεοῦ πάρα,
Τὸν Λαΐειον ἐκδικηθῆναι φόνον.
Ὅθεν μαθὼν ἑαυτὸν Οἰδίπους τάλας,
Διπλαῖς τε χερσὶν ἐξανάλωσεν κόρας.
Αὐτὴ δὲ μήτηρ, ἀγχόναις διώλετο.

ΔΙΑ ΤΙ ΤΥΡΑΝΝΟΣ ΕΠΙΓΕΓΡΑΠΤΑΙ.

Ὁ τύραννος Οἰδίπους, ἐπὶ διακρίσει θατέρου ἐπιγέγραπται. χαριέντως δὲ τύραννον ἅπαντες αὐτὸν ἐπιγράφουσιν, ὡς ὑπερέχοντα πάσης τῆς Σοφοκλέους ποιήσεως, καίπερ ἡττηθέντα ὑπὸ Φιλοκλέους, ὥς φησι Δικαίαρχος. εἰσὶ δὲ καὶ οἱ πρότερον αὐτὸν οὐ τύραννον ἐπιγράφοντες, διὰ τοὺς χρόνους τῶν διδασκαλιῶν, καὶ διὰ τὰ πράγματα. ἀλήτην γὰρ καὶ πηρὸν Οἰδίποδα τὸν ἐπὶ Κολωνῷ εἰς τὰς Ἀθήνας ἀφικνεῖσθαι. ἴδιον δέ τι πεπόνθασιν οἱ μεθ' Ὅμηρον ποιηταὶ, τοὺς πρὸ τῶν Τρωικῶν βασιλεῖς τυράννους προσαγορεύοντες, ὀψέ ποτε τοῦδε τοῦ ὀνόματος εἰς τοὺς Ἕλληνας διαδοθέντος, κατὰ τοὺς Ἀρχιλόχου χρόνους, καθάπερ Ἱππίας ὁ σοφιστής φησιν. Ὅμηρος γοῦν τὸν πάντων παρανομώτατον Ἔχετον, βασιλέα φησὶ, καὶ οὐ τύραννον, Εἰς Ἔχετον βασιλῆα βροτῶν δηλήμονα. προσαγορευθῆναι δέ φασι τὸν τύραννον ἀπὸ τῶν Τυῤῥηνῶν. χαλεποὺς γάρ τινας περὶ λῃστείαν τούτους γενέσθαι. οἱ δὲ, λέγουσιν αὐτὸν ὠνομάσθαι ἀπὸ Τύρου πόλεως. εἴρηται δὲ τύραννος κατὰ τὸ ἔτυμον, οἱονεὶ τύρων τοὺς λαοὺς, καὶ ἀνίας ἐπιφέρων, καὶ τὸ ῥεῦον δόλοις κατὰ τῶν ὑπ' αὐτόν. ὅτι δὲ νεώτερον τὸ τοῦ τυράννου ὄνομα, δῆλον. οὔτε γὰρ Ὅμηρος, οὔτε Ἡσίοδος, οὔτε ἄλλος οὐδεὶς τῶν παλαιῶν, τύραννον ἐν τοῖς ποιήμασιν ὀνομάζει, ὁ δ' Ἀριστοτέλης ἐν Κυμαίων πολιτείᾳ, τοὺς τυράννους φησὶ, τὸ πρότερον αἰσυμνήτας προσαγορεύεσθαι. εὐφημότερον γ' ἐκεῖνο τοὔνομα.

ΧΡΗΣΜΟΣ ΔΟΘΕΙΣ ΛΑΙΩ ΤΩ ΘΗΒΑΙΩ.

Λάϊε Λαβδακίδη, παίδων γένος ὄλβιον αἰτεῖς;
Δώσω τοι φίλον υἱόν. ἀτὰρ πεπρωμένον ἐστὶ
Σοῦ παιδὸς χείρεσσι λιπεῖν φάος. ὡς γὰρ ἔνευσε
Ζεὺς Κρονίδης Πέλοπος στυγεραῖς ἀραῖσι πιθήσας,
Οὗ φίλον ἥρπασας υἱόν. ὁ δ' ηὔξατό σοι τάδε πάντα.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ.

Ὦ ΤΕΚΝΑ Κάδμου τοῦ πάλαι νέα τροφή. φιλόδημον καὶ προνοητικὸν τοῦ κοινοῦ συμφέροντος τὸ τοῦ Οἰδίποδος ἦθος. καὶ εὔνοιαν ἔχον ἀπὸ τοῦ πλήθους, δι' ὧν αὐτοὺς ὑπηρέτησεν. εἰκότως δὲ κέχρηται τῷ τέκνα ὡς περὶ πατήρ. νέοι ὄντες νῦν ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου Κάδμου. οἰκτρὸν δὲ τὸ, νέα. Ὦ τέκνα. ἐμά. Κάδμου. Κάδμου τοῦ πρὸ μακροῦ γεγονότος ἀπόγονοι, νῦν βλαστήσαντες. Τροφή. ἀνατροφή. ἣν ἀνατρέφει τις τινά, ἢ ἣν ἀνατρέφεταί τις ὑπό τινος, ἐνταῦθα δὲ νέαν ἀνατροφὴν λέγει τοὺς ἀνατραφέντας νῦν. τὸ δὲ προοίμιον τοῦτ' ἔστι προσφωνητικόν.

Τέκνα Κάδμου τοῦ πάλαι νέα τροφή,
τίνας ποθ' ἕδρας τάσδε μοι θοάζετε
ἱκτηρίοις κλάδοισιν ἐξεστεμμένοι;
πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει,
ὁμοῦ δὲ παιάνων τε, καὶ στεναγμάτων.
ἁγὼ δικαιῶν μὴ παρ' ἀγγέλων, τέκνα,
ἄλλων ἀκούειν, αὐτὸς ὧδ' ἐλήλυθα,
ὁ πᾶσι κλεινὸς Οἰδίπους καλούμενος.

Τίνας πόθ' ἕδρας. ποδαπὸν τὸ ποτέ. τίνες εἰσὶν αἱ καθέδραι αὗται, ἃς κάθησθε χάριν ἐμοῦ, κάθημαι τήνδε τὴν καθέδραν, καὶ βαδίζω ταύτην τὴν ὁδόν, καὶ ὑβρίζω τοιαῦτα τινά, τὸν αὐτὸν ἔχουσι σχηματισμὸν τῷ λέγω λόγον, καὶ γράφω γραφὴν καὶ τοῖς τοιούτοις. Ἐμοὶ δὲ εἰκότως εἴρηκεν δι' αὐτὸν γὰρ ἐκάθηντο. Θοάζετε. κατὰ διάλεκτον. ἀντὶ τοῦ θάσσετε. ἢ θεῶς προκάθησθε. ἱκτηρίοις κλάδοισιν. ἀντὶ τοῦ τοῖς ἱκτηρίοις. τὸ δὲ ἐξεστεμμένοι. ἀντὶ τοῦ κεκοσμημένοι. εἰώθασι γὰρ τὸ στέφειν χρῆσθαι ἀντὶ τοῦ κοσμεῖν. στέμμα δέ ἐστι τὸ προσειλημμένον ἔριον τῷ θαλλῷ. Πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων. οἱ μὲν μηδὲν πεπονθότες ἐπὶ ἀποτροπῇ τοῦ κακοῦ θύουσι, καὶ παιᾶνας ᾄδουσιν. οἱ δὲ ἐπταικότες, ἐπὶ τοῖς οἰκείοις κακοῖς ἀποιμώζουσιν. τὸ δὲ ὁμοῦ ἐπὶ συνάπτει δύο κώλων λεγόμενον ἐπὶ τοῦ προτέρου κώλου δύναται λείπεσθαι ἐπὶ τοῦ δευτέρου, ὥσπερ τὸ ἅμα, καὶ ὁ καὶ, σύνδεσμος, καθ' ὃ λέγεται ἐνταῦθα ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει, ὁμοῦ δὲ παιάνων. Ἁγὼ δικαιῶν. οὐ δι' ἀγγέλων μαθεῖν τὴν αἰτίαν ἠξίωσα. ἀλλ' αὐτὸς παραγενόμενος προσκηδόμενος ὑμῶν ὁ πᾶσι κλεινός. ἢ πᾶσι τοῖς ἐπιτηδεύμασιν, ἢ ὑπ' ἀνθρώπων. πιθανῶς δὲ τὸ ὄνομα τοῦ προλογίζοντος ἐδήλωσεν. ἅμα τε καὶ εἰς ἐπιθυμίαν φέρει τὸν θεατὴν τῶν περὶ τοῦ Οἰδίποδος. οὐκ εὐθὺς δὲ τὰς αἰτίας τοῦ λόγου ἐπάγει ἀλλὰ ταμιεύεται κατὰ βραχὺ ἐν καιρῷ ἐνθήσειν. καλῶς δὲ οὐ δι'

ἀγγέλων ἀπαγγέλλῃ· ἵνα διὰ λεγομένου αὐτοῦ ἐκ δελφῶν εἰσαγάγῃ τὸν κρέοντα.

Α Ἀλλ᾽ ὦ γεραιέ. εὐτάκτως ἑκάστῳ τὸ δέον ἀπένειμε. διὰ μὲν τῶν παίδων τὸν οἶκτον τῆς ἱκετείας, διὰ δὲ τοῦ πρεσβύτου, ἡ πρὸς βασιλέα ἀπόκρισις. εἰς γὰρ τοῦτο ἀπρεπὲς τὸ τῶν νέων πρόσωπον. δεδήλωται δὲ ἡμῖν τὸ χρήσιμον τῆς παρουσίας τοῦ γέροντος. Τίνι τρόπῳ. ἀντὶ τοῦ ποίᾳ προφάσει ἱκετεύετε. εἶτα ἐπιφέρει τὰς αἰτίας. ἢ γὰρ διὰ δέος κολάσεως. ἢ παθόντες ἐξ ἀδικίας τυχεῖν ἀξιοῦτε. ὅπερ ἐδήλωσε διὰ τοῦ στέρξαντες. οἷον ἤδη πεπονθότες.

Δ Δυσάλγητος. σκληρός. δυσμετάκλαστος. ἀναλγής. ἀπαθής. ἀνηλεής. ἴσως τὸ ἀνάλγητος καὶ σκληρός. Τοιάνδε ἕδραν. ἀνθρώπους οὕτω καθημένους ἐλεεινῶς.

Α Ἀλλ᾽ ὦ κρατύνων. ἐν τῷ πρώτῳ λόγῳ ἔγνωκα μὲν τὸ ὄνομα τοῦ Οἰδίποδος, καὶ ὅτι παιᾶνες εἰσὶν ἐν τῇ πόλει. νῦν δὲ διὰ τῆς ἐντέχνου ἐπεξεργασίας, ὅτι καὶ βασιλεὺς καὶ τὴν αἰτίαν τῶν παιάνων. προαγωγὸν δὲ εἰς πειθὼ τὸ προοίμιον. Ἡλίκοι προσήμεθα. τοῦτο καὶ τὴν ἡλικίαν σημαίνει καὶ δυσωπητικόν πως τυγχάνει. ὡς γὰρ ἐπὶ θεοῦ βωμοῖς πάρεισιν. ἐπὶ δὲ πρὸς τῶν βασιλείων ἱδρυμένους. τὸ ἡλίκος δὲ πρὸς τὸ τηλικὸς δέχεται τὴν ἀναφοράν, λέγεται δὲ καὶ ἀμφότερα τὴν ἡλικίαν κυρίως, οἷον τηλικὸς δὲ ἐστὶν, ἀντὶ τοῦ τοσοῦτος τὴν ἡλικίαν, καὶ ἀπὸ τούτου ἐπὶ μεγέθους ἁπλῶς. ἔστι δὲ αὕτη προκατάστασις καὶ δήλωσις τῶν συμβάντων αὐτοῖς ἐκ τοῦ λοιμοῦ. Βωμοῖσι. ναοῖσι. βωμὸς τὸ οἰκοδόμημα ἐν ᾧ ἔθυον, ἀπὸ μέρους βωμὸς καὶ ὁ περιέχων τοῦτον ναός, βωμὸς καὶ ἐν ᾧ τὰ ἅρματα ἐτίθετο, ὡς παρ᾽ ὁμήρῳ, Ἅρματα δ᾽ ἂμ βωμοῖσι τίθει, ναὸς καὶ ἱερὸν πᾶν τὸ οἰκοδόμημα, ὑφ᾽ οὗ περιέχεται ὁ βωμός. πρόναον ἔμπροσθεν τοῦ ναοῦ. τέμενος ἐν ᾧ καθιδρύετο τὸ ἄγαλμα. λέγεται τέμενος ἁπλῶς, καὶ ὁ ἀποκεκομμένος καὶ ἀνατεθειμένος τόπος τινί.

Π Πτέσθαι. ἀντὶ τοῦ βαδίζειν. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν νεοττῶν. τὸ δέ. Σὺν γήρᾳ βαρεῖς. ἐφ᾽ ἑαυτοῦ τῷ πληθυντικῷ ἐχρήσατο, καὶ τὸ ἱερεῖς ὁμοίως. βαρὺς δὲ ἐνίοτε μὲν λέγεται τῆς ψυχῆς, ὡς ἐν τῷ τοιαῦτα ἀνὴρ Λυσοργος ἐν γήρᾳ βαρύς. ἐνίοτε δὲ ἐπὶ τοῦ σώματος ὡς ἐνταῦθα. Λεκτοί. τὸ λεκτοί, τάχα μὲν εἰς σύστασιν τῶν παίδων. τάχα δὲ καὶ δημοσίαν ἐκφαίνει τὴν ἐκπομπήν. ὡς ἐπιλεχθεῖσαν, καὶ πεμφθεῖσαν παρὰ τοῦ κοινοῦ.

ἀλλ᾽ ὦ γεραιέ, φράζ᾽, ἐπεὶ πρέπων ἔφυς
πρὸ τῶνδε φωνεῖν, τίνι τρόπῳ καθέστατε,
δείσαντες, ἢ στέρξαντες; ὡς θέλοντος ἂν
ἐμοῦ προσαρκεῖν πᾶν. δυσάλγητος γὰρ ἂν
εἴην, τοιάνδε μὴ οὐ κατοικτείρων ἕδραν.
ἀλλ᾽ ὦ κρατύνων Οἰδίπους χώρας ἐμῆς,
ὁρᾷς μὲν ἡμᾶς ἡλίκοι προσήμεθα
βωμοῖσι τοῖς σοῖς. οἱ μὲν, οὐδέπω μακρὰν
πτέσθαι σθένοντες. οἱ δὲ, σὺν γήρᾳ βαρεῖς
ἱερῆς. ἐγὼ μὲν, Ζηνός. οἱ δέ τ᾽ ἠιθέων
λεκτοί. τὸ δ᾽ ἄλλο φῦλον ἐξεστεμμένον,

Πρός τε

Πρός τε Παλλάδος διπλοῖς ναοῖς. δύο ἱερὰ ἐν ταῖς Θήβαις ἵδρυται τῇ Ἀθηνᾷ. τὸ μὲν, Οἰκαίας, τὸ δὲ, Ἰσμηνίας. οἱ δὲ οὕτως. τὸ μὲν Ἀλαλκομενείας, τὸ δὲ, Καδμείας. τινὲς δὲ τὸ τῆς Ἀλαλκομενείας οὐκ ἐν Θήβαις, ἀλλ' ἐν κώμῃ εἶναί φασιν. Ἐπ' Ἰσμηνοῦ τε μαντείᾳ σποδῷ. καὶ γὰρ ἔστι παρὰ τῷ Ἰσμηνῷ Ἀπόλλωνος ἱερόν. Διό φησι μαντείᾳ σποδῷ. ἀντὶ δὲ τοῦ βωμῷ. ὅτι διὰ τῶν ἐμπύρων ἐμαντεύοντο οἱ ἱερεῖς ὡς φησι Φιλόχορος.

ἀγοραῖσι θακεῖ, πρός τε Παλλάδος διπλοῖς
ναοῖς, ἐπ' Ἰσμηνοῦ τε μαντείᾳ σποδῷ.
πόλις γὰρ ὥσπερ καὐτὸς εἰσορᾷς, ἄγαν
ἤδη σαλεύει, κἀνακουφίσαι κάρα
βυθῶν ἔτ' οὐχ οἵα τε φοινίου σάλου.
φθίνουσα μὲν κάλυξιν ἐγκάρποις χθονός,
φθίνουσα δ' ἀγέλαις βουνόμοις, τόκοισί τε
ἀγόνοις γυναικῶν, ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς
σκήψας ἐλαύνει λοιμὸς ἔχθιστος πόλιν,
ὑφ' οὗ κενοῦται δῶμα Καδμεῖον. μέλας
δ' Ἅιδης στεναγμοῖς καὶ γόοις πλουτίζεται.
θεοῖσι μέν νυν οὐκ ἰσούμενόν σ' ἐγώ,
οὐδ' οἵδε παῖδες, ἑζόμεσθ' ἐφέστιοι,
ἀνδρῶν δὲ πρῶτον ἔν τε συμφοραῖς βίου
κρίνοντες, ἔν τε δαιμόνων ξυναλλαγαῖς.
ὅς γ' ἐξέλυσας ἄστυ Καδμεῖον μολών,
σκληρᾶς ἀοιδοῦ δασμὸν, ὃν παρείχομεν.
καὶ ταῦθ' ὑφ' ἡμῶν οὐδὲν ἐξειδὼς πλέον,

Μαντείᾳ σποδῷ. μαντικῇ. χρησμὸς μὲν ὁ τῶν θεῶν, μαντεία δὲ καὶ μάντευμα, τὸ ἀπὸ μάντεων ἀνθρώπων, ἐνταῦθα δὲ τὸ ἁπλοῦν ἀντὶ τοῦ κτητικοῦ. Ἤδη σαλεύει. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν χειμαζομένων νεῶν. Φθίνουσα μὲν κάλυξι. τοῖς βλαστήμασιν. οὐ μόνον ἀφορίαν φησὶν εἶναι τῆς γῆς, ἀλλὰ καὶ τοὺς πεφυκότας καρποὺς διαφθείρεσθαι ὑπὸ τοῦ λοιμοῦ. Ἀγόνοις. κακογόνοις. Πυρφόρος θεός. ὁ λοιμὸς ὁ πυρετοφόρος. τὸν γὰρ πυρετὸν, πῦρ καλοῦσι, καὶ τὸ ἐναντίον, ὡς Ὅμηρος. καί τε φέρει πολλὸν πυρετόν. Σκήψας. ἐπιβαλών. Δῶμα Καδμεῖον. περιφραστικῶς ἡ πόλις. ἢ ἀντὶ τοῦ τὰ σώματα πάντα τὰ τῆς πόλεως. Ἀνδρῶν δὲ πρῶτον. οὐ μόνον τὸν ὡς βασιλέως δέοντι, ἀλλὰ καὶ σοφοῦ. κατὰ βραχὺ δὲ παρεμβάλλει ἡμῖν ὁ ποιητὴς τὰ περὶ ἱστορίας τοῦ Οἰδίποδος. Συμφοραῖς. ταῖς βιωτικαῖς συντυχίαις.

Ἔν τε δαιμόνων συναλλαγαῖς. καὶ ἐν ταῖς πρὸς τὸ θεῖον κοινωνίαις καὶ φιλίαις. τὸ στοχάζεσθαι περὶ τῶν θεῶν διανοίας. ἐκ τούτου δὲ παθητικωτέραν τὴν τραγῳδίαν ποιεῖ, ὅταν ὁ τοιοῦτος εἶναι νομιζόμενος, φανῇ καινοῖς μύσεσιν ἔνοχος. Ὅς γ' ἐξέλυσας ἄστυ Καδμεῖον μολών. ὅστε μολὼν ἄστυ Καδμεῖον. ἵνα καὶ ἡ ἀπὸ ξένης αὐτοῦ ἄφιξις δηλωθῇ. Σκληρᾶς ἀοιδοῦ. ὅτι τὸ ἀοιδοῦ εὔφημόν ἐστι, προσέθηκε σκληρᾶς. ὅ ἐστι δυσκόλου. Δασμὸν. τὸ αἴνιγμα. ἢ φονικῆς. Οὐδὲν ἐξειδὼς πλέον. οὐδὲν πλέον εἰδὼς, οὐδὲν εἰς προσθήκην τῆς σῆς γνώσεως. Τὸ πλέον οὕτω τιθέμενον οὐ πλεονασμὸν τίθεται, ἀλλ' ἔχον ἀεὶ ὅτι ἀποδοθήσεται, οἷον σπουδάσας οὐδὲν πλέον ἤνυσα, ἀντὶ τοῦ οὐδὲν πλέον τῆς σπουδῆς, καὶ δένδρεσιν ἐκάρπισ' οὐδὲν πλέον, τῆς ἐκκαρπίας δηλονότι, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως.

ΟΥΔ' ἐκδιδαχθείς. οἷον οὐ προακούσας παρ' ἡμῶν τὸν τρόπον τῶν αἰνιγμάτων. ὅτι συνελάμβανέ πως σοι πρὸς τὴν λύσιν ὡς πρὸς θεοφιλῆ ὄντα καὶ εὐτυχῆ ἀπαντῶσι. παραιτεῖται δὲ ἡ λέξις. ἢ ἡ ὑπό. Προσθήκῃ. συμβολῇ. ἐπικουρίᾳ. Ὀρθῶσαι βίον. ἀνορθῶσαι, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κλινομένων, ὅταν αὐτά τις ἀνορθοῖ. Ὦ κράτιστον πᾶσιν Οἰδίπου κάρα. ἡ ὑπὲρ πάντων κράτιστος εἶναι ὑπολαμβανόμενος. ἢ πᾶσι τοῖς προειρημένοις. τύχῃ. συνέσει. θεοφιλίᾳ. Πρόστροποι. προσπεπτωκότες. προστετραμμένοι. ἴσως δὲ τοῦτο εἰπὼν ὁ ὑποκριτὴς προσπίπτει πρὸς τοὺς πόδας τοῦ ἄρχοντος. Φήμην. χρησμόν. τὸ μὲν θεῶν χρησμὸς ἀπαντᾷ οἰκείως, τὸ δὲ τοῦ ἀνδρὸς πρὸς τὸ ἀκούεται ἡ μαντεία κατ' ἀναλογίαν. Ὡς τοῖσιν ἐμπείροισιν· ἐν τοῖς ἐμπείροις. τὰς συντυχίας. καὶ τὰς ἀποβάσεις τῶν βουλευμάτων ὁρῶ ζώσας καὶ οὐκ ἀπολλυμένας. οὐ σφάλλεται. ἀλλὰ τὸ ἀποβησόμενον στοχάζεται καλῶς. Ζώσας. ἐνεργησάσας. Ἴθ' ὦ βροτῶν ἄριστ'. διεξελθὼν τὰ περὶ πόλεως κακά, καὶ ὅτι ἱκανός ἐστιν ἐννοῆσαι

οὐδ' ἐκδιδαχθείς, ἀλλὰ προσθήκῃ θεοῦ
λέγῃ, νομίζῃ θ' ἡμὶν ὀρθῶσαι βίον.
νῦν τ' ὦ κράτιστον πᾶσιν Οἰδίπου κάρα,
ἱκετεύομέν σε πάντες οἵδε πρόστροποι,
ἀλκήν τιν' εὑρεῖν ἡμὶν, εἴτε του θεῶν
φήμην ἀκούσας, εἴτ' ἀπ' ἀνδρὸς οἶσθά του,
ὡς τοῖσιν ἐμπείροισι καὶ τὰς ξυμφορὰς
ζώσας ὁρῶ μάλιστα τῶν βουλευμάτων.
ἴθ' ὦ βροτῶν ἄριστ', ἀνόρθωσον πόλιν.
ἴθ', εὐλαβήθηθ', ὡς σὲ νῦν μὲν ἥδε γῆ,
σωτῆρα κλῄζει τῆς πάρος προθυμίας.
ἀρχῆς δὲ τῆς σῆς μηδαμῶς μεμνώμεθα,
στάντες τ' ἐς ὀρθὸν, καὶ πεσόντες ὕστερον.
ἀλλ' ἀσφαλείᾳ τήνδ' ἀνόρθωσον πόλιν,
ὄρνιθι γὰρ καὶ τὴν τότ' αἰσίῳ τύχην
παρέσχες ἡμῖν. καὶ τανῦν ἴσος γενοῦ.

ἀπαλλαγὴν, ἐπάγει ὅτι, καὶ χρήσιμον σῶσαι τὴν πόλιν. μᾶλλον δὲ κινδυνεύσεις τὸ ἀμελῆσαι. ἴθι οὖν καὶ εὐλαβήθητι, μὴ τὴν ὑπάρχουσαν δόξαν ἐπὶ τῇ εὐεργεσίᾳ ἀπολέσῃς. πάνυ δὲ αἰδημόνως οὐκ εἶπεν ὅτι οὐκ ἔτι τιμήσει σε ἡ πόλις. ἀλλὰ τοῦτο τῇ εὐχῇ τὸ ὅλον κατέθηκεν. εἰώθαμεν δὲ καὶ τῶν ἀτυχημάτων καὶ τῶν εὐημεριῶν μνημονεύειν καθὼς ἄρχοντες ἀποβῶσιν. ἔασον οὖν φησιν ἀκέραιον τὴν προγεγενημένην σοι δόξαν. ἵνα αὐτὸ τοῦτο λέγωμεν, ὅτι ἐπὶ Οἰδίποδος τῆς σφιγγὸς ἀπαλλαγέντες, εὖ διαπεπόναμεν. Ἀρχῆς δὲ τῆς σῆς. ὧν κατ' ἀρχὰς ἐποίησας οὐδαμῶς μεμνησόμεθα. Ἀλλ' ἀσφαλείᾳ. γνώμῃ ἀσφαλεῖ, καὶ ἐχυρᾷ εὐβουλίᾳ, τὸ ἐμπεσὸν κακὸν τῇ πόλει ἀνόρθωσον. Ὄρνιθι αἰσίῳ. μαντείᾳ εὐσυμβόλῳ. ὄρνιθας ἁπλῶς μὲν πάντα τὰ πετόμενα, ἰδίως δὲ οἱ εἰς μαντείαν συντείνοντες, ἀφ' οὗ ἔλεγον καὶ πᾶν τὸ εἰς μαντείαν συντεῖνον ὄρνιν, οἷον πταρμὸν ἢ παλμὸν ἢ τοιοῦτόν τι, οὐ μόνον δὲ τὰ εἰς μαντείαν συντείνοντα ἀλλ' ἤδη καὶ αὐτὴν ἁπλῶς τὴν μαντείαν ὄρνιν καλοῦσι, καθ' ὃ λέγεται ἐνταῦθα. τὸ αἴσιον δὲ καὶ τὸ ἀπαίσιον ἀπὸ τῆς τῶν ὀρνίθων μαντείας κυρίως λέγεται, ἀπὸ τούτου καὶ ἐπ' ἄλλων. οἱ ἀπαίσιοι ὄρνιθες οἱ δυσοιώνιστοι, αἴσιοι δὲ τὸ ἐναντίον. οἷον οἱ εὐσύμβολοι καὶ τὰ ἀγαθὰ σύμβολα δηλοῦντες.

Ὡς εἴπερ ἄρξεις τῆσδε. τὸν πάντων κίνδυνον φησὶν εἰς σὲ φθάνει. τίνος γὰρ ἄρξεις. ἢ ποίας ἕξεις πολιτείας, ἀπολωλότων τῶν οἰκούντων. Ὡς οὐδέν ἐστι. καὶ Ἀλκαῖος φησίν,
,, Ἄνδρες γὰρ πόλεως πύργοι ἀρήϊοι. καὶ Δημοσθένης, Ἄνδρες γὰρ πόλις, καὶ οὐ τείχη. ὅμοιον δὲ τὸ τῶν νεῶν ταῖς πόλεσιν. ὅθεν καὶ τροπικοῖς τοῖς ὀνόμασιν ἀπὸ τοῦ εἰωθότος χρῶνται ἐπὶ τῶν πόλεων, οἴακας νῦν ἀντὶ τοὺς ἄρχοντας λέγοντες. καὶ ὀρθοῦν πάλιν τὴν πόλιν φάσκοντες.

Ὡς εἴπερ ἄρξεις τῆσδε γῆς ὥσπερ κρατεῖς,
ξὺν ἀνδράσιν κάλλιον ἢ κενῆς κρατεῖν.
,, Ὡς οὐδέν ἐστιν οὔτε πύργος οὔτε ναῦς
,, Ἔρημος ἀνδρῶν μὴ ξυνοικούντων ἔσω.
Οἰδ. Ὦ παῖδες οἰκτροί, γνωτὰ κοὐκ ἄγνωτά μοι
προσήλθεθ' ἱμείροντες. εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι
νοσεῖτε πάντες. καὶ νοσοῦντες, ὡς ἐγὼ
οὐκ ἔστιν ὑμῶν, ὅστις ἐξ ἴσου νοσεῖ.
τὸ μὲν γὰρ ὑμῶν ἄλγος εἰς ἕν' ἔρχεται
μόνον καθ' αὑτὸν, κοὐδεν' ἄλλον. ἡ δ' ἐμὴ
ψυχὴ, πόλιν τε, κἀμὲ, καί σ' ὁμοῦ στένει.
ὥστ' οὐχ ὕπνῳ γ' εὕδοντά μ' ἐξεγείρετε,
ἀλλ' ἴστε πολλὰ μέν με δακρύσαντα δὴ,
πολλὰς δ' ὁδοὺς ἐλθόντα φροντίδος πλάνοις.
ἣν δ' εὖ σκοπῶν εὕρισκον ἴασιν μόνην,
ταύτην ἔπραξα. παῖδα γὰρ Μενοικέως
Κρέοντ', ἐμαυτοῦ γαμβρὸν, ἐς τὰ πυθικὰ
ἔπεμψα Φοίβου δώμαθ', ὡς πύθοιθ' ὅ, τι
δρῶν, ἢ τί φωνῶν, τήνδ' ἐρυσαίμην πόλιν.
καί μ' ἦμαρ ἤδη ξυμμετρούμενον χρόνῳ,
λυπεῖ. τί πράσσει. τοῦ γὰρ εἰκότος πέρα,
ἄπεστι πλείω τοῦ καθήκοντος χρόνου.
ὅταν δ' ἵκηται, τηνικαῦτ' ἐγὼ κακὸς
μὴ δρῶν ἂν εἴην, πάνθ' ὅσ' ἂν δηλοῖ θεός.

Ὦ παῖδες οἰκτροί. οὐκ εἰς τὴν ἡλικίαν τοῦτον τὸ ὦ παιδία. ὡς ἂν ἁρμόζον ἐστὶ τῷ φιλοφρονουμένῳ ἤθει. οἷον καὶ τὸ ὦ τέκνα ἐν ἀρχῇ. πρὸς τοὺς παῖδας δὲ διαλέγεται, ὡς οἰκτροτέρους ὄντας μᾶλλον βοηθείας δεομένους. ἅμα δὲ ὄντας διὰ τὸ πλῆθος ὡς ἐπικρατέστερον. Ὥστ' οὐχ ὕπνῳ. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀμέριμνόν με ὄντα παρακαλεῖτε φροντίζειν, ἀλλὰ πρὸ πολλοῦ πεφροντικότα. Πολλὰς δ' ὁδοὺς ἐλθόντα. πολλὰς γνώμης ἐπιβολὰς ἐν τῇ σκέψει πλανώμενος ἦλθον, ἕως οὗ ἀρίστην εὗρον τὴν ἐπὶ τὸν θεὸν καταφυγήν. ἀρσενικῶς δὲ ἐχρήσατο πλάνοις ἀντὶ θηλυκοῦ πλάναις. Κρέοντ' ἐμαυτοῦ. οὐ τὸν τυχόντα ἔπεμψα, ἀλλὰ τὸν ἀναγκαῖον. Γαμβρόν. ἁπλοϊκῶς ἀντὶ τοῦ κηδεστήν. Λυπεῖ. τί πράσσει. λυπεῖ ἀποροῦντα δηλονότι τί πράττει. Φυσικός ἐστιν ὁ λόγος ἀπὸ τῶν ἐπαγομένων συνυπακούειν τοὺς πρέποντας πρότερον λέγεσθαι. ὡς ἐνταῦθα, ἀντὶ τοῦ πράσσει ἀπειρίαν ἐμφαίνοντος γνώμης ζητούσης ὑπ' ἐρείσει, συνυπακούεται δὲ ἀποροῦντα με ἐν τούτῳ. οὐ γὰρ κλύοντές ἐσμεν αἰσχίστοις λόγοις ἄναξ
,, Ὀδυσσεῦ τοῦδ' ὑπ' ἀνδρὸς ἀρτίως. Τοῦ γὰρ εἰκότος πέρα. οὐ πρέποντα τριῶν ἄπεστι πλέον τοῦ καθήκοντος χρόνου. Ἀλλ' εἰς καλόν. καὶ μὴν καλῶς ἐστι κατὰ τὸν προσήκοντα χρόνον ἐμνήσθης. καὶ ἀνεζήτησας αὐτόν, ἐστὶ οὗτοι μηνύουσιν ἐστὶ τὰ ἑξῆς.

ΟΙ ΔΕ Τ' ἀρτίως. οἱ ἤθεοι πρὸς τὸ οὖς αὐτοῦ φασὶν ὅτι πάρεστι Κρέων ὡς ὀξυωπέστεροι. Οἰδίπου δὲ τοὺς λόγους πληρώσαντος, ὁ δὲ ἱερεὺς ἅμα μὲν ὡς πρεσβύτης οὐχ ὁρᾷ, ἅμα δὲ κατὰ νοῦν ἔχων τὸν λόγον τοῦ βασιλέως. Ὦναξ Ἄπολλον. εἰκότως πρὸς Ἀπόλλωνα ἡ ἀναβόησις. ἐν γὰρ τῷ ἀπὸ θεοῦ ῥηθησομένῳ χρησμῷ, κεῖται τὸ τῆς ἀπαλλαγῆς. εἴθε οὖν παραγένοιτο Κρέων ἐπί τινι σωτηρίῳ τύχῃ λαμπρὸς, ἐκ τοῦ περὶ τὸ πρόσωπον καταστάσεως φαιδρός.

ΙΕ. ἀλλ' εἰς καλὸν σύ τ' εἶπας. οἵδε τ' ἀρτίως
Κρέοντα προσστείχοντα σημαίνουσί μοι.
ΟΙΔ. ὦναξ Ἄπολλον, εἰ γὰρ ἐν τύχῃ γέ τῳ
σωτῆρι βαίη λαμπρὸς ὥσπερ ὄμματι.
ΙΕ. ἀλλ' εἰκάσαι μὲν, ἡδύς. οὐ γὰρ ἂν κάρα
πολυστεφὴς ὧδ' εἷρπε παγκάρπου δάφνης.
ΟΙΔ. τάχ' εἰσόμεσθα. ξύμμετρος γὰρ ὡς κλύειν.
ἄναξ, ἐμὸν κήδευμα, παῖ Μενοικέως,
τίν' ἡμὶν ἥκεις τοῦ θεοῦ φήμην φέρων;
ΚΡΕ. ἐσθλήν. λέγω γὰρ καὶ τὰ δύσφορ', εἰ τύχοι
κατ' ὀρθὸν ἐξελθόντα, πάντ' ἂν εὐτυχεῖν.
ΟΙΔ. ἔστιν δὲ ποῖον τοὔπος; οὔτε γὰρ θρασὺς,
οὔτ' οὖν προδείσας εἰμὶ τῷ γε νῦν λόγῳ.
ΚΡΕ. εἰ τῶνδε χρῄζεις πλησιαζόντων κλύειν,
ἕτοιμος εἰπεῖν, εἴτε καὶ στείχειν ἔσω.
ΟΙΔ. ἐς πάντας αὔδα. τῶνδε γὰρ πλέον φέρω
τὸ πένθος, ἢ καὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς πέρι.

λεληθότως δὲ δείκνυσιν ἡμῖν τὸ σχῆμα τοῦ ὑποκριτοῦ ὁποῖον εἰσῆλθε. Εἰ γὰρ ἐν τύχῃ γέ τῳ. εἴθε γὰρ ἐν τύχῃ τινὶ, ὥσπερ παρὰ τοῖς αἰολεῦσι τὸ ὄν τινα κοινόν ἐστι κατὰ γένος. οὕτω καὶ παρὰ τοῖς ἀττικοῖς τὸ τοῦ. καὶ τὸ τῷ. κοινῶς λέγεται, οὔτε του κλύων σάλπιγγος, καὶ τοῦ χρείας, καὶ ἐν τύχῃ γέ τῳ. Κάρα πολυστεφής. οἱ γὰρ ἐπί τινι αἰσίῳ παραγινόμενοι ἐκ δελφῶν, ἐστεμμένοι ἐπανῄεσαν. ὡς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ φησί. Ξύμμετρον γὰρ ὡς κλύειν. οὐκ ἔστι φησὶ μακράν. ἀλλ' ἐγγύς. καὶ μέτρον ἔχων τοῦ ἀκούειν δηλονότι τὸ πλησίον γενέσθαι. ἄλλως. ἀπὸ τοῦ διαστήματος ὤφειλε θεῖναι τὸ σύμμετρον, ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ προσώπου τίθησιν ἀντιστρόφως, τὸ σχῆμα δὲ ἀπὸ τοῦ λόγου καὶ τῷ πεζῷ λόγῳ σύνηθες. ὥσπερ καὶ τὸ ταχὺς ἦλθεν. Ἄναξ ἐμὸν κήδευμα. ἴδιον τῶν ἐν χρείᾳ καθεστώτων φιλοφρονεῖσθαι μείζοσιν ὀνόμασι τοὺς ταπεινοτέρους. Ἐσθλήν. λέγω γάρ. ὁ μὲν Οἰδίπους τίς εἴη ὁ χρησμὸς ἐπυνθάνετο. ὁ δὲ οὐκ εὐθὺς αὐτὸ τὸ ῥητὸν ψιλὸν εἶπεν. ἀπὸ γὰρ τῶν εὐφήμων ἄρξασθαι θέλει. ὁ δὲ νοῦς. λέγω γὰρ πάντα ἂν εὐτυχεῖν τὴν πόλιν, εἰ καὶ τὰ δύσφημα τύχοι ἂν κατ' ὀρθὸν ἐξελθόντα, τουτέστιν, εἰ τὰ ἄγνωστα γνωσθείη, τὸ τίς ἐστιν ὁ φονεὺς Λαΐου. οὐδὲν γὰρ χαλεπὸν ἔνι ἐν τῷ χρησμῷ, ἀλλ' ἀγνοεῖται μόνον τὸ ὑπ' αὐτοῦ ῥηθέν. Καὶ τὰ δύσφορ' εἰ τύχοι. καὶ τὰ χαλεπὰ εἰ τύχοι κατ' ὀρθὸν προϊόντα, πάντα εὐτυχεῖν ἡμᾶς λέγω. ἔστι δὲ ποῖον τοὔπος; ὅτι ἀσαφῆ τὸν λόγον εἶπεν, ἔτι ἀξιοῖ αὐτοῦ τὸ ῥητὸν ἀκοῦσαι. μέχρι γὰρ νῦν οὔτε θρασὺς ἥκεις, οὔτε ἔμφοβός εἰμι τῶν ὑπὸ σοῦ ἀκουσθέντων. Πλέον φέρω τὸ πένθος. περὶ τούτων πλέον ἀγωνίζομαι, ἢ περὶ τῆς ἐμαυτοῦ ψυχῆς. Ἐς πάντας αὔδα. ἀξίως τοῦ βασιλικοῦ ἤθους δημοσίᾳ φράζειν κελεύει. ἅμα μὲν ἐπεὶ μηδὲν ὑποπτεύων περὶ ἑαυτοῦ, οἴεται

καὶ

καὶ θεοφιλὴς ἐστίν. ἅμα δὲ καὶ ὑπὲρ τοῦ, ἐν μέσῳ ῥηθέντων συνεθῆναι τὰ τῆς ἀναζητήσεως. αὔξει δὲ ὁ ποιητὴς τὸ ὡς φιλοικτὸν ἦθος τοῦ Οἰδίποδος, ὅπως αὔξοι τὰ τῆς τραγῳδίας, ὕστερον αἰτίου αὐτοῦ τῶν κακῶν ἀναφαινομένου.

Κρέ. Λέγοιμ' ἂν οἷ' ἤκουσα τοῦ θεοῦ πάρα·
ἄνωγεν ἡμᾶς Φοῖβος ἐμφανῶς ἄναξ,
μίασμα χώρας ὡς τεθραμμένον χθονὶ
ἐν τῇδ', ἐλαύνειν, μηδ' ἀνήκεστον τρέφειν.
Οἰδ. Ποίῳ καθαρμῷ; τίς ὁ τρόπος τῆς ξυμφορᾶς;
Κρέ. Ἀνδρηλατοῦντας, ἢ φόνῳ φόνον πάλιν
λύοντας, ὡς τόδ' αἷμα χειμάζον πόλιν.
Οἰδ. Ποίου γὰρ ἀνδρὸς τήνδε μηνύει τύχην;
Κρέ. Ἦν ἡμῖν ὦναξ, Λάϊός ποθ' ἡγεμὼν
γῆς τῆσδε, πρίν σε τήνδ' ἀπευθύνειν πόλιν.
Οἰδ. Ἔξοιδ' ἀκούων. οὐ γὰρ εἰσεῖδόν γέ πω.
Κρέ. Τούτου θανόντος, νῦν ἐπιστέλλει σαφῶς
τοὺς αὐτοέντας χειρὶ τιμωρεῖν τινάς.
Οἰδ. Οἳ δ' εἰσὶ ποῦ γῆς; ποῦ τόδ' εὑρεθήσεται
ἴχνος παλαιᾶς δυστέκμαρτον αἰτίας;
Κρέ. Ἐν τῇδ' ἔφασκε γῇ. τὸ δὲ ζητούμενον,
ἁλωτόν. ἐκφεύγει δὲ τἀμελούμενον.
Οἰδ. Πότερα δ' ἐν οἴκοις, ἢ 'ν ἀγροῖς ὁ Λάϊος,
ἢ γῆς ἐπ' ἄλλης τῷδε συμπίπτει φόνῳ;
Κρέ. Θεωρὸς ὡς ἔφασκεν ἐκδημῶν, πάλιν
πρὸς οἶκον οὐκέθ' ἵκεθ', ὡς ἀπεστάλη.
Οἰδ. Οὐδ' ἄγγελός τις, οὐδὲ συμπράκτωρ ὁδοῦ
κατεῖδ', ὅτου τις ἐκμαθὼν ἐχρήσατ' ἄν.

ΛΕΓΟΙΜ' ἂν οἷ' ἤκουσα. ὅτι πολλάκις ἐκπίπτουσι λοξοὶ χρησμοί. Εμφανῶς. ἵνα μὴ γένηται ἀφορμὴ τῆς καταμέμψασθαι τοὺς χρησμοὺς οὕτως εἶπεν. Ως τόδ' αἷμα χειμάζον. ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ αἵματος χειμάζοντος τὴν πόλιν τοῦ Λαΐου. Πρίν σε τήνδ' ἀπευθύνειν. πρὸ τοῦ κυβερνᾶν σε τήνδε τὴν πόλιν, τὸ εὐθύνειν καὶ τὸ ἀπευθύνειν ἐπὶ τῶν ὀρθουμένων λοξῶν λέγεται καὶ ἐπὶ τῶν κυβερνωμένων νεῶν, καὶ ἀπὸ τούτων κατὰ μεταφορὰν καὶ ἐπὶ τοῦ κολάζειν καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλως διοικουμένων, καθὸ λέγεται ἐνταῦθα. Επιστέλλει. ἐντέλλεται. ὑποτίθεται. Τοὺς αὐτοέντας. τοὺς φονέας αὐτοῦ τιμωρεῖσθαι. Δυστέκμαρτον. δυσκατέργαστον. δυσεύρετον. δυσκατάληπτον. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν κυνῶν τῶν τὸ ἴχνος σκοπούντων. Αλωτόν. ὥστε καὶ ἀχρεῖ μὴ εἰς τὰ πολλὰ πλανομένους ἐξευρεῖν. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ ἔφασκε. λέγει δὲ τὸ πρᾶγμα. Εκφεύγει. λανθάνει. καὶ ταῦτα ἀπὸ τῶν θηρίων λέγεται τῶν ἁλισκομένων, ἢ ἐκφευγόντων. Πότερα δ' ἐν οἴκοις. ὡς συνετὸς ὁ Οἰδίπους ζητεῖ τὰ καθέκαστα, εἶτα οὕτως ἐπὶ τὴν ἀναζήτησιν ἔξεισι μεταπεμψάμενος τοὺς πολίτας. ἵνα καὶ ἀφορμὴ τῆς εἰσόδου γένηται. Θεωρὸς δέ, ὁ πρὸς τοὺς θεοὺς διὰ χρησμὸν ἀπερχόμενος. Εκδημῶν πάλιν πρὸς οἶκον. οὐκέτι πάλιν ἀφίκετο ἀντὶ τοῦ ἐπανέστρεψε πρὸς οἶκον. Ως ἀπεστάλη. καθὰ ἀπεδήμησεν. ἀπεστάλη τις ὑπό τινος ἀντὶ τοῦ ἐπέμφθη, ἐνταῦθα δὲ ἀντὶ τοῦ ἀπῆλθε καὶ ἀπεδήμησεν. Οὐδ' ἄγγελός τις. οἷον οὐδὲ ἀκόλουθος παρ' οὗ τις ἂν μάθοι καὶ χρήσαιτο πρὸς ζήτησιν.

Θνήσκουσι γάρ. οἷον πάντες οἱ ἀκολουθοῦντες αὐτῷ ἀνῃρέθησαν. δηλονότι ὑπεραγωνιζόμενοι τοῦ δεσπότου, πλὴν ἑνός. ὃς διὰ δειλίαν ἐκφυγὼν οὐδὲν ἀκριβὲς εἶχεν εἰπεῖν. πλὴν ὅτι ὑπὸ λῃστῶν ἀνῃρέθη. ἄκρως δὲ ὑπέγραψε τὸ ἦθος τῶν δειλῶν. ἅμα μὲν γὰρ ἐπαίρουσι τὰ πεπραγμένα, ἵνα μὴ δόξωσι διὰ δειλίαν φυγεῖν. ἅμα δὲ καὶ ἐν περιφόβοις ὄντες, τὰ βραχέα μείζω δοξάζουσι, καλῶς δὲ ᾠκονόμηται. ἵνα τέως μὴ ἐλέγχοιτο ὁ κατὰ τὸν Οἰδίποδα.

Οὐ μιᾷ ῥώμῃ. ἀντὶ τοῦ οὐχ ἕνα μόνον, ἀλλὰ καὶ πολλούς. Εἴ τι μὴ ξὺν ἀργύρῳ. ἀντὶ τοῦ εἰ μὴ ἐπὶ κέρδει. τείνει δὲ τοῦτο εἰς Κρέοντα. ὡς αὐτοῦ συνθεμένου τῷ τοῦ λαοῦ φονεῖ, διὰ τὴν βασιλείαν. Ἐνθένδε οὖν. ἐκ τῆς πόλεως ταύτης. Δοκοῦντα ταῦτ' ἦν. καὶ τότε φησὶ ταῦτα ὑπονοεῖν, ὅτι ἐπιβεβούλευται. Ἡ ποικιλῳδός. ἠνάγκαζεν ἡμᾶς ἡ σφὶγξ μεθέντας τὰ ἀφανῆ τὰ κατὰ τὸν φόνον τοῦ βασιλέως. τοῦτο γὰρ ἀφανές, τὸ παρὰ ποσὶ κακὸν σκοπεῖν. ἢ οὕτως. ἡ σφὶγξ ἠνάγκαζεν ἡμᾶς μεθέντας τὸ σκοπεῖν τὰ κατὰ τὸν φόνον, τὰ πρὸς ποσὶν ἀφανῆ ζητεῖν. τουτέστι τὰ ἀφανῆ αἰνίγματα. Ἀλλ' ἐξ ὑπαρχῆς. αὖθις ζητεῖν τὰ παρακείμενα ἡμῖν οἷον ἀναδραμούμεθα τὴν ἀρχὴν τοῦ πράγματος. καὶ εἰς φῶς ἄξω. ἴσως δὲ λεληθότως καὶ τὸ ἕτερον ἐγκεῖται ἐν τῷ ἐγὼ φανῶ. ὅπερ φησὶ μὲν ὁ Οἰδίπους, μανθάνεται δὲ ὁ ἀκροατής, ἐπεὶ τὸ πᾶν ἐν αὐτῷ φανήσεται.

ΚΡΕ. θνήσκουσι γάρ, πλὴν εἷς τις, ὃς φόβῳ φυγὼν
ὧν εἶδε, πλὴν ἕν, οὐδὲν εἶχ' εἰδὼς φράσαι.
ΟΙΔΙ. τὸ ποῖον; ἓν γάρ, πόλλ' ἂν ἐξεύροι μαθεῖν,
ἀρχὴν βραχεῖαν εἰ λάβοιμεν ἐλπίδος.
ΚΡΕ. λῃστὰς ἔφασκε συντυχόντας, οὐ μιᾷ
ῥώμῃ κτανεῖν νιν, ἀλλὰ σὺν πλήθει χερῶν.
ΟΙΔΙ. πῶς οὖν ὁ λῃστής, εἴ τι μὴ ξὺν ἀργύρῳ
ἐπράσσετ' ἐνθένδ', ἐς τόδ' ἂν τόλμης ἔβη;
ΚΡΕ. δοκοῦντα ταῦτ' ἦν. Λαΐου δ' ὀλωλότος,
οὐδεὶς ἀρωγὸς ἐν κακοῖς ἐγίγνετο.
ΟΙΔΙ. κακὸν δὲ ποῖον ἐμποδών, τυραννίδος
οὕτω πεσούσης, εἶργε τοῦτ' ἐξειδέναι.
ΚΡΕ. ἡ ποικιλῳδὸς Σφὶγξ τὰ πρὸς ποσὶ σκοπεῖν
μεθέντας ἡμᾶς τἀφανῆ προσήγετο.
ΟΙΔΙ. ἀλλ' ἐξ ὑπαρχῆς αὖθις αὔτ' ἐγὼ φανῶ.
ἐπαξίως γὰρ Φοῖβος, ἀξίως δὲ σὺ
πρὸ τοῦ θανόντος τήνδ' ἔθεσθ' ἐπιστροφήν,
ὥστ' ἐνδίκως ὄψεσθε κἀμὲ σύμμαχον,
γῇ τῇδε τιμωροῦντα, τῷ θεῷ θ' ἅμα.
ὑπὲρ γὰρ οὐχὶ τῶν ἀπωτέρω φίλων,
ἀλλ' αὐτὸς αὑτοῦ τοῦτ' ἀποσκεδῶ μύσος.
ὅστις γὰρ ἦν ἐκεῖνον ὁ κτανών, τάχ' ἂν
κἄμ' ἂν τοιαύτῃ χειρὶ τιμωρεῖν θέλοι.
κείνῳ προσαρκῶν οὖν, ἐμαυτὸν ὠφελῶ.
ἀλλ' ὡς τάχιστα παῖδες, ὑμεῖς μὲν βάθρων

Τήνδ' ἔθεσθ' ἐπιστροφήν. γράφεται τήνδε θεσπίζει γραφήν. Τιμωροῦντα. προσβοηθοῦντα. Ὑπὲρ γὰρ οὐχὶ τῶν ἀπωτέρω φίλων. οὐ μόνον ὑπὲρ τοῦ ἀνῃρημένου βασιλέως ἀξιοῦται ποιήσασθαι τὴν ἀναζήτησιν. ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ ἐμοῦ. ὁ γὰρ ἐκεῖνον ἐπιχειρήσας, ἴσως κἀμοὶ ἐπιβουλεύσει. πεπλαγίασται δὲ πάλιν ὁ λόγος καὶ τὴν ἀλήθειαν αἰνίττεται τῷ θεάτρῳ. ὅτι αὐτὸς δράσας τὸν φόνον ὁ Οἰδίπους ἑαυτὸν τιμωρήσεται. Κείνῳ προσαρκῶν. ἔστι δὲ τοῦτο κινητικὸν τοῦ θεάτρου. τὰ γὰρ ἐναντία ἀποβήσεται. Ἵστασθε. ἀνίστασθε.

ἹΚΤΗΡΑΣ. τοὺς ἱκετευτικούς. Ἄλλος δὲ κάδμου λαόν. πιθανὴ ἡ εἴσοδος τοῦ χοροῦ. σκέπτεσθαι γάρ φησι δεῖν μετὰ τοῦ δήμου περὶ τῶν πρακτέων. Ὦ παῖδες. ἔξεισιν ὁ ἱερεὺς πράξας δι' ὅπερ ἦλθεν ἅμα δὲ καὶ ὑπὲρ τῆς χώρας ἐστὶν ἑτέρῳ ὑπόκειται.

Ἐξαγγέλλεται. ἐξαγγέλλει. ἡ δὲ χρῆσις ἀττική. Ὦ Διὸς ἁδυεπής. κατὰ τὴν πρόσταξιν τοῦ βασιλέως πάρεισι πρεσβῦταί τινες, ἐξ ὧν ὁ χορὸς συμπληροῦται. Διὸς δὲ ἡδυεπῆ φάτιν τὴν μαντείαν φησίν. ὁ γὰρ ἀπόλλων ὑποφήτης δοκεῖ εἶναι τοῦ πατρός. καὶ παρ' ἐκείνου λαμβάνειν τὰς μαντείας καὶ τοῖς ἀνθρώποις ἐκφέρειν. καὶ ὅμηρος, Διὸς ἄγγελος ὄσσα δεδήει. λείπει δὲ ἡ ἀπὸ, ἵν' ᾖ ἀπὸ τοῦ πυθῶνος. ἡ δι' ἀέρος διαδιδομένη. Τίς ποτε τᾶς πολυχρύσου. εἴ τις ποτέ ἐστιν. ὅτι μὲν γὰρ πάρεστι λόγιον ἀπὸ τοῦ πυθῶνος ἀκηκόασι. τὸ δὲ ῥητὸν αὐτὸ ζητοῦσιν. Ἐκτέταμαι. ἐκπέπληγμαι. Φοβερὰν φρένα. τὴν περίφοβον. καὶ ἀλκαῖος, ἐλάφῳ δὲ βρόμος ἐν στήθεσι φύει φοβερός. ἀντὶ τοῦ περίφοβος. Δείματι πάλλων. γράφεται καὶ πάλλω, ἀντὶ τοῦ παλλόμενος φόβῳ. ἀγωνιῶν. τοῦτο δὲ τοῖς πρὸ αὐτοῦ συναπτέον. ἀγωνιῶν τὴν φρένα περὶ τοῖς ἀπὸ σοῦ χρησμοῖς, σεβόμενος τὰ ἀπὸ σοῦ εἰρημένα. Ἰήιε δάλιε παιάν.

ἵστασθε, τούσδ' ἄραντες ἱκτῆρας κλάδους.
ἄλλος δὲ Κάδμου λαὸν ὧδ' ἀθροιζέτω.
ὡς πᾶν ἐμοῦ δράσοντος, ἢ γὰρ εὐτυχεῖς
σὺν τῷ θεῷ φανούμεθ', ἢ πεπτωκότες.
ΙΕ. ὦ παῖδες, ἱστώμεσθα. τῶνδε γὰρ χάριν
καὶ δεῦρ' ἔβημεν, ὧν ὅδ' ἐξαγγέλλεται.
Φοῖβος δ' ὁ πέμψας τάσδε μαντείας, ἅμα
σωτήρ θ' ἵκοιτο, καὶ νόσου παυστήριος.
ΧΟ. ὦ Διὸς ἁδυεπὲς φάτι, τίς ποτε
τᾶς πολυχρύσου Πυθῶνος
ἀγλαὰς ἔβας Θήβας,
ἐκτέταμαι φοβερὰν φρένα,
δείματι πάλλων,
ἰήιε δάλιε παιὰν
ἀμφὶ σοὶ ἁζόμενος,
τί μοι ἢ νέον, ἢ περιτελλομέναις
ὥραις πάλιν ἐξανύσεις χρέος.
εἰπέ μοι ὦ χρυσέας τέκνον [illegible]
ἐλπίδος ἄμβροτε φάμα
πρῶτά σε κεκλομένῳ

ἄν. διὰ μέσου τοῦτο. παρὰ δὲ τὸ παιάνων λέγεται τὸ ἰήιος, ἐπὶ τοιούτῳ μέλει ᾖδον τοὺς παιᾶνας, ἐπεὶ δὲ πρὸς τὸν ἀπόλλωνα ᾖδον οἱ παιᾶνες, ἐλέγετο καὶ ὁ ἀπόλλων ἰήιος ὡς ὑπὸ τοιούτου μέλους ὑμνούμενος, ὥσπερ εὔιος ὁ διόνυσος, καὶ ἐπὶ τοῦ παιᾶνος τὸ αὐτὸ τοῦτο συμβαίνει, λέγεται γὰρ παιὰν ὁ εἰς τὸν ἀπόλλωνα ὕμνος, καὶ αὐτὸς ὁ ἀπόλλων, καθ' ὃ καὶ ἐνταῦθα, δείκνυσι δὲ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις τοῦτο σαφέστερον, ὑμνεῖν παιᾶνα μέγαν θεὸν ἀπόλλωνα. Ἡ περιτελλομέναις ὥραις. εἰς τὸν ἑξῆς χρόνον περιιούσης τῆς ὥρας. ὁ δὲ νοῦς. τί μοι ἢ νῦν, ἢ μετὰ χρόνον αὐτὸ δείξεις.

Ἐλπίδος ἄμβροτε φάμα. καλῶς. παρ' ὅσον ἐν ἐλπίδι τινὶ γενόμενοι οἱ ἄνθρωποι οὕτω φημίζοιεν πρὸς τὸν λόγιον. παρ' ὅσον ὑπὸ ἐλπίδος, καὶ χρησμοῖς αὐτῶν ἀπὸ θεῶν. Πρῶτά σε. γράφεται πρώταν γε.

Chorus hic non est chorus proprius huius Tragediae sed puerorum chorus qui una cum Sacerdote iussu Oedipodis recedunt ab aris sed dum recedit hic chorus ita cantans precatur Neque n. Tragediae peculiaris chorus à Tragedia discedit ut hic neque ex pueris constituitur qui propter aetatis imbecillitatem et nondum firmam rationem in rebus aut agendis aut cognoscendis non possunt. Γνωμολογίζεσθαι est proprium est munus chori. Nulla igitur est hic progressio. lex cum Prologus adhuc protendatur usque ad proprium Tragediae chorum q est

Θύγατερ Διός. μεταβαίνει λοιπὸν εἰς τὸ ἐπικαλεῖσθαι τινὰς τῶν θεῶν. Γαιάοχόν τ'. ἐπειδὴ ἡ αὐτή ἐστι τῇ Ἑκάτῃ. ἡ δὲ θεὸς αὕτη ἐν ταῖς ἀγυιαῖς εἴληπται, καὶ τιμᾶται ἐν ταῖς τριόδοις, ἢ αὐτὴ τῆς, τὴν πολιοῦχον. ὥστε τὴν γῆν αὐτὴ τῆς πόλεως εἴληφεν. Εὐκλεᾶ θάσσει. εὔκλεια Ἄρτεμις· οὕτως παρὰ Βοιωτοῖς τιμᾶται. Καὶ Φοῖβον. τάχα μὲν διὰ τὸ περὶ λοιμὸν τὴν εὐχὴν γενέσθαι, ὧν αἴτιος εἶναι δοκεῖ. τάχα δὲ διὰ τὴν μαντείαν. Καὶ προτέρας ἄτας. τῆς ἀπὸ τῆς σφιγγός. τὸ δὲ ἠνύσατε αὐτὴ τῆς ἐφθείρατε. καὶ Ὅμηρος, Ἦ θήν σ' ἐξανύω γε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας. Ἐκτοπίαν. ξένην. ἢ ἀλλόκοτον. ἢ ἠνύσατε αὐτὴν ἐκτοπίαν γενέσθαι. ὅ ἐστιν ἐκτὸς, καὶ ἀπὸ τῶν τόπων τῆς πόλεως. Φλόγα πήματος. περιφραστικῶς τὴν πημονὴν τὴν διάπυρον. Πρόπας στόλος. ἡ πᾶσα δύναμις. ὁ πᾶς λαός. Φροντίδος ἔγχος. ἀλληγορικῶς ἡ βοήθεια, παρὰ τὸ ἔχεσθαι. οἷον οὐκ ἔνεστι τῷ νῷ τῆς φροντίδος ἔγχος. ἔστι δὲ, οἷον τὸ διὰ τῆς βουλῆς καὶ προμηθείας γινόμενον ἀλέξημα καὶ ἀμυντήριον. Ἔκγονα χθονός. ἢ τὰ δένδρα, ἢ τοὺς παῖδάς φησιν. Οὔτε τόκοισιν. αἵ τε γυναῖκες τῶν καμάτων ἐν τοῖς τόκοις οὐκ ἀνέχουσι· τουτέστιν οὐ περιγίνονται τῶν πόνων. τὸ δὲ ἀνέχουσιν, ἤγουν ἐλευθεροῦνται καὶ ἄνω ἑαυτὰς ἔχουσιν, ἢ ἄνοισιν. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἄνω νευόντων μόγις ἐν τῷ νήχεσθαι, ἢ ἄνεσιν ἔχουσιν. Ἰηΐων. ἤγουν τῶν μετ' εὐχῆς γινομένων. ἢ τῶν λοιμικῶν. ἰήϊος γὰρ ὁ Ἀπόλλων, εἰς ὃν ἡ αἰτία τῶν λοιμῶν ἀναφέρεται. ἢ ὅτι ἐπίφθεγμα κοινόν ἐστι καὶ Ἀρτέμιδος. αἱ δὲ γυναῖκες ἐν ταῖς ἀνάγκαις τὰς τοιαύτας ἀφιᾶσι φωνάς. οἱ δὲ ἀκούουσι τῶν θρηνητικῶν. Ἑσπέρου θεοῦ. τοῦ ᾅδου. Ἄλλον δ' ἂν ἄλλῳ. ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ ἴδοις ἀποθνήσκοντα. ὡς ὄρνιθες ἐν τῇ πτήσει ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ πέτεται. Κρεῖσσον ἀμαιμακέτου πυρός. ἢ οἷον ὀξύτερον πυρὸς εἰς τὸ σπεύδειν εἰς ᾅδην, ἢ κρεῖσσον πυρὸς, ὡς μὴ καταλαμβάνειν τὸ πῦρ διὰ τῶν ἀποθνησκόντων πλῆθος καὶ καίειν. καὶ τὴν ὑπερβολὴν καὶ ἐπίτασιν τοῦ πάθους. Ἄλλως. εὐεργώτερον τοῦ περιουσίᾳ μεγάλης φλογὸς, καὶ πρὸς ἣν οὐκ ἔστι μῆκος

θύγατερ Διὸς ἄμβροτ' Ἀθάνα,
γαιάοχόν τ' ἀδελφεὰν
Ἄρτεμιν, ἃ κυκλόεντ' ἀγορᾶς
θρόνον εὐκλεᾶ θάσσει,
καὶ Φοῖβον ἑκαβόλον ἰώ, ἰώ.
τρισσοὶ ἀλεξίμοροι προφάνητέ μοι,
εἴ ποτε καὶ προτέρας ἄτας ὕπερ
ὀρνυμένας πόλει, ἠνύσατε
ἐκτοπίαν φλόγα πήματος,
ἔλθετε καὶ νῦν, ὦ πόποι.
ἀνάριθμα γὰρ φέρω πήματα.
νοσεῖ δέ μοι πρόπας στόλος.
οὐδ' ἔνι φροντίδος ἔγχος,
ᾧ τις ἀλέξεται. οὔτε γὰρ
ἔκγονα κλυτᾶς χθονὸς
αὔξεται, οὔτε τόκοισιν
ἰηΐων καμάτων ἀνέχουσι
γυναῖκες. ἄλλον δ' ἂν
ἄλλῳ προσίδοις
ἅπερ εὔπτερον ὄρνιν
κρεῖσσον ἀμαιμακέτου πυρὸς
ὄρμενον ἀκτὰν πρὸς ἑσπέρου
θεοῦ, ὧν πόλις ἀνάριθμος

παραβαλεῖν. Ὁρμᾶται. κινούμενον πρὸς τὴν παραλίαν τοῦ ἑσπέρου θεοῦ ἤγουν σκοτεινοῦ. περιφραστικῶς δὲ τοῦ ᾅδου, πρὸς ὃν ἐλέγοντο διὰ τῆς ἀχερουσίας λίμνης κατάγεσθαι τὰς ψυχάς. Νηλέα δὲ γένεθλα. νηλέα τὰ μὴ τυχόντα ἐλέους. τὸ αὐτὸ δέ ἐστι τῷ ἀνοίκτως. οὐκ ἠλέουν δὲ ἀλλήλους. ἴσως ὑπὸ τῆς συνηθείας τοῦ κακοῦ, ἢ ὑπὸ φόβου τῆς προσδοκίας τῶν ὁμοίων.

ὄλλυται. νηλέα δὲ γένεθλα
πρὸς πέδῳ θαναταφόρῳ
κεῖται ἀνοίκτως. ἐν δ' ἄλοχοι
πολιαί τ' ἐπὶ ματέρες
ἀκτὰν παραβώμιον
ἄλλοθεν ἄλλαι λυγρῶν πόνων
ἱκτῆρες ἐπιστενάχουσι.
παιὰν δὲ λάμπει, στονόεσσά τε γῆρυς,
ὅμαυλος. ὧν ὕπερ, ὦ χρυσέα
θύγατερ Διὸς, εὐῶπα, πέμψον
ἀλκάν. Ἄρεά τε τὸν μαλερὸν,
ὃς νῦν ἄχαλκος ἀσπίδων
φλέγει με περιβόητος ἀντιάζων,
παλίσσυτον δράμημα νωτίσαι
πάτρας ἄπουρον. εἴτ' ἐς μέγαν
θάλαμον Ἀμφιτρίτας,
εἴτ' ἐς τὸν ἀπόξενον ὅρμον
Θρηΐκιον κλύδωνα.
Τελεῖ γὰρ εἴ τι νὺξ ἀφῇ,
τοῦτ' ἐπ' ἦμαρ ἔρχεται.

Ἀκτὰν παραβώμιον. ἀντὶ τοῦ παραχώριον. ὅπου οἱ βωμοὶ τῶν ναῶν εἰσιν. ἐκ τούτου δῆλον ὅτι καὶ τέλειοι ἀπέθνησκον. Ἄλλως. ἐπ' ἀκτὰν παραβώμιον, ἤτοι τὴν παρὰ τοῖς βωμοῖς ἐξοχήν. ἄλλοθεν ἄλλαι, ἤγουν ἀπ' ἄλλου μέρους ἄλλαι κείμεναι. Ἱκτῆρες. ἱκετίδες ἐπιστενάχουσιν ἕνεκα τῶν χαλεπῶν πόνων. Παιὰν δὲ λάμπει. ἀντὶ τοῦ ἀκμάζει λαμπρῶς τῇ φωνῇ. λέγεται πρὸς ἀποτροπὴν τῶν κακῶν. Ὧν ὕπερ ὦ χρυσέα θύγατερ. πρὸς τὴν Φήμην πάλιν φησὶ τῆς μαντείας. ἐλπίζουσι γὰρ ἐπί τινι ἀγαθῷ τὸ μάντευμα ἀποβῆναι. χρυσέα δὲ, τιμία. φασὶ γὰρ οὕτως τιμᾶσθαι χρυσῆν. Ὅμαυλος. ὁμόθρους. ὅ ἐστιν ὁμόφωνος. τοῦτο δὲ ὅμοιόν ἐστι τῷ ὁμοῦ δὲ παιανῶν τε καὶ στεναγμάτων. Ἄρεά τε τὸν μαλερόν. ἀντὶ τοῦ, τὸν καταμαραίνοντα. τάττει δὲ τοῦτο ἐπὶ τοῦ λοιμοῦ τὴν δίκην ἀναιροῦντος πολέμου. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ πέμψον. Ὃς νῦν ἄχαλκος ἀσπίδων. οὐ χρώμενος ὅπλοις φλέγει ἡμᾶς. περιβόητος δὲ, περὶ ὃν ἕκαστος βοᾷ. μετὰ βοῆς καὶ οἰμωγῆς ἐπιὼν, ὡς ἐπὶ πολέμου πάλιν. Πάτρας ἄπουρον. ἤτοι ἐπ' οὖρον. ὅ ἐστιν εἰς ἄνεμον. Ὅμηρος, εἰς ὄρος ἢ εἰς κῦμα. ἢ ἀπὸ τῶν ὅρων τῆς πόλεως. Νωτίσαι. ἀπελάσαι. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰ νῶτα διδόντων ἐν ταῖς φυγαῖς. ἢ οὕτως. πέμψαι ἀλκὴν ὥστε παλινόρμητον αὐτὸν ποιῆσαι, τὰ νῶτα τῇ πόλει διδόντα. λείπει δὲ τὸ διός. Εἴτ' ἐς μέγαν κατὰ τοῦ βυθοῦ. τοῦτο γάρ ἐστι θάλαμος Ἀμφιτρίτης. ἤγουν ἔνθα αἱ συμπληγάδες πέτραι εἰσίν. Εἴτ' ἐς τὸν ἀπόξενον. ἴσως τὸν Ἀλμυδησσόν φησι. περὶ ὃν ἱστορεῖται πολλὰ ναυάγια γίνεσθαι. ὥστε μὴ μόνον ἐξ ἁπάσης γῆς ἐξελαθῆ. ἀλλὰ μηδὲ ἐν κοινῇ θαλάσσῃ εἶναι. ἀπόξενον δὲ, δυσχείμερον. Τελεῖν γὰρ εἴ τι. ἀντὶ τοῦ εἴ τι ἡ νὺξ ἀπαθὲς καταλείπεται, τοῦτο ἐν ἡμέρᾳ ἀναιρεῖται. βούλεται δὲ λέγειν ὅτι τὰ κακὰ ἀδιάλειπτον ἔχει. εἰ γάρ τι ἡ νὺξ ἀφῇ ἐπὶ τῷ ἑαυτῆς τέλει ἀβλαβὲς μὴ φθάσασα αὐτὸ ἀπολέσαι, τοῦτο μεθ' ἡμέραν αὐτῆς πταίει

ΤΟΝ, ὦ πυρφόρων. τὸν αἴτιον τοῦ ὄντος. τὸν μὲν πάντη κενὸν ἄρεα κεραύνωσον ὦ ζεῦ. ἄλλως. ὦ νέμων ἤγουν διοικῶν τὰ κράτη τῶν πυρφόρων ἀστραπῶν. ἢ οὕτως. ὦ νέμων τὸ σὸν κράτος τὸ σῷ κατὰ δύναμιν τῆς σῆς ἰσχύος τὴν πυρφόρον ἀστραπήν. Λύκει᾽ ἄναξ. βουλοίμην δὲ καὶ τὰ σὰ βέλη ὦ ἄπολλον τὰ ἀδάμαστα καταμερίζεσθαι εἰς αὐτὸν, καὶ τὰς λαμπάδας ἀρτέμιδος. Ἐνδατεῖσθαι. ἐν μερισμῷ δίδοσθαι καὶ διατρίβειν. μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν διανεμομένων. Τὸν χρυσομίτραν. τὸν θηβαῖον διόνυσον, τὸν ταῖς βάκχαις συνοικοῦντα.

Μονόστολον. γράφεται ὁμόστολον.

Ἐπὶ τὸν ἀπότιμον θεόν. λέγει τὸν λοιμόν. τὸν μὴ μετέχοντα τῆς τιμῆς τῶν θεῶν. θεῶν γάρ ἐστι τὸ εὐεργετεῖν τοὺς ἀνθρώπους. Αἰτεῖς. ὧν δὲ αἰτεῖς ἀλκὴν λάβοις ἂν κἀνακούφισιν κακῶν. ἐὰν θέλῃς τὰ ἐμὰ ἔπη δέχεσθαι, ἃ δὴ ἔπειτα ἐξερῶ ξένος ὢν καὶ τοῦ πράγματος καὶ τοῦ λόγου. οἷον οὐκ ἀκηκοὼς πρότερον περὶ τοῦ φόνου τοῦ λαΐου. οὐδὲ μὴν καθ᾽ ὃν χρόνον ἐπράχθη ὁ φόνος παρών. Ὑπηρετεῖν. ἐπαρκεῖν καὶ συμπράττειν. Τοῦ λόγου. τοῦ λεχθέντος χρησμοῦ ὑπὸ ἀπόλλωνος. Τοῦ πραχθέντος. τοῦ φόνου. Οὐ γὰρ ἂν μακράν. οὐ γάρ φησι πόρρω τοῦ ἴχνους τοῦ χρόνου τοῦ μεταξὺ ἀνεζήτουν τὸ πρᾶγμα, εἰ μὴ ἤδειν καταλειπόμενος. ἐλπίδα δὲ αὐτοῖς ὑποβάλλει ὅτι δύναται ἀνευρεῖν τὸν φονέα. ἵνα προθυμότερον συλλάβωνται αὐτῷ. Σύμβολον. τὸ γνώρισμα. Νῦν δ᾽ ὕστερος γὰρ ἀστός. μεταφέρει ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς πόλεσι ξένων τελούντων τῇ μετοικίᾳ. ἀντὶ τοῦ πεπολιτογράφημαι καὶ ἄρχω. αὐτὸς ἐνομιζόμην ξένος ὤν, καὶ ἐβασίλευσα. ἄλλως. νῦν δὲ εἰς ἀστοὺς τελῶ. δοκῶν γὰρ εἶναι ξένος, τῆς βασιλείας τετύχηκα. ἐπεὶ οὖν φησι συντελῶ εἰς τὴν πολιτείαν, καὶ μέλει μοι τῶν κοινῶν, ταῦτα ὑμῖν προφωνῶ. μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν συντελούντων ἐν ταῖς πόλεσι, καὶ τὴν ἰδίαν δύναμιν εἰς τὸ κοινὸν φερόντων.

τὸν, ὦ πυρφόρων ἀστραπᾶν
κράτη νέμων, ὦ Ζεῦ πάτερ,
ὑπὸ σῷ φθίσον κεραυνῷ.
Λύκει᾽ ἄναξ, τά τε σὰ χρυσοστρόφων
ἀπ᾽ ἀγκύλων βέλεα θέλοιμ᾽ ἂν
ἀδάμαστ᾽ ἐνδατεῖσθαι,
ἀρωγὰ προσταθέντα.
τάς τε πυρφόρους Ἀρτέμιδος
αἴγλας, ξὺν αἷς Λύκει᾽ ὄρεα
διάσσει. τὸν χρυσομίτραν
τε κικλήσκω τᾶσδ᾽ ἐπώνυμον
γᾶς οἰνῶπα Βάκχον εὔιον
μαινάδων μονόστολον
πλαθῆναι φλέγοντ᾽ ἀγλαῶπι πεύκᾳ
ἐπὶ τὸν ἀπότιμον ἐν θεοῖς θεόν.
Αἰτεῖς. ἃ δ᾽ αἰτεῖς, τἄμ᾽ ἐὰν θέλῃς ἔπη
κλύων δέχεσθαι, τῇ νόσῳ θ᾽ ὑπηρετεῖν,
ἀλκὴν λάβοις ἂν, κἀνακούφισιν κακῶν.
+ ἁγὼ ξένος μὲν τοῦ λόγου τοῦδ᾽ ἐξερῶ,
ξένος δὲ τοῦ πραχθέντος. οὐ γὰρ ἂν μακρὰν
ἴχνευον αὐτὸς μὴ οὐκ ἔχων τι σύμβολον.
νῦν δ᾽ (ὕστερος γὰρ ἀστὸς εἰς ἀστοὺς τελῶ)
ὑμῖν προφωνῶ πᾶσι Καδμείοις τάδε,
ὅστις ποθ᾽ ὑμῶν Λάϊον τὸν Λαβδάκου
κάτοιδεν, ἀνδρὸς ἐκ τίνος διώλετο.

+ Hospitem se dicit et circa Apollinis responsum quippe qui Creon non ipse retulerit. Et Hospitem facti, i. a cede Laii alienissimum cum in exterum se nulla calore posset criminis suspicio.

τοῦ νῦν κελεύω πάντα σημαίνειν ἐμοί.
κεἰ μὲν φοβεῖται τοὐπίκλημ', ὑπεξελὼν
αὐτὸς καθ' αὑτοῦ. πείσεται γὰρ ἄλλο μὲν
ἀστεργὲς οὐδέν, γῆς δ' ἄπεισιν ἀβλαβής.
εἰ δ' αὖ τις ἄλλον οἶδεν ἐξ ἄλλης χθονὸς
τὸν αὐτόχειρα, μὴ σιωπάτω. τὸ γὰρ
κέρδος τελῶ 'γὼ, χἡ χάρις προσκείσεται.
εἰ δ' αὖ σιωπήσεσθε, καί τις ἢ φίλου
δείσας ἀπώσει τοὔπος, ἢ χαὐτοῦ τόδε,
ἃκ τῶνδε δράσω, ταῦτα χρὴ κλύειν ἐμοῦ.
τὸν ἄνδρ' ἀπαυδῶ τοῦτον, ὅς τίς ἐστι γῆς
τῆσδ', ἧς ἐγὼ κράτη τε καὶ θρόνους νέμω,
μήτ' εἰσδέχεσθαι, μήτε προσφωνεῖν τινά,
μήτ' ἐν θεῶν εὐχαῖσι, μήτε θύμασι
κοινὸν ποιεῖσθαι, μήτε χέρνιβας νέμειν.
ὠθεῖν δ' ἀπ' οἴκων πάντας, ὡς μιάσματος
τοῦδ' ἡμὶν ὄντος, ὡς τὸ Πυθικὸν θεοῦ
μαντεῖον ἐξέφηνεν ἀρτίως ἐμοί.
ἐγὼ μὲν οὖν τοιόσδε τῷ τε δαίμονι
τῷ τ' ἀνδρὶ τῷ θανόντι σύμμαχος πέλω.
κατεύχομαι δὲ τὸν δεδρακότ', εἴτε τις
εἷς ὢν λέληθεν, εἴτε πλειόνων μέτα,
κακὸν κακῶς νιν ἄμοιρον ἐκτρῖψαι βίον.
ἐπεύχομαι δ', οἴκοισιν εἰ ξυνέστιος
ἐν τοῖς ἐμοῖς γένοιτ' ἐμοῦ συνειδότος,
παθεῖν ἅπερ τοῖσδ' ἀρτίως ἠρασάμην.
ὑμῖν δὲ ταῦτα πάντ' ἐπισκήπτω τελεῖν,
ὑπέρ τ' ἐμαυτοῦ, τοῦ θεοῦ τε, τῆσδέ τε
γῆς, ὧδ' ἀκάρπως κἀθέως ἐφθαρμένης.
οὐδ' εἰ γὰρ ἦν τὸ πρᾶγμα μὴ θεήλατον,
ἀκάθαρτον ὑμᾶς εἰκὸς ἦν οὕτως ἐᾶν,
ἀνδρός γ' ἀρίστου βασιλέως τ' ὀλωλότος,
ἀλλ' ἐξερευνᾶν. νῦν δ' ἐπικυρῶ τ' ἐγώ
ἔχων μὲν ἀρχὰς, ἃς ἐκεῖνος εἶχε πρίν,
ἔχων δὲ λέκτρα, καὶ γυναῖχ' ὁμόσπορον,

ΠΑΝΤΑ σημαίνειν ἐμοί. τὰ πραχθέντα δηλονότι. Κεἰ μὲν φοβεῖται. καὶ εἰ μὲν αὐτὸς εἴη πράξας, καὶ φοβεῖται λέγειν αὐτὸς καθ' αὑτοῦ, τὸν φόβον ὑπεξελὼν λεγέτω. οὐδὲν γὰρ δεινὸν πείσεται, εἰ μὴ ὅτι τῆσδε τῆς γῆς ἀπαλλάξεται. εἰ δὲ ξένον τις οἶδε τὸν φονέα, μηνυσάτω. καὶ αὐθις μὲν παρέξω κέρδος καὶ εἰς ἀεὶ χάριν ἕξω. πάντα χόθεν τῶν προτρέπεται τοὺς μηνύοντας. Τὸν ἄνδρ' ἀπαυδῶ. πολὺν ἔλεον ἐργάζεται ὁ λόγος, ὅτι κατηγορεῖ ἑαυτοῦ ἀγνοῶν. πρότερον δὲ τὰ φιλάνθρωπα εἰρηκὼς τελευταῖα ἐπήνεγκε τὰ σκληρότερα. Ἃ 'κ τῶνδε. οἷον ἀπ' αὐτῶν ἀναγκασθεὶς τῶν πραγμάτων. Τῷ δὲ δαίμονι. τῷ ταῦτα μαντευσαμένῳ Ἀπόλλωνι. Κατεύχομαι. καταρῶμαι τὸν φονέα. Ἄμοιρον. ἤτοι κακόμοιρον. ἢ μηδενὸς τῶν νενομισμένων μετειληφότα. ἀλλ' ἄταφον ἐκβληθῆναι. ἀγνοῶν δὲ ἐπαρᾶται ἑαυτῷ, εἰ ξύνοιδε τὸν φονέα δίς. ἐπιπαθέστερος γίνεται ὁ λόγος. Ὑμῖν δὲ ταῦτα πάντ' ἐπισκήπτω. ἐνόρκως ἐντέλλομαι τὸ ἀγγεῖλαι τὸν φονέα ἢ ἀποθέσθαι τῶν οἰκιῶν καὶ τῶν θυσιῶν, πρὸς τὸ ἐγὼ μὲν τοιόσδε. ἀποδίδοται τὸ ὑμῖν δέ. Ὑπὲρ ἐμαυτοῦ. ἐπισκήπτω ταῦτα ἐπεὶ εὑρημένου τοῦ φονέως καὶ δίκην δεδωκότος ἀπαλλάξεται μὲν φροντίδος, ἀσφαλέστερον δὲ αὐτῷ καὶ τὰ πράγματα ἕξει τὰ κατὰ τὴν βασιλείαν

τόλμης ὑπεσταλμένης τῷ τὸν ἅπαξ ἐτολμηκότα κεκολάσθαι. Τοῦ θεοῦ τε.

τοῦ ἀπόλλωνος. Οὐδ' εἰ γὰρ ἦν. ἤ γὰρ εἰ μὴ ἦν ὁ λόγος τὸ ἄγος ὑπὸ θεῶν ἐλαυνόμενον. καὶ οἱ ονει ἐπιλυπεῖσθαι μονουμένον, ὑμᾶς ἐδεικνυμένοις οἴκοθεν. καὶ μὴ ἀναμείναντας τὴν ἐκ θεοῦ πρᾶξιν ἀναζητεῖν. Μὴ θε-

ἀλαρν. οἱ) χωρὶς θείας βοηθείας

Κ ΟΙΝΩΝ ΤΕ παίδων κοίν' ἄν. κοινὰ ἀδελφὰ τοῖς δὲ ἡμῶν. οἷον καὶ ἡμῖν ἂν ἐγένετο εἰ ἦν τέκνα τῷ Λαΐῳ γενόμενα. Μὴ δυστύχησεν. ὥστε μὴ παιδοποιήσασθαι. Τὸ ἐκείνου κρᾶτα. τὴν ἐκείνου κεφαλήν. Ἀνθ' ὧν ἐγώ. αἱ τοιαῦται ἐννοίαι οὐκ ἔχονται μὲν τοῦ σεμνοῦ. κινητικαὶ δέ εἰσι τῆς διαθέσεως. αἷς καὶ πλεονάζει εὐριπίδης. ὁ δὲ σοφοκλῆς πρὸς βραχὺ μὲν αὐτῶν ἅπτεται, πρὸς δὲ κινῆσαι τὸ θέατρον.

Τ οῖς μὴ δρῶσι τοῖς μὴ δεικνύουσί μοι τὸν φονέα. Ἀνιέναι. τουτέστι κ...ειν. Ὧδ' ἄναξ ἐρῶ. οὕτως ἐρῶ ὥς με ἀραῖον ἔλαβες. αὐτὸς ἐπομνύμενος καὶ κατὰ τὰς ἀρὰς ἐπιδησάμενος. μήτε δρᾶσαι τὸν φόνον μήτε τοὺς δράσαντας ἐπίστασθαι. Τὸ δὲ ζήτημα. ἀπὸ τῶν ὁ χορὸς πάλιν τὸ θεῖον πάλιν ἀναφέρει. Δίκαι' ἔλεξας. τὸ ἰδ φησιν, ἵνα μὴ πάλιν πέμψωσιν εἰς θεόν. ἢ γένηται δὲ τριβὴ ἐν τῷ δράματι. τὸ ὅπερ ὑπόψυχρον. Τὰ δεύτερ' ἐκ τῶνδ' ἄν. τὰ ἐκ τούτων δεύτερα, ἴσως τὰ ἐν δευτέρᾳ τάξει μὲν τοῦ λέγοιμι ἂν ἅ μοι δοκεῖ, ἢ ἃ ἐγὼ φαίνεται δεύτερα. Ἄνακτ' ἄνακτι. ἀποκλειομένου τοῦ πέμψειν εἰς θεόν, καταφεύγουσιν εἰς τὴν ὁμοίαν μαντικήν. τῷ αὐτῷ δὲ ὀνόματι προσαγορεύει τὸν τειρεσίαν, ὧ καὶ τὸν θεόν. καὶ γὰρ αὐτὰ ὁρᾶν ἐκείνῳ φησίν. Αλ

ic qi Parodi prin... cipium cum superior... ori cu cantu prolat... recatio non fuerit... rii Tragediae chori ... s, sed puerorū

κοινῶν τε παίδων κοίν' ἄν, εἰ κείνῳ γένος
μὴ 'δυστύχησεν, ἦν ἂν ἐκπεφυκότα.
νῦν δ' ἐς τὸ κείνου κρᾶτ' ἐνήλαθ' ἡ τύχη.
ἀνθ' ὧν ἐγὼ τάδ' ὡς περεὶ τοὐμοῦ πατρός
ὑπερμαχοῦμαι, κἀπὶ πάντ' ἀφίξομαι
ζητῶν τὸν αὐτόχειρα τοῦ φόνου λαβεῖν,
τῷ Λαβδακείῳ παιδὶ, Πολυδώρου τε, καὶ
τοῦ πρόσθε Κάδμου, τοῦ πάλαι τ' Ἀγήνορος.
καὶ ταῦτα τοῖς μὴ δρῶσιν εὔχομαι θεούς,
μήτ' ἄροτον αὐτοῖς γῆν ἀνιέναι τινά,
μήτ' οὖν γυναικῶν παῖδας. ἀλλὰ τῷ πότμῳ
τῷ νῦν φθερεῖσθαι, κἄτι τοῦδ' ἐχθίονι.
ὑμῖν δὲ τοῖς ἄλλοισι Καδμείοις, ὅσοις
τάδ' ἔστ' ἀρέσκονθ', ἥ τε σύμμαχος Δίκη,
χ' οἱ πάντες εὖ ξυνεῖεν εἰσαεὶ θεοί.
Χο. ὥσπερ μ' ἀραῖον ἔλαβες, ὧδ' ἄναξ ἐρῶ.
οὔτ' ἔκτανον γάρ, οὔτε τὸν κτανόντ' ἔχω
δεῖξαι. τὸ δὲ ζήτημα, τοῦ πέμψαντος ἦν
Φοίβου τόδ' εἰπεῖν, ὅστις εἴργασταί ποτε.
Οἰδ. δίκαι' ἔλεξας. ἀλλ' ἀναγκάσαι θεούς,
ἃν μὴ θέλωσιν, οὐδ' ἂν εἷς δύναιτ' ἀνήρ.
Χο. τὰ δεύτερ' ἐκ τῶνδ' ἂν λέγοιμ', ἅ μοι δοκεῖ.
Οἰδ. εἰ καὶ τρίτ' ἐστί, μὴ παρῇς τὸ μὴ οὐ φράσαι.
Χο. ἄνακτ' ἄνακτι ταὔθ' ὁρῶντ' ἐπίσταμαι
μάλιστα Φοίβῳ Τειρεσίαν. παρ' οὗ τις ἂν
σκοπῶν τάδ', ὦναξ, ἐκμάθοι σαφέστατα.
Οἰδ. ἀλλ' οὐκ ἐν ἀργοῖς οὐδὲ τοῦτ' ἐπραξάμην.
ἔπεμψα γὰρ Κρέοντος εἰπόντος, διπλοῦς
πομπούς. πάλαι δὲ μὴ παρὼν θαυμάζεται.
Χο. καὶ μὴν τά γ' ἄλλα κωφὰ καὶ παλαί' ἔπη.
Οἰδ. τὰ ποῖα ταῦτα; πάντα γὰρ σκοπῶ λόγον.
Χο. θανεῖν ἐλέχθη πρός τινων ὁδοιπόρων.
Οἰδ. ἤκουσα κἀγώ. τὸν δ' ἰδόντ' οὐδεὶς ὁρᾷ.
Χο. ἀλλ' εἴ τι μὲν δὴ δείματός γ' ἔχει μέρος,
τὰς σὰς ἀκούων οὐ μενεῖ τοιάσδ' ἀράς.

λεως. ἄνακτα λέγει τὸν ἀπόλλωνα καὶ τὸν τειρεσίαν, τὸν μὲν ὡς φύσει ἄνακτον τα, τὸν δὲ τειρεσίαν ὡς ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων οὕτω τιμώμενον διὰ τὸ κρᾶτος τῆς μαντικῆς. Ἀλλ᾽ οὐκ ἐν ἀργοῖς. κἀνταῦθα τὸ κηδεμονικὸν τοῦ ἤθους διετήρησε. τὸ μὲν τῶν διπλοῦς πομπούς, τῆς σπουδῆς ἐστι τεκμήριον. τὸ δέ. Κρέοντος εἰπόντος. πιθανὸν εἰς τὰ ἑξῆς, ἵνα ἡ ὑπόνοια αὐτοῦ πίστιν ἔχοι. τὸ πεπεισμένον ὑπὸ τοῦ κρέοντος τὸν τειρεσίαν μαντεύεσθαι κατὰ τοῦ οἰδίποδος τὰ ψευδῆ.

οἰδ. ᾯ μή 'στι δρῶντι τάρβος, οὐδ᾽ ἔπος φοβεῖ.
χο. ἀλλ᾽ οὐξελέγχων αὐτόν ἐστιν. οἵδε γὰρ
τὸν θεῖον ἤδη μάντιν ὧδ᾽ ἄγουσιν, ᾧ
τἀληθὲς ἐμπέφυκεν ἀνθρώπων μόνῳ.
οἰδ. ὦ πάντα νωμῶν τειρεσία, διδακτά τε,
ἄρρητά τ᾽, οὐράνιά τε, καὶ χθονοστιβῆ,
πόλιν μὲν εἰ καὶ μὴ βλέπεις, φρονεῖς δ᾽ ὅμως
οἵᾳ νόσῳ σύνεστιν. ἧς σε προστάτην
σωτῆρά τ᾽ ὦναξ μοῦνον ἐξευρίσκομεν.
Φοῖβος γάρ, εἰ καὶ μὴ κλύεις τῶν ἀγγέλων,
πέμψασιν ἡμῖν, ἀντέπεμψεν ἔκλυσιν
μόνην ἂν ἐλθεῖν τοῦδε τοῦ νοσήματος
εἰ τοὺς κτανόντας Λάϊον μαθόντες εὖ
κτείναιμεν, ἢ γῆς φυγάδας ἐκπεμψαίμεθα.
σὺ δ᾽ οὖν φθονήσας μήτ᾽ ἀπ᾽ οἰωνῶν φάτιν,
μήτ᾽ εἴ τιν᾽ ἄλλην μαντικῆς ἔχεις ὁδόν,
ῥῦσαι σεαυτόν, καὶ πόλιν, ῥῦσαι δ᾽ ἐμέ.
ῥῦσαι δὲ πᾶν μίασμα τοῦ τεθνηκότος.
,, ἐν σοὶ γάρ ἐσμεν. ἄνδρα δ᾽ ὠφελεῖν, ἀφ᾽ ὧν
,, ἔχοι τε, καὶ δύναιτο, κάλλιστος πόνων.
τει. φεῦ. φεῦ. φρονεῖν ὡς δεινόν, ἔνθα μὴ τέλη
λύει φονοῦντι. ταῦτα γὰρ καλῶς ἐγὼ
εἰδὼς, διώλεσ᾽. οὐ γὰρ ἂν δεῦρ᾽ ἱκόμην.
οἰδ. τί δ᾽ ἔστιν; ὡς ἄθυμος εἰσελήλυθας.
τει. ἄφες μ᾽ ἐς οἴκους. ῥᾷστα γὰρ τὸ σόν τε σὺ
κἀγὼ διοίσω τοὐμόν, ἢν ἐμοὶ πίθῃ.
οἰδ. οὔτ᾽ ἔννομ᾽ εἶπας, οὔτε προσφιλὲς πόλει
τῇδ᾽, ἥ σ᾽ ἔθρεψε, τήνδ᾽ ἀποστερῶν φάτιν.

Κωφά. ψυχρὰ καὶ οὐδὲν σαφὲς ἔχοντα τὰ ψιθυριζόμενα. Ὧι μή 'στι. ὁ μὴ τὸ ἔργον δεδοικώς, οὐδὲ τὸν λόγον φοβεῖται. ἢ οὐδὲ ὁ λόγος φόβον αὐτῷ ἐντίθεται. Ἀλλ᾽ οὐξελέγχων. καὶ ταῦτα εἰς σύστασιν τοῦ προσώπου, ἵνα μηδὲ ὕστερον δυνηθείη ἀρνήσασθαι. Χθονοστιβῆ. τὰ ἐν τῇ γῇ, τὰ ἐπίγεια. Ῥῦσαι δ᾽ ἐμέ. ὅρα τὸ τοῦ κηδεμόνος, ὅτι τελευταῖον ἑαυτὸν ἔταξεν, ὅπως ἀφέλοιτο τὸ φορτικὸν τῆς ἐξουσίας. Ἄνδρα δ᾽ ὠφελεῖν. παιδευτικὸς ὁ λόγος. ἔδει ἅπαντας ἀφ᾽ ὧν δύνανται ὠφελεῖν τοὺς πέλας. Φρονεῖν ὡς δεινόν. ὡς δεινόν φησι τὸ φρονεῖν, ὅταν τὸ φρονούμενον τῷ φρονοῦντι μὴ λυσιτελῇ. σχετλιάζει δὲ μὴ βουλόμενος εἰς φῶς ἄγειν τὰ τοῦ οἰδίποδος. διαλελυμένως δὲ εἶπε. Τέλη λύῃ. ἀντὶ τοῦ λυσιτελῇ. Ταῦτα γὰρ καλῶς ἐγώ. τὰ συμβησόμενά μοι ὑπ᾽ ἀναγκασθήσομαι λέγειν, ἃ μὴ βούλομαι. τὸ ἐξελέγχειν τὸν οἰδίποδα. ταῦτα εἰδὼς διώλεσα αὐτά. οὐ γὰρ ἂν δεῦρο ἠρχόμην. Ἢν ἐμοὶ πίθῃ. ἐάν με ἀπελθεῖν ἐάσῃς. Τήνδ᾽ ἀποστερῶν φάτιν. μὴ λέγων τὸν χρησμόν. τὸ δὲ ἀποστερῶ ἐνίοτε μὲν ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς γενικὴν ἔχει τὴν σύνταξιν, ἐνίοτε δὲ καὶ ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς αἰτιατικὴν ὡς ἐνταῦθα.

ΟΡΩ γὰρ οὐδὲ σοὶ τὸ σὸν φώνημ᾽ ἰόν. οὔτε συμφορόν σοι οὐδὲ κατὰ καιρὸν ἡ ζήτησις γίνεται. ἵνα οὖν μὴ ἐκ τούτου μέμψις ἀκολουθήσῃ, σιωπῶ. τὸ μὲν κατὰ λόγον ἐλλιπές ἐστι. τὸ δὲ κατὰ διάνοιαν πλῆρες. ὃ δὲ βούλεται λέγειν, ὁρῶ τὸ σὸν φώνημα μὴ πρὸς καιρὸν δ᾽ ἰόν. κἀγὼ οὖν φωνὴν μὴ πρὸς καιρὸν ἀφιέναι φυλάσσομαι. Μὴ πρὸς θεῶν. ὑπερβαλόντος τοῦ τειρεσίου ἀρχὴν ὅτι ἐπίσταται, ὁ χορὸς καταλιπαρεῖ τοῦ εἰπεῖν. εἶτα ἀρνουμένου ἐξάπτεται εἰς λοιδορίαν πρὸς αὐτὸν ὁ οἰδίπους. ὅθεν παροξυνθεὶς λέγει. ἔχει οὖν τὰ τῆς ὑποθέσεως ἄριστα. Ἐγὼ δ᾽ οὐ μή ποτε. οὐκ ἐμφανῶ τὰ ἐμὰ ἔπη, ἵνα μὴ τὰ σὰ εἴπω κακά. ἤδη δὲ φανότερόν φησιν, ὅτι τὰ αὐτοῦ κακὰ ἀποκρύπτεται. Ἐγὼ τ᾽ ἐμαυτὸν οὔτε σ᾽ ἀλγυνῶ. ἑαυτὸν ἀλγύνειν ἔφη, ἴσως ἐπιστάμενος ὅτι κακῶς ἀκούσεται ὑπ᾽ αὐτοῦ ἀπιστούμενος. τάχα δὲ καὶ βουλόμενος ἀποκρύπτειν συμπεριέλαβεν ἑαυτόν, ὡς τὸ ἔμπροσθεν τἄμ᾽ ὡς ἂν εἴπω μὴ τὰ σ᾽ ἐκφήνω κακά. Οὐκ ὦ κακῶν κάκιστε. ἐν ὑπερβατῷ ὁ λόγος. οὐ λέξεις ὦ κακῶν κάκιστε. Ἀλλ᾽ ὧδ᾽ ἄτεγκτος κἀτελεύτητος φανῇ. καὶ γὰρ ἂν πέτρου φύσιν σύ γ᾽ ὀργάνειας. ὅ ἐστι ταράξειας. καὶ εἰς ὀργὴν ἐκβάλλειας. ἀπολογεῖται δὲ περὶ τῆς ὕβρεως λέγων ὅτι καὶ πέτρου φύσιν σύ γ᾽ ὀργάνειας. Ἄτεγκτος δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀσυμπαθής. καὶ ἀδάκρυτος. τέγγειν γὰρ τὸ βρέχειν. Ἀτελεύτητος δυσαξίωτος. δυσπαράκλητος. ἀμείλιχος. Ἥξει γὰρ αὐτά. ἤγουν αὐτόματα. Πρὸς τάδ᾽ εἰ θέλεις θυμοῦ. τὸ θυμοῦ, οὐκ ἔστι γενική, ἀλλὰ ῥῆμα προστακτικόν. Καὶ μὴν παρήσω γ᾽ οὐδέν. ὁριζόμενος οὐδὲν σιωπήσομαι ὧν πέπεισμαι, καὶ ὑπονοῶ. Εἰργάσθαι δ᾽ ὅσον μὴ χερί. εἰργάσθαι τὰ ἄλλα τοῦ φόνου χωρὶς τῆς ἀπὸ τῶν χειρῶν ἐνεργείας. εἰ δὲ ἔβλεπες, ἐκάλουν ἄν σε καὶ φονέα αὐτόχειρα.

ΤΕ. ὁρῶ γὰρ οὐδὲ σοὶ τὸ σὸν φώνημ᾽ ἰὸν
πρὸς καιρόν, ὡς οὖν μηδ᾽ ἐγὼ ταὐτὸν πάθω
ΧΟ. μὴ πρὸς θεῶν, φρονῶν γ᾽ ἀποστραφῇς. ἐπεὶ
πάντες σε προσκυνοῦμεν οἵδ᾽ ἱκτήριοι.
ΤΕ. πάντες γὰρ οὐ φρονεῖτ᾽. ἐγὼ δ᾽ οὐ μή ποτε
τἄμ᾽, ὡς ἂν εἴπω, μὴ τὰ σ᾽ ἐκφήνω κακά.
ΟΙΔΙ. τί φής; ξυνειδὼς οὐ φάσεις; ἀλλ᾽ ἐννοεῖς
ἡμᾶς προδοῦναι καὶ καταφθεῖραι πόλιν;
ΤΕ. ἐγὼ τ᾽ ἐμαυτόν, οὔτε σ᾽ ἀλγυνῶ. τί ταῦτ᾽
ἄλλως ἐλέγχεις; οὐ γὰρ ἂν πύθοιό μου.
ΟΙΔΙ. οὐκ ὦ κακῶν κάκιστε, καὶ γὰρ ἂν πέτρου
φύσιν σύ γ᾽ ὀργάνειας, ἐξερεῖς ποτε;
ἀλλ᾽ ὧδ᾽ ἄτεγκτος, κἀτελεύτητος φανῇ;
ΤΕ. ὀργὴν ἐμέμψω τὴν ἐμήν. τὴν σὴν δ᾽ ὁμοῦ
ναίουσαν, οὐ κατεῖδες, ἀλλ᾽ ἐμὲ ψέγεις.
ΟΙΔΙ. τίς γὰρ τοιαῦτ᾽ ἂν οὐκ ἂν ὀργίζοιτ᾽ ἔπη
κλύων, ἃ νῦν σὺ τήνδ᾽ ἀτιμάζεις πόλιν;
ΤΕ. ἥξει γὰρ αὐτά, κἂν ἐγὼ σιγῇ στέγω.
ΟΙΔΙ. οὐκοῦν ἅ γ᾽ ἥξει, καὶ σὲ χρὴ λέγειν ἐμοί.
ΤΕ. οὐκ ἂν πέρα φράσαιμι. πρὸς τάδ᾽ εἰ θέλεις
θυμοῦ, δι᾽ ὀργῆς, ἥτις ἀγριωτάτη.
ΟΙΔΙ. καὶ μὴν παρήσω γ᾽ οὐδέν, ὡς ὀργῆς ἔχω
ἅπερ ξυνίημ᾽. ἴσθι γὰρ δοκῶν ἐμοὶ
καὶ ξυμφυτεῦσαι τοὔργον, εἰργάσθαι θ᾽ ὅσον
μὴ χερσὶ καίνων. εἰ δ᾽ ἐτύγχανες βλέπων,
καὶ τοὔργον ἂν σοῦ τοῦτ᾽ ἔφην εἶναι μόνου.

τέγγειν durus vel ... liquefieri ...

τιλ ἀτελεύτητος fine ca... imperfectus.

Atqui nihil remittam qua nunc sum ira percitus quo minus eadicam quae sentio, Scias enim te videri mihi et complantasse opus et fecisse quantum nō manibus occidens idest, omnia praeter quod manu ipsa tua nō occidisti. quod si caecus non esses etc.

ἈΛΗΘΕΣ ἐννέπειν. λέγω σε τῷ κηρύγματι ὑπεύθυνον εἶναι τῷ ὑπὸ σοῦ εἰρημένῳ. Οὕτως ἀναιδῶς ἐξεκίνησας. οἴεται αὐτὸν πλασάμενον ψεύδεσθαι. εἰκότως δὲ ἀπιστεῖται ὡς δι' ὀργὴν εἰρηκώς, εἰ δὲ ἐπιστεύθη κατ' ἀρχὴν ὁ μάντις, τὰ ἑξῆς τοῦ δράματος ἀνῄρητο τοῦ ἀναγνωρισμοῦ. ἐν οἷς καταγέγονε μάλιστα ὁ ποιητής. Οὐ γὰρ ἔκ γε τῆς τέχνης. φανερῶς εἰς Κρέοντα ἡ ἀπότασίς ἐστι. Λεληθέναι σέ φημι σὺν τοῖς φιλτάτοις. εὐσχημόνως ἀπήγγειλε τὸ περὶ τῆς μητρός. Ἀλλ' ἔστι πλὴν σοί. διὸ ὀρ(θῶς) εἰπεῖν σοῦ πρὸς τὸ πλὴν πρὸς τὴν ὄπισθεν ἔξωθεν νοουμένην, εἰς τὸ ἔστι δεικτικὴν ἐπήνεγκε τὸ σοί. Σοὶ δὲ τοῦτ' οὐκ ἔστ' ἐπεί. ἴσον ἐστὶν ὁ Οἰδίπους παραβαλλόμενος, ὡς ὁ Ἀγαμέμνων πρὸς τὸν Κάλχαντα. Ἃ σοὶ οὐδείς. οὐδείς ἐστιν, ὃς οὐ ταῦτα ὀνειδίσει ἅπερ μοι ὠνείδισας. τὸ δὲ τάχα, ἀντὶ τοῦ ταχέως. οἷον καὶ σὲ μετ' ὀλίγον ἐροῦσι τυφλόν. καὶ περὶ τῆς πηρώσεως δὲ, λεληθότως αὐτῷ, μαντεύεται. Μιᾶς τρέφῃ πρὸς νυκτὸς. διπλοῦν τὸ διανόημα. ἤτοι τὸν οὕτως. ὑπὸ μιᾶς νυκτὸς τῆς ἀορασίας τῆς διηνεκῶς κατεχούσης τρέφῃ ὡς μηδὲν διαθεῖναι κακὸν τοὺς ὁρῶντας. ἢ οὕτως. διὰ τὸ πηρὸν εἶναι ἐλεοῦσί σε πάντες. ἀπέχει γὰρ καὶ τὸ τῆς πηρώσεως. Μιᾶς νυκτός. συνεχοῦς τυφλώσεως. Ἱκανὸς Ἀπόλλων, ᾧ τάδ' ἐκπρᾶξαι μέλει. ἀντὶ τοῦ, τὰ κατ' ἐμὲ ἐκδικῆσαι. λείπει ἐάν με φονεύσῃς.

ΤΕΙ. ἀληθὲς. ἐννέπω σε τῷ κηρύγματι
ᾧπερ προσέθηκας, ἐμμένειν. κἀφ' ἡμέρας
τῆς νῦν, προσαυδᾶν μήτε τούσδε, μήτ' ἐμὲ
ὡς ὄντι γῆς τῆσδ' ἀνοσίῳ μιάστορι.
ΟΙΔΙ. οὕτως ἀναιδῶς ἐξεκίνησας τόδε
τὸ ῥῆμα; καὶ ποῦ τοῦτο φεύξεσθαι δοκεῖς;
ΤΕΙ. πέφευγα. τἀληθὲς γὰρ ἰσχῦον τρέφω.
ΟΙΔΙ. πρὸς τοῦ, διδαχθείς; οὐ γὰρ ἔκ γε τῆς τέχνης.
ΤΕΙ. πρὸς σοῦ. σὺ γάρ μ' ἄκοντα προὐτρέψω λέγειν.
ΟΙΔΙ. ποῖον λόγον; λέγ' αὖθις, ὡς μᾶλλον μάθω.
ΤΕΙ. οὐχὶ ξυνῆκας πρόσθεν. ἢ 'κπειρᾷ λέγειν;
ΟΙΔΙ. οὐχ ὥστε γ' εἰπεῖν γνωστὸν, ἀλλ' αὖθις φάσον.
ΤΕΙ. φονέα σε φημὶ τἀνδρὸς, οὗ ζητεῖς κυρεῖν.
ΟΙΔΙ. ἀλλ' οὔ τι χαίρων, δίς γε πημονὰς ἐρεῖς.
ΤΕΙ. εἴπω τι δῆτα κἄλλ', ἵν' ὀργίζῃ πλέον.
ΟΙΔΙ. ὅσον γε χρῄζεις, ὡς μάτην εἰρήσεται.
ΤΕΙ. λεληθέναι σε φημὶ σὺν τοῖς φιλτάτοις
αἴσχισθ' ὁμιλοῦντ', οὐδ' ὁρᾶν ἵν' εἶ κακοῦ.
ΟΙΔΙ. ἦ καὶ γεγηθὼς ταῦτ' ἀεὶ λέξειν δοκεῖς;
ΤΕΙ. εἴπερ τί γ' ἐστὶ τῆς ἀληθείας σθένος.
ΟΙΔΙ. ἀλλ' ἔστι, πλὴν σοί. σοὶ δὲ τοῦτ' οὐκ ἔστ', ἐπεὶ
τυφλὸς τά τ' ὦτα, τόν τε νοῦν, τά τ' ὄμματ' εἶ.
ΤΕΙ. σὺ δ' ἄθλιός γε ταῦτ' ὀνειδίζων, ἃ σοὶ
οὐδεὶς, ὃς οὐχὶ τῶνδ' ὀνειδιεῖ τάχα.
ΟΙΔΙ. μιᾶς τρέφῃ πρὸς νυκτὸς, ὥστε μήτ' ἐμὲ,
μήτ' ἄλλον, ὅστις φῶς ὁρᾷ, βλέψαι ποτ' ἄν.
ΤΕΙ. οὐ γάρ με μοῖρα πρός γε σοῦ πεσεῖν, ἐπεὶ
ἱκανὸς Ἀπόλλων, ᾧ τάδ' ἐκπρᾶξαι μέλει.
ΟΙΔΙ. Κρέοντος, ἢ σοῦ ταῦτα τἀξευρήματα;
ΤΕΙ. Κρέων δέ σοι πῆμ' οὐδέν. ἀλλ' αὐτὸς σὺ σοί.

μιᾶς τρέφῃ. Ex [illegible] quod Tiresias respondet [illegible] spicari licet his ver[illegible] minas potius mortis [illegible] [illegible] quam [illegible] [illegible] templum

Ω ΠΛΟΥΤΕ. πολλάκις τὸ Οἰδίπου ἀπονοεῖν δὲ ἀποβολῆς Κρέοντος ταῦτα εἰρῆσθαι, ἵνα ζητῆ πρὸς αὐτοῦ, ἀφορμὴν εὔλογον ἔχῃ τὰ λοιπὰ τοῦ δράματος. Οὑξ ἀρχῆς φίλος. ἐν εἰρωνείᾳ. Υπελθών. ὑπέρχομαι τὸ ὑποκάτω τινὸς ἔρχομαι, καὶ ἀπὸ τρόπου τὸ κολακεύω, οἱ γὰρ κολακεύοντες ὑπὸ τὴν γῆν σχηματίζονται, ἐνταῦθα δὲ τὸ ὑπελθὼν ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν παλαιόντων λέγεται, ὅταν τοὺς ἀντιπάλους ὑπέρχονται λαθόντες, ἵνα εὐχειρώτους αὐτοὺς ποιήσαντες καταστρέψωσι. Μηχανορράφον. τὰ φαῦλα μηχανώμενον, μάγους δὲ ἐκάλουν τοὺς ψευδεῖς φαντασίας ποιοῦντας. ἀπὸ τοῦ γόου δὲ καὶ τοὺς φαρμακεῖς μάγους ἔλεγον. Αγύρτην. πτωχόν. ὀχλαγωγόν. Δέδορκεν. ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ δύναμιν ἔχει τοῦ ὁρᾶν λαμβάνεται. καὶ ἔστιν ἀμετάβατον. εἰ γὰρ ἐλέγετο μεταβατικῶς, δῆλον τὸ εἰς προθέσεως μετέβαινεν ἂν ἐπὶ δηλούσης κίνησιν, καὶ εἶχεν ἂν ὁ λόγος οὕτως, ὅστις εἰς τὰ κέρδη δέδορκε μόνον, οὐ γὰρ τὸ ἐν ἥ τις ἀεὶ στάσεως ἐστὶ δηλωτικόν. Ραψῳδός. ἡ σφίγξ ἡ ῥάπτουσα τὰς ᾠδάς. τὸ δὲ ὄνομα τοῦ ῥαψῳδοῦ καθ' Ὅμηρον, ἢ μεθ' Ὅμηρον ἦν. Κύνα δὲ αὐτὴν καλεῖ, δῆλον τὸ ἁρπακτικόν. Ο ὐχὶ τοὐπιόντος ἦν. τοῦ τυχόντος. ἀντὶ τοῦ, οὐ τοῦ τυχόντος ἦν σαφηνίσαι. δῆλον τοῦτον δὲ αὔξει τὸ ἴδιον κατόρθωμα μεῖζον καὶ μαντικῆς καὶ πάσης ἀνθρωπίνης φύσεως. Παραστατήσειν πέλας. ἐκ παραλλήλου τὸ παραστατήσειν τὸ πέλας. σύστασιν δηλοῖ. Απηλατήσειν. ἐὰν δασέως, τὸ ἄγος ἀπελάσειν τὸ περὶ τὸν Λάϊον. ἐὰν δὲ ψιλῶς, ἀντὶ τοῦ βασιλεύσειν. Εξισω-

ὦ πλοῦτε, καὶ τυραννὶ, καὶ τέχνη τέχνης
ὑπερφέρουσα τῷ πολυζήλῳ βίῳ,
ὅσος παρ' ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσεται.
εἰ τῆσδέ γ' ἀρχῆς οὕνεχ', ἣν ἐμοὶ πόλις
δωρητὸν οὐκ αἰτητὸν εἰσεχείρισεν,
ταύτης Κρέων ὁ πιστὸς, οὑξ ἀρχῆς φίλος,
λάθρα μ' ὑπελθὼν ἐκβαλεῖν ἱμείρεται,
ὑφεὶς μάγον τοιόνδε μηχανορράφον,
δόλιον, ἀγύρτην, ὅστις ἐν τοῖς κέρδεσι
μόνον δέδορκε, τὴν τέχνην δ' ἔφυ τυφλός.
ἐπεὶ, φέρ' εἰπὲ, ποῦ σὺ μάντις εἶ σαφής;
πῶς οὐχ ὅθ' ἡ ῥαψῳδὸς ἐνθάδ' ἦν κύων,
ηὔδας τι τοῖσδ' ἀστοῖσιν ἐκλυτήριον;
καίτοι τό γ' αἴνιγμ', οὐχὶ τοὐπιόντος ἦν
ἀνδρὸς διειπεῖν, ἀλλὰ μαντείας ἔδει.
ἣν οὔτ' ἀπ' οἰωνῶν σὺ προὐφάνης ἔχων,
οὔτ' ἐκ θεῶν του γνωτόν. ἀλλ' ἐγὼ μολὼν
ὁ μηδὲν εἰδὼς Οἰδίπους, ἔπαυσά νιν
γνώμῃ κυρήσας, οὐδ' ἀπ' οἰωνῶν μαθών.
ὃν δὴ σὺ πειρᾷς ἐκβαλεῖν, δοκῶν θρόνοις
παραστατήσειν τοῖς Κρεοντείοις πέλας.
κλαίων δοκεῖς μοι καὶ σὺ, χὡ συνθεὶς τάδε
ἀπηλατήσειν. εἰ δὲ μὴ 'δόκεις γέρων
εἶναι, παθὼν ἔγνως ἂν οἷά περ φρονεῖς.

ΧΟ. ἡμῖν μὲν εἰκάζουσι, καὶ τὰ τοῦδ' ἔπη
ὀργῇ λελέχθαι, καὶ τὰ σ', Οἰδίπου, δοκεῖ.
δεῖ δ' οὐ τοιούτων, ἀλλ' ὅπως τὰ τοῦ θεοῦ
μαντεῖ' ἄριστα λύσομεν, τόδε σκοπεῖν.

ΤΕΙ. εἰ καὶ τυραννεῖς, ἐξισωτέον τὸ γοῦν
ἴσ' ἀντιλέξαι. τοῦδε γὰρ κἀγὼ κρατῶ.
οὐ γάρ τι σοὶ ζῶ δοῦλος, ἀλλὰ Λοξίᾳ.

τὸν ὑμέναιον quem domibus mali portum habentem adnavigasti bonā navigationē assecutus .i. quem tu dū felicior es infelicissimū invenisti.

τέον. λείπει ἐμοί. Τοῦ δὲ γὰρ κἀγὼ κρατῶ. τοῦ ἐξισοῦ λέγειν. Ὥστ' οὐ κρέοντος προστάτου γεγράψομαι. δεήσομαι. ὅρα δὲ καὶ τὴν διαφορὰν τοῦ ὀνόματος. τὸ μὲν γὰρ ἐπιφθονώτερον τοῦ οἰδίποδος ἐχρήσατο, τὸ δοῦλος. τὸ δὲ εὐπρεπέστερον τοῦ κρέοντος. Προστάτου. προστάτης λέγεται ὁ ἐν πολέμῳ ἔμπροσθεν ἱστάμενος καὶ βοηθὸς τοῦ ὄπισθεν. καὶ ὁ τῷ ἀξιώματι προέχων τῶν ἄλλων. Ἀμφιπλήξ. ἡ ἐξ ἀμφοτέρων ἐλασία. ἡ ἑκατέρωθεν πλήττουσα. ἔκ τε πατρὸς καὶ μητρός. Δεινόπους. ἡ διὰ τῶν ποδῶν δέος ποιοῦσα. Βλέποντα νῦν μὲν ὄρθ' ἔπειτα δὲ σκότον. καινότερον εἶπεν βλέποντα σκότον ὥσπερ εἴ τις εἴποι σιωπὴν λέγοντα.

Ποῖος οὐκ ἔσται λιμήν. τὸν λιμένα τίθησιν ἀεὶ ἀντὶ τοῦ τόπου. τροπικῶς δὲ, ἀντὶ τοῦ ποῦ οὐκ ἐλεύσῃ βοῶν. Ὅταν καταίσθῃ. ὅταν αἴσθῃ αὐτῆς καὶ νοήσῃς. Ἐκτριβήσεται. ἀντὶ τοῦ διατρίψει ἐν τοῖς κακοῖς. ἢ ἀπολεῖται. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν σμηχομένων ἀργύρων, ἢ χαλκῶν, ἢ ἄλλων τοιούτων. ἅπερ ἐν τῷ πλύνεσθαι σφόδρα τριβόμενα ἐλαττοῦται. Σχολῇ σ' ἄν. ἀντὶ τοῦ βραδέως. οὐδαμῶς. Ἡ δ' ἡμέρα φύσει σε. ἀντὶ τοῦ οἵων εἶ γονέων δείκνυσι. Διαφθερεῖ δὲ. διὰ τὴν πήρωσιν. καὶ τὴν λοιπὴν τοῦ βίου ἀναστροφήν.

Αἰνικτὰ κἀσαφῆ. καὶ κεκρυμμένα. Οὔκουν ταῦτ' ἄριστος. ὥσπερ εἰρωνευόμενός φησιν, αἴνιγμα γὰρ σὺ θᾶττον νοήσεις. ὅτι καὶ τὸ τῆς σφιγγὸς αἴνιγμα πρῶτος ἐξεῦρες. ὃ δέχεται εἰς ἔπαινον.

ὥστ', οὐ Κρέοντος προστάτου γεγράψομαι.
λέγω δ', ἐπειδὴ καὶ τυφλόν μ' ὠνείδισας,
σὺ καὶ δέδορκας, κοὐ βλέπεις ἵν' εἶ κακοῦ,
οὐδ' ἔνθα ναίεις, οὐδ' ὅτων οἰκεῖς μέτα.
ἆρ' οἶσθ' ἀφ' ὧν εἶ; καὶ λέληθας ἐχθρὸς ὢν
τοῖς σοῖσιν αὐτοῦ νέρθε, κἀπὶ γῆς ἄνω;
καί σ' ἀμφιπλὴξ μητρός τε καὶ τοῦ σοῦ πατρὸς
ἐλᾷ ποτ' ἐκ γῆς τῆσδε δεινόπους ἀρά,
βλέποντα νῦν μὲν, ὄρθ'. ἔπειτα δὲ, σκότον.
βοῆς δὲ τῆς σῆς, ποῖος οὐκ ἔσται λιμήν;
ποῖος Κιθαιρὼν οὐχὶ σύμφωνος τάχα,
ὅταν καταίσθῃ τὸν ὑμέναιον, ὃν δόμοις
ἄνορμον εἰσέπλευσας εὐπλοίας τυχών;
ἄλλων δὲ πλῆθος οὐκ ἐπαισθάνῃ κακῶν,
ἅ σ' ἐξισώσει σοί τε καὶ τοῖς σοῖς τέκνοις.
πρὸς ταῦτα, καὶ Κρέοντα, καὶ τοὐμὸν στόμα
προπηλάκιζε. σοῦ γὰρ οὐκ ἔστι βροτῶν,
κάκιον, ὅστις ἐκτριβήσεταί ποτε,
Οἰδ. ἦ ταῦτα δῆτ' ἀνεκτὰ πρὸς τούτου κλύειν;
οὐκ εἰς ὄλεθρον; οὐχὶ θᾶσσον; οὐ πάλιν
ἄψορρος οἴκων τῶνδ' ἀποστραφεὶς ἄπει;
Τει. οὐδ' ἱκόμην ἔγωγ' ἄν, εἰ σὺ μὴ 'κάλεις.
Οἰδ. οὐ γάρ τί σ' ᾔδειν μῶρα φωνήσοντ'. ἐπεὶ,
σχολῇ σ' ἂν οἴκους τοὺς ἐμοὺς ἐστειλάμην.
Τει. ἡμεῖς τοιοίδ' ἔφυμεν, ὡς μὲν σοὶ δοκεῖ,
μῶροι, γονεῦσι δ' οἵ σ' ἔφυσαν, ἔμφρονες.
Οἰδ. ποίοισι; μεῖνον. τίς δέ μ' ἐκφύει βροτῶν;
Τει. ἥδ' ἡμέρα φύσει σε, καὶ διαφθερεῖ.
Οἰδ. ὡς πάντ' ἄγαν αἰνικτὰ, κἀσαφῆ λέγεις.
Τει. οὔκουν σὺ ταῦτ' ἄριστος εὑρίσκειν ἔφυς.
Οἰδ. τοιαῦτ' ὀνείδιζ', οἷς ἔμ' εὑρήσεις μέγαν.

γεγράψομαι

ΑΥΤΗ γε μέντοι σ' ἡ τύχη διώλεσεν. τὸ δὲ γνῶναι τὸ αἴνιγμα. Ἀλλ' εἰ πόλιν τήνδε. πάνυ ἐστὶ προσήγορον τοῦ πλήθους. Εἰπὼν ἄπειμι. ἐνταῦθα τὸ ἐνθουσιαστικώτερον ὅλον τὸ πρᾶγμα παραινίττεται, ἀμφοτέρων τῶν κοινῶν στοχαζόμενος. τοῦ τε τῷ δράματι συμφέροντος, ὅπως μὴ ἀνακαλύπτηται ἡ ὑπόθεσις. διὸ αἰνιγματωδῶς πάντα φησί. τοῦ τε τῷ προσώπῳ πρέποντος. ἔδει ἢ εἰπὼν τὸν μάντιν τὰ μετ' ὀλίγον φανησόμενα. Τὸν ἄνδρα τοῦτον. ὡς περὶ ἑτέρου λέγων αὐτὸν αἰνίττεται. Τῇ ξυμφορᾷ. τῇ δυστυχίᾳ. Σκήπτρῳ προδεικνύς. τὸ σκῆπτρον δεικνὺς σύμβολον τῆς ἑαυτοῦ δυσγενείας, ὅτι ἐκ βασιλέως πτωχὸς γέγονε.

Καὶ τοῦ πατρὸς ὁμόσπορος. τὴν αὐτὴν σπείρων γυναῖκα. Τίς ὅντιν' ἁ θεσπιέπεια. ἀκόλουθά εἰσι τὰ τοῦ χοροῦ πρὸς τὰ προειρημένα. νῦν δὲ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς τὸ πρόσωπον ἀναλογίζεσθαι περὶ ὧν εἶπεν ὁ μάντις. διὸ ἀναστρέφει ἐπὶ τὸ μάντευμα τοῦ θεοῦ. ὁ δὲ νοῦς. τίς ἐστιν οὗτος, ὅντινα ἐμφανίζει τὸ μαντεῖον. ἢ οὕτως, τίς ἐστιν οὗτος, ὃν κατώπτευσεν ἡ Δελφὶς πέτρα. οἷον, ὁ μὴ λαθὼν τὸ μαντεῖον τοῦ Ἀπόλλωνος. Ἄρρητ' ἀρρήτων. ὑπερβολικῶς ὡς τὸ δειλαία δειλαίων. Ὥρα νιν καιρός ἐστι κινεῖν αὐτὸν πόδα ἐντονώτερον ἀνέμοις ἰσοταχῶν ἵππων. Κῆρες ἀναμπλάκητοι. αἱ εἰς μηδὲν ἀμαρτάνουσαι. ἀλλὰ πάντων κρατοῦσαι. κῆρες δὲ τοῦ τελευτήσαντος Λαΐου. ἢ οὕτως. ἄφυκτοι. ἀπλάνητοι. ἀπροσπέλαστοι. ἀφανεῖς. ἃς οὐκ ἔστιν ἀποφυγεῖν.

Τει. αὕτη γε μέντοι σ' ἡ τύχη διώλεσεν.
Οἰδ. ἀλλ' εἰ πόλιν τήνδ' ἐξέσωσ', οὔ μοι μέλει.
Τει. ἄπειμι τοίνυν. καὶ σύ, παῖ, κόμιζέ με.
Οἰδ. κομιζέτω δῆθ'. ὡς παρὼν σύ γ' ἐμποδὼν
ὀχλεῖς. συθείς τ' ἂν, οὐκ ἂν ἀλγύναις πλέον.
Τει. εἰπὼν ἄπειμ', ὧν οὕνεκ' ἦλθον, οὐ τὸ σὸν
δείσας πρόσωπον. οὐ γάρ ἐσθ' ὅπου μ' ὀλεῖς.
λέγω δέ σοι τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὃν πάλαι
ζητεῖς, ἀπειλῶν κἀνακηρύσσων φόνον
τὸν Λαΐειον, οὗτός ἐστιν ἐνθάδε,
ξένος λόγῳ μέτοικος. εἶτα δ' ἐγγενὴς
φανήσεται Θηβαῖος. οὐδ' ἡσθήσεται
τῇ ξυμφορᾷ. τυφλὸς γὰρ ἐκ δεδορκότος,
καὶ πτωχὸς ἀντὶ πλουσίου, ξένην ἔπι
σκήπτρῳ προδεικνὺς γαῖαν ἐμπορεύσεται.
φανήσεται δὲ παισὶ τοῖς αὑτοῦ ξυνὼν
ἀδελφὸς αὐτὸς, καὶ πατὴρ, κἀξ ἧς ἔφυ
γυναικὸς, υἱὸς, καὶ πόσις, καὶ τοῦ πατρὸς
ὁμόσπορός τε, καὶ φονεύς. καὶ ταῦτ' ἰὼν
εἴσω, λογίζου. κἂν λάβῃς μ' ἐψευσμένον,
φάσκειν ἔμ' ἤδη μαντικῇ μηδὲν φρονεῖν.
Χο. τίς, ὅντιν' ἁ θεσπιέπεια
Δελφὶς εἶπε πέτρα
ἄρρητ' ἀρρήτων τελέσαντα,
φοινίαισι χερσίν.
ὥρα νιν ἀελλοπόδων ἵππων
σθεναρώτερον, φυγᾷ πόδα νωμᾶν.
ἔνοπλος γὰρ ἐπ' αὐτὸν
ἐπινθρώσκει
πυρὶ καὶ στεροπαῖς
ὁ Διὸς γενέτας. δειναὶ
δ' ἅμ' ἕπονται κῆρες ἀναμπλάκητοι.

ΕΛΑΜΨΕ γάρ. ὁ χρησμὸς γὰρ τοῦ παρνασοῦ τοῦ χιονώδεος ὁ φανεὶς ἀρτίως ἐδήλωσε πάντα Θηβαῖον ζητεῖν τὸν κρυπτόμενον ἄνδρα ἤγουν τὸν φονέα. Φοιτᾷ γὰρ ὑπ᾽ ἀγρίαν ὕλαν. ἐκεῖνος ὁ αὐτοφονευκώς, πανταχοῦ κρυπτόμενος οὐ βούλεται ἑαυτὸν ἐμφανίσαι. Ἐξιχνεύειν. ἀπὸ ἐπαγωγῆς. καὶ τὰ ἄλλα ὀνόματα τροπικῶς, ὡς ἐπὶ ἄγρας ταύρων τῶν ὑπὸ πάντων ζητουμένων, καὶ ὥσπερ ἐν ὕλῃ κεκρυμμένων.

ἔλαμψε γὰρ τοῦ νιφόεντος
ἀρτίως φανεῖσα φάμα Παρνασοῦ,
τὸν ἄδηλον ἄνδρα πάντ᾽ ἰχνεύειν.
φοιτᾷ γὰρ ὑπ᾽ ἀγρίαν ὕλαν,
ἀνά τ᾽ ἄντρα καὶ πέτρας ὡς ταῦρος,
μέλεος μελέῳ ποδὶ χηρεύων,
τὰ μεσόμφαλα γᾶς ἀπονοσφίζων
μαντεῖα. τὰ δ᾽ ἀεὶ ζῶντα περιποτᾶται.
δεινὰ μὲν οὖν, δεινὰ ταράσσει
σοφὸς οἰωνοθέτας.
οὔτε δοκοῦντ᾽, οὔτ᾽ ἀποφάσκοντ᾽.
ὅ,τι λέξω δ᾽ ἀπορῶ.
πέτομαι δ᾽ ἐλπίσιν,
οὔτ᾽ ἐνθάδ᾽ ὁρῶν, οὔτ᾽ ὀπίσω.
τί γὰρ ἢ Λαβδακίδαις, ἢ τῷ
Πολύβου νεῖκος ἔκειτ᾽;
οὔτε πάροιθέν ποτ᾽ ἔγωγ᾽,
οὔτε τανῦν πω ἔμαθον
πρὸς ὅτου δὴ
βασάνῳ, ἐπὶ τὰν ἐπίδαμον
φάτιν εἶμι Οἰδιπόδα,
Λαβδακίδαις ἐπίκουρος
ἀδήλων θανάτων.
ἀλλ᾽ ὁ μὲν οὖν Ζεύς, ὅ,τ᾽ Ἀπόλλων,
ξυνετοί, καὶ τὰ βροτῶν εἰδότες.

οἰκεῖα δὲ ταῦτα τὰ ὀνόματα ἄν τις ταύρῳ καὶ πέτραις. Μελέῳ ποδὶ χηρεύων. ἀντὶ τοῦ, μηδενὶ γινωσκόμενος τῇ φυγῇ μονάζων. ἢ καὶ αὐτὸ οἰκεῖον τῇ θηριώδει διαίτῃ. Τὰ μεσόμφαλα γᾶς ἀπονοσφίζων. ἀντὶ τοῦ φυγών. τὸν τόπον δὲ εἶπεν ἀντὶ τῶν χρησμῶν. οἷον, τοὺς χρησμοὺς διαφεύγει μέχρι νῦν ὁ μηνυθεὶς ὑπὸ τοῦ θεοῦ. ὅτι δὲ ἡ Πυθὼ μεσόμφαλος, δηλοῖ καὶ ἡ περὶ τοὺς ἀετοὺς ἱστορία. καὶ ὅτι χρύσεοι ἀετοὶ διὰ τοῦτο ἀνάκεινται. καὶ ὅτι τούτου χάριν ἐκεῖσε ὁ Ζεὺς τὸ μαντεῖον ἱδρύσατο. Μαντεῖα δ᾽ ἀεὶ ζῶντα. ἀλλ᾽ οὐδὲν ἧττον τὰ μαντεύματα περιποτᾶται ζῶντα καὶ ἰσχύοντα τῇ ἀληθείᾳ. Δεινὰ μὲν οὖν δεινά. μεταβαίνουσιν ἐπὶ τὰ εἰρημένα ὑπὸ Τειρεσίου. σοφὸν μὲν οὖν αὐτὸν ὁμολογοῦσιν. Σοφὸς οἰωνοθέτας. Τειρεσίας ὁ τὰς πτήσεις τῶν οἰωνῶν διατιθείς. Οὔτε δοκοῦντα. οὔτε πιστὰ οὔτε ἄπιστα. Δεινὰ ταράσσει. τούτῳ ἐχρήσατο, ἐπεὶ ἔδοξε δυσχερῶς ἐνεχθῆναι πρὸς τὸν ἄρχοντα. Τί γὰρ ἢ Λαβδακίδαις. εἰκότως ἀποροῦσι ποῖον γὰρ νεῖκος γέγονε ποτὲ ὑπὸ Λαβδάκου πρὸς τὸν Πόλυβον. ἐπεὶ τὸν νομίζουσιν αὐτὸν τοῦ Πολύβου. Λαβδακίδαις. τῷ Λαΐῳ. Τῷ Πολύβου. τῷ Οἰδίπου. Πρὸς ὅτου δὴ βασάνῳ. ἀντὶ τοῦ ποίῳ λογισμῷ. τίνος πράγματος κρίσει χρησάμενος τοῖς λεγομένοις πιστεύσω Οἰδιπόδα ἤγουν κατὰ Οἰδίποδος ἐπὶ τὰν ἐπίδαμον φάτιν εἶμι. τὴν κατὰ τοῦ Οἰδίποδος γινομένην παρὰ Τειρεσίου. Ἀλλ᾽ ὁ μὲν οὖν Ζεύς.

θέλουσιν ἀναφέρεται τὰ ὑπὸ τῶν ποιητῶν εἰρημένα. καί φασιν ὅτι οἱ μὲν θεοὶ συνετοί, καὶ μόνοι τὰ τῶν ἀνθρώπων εἰδότες. ὅτι δὲ οἱ μάντεις μᾶλλον τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων τι ἐπίστανται οὔ φημι. καὶ οὐδὲ ἡ κρίσις αὕτη ἀληθής ἐστι. γένοιτο μὲν γάρ τις κατὰ σύνεσιν ἕτερος ἑτέρου προύχων. οὐ μὴν αὕτη γε ἡ ἐπιστήμη ἐκ μαντικῆς ἐστιν. ἀλλ' ἐκ φύσεως, καὶ ἐντρεχείας ἑκάστῳ πάρεστιν.

ἀνδρῶν δ' ὅτι μάντις πλέον ἢ 'γὼ φέρεται,
κρίσις οὐκ ἔστιν ἀληθής.
σοφίᾳ δ' ἂν σοφίαν
παραμείψειεν ἀνήρ.
ἀλλ' οὔποτ' ἔγωγ' ἂν πρὶν ἴδοιμ' ὀρθὸν ἔπος, μεμφομένων
ἂν καταφαίην. φανερὰ γὰρ
ἐπ' αὐτῷ πτερόεσσ' ἦλθε κόρα
ποτέ, καὶ σοφὸς ὤφθη,
βασάνῳ θ' ἡδύπολις. τῷ
ἀπ' ἐμᾶς φρενὸς οὔποτ' ὀφλήσει κακίαν.

ἄνδρες πολῖται, δείν' ἔπη πεπυσμένος
κατηγορεῖν μου τὸν τύραννον Οἰδίπουν,
πάρειμ' ἀτλητῶν. εἰ γὰρ ἐν ταῖς ξυμφοραῖς
ταῖς νῦν, νομίζει πρός τ' ἐμοῦ πεπονθέναι,
λόγοισιν εἴτ' ἔργοισιν εἰς βλάβην φέρον,
οὔτοι βίου μοι τοῦ μακραίωνος πόθος,
φέροντι τήνδε βάξιν. οὐ γὰρ εἰς ἁπλοῦν
ἡ ζημία μοι τοῦ λόγου τούτου φέρει,
ἀλλ' ἐς μέγιστον, εἰ κακὸς μὲν ἐν πόλει,
κακὸς δὲ πρὸς σοῦ καὶ φίλων κεκλήσομαι.

ΑΝΔΡΩΝ δ' ὅτι μάντις. οὐ πιστεύω ὅτι οἱ μάντεις πλέον ἐμοῦ φρονοῦσιν. Σοφίᾳ δ' ἂν σοφίαν. σοφίαν νῦν φησι τὸν στοχασμόν. ὃ δὲ λέγει τοῦτό ἐστιν. ὅτι ἐν τῷ στοχάζεσθαι ἄλλος ἄλλον παρέλθοι καὶ νικήσειεν. Ἀλλ' οὔποτ' ἔγωγ' ἄν. ἐγὼ δὲ οὐκ ἄν ποτε ἐπαινέσοιμι τοὺς μεμφομένους τὸν βασιλέα, οὐδ' ὀρθὸν ἂν αὐτῶν τὸ ἔπος φαίην, πρὶν ἴδοιμι σαφῆ τὰ ἔργα καὶ τὴν ἀπόβασιν. Φανερὰ γάρ. ἃ μὲν ἐγκαλοῦσιν αὐτῷ ἄδηλα καὶ οὐ πάντως ἀληθῆ. ἃ δὲ κατώρθωσε φανερά, ὅτε ἐπελθούσης αὐτῷ κρέττονος τῆς σφιγγὸς ὤφθη σοφός.

ΒΑσάνῳ θ' ἡδύπολις. κρίσει τε ἡδὺς ὤφθη τῇ πόλει. ἢ οὕτως. ἀπὸ τῆς βασάνου δὲ τῆς σφιγγός, ἡδέως διετέθη ἡ πόλις πρὸς τὸν Οἰδίποδα. Ἄνδρες πολῖται. ἔρχεται ὁ Κρέων ἐπὶ τῇ κατὰ ἑαυτοῦ ὑπονοίᾳ ἀγανακτῶν, καὶ ἀπολογήσασθαι βουλόμενος. πολῖται δὲ ἐμός ἐστιν ὁ δεῖνα, οὐδέποτε δὲ μὲν τοῦ συνήθους ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐστιν ἐμοὶ πολίτης. συμπολιτεύεται δὲ μοί τις μὲν τοῦ συνήθους τὴν αὐτὴν ἐμοὶ πόλιν οἰκεῖ. Ἀτλητῶν. μὴ καρτερῶν. μὴ φέρων. δυσανασχετῶν.

Εἰ γὰρ ἐν ταῖς ξυμφοραῖς. ἐν ταῖς δυστυχίαις ταῖς νῦν νομίζει τι πεπονθέναι παρ' ἐμοῦ εἰς βλάβην φέρον, εἴτε διὰ λόγων εἴτε δι' ἔργων, οὐδαμῶς ἐστιν ἐμοὶ ἐπιθυμία τοῦ πολὺν χρόνον παρεκτεινομένης ζωῆς φέροντι τήνδε τὴν κατηγορίαν. Οὐ γὰρ εἰς ἁπλοῦν. τὸ ἁπλοῦν ἐνίοτε δηλοῖ τὸ ἀποίκιλον, οἷον ἁπλοῦν ἦθος καὶ ἁπλοῦς λόγος. ἐνίοτε δὲ τὸ ἀσύνθετον. ἐνταῦθα δὲ τὸ ἓν δηλοῖ κατὰ ποιητικὴν ἐξουσίαν, ἀλλ' εἰς πολλὰ ὀφείλων

λων

λων εἰπεῖν πρὸς τὸ οὐ γὰρ εἰς ἁπλοῦν ἡ ζημία μοι τοῦ λόγου τούτου φέρει, ὁ δὲ εἰς μέγιστον ἀποδίδωσι βραχὺν τὰ πολλὰ μὲν ὠθιζάστως εἰς τὴν τοῦ μεγίστου ὑπέρθεσιν.

ΧΟ. ἀλλ' ἦλθε μὲν δὴ τοῦτο τοὔνειδος τάχ' ἂν
ὀργῇ βιασθὲν μᾶλλον, ἢ γνώμῃ φρενῶν.

ΚΡΕ. πρὸς τοῦ δ' ἐφάνθη, ταῖς ἐμαῖς γνώμαις ὅτι
πεισθεὶς ὁ μάντις, τοὺς λόγους ψευδεῖς λέγοι;

ΧΟ. ηὐδᾶτο μὲν τάδ'. οἶδα δ' οὐ γνώμῃ τίνι.

ΚΡΕ. ἐξ ὀμμάτων ὀρθῶν δὲ κἀξ ὀρθῆς φρενὸς
κατηγορεῖτο τοὐπίκλημα τοῦτό μου;

ΧΟ. οὐκ οἶδ'. ἃ γὰρ δρῶσ' οἱ κρατοῦντες, οὐχ ὁρῶ.
αὐτὸς δ' ὅδ' ἤδη δωμάτων ἔξω περᾷ.

ΟΙΔΙ. οὗτος σύ, πῶς δεῦρ' ἦλθες; ἢ τοσόνδ' ἔχεις
τόλμης πρόσωπον, ὥστε τὰς ἐμὰς στέγας
ἵκου, φονεὺς ὢν τοῦδε τἀνδρὸς ἐμφανῶς,
λῃστής τ' ἐναργὴς τῆς ἐμῆς τυραννίδος;
φέρ' εἰπὲ πρὸς θεῶν, δειλίαν ἢ μωρίαν
ἰδών τιν' ἐν ἐμοί, ταῦτ' ἐβουλεύσω ποιεῖν;
ἢ τοὔργον ὡς οὐ γνωρίσοιμί σου τόδε,
δόλῳ προσέρπον κοὐκ ἀλεξοίμην μαθών;
ἆρ' οὐχὶ μῶρόν ἐστι τοὐγχείρημά σου,
ἄνευ τε πλήθους καὶ φίλων τυραννίδα
θηρᾶν, ὃ πλήθει χρήμασίν θ' ἁλίσκεται;

ΚΡΕ. οἶσθ' ὡς ποίησον; ἀντὶ τῶν εἰρημένων
ἴσ' ἀντάκουσον, κᾆτα κρῖν' αὐτὸς μαθών.

ΟΙΔΙ. λέγειν σὺ δεινός, μανθάνειν δ' ἐγὼ κακὸς
σοῦ. δυσμενῆ γὰρ καὶ βαρύν σ' εὕρηκ' ἐμοί.

ΚΡΕ. τοῦτ' αὐτὸ νῦν μου πρῶτ' ἄκουσον, ὡς ἐρῶ.

ΟΙΔΙ. τοῦτ' αὐτὸ μή μοι φράζ', ὅπως οὐκ εἶ κακός.

ΚΡΕ. εἴ τοι νομίζεις κτῆμα τὴν αὐθαδίαν
εἶναί τι τοῦ νοῦ χωρίς, οὐκ ὀρθῶς φρονεῖς.

ΟΙΔΙ. εἴ τοι νομίζεις ἄνδρα συγγενῆ κακῶς
δρῶν, οὐχ ὑφέξειν τὴν δίκην, οὐκ εὖ φρονεῖς.

ΚΡΕ. ξύμφημί σοι ταῦτ' ἔνδικ' εἰρῆσθαι. τὸ δὲ
πάθημ' ὁποῖον φὴς παθεῖν, δίδασκέ με.

ΟΙΔΙ. ἔπειθες, ἢ οὐκ ἔπειθες; ὡς χρεία μ' ἐπὶ
τὸν σεμνόμαντιν ἄνδρα πέμψασθαί τινα.

ΚΡΕ. καὶ νῦν ἔτ' αὐτός εἰμι τῷ βουλεύματι.

Ἀλλ' ἦλθε μὲν δή. ἐπειδὴ τὸ τοῦ χοροῦ πρόσωπον ἰσόρροπον δεῖ ἐν τοῖς δικασταῖς εἶναι, διὰ τοῦτο καὶ νῦν παραμυθεῖται τὸν Κρέοντα, ὅτι ἴσως κατ' ὀργὴν τοῦτο εἶπεν ἐρεθισθεὶς ὑπὸ τοῦ μάντεως. Πρὸς τοῦ δ' ἐφάνθη. κατ' ἐρώτησιν ὁ λόγος. Ἐξ ὀμμάτων ὀρθῶν δέ. τοῦ χοροῦ οὐκ ἔχοντος λέγειν τίνι γνώμῃ ταῦτα ἔλεγεν, ἀπὸ τῶν ἔξωθεν συμβάλλειν βουλόμενος ὁ Κρέων, περὶ τοῦ βλέμματος καὶ τοῦ σχήματος ἐν ᾧ ταῦτα ἔλεγεν ὁ Οἰδίπους πυνθάνεται. Τοῦδε τἀνδρός. ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ καὶ τοῦ Λαΐου. Οἶσθ' ὡς ποίησον. ἀντὶ τοῦ ποίησον. ἔστι δὲ ἀττικισμός. Λέγειν σὺ δεινός. σὺ μὲν δεινὸς εἶ ἐν τῷ λέγειν. ἐγὼ δὲ οὐ μετ' ἐννοίας σου ἀκούω διὰ τὴν δυσμένειαν. Οὐχ ὑφέξειν τὴν δίκην. οὐκ ἐκτίσειν τὴν τιμωρίαν. ὑπέχει τὰ νῶτα ἡ θάλασσα τῷ δουσφορηγῷ ὑποκείμενα ἔχει. καὶ ὑπέχει τίς τινι δίκην, ὑποκείμενον ἔχει ἑαυτὸν εἰς δίκην. ὅτε δὲ ἄνευ δοτικῆς, τὴν συνυπακούεται.

ΤΟΝ σεμνόμαντιν. ἐν εἰρωνείᾳ. καὶ ἔθη γὰρ θέλει λέγειν τὸν Τειρεσίαν.

οἰδί. πόσον τιν᾽ ἤδη δῆθ᾽ ὁ Λάϊος χρόνον;
κρέ. δέδρακε ποῖον ἔργον; οὐ γὰρ ἐννοῶ.
οἰδί. ἄφαντος ἔρρει θανασίμῳ χειρώματι.
κρέ. μακροὶ παλαιοί τ᾽ ἂν μετρηθεῖεν χρόνοι.
οἰδί. τότ᾽ οὖν ὁ μάντις οὗτος ἦν ἐν τῇ τέχνῃ;
κρέ. σοφός γ᾽ ὁμοίως, κἀξ ἴσου τιμώμενος.
οἰδί. ἐμνήσατ᾽ οὖν ἐμοῦ τι τῷ τότ᾽ ἐν χρόνῳ;
κρέ. οὔκουν, ἐμοῦ γ᾽ ἑστῶτος οὐδαμοῦ πέλας.
οἰδί. ἀλλ᾽ οὐκ ἔρευναν τοῦ θανόντος ἔσχετε;
κρέ. παρέσχομεν. πῶς δ᾽ οὐχί; κοὐκ ἠκούσαμεν.
οἰδί. πῶς οὖν τόθ᾽ οὗτος ὁ σοφὸς οὐκ ηὔδα τάδε;
» κρέ. οὐκ οἶδ᾽. ἐφ᾽ οἷς γὰρ μὴ φρονῶ, σιγᾶν φιλῶ.
οἰδί. τοσόνδε γ᾽ οἶσθα, καὶ λέγοις ἂν εὖ φρονῶν.
κρέ. ποῖον τόδ᾽; εἰ γὰρ οἶδά γ᾽, οὐκ ἀρνήσομαι.
οἰδί. ὁθούνεκ᾽ εἰ μὴ σοὶ ξυνῆλθε, τὰς ἐμὰς
οὐκ ἄν ποτ᾽ εἶπε Λαΐου διαφθοράς.
κρέ. εἰ μὲν λέγει τάδ᾽, αὐτὸς οἶσθ᾽. ἐγὼ δὲ σοῦ
μαθεῖν δικαιῶ ταὔθ᾽, ἅπερ κἀμοῦ σὺ νῦν.
οἰδί. ἐκμάνθαν᾽. οὐ γὰρ δὴ φονεὺς ἁλώσομαι.
κρέ. τί δῆτ᾽; ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν γήμας ἔχεις;
οἰδί. ἄρνησις οὐκ ἔνεστιν, ὧν ἀνιστορεῖς.
κρέ. ἄρχεις δ᾽ ἐκείνῃ ταὐτά, γῆς ἴσον νέμων;
οἰδί. ἃν ᾖ θέλουσα, πάντ᾽ ἐμοῦ κομίζεται.*
κρέ. οὔκουν ἰσοῦμαι σφῷν ἐγὼ δυοῖν τρίτος;
οἰδί. ἐνταῦθα γὰρ δὴ καὶ κακὸς φαίνει φίλος.
κρέ. οὐκ, εἰ διδοίης γ᾽ ὡς ἐγὼ σαυτῷ λόγον.
σκέψαι δὲ τοῦτο πρῶτον, εἴ τιν᾽ ἂν δοκεῖς
ἄρχειν ἑλέσθαι ξὺν φόβοισι μᾶλλον, ἢ
ἄτρεστον εὕδοντ᾽, εἰ τά γ᾽ αὔθ᾽ ἕξει κράτη.
ἐγὼ μὲν οὖν οὔτ᾽ αὐτὸς ἱμείρων ἔφυν
τύραννος εἶναι μᾶλλον, ἢ τύραννα δρᾶν,
οὔτ᾽ ἄλλος ὅστις σωφρονεῖν ἐπίσταται.
νῦν μὲν γὰρ ἐκ σοῦ πάντ᾽ ἄνευ φόβου φέρω.
εἰ δ᾽ αὐτὸς ἦρχον, πολλὰ κἂν ἄκων ἔδρων.
πῶς δῆτ᾽ ἐμοὶ τυραννὶς ἡδίων ἔχειν
ἀρχῆς ἀλύπου καὶ δυναστείας ἔφυ;
οὔπω τοσοῦτον ἠπατημένος κυρῶ,
ὥστ᾽ ἄλλα

ΟΥ γὰρ ἐννοῶ. ἐπεὶ κατὰ παράλειψιν εἶπε, λέγει τί με ἐρωτᾷς ἀγνοῶ.

Ἀλλ᾽ οὐκ ἔρευναν. ζήτησιν. δοκιμασίαν.

Ὁθούνεκ᾽ εἰ μὴ σοὶ ξυνῆλθεν. ὁ μάντις εἰ μὴ ἐλάμβανέ σε κοινωνὸν τοῦ βουλεύματος, οὐκ ἄν με ἔφη τὸν Λαΐου φονέα.

ΑΝ. ᾗ τέλειον, ἃ ἂν αὐτὴ ποθῇ, πάντα ἄν.

* νομίζεται

ὥστ' ἄλλα χρῄζειν, ἢ τὰ σὺν κέρδει καλά.
νῦν πᾶσι χαίρω. νῦν με πᾶς ἀσπάζεται.
νῦν οἱ σέθεν χρῄζοντες, ἐκκαλοῦσί με.
τὸ γὰρ τυχεῖν αὐτοῖς ἅπαντ' ἐνταῦθ' ἔνι.
πῶς δῆτ' ἐγὼ κεῖν' ἂν λάβοιμ' ἀφεὶς τάδε;
οὐκ ἂν γένοιτο νοῦς κακὸς, καλῶς φρονῶν.
ἀλλ' οὔτ' ἐραστὴς τῆσδε τῆς γνώμης ἔφυν,
οὔτ' ἂν μετ' ἄλλου δρῶντος ἂν τλαίην ποτέ.
καὶ τῶνδ' ἔλεγχον, τοῦτο μὲν Πυθώδ' ἰὼν,
πεύθου τὰ χρησθέντ' εἰ σαφῶς ἤγγειλά σοι.
τοῦτ'. ἀλλ' ἐάν με τῷ τερασκόπῳ λάβῃς
κοινῇ τι βουλεύσαντα, μή μ' ἁπλῇ κτάνῃς
ψήφῳ, διπλῇ δὲ, τῇ τ' ἐμῇ καὶ σῇ λαβών.
γνώμῃ δ' ἀδήλῳ μή με χωρὶς αἰτιῶ.
„ Οὐ γὰρ δίκαιον οὔτε τοὺς κακοὺς μάτην
„ χρηστοὺς νομίζειν, οὔτε τοὺς χρηστοὺς κακούς.
„ φίλον γὰρ ἐσθλὸν ἐκβαλεῖν, ἴσον λέγω,
„ καὶ τὸν παρ' αὑτῷ βίοτον, ὃν πλεῖστον φιλεῖ.
ἀλλ' ἐν χρόνῳ γνώσῃ τάδ' ἀσφαλῶς. ἐπεὶ
„ χρόνος δίκαιον ἄνδρα δείκνυσιν μόνος.
„ κακὸν δὲ, κἂν ἐν ἡμέρᾳ γνοίης μιᾷ.
Χο. καλῶς ἔλεξεν εὐλαβουμένῳ πεσεῖν
„ ἄναξ. φρονεῖν γὰρ οἱ ταχεῖς, οὐκ ἀσφαλεῖς.
Οἰδ. ὅταν ταχύς τις οὑπιβουλεύων λάθρα
χωρῇ, ταχὺν δεῖ κἀμὲ βουλεύειν πάλιν.
εἰ δ' ἡσυχάζων προσμενῶ, τὰ τοῦδε μὲν
πεπραγμέν' ἔσται, τἀμὰ δ' ἡμαρτημένα.
Κρέ. τί δῆτα χρῄζεις, ἤ με γῆς ἔξω βαλεῖν;
Οἰδ. ἥκιστα. θνῄσκειν, οὐ φυγεῖν σε βούλομαι.
Κρέ. ὅταν προδείξῃς, οἷόν ἐστι τὸ φθονεῖν.
Οἰδ. ὡς οὐχ ὑπείξων, οὐδὲ πιστεύσων λέγεις;
Κρέ. οὐ γὰρ φρονοῦντά σ' εὖ βλέπω.

ΠΩΣ δῆτ' ἐγὼ κεῖν' ἄν. προκατασκευάσας ὡς ἄμεινόν ἐστιν αὐτῷ τοῦ τυραννεῖν, τὸ ἀφόβως κοινωνεῖν τῇ τυραννίδι, τοῦτο ἐπήνεγκεν. ὁ γὰρ νοῦς, ὁ ταῦτα τὰ συμφέροντα ἐνθυμούμενος, οὐκ ἂν γένοιτο κακός. ὥστε ἑτέρῳ τινὶ ἀσυμφόρῳ ἐπιχειρῆσαι. Φρονῶν. ἀντὶ τοῦ φρονοῦντος. ἢ οὕτως. ὁ καλῶς φρονῶν νοῦς, οὐκ ἂν κακὸς γένοιτο. Καὶ τῶνδ' ἔλεγχον, τοῦτο μὲν Πυθώδ' ἰών. ζήτησόν φησιν εἰ τὸν χρησμὸν ὑγιῶς ἀφῖγμαί σοι φέρων. εἶτα εἰ κατεκοινώνησα τοῦ μαντείου τῷ Τειρεσίᾳ. Διπλῇ δὲ τῇ τ' ἐμῇ καὶ σῇ. ὅτι καὶ αὐτὸς τὸν ἐμαυτοῦ καταψηφίζομαι θάνατον. Χρηστοὺς νομίζειν. ἀγαθούς. τῷ χρηστῷ ἐναντίον ὁ φαῦλος. ἔστι δὲ χρηστὸς οὗ ἡ ὁμιλία ὠφέλειαν ἐμποιεῖ, φαῦλος δὲ οὗ ὁ βίος ἄτακτος καὶ ἀκόλαστος, ὡς καὶ ἄλλους βλάπτεσθαι ἀπὸ τῆς αὐτοῦ ὁμιλίας. τῷ ἀγαθῷ δὲ ἐναντίον ὁ κακὸς, τῷ καλῷ δὲ ὁ αἰσχρὸς καὶ ὁ δυσειδής. Φίλον γὰρ ἐσθλὸν ἐκβαλεῖν. ἴσον γάρ ἐστι κακὸν, ἀπωθήσασθαι φίλον καὶ τὸν ἑαυτοῦ βίον. Καλῶς ἔλεξεν. σοὶ εὐλαβουμένῳ πεσεῖν. τῷ ἐπιβουλεύεσθαι παρ' αὐτοῦ, καλῶς ἔλεξεν ὁ Κρέων ὅτι ἐν χρόνῳ γνώσῃ τάδ' ἀσφαλῶς. ὁποῖός εἰμι περὶ σέ. ὁ γὰρ ταχὺ βουλευόμενος καὶ μὴ πολλάκις βασανίζων τὴν γνώμην, σφάλλεται. πρὸς ὃ ὁ Οἰδίπους φησὶν, ὅτι πρὸς τὰς ταχείας ἐπιβουλὰς δεῖ ταχεῖαν καὶ τὴν ἄμυναν εἶναι. Τὰ τοῦδε μέν. τὰ τοῦ Κρέοντος τοῦ ἐμοὶ ἐπιβουλευσαμένου. Τἀμὰ δ' ἡμαρτημένα. ἡ ἄμυνα. Ὡς οὐχ ὑπείξων. οὕτως λέγεις ὡς μὴ πεισθησόμενός μοι ἀλλ' ἀντιλέξων τῇ κελεύσει.

οἰδί. τὸ γοῦν ἐμόν.
κρέ. ἀλλ' ἐξ ἴσου δεῖ κἀμόν.
οἰδί. ἀλλ' ἔφυς κακός.
κρέ. εἰ δὲ ξυνίεις μηδέν;
οἰδί. ἀρκτέον γ' ὅμως.
κρέ. οὔτοι κακῶς γ' ἄρχοντος.
οἰδί. ὦ πόλις, πόλις.
κρέ. κἀμοὶ πόλεως μέτεστι τῆσδ', οὐ σοὶ μόνῳ.
χο. παύσασθ' ἄνακτες. καιρίαν δ' ὑμῖν ὁρῶ
τήνδ' ἐκ δόμων στείχουσαν Ἰοκάστην. μεθ' ἧς
τὸ νῦν παρεστὼς νεῖκος, εὖ θέσθαι χρεών.
ἰο. τί τὴν ἄβουλον, ὦ ταλαίπωροι, στάσιν
γλώσσης ἐπήρατ', οὐδ' ἐπαισχύνεσθε γῆς
οὕτω νοσούσης, ἴδια κινοῦντες κακά;
οὐκ εἶ σύ τ' οἴκους; σύ τε Κρέων κατὰ στέγας;
καὶ μὴ τὸ μηδὲν ἄλγος εἰς μέγ' οἴσετε;
κρέ. ὅμαιμε, δεινά μ' Οἰδίπους ὁ σὸς πόσις
δρᾶσαι δικαιοῖ, δυοῖν ἀποκρίνας κακοῖν.
ἢ γῆς ἀπῶσαι πατρίδος, ἢ κτεῖναι λαβών.
οἰδί. ξύμφημι. δρῶντα γάρ νιν, ὦ γύναι, κακῶς
εἴληφα τοὐμὸν σῶμα σὺν τέχνῃ κακῇ.
κρέ. μὴ νῦν ὀναίμην, ἀλλ' ἀραῖος, εἴ σέ τι
δέδρακ', ὀλοίμην, ὧν ἐπαιτιᾷ με δρᾶν.
ἰο. ὦ πρὸς θεῶν, πίστευσον Οἰδίπους τάδε,
μάλιστα μὲν τόνδ' ὅρκον αἰδεσθεὶς θεῶν.
ἔπειτα κἀμὲ, τούσδε θ', οἳ πάρεισί σοι.
χο. πιθοῦ θελήσας, φρονήσας
τ' ἄναξ λίσσομαι.
οἰδί. τί σοι θέλεις δῆτ' εἰκάθω;
χο. τὸν οὔτε πρὶν νήπιον,
νῦν τ' ἐν ὅρκῳ μέγαν,
καταίδεσαι.
οἰδί. οἶσθ' οὖν ἃ χρῄζεις;
χο. οἶδα.
οἰδί. φράζε δὴ τί φῄς.
χο. τὸν ἐναγῆ φίλον· μήποτ' ἐν αἰτίᾳ
σὺν ἀφανεῖ λόγῳ ἄτιμον ἐκβαλεῖν

Τὸ γοῦν ἐμόν. ὅσον ἥκει εἰς ἐμέ, καλῶς βουλεύομαι. ἢ οὕτως, τὸ γοῦν ἐμαυτοῦ σύμφορον τηρῶ. πρὸς ὅ φησιν ὁ Κρέων, ὅτι καὶ τὸ ἐμὸν συμφέρον δεῖ σε σκοπεῖν, ὅτι σύ με ἀκαίρως ὑπονοεῖς. Εἰ δὲ ξυνίεις μηδέν. ὧν ὑπονοεῖς. Ἀρκτέον γ' ὅμως. ἀλλὰ χρὴ βασιλεύειν. Ἴδια κινοῦντες κακά. φιλονεικοῦντες. Οὐκ εἶ σύ τ' οἴκους. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐλεύσῃ. καλῶς δὲ οὐ πυνθάνεται τὴν αἰτίαν διὰ εἶδος, ἐκ παντὸς ἀπαλλαγῆναι αὐτοὺς βουλομένη. ἅμα δὲ καὶ ἵνα μὴ διλογία ᾖ. Δυοῖν ἀποκρίνας. ἓν τῶν δύο κρίνας. Μὴ νῦν ὀναίμην. τοῦ βίου δηλονότι. Τούς δέ, οἵ. τοῦ χοροῦ. Πιθοῦ θελήσας, φρονήσας τ' ἄναξ. οἷον, μὴ τῇ ὀργῇ εἴκων, ἀλλὰ τὰ δέοντα διασκεψάμενος. καλῶς δὲ τὸ θελήσας. πολλάκις γὰρ οἱ ταῖς ὀργαῖς μεταγνῶναι ὡς ὀφείλων, αἰδούμενος ἐμμένει τοῖς ἁμαρτήμασι. Τὸν οὔτε πρὶν νήπιον. ὃ τὸν ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ. ἢ τὸν ἐν τῷ εἰρημένῳ λόγῳ ἀπολογίσαντα, νῦν δὲ μεγάλην πίστιν ἐπαγόμενον ἀπὸ τοῦ ὅρκου αἰδέσθητι. Τὸν ἐναγῆ φίλον. γράφεται φίλον ἐναγῆ. ἐναγὲς δὲ, τὸ σεβάσμιον καὶ ἁγνόν. ἄγος γὰρ τὸ ἱερὸν σέβας. ὅθεν καὶ τὸ, ἄγημ' ἔχει· κῇ, ὡς σεγόναι ἄγαμαι. κατ' εὐφημισμὸν δὲ καὶ τὰ μιάσματα ἄγη λέγει. καὶ οἱ μιαροὶ ἐνα

γεῖς καλοῦντι. ὁ δὲ νοῦς. σὺ μὴ διέπτε ὑπὸ φίλων ἐν ἀφανεῖ αἰτίᾳ γνόμενον, ἀλλὰ καθαρὸν ὄντα, δόμεθα μὴ λόγῳ ἄτιμον ἐκβαλεῖν, ἀλλὰ προσλέξασθαι τὴν ἀπολογίαν. ἢ ἐναγῆ σὺ ἐνεχόμενον μίσει, οὕτως δόμεθα τὸν μὴ διέπτε ἐναγοῦς γενομένους εἰς φίλους, μὴ ἐν ἀφανεῖ αἰτίᾳ ἄτιμον ποιήσῃς σὺ λόγῳ. ἢ σὺ ἐναγῆ, σὺ σοὶ νομιζόμενον ἐναγῆ.

οἰδ. εὖ νῦν ἐπίστω. ταῦθ᾽ ὅταν ζητῇς, ἐμοὶ
ζητῶν ὄλεθρον ἢ φυγὴν ἐκ τῆσδε γῆς.
χο. οὐ τὸν πάντων θεῶν
πρόμον ἅλιον.
ἐπεὶ, ἄθεος, ἄφιλος,
ὅ, τι πύματον ὀλοίμαν,
φρόνησιν εἰ τάνδ᾽ ἔχω.
ἀλλά μοι δυσμόρῳ
γᾶ φθίνουσα, τρύχει ψυχάν.
καὶ τάδ᾽ εἰ κακοῖς κακὰ
προσάψει τοῖς πάλαι τὰ πρὸς σφῷν.
οἰδ. ὁ δ᾽ οὖν ἴτω, κεἰ χρή με παντελῶς θανεῖν,
ἢ γῆς ἄτιμον τῆσδ᾽ ἀπωσθῆναι βίᾳ.
τὸ γὰρ σόν, οὐ τὸ τοῦδ᾽, ἐποικτίρω στόμα
ἐλεεινόν. οὗτος δ᾽ ἔνθ᾽ ἂν ᾖ, στυγήσεται.
κρέ. στυγνὸς μὲν εἴκων, δῆλος εἶ, βαρὺς δ᾽, ὅταν
θυμοῦ περάσῃς. αἱ δὲ τοιαῦται φύσεις,
αὑταῖς δικαίως εἰσὶν ἄλγισται φέρειν.
οἰδ. οὔκουν μ᾽ ἐάσεις, κἀκτὸς εἶ;
κρέ. πορεύσομαι,
σοῦ μὲν τυχὼν ἀγνῶτος, ἐν δὲ τοῖσδ᾽ ἴσος.
χο. γύναι, τί μέλλεις κομίζειν
δόμων τόνδ᾽ ἔσω;
ἰο. μαθοῦσά γ᾽ ἥτις ἡ τύχη.
χο. δόκησις ἀγνὼς λόγων
ἦλθε. δάπτει δὲ καὶ
τὸ μὴ ἔνδικον.

Εὖ νῦν ἐπίστω. γίνωσκε ὅτι τοῦτο ζητῶν, ἐμὲ ἀδικεῖς. οὐ γὰρ ἄλλο ἢ ὄλεθρόν μοι ἐπάγεις, εἰ ἡττῶμαι σὺ ἐπιβεβουλευκέναι. Οὐ τὸν πάντων θεῶν. τὸν ὅρκον κατεστρέψαντο. ὅρκου μάλιστα ἐπιδοκεῖ πρέπειν σὺ βασιλεία. ἥλιον δὲ ὄμνυσιν ὅτι πάντα ἑωρακὼς αὐτὸς βεβαιοῖ τὸ πᾶν. Ὅ, τι πύματον ὀλοίμαν. ἀντὶ τοῦ ἔσχατα ἀπολοίμην. Ὁ δ᾽ οὖν ἴτω. τὸ φιλόκοινον αὐτοῦ κἀνταῦθα δείκνυσιν, ὡς οὐ δι᾽ ἑαυτὸν παρακεχωρηκὼς, ἀλλὰ διὰ τὴν πόλιν καὶ διὰ τὸν πεισθέντα κινδυνεῦσαι. Στυγνὸς μὲν εἴκων. δῆλος εἶ ἄκων εἴκων. ὅταν δὲ εἰς τὸ πέρας ἔλθῃς τῆς ὀργῆς, τότε βαρέως οἴσεις τὸ πρᾶγμα, οἷον μετανοήσεις καὶ ἐνθυμηθήσῃ. ἐπιδὲ ἐμμελεῖ ὁ κρέων τῇ αὐτῇ παρρησίᾳ, ἰδὼν σαινόμενος ὡς οὐδὲν ἐσκαιώρησεν.

Σοῦ μὲν τυχὼν ἀγνῶτος. σοῦ μὲν μὴ ἐπιστάμενος τὴν ἐμὴν προαίρεσιν. οἷον ἠγνοηκότος με. παρὰ δὲ τοῖς τῆς ὁμοίας δόξης ἣν καὶ πρώην εἶχον περὶ ἐμέ. Γύναι τί μέλλεις. ὡς κατέγνωκεν ὁ χορὸς τοῦ οἰδίποδος, παρακελεύεται τῇ γυναικὶ εἰσάγειν αὐτόν. Μαθοῦσά γ᾽ ἥτις ἡ τύχη. ποθανὶς μὲν τὸ διηλλάχθαι αὐτούς, δὲ ζητεῖ τὴν αἰτίαν. ἅμα δὲ καὶ ἵνα ἀρχὴ γένηται τοῦ ἀναγνωρισμοῦ. Δόκησις ἀγνὼς λόγων. ὁ χορὸς ὑπὲρ ἀμφοτέρων ἀπολογεῖται. ὑπὲρ μὲν τοῦ κρέοντος, ὅτι ἀπ᾽ ἀλλήλοις ἐγκέκληται. ὑπὲρ δὲ τοῦ οἰδίποδος, ὅτι εἰκότως ὠργίσθη, ὑπὸ τοιούτοις διαβληθείς.

ΙΟ. ἀμφοῖν ἀπ' αὐτοῖν;

ΧΟ. ναίχι.

ΙΟ. καὶ τίς ἦν ὁ λόγος;

ΧΟ. ἅλις ἔμοιγ' ἅλις, γᾶς προπονουμένας
φαίνεται, ἔνθ' ἔληξεν αὐτοῦ μένειν.

ΟΙΔ. ὁρᾷς ἵν' ἥκεις ἀγαθὸς ὢν γνώμην ἀνὴρ,
τοὐμὸν παριεὶς, καὶ καταμβλύνων κέαρ;

ΧΟ. ἄναξ, εἶπον μὲν οὐχ ἅ-
παξ μόνον, ἴσθι δὲ
παραφόνιμον ἄπορον
ἐπὶ φόνιμα πεφάνθαι
μ' ἂν εἴ σε νοσφίζομαι.
ὅς τ' ἐμὰν γᾶν φίλαν
ἐν πόνοις ἀλύουσαν,
κατ' ὀρθὸν οὔρησας.
τανῦν τ' εὔπομπος εἰ δύναιο, γενοῦ.

ΙΟ. πρὸς θεῶν δίδαξον κἄμ' ἄναξ, ὅτου ποτὲ
μῆνιν τοσήνδε πράγματος στήσας ἔχεις.

ΟΙΔ. ἐρῶ (σὲ γὰρ τῶνδ' ἐς πλέον γύναι σέβω)
Κρέοντος, οἷά μοι βεβουλευκὼς ἔχει;

ΙΟ. λέγ'. εἰ σαφῶς τὸ νεῖκος ἐγκαλῶν ἐρεῖς.

ΟΙΔ. φονέα με φησὶ Λαΐου καθεστάναι.

ΙΟ. αὐτὸς ξυνειδὼς, ἢ μαθὼν ἄλλου πάρα;

ΟΙΔ. μάντιν μὲν οὖν κακοῦργον εἰσπέμψας, ἐπεὶ
τό γ' εἰς ἑαυτὸν, πᾶν ἐλευθεροῖ στόμα.

ΙΟ. σὺ νῦν ἀφεὶς σεαυτὸν, ὧν λέγεις πέρι,
ἐμοῦ 'πάκουσον. καὶ μάθ' οὕνεκ' ἐστί σοι
βρότειον οὐδὲν μαντικῆς ἔχον τέχνης.
φανῶ δέ σοι σημεῖα τῶνδε σύντομα.
χρησμὸς γὰρ ἦλθε Λαΐῳ ποτ', οὐκ ἐρῶ
Φοίβου γ' ἄπ' αὐτοῦ, τῶν δ' ὑπηρετῶν ἄπο,
ὡς αὐτὸν ἥξει μοῖρα πρὸς παιδὸς θανεῖν,
ὅστις γένοιτ' ἐμοῦ τε κἀκείνου πάρα.
καὶ τὸν μὲν (ὥσπερ γ' ἡ φάτις) ξένοι ποτὲ
λῃσταὶ φονεύουσ' ἐν τριπλαῖς ἁμαξιτοῖς.

ΑΜΦΟΙΝ ἀπ' αὐτοῖν. οἷον ἀμφότεροι τῆς διαφορᾶς αἴτιοι εἰσί. Ἅλις ἔμοιγ' ἅλις. αὐτάρκες μοι φαίνεται στῆσαι τὸν λόγον ἔνθα ἔληξεν. ἀντὶ τοῦ ἱκανὰ λέλεκται. ἢ αὐτάρκές ἐστιν ἀναπεπαῦσθαι τὰ τῶν λόγων, ἔνθα ἔληξεν ἡ στάσις. Ὁρᾷς ἵν' ἥκεις ἀγαθός. τοῦτό φησιν ὁ Οἰδίπους ἀγανακτῶν. διά τι πρὸς ἕτερον ἀποφεύγεις. καίπερ ἀγαθὸς ὢν ἀνὴρ ἢ οὐχ ὁμολογεῖς τὰ λυπήσαντά με τῇ Ἰοκάστῃ. διά τι τὸν οὐ συνοργίζῃ μοι. ἀλλὰ πραΰνεις με ὑπὲρ τοῦ Κρέοντος. Εἶπον μὲν οὐχ ἅπαξ μόνον. πολλάκις φησὶ τὰ ἐπελθόντα κατὰ τὴν ἐμὴν διάνοιαν εἶπόν σοι, οἷα καὶ ἐν τοῖς ἀνωτέρω ὤμνυεν. Ἴσθι δὲ παραφόνιμ(ον). ἴσθι πεφάνθαι με παραφόνιμον. ἀντὶ τοῦ παράφονα καὶ ἀνόητον. καὶ ἄπορον ἐπὶ τὰ φόνιμα. διὸ δὲ τὸ αὐτὸ εἶπεν, ἀντὶ τοῦ μωρὸν κατὰ διάνοιαν καὶ ἄπορ(ον). Εἴ σε νοσφίζομαι. εἰ ἀλλότριόν σε καὶ οὐκ οἰκεῖον νενόμικα. ἢ οὕτως, εἴ σε ἀποκρύπτομαι. ἢ ἐκτρέπομαι. καὶ οὐ συγγίνομαί σοι. ἢ οὕτως. εἰ βούλομαί σε ἐκβαλεῖν τὸν ῥύσαντα ἡμᾶς εὐεργετήσαντα. Κατ' ὀρθὸν οὔρησας. ἐσκόπησας. ἔσωσας. Λέγ' εἰ σαφῆ. λέγε εἰ σαφῆ ἐστιν ἃ μέλλεις ἐγκαλεῖν. οἷον ὡμολογημένα. Τό γ' εἰς ἑαυτόν. ὅσον κατὰ τὸ εἰς ἑαυτὸν ἧκον μέρος. ἢ τὸ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν.

Φανῶ δέ σοι σημεῖα. ἐν τῷ ἅμα παρακαλοῦσαν ἐκτίθεσθαι τὰ εἰς τὴν ὑπόνοιαν αὐτὸν ἐμβαλοῦντα.

παιδὸς δὲ βλάστας, οὐ διέσχον ἡμέραι
τρεῖς, καί νιν ἄρθρα κεῖνος ἐνζεύξας ποδοῖν,
ἔρριψεν ἄλλων χερσὶν εἰς ἄβατον ὄρος.
κἀνταῦθ' Ἀπόλλων οὔτ' ἐκεῖνον ἤνυσεν
φονέα γενέσθαι πατρὸς, οὔτε Λάϊον
(τὸ δεινὸν οὑφοβεῖτο) πρὸς παιδὸς θανεῖν.
τοιαῦτα φῆμαι μαντικαὶ διώρισαν.
ὧν ἐντρέπου σὺ μηδέν. ὧν γὰρ ἂν θεὸς
χρείαν ἐρευνᾷ, ῥᾳδίως αὐτὸς φανεῖ.
οἰδί. οἷόν μ' ἀκούσαντ' ἀρτίως ἔχει γύναι,
ψυχῆς πλάνημα κἀνακίνησις φρενῶν.
ἰο. ποίας μερίμνης τοῦθ' ὑποστραφεὶς λέγεις;
οἰδί. ἔδοξ' ἀκοῦσαι σοῦ τόδ', ὡς ὁ Λάϊος
κατασφαγείη πρὸς τριπλαῖς ἁμαξιτοῖς.
ἰο. ηὐδᾶτο γὰρ ταῦτ', οὐδέ πω λήξαντ' ἔχει.
οἰδί. καὶ ποῦ 'σθ' ὁ χῶρος οὗτος, οὗ τόδ' ἦν πάθος;
ἰο. Φωκὶς μὲν ἡ γῆ κλῄζεται. σχιστὴ δ' ὁδὸς
ἐς ταὐτὸ Δελφῶν κἀπὸ Δαυλίας ἄγει.
οἰδί. καὶ τίς χρόνος τοῖσδ' ἐστὶν οὑξεληλυθώς;
ἰο. σχεδόν τι πρόσθεν, ἢ σὺ τῆσδ' ἔχων χθονὸς
ἀρχὴν ἐφαίνου, τοῦτ' ἐκηρύχθη πόλει.
οἰδί. ὦ Ζεῦ, τί μου δρᾶσαι βεβούλευσαι πέρι;
ἰο. τί δ' ἐστί σοι τοῦτ' Οἰδίπους ἐνθύμιον;
οἰδί. μήπω μ' ἐρώτα. τὸν δὲ Λάϊον φύσιν
τίν' εἶχε, φράζε. τίνα δ' ἀκμὴν ἥβης ἔχων.
ἰο. μέγας. χνοάζων ἄρτι λευκανθὲς κάρα.
μορφῆς δὲ τῆς σῆς, οὐκ ἀπεστάτει πολύ.
οἰδί. οἴμοι τάλας. ἔοικ' ἐμαυτὸν εἰς ἀρὰς
δεινὰς προβάλλων ἀρτίως, οὐκ εἰδέναι.
ἰο. πῶς φής; ὀκνῶ τοι πρὸς σ' ἀποσκοποῦσ' ἄναξ.
οἰδί. δεινῶς ἀθυμῶ, μὴ βλέπων ὁ μάντις ᾖ.
δείξεις δὲ μᾶλλον, ἢν ἓν ἐξείπῃς ἔτι.
ἰο. καὶ μὴν ὀκνῶ μέν. ἃ δ' ἂν ἔρῃ, μαθοῦσ' ἐρῶ.
οἰδί. πότερον ἐχώρει βαιὸς, ἢ πολλοὺς ἔχων
ἄνδρας λοχίτας, οἷ' ἀνὴρ ἀρχηγέτης;
ἰο. πέντ' ἦσαν οἱ ξύμπαντες. ἐν δ' αὐτοῖσιν ἦν
κῆρυξ. ἀπήνη δ' ἦγε Λάϊον μία.
οἰδί. αἰαῖ. τάδ' ἤδη διαφανῆ. τίς ἦν ποτε

Παιδὸς δὲ βλάστας. καλῶς τὸν τόπον προσέθηκεν, ἵνα εἰς ὑπόμνησιν ἀγάγῃ τὸν Οἰδίποδα. Φωκὶς μὲν ἡ γῆ κλῄζεται. σχιστὴ δ' ὁδός. περὶ Δαυλίδα φησὶ τὴν σχιστὴν ὁδόν. ὁ δὲ Αἰσχύλος περὶ Ποτνίας, οὕτως. ἐπῇμεν τῆς ὁδοῦ τροχήλατον, σχιστῆς κελεύθου τρίοδον, ἔνθα συμβολὰς τριῶν κελεύθων Ποτνιάδων ἠμείβομεν. τινὲς δὲ τὴν Δαυλίδα Ἀναχίδα λέγουσιν οὕτως, Κρίσαν τε ζαθέην τ' Ἀναχίδα καὶ Πανοπῆα.

Ὦ Ζεῦ. τί μου δρᾶσαι. ἀναμιμνήσκεται ὁ Οἰδίπους τοῦ χρόνου καὶ τοῦ τόπου. τὸ πρὸς τὸν Δία φησί, τί μοι ποιήσεις. Τίνα δ' ἀκμὴν ἥβης. ἡλικίας. κυρίως δὲ ἡ ἀκμὴ τῆς ἡλικίας. Μέγας χνοάζων. εὖ τὰ πρὸ φωνῆς ταῦτα σημεῖα εἶπεν. Ὀκνῶ. δέδοικα. καὶ Ὅμηρος, ὀκνείω δ' ἵππων ἐπιβαινέμεν.

ΟΙΚΕΥΣ τις. οἰκέτης. ἐκ τοῦ αὐτοῦ οἴκου ὤν. Ἄξιος γὰρ ὥς γ' ἀνήρ. οἷον δ' αἴτημα οὐχ ὑπερέβαλε δοῦλον. Πάρεστιν. οἷον νόμιζε αὐτὸν παρεῖναι. Μήτηρ δὲ Μερόπη. Φερεκύδης φησὶ Μέδουσαν εἶναι τὴν Πολύβου γυναῖκα. θυγατέρα δὲ Ὀρσιλόχου τοῦ Ἀλφειοῦ. οἱ δὲ Ἀντιόχιδα τὴν Χάλκωνος.

Δωρίς. Πελοποννησιακή.

Θαυμάσαι μὲν ἀξία. ἄξια δὲ τοῦ πρὸς τὸ ὀξὺ μὲν ἀκούσαντα ὡς εἴη νόθος θαυμάζειν. οὐ μὴν τοσοῦτον φροντίσαι τοῦ πράγματος. Σπουδῆς γε μέντοι. τῆς ἀρετῆς. Πλαστός. προσποιητός. ἀλλότριος. νόθος.

Θατέρᾳ. τῇ ἑτέρᾳ τῇ ἑξῆς. Ἔκνιζε. ἐλύπει· κυρίως δὲ ἐστι ξυστικῶς λυπεῖν. Ἄτιμον. ἀνήκουστον. περὶ ὧν γὰρ ἀπῆλθεν οὐκ εἶπεν.

Ἄτλητον ὁρᾶν. τὸ μὴ δυνάμενον ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ὁρᾶσθαι.

ὁ πρόσθε λέξας τοὺς λόγους ὑμῖν γύναι;
ιο. οἰκεύς τις, ὅσπερ ἵκετ' ἐκσωθεὶς μόνος.
οἰδι. ἦ κἀν δόμοισι τυγχάνει τανῦν παρών;
ιο. οὐ δῆτ'. ἀφ' οὗ γὰρ κεῖθεν ἦλθε, καὶ κράτη
σέ τ' εἶδ' ἔχοντα, Λάϊόν τ' ὀλωλότα,
ἐξικέτευσε τῆς ἐμῆς χειρὸς θιγών,
ἀγρούς σφε πέμψαι, κἀπὶ ποιμνίων νομάς,
ὡς πλεῖστον εἴη τοῦδ' ἄποπτος ἄστεος.
κἄπεμψ' ἐγώ νιν. ἄξιος γὰρ ὥς γ' ἀνὴρ
δοῦλος φέρειν ἦν τῆσδε καὶ μείζω χάριν.
οἰδι. πῶς ἂν μόλοι δῆθ' ἡμὶν ἐν τάχει πάλιν;
ιο. πάρεστιν. ἀλλὰ πρὸς τί τοῦτ' ἐφίεσαι;
οἰδι. δέδοικ' ἐμαυτὸν ὦ γύναι, μὴ πόλλ' ἄγαν
εἰρημέν' ᾖ μοι, δι' ἅ νιν εἰσιδεῖν θέλω.
ιο. ἀλλ' ἵξεται μέν, ἀξία δέ που μαθεῖν
κἀγὼ, τά γ' ἐν σοὶ δυσφόρως ἔχοντ' ἄναξ.
οἰδι. κοὐ μὴ στερηθῇς γ' ἐς τοσοῦτον ἐλπίδων,
ἐμοῦ βεβῶτος. τῷ γὰρ ἂν καὶ μείζονι
λέξαιμ' ἂν ἢ σοί, διὰ τύχης τοιᾶσδ' ἰών.
ἐμοὶ πατὴρ μὲν Πόλυβος ἦν Κορίνθιος,
μήτηρ δὲ Μερόπη Δωρίς. ἠγόμην δ' ἀνὴρ
ἀστῶν μέγιστος τῶν ἐκεῖ, πρίν μοι τύχη
τοιάδ' ἐπέστη, θαυμάσαι μὲν ἀξία,
σπουδῆς γε μέντοι τῆς ἐμῆς οὐκ ἀξία.
ἀνὴρ γὰρ ἐν δείπνοις μ' ὑπερπλησθεὶς μέθης
καλεῖ παρ' οἴνῳ, πλαστὸς ὡς εἴην πατρί.
κἀγὼ βαρυνθεὶς, τὴν μὲν οὖσαν ἡμέραν
μόλις κατέσχον. θἀτέρᾳ δ' ἰὼν πέλας
μητρὸς πατρός τ', ἤλεγχον. οἱ δέ, δυσφόρως
τοὔνειδος ἦγον τῷ μεθέντι τὸν λόγον.
κἀγὼ τὰ μὲν κείνοιν ἐτερπόμην, ὅμως
δ' ἔκνιζέ μ' αἰεὶ τοῦθ'. ὑφεῖρπε γὰρ πολύ.
λάθρᾳ δὲ μητρὸς καὶ πατρὸς πορεύομαι
Πυθώδε. καί μ' ὁ Φοῖβος, ὧν μὲν ἱκόμην,
ἄτιμον ἐξέπεμψεν. ἀλλ' ἄθλια,
καὶ δεινά, καὶ δύστηνα προὔφανεν λέγων,
ὡς μητρὶ μὲν χρείη με μιχθῆναι, γένος
δ' ἄτλητον ἀνθρώποισι δηλώσοιμ' ὁρᾶν

φονεὺς δ' ἐσοίμην τοῦ φυτεύσαντος πατρός.
κἀγὼ 'πακούσας ταῦτα, τὴν Κορινθίαν
ἄστροις τὸ λοιπὸν ἐκμετρούμενος χθόνα,
ἔφευγον, ἔνθα μήποτ' ὀψοίμην κακῶν
χρησμῶν γ' ὀνείδη τῶν ἐμῶν τελούμενα.
στείχων δ' ἱκνοῦμαι τούσδε τοὺς χώρους, ἐν οἷς
σὺ τὸν τύραννον τοῦτον ὄλλυσθαι λέγεις.
καί σοι γύναι, τἀληθὲς ἐξερῶ. τριπλῆς
ὅτ' ἦν κελεύθου τῆσδ' ὁδοιπορῶν πέλας,
ἐνταῦθά μοι κῆρύξ τε κἀπὶ πωλικῆς
ἀνὴρ ἀπήνης ἐμβεβώς, οἷον σὺ φῄς,
συνηντίαζον. κἀξ ὁδοῦ μ' ὅθ' ἡγεμὼν
αὐτός θ' ὁ πρέσβυς πρὸς βίαν ἠλαυνέτην.
κἀγὼ τὸν ἐκτρέποντα, τὸν τροχηλάτην,
παίω δι' ὀργῆς. καί μ' ὁ πρέσβυς ὡς ὁρᾷ
ὄχου παραστείχοντα, τηρήσας μέσον
κάρα, διπλοῖς κέντροισί μου καθίκετο.
οὐ μὴν ἴσην γ' ἔτισεν. ἀλλὰ συντόμως
σκήπτρῳ τυπεὶς ἐκ τῆσδε χειρὸς, ὕπτιος
μέσης ἀπήνης εὐθὺς ἐκκυλίνδεται.
κτείνω δὲ τοὺς ξύμπαντας. εἰ δὲ τῷ ξένῳ
τούτῳ προσήκει Λαΐῳ τι συγγενές,
τίς τοῦδέ γ' ἀνδρὸς ἐστὶν ἀθλιώτερος;
τίς ἐχθροδαίμων μᾶλλον ἂν γένοιτ' ἀνήρ;
ὃν μὴ ξένων ἔξεστι, μηδ' ἀστῶν τινὰ
δόμοις δέχεσθαι, μηδὲ προσφωνεῖν τινά,
ὠθεῖν δ' ἀπ' οἴκων. καὶ τάδ', οὔτις ἄλλος ἦν
ἢ 'γὼ 'π' ἐμαυτῷ τάσδ' ἀρὰς ὁ προστιθείς.
λέχη δὲ τοῦ θανόντος ἐν χεροῖν ἐμαῖν
χραίνω, δι' ὧνπερ ὤλετ'. ἆρ' ἔφυν κακός;
ἆρ' οὐχὶ πᾶς ἄναγνος; εἴ με χρὴ φυγεῖν,
καί μοι φυγόντι, μήτε τοὺς ἐμοὺς ἰδεῖν,
μήτ' ἐμβατεύειν πατρίδος. ἢ γάμοις μὲ δεῖ
μητρὸς ζυγῆναι, καὶ πατέρα κατακτανεῖν
Πόλυβον, ὃς ἐξέφυσε, κἀξέθρεψέ με.
ἆρ' οὐκ ἀπ' ὠμοῦ ταῦτα δαίμονος, τίς ἂν
κρίνων ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἂν ὀρθοίη λόγον;
μὴ δῆτα μὴ δῆτ' ὦ θεῶν ἁγνὸν σέβας,

ΑΣΤΡΟΙΣ τὸ λοιπὸν ἐκμετρούμενος. χρόνῳ ἀναφησιν ἐπεὶ πρὸς τοὺς ἀστέρας εἰώθασιν τὸν χρόνον. ἢ οὕτως. ὅτι τὰ ἄστρα ἐτεκμαιρόμην. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τὰ πελάγη μετρούντων. ὡς ἂν δι' ἀστέρων τεκμαιρομένων τὸν πλοῦν. Κἀπὶ πωλικῆς. ὑπὸ πώλων ἑλκομένης.

Κ ἀγὼ τὸν ἐκτρέποντα τὸν τροχηλάτην. τὸν ἔμπροσθεν τῶν τροχῶν τρεχόμενον. Ὄχου. ἅρματος.

Δ ιπλοῖς κέντροισι. πληγαῖς δισσαῖς με τοῖς κέντροις, οἷς ἐκέντριζε τοὺς ἵππους. οὐκ ἐπίσης δὲ ἢ παρ' ἐμοῦ ἔλαβεν. Εἰ δὲ τῷ ξένῳ. τῷ ὑπ' ἐμοῦ φονευθέντι εἴ τις πρὸς Λάϊον συγγένεια. ἢ οὕτως. εἰ δὲ οὗτος ὁ ξένος ὃν ἀπέκτεινα Λάϊός ἐστιν, οὔπω γὰρ οἶδεν εἰ αὐτός ἐστι. Τίς τοῦδέ γ' ἀνδρός. ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ. Δι' ὧνπερ ὤλετο. δι' ὧν χειρῶν. Ἄναγνος. ἀντὶ τοῦ μιαρός. Ἐμβατεύειν. ἐπιβαίνειν.

Κηλῖδα συμφορᾶς. ἀντὶ τοῦ [illegible] συμφορὰν κηλῖδος καὶ μολυσμοῦ.

Ἔχ' ἐλπίδα. ἀντὶ τοῦ μὴ ἀθύμει πρὶν ἂν τὸ ἀληθὲς καταμάθῃς. Πεφασμένου. φανεροῦ γενομένου καὶ ἐλθόντος τοῦ ποιμένος, τίνα ἕξεις γνώμην. Σοὶ ταὔτ'. σοὶ ὅμοια καὶ τὰ αὐτά. Ἔφασκες αὐτόν. τὸν βοτῆρα. Οἰόζωνον. μονόζωνον. μόνον. Τοῦτό γ' ἐκβαλεῖν πάλιν. ἀποκρύπτεσθαι, ἢ ἀποστρέψαι. τουτέστιν οὐ δύναται ἀρνεῖσθαι ὁ βουκόλος. Τόν γε Λαΐου φόνον φανεῖ. αὐτὸς ὁ θεράπων. Ὥστ' οὐχὶ μαντείας. ὅθεν ἐγὼ χάριν τῆς μαντείας οὔτε ἐπ' ἐκεῖνα τὰ ῥήματα, οὔτε ταῦτα βλέψαιμι. οὔτε ἑκατέροις πιστεύσαιμι. ἀλλ' ἀπορῶ. Εἴ μοι ξυνείη φέροντι. εἴθε μοι συνοικοίη τὴν ἄχραντον καὶ σεβασμίαν ἀλήθειαν διασώζοντι. οἷον, εἴθε μοι συνείη εὐτυχία, τῶν λόγων καὶ πραγμάτων ἁγνείαν φυλάττοντι. μοῖρα δὲ, ἡ εὐτυχία. οἷον, εἰ ἀληθεύω, γένοιτό μοι καὶ εὐτυχεῖν τὸ ἀληθὲς διασώζοντι. ταῦτα δέ φησι τὴν Ἰοκάστην αἰτιώμενος, ὅτι ἀσεβῶς ἔφη ἐψεῦσθαι τὸν Ἀπόλλωνα. Φέροντι οὖν τὴν εὔσεπτον ἁγνείαν τῶν λόγων καὶ τοῦ ἔργου τοῦ περὶ τῶν θεῶν. περὶ ὧν νόμοι πρόκεινται ἔργων καὶ λόγων, τὴν περὶ τούτων λέγοντες ἀκρίβειαν. καὶ τῶν μαντειῶν ὅτι οὐδὲν αὐτοῖς ὑγιές ἐστιν. Οὐρανίαν δι' αἰθέρα. ἀντὶ τοῦ ἐν οὐρανῷ τεχθέντι. Ὧν Ὄλυμπος. ὧν νόμων

ἴδοιμι ταύτην ἡμέραν. ἀλλ' ἐκ βροτῶν
βαίην ἄφαντος πρόσθεν, ἢ τοιάνδ' ἰδεῖν
κηλῖδ' ἐμαυτῷ συμφορᾶς ἀφιγμένην.
Χο. ἡμῖν μὲν ὦναξ ταῦτ' ὀκνηρ'. ἕως δ' ἂν οὖν
πρὸς τοῦ παρόντος ἐκμάθῃς, ἔχ' ἐλπίδα.
Οἰδ. καὶ μὴν τοσοῦτόν γ' ἐστί μοι τῆς ἐλπίδος,
τὸν ἄνδρα τὸν βοτῆρα προσμεῖναι μόνον.
Ιο. πεφασμένου δὲ, τίς ποθ' ἡ προθυμία;
Οἰδ. ἐγὼ διδάξω σ'. ἢν γὰρ εὑρεθῇ λέγων
σοὶ ταὔτ', ἔγωγ' ἂν ἐκπεφευγοίην πάθος.
Ιο. ποῖον δέ μου περισσὸν ἤκουσας λόγον;
Οἰδ. λῃστὰς ἔφασκες αὐτὸν ἄνδρας ἐννέπειν,
ὥς νιν κατακτείνειαν. εἰ μὲν οὖν ἔτι
λέξει τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν, οὐκ ἐγὼ κτανον.
οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν εἷς γε τοῖς πολλοῖς ἴσος.
εἰ δ' ἄνδρ' ἕν' οἰόζωνον αὐδήσει, σαφῶς
τοῦτ' ἐστὶν ἤδη τοὔργον εἰς ἐμὲ ῥέπον.
Ιο. ἀλλ' ὡς φανέν γε τοὔπος ὧδ' ἐπίστασο.
κοὐκ ἔστιν αὐτῷ τοῦτό γ' ἐκβαλεῖν πάλιν.
πόλις γὰρ ἤκουσ', οὐκ ἐγὼ μόνη τάδε.
εἰ δ' οὖν τι κἀκτρέποιτο τοῦ πρόσθεν λόγου,
οὔτοι ποτ' ὦναξ τόν γε Λαΐου φόνον
φανεῖ δικαίως ὀρθὸν, ὅν γε Λοξίας
διεῖπε, χρῆναι παιδὸς ἐξ ἐμοῦ θανεῖν.
καί νιν ποτ' οὐ κεῖνός γ' ὁ δύστηνός ποτε
κατέκταν', ἀλλ' αὐτὸς πάροιθεν ὤλετο.
ὥστ' οὐχὶ μαντείας γ' ἂν, οὔτε τῇδ' ἐγὼ
βλέψαιμ' ἂν οὕνεκ', οὔτε τῇδ' ἂν ὕστερον.
Οἰδ. καλῶς νομίζεις. ἀλλ' ὅμως τὸν ἐργάτην
πέμψον τινὰ στελοῦντα. μηδὲ τοῦτ' ἀφῇς.
Ιο. πέμψω ταχύνασ'. ἀλλ' ἴωμεν ἐς δόμους.
οὐδὲν γὰρ ἂν πράξαιμ' ἂν, ὧν οὐ σοὶ φίλον.
Χο. εἴ μοι ξυνείη φέροντι μοῖρα τὰν
εὔσεπτον ἁγνείαν λόγων
ἔργων τε πάντων, ὧν νόμοι
πρόκεινται ὑψίποδες οὐρανίαν
δι' αἰθέρα τεκνωθέντες, ὧν
Ὄλυμπος πατὴρ μόνος, οὐδέ νιν

τὸ ὀρθῶς ἔχειν. οὐδέ νιν θνατὰ φύσις. οὔτε ὑπὸ ἀνθρώπων εὑρῆσθαι ὅ περὶ δὲ λόγος. Μέγας ἐν τούτοις θεός. ἐν τοῖς νόμοις μέγας ἐστὶν ὁ θεός. τουτέστι θεία δύναμις καὶ μεγάλη τοῖς νόμοις ἔνεστιν. Ὕβρις φυτεύει τύραννον. διὰ τῆς ὕβρεως φύεται. καὶ αὐξάνεται ὁ τύραννος. ὅταν φησὶ πολλὰ ἀπεράξηται, τότε εἰς μεγάλα ἐμπίπτει διὰ τῆς ὕβρεως ἐπιρρεπεῖς. ταῦτα μὲν φησι περὶ τῆς Ἰοκάστης, ὅτι ἀντιπίπτει αὐτῇ λέγει περὶ τῶν

θνατὰ φύσις ἀνέρων ἔτικτεν,
οὐδὲ μήν ποτε λάθα κατακοιμάσει.
μέγας ἐν τούτοις θεός
οὐδὲ γηράσκει.
ὕβρις φυτεύει τύραννον, ὕβρις, εἰ
πολλῶν ὑπερπλησθῇ μάταν,
ἃ μὴ 'πίκαιρα, μηδὲ συμφέροντα,
ἀκρότατον εἰσαναβᾶσ' ἀπότομον
ὤρουσεν εἰς ἀνάγκαν,
ἔνθ' οὐ ποδὶ χρησίμῳ χρῆται.
τὸ καλῶς δ' ἔχον πόλει πάλαισμα
μήποτε λῦσαι θεὸν αἰτοῦμαι.
θεὸν οὐ λήξω ποτὲ προστάταν ἴσχων.
εἰ δέ τις ὑπέροπτα χερσὶν ἢ λόγῳ
πορεύεται, δίκας ἀφόβητος,
οὐδὲ δαιμόνων ἕδη σέβων,
κακά νιν ἕλοιτο μοῖρα,
δυσπότμου χάριν χλιδᾶς,
εἰ μὴ τὸ κέρδος κερδανεῖ δικαίως,
καὶ τῶν ἀσέπτων ἔρξεται,
ἢ τῶν ἀθίκτων ἕξεται ματάζων.
τίς ἔτι ποτ' ἐν τοῖσδ' ἀνὴρ
θυμῷ βέλη ἔρξεται
ψυχᾶς ἀμύνειν; εἰ γὰρ
αἱ τοιαίδε πράξεις τίμιαι,
τί δεῖ με χορεύειν.

θείων νόμων. ἐπεὶ δὲ λόγον ποιοῦσι περὶ τῆς τυραννίδος, ἵνα μὴ δόξωσι ἐμφανῶς αὐτὴν διελέγχειν. ὁ δὲ νοῦς. ὕβρις φυτεύει τύραννον. ὁπόταν πολλῶν ὑπερπλησθῇ μάταιν. ἃ μήτε ἐπίκαιρα, μήτε ἑαυτῷ ἐκείνῳ συμφέροντα. ἀσυνδέτως δὲ εἶπεν. ὕβρις φησὶ μηδ' ἐν καιρῷ διαπρατομένη, εἰς δύσβατον ἀκρώρειαν ἀναβιβάζουσα τοὺς χρωμένους αὐτῇ, κατεκρήμνισεν. ἢ οὕτως. ἀπότομον ὤρουσεν εἰς ἀνάγκην. ἤλασεν εἰς τοῦτο, ὥστε αὐτὴν εἰς ἀνάγκην γενέσθαι ὑφ' ἑτέρων κρατηθῆναι. Ἔνθ' οὐ ποδὶ χρησίμῳ. ἀντὶ τοῦ ἀχρήστοις τὰς πορείας ποιεῖται. καὶ εἰ μὲν τοῦ ὑπὸ ὕβρεως [illegible] ἔσται οὕτως. οὐ βαδίζει ὀρθὴν ὁδόν. οὐδὲ χρῆται τοῖς ποσὶ δεόντως. εἰ δὲ τοῦ ὑπὸ ἀνάγκης βιαζομένου, οὐ χρῆται τοῖς αὐτοῖς ποσίν. Πάλαισμα ζήτησιν τοῦ φόνου τοῦ Λαΐου. Δίκας ἀφόβητος. τὴν δίκην μὴ δεδιώς. Μή ποτε λῦσαι θεὸν αἰτοῦμαι. ἀξιῶ τὸν θεὸν μὴ λῦσαι τὸ συμφέρον τῇ πόλει. ἐξ-

δοκρατεῖ τῶν ἀπὸ τῶν ἄλλων. Δυσπότμου χάριν χλιδᾶς. ἕνεκα φησὶ τῆς ἀνοσίου τρυφῆς καὶ ὑπερηφανίας. ὑπὸ τρυφῆς γὰρ καὶ ὕβρεως τὰ ἄτοπα οἱ τύραννοι παραγίνονται.

Καὶ τῶν ἀσέπτων. ὁ τοιοῦτος ἐν κακῇ εἴη μοίρᾳ, ὃς μὴ ἀφέξεται τῶν ἀσέπτων. ἢ ἕξεται τῶν ἀθίκτων. ὧν οὐ χρὴ ἔχεσθαι. Ἔρξεται. παύσεται. εἴκει σώς ἔσται. Ματάζων ματαιοφρονῶν. Ἕξεται δέ, ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμήσει τῶν ἀσέπτων καὶ ἀθίκτων. Τίς ἔτι ποτὲ τοῖς ἀδίκων ἀφέξεται τῶν θυμῷ ἀντὶ τῆς ψυχῆς κακίας ἀπολαύσεων. οὕτω αἱ ἀπλάστως ἐν αὐτῷ τὴν τιμωρίαν τοιαῦτα πράττων.

ΟΥΚΕΤΙ τὸν ἄθικτον εἶμι. οὐκ ἔτι ἄπειμι πρὸς τὸν ἀπόλλωνα. οὐδὲ πρὸς τὸν ἄχραντον. ὃ ἀπεξωέλαστον ἀπὸ τῶν νεών. Αβαῖσι ναόν. ἀβαὶ τόπος λυκίας, ἔνθα ἱερὸν ἦν ἀπόλλωνος. ἢ δὴ τῶν σαμίων, ὅτι ὁ ἐκεῖ μαντεύονται, ὡς καὶ πίνδαρος. ἢ δὲ τῶν πανηγύρεων. ὅτι ὁ τῶν τοιούτων ἀφίξομαι, εἰ μὴ ταῦτα φανερωθῶσιν.

ΕΙ μὴ τάδε. εἰ μὴ ταῦτα τῶν χρησμῶν. τὰ λεχθέντα ὑπὸ ἰοκάστης, φανερὰ καὶ κατὰ ἄλλα γένηται. οὐκ ἔτι τιμήσω θεούς.

Φθίνοντα. αὐτὶ τοῦ παλαιά. παρελθόντα. γράφεται φθίνων. ἵνα ἦ μὴ λάθοι σε ὁ λάϊος φθίνων. ἀλλὰ δείξαις αὐτοῦ τὸν θάνατον. τὰ γὰρ περὶ λαΐου μαντεύματα ἐκβάλλουσι. καὶ οὐ παραδέχονται τὰ παρὰ τῶν θεῶν εἰρημένα ὡς ἀληθῆ. Εξαιροῦσιν. ἀφανίζουσι. τὰ γὰρ τῷ λαΐῳ θεσπισθέντα ἐκφαυλίζεται ὑπὸ ἰοκάστης. καὶ παραγράφεται. καὶ ψευδῆ νομίζεται. Χώρας ἄνακτες. ἄνακτά φησι τοὺς τοῦ χοροῦ, οἷον βασιλικοὺς ὃ ἐντίμους. Υψοῦ γὰρ αἴρει. αὐτὶ τοῦ μετεωρίζεται τὴν ψυχήν. ὃ ὑπερβαλλόντως ἄχθεται πάντα λογιζόμενος. αὐτὸν τὸν φόνον. τὴν γυναῖκα ἔχειν τοῦ ἀνῃρημένου. τὴν προσδοκωμένην φυγήν. τὸ μὴ δύνασθαι ἀναστρέφεσθαι πρὸς τοὺς οἰκείους. τὸ δέος τῶν χρησμῶν. Οὐδ' ὁποῖ' ἀνὴρ ἔννους. οὐχ ὡς σύνετος ἀνήρ. διὰ τῶν φθασάντων τὰ παρόντα γινώσκει. εἰ γὰρ οὗτος ὁ ἀπόλλωνος ἀληθὴς τῷ λαΐῳ χρησμὸς ἠκύρωται, δῆλον ὅτι ὃ ἃ νῦν ἐμαντεύσατο ὁ τειρεσίας, ψευδῆ ἐστιν.

οὐκέτι τὸν ἄθικτον εἶμι
γᾶς ἐπ' ὀμφαλὸν σέβων,
οὐδ' ἐς τὸν Ἀβαῖσι ναὸν,
οὐδὲ τὰν ὀλυμπίαν, εἰ μὴ τάδε
χειρόδεικτα πᾶσιν ἁρμόσει βροτοῖς.
ἀλλ' ὦ κρατύνων, εἴπερ ὀρθ' ἀκούεις
Ζεῦ πάντ' ἀνάσσων, μὴ λάθῃ σὲ τάν τε
σὰν ἀθάνατον αἰὲν ἀρχάν.
φθίνοντα γὰρ λαΐου παλαιὰ θέσφα-
τ' ἐξαιροῦσιν ἤδη. κοὐδαμοῦ
τιμαῖς ἀπόλλων ἐμφανής.
ἔρρει δὲ τὰ θεῖα.
ΙΟ. χώρας ἄνακτες δόξα μοι παρεστάθη
ναοὺς ἱκέσθαι δαιμόνων, τάδ' ἐν χεροῖν
στέφη λαβούσῃ, κἀπιθυμιάματα.
ὑψοῦ γὰρ αἴρει θυμὸν οἰδίπους ἄγαν
λύπαισι παντοίαισιν. οὐδ' ὁποῖ' ἀνὴρ
ἔννους, τὰ καινὰ τοῖς πάλαι τεκμαίρεται,
ἀλλ' ἐστὶ τοῦ λέγοντος, ἢν φόβους λέγῃ.
ὅτ' οὖν παραινοῦσ', οὐδὲν ἐς πλέον ποιῶ,
πρὸς σ' ὦ λύκει' ἄπολλον (ἄγχιστος γὰρ εἶ)
ἱκέτις ἀφῖγμαι τοῖσδε σὺν κατεύγμασιν,
ὅπως λύσιν τίν' ἡμὶν εὐαγῆ πόρῃς.
ὡς νῦν ὀκνοῦμεν πάντες ἐκπεπληγμένον
κεῖνον βλέποντες, ὡς κυβερνήτην νεώς.

Αλλ' ἐστὶ τοῦ λέγοντος. μόνοις προσέχει τοῖς τὰ δεινὰ καὶ φοβερὰ ἀπαγγέλλουσι. τῶν δὲ παραμυθουμένων οὐκ ἀνέχεται. Πρὸς σ' ὦ λύκει' ἄπολλον. λύκειον γυμνάσιόν ἐστιν ἀθήνησιν, ἔνθα ἀπόλλων τιμᾶται. καὶ καλλίμαχος

„ Εγὼ δ' ἤντησα λυκείου καλὸν αἰεὶ λιπόωντα κατὰ δρόμον ἀπόλλωνος. ἄγχιστος δέ, καθὸ οὐ πόρρω τῆς ἀττικῆς αἱ θῆβαι. ἢ καὶ ἐν θήβαις ὁμώνυμον ἦν γυμνάσιον λυκείου ἀπόλ

αγ. ἆρ' ἂν παρ' ὑμῶν ὦ ξένοι μάθοιμ', ὅπου
τὰ τοῦ τυράννου δώματ' ἐστὶν Οἰδίπου;
μάλιστα δ' αὐτὸν εἴπατ', εἰ κάτισθ' ὅπου.
χο. στέγαι μὲν αἵδε, καὐτὸς ἔνδον, ὦ ξένε·
γυνὴ δὲ μήτηρ ἥδε τῶν κείνου τέκνων.
αγ. ἀλλ' ὀλβία τε καὶ ξὺν ὀλβίοις ἀεὶ
γένοιτ' ἐκείνου γ' οὖσα παντελὴς δάμαρ.
ιο. αὔτως δὲ καὶ σύ γ' ὦ ξέν'. ἄξιος γὰρ εἶ
τῆς εὐεπείας οὕνεκ'. ἀλλὰ φράζ' ὅτου
χρῄζων ἀφῖξαι, χὤ τι σημῆναι θέλων.
αγ. ἀγαθὰ δόμοις τε καὶ πόσει τῷ σῷ γύναι.
ιο. τὰ ποῖα ταῦτα; παρὰ τίνος δ' ἀφιγμένος;
αγ. ἐκ τῆς Κορίνθου. τὸ δ' ἔπος οὑξερῶ τάχα,
ἥδοιο μέν. πῶς δ' οὐκ ἄν; ἀσχάλλοις δ' ἴσως.
ιο. τί δ' ἐστί; ποίαν δύναμιν ὧδ' ἔχει διπλῆν;
αγ. τύραννον αὐτὸν οὑπιχώριοι χθονὸς
τῆς Ἰσθμίας στήσουσιν, ὡς ηὐδᾶτ' ἐκεῖ.
ιο. τί δ' οὐχ ὁ πρέσβυς Πόλυβος ἐγκρατὴς ἔτι;
αγ. οὐ δῆτ'. ἐπεί νιν θάνατος ἐν τάφοις ἔχει.
ιο. πῶς εἶπας; ἦ τέθνηκε Πόλυβος; αγ. εἰ δὲ μὴ
λέγω γ' ἐγὼ τἀληθές, ἀξιῶ θανεῖν.
ιο. ὦ πρόσπολ', οὐχὶ δεσπότῃ τάδ' ὡς τάχος
μολοῦσα λέξεις; ὦ θεῶν μαντεύματα,
ἵν' ἐστέ. τοῦτον Οἰδίπους πάλαι τρέμων
τὸν ἄνδρ', ἔφευγε μὴ κτάνῃ· καὶ νῦν ὅδε
πρὸς τῆς τύχης ὄλωλεν, οὐδὲ τοῦδ' ὕπο.
οἰδί. ὦ φίλτατον γυναικὸς Ἰοκάστης κάρα,
τί μ' ἐξεπέμψω δεῦρο τῶνδε δωμάτων;
ιο. ἄκουε τἀνδρὸς τοῦδε, καὶ σκόπει κλύων
τὰ σέμν' ἵν' ἥκει τοῦ θεοῦ μαντεύματα.
οἰδί. οὗτος δὲ τίς ποτ' ἐστί, καὶ τί μοι λέγει;
ιο. ἐκ τῆς Κορίνθου, πατέρα τὸν σὸν ἀγγελῶν
ὡς οὐκέτ' ὄντα Πόλυβον, ἀλλ' ὀλωλότα.
οἰδί. τί φὴς ξέν'; αὐτός μοι σὺ σημάντωρ γενοῦ.
αγ. εἰ τοῦτο πρῶτον δεῖ μ' ἀπαγγεῖλαι σαφῶς,
εὖ ἴσθ' ἐκεῖνον θανάσιμον βεβηκότα.
οἰδί. πότερα δόλοισιν, ἢ νόσου ξυναλλαγῇ;

ου Ἀπόλλωνος. νῦν δὲ οὐ τὸν ἐν Λυκίᾳ, ἀλλ' ἢ τὸν ἐν Θήβαις, ἢ παῖς πολιούχοις Ἀθηναῖς τιμώμενον). Ἆρ' ἂν παρ' ὑμῶν. ἔρχεται ἄγγελος ἀπὸ Κορίνθου ἀπαγγέλλων τὸν θάνατον Πολύβου. καὶ αὐτὸν τύραννον τὸν Οἰδίποδα αἱρεθῆναι. οὗτος δέ ἐστιν ὁ ἐκτεθέντα τὸν Οἰδίποδα εὑρὼν καὶ δοὺς Πολύβῳ. Γυνὴ δὲ μήτηρ. κἀνταῦθα ἔθηκε τὸ ἀμφίβολον, ὃ τέρπει τὸν ἀκροατήν. Ἐκείνου γ' οὖσα παντελὴς δάμαρ. τοῦτο πρὸς τὸ γυνή τε μήτηρ τε τῶν κείνου τέκνων. τοῦτο γὰρ τέλειον ἐν γάμῳ. ὅθεν καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου Ὅμηρός φησι καὶ δόμος ἡμιτελής. Ἥδοιο μέν. διὰ μὲν τὸ εὖ πράττειν, καὶ ἑτέρας ἀρχῆς αὖ λαβέσθαι, ἡσθῆναι φησιν αὐτόν. ἀσχάλλειν δὲ διὰ τὸ ἀπεῖναι Οἰδίπουν ἐπὶ τὰ οἰκεῖα. Τύραννον αὐτόν. πιθανῶς ὁ ἄγγελος τὰ ἡδέα πρῶτον ἀπαγγέλλει πρὶν εἰπεῖν τὰ περὶ θανάτου. Τῆς Ἰσθμίας. τῆς Κορινθίας. ἐκεῖ γὰρ ὁ Ἰσθμός. Ὦ πρόσπολ'. θεράπαινίς. κελεύει τοῦτο ἡ Ἰοκάστη. ἀσμένως γὰρ ἀκήκοε τὰ περὶ τοῦ θανάτου, ἵνα πάλιν ἀνατρέψῃ τὰ μαντεύματα. οἴεται γὰρ τὸν Οἰδίποδα τοῦτον δεδιότα. Ὦ θεῶν μαντεύματα ἵν' ἐστέ. ὅπου ἐστέ. καὶ ἔγκειται παιδευτικὸν τῷ δράματι, ὡς οὐ δεῖ καταφρονεῖν τῶν θείων. οἱ γὰρ τοιαῦτα φθεγξάμενοι μετ' ὀλίγον φανήσονται οἷοί εἰσιν. Σκόπει κλύων. δοκίμαζε. Εἰ τοῦτο πρῶτον δεῖ μ' ἀπαγγέλλειν. ἠθικῶς ὁ ἄγγελος, οὐχ ὡς ἀπὸ τούτων θέλων ἄρξασθαι, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἰδίων. Ξυναλλαγῇ. κοινωνίᾳ νόσου. ἀντὶ τοῦ ὑπὸ νόσου.

ΣΜΙΚΡΑ παλαιά. ἡ τυχοῦσα πρόφασις ἐξαρκεῖ, ὥστε τὸ παλαιὸν σῶμα ἐξενεγκεῖν τοῦ βίου. ΕΥΝΑΖΕΙ. κατακοιμίζει. Καὶ τῷ μακρῷ γε. ὅπερ ὁ ἄγγελός φησιν ὡς παραμυθούμενος, ὅτι μακρόβιος ὢν ἀπέθανε. καὶ οὐ δεῖ ἐπ' αὐτῷ ἀπολοφύρεσθαι. ΩΝ ΥΦΗΓΗΤΩΝ. ἐφ' ὧν μαντείας δεχόμενος. τῶν ὀρνεοσκόπων, ἢ μάντεων. ΚΕΥΘΕΙ κάτω γῆς, ἀντὶ τοῦ κεύθεται. κρύπτεται. καὶ ἐν Ἀντιγόνῃ. Μητρὸς δ' ἐνάλου καὶ πατρὸς κεκευθότος. Ἐγὼ δ' ὅδ' ἐνθάδε, ἐγὼ ὁ ἐνταῦθα ὤν, οὐκ ἔλαβον δόρυ ἵνα αὐτὸν ἀποκτείνω. εἰ μή τις εἴποι ὅτι ταχέα τῇ λύπῃ τῇ ἐπ' ἐμοὶ ἐμὸν τρόπον ἀπέθανεν. Οὕτω δ' ἂν θανών. ὅπερ ὡς ἐπιμωκώμενός φησι. δῆλον δὲ ἐκ τοῦ ἑξῆς. ὁ γὰρ πόλυβος τὰ παλαιὰ θεσπίσματά φησι παραλαβὼν μηδενὸς ἄξια, κεῖται παρὰ τῷ ᾅδῃ. Καὶ πῶς τὸ μητρός. πῶς τὸ λείπεσθαι λαβέσθαι, τοῦ μιχθῆναι τῇ μητρί. Ω τὰ τῆς τύχης. ᾧ ἡ τύχη δεσπόζει. ἀντὶ τοῦ τὰ ἀγαθὰ τῆς τύχης ἐπικρατοῦσι. Πρόνοια. πρόγνωσις. ΕΙΚΗ κράτιστον. καλὸν ἀλόγως ζῆν ἀλόγως. Καὶ μὴν μέγας. ὀφθαλμός. ὄψις ἢ τεκμήριον τοῦ μὴ τὰ κατὰ τὴν μητέρα ἀποβῆναι, ἡ τοῦ πατρὸς τελευτή.

αγ. Σμικρὰ παλαιὰ σώματ' εὐνάζει ῥοπή.
οιδ. Νόσοις ὁ τλήμων ὡς ἔοικεν ἔφθιτο.
αγ. Καὶ τῷ μακρῷ γε συμμετρούμενος χρόνῳ.
οιδ. Φεῦ φεῦ. τί δῆτ' ἂν ὦ γύναι σκοποῖτό τις
τὴν πυθόμαντιν ἑστίαν, ἢ τοὺς ἄνω
κλάζοντας ὄρνις; ὧν ὑφηγητῶν, ἐγὼ κτανεῖν
ἔμελλον πατέρα τὸν ἐμόν. ὁ δὲ θανὼν
κεύθει κάτω δὴ γῆς. ἐγὼ δ' ὅδ' ἐνθάδε,
ἄψαυστος ἔγχους, εἴ τι μὴ τῷ 'μῷ πόθῳ
κατέφθιθ', οὕτω δ' ἂν θανὼν εἴη 'ξ ἐμοῦ.
τὰ δ' οὖν παρόντα συλλαβὼν θεσπίσματα
κεῖται παρ' ᾅδῃ Πόλυβος, ἄξιος οὐδενός.
ιο. Οὔκουν ἐγώ σοι ταῦτα προὔλεγον πάλαι;
οιδ. Ηὔδας. ἐγὼ δὲ τῷ φόβῳ παρηγόμην.
ιο. Μὴ νῦν ἔτ' αὐτῶν μηδὲν ἐς θυμὸν βάλῃς.
οιδ. Καὶ πῶς τὸ μητρὸς λέκτρον οὐκ ὀκνεῖν με δεῖ;
ιο. Τί δ' ἂν φοβοῖτ' ἄνθρωπος, ᾧ τὰ τῆς τύχης
κρατεῖ. πρόνοια δ' ἐστὶν οὐδενὸς σαφής.
εἰκῆ κράτιστον ζῆν, ὅπως δύναιτό τις.
σὺ δ' εἰς τὰ μητρὸς μὴ φοβοῦ νυμφεύματα.
πολλοὶ γὰρ ἤδη κἀν ὀνείρασι βροτῶν
μητρὶ ξυνηυνάσθησαν. ἀλλὰ ταῦθ' ὅτῳ
παρ' οὐδέν ἐστι, ῥᾷστα τὸν βίον φέρει.
οιδ. Καλῶς ἅπαντα ταῦτ' ἂν ἐξείρητό σοι,
εἰ μὴ 'κύρει ζῶσ' ἡ τεκοῦσα. νῦν δ' ἐπεὶ
ζῇ, πᾶσ' ἀνάγκη, κεἰ καλῶς λέγεις, ὀκνεῖν.
ιο. Καὶ μὴν μέγας ὀφθαλμὸς οἱ πατρὸς τάφοι.
οιδ. Μέγας, ξυνίημ'. ἀλλὰ τῆς ζώσης φόβος.
αγ. Ποίας δὲ καὶ γυναικὸς ἐκφοβεῖσθ' ὕπερ;
οιδ. Μερόπης γεραιέ, Πόλυβος ἧς ᾤκει μέτα.
αγ. Τί δ' ἔστ' ἐκείνης ὑμὶν ἐς φόβον φέρον;
οιδ. Θεήλατον μάντευμα δεινὸν ὦ ξένε.
αγ. Ἦ ῥητόν; ἢ οὐ θεμιστὸν ἄλλον εἰδέναι;
οιδ. Μάλιστά γ'. εἶπε γάρ με Λοξίας ποτὲ,
χρῆναι μιγῆναι μητρὶ τῇ 'μαυτοῦ. τό, τε
πατρῷον αἷμα, χερσὶ ταῖς ἐμαῖς ἑλεῖν.
ὧν οὕνεχ' ἡ Κόρινθος ἐξ ἐμοῦ πάλαι,
μακρὰν ἀπῳκεῖτ'. εὐτυχῶς μὲν, ἀλλ' ὅμως

τὰ τῶν τεκόντων ὄμμαθ' ἥδιστον βλέπειν.
ἄγ ἦ γὰρ τάδ' ὀκνῶν κεῖθεν ἦσθ' ἀπόπτολις;
οἰδί πατρός τε χρῄζων μὴ φονεὺς εἶναι γέρον.
ἄγ τί δῆτ' ἔγωγ' οὐχὶ τοῦδε τοῦ φόβου σ' ἄναξ,
ἐπείπερ εὔνους ἦλθον ἐξελυσάμην;
οἰδί καὶ μὴν χάριν γ' ἂν ἀξίαν λάβοις ἐμοῦ.
ἄγ καὶ μὴν μάλιστα τοῦτ' ἀφικόμην, ὅπως
σοῦ πρὸς δόμους ἐλθόντος, εὖ πράξαιμί τι.
οἰδί ἀλλ' οὔποτ' εἶμι τοῖς φυτεύσασίν γ' ὁμοῦ.
ἄγ ὦ παῖ, καλῶς εἶ δῆλος, οὐκ εἰδὼς τί δρᾷς.
οἰδί πῶς ὦ γεραιέ; πρὸς θεῶν δίδασκέ με.
ἄγ εἰ τῶνδε φεύγεις οὕνεκ' εἰς οἴκους μολεῖν.
οἰδί ταρβῶν γε μή μοι Φοῖβος ἐξέλθῃ σαφής.
ἄγ ἦ μὴ μίασμα τῶν φυτευσάντων λάβῃς;
οἰδί τοῦτ' αὐτὸ πρέσβυ, τοῦτό μ' εἰσαεὶ φοβεῖ.
ἄγ ἆρ' οἶσθα δῆτα πρὸς δίκης οὐδὲν τρέμων;
οἰδί πῶς δ' οὐχὶ, παῖς γ' εἰ τῶνδε γεννητῶν ἔφυν;
ἄγ ὁθούνεκ' ἦν σοι Πόλυβος οὐδὲν ἐν γένει.
οἰδί πῶς εἶπας; οὐ γὰρ Πόλυβος ἐξέφυσέ με;
ἄγ οὐ μᾶλλον οὐδὲν τοῦδε τἀνδρὸς, ἀλλ' ἴσον.
οἰδί καὶ πῶς ὁ φύσας ἐξ ἴσου τῷ μηδενί;
ἄγ ἀλλ' οὔ σ' ἐγείνατ', οὔτ' ἐκεῖνος, οὔτ' ἐγώ.
οἰδί ἀλλ' ἀντὶ τοῦ, δὴ παῖδά μ' ὠνομάζετο;
ἄγ δῶρόν ποτ' ἴσθι τῶν ἐμῶν χειρῶν λαβών.
οἰδί κᾆθ' ὧδ' ἀπ' ἄλλης χειρὸς ἔστερξεν μέγα;
ἄγ ἡ γὰρ πρὶν αὐτὸν ἐξέπεισ' ἀπαιδία.
οἰδί σὺ δ' ἐμπολήσας, ἢ τεκών μ' αὐτῷ δίδως;
ἄγ εὑρὼν ναπαίαις ἐν Κιθαιρῶνος πτυχαῖς.
οἰδί ὡδοιπόρεις δὲ πρὸς τί τούσδε τοὺς τόπους;
ἄγ ἐνταῦθ' ὀρείοις ποιμνίοις ἐπεστάτουν.
οἰδί ποιμὴν γὰρ ἦσθα, κἀπὶ θητείᾳ πλάνης;
ἄγ σοῦ γ' ὦ τέκνον σωτήρ γε τῷ τότ' ἐν χρόνῳ.
οἰδί τί δ' ἄλγος ἴσχοντ' ἐν κακοῖς με λαμβάνεις;
ἄγ ποδῶν ἂν ἄρθρα μαρτυρήσειεν τὰ σά.
οἰδί οἴμοι. τί τοῦτ' ἀρχαῖον ἐννέπεις κακόν;
ἄγ λύω σ' ἔχοντα διατόρους ποδοῖν ἀκμάς.

ΚΑΙ μὴν μάλιστα τοῦτ' ἀφικόμην. ἤγουν διὰ τοῦτο. Σοῦ πρὸς δόμους ἐλθόντος. ἀντὶ τοῦ εἰς κόρινθον. Ω παῖ καλῶς. ἀντὶ τοῦ περιφανῶς. Ἄρ' οἶσθα δῆτα. ἆρα οἶδας ὅτι ἀδίκως εὐλαβῇ. Τῶνδε γεννητοῦ. τῶν γεγεννηκότων. Ὁθ' οὕνεκ' ἦν σοι πόλυβος. ὅτι οὐδέν σοι διαφέρει κατὰ γένος ὁ πόλυβος. Ἐξ ἴσου τῷ μηδενί. τῷ ἠλλοτριωμένῳ καὶ μὴ οἰκείῳ. ἔτι γὰρ πολύβου νομίζει ἑαυτόν. Ἀλλ' οὔ σε γείνατ' οὔτ' ἐκεῖνος οὔτ' ἐγώ. ὥσπερ οὐ γέγονας ἐξ ἐμοῦ, οὕτως οὐδὲ ἐκ πολύβου. Κᾆθ' ὧδ' ἀπ' ἄλλης. ἴδιον τῶν ἐν παραδόξοις ἀκούσμασι, τὸ αὐτὸ πολλάκις ἐπερωτᾷν. Σὺ δ' ἐμπολήσας. ὅ ἐστιν ἀγοράσας. δηλοῖ δὲ ἡ λέξις καὶ τὸ, εὑρών. Κἀπὶ θητείᾳ πλάνης. ἤγουν μίσθιος. καὶ ἐπὶ μισθῷ πλανηθείς, ἔστι δὲ ἀρσενικόν. Τί δ' ἄλγος ἴσχοντ'. εἰπόντος τοῦ γέροντος ὅτι σωτήρ σοι γέγονα. ὅπερ κοινὸν ἐστὶ πάντων ἐκτεθειμένων, ἀναπυνθάνεται ὁ οἰδίπους, ὅτι ἐν ποίῳ ἄρα κακῷ ὄντα κατὰ τὴν ἔκθεσιν. ἵνα ἐκεῖνος εἴπῃ καὶ τὸ περὶ τῶν ποδῶν. ὅπερ ἐπιγινώσκει ἡ ἰοκάστη.

ἐξ ἴσου τῷ μηδενί

οἰδ. δεινόν γ' ὄνειδος σπαργάνων ἀνειλόμην.
ἀγ. ὥστ' ὠνομάσθης ἐκ τύχης ταύτης, ὃς εἶ.
οἰδ. ὢ πρὸς θεῶν, πρὸς μητρὸς, ἢ πατρὸς, φράσον.
ἀγ. οὐκ οἶδ'. ὁ δοὺς δὲ ταῦτ', ἐμοῦ λῷον φρονεῖ.
οἰδ. ἦ γὰρ παρ' ἄλλου μ' ἔλαβες, οὐδ' αὐτὸς τυχών;
ἀγ. οὐκ, ἀλλὰ ποιμὴν ἄλλος ἐκδίδωσί μοι.
οἰδ. τίς οὗτος; ἦ κάτοισθα δηλῶσαι λόγῳ;
ἀγ. τῶν Λαΐου δήπου τις ὠνομάζετο.
οἰδ. ἦ τοῦ τυράννου τῆσδε γῆς πάλαι ποτέ;
ἀγ. μάλιστα· τούτου τἀνδρὸς οὗτος ἦν βοτήρ.
οἰδ. ἦ κἄστ' ἔτι ζῶν οὗτος, ὥστ' ἰδεῖν ἐμέ;
ἀγ. ὑμεῖς γ' ἄριστ' εἰδεῖτ' ἂν οὑπιχώριοι.
οἰδ. ἔστιν τις ὑμῶν τῶν παρεστώτων πέλας,
ὅστις κάτοιδε τὸν βοτῆρ', ὃν ἐννέπει,
εἴτ' οὖν ἐπ' ἀγρῶν, εἴτε κἀνθάδ' εἰσιδών;
σημήναθ', ὡς ὁ καιρὸς εὑρῆσθαι τάδε.
χο. οἶμαι μὲν οὐδέν' ἄλλον, ἢ τὸν ἐξ ἀγρῶν,
ὃν κἀμάτευες πρόσθεν εἰσιδεῖν. ἀτὰρ
ἥδ' ἂν τάδ' οὐχ ἥκιστ' ἂν Ἰοκάστη λέγοι.
οἰδ. γύναι, νοεῖς ἐκεῖνον ὅντιν' ἀρτίως
μολεῖν ἐφιέμεσθα, τόνθ' οὗτος λέγει;
ιο. τίς δ' ὅντιν' εἶπε; μηδὲν ἐντραπῇς. τὰ δὲ
ῥηθέντα, βούλου μηδὲ μεμνῆσθαι μάτην.
οἰδ. οὐκ ἂν γένοιτο τοῦθ', ὅπως ἐγὼ λαβὼν
σημεῖα τοιαῦτ', οὐ φανῶ τοὐμὸν γένος.
ιο. μὴ πρὸς θεῶν, εἴπερ τι τοῦ σαυτοῦ βίου
κήδῃ, ματεύσῃς τοῦθ'. ἅλις νοσοῦσ' ἐγώ.
οἰδ. θάρσει. σὺ μὲν γὰρ οὐδ' ἂν ἐκ τρίτης ἐγὼ
μητρὸς φανῶ τρίδουλος, ἐκφανῇ κακή.
ιο. ὅμως πιθοῦ μοι λίσσομαι, μὴ δρᾶν τάδε.
οἰδ. οὐκ ἂν πιθοίμην μὴ οὐ τάδ' ἐκμαθεῖν σαφῶς.
ιο. καὶ μὴν φρονοῦσά γ' εὖ, τὰ λῷστά σοι λέγω.
οἰδ. τὰ λῷστα τοίνυν ταῦτά μ' ἀλγύνει πάλαι.
ιο. ὦ δύσποτμ', εἴθε μήποτε γνοίης ὃς εἶ.
οἰδ. ἄξει τις ἐλθὼν δεῦρο τὸν βοτῆρά μοι;
ταύτην δ' ἐᾶτε πλουσίῳ χαίρειν γένει.
ιο. ἰοὺ, ἰοὺ δύστηνε. τοῦτο γάρ σ' ἔχω
μόνον προσειπεῖν, ἄλλο δ' οὔποθ' ὕστερον.

Δεινόν γ' ὄνειδος σπαργάνων. ἐκ τῶν σπαργάνων χαλεπὴν αἰσχύνην, δηλονότι τὴν τῶν ἄρθρων βλάβην. Πρὸς μητρὸς, ἢ πατρὸς φράσον. ὑπὸ μητρὸς ὠνομάσθην, ἢ ἀπὸ τοῦ πατρὸς οἰδίπους. ἢ πρὸς θεῶν τίνος εἰμὶ μητρὸς, ἢ ποίου πατρός. Υμεῖς γ' ἄριστ' εἰδεῖτ' ἄν. αὐτὶ τοῦ, εἰδείητε ἄν. Οἶμαι μὲν οὐδέν' ἄλλον. ἐστοχάζετο ὁ χορὸς ἐκεῖνον εἶναι τὸν τὴν ἔκθεσιν ποιησάμενον τοῦ παιδίου, διὰ τὸ ἤδη συνοικὸν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἶναι τῷ οἴκῳ. Οὐχ ἥκιστα. αὐτὶ τοῦ πάνυ. αἱ γὰρ δύο ἀρνήσεις μίαν συγκατάθεσιν ποιοῦσι. μάλιστ' ἂν ταῦτα εἴποι ἡ Ἰοκάστη. Οντιν' εἶπε. συνίησιν ἤδη τὸ πᾶν ἡ Ἰοκάστη. καὶ θέλει ἤδη ἑαυτὴν διαχειρίσασθαι, πρὶν ἔκπυστα γενέσθαι τὰ κακά. τοῦτο γὰρ δηλοῖ διὰ τό, ἅλις νοσοῦσ' ἐγώ. Οὐδ' ἂν ἐκ τρίτης ἐγὼ. τρίτον πεπραμένος καὶ αὐτὸς τρίπρατος. οἴεται δὲ τὴν Ἰοκάστην δυσγενείας αὐτοῦ συνειδυῖαν, ἀποκρύπτειν καὶ κωλύειν τὴν ζήτησιν. Πλουσίῳ χαίρειν γένει. ἤγουν τρυφᾶν καὶ ἐναβρύνεσθαι. Ἰοὺ δύστηνε. ἐννοουμένη τὰ περὶ αὐτῆς αἱρέσεως, αὐτὴ μὲν ἀπήλλακται ὁ δὲ οἰδίπους πολλὰ λέληθεν. τὸ δ' αὖ τοῦ προσώπου ὅλου τὸ πολυπαθὲς, πολὺ ὁ πᾶς ἡ διάθεσις τοῦ δράματος.

Χο. τί ποτε βέβηκεν Οἰδίπους ὑπ' ἀγρίας
ἄξασα λύπης ἡ γυνή; δέδοιχ' ὅπως
μὴ 'κ τῆς σιωπῆς τῆσδ' ἀναρρήξῃ κακά.

Οἰδ. ὁποῖα χρῄζει ῥηγνύτω. τοὐμὸν δ' ἐγὼ
κεἰ σμικρόν ἐστι σπέρμ', ἰδεῖν βουλήσομαι.
αὕτη δ' ἴσως, (φρονεῖ γὰρ ὡς γυνὴ μέγα,)
τὴν δυσγένειαν τὴν ἐμὴν αἰσχύνεται.
ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν παῖδα τῆς τύχης νέμων
τῆς εὖ διδούσης, οὐκ ἀτιμασθήσομαι.
τῆς γὰρ πέφυκα μητρός. οἱ δὲ συγγενεῖς
μῆνές με μικρὸν καὶ μέγαν διώρισαν.
τοιόσδε δ' ἐκφὺς, οὐκ ἂν ἐξέλθοιμ' ἔτι
ποτ' ἄλλος, ὥστε μὴ 'κμαθεῖν τοὐμὸν γένος.

Χο. εἴπερ ἐγὼ μάντις εἰμὶ,
καὶ κατὰ γνώμην ἴδρις,
οὐ τὸν Ὄλυμπον, ἀπείρων
ὦ Κιθαιρὼν οὐκ ἔσῃ
τὰν αὔριον πανσέληνον,
μὴ οὐ σέ γε καὶ πατριώταν
Οἰδίπου, καὶ τροφὸν, καὶ
μητέρ' αὔξειν, καὶ χορεύεσθαι
πρὸς ἡμῶν, ὡς ἐπίηρα
φέροντα τοῖς ἐμοῖς τυράννοις.
ἰήιε Φοῖβε, σοὶ δὲ ταῦτ' ἀρέστ' εἴη.
τίς σε τέκνον, τίς σ' ἔτικτε
τῶν μακραιώνων; ἆρα
Πανὸς ὀρεσιβάτα προσπελασθεῖσα;
ἢ σέ γέ τις θυγάτηρ Λοξίου;
τῷ γὰρ πλάκες ἀγρονόμοι
πᾶσαι φίλαι. εἴθ' ὁ Κυλλάνας
ἀνάσσων, εἴθ' ὁ Βακχεῖος θεὸς,
ναίων ἐπ' ἄκρων ὀρέων,
εὕρημα δέξατ' ἔκ του νυμφᾶν
Ἑλικωνιάδων, αἷς πλεῖστα συμπαίζει;

Τί δή ποτε βέβηκεν Οἰδίπους. ἀντὶ τοῦ, ὦ Οἰδίπου. ἔστι δὲ ἀττικόν. Ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν παῖδα τῆς τύχης νέμων. ἀντὶ τοῦ ἐμαυτὸν τῇ τύχῃ παραδοὺς, ἀτιμίαν ἐκφεύξομαι. Τοιόσδ' ἐκφύς. τοιοῦτος πεφυκὼς, οὐκ ὀκνήσω τὸ γένος ἐξερευνῆσαι τὸ ἡμέτερον.

Εἴπερ ἐγὼ μάντις εἰμί. ὑπονοοῦσιν οἱ κατὰ τὸν χορὸν χρηστότερόν τι περὶ τοῦ Οἰδίποδος. ὅτι θεοῦ πέρ γένους τυγχάνει ἀπό τινος τῶν ὀρείων νυμφῶν. ποιοῦνται δὲ τὸν λόγον πρὸς τὸν Κιθαιρῶνα. καί φασιν, οὐκ ἔσῃ ἐς τὴν αὔριον ἀπείρατος τοῦ ἡμᾶς αὔξειν σε. ὡς τροφὸν καὶ μητέρα τοῦ Οἰδίποδος. Καὶ κατὰ γνώμην ἴδρις. ἔμπειρος κατὰ τὴν γνώμην. ὅ ἐστι συνετός.

Αὔξειν. μεγαλύνειν. λέγειν. Καὶ χορεύεσθαι. ἀντὶ τοῦ ὑμνεῖσθαι. τιμᾶσθαι. Ὡς ἐπίηρα φέροντα. ὡς περὶ τὰ θυμήρη παρέχοντα τοῖς ἐμοῖς βασιλεῦσιν. ἐνόμιζε γὰρ ὁ χορὸς τὸν ἀναγνωρισμὸν ὑπὲρ Οἰδίποδος γίγνεσθαι. Ἰήιε Φοῖβε. ἀναγκαίως πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα ἀποτείνει, διὰ τὸ ἄρξαι τῶν χρησμῶν. Ἆρα Πανὸς ὀρεσιν. ἆρά τις προσπελασθεῖσά σοι Πανὸς, ἢ τοῦ Ἀπόλλωνος θυγάτηρ. καὶ γὰρ οὗτος νόμιος. Τῷ γὰρ πλάκες ἀγρονόμοι, αἱ ἐξοχαί. αἱ ἀνατάσεις τῶν ὀρῶν. Ἀγρονόμοι, ἔνθα τὰ ἄγρια νέμεται. ὅ ἐστι, τὰ μὴ ἥμερα θηρία. Εἴθ' ὁ Κυλλάνας. εἴτε ὁ Ἑρμῆς. νόμιος γάρ. εἴτε ὁ Διόνυσος. ἀπό τινος νύμφης γεννηθέντα σε ἀνεδέξατο.

ΜΗ συναλλάξαντά πω. μὴ κοινωνήσαντα. μὴ συναλλάξαντα. τοῦτ' ἔστι, μὴ συντυχόντα. μὴ εἰς ἀμοιβὴν καὶ ὁμιλίαν ἐλθόντα. θεασάμενος δὲ ὁ οἰδίπους τὸν πρεσβύτην ἐρχόμενον ὃν μετεπέμψατο, στοχάζεται μὲν ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ γήρως. καὶ τοῦ ἀγόντων οἰκετῶν. τὴν δὲ ἐπιστήμην καὶ ἀκριβῆ γνῶσιν, τῷ χορῷ ἀνατίθησι.

Τῷδε τἀνδρὶ ξύμμετρος. τῷ κορινθίῳ. ὁμῆλιξ καὶ ἴσος ἐστὶ κατὰ τὴν ἡλικίαν. Τῇ δ' ἐπιστήμῃ. τῇ γνώσει ὑπερβάλλεις. ὡς καὶ πρὶν αὐτὸν θεασάμενος. Δεῦρό μοι φώνει βλέπων. αὐτὶ τοῦ εἰ γνωκώς. Ἦν δὲ πρόσχωρος τόπος. αὐτὶ τοῦ ἦσαν οἱ πλησιόχωροι. Οἶσθα τῇδέ που μαθών. αὐτὶ τοῦ ἐκεῖ μαθών. Ὁ μὲν διπλοῖσι ποιμνίοις. δύο ἀγέλαις.

Ἐπλησίαζον τῷδε. συνήμην φιλικῶς. ἔαρ. θέρος. φθινόπωρον. καὶ οὗτοι ἂν εἶεν οἱ τρεῖς χρόνοι. Ἐμμήνους. ἤτοι τοὺς ἐν μησὶν ὁριζομένους. οὐκ ἐνιαυτούς.

Ἐξ ἦρος εἰς ἀρκτοῦρον. τὴν ἑῴαν ἐπιτολὴν λέγει, πλὴν ποιούμενον. ποιεῖ δὲ ταύτην, ἡλίου ὄντος ἐν τῇ παρθένῳ.

Λέγεις ἀληθῆ. συγκατατίθεται ὁ γέρων. ἔδει γὰρ ταῦτα πρῶτον ὁμολογῆσαι. εἶτα ἐπάγειν τὰ συνεκτικώτατα, ἵνα μὴ ᾖ ἔξαρνος.

Ἱστορεῖς. ἐρωτᾷς. ζητεῖς.

οἰδ. εἰ χρή τι κἀμὲ μὴ ξυναλλάξαντά πω
πρέσβεις σταθμᾶσθαι, τὸν βοτῆρ' ὁρᾶν δοκῶ,
ὅνπερ πάλαι ζητοῦμεν. ἔν τε γὰρ μακρῷ
γήρᾳ ξυνᾴδει, τῷδε τἀνδρὶ ξύμμετρος.
ἄλλως τε, τοὺς ἄγοντας, ὥσπερ οἰκέτας
ἔγνωκ' ἐμαυτοῦ. τῇ δ' ἐπιστήμῃ σύ μου
προὔχοις τάχ' ἄν που, τὸν βοτῆρ' ἰδὼν πάρος.
χο. ἔγνωκα γὰρ σάφ' ἴσθι. Λαΐου γὰρ ἦν
εἴπερ τις ἄλλος πιστὸς, ὡς νομεὺς ἀνήρ.
οἰδ. σὲ πρῶτ' ἐρωτῶ τὸν κορίνθιον ξένον,
ἦ τόνδε φράζεις;
ἀγ. τοῦτον, ὅνπερ εἰσορᾷς.
οἰδ. οὗτος σὺ πρέσβυ, δεῦρό μοι φώνει βλέπων
ὅσ' ἄν σ' ἐρωτῶ. Λαΐου ποτ' ἦσθα σύ;
θε. ἦν δοῦλος, οὐκ ὠνητὸς, ἀλλ' οἴκοι τραφείς.
οἰδ. ἔργον μεριμνῶν ποῖον, ἢ βίον τίνα;
θε. ποίμναις τὰ πλεῖστα τοῦ βίου ξυνειπόμην.
οἰδ. χώροις μάλιστα πρὸς τίσι ξύναυλος ὤν;
θε. ἦν μὲν κιθαιρὼν, ἦν δὲ πρόσχωρος τόπος.
οἰδ. τὸν ἄνδρα τόνδ' οὖν οἶσθα τῇδέ που μαθών;
θε. τί χρῆμα δρῶντα; ποῖον ἄνδρα καὶ λέγεις;
οἰδ. τόνδ', ὃς πάρεστιν. ἢ ξυναλλάξας τί πω;
θε. οὐχ ὥστε γ' εἰπεῖν ἐν τάχει μνήμης ὕπο.
ἀγ. κοὐδέν γε θαῦμα δέσποτ'. ἀλλ' ἐγὼ σαφῶς
ἀγνῶτ' ἀναμνήσω νιν. εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι,
κάτοιδεν, ἦμος τὸν κιθαιρῶνος τόπον
ὁ μὲν διπλοῖσι ποιμνίοις, ἐγὼ δ' ἑνὶ
ἐπλησίαζον τῷδε τἀνδρὶ τρεῖς ὅλους
ἐξ ἦρος εἰς ἀρκτοῦρον ἐμμήνους χρόνους.
χειμῶνι δ' ἤδη, τἀμά τ' εἰς ἔπαυλ' ἐγὼ
ἤλαυνον, οὗτός τ' εἰς τὰ Λαΐου σταθμά.
λέγω τι τούτων, ἢ οὐ λέγω πεπραγμένον;
θε. λέγεις ἀληθῆ, καίπερ ἐκ μακροῦ χρόνου.
ἀγ. φέρ' εἰπὲ νῦν, τότ' οἶσθα παῖδά μοί τινα
δοὺς, ὡς ἐμαυτῷ θρέμμα θρεψαίμην ἐγώ;
θε. τί δ' ἔστι; πρὸς τί τοῦτο τοὔπος ἱστορεῖς;
ἀγ. ὅδ' ἐστὶν ὦ τᾶν κεῖνος, ὃς τότ' ἦν νέος.

θε. οὐκ εἰς ὄλεθρον; οὐ σιωπήσας ἔσῃ;
οἰδ. ἆ, μὴ κόλαζε πρέσβυ, τόνδ᾽. ἐπεὶ τὰ σὰ
δεῖται κολαστοῦ μᾶλλον, ἢ τὰ τοῦδ᾽ ἔπη.
θε. τί δ᾽ ὦ φέριστε δεσποτῶν ἁμαρτάνω;
οἰδ. οὐκ ἐννέπων τὸν παῖδ᾽, ὃν οὗτος ἱστορεῖ.
θε. λέγει γὰρ εἰδὼς οὐδὲν, ἀλλ᾽ ἄλλως πονεῖ.
οἰδ. σὺ πρὸς χάριν μὲν οὐκ ἐρεῖς, κλαίων δ᾽ ἐρεῖς.
θε. μὴ δῆτα πρὸς θεῶν τὸν γέροντά μ᾽ αἰκίσῃ.
οἰδ. οὐχ ὡς τάχος τις τοῦδ᾽ ἀποστρέψει χέρας;
θε. δύστηνος. ἀντὶ τοῦ; τί προσχρῄζων μαθεῖν;
οἰδ. τὸν παῖδ᾽ ἔδωκας τῷδ᾽, ὃν οὗτος ἱστορεῖ;
θε. ἔδωκ᾽. ὀλέσθαι δ᾽ ὤφελον τῇδ᾽ ἐν ἡμέρᾳ.
οἰδ. ἀλλ᾽ εἰς τόδ᾽ ἥξεις μὴ λέγων γε τοὔνδικον.
θε. πολλῷ γε μᾶλλον ἢν φράσω, διόλλυμαι.
οἰδ. ἁνὴρ ὅδ᾽ ὡς ἔοικεν, ἐς τριβὰς ἐλᾷ.
θε. οὐ δῆτ᾽ ἔγωγ᾽. ἀλλ᾽ εἶπον ὡς δοίην πάλαι.
οἰδ. πόθεν λαβών; οἰκεῖον, ἢ ξ ἄλλου τινός;
θε. ἐμὸν μὲν, οὐκ ἔγωγ᾽ ἐδεξάμην δέ του.
οἰδ. τίνος πολιτῶν τῶνδε, κἀκ ποίας στέγης;
θε. μὴ πρὸς θεῶν, μὴ δέσποθ᾽, ἱστόρει πλέον.
οἰδ. ὄλωλας, εἴ σε ταῦτ᾽ ἐρήσομαι πάλιν.
θε. τῶν Λαΐου τοίνυν τις ἦν γεννημάτων.
οἰδ. ἦ δοῦλος, ἢ κείνου τις ἐγγενὴς γεγώς;
θε. οἴμοι. πρὸς αὐτῷ γ᾽ εἰμὶ τῷ δεινῷ λέγειν.
οἰδ. κἄγωγ᾽ ἀκούειν. ἀλλ᾽ ὅμως ἀκουστέον.
θε. κείνου γέ τοι δὴ παῖς ἐκλῄζεθ᾽. ἡ δ᾽ ἔσω
κάλλιστ᾽ ἂν εἴποι σὴ γυνὴ τάδ᾽ ὡς ἔχει.
οἰδ. ἦ γὰρ δίδωσιν ἥδε σοι; θε. μάλιστ᾽ ἄναξ.
οἰδ. ὡς πρὸς τί χρείας; θε. ὡς ἀναλώσαιμί νιν.
οἰδ. τεκοῦσα τλήμων; θε. θεσφάτων γ᾽ ὄκνῳ κακῶν.
οἰδ. ποίων; θε. κτενεῖν νιν τοὺς τεκόντας ἦν λόγος.
οἰδ. πῶς δῆτ᾽ ἀφῆκας τῷ γέροντι τῷδε σύ;
θε. κατοικτίσας ὦ δέσποθ᾽. ὡς ἄλλην χθόνα
δοκῶν ἀποίσειν, αὐτὸς ἔνθεν ἦν. ὁ δὲ,
κάκ᾽ εἰς μέγιστ᾽ ἔσωσεν. εἰ γὰρ οὗτος εἶ
ὅν φησιν οὗτος, ἴσθι δύσποτμος γεγώς.
οἰδ. ἰοὺ ἰού. τὰ πάντ᾽ ἂν ἐξήκοι σαφῆ.

Οὐκ εἰς ὄλεθρον. αἰσθηθεὶς ὁ γέρων τοῦ παιδὸς, ἀρνήσασθαι βούλεται οὐχ ὡς εἰδὼς καὶ ἀποκρυπτόμενος. Αντὶ τοῦ. ἀντὶ τοῦ τίνος. Τί προσχρῄζων μαθεῖν. λείπει ταῦτά με διατίθησι. Ολέσθαι δ᾽ ὤφελον. ἀντὶ πάλιν, οὐχ ὡς εἰδὼς ὅτι αὐτὸς εἴη ὁ ἐκτεθειμένος. ἀλλ᾽ ὅτι δὴ τὴν ἔκθεσιν ἀντὶ πάσχει. Αλλ᾽ εἰς τόδ᾽ ἥξεις. εἰς τὸ ἀποθανεῖν. μὴ λέγων τὸ ἀληθές. Ες τριβὰς ἐλᾷ. ἤγουν εἰς βραδύτητα. καὶ διατριβάς. καὶ ἀναβολάς. Ολωλας εἴ σε ταῦτα. εἰ δευτέραν ἀναμείνοις ἐξέτασιν. Ως ἀναλώσαιμί νιν. ἀντὶ τοῦ ἀπολέσαιμι. Τεκοῦσα τλήμων; κατ᾽ ἐρώτησιν. Κτενεῖν νιν τοὺς τεκόντας. ἀντὶ κατὰ σύλληψιν. οὐ γὰρ φονεύει τὴν μητέρα. Πῶς δῆτ᾽. παραιτητέον, ὅτε τὸν γέροντα μετεπέμψατο ἐπὶ τὸ ἀνακρῖναι τὸν φόνον τοῦ λαΐου. καὶ προβληθέντος ἑτέρου τινὸς ἐπὶ τὸ ἀναγκαιότερον ἐξέπτη.

Εξήκοι σαφῆ. ἀντὶ τοῦ ἀποβαίη.

Φῶς τελευταῖόν σε. εὖ πεπλαγίασται ὁ λόγος, οὐχ ὡς τὴν τῶν φασιν ἀντιτεταμένος. ἀλλ' ὡς ἤδη θάνατον αὑτῷ ὁ λόγος. ἀπερείσας τῷ ξίφει, ἑαυτὸν ἐτύφλωσεν. Ὡς ὑμᾶς ἴσα καὶ τὸ μηδέν. οὕτως ἐστὶν ἐν Αἴαντι, ὁρῶ γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ὄντας ἄλλο, πλὴν εἴδωλ' ὅσοιπερ ζῶμεν, ἢ κούφην σκιάν. καὶ Πίνδαρος, τί δέ τις; τί δ' οὔτις; σκιᾶς ὄναρ ἄνθρωποι. Ἐναριθμῶ. ἐναριθμοῦμαι. ἵν' ᾖ ῥῆμα πρώτου προσώπου, καὶ οὐ δοτικὴ ἀρσενικοῦ. Τοσοῦτον δοκεῖν. ὅσον δόξαι εὐδαίμονα εἶναι, κατὰ ἀλήθειαν δὲ ἀνθρώπων οὐκ ἔστι. τὸ τῆς τύχης ῥεῦμα μεταπίπτει ταχύ. Ἀποκλῖναι. πεσεῖν ἢ ἀποβαλεῖν. Τὸ σόν τοι παράδειγμ' ἔχων. τὸν σὸν βίον παράδειγμα ἔχων οὐδένα μακαρίζω καὶ εὐδαιμονίζω. Τοξεύσας. ἐπιτυχών. εὐτυχήσας. Γαμψώνυχα παρθένον. τὴν σφίγγα. Θανάτων δ' ἐμᾷ χώρᾳ. θανάτων τῶν ὑπὸ τῆς σφιγγὸς γινομένων πύργος δέ, ἀντὶ τοῦ ἀσφάλεια, καὶ ἀπαλέξησις γέγονε. Τὰ νῦν δ' ἀκούειν. τίς ἐστιν ἀκούειν. Ξύνοικος ἀλλαγᾷ βίου. συνοικῶν τῇ τοῦ βίου μεταβολῇ. Ὦ μέγας λιμήν. ᾧ ὁ αὐτὸς λιμὴν εἰς τὸ ἀμφοτέρους δέξασθαι, σέ τε τὸν πατέρα. ἢ ὅτι μήτηρ οὖσα καὶ γυνὴ ἡ Ἰοκάστη, ἣν λέγει λιμένα. Θαλαμηπόλῳ. νυμφίῳ. Ἄλοκες. ἀντὶ τοῦ αὔλακες. αἱ κοῖται. τὰ σπορεῖα οἱ γάμοι. Σῖγ' ἐδυνάθησαν. πῶς φέρειν φωνὴν οὐκ ἐξέρρηξαν.

ὦ φῶς, τελευταῖόν σε προσβλέψαιμι νῦν.
ὅστις πέφασμαι, φύς τ' ἀφ' ὧν οὐ χρῆν, ξὺν οἷς
τ' οὐ χρῆν μ' ὁμιλῶν, οὕς τέ μ' οὐκ ἔδει κτανών.

ΧΟ. ἰὼ γενεαὶ βροτῶν,
ὡς ὑμᾶς ἴσα καὶ τὸ μηδὲν
ζώσας ἐναριθμῶ.
τίς γάρ, τίς ἀνὴρ πλέον
τᾶς εὐδαιμονίας φέρει,
ἢ τοσοῦτον, ὅσον δοκεῖν,
καὶ δόξαντ', ἀποκλῖναι.
τὸ σόν τοι παράδειγμ' ἔχων,
τὸν σὸν δαίμονα, τὸν σόν, ὦ τλᾶμον,
Οἰδιπόδα, βροτῶν οὐδένα μακαρίζω,
ὅστις καθ' ὑπερβολὰν τοξεύσας,
ἐκράτησε τοῦ πάντ' εὐδαίμονος ὄλβου.
ὦ Ζεῦ, κατὰ μὲν φθίσας τὰν γαμψώνυχα
παρθένον χρησμῳδόν.
θανάτων δ' ἐμᾷ χώρᾳ πύργος ἀνέστα.
ἐξ οὗ καὶ βασιλεὺς καλῇ ἐμός,
καὶ τὰ μέγιστ' ἐτιμάθης,
ταῖς μεγάλαισιν ἐν Θήβαις ἀνάσσων.
τανῦν δ' ἀκούειν, τίς ἀθλιώτερος;
τίς ἐν πόνοις; τίς ἄταις ἀγρίαις
ξύνοικος ἀλλαγᾷ βίου;
ἰὼ κλεινὸν Οἰδίπου κάρα.
ᾧ μέγας λιμὴν αὑτὸς ἤρκεσεν
παιδὶ καὶ πατρὶ θαλαμηπόλῳ πεσεῖν.
πῶς ποτε πῶς ποθ' αἱ πατρῷαι
σ' ἄλοκες φέρειν τάλας
σῖγ' ἐδυνάθησαν ἐς τοσόνδε;
ἐφηῦρέ σ' ἄκονθ' ὁ πάνθ' ὁρῶν χρόνος,
δικάζει τὸν ἄγαμον γάμον πάλαι,
τεκνοῦντα καὶ τεκνούμενον.
ἰὼ Λαΐειον τέκνον.
εἴθε σ' εἴθε μή ποτ' εἰδόμαν.
ὀδύρομαι γὰρ ὡς περίαλλα
ἰαχέων ἐκ στομάτων.

τοὐρθὸν εἰπεῖν, ἀνέπνευσά τ' ἐκ σέθεν, καὶ
κατεκοίμησα τοὐμὸν ὄμμα.

ἐξ. ὦ γῆς μέγιστα τῆσδ' ἀεὶ τιμώμενοι,
οἷ' ἔργ' ἀκούσεσθ'. οἷα δ' εἰσόψεσθ'. ὅσον
δ' ἀρεῖσθε πένθος, εἴπερ ἐγγενῶς ἔτι
τῶν Λαβδακείων ἐντρέπεσθε δωμάτων.
οἶμαι γὰρ οὔτ' ἂν Ἴστρον οὔτε Φᾶσιν ἂν
νίψαι καθαρμῷ τήνδε τὴν στέγην, ὅσα
κεύθει. τὰ δ' αὐτίκ' εἰς τὸ φῶς φανεῖ κακὰ
ἑκόντα κοὐκ ἄκοντα. τῶν δὲ πημονῶν
μάλιστα λυποῦσ' αἳ φανῶσ' αὐθαίρετοι.

χο. λείπει μὲν οὐδ' ἃ πρόσθεν ᾔδεμεν τὸ μὴ οὐ
βαρύστον' εἶναι. πρὸς δ' ἐκείνοισιν, τί φής;

ἀγ. ὁ μὲν τάχιστος τῶν λόγων εἰπεῖν τε καὶ
μαθεῖν, τέθνηκε θεῖον Ἰοκάστης κάρα.

χο. ὦ δυστάλαινα, πρὸς τίνος ποτ' αἰτίας;

ἀγ. αὐτὴ πρὸς αὑτῆς. τῶν δὲ πραχθέντων, τὰ μὲν
ἄλγιστ', ἄπεστιν. ἡ γὰρ ὄψις οὐ πάρα.
ὅμως δ' ὅσον γε κἀν ἐμοὶ μνήμης ἔνι,
πεύσῃ τὰ κείνης ἀθλίας παθήματα.
ὅπως γὰρ ὀργῇ χρωμένη παρῆλθ' ἔσω
θυρῶνος, ἵετ' εὐθὺ πρὸς τὰ νυμφικὰ
λέχη, κόμην σπῶσ' ἀμφιδεξίοις ἀκμαῖς.
πύλας δ' ὅπως εἰσῆλθ' ἐπιρρήξασ' ἔσω,
καλεῖ τὸν ἤδη Λάϊον πάλαι, νεκρόν,
μνήμην παλαιῶν σπερμάτων ἔχουσ'. ὑφ' ὧν,
θάνοι μὲν αὐτός. τὴν δὲ, τίκτουσαν λίποι
τοῖς οἷσιν αὐτοῦ δύστεκνον παιδουργίαν.
γοᾶτο δ' εὐνάς, ἔνθα δύστηνος διπλοῦς
ἐξ ἀνδρὸς ἄνδρας, καὶ τέκν' ἐκ τέκνων τέκοι.
χὤπως μὲν ἐκ τῶνδ' οὐκέτ' οἶδ' ἀπόλλυται.
βοῶν γὰρ εἰσέπαισεν Οἰδίπους. ὑφ' οὗ
οὐκ ἦν τὸ κείνης ἐκθεάσασθαι κακόν.
ἀλλ' εἰς ἐκεῖνον περιπλοῦντ' ἐλεύσσομεν.
φοιτᾷ γὰρ ἡμᾶς ἔγχος ἐξαιτῶν πορεῖν.
γυναῖκά τ' οὐ γυναῖκα, μητρῴαν δ' ὅπου
κίχοι διπλῆν ἄρουραν, οὗ τε, καὶ τέκνων.
λυσσῶντι δ' αὐτῷ, δαιμόνων δείκνυσί τις.

ΩΣΠΕΡ ἴαλλα. πολυάλλ'. ὑπερβολικῶς. Ἀνέπνευσά τ' ἐκ σέθεν. ἤγουν διὰ σέ. καὶ νῦν κατεκοίμησα τὸ ὄμμα. ἐξ οὗ δηλοῖ, καὶ νῦν ἐπήρθημεν πολυσπασθέντες. Ω γῆς μέγιστα. ἐξάγγελος ἔρχεται ἀπαγγέλλων ὅτι ἀγχόνῃ ἐτελεύτησεν ἡ Ἰοκάστη. καὶ ὁ Οἰδίπους ἑαυτὸν ἐξετύφλωσεν. Ἀρεῖσθε πένθος, ἀντὶ τοῦ λήψεσθε. Ἐγγενῶς. γνησίως. Αἳ φανῶσ' αὐθαίρετοι. ἑκουσίως γὰρ ἑαυτὸν καὶ ὁ Οἰδίπους ἐτύφλωσε, καὶ ἡ Ἰοκάστη ἀπήγξατο. μάλιστά φησι τῶν κακῶν λυπεῖ τὰ μὴ ἐκ τύχης συμβάντα, ἀλλ' ὥσπερ ἐπίσπαστα καὶ αὐτάργητα γινόμενα. Πύλας δ' ὅπως εἰσῆλθ'. τὸ ἑξῆς, ὅπως εἰσῆλθεν ἔσω ἐπιρρήξασα τὰς πύλας. τουτέστι, κλείσασα. Ὅμηρος,

„ Τὸν, τρεῖς ἐπιρρήσσεσκον Ἀχαιοὶ
„ τρεῖς δ' ἀναοίγεσκον.

καλῶς δὲ τοῖς λέκτροις ἐπιπίπτει. δι' αὐτὰ γὰρ ἀπόλλυται. Τὴν δὲ τίκτουσαν λίποι. τὴν δὲ γυναῖκα λίποι τὴν ἑαυτοῦ. τουτέστι, τὸν ὑφ' γυναῖκα παιδουργιόν. Περιπλοῦντα. περιερχόμενον, ὥσπερ ἐμμανῆ.

Ἐκ δὲ πυθμένων. ἀνέζευξε τὰς πύλας ἢ κατέβαλεν ἐκ τῶν πυθμένων. Πλεκταῖς ἐώραις. ἐώρα λέγεται κρέμασις. ὕψωσις. μετέωρος. Ἀρτάνην. τὴν ἀγχονικήν. κυρίως δὲ ἀρτάνη λέγεται, ἡ ἐκ τῶν καλωδίων ἀγχόνη. Ἀλλ' ἐν σκότῳ τὸ λοιπὸν, οὓς μὲν οὐκ ἔδει ὀψοίαθ'. οὓς δ' ἔχρῃζεν οὐ γνωσοίατο. τὸ συμβαῖνον πᾶσι τοῖς τυφλοῖς εἶπεν. οὐχ ὁρῶντες γὰρ πολλάκις συμπίπτουσιν οἷς οὐκ ἂν ἐβούλοντο. οὐχ ὁρῶσι δὲ, ὧν δέονται. ἐν σκότῳ τῇ ἔσται καὶ ἀγνωσίᾳ. Ἐφυμνῶν. ἀνοιμώζων. Ἤρασσ' ἐπαίρων βλέφαρα. ἀναπετάσας τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔπαιεν. Ἔν τινι σχολῇ. οἷον ἐν τίνι διατριβῇ. Βοᾷ διοίγειν κλῇθρα. πιθανὴ ἡ αἰτία τοῦ ἐξιέναι αὐτὸν, ἵνα φησὶ δείξῃ τοῖς πολίταις, ὅτι ἀξίως ἑαυτὸν ἐτιμωρήσατο, ἀλλ' ἀκουσίοις παθήμασι. ἢ ὡς μέλλων ἑκοντὶ ἐξιέναι τῆς πόλεως διὰ τὰς ἀρὰς, ἃς ἔφθασεν ἐπαρασάμενος.

οὐδεὶς γὰρ ἀνδρῶν, οἳ παρῆμεν ἐγγύθεν.
δεινὸν δ' ἀΰσας ὡς ὑφ' ἡγητοῦ τινος,
πύλαις διπλαῖς ἐνήλατ', ἐκ δὲ πυθμένων
ἔκλινε κοῖλα κλῇθρα, κἀμπίπτει στέγῃ.
οὗ δὴ κρεμαστὴν τὴν γυναῖκ' ἐσείδομεν,
πλεκταῖς ἐώραις ἐμπεπλεγμένην. ὁ δὲ,
ὅπως ὁρᾷ νιν, δεινὰ βρυχηθεὶς τάλας,
χαλᾷ κρεμαστὴν ἀρτάνην. ἐπεὶ δὲ γῇ
ἔκειθ' ὁ τλήμων, δεινὰ δ' ἦν τἀνθένδ' ὁρᾶν.
ἀποσπάσας γὰρ εἱμάτων χρυσηλάτους
περόνας ἀπ' αὐτῆς, αἷσιν ἐξεστέλλετο,
ἄρας ἔπαισεν ἄρθρα τῶν αὐτοῦ κύκλων,
αὐδῶν τοιαῦθ', ὁθούνεκ' οὐκ ὄψοιτό νιν,
οὔθ' οἷ' ἔπασχεν, οὔθ' ὁποῖ' ἔδρα κακά.
ἀλλ' ἐν σκότῳ τὸ λοιπὸν, οὓς μὲν οὐκ ἔδει,
ὀψοίαθ', οὓς δ' ἔχρῃζεν, οὐ γνωσοίατο.
τοιαῦτ' ἐφυμνῶν πολλάκις τε κοὐχ ἅπαξ,
ἤρασσ' ἐπαίρων βλέφαρα. φοίνιαι δ' ὁμοῦ
γλῆναι γένει' ἔτεγγον. οὐδ' ἀνίεσαν
φόνου μυδώσας σταγόνας. ἀλλ' ὁμοῦ μέλας
ὄμβρος χαλάζης αἱματοῦς ἐτέγγετο.
τάδ' ἐκ δυοῖν ἔρρωγεν, οὐ μόνου κακά,
ἀλλ' ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ συμμιγῆ κακά.
ὁ πρὶν παλαιὸς δ' ὄλβος, ἦν πάροιθε μὲν
ὄλβος δικαίως. νῦν δὲ τῇδε θἠμέρᾳ,
στεναγμός, ἄτη, θάνατος, αἰσχύνη, κακῶν
ὅσ' ἐστὶ πάντων ὀνόματ', οὐδέν ἐστ' ἀπόν.

χο. νῦν δ' ἔσθ' ὁ τλήμων ἔν τινι σχολῇ κακοῦ;

ἀγ. βοᾷ διοίγειν κλῇθρα, καὶ δηλοῦν τινὰ
τοῖς πᾶσι Καδμείοισι, τὸν πατροκτόνον,
τὸν μητρὸς, αὐδῶν ἀνόσι', οὐδὲ ῥητά μοι.
ὡς ἐκ χθονὸς ῥίψων ἑαυτὸν, οὐδ' ἔτι
μενῶν δόμοις ἀραῖος, ὡς ἠράσατο.
ῥώμης γε μέντοι καὶ προηγητοῦ τινος
δεῖται. τὸ γὰρ νόσημα μεῖζον ἢ φέρειν.
δείξει δὲ καὶ σοί. κλῇθρα γὰρ πυλῶν τάδε
διοίγεται. θέαμα δ' εἰσόψει τάχα
τοιοῦτον, οἷον καὶ στυγοῦντ' ἐποικτίσαι.

χο. ὦ δεινὸν ἰδεῖν πάθος ἀνθρώποις,
ὦ δεινότατον πάντων. ὅσ' ἐγὼ
προσέκυρσ' ἤδη. τίς σ' ὦ τλῆμον
προσέβη μανία; τίς ὁ πηδήσας
μείζονα δαίμων τῶν μακίστων
πρὸς σῇ δυσδαίμονι μοίρᾳ;
φεῦ. φεῦ. δύστανος. ἀλλ' οὐδ' ἐσιδεῖν
δύναμαί σε, θέλων πόλλ' ἀνερέσθαι,
πολλὰ πυθέσθαι, πολλὰ δ' ἀθρῆσαι,
τοίαν φρίκην παρέχεις μοι.
οἰδ. αἶ. αἶ. αἶ.
φεῦ. φεῦ. δύστανος ἐγώ. ποῖ γᾶς
φέρομαι τλάμων; πᾷ μοι φθογγὰ
διαπέταται φοράδην;
ἰὼ δαῖμον, ἵν' ἐξήλου.
χο. ἐς δεινὸν, οὐδ' ἀκουστὸν, οὐδ' ἐπόψιμον.
οἰδ. ἰὼ σκότου νέφος ἐμὸν ἀπότροπον,
ἐπιπλώμενον ἄφατον,
ἀδάμαστόν τε, καὶ δυσούριστον. οἴμοι.
οἴμοι μάλ' αὖθις. οἷον εἰσέδυ μ' ἅμα
κέντρων τε τῶνδ' οἴστρημα, καὶ μνήμη κακῶν.
χο. καὶ θαῦμά γ' οὐδὲν, ἐν τοσοῖσδε πήμασι,
διπλᾶ σε πενθεῖν, καὶ διπλᾶ φέρειν κακά.
οἰδ. ἰὼ φίλος. σὺ μὲν ἐμὸς
ἐπίπολος ἔτι μόνιμος.
ἔτι γὰρ ὑπομένεις ἐμὲ
τὸν τυφλὸν κηδεύων. φεῦ. φεῦ.
οὐ γάρ με λήθεις, ἀλλὰ γιγνώσκω σαφῶς
καίπερ σκοτεινὸς, τήν γε σὴν αὐδὴν ὅμως.
χο. ὦ δεινὰ δράσας, πῶς ἔτλης τοιαῦτα σὰς
ὄψεις μαρᾶναι; τίς σ' ἐπῆρε δαιμόνων;
οἰδ. Ἀπόλλων τάδ' ἦν Ἀπόλλων ὦ φίλοι,
ὁ κακὰ τελῶν,
ἐμὰ τάδ' ἐμὰ πάθεα.
ἔπαισε δ' αὐτόχειρ νιν
οὔ τις, ἀλλ' ἐγὼ τλάμων,
τί γὰρ ἔδει μ' ὁρᾶν,

Ω ΔΕΙΝΟΝ ἰδεῖν πάθος ἀνθρώποις. ἴσως οἱ κατὰ τὸν χορὸν ἰδόντες ἀπεστράφησαν, μὴ δυνάμενοι θεάσασθαι τὸ πάθος. Δύστανος ἐγώ. ποῖ γᾶς. ποῦ εἰμι. ἐν ποίῳ χωρίῳ ἡ φθογγή μου φέρεται. τίνος ἀκούω. ποῦ ἐστιν ἡ φθογγή. ἢ πῶς σφόδρα μοι διαπέταται. ὡς φερομένης ἀκούω. ἢ οὕτως, ἀντὶ τοῦ ἀπέπτη ἡ φωνή. Ἵν' ἐξήλου. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀγωνιζομένων. Ἀπότροπον. ὃ ἄν τις ἀποτρέψαιτο. Ἄφατον. ἀφάτως ἐπεληλυθός. Δυσούριστον. ὅρον μὴ ἔχον. ἀλλ' ἀεὶ παραμένον. δυσαποτρίπτον. Ἀδάμαστον. ἀνίατον. ὃ οὐδεὶς δαμάσαι δύναται. ἢ σκληρὸν καὶ τραχὺ, ἀπὸ τοῦ ἀδάμαντος. Οἷον εἰσέδυ μ' ἅμα. οἷον ὁμοῦ με εἰσέδυ, τό τε ἀπὸ τῆς πηρώσεως ἀλγηδών. καὶ ἡ τῶν κακῶν ὑπόμνησις. Κέντρων τε τῶνδε. εἰλήφθη τὸ αὐτὸν ὀδύνη, ἐπεὶ νεωστὶ τοῖς κέντροις ἐπεπήρωτο. Ἐπίπολος. περιπολῶν ἐμὲ καὶ παραμένων ἔτι. νῦν δὲ τὸν ἀπὸ τοῦ χοροῦ γνωρίζει. ἴσως δὲ τὸ τεταράχθαι ὑπὸ τῷ τοσούτῳ προσφάτῳ κακῷ. Τίς σ' ἐπῆρε δαιμόνων. ἤγουν ἔπεισε. καὶ διεπίδης.
„ Ὅς τις μ' ἔπαισας ἔργον
„ ἀνοσιώτατον.

ὅτῳ γ' ὁρῶντι μηδὲν ἦν ἰδεῖν γλυκύ;
ΧΟ. ἦν ταῦθ', ὅπωσπερ καὶ σὺ φής.
ΟΙ. τί δῆτ' ἐμοὶ βλεπτὸν ἢ στερκτὸν, ἢ προσήγορον
ἔτ' ἔστ' ἀκούειν ἡδονᾷ φίλοι;
ἀπάγετ' ἐκτόπιον ὅτι τάχιστά με.
ἀπάγετ' ὦ φίλοι, τὸν ὀλέθριον μέγαν.
τὸν καταρατότατον. ἔτι δὲ
καὶ θεοῖς ἐχθρότατον βροτῶν.
ΧΟ. δείλαιε τοῦ νοῦ, τῆς τε συμφορᾶς ἴσον,
ὥς σ' ἠθέλησα μηδ' ἀναγνῶναί ποτε.
ΟΙ. ὄλοιθ' ὅστις ἦν, ὃς ἀπ' ἀγρίας πέδας
νομάδος ἐπιποδίας
ἔλυσεν, ἀπό τε φόνου
ἔρρυτο, κἀνέσωσεν, οὐδὲν εἰς χάριν
πράσσων. τότε γὰρ ἂν θανὼν,
οὐκ ἦν φίλοισιν, οὐδ' ἐμοὶ τοσόνδ' ἄχος.
ΧΟ. θέλοντι κἀμοὶ τοῦτ' ἂν ἦν.
ΟΙ. οὔκουν πατρός γ' ἂν φονεὺς ἦλθον,
οὐδὲ νυμφίος βροτοῖς ἐκλήθην, ὧν ἔφυν ἄπο.
νῦν δ' ἄθλιος μέν εἰμ', ἀνοσίων δὲ παῖς.
ὁμογενὴς δ' ἀφ' ὧν αὐτὸς ἔφυν τάλας.
εἰ δέ τι πρεσβύτερον ἔφυ κακοῦ κακὸν,
τοῦτ' ἔλαχ' Οἰδίπους.
ΧΟ. οὐκ οἶδ' ὅπως σε φῶ βεβουλεῦσθαι καλῶς.
κρείσσων γὰρ ἦσθα μηκέτ' ὢν, ἢ ζῶν τυφλός.
ΟΙ. ὡς μὲν τάδ' οὐχ ὧδ' ἔστ' ἄριστ' εἰργασμένα,
μή μ' ἐκδίδασκε, μηδὲ συμβούλευ' ἔτι.
ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶδ' ὄμμασιν ποίοις βλέπων,
πατέρα ποτ' ἂν προσεῖδον εἰς ἅδου μολὼν,
οὐδ' αὖ τάλαιναν μητέρ'. οἷν ἐμοὶ δυοῖν
ἔργ' ἐστὶ κρείσσον' ἀγχόνης εἰργασμένα.
ἀλλ' ἡ τέκνων δῆτ' ὄψις ἦν ἐφίμερος
βλαστοῦσ', ὅπως ἔβλαστε, προσλεύσσειν ἐμοί;
οὐ δῆτα, τοῖς γ' ἐμοῖσιν ὀφθαλμοῖς ποτε,
οὐδ' ἄστυ γ', οὐδὲ πύργος, οὐδὲ δαιμόνων
ἀγάλμαθ' ἱερὰ, τῶν ὁ παντλήμων ἐγὼ
κάλλιστ' ἀνὴρ εἷς, ἔν γε ταῖς Θήβαις τραφεὶς

ΔΕΙΛΑΙΕ τοῦ νοῦ. δείλαιε τῆς συνέσεως ἕνεκεν. ὦ τῆς συμφορᾶς χάριν. χαλεπὴν γὰρ συνέσει ἀνθρώπων τὰ τοιαῦτα συνεγνωκέναι. ΟΛΟΙΘ' ὅστις ἦν. ἀπόλοιτό φησιν ὅστις ἀπὸ τῆς ἀγρίας πέδης τῆς διανεμομένης τοὺς πόδας μου, ἔλαβέ με, καὶ διέσωσέ με. Νομάδος ἐπιποδίας. ἐν τῇ δημοσίᾳ ὁδῷ, ἤγουν ὑπὸ τῶν νομέων πατουμένῃ. ΟΥΔΕΝ εἰς χάριν. εἰς οὐδενὸς χάριν τὴν ἐμὴν σωτηρίαν ἐργαζόμενος. ἀντὶ τοῦ, μηδὲν χρηστὸν ἐργασάμενος ἐν τῷ διασῶσαί με. ΤΟΤΕ γὰρ ἂν θανὼν. ἀντὶ τοῦ θανόντος. ἢ χο τὸ ἦν, ἀντὶ τοῦ ἤμην. ΑΦ' ὧν αὐτὸς ἔφυν τάλας. ἐξ ὧν ἐτέχθην, ἐξ αὐτῶν καὶ τέτοκα. ΕΙ ΔΕ ΤΙ πρεσβύτερον. εἴ τι κακοῦ κάκιον, τοῦτ' ἔλαχεν Οἰδίπους. ΩΣ ΜΕΝ τάδε. τὰ τῆς τυφλώσεως. ΕΓΩ γὰρ οὐκ οἶδ' ὄμμασιν. φησὶ πρὸ τοῦ θανάτου ταῦτα διαθεῖναι, ὅπως ἂν τοῖς νεκροῖς καθ' ἅδου μὴ συντυγχάνῃ ὁρῶν. εἶναι γὰρ αὐτῷ αἰσχρόν. ΟΙΝ ἐμοὶ δυοῖν ἔργ' ἐστὶ κρείσσον' ἀγχόνης εἰργασμένα. ἀγχόνης δὲ κρατίστερα. ἅπερ οὐκ ἦν ἰᾶσθαι οὐδ' ἐν θανάτῳ διὰ ῥοίζου τῶν ἀπολογιστῶν, ὅτι μεῖζον κακὸν διεπράξατο εἰς ἑαυτὸν, ἢ εἴπερ ἦν τε λωτίσκος. ΑΛΛ' ἡ τέκνων δ' ἡ τ' ὄψις. ἐν ἐρωτήσει.

ἀπεστέρησ' ἐμαυτόν. αὐτὸς ἐννέπων
ὠθεῖν ἅπαντας τὸν ἀσεβῆ, τὸν ἐκ θεῶν
φανέντ' ἄναγνον, καὶ γένους τοῦ Λαΐου.
τοιάνδ' ἐγὼ κηλῖδα μηνύσας ἐμὴν,
ὀρθοῖς ἔμελλον ὄμμασιν τούτους ὁρᾶν;
ἥκιστά γ'. ἀλλ' εἰ τῆς ἀκουούσης ἔτ' ἦν
πηγῆς δι' ὤτων φραγμὸς, οὐκ ἂν ἐσχόμην
τὸ μὴ ἀποκλεῖσαι τοὐμὸν ἄθλιον δέμας,
» ἵν' ἦν τυφλός τε καὶ κλύων μηδέν. τὸ γὰρ
» τὴν φροντίδ' ἔξω τῶν κακῶν οἰκεῖν, γλυκύ.
ἰὼ Κιθαιρὼν, τί μ' ἐδέχου; τί μ' οὐ λαβὼν
ἔκτεινας εὐθὺς, ὡς ἔδειξα μήποτε
ἐμαυτὸν ἀνθρώποισιν ἔνθεν ἦν γεγώς;
ὦ Πόλυβε, καὶ Κόρινθε, καὶ τὰ πάτρια
λόγῳ παλαιὰ δώμαθ', οἷον ἆρά με
κάλλος κακῶν ὕπουλον ἐξεθρέψατε;
νῦν γὰρ κακός τ' ὢν, κἀκ κακῶν εὑρίσκομαι.
ὦ τρεῖς κέλευθοι, καὶ κεκρυμμένη νάπη,
δρυμός τε, καὶ στενωπὸς ἐν τριπλαῖς ὁδοῖς,
αἳ τοὐμὸν αἷμα, τῶν ἐμῶν χειρῶν ἄπο
ἐπίετε πατρὸς, ἆρά μου μέμνησθ', ὅτι
οἷ' ἔργα δράσας ὑμὶν, εἶτα δεῦρ' ἰὼν
ὁποῖ' ἔπρασσον αὖθις; ὦ γάμοι, γάμοι,
ἐφύσαθ' ἡμᾶς, καὶ φυτεύσαντες πάλιν
ἀνεῖτε ταὐτὸν σπέρμα, κἀπεδείξατε
πατέρας, ἀδελφοὺς, παῖδας, αἷμ' ἐμφύλιον,
νύμφας, γυναῖκας, μητέρας τε, χὠπόσα
αἴσχιστ' ἐν ἀνθρώποισιν ἔργα γίνεται.
» ἀλλ' οὐ γὰρ αὐδᾶν ἔσθ' ἃ μηδὲ δρᾶν καλὸν,
ὅπως τάχιστα πρὸς θεῶν ἔξω μέ που
καλύψατ', ἢ φονεύσατ', ἢ θαλάσσιον
ἐκρίψατ'. ἔνθα μήποτ' εἰσόψεσθ' ἔτι.
ἴτ'. ἀξιώσατ' ἀνδρὸς ἀθλίου θιγεῖν.
πείθεσθε. μὴ δείσητε. τἀμὰ γὰρ κακὰ,
οὐδεὶς οἷός τε πλὴν ἐμοῦ φέρειν βροτῶν.
ΚΡ. ἀλλ' ὧν ἐπαιτεῖς, ἐς δέον πάρεσθ' ὅδε
Κρέων, τὸ πράσσειν καὶ τὸ βουλεύειν, ἐπεὶ

ΚΑΚΩΝ ὕπουλον. ὑπὸ δὲ. κρυπτόν. ὡς εἰ ἔλεγε, τὸ κράτιστον τῶν κακῶν.

ἈΛΛ' ὧν ἐπαιτεῖς. ὧν χρεία ἂν ἔχεις εἰς βοήθειαν.

χώρας λέλειπται μοῦνος ἀντὶ σοῦ φύλαξ.
οἰδί. οἴμοι. τί δῆτα λέξομεν πρὸς τόνδ' ἔπος;
τίς μοι φανεῖται πίστις ἔνδικος; τὰ γὰρ
πάρος πρὸς αὐτὸν, πάντ' ἐφεύρημαι κακός.
κρέ. οὐχ ὡς πλαστὴς Οἰδίπους ἐλήλυθα,
οὐδ' ὡς ὀνειδιῶν τι τῶν πάρος κακῶν.
ἀλλ' εἰ τὰ θνητῶν μὴ καταισχύνεσθ' ἔτι
γένεθλα, τὴν γοῦν πάντα βόσκουσαν φλόγα
αἰδεῖσθ' ἄνακτος ἡλίου. τοιόνδ' ἄγος
ἀκάλυπτον οὕτω δεικνύναι, τὸ μήτε γῆ
μήτ' ὄμβρος ἱερὸς, μήτε φῶς προσδέξεται.
ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐς οἶκον ἐσκομίζετε.
„ Τοῖς ἐν γένει γὰρ τἀγγενῆ μάλισθ' ὁρᾶν
„ Μόνοις τ' ἀκούειν εὐσεβῶς ἔχει κακά.
οἰδί. πρὸς θεῶν, ἐπείπερ ἐλπίδος μ' ἀπέσπασας
ἄριστος ἐλθὼν πρὸς κάκιστον ἄνδρ' ἐμέ,
πιθοῦ τί μοι. πρὸς σοῦ γὰρ οὐδ' ἐμοῦ φράσω.
κρέ. καὶ τοῦ με χρείας ὧδε λιπαρεῖς τυχεῖν;
οἰδί. ῥῖψόν με γῆς ἐκ τῆσδ' ὅσον τάχισθ', ὅπου
θνητῶν φανοῦμαι μηδενὸς προσήγορος.
κρέ. ἔδρασ' ἂν εὖ τοῦτ' ἴσθ' ἄν, εἰ μὴ τοῦ θεοῦ
πρώτιστ' ἔχρῃζον ἐκμαθεῖν τί πρακτέον.
οἰδί. ἀλλ' ἥ γ' ἐκείνου πᾶσ' ἐδηλώθη φάτις,
τὸν πατροφόντην τὸν ἀσεβῆ μ' ἀπολλύναι.
κρέ. οὕτως ἐλέχθη ταῦθ'. ὅμως δ' ἵν' ἕσταμεν
χρείας, ἄμεινον ἐκμαθεῖν τι δραστέον.
οἰδί. οὕτως ἄρ' ἀνδρὸς ἀθλίου πεύσεσθ' ὕπερ;
κρέ. καὶ γὰρ σὺ νῦν τ' ἂν τῷ θεῷ πίστιν φέροις.
οἰδί. καὶ σοί γ' ἐπισκήπτω τε, καὶ προστρέψομαι.
τῆς μὲν κατ' οἴκους, αὐτὸς ὃν θέλεις τάφον
θοῦ. (καὶ γὰρ ὀρθῶς τῶν γε σῶν τελεῖς ὕπερ.)
ἐμοῦ δὲ, μήποτ' ἀξιωθήτω τόδε
πατρῷον ἄστυ, ζῶντος οἰκητοῦ τυχεῖν.
ἀλλ' ἔα με ναίειν ὄρεσιν, ἔνθα κλῄζεται
οὑμὸς Κιθαιρὼν οὗτος, ὃν μήτηρ τέ μοι
πατήρ τ' ἐθέσθην ζῶντε, κύριον τάφον.
ἵν' ἐξ ἐκείνων οἵ μ' ἀπωλλύτην, θάνω.

ΠΙΘΟΥ τί μοι. πρὸς σοῦ γάρ. ὑπὲρ σοῦ καὶ οὐχ ὑπὲρ ἐμαυτοῦ λέξω.

Ο ὕτως ἐλέχθη ταῦθ'. ὅμως δ' ἵν' ἕσταμεν. ὁ μὲν τῷ προειρημένῳ χρησμῷ ἀξιοῖ ἀκολουθεῖν, ὅτι δεῖ ῥίπτειν αὐτὸν ἀπὸ τῆς χώρας. ὁ δὲ κρέων ἐπανέρεσθαί φησι δεῖν, ὁ τι καὶ λαΐου παῖς, καὶ βασιλεὺς τυγχάνει. Ομως δ' ἵν' ἕσταμεν χρείας. ἡ χρεία ἡ κατέχουσα ἡμᾶς φησι, ταῦτα ἀπαιτεῖ. Καὶ γὰρ σὺ νῦν τ' ἂν τῷ θεῷ πίστιν φέροις. ἵνα καὶ μὴ γνώμης θεοῦ ἀπέλθῃς.

Κ ύειον τάφον ἴδιον, ἢ ὀφειλόμενον καὶ κεκυρωμένον. Ιν' ἐξ ἐκείνων

καί τοι τοσοῦτόν γ' οἶδα, μήτε μ' ἂν νόσον,
μήτ' ἄλλο πέρσαι μηδέν. οὐ γὰρ ἄν ποτε
θνήσκων ἐσώθην, μὴ 'πί τῳ δεινῷ κακῷ.
ἀλλ' ἡ μὲν ἡμῶν μοῖρ', ὅποιπερ εἶσ', ἴτω.
παίδων δὲ τῶν μὲν ἀρρένων, μή μοι Κρέον
προσθῇ μέριμναν. ἄνδρές εἰσιν. ὥστε μὴ
σπάνιν ποτὲ σχεῖν, ἔνθ' ἂν ὦσι τοῦ βίου.
ταῖν δ' ἀθλίαιν οἰκτραῖν τε παρθένοιν ἐμαῖν,
αἷν οὔποθ' ἡ 'μὴ χωρὶς ἐστάθη βορᾶς
τράπεζ' ἄνευ τοῦδ' ἀνδρός, ἀλλ' ὅσων ἐγὼ
ψαύοιμι, πάντων τῶνδ' ἀεὶ μετειχέτην,
αἷν μοι μέλεσθαι. καὶ μάλιστα μὲν χεροῖν
ψαῦσαί μ' ἔασον, κἀποκλαύσασθαι κακά.
ἴθ' ὦναξ.
ἴθ' ὦ γονῇ γενναῖε. χερσί τ' ἂν θιγὼν,
δοκοῖμ' ἔχειν σφᾶς, ὥσπερ ἡνίκ' ἔβλεπον.
τί φημί;
οὐ δὴ κλύω που πρὸς θεῶν τοῖν μοι φίλοιν
δακρυρροούντοιν; καί μ' ἐποικτείρας Κρέων,
ἔπεμψέ μοι τὰ φίλτατ' ἐγγόνοιν ἐμοῖν.
λέγω τί;
κρέ. λέγεις. ἐγὼ γάρ εἰμ' ὁ πορσύνας τάδε,
γνοὺς τὴν παροῦσαν τέρψιν, ἥν εἶχες πάλαι.
οἰδί. ἀλλ' εὐτυχοίης. καί σε τῆσδε τῆς ὁδοῦ
δαίμων ἄμεινον ἢ 'μὲ φρουρήσας τύχοι.
ὦ τέκνα, ποῦ ποτ' ἐστέ; δεῦρ' ἴτ', ἔλθετε
ὡς τὰς ἀδελφὰς τάσδε τὰς ἐμὰς χέρας.
αἳ τοῦ φυτουργοῦ πατρὸς ὑμὶν ὧδ' ὁρᾶν,
τὰ πρόσθε λαμπρὰ προὐξένησαν ὄμματα.
ὃς ὑμὶν ὦ τέκν', οὔθ' ὁρῶν, οὔθ' ἱστορῶν,
πατὴρ ἐφάνθην, ἔνθεν αὐτὸς ἠρόθην.
καὶ σφὼ δακρύω. προσβλέπειν γὰρ οὐ σθένω,
νοούμενος τὰ λοιπὰ τοῦ πικροῦ βίου,
οἷον βιῶναι σφὼ πρὸς ἀνθρώπων χρεών.
ποίας γὰρ ἀστῶν ἥξετ' εἰς ὁμιλίας;
ποίας δ' ἑορτάς, ἔνθεν οὐ κεκλαυμέναι
πρὸς οἶκον ἵξεσθ' ἀντὶ τῆς θεωρίας;

οἵ μ' ἀπωλλύτην θάνω. ἵνα δόξω νῦν ἀναιρεθῇ ἐν τῷ κιθαιρῶνι, καθὼς τοῖς γονεῦσιν ἐδόκει. καὶ νῦν τῷ βουλήματι αὐτῶν ἀπόλλυμαι.

ΟΥ ΔΗ κλύω που πρὸς θεῶν. αἰσθάνεται τῶν θυγατέρων παρουσῶν. τοῖν μοι φίλοιν δακρυρροούντοιν. ἀντὶ τοῦ τῶν ἐμῶν θυγατέρων. δέον δὲ εἰπεῖν δακρυρροούσαιν, ἀρσενικῶς ἐξήνεγκεν. ἔστι δὲ ἀττικώτερον. ὡς τό, μὰ τὼ θεώ. καὶ τὼ χεῖρε.

ΑΙ φυτουργοῦ πατρός. αἵτινες χεῖρες τὰ πρόσθεν λαμπρὰ ὄμματα τοῦ ὑμετέρου πατρὸς, ὥστε ὁρᾶν προὐξένησαν. οἷον βιῶναι. πῶς ὑμῖν βιῶναι ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἀνάγκη. ἢ ἡ πρὸς ἀντὶ τῆς μετά. ἀντὶ τοῦ, μετ' ἀνθρώπων.

ἀλλ' ἡνίκ' ἂν δὴ πρὸς γάμων ἥκητ' ἀκμάς,
τίς οὗτος ἔσται; τίς παραρρίψει τέκνα,
τοιαῦτ' ὀνείδη λαμβάνων, ἃ τοῖς ἐμοῖς
γονεῦσιν ἔσται σφῷν θ' ὁμοῦ δηλήματα;
τί γὰρ κακῶν ἄπεστι; τὸν πατέρα πατὴρ
ὑμῶν ἔπεφνε. τὴν τεκοῦσαν ἤροσεν,
ὅθεν περ αὐτὸς ἐσπάρη. κἀκ τῶν ἴσων
ἐκτήσαθ' ὑμᾶς, ὧνπερ αὐτὸς ἐξέφυ.

τοιαῦτ' ὀνειδιεῖσθε. ὑβρισθήσεσθε.

τοιαῦτ' ὀνειδιεῖσθε. κᾆτα, τίς γαμεῖ;
οὐκ ἔστιν οὐδεὶς ὦ τέκν', ἀλλὰ δηλαδὴ
χέρσους φθαρῆναι, κἀγάμους ὑμᾶς χρεών.
ὦ παῖ Μενοικέως, ἀλλ' ἐπεὶ μόνος πατὴρ
ταύταιν λέλειψαι, νὼ γάρ, ὣ φυτεύσαμεν,
ὀλώλαμεν δύ' ὄντε, μή σφε περιίδῃς
πτωχάς, ἀνάνδρους, ἐγγενεῖς ἀλωμένας.
μηδ' ἐξισώσῃς τάσδε τοῖς ἐμοῖς κακοῖς,
ἀλλ' οἴκτισόν σφας ὧδε τηλικάσδ' ὁρῶν,
πάντων ἐρήμους, πλὴν ὅσον τὸ σὸν μέρος.
ξύννευσον ὦ γενναῖε σῇ ψαύσας χερί.
σφῷν δ' ὦ τέκν', εἰ μὲν εἰχέτην ἤδη φρένας
πόλλ' ἂν παρῄνουν. νῦν δὲ τοῦτ' εὔχεσθέ μοι,
οὗ καιρὸς ἀεὶ ζῆν, βίου δὲ λῴονος
ὑμᾶς κυρῆσαι τοῦ φυτεύσαντος πατρός.

τηλικάσδ' ὁρῶν αὐτὰς μικράς.
τέκνων δ' ἅπτου. ἀφίστασο. τῆς προσεδρίας ὡς ἀφαιροῦ

κρέ. ἅλις ἵν' ἐξήκεις δακρύων,
ἀλλ' ἴθι στέγης ἔσω.
οἰδί. πειστέον, κεἰ μηδὲν ἡδύ.
κρέ. πάντα γὰρ καιρῷ καλά.
οἰδί. οἶσθ' ἐφ' οἷς οὖν εἶμι;
κρέ. λέξεις, καὶ τότ' εἴσομαι κλύων.
οἰδί. γῆς μ' ὅπως πέμψεις ἄποικον.
κρέ. τοῦ θεοῦ μ' αἰτεῖς δόσιν.
οἰδί. ἀλλὰ θεοῖς γ' ἔχθιστος ἥκω.
κρέ. τοιγαροῦν τεύξῃ τάχα.
οἰδί. φὴς τάδ' οὖν;
κρέ. ἃ μὴ φρονῶ γάρ, οὐ φιλῶ λέγειν μάτην.
οἰδί. ἄπαγέ νύν μ' ἐντεῦθεν ἤδη.
κρέ. στεῖχέ νυν. τέκνων δ' ἄφου.

Οἰδ. μηδαμῶς πάντας γ' ἕλῃ μου.
Κρέ. πάντα μὴ βούλου κρατεῖν.
καὶ γὰρ ἃ 'κράτησας, οὔ σοι τῷ βίῳ ξυνέσπετο.
Χο. ὦ πάτρας Θήβης ἔνοικοι, λεύσσετ', Οἰδίπους ὅδε,
ὃς τὰ κλείν' αἰνίγματ' ᾔδει, καὶ κράτιστος ἦν ἀνήρ,
ὅς τις οὐ ζήλῳ πολιτῶν καὶ τύχαις ἐπιβλέπων,
εἰς ὅσον κλύδωνα δεινῆς συμφορᾶς ἐλήλυθεν;
„ Ὥστε, θνητὸν ὄντ' ἐκείνην τὴν τελευταίαν ἰδεῖν
„ Ἡμέραν ἐπισκοποῦντα, μηδέν' ὀλβίζειν, πρὶν ἂν
„ Τέρμα τοῦ βίου περάσῃ, μηδὲν ἀλγεινὸν παθών.

Κ καὶ γὰρ ἃ 'κράτησας. ὅσα γὰρ νενίκηκας, οὐ συνήνεγκέ σοι. καὶ αὐτάρκως ἔχει τὸ δρᾶμα. τὰ δὲ ἑξῆς, ἀνοίκεια γνωμολογοῦντος Οἰδίποδος.

ΤΕΛΟΣ ΟΙΔΙΠΟΔΟΣ ΤΥΡΑΝΝΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ.

Ἀποθανόντα Πολυνείκην ἐν τῇ πρὸς τὸν ἀδελφὸν μονομαχίᾳ, Κρέων ἄταφον ἐκβαλὼν, κηρύττει μηδένα αὐτὸν θάπτειν, θάνατον τὴν ζημίαν ἀπειλήσας. τοῦτον ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ Ἀντιγόνη θάπτειν πειρᾶται καὶ δὴ λαθοῦσα τοὺς φύλακας, ἐπιβάλλει χῶμα, οἷς ἐπαπειλεῖ θάνατον ὁ Κρέων, εἰ μὴ τὸν τοῦτο δράσαντα, ἐξεύροιεν. οὗτοι τὴν κόνιν τὴν ἐπιβεβλημένην καθαίροντες, οὐδὲν ἧττον ἐφρούρουν. ἐπελθοῦσα δὲ ἡ Ἀντιγόνη, καὶ γυμνὸν εὑροῦσα τὸν νέκυν, ἀνοιμώξασα, ἑαυτὴν εἰσαγγέλλει. ταύτην ὑπὸ τῶν φυλάκων παραδεδομένην, Κρέων καταδικάζει, καὶ ζῶσαν, εἰς τύμβον καθεῖρξεν. ἐπὶ τούτοις Αἵμων ὁ Κρέοντος υἱὸς, ὃς ἐμνᾶτο αὐτὴν, ἀγανακτήσας, ἑαυτὸν προσαποσφάζει τῇ κόρῃ ἀπολομένῃ ἀγχόνῃ, Τειρεσίου ταῦτα προθεσπίσαντος. ἐφ' ᾧ λυπηθεῖσα ἡ Κρέοντος γαμετὴ Εὐρυδίκη, ἑαυτὴν κατασφάζει. καὶ τέλος, θρηνεῖ Κρέων τὸν τοῦ παιδὸς καὶ τῆς γαμετῆς θάνατον.

ΑΛΛΟΣ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Ἀντιγόνη παρὰ τὴν πρόσταξιν τῆς πόλεως θάψασα τὸν Πολυνείκην, ἐφωράθη. καὶ εἰς μνημεῖον κατάγειον ἐντεθεῖσα παρὰ τοῦ Κρέοντος, ἀνήρηται, ἐφ' ᾗ καὶ Αἵμων δυσπαθήσας διὰ τὸν εἰς αὐτὴν ἔρωτα, ξίφει ἑαυτὸν διεχρήσατο. ἐπὶ δὲ τῷ τούτου θανάτῳ, καὶ ἡ μήτηρ Εὐρυδίκη ἑαυτὴν ἀνεῖλε. Κεῖται ἡ μυθοποιΐα καὶ παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἀντιγόνῃ. πλὴν ἐκεῖ φωραθεῖσα μετὰ τοῦ Αἵμονος, δίδοται πρὸς γάμου κοινωνίαν, καὶ τίκτει τὸν Μαίμονα.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος, ὑπόκειται ἐν Θήβαις ταῖς βοιωτικαῖς. ὁ δὲ χορὸς, συνέστηκεν ἐκ τῶν ἐπιχωρίων γερόντων. προλογίζει δὲ ἡ Ἀντιγόνη. ὑπόκειται δὲ τὰ πράγματα ἐπὶ τῶν Κρέοντος βασιλείων. τὸ δὲ κεφάλαιόν ἐστι, τάφος Πολυνείκους, ἡ Ἀντιγόνης ἀναίρεσις, καὶ μόρος Εὐρυδίκης τῆς τοῦ Αἵμονος μητρός. φασὶ δὲ τὸν Σοφοκλέα ἠξιῶσθαι τῆς ἐν Σάμῳ στρατηγίας, εὐδοκιμήσαντα ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῆς Ἀντιγόνης. λέλεκται δὲ τὸ δρᾶμα τοῦτο. λβ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

Ἀντιγόνη.	Φύλαξ ἄγγελος.
Ἰσμήνη.	Αἵμων
Χορὸς Θηβαίων	Τειρεσίας.
γερόντων.	Ἐξάγγελος.
Κρέων.	Εὐρυδίκη.
Ἄγγελος.	Οἰκέτης.

Προλογίζει δὲ ἡ Ἀντιγόνη.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ω ΚΟΙΝΟΝ αὐτάδελφον ἰσμήνης κάρα. περιφραστικῶς, ὦ ἀδελφὴ ἰσμήνη. αὐτάδελφον δὲ εἶπεν, ὅτι ἐκ τῶν αὐτῶν γεγόνασι. πολλάκις δὲ ὁ σοφοκλῆς ἐπὶ τοῦ ἀδελφοῦ τὸ κοινὸν τίθησιν, ὡς νῦν. ἐπειδὴ δὲ ὁ ἀδελφὸς κοινῶς λέγεται ἐπὶ τῶν μὴ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν γονέων ὄντων ἀδελφῶν, ἐπήγαγε τὸ αὐτάδελφον. ὅπερ δηλοῖ τὸν ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς καὶ μητρὸς γεγονότας. τὸ δὲ κοινὸν ὁ σοφοκλῆς συνεχῶς ἐπὶ τοῦ ἀδελφοῦ τίθησιν. οἷον καὶ ἐν ταῖς ὑδροφόροις τέτακε. Πολύκοινον ἀμφιτρίταν ἀντὶ τοῦ πολυάδελφον. Ἄρ' οἶσθ' ὅ, τι ζεύς. τὸ ὅ, τι ἀντὶ τοῦ ὁποῖον. ὁ δὲ νοῦς, ἆρά γε οἶδας τῶν ἀπ' οἰδίποδος κακῶν ὁποῖον οὐχὶ ὁ ζεὺς ζώσαις ἡμῖν ἐπιτελεῖ; ὡς εἰ ἔλεγεν ἆρα ἔχει τι ὁ ζεὺς λοιπὸν τῶν κακῶν μεῖζον ποιῆσαι εἰς ἡμᾶς. εἶπε δὲ δὶς τὸ τί. πρῶτον μὲν, ὅ, τι, ἔπειτα δὲ ὁποῖον, ἀρκοῦντος θατέρου. Οὔτ' ἄτης ἄτερ. δίδυμός φησιν, ὅτι ἐν πολλοῖς τὸ ἄτης ἄτερ, ἐναντίως ἀντίκειται τοῖς συμφραζομένοις. λέγει γὰρ οὕτως, οὐδὲν γάρ ἐστιν οὔτε ἀλγεινὸν οὔτε ἀτηρὸν, οὔτε αἰσχρὸν ὃ οὐκ ἔχομεν ἡμεῖς, ἄτης ἄτερ δέ ἐστι τὸ ἀγαθόν. πλεονάζον δέ ἐστι καὶ τὸ ἕτερον οὐ. ὥστε ὥσπερ ἀπόφασιν εἶναι. σύνηθες δὲ τοῦτο τραγικοῖς. καὶ νῦν δὲ τὸ τ' αὖ φασιν. ἐγκλιτικῶς προσενεκτέον τὸ τί. οὐ γάρ ἐστιν ἐν ἐρωτήσει ὁ λόγος, ἀλλ' ἐν ἀποφάσει ἀορίστως. Πανδήμῳ πόλει. πάσῃ τῇ πόλει. Ἤ σε λανθάνει. ἢ λανθάνει σε τὰ τῶν ἐχθρῶν μηχανήματα ἐπὶ τοὺς φίλους ἰόντα· τὰ ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν κακὰ εἰς ἡμᾶς στείχοντα. ἢ [illegible], ἀντὶ τοῦ ἐπὶ [illegible]. Ἀντιγόνη φίλων. λείπει ἡ περὶ. ἵν' ᾖ, περὶ φίλων.

Κοινὸν αὐτάδελφον Ἰσμήνης κάρα.
ἆρ' οἶσθ' ὅ, τι Ζεὺς τῶν ἀπ' Οἰδίπου κακῶν
ὁποῖον οὐχὶ νῷν ἔτι ζώσαιν τελεῖ;
οὐδὲν γὰρ οὔτ' ἀλγεινὸν, οὔτ' ἄτης ἄτερ,
οὔτ' αἰσχρὸν, οὔτ' ἄτιμόν ἐσθ', ὁποῖον οὐ
τῶν σῶν τε κἀμῶν οὐκ ὄπωπ' ἐγὼ κακῶν.
καὶ νῦν, τί τοῦτ' αὖ φασὶ πανδήμῳ πόλει
κήρυγμα θεῖναι τὸν στρατηγὸν ἀρτίως;
ἔχεις τι, κεἰσήκουσας; ἤ σε λανθάνει
πρὸς τοὺς φίλους στείχοντα τῶν ἐχθρῶν κακά;
ἐμοὶ μὲν οὐδεὶς μῦθος Ἀντιγόνη φίλων
οὔθ' ἡδὺς, οὔτ' ἀλγεινὸς ἵκετ', ἐξ ὅτου
δυοῖν ἀδελφοῖν ἐστερήθημεν δύο,

ΔΙΠΛΗ χερί. τῇ ὑπ' ἀλλήλων. αὐτοὶ γὰρ δηλοῖ τὸ διπλῇ. οἷον ὑπ' ἀλλήλων ἀναιρεθέντων ἀδελφῶν. Ἐπεὶ δὲ φροῦδος. ἀντὶ τοῦ ἀφ' οὗ. Ὅμηρος, Ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον. τὸ δὲ φροῦδος, καθ' ὑπερβολὴν εἴρηται. Οὐδὲν οἶδ' ὑπέρτερον. ἀντὶ τοῦ πλέον. οἷον, οὐκ οἶδα ἐν τίσιν εἰμί. ἢ ἐν ἀγαθοῖς, ἢ ἐν κακοῖς. Ἀτωμένη. ἄτῃ συνεχομένη. Ἤδειν καλῶς. ἀντὶ τοῦ ᾔδειν καὶ ᾔδειν σε καλῶς τὰ τοιαῦτα μὴ περιλυπησα σμονοῦσαν. Τοῦ δ' οὕνεκ' ἐξέπεμπον. ἀντὶ τοῦ διὰ τοῦτο σε ἦκα γενέσθαι ἐνταῦθα. τὸ δὲ ἐξέπεμπον, ἀντὶ τοῦ μετεπεμψάμην. Καλχαίνουσα. ἀντὶ τοῦ πορφύρουσα. καὶ τεταραγμένως φροντίζουσα. κάλχη γάρ ἐστιν ὁ κόχλος τῆς πορφύρας. ἥ τις ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης ἀνιοῦσα, βάπτει τὴν καλλίστην πορφύραν. ἀφ' οὗ καὶ Κάλχας ὁ μάντις. ἄλλως. ἐκ βάθους τι μεριμνῶσα ὡς τὸ βυσσοδομεύων. Οὐ γὰρ τάφου νῷν. ἀντὶ τοῦ ἡμῖν. ὁ δὲ λόγος κατ' ἐρώτησιν οὕτω πρὸς τὸ ἑξῆς. οὐ γὰρ τῶν κασιγνήτων ἡμῶν τὸν μὲν ἐτίμησε τάφῳ ὁ Κρέων. τὸν δὲ οὔ. Σὺν δίκῃ χρησθεὶς δικαίᾳ. ἀντὶ τοῦ δικαίᾳ κρίσει χρησάμενος. Πολυνείκους νέκυν. ἀντὶ τοῦ αὐτὸν τὸν Πολυνείκην. Γλυκὺν θησαυρόν. ἕρμαιον. εὕρημα, Πρὸς χάριν βορᾶς. πρὸς τέρψιν τροφῆς. Τοιαῦτά φασι. τὸ ἑξῆς, τοιαῦτά φασι τὸν ἀγαθὸν Κρέοντα, σοὶ κἀμοὶ κεκηρυχέναι. τὸ δὲ. Λέγω γὰρ κἀμέ. διὰ μέσου μετὰ πάθους ἀνεφώνησε. λέγω γάρ φησιν ὅτι

μιᾷ θανόντων ἡμέρᾳ διπλῇ χερί.
ἐπεὶ δὲ φροῦδός ἐστιν Ἀργείων στρατὸς
ἐν νυκτὶ τῇ νῦν, οὐδὲν οἶδ' ὑπέρτερον,
οὔτ' εὐτυχοῦσα μᾶλλον, οὔτ' ἀτωμένη.
αν. ᾔδειν καλῶς. καί σ' ἐκτὸς αὐλείων πυλῶν
τοῦδ' οὕνεκ' ἐξέπεμπον, ὡς μόνη κλύοις.
ισ. τί δ' ἐστι; δηλοῖς γάρ τι καλχαίνουσ' ἔπος.
αν. οὐ γὰρ τάφου νῷν τὼ κασιγνήτω Κρέων,
τὸν μὲν προτίσας, τὸν δ' ἀτιμάσας ἔχει;
Ἐτεοκλέα μὲν ὡς λέγουσι, σὺν δίκῃ
χρησθεὶς δικαίᾳ, καὶ νόμῳ, κατὰ χθονὸς
ἔκρυψε, τοῖς ἔνερθεν ἔντιμον νεκροῖς.
τὸν δ' ἀθλίως θανόντα Πολυνείκους νέκυν,
ἀστοῖσι φασὶν ἐκκεκηρῦχθαι τὸ μὴ
τάφῳ καλύψαι, μὴ δὲ κωκῦσαί τινα·
ἐᾶν δ' ἄκλαυστον, ἄταφον, οἰωνοῖς γλυκὺν
θησαυρὸν, εἰσορῶσι πρὸς χάριν βορᾶς.
τοιαῦτά φασι τὸν ἀγαθὸν Κρέοντά σοι,
κἀμοὶ, λέγω γὰρ κἀμὲ, κηρύξαντ' ἔχειν.
καὶ δεῦρο νεῖσθαι ταῦτα τοῖς μὴ εἰδόσι
σαφῆ προκηρύξοντα. καὶ τὸ πρᾶγμ' ἄγειν,
οὐχ ὡς παρ' οὐδέν. ἀλλ' ὃς ἂν τούτων τι δρᾷ,
φόνον προκεῖσθαι δημόλευστον ἐν πόλει.
οὕτως ἔχει σοι ταῦτα. καὶ δείξεις τάχα
εἴτ' εὐγενὴς πέφυκας, εἴτ' ἐσθλῶν κακή.

κἀμὲ περιείληφε τῷ κηρύγματι. εἰμὶ γὰρ καὶ ἐμαυτὴν ἐν τοῖς ζῶσι καταριθμῶ. τὸ δὲ, Ἀγαθόν. ἐν εἰρωνείᾳ. Κηρύξαντ' ἔχειν. ἀντὶ τοῦ κεκηρυχέναι. ὡς τὸ σιγήσας ἔχω, ἀντὶ τοῦ σιγῶ. λέγει δὲ εἰπεῖν δεῖ κἀμὲ συγκαταριθμεῖσθαι ἐν τοῖς ζῶσι. Καὶ δεῦρο νεῖσθαι. ἀντὶ τοῦ ἥκεσθαι. ΕΙΤ' ἐσθλῶν κακή. λείπει γονέων, ἵν' ᾖ ἐσθλῶν γονέων.

Εἰ τάδ' ἐν τούτοις. ταῦτα Κρέων ἐκέλευσε. Προσθείμην, ἀντὶ τοῦ ποιήσαιμι. Οὐχ ὡς περὶ οὐδέν. οὐχ ὡς ἔτυχεν ἔχειν τὸ πρᾶγμα ἀντὶ τοῦ οὐκ εὐτελῶς, καὶ ὡς πάρεργον. ἀλλ' ὡς μέγα. ἢ οὕτως, οὐχ ὡς οὐδὲν, ἀλλὰ μέγα. Τί δ' ὦ ταλαῖφρον. τὸ ἑξῆς, τί δὲ ἄν σοι ἐγὼ προσθείμην πλέον. ἀντὶ τοῦ, σοὶ γενοίμην χρήσιμος, εἰ ταῦτα οὕτως ἔχει. λύουσα τὸν νόμον καὶ θάπτουσα τὸν ἀδελφόν. εἰ δὲ γράφεται ἢ θάπτουσα, ἀντὶ τοῦ λύουσα τὸν νόμον. ἢ βεβαιοῦσα αὐτόν. Ποῖόν τι κινδύνευμα. ἐκ τούτου ἤδη τὸ ἦθος ὅρα, κινδύνευμα καλούσης τὸ ἔργον. τὸ δὲ, Ποῦ γνώμης ποτ' εἶ. ὡς ἀδυνάτοις ἐπιχειρούσης λέγει. Ἦ γὰρ νοεῖς θάπτειν σφ' ἀπόρρητον πόλει. τὸν ἀπηγορευμένον. καὶ κεκωλυμένον ὑπὸ τῆς πόλεως τολμᾷς θάπτειν σύ. Τὸν γοῦν ἐμὸν καὶ τὸν σόν. εἰ μὴ σὺ θέλεις θάπτειν, ἐγὼ τοῦτο ποιήσω μόνη. ἢ οὕτως. κἂν μὴ προσποιῇ αὐτὸν εἶναι σὸν ἀδελφὸν, ἀλλ' ἀλλοτριοῖς σαυτὴν τῆς συγγενείας, ἐγὼ θάψω τὸν ἐμὸν καὶ σὸν ἀδελφόν. Δίδυμος δέ φησιν ὑπὸ τῶν ὑπομνηματιστῶν τὸν ἑξῆς στίχον νενοθεῦσθαι. Ὦ σχετλία Κρέοντος. αἱ αὐτολογίαι δηλοῦσιν. ἡ μὲν γὰρ τὸ πρᾶγμα τι. ἡ δὲ τῇ οἰκειότητι ἀκολουθεῖ. Ἀλλ' οὐδὲν αὐτῷ τῶν ἐμῶν. οὐ μέτεστιν αὐτῷ εἴργειν με ἀπὸ τῶν ἐμῶν. ἢ οὕτως. οὐ μέτεστιν αὐτῷ τὰ ἡμέτερα βουλεύματα εἴργειν. Πατὴρ ὡς νῷν ἀπεχθής. τὰς συμφορὰς σκόπησον τοῦ παντὸς γένους. καὶ ὁ πατὴρ ἀκλεὴς ἀπώλετο. οὐ μόνον δὲ ἀκλεὴς, ἀλλὰ καὶ ἀπεχθὴς διὰ τὸν πεμφθέντα λοιμόν.

Ισ. τί δ' ὦ ταλαῖφρον, εἰ τάδ' ἐν τούτοις, ἐγὼ
λύουσ' ἂν ἢ θάπτουσα προσθείμην πλέον;
Αν. εἰ ξυμπονήσεις, καὶ ξυνεργάσῃ σκόπει.
Ισ. ποῖόν τι κινδύνευμα; ποῦ γνώμης ποτ' εἶ;
Αν. εἰ τὸν νεκρὸν ξὺν τῇδε κουφιεῖς χερί.
Ισ. ἦ γὰρ νοεῖς θάπτειν σφ' ἀπόρρητον πόλει;
Αν. τὸν γοῦν ἐμὸν, καὶ τὸν σὸν, ἢν σὺ μὴ θέλῃς,
ἀδελφόν. οὐ γὰρ δὴ προδοῦσ' ἁλώσομαι.
Ισ. ὦ σχετλία, Κρέοντος ἀντειρηκότος;
Αν. ἀλλ' οὐδὲν αὐτῷ τῶν ἐμῶν εἴργειν μέτα.
Ισ. οἴμοι. φρόνησον ὦ κασιγνήτη, πατὴρ
ὡς νῷν ἀπεχθὴς, δυσκλεής τ' ἀπώλετο,
πρὸς αὐτοφώρων ἀμπλακημάτων διπλᾶς
ὄψεις ἀράξας αὐτὸς αὐτουργῷ χερί.
ἔπειτα μήτηρ καὶ γυνὴ διπλοῦν πάθος,
πλεκταῖσιν ἀρτάναισι λωβᾶται βίον.
τρίτον δ' ἀδελφὼ δύο μίαν καθ' ἡμέραν
αὐτοκτονοῦντε τὼ ταλαιπώρω, μόρον
κοινὸν κατειργάσαντ' ἐπ' ἀλλήλοιν χεροῖν.
νῦν δ' αὖ μόνα δὴ νὼ λελειμμένα, σκόπει
ὅσῳ κάκιστ' ὀλούμεθ', εἰ νόμου βίᾳ
ψῆφον τυράννων ἢ κράτη παρέξιμεν.

Πρὸς αὐτοφ. ἀμπλα. αὐτὸς γὰρ ἑαυτὸν ἐφώρασε, καὶ ἔγνω συνὼν τῇ μητρί. ἢ ὧν αὐτὸς ἐπόπτης ἐγένετο ἐκ τῶν φανερῶν καὶ πᾶσιν ἐγνωσμένων. Διπλοῦν ἔπος. διπλοῦν ὄνομα ἔχουσα. μήτηρ τε καὶ γυνή. Ἀρτάναισιν. ἀγχόναις. Λωβᾶται. ἀφανίζει. ἀπόλλυσι. Μόνα δὴ νὼ λελειμμένα μηδενὸς δηλονότι ἐπικούρου ὄντος ἡμῖν. Εἰ νόμου βίᾳ ψῆφον τυράννων. εἰ τὴν γενομένην ψῆφον τοῦ τυράννου τῇ τοῦ νόμου ἀνάγκῃ παραβαίημεν. τουτέστιν, εἰ τὴν ἐξουσίαν τὴν ἐκ τοῦ νόμου τοῖς τυράννοις ἑπομένην παραβαίημεν. Κράτη. τὰς βασιλείας.

ΑΛΛ' ἐννοεῖν χρὴ τοῦτο. πρῶτον μὲν ὅτι ἀσθενεῖς ἐσμὲν ἐκ φύσεως καθὸ γυναῖκες. ἐπεὶ
„ τὰ καὶ ὑπὸ τῆς τύχης ἀσθενέστεραι, καθὸ ἀσθενέστεραι. παρὰ δὲ Εὐριπίδῃ, γυνὴ γὰρ
„ τἄλλα φόβου πλέα, κακὴ δ' ἐς ἀλκὴν, καὶ σίδηρον εἰσορᾶν. Κἄτι τῶνδ' ἀλγί-
ονα. λυπηρότερα. λείπει δὲ, ὥστε ἀκούειν ταῦτα, καὶ τὰ τούτων χείρονα. Τοὺς
ὑπὸ χθονός. ἢ τὸν Πολυνείκη. ἢ τοὺς χθονίους δαίμονας. πιθανῶς δὲ καὶ τοῦ πρέποντος
ἐφόντισε. φησὶ γὰρ, ὅτι ἀπολογή-
σομαι τοῖς κατὰ χθονός. Ξύγγνοι-
αν ἴσχειν. συγγνώμην ἔχειν. ὅτι βίᾳ
πράσσω ταῦτα. Τοῖς ἐν τέλει.
τοῖς βασιλεῦσι. Τὸ γὰρ περισσὰ
πράσσειν. γνωμολογικῶς ἀπαλ-
λάττεται. τὸ γὰρ παρὰ δύναμίν
τι πράττειν, ἠλίθιον. Οὔτ' ἂν „
κελεύσαιμ' οὔτ' ἂν εἰ θέλοις ἔτι „
πράσσειν, ἐμοῦ γ' ἂν ἡδέως δρώ-
ης μέτα. τὸ τέλειον, οὔτ' ἂν κελεύ-
σαιμι τὸ δεῖξαι, οὔτε εἰ θέλοις
πράττειν ἐμοῦ μέτα, ἡδέως ἂν
δρώης. δαιμόνιον δὲ ἦθος. φησὶ γὰρ
οὔτε σε ἀναγκάσω, ἀλλ' οὔτ' ἂν
θέλοις, ἡδέως ἀνέξομαί σου τὴν
ἐπικουρίαν. Ἀλλ' ἴσθ' ὁποία σοι
δοκεῖ. γίνωσκε ὁποία σὺ θέλεις.
τὸ πείθεσθαι τοῖς τυράννοις. ἤτοι
αὐτὴ γνοῦ ὁποία βούλει. Κα-
λόν μοι τοῦτο ποιούσῃ. θάπτουσα

ἀλλ' ἐννοεῖν χρὴ τοῦτο μὲν, γυναῖχ' ὅτι
ἔφυμεν, ὡς πρὸς ἄνδρας οὐ μαχουμένα.
ἔπειτα δ' οὕνεκ' ἀρχόμεσθ' ἐκ κρεισσόνων,
καὶ ταῦτ' ἀκούειν, κἄτι τῶνδ' ἀλγίονα.
ἐγὼ μὲν οὖν αἰτοῦσα τοὺς ὑπὸ χθονὸς
ξύγγνοιαν ἴσχειν, ὡς βιάζομαι τάδε,
τοῖς ἐν τέλει βεβῶσι πείσομαι. Τὸ γὰρ
περισσὰ πράσσειν, οὐκ ἔχει νοῦν οὐδένα.
αν οὔτ' ἂν κελεύσαιμ', οὔτ' ἂν εἰ θέλοις ἔτι
πράσσειν, ἐμοῦ γ' ἂν ἡδέως δρῴης μέτα.
ἀλλ' ἴσθ', ὁποία σοι δοκεῖ. κεῖνον δ' ἐγὼ
θάψω. καλόν μοι τοῦτο ποιούσῃ, θανεῖν.
φίλη μετ' αὐτοῦ κείσομαι, φίλου μέτα,
ὅσια πανουργήσασ'. ἐπεὶ πλείων χρόνος
ὃν δεῖ μ' ἀρέσκειν τοῖς κάτω, τῶν ἐνθάδε.
ἐκεῖ γὰρ αἰεὶ κείσομαι. σοὶ δ' εἰ δοκεῖ,
τὰ τῶν θεῶν ἔντιμ', ἀτιμάσασ' ἔχε.
ις ἐγὼ μὲν οὐκ ἄτιμα ποιοῦμαι. τὸ δὲ
βίᾳ πολιτῶν δρᾶν, ἔφυν ἀμήχανος.

ὑπὲρ ἀδελφόν. ἀντὶ τοῦ καλός μοι ἔσται ὁ ὑπὲρ ἀδελφοῦ θάνατος. τουτέστιν, φίλη καὶ λε-
ἑταῖρος. Ὅσια πανουργήσασα. δίκαια μὲν πανουργίας ἐργασαμένη ὡς αὐτὴ λέ-
γεις. ἐπεὶ προεῖπε τὸ γὰρ περισσὰ πράσσειν οὐκ ἔχει νοῦν οὐδένα. ἢ οὕτως, ὅσια πα-
νουργήσασα, ἀντὶ τοῦ εὐσεβῶς πάντα ἐργασαμένη. Τοῖς κάτω τῶν ἐνθάδε. πνευμάτι-
ον καὶ τοῦτο εἰς ὑποθήκας […] πλεῖον τοῦ μὲν ταῦτα τῆς δημίας. ὅτι δεῖ […] τίθεσθαι μεμ-
νημένον ἐκείνου τοῦ χρόνου, καὶ ὅτι δεῖ λόγον ὑπέχειν κάτω. ἐμβέβληνται δὲ ταῦτα
τοῖς ποιήμασιν οὐκ ἀχρείως, εἰς εὐσέβειαν προτρεπόμενα. Τὰ τῶν θεῶν ἔντιμ' ἀτι-
μάσασ' ἔχε. τὰ παρὰ θεοῖς τίμια ἀτίμαζε. τετίμηται γὰρ παρὰ θεοῖς, καὶ ὅσιον γε
νόμισται τὸ θάπτειν νεκροὺς, οἷς μᾶλλον δεῖ πείθεσθαι, ἢ τοῖς τοῦ Κρέοντος κηρύγμασι.
Σὺ μὲν τάδ' ἂν προὔχοιο. σὺ μέν τοι ταῦτα προφασίζου. τὰς γὰρ προφάσεις προχά-
,, νας ἐκάλουν. ὡς καὶ Καλλίμαχος, Ἀχρολέτῳ πάσῃσιν […] προχάνῃσιν ἔφοιτα, ἐν
,, τῷ τρίτῳ τῶν αἰτίων. ἢ σὺ ταῦτα προβάλλου. ἢ σὺ μὲν τούτοις ἂν αὐτὴν σκεπάζοις.

Ε ΓΩ ΔΕ δὴ τάφον χώσουσ' ἀδελφῷ φιλτάτῳ πορεύσομαι. τοῦτο ἤδη ἐστὶ προθυμίας αὐξητικόν. Οἴμοι ταλαίνης φιλόστοργον καὶ ταύτης τὸ ἦθος, ἀλλ' εὐλαβές. δέδοικεν γὰρ καὶ περὶ τῇ ἀδελφῇ, καὶ ἀναβοᾷ πολυπαθοῦς πότμον. γράφεται βίον. Οἴμοι καταύδα. διὰ τούτου δηλοῖ ὅτι ἐφ' οἷς ποιῶ ἀγάλλομαι, πᾶσιν οὖν ἀπάγγελλε αὐτά. ἅμα δὲ καὶ ἐφυβρίζει ἐν οἷς δοκεῖ αὐτῇ προσχλίζεσθαι.

ἀν. σὺ μὲν τάδ' ἂν προὔχοι'. ἐγὼ δὲ δὴ τάφον
χώσουσ' ἀδελφῷ φιλτάτῳ πορεύσομαι.
ἰσ. οἴμοι ταλαίνης, ὡς ὑπερδέδοικά σου.
ἀν. μή μου προτάρβει. τὸν σὸν ἐξόρθου βίον.
ἰσ. ἀλλ' οὖν προμηνύσῃς γε τοῦτο μηδενὶ
τοὔργον. κρυφῇ δὲ κεῦθε. σὺν δ' αὔτως ἐγώ.
ἀν. οἴμοι. καταύδα. πολλὸν ἐχθίων ἔσῃ
σιγῶσ', ἐὰν μὴ πᾶσι κηρύξῃς τάδε.
ἰσ. θερμὴν ἐπὶ ψυχροῖσι καρδίαν ἔχεις.
ἀν. ἀλλ' οἶδ' ἀρέσκουσ' οἷς μάλισ' ἁδεῖν με χρή.
ἰσ. εἰ καὶ δυνήσῃ γ', ἀλλ' ἀμηχάνων ἐρᾷς.
ἀν. οὐκοῦν ὅταν δὴ μὴ σθένω, πεπαύσομαι.
ἰσ. ἀρχὴν δὲ θηρᾶν οὐ πρέπει τ' ἀμήχανα.
ἀν. εἰ ταῦτα λέξεις, ἐχθαρῇ μὲν ἐξ ἐμοῦ.
ἐχθρὰ δὲ τῷ θανόντι προσκείσῃ δίκῃ.
ἀλλ' ἔα με καὶ τὴν ἐξ ἐμοῦ δυσβουλίαν,
παθεῖν τὸ δεινὸν τοῦτο. πείσομαι γὰρ οὐ
τοσοῦτον οὐδέν, ὥστε μὴ οὐ καλῶς θανεῖν.
ἰσ. ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι, στεῖχε. τοῦτο δ' ἴσθ' ὅτι
ἄνους μὲν ἔρχῃ, τοῖς φίλοις δ' ὀρθῶς φίλη.

Θερμὴν ἐπὶ ψυχροῖσιν. ἐπὶ ἀδυνάτοις νεανιεύῃ, καὶ ἐπὶ ἀκλεέσι τέρπῃ τὴν ψυχήν. Οἷς μάλισ' ἁδεῖν με χρή. τῇ τῶν θεῶν ὁσίᾳ. δεῖ γὰρ τὸ θάπτειν τὸν νεκρόν. καὶ μάλιστα ἀδελφόν. Εἰ καὶ δυνήσῃ γ', ἀλλ' ἀμηχάνων. εἰ καὶ δυνήσῃ ἀρέσκειν. ἀλλ' ἀμηχάνων καὶ ἀδυνάτων ἐρᾷς. Οὐκοῦν ὅταν δὴ μὴ σθένω. ὅταν ἀδυνατήσω, τότε παύσομαι. νῦν δὲ ἀναγκαῖον ἐπιχειρεῖν. Ἀρχὴν δὲ θηρᾶν. οὐδὲ ἐπιβάλλειν τοῖς ἀμηχάνοις καλόν ἐστι. Προσκείσῃ δίκῃ. ἀντὶ τοῦ δικαίως. ὡς καὶ ἡμεῖς ἔτι φαμὲν ἐν τῇ συνηθείᾳ. Βίᾳ. ἀντὶ τοῦ βιαίως. ἢ ἡ πρός, τοῦ δίκῃ ἐστίν. ἵν' ἡ οὕτως, πρὸς τὸ τῇ δίκῃ ἀπεχθέσθαι. καὶ τῷ θανόντι δυσμενὴς ἔσῃ. καλῶς δὲ τὸ κείσῃ. ἵνα τὴν μετὰ θάνατον αὐτῇ προσγενησομένην τιμωρίαν αἰνίξηται. Πείσομαι γὰρ οὐ τοσοῦτον οὐδέν. οὐδὲν δεινόν φησι πείσομαι. ὅπερ με τῆς εὐκλείας τοῦ καλοῦ θανάτου ἀποστερήσει. ἀντὶ τοῦ οὐδὲν τηλικοῦτον κακὸν πείσομαι, ὥστε μὴ οὐ καλῶς ἀποθανεῖν. Ἄνους μὲν ἔρχῃ. ἀνοήτως μὲν καὶ φιλοκινδύνως πράττεις. εὐνοϊκῶς δὲ τῷ θανόντι.

Α κτὶς ἀελίου. σύνοδος τινῶν θηβαίων γερόντων. ἐξ ὧν ὁ χορὸς συνέστηκε. μετάπεμπτοι δὲ ἐοίκασιν οὗτοι ὑπὸ τοῦ κρέοντος γεγενῆσθαι. ἐπεὶ καὶ τὰς προφάσεις τῆς εἰσόδου τῶν χορῶν πιθανὰς εἶναι δεῖ. καὶ ἐπειδὴ κατωρθώκασι τῇ προτεραίᾳ Θηβαῖοι, καὶ οἱ ἄριστοι πάντες τῶν ἀργείων ἀνῄρηνται, εἰκότως περιχαρεῖς εἰσι καὶ τῇ παρούσῃ ἡμέρᾳ εὐχαριστοῦσιν. ὁ δὲ λόγος, ὦ φίλη ἡμέρα παρὰ τὰς πρόσθεν ἡμέρας ἡμῖν φανεῖσα.

Θ κάλλιστον ἑπταπύλῳ. τὸ τὸ, πρὸς τὸ φανέν. τὸ δὲ ἑξῆς, ὦ τῆς ἀκτῖνος τοῦ ἡλίου φῶς. τὸ φανὲν ἡμῖν κάλλιστον τῶν προτέρων ἡμερῶν. ἔστι δὲ προσληπτέον. Ω χρυσέας ἀμέρας. ὦ ἀκτὶς τῆς ἡμέρας ὀφθαλμός. ὁ δὲ νοῦς. ὦ καλλίστη ἡμέρα. ἐφάνης ἐν θήβαις. βάντα τὸν ἀργολικὸν στρατὸν τὸν λεύκασπιν πανσαγίᾳ. τουτέστι, πάσῃ στάσει καὶ σκευῇ χρησάμενον. ὀξυτόρῳ κινήσασα χαλινῷ φυγάδα. Διρκαίων ὑπὲρ. Δίρκη κρήνη, καὶ ποταμὸς Θηβῶν.

Χο. ἀκτὶς ἀελίοιο, τὸ κάλ-
λιστον ἑπταπύλῳ φανὲν
Θήβᾳ τῶν προτέρων φάος,
ἐφάνθης ποτ' ὦ χρυσέας
ἀμέρας βλέφαρον,
Διρκαίων ὑπὲρ
ῥεέθρων μολοῦσα
τὸν λεύκασπιν ἀργόθεν
φῶτα βάντα πανσαγίᾳ
φυγάδα πρόδρομον ὀξυτόρῳ
κινήσασα χαλινῷ.
ὃν ἐφ' ἁμετέρᾳ γᾷ Πολυνείκης
ἀρθεὶς νεικέων ἐξ ἀμφιλόγων
ὀξέα κλάζων αἰετὸς εἰς γᾶν
ὣς, ὑπερέπτα,
λευκῆς χιόνος πτέρυγι στεγανὸς
πολλῶν μεθ' ὅπλων,
ξύν θ' ἱπποκόμοις κορύθεσι.
στὰς δ' ὑπὲρ μελάθρων φονί-
αισιν ἀμφιχανὼν κύκλῳ
λόγχαις ἑπτάπυλον στόμα
ἔβα, πρίν ποθ' ἁμετέρων
αἱμάτων γένυσιν
πλησθῆναι καὶ
στεφάνωμα πύργων
πευκάενθ' Ἥφαιστον ἑλεῖν.
τοῖος ἀμφὶ νῶτ' ἐτάθη
πάταγος Ἄρεος ἀντιπάλῳ,

Λεύκασπιν. καὶ εὐριπίδης, λεύκασπιν εἰσορῶμεν ἀργείων στρατόν. Πανσαγίᾳ. σὺν πανοπλίᾳ. ἄρρεν δὲ τὸν ἄδραστόν φησιν, ἢ ἐφ' ἑνὸς τὸ πλῆθος δηλοῖ. Πρόδρομον. ὑπὲρ τὸ δέον δραμόντα διὰ τὴν φυγήν. Κινήσασα χαλινῷ. οἷον παρασκευάσασα τῶν χαλινῶν μετὰ σπουδῆς ἐφάπτεσθαι διὰ τὴν ὀξυτέραν φυγήν. Ον ἐφ' ἡμετέρᾳ γᾷ. ὅν τινα στρατὸν ἀργείων ἐξ ἀμφιλόγων νεικέων ἀρθεὶς, ἤγαγεν ὁ πολυνείκης. οἷον ἀμφιλογίᾳ χρησάμενος πρὸς τὸν ἀδελφόν. διὰ βραχέων δὲ εἶπεν αὐτὸ, ὡς γνωρίμου οὔσης τῆς ὑποθέσεως. Αρθεὶς νεικέων. ἐπαρθεὶς εἰς θυμὸν καὶ παροξυνθείς. Αμφιλόγων. ἢ τῶν ἀμφισβητησίμων, ἢ τῶν ἀμφιβολίας ἐμποιούντων. Αἰετὸς εἰς γᾶν ὡς. τὸ ἑξῆς, ὡς αἰετός. Λευκῆς χιόνος πτέρυγι. ὡς ἐκ χιόνος οὔσῃ πτέρυγι. ἀντὶ τοῦ λευκοτάτῃ. Στεγανός. ἐστεγασμένος λευκοῖς ὅπλοις. ἀλληγορικῶς δὲ τοῦτό φησιν, ὡς ἐπὶ ἀετοῦ. δηλοῖ δὲ ὅτι λευκάσπις ἦν ὁ τῶν ἀργείων στρατός. λείπει δὲ τὸ ὡς. ἵν' ᾖ, ὡς χιόνος. τὸ δὲ πτέρυγι, μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ὅπλων ἔλαβε. Στὰς δ' ὑπὲρ μελάθρων. ὡς ἀετὸς ὁ πολυνείκης κυκλώσας τὰς θήβας, ταῖς τῶν φόνων ἐρώσαις λόγχαις ἀμφιχανὼν ἔβα. ἐνέμεινε δὲ τῇ μεταφορᾷ. Εβα. ἀντὶ τοῦ ἡττήθη. Αἱμάτων γένυσι, παρήλλαξε τὸ ὄνομα τὰ χείλη τοῦ ἀετοῦ

γένυι εἰπών. Πευκάενθ' ἥφαιστον ἑλεῖν. τὸν ἐκ τῆς πεύκης ἐγειρόμενον. ἢ τὸν πικρὸν πῦρ τῶν πεύκων. ΔΥΣΧΕΙΡΩΜΑ δράκοντι. ἐπιγονὴ ὁ δράκων, ὁ ἐξ ἄρεως

δυσχείρωμα δράκοντι.
» Ζεὺς γὰρ μεγάλης γλώσσης κόμπους
» Ὑπερεχθαίρει. καί σφας ἐσιδὼν
» Πολλῷ ῥεύματι προσνισσομένους
» Χρυσοῦ, καναχῆς ὑπεροπλίαις,
» Παλτῷ ῥιπτεῖ πυρί. βαλβίδων
ἐπ' ἄκρων ἤδη
νίκην ὁρμῶντ' ἀλαλάξαι.
ἀντίτυπα δ' ἐπὶ γᾷ πέσε τανταλωθεὶς,
πυρφόρος, ὃς τότε μαινομένᾳ ξὺν ὁρμᾷ
βακχεύων ἐπέπνει
ῥιπαῖς ἐχθίστων ἀνέμων.

καὶ τιλφώσσης ἐριννύος. ἀπὸ δὲ τοῦ δράκοντος τοὺς θηβαίους δηλοῖ, ἐπεὶ δρακοντογενεῖς εἰσιν. ὁ δὲ λόγος. τοιοῦτος. πάταγος ἄρεως, περὶ τὰ νῶτα τοῦ ἀργείου ἐτάθη. τουτέστι δραπετεύειν, καὶ νῶτα αὐτὸν διδόναι πεποίηκεν ὑπὸ τοῦ ἀντιπάλου δράκοντος. ὃς ἐποίησεν αὐτὸν τὸν δράκοντα δυσχερὲς χειρωθῆναι. πολέμιον δὲ ζῷον ἐστὶν ὁ δράκων πρὸς τὸν ἀετὸν, ὥς φησι νίκανδρος. τῷ δὲ ἀντιπάλῳ δράκοντι, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ ἀντιπάλου δράκοντος, ὡς ἀχιλλῆϊ δαμασθείς. ἢ οὕτως, τῷ ἀντιπάλῳ δράκοντι τοσαύτῃ μάχῃ συνεστάθη. ἢ ἐποίησεν αὐτὸν μὴ δύνασθαι ἡμᾶς χειρώσασθαι. ἵνα δράκοντα λέγῃ τὸν τῶν ἀργείων στρατὸν, ὡς θανατηφόρον. ἢ τὸν πολυνείκη, ὡς αὐτὸν θηβαῖον ὄντα. Ζεὺς γὰρ μεγάλης γλώσσης. τοῦτο κοινὸν, ὡς πάντων τῶν ἑλλήνων μεγαλαυχούντων, ἢ ἰδίᾳ κατὰ καπανέως. τὰ γὰρ ἑξῆς εἰς αὐτὸν μόνον τείνει. καί σφας εἰσιδών. καὶ τὴν τοῦ χρυσοῦ φαντασίαν ὑπερβεβηκότας τῇ ἰδίᾳ ὑπεροψίᾳ. ὑπερήφανον γάρ τι ὁ χρυσός. οἱ δέ φασι λείπειν τὴν μετά. ἵν' ᾖ οὕτως, ἰδὼν αὐτοὺς προσνισσομένους μετὰ χρυσοῦ. καὶ καναχῆς. ὑπεροψίας, οὐκ ἠνέσχετο, ἀλλ' ἐνεμέσησε τῷ κόμπῳ αὐτῶν. ἀεὶ γὰρ τοὺς κόμπους τῆς μεγάλης γλώσσης ὑπερεχθαίρει. Παλτῷ ῥιπτεῖ πυρί. τῷ κεραυνῷ τῷ ἄνωθεν παλθέντι. Βαλβίδων. μεταφορικῶς εἴρηται ἀπὸ τῶν δρομέων. ἀντὶ τῶν κρηπίδων τοῦ τείχους. Αλαλάξαι. παιωνίσαι. ἀλάλαγμα δέ ἐστιν ἐπινίκιος ᾠδή. Ἀντίτυπα δ' ἐπὶ γᾷ πέσε. εἰς ἀντίτυπον δέ φησι πτῶμα ἔπεσε, διατιναχθεὶς ἄνωθεν κάτω, οὐχὶ πλάγιος. τὸ δὲ ἀντίτυπος, οὐκ ἀπὸ τοῦ τύπου, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ τύψαι συντέθειται. αὐτὸς μὲν γὰρ τὴν ἄνω φορὰν ἐδίωκεν. ὁ δὲ κεραυνὸς τὴν κάτω. ὅτι δὲ τανταλωθεὶς σημαίνει τὸ διασεισθεὶς, μαρτυρεῖ καὶ ἀνακρέων. Μελαμφύλλῳ δάφνᾳ χλωρᾷ τ' ἐλαίᾳ τανταλίζει. Αλλως. ἄνωθεν τυπεὶς ὑπὸ τοῦ κεραυνοῦ, κάτωθεν δὲ ὑπὸ τῆς γῆς, ὑπὸ τὸν κεραυνὸν γενόμενος, ὅτι τῷ ταντάλῳ ἠσίπυλος ἐπεκατεστράφη. Πυρφόρος. πῦρ φέρων ἐν αὐτῷ. ὁ πῦρ τοῖς τείχεσι προσάγων. ἢ πεπυρακτωμένος ὑπὸ τοῦ κεραυνοῦ. Μαινομένᾳ ξὺν ὁρμᾷ. ὡς ἐπὶ τυφῶνος, καὶ καταιγιδώδους πνεύματος, ἐπέπνει τὴν πόλιν ῥιπαῖς ἀνέμων. Βακχεύων. ἐνθουσιῶν, καὶ μέγα φυσῶν. καὶ πνέων ὀργήν. ὡς τὸ Μενάνδρου, Ἀλλὰ τὸ

ΕΙΧΕ Δ' ἄλλα. τὸ εἶχεν, οὐκ ἐπὶ τοῦ καπανέως, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἄρεως. ὅτι ἄρης βοηθῶν ἡμῖν, πανταχοῦ τροπὰς ἐποίει τῶν πολεμίων. τοῦτο δέ φησιν, ὡσεὶ ἔλεγεν. οὐδεὶς τότε ἀπήλλακτο ταραχῆς, ἀλλὰ πανταχοῦ ὁμοίως ἐξέφλεγεν ὁ πόλεμος. Δεξιόσειρος. κατὰ τὸ δεξιὸν φερόμενος κέρας. ἡ δὲ μεταφορὰ, ἀπὸ τῶν ἵππων τῶν ἐν τοῖς ἅρμασι παρασειρόντων. ὅ ἐστι, δεξιὸς ἄρης ἡμῖν γενόμενος ὁ κεραυνὸς, καὶ ἀπαθὸς ἡμῖν φανείς. ἐὰν δὲ ἡ δεξιόχειρος, ἀντὶ τοῦ γενναῖος καὶ περιδέξιος. Ἄλλως. δεξιόσειρος ὁ γενναῖος. οἱ γὰρ ἰσχυροὶ ἵπποι, εἰς τὴν δεξιὰν σειρὰν ζεύγνυνται τοῦ ἅρματος. Ζηνὶ τροπαίῳ πάγχαλκα τέλη. ὅ ἐστι τὰ ὅπλα ἀπέβαλον. Πλὴν τοῖν στυγεροῖν. στυγερῶν φησὶ τῶν ἀτυχῶν. οἱ γὰρ τούτοι διὰ τὸ ἀεὶ στυγνοὶ καθεστήκασιν. οὗτοι δέ φησιν ἀλληλοκτονηθέντες, οὐδὲ ἔκριναν τὴν νίκην. ὥστε τοῦ ἡττηθέντος ἀνατεθῆναι τὰ ὅπλα. Καθ' αὑτοῖν. ἀντὶ τοῦ κατ' ἀλλήλων.

Δικρατεῖς λόγχας. ἀμφοτέρωθεν ἠκονημένας. ἢ ὅτι ἀλλήλους ἀπέκτειναν. καὶ ἡ ἑκατέρου λόγχη οὐκ εἰς κενὸν ἀπεπέμφθη, ἀλλ' ἐκράτησε τοῦ ἑτέρου. Ἁ μεγαλώνυμος. ἡ μεγάλην περιποιοῦσα δόξαν. Ἀντιχαρεῖσα θήβᾳ. ἀντὶ τοῦ ἴσον αὐτῇ χαρεῖσα ὡς ἀντίθεος. θέλει δὲ εἰπεῖν, ὅτι ὅσον ἐφίλει τὴν νίκην, καὶ ἡ νίκη αὐτὴν ἀντεφίλησε. πρὸς χαίρουσαν γὰρ αὐτὴν, καὶ αὐτὴ χαρεῖσα ἦλθεν. ἢ ἀντὶ τῶν κακῶν χαρεῖσα. Ἐκ μὲν δὴ πολέμων. πάνυ πιθανῶς τὰ τῆς εὐχῆς. ἀπομνησθέντες γὰρ δυσχερῶν, πάλιν ἐπὶ τὰ κατ' ἀρχὰς εὔφημα τρέπονται. Θήβας δ' ἐλελίζων. ἐξάρχοι δὲ ὁ διόνυσος ὁ τὰς θήβας ἐλελίζων. καὶ κινῶν ταῖς βακχείαις. Ἄλλως. Ὁ θήβας δ' ἐλελίχθων βακχεῖος. ὁ κινησίχθων. ἐλελίχθονα δὲ τὸν διόνυσόν φησι, διὰ τὰς ἐν ταῖς βακχείαις κινήσεις. ἢ τὸν τὴν γῆν σείοντα καὶ ἀναβακχεύοντα ταῖς χορείαις. ὁ δὲ νοῦς. ὁ θήβας βακχεῖος. ὁ θηβαγενὴς διόνυσος. ὁ τῆς θήβης πολίτης. ὁ ἐλελίχθων ἄρχοι τῆς χορείας. Ἀλλ' ὅδε γὰρ δὴ βασιλεὺς χώρας. ἄριστα καὶ μεγαλοφόνως διεσκεύασται αὐτῷ ὁ χορός. ἕτερος γὰρ ἂν ταῦτα πρῶτον εἰσήγαγεν ὅτι ἡμεῖς συνήχθημεν ὑπὸ κρέοντος. χάριεν δὲ τὸ πρῶτον μὲν εὐχὴν αὐτοὺς ποιήσασθαι. ἑξῆς

εἶχε δ' ἄλλα.
τὰ μὲν ἄλλα, τὰ δ' ἐπ' ἄλλοις
ἐπενώμα στυφελίζων
μέγας Ἄρης δεξιόσειρος.
ἑπτὰ λοχαγοὶ γὰρ ἐφ' ἑπτὰ πύλαις
ταχθέντες ἴσοι πρὸς ἴσους, ἔλιπον
Ζηνὶ τροπαίῳ πάγχαλκα τέλη,
πλὴν τοῖν στυγεροῖν, ὣ πατρὸς ἑνὸς
μητρός τε μιᾶς φύντε, καθ' αὑτοῖν
δικρατεῖς λόγχας στήσαντ' ἔχετον
κοινοῦ θανάτου μέρος ἄμφω.
ἀλλὰ γὰρ ἁ μεγαλώνυμος ἦλθε νίκα,
τᾷ πολυαρμάτῳ ἀντιχαρεῖσα Θήβᾳ.
ἐκ μὲν δὴ πολέμων
τῶν νῦν, θέσθε λησμοσύναν.
θεῶν δὲ ναοὺς χοροῖς παννυχίοις πάντας ἐπέλθωμεν. ὁ Θήβας δ'
ἐλελίζων βακχεῖος ἄρχοι.
ἀλλ' ὅδε γὰρ δὴ βασιλεὺς χώρας

δὲ δηλῶσαι ὑπό τινος συνηθεσοίθηκεν. παρατήρει δὲ ὅτι πάντη ἔμελλε δια-γίνεται, δηλῶν ἡμῖν τὰ πράγματα ὁ ποιητής, ὥστε ἐπαίρεσθαι μὲν αὐτά. καὶ παρακεῖσθαι ἑτέροις προσώποις· πάντα δὲ δηλοῦσθαι. καὶ τὸ τοῦ βασιλέως ὄνομα εὐθὺς παρατήρει. κρέων ὁ μενοικέως καὶ τὸ νεοχμὸς δὲ οὐκ ἔστιν ἀργόν. Νεοχμός. νέος. νεωστὶ καταστα θεὶς εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ τυραννίδα. τὸ δὲ ἑξῆς, ἀλλ' ἰδοὺ γὰρ κρέων ὁ νεωστὶ καινὸς βασιλεὺς τῆς χώρας γενόμενος, τῇ προσφάτῳ παρὰ θεῶν αὐτῷ δε-

Κρέων ὁ Μενοικέως, νεοχμὸς
νεαραῖσι θεῶν ἐπὶ συντυχίαις
χωρεῖ, τίνα δὴ μῆτιν ἐρέσσων.
ὅτι σύγκλητον τήνδε γερόντων
προὔθετο λέσχην,
κοινῷ κηρύγματι πέμψας.
Κρέ. Ἄνδρες, τὰ μὲν δὴ πόλεος, ἀσφαλῶς θεοὶ
πολλῷ σάλῳ σείσαντες, ὤρθωσαν πάλιν.
ὑμᾶς δ' ἐγὼ πομποῖσιν ἐκ πάντων δίχα,
ἔστειλ' ἱκέσθαι. τοῦτο μὲν, τὰ Λαΐου
σέβοντας εἰδὼς εὖ θρόνων ἀεὶ κράτη,
τοῦτ' αὖθις, ἡνίκ' Οἰδίπους ὤρθου πόλιν,
κἀπεὶ διώλετ', ἀμφὶ τοὺς κείνων ἔτι
παῖδας, μένοντας ἐμπέδοις φρονήμασιν.
ὅτ' οὖν ἐκεῖνοι πρὸς διπλῆς μοίρας, μίαν
καθ' ἡμέραν ὤλοντο, παίσαντές τε, καὶ
πληγέντες αὐτόχειρι σὺν μιάσματι,
ἐγὼ κράτη δὴ πάντα καὶ θρόνους ἔχω
γένους κατ' ἀγχιστεῖα τῶν ὀλωλότων.
„ Ἀμήχανον δὲ παντὸς ἀνδρὸς ἐκμαθεῖν
„ ψυχήν τε, καὶ φρόνημα, καὶ γνώμην, πρὶν ἂν
„ Ἀρχαῖς τε καὶ νόμοισιν ἐντριβὴς φανῇ.
„ ἐμοὶ γὰρ ὅστις πᾶσαν εὐθύνων πόλιν,

δομένῃ εὐτυχίᾳ, ὥσπερ κατορ-θώσας. Συντυχίαις. συναντήσεσι. Τίνα δὴ μῆτιν ἐρέσσων. ἐν ἑαυτῷ κινῶν, καὶ μεριμνῶν, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐρεσσόντων. Σύγκλητον λέσχην. τὴν συγκληθεῖσαν ἐξαίφνης ὁμιλίαν. ἐπειδὴ ἤδη μεταπεμψάμενος τοὺς ἐντίμους, εἰς ἐκκλησίαν συνήγαγε. Προὔθετο λέσχην. ὁμιλίαν συνεκρότησε. Πέμψας. μεταστειλάμενος. Πολλῷ σάλῳ. τροπικῶς, ὡς ἐπὶ νεώς. Ὑμᾶς δ' ἐγὼ πομποῖσιν. διὰ τῶν πομπῶν ὑμᾶς μετεκαλεσάμην χωρὶς ἁπάντων, ἐξαιρέτως πρὸς ὑμᾶς μόνον ἀποσταλμένων. ὁ δὲ λόγος, ἔστι μὲν καὶ σημαντικὸς τοῦ πράγματος. ἔστι δὲ καὶ τεχνικός. ἐγκωμιάζει γὰρ πρῶτον αὐτούς. ἀναγκαῖον δὲ τῷ παριόντι πρῶτον ἐπὶ πολιτικὴν ἀρχήν, εὔνους ἑαυτῷ καταστῆσαι τοὺς ὑπηκόους. μετεπεμψάμην δέ φησιν ὑμᾶς, εἰδὼς ὅτι ἄνωθεν πρὸς λάϊον καὶ οἰδίποδα εὐνοϊκῶς εἴχετε. ὡς δὴ τοῦ καὶ πρὸς αὐτὸν τοιούτων φανησομένων. δηλοῖ δὲ διὰ τούτων, καὶ τὴν ἡλικίαν τῶν κατὰ χορὸν γερόντων. ὡς ἔτι ἄνωθεν ἀπὸ λαΐου ὄντων ἐν πολιτείᾳ. Κατ' ἀγχιστεῖα. οὐδετέρως κατ' οἰκειότητα. κατὰ συγγένειαν. Ἀμήχανον δέ. οἱ μὲν χίλωνι τιθέασι τὴν γνώμην. οἱ δὲ βίαντι, ὅτι ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσιν.

Μ ἢ τῶν ἀρίστων. δέον τῶν ἀρίστων βουλευμάτων ἀπέχεσθαι. καὶ παρέχῃ τι ἀρέσεσθαι ἐν αὐτοῖς, μὴ ἀπολείπων ἴα. Νῦν τε καὶ πάλαι. καὶ πρὶν ἄρξω, καὶ νῦν ὅτε ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἐλήλυθα. Οὔ τ' ἂν φίλον πότ'. οὐκ ἂν κτησαίμι φίλον τῆς ἐμῆς πόλεως δυσμενῆ. τοῦτο δὲ εἰς Πολυνείκη συντείνει. Ἡδ' ἐστὶν ἡ σώζουσα. ἡ πόλις δηλονότι. Πλέοντες ὀρθῆς. πορευόμενοι. ἡ δὲ μεταφορὰ, ἀπὸ τῶν νεῶν. Καὶ νῦν ἀδελφά. ἴσα. ὅμοια. μέλλων δὲ τοῦ ἀπεχθοῦς κηρύγματος λέγειν, μακροτέρῳ χρῆται τῷ λόγῳ. καὶ πρῶτον μὲν ἐγκωμιάζει τὸν Ἐτεοκλέα. ὕστερον δὲ ἐλέγχει τὸν Πολυνείκη, καὶ δείκνυσιν αὐτὸν μίσους ἄξιον, καὶ τῆς τιμωρίας. Αἵματος κοινοῦ. ἀντὶ τοῦ ἐμφυλίου. ἢ τοῦ ἀδελφικοῦ αἵματος. προξενητικὰ δὲ λίαν ταῦτα τοῦ ἀκούοντ(ος). Ἐδεστόν. βρωτόν.

Τ ὸν τῇ δὲ δύσνουν. λείπει τό, μὴ θάπτειν. Νόμῳ δὲ χρῆσθαι παντί που. ἔνεστί σοι. ἀντὶ τοῦ ἔξεστί σοι ὅπως θέλεις νομοθετεῖν.

Ω ς ἂν σκοποὶ νῦν. σκοποὶ φύλακες. ἀντὶ τοῦ μελέτω ὑμῖν ἡ φυλακὴ τῶν εἰρημένων. Νεωτέρῳ τῳ τοῦτο βαστάζειν. τοῦτο τὸ φορτίον. τὸ δὲ πρόθες, ἀντὶ τοῦ πρόσθες. χρῶνται γὰρ τῇ προ, ἀντὶ τῆς πρός.

„ Μὴ τῶν ἀρίστων ἅπτηται βουλευμάτων,
„ Ἀλλ' ἐκ φόβου του γλῶσσαν ἐγκλείσας ἔχει,
„ Κάκιστος εἶναι νῦν τε καὶ πάλαι δοκεῖ.
„ Καὶ μείζον' ὅστις ἀντὶ τῆς αὑτοῦ πάτρας
„ Φίλον νομίζει, τοῦτον οὐδαμοῦ λέγω.
ἐγὼ γὰρ (ἴστω Ζεὺς ὁ πάνθ' ὁρῶν ἀεὶ)
οὔτ' ἂν σιωπήσαιμι τὴν ἄτην ὁρῶν
στείχουσαν ἀστοῖς ἀντὶ τῆς σωτηρίας,
οὔτ' ἂν φίλον πότ' ἄνδρα δυσμενῆ χθονὸς
θείμην ἐμαυτῷ. τοῦτο γινώσκων, ὅτι
ἥδ' ἐστὶν ἡ σώζουσα. καὶ ταύτης ἔπι
πλέοντες ὀρθῆς, τοὺς φίλους ποιούμεθα.
τοιοῖσδ' ἐγὼ νόμοισι τήνδ' αὔξω πόλιν.
καὶ νῦν ἀδελφὰ τῶνδε κηρύξας ἔχω
ἀστοῖσι, παίδων τῶν ἀπ' Οἰδίπου πέρι.
Ἐτεοκλέα μὲν, ὃς πόλεως ὑπερμαχῶν
ὄλωλε τῆσδε, πάντ' ἀριστεύσας δορὶ,
τάφῳ τε κρύψαι, καὶ τὰ πάντ' ἀφαγνίσαι,
ἃ τοῖς ἀρίστοις ἔρχεται κάτω νεκροῖς.
τὸν δ' αὖ ξύναιμον τοῦδε, Πολυνείκην λέγω,
ὃς γῆν πατρῴαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς,
φυγὰς, κατελθὼν, ἠθέλησε μὲν πυρὶ
πρῆσαι κατάκρας. ἠθέλησε δ' αἵματος
κοινοῦ πάσασθαι. τοὺς δὲ, δουλώσας ἄγειν,
τοῦτον πόλει τῇδ' ἐκκεκηρῦχθαι, τάφῳ
μήτε κτερίζειν, μήτε κωκῦσαί τινα.
ἐᾶν δ' ἄθαπτον, καὶ πρὸς οἰωνῶν δέμας
καὶ πρὸς κυνῶν ἐδεστὸν αἰκισθέντ' ἰδεῖν.
τοιόνδ' ἐμὸν φρόνημα. κοὔποτ' ἔκ γ' ἐμοῦ
τιμὴν προέξουσ' οἱ κακοὶ, τῶν ἐνδίκων.
ἀλλ' ὅς τις εὔνους τῇδε τῇ πόλει, θανὼν,
καὶ ζῶν, ὁμοίως ἔκ γ' ἐμοῦ τιμήσεται.
ΧΟ. Σοὶ ταῦτ' ἀρέσκει, παῖ Μενοικέως Κρέον,
τὸν τῇδε δύσνουν, καὶ τὸν εὐμενῆ πόλει.
νόμῳ δὲ χρῆσθαι παντί πού γ' ἔνεστί σοι,
καὶ τῶν θανόντων, χὠπόσοι ζῶμεν, πέρι.

Τὸ μὴ 'πιχωρεῖν τοῖς ἀπιστοῦσι τάδε. λείπει ἡ διά. διὰ τὸ μὴ ἐπιτρέπειν, μηδὲ συγχωρεῖν τοῖς ἀπειθοῦσιν. ἔλεγον δὲ τὴν πειθώ, πίστιν. Καὶ μὴν ὁ μισθὸς οὗτος. ὁ θάνατος δηλονότι. Ἄνδρας τὸ κέρδος. ἕνεκα κέρδους, καὶ τοῦ θανάτου ἔνιοι καταπεφρονήκασι. ἴσον, ὑπ' ἐλπίδων τοῦ διαφυγεῖν. καὶ τοῖς ἐπικινδύνοις ἔργοις ἐπιχειροῦσιν. οὐ γὰρ προσεδόκα τινὰ τῶν οἰκείων τοῦτο ποιήσειν. θήλειαι γὰρ ἦσαν.

Ἐρῶ μὲν, οὐχ ὅπως τάχους ὕπο. οὐ τοῦτο λέγω, ὅτι μετὰ σπουδῆς ἀσθμαίνων πρὸς σὲ πεπόρευμαι. πολλάκις γὰρ ἐπιστὰς ἐλογισάμην, πότερον ἔλθω πρὸς σέ, ἢ μή. Ἐπιστάσεις. ἐνστάσεις. Ἀναστροφήν. ὑποστροφήν. Τάλας τί χωρεῖς. ταῦτα ἡ ψυχή μου παρῄνει. Οἷ μολών. ἀντὶ τοῦ ὅπου. Οὐκ ἀλγυνῇ. οὐ τιμωρηθήσῃ. Ἤνυτον σχολῇ βραδύς. γράφεται ταχύς. καίτοι ταχὺς ὤν, βραδέως ἤνυον τὴν ὁδόν. Κεἰ τὸ μηδὲν ἐξερῶ. καὶ εἰ μηδέν σοι περιττὸν λέξω. ἢ οὕτως. εἰ καὶ τὸ μηδέν σοι μέλλω λέγειν. ἔστι γὰρ ἐκ τοῦ εἰπεῖν, καὶ σιγῆσαι, οὐδὲν ἄλλο λείπεται, ἢ θανάτῳ με κολάζεσθαι. ἀκόλουθον δὲ καὶ τὸ ἑξῆς διανόημα. ἐλπίζω γὰρ ὅτι οὐδὲν ἄλλο πάθοιμι, ἢ τὸ μόρσιμον. ὥστε οὐδέν μοι χεῖρον ἀποβήσεται ἐκ τοῦ εἰπεῖν. Τῆς ἐλπίδος γὰρ ἔρχομαι. ὑπὸ γὰρ τῆς ἐλπίδος νενικημένος ἐλήλυθα. ἢ οὕτως. ἀντειλημμένος τῆς ἐλπίδος ἐλήλυθα. Κἀποφάργνυσαι κύκλῳ. κύκλῳ σαυτὸν ἀσφαλίζῃ, ἢ αὐτὴν τὴν πρᾶξιν.

κρέ. ὡς ἂν σκοποὶ νῦν ἦτε τῶν εἰρημένων.
χο. νεωτέρῳ τῳ τοῦτο βαστάζειν πρόθες.
κρέ. ἀλλ' εἴσ' ἕτοιμοι τοῦ νεκροῦ γ' ἐπίσκοποι.
χο. τί δῆτ' ἂν ἄλλῳ τοῦτ' ἐπεντέλλοις ἔτι;
κρέ. τὸ μὴ 'πιχωρεῖν τοῖς ἀπιστοῦσιν τάδε.
χο. Οὐκ ἔστιν οὕτω μῶρος, ὃς θανεῖν ἐρᾷ.
κρέ. καὶ μὴν ὁ μισθός γ' οὗτος. ἀλλ' ὑπ' ἐλπίδων,
„ Ἄνδρας τὸ κέρδος πολλάκις διώλεσεν.
ἀγ. ἄναξ, ἐρῶ μὲν οὐχ ὅπως τάχους ὕπο
δύσπνους ἱκάνω κοῦφον ἐξάρας πόδα.
πολλὰς γὰρ ἔσχον φροντίδων ἐπιστάσεις,
ὁδοῖς κυκλῶν ἐμαυτὸν εἰς ἀναστροφήν.
ψυχὴ γὰρ ηὔδα πολλά μοι μυθουμένη.
τάλας, τί χωρεῖς, οἷ μολὼν δώσεις δίκην;
τλῆμον, μένεις αὖ; κεἰ τάδ' εἴσεται Κρέων,
ἄλλου παρ' ἀνδρός. πῶς σὺ δῆτ' οὐκ ἀλγυνῇ;
τοιαῦθ' ἑλίσσων, ἤνυτον σχολῇ βραδύς,
χοὔτως ὁδὸς βραχεῖα, γίγνεται μακρά.
τέλος γε μέντοι δεῦρ' ἐνίκησεν μολεῖν
σοί. κεἰ τὸ μηδὲν ἐξερῶ, φράσω δ' ὅμως.
τῆς ἐλπίδος γὰρ ἔρχομαι δεδραγμένος
τὸ μὴ παθεῖν ἂν ἄλλο, πλὴν τὸ μόρσιμον.
κρέ. τί δ' ἐστὶν, ἀνθ' οὗ τήνδ' ἔχεις ἀθυμίαν;
ἀγ. φράσαι θέλω σοι πρῶτα τἀμαυτοῦ. τὸ γὰρ
πρᾶγμ' οὔτ' ἔδρασ', οὔτ' εἶδον ὅστις ἦν ὁ δρῶν.
οὐδ' ἂν δικαίως ἐς κακὸν πέσοιμί τι.
κρέ. εὖ γε στοχάζῃ, κἀποφάργνυσαι κύκλῳ
τὸ πρᾶγμα. δηλοῖς δ' ὥς τι σημαίνων νέον.
ἀγ. τὰ δεινὰ γάρ τοι προστίθησ' ὄκνον πολύν.

Οὔκουν ἐρεῖς ποτ'. τοῦ ἀγγέλου περιπλέκοντος τὸν λόγον, καὶ ἀναβαλλομένου σημῆναι τὸ πραχθέν, δυσθυμῶν ὁ Κρέων ἀκοῦσαι, διέλπιν αὐτὸν ποιεῖ, ὡς ὅτι οὐδὲν ποιήσει. οὐ γὰρ ἀπελθεῖν κελεύων εἶπεν, ἀλλά φησιν ὅτι δηλώσας τὸ πρᾶγμα, ἄπιθι ἀθῷος. δίδωσιν δὲ καὶ ἀνδράσι βασιλικοῖς τὸ ψεύσασθαι διὰ τὸ χρήσιμον. Διψίαν ξηράν. Κόνιν παλύνας. βαλών, ἢ λεπτύνας τὴν λεγομένην χυτὴν γῆν. Δικέλλης. πελέκεως, ἀξίνης. Στύφλος. σκληρά. Οὐδ' ἐπημαξευμένη. ἐσκαμμένη. Ἀρρώξ. μὴ ἐχηρμένη. Ἀλλ' ἄσημος οὑργάτης τις ἦν. ὁ ταῦτα ἐργασάμενος, ἄγνωστος ἦν. ἐκπλῆξαι δὲ αὐτὸν βούλεται, ὡς ὅτι ἐκ τινος τῶν κρειττόνων γέγονεν. Τυμβήρης μὲν οὔ. λεπτὴ δ' ἄγος. οὐ κατὰ βάθος ἦν τεθαμμένος, ἀλλ' ὡς ἔχει ἐπιβεβλημένη ἦν ἡ ἄμμος, ταῦτα δὲ ἐποίησεν ὁ θάψας νόμου χάριν. οἱ γὰρ νεκρὸν ὁρῶντες ἄταφον καὶ μὴ ἐναμησάμενοι κόνιν, ἐναγεῖς εἶναι ἐδόκουν. ὥσπερ τὸ τῆς ἀσεβείας τις ἔγκλημα φεύγων, λεπτὴν κόνιν ἐπιχέει τοῖς νεκροῖς, οὕτως ἦν καὶ ἐπάνω τοῦ Πολυνείκους. ἢ ταῦτα λέγει ἡ Ἀντιγόνη καθοσίων ἕνεκα πεποίηται. λόγος δὲ ὅτι Βουζύγης Ἀθήνησι κατηράσατο τοῖς περιορῶσιν ἄταφον σῶμα. Φύλαξ ἐλέγχων φύλακα. ἐπεὶ ἐκ διαδοχῆς αἱ φυλακαὶ γίγνονται, ἠρεύνων εἰς τὴν τίνος φυλακὴν ἐγεγόνει. Εἷς γάρ τις ἦν ἕκαστος. ἕκαστος μὲν γὰρ τὸν πλησίον ἐδόκει πεπραχέναι. ἀκριβῶς δὲ αὐτὸν κατελέγχειν οὐκ ἠδύνατο. Ἦμεν δ' ἕτοιμοι καὶ μύδρους. σίδηρον πεπυρακτωμένον. εἰώθασι γὰρ οἱ ὀμνύοντες ταῦτα ποιεῖν. μύδρους γὰρ αἴροντες ἐπηρῶντο μένειν τὰ ὅρκια, ἕως αὐτοὶ φανῶσι. καὶ ἔρριπτον αὐτοὺς εἰς θάλασσαν, ὅπως τὰ αἰώνια τὰ ὅρκια ὑπάρχῃ. ὡς καὶ Καλλίμαχος. Φωκαίων μέχρις κε μένῃ μέγας εἰν ἁλὶ μύδρος. καὶ τὸ πῦρ δὲ διαπορευόμενοι ὤμνυον. ἄλλως. ἕτοιμοι ἦμεν πάσας βασάνους ὑπομένειν πρὸς ἔλεγχον. εἰώθασι δὲ ὀμνύοντες καὶ πίστεις διδόντες, μύδρους βαστάζειν. καὶ πῦρ ὑπερβαίνειν. διὰ τὸ μὴ ἐνόχους τῷ ἁμαρτήματι, ὥσπερ καὶ ἐν τούτοις μὴ ἀλγεῖν.

κρέ. οὔκουν ἐρεῖς ποτ', εἶτ' ἀπαλλαχθεὶς ἄπει;
ἀγ. καὶ δὴ λέγω σοι. τὸν νεκρόν τις ἀρτίως
θάψας, βέβηκε. κἀπὶ χρωτὶ διψίαν
κόνιν παλύνας, κἀφαγιστεύσας ἃ χρή.
κρέ. τί φῄς; τίς ἀνδρῶν ἦν ὁ τολμήσας τάδε;
ἀγ. οὐκ οἶδ'. ἐκεῖ γὰρ οὔτε του γενῇδος ἦν
πλῆγμ', οὐ δικέλλης ἐκβολή. στύφλος δὲ γῆ
καὶ χέρσος ἀρρώξ, οὐδ' ἐπημαξευμένη
τροχοῖσιν. ἀλλ' ἄσημος οὑργάτης τις ἦν.
ὅπως δ' ὁ πρῶτος ἡμὶν ἡμεροσκόπος
δείκνυσι, πᾶσι θαῦμα δυσχερὲς παρῆν.
οὐδὲν γὰρ ἠφάνιστο. τυμβήρης μὲν οὔ.
λεπτὴ δ' ἄγος φεύγοντος ὣς, ἐπῆν κόνις.
σημεῖα δ' οὔτε θηρὸς, οὔτε του κυνῶν
ἐλθόντος, οὐ σπάσαντος ἐξεφαίνετο.
λόγοι δ' ἐν ἀλλήλοισιν ἐρρόθουν κακοί,
φύλαξ ἐλέγχων φύλακα, κἂν ἐγίγνετο
πληγὴ τελευτῶσ'. οὐδ' ὁ κωλύσων παρῆν.
εἷς γάρ τις ἦν ἕκαστος οὑξειργασμένος.
κοὐδεὶς ἐναργής, ἀλλ' ἔφευγε τὸ μὴ εἰδέναι.

ἦμεν δ' ἕτοιμοι καὶ μύδρους αἴρειν χεροῖν,
καὶ πῦρ διέρπειν, καὶ θεοὺς ὁρκωμοτεῖν,
τὸ μήτε δρᾶσαι, μήτε τῳ ξυνειδέναι
τὸ πρᾶγμα βουλεύσαντι, μήτ' εἰργασμένῳ.
τέλος δ' ὅτ' οὐδὲν ἦν ἐρευνῶσι πλέον,
λέγει τις εἷς, ὃς πάντας ἐς πέδον κάρα
νεῦσαι φόβῳ προὔτρεψεν. οὐ γὰρ εἴχομεν
οὔτ' ἀντιφωνεῖν, οὔθ' ὅπως δρῶντες καλῶς
πράξαιμεν. ἦν δ' ὁ μῦθος, ὡς ἀνοιστέον
σοὶ τοὔργον εἴη τοῦτο, κοὐχὶ κρυπτέον.
καὶ ταῦτ' ἐνίκα. κἀμὲ τὸν δυσδαίμονα
πάλος καθαιρεῖ τοῦτο τἀγαθὸν λαβεῖν.
πάρειμι δ' ἄκων οὐχ ἑκοῦσιν, οἶδ' ὅτι.
„ Στέργει γὰρ οὐδεὶς ἄγγελον κακῶν ἐπῶν.
ἄναξ, ἐμοί τοι μή τι καὶ θεήλατον
τοὔργον τόδ' ἡ ξύννοια βουλεύει πάλαι.
κρέ. παῦσαι, πρὶν ὀργῆς κἀμὲ μεστῶσαι λέγων,
μὴ 'φευρεθῇς ἄνους τε καὶ γέρων ἅμα.
λέγεις γὰρ οὐκ ἀνεκτὰ, δαίμονας λέγων
πρόνοιαν ἴσχειν τοῦδε τοῦ νεκροῦ πέρι.
πότερον ὑπερτιμῶντες ὡς εὐεργέτην
ἔκρυπτον αὐτὸν, ὅστις ἀμφικίονας
ναοὺς πυρώσων ἦλθε, κἀναθήματα,
καὶ γῆν ἐκείνων καὶ νόμους διασκεδῶν,
ἢ τοὺς κακοὺς τιμῶντας εἰσορᾷς θεούς;
οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ ταῦτα καὶ πάλαι πόλεως
ἄνδρες μόλις φέροντες ἐρρόθουν ἐμοὶ
κρυφῇ κάρα σείοντες. οὐδ' ὑπὸ ζυγῷ
λόφον δικαίως εἶχον ὡς στέργειν ἐμέ.
ἐκ τῶνδε τούτους ἐξεπίσταμαι καλῶς
παρηγμένους μισθοῖσιν εἰργάσθαι τάδε.
„ Οὐδὲν γὰρ ἀνθρώποισιν οἷον ἄργυρος
„ Κακὸν νόμισμ' ἔβλαστε. τοῦτο καὶ πόλεις
„ Πορθεῖ. τόδ' ἄνδρας ἐξανίστησιν δόμων.
„ Τόδ' ἐκδιδάσκει, καὶ παραλλάσσει φρένας
„ Χρηστὰς πρὸς αἰσχρὰ πράγμαθ' ἵστασθαι βροτῶν.
„ Πανουργίας δ' ἔδειξεν ἀνθρώποις ἔχειν

Μύδρους. πεπυρακτωμένους σιδήρους. Τέλος δ' ὅτ' οὐδέν. τὸ ἑξῆς. ὅτε δὲ ἐρευνῶσιν ἡμῖν, οὐδὲν πλέον τέλος ἐφαίνετο. Πάλος καθαιρεῖ. ἀντὶ τοῦ καταλαμβάνει, ὥστε ἀπαγγεῖλαί σοι. ἐπειδὴ εἰς τὰ ἀγαθὰ κλήρους βάλλουσιν, ἐν ἤθει τοῦτό φησι. καὶ εὔκληροι γάρ τινες λέγονται. Ἡ σύννοια βουλεύει. πάλαι ἡ σύννοιά μοι βουλεύεται. καὶ οἴεται μὴ καὶ θεήλατόν ἐστι τὸ πρᾶγμα. Μεστῶσαι. πληρῶσαι. Ἄνους τε καὶ γέρων ἅμα. ἐναντίον γὰρ ἡ ἄνοια τῷ γήρᾳ. Ἀμφικίονας. τοὺς ἀμφοτέρωθεν ὑπὸ κιόνων βασταζομένους ναούς. Κρυφῇ κάρα σείοντες. οἷον μὴ πειθόμενοι τοῖς ἐμοῖς κηρύγμασι. μόνον δὲ ἐνένευόν μοι οὐχ οὕτω διακείμενοι.
E Ἐρρόθουν ἐμοί. ἠρέμα ψιθυρίζοντες, ὕβριζόν με. Λόφον δικαίως εἶχον. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὑποζυγίων τῶν μὴ βουλομένων ὑπὸ τὸν ζυγὸν εἶναι. ταῦτά φησιν ὑπ' ἐκείνων πράττεται, τῶν βουλομένων λάθρα καταλῦσαι τὴν ἡμετέραν ἀρχήν. Ἐκ τῶνδε τούτους ἐξεπίσταμαι. ἀπὸ τούτων φησὶ τῶν δυσαρεστούντων μου τοῖς κηρύγμασιν, οἱ φύλακες μισθὸν λαβόντες, ἔθαψαν τὸν νεκρόν. Παρηγμένους. ἠπατημένους. Μισθαρνοῦντες. μισθὸν λαβόντες.

Η νυκτ... αὐτὶ τοῦ ἐτιμωρήθησαν. Χρόνῳ πότ' ἐξέπραξαν αὐτὶ τοῦ φανερὲς ἔσονται τιμωρηθήσονται. Ἀλλ' εἴπερ ἴσχει Ζεύς. ὁ δέ ἐστιν, εἰ τιμῶ καὶ σέβω Δία, καὶ μὴ ἐπιορκῶ αὐτόν. Οὐχ ὑμῖν ἅδης μοῦνος ἀρκέσει. οὐκ ἀρκέσει ὑμᾶς τὸ ἅδῃ παραδοῦναι, ἀλλὰ τιμωρίαις κρεμασθέντας παραδοῦναι, βαρύτερον δὲ ζῶντα θανεῖν ὑμῖν ἀπὸ γάστρος... τὸ δὲ „ ὁμηρικόν, Οὔ οἱ ἔπειτα ἄρκιον ἔσσεται φυγέειν κύνας ἠδ' οἰωνούς. „ Τ ἥνδε δηλώσηθ' ὕβριν. ὁμολογήσητε ταύτην τὴν καταφρόνησιν. „ Ι ν' εἰδότες δὲ κέρδος ἔνθεν. ἵνα μαθόντες ὅθεν δεῖ κερδαίνειν, τὸ λοιπὸν ἐκεῖνα ἁρπάζητε. Εἰπεῖν δὲ δώσεις. ἐπιτρέψεις καὶ ἐμοὶ εἰπεῖν ἢ ἀπέλθω. Οὐκ οἶσθα καὶ νῦν. ἀπὸ θ... καὶ γὰρ νῦν λέγων ἀνιαρός μοι εἶ. Ρ υθμίζεις. σχηματίζεις. διατυποῖς. Ὁ δρῶν σ' ἀνιᾷ. συνετῶς ὑπὲρ τῶν ἀγγελθέντων ἀπολογεῖται, ὡς οὐκ ὢν αἴτιος. Ὡς λάλημα δῆλον. λάλημα τὸ περίτριμμα ... ρᾶς ὁ πανοῦργος. Οὔκουν τό γ' ἔργον. ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ποιεῖ φλυαρίας. Η δεινὸν ᾧ δοκεῖ. δεινὸν τὸ ὅτῳ δὲ ψευδῆ ὑπονοεῖν. οὐκ ἔστι τὴν δόξαν ἐκείνων μεταστρέψαι. Κόμψευε νῦν τὴν δόξαν. σεμνολόγει. τὴν δόκησιν περιλάλει. κομψοὺς γὰρ ἔλεγον οὓς νῦν ἡμεῖς περιττοὺς καὶ πολυλάλους φαμέν. Εἰ δὲ ταῦτα μή. τὸ ἑξῆς εἰ δὲ μὴ φανεῖτέ μοι τοὺς ταῦτα δρῶντας. Τὰ δειλὰ κέρδη. γράφεται τὰ δεινά. αὐτὶ τοῦ τὰ κακά. ἀπὸ τοῦ τοὺς δειλοὺς ... ἀχρείους. Τοῦτο γὰρ τύχη κρινεῖ. ἀπὸ ... ὧν ὁ θεράπων καθ' ἑαυτὸν ταῦτα λέγει φησιν. οὐ γὰρ δύναται ὑπὸ τοῦ κρέοντος ταῦτα λέγεσθαι. ὡς καὶ ἐν τοῖς κωμικοῖς.

„ Καὶ παντὸς ἔργου δυσσέβειαν εἰδέναι.
„ Ὅσοι δὲ μισθαρνοῦντες ἤνυσαν τάδε,
„ Χρόνῳ ποτ' ἐξέπραξαν ὡς δοῦναι δίκην.
ἀλλ' εἴπερ ἴσχει Ζεὺς ἔτ' ἐξ ἐμοῦ σέβας,
εὖ τοῦτ' ἐπίστασ' (ὅρκιος δέ σοι λέγω)
εἰ μὴ τὸν αὐτόχειρα τοῦδε τοῦ τάφου
εὑρόντες ἐκφανεῖτ' ἐς ὀφθαλμοὺς ἐμούς,
οὐχ ὑμῖν ἅδης μοῦνος ἀρκέσει, πρὶν ἂν
ζῶντες κρεμαστοὶ τήνδε δηλώσηθ' ὕβριν.
ἵν' εἰδότες δὲ κέρδος ἔνθεν οἰστέον,
τὸ λοιπὸν ἁρπάζητε, καὶ μάθηθ' ὅτι
„ Οὐκ ἐξ ἅπαντος δεῖ τὸ κερδαίνειν φιλεῖν.
„ Ἐκ τῶν γὰρ αἰσχρῶν λημμάτων τοὺς πλείονας
„ Ἀτωμένους ἴδοις ἂν, ἢ σεσωσμένους.
ἀγ. εἰπεῖν τι δώσεις, ἢ στραφεὶς οὕτως ἴω;
κρέ. οὐκ οἶσθα καὶ νῦν ὡς ἀνιαρῶς λέγεις;
ἀγ. ἐν τοῖσιν ὠσὶν, ἢ 'πὶ τῇ ψυχῇ δάκνει;
κρέ. τί δαὶ ῥυθμίζεις τὴν ἐμὴν λύπην, ὅπου;
ἀγ. ὁ δρῶν σ' ἀνιᾷ τὰς φρένας, τὰ δ' ὦτ' ἐγώ.
κρέ. οἴμ', ὡς λάλημα δῆλον ἐκπεφυκὸς εἶ.
ἀγ. οὔκουν τό γ' ἔργον τοῦτο ποιήσας ποτέ.
κρέ. καὶ ταῦτ' ἐπ' ἀργύρῳ γε τὴν ψυχὴν προδούς.
ἀγ. φεῦ. ἦ δεινὸν ᾧ δοκῇ γε, καὶ ψευδῆ δοκεῖν.
κρέ. κόμψευε νῦν τὴν δόξαν. εἰ δὲ ταῦτα μὴ
φανεῖτέ μοι τοὺς δρῶντας, ἐξερεῖθ' ὅτι
„ Τὰ δεινὰ κέρδη, πημονὰς ἐργάζεται.
ἀγ. ἀλλ' εὑρεθείη μὲν μάλιστ'. ἐὰν δέ τοι
ληφθῇ τε καὶ μή, τοῦτο γὰρ τύχη κρινεῖ,
οὐκ ἔσθ' ὅπως ὄψει σὺ δεῦρ' ἐλθόντα με.
καὶ νῦν γὰρ ἐκτὸς ἐλπίδος, γνώμης τ' ἐμῆς
σωθεὶς, ὀφείλω τοῖς θεοῖς πολλὴν χάριν.
χο. πολλὰ τὰ δεινά. κοὐδὲν ἀν-

Πολλὰ τὰ δεινά. ἐν σχήματι εἶπεν. ἀντὶ τοῦ πολλῶν ὄντων τῶν δεινῶν, οὐδέν ἐστιν ἀνθρώπου δεινότερον. Τοῦτο καὶ πολιοῦ πέραν. τοῦτο τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων. Περιβρυχίοισι. τοῖς ἠχώδεσιν. ἢ τοῖς καλύπτουσι τὴν ναῦν. τοῖς γὰρ ἐν τῇ αὐτῇ ὥρᾳ τοῦ ἔτους πλέουσι, μονονουχὶ τὰ κύματα φέρεται ἡ ναῦς, ἢ τοῖς κυματίζουσι τὴν ναῦν. τὸ μὲν γὰρ
,, καθόλου κεκρυμμένον ὑπὸ ὕδατος, ὑποβρύχιόν ἐστιν. ὅμηρος, Τὸν δ' ἄρ' ὑποβρύχα
,, θῆκε πολὺν χρόνον. τὸ δὲ ἕτερον περιβρύχιον καλεῖται. Θεῶν τε τὰν ὑπερτάταν.

,, θρώπου δεινότερον πέλει.
τοῦτο καὶ πολιοῦ πέραν
πόντου χειμερίῳ νότῳ
χωρεῖ περιβρυχίοισι
περῶν ὑπ' οἴδμασιν.
θεῶν τε τὰν ὑπερτάταν γᾶν
ἄφθιτον ἀκαμάταν
ἀποτρύεται, παλλομένων ἀρότρων
ἔτος εἰς ἔτος ἱππεί-
ῳ γένει πολεύων.
κουφονέων τε φῦλον ὀρ-
νίθων ἀμφιβαλὼν ἄγει,
καὶ θηρῶν ἀγρίων ἔθνη,
πόντου τ' εἰναλίαν φύσιν
σπείραισι δικτυοκλώστοις
περιφραδὴς ἀνήρ.
κρατεῖ δὲ μηχαναῖς ἀγραύλου
θηρὸς ὀρεσσιβάτα.
λασιαύχενά θ' ἵππον ἄξεται ἀμ-
φίλοφον ζυγὸν, οὔρει-
όν τ' ἀκμῆτα ταῦρον,

τοῦτο ὡς ἐν πανουργίᾳ οὐ δεῖ ἀκούειν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐπίνοιαν αὐτῶν. εἰ γάρ τις καταμάθοι πῶς ἐπενόησαν τὸ ἀροτριᾶν, ἢ σπείρειν, θαυμάσειεν. Αποτρύεται. γεωπονεῖ. ἢ ἀποσχίζει τὴν γῆν. καθόλου ἐν τῷ ἀροτριᾶν σχίζει καὶ δαμάζει τὴν γῆν. Παλλομένων. γράφεται ἰλλομένων καὶ περικυκλούντων τῶν ἀρότρων ἔτος ἐξ ἔτους. Ιππείῳ γένει πολεύων. ταῖς ἡμιόνοις.
,, Αἱ γάρ τε βοῶν προφερέστεραί εἰ-
,, σιν ἑλκέμεναι νειοῖο βαθείης πηκ-
,, τὸν ἄροτρον. τινὲς δὲ ἵπποις χρῶνται εἰς ἀροτριασμόν. Αμφιβαλὼν ἄγει. περιβαλὼν τοῖς δικτύοις ἀγρεύει. Εναλίαν φύσιν. τοὺς ἰχθύας. Σπείραισι δικτυοκλώστοις. τοῖς σχοινίοις τοῖς εἰς δίκτυον κεκλωσμένοις. οἳ συγκλείουσι τὰ δίκτυα. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ ἀμφιβαλὼν ἄγει. Κρατεῖ δὲ μηχαναῖς. καθολικὸν τοῦτό φησιν, ὅτι ἐν ζώοις ὁ ἄνθρωπός ἐστι πολυμή-
,, χανος, καὶ ἔντεχνος. καὶ θεόκριτος, Σοφόν τι χρῆμ' ἄνθρωπος. ἐπεὶ δὲ ἀνωτέρω εἶπεν ὅτι περιγίνεται πάντων τῶν ζώων ὁ ἄνθρωπος, ἐνταῦθα τὰς μηχανὰς προστέθηκεν αὐτῷ τῶν τιθασευομένων, οὐ γὰρ μόνον κρατῆσαι δυνατός, ἀλλὰ καὶ τιθασεῦσαι. Αμφίλοφον ζυγόν. ἀντὶ τοῦ περιβαλὼν αὐτῷ ζυγὸν, περὶ τὸν λόφον ὑπάγει. ἢ ἀμφίλοφον τὸν ἀμφιτράχηλον. τὸν ἀμφοτέρωθεν συνέχοντα τοὺς λόφους τῶν ὑποζυγίων. καὶ λείπει ἡ ὑπό. ὑπὸ ζυγὸν ἄγει. ἀμφίλοφον

Καὶ φθέγμα. τὴν ἀνθρωπίνην διάλεξιν καὶ ἀστυνόμους ὀργάς. τὴν περὶ τῶν μετεώ-

ρων φιλοσοφίαν. τὴν τῶν νόμων ἐμπειρίαν, δι' ὧν τὰ ἄστεα νέμονται. ὅ ἐστι διοικοῦνται. Δυσαύλων. δυσχερῆ τὸν ἐπαυλισμὸν ποιούντων. Αἴθρια. ψυχρά. Δύσομβρα φεύγειν βέλη. δυσπάθητός ἐστι τῶν οἰκοδομημάτων. Παντοπόρος. εἰς πάντα μηχανὰς ἐξευρίσκων. τὸ ἐπ' οὐδὲν ἄπορος τῶν μελλόντων. θανάτου μόνον οὐχ εὗρεν ἴαμα. Νόσων δ' ἀμηχάνων. ὡς ἰατρικὴν δίαιταν. γυμναστικήν. καὶ τὰ ὅμοια. ταῦτα δὲ οὐκ ἂν ἕτερον ζῶον μηχανήσαιτο. Συμπέφασται. ἐπινενόηκε. καὶ γινώσκει. Σοφόν τι τὸ μηχανόεν. τὸ μηχανόεν τῆς τέχνης σοφὸν ἔχων. ὅ ἐστι τὸ μηχανικὸν τῆς ἐπιτεχνήσεως σοφὸν ἔχων, ὡς οὐκ ἄν τις προσδοκήσειεν, οὐ μίαν ὁδὸν βαδίζει τὴν ἐπὶ τὰ ἀμείνω, ἀλλὰ ποτὲ μὲν ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ φέρεται. ποτὲ δὲ ἐπὶ τὰ χείρω. Νόμους παρείρων χθονός. ὁ πληρῶν τοὺς νόμους καὶ τὴν δικαιοσύνην, ὑψίπολις γίνεται. ὅ ἐστιν ἐν τῇ πόλει ὑψηλός. Ἄπολις, ὅτῳ τὸ μὴ καλόν. ἄπολις δὲ ἐκεῖνος καὶ ταπεινὸς τῇ πολιτείᾳ, ᾧ τινι μὴ τὸ καλὸν σύνεστι. καὶ ὅστις οὐ μετὰ τόλμης τὸ καλὸν ἐκπληροῖ. Ος τάδ' ἔρδει. ὃς τοιοῦτον ἐπιτετήδευκε βίον. Ες δαιμόνιον τέρας. ὁρῶντες ἑλκομένην τὴν Ἀντιγόνην ἐκπλήττονται, ὅτι γυνὴ ἦν ἡ ὑπερβᾶσα τὸ κήρυγμα. Ἀμφινοῶ. περιαυτὴ ἡ ἀμφί. Ἀπιστοῦσαν. μὴ πειθαρχοῦσαν. Προὔβη. ἐξέβη.

καὶ φθέγμα, καὶ ἀνεμόεν
φρόνημα, καὶ ἀστυνόμους
ὀργὰς ἐδιδάξατο, καὶ δυσαύλων
πάγων αἴθρια, καὶ
„ δύσομβρα φεύγειν βέλη. Παντοπόρος,
„ ἄπορος ἐπ' οὐδὲν ἔρχεται
„ τὸ μέλλον. ἅιδα μόνον
„ φεῦξιν οὐκ ἐπάξεται.
„ Νόσων δ' ἀμηχάνων φυγὰς
„ ξυμπέφρασται.
σοφόν τι τὸ μηχανόεν τέ-
χνας ὑπὲρ ἐλπίδ' ἔχων,
ποτὲ μὲν κακόν, ἄλλοτ' ἐπ' ἐσθλὸν ἕρπει.
νόμους παρείρων χθονός,
θεῶν τ' ἔνορκον δίκαν, ὑψίπολις,
ἄπολις, ὅτῳ τὸ μὴ καλὸν
ξύνεστι τόλμας χάριν.
μήτ' ἐμοὶ παρέστιος
γένοιτο, μήτ' ἴσον φρονῶν
ὃς τάδ' ἔρδει.
ἐς δαιμόνιον τέρας ἀμφινοῶ
τόδε, πῶς εἰδὼς ἀντιλογήσω
τήνδ' οὐκ εἶναι παῖδ' Ἀντιγόνην.
ὦ δύστηνος, καὶ δυστήνου
πατρὸς Οἰδιπόδα, τί ποτ', οὐ δή που
σέ γ' ἀπιστοῦσαν
τοῖς βασιλείοις ἄγουσι νόμοις
καὶ ἐν ἀφροσύνῃ καθελόντες;

ἀγ. ἥδ' ἔστ' ἐκείνη τοὔργον ἡ ξειργασμένη.
τήνδ' εἵλομεν θάπτουσαν. ἀλλὰ ποῦ Κρέων;
χο. ὅδ' ἐκ δόμων ἄψορρος εἰς δέον περᾷ.
κρ. τί δ' ἔστι; ποίᾳ ξύμμετρος προὔβην τύχῃ;

ΑΠΩΜΟΤΟΝ. ἀντὶ τοῦ ἀπηγορευμένον καὶ ἀπροσδόκητον. ἀντὶ τοῦ οὐκ ὀφείλει τις ἀπομόσασθαι περί τινος, ὅτι οὐκ ἂν αὐτὸ πράξειεν. ἡ γὰρ πρώτη δόκησις ἐκκρούεται ἀπὸ τῆς ἐπιγιγνομένης δόξης δευτέρας. ταῦτα δέ φησιν, ὅτι τοῦ κρέοντος ἀπειλήσαντος τότε ὤμοσε μηκέτι ἐμφανὴς ἔσεσθαι. νῦν δὲ εὑρὼν τὴν ἀντιγόνην, πάλιν ἐλήλυθε. Ψεύδει γὰρ ἡ 'πίνοια. ψευδῆ ποιεῖ. ἡ γὰρ ἐπίνοια, ὅ ἐστιν ἡ ἐπιοῦσα γνώμη, τὴν ἀπελπίσασαν γνώμην ψευδῆ ποιεῖ. Ἀλλ' ἡ γὰρ ἐκτὸς καὶ παρ' ἐλπίδα. ἡ ἀπροσδόκητος χαρά. οὐκ ἔοικεν εἰς τὸ μέγεθος τῇ ἄλλῃ ἡδονῇ. ὅ ἐστι πᾶσαν ἡδονὴν νικᾷ τὸ μέγεθος τῆς παρ' ἐλπίδα χαρᾶς. Καίπερ ὢν ἀπώμοτος. καίπερ ὀμωμοκὼς μὴ ἐλθεῖν. Κλῆρος ἐνθάδ' οὐκ ἐπάλλετο. ἄνω γὰρ εἶπεν ὅτι κληρωτὸς ἦλθε. Θοὔρμαιον. τὸ ἕρμαιον. τὸ κέρδος. Δίκαιός εἰμι τῶνδ' ἀπηλλάχθαι. ἀντὶ τοῦ μὴ ὑποπτεύεσθαι. Ὃν σὺ τὸν νεκρὸν ἀπεῖπας. τὸ ἑξῆς, τὸν νεκρὸν ὃν σὺ ἀπεῖπας θάπτειν. οὕτως δὲ χρῶνται οἱ παλαιοί, ὥστε δύο ἄρθρα προτακτικόν τε καὶ ὑποτακτικὸν κατὰ τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος παραλαμβάνειν. κρατῖνος. ὃν τὸν φιλοκλέης τὸν λόγον διέφθορεν. Καὶ πῶς ὁρᾶται. τίνι τρόπῳ αὐτὴν συνελάβετε καὶ κατελήφατε. Πᾶσαν κόνιν σήραντες. ἀποψήξαντες. Μυδῶντα σῶμα. μυδῶν. ἰχῶρα ἀποπέμπον. ρυτέσι, διαλελυμένον. καὶ δίυγρον τὸν ἀπὸ σήψεως ἰχῶρα ἀποστάζον. ὡς τὸ δάκρυσι μυδαλέον. Ὑπήνεμοι. ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τὸν ἄνεμον. οὐκ ἐναντίον τοῦ ἀνέμου. ἀλλ' ἐστραμμένοι ἀπὸ τοῦ νεκροῦ, ὅπως μὴ φέρῃ πρὸς ἡμᾶς τὴν ὀσμήν.
ἐπιρρόθοις. λοιδόροις. ὑβριστικοῖς.

ἀγ. ἄναξ, βροτοῖσιν οὐδέν ἐστ' ἀπώμοτον.
ψεύδει γὰρ ἡ 'πίνοια τὴν γνώμην. ἐπεὶ
σχολῇ ποθ' ἥξειν δεῦρ' ἂν ἐξηύχουν ἐγὼ
ταῖς σαῖς ἀπειλαῖς, αἷς ἐχειμάσθην τότε.
ἀλλ' ἡ γὰρ ἐκτὸς καὶ παρ' ἐλπίδας χαρά,
ἔοικεν ἄλλῃ μῆκος οὐδὲν ἡδονῇ,
ἥκω δι' ὅρκων, καίπερ ὢν ἀπώμοτος,
κόρην ἄγων τήνδ', ἣ καθηυρέθη τάφον
κοσμοῦσα. κλῆρος ἐνθάδ' οὐκ ἐπάλλετο.
ἀλλ' ἔστ' ἐμὸν θοὔρμαιον, οὐκ ἄλλου τόδε.
καὶ νῦν ἄναξ, τήνδ' αὐτὸς ὡς θέλεις λαβὼν,
καὶ κρῖνε, κἀξέλεγχ'. ἐγὼ δ' ἐλεύθερος
δίκαιός εἰμι τῶνδ' ἀπηλλάχθαι κακῶν.
κρέ. ἄγεις δὲ τήνδε, τῷ τρόπῳ; πόθεν λαβών;
ἀγ. αὕτη τὸν ἄνδρ' ἔθαπτε. πάντ' ἐπίστασο.
κρέ. ἦ καὶ ξυνίεις καὶ λέγεις ὀρθῶς ἃ φής;
ἀγ. ταύτην γ' ἰδὼν θάπτουσαν, ὃν σὺ τὸν νεκρὸν
ἀπεῖπας. ἆρ' ἔνδηλα καὶ σαφῆ λέγω;
κρέ. καὶ πῶς ὁρᾶται, κἀπίληπτος ηὑρέθη;
ἀγ. τοιοῦτον ἦν τὸ πρᾶγμ'. ὅπως γὰρ ἥκομεν
πρὸς σοῦ τὰ δείν' ἐκεῖν' ἐπηπειλημένοι,
πᾶσαν κόνιν σήραντες, ἣ κατεῖχε τὸν
νέκυν, μυδῶν τε σῶμα γυμνώσαντες εὖ,
καθήμεθ' ἄκρων ἐκ πάγων ὑπήνεμοι,
ὀσμὴν ἀπ' αὐτοῦ μὴ βάλῃ πεφευγότες,
ἐγερτὶ κινῶν ἄνδρ' ἀνὴρ ἐπιρρόθοις
κακοῖσιν, εἴ τις τοῦδ' ἀφειδήσοι πόνου.
χρόνον τάδ' ἦν τοσοῦτον, ἕς τ' ἐν αἰθέρι
μέσῳ κατέστη λαμπρὸς ἡλίου κύκλος,
καὶ καῦμ' ἔθαλπε. καὶ τότ' ἐξαίφνης χθονὸς

Τ ΤΥΦΩΣ ἀείρας. τυφὼς λέγεται ὁ καταιγιδώδης ἄνεμος. ἡσίοδος, Ἐκ δὲ τυφωέος
„ ἔστ᾽ ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων. Σκηπτός. σκηπτὸς λέγεται πᾶν πνεῦμα θυελλῶδες ὅταν συνερείδηται τῇ γῇ καὶ πάλιν ἄνω αἴρηται. τὸ δὲ ῥιοῦτον, καὶ στρόβιλόν τινες καλοῦσι παρὰ τὸ στροβεῖν. Οὐράνιον ἄχος. τὸ λυποῦν τὸν αἰθέρα καθὸ ταράσσει αὐτόν. τὴν κόνιν. τὸν τυφώνιον ἄνεμον. Μύσαντες δ᾽ εἴχομεν. αὐτὶ τοῦ ἀντείχομεν πρὸς τὴν κόνιν. Κἀνακωκύει πικρᾶς ὄρνιθος ὀξὺν φθόγγον. τὸ φιλόστοργον τῆς κόρης διὰ τούτων ὁρᾶται. θάψασα γὰρ οὐκ ἠμέλησε δακρύων, καὶ θρηνημάτων. Ψιλόν. γυμνὸν τοῦ κόνεως. Διψίαν. ξηράν. γράφεται διψίαν φέρει. Πρόχου. προχόου.

Τ ὸν νέκυν στέφει. κοσμεῖ. κύκλῳ περιῤῥαίνει. Ἱέμεσθα. ἐπερχόμεθα. ὡρμῶμεν. Οὐδὲν ἐκπε. οὐ περίφοβον γενομένην. Ἀλλ᾽ ἡδέως ἔμοιγε. ὁμολογούσης αὐτῆς ἡδέως καὶ ἀλγεινῶς ἤκουον. Τοὺς φίλους ἄγειν. φίλους φησὶ, διὰ τὸ εἶναι τὴν ἀντιγόνην τοῦ βασιλικοῦ γένους. Ἀλλὰ πάντα ταῦθ᾽ ἥσσω. ἀντὶ τοῦ, ἀλλ᾽ οὐδὲν γὰρ προκείνω (?) τῆς ἐμῆς σωτηρίας. Σὺ μὲν κομίζοις ἄν. πρὸς τὸν ἄγγελόν φησιν ὁ κρέων. Η θέλεις. ὅπη καὶ θέλεις.

τυφὼς ἀείρας σκηπτὸν οὐράνιον ἄχος,
πίμπλησι πεδίον, πᾶσαν αἰκίζων φόβην
ὕλης πεδιάδος. ἐν δ᾽ ἐμεστώθη μέγας
αἰθήρ. μύσαντες δ᾽ εἴχομεν θείαν νόσον.
καὶ τοῦδ᾽ ἀπαλλαγέντος ἐν χρόνῳ μακρῷ,
ἡ παῖς ὁρᾶται, κἀνακωκύει πικρᾶς
ὄρνιθος ὀξὺν φθόγγον, ὡς ὅταν κενῆς
εὐνῆς νεοσσῶν ὀρφανὸν βλέψῃ λέχος,
οὕτω δὲ χ᾽ αὕτη ψιλὸν ὡς ὁρᾷ νέκυν,
γόοισιν ἐξῴμωξεν. ἐκ δ᾽ ἀρὰς κακὰς
ἠρᾶτο τοῖσι τοὔργον ἐξειργασμένοις.
καὶ χερσὶν εὐθὺς διψίαν φέρει κόνιν,
ἔκ τ᾽ εὐκροτήτου χαλκέου ἄρδην πρόχου,
χοαῖσι τρισπόνδοισι τὸν νέκυν στέφει.
χ᾽ ἡμεῖς ἰδόντες, ἱέμεσθα. σὺν δέ νιν
θηρώμεθ᾽ εὐθὺς, οὐδὲν ἐκπεπληγμένην.
καὶ τάς τε πρόσθεν, τάς τε νῦν ἠλέγχομεν
πράξεις. ἄπαρνος δ᾽ οὐδενὸς καθίστατο,
ἀλλ᾽ ἡδέως ἔμοιγε κἀλγεινῶς ἅμα.
τὸ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐκ κακῶν πεφευγέναι,
ἥδιστον. ἐς κακὸν δὲ τοὺς φίλους ἄγειν,
ἀλγεινόν. ἀλλὰ πάντα ταῦθ᾽ ἥσσω λαβεῖν
ἐμοὶ πέφυκε τῆς ἐμῆς σωτηρίας.
κρέ σὲ δὴ, σὲ, τὴν νεύουσαν ἐς πέδον κάρα,
φὴς, ἢ καταρνῇ μὴ δεδρακέναι τάδε;
ἀν καὶ φημὶ δρᾶσαι, κοὐκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μή.
κρέ σὺ μὲν κομίζοις ἂν σεαυτὸν ᾗ θέλεις
ἔξω βαρείας αἰτίας ἐλεύθερον.
σὺ δ᾽ εἰπέ μοι μὴ μῆκος, ἀλλὰ σύντομα.
ᾔδεις τὰ κηρυχθέντα, μὴ πράσσειν τάδε;
ἀν ᾔδειν. τί δ᾽ οὐκ ἔμελλον; ἐμφανῆ γὰρ ἦν.
κρέ καὶ δῆτ᾽ ἐτόλμας τούσδ᾽ ὑπερβαίνειν νόμους;

αὐ. Οὐ γάρ τι μοι Ζεὺς ἦν ὁ κηρύξας τάδε,
οὐδ' ἡ ξύνοικος τῶν κάτω θεῶν Δίκη,
οἳ τούσδ' ἐν ἀνθρώποισιν ὥρισαν νόμους.
οὐδὲ σθένειν τοσοῦτον ᾠόμην τὰ σὰ
κηρύγμαθ', ὥστ' ἄγραπτα κἀσφαλῆ θεῶν
νόμιμα δύνασθαι θνητὸν ὄνθ' ὑπερδραμεῖν.
οὐ γάρ τι νῦν γε κἀχθὲς, ἀλλ' ἀεί ποτε
ζῇ ταῦτα. κοὐδεὶς οἶδεν ἐξ ὅτου φάνη.
τούτων ἐγὼ οὐκ ἔμελλον, ἀνδρὸς οὐδενὸς
φρόνημα δείσασ', ἐν θεοῖσι τὴν δίκην
δώσειν. θανουμένη γὰρ ἐξῄδειν. τί δ' οὔ;
κεἰ μὴ σὺ προὐκήρυξας. εἰ δὲ τοῦ χρόνου
πρόσθεν θανοῦμαι, κέρδος αὔτ' ἐγὼ λέγω.
,, Ὅστις γὰρ ἐν πολλοῖσιν ὡς ἐγὼ κακοῖς
,, Ζῇ, πῶς ὅδ' οὐχὶ κατθανὼν κέρδος φέρει;
οὕτως ἔμοιγε τοῦδε τοῦ μόρου τυχεῖν,
παρ' οὐδὲν ἄλγος, ἀλλ' ἂν εἰ τὸν ἐξ ἐμῆς
μητρὸς θανόντ' ἄθαπτον ἠνσχόμην νέκυν,
κείνοις ἂν ἤλγουν, τοῖσδε δ' οὐκ ἀλγύνομαι.
σοὶ δ' εἰ δοκῶ νῦν μῶρα δρῶσα τυγχάνειν,
σχεδόν τι μώρῳ μωρίαν ὀφλισκάνω.
χο. Δηλοῖ τὸ γέννημ' ὠμὸν ἐξ ὠμοῦ πατρὸς
τῆς παιδός. εἴκειν δ' οὐκ ἐπίσταται κακοῖς.
κρέ. Ἀλλ' ἴσθι τοι τὰ σκλήρ' ἄγαν φρονήματα,
,, Πίπτειν μάλιστα. καὶ τὸν ἐγκρατέστατον
,, Σίδηρον ὀπτὸν ἐκ πυρὸς περισκελῆ,
,, Θραυσθέντα καὶ ῥαγέντα πλεῖστ' ἂν εἰσίδοις.
,, Σμικρῷ χαλινῷ δ' οἶδα τοὺς θυμουμένους
,, Ἵππους καταρτυθέντας. οὐ γὰρ ἐκπέλει
,, Φρονεῖν μέγ', ὅστις δοῦλός ἐστι τῶν πέλας.
αὕτη δ' ὑβρίζειν μὲν τότ' ἐξηπίστατο
νόμους ὑπερβαίνουσα τοὺς προκειμένους.
ὕβρις δ', ἐπεὶ δέδρακεν, ἥδε δευτέρα,
τούτοις ἐπαυχεῖν, καὶ δεδρακυῖαν γελᾶν.
ἦ νῦν ἐγὼ μὲν οὐκ ἀνήρ, αὕτη δ' ἀνήρ,
εἰ ταῦτ' ἀνατεὶ τῇδε κείσεται κράτη.
ἀλλ' εἴτ' ἀδελφῆς, εἴθ' ὁμαιμονεστέρας

ΟΥ γάρ τι μοι Ζεὺς ἦν. ἡ Δίκη φησὶ καὶ ὁ Ζεὺς ὥρισαν ὥστε θάπτεσθαι τοὺς νεκρούς. εἰ γὰρ ἦσαν αὐτοὶ τὸ ἀποκηρύξαντες καὶ κελεύσαντες μὴ θάπτεσθαι τὸν νεκρὸν, ἐπειθόμην ἂν αὐτοῖς. θέλει δὲ εἰπεῖν ὅτι ἀπὸ τῆς φύσεως δίκαιον ἥγημαι θάπτειν τὸν ἀδελφόν. Ὥστ' ἄγραπτα. τινές φασι τὰ γραπτά. οὐ γὰρ ἄγραφοι τῶν θεῶν οἱ νόμοι. Οὐ γάρ τι νῦν γε. οὐ γάρ τι σήμερόν φησι ταῦτα ἐγένετο. ἀλλ' ἔστιν ἀΐδια. καὶ ἀρχὴν αὐτῶν οὐδεὶς οἶδε. Τούτων ἐγώ. ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τούτων ἐγώ. Εἰ μὴ σὺ προὐκήρυξας. τὸν θάνατον δηλαδή. Εἰ δὲ τοῦ χρόνου. τοῦ εἱμαρμένου δηλονότι. Παρ' οὐδὲν ἄλγος. οὐδεμία λύπη. Ἠνσχόμην. ἠνεσχόμην. ὑπερεῖδον. Σοὶ δ' εἰ δοκῶ νῦν μῶρα. εἰ δοκῶ παρὰ σοὶ ἀνόητα πράττειν, οὐκ ἔστι περὶ ἐμὲ ἡ ἄνοια, ἀλλὰ περὶ σέ. ὥστε δεῖ μὴ τὴν ἰδίαν πλάνην τοῖς πλησίον ἐπιφέρειν. Δηλοῖ τὸ γέννημ' ὠμόν. τὸ σκληρὸν αὐτῆς τοῦ φρονήματος, ὁμολογεῖ πατέρα τὸν Οἰδίποδα. Περισκελῆ. περισκληκότα, ἢ κεκαμμένα. Ἦ νῦν. ὄντως δή. Εἰ ταῦτ' ἀνατεί. εἰ ταῦτα τὰ τολμήματα. καὶ ἡ νίκη αὐτῆς χωρὶς βλάβης καὶ τιμωρίας.

Α ἀλλ' εἴτ' ἀδελφῆς εἴθ' ὁμαιμονεστέρας. εἴτε δὲ ἀδελφῆς ἐμῆς. εἴτε οἰκειοτέρα, καὶ συγγενικωτέρα πάντων τῶν οἰκείων. τοῦτο γὰρ δηλοῖ τό.

ΤΟΥ ΠΑΝΤΟΣ ἡμῖν Ζηνὸς ἑρκίου κυρεῖ, ἀθῷος οὐκ ἄπεισιν. τοῦδε βουλεῦσαι τάφου. λείπει περί. Ἐπήβολον φρενῶν. κυρίαν τῶν φρενῶν, καὶ ἐσῶσαν ἐν αὐτῇ.

Φιλεῖ δ' ὁ θυμός. εἴωθεν ἡ ψυχὴ τῶν λάθρα τι κακὸν τεχνωμένων, προαλίσκεσθαι, καὶ ἑαυτὴν καταφανῆ ποιεῖν πρὶν φωραθῆναι. Ἄλλως. τῶν λάθρα τι βουλομένων δρᾶν ὁ θυμὸς προκλέπτεται. καὶ διὰ τὴν κατάστασιν τοῦ σώματος εὔδηλόν τι γίνεται τὸ κατηγοροῦν τῆς πράξεως αὐτῶν.

Μισῶ γε μέντοι. μισῶ τὸν ἁμαρτάνοντα καὶ ἐπικοσμοῦντα τὴν ἁμαρτίαν αὐτοῦ. τοῦτο δέ φησιν, ὅτι ἁλοῦσα ἡ Ἀντιγόνη, ἔφασκε τῷ θείῳ νόμῳ ἐπαρκεῖν. Ὡς ἐμοὶ τῶν σῶν λόγων. τὸ κήρυγμα τοῦ Πολυνείκους ἀντίκειται. Κατέσχον. ἀντὶ τοῦ ἔσχον. Ἀλλ' ἡ τυραννίς. οὐκ ἐν ἐπαίνῳ τοῦτο τῆς τυραννίδος, ἀλλ' ἔχει τι εἰρωνείας ὁ λόγος. Σὺ τοῦτο μούνη. σοὶ μόνῃ τοῦτο δοκεῖ δίκαιον εἶναι ταφῆναι τὸν Πολυνείκη. Σοὶ δ' ὑπίλλουσι στόμα. γινώσκουσι καὶ οὗτοι. διὰ δὲ σέ, τὸ στόμα συστέλλουσι καὶ σιωπῶσιν. ἢ στρέφουσι τὸ δεῦρο τὸ στόμα πρὸς λόγους. Τῶνδε χωρὶς εἰ φρονεῖς. ἀντὶ τοῦ παρὰ τούτους φρονοῦσα. Τιμᾷς χάριν. ἀντὶ τοῦ νέμεις. Οὐ γάρ τι δοῦλος. ἀλλ' ἀδελφός. οὐ τοιοῦτός ἐστιν ὁ ἀπολόμενος, ὥστε εἰς χάριν τοῦ Ἐτεοκλέους, ἐᾶσαι αὐτὸν ἄταφον. οὐ γὰρ προὔτειν αὐτοῦ ὑπερβέβηκεν. οὐ δεῖ τὸ σκοπεῖν εἰ ὅτι ἐκείνῳ ἀθύμιον ποιῶ, ἀλλ' εἰ κοινῆς τῆς φύσεως ἔλαχον.

τοῦ παντὸς ἡμῖν Ζηνὸς ἑρκείου κυρεῖ,
αὐτή τε χ' ἡ ξύναιμος οὐκ ἀλύξετον
μόρου κακίστου. καὶ γὰρ οὖν κείνην ἴσον
ἐπαιτιῶμαι τοῦδε βουλεῦσαι τάφου.
καί νιν καλεῖτ'. ἔσω γὰρ εἶδον ἀρτίως
λυσσῶσαν αὐτήν, οὐδ' ἐπήβολον φρενῶν.
„ φιλεῖ δ' ὁ θυμὸς πρόσθεν ᾑρῆσθαι κλοπεὺς
„ τῶν μηδὲν ὀρθῶς ἐν σκότῳ τεχνωμένων.
„ μισῶ γε μέντοι χ' ὅταν ἐν κακοῖσί τις
„ ἁλοὺς, ἔπειτα τοῦτο καλλύνειν θέλῃ.
ἀν θέλεις τι μεῖζον ἢ κατακτεῖναί μ' ἑλών;
κρέ ἐγὼ μὲν οὐδέν. τοῦτ' ἔχων, ἅπαντ' ἔχω.
ἀν τί δῆτα μέλλεις; ὡς ἐμοὶ τῶν σῶν λόγων
ἀρεστὸν οὐδέν, μηδ' ἀρεσθείη ποτέ.
οὕτω δὲ καὶ σοὶ τἄμ' ἀφανδάνοντ' ἔφυ.
καίτοι, πόθεν κλέος γ' ἂν εὐκλεέστερον
κατέσχον, ἢ τὸν αὐτάδελφον ἐν τάφῳ
τιθεῖσα; τούτοις τοῦτο πᾶσιν ἁνδάνειν
λέγοιτ' ἄν, εἰ μὴ γλῶσσαν ἐγκλείοι φόβος.
„ ἀλλ' ἡ τυραννίς, πολλά τ' ἄλλ' εὐδαιμονεῖ,
„ κἄξεστιν αὐτῇ δρᾶν, λέγειν θ' ἃ βούλεται.
κρέ σὺ τοῦτο μούνη τῶνδε Καδμείων ὁρᾷς;
ἀν ὁρῶσι χ' οὗτοι, σοὶ δ' ὑπίλλουσι στόμα.
κρέ σὺ δ' οὐκ ἐπαιδῇ, τῶνδε χωρὶς εἰ φρονεῖς;
ἀν οὐδὲν γὰρ αἰσχρὸν τοὺς ὁμοσπλάγχνους σέβειν.
κρέ οὔκουν ὅμαιμος χ' ὡ καταντίον θανών;
ἀγ ὅμαιμος ἐκ μιᾶς τε καὶ ταὐτοῦ πατρός.
κρέ πῶς δῆτ' ἐκείνῳ δυσσεβῆ τιμᾷς χάριν;
ἀν οὐ μαρτυρήσει ταῦθ' ὁ κατθανὼν νέκυς.
κρέ εἴ τοι σφε τιμᾷς ἐξ ἴσου τῷ δυσσεβεῖ.
ἀν οὐ γάρ τι δοῦλος, ἀλλ' ἀδελφὸς ὤλετο.
κρέ πορθῶν γε τήνδε γῆν. ὁ δ' ἀντιστὰς ὕπερ.

ΤΟΥΣ

ΤΟΥΣ ΝΟΜΟΥΣ. γράφεται ἴσους. λέγει δὲ τὸ θάπτεσθαι. Τίς οἶδεν εἰ κάτω 'στὶ, „ γράφεται, κάτωθεν, ἀντὶ τοῦ κάτω. ὡς τὸ, ἄσας ἐγγύθεν ἦλθεν, ἀντὶ τοῦ ἐγγύς. ὁ δὲ νοῦς, τίς οἶδεν εἰ καθ' ᾅδου ἀλλήλοις διαλεχθέντες, ἡ γοῦν ἐστὶν εὐσεβῆ τάδε. Ο ὔτοι συνέχθειν, ἀλλὰ συμφιλεῖν. τὰς φιλίας φησὶ κοινὰς ποιοῦμαι. ἀλλ' οὐ τὰς ἔχθρας. ἐνδείκνυσιν οὕτως. εἰ καὶ ἐχθαίρουσιν ἀλλήλοις οἱ ἀδελφοί. ἐγὼ οὐ τοιαύτη εἰμὶ τὴν φύσιν, ὥστε τῷ ἑτέρῳ αὐτῶν ἐχθαίρειν τὸν ἕτερον. ἀλλὰ συμφιλεῖν τοῖς φιλοῦσι. Καὶ μὴν πρὸ πυλῶν. εἰ

ἀν. ὅμως ὅ γ' ᾅδης τοὺς νόμους τούτους ποθεῖ.

κρ. ἀλλ' οὐχ ὁ χρηστὸς τῷ κακῷ λαχεῖν ἴσος.

ἀν. τίς δ' οἶδεν εἰ κάτω 'στὶν εὐαγῆ τάδε;

κρ. οὔτοι ποθ' οὑχθρὸς, οὐθ' ὅταν θάνῃ φίλος.

ἀν. οὔτοι συνέχθειν, ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφυν.

κρ. κάτω νῦν ἐλθοῦσ', εἰ φιλητέον, φίλει
κείνους, ἐμοῦ δὲ ζῶντος, οὐκ ἄρξει γυνή.

χο. καὶ μὴν πρὸ πυλῶν ἥδ' Ἰσμήνη
φιλάδελφα κάτω δάκρυα λειβομένα.
νεφέλη δ' ὀφρύων ὕπερ, αἱματόεν
ῥέθος αἰσχύνει,
τέγγουσ' εὐῶπα παρειάν.

κρ. σὺ δ' ἣ κατ' οἴκους ὡς ἔχιδν', ὑφειμένη
λήθουσά μ' ἐξέπινες; οὐδ' ἐμάνθανον
τρέφων δύ' ἄτας, κἀπαναστάσεις θρόνων;
φέρ' εἰπὲ δή μοι, καὶ σὺ τοῦδε τοῦ τάφου
φήσεις μετασχεῖν, ἢ 'ξομεῖ τὸ μὴ εἰδέναι;

ισ. δέδρακα τοὔργον, εἴπερ ἥδ' ὁμορροθεῖ.
καὶ ξυμμετίσχω, καὶ φέρω τῆς αἰτίας.

ἀν. ἀλλ' οὐκ ἐάσει τοῦτό γ' ἡ δίκη σ'. ἐπεὶ
οὔτ' ἠθέλησας, οὔτ' ἐγὼ 'κοινωσάμην.

ισ. ἀλλ' ἐν κακοῖς τοῖς σοῖσιν οὐκ αἰσχύνομαι,

κὸς μὲν τὴν Ἰσμήνην ὑπὲρ τῆς ἀδελφῆς ἀγωνιῶσαν, συνάζειν. οὐδὲν δὲ ἧττον καὶ διὸ τί ὑποπτεύθη. Φιλάδελφα. ἀντὶ τοῦ φιλαδέλφως. ΝΕφέλη δ' ὀφρύων ὕπερ. ἐὰν ἡ δοτικὴ τῇ νεφέλῃ, ἔσται ὁ λόγος τῇ νεφέλῃ. τουτέστι, τῇ συννότητι τῇ ὑπεράνω τῶν ὀφρύων, τὸ αἱματόεν ῥέθος αἰσχύνει ἡ Ἰσμήνη, τέγγουσα εὐῶπα παρειάν. ἐὰν δὲ κατ' ὀρθὴν ἡ, ἡ νεφέλη ἔσται μεταξύ. ἡ νεφέλη δ' ὀφρύων ὕπερ. ἵνα τὸ ἑξῆς τοῖς προτέροις συνάπτηται. καὶ μὴν πρὸ πυλῶν ἥδ' Ἰσμήνη φιλάδελφα δάκρυα λειβομένη, αἱματόεν ῥέθος αἰσχύνει, τέγγουσα εὐῶπα παρειάν. Νεφέλη δ' ὀφρύων ὕπερ, αἱματόεν ῥέθος αἰσχύνει. τὸ ἐπὶ τοῦ προσώπου ἐρύθημα. ἀλληγορικῶς δὲ εἶπε τὴν νεφέλην. ὡς γὰρ ἡ νεφέλη συννὴν καὶ ὁμιχλώδη τὴν ἡμέραν ποιεῖ, οὕτω καὶ ταύτην διάδηλόν φησι γίνεσθαι ταῖς ὀφρύσι συμφάζουσαν. καὶ τὸ πρόσωπον συννὸν καὶ καληφέστερον πεποιηκυῖαν. Ως ἔχιδν'. ἡ γὰρ ἔχιδνα λάθρα καθεζομένη τῶν ἀνθρώπων ἐκπίνει τὸ αἷμα. ὑφειμένη. ὑποχαλωμένη. ἐκαθεζομένη. ἀπολαθοῦσα. Η ἐξομεῖ. ἡ ἀπαρνήσῃ. ἐξ ἐνώμοτος. Ομορροθεῖ. ὁμοφωνεῖ. ὅρα δὲ πῶς ἑαυτὴν πρόδηλον ὡς συκοφαντοῦσαν ποιεῖ. ὁμολογεῖ πεπραχέναι, ταύτης συντιθεμένης. ὅπερ ἀδύνατον. Αλλ' οὐκ ἐάσει τοῦτό γ' ἡ δίκη. ἡ μὲν μὴ δράσασα ὁμολογεῖ πεπραχέναι, καὶ κεκοινωνηκέναι διὰ τὸν πόθον τῆς ἀδελφῆς. ἡ δὲ σπουδάζει ζῶσαν αὐτὴν διαφυλάξαι. Αλλ' ἐν κακοῖς τοῖς σοῖς. καὶ διὰ τοῦτο μὴ δεδρακέναι ὁμολογεῖ.

ΣΥΜΠΛΟΥΝ. κοινωνόν. Ὧν τοὔργον. ἀντὶ τοῦ ὑφ' ὧν τὸ ἔργον πέπρακται ἴσασι πῶς. Τὸν θανόντα θ' ἁγνίσαι. ἀντὶ τοῦ τιμῆσαι. Τοῦδε γὰρ σὺ κηδεμών. ἢ τοῦ βίου, ἐπεὶ φιλοζωοῦσα οὐ συνέπραξας. ἢ τοῦ κρέοντος. ἐπεὶ μὴ παρέβης αὐτοῦ τὰ ψηφίσματα. Ὠφελουμένη, ἀντὶ τοῦ ὠφελοῦσα. Εἰ γέλωτ' ἐν σοὶ γελῶ. εἰ γελῶ φησιν, ἐπὶ σοί, ἀλγοῦσα γελῶ. οἷον καταγελῶ σου ὅτι οὐκ ἠθέλησάς μοι συμπονῆσαι. Ἀλλ' οὐκ ἐπ' ἀρρήτοις. ἀντὶ τοῦ προειπόν σοι τὰς ἐσομένας τιμωρίας ἐν τῇ παραβάσει. ἀλλ' οὐ παρὰ γνώμην μου ταῦτα πέπραχας, ἀλλὰ κἀμοῦ συμβουλίας τὰ πραττόμενα. Καλῶς σὺ μὲν τοῖς, τοῖς δ' ἐγὼ 'δόκουν φρονεῖν. σεαυτῇ καλῶς ἐδόκεις φρονεῖν, μὴ συμπράττουσά μοι. Τοῖς δὲ ἐγώ. ἢ τοῖς ἂν δράσιν. ἢ τοῖς ἐμοῖς δόγμασι. τί νῦν ἐγὼ νόμῳ καὶ τῷ δικαίῳ. Ὠφελουμένη. ἀντὶ τοῦ ὠφελοῦσα. Τί δῆτ' ἂν ὠφελοίμην. ἀντὶ τοῦ τίνα μηχανὴν εὕροιμι. Ἴση νῷν ἐστιν ἡ ἐξαμαρτία. ὅτι σὺ μὲν ἔπραξας, ἐγὼ δὲ συνῄδειν. Ἡ δ' ἐμὴ ψυχὴ πάλαι. οἷον προὐκάμην τοῦ ζῆν βοηθῆσαι βουλομένη τῷ ἀδελφῷ. Τὴν μὲν ἀρτίως ἄνουν πεφάνθαι. τὴν ἰσμήνην. ὅτι μὴ συνειργάσατο, καὶ ἔρριψεν ἑαυτὴν εἰς κίνδυνον. Οὐ γὰρ ποτ' ὦναξ. τοῦτό φησιν ὑπεραπολογουμένη τῆς ἀδελφῆς, ὅτι εἴ τις κακῶς πράττει, μεταβληθήσεται· οὐ μένει γὰρ οὐδὲ ὁ ἐξ ἀρχῆς κακὸς νοῦς, τοῖς κακῶς φρονήσασι. πρὸς ὅ φησι κρέων, σοὶ γοῦν μένει κακὸς ὁ νοῦς, ὁπότε εἵλου τῶν κακῶν εἶναι κοινωνός. Μὴ λέγ' οὐ γὰρ ἔστ' ἔτι. ἀντὶ τοῦ μὴ φθέγγου, οὐδὲ ἐν τοῖς ζῶσιν ἐστί. Νυμφεῖα. ἀντὶ τοῦ τὴν νύμφην.

ξύμπλουν ἐμαυτὴν τοῦ πάθους ποιουμένη.

ΑΝ. ὧν τοὔργον, ᾅδης χοἰ κάτω ξυνίστορες.
λόγοις δ' ἐγὼ φιλοῦσαν οὐ στέργω φίλην.

ΙΣ. μήτοι κασιγνήτη μ' ἀτιμάσῃς τὸ μὴ οὐ
θανεῖν τε σὺν σοί, τὸν θανόντα θ' ἁγνίσαι.

ΑΝ. μή μοι θάνῃς σὺ κοινά. μηδ' ἃ μὴ θίγες,
ποιοῦ σεαυτῆς. ἀρκέσω θνήσκουσ' ἐγώ.

ΙΣ. καὶ τίς βίος μοι, σοῦ λελειμμένῃ, φίλος;

ΑΝ. Κρέοντ' ἐρώτα. τοῦδε γὰρ σὺ κηδεμών.

ΙΣ. τί ταῦτ' ἀνιᾷς μ', οὐδὲν ὠφελουμένη;

ΑΝ. ἀλγοῦσα μὲν δῆτ', εἰ γέλωτ' ἐν σοὶ γελῶ.

ΙΣ. τί δῆτ' ἂν ἀλλὰ νῦν σ' ἔτ' ὠφελοῖμ' ἐγώ;

ΑΝ. σῶσον σεαυτήν. οὐ φθονῶ σ' ὑπεκφυγεῖν.

ΙΣ. οἴμοι τάλαινα, κἀμπλάκω τοῦ σοῦ μόρου;

ΑΝ. σὺ μὲν γὰρ εἵλου ζῆν. ἐγὼ δὲ κατθανεῖν.

ΙΣ. ἀλλ' οὐκ ἐπ' ἀρρήτοις γε τοῖς ἐμοῖς λόγοις.

ΑΝ. καλῶς σὺ μὲν τοῖς, τοῖς δ' ἐγὼ 'δόκουν φρονεῖν.

ΙΣ. καὶ μὴν ἴση νῷν ἐστιν ἡ 'ξαμαρτία.

ΑΝ. θάρσει, σὺ μὲν ζῇς, ἡ δ' ἐμὴ ψυχὴ πάλαι
τέθνηκεν. ὥστε τοῖς θανοῦσιν ὠφελεῖν.

ΚΡ. τὼ παῖδε φημὶ τώδε, τὴν μὲν ἀρτίως
ἄνουν πεφάνθαι. τὴν δ' ἀφ' οὗ τὰ πρῶτ' ἔφυ.

ΙΣ. οὐ γάρ ποτ' ὦναξ οὐδ' ὃς ἂν βλάστῃ, μένει
νοῦς τοῖς κακῶς πράσσουσιν, ἀλλ' ἐξίσταται.

ΚΡ. σοὶ γοῦν, ὅθ' εἵλου σὺν κακοῖς πράσσειν κακά.

ΙΣ. τί γὰρ μόνῃ μοι τῆσδ' ἄτερ βιώσιμον;

ΚΡ. ἀλλ' ἥδε μέντοι μὴ λέγ', οὐ γὰρ ἔστ' ἔτι.

ΙΣ. ἀλλὰ κτενεῖς νυμφεῖα τοῦ σαυτοῦ τέκνου;

ΑΡΩΣΙΜΑΙ. παιδοποιήσομαι. εὐχάριστοι. Ἦν ἡρμοσμένα. τὰ τοῦ γάμου φησί. Καὶ σὺ καὶ τὸ σὸν λέχος. τὸ σόν, τὸ ὑπὸ σοῦ ὀνομαζόμενον. οἷον τὸ ὄνομα τῆς νύμφης ὃ σὺ προβάλλῃ. Καὶ σοί γε κἀμοί. οὐ μόνον ταύτῃ ὥρισται τὸ ἀποθανεῖν, ἀλλὰ καὶ σοί. μηκέτι δέ μοι τριβὰς ἐμβάλλετε. ἢ καὶ ἐμοί, καὶ σοὶ δέδοκται μηκέτι διατρίβειν ἐν τοῖς λόγοις. Ἡρμοσμένα. τὰ τοῦ γάμου φησί. Γυναῖκας ὑιάσι στυγῶ. τὸ συνάπτεσθαι δηλονότι. Ἐκ δὲ τοῦδε χρή. ὁ δὲ προστάττει. λέγει γὰρ ὅτι χρὴ λοιπὸν μὴ ἀνειμένας εἶναι. ἤγουν αὐτεξουσίους ταύτας τὰς γυναῖκας, ἀλλὰ φρουρεῖσθαι. φεύγειν γὰρ εἰώθασι καὶ οἱ τολμηροί, πλησιάζοντα ὁρῶντες τὸν θάνατον. Εὐδαίμονες οἷσι κακῶν. ἀπὸ κοινοῦ τὸ αἰών. οἷς γὰρ ἂν σεισθῇ ὁ δόμος, τούτοις ὁ αἰὼν οὐδὲν ἄτης ἐλλείπει, ἕρπων ἐπὶ τὸ πλῆθος τῆς γενεᾶς. ἀλλὰ πάντα ἐπιφέρει τὰ δεινά, ὥστε ὅμοιόν ἐστι τὸ οἴκων κίνημα, τῷ ἐκσεισθέντι κύματι ταῖς τοῦ βορέου πνοαῖς. οἱ γαλήνης οὐ γὰρ δὴ τυγχάνουσιν ὅσοι ἐν κλύδωνι γίνονται. ἀλλ' οὐδὲ δυστυχίᾳ περιπίπτων οἶκος, εὐχερῶς ἀνανεύει. Ὅμοιον ὥστε ποντίας ἁλός. τὸ ἑξῆς, ὅμοιον, ὡς ὅταν Θρῄσσῃσι ποντίαις δυσπνόοις πνοαῖς οἶδμα ἔρεβος ὕφαλον ἐπιδράμῃ. ἀντὶ τοῦ ἐκ βάθους κινήσῃ τὴν θάλασσαν. τὰ γὰρ βαθέα μέλανα ἐκάλουν. ὅμηρος. δνοφερὸν χέει ὕδωρ. καὶ ὁ ποσειδῶν κυανοχαίτης. Ἔρεβος. μέλαν. ὕφαλον. ἐκ βάθους. Δυσάνεμον. τὴν ὑπὸ ἀνέμων ταραχθεῖσαν. Στόνῳ. λείπει ἡ σύν, σὺν στόνῳ. Ἀντιπλῆγες, ἀντιπλησσόμεναι. Ἀπαλλάσσει. καταβάλλει. καταφέρει. Γενεάν. τὸ γένος τὸ ἐπιγενόμενον οὐκ ἀπαλλάσσει τὴν γενεάν. ἀλλ' ἀεὶ ἐν συμφορᾷ ἐστι.

κρέ. ἀρώσιμοι γὰρ χἀτέρων εἰσὶν γύαι.
ἰσ. οὐχ ὥς γ' ἐκείνῳ τῇδέ τ' ἦν ἡρμοσμένα.
κρέ. κακὰς ἐγὼ γυναῖκας ὑιάσι στυγῶ.
αἱ. ὦ φίλταθ' αἷμον, ὥς σ' ἀτιμάζει πατήρ.
κρέ. ἄγαν γε λυπεῖς καὶ σύ, καὶ τὸ σὸν λέχος.
ἰσ. ἦ γὰρ στερήσεις τῆσδε τὸν σαυτοῦ γόνον;
κρέ. ἅδης ὁ παύσων τούσδε τοὺς γάμους ἔφυ.
ἰσ. δεδογμέν' ὡς ἔοικε, τήνδε κατθανεῖν;
κρέ. καὶ σοί γε, κἀμοί. μὴ τριβὰς ἔτ', ἀλλά νιν
κομίζετ' εἴσω δμῶες. ἐκ δὲ τοῦδε χρὴ
γυναῖκας εἶναι τάσδε, μηδ' ἀνειμένας.
„ φεύγουσι γάρ τοι χοἱ θρασεῖς, ὅταν πέλας
„ ἤδη τὸν ἅδην εἰσορῶσι τοῦ βίου.
χο. Εὐδαίμονες, οἷσι κακῶν ἄγευστος αἰών.
„ Οἷς γὰρ ἂν σεισθῇ θεόθεν δόμος, ἄτας
„ Οὐδὲν ἐλλείπει, γενεᾶς
„ ἐπὶ πλῆθος ἕρπον,
„ Ὅμοιον ὥστε ποντίας ἁλὸς
„ Οἶδμα, δυσπνόοις ὅταν
„ Θρῄσσῃσιν ἔρεβος ὕφαλον
„ Ἐπιδράμῃ πνοαῖς,
„ Κυλίνδει βυσσόθεν κελαινὰν
„ Θῖνα καὶ δυσάνεμον,
„ Στόνῳ βρέμουσι δ' ἀντιπλῆγες ἀκταί.
ἀρχαῖα τὰ Λαβδακιδᾶν οἴκων ὁρῶμαι
πήματα φθιμένων ἐπὶ πήμασι πίπτον-
τ'. οὐδ' ἀπαλλάσσει γενεὰν
γένος, ἀλλ' ἐρείπει
θεῶν τις, οὐδ' ἔχει λύσιν.

ΝΥΝ ΓΑΡ ἐσχάτας ὑπέρ. λείπει ἄρθρον τὸ ὅ. τὸ δὲ λεγόμενόν ἐστι τοιοῦτο. νῦν γὰρ ὅπερ ἐτέτατο φησὶ καὶ στοιχεῖον ἦν τοῖς οἴκοις τοῦ Οἰδίποδος. ἐσχάτης ὑπὲρ ῥίζης. ἀντὶ τοῦ ὅπερ ἔβλαστεν ἄνω τῆς ῥίζης, θάνατος καταλαμβάνει. νῦν γάρ φησιν ὅπερ ἦν λείψανον γενεᾶς, τοῦτο μέλλει καλύπτειν ἡ κόνις. τὸ καταλειφθέν φησιν ἀπὸ Οἰδίποδος βλάστημα. Κατ' αὖ νιν. αὐτὴν τὴν ῥίζαν. ἐὰν δὲ στίξωμεν κατ' αὖ, νιν. οὐδὲν λείπει τῷ λόγῳ. Ἀμᾷ κόνις. θερίζει, καὶ ἐκκόπτει, ἢ καλύπτει. Λόγου τ' ἄνοια. ἁμαρτία ὅτι οἰστρηθεῖσα ὑπὸ τῶν ἐριννύων Ἀντιγόνη, τοῦτο τετόλμηκε. Τεὰν Ζεῦ δύναμιν. τὸ τό φησιν, ὅτι προαιρέσει τοῦ Διὸς πάντα γίνεται. Κατάσχοι. εὐκτικῶς, ὡς ποιῆσαι ἐπὶ τοῦ προσώπου. ὑπερηφανία κρατῆσαι δύναται. Ὁ παντογήρως. ὁ ἀσθενείας παραίτιος. τὸ γὰρ γῆρας ἀσθενές ἐστιν. ἀσθενοῦμεν δὲ τῇ ἐλκείᾳ προσβολῇ τοῦ ὕπνου κατεχόμενοι. ἢ παντογήρως ὁ αἰώνιος, καὶ ἄχρι γήρως τοῖς ἀνθρώποις καὶ πᾶσι τοῖς ζώοις παραμένων. Οὔτ' ἀκάματοι θεῶν μῆνες. ἀντὶ τοῦ ἡ τοῦ χρόνου περίοδος. Ἀγήρῳ δὲ χρόνῳ δυνάστης. ἀντὶ τοῦ δυναστεύων, καὶ ἄρχων τοῦ ἀγηράου χρόνου κατέχεις τὸν Ὄλυμπον. ἀγήρων δὲ τὸν τῶν θεῶν χρόνον φησίν. ἐπεὶ μήτε ὑπὸ δυστυχιῶν, μήτε ὑπὸ ὕπνου ἐλαττοῦται.

νῦν γὰρ ἐσχάτας ὑπὲρ
ῥίζας τέτατο φάος ἐν Οἰδίπου δόμοις.
κατ' αὖ νιν φοινία θεῶν τῶν
νερτέρων ἀμᾷ κόνις
λόγου τ' ἄνοια, καὶ φρενῶν Ἐριννύς.
τεὰν Ζεῦ δύνασιν, τίς ἀνδρῶν
ὑπερβασία κατάσχοι;
τὰν, οὔθ' ὕπνος αἱρεῖ ποθ' ὁ παντογήρως
οὐδ' ἀκάματοι θεῶν
μῆνες. ἀγήρῳ δὲ χρόνῳ δυνάστας
κατέχεις Ὀλύμπου
μαρμαρόεσσαν αἴγλαν.
τό, τ' ἔπειτα, καὶ τὸ μέλλον,
καὶ τὸ πρὶν ἐπαρκέσει.
νόμος ὅδ' οὐδὲν ἕρπει
θνατῶν βιότῳ πάμ-
πολις ἐκτὸς ἄτας.
„Ἁ γὰρ δὴ πολύπλαγκτος ἐλπίς,

ἀμᾷ κόνις

φάος lux felicitas

Felicitatis mortalibus nihil sine molestia contingit.

Τό τ' ἔπειτα. τὸ ἐσόμενον. καὶ μετ' ἐκεῖνο μέλλον. καὶ πάλιν ἐσόμενον. τινὲς δὲ τὸ ἔπειτα, ἰδίως ἀντὶ τοῦ ἐνεστῶτος λελέχθαι φασίν, ἀντὶ τοῦ νῦν. Καὶ τὸ πρὶν ἐπαρκέσει. ὅ ἐστιν ἀεὶ δυνάμενον βοηθεῖν. Νόμος ὅδ' οὐδὲν ἕρπων. ὁ κατὰ πᾶσαν πόλιν ἕρπων νόμος. ὅ ἐστι πάντες ἄνθρωποι. Ἄλλως. οὐδείς φησιν ἐστὶ νόμος ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν, ὥστε φεύγειν τοὺς ἀνθρώπους τὸ συμβησόμενον. ἢ οὕτως. οὐδείς ἐστι νόμος, ὃς δύναται τῶν ἤδη τελειωθέντων κακῶν προσάγειν βοήθειαν. ἢ οὕτως. ὁ δὲ νόμος ὁ πάντων ἀνθρώπων κοινὸς τοῦτο ἔχει μηδένα ζῆν ἄνευ λύπης. Θνατῶν βιότῳ πάμπολις ἐκτὸς ἄτας. ὁ λόγος, σὺ μὲν ὦ Ζεῦ ἀγήρως τε καὶ δυνάστης εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον εἶ. ἡ δὲ τῶν ἀνθρώπων πολιτεία, οὐδέ ποτε χωρὶς κακῶν ἐστιν. Ἁ γὰρ δὴ πολύπλαγκτος. οὐδέν φησι περὶ τῶν μελλόντων ἐπίστανται οἱ ἄνθρωποι, ὥσπερ ὀξεῖς. ἠπάτησε δὲ πολλοὺς ἡ ἐλπὶς, κουφόνοις ἔρωτας ἐμβάλλουσα. τὰ ἀδύνατα γὰρ ἐλπίσαντες ἐσφάλησαν.

ἔρωτας δὲ λέγει καὶ τὰς ἐπιθυμίας. Κουφονόων ἐρώτων. ἀντὶ τοῦ τῶν κούφων ἐπιθυμιῶν. ἐν αἷς πολλοὶ ἠπάτηνται, ἕτερα προσδοκήσαντες, ἕτερον ἀπέβη. Εἰδότι δ' οὐδὲν ἕρπει. τῷ δὲ ἀνθρώπῳ οὐδὲν εἰδότι ἐπέρχεται. Προσψαύσῃ. προσφέρῃ πρὶν πυρὶ δεινοῖς ἐπικύρσῃ καὶ εἰς αὐτὸν ἐμπέσῃ τὸν κίνδυνον. Σοφία γὰρ ἔκ του κλεινὸν ἔπος. μετὰ σοφίας γὰρ ὑπό τινος ἀοίδιμον καὶ κλεινὸν ἔπος πέφανται. ὅταν δ' ὁ δαίμων ἀνδρὶ πορσύνῃ κακά, τὸν νοῦν ἔβλαψε πρῶτον ᾧ βουλεύεται. Πράσσει δ' ὀλιγοστόν. ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὀλίγον. Τάλιδος. τάλις λέγεται παρ' Αἰολεῦσιν ἡ ὀνομασθεῖσά τινι νύμφη. Καλλίμαχος. „Αὐτίκα τὴν τάλιν παιδὶ σὺν ἀμφιθαλεῖ. Ἥκει μόρον. λείπει ἡ διὰ, διὰ τὸν μόρον. Ἀπάτας λεχέων ὑπεραλγῶν. ὑπὲρ τῆς τῶν λεχέων ἀπάτης ὅ ἐστιν ἀποτυχίας, ἀχθόμενος. Τάχ' εἰσόμεσθα. ὁ λόγος παροιμιακός. ὁπότε μὴ στοχασμῷ χρώμεθα, ἀλλ' αὐτόπται τῶν πραγμάτων γινόμεθα. προγινώσκει μὲν γὰρ καὶ ὁ μάντις, ἀλλὰ στοχασμῷ χρῆται. τάχα δὲ ἀκριβῶς γνωσόμεθα ταῦτα παρὰ τοῦ παιδὸς πυνθανόμενοι. Διὰ στέρνων ἔχειν. ἀντὶ τοῦ ἐνθυμεῖσθαι. Τελείαν ψῆφον. τελείαν τὴν ἤδη τετελεσμένην. ἐπειδὴ δέ φησιν ὡς μὴ μεταβουλευσάμενος. ἢ τὴν τέλος ἐπάγουσαν τῇ Ἀντιγόνῃ. Ἀπορθοῖς. ὀρθῶς καθηγῇ. Ἐμοὶ γὰρ οὐδεὶς ἀξίως. οὐδείς μοι προκριθήσεται γάμος τῆς σῆς ἀρχῆς, καλῶς σοῦ ἄρχοντος. πάντα χρὴ δὲ μετὰ παρρησίας. Μείζων φέρεσθαι. προκρίνεσθαι. Διὰ στέρνων ἔχειν. ἀντὶ τοῦ ἐνθυμεῖσθαι. Γνώμης πατρῴας πάντ' ὄπισθεν. τῆς γνώμης πάντα εἶναι δεύτερα. οἷον χρὴ τὴν πατρῴαν πράττοντα γνώμην, τὰ δὲ τῶν ἄλλων οὐδέ

„ Πολλοῖς μὲν ὄνησις ἀνδρῶν,
„ Πολλοῖς δ' ἀπάτα κουφονόων ἐρώτων.
εἰδότι δ' οὐδὲν ἕρπει,
πρὶν πυρὶ θερμῷ πόδα τις προσψαύσῃ.
σοφία γὰρ ἔκ του
κλεινὸν ἔπος πέφανται,
„ Τὸ κακὸν δοκεῖν ποτ' ἐσθλὸν
„ Τῷδ' ἔμμεν', ὅτῳ φρένας
„ Θεὸς ἄγει πρὸς ἄταν.
„ Πράσσει δ' ὀλιγοστὸν
„ Χρόνον ἐκτὸς ἄτας.
ὅδε μὴν Αἵμων, παίδων τῶν σῶν
νέατον γέννημ', ἆρ' ἀχνύμενος
τῆς μελλογάμου νύμφης
τάλιδος ἥκει μόρον Ἀντιγόνης,
ἀπάτας λεχέων ὑπεραλγῶν.
κρέ. Τάχ' εἰσόμεσθα μάντεων ὑπέρτερον.
ὦ παῖ, τελείαν ψῆφον ἆρα μὴ κλύων
τῆς μελλονύμφου, πατρὶ λυσσαίνων πάρει;
ἢ σοὶ μὲν ἡμεῖς πανταχῇ δρῶντες φίλοι;
αἵ. πάτερ, σός εἰμι. καὶ σύ μοι γνώμας ἔχων
χρηστὰς ἀπορθοῖς, αἷς ἔγωγ' ἐφέψομαι.
ἐμοὶ γὰρ οὐδεὶς ἀξίως ἔσται γάμος
μείζων φέρεσθαι, σοῦ καλῶς ἡγουμένου.
κρέ. οὕτω γὰρ ὦ παῖ χρὴ διὰ στέρνων ἔχειν,
γνώμης πατρῴας πάντ' ὄπισθεν ἑστάναι.
τούτου γὰρ οὕνεκ' ἄνδρες εὔχονται γονὰς
κατηκόους φύσαντες ἐν δόμοις ἔχειν,

τα λόγον ἔχειν. ἀσφαλῶς δὲ προσέθηκε τὸ πάντα. μὴ ἄρα ἐκ τοῦ παιδὸς ὑπαντηθῇ, ὅτι πλὴν τῶν χρησίμων. Πλὴν αὑτῷ πόνους. γεννῆσαι τέκνα. ἵν' ᾖ, ἐμπόδιον. δεσμούς. κώλυμα τοῦ πράττειν ἃ βούλεται. Ψυχρὸν παραγκάλισμα. ἀηδὲς φίλημα. στέρνον. κοινώνημα. παρακοίμημα. περιπλοκή. Πτύσας. ἐν οὐδενὶ λόγῳ θέμενος. καταφρονήσας. Εἰ γὰρ δὴ τά τ' ἐγγενῆ φύσει. εἰ δὲ τοὺς ἐμοὺς φησὶν ἀκόσμως βιοῦντας μὴ τιμωρήσομαι, οὐδὲ τῶν ξένων ἐπιμελήσομαι. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ θρέψω. αὐτὶ τοῦ ἔξω. Ἐν τοῖς γὰρ οἰκείοισιν. εἰ γὰρ τηροίην τὰ νόμιμα καὶ τὰ δίκαια, τὰ τοῦ ἐμαυτοῦ πρώτως οἰκίας, τηροίην ἂν αὐτά, καὶ τὰ τῆς πόλεως. Ὅστις δ' ὑπερβάς. λείπει τὸ δίκαιον. Ἀλλ' ὃν πόλις στήσειε. καταστήσειεν ἄρχοντα. Καὶ τἀναντία. τὰ ἐναντία τῶν δικαίων δηλονότι. Καὶ τοῦτον ἄν. τὸν ὑπὸ τῶν βασιλέων πειθόμενον.

Ἐν χειμῶνι. τῆς μάχης δηλονότι.

Ἀναρχίας. αὐτὶ τοῦ ἀπειθείας. Τροπὰς καταρρήγνυσιν. ἐκ γὰρ διαρρήξεως στρατοῦ, τροπὴ γίνεται.

Τῶν δ' ὀρθουμένων. τῶν ἀρχομένων. Σώζει τὰ πολλὰ σώματα.
,, ὅμηρος, αἰδομένων δ' ἀνδρῶν
,, πλέονες σόοι, ἠὲ πέφανται. Τοῖς κοσμουμένοισι. τοῖς ἄρχουσιν, ὅ
,, μηρος. δίω κοσμήτορε λαῶν.

ὡς καὶ τὸν ἐχθρὸν ἀνταμύνωνται κακοῖς,
καὶ τὸν φίλον τιμῶσιν ἐξ ἴσου πατρί.
,, Ὅστις δ' ἀνωφέλητα φιτύει τέκνα,
,, Τί τόνδ' ἂν εἴποις ἄλλο, πλὴν αὑτῷ πόνους
,, Φῦσαι, πολὺν δὲ τοῖσιν ἐχθροῖσιν γέλων;
μή νύν ποτ' ὦ παῖ τὰς φρένας ὑφ' ἡδονῆς,
γυναικὸς οὕνεκ' ἐκβάλῃς, εἰδὼς ὅτι
ψυχρὸν παραγκάλισμα τοῦτο γίνεται
,, γυνὴ κακὴ ξύνευνος ἐν δόμοις. τί γὰρ
,, Γένοιτ' ἂν ἕλκος μεῖζον, ἢ φίλος κακός;
ἀλλὰ πτύσας ὡσεί τε δυσμενῆ, μέθες
τὴν παῖδ' ἐν ᾅδου τήνδε νυμφεύειν τινί.
ἐπεὶ γὰρ αὐτὴν εἷλον ἐμφανῶς ἐγὼ
πόλεως ἀπιστήσασαν ἐκ πάσης μόνην,
ψευδῆ γ' ἐμαυτὸν οὐ καταστήσω πόλει,
ἀλλὰ κτενῶ. πρὸς ταῦτ' ἐφυμνείτω Δία
ξύναιμον. εἰ γὰρ δὴ τά τ' ἐγγενῆ φύσει
ἄκοσμα, θρέψω κάρτα τοὺς ἔξω γένους.
,, Ἐν τοῖς γὰρ οἰκείοισιν ὅστις ἔστ' ἀνὴρ
,, Χρηστός, φανεῖται κἀν πόλει δίκαιος ὤν.
,, Ὅστις δ' ὑπερβάς, ἢ νόμους βιάζεται,
,, Ἢ τοὐπιτάσσειν τοῖς κρατοῦσιν ἐννοεῖ,
,, Οὐκ ἔστ' ἐπαίνου τοῦτον ἐξ ἐμοῦ τυχεῖν.
,, Ἀλλ' ὃν πόλις στήσειε, τοῦδε χρὴ κλύειν
,, Καὶ σμικρά, καὶ δίκαια, καὶ τἀναντία.
,, Καὶ τοῦτον ἂν τὸν ἄνδρα θαρσοίην ἐγώ,
,, Καλῶς μὲν ἄρχειν, εὖ δ' ἂν ἄρχεσθαι θέλειν.
,, Δορός τ' ἂν ἐν χειμῶνι προστεταγμένον,
,, Μένειν δίκαιον κἀγαθὸν παραστάτην.
,, Ἀναρχίας γάρ, μεῖζον οὐκ ἔστιν κακόν.
,, Αὕτη πόλεις τ' ὄλλυσιν, ἥδ' ἀναστάτους
,, Οἴκους τίθησιν. ἥδε σὺν μάχῃ δορὸς
,, Τροπὰς καταρρήγνυσι. τῶν δ' ὀρθουμένων,
,, Σώζει τὰ πολλὰ σώμαθ' ἡ πειθαρχία.
,, Οὕτως ἀμυντέ' ἐστὶ τοῖς κοσμουμένοις.
,, Κοὔτοι γυναικὸς οὐδαμῶς ἡσσητέα.
,, Κρεῖσσον γὰρ εἴπερ δεῖ πρὸς ἀνδρὸς ἐκπεσεῖν
,, Κοὐκ ἂν γυναικῶν ἥσσονες καλοίμεθ' ἄν.

ΕΙ ΜΗ τῷ χρόνῳ κεκλέμμεθα. εἰ μὴ τοῦ φρονίμως ὑπὸ τοῦ γήρως σεσυλήμεθα, λέγειν φρονούντως δοκεῖς περὶ ὧν λέγεις.

Χο. ἡμῖν μὲν, εἰ μὴ τῷ χρόνῳ κεκλέμμεθα,
λέγειν φρονούντως, ὧν λέγειν δοκεῖς πέρι.
Αἱ. Πάτερ, θεοὶ φύουσιν ἀνθρώποις φρένας,
,, Πάντων ὅσ' ἐστὶ χρημάτων ὑπέρτατον.
ἐγὼ δ' ὅπως σὺ μὴ λέγεις ὀρθῶς τάδε
οὔτ' ἂν δυναίμην, μήτ' ἐπισταίμην λέγειν.
γένοιτο μέντ' ἂν χ' ἀτέρῳ καλῶς ἔχον.
σοὶ δ' οὖν πέφυκα πάντα προσκοπεῖν, ὅσα
λέγει τις, ἢ πράσσει τις, ἢ ψέγειν ἔχει.
τὸ γὰρ σὸν ὄμμα, δεινὸν ἀνδρὶ δημότῃ
λόγοις τοιούτοις, οἷς σὺ μὴ τέρψῃ κλύων,
ἐμοὶ δ' ἀκούειν ἔσθ' ὑπὸ σκότου τάδε,
τὴν παῖδα ταύτην οἷ' ὀδύρεται πόλις.
πασῶν γυναικῶν ὡς ἀναξιωτάτη
κάκιστ' ἀπ' ἔργων εὐκλεεστάτων φθίνει.
ἥτις τὸν αὑτῆς αὐτάδελφον ἐν φοναῖς
πεπτῶτ' ἄθαπτον, μήθ' ὑπ' ὠμηστῶν κυνῶν
εἴασ' ὀλέσθαι, μήθ' ὑπ' οἰωνῶν τινός.
οὐχ ἥδε χρυσῆς ἀξία τιμῆς λαχεῖν;
τοιάδ' ἐρεμνὴ σῖγ' ἐπέρχεται φάτις.
,, Ἐμοὶ δὲ, σοῦ πράσσοντος εὐτυχῶς πάτερ,
,, Οὐκ ἔστιν οὐδὲν κτῆμα τιμιώτερον.
,, Τί γὰρ πατρὸς θάλλοντος εὐκλείας τέκνοις
,, Ἄγαλμα μεῖζον, ἢ τί πρὸς παίδων πατρί;
μὴ νῦν ἓν ἦθος μοῦνον ἐν σαυτῷ φόρει.
ὡς φῂς σὺ, κοὐδὲν ἄλλο, τοῦτ' ὀρθῶς ἔχειν.
,, Ὅστις γὰρ αὐτὸς ἢ φρονεῖν μόνος δοκεῖ,
Ἢ γλῶσσαν, ἣν οὐκ ἄλλος, ἢ ψυχὴν ἔχειν,
Οὗτοι διαπτυχθέντες, ὤφθησαν κενοί.
Ἀλλ' ἄνδρα κἤν τις ᾖ σοφὸς, τὸ μανθάνειν
Πόλλ' αἰσχρὸν οὐδὲν, καὶ τὸ μὴ τείνειν ἄγαν.
Ὁρᾷς παραρρείθροισι χειμάρροις ὅσα
Δένδρων ὑπείκει, κλῶνας ὡς ἐκσώζεται,
Τὰ δ' ἀντιτείνοντ', αὐτόπρεμν' ἀπόλλυται;
Αὕτως δὲ, ναὸς ὅστις ἐγκρατὴς πόδα

ὁ δὲ λόγος πάνυ πρεσβυτικὸς καὶ αἰδημόνως εἴρηται. Ἐγὼ δ' ὅπως σὺ μὴ λέγεις. ἐγὼ δὲ οὐ δύναμαι ταῦτα ἀποδέξασθαι. ἐπειδὴ μὴ καλῶς ταῦτα λέγεις. Γένοιτο μέντ' ἂν. δυνατόν ἐστι καὶ ἑτέρῳ μεταβουλεύσασθαι. Σοῦ δ' οὖν πέφυκα. γράφεται, σὺ δ' οὖν πέφυκας. Τὸ γὰρ σὸν ὄμμα. τὸ σὸν ὄμμα φησὶ τοιοῦτόν ἐστιν, ὥστε μηδένα τῶν πολιτῶν ἀντικρύ σου λέγειν τοιαῦτα οἷς σὺ μὴ τέρψῃ. ἐμοὶ δὲ πάρεστιν ἀκούειν τῶν λάθρα κατὰ σοῦ λεγομένων. Λόγοις τοιούτοις. λείπει τὸ χρῆσθαι. Ὑπὸ σκότου. λαθραίως. Ἥτις τὸν αὑτῆς αὐτάδελφον. διὰ γὰρ τῶν ὑπεραπολογεῖται ἐπὶ κόρης. ὑπερευπρεπῶς τῇ πόλει περιθεὶς τὸν λόγον. Ἐρεμνή. σκοτεινή. λαθραία οὖσα. Διαπτυχθέντες. ἀνακαλυφθέντες. μετέβη δὲ ἀπὸ ἑνικοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ὅστις, εἰς πληθυντικὸν τὸ, οὗτοι. Καὶ τὸ μὴ τείνειν ἄγαν. μὴ αὐθάδη εἶναι. ἀντιτείνοντα τοῖς συμβουλεύουσιν. ἔστι δὲ παρὰ Σόλωνος.
,, γηράσκω δ' ἀεὶ
,, πολλὰ διδασκόμενος. Αὐτόπρεμνα. αὐτόρριζα. Ὑπείκει μὲν. τοῖς ἰδίοις μὴ ἐγχαλάσῃ.

Υ πτίοις κάτω. ἀντὶ τοῦ ὑπτίως. Στρέψας τὸ λοιπόν. στρέψας τὴν ναῦν.
Μ ετάστασιν. μετάνοιαν. Γνώμη γὰρ εἴ τις κἀπ' ἐμοῦ. ἀντὶ τοῦ εἰ οἷός τε εἰμι λέγειν κἀγὼ δὴ τὸ νέον. Πρεσβεύειν. ὑπερέχειν. ἐγὼ φημὶ τοῦτον οἶμαι ὑπερέχειν τὸ τὸν ἄνθρωπον φῦναι πάντα ἐπιστάμενον. ἡσίοδος.
,, Οὗτος μὲν πανάριστος ὃς αὐτὸς
,, πάντα νοήσει. Εἰ δ' οὖν φιλεῖ γὰρ τοῦτο μὴ ταύτῃ ῥέπειν. εἰ δέ τις ἀνόητος εὑρεθῇ. Μηδὲν τὸ μὴ δίκαιον. μηδὲν διδάσκου, ὃ μὴ δίκαιόν ἐστι σοι μανθάνειν. ἢ μηδὲν ἔστω ὃ μὴ δίκαιον. Τοὺς ἀκοσμοῦντας. ἀπειθοῦντας, καὶ ἄκοσμα διαπραττομένους. Οὔ φησι Θήβης τῆσδε. οὐκ ἐγὼ ταῦτα λέγω, ἀλλὰ πάντες οἱ τὴν πόλιν οἰκοῦντες. χαριέντως ὑπὲρ τὴν δίαιταν προσάπτει τῇ πόλει, ἵνα μὴ δοκεῖν βούλεσθαι ἀνατρέπειν τὰ τῷ πατρὶ βεβουλευμένα. Πόλις γὰρ ἡμῖν ἃ 'μὲ χρή. ἃ ἄν με χρὴ προστάσσειν τῇ πόλει ἐκείνη μοι ἔχει κελεύειν. Ὁρᾷς τάδ' ὡς εἴρηκας. τὸ χαρίεν, ὅτι αὐστηρῶς προσηνέχθη τῷ πατρί. Εἴπερ γυνὴ σύ. λείπει τυγχάνεις. πάλιν δὲ τὸ χαρίεν, μετὰ τὸ αὐστηρόν.
Δ ιὰ δίκης ἰών. δικασάμενος. δικαιολογούμενος. παρρησιαζόμενος. Καὶ γυναικὸς ὕστερον. ἀντὶ τοῦ ἡττηθὲν ὑπὸ γυναικός. Ἡ δ' οὖν θανεῖται. καὶ θανοῦσ' ὀλεῖ τινά. δι' ἑαυτὸν ἔφη. ὁ δὲ Κρέων ὥσπερ δι' αὐτὸν λέγειν. Ἐπεξέρχῃ θρασύς. προπετεστέρῳ χωρήσεις.

…no eo animo dixit
…no Creon accepit de
…orte .i. Creontis lo
…itur nō de sua ipsius
… infra patebit ex Ar…
…orela.

,, Τείνας ὑπείκει μηδὲν, ὑπτίοις κάτω
,, Στρέψας τὸ λοιπὸν σέλμασιν ναυτίλλεται.
ἀλλ' εἶκε θυμῷ καὶ μετάστασιν δίδου.
γνώμη γὰρ εἴ τις κἀπ' ἐμοῦ νεωτέρου
πρόσεστι, φήμ' ἔγωγε πρεσβεύειν πολὺ
φῦναι τὸν ἄνδρα, πάντ' ἐπιστήμης πλέω.
εἰ δ' οὖν (φιλεῖ γὰρ τοῦτο μὴ ταύτῃ ῥέπειν)
,, Καὶ τῶν λεγόντων εὖ, καλὸν τὸ μανθάνειν.
χο. ἄναξ, σέ τ' εἰκὸς εἴ τι καίριον λέγει,
μαθεῖν, σέ τ' αὖ τοῦδ'. εὖ γὰρ εἴρηται διπλᾶ.
κρέ. οἱ τηλικοίδε καὶ διδαξόμεσθα δὴ
φρονεῖν πρὸς ἀνδρὸς τηλικοῦδε τὴν φύσιν;
αἵ. μηδὲν τὸ μὴ δίκαιον. εἰ δ' ἐγὼ νέος,
,, Οὐ τὸν χρόνον χρὴ μᾶλλον, ἢ τἄργα σκοπεῖν.
κρέ. ἔργον γάρ ἐστι τοὺς ἀκοσμοῦντας σέβειν;
αἵ. οὐδ' ἂν κελεύσαιμ' εὐσεβεῖν εἰς τοὺς κακούς.
κρέ. οὐχ ἥδε γὰρ τοιᾷδ' ἐπιλήπτεται νόσῳ;
αἵ. οὔ φησι Θήβης τῆσδ' ὁμόπτολις λεώς.
κρέ. πόλις γὰρ ἡμῖν ἃ 'μὲ χρὴ τάσσειν ἐρεῖ;
αἵ. ὁρᾷς τόδ', ὡς εἴρηκας ὡς ἄγαν νέος;
κρέ. ἄλλῳ γὰρ ἢ 'μοὶ χρή με τῆσδ' ἄρχειν χθονός;
αἵ. Πόλις γὰρ οὐκ ἔσθ' ἥτις ἀνδρός ἐσθ' ἑνός.
κρέ. οὐ τοῦ κρατοῦντος ἡ πόλις νομίζεται;
αἵ. καλῶς, ἐρήμης γ' ἂν σὺ γῆς ἄρχοις μόνος.
κρέ. ὅδ', ὡς ἔοικε, τῇ γυναικὶ ξυμμαχεῖ.
αἵ. εἴπερ γυνὴ σύ. σοῦ γὰρ οὖν προκήδομαι.
κρέ. ὦ παγκάκιστε, διὰ δίκης ἰὼν πατρί.
αἵ. οὐ γὰρ δίκαιά σ' ἐξαμαρτάνονθ' ὁρῶ.
κρέ. ἁμαρτάνω γὰρ τὰς ἐμὰς ἀρχὰς σέβων;
αἵ. οὐ γὰρ σέβεις, τιμάς γε τὰς θεῶν πατῶν.
κρέ. ὦ μιαρὸν ἦθος, καὶ γυναικὸς ὕστερον.
αἵ. οὐκ ἂν γ' ἕλοις ἥσσω γε τῶν αἰσχρῶν ἐμέ.
κρέ. ὁ γοῦν λόγος σοι πᾶς ὑπὲρ κείνης ὅδε;
αἵ. καὶ σοῦ γε, κἀμοῦ, καὶ θεῶν τῶν νερτέρων.
κρέ. ταύτην ποτ' οὐκ ἔσθ' ὡς ἔτι ζῶσαν γαμεῖς.
αἵ. ἥδ' οὖν θανεῖται, καὶ θανοῦσ' ὀλεῖ τινά.
κρέ. ἦ κἀπαπειλῶν ὧδ' ἐπεξέρχῃ θρασύς;

ΤΙΣ δ' ἔστ' ἀπειλή. ποίαν ὠφέλειαν ἔχει ἀπειλὴ πρὸς μωρὸν ἄνθρωπον λεγομένη. Ἀλλ' οὐ τόνδ' Ὄλυμπον. μὰ τὸν Ὄλυμπον. Δεννάσεις. λυπήσεις. ὑβρίσεις. Ἄγετε τὸ μῖσος. τὴν ἀντιγόνην φησίν.

αἷ. τίς δ' ἔστ' ἀπειλὴ πρὸς κενὰς γνώμας λέγειν;
κρέ. κλαίων φρενώσεις, ὢν φρενῶν αὐτὸς κενός.
αἷ. εἰ μὴ πατὴρ ἦσθ', εἶπον ἄν σ' οὐκ εὖ φρονεῖν.
κρέ. γυναικὸς ὢν δούλευμα, μὴ κώτιλλέ με.
αἷ. βούλει λέγειν τι, καὶ λέγων μηδὲν κλύειν;
κρέ. ἄληθες. ἀλλ' οὐ τόνδ' Ὄλυμπον, ἴσθ' ὅτι
χαίρων ἐπὶ ψόγοισι δεννάσεις ἐμέ.
ἄγετε τὸ μῖσος ὡς κατ' ὄμματ' αὐτίκα
παρόντι θνήσκῃ πλησία τῷ νυμφίῳ.
αἷ. οὐ δῆτ' ἔμοιγε, τοῦτο μὴ δόξῃς ποτέ,
οὔθ' ἥδ' ὀλεῖται πλησία, σύ τ' οὐδαμὰ
τοὐμὸν προσόψει κρᾶτ' ἐν ὀφθαλμοῖς ὁρῶν.
ὡς τοῖς θέλουσι τῶν φίλων μαίνῃ ξυνών.
χο. ἀνὴρ, ἄναξ, βέβηκεν ἐξ ὀργῆς ταχύς.
νοῦς δ' ἐστὶ τηλικοῦτος ἀλγήσας, βαρύς.
κρέ. δράτω. φρονείτω μεῖζον, ἢ κατ' ἄνδρ' ἰών.
τὼ δ' οὖν κόρα τάδ', οὐκ ἀπαλλάξει μόρου.
χο. ἄμφω γὰρ αὐτὼ καὶ κατακτεῖναι νοεῖς;
κρέ. οὐ τήν γε μὴ θιγοῦσαν. εὖ γὰρ οὖν λέγεις.
χο. μόρῳ δὲ ποίῳ καί σφε βουλεύῃ κτανεῖν;
κρέ. ἄγων ἐρῆμος ἔνθ' ἂν ᾖ βροτῶν στίβος,
κρύψω πετρώδει ζῶσαν ἐν κατώρυχι
φορβῆς τοσοῦτον, ὡς ἄγος μόνον προθείς.
ὅπως μίασμα πᾶσ' ὑπεκφύγῃ πόλις.
κἀκεῖ τὸν ᾅδην, ὃν μόνον σέβει θεῶν
αἰτουμένη που, τεύξεται τὸ μὴ θανεῖν.
ἢ γνώσεται γοῦν ἀλλὰ τηνικαῦθ', ὅτι
πόνος περισσός ἐστι τἀν ᾅδου σέβειν.
χο. ἔρως ἀνίκατε μάχαν.
ἔρως, ὃς ἐν κτήμασι πίπτεις,
ὃς ἐν μαλακαῖς παρειαῖς

Ὡς κατ' ὄμματ'. ἀντὶ τοῦ ὑπ' ὀφθαλμούς. Ὡς τοῖς θέλουσι τῶν φίλων μαίνῃ ξυνών. γράφεται καὶ μαίνῃ. Ὡς μαίνῃ φησὶ παρὰ τοῖς φίλοις τοῖς θέλουσιν ὑπομεῖναι τὴν σὴν μανίαν. Νοῦς δ' ἐστὶ τηλικοῦτος. ἤγουν ὁ τῶν νέων. ἢ ὁ φρόνιμος. ὁ δὲ νοῦς, ὁ τηλικοῦτός φησι βαρύτατός ἐστιν ἀλγήσας. Ἄμφω γὰρ αὐτώ. τὰς κόρας. δυϊκὸν γάρ ἐστι. Μόρῳ δὲ ποίῳ καί σφε. ἀντὶ τοῦ αὐτήν. Ἐν κατώρυχι. ἐν ὑπογείῳ σπηλαίῳ. Φορβῆς τοσοῦτον. ἔθος παλαιόν, ὥστε τὸν βουλόμενον καθειργνύναι τινὰ ἀφοσιοῦσθαι βραχὺ τιθέντα τροφῆς. καὶ ὑπενόουν κάθαρσιν τοῦτο. ἵνα μὴ δοκῶσι λιμῷ ἀναιρεῖν. τοῦτο γὰρ ἀσεβές. Ὃν μόνον σέβει θεῶν. διὰ τὸ προκρῖναι τῆς ἰδίας σωτηρίας, τὴν πρὸς τὸν κατοιχόμενον δίκην. Ὅτι πόνος περισσός ἐστι. περιττῆς ὀργῆς καὶ ἀβουλίας ὁ λόγος. ὅτι καὶ εἰς θεοὺς θρασύνεται. Ἔρως ἀνίκατε μάχαν. λείπει ἡ κατά. διὰ τὸν αἵμονα τοῦ ἔρωτος μέμνηται. πάλαι μὲν ὁμονόει τῷ πατρί. νῦν δὲ σχεδὸν πολέμιος γέγονε διὰ τὴν ἀντιγόνην. τὸ δὲ ἐρᾶν πλουσίους, ἔχει καὶ ἡ
„ παροιμία, Ἐν πλησμονῇ τοι κύ-
„ πρις. ἐν πεινῶσι δ' οὔ. Ὃς ἐν κτήμασι πίπτεις. ἐπεὶ καὶ κτήματα ἐρῶσι πολλοί.

Β ΝΝΥΧΕΥΕΙΣ. διατρίβεις. Φοιτᾷς δ' ὑπερπόντιος. διότι καὶ τὰ θαλάσσια ζῶα ἐρᾷ. ἢ ὅτι καὶ τὰ πόρρω θηρεύει ὁ ἐρῶν, καὶ διὰ θαλάσσης ἄπεισι καὶ πανταχοῦ, ὥστε τοῦ ἐρωμένου τυχεῖν. ἢ ὅτι πολλοὶ τῶν ἐν πόντῳ ἐρῶσιν. Ἀγρονόμοις αὐλαῖς. ταῖς ἐπαύλεσιν. Ὁ δ' ἔχων. τὸν ἔρωτα δηλονότι. Σὺ καὶ δικαίων ἀδίκους. σὺ καὶ δικαίους διαφθείρεις ὥστε τὰς φρένας αὐτῶν ἀδίκους γίνεσθαι. ὡς ἡρακλῆς ἐνεχόμενος τῷ ἔρωτι τῆς ἰόλης, τὰ ἐν οἰχαλίᾳ ἔπραξεν ἀφορμὴν τοῦ πολέμου μὴ ἔχων, ἢ τὸν ἔρωτα μόνον. Ξύναιμον ἔχεις. ξυγγενές. ὅτι υἱοῦ πρὸς πατέρα γέγονε μάχη καὶ διαφορά. Νικᾷ δ' ἐναργὴς βλεφάρων. ὅτι ὁρῶν τὴν παῖδα ὁ αἵμων σπουδάζουσαν, καὶ πάντα πράττουσαν ὑπὲρ τοῦ ἀδελφοῦ, ἥττων αὐτῆς γέγονε. νικᾷ τοίνυν φησὶν ὁ ἔρως τῆς νύμφης. ὃς ἐστι πάρεδρος τῶν μεγάλων θεσμῶν ἐν ἀρχαῖς. τοῦτο δὲ εἶπεν, ὅτι θαυμαστή τις ἐστὶν ἡ τοῦ ἱμέρου ἀρχὴ, καὶ ὥσπερ νομισθεῖσα ἄνωθεν. διὸ καὶ πάρεδρον αὐτήν φησι τῶν θεσμῶν. Πάρεδρος ἐν ἀρχαῖς. τινὲς πάρεδρος δωρικῶς ἀναγινώσκουσι κατ' ἔλλειψιν τοῦ υ. ἵν' ᾖ, παρέδροις. λέγει δὲ τὸν κρέοντα. νικᾷ δὲ ὁ φανερὸς ἵμερος τῶν βλεφάρων τῆς εὐλέκτρου νύμφης τὸν κρέοντα, τὸν ἐν ταῖς ἀρχαῖς τῶν μεγάλων θεσμῶν. Ἄμαχος. ἀκαταμάχητος. ἐμπαίζει. ἥδεται. χαίρει. Νῦν δ' ἤδη 'γὼ καὐτὸς θεσμῶν ἔξω φέρομαι. οἷον δυσχεραίνει παρακούομεν τοῦ ἄρχοντες, δακρύοντες τὴν ἀντιγόνην ἣν αὐτὸς κατεδίκασε.

Τ Τὸν παγκοίταν. τὸν πάντας κοιμίζοντα. Ὁρῶ θάλαμον. τὸν θάλαμον τὸν ἐν τῷ τάφῳ. Τὴν δ' ἀντιγόνην ἀνύτουσαν. ἀπιοῦσαν, ἢ τρέχουσαν, καὶ πορευομένην.

νεάνιδος ἐννυχεύεις.
φοιτᾷς δ' ὑπερπόντιος, ἔν
τ' ἀγρονόμοις αὐλαῖς.
καί σ' οὔτ' ἀθανάτων φύξιμος οὐδείς,
οὔθ' ἁμερίων ἐπ' ἀν-
θρώπων. ὁ δ' ἔχων, μέμηνεν.
σὺ καὶ δικαίων ἀδίκους
φρένας παρασπᾷς ἐπὶ λώβᾳ.
σὺ καὶ τόδε νεῖκος ἀνδρῶν
ξύναιμον ἔχεις ταράξας.
νικᾷ δ' ἐναργὴς βλεφάρων
ἵμερος εὐλέκτρου
νύμφας τῶν μεγάλων πάρεδρος ἐν ἀρχαῖς
θεσμῶν. ἄμαχος γὰρ ἐμ-
παίζει θεὸς Ἀφροδίτα.
νῦν δ' ἤδη 'γὼ καὐτὸς θεσμῶν
ἔξω φέρομαι τάδ' ὁρῶν. ἴσχειν
δ' οὐκέτι πηγὰς δύναμαι δακρύων,
τὸν παγκοίταν ὅθ' ὁρῶ θάλαμον,
τὴν δ' Ἀντιγόνην ἀνύτουσαν.
αὐ. ὁρᾶτ' ἔμ' ὦ γᾶς πατρίας πολῖται,
τὰν νεάταν ὁδὸν
στείχουσαν, νέατον δὲ φέγγος
λεύσσουσαν ἀελίου,
κοὔποτ' αὖθις; ἀλλά μ' ὁ παγκοίτας
Ἅιδας ζῶσαν ἄγει
τὰν Ἀχέροντος ἀκτάν. οὔθ' ὑμεναίων

ΕΓΚΛΗΡΟΝ. μέτοχον. Οὔτε ξιφέων ἐπίχειρα. οὐδὲ ξιφῶν τὸν μισθὸν τοῦ πλημμελήματος λαχοῦσα ἢ τὴν τιμωρίαν. ἀλλὰ μετ' ἐλευθερίας τέθνηκεν. ἰδίῳ καινῷ νόμῳ περὶ τὸ τέλος χρησαμένη. οἷον οὔτε νοσήσασα, οὔτε ἀναιρεθεῖσα ἐξελεύσῃ τοῦ βίου. Θνατῶν ἀΐδαν. ἤγουν πρὸς τὸν τόπον τοῦ θανάτου. ἢ πρὸς τὴν προαίρεσιν τοῦ ἐπιχειρήματος. ἢ ἀντὶ τοῦ ἰδίοις αὐτοῦ νόμοις χρησαμένη.

Ἤκουσα δὴ λυγροτάταν. ἀντὶ τοῦ λυγροτάτης. ἢ τὴν λυγρὰν ὑπομείνασαν. ἢ λυγρὴν, καθὸ τὴν Λητὼ ὑβρίσαι τετόλμηκε. διὸ δὲ ἔλαβε πρὸς τὸ ὅμοιον τοῦ θανάτου. ὅτι οὐδὲ ἡ νιόβη ὑπό τινος ἀνῃρέθη. Τὰν φρυγίαν ξέναν. τὴν νιόβην. Σιπύλῳ πρὸς ἄκρῳ. φρυγίας ὄρος ὁ σίπυλος. Τὰν κισσὸς ὡς ἀτενής. ὁ μὴ εὐθὺς τεθραμμένος, ἀλλ' εἰλιτενής. πλὴν καὶ τῷ μήκει. ἢ ὁ μὴ ἀνατείνων εἰς ὕψος. ἀλλ' αὐτοῦ περιειλούμενος καὶ οὐχ ὑψηλός. ὁ δὲ νοῦς. ἣν ἐδάμασεν ἡ πετραία βλάστησις, ὡς κισσὸς περιβάλλουσα αὐτήν. περιέφυσε αὐτῇ φησὶ τὴ πέτρα ὡς κισσὸς δένδρῳ. Πετραία βλάστα δάμασεν. οἷα περιεκεκάλυπτο πανταχῇ τῇ πέτρᾳ. Ἀλλὰ θεός τοι καὶ θεογεννής. παραμυθούμενος αὐτὴν θεόν φησι τὴν νιόβην. ἤγουν, καὶ ὑποφέρειν σε χρὴ ὡς καὶ ἡ νιόβη ἐκαρτέρησε. καί τοι θειοτέρου γένους τυγχάνουσα. Ταντάλου γὰρ ἦν τοῦ Διός. Καί τοι φθιμένα. καὶ τῷ φθιμένῳ παντὶ μακαριστὸν ἂν εἴη τῆς αὐτῆς μοίρας τυχεῖν τοῖς ἰσοθέοις. οἷον. μακάριος ἂν εἴη, ὅστις τοῖς ἰσοθέοις ὁμοίως ἐτελεύτησεν. Ἔγκληρα λαχεῖν. ἤγουν, κοινά. ὅμοια. τοῦ αὐτοῦ κλήρου καὶ τύχης. Οἴμοι γελῶμαι. ὑφ' ὑμῶν γελῶμαι ὅτι θεοῖς ἴσον με λέγετε.

ἔγκληρον, οὔτ' ἐπὶ νυμφιδίοις
πώ μέ τις ὕμνος
ὕμνησεν, ἀλλ' Ἀχέροντι νυμφεύσω.
Χο. οὐκοῦν κλεινὴ καὶ ἔπαινον ἔχουσ'
ἐς τόδ' ἀπέρχει κεῦθος νεκύων.
οὔτε φθινάσι πληγεῖσα νόσοις,
οὔτε ξιφέων ἐπίχειρα λαχοῦσ'.
ἀλλ' αὐτόνομος ζῶσα μόνη δὴ
θνατῶν ἀΐδαν καταβήσει.
Αν. ἤκουσα δὴ λυγροτάταν ὀλέσθαι
τὰν φρυγίαν ξέναν
Ταντάλου, Σιπύλῳ πρὸς ἄκρῳ.
τὰν κισσὸς ὡς ἀτενὴς
πετραία βλάστα δάμασεν. καί νιν
ὄμβροι τακομέναν
(ὡς φάτις ἀνδρῶν) χιών τ' οὐδαμὰ λείπει,
τέγγει θ' ὑπ' ὀφρύσι παγκλαύτοις
δειράδας. ᾇ με
δαίμων ὁμοιοτάταν κατευνάζει.
Χο. ἀλλὰ θεός τοι καὶ θεογεννής.
ἡμεῖς δὲ βροτοὶ καὶ θνητογενεῖς.
καί τοι φθιμένᾳ, μέγ' ἀκοῦσαι
τοῖς ἰσοθέοις ἔγκληρα λαχεῖν.
Αν. οἴμοι, γελῶμαι. τί με πρὸς
θεῶν πατρώων
οὐκ ὀλομέναν ὑβρίζεις, ἀλλ' ἐπίφαντον;

Ὑμμ' ἐπικτῶμαι. γράφεται ἐπιβοῶμαι. οἵα φίλων ἄκλαυτος. οἷον μὴ οἰκτειρομένη παρὰ τῶν φίλων ἀπόλλυμαι. Ἕργμα. ἕρμα. περίφραγμα. Τάφου ποταινίου. ἤγουν προσφάτου. θέλει δὲ εἰπεῖν καινοῦ καὶ παρεξηλλαγμένου. Οὔτ' ἐν βροτοῖσιν. οὔτε ἐν ζῶσι. διὰ τὸ εἶναι ἐν εἱρκτῇ. οὔτε ἐν θανοῦσι, διὰ τὸ ἔτι ἀναπνεῖν. Οὐ ζῶσιν οὐ θανοῦσιν. λείπει σύνοικος. Προβᾶσ' ἐπ' ἔσχατον θράσους. προβᾶσα ἐπὶ τὸ τῆς δικαιοσύνης ἔσχατον βάθρον μετὰ θράσους. βουλομένη τε ὅσιόν τι δρᾶν περὶ τὸν ἀδελφὸν, τὰ ἐναντία πέπονθας. ἔπεσες γὰρ εἰς τὸ κενοτάφιον. τὸ δὲ ἑξῆς, προβᾶσα ὑψηλὸν εἰς δίκας βάθρον, ἔπεσες ἐπ' ἔσχατον θράσους ἐν τῷ παρακοῦσαι τῶν τοῦ ἄρχοντος προσταγμάτων. Πατρῷον δ' ἐκτίνεις. ἢ τὰ ἡμαρτημένα περὶ Οἰδίπουν. ἢ ὑπὲρ τῆς κατάρας τοῦ Οἰδίποδος ταῦτα πάσχεις. αὐτὴ γὰρ τὰ δίκαια προέθου ποιεῖν. Τριπόλιστον οἶκτον. γράφεται οἶκον. πολλάκις ἀναπεπλησμένον. ἢ διάσημον, καὶ πανταχοῦ ἀκουόμενον. καὶ πολούμενον. ἢ τὸν πολλάκις ἐπελθόντα περὶ ἐμῷ οἴκῳ καὶ γένει. λείπει δὲ τὸ, εἰπούσας. Τοῦ τε πρόπαντος ἁμετέρου πότμου. καὶ τῆς προτέρας ἡμῶν δυστυχίας.

Λαβδακίδαισιν. ἀντὶ τῶν Λαβδακιδῶν. Κοιμήματ' αὐτογέννητα. καὶ συνουσίαι τῆς πατρὸς αὐτογενεῖς. ἢ συγγενικαί. ἢ ὅτι ταύτῃ συνεκοιμήθη, ἐξ ἧς γέγονε. τὸ δὲ ἑξῆς, κοιμήματα αὐτογέννητα. κοιμήματα δυσμόρου μητρός. ἐμῷ πατρὶ αὐτογέννητα. ὅτι ὁ αὐτὸς, πατὴρ ἅμα καὶ παῖς ἦν. Οἵων ἐγώ ποθ'. λείπει γονέων. Ἀραῖος. ἐπικατάρατος. διὰ τὰ ἐκείνων ἁμαρτήματα. Ἐγὼ μέτοικος ἔρχομαι. πρὸς τοὺς γονεῖς δηλονότι.

ὦ πόλις. ὦ πόλεως
πολυκτήμονες ἄνδρες.
ἰὼ Διρκαῖαι κρῆναι,
Θήβας τ' εὐαρμάτου ἄλσος. ἔμπας
ξυμμάρτυρας ὔμμ' ἐπικτῶμαι,
οἵα φίλων ἄκλαυτος, οἵοις νόμοις
πρὸς ἕργμα τυμβόχωστον ἔρ-
χομαι τάφου ποταινίου.
ἰὼ δύστανος,
οὔτ' ἐν βροτοῖσιν, οὔτ' ἐν νεκροῖσι.
χο μέτοικος, οὐ ζῶσιν, οὐ θανοῦσιν,
προβᾶσ' ἐπ' ἔσχατον θράσους,
ὑψηλὸν ἐς δίκας βάθρον
προσέπεσες ὦ τέκνον πολύ.
πατρῷον δ' ἐκτίνεις τιν' ἆθλον.
αν ἔψαυσας ἀλγεινοτάτας
ἐμοὶ μερίμνας
πατρὸς τριπόλιστον οἶκτον.
τοῦ τε πρόπαντος
ἁμετέρου πότμου
κλεινοῖς Λαβδακίδαισιν.
ἰὼ ματρῷαι λέκτρων
ἆται, κοιμήματ' αὐτογέννη-
τ' ἐμῷ πατρὶ δυσμόρου ματρός,
οἵων ἐγώ ποθ' ἁ ταλαίφρων ἔφυν.
πρὸς οὓς ἀραῖος ἄγαμος ἅ-
δ' ἐγὼ μέτοικος ἔρχομαι.

ΔΥΣΠΟΤΜΩΝ Κασίγνητε γάμων κυρήσας. διὰ τὴν πρὸς Ἄδραστον ἐπιγαμίαν· ἥτις αἰτία τοῦ πολέμου κατέστη. Σέβειν μὲν, εὐσέβειά τις. οἱ τοῦ χοροῦ τὸ μὲν ἔργον τῆς παιδὸς ἐπαινοῦσιν. οὐ μὴν δὲ θαῤῥοῦσιν ὡς καὶ τὴν γνώμην τοῦ βασιλέως διελέγχειν ὡς μοχθηράν. φησὶν οὖν, ὅτι πέπρακται μὲν δι' εὐσέβειαν τὸ ὑπὲρ ταύτης. ὧν δὲ ἡ βασιλεία μέλει, τούτῳ οὐκ ἔστι παραβατὴν ἀρχήν. ὅ ἐστι, τὰ προστάγματα. παραβαίνουσι δὲ ὅσοι ἀρχόντων καταφρονοῦσιν. Αὐτόγνωτος. αὐθαίρετος. ἢ ἰδιογνώμων τρόπος.

ἰὼ ἰὼ δυσπότμων

Propter Adrasti affinitatem quae belli causa fuit.

κασίγνητε γάμων κυρήσας,

θανὼν, ἔτ' οὖσαν κατήναρές με.

Χο. σέβειν μὲν, εὐσέβειά τις.

κράτος δ' ὅτῳ κράτος μέλει,

παραβατὸν οὐδαμῆ πέλει.

σὲ δ' αὐτόγνωτος ὤλεσ' ὀργά.

Αν. ἄκλαυτος, ἄφιλος, ἀνυμέναιος

ταλαίφρων ἄγομαι

τάνδ' ἑτοίμαν ὁδόν. οὐκέτι

μοι τόδε λαμπάδος ἱερὸν ὄμ-

μα θέμις ὁρᾶν τάλαινα. τὸν δ'

ἐμὸν πότμον ἀδάκρυτον, οὐδεὶς

φίλων στενάζει.

Κρέ. Ἆρ' ἴστ' ἀοιδὰς καὶ γόους πρὸ τοῦ θανεῖν

„ Ὡς οὐδ' ἂν εἷς παύσαιτ' ἂν εἰ χρεῖ' ἦ λέγειν;

οὐκ ἄξεθ' ὡς τάχιστα; καὶ κατηρεφεῖ

τύμβῳ περιπτύξαντες, ὡς εἴρηκ' ἐγὼ,

μόνην ἀφῆτ' ἔρημον, εἴτε χρὴ θανεῖν

εἴτ' ἐν τοιαύτῃ ζῶσα τυμβεύειν στέγῃ;

ἡμεῖς γὰρ ἁγνοὶ τοὐπὶ τήνδε τὴν κόρην.

μετοικίας δ' οὖν τῆς ἄνω στερήσεται.

Αν. ὦ τύμβος, ὦ νυμφεῖον, ὦ κατασκαφὴς

οἴκησις αἰείφρουρος, οἷ πορεύομαι

πρὸς τοὺς ἐμαυτῆς, ὧν ἀριθμὸν ἐν νεκροῖς

πλεῖστον δέδεκται Περσέφασσ' ὀλωλότων.

ὧν λοισθία 'γὼ, καὶ κάκιστα δὴ μακρῷ

κάτειμι, πρίν μοι μοῖραν ἐξήκειν βίου.

ἐλθοῦσα μέντοι, κάρτ' ἐν ἐλπίσι τρέφω,

φίλη μὲν ἥξειν πατρὶ, προσφιλὴς δέ σοι

μῆτερ, φίλη δὲ σοὶ κασίγνητον κάρα.

Πότμον ἀδάκρυτον. ἀντὶ τοῦ πολυδάκρυτον. Ἆρ' ἴστ' ἀοιδὰς καὶ γόους. πρὸς τοὺς ὑπηκόους τοῦτό φησιν ὁ κρέων ὀργιζόμενος, ὅτι μὴ θᾶττον αὐτὴν ἀπήγαγον πρὸς εἱρκτήν. ὁ δὲ λόγος, ἆρα ἴστε εἰ χρεὼ ἦν λέγειν ἀοιδὰς καὶ γόους πρὸ τοῦ θανεῖν, οὐδέποτε τις παύσαιτο. δεῖ οὖν ἐκ βίας ἕλκειν αὐτήν. Εἴτε χρὴ θανεῖν. εἰ χρήζει καὶ θέλει θανεῖν. μετὰ ὀργῆς δὲ προσποιεῖται τῆς κολάσεως ὡς δηλοῖ καὶ τὸ, Ἡμεῖς γὰρ ἁγνοί. τουτέστιν, ἀκοινώνητοι τοῦ φόνου τούτου, φησὶ διὰ τὸ μὴ χερσὶν αὐτὴν ἀνῃρηκέναι. Ἡμεῖς γὰρ ἁγνοί. τὸ κατὰ ταύτην τὴν κόρην, ἁγνοὶ ἡμεῖς ἐσμὲν, καὶ οὐδὲν ἐναγὲς ἐπράξαμεν. Μετοικίας δ' οὖν τῆς ἄνω στερήσεται. ἀντὶ τοῦ, μεθ' ἡμῶν ἄνω οἰκεῖν. Κατασκαφής. κατεσκαμμένη. ὑπόγειος. Οἴκησις αἰείφρουρος. διὰ τὸ μὴ πρὸς καιρὸν εἶναι τὴν φρουρὰν, ἀλλὰ διόλου. Κάκιστα δὴ μακρῷ. ἀντὶ τοῦ πολύ. Ἐν ἐλπίσι τρέφω. εὐεπίφορος σοφοκλῆς εἰς τὸ, τρέφω ἀντὶ τοῦ ἔχω λέγειν. ὁ δὲ νοῦς, ἐλπίζω ἀποθανοῦσα, πάντας ἕξειν φίλους. Κασίγνητον κάρα. ὦ ἐτεόκλεις. ἑξῆς γὰρ, τοῦ πολυνείκους μετ' οἴκτου μνημονεύει.

Καίτοι σ᾽ ἐγὼ 'τίμησα τοῖς φρονοῦσιν εὖ. παρὰ τοῖς καλῶς φρονοῦσι, δοκῶ σε τετιμηκέναι ὥστε τοὺς συνετοὺς ἀποδέξασθαι τὰ ὑπ᾽ ἐμοῦ εἰς σὲ γενόμενα. Ἂν ᾐρόμην πόνον. ἀντὶ τοῦ ὑπέστην. Τίνος νόμου δὴ ταῦτα. ἀντὶ τοῦ τίνος νομίσματος καὶ λογισμοῦ. Τοιῷδε μέντοι. διὰ τοιοῦτον νόμον ὃς ἀποδείκνυσι τὸ κατὰ τοὺς ἀδελφοὺς δίκαιον ὑπερέχειν ἁπάντων, τιμήσασά σε, ἔδοξα τῷ Κρέοντι ἁμαρτάνειν, διὰ τὴν ἔνδειξιν τῆς βίας αὐτοῦ. Καὶ νῦν ἄγει με. ἐμφαντικώτερον τὸ ἄγει. οὐ γὰρ εἶπεν ὅτι ἐκέλευσέ με ἀχθῆναι, ἀλλ᾽ αὐτὸς ἄγει.

Ποίαν παρεξελθοῦσα δαιμόνων. ἐπεὶ τὰ τοῦ Κρέοντος θνητοῦ ὄντος παρέβην. Τίν᾽ αὐδᾶν συμμάχων. λείπει καλεῖν. Ἀλλ᾽ εἰ μὲν οὖν τάδ᾽ ἐστίν. εἰ ταῦτα τοῖς θεοῖς ἀρέσκει, παθόντες τὴν τιμωρίαν, γνοίημεν τὴν ἁμαρτίαν. Εἰ δ᾽ οἵδ᾽ ἁμαρτάνουσιν. πρὸς τὸν Κρέοντα ἡ ἀναφορά. Ἢ καὶ δρῶσιν ἐκδίκως. ἢ ἐκδίκως. ἤγουν ἔξω τοῦ δικαίου. Ἔτι τῶν αὐτῶν. ἔτι ἐν τῷ αὐτῷ κινήματι ἔοικεν ἡ παῖς εἶναι. οἷον, οὐκ ἐνδέδωκεν ὀδυρομένη. Κλαύμαθ᾽ ὑπάρξει. ἀντὶ τοῦ, κλαύσονται οἱ ἄγοντες αὐτὴν ἐὰν ἔτι βραδύνωσι.

Βραδυτῆτος ὕπερ. διὰ τὸ ἐν αὐτῇ ἐμβραδύνειν. Οἴμοι θανάτου. ἀπειληθέντες ὑπὸ τοῦ Κρέοντος οἱ ὑπήκοοι, ἄξουσί με λοιπὸν ἐπὶ θάνατον. Θαῤῥεῖν οὐδὲν παρα. παραμυθοῦμαί σε θαῤῥεῖν, ὡς μὴ κεκυρωμένου σοι τοῦ ἀποθανεῖν. τὸ δὲ λέγει φησὶν ὡς οὐκ ἐνδιδούς. ἵνα μὴ ὑπονοήσῃ ἐκείνη μεταπεπεικέναι

ἐπεὶ θανόντας αὐτόχειρ ὑμᾶς ἐγὼ
ἔλουσα, κἀκόσμησα, κἀπιτυμβίους
χοὰς ἔδωκα. νῦν δὲ Πολύνεικες, τὸ σὸν
δέμας περιστέλλουσα, τοιάδ᾽ ἄρνυμαι.
καίτοι σ᾽ ἐγὼ 'τίμησα, τοῖς φρονοῦσιν εὖ.
οὐ γάρ ποτ᾽, οὔτ᾽ ἂν εἰ τέκνων μήτηρ ἔφυν,
οὔτ᾽ εἰ πόσις μοι κατθανὼν ἐτήκετο,
βίᾳ πολιτῶν τόνδ᾽ ἂν ᾐρόμην πόνον.
τίνος νόμου δὴ ταῦτα πρὸς χάριν λέγω;
πόσις μὲν ἄν μοι κατθανόντος, ἄλλος ἦν.
καὶ παῖς ἀπ᾽ ἄλλου φωτὸς, εἰ τοῦδ᾽ ἤμπλακον.
μητρὸς δ᾽ ἐν ᾅδου καὶ πατρὸς κεκευθότοιν,
οὐκ ἔστ᾽ ἀδελφὸς ὅστις ἂν βλάστοι ποτέ.
τοιῷδε μέντοι σ᾽ ἐκπροτιμήσασ᾽ ἐγὼ
νόμῳ, Κρέοντι ταῦτ᾽ ἔδοξ᾽ ἁμαρτάνειν,
καὶ δεινὰ τολμᾶν, ὦ κασίγνητον κάρα.
καὶ νῦν ἄγει με διὰ χερῶν οὕτω λαβὼν,
ἄλεκτρον, ἀνυμέναιον. οὔτε του γάμου
μέρος λαχοῦσαν, οὔτε παιδείου τροφῆς.
ἀλλ᾽ ὧδ᾽ ἔρημος πρὸς φίλων ἡ δύσμορος,
ζῶσ᾽, εἰς θανόντων ἔρχομαι κατασκαφάς.
ποίαν παρεξελθοῦσα δαιμόνων δίκην;
τί χρή με τὴν δύστηνον εἰς θεοὺς ἔτι
βλέπειν; τίν᾽ αὐδᾶν ξυμμάχων; ἐπεί γε δὴ
τὴν δυσσέβειαν εὐσεβοῦσ᾽ ἐκτησάμην.
ἀλλ᾽ εἰ μὲν οὖν τάδ᾽ ἐστὶν ἐν θεοῖς καλὰ,
παθόντες ἂν ξυγγνοῖμεν ἡμαρτηκότες.
εἰ δ᾽ οἵδ᾽ ἁμαρτάνουσι, μὴ πλείω κακὰ
πάθοιεν, ἢ καὶ δρῶσιν ἐκδίκως ἐμέ.
Χο. ἔτι τῶν αὐτῶν ἀνέμων αὑταὶ
ψυχῆς ῥιπαὶ τήνδε γ᾽ ἔχουσιν.
Κρέ. τοιγὰρ τούτων τοῖσιν ἄγουσιν,
κλαύμαθ᾽ ὑπάρξει, βραδυτῆτος ὕπερ.
Αν. οἴμοι θανάτου τοῦτ᾽ ἐγγυτάτω
τοὔπος ἀφῖκται.
Κρέ. θαρσεῖν οὐδὲν παραμυθοῦμαι.

αὐτὴν δακρύουσα. ἢ ὁ χορὸς λέγει ὡς τοῦ κρέοντος μὴ μεταπεισθέντος. Ὦ γῆς Θήβης. λοιπὸν πρὸς βίαν αὐτὴν ἄγουσιν οἱ ὑπήκοοι, τὰ πρῶτα αὐτὴν ἐλεοῦντες καὶ αἰδούμενοι. Οἱ κοιρανίδαι. κοίρανοι. τοὺς ἀπὸ τοῦ χοροῦ φησιν. εἰώθασι δὲ οὐ μόνον τοὺς βασιλεῖς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐνδόξους τῶν πολιτῶν οὕτω καλεῖν. ἢ πρὸς τὸν κρέοντα. ἠθικῶς δὲ ἂν αὐτὴν εἰς συμμαχίαν προκαλουμένη. ἢ πρὸς τοὺς πάλαι βασιλέας τοὺς προγόνους αὐτῆς. Τὴν βασιλίδα. τὴν βασίλειαν. Σεβίζουσα. τιμῶσα. Ἔτλα καὶ Δανάας. ἡ Δανάη ἔτλη μὴ εἶναι ἐν φωτὶ ἀλλ' ἐν σκότῳ, ἐπεὶ καὶ αὐτὴ ἐν χαλκῷ οἴκῳ ἐκέκρυπτο. Κρυπτομένα δ' ἐν τυμβήρει. κατεκλείσθη ὑπὸ τὴν κιβωτόν. ἢ ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῆς ἀνάγκης ἦλθε καὶ τῆς εἱμαρμένης. ἢ κατεζεύχθη συνελθοῦσα τῷ Διΐ. Ταμιεύεσκε. αὐτὶ τοῦ ἐν αὐτῇ εἶχε τὰς γονὰς τοῦ Διός. ὅ ἐστιν ἔγκυος ἦν. Μοιριδία. εἱμαρμένη. Οὔτ' ἄν νιν. αὐτὴν τὴν μοῖραν. Ὄμβρος οὔτ' Ἄρης. Ἄρης νῦν ὁ πόλεμος. καὶ ὁ οὗτος κατὰ μοῖραν ἐγχείρεται. βούλεται δὲ εἰπεῖν, ὅτι οὔτε τὰ ἐν οὐρανῷ, οὔτε τὰ ἐν τῇ γῇ, οὔτε τὰ ἐν τῇ θαλάττῃ πραττόμενα, παρὰ μοῖραν γίνεται. Ζεύχθη δ' ὀξυχόλῳ. τὸ ἑξῆς, ζεύχθη πετρώδει καταφάρκτῳ ἐν δεσμῷ. μὴ οὕτω δὲ αὐτὸ λάβωμεν, ὅτι καὶ ἡ Ἀντιγόνη ἀσεβὴς οὖσα πέπονθεν ὅπερ ὁ ἀσεβὴς Λυκοῦργος, ἀλλ' ἁπλῶς τῇ παραθέσει τῶν ὁμοίων δυστυχιῶν παραμυθεῖται τὴν κόρην. τὸν δεσμὸν δὲ τῆς ἀμπέλου πετρώδη εἶπεν, αὐτὶ τοῦ τὸν ἰσχυρόν. Κερτομίοις ὀργαῖς. διὰ τὰς κερτομίους ὀργάς. Πετρώδει. τῷ στερεῷ δεσμῷ τῆς ἀμπέλου. Δεινὸν ἀποστάζει. αὐτὶ τοῦ πολύ. Οὕτω τὰς μανίας δεινόν. οὕτω καὶ τοῦ Λυκούργου, ἀπὸ τῆς μανίας ὀργὴ ἀπέβαινε μένος δὲ ἡ ὀργή. Αἰθηρὸν δὲ τὸ ἀκμαῖον καὶ αἶθον ἐν κακοῖς. Κεῖνος ἐπέγνω. τὸ ἑξῆς, κεῖνος ἐπέγνω τὸν θεὸν ἐν κερτομίοις γλώσσαις μανίαις ψαύων. Ἐνθέους. τὰς θεολήπτους βάκχας.

μὴ οὐ τάδε ταύτῃ κατακυροῦσθαι.
ΑΝ. ὦ γῆς Θήβης ἄστυ πατρῷον,
καὶ θεοὶ προγενεῖς,
ἄγομαι δή, κοὐκέτι μέλλω.
λεύσσετε Θήβης οἱ κοιρανίδαι
τὴν βασιλίδα μούνην λοιπὴν
οἷα πρὸς οἵων ἀνδρῶν πάσχω,
τὴν εὐσέβειαν σεβίσασα.
ΧΟ. ἔτλα καὶ Δανάας οὐράνιον φῶς
ἀλλάξαι δέμας ἐν χαλκοδέτοις
αὐλαῖς. κρυπτομένα δ' ἐν
τυμβήρει θαλάμῳ κατεζεύχθη.
καίτοι γενεᾷ τίμιος ὦ παῖ, παῖ.
καὶ Ζηνὸς ταμιεύε-
σκε γονὰς χρυσορρύτους.
ἀλλ' ἁ μοιριδία τις δύνασις δεινά,
οὔτ' ἄν νιν ὄμβρος, οὔτ' Ἄρης,
οὐ πύργος, οὐχ ἁλίκτυποι
κελαιναὶ νᾶες ἐκφύγοιεν.
ζεύχθη δ' ὀξύχολος παῖς ὁ Δρύαντος,
Ἠδωνῶν βασιλεύς, κερτομίοις
ὀργαῖς ἐκ Διονύσου,
πετρώδει κατάφαρκτος ἐν δεσμῷ.
οὕτω τᾶς μανίας δεινὸν ἀποστάζει
ἀνθηρόν τε μένος. κεῖ-
νος ἐπέγνω μανίαις
ψαύων τὸν θεὸν ἐν κερτομίοις γλώσσαις.
παύεσκε μὲν γὰρ ἐνθέους

ΕΥΙΟΝ ΤΕ ΠΥΡ. τὸ ὑπὸ τῶν βακχῶν αἰρόμενον ἐν ταῖς διονυσιακαῖς δαδουχίαις. Φιλαύλους ἠρέθιζε μούσας. κακολογῶν αὐτὰς, ἠρέθιζε κατ' αὐτῶν. λέγει δὲ ἐτάρασσε, καὶ ἐσκόρπιζε τὰς τῶν αὐλῶν ᾠδάς. ἢ οὕτως, τὰς μούσας τὰς περὶ τὸν διόνυσον ἐχλεύαζε. τουτέστι, τοὺς ὕμνους. ἢ τοὺς λόγους. τινὲς δέ φασιν ὅτι καὶ τὰς μούσας ὕβριστε. Παρὰ δὲ κυανέων πελαγέων. ἀντὶ τοῦ παρὰ δὲ τοῖς κυανέοις πελάγεσι τῆς διδύμης θαλάττης, γέγονεν ἔμφυλια κακὰ περὶ τοὺς φινείδας. Κυανέοις δὲ πελάγεσιν εἶπε, τοῖς ὑπὸ τῶν κυανέων πετρῶν περιεχομένοις. Διδύμης ἁλός. ἢ διὰ τὸ διαχωρίζεσθαι ὑπ' αὐτῶν τὴν θάλασσαν, ἢ διὰ τὸ συνιέναι αὐτὰς καὶ ἑνοῦσθαι, διδύμους φησίν. Ἀκταὶ βοσπόρειαι. αἱ ὑπὸ τοῦ βοσπόρου τοῦ πελάγους περιεχόμεναι. Ἠδ' ὁ θρηκῶν σαλμυδησσός. ὁ θρακικὸς σαλμυδησσός. πέλαγος δέ ἐστι διοκείμενον περὶ θρακικήν. αἰσχύλος. Σαλμυδησσία γνάθος, ἐχθρόξενος ναύταισι, μητρυιὰ νεῶν. Ἵν' ἀγχίπολις ἄρης. παρὰ τοῖς θραξὶ τιμᾶται ὁ ἄρης. ὡς καὶ ὁ ποιητής. Τὼ μὲν ἄρ' ἐκ θρήκης ἐφύρην μέτα θωρήσσεσθον. τὸ δὲ ἵνα, τοῖς ἄνω συνάπτεται. ἵνα ἀκταὶ βοσπόριαι. καὶ οὐδὲν λείπει. ὅσοι δὲ γράφουσιν ὃν ἄρης, περιττὸν λαμβάνουσι τὸ ὄνομα. Δισσοῖσι φινείδαις. τῶν δισσῶν φινειδῶν. πλήξιππου καὶ πανδίονος. ἢ γηρύμβα καὶ ἀσπόνδου. Τυφλωθὲν ἐξ ἀγρίας. τὸ ἑξῆς, τυφλωθὲν ὀμμάτων κύκλοις. Ἀλαστόροισι. τοῖς ἄλαστα πεπονθόσιν, ἢ τοῖς δυστυχέσι κύκλοις τῶν ὀμμάτων. Ἀραχθὲν ἐγχέων. ἀντὶ τοῦ τυφλωθέν. ἀραχθὲν αἱματηραῖς χείρεσσιν, ὑπ' ἐγχέων καὶ κερκίδων ἀκμαῖς. τουτέστι γυναικείαις. Μέλεοι μελέαν πάθαν. ὅτι τελευτήσασα ἀφῆκεν αὐτοὺς ὑπὸ μητρυιάν ἢ ὅτι αὐτὴ αὐτοὺς ἐξετύφλωσεν. Ἀνύμφευτον γονάν. κακόνυμφον γονήν. ὅτι τῷ κακῷ νυμφευθεῖσα, δυστυχεῖς αὐτοὺς ἔτεκεν, ἢ τὴν ἀνύμφευτον ἑαυτῶν κοινωνίαν. οἷον διὰ πρὸς γυναῖκας συνουσίας ἄπειροι ὄντες. Ἁ δὲ σπέρμα μὲν ἀρχαιογόνων. βορέας κῆδος συνῆπτε τοῖς ἀθηναίοις, ἁρπάσας ὠρείθυιαν τὴν ἐρεχθέως. ἐξ ἧς ἔσχε ζήτην καὶ κάλαϊν, καὶ κλεοπάτραν.

γυναῖκας, εὔιόν τε πῦρ.
φιλαύλους τ' ἠρέθιζε μούσας.
παρὰ δὲ κυανέων πελαγέων πετρῶν
διδύμας ἁλὸς
ἀκταὶ βοσπόρειαι,
ἠδ' ὁ θρηκῶν σαλμυδησσός.
ἵν' ἀγχίπολις ἄρης δισσοῖσι φινείδαις
εἶδεν ἀρατὸν ἕλκος
τυφλωθὲν ἐξ ἀγρίας δάμαρτος
ἀλαὸν ἀλαστόροισιν ὀμμάτων κύκλοις
ἀραχθὲν ἐγχέων, ὑφ' αἱματηραῖς
χείρεσσι, καὶ κερκίδων ἀκμαῖσι.
κατὰ δὲ τακόμενοι μέλεοι,
μελέαν πάθαν
κλαῖον ματρὸς, ἔχον-
τες ἀνύμφευτον γονάν. ἁ
δὲ σπέρμα μὲν ἀρχαιογόνων
ἄντασ' ἐρεχθειδᾶν,
τηλεπόροις δ' ἐν ἄντροις,
τράφη θυέλλῃσιν ἐν πατρῴαις

Σαλμυδησσός

Aut Plexippū et Pandionem, aut Gorymbum et Aspondum intelligit

Dia et Idea, alias Idothea nouerca

matris Cleopatrae

ξαι. ταύτην ὁ Φινεὺς ἔγημεν. ἐξ ἧς αὐτῷ δύο παῖδες ἐγένοντο, πλήξιππος, καὶ πανδίων. κατὰ δέ τινας, τηρύμβας, καὶ ἄσπονδος. μετὰ δὲ τὴν κλεοπάτρας θάνατον, ἐπέγημεν ἰδαίαν τὴν δαρδάνου. κατὰ δέ τινας εἰδοθέαν τὴν κάδμου ἀδελφήν. ἧς καὶ αὐτὸς σοφοκλῆς μνημονεύει ἐν τυμπανισταῖς. ἥτις ἐξ ἐπιβουλῆς τυφλώσασα τοὺς τῆς κλεοπάτρας παῖδας, ἐν τάφῳ καθεῖρξεν, ὡς δέ τινές φασιν, ὅτι καταψευσαμένη αὐτῶν, ὥστε δὴ πειρασάντων αὐτήν. ἐφ' οἷς ἀπατηθεὶς ὁ Φινεὺς, ἀμφοτέρους τυφλοῖ. ταῦτα δὲ ἱστορεῖ ἀπολλόδωρος, ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ. τινὲς δὲ ἱστοροῦσιν, ὅτι τελευτήσασαν τὴν κλεοπάτραν, ὁ Φινεὺς ἐκβέβληκε καὶ τὴν ἰδαίαν ἐπέγημεν· ἡ δὲ ὀργισθεῖσα, τοὺς ἑαυτῆς ἐτύφλωσε παῖδας. Ἅμιππος. ταχεῖα, ἴσον ἵππῳ δυναμένη τρέχειν. εἰ δὲ γράφεται ἁμίπποις, πρὸς τὸ θυέλλαις. τρέφη θυέλλησιν ἁμίπποις. ταῖς ἐξισουμέναις ἵπποις ὡς καὶ ὅμηρος, θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι. Ἀλλὰ κἀπ' ἐκείνᾳ. ἀλλὰ καὶ κατ' ἐκείνης. περὶ θυγατρὸς βορέου τῆς ἐξ ἐρεχθειδῶν γεγονυίας, ἐνέσκηψαν αἱ πολυχρόνιοι μοῖραι. καὶ μεγάλα δυστυχῆσαι αὐτὴν πεποιήκασιν. ἢ μεγάλαι δυστυχίαι ἐπ' ἐκείνῃ τῇ κλεοπάτρᾳ ἦλθον. Μακραίωνες. ἀθάνατοι. ἢ πολυχρόνιοι. Ἔσχον δὲ, ἐπέσχον. ἐπετέθησαν. ἐπεβάρησαν. Θήβης ἄνακτες. καὶ νῦν ἀνακτας φησὶ τοὺς ἀπὸ τοῦ χοροῦ ἐντίμους. Ἐκ προηγητοῦ πέλει. ἡ ὁδὸς τοῦ τυφλοῦ μετὰ τ' ἄλλου ἐστίν.

Βορέας, ἅμιππος ὀρθόποδος ὑπὲρ πάγου
θεῶν παῖς. ἀλλὰ κἀπ' ἐκείνᾳ
μοῖραι μακραίωνες ἔσχον ὦ παῖ.
τει. Θήβης ἄνακτες ἥκομεν κοινὴν ὁδὸν
δύ' ἐξ ἑνὸς βλέποντε. τοῖς τυφλοῖσι γὰρ
αὕτη κέλευθος ἐκ προηγητοῦ πέλει.
κρέ. τί δ' ἐστὶν ὦ γεραιὲ Τειρεσία νέον;
τει. ἐγὼ διδάξω, καὶ σὺ τῷ μάντει πιθοῦ.
κρέ. οὔκουν πάρος γε σῆς ἀπεστάτουν φρενός.
τει. τοιγὰρ δι' ὀρθῆς τήνδε ναυκληροῖς πόλιν.
κρέ. ἔχω πεπονθὼς μαρτυρεῖν ὀνήσιμα.
τει. φρόνει βεβὼς αὖ νῦν ἐπὶ ξυροῦ τύχης.
κρέ. τί δ' ἐστίν; ὡς ἐγὼ τὸ σὸν φρίσσω στόμα.
τει. γνώσει τέχνης σημεῖα τῆς ἐμῆς κλύων.
εἰς γὰρ παλαιὸν θῶκον ὀρνιθοσκόπον
ἵζων, ἵν' ἦν μοι παντὸς οἰωνοῦ λιμήν,
ἀγνῶτ' ἀκούω φθόγγον ὀρνίθων, κακῷ
κλάζοντας οἴστρῳ καὶ βεβαρβαρωμένῳ.
καὶ σπῶντας ἐν χηλαῖσιν ἀλλήλους φοναῖς,
ἔγνων. πτερῶν γὰρ ῥοῖβδος, οὐκ ἄσημος ἦν.
εὐθὺς δὲ δείσας, ἐμπύρων ἐγευόμην,
βωμοῖσι παμφλέκτοισιν. ἐκ δὲ θυμάτων,
Ἥφαιστος οὐκ ἔλαμπεν. ἀλλ' ἐπὶ σποδῷ

Οὔκουν πάρος γε. οἷον. οὐδὲ τὴν ἀρχὴν τῆς σῆς κατολιγώρουν μαντείας. Τὸ σὸν φρίσσω στόμα. ἀντὶ τοῦ τὸν σὸν λόγον. Εἰς γὰρ παλαιὸν θῶκον. θῶκος, τόπος οὕτω καλούμενος. Οἰωνοῦ λιμήν. λιμὴν, ὅρμος καὶ ἕδρα, ὅπου πάντα τὰ ὄρνεα προσέχονται. Κακῷ κλάζοντας. λείπει, ἐστὶ κακῷ. Βεβαρβαρωμένῳ. ἑρμηνευθῆναι μὴ δυναμένῳ, ἀλλὰ ἀσαφεῖ. Ἐν χηλαῖσιν. ἀντὶ τοῦ τοῖς ὄνυξι. Φοναῖς. ταῖς αἱματικαῖς. Ἐμπύρων ἐγευόμην. ἀντὶ τοῦ ἀπεπειρώμην διὰ τῆς πυρὸς μαντείας.

ΜΥΔΩΣΑ. διυγρος οὖσα ἡ καῦσις. κηκὶς δὲ ἡ ἀνάδοσις ἐνταῦθα. κυρίως δέ, ἡ λιγνὺς τοῦ καπνοῦ ἡ ἀπὸ τῶν καιομένων γινομένη. Ἀνέπτυσεν. ἀνέβαλε. Κἄτυφε καὶ ἔτυφε. τύφειν ἐστὶ τὸ ἠρέμα ὑποσμύχειν. Ἀνέπτυε δέ, ἀνέβαλε τὰ μηρία. ἐκ τοῦ λίπους. Καταρρυεῖς. καταρρεόμενοι. καθυγραινόμενοι. ἐκ τοῦ λίπους τῆς καλυπτούσης πιμελῆς ἐξέπιπτον. Τοιαῦτα παιδός. τοῦ ὁδηγοῦντος δηλονότι. Φθίνοντ'. ἢ φθειρόμενα. ἢ διὰ τοῦ πυρὸς ἀσήμως φθειρόμενα. Ἐσχάραι. αἱ ἑστίαι. Παντελεῖς. αἱ τὰ τέλεια τῶν ἱερείων δεχόμεναι. ἢ ὅλαι. ἢ δι' ὧν πάντα τελοῦνται. Πλήρεις ὑπ' οἰωνῶν τε καὶ κυνῶν βορᾶς. ἀντὶ τοῦ οἱ κύνες καὶ οἱ ὄρνιθες διασπάσαντες τὸ τοῦ Πολυνείκους σῶμα, ἐπὶ τοὺς βωμοὺς ἐκόμισαν. καὶ οὕτως ἐμόλυναν ἅπαντας. Θυστάδας λιτάς. τὰς διὰ θυσιῶν γινομένας λιτάς. Ἀπορροιβδεῖ. ἀπηχεῖ. ἀφίησιν. Ἀνδροφθόρου βεβρῶτες. ἀπὸ τοῦ ἑνικοῦ ἐπὶ τὸ πληθυντικὸν μετέβη. Ἀκεῖται. ἰᾶται. θεραπεύει. Ἀκίνητος. ἀμετάθετος. Αὐθαδία τοι. διὰ τὴν αὐθάδειαν εἰς σκαιότητα πίπτουσιν οἱ ἄνθρωποι. Τίς ἀλκὴ τὸν θανόντ'. καὶ Ὅμηρος. „Κωφὴν γὰρ δὴ „γαῖαν ἀεικίζει μενεαίνων. Τοξεύετ' ἀνδρὸς τοῦδε. ἤγουν, ἀποπειρᾶσθέ μου, ὡς τοξόται σκοποῦ. Ἀνδρὸς τοῦδε. ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ. Ἄπρακτος ὑμῖν εἰμι. ὑφ' ὑμῶν τῶν μάντεων, καὶ τῶν συγγενῶν. Ἐξημπόλημαι. ἀνεμπόλητος, μὴ πεπραγματευμένος. καὶ Ὅμηρος, „Οὔτε πρηκτῆρες ἔασιν. Κἀμπεφόρτισμαι. περιδέδεμαι. φόρτος γεγένημαι. ἐπιτίθεταί μοι τὸ φορτίον. Ὑποπέπραγμαι. πεπραγμάτευμαι.

μυδῶσα κηκὶς μηρίων ἐτήκετο,
κἄτυφε, κἀνέπτυε. καὶ μετάρσιοι
χολαὶ διεσπείροντο, καὶ καταρρυεῖς
μηροὶ καλυπτῆς ἐξέκειντο πιμελῆς.
τοιαῦτα παιδὸς τοῦδ' ἐμάνθανον πάρα,
φθίνοντ' ἀσήμων ὀργίων μαντεύματα.
ἐμοὶ γὰρ οὗτος ἡγεμών, ἄλλοις δ' ἐγώ.
καὶ ταῦτα, τῆς σῆς ἐκ φρενὸς νοσεῖ πόλις.
βωμοὶ γὰρ ἡμῖν, ἐσχάραι τε παντελεῖς,
πλήρεις ὑπ' οἰωνῶν τε καὶ κυνῶν βορᾶς
τοῦ δυσμόρου πεπτῶτος Οἰδίπου γόνου.
κᾆτ' οὐ δέχονται θυστάδας λιτὰς ἔτι
θεοὶ παρ' ἡμῶν, οὐδὲ μηρίων φλόγα.
οὐδ' ὄρνις εὐσήμους ἀπορροιβδεῖ βοάς,
ἀνδροφθόρου βεβρῶτες αἵματος λίπος.
„ταῦτ' οὖν τέκνον φρόνησον. ἀνθρώποισι γὰρ
„τοῖς πᾶσι κοινόν ἐστι τοὐξαμαρτάνειν.
„ἐπεὶ δ' ἁμάρτῃ κεῖνος, οὐκέτ' ἔστ' ἀνὴρ
„ἄβουλος, οὐδ' ἄνολβος, ὅστις ἐς κακὸν
„πεσὼν ἀκεῖται, μηδ' ἀκίνητος πέλῃ.
„αὐθαδία τοι, σκαιότητ' ὀφλισκάνει.
ἀλλ' εἶκε τῷ θανόντι. μηδ' ὀλωλότα
κέντει. τίς ἀλκὴ τὸν θανόντ' ἐπικτανεῖν;
„εὖ σοι φρονήσας, εὖ λέγω. τὸ μανθάνειν
„δ' ἥδιστον εὖ λέγοντος, εἰ κέρδος λέγει.
ΚΡΕ. ὦ πρέσβυ, πάντες ὥστε τοξόται σκοποῦ
τοξεύετ' ἀνδρὸς τοῦδε, κοὐδὲ μαντικῆς
ἄπρακτος ὑμῖν εἰμι, τῶν δ' ὑπαὶ γένοις,
ἐξημπόλημαι, κἀμπεφόρτισμαι πάλαι.

κερδαίνετ᾽, ἐμπολᾶτε τἀπὸ Σάρδεων
ἤλεκτρον εἰ βούλεσθε, καὶ τὸν Ἰνδικὸν
χρυσόν. τάφῳ δ᾽ ἐκεῖνον οὐχὶ κρύψετε,
οὐδ᾽ εἰ θέλουσ᾽ οἱ Ζηνὸς αἰετοὶ βορὰν
φέρειν νιν ἁρπάζοντες ἐς Διὸς θρόνους,
οὐδ᾽ ὣς μίασμα τοῦτο μὴ τρέσας ἐγώ,
θάπτειν παρήσω κεῖνον. εὖ γὰρ οἶδ᾽ ὅτι
» Θεοὺς μιαίνειν οὔτις ἀνθρώπων σθένει.
πίπτουσι δ᾽ ὦ γεραιὲ Τειρεσία βροτῶν
χοἰ πολλὰ δεινοὶ, πτώματ᾽ αἰσχρ᾽, ὅταν λόγους
αἰσχροὺς καλῶς λέγωσι τοῦ κέρδους χάριν.
Τει. φεῦ. ἆρ᾽ οἶδεν ἀνθρώπων τις; ἆρα φράζεται;
Κρέ. τί χρῆμα; ποῖον τοῦτο πάγκοινον λέγεις;
Τει. ὅσῳ κράτιστον κτημάτων εὐβουλία;
Κρέ. ὅσῳ περ οἶμαι μὴ φρονεῖν, πλείστη βλάβη.
Τει. ταύτης σὺ μέντοι τῆς νόσου πλήρης ἔφυς.
Κρέ. οὐ βούλομαι τὸν μάντιν ἀντειπεῖν κακῶς.
Τει. καὶ μὴν λέγεις, ψευδῆ με θεσπίζειν λέγων.
Κρέ. τὸ μαντικὸν γὰρ πᾶν φιλάργυρον γένος.
Τει. τὸ δ᾽ ἐκ τυράννων αἰσχροκέρδειαν φιλεῖ.
Κρέ. ἆρ᾽ οἶσθα ταγοὺς ὄντας ἂν λέγῃς λέγων;
Τει. οἶδ᾽. ἐξ ἐμοῦ γὰρ τήνδ᾽ ἔχεις σώσας πόλιν.
Κρέ. σοφὸς σὺ μάντις, ἀλλὰ τἀδικεῖν φιλῶν.
Τει. ὄρσεις με τἀκίνητα διὰ φρενῶν φράσαι.
Κρέ. κίνει, μόνον δὲ μὴ ᾽πὶ κέρδεσιν λέγων.
Τει. οὕτω γὰρ ἤδη καὶ δοκῶ τὸ σὸν μέρος;
Κρέ. ὡς μὴ ᾽μπολήσων ἴσθι τὴν ἐμὴν φρένα.
Τει. ἀλλ᾽ εὖ γέ τοι κάτισθι μὴ πολλοὺς ἔτι
τρόχους ἁμιλλητῆρας ἡλίου τελῶν,
ἐν οἷσι τῶν σῶν αὐτὸς ἐκ σπλάγχνων ἕνα
νέκυν νεκρῶν ἀμοιβὸν ἀντιδοὺς ἔσῃ.
ἀνθ᾽ ὧν ἔχεις μὲν τῶν ἄνω βαλὼν κάτω,
ψυχήν τ᾽ ἀτίμως ἐν τάφῳ κατῴκισας.
ἔχεις δὲ τῶν κάτωθεν ἐνθάδ᾽ αὖ θεῶν
ἄμοιρον, ἀκτέριστον, ἀνόσιον νέκυν,
ὧν οὔτε σοὶ μέτεστιν, οὔτε τοῖς ἄνω
θεοῖσιν. ἀλλ᾽ ἐκ σοῦ βιάζονται τάδε.

Τὸν πρὸς Σάρδεων ἤλεκτρον. Σάρδις πόλις Λυδίας, παρακειμένη τῷ χρυσοφόρῳ Πακτωλῷ. ἀντὶ τοῦ εἴ τι βούλεσθε εἰς χρήματα νεῶν, δέχεσθε. τὸν δὲ Πολυνείκη οὐ θάψετε. Θεοὺς μιαίνειν οὔτις ἀνθρώπων σθένει. ἀμίαντον γὰρ τὸ θεῖον. Ποῖον τοῦτο πάγκοινον. τῷ βίῳ κοινόν. ἐπεὶ εἶπεν ἆρ᾽ οἶδεν ἀνθρώπων τίς, καὶ καθόλου ἔλαβε πᾶσι κοινὸν καὶ φανερόν. Τῆς νόσου πλήρης ἔφυς. ἀντὶ τοῦ τῆς ἀβουλίας. Ἆρ᾽ οἶσθα ταγοὺς ὄντας. οἶσθα φησὶ βασιλέας ὑβρίζων. Ὄρσεις με τἀκίνητα. τὰ ἄρρητά με δημοσιεύειν ἀνακινεῖς. Οὕτω γὰρ ἤδη. οὕτω νομίζεις, ὅτι ἐπὶ κέρδει λέγω. Ὡς μὴ ᾽μπολήσων. μὴ ἐξαπατήσων. Μὴ πολλοὺς ἔτι τρόχους. μὴ πολλοὺς ἡλίου δρόμους τελέσων. ὅ ἐστιν ἡμέρας. Ἁμιλλητῆρας δέ, τοὺς ἀλλήλους διαδεχομένους. τρόχους δέ, ἀντὶ τοῦ κύκλους, δρόμους. Τελῶν δέ, ἀντὶ τοῦ τελέσων. ἴσθι φησὶν οὐ πολλοῖς δρόμοις ἡλίου τελέσων. Ἔχεις βαλλών. ἀντὶ τοῦ ἔβαλες. Ψυχήν τ᾽ ἀτίμως. τὴν τῆς Ἀντιγόνης. Ἀνόσιος. νῦν δὲ μὴ τυχόντα τῶν ὁσίων λέγει. Ὧν οὔτε σοὶ μέτεστιν. ἐξουσία δέδοται. λέγει δὲ τῶν νεκρῶν. ἐκ σοῦ δὲ βιάζονται καὶ οἱ ἄνω θεοὶ ἔχειν αὐτὸν ἄγω ἄταφον.

τούτων σε λωβητῆρες ὑστεροφθόροι
λοχῶσιν ἅδου καὶ θεῶν Ἐριννύες,
ἐν τοῖσιν αὐτοῖς τοῖσδε ληφθῆναι κακοῖς.
καὶ ταῦτ᾽ ἄθρησον, εἰ κατηργυρωμένος
λέγω. φανεῖ γὰρ οὐ μακροῦ χρόνου τριβὴ,
ἀνδρῶν, γυναικῶν, σοῖς δόμοις κωκύματα.
ἐχθραὶ δὲ πᾶσαι συνταράσσονται πόλεις.
ὅσων σπαράγματ᾽ ἢ κύνες καθήγνισαν,
ἢ θῆρες, ἤ τις πτηνὸς οἰωνὸς, φέρων
ἀνόσιον ὀσμὴν ἑστιοῦχον ἐς πόλιν.
τοιαῦτά σε (λυπεῖς γὰρ) ὥστε τοξότης
ἀφῆκα θυμῷ καρδίας τοξεύματα
βέβαια. τῶν σὺ θάλπος οὐχ ὑπεκδραμῇ.
ὦ παῖ, σὺ δ᾽ ἡμᾶς ἄπαγε πρὸς δόμους, ἵνα
τὸν θυμὸν οὗτος ἐς νεωτέρους ἀφῇ,
καὶ γνῷ τρέφειν τὴν γλῶσσαν ἡσυχωτέραν.
τὸν νοῦν τ᾽ ἀμείνω τῶν φρενῶν, ἢ νῦν φέρει.

Χο. ἀνὴρ, ἄναξ, βέβηκε δεινὰ θεσπίσας.
ἐπιστάμεσθα δ᾽ ἐξ ὅτου λευκὴν ἐγὼ
τήνδ᾽ ἐκ μελαίνης ἀμφιβάλλομαι τρίχα,
μή πώποτ᾽ αὐτὸν ψεῦδος ἐς πόλιν λαβεῖν.

Κρέ. ἔγνωκα κ᾽ αὐτὸς, καὶ ταράσσομαι φρένας.
,, Τό τ᾽ εἰκαθεῖν γὰρ δεινόν. ἀντιστάντα δὲ
,, Ἄτῃ πατάξαι θυμὸν, ἐν δεινῷ πάρα.

Χο. εὐβουλίας δεῖ, παῖ Μενοικέως Κρέον.

Κρέ. τί δῆτα χρὴ δρᾶν; φράζε. πείσομαι δ᾽ ἐγώ.

Χο. ἐλθὼν, κόρην μὲν ἐκ κατώρυχος στέγης
ἄνες. κτίσον δὲ τῷ προκειμένῳ τάφον.

Κρέ. καὶ ταῦτ᾽ ἐπαινεῖς, καὶ δοκεῖς παρεικαθεῖν;

Χο. ὅσον γ᾽ ἄναξ τάχιστα. συντέμνουσι γὰρ
,, Θεῶν ποδώκεις τοὺς κακόφρονας βλάβαι.

Κρέ. οἴμοι. μόλις μὲν, καρδίας δ᾽ ἐξίσταμαι
τὸ δρᾶν. ἀνάγκῃ δ᾽ οὐχὶ δυσμαχητέον.

Χο. δρᾶ νῦν τάδ᾽ ἐλθὼν, μηδ᾽ ἐπ᾽ ἄλλοισι τρέπε.

Κρέ. ὧδ᾽ ὡς ἔχω στείχοιμ᾽ ἄν, οἵτ᾽ ὀπάονες,
οἵτ᾽ ὄντες, οἵτ᾽ ἀπόντες ἀξίνας χεροῖν

ΥΣΤΕΡΟΦΘΌΡΟΙ. αἱ ὕστερον μέλλουσαι βλάψαι. ἢ δ᾽, λοχῶσι σε, τὴν οὐ παραχρῆμα, ἀλλὰ τὴν ἐς ὕστερον ἀποφατὶ τιμωρίαν δὲ λοιπ. τὸ ἀρσενικὸν δὲ αὐτὶ τοῦ θηλυκοῦ ἔταξεν. ὡς καὶ τὸ, σωτῆρι τύχῃ. Κατηργυρωμένος. ἀργύρῳ πεισθείς. Φανεῖ. δείξει. Χρόνου τριβή. αὐτὶ τοῦ ἀναβολή. Ἀνδρῶν γυναικῶν. λείπει ὁ καὶ. ἀνδρῶν, καὶ γυναικῶν. Ἐχθραὶ δὲ πᾶσαι. ἢ θηβαίοις ἐχθραὶ, ἢ σοὶ σοί. αἱ πόλεις δέ φησιν ὧν ἀρχηγὸς, ἐπανίστανταί σοι. Καθήγνισαν. μετ᾽ ἄγους ἐκόμισαν. Ἑστιοῦχον ἐς πόλιν. αὐτὶ τοῦ ἐπὶ τὴν ἑστίαν τῆς πόλεως. Ἑστιοῦχον δὲ, τὴν ἔχουσαν ἑστίαν καὶ βωμούς. Τοιαῦτα. λυπεῖς γάρ. τοιαῦτα κατὰ σοῦ καρδίας σου τοξεύματα ἀφῆκα μετὰ θυμοῦ. ἢ τῷ θυμῷ τῆς καρδίας σου. λείπει δὲ ἡ κατά. Τῶν σὺ θάλπος. τὴν δριμύτητα. οὐκ ἐμπρησμόν. οὐκ ἰόν. θάλπος δὲ τὸ καῦμα. ἐκ μεταφορᾶς δὲ τῶν ἑρπετῶν. ἐκεῖνα γὰρ θερμαινόμενα, τὸν ἰὸν ἀφίησι. διὸ καὶ ἐν θέρει μᾶλλον ἰοχοῦσιν. Ἐξ ὅτου λευκὴν ἐγὼ τήνδ᾽ ἐκ μελαίνης. αὐτὶ τοῦ ἀπὸ νεότητος ἄχρι γήρως. Λακεῖν. φθέγξασθαι. Τό τ᾽ εἰκαθεῖν. τὸ μὲν ὑποχωρεῖν, δεινόν. τὸ δὲ ἀντιστάντα βλαβῆναι πάρεστι. Συντέμνουσι γάρ. συντόμως κατακόπτουσι καὶ βλάπτουσι. Οἴμοι μόλις μέν. μόλις μεθίσταμαι τῆς προτέρας γνώμης. Δυσμαχητέον. πειστέον τῇ δύσει. Δρᾶ νῦν. αὐτὶ τοῦ δρᾶσον.

ΕΙΣ ἐπόψιον τόπον. φανερὸν διὰ τὸ ὕψος. φησὶ δὲ τὸν τάφον. Δόξα τῇδ' ἐπεστράφη. δοκήσει μετεστράφη. Δέδοικα γὰρ μή. δέδοικα γάρ φησι μὴ οὐκ ἔστι καλὸν τὸ νομοθετεῖν καινά. ἀλλ' ἄριστόν ἐστι τὸ πείθεσθαι τοῖς ἀρχαίοις νόμοις. Πολυώνυμε. ὦ Διόνυσε. οἱ μὲν γὰρ Βάκχον. οἱ δὲ Ἴακχον. οἱ δὲ Λυαῖον. οἱ δὲ Εὔιον. οἱ δέ, Διθύραμβον αὐτὸν καλοῦσιν. Ἀμφέπεις Ἰταλίαν. διὰ τὸ πολυάμπελον τῆς χώρας. Παγκοίνοις Ἐλευσινίας. ἐν οἷς πάντες συνάγονται διὰ τὰς πανηγύρεις. ἢ διὰ τὸ τὴν θεὸν πάντας τρέφειν. ἢ ὅτι κοινὰ τὰ μυστήρια Δήμητρος καὶ Διονύσου. Δηοῦς ἐν κόλποις. ἀντὶ τοῦ ἐν τοῖς πεδίοις. Ὦ Βακχεῦ Βακχᾶν. τῶν βακχῶν βακχευτά. Ματρόπολιν. τὴν πόλιν τῆς μητρός σου. Ἀγρίου τ' ἐπὶ σπορᾷ δράκοντος. παρὰ τὸν τόπον ἐν ᾧ ἐσπάρησαν οἱ ὀδόντες τοῦ δράκοντος. Σὲ δ' ὑπὲρ διλόφου πέτρας. τοῦ Παρνασσοῦ δηλονότι. τοιοῦτο γάρ ἐστι τὸ ὄρος. Στέροψ. ἡ λαμπρά. Ὄπωπε λιγνύς. σὲ ὁρᾷ ὁ λαμπρὸς καπνός. ἀντὶ τοῦ, σοὶ θυσίαι κατὰ Παρνασσὸν γίνονται. ἢ παρόσον αὐτόματον πῦρ ἐκεῖσε ἀναδίδοται. Κωρύκιαι. αἱ Παρνασσίδες. Κωρύκιον τὸ ἄντρον ἐν Παρνασσῷ. Κασταλίας τε νᾶμα. Κασταλία, πηγὴ ἐν Παρνασσῷ. Νυσαίων ὀρέων. Νῦσα Φωκίδος ὄρος. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι πολλαὶ Νῦσαι. Κισσήρεις. κισσοφόροι. Χλωρά τ' ἀκτά. ἡ τῆς ἐν Εὐβοίᾳ φησὶν ἄλσος. ἡ τῆς ἐν Παρνασσῷ, ἐν ἀμφοτέροις γὰρ τοῖς τόποις ἡ ἄμπελος. ἡ καθ' ἑκάστην ἡμέραν. τοῦ μὲν τὴν ἕω, βότρυας φέρει. τοῦ δὲ τὴν μεσημβρίαν, ὄμφακας. ἐς τρυγᾶν δὲ πεπανθεῖσα περὶ τὴν ἑσπέραν. Εὐαζόντων. ὑμνούντων. μετ' εὐφημίας εὐοῖ λεγόντων. ὅς ἐστιν ὕμνος Διονύσου

ὁρμᾶσθ' ἑλόντες, εἰς ἐπόψιον τόπον.
ἐγὼ δ' ἐπειδὴ δόξα τῇδ' ἐπεστράφη,
αὐτός τ' ἔδησα, καὶ παρὼν ἐκλύσομαι.
δέδοικα γὰρ μὴ τοὺς καθεστῶτας νόμους
ἄριστον ᾖ σώζοντα, τὸν βίον τελεῖν.

Χο. Πολυώνυμε Καδμείας
νύμφας ἄγαλμα, καὶ Διὸς
βαρυβρεμέτα γένος,
κλυτὰν ὃς ἀμφέπεις
Ἰταλίαν, μέδεις δὲ παγ-
κοίνου Ἐλευσινίας
Δηοῦς ἐν κόλποις
ὦ βακχεῦ, βακχᾶν ματρόπολιν Θήβαν
ναίων, παρ' ὑγρὸν Ἰσμηνοῦ
ῥέεθρον, ἀγρίου
τ' ἐπὶ σπορᾷ δράκοντος.
σὲ δ' ὑπὲρ διλόφου πέτρας
στέροψ ὄπωπε λιγνύς, ἔν-
θα Κωρύκιαι νύμφαι
στείχουσι βακχίδες,
Κασταλίας τε νᾶμα. καί
σε Νυσαίων ὀρέων
κισσήρεις ὄχθαι, χλωρά τ' ἀκτὰ
πολυστάφυλος πέμπει,
ἀμβρότων ἐπέων εὐαζόντων
Θηβαΐας ἐπισκοποῦντ' ἀγυιάς.
τὰν ἐκ πασᾶν τιμᾷς
ὑπερτάταν πόλεων,

ΚΕΡΑΥΝΙΑ. κεραυνοβλήτῳ. Ἐπὶ νόσου μολεῖν. λείπει θέλησον. ἢ ἀπαρέμφατον, ἀντὶ προστακτικοῦ. Παρνασίαν ὑπὲρ κλιτύν. ἀντὶ τοῦ, παρνασίας ὑπὲρ κλιτύος. οἷον διὰ γῆς. ἢ δι' ὑγρᾶς. Ἢ στονόεντα πορθμόν. ἢ στονόεντος διὰ πορθμοῦ. καὶ ὁ
„ τραγικὸς, Ὃς ἔστενεν οἴδματι θύων. στονόεντα δὲ τὸν ἠχώδη διὰ τὰ κύματα. πορθμὸν δὲ ἔνιοι, τὸν ἀπ' εὐβοίας εἰς βοιωτίαν. οἱ δὲ, τὴν σικελικὴν θάλασσαν. Ἰὼ πῦρ πνεόντων χοραγέ. τῶν πυρπνόων ἄστρων ἐπίσκοπε. καὶ γὰρ αἰθέριος τιμᾶται ὡς καὶ εὐριπίδης ἐν βάκχαις, φησὶν αὐτὸν ἐν αἰθέρι κατοικεῖν.

Α ἄλλως. χοραγέ. τὸν χορὸν ἄγων. ἢ τῶν ἄστρων χορηγέ. κατὰ γάρ τινα μυστικὸν λόγον, τῶν ἀστέρων ἐστὶ χορηγός. Καὶ νυχίων φθεγμάτων. τῶν ἐν νυκτὶ εὐφημιῶν. καὶ ὕμνων. ἐν νυκτὶ γὰρ αἱ διονυσιακαὶ χορεῖαι γίνονται. ὅθεν καὶ νυκτέλιος. καὶ εὐ-
„ ριπίδης, Νύκτωρ τὰ πολλά, σεμ-
„ νότητ' ἔχει σκότος. Περιπόλοις. ταῖς ἱερείαις. ταῖς σαῖς ἀκολούθοις. καὶ ἐν νάξῳ γὰρ τιμᾶται. ὅτι ἐκεῖ τῇ ἀριάδνῃ συνεγένετο.

Α ἵσε μαινόμεναι. λείπει ἡ περί. ἵν' ᾖ, αἵτινες περὶ σέ. Οὐκ ἔσθ' ὁποῖον στάντα. ὅπως δήποτε βεβιωκότα, εἴτε καλῶς εἴτε ἐναντίως. Καὶ τύχη καταῤῥέπει, ῥίπτει. καταβάλλει. γράφεται δὲ, καταῤῥέπει. ὅ ἐστι ῥίπτειν ποιεῖ. Ὡς ἐμοί ποτε. λείπει ἐδόκει.

Κ αἱ νῦν ἀφεῖται πάντα. ἀπολέλυται. ἀπόλλυται. Ὅταν προδῶσιν. ἀπολέσωσιν. Οὐ τίθημ' ἐγὼ οὐ τίθημι φησὶν ἐν τοῖς ζῶσι τὸν τοιοῦτον. οἷον, οὐ νομίζω ζῆν ἐκεῖνον τὸν ἄνδρα, ὃν ἂν προδῶσιν αἱ ἡδοναί.

ματρὶ σὺν κεραυνίᾳ.
καὶ νῦν ὡς βιαίας
ἔχεται πάνδημος πόλις
ἐπὶ νόσου, μολεῖν
καθαρσίῳ ποδὶ Παρνασίαν
ὑπὲρ κλιτὺν, ἢ στονόεντα
πορθμόν.
ἰὼ πῦρ πνεόντων
χοραγὲ ἄστρων, καὶ νυχίων
φθεγμάτων ἐπίσκοπε
παῖ, Διὸς γένεθλον,
προφάνηθι Ναξίαις
σαῖς ἅμα περιπόλοις
θυίασιν, αἵ σε μαινόμεναι
πάννυχοι,
χορεύουσι τὸν ταμίαν Ἴακχον.

ἄγ. Κάδμου πάροικοι, καὶ δόμων Ἀμφίονος,
οὐκ ἔσθ' ὁποῖον στάντ' ἂν ἀνθρώπου βίον
οὔτ' αἰνέσαιμ' ἂν οὔτε μεμψαίμην ποτέ.
„ Τύχη γὰρ ὀρθοῖ, καὶ τύχη καταῤῥέπει
„ Τὸν εὐτυχοῦντα, τόν τε δυστυχοῦντ' ἀεί.
„ Καὶ μάντις οὐδεὶς τῶν καθεστώτων βροτοῖς.
Κρέων γὰρ ἦν ζηλωτὸς (ὡς ἐμοὶ) ποτε,
σώσας μὲν ἐχθρῶν τήνδε Καδμείαν χθόνα
λαβών τε χώρας παντελῆ μοναρχίαν
ηὔθυνε, θάλλων εὐγενεῖ τέκνων σπορᾷ.
„ καὶ νῦν ἀφεῖται πάντα. τὰς γὰρ ἡδονὰς,
„ Ὅταν προδῶσιν ἀνδρὸς οὐ τίθημ' ἐγὼ
„ Πλουτεῖ τε γὰρ κατ' οἶκον εἰ βούλει μέγα,
„ Καὶ ζῆ τύραννον σχῆμ' ἔχων. ἐὰν δ' ἀπῇ

„ Τούτων δ᾽ χαίρειν, τἆλλ᾽ ἐγὼ καπνοῦ σκιᾶς
„ Οὐκ ἂν πριαίμην ἀνδρὶ πρὸς τὴν ἡδονήν.
χο. Τί δ᾽ αὖ τόδ᾽ ἄχθος βασιλέων ἥκεις φέρων;
ἀγ. Τεθνᾶσιν. οἱ δὲ ζῶντες αἴτιοι θανεῖν.
χο. Καὶ τίς φονεύει; τίς δ᾽ ὁ κείμενος; λέγε.
ἀγ. Αἵμων ὄλωλεν, αὐτόχειρ δ᾽ αἱμάσσεται.
χο. Πότερα πατρῴας, ἢ πρὸς οἰκείας χερός;
ἀγ. Αὐτὸς πρὸς αὑτοῦ, πατρὶ μηνίσας φόνου.
χο. Ὦ μάντι, τοὖπος ὡς ἄρ᾽ ὀρθὸν ἤνυσας.
ἀγ. Ὡς ὧδ᾽ ἐχόντων, τἄλλα βουλεύειν πάρα.
χο. Καὶ μὴν ὁρῶ τάλαιναν Εὐρυδίκην ὁμοῦ
δάμαρτα τὴν Κρέοντος, ἐκ δὲ δωμάτων
ἤτοι κλύουσα παιδὸς, ἢ τύχῃ πάρα.
ευ. Ὦ πάντες ἀστοὶ, τῶν λόγων ἐπησθόμην
πρὸς ἔξοδον στείχουσα Παλλάδος θεᾶς,
ὅπως ἱκοίμην εὐγμάτων προσήγορος.
καὶ τυγχάνω γε κλεῖθρ᾽ ἀνασπαστοῦ πύλης
χαλῶσα, καί με φθόγγος οἰκείου κακοῦ
βάλλει δι᾽ ὤτων. ὑπτία δὲ κλίνομαι,
δείσασα, πρὸς δμωαῖσι, κἀποπλήσσομαι.
ἀλλ᾽ ὅστις ἦν ὁ μῦθος, αὖθις εἴπατε.
κακῶν γὰρ οὐκ ἄπειρος οὖσ᾽ ἀκούσομαι.
ἀγ. Ἐγὼ φίλη δέσποινα, καὶ παρὼν ἐρῶ,
κοὐδὲν παρήσω τῆς ἀληθείας ἔπος.
τί γάρ σε μαλθάσσοιμ᾽ ἂν, ὧν ἐς ὕστερον
„ ψεῦσται φανούμεθ᾽; Ὀρθὸν ἡ ἀλήθει᾽ ἀεί.
ἐγὼ δὲ σῷ ποδαγὸς ἑσπόμην πόσει
πεδίον ἐπ᾽ ἄκρον. ἔνθ᾽ ἔκειτο νηλεὲς
κυνοσπάρακτον σῶμα Πολυνείκους ἔτι.
καὶ τὸν μὲν, αἰτήσαντες Ἐνοδίαν θεὸν,
Πλούτωνά τ᾽ ὀργὰς εὐμενεῖς κατασχέθειν,
λούσαντες ἁγνὸν λουτρὸν, ἐν νεοσπάσι
θαλλοῖς ὃ δὴ λέλειπτο, συγκατήθομεν.
καὶ τύμβον ὀρθόκρανον οἰκείας χθονὸς
χώσαντες, αὖθις πρὸς λιθόστρωτον κόρης
νυμφεῖον ἅδου κοῖλον εἰσεβαίνομεν.
φωνῆς δ᾽ ἄπωθεν ὀρθίων κωκυμάτων

Ἄλλως. Ἀφεῖται πάντα. ἡ μετα-
φορὰ ἀπὸ τῶν παιζόντων τοῖς κύ-
βοις. ἢ ἀπὸ τῶν ἁλιέων. βόλος γὰρ ἡ
τοῦ δικτύου ἄφεσις. Καὶ ζῆ. αὐ-
τὶ τοῦ ζῆθι, προστακτικῶς. Τἄλ-
λ᾽ ἐγὼ καπνοῦ σκιᾶς. τὰ ὑπό-
λοιπα οὐδ᾽ ἂν ἀχρήστου τινὸς πρι-
αίμην. Οἱ δὲ ζῶντες αἴτιοι. τού-
τοις δὲ τοῦ θανεῖν αἴτιοι ἐγένοντο
οἱ ζῶντες. Πότερα πατρῴας. τοῦ-
το, ὅτι ἐρωτᾷ πότερα πατρῴας
ἢ πρὸς οἰκείας χερὸς ἀκούσας·
ἤδη ὅτι αὐτόχειρ ἀπέθανεν. Τά-
λαιναν εὐρυδίκην. ἡσίοδος ἡνιό-
„ χην αὐτὴν καλεῖ. Ἵκετο δ᾽ ἐς
„ κρέοντα καὶ ἡνιόχην. Ὁμοῦ ἐγγύς.
Κλύουσα παιδός. λείπει ἡ περί. ἵν᾽
ᾖ, περὶ τοῦ παιδός. Ἢ τύχῃ πά-
ρα. ὅ ἐστιν ἐκ τύχης. Εὐγμάτων
προσήγορος. δι᾽ εὐχῶν προσαγο-
ρεύουσα. Ἀνασπαστοῦ. δυσχερῶς ἀ-
νασπωμένης, καὶ ἀνοιγομένης.
Ἀποπλήσσομαι. ἐκπλήττομαι. Πα-
ρήσω. παραλιμπάνω. Μαλθάσ-
σοιμ᾽ ἄν. ἀπατήσαιμι. Ἔνθ᾽ ἔκει-
το νηλεές. ἀντὶ τοῦ ἐλέους μὴ τυ-
χόν. Καὶ τὸν μέν. πρὸς τὸ ἑξῆς. καὶ
τὸν μὲν λούσαντες. Ἐνοδίαν θεόν.
Τὴν ἑκάτην. ἤτοι τὴν περσεφόνην. Θαλ-
λοῖς. ξύλοις. Συγκατήθομεν.
συγκατεκαίομεν. Ὀρθόκρανον.
ὑψηλόν. Νυμφεῖον. τὸν νυμφῶνα.

κλύει τις ἀκτέριστον ἀμφὶ παστάδα,
καὶ δεσπότῃ Κρέοντι σημαίνει μολών.
τῷ δ' ἀθλίας ἄσημα περιβαίνει βοῆς
ἕρποντι μᾶλλον ἆσσον, οἰμώξας δ' ἔπος
ἵησι δυσθρήνητον. ὦ τάλας ἐγώ.
ἆρ' εἰμὶ μάντις; ἆρα δυστυχεστάτην
κέλευθον ἕρπω τῶν παρελθουσῶν ὁδῶν;
παιδός με σαίνει φθόγγος. ἀλλὰ πρόσπολοι,
ἴτ' ἆσσον ὠκεῖς, καὶ παραστάντες τάφῳ,
ἀθρήσαθ' ἁρμὸν χώματος λιθοσπαδῆ,
δύντες πρὸς αὐτὸ στόμιον, εἰ τὸν Αἵμονος
φθόγγον συνίημ', ἢ θεοῖσι κλέπτομαι.
τάδ' ἐξ ἀθύμου δεσπότου κελεύσμασιν
ἠθροῦμεν. ἐν δὲ λοισθίῳ τυμβεύματι,
τὴν μὲν κρεμαστὴν αὐχένος κατείδομεν,
βρόχῳ μιτώδει σινδόνος καθημμένην.
τὸν δ' ἀμφὶ μέσσῃ περιπετῆ προσκείμενον,
εὐνῆς ἀποιμώζοντα τῆς κάτω φθοράν,
καὶ πατρὸς ἔργα, καὶ τὸ δύστηνον λέχος.
ὁ δ' ὡς ὁρᾷ σφε, στυγνὸν οἰμώξας, ἔσω
χωρεῖ πρὸς αὐτόν. κἀνακωκύσας, καλεῖ.
ὦ τλῆμον, οἷον ἔργον εἴργασαι; τίνα
νοῦν ἔσχες; ἐν τῷ ξυμφορᾶς διεφθάρης;
ἔξελθε τέκνον ἱκέσιός σε λίσσομαι.
τὸν δ' ἀγρίοις ὄσσοισι παπτήνας ὁ παῖς,
πτύσας προσώπῳ, κοὐδὲν ἀντειπών, ξίφους
ἕλκει διπλοῦς κνώδοντας. ἐκ δ' ὁρμωμένου
πατρὸς φυγαῖσιν ἤμπλακ'. εἶθ' ὁ δύσμορος
αὑτῷ χολωθείς, ὥσπερ εἶχ' ἐπενταθεὶς
ἤρεισε πλευραῖς μέσσον ἔγχος. ἐς δ' ὑγρὸν
ἀγκῶν', ἔτ' ἔμφρων, παρθένῳ προσπτύσσεται,
καὶ φυσιῶν, ὀξεῖαν ἐκβάλλει πνοὴν
λευκῇ παρειᾷ φοινίου σταλάγματος.
κεῖται δὲ νεκρὸς περὶ νεκρῷ, τὰ νυμφικὰ
τέλη λαχὼν δείλαιος εἰν Ἅιδου δόμοις,
δείξας ἐν ἀνθρώποισι τὴν ἀβουλίαν,

Ἀκτέριστον. οὖν κακῶς ἀκτέριστον τῆς Ἀντιγόνης τόπον. ἢ τὸν μὴ δεξάμενον ἐντάφια. Ἄσημα περιβαίνει βοῆς. τὰ κακὰ σύμβολα τῆς βοῆς περιστοιχίζεται. Ἴτ' ἆσσον. προσέλθετε δηλονότι. Ἁρμὸν χώματος. τὴν ἐκ λίθων ἁρμονίαν τοῦ τάφου. ἢ τὸ ὑψηλὸν μέρος τοῦ χώματος τὸ ἡρμοσμένον λίθοις. Λιθοσπαδῆ ὡς λίθου ἀποσπασθέντος ὅπως εἰσέλθῃ ὁ Αἵμων. ἢ ὑμεῖς ἀποσπάσαντες ἀθρήσατε. Ἢ θεοῖσι κλέπτομαι. ἢ ἀπατῶμαι ὑπὸ τῶν θεῶν. Ἠθροῦμεν. ἐθεωροῦμεν. Βρόχῳ μιτώδει. μιτώδη βρόχον λέγει, ὅς τις ἦν αὐτῇ ζώνη ἀπὸ σινδόνος. Καθημμένην. τὸν τράχηλον δεδεμένην. Πτύσας προσώπῳ. οἷον ἀποστραφεὶς καὶ σκυθρωπάσας, καὶ ἐκ τοῦ προσώπου καταμεμψάμενος. οὐ κυρίως προσπτύσας τῷ πατρί ὡς καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ συνηθείᾳ φαμέν. κατέπτυσεν αὐτοῦ. ὅ ἐστι κατεφρόνησε τοῦ λόγου αὐτοῦ. οὐχ εἷλκε δὲ τὸ ξίφος κατὰ τοῦ πατρὸς ὥσπερ ᾤετο. εἶπε γὰρ ἄνω, ἢ δ' ἂν θανεῖται. καὶ θανοῦσ' ὀλεῖ τινά. ὁ ἄγγελος δὲ οὕτω νομίζων ἀπαγγέλλει. Διπλοῦς κνώδοντας. ἀντὶ τοῦ διπλᾶς ἀκμάς. ἀμφήκες γὰρ τὸ ξίφος. κνώδων δέ, τὸ ὀξὺ τοῦ ξίφους, παρὰ τὸ κναίειν τοῖς ὀδοῦσι. Μέσσον ἔγχος. τὸ ἔγχος οἱ τραγικοὶ καὶ ἐπὶ ξίφους λαμβάνουσι. Φοινίου σταλάγματος. τὴν πνοὴν τοῦ φοινίου σταλάγματος ἐκβάλλει τῇ λευκῇ αὐτῆς παρειᾷ. ὅ ἐστιν, αἷμα ἐξέπνευσε. Τέλη λαχών. τοὺς δὲ γαμοῦν

ὅσῳ μέγιστον ἀνδρὶ πρόσκειται κακόν.
χο τί τοῦτ' ἂν εἰκάσειας; ἡ γυνὴ πάλιν
φρούδη, πρὶν εἰπεῖν ἐσθλὸν ἢ κακὸν λόγον.
ἀγ κἀυτὸς τεθάμβηκ'. ἐλπίσιν δὲ βόσκομαι,
ἄχη τέκνου κλύουσαν, ἐς πόλιν γόους
οὐκ ἀξιώσειν. ἀλλ' ὑπὸ στέγης ἔσω
δμωαῖς προθήσειν πένθος οἰκεῖον στένειν.
γνώμης γὰρ οὐκ ἄπειρος, ὥσθ' ἁμαρτάνειν.
χο οὐκ οἶδ'. ἐμοὶ δ' οὖν ἥ τ' ἄγαν σιγὴ, βαρὺ
δοκεῖ προσεῖναι, χ' ἡ μάτην πολλὴ βοή.
ἀγ ἀλλ' εἰσόμεσθα μή τι καὶ κατάσχετον
κρυφῇ καλύπτει καρδία θυμουμένη,
δόμους παραστείχοντες. εὖ γὰρ οὖν λέγεις.
καὶ τῆς ἄγαν γάρ ἐστί που σιγῆς βάρος.
χο καὶ μὴν ὅδ' ἄναξ αὐτὸς ἐφήκει
μνῆμ' ἐπίσημον διὰ χειρὸς ἔχων.
(εἰ θέμις εἰπεῖν) οὐκ ἀλλοτρίαν
ἄτην, ἀλλ' αὐτὸς ἁμαρτών.
κρέ ἰὼ φρενῶν δυσφρόνων,
ἁμαρτήματα στερεὰ,
θανατόεντ'. ὦ κτανόντας τε, καὶ
θανόντας βλέποντες
ἐμφυλίους.
ἰώ μοι ἐμῶν ἄνολβα
βουλευμάτων.
ἰὼ παῖ. νέος νέῳ ξυμμόρῳ,
αἶ, αἶ, αἶ,
ἔθανες, ἀπελύθης
ἐμαῖς, οὐδὲ σαῖσι δυσβουλίαις.
χο οἴμ', ὡς ἔοικας ὀψὲ τὴν δίκην ἰδεῖν.
κρέ ἔχω μαθὼν δείλαιος. ἐν δ' ἐμῷ κάρα,
θεὸς τότ' ἄρα τότε μέγα
βάρος μ' ἔχων,
ἔπαισεν, ἐν δ' ἔσεισεν ἀγρίαις ὁδοῖς.
(οἴμοι) λεωπάτητον ἀντρέπων χαράν.
φεῦ. φεῦ.
ἰὼ πόνοι βροτῶν δύσπονοι.
οἱ ὦ δέσποθ', ὡς ἔχων τε καὶ κεκτημένος

τας τελείοις ἐκάλουν. Ελπίσι δὲ βόσκομαι. Νομίζω αὐτὴν μὴ βούλεσθαι δημοσίᾳ θρηνεῖν, ἀλλ' ἐν τῷ οἰκήματι μετὰ τῶν θεραπαινίδων. Γνώμης γὰρ οὐκ ἄπειρος. οὐκ ἀνόητός φησιν ὑπάρχει, ὥστε δημοσίᾳ ὀλύρεσθαι. Α μαρτάνειν δὲ, λέγει νῦν, τὸ ἐμφανῶς θρηνεῖν. ἀλλ' εἰσόμεσθα. ἀλλ' ἔσω ἀπελθόντες μαθησόμεθα, μή τι καὶ μανιώδες κρύφα βουλεύεται, ἀνελεῖν ἑαυτὴν πειρωμένη.

Ε φήκει. ἀντὶ τοῦ ἥκει. Μνῆμα τὸν νεκρόν. οὐκ ἀλλοτρίαν ἄτην. οὐ δι' ἄλλον ἀποθανόντα. οὐκ ἐξ ἄλλου νεκρωθέντα. Θανατόεντα. θανάτου ἄξια. ἢ θανάτου αἴτια. Ανολβα. ἀνωφέλητα. νέος νέῳ ξυμμόρῳ. νέᾳ ἡλικίᾳ καὶ καινοπρεπεῖ θανάτῳ τετελεύτηκας. Δίκην ἰδεῖν. γράφεται ἔχειν. Αγρίαις ὁδοῖς ἀγρίαις ὁρμαῖς. Λεωπάτητον. τὴν μετὰ ὕβρεως ἀπωθουμένην. ἢ τὴν μεγάλως καταπατουμένην.

Α ντρέπων χαράν. τὴν χαρὰν λὰξ πατήσας. Τὰ μὲν πρὸ χειρῶν. ὡς τοῦ κρέοντος τὸν παῖδα βαστάζοντος.

Παμμήτωρ. ἡ κατὰ πάντα μήτηρ. ἐμφαντικῶς δὲ εἶπεν, ὅτι καὶ μέχρι θανάτου μήτηρ ἐδείχθη, μὴ ἑλομένη ζῆν μετὰ τὸν τοῦ παιδὸς θάνατον. Κακάγγελτα. κακὴν ἀπαγγελίαν ἔχοντα. Επεξειργάσω. ἐπέσφαξας. Σφάγιον γυναικεῖον. τὸν ἀπὸ σφαγῆς τῆς γυναικὸς μόρον. Επ' ὀλέθρῳ τοῦ αἵμονος. Οὐ γὰρ ἐν μυχοῖς ἔτι. ἐγκέκλεισται ἡ γυνή. Τάδ' ἐναντία. γράφεται, τόνδ' ἐναντία. Οξυθήκτῳ. πρὸς ὀξεῖαν λαβοῦσα πληγήν. Η δ' ἐς βωμία πέριξ. ὡς ἱερεῖον περὶ τὸν βωμὸν ἐσφάγη προσπεσοῦσα. Λύει κελαινά. ἀποκλύει. Τοῦ πρὶν θανόντος Μεγαρέως. ὡς αὐτοῦ προσαμυνθείσης μὲν γὰρ τινὶ περὶ τοῦ κρέοντος. οἱ δέ φασι τοῦ μενοικέως τοῦ ἀποσφάξαντος ἑαυτόν. πρότερον γὰρ μεγαρεὺς ἐκαλεῖτο. ἐν δὲ τῷ τυράννῳ οἰδίποδι, ὁ αὐτὸς μενοικέα αὐτὸν καλεῖ. Εφυμνήσασα. καταρασαμένη σοι ὡς παιδοκτόνῳ. Ανέπταν φόβῳ. ἐπτοήθην, ἐταράχθην. Ανταίαν. γράφεται καιρίαν. Τῶνδε κἀκείνων. τοῦ τὴν γυναῖκα καὶ τὸν υἱὸν ἀποθανεῖν. Επεσκήπτου. κακῶς ἐλέγου. τελευτώσης αὐτῆς ἐνομίζου. ἐπιγράφου. Ποίῳ δέ τινι τρόπῳ φησὶ ἐλύετο, ἐφέρετο εἰς φονάς. ἀντὶ τοῦ ποίῳ τρόπῳ εἰς φόνον ἦλθε. Τάδ' οὐκ ἐπ' ἄλλον. οὐδεὶς ἀνθρώπων ταῦτα ἐπὶ ἄλλον ἀπὸ τῆς ἐμῆς αἰτίας μεθαρμόσει. ἐγὼ γὰρ τοῦ σοῦ φόνου ὁ αἴτιος.

τὰ μὲν, πρὸ χειρῶν. τὰ δὲ, φέρων. τάδ' ἐν δόμοις
ἔοικας ἥκειν, καὶ τάχ' ὄψεσθαι κακά.

κρέ. τί δ' ἔστιν αὖ κάκιον, ἢ κακῶν ἔτι;

οἰ. γυνὴ τέθνηκε τοῦδε παμμήτωρ νεκροῦ,
δύστηνος ἄρτι νεοτόμοισι πλήγμασιν.

χο. ἰὼ δυσκάθαρ-
τος ἅδου λιμὴν, τί μ' ἄρα τί μ' ὀλέκεις;
ἰὼ κακάγγελτά μοι
προπέμψας ἄχη, τίνα θροεῖς λόγον;
αἲ αἲ, ὀλωλότ' ἄνδρ' ἐπεξειργάσω.
τί φὴς ὦ παῖ; τίνα λέγεις μοι νέον λόγον;
αἲ αἲ αἲ.
σφάγιον ἐπ' ὀλέθρῳ,
γυναικεῖον ἀμφικεῖσθαι μόρον;

ἄγ. ὁρᾶν πάρεστιν. οὐ γὰρ ἐν μυχοῖς ἔτι.

κρέ. οἴμοι.
κακὸν τόδ' ἄλλο δεύτερον βλέπω τάλας.
τίς ἄρα τίς με πότμος ἔτι περιμένει;
ἔχω μὲν ἐν χείρεσσιν ἀρτίως τέκνον,
τάλας. τόνδ' ἐναντία προσβλέπω νεκρόν.
φεῦ φεῦ μᾶτερ ἀθλία. φεῦ τέκνον.

χο. ἡ δ' ὀξυθήκτος, ἥδε βωμία πέριξ,
λύει κελαινὰ βλέφαρα, κωκύσασα μὲν
ἄγ. τοῦ πρὶν θανόντος Μεγαρέως κλεινὸν λέχος,
αὖθις δὲ τοῦδε. λοίσθιον δέ σοι κακὰς
πράξεις ἐφυμνήσασα τῷ παιδοκτόνῳ.

κρέ. αἲ. αἲ. αἲ. αἲ.
ἀνέπταν φόβῳ.
τί μ' οὐκ ἀνταίαν
ἔπαισέ τις ἀμφιθήκτῳ ξίφει;
δείλαιος ἐγώ. φεῦ. φεῦ.
δειλαίᾳ δὲ συγκέκραμαι δύᾳ.

ἄγ. ὡς αἰτίαν γε τῶνδε κἀκείνων ἔχων
πρὸς τῆς θανούσης τῆσδ' ἐπεσκήπτου μόρῳ.

κρέ. ποίῳ δὲ κἀπελύσατ' ἐν φοναῖς τρόπῳ;

ἄγ. παίσασ' ὑφ' ἧπαρ αὐτόχειρ αὐτὴν, ὅπως
παιδὸς τόδ' ᾔσθετ' ὀξυκώκυτον πάθος.

κρέ. ὤμοι μοι. τάδ' οὐκ ἐπ' ἄλλον βροτῶν

δῆλος ἂν εἴη τινὶ ἑτέρῳ τῶν ἀνθρώπων αἴτιον ἀλλ' ἐμέ. Τὸν οὐκ ὄντα. τὸν οὐκ ὄντα ὅλως. μᾶλλον δὲ μηδένα. Κέρδη παραινεῖς εἴ τι κέρδος ἐν κακοῖς. κέρδος μετὰ φονεῖς τὸν θάνατον. παρὰ τοῦτο γὰρ τὰ κράτιστα κακὰ ἀπαλλάσσει, καὶ βράχιστα γίνεται. τουτέστιν, ἐλάχιστα γίνεται. ἐν ἄλλοις δὲ οὕτω. τὰ μικρὰ τῶν κακῶν λυσιτελέστερά ἐστιν ὡς ἂν κακά. ἢ οὕτως. τὰ ἐν ποσὶ κακὰ ἂν ἐλάχιστα ᾖ, κράτιστά ἐστιν. ἢ οὕτως. βραχέα γὰρ τὰ κακά, ἐάν τις ἀναχωρῇ. ἢ τὰ μικρὰ τῶν κακῶν, λυσιτελέστερά ἐστι. τὸ γὰρ ταχέως φεύγειν τὰ ἐν ποσὶ κακά, κράτιστόν ἐστι. Φανήτω μόρων. ὁ ἐμὸς θάνατος μείζων τούτων τῶν κακῶν. Τερμίαν. τὴν τελευτῆς παρασκευαστικήν. τῆς μακαρίας τὸ τέλος. Μέλλοντα ταῦτα. δεύτερα. Οἷσι χρή. τοῖς θεοῖς. Ἀλλ' ὧν ἐρῶ. ὧν βούλομαι τυχεῖν, ταῦτα ηὐξάμην. Πάντα γὰρ λέχρια. ἤγουν πλάγια καὶ πεπτωκότα. τὰ μὲν ἐν χερσί, τὰ δὲ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ. Δυσκόμιστος.
„ ἀφόρητος. Πολλῷ τὸ φρονεῖν. τὸ καλῶς φρονεῖν, πρῶτόν ἐστιν εὐδαιμονίας, καὶ τοῖς ἀνθρώποις ἐξοχώτατον. Μεγάλοι δὲ λόγοι. αἱ μεγαλορρημοσύναι τῶν ὑπερηφάνων, τιμωρίας μεγίστας τοῖς κεκτημένοις ἐπάγουσαι, τελευταῖον διδάσκουσι τὸ φρονεῖν. καὶ ὁ ποιη-
„ τής, Ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.

Ἱστέον δὲ ὅτι διαφέρει τῆς Εὐριπίδου Ἀντιγόνης αὕτη, ὅτι φωραθεῖσα ἐκείνη, διὰ τὸν Αἵμονος ἔρωτα ἐξεδόθη πρὸς γάμον. ἐνταῦθα δὲ τοὐναντίον.

ἡμᾶς ἁρμόσει ποτ' ἐξ αἰτίας.
ἐγὼ γάρ σ' ἐγὼ ἔκτανον. ὦ μέλεος
ἐγώ, φάμ' ἔτυμον. ἰὼ πρόσπολοι,
ἄγετέ μ' ὅτι τάχος. ἄγετέ μ' ἐκποδών
τὸν οὐκ ὄντα μᾶλλον ἢ μηδένα.
χο κέρδη παραινεῖς, εἴ τι κέρδος ἐν κακοῖς.
βράχιστα γὰρ κράτιστα τἀν ποσὶν κακά.
κρέ ἴτω ἴτω.
φανήτω μόρων ὁ κάλλιστ' ἐμῶν
ἐμοὶ τερμίαν ἄγων ἁμέραν.
ὕπατος, ἴτω, ἴτω.
ὅπως μηκέτ' ἄμαρ ἄλλ' εἰσίδω.
ἄγ μέλλοντα ταῦτα. τῶν προκειμένων τί χρὴ
πράσσειν· μέλει γὰρ τῶνδ', ὅτοισι χρὴ μέλειν.
κρέ ἀλλ' ὧν ἐρῶ μέν, ταῦτα συγκατηυξάμην.
ἄγ μή νυν προσεύχου μηδέν, ὡς πεπρωμένης
οὐκ ἔστι θνητοῖς συμφορᾶς ἀπαλλαγή.
κρέ ἄγοιτ' ἂν μάταιον ἄνδρ' ἐκποδών.
ὅς ὦ παῖ, σέ τ' οὐχ ἑκὼν κατέκτανον.
ὅς σέ τ' αὐτάν. ὤμοι μέλεος, οὐδ' ἔχω
ὅπα πρὸς πότερον ἴδω. πᾷ καὶ θῶ.
πάντα γὰρ
λέχρια τἀν χεροῖν, τὰ δ' ἐπὶ κρατί μοι
πότμος δυσκόμιστος εἰσήλατο.
χο Πολλῷ τὸ φρονεῖν εὐδαιμονίας
„ Πρῶτον ὑπάρχει, χρὴ δὲ τά γ' εἰς θεοὺς
„ Μηδὲν ἀσεπτεῖν, μεγάλοι δὲ λόγοι
„ Μεγάλας πληγὰς τῶν ὑπεραύχων
„ Ἀποτίσαντες,
„ Γήρᾳ τὸ φρονεῖν ἐδίδαξαν.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ.

Ο ἐπὶ κολωνῷ οἰδίπους, συνημμένος πως ἐστὶ τῷ τυράννῳ. τῆς γὰρ πατρίδος ἐκπεσὼν οἰδίπους ἤδη γηραιὸς ὤν, ἀφικνεῖται εἰς ἀθήνας, ὑπὸ τῆς θυγατρὸς Ἀντιγόνης χειραγωγούμενος. ἦσαν γὰρ τῶν ἀρσένων παίδων τὸν πατέρα φιλοστοργότεραι. ἀφικνεῖται δὲ εἰς Ἀθήνας κατὰ τὸ πυθόχρηστον, ὡς αὐτός φησι, χρησθὲν αὐτῷ παρὰ ταῖς σεμναῖς καλουμέναις θεαῖς μεταλλάξαι τὸν βίον. τότε μὲν ἔρχονται, καὶ διαλέγονται πρὸς αὐτόν. ἔπειτα δὲ Ἰσμήνη παραγενομένη, τὰ κατὰ τὴν στάσιν ἀπαγγέλλει τῶν παίδων, καὶ τὴν γενομένην ἄφιξιν τοῦ Κρέοντος πρὸς αὐτόν. ὃς καὶ παραγενόμενος ἐπὶ τῷ ἀπάγειν αὐτὸν εἰς ῥύσιον, ἄπρακτος ἀπαλλάττεται. ὁ δὲ, πρὸς τὸν Θησέα διελθὼν τὸν χρησμὸν, οὕτω τὸν βίον καταστρέφει παρὰ ταῖς θεαῖς.

Τὸ δὲ δρᾶμα, τῶν θαυμαστῶν. ὃ καὶ ἤδη γεγηρακὼς ὁ Σοφοκλῆς ἐποίησε, χαριζόμενος οὐ μόνον τῇ πατρίδι, ἀλλὰ καὶ τῷ ἑαυτοῦ δήμῳ. ἦν γὰρ Κολωνόθεν· ὥστε τὸν μὲν δῆμον ἐπίσημον ἐπιδεῖξαι. χαρίσασθαι δὲ καὶ τὰ μέγιστα τοῖς ἀθηναίοις δι' ὧν ἀπόρθητοι ἔσεσθαι, καὶ τῶν ἐχθρῶν αὐτοὺς κρατήσειν ὑποτίθεται ὁ Οἰδίπους, προαναφωνῶν ὅτι διαστασιάσουσι πρὸς Θηβαίους ποτέ. καὶ τούτων κρατήσουσιν ἐκ χρησμῶν διὰ τὸν αὐτοῦ τάφον.

ΑΛΛΩΣ

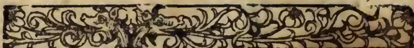
Τὰ πραχθέντα περὶ τὸν Οἰδίπουν, ἴσμεν ἅπαντα τὰ ἐν τῷ ἑτέρῳ Οἰδίποδι. πεπηρωμένος τε, καὶ ἀφικνεῖται εἰς τὴν Ἀττικήν, ὁδηγούμενος ἐκ μιᾶς τῶν θυγατέρων Ἀντιγόνης. καὶ ἵσταται ἐν τῷ τεμένει τῶν σεμνῶν Ἐριννύων, ὅ ἐστιν ἐν τῷ καλουμένῳ ἱππείῳ κολωνῷ. οὕτω κληθέντι, ἐπεὶ καὶ Ποσειδῶνος ἐστὶν ἱερὸν ἱππείου, καὶ προμηθέως, καὶ αὐτοῦ οἱ ὀρεωκόμοι ἵστανται. ἔστι γὰρ αὐτῷ πυθόχρηστον, ἐνταῦθα δεῖν αὐτὸν ταφῆς τυχεῖν. οὗ μὴ ἐστιν ἑτέρῳ βέβηλος τόπος, αὐτόθι κάθηται καὶ κατὰ μικρὸν αὐτῷ τὰ τῆς ὑποθέσεως προέρχεται. ὁρᾷ γάρ τις αὐτὸν τῶν ἐντεῦθεν, καὶ πορεύεται ἀγγέλλων, ὅτι τις περὶ τῷ χωρίῳ τούτῳ προσκάθηται. καὶ ἔρχονται οἱ ἐν τῷ τόπῳ ἐγχώριοι σχήματι μαθησόμενοι τὰ πάντα. πρῶτος τῶν ἐστι καταλύων τὴν ὁδοιπορίαν, καὶ τῇ θυγατρὶ διαλεγόμενος. ἄφατος δέ ἐστι καθόλου ἡ οἰκονομία ἐν δράματι, ὡς οὐδενὶ ἄλλῳ σχεδόν.

Η σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν τῇ Ἀττικῇ ἐν τῷ ἱππείῳ, πρὸς τῷ ναῷ τῶν σεμνῶν. ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ Ἀθηναίων ἀνδρῶν.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Οἰδίπους.	Ἰσμήνη.
Ἀντιγόνη.	Θησεύς.
Ξένος ἀλήτης.	Κρέων.
Χορὸς ἀττικῶν γερόντων.	Πολυνείκης.
	Ἄγγελος.

Προλογίζει δὲ ὁ Οἰδίπους.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ.

ΤΕΚΝΟΝ τυφλοῦ γέροντος ἀντιγόνη τίνας χώρους ἀφίγμεθ', ἢ τίνων ἀνδρῶν πόλιν; Οἰδίπους εἰς ἀθήνας παραγενόμενος, ἐρωτᾷ τὴν θυγατέρα ἀντιγόνην. Τὶς τὸν πλανήτην οἰδίπουν. ἐστὶ μὲν ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς λαμβάνοντα λέγειν οὕτω, τίς τὸν πλανήτην οἰδίπουν δέξεται. ἢ τίς ἡμᾶς σήμερον ὑποδέξεται. δύναται δὲ καὶ τοῖς ἄνω συνάπτεσθαι. τοῦ τίς μὴ πυσματικοῦ κειμένου, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ἢ ἄρθρου.

Εκνον τυφλοῦ γέροντος Ἀντιγόνη, τίνας
χώρους ἀφίγμεθ', ἢ τίνων ἀνδρῶν πόλιν;
τίς τὸν πλανήτην Οἰδίπουν καθ' ἡμέραν
τὴν νῦν, σπανιστοῖς δέξεται δωρήμασι,
σμικρὸν μὲν ἐξαιτοῦντα, τοῦ μικροῦ δ' ἔτι
μεῖον φέροντα; καὶ τόδ' ἐξαρκοῦν ἐμοί.
Στέργειν γὰρ αἱ πάθαι με, χὠ χρόνος ξυνὼν
Μακρὸς διδάσκει, καὶ τὸ γενναῖον τρίτον.
ἀλλ' ὦ τέκνον, θάκοισιν εἴ τινα βλέπεις,
ἢ πρὸς βεβήλοις, ἢ πρὸς ἄλσεσιν θεῶν,
στῆσόν με, κἀξίδρυσον, ὡς πυθοίμεθα
ὅπου ποτ' ἐσμέν. μανθάνειν γὰρ ἥκομεν

ὥστε τὸ πόλις συντετάχθαι, καὶ τὸν λόγον ἔχειν οὕτως. τίνας χώρους ἀφίγμεθα. ἢ τίνων ἀνδρῶν πόλιν, ἢ τὸν πλανήτην οἰδίπουν δέξεται; ὅτι δὲ τὸ τίς ἀντὶ ἄρθρου χρῶνται, Καλλίμαχός φησιν οὕτως. Ὑπὲρ ἅλα κεῖνος ἐνάσθη ἀλκάθοόν τις ἄπλυστος. ἠθικώτερον δὲ τὸ πρῶτον. Σπανιστοῖς. εὐτελέσι. τοῖς κατὰ σπάνιν τοῦ αἰτοῦντος διδομένοις. Μεῖον φέροντα. βραχύτερον ἀποφερόμενον τοῦ αἰτηθέντος. οὐ γὰρ ὅσα αἰτεῖ τις λαμβάνει. Καὶ τόδ' ἐξαρκοῦν. ὅμως γοῦν, τούτοις ἀρκούμενος. Στέργειν γὰρ αἱ πάθαι με. ταῦτά με στέργειν τὰ δυστυχήματα καὶ ὁ πολὺς παρῴκηκε χρόνος, καὶ τὸ τῶν συμφορῶν πλῆθος. καὶ τὸ τῆς ἀνδρείας πλεονέκτημα. πάθαι γὰρ αἱ συμφοραί. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ διδάσκει. ἀντὶ τοῦ, εἴθισμαι γὰρ πολλῷ χρόνῳ, καὶ μεμελέτηκα τῆς τύχης τὰ δύσκολα. Θάκοισι. καθέδραις. Η πρὸς βεβήλοις. βατοῖς. βέβηλος γὰρ τόπος ὁ ἀκάθαρτος καὶ βατὸς πᾶσι. καὶ βέβηλος ἀνὴρ ὁ μιαρός. Εὐριπίδης πρωτεσιλάῳ. Οὐ γὰρ θέμις βεβήλοις ἅπτεσθαι δόμων. καὶ Ἀείσω ξυνετοῖσι. θύρας δ' ἐπίθεσθε βέβηλοι. βεβήλοις οὖν, τοῖς πᾶσι βασίμοις τόποις. μὴ δὲ ἀνειμένοις θεοῖς. ἐκ μεταφορᾶς δὲ βεβήλους καὶ τοὺς ἀμυήτους φασὶ καὶ ἀκαθάρτους. σοφοκλῆς δὲ ἐν οἰδίποδι, βέβηλον τὸν ἰδιώτην φησί. Στῆσον με. στῆσόν με ἐκ τῆς ὁδοιπορείας καὶ μαθησόμεθα. Μανθάνειν γὰρ ἥκομεν. εἰς τι τοῦ τό φησιν ἐλ

λυθείημεν ἅτε δὴ ξένοι ὄντες, παρὰ τῶν ἀστῶν μαθόντες τί δεῖ πρακτέον ἡμῖν. Πάτερ ταλαίπωρ' Οἰδίπους. οὐκ ἐμπρέπει νῦν εὐλαβεῖσθαι περὶ, ταλαίπωρ) ἀπὸ καλεῖ, ἀλλὰ τοῦ παθόντος πρὸς τὸ μέγεθος. παρεῖν δὲ οἱ Ἠλεῖοι τὸ πενθεῖν φασι. καὶ
» Ἀντίμαχος. Πῶρος τί γ' ἀλόχοισι ... οἷς τεκέεσσιν ἕκαστος. παρὰ τοῦτο οὖν, ταλαίπωρος ἐτυμολογεῖται. Ὡς ἀπ' ὀμμάτων πρόσω. γράφεται ὡς ἀνομμάτῳ. ὅθεν, ὡς τυφλῷ σημαίνει, πρόσω εἰσίν. ὡς ἄν τις πρόσω ἀφορῶν τεκμήραιτο. ὡς ἄν τις τὰ ὄμματα πόρρω ἔχων.

ὡς ἀπεικάσαι, ὡς ἐστιν ἐκ προόψεως τεκμήρασθαι. Πυκνόπτεροι δ' εἴσω. οἷον, κατὰ τὸν χῶρον. ἐκράτησε δὲ μεγάλως τῇ φράσει. ὥστε μέλιτταν αὐτὸν ἐκάλεσαν οἱ κωμικοί. εὐστομοῦσιν. εὐφθογγοῦσιν. εὐφώνως ᾄδουσιν. Ἐπ' ἀξέστου πέτρου. γράφεται πάγου, ἐπὶ τοῦ λιθίνου βάθρου. Προὐστάλης ὁδόν. ἢ ὡς ἥρμοζε γέροντι. Χρόνου μὲν οὕνεκα. ἀντὶ τοῦ, δεδίδαγμαι τῷ χρόνῳ τὸ φυλάττειν σε ὁδηγοῦσα. σύνηθες γὰρ τὸ πρᾶγμα.
E ἴσ τὸ αὐτό. τοῦ μὲν χρόνου οὐ συνίημί σοι χάριν, οὐ χρεία μαθεῖν. ὅτι τυφλὸς εἶ καὶ ὅτι δεῖ σε προμηθείας τυχεῖν. Πᾶς γάρ τις ηὔδα. τί ηὔδα; ὅτι αὗται εἰσὶν Ἀθῆναι. Ἐμπόρων. ἀντὶ τοῦ, ὁδοιπόρων. διὸ τὸ χ. Τὰς γοῦν Ἀθήνας οἶδα. ὅτι ἐν τῇ Ἀττικῇ ἐσμὲν οἶδα. τίς δὲ ἐστιν οὗτος ὁ δῆμος ἀγνοῶ. Ἢ μάθω. ἐν ἐρωτήσει ὁ λόγος. Βούλει μάθω τίς ὁ περὶ τοῦ ἄστεος τόπος;

ξένοι πρὸς ἀστῶν, ἃν ἀκούσωμεν, τελεῖν.
αν. πάτερ ταλαίπωρ' Οἰδίπους, πύργοι μὲν οἳ
πόλιν στέφουσιν, ὡς ἀπ' ὀμμάτων πρόσω.
χῶρος δ' ὅδ' ἱερός, ὡς σάφ' εἰκάσαι, βρύων
δάφνης, ἐλαίας, ἀμπέλου. πυκνόπτεροι
δ' εἴσω κατ' αὐτὸν εὐστομοῦσ' ἀηδόνες.
οὗ κῶλα κάμψον τοῦδ' ἐπ' ἀξέστου πέτρου.
μακρὰν γὰρ ὡς γέροντι, προὐστάλης ὁδόν.
οιδ. κάθιζέ νῦν με, καὶ φύλασσε τὸν τυφλόν.
αν. χρόνου μὲν οὕνεκ', οὐ μαθεῖν με δεῖ τόδε.
οιδ. ἔχεις διδάξαι δή μ' ὅποι καθέσταμεν;
αν. τὰς γοῦν Ἀθήνας οἶδα. τὸν δὲ χῶρον, οὔ.
πᾶς γάρ τις ηὔδα τοῦτον ἡμῖν ἐμπόρων.
ἀλλ' ὅς τις ὁ τόπος, ἢ μάθω μολοῦσά ποι;
οιδ. ναί τέκνον, εἴπερ ἐστί γ' ἐξοικήσιμος.
αν. ἀλλ' ἔστι μὲν οἰκητός. οἴομαι δὲ δεῖν
οὐδέν. πέλας γὰρ ἄνδρα τόνδε νῷν ὁρῶ.
οιδ. ἦ δεῦρο προστείχοντα, κἀξορμώμενον;
αν. καὶ δὴ μὲν οὖν παρόντα. χὤ, τι σοι λέγειν
εὔκαιρόν ἐστιν, ἔννεφ', ὡς ἀνὴρ ὅδε.
οιδ. ὦ ξεῖν', ἀκούων τῆσδε τῆς ὑπέρ τ' ἐμοῦ
αὐτῆς θ' ὁρώσης, οὕνεχ' ἡμῖν αἴσιος

Ἐξοικήσιμος. ἀντὶ τοῦ ἐνοικήσιμος. Οἴομαι δὲ δεῖν οὐδέν. οὐ δεῖν τοῦ προελθοῦσαν ἐρωτῆσαί με. ἰδοὺ γὰρ ἀνὴρ πάρεστι παρ' οὗ εἰσόμεθα. οἷον, οὐκέτι δεῖν ἔοικε προϊοῦσαν μανθάνειν περὶ τοῦ τόπου. καλῶς δὲ τὰ τῆς οἰκονομίας, ἵνα μὴ μόνος ὁ Οἰδίπους ἀπολειφθῇ. Ἦ δεῦρο. κατ' ἐρώτησιν.
Χ' ὤ τι σοι λέγειν. καὶ ὅπερ σοι λέγειν εὔκαιρον νομίζεις, λέγε. ἀκούεται γάρ.
ΤΗΣ ὑπέρ τ' ἐμοῦ. τουτέστιν, ὑπὲρ ἀμφοῖν ὁρώσης. Οὕνεχ' ἡμῖν αἴσιος. ὅτι αἴσιος ἡμῖν σκοπὸς ἀφῖξαι ὥστε φάσαι περὶ ὧν ἀγνοοῦμεν. ἢ ὥστε φάσαι ἡμῖν ἃ σοὶ λέξομεν

μὲν. Πρὶν νῦν τὰ πλείονα. ἀπόστηθι πρῶτον τοῦ ἀβάτου, καὶ τότε ἐρώτα. Χῶρον οὐχ ἁγνόν, ὅσιον, σοὶ οὐχ ἁγνόν. εἰ μὴ μόνοις ἱερεῦσιν. ἢ ὅσιον, οὐκ ἀνειμένον, καὶ βατόν. Ἄθικτος, οὐδ' οἰκητός. Φύλαρχός φησι δύο αὐτὰς εἶναι. τάς τε ἀθήνησιν ἀγάλματα δύο. Πολέμων δὲ τρεῖς αὐτάς φησι. Τὰς πάνθ' ὁρώσας εὐμενίδας. ὑπὸ εὐμενίδης κρόνου φησὶ τὰς εὐμενίδας. Ἐκ τοῦ καλλίκομος γένετο σὺν ἀφρο δίτη. Μοῖραί τ' ἀθάνατοι καὶ ἐριννύες αἰολόδωροι. ἱστορεῖ δὲ ἐν τῇ τετάρτῃ. μητέρα τῶν εὐμενίδων

σκοποῖς προσήκεις, τὸ, ἃ δηλοῦ μὲν φάσαι.
ξέ. πρὶν νῦν τὰ πλείον' ἱστορεῖν, ἐκ τῆσδε ἕδρας
ἔξελθ'. ἔχεις γὰρ χῶρον οὐχ ἁγνὸν πατεῖν.
οἰδί. τίς δ' ἔσθ' ὁ χῶρος; τοῦ, θεῶν νομίζεται;
ξέ. ἄθικτος, οὐδ' οἰκητός. αἱ γὰρ ἔμφοβοι
θεαί σφ' ἔχουσι, γῆς τε καὶ σκότου κόραι.
οἰδί. τίνων; τὸ σεμνὸν ὄνομ' ἂν εὐξαίμην κλύων.
ξέ. τὰς πάνθ' ὁρώσας εὐμενίδας. ὅ γ' ἐνθάδ' ἂν
εἴποι λεώς νιν, ἄλλα δ' ἀλλαχοῦ καλά.
οἰδί. ἀλλ' ἵλεως μὲν τὸν δ' ἱκέτην δεξαίατο.
ὥστ' οὐχ ἕδρας γῆς τῆσδ' ἂν ἐξέλθοιμ' ἔτι.
ξέ. τί δ' ἐστὶ τοῦτο; οἰδί. ξυμφορᾶς ξύνθημ' ἐμῆς.
ξέ. ἀλλ' οὐδὲ μέν τοι τοὐξανιστάναι πόλεως
δίχ' ἐστὶ θάρσος, πρὶν ἂν ἐνδείξω τί δρῶ.
οἰδί. πρὸς νῦν θεῶν ὦ ξεῖνε, μή μ' ἀτιμάσῃς
τοιόνδ' ἀλήτην, ὧν σε προστρέπω, φράσαι.
ξέ. σήμαινε, κοὐκ ἄτιμος ἔκ γ' ἐμοῦ φανῇ.
οἰδί. τίς δ' ἔσθ' ὁ χῶρος δῆτ', ἐν ᾧ βεβήκαμεν;
ξέ. ὅσ' οἶδα κἀγὼ, πάντ' ἐπιστήσῃ κλύων.
χῶρος μὲν ἱερὸς πᾶς ὅδ' ἔστ'. ἔχει δέ νιν
σεμνὸς Ποσειδῶν. ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς
τιτὰν Προμηθεύς. ὃν δ' ἐπιστείβεις τόπον,

ἐπωνύμην ἀναγράφει. ἣν νομίζεσθαι γῆν. ἔνιοι δὲ μεταβαλεῖν αὐτόν φασι τὸ ὄνομα ἐπὶ ὀρέστη. τότε γὰρ πρῶτον εὐμενίδας κληθῆναι. εὐμενεῖς αὐτῷ γενομένας, κεκρατηκότι νικήσαντι παρ' ἀθηναίοις. καὶ ὁλοκαυτῶσαι τι αὐταῖς οἶν μέλαιναν ἐγκύμονα τῷ πελοποννησιακῷ. Φιλήμων δὲ ὁ κωμικὸς, ἑτέρας φησὶ τὰς σεμνὰς θεὰς τῶν εὐμενίδων. Εἴποι λεώς νιν. ἀντὶ τοῦ αὐτάς. δοτικῆς. Ἄλλα δ' ἀλλαχοῦ καλά. παρ' ὅσον ἄλλοι ἄλλοις ὀνόμασι καλοῦσιν αὐτάς. ἄλλα ὀνόματα παρ' ἄλλοις καλὰ νομίζονται. παρ' ἡμῖν δὲ, ταῦτα. τὸ ὀνομάζειν αὐτὰς εὐμενίδας. Ἀλλ' ἵλεως μέν. ἵλεῴ μοι αἱ εὐμενίδες. ἐγὼ γὰρ οὐκ ἀναστήσομαι ἐντεῦθεν. Τί δ' ἐστὶ τοῦτο ἀντὶ τοῦ διατί οὐκ ἀνίστασαι. Ξυμφορᾶς ξύνθημα. σύμβολόν μοι τῆς συμφορᾶς. τὸ καταντῆσαί με εἰς ἐπώνυμον ἱερόν. Πρίν γ' ἂν ἐνδείξω. ἕως οὗ τῇ πόλει ἐνδείξω τί χρὴ ποιεῖν. Προστρέπω. ἱκετεύω. Ο πυρφόρος θεός. ὁ ἥφαιστος. Τιτὰν προμηθεύς. παρὰ τὸ εἶναι προμηθέα περὶ ἀκαδημίαν καὶ ἐν κολωνὸν ἱδρῦσθαι. ἀπολλόδωρος γράφει οὕτως. Συντιμᾶται δὲ καὶ ἐν ἀκαδημίᾳ τῇ ἀθηνᾷ, καθάπερ ὁ ἥφαιστος καὶ ἔστιν αὐτῷ παλαιὸν ἵδρυμα. καὶ ναὸς ἐν τῷ τεμένει τῆς θεοῦ δείκνυται. καὶ βάσις ἀρχαία κατὰ τὴν εἴσοδον. ἐν ᾗ τοῦ τε προμηθέως ἐστὶ τύπος καὶ τοῦ ἡφαίστου. πεποίηται δὲ ὡς καὶ λυσιμαχίδης φησὶν, ὁ μὲν προμηθεὺς πρῶτος καὶ πρεσβύτερος, ἐν δεξιᾷ σκῆπτρον ἔχων. ὁ δὲ ἥφαιστος, νέος καὶ δεύτερος.

ὁ βωμὸς ἀμφοῖν κοινός ἐστιν ἐν τῇ βάσει ἀποτετυπωμένος.

ΧΑΛΚΟΠΟΥΣ ὀδός. ὡς οὕτω τινὸς καλουμένου τόπου ἐν τῷ ἱερῷ χαλκόποδος ὀδοῦ. φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος δι' αὐτοῦ κατάβασιν εἶναι εἰς ᾅδου. καὶ Ἴστρος δὲ μνημονεύει τοῦ χαλκοῦ ὀδοῦ. καὶ ἀσυδέμας. καί τις τῶν χρησμοποιῶν φησι, Βοιωτοὶ δ' ἵπποιο ποτιστείχουσι κολωνόν. ἔνθα λίθος τρικάρανος ἔχει καὶ χάλκεος οὐδός. τὸ ἑξῆς, ὃν δ' ἐπιστίβεις τόπον, χθονὸς τῆσδε καλεῖται χαλκόπους ὀδός. οὕτω δὲ ἐκαλεῖτο, διὰ τὸ τὰ μέταλλα χαλκοῦ ἐν τῷ κολωνῷ. Οἱ δὲ πλησίοι γύαι. γράφεται, αἱ δὲ πλησίον γύαι. τὸ τοῦδε κοινόν. τὸ τοῦ κολωνοῦ ὄνομα κοινὸν φέρουσι πάντες. ὠνομασμένοι κολωνιᾶται δηλονότι. Ἀλλὰ τῇ ξυνουσίᾳ. τῷ ἔργῳ, καὶ τῇ πείρᾳ πλέον τιμώμενα, οὐ τοῖς λόγοις. Ἐπώνυμον. κολωνιᾶται καλούμενοι. Ἢ 'πὶ τῷ πλήθει λόγος. ἢ ἐν τῷ πλήθει ἐστὶν ἡ ἰσχύς. τουτέστι, δημοκρατοῦνται. Ἢ καταρτύσων μολεῖν. παρασκευάσων. εὐτρεπίσων. Ὅμηρος, ἠρτύναντο δ' ἐρετμά. καὶ Κλυταιμνήστρα δόλον ἤρτυε. τὸ δὲ ἑξῆς, ὡς τί προσλέξων αὐτῷ μόλοι τίς. ἢ πρὸς τί εὐτρεπίσων αὐτὸν μολεῖν. Ὡς ἂν προσαρκῶν. ταὐτὰ αὖθις ἐρῶ. ὅτι ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦτο γίνεται τῶν δεχομένων αὐτὸν καὶ θαλπόντων. ἐπιβλαβὴς δὲ τῶν ἀποπεμψάντων. Πλὴν τοῦ δαίμονος. τῆς τύχης. Αὐτοῦ. αὐτόθι. Ὦ πότνιαι δεινῶπες. ἀντὶ τοῦ ἐντελεῖς ὦ πότνιαι. ὁ δὲ νοῦς, οὕτως. ἐπειδὴ ἦλθον πρὸς ὑμᾶς μὴ ἐναντιωθῆτέ μοι καὶ τῷ χρήσαντί με Ἀπόλλωνι. Εὖτε νῦν. ὅτε. ἐπειδή. Ἀγνώμονες. ἐναντιογνώμονες, ἀσύγγνωστοι.

χθονὸς καλεῖται τῆσδε χαλκόπους ὀδός.
ἔρεισμ' Ἀθηνῶν. οἱ δὲ πλησίοι γύαι,
τόνδ' ἱππότην κολωνὸν εὔχονται σφίσιν
ἀρχηγὸν εἶναι, καὶ φέρουσι τοὔνομα
τὸ τοῦδε κοινὸν πάντες ὠνομασμένοι.
τοιαῦτά σοι ταῦτ' ἐστὶν ὦ ξέν', οὐ λόγοις
τιμώμεν', ἀλλὰ τῇ ξυνουσίᾳ πλέον.

οἰδ. ἦ γάρ τινες ναίουσι τούσδε τοὺς τόπους;
ξέ. καὶ κάρτα, τοῦδε τοῦ θεοῦ γ' ἐπώνυμοι.
οἰδ. ἄρχει τις αὐτῶν, ἢ 'πὶ τῷ πλήθει λόγος;
ξέ. ἐκ τοῦ κατ' ἄστυ βασιλέως τάδ' ἄρχεται.
οἰδ. οὗτος δὲ τίς λόγῳ τε καὶ σθένει κρατεῖ;
ξέ. Θησεὺς καλεῖται, τοῦ πρὶν Αἰγέως τόκος.
οἰδ. ἆρ' ἄν τις αὐτῷ πομπὸς ἐξ ὑμῶν μόλοι;
ξέ. ὡς πρὸς τί λέξων, ἢ καταρτύσων μολεῖν;
οἰδ. ὡς ἂν προσαρκῶν σμικρὰ, κερδάνῃ μέγα.
ξέ. καὶ τίς πρὸς ἀνδρὸς μὴ βλέποντος ἄρκεσις;
οἰδ. ὅσ' ἂν λέγωμεν, πάνθ' ὁρῶντα λέξομεν.
ξέ. οἶσθ' ὦ ξέν' ὡς νῦν μὴ σφαλῇς; ἐπείπερ εἶ
γενναῖος (ὡς ἰδόντι) πλὴν τοῦ δαίμονος,
αὐτοῦ μέν', οὗπερ κἀφάνης, ἕως ἐγὼ
τοῖς ἐνθάδ' αὐτοῦ, μὴ κατ' ἄστυ δημόταις
λέξω τάδ' ἐλθών. οἵδε γὰρ κρινοῦσί σοι
ἢ χρή σε μίμνειν, ἢ πορεύεσθαι πάλιν.
οἰδ. ὦ τέκνον, ἦ βέβηκεν ἡμὶν ὁ ξένος;
ἀν. βέβηκεν. ὥστε πᾶν ἐν ἡσύχῳ πάτερ
ἔξεστι φωνεῖν, ὡς ἐμοῦ μόνης πέλας.
οἰδ. ὦ πότνιαι δεινῶπες, εὖτε νῦν ἕδρας
πρώτων ἐφ' ὑμῶν τῆσδε γῆς ἔκαμψ' ἐγώ,
Φοίβῳ τε κἀμοὶ μὴ γένησθ' ἀγνώμονες.
ὅς μοι τὰ πόλλ' ἐκεῖν' ὅτ' ἐξέχρη κακά,
ταύτην ἔλεξε παῦλαν ἐν χρόνῳ μακρῷ

ΧΩΡΑΝ τερμίαν. τερμίαν αὐτὴν. εἱμαρμένην. ἐφ' ἧς ἔμελλε τὸ τέλος τοῦ βίου αὐτοῦ σχεῖν. Καὶ ξενόστασιν. γράφεται καὶ κατάστασιν. Ενταῦθα κάμψειν. εἰσίκε, οἵ φασι τὸ μνῆμα τοῦ Οἰδίποδος ἐν ἱερῷ Δήμητρος εἶναι ἐν Ἐτεωνῷ μεταταγόντων αὐτὸν ἐκ Κεοῦ τινος ἀσήμου χωρίου. καθάπερ ἱστορεῖν φησιν ἀρίζηλον Λυσίμαχος ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τῷ τρισκαιδεκάτῳ τῶν Θηβαϊκῶν γράφων οὕτως. Οἰδίπου δὲ τελευτήσαντος, καὶ τῶν φίλων ἐν Θήβαις θάπτειν αὐτὸν διανοουμένων, ἐκώλυον οἱ Θηβαῖοι, διὰ τὰς προγεγενημένας συμφοράς, ὡς ὄντος ἀσεβοῦς. οἱ δὲ κομίσαντες αὐτὸν εἴς τινα τόπον τῆς Βοιωτίας καλούμενον Κεὸν ἔθαψαν αὐτόν. γινομένων δὲ τοῖς ἐν τῇ κώμῃ κατοικοῦσιν ἀτυχημάτων τινῶν, οἰηθέντες αἰτίαν εἶναι τὴν Οἰδίπου ταφήν, ἐκέλευον τοὺς φίλους ἀναιρεῖν αὐτὸν ἐκ τῆς χώρας. οἱ δὲ ἀπορούμενοι τοῖς συμβαίνουσιν, ἀνελόντες ἐκόμισαν εἰς Ἐτεωνόν. βουλόμενοι δὲ λάθρα τὴν ταφὴν ποιήσασθαι, καταθάπτουσι νύκτωρ ἐν ἱερῷ Δήμητρος, ἀγνοήσαντες τὸν τόπον. καταφανοῦς δὲ γενομένου, πέμψαντες οἱ τὸν Ἐτεωνὸν κατοικοῦντες, τὸν θεὸν ἐπηρώτων τί ποιῶσιν. ὁ δὲ θεὸς εἶπε, μὴ κινεῖν τὸν ἱκέτην τῆς θεοῦ. διὸ αὐτοῦ τέθαπται. τὸ δὲ ἱερὸν Οἰδιπόδειον κληθῆναι.

ἐλθόντι χώραν τερμίαν, ὅπου θεῶν
σεμνῶν ἕδραν λάβοιμι, καὶ ξενόστασιν,
ἐνταῦθα κάμψειν τὸν ταλαίπωρον βίον,
κέρδη μὲν οἰκήσαντα τοῖς δεδεγμένοις,
ἄτην δὲ τοῖς πέμψασιν, οἵ μ' ἀπήλασαν.
σημεῖα δ' ἥξειν τῶνδέ μοι παρηγγύα,
ἢ σεισμόν, ἢ βροντήν τιν', ἢ Διὸς σέλας.
ἔγνωκα μέν νυν ὥς με τήνδε τὴν ὁδὸν
οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ πιστὸν ἐξ ὑμῶν πτερὸν
ἐξήγαγ' εἰς τόδ' ἄλσος. οὐ γὰρ ἄν ποτε
πρώταισιν ὑμῶν ἀντέκυρσ' ὁδοιπορῶν,

Κέρδη μὲν οἰκήσαντα. ὁ ποιητὴς χαριζόμενος τοῖς Ἀθηναίοις τοῦτό φησιν. ἐδόκουν γὰρ τότε Βοιωτοὶ καὶ Ἀθηναῖοι πρὸς ἀλλήλους διαφέρεσθαι. Ἢ σεισμόν, ἢ βροντήν. ταῦτα γὰρ τέλους τοῦ δράματος γίνονται. Οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ πιστόν. οἷον κατὰ διάνοιάν φησιν ἐξ ὑμῶν τῶν θεῶν εἰς τὸν τόπον ἀφῖγμαι. Πτερόν. οἰωνόν. τὴν πτέρωσιν τῆς διανοίας. Νήφων ἀοίνοις. οὐ γὰρ σπένδεται οἶνος αὐταῖς, ἀλλ' ὕδωρ, καὶ νηφάλιαι καλοῦνται αἱ σπονδαὶ αὐτῶν. Πολέμων δὲ ἐν τῷ πρὸς Τίμαιον, καὶ ἄλλοις τισὶ θεοῖς νηφαλίους φησὶ θυσίας γίνεσθαι. γράφων οὕτως, Ἀθηναῖοι περὶ ἐν τοῖς τοιούτοις, ἐπιμελεῖς ὄντες, καὶ τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς ὅσιοι, νηφάλια μὲν ἱερὰ θύουσι, Μνημοσύνῃ. Μούσαις. Ἠοῖ. Ἡλίῳ. Σελήνῃ. Νύμφαις. Ἀφροδίτῃ οὐρανίᾳ. Φιλόχορος δὲ καὶ περί τινων ἄλλων θυσιῶν τὸν αὐτὸν τρόπον δρωμένων φησὶν ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν Ἀτθίδων. Διονύσῳ τε, καὶ ταῖς Ἐρεχθέως θυγατράσι. ἔστι οὐ μόνον θυσίας νηφαλίους, ἀλλὰ καὶ ξύλα τινά, ἐφ' ὧν ἐκαίον. Κράτης μὲν γὰρ ὁ Ἀθηναῖος, τὰ μὴ ἀμπέλινα τῶν ξύλων πάντα νηφάλιά φησι προσαγορεύεσθαι ὁ δὲ Φιλόχορος ἀκριβέστερόν φησι, τὰ μήτε ἀμπέλινα, μήτε σύκινα. ἀλλὰ τὰ ἀπὸ τῶν θύμων νηφάλιά φησι καλεῖσθαι. καὶ πρώτῃ φησὶν ὕλῃ πρὸς τὰς ἐμπύρους θυσίας ταύτῃ κεχρῆσθαι. παρ' ὃ καὶ τοὔνομα λαβεῖν τὸ π

θύμον, ὡς παρὰ τὴν θυμίασιν, καὶ τὴν θυσίαν πεποιημένης τῆς φωνῆς. εἰσὶ δὲ γένες δ' παράπαν ἄσπονδοι θυσίαι κατὰ τύχην εἰς ἔθος προελθοῦσαι. Κἀπὶ σεμνὸν ἑζόμην. ὁ ἄνω εἶπε τὸ δ' ἐπ' ἀξέστου πέτρου. Ἀσκέπαρνον. ἄγλυφον. ἢ ἀπλέκητον. ἢ ἄξεστον, οὐκ εἰργασμένον. Πέρασιν ἤδη. πέρασιν, ἀντὶ τοῦ πέρας. ὅ ἐστι τελευτήν. τὸ δ' ἑξῆς, βίου πέρασιν. Εἰ μὴ δοκῶ τι μειόνως. εἰ μὴ δοκῶ ὑμῖν ἐλαττόνως ἔχειν τὰ κακά, ἢ δέεσθαι προσθήκης κακῶν. Ἴτ' ὦ γλυκεῖαι. εὐφήμως τὰς ἐριννύας γλυκείας φησίν, ἵνα μὴ πικραὶ αὐτῷ γένωνται. Σῖγα πορεύονται. τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ χοροῦ, διαφόρως θέλει ποιήσασθαι. Σιγήσομαί τε. ἵνα μὴ πρὸς ῥύπους ὁ χορὸς προσωθανομένους γένηται. ἀλλὰ τηρηθῇ ὑπὸ Θησέως παραγινομένου. Τίνας λόγους ἐροῦσι. δεινοεῖν ὅτι ἐκρύβη εἰς τὸ ἄλσος. Ἐν γὰρ τῷ μαθεῖν. ἔννοια καὶ σκέψις γίνεται. οὐ γὰρ τὸν φόβον φησίν. Ὅρα τίς ἄρ' ἦν. ὁ χορὸς ἐκ τῶν ἐγχωρίων ἀνδρῶν πεπυσμένος, ὅτι προσκαθέζεταί τις τῷ ἱερῷ τόπῳ τούτῳ, τὰ πρῶτα ὑπὸ χαλεπαίνοντές φασι. τίς ἄρα ἐστίν. ἢ ποῦ διατρίβει. Ἐκτόπιος συθείς. ἀπὸ ξένου τόπου ὁρμήσας. Ὁ πάντων ἀκορέστατος. παρ' ὅσον οὐδεὶς αὐτῷ τῶν ἄλλων ἤρκεσε τόπων. ἀλλὰ καὶ εἰς τοῦτον ἦλθεν ἀφόβως. ὅ, οἷον, ὁ μηδενὶ τῶν ἄλλων τόπων ἀρκεσθείς, ἀλλ' ἐπὶ τοῦτον ἥκων ἀπληστῶς. ὅτι τοσούτου τόπου παρακειμένου, εἰς τὸν ἄβατον ὥρμησεν. Οὐδ' ἐγχώριος. πάντως φησὶ ξένος ἐστὶν, ἀγνοῶν. οὐ γὰρ ἂν ἐπέβαινεν εἰ ᾔδει. Ἀστιβές. ἄβατον. ἀπροσπέλαστον. Ἀμαιμακέταν. ἀκαταμάχητον. ἢ ἀπροσπέλαστον. Καὶ παραμειβόμεσθ' ἀδέρκτως. οὐ προσβλέποντες, ἀλλ' ἢ καταμύοντες, ἢ κύπτοντες.

νήφων ἀοίνοις, κἀπὶ σεμνὸν ἑζόμην
βάθρον τόδ' ἀσκέπαρνον. ἀλλά μοι θεαὶ
βίου κατ' ὀμφὰς τὰς Ἀπόλλωνος δότε
πέρασιν ἤδη, καὶ καταστροφήν τινα,
εἰ μὴ δοκῶ τι μειόνως ἔχειν, ἀεὶ
μόχθοις λατρεύων τοῖς ὑπερτάτοις βροτῶν.
ἴτ' ὦ γλυκεῖαι παῖδες ἀρχαίου σκότου.
ἴτ' ὦ μεγίστης Παλλάδος καλούμεναι,
πασῶν Ἀθῆναι τιμιωτάτη πόλις.
οἰκτείρατ' ἀνδρὸς Οἰδίπου τόδ' ἄθλιον
εἴδωλον. οὐ γὰρ δὴ τό γ' ἀρχαῖον δέμας.
ΑΝ. σῖγα. πορεύονται γὰρ οἵδε δή τινες
χρόνῳ παλαιοί, σῆς ἕδρας ἐπίσκοποι.
ΟΙΔ. σιγήσομαί τε. καὶ σύ μ' ἐξ ὁδοῦ πόδα
κρύψον κατ' ἄλσος τῶνδ', ἕως ἂν ἐκμάθω
„ τίνας λόγους ἐροῦσιν. ἐν γὰρ τῷ μαθεῖν
„ ἔνεστιν ἡ ὐλάβεια τῶν ποιουμένων.
ΧΟ. ὅρα, τίς ἄρ' ἦν; ποῦ ναίει; ποῦ κυρεῖ,
ἐκτόπιος συθεὶς ὁ πάντων
ὁ πάντων ἀκορέστατος;
λεύσσατ' αὐτόν. προσδέρκου,
προσφθέγγου πανταχῆ,
πλανάτας,
πλανάτας τις ὁ πρέσβυς, οὐ
δ' ἐγχώριος. προσέβα γὰρ οὐ
κἂν ποτ' ἀστιβὲς ἄλσος ἐς
τᾶνδ' ἀμαιμακέταν κορᾶν,
ἃς τρέμομεν * λέγειν,
καὶ παραμειβόμεσ-
θ' ἀδέρκτως.

* τρέμομεν

A φόνως ἀλόγως. προϊόντες φησὶ ταύτας τὰς θεάς. οὐδὲν ἀλόγον ποιούμεθα, ἀλλὰ σιωπῇ ἔχομεν ἐν ἑαυτοῖς ἢ μόνον, καὶ κατὰ διάνοιαν εὐφημότερον διαλεγόμεθα. ὁποῖοι γινόμεθα, ὅταν μάλιστα ἔν τινι φρικώδει ἱερῷ γινώμεθα φόβῳ. ἄκρως ἢ καινότερον διανόημα ἐξήνεγκε μὲν κατασκευῆς. Εὐφήμου. σιωπηλῆς. Στόμα „ φροντίδος. στόμα λέγει τὴν φωνήν. στόμα ἡ φωνὴ ὁμήρος. Πολέμου στόμα καὶ „ σοφοκλῆς, Χαλκοστόμου κώδωνος ὡς τυρσηνικῆς. ὁ δὲ νοῦς τὴν φωνὴν τοῦ εὐφήμου φροντίδος ἱέντες. ὅ ἐστι μετὰ φροντίδος πολλῆς εὐφήμως τὴν φωνὴν ἀφιέντες. εὐφημοῦντές φησι, καὶ καθ' ἑαυτοὺς συλλογιζόμενοι εὔφημα. οἱ δὲ τοῦ εὐφήμου, αὐτὶ τοῦ σιωπηλῆς. τὸ εὐφημεῖν, τοῦ σιωπᾶν τάττεται. Οὐδὲν ἄζονθ'. οὐδὲν σέβοντα. ἀσεβῆ. γράφεται, οὐδὲν λιάζοντα. αὐτὶ τοῦ, οὐκ ἐκτρεπόμενον ἃ προσήκει. Ον ἰδὼ λεύσσων. τὸ ἑξῆς, ὃν ἐγὼ λεύσσων περὶ πᾶν τέμενος, οὔπω δύναμαι γνῶναι ποῦ μή ποτε ναίει. ἤγουν διατρίβει. Τὸ φατιζόμενον. τὸ λεγόμενον περὶ ὑμῶν. Δεινὸς μὲν ὁρᾶν. ἀσεβής. οὔπω ἀκριβῶς αὐτὸν ἑωρακότες, τὸ τὸ φασι. Προσίδητ' ἄνομον. λείπει τὸ ὡς. ἵν' ᾖ, ὡς ἄνομον. Οὐ πάνυ μοίρας. οὐ πάνυ μοίρας εἰμὶ πρώτης εἰς τὸ εὐδαιμονίσαι. ἢ οὐκ ἀγαθῆς μοίρας ἀλλὰ κακῆς. οὐ πάνυ τῆς πρώτης κατ' εὐδαιμονίαν μοίρας.

ἀφώνως. ἀλόγως. τὰς
εὐφήμου στόμα φροντίδος
ἱέντες. τὰ δὲ νῦν τιν' ἥκειν
λόγος, οὐδὲν ἄζον-
θ', ὃν ἐγὼ λεύσσων περὶ πᾶν οὔπω
δύναμαι τέμενος
γνῶναι, ποῦ μοί ποτε ναίει.
ΟΙΔ. ὅδ' ἐκεῖνος ἐγώ. φωνῇ γὰρ ὁρῶ
τὸ φατιζόμενον.
ΧΟ. ἰὼ ἰώ.
δεινὸς μὲν ὁρᾶν, δεινὸς δὲ κλύειν.
ΟΙΔ. μή μ' ἱκετεύω προσίδητ' ἄνομον.
ΧΟ. Ζεῦ ἀλεξῆτορ, τίς ποθ' ὁ πρέσβυς;
ΟΙΔ. οὐ πάνυ μοίρας εὐδαιμονίσαι
πρώτης, ὦ τῆσδ' ἔφοροι χώρας.
δηλῶ δ'. οὐ γὰρ ἂν ὧδ' ἀλλοτρίοις
ὄμμασιν εἷρπον,
κἀπὶ σμικροῖς μέγας ὥρμουν.
ΧΟ. ἒ ἒ. ἀλαῶν ὀμμάτων ἆρα καὶ
ἦσθα φυτάλμιος, δυσαίων
μακραίων τ', ἔθ' ὡς ἐπεικάσαι.

τοὐναντίον δέ, τῆς κατὰ δυσδαιμονίαν ἐσχάτης. Δηλῶ. δηλῶ δὲ δυστυχὴς διὰ τῶν ὀφθαλμῶν. Κἀπὶ σμικροῖς μέγας. καὶ διὰ τῶν εὐτελέσιν αἰτήμασιν, οὐκ ἂν σφόδρα ἐπέπευον, εἰ μὴ ἤμην δυστυχής. ἀπὸ δέ φησι περὶ ὅσον μέγας ὢν κατὰ μέγεθος καὶ τὴν ἡλικίαν, ὑπὸ σμικρᾶς τῆς θυγατρὸς ὁδηγεῖται. Ἦσθα φυτάλμιος δυσαίων; ἀπὸ φύτλης. ἀπὸ γενέσεως. ἢ ἐξ ἀρχῆς τυφλὸς πέφυκας. Μακραίων τ' εἶ ὡς ἐπεικάσαι. λείπει τὸ εἶ. Δυσαίων. δυστυχὴς καὶ γέρων εἶ, ὡς ἔστι στοχάσασθαι ἐκ τοῦ εἴδους. Φυλακτικῶς δὲ καὶ ἀπὸ λέγουσιν, ἄρτι ἑωρακότες αὐτοῦ τὸ σχῆμα τὴν πρώτην οὐχ ἑωρακότες. ἀλλ' ἀγνοοῦντες αὐτόν. ἆρα πρὸς ἦσθα καὶ ῥιοῦ τι ἔχει νήθης. οὐδέπω τὰ ἄλλα παθήματα ἴσασιν αὐτοῦ.

ἀλλ' οὐ μὰν ἔν γ' ἐμοί. ἀλλ' οὐκ ἄν με φησὶν αἰτιάσῃ, ὡς μὴ προμηνύσαντά σοι μὴ εἰσελθεῖν εἰς τόδε τὸ ἱερόν. ἐάν τις φησὶν ἀγνοοῦντά τινα καὶ μὴ βαίνοντα τόπον ἄβατον μὴ διδάξῃ, αὐτὸς ἐνέχεται ταῖς ἀραῖς. οὐκ ἐμοὶ οὖν φησι προσθήσεις τὴν σὴν ἀράν. προσαπαγγελῶ γάρ σοι μὴ πατεῖν τὸν ἄβατον τόπον. Περᾷς γὰρ περᾷς. οὐ τῶ διδύμως. βαδίζεις γὰρ εἰς ὃ οὐ προσήκει χωρίον τοῦ βαίνειν. καὶ κατὰ τὴν ἡμετέραν συνήθειαν εἰώθαμεν λέγειν οὕτως. ἵνα παραγένῃ πρὸς ἐμέ, βούλομαί σοι σημαίνειν.

Λ ἀλλ' ἵνα μὴ προσπέσῃς. ἀντὶ τοῦ μὴ προσπέσῃς. Ἀλλ' ἵνα τῷδ' ἐν ἀφθέγκτῳ. τὸ νάπος ἄφθεγκτον εἴρηκε διὰ τὰς προειρημένας αἰτίας. τὸ ἑξῆς, ἀλλ' ἵνα τῷδε δὲ μὴ προσπέσῃς νάπει ποιάεντι, μετάστηθι. ποίῳ νάπει; ὅπου κρατὴρ ὕδατος πλήρης συγκιρνᾶται ῥεύματι γλυκέων ποτῶν.

Κ ἄθυδρος οὗ. ὅπου ὕδατος πλήρης.

Μ ειλιχίων ποτῶν. γλυκέων ποτῶν. ὅ ἐστι μέλιτος. οἷς μειλίσσονται τὰς θεάς. συγκιρνᾶται γὰρ ταύταις ταῖς θεαῖς ὕδατος καὶ μέλιτος κρᾶμα.

Σ υντρέχει. συγκιρνᾶται. Ξένε πάμμορ' εὖ. ὦ πάντα δυστυχής.

Μ ετάστηθι. ἀπόβηθι. οὕτω πολλά ἐστι τὰ κωλύοντά σε, προσμένειν οἰδίπου καὶ ἵστασθαι ἐν τῷδε ἄλσει. Πολλὰ ἂν κέλευθος ἐρατύει. ὅιον, πολλή ἐστιν ἡ ὁδὸς διαχωρίζουσά σε ἡμῶν. δεῖ γὰρ νοεῖν ὡς ὅτι πόρρωθεν προσφωνοῦσιν αὐτόν, μὴ δυνάμενοι εἰσβῆναι τῷ τόπῳ. καὶ ταῦτα εἰπόντων, κατὰ μικρὸν ὁ οἰδίπους προσέρχεται. καὶ ἵσταται ὥσπερ ἐν τῷ οὐδῷ τοῦ χωρίου. Φώνει. θέλεις με ἐπερωτῆσαι. πρῶτον ἀποστὰς τοῦ ἀβάτου, καὶ ἐπιβὰς τοῖς βατοῖς τόποις, οὕτως ἐρώτα με. Πρόσθεν δ' ἀπερύκου. πρότερον δὲ μὴ διαλέγου. Ποῖ τις φροντίδος. λοιπὸν στώμεθα τί ποιήσομεν. Ἀστοῖς ἴσα χρὴ μελετᾶν. ἃ ἐκεῖνοι ἀσκοῦσιν, ταῦτα καὶ σὲ δεῖ τοῦ μέλλειν ἔχειν. Εἴκοντας ἃ δεῖ. πρὸς τό, Χρὴ δὲ ξένον μὲν, κάρτα προχωρεῖν πόλει. Σοὶ πιστεύσας κατά τινα συνήθειαν ποιητικὴν πληθυντικὸν προσώπων, ἑνικὸν ἐπέζευξεν.

ἀλλ' οὐ μὰν ἔν γ' ἐμοί
προσθήσεις τάσδ' ἀράς.
περᾷς γὰρ περᾷς.
ἀλλ' ἵνα τῷδ' ἐν ἀ-
φθέγκτῳ μὴ προσπέσῃς νάπει
ποιάεντι, κάθυδρος οὗ
κρατὴρ μειλιχίων ποτῶν
ῥεύματι συντρέχει,
τῶν, ξένε πάμμορ' εὖ
φύλαξαι. μετάσταθ', ἀπόβαθι, πολ-
λὰ κέλευθος ἐρατύει.
κλύεις ὦ πολύμοχθ' ἀλᾶτα;
λόγον εἴ τιν' ἔχεις
πρὸς ἐμὰν λέσχαν, ἀπ' ἀβάτων ἀποβάς,
ἵνα πᾶσι νόμος,
φώνει. πρόσθεν δ' ἀπερύκου.
Οἰδ. θύγατερ, ποῖ τις φροντίδος ἔλθῃ;
ὦ πάτερ, ἀστοῖς ἴσα χρὴ μελετᾶν,
εἴκοντας ἃ δεῖ, κοὐκ ἀκούοντας.
Οἰδ. πρόσθιγέ νύν μου.
ψαύω καὶ δή.
Οἰδ. ὦ ξεῖνοι, μὴ δῆτ' ἀδικηθῶ
σοὶ πιστεύσας, καὶ μεταναστάς.
Χο. οὔ τοι μή ποτέ σ' ἐκ τῶνδ' ἑδράνων
ὦ γέρον ἄκοντά τις ἄξει.
Οἰδ. ἔτ' οὖν ἔτι προβῶ;

χο. ἐπίβαινε πρόσω.
οἰδι. ἔτι;
χο. προσβίβαζε κούρα,
πρόσω. σὺ γὰρ ἀΐεις.
αν. ἕπεο μὰν ἕπε' ὧδ' ἀμαυρῷ
κώλῳ πάτερ, ᾇ σ' ἄγω. τόλμα ξεῖ-
νος ἐπὶ ξείνης, ὦ τλᾶμον, ὅτι
καὶ πόλις τέτροφεν ἄφιλον
ἀποστυγεῖν, καὶ τὸ φίλον σέβεσθαι.
οἰδι. ἄγε νῦν σύ με παῖ, ἵν' ἂν εὐσεβίας
ἐπιβαίνοντες, τὸ μὲν, εἴπωμεν,
τὸ δ' ἀκούσωμεν. καὶ μὴ χρείᾳ πολεμῶμεν.
χο. αὐτοῦ. μηκέτι τοῦδ' αὐτοπέτρου
βήματος ἔξω πόδα κλίνῃς.
αν. οὕτως;
χο. ἅλις, ὡς ἀκούεις.
οἰδι. ἦ ἑσθῶ;
χο. λέχριός γ' ἐπ' ἄκρου
λᾶος, βραχὺς ὀκλάσας.
αν. πάτερ, ἐμὸν τόδ' ἐν ἡσυχίᾳ
(ἰώ μοί μοι,)
βάσει βάσιν ἁρμόσαι.
γεραιὸν ἐς χέρα σῶμα σὸν
προκλίνας φιλίαν ἐμάν.
οἰδι. ὤμοι δύσφρονος ἄτας.
χο. ὦ τλάμων. ὅτε νῦν χαλᾷς,
αὔδασον τίς σ' ἔφυ βροτῶν;
τίς ὢν πολύπονος ἄγῃ; τίνα σοῦ
πατρίδ' ἐκπυθοίμαν.
οἰδι. ὦ ξένοι, ἀπόπτολις. ἀλλὰ μή.

ΣΥ γὰρ ἀΐεις. οἷον, αἰσθάνῃ τοῦ ἐσομένου. Ξεῖνος ἐπὶ ξείνης. ξένος ὤν, ἐπὶ ξένης τόλμα ὦ τλᾶμον ταῦτα φιλεῖν, ἃ καὶ ἡ πόλις φιλεῖ. ἐκεῖνα δὲ μισεῖν, ἃ καὶ ἡ πόλις μισεῖ. Τέτροφεν. ἔχει. Ἵν' ἂν εὐσεβείας. ὅπου ἂν εὐσεβῶς πατοῦμεν. Τὸ μὲν εἴπωμεν. ἀντὶ τοῦ, τῶν βατῶν τόπων. Καὶ μὴ χρείᾳ πολεμῶμεν. καὶ μὴ τῇ αὐτοῦ ἐνδείᾳ ἐναντιώμεθα. Αὐτοπέτρου. ἰσοπέτρου. χαλκοῦ. Βήματος. τοῦ κατ' ἴσον βεβηκότος τῇ πέτρᾳ. ὅπερ ἄνω εἶχε χαλκόπουν ὀδόν. αὐτὸ δὲ τὸ ἐν πέτρου ὑποτίθεται τοῦ ἀβάτου θεῖον. Ἄλλως. Βήματος. τοῦ οὐδοῦ. αὐτοπέτρου δὲ, ὅτι ἀντὶ πέτρας χαλκὸς ἦν. Κλίνῃς. γράφεται καὶ κινήσῃς. Ἑσθῶ. ἀντὶ τοῦ καθεσθῶ. ἀπὸ τοῦ ἕω, γράφεται ἱστῶ. ὃ καὶ βέλτιον. Ἐπ' ἄκρου λάου. ἀπὸ τοῦ λᾶος ἐπὶ προξυνομένης εὐθείας, ἀπὸ γενικῆς τοῦ λᾶος. ὑπὲρ ῥίπης. οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ ε΄ τῆς καθόλου. Ἐμὸν τόδε. τὸ ὁδηγῆσαί σε. ἢ τοῦ ἁρμόσαι σου ἐφ' ἡσυχίας τὴν βάσιν τῆς καθέδρας. Γεραιὸν ἐς χέρα. τὸ ἑξῆς οὕτω. γεραιὸν σῶμα σὸν προκλίνας ἐς χέρα φιλίαν ἐμήν. τὸ δὲ κλίνας, ἀπὸ τῆς μετοχῆς ἤρτηται. ἀντὶ τοῦ κλίνας ἔσο. σχηματίζει δέ πως αὐτὸ ἵνα εὐθετίζῃ ἡ ἀντιγόνη. Ὅτε νῦν χαλᾷς. ὅτε νῦν εἴκεις καὶ οὐκ ἀντιτείνεις τὸ ἐξελθεῖν. λέγει δὲ ἐκ τοῦ ἱεροῦ. Τίς σ' ἔφυ. γράφεται καὶ, τίς ἔφυς. Τίς ὢν πολύπονος ἄγῃ. γράφεται καὶ τίς ὁ πολύπονος. τίς ὢν ἄγῃ ἀπὸ τῆς σῆς πόλεως. ἢ οὕτως. τίς ὢν διὰ πολλῶν πόνων ἄγῃ. Ἀπόπτολις. ἔρημος, καὶ ἀπὸ

λις εἰμί. Ἀλλὰ μή. τὸ ἑξῆς, ἀλλὰ μή με ἀνέρῃ τίς εἰμι. μὴ δὲ ἐξετάσῃς. ἐμπαθές ἐστι δὲ τὸ χωρίον. τῶν μὲν προθυμουμένων μαθεῖν. τοῦ δὲ κατοκνοῦντος λέγειν. οἱ δὲ δὴ βραχέων ἀκούσαντες, τὰ ἄλλα συμβάλλουσιν. οὐδὲν δὲ θαυμαστὸν ἐπίστασθαι τοὺς ἀθηναίους τὰ ἐν θήβαις πραττόμενα. μάλιστα οὕτως ἐπισήμων ὄντων τῶν κατὰ τὴν σφίγγα. Δεινὰ φύσις. ἡ ἐμὴ γέννα, δεινή ἐστι καὶ ἀθλία. Κατακρυφάν. ἀποφυγὴν τοῦ μὴ εἰπεῖν. Λαΐου ἴστε τιν'.

εὖ διατέθειται γνωριζόμενον ὑπὸ τῶν ἀθηναίων τὸν οἰδίποδα, ὑπὲρ τοῦ μὴ γενεαλογοῦντα ἄνωθεν, ὀχλεῖν αὐτὸν τοῖς θεωμένοις. ἀλλ' ὅτι δεῖ εὐριπίδης ποιοῦντος ἐν τοῖς ταῖς ἱκέσι, τὸν θησέα ὑπερτιθέμενος τοὺς πολλοὺς τὸν ἄδραστον ἀγνοοῦντα, ἕνεκα τοῦ μηκύναι τὸ δρᾶμα. Δέος ἴσχετε. ὅσα φησὶ λέγω περὶ τούτων, μηδὲν φοβεῖσθε. δεῖ δὲ πρὸς τὸ ἀκοῦσαι, ἐνδεχόμενος. Θύγατερ τί ποτε. τί προβήσεται ἢ μέλλει. ὁρῶ γὰρ τοὺς μυσαττομένους με. ἔξω, πρόσω βαίνετε. ἀκούσαντες τὰ κατ' αὐτὸν, ἀξιοῦσιν ἐξιέναι τοῦ χωρίου. φασὶν οὖν ὁ οἰδίπους, ὅτι πρότερον ὑπέσχεσθε τοῦ μὴ ἐκβαλεῖν με. οἱ δὲ φασιν, οὐδεμία τίσις ἔρχεται τοῖς προπαθοῦσιν αὐτοὺς τιμωρουμένοις. καὶ ἡμεῖς γὰρ ἀπατηθέντες ὑπὸ σοῦ, ἐν μέρει ἀπατῶμεν σε. ἀπέφασαν δὲ δυνατῶς. Οὐδενὶ μοιριδία τίσις. ἡ ἀπὸ ἐριννύων. μοίρας γὰρ νῦν τὰς ἐριννύας. Ὧν προπάθῃ. τὸ τίνειν. λείπει ἡ διά. ἵν' ᾖ, δι' ὧν τιμωρεῖν ὑπὲρ ὧν ἂν προπάθῃ. Ἀπάτα δ' ἀπάταις. ἡ δὲ ἀπάτη φησὶ παραβαλλομένη καὶ αὐτὴ τισομένη ἑτέραις ἀπάταις, πόνον ἔχειν ἀντιδίδωσι τῷ ἀπατήσαντι ἐξ ἀρχῆς καὶ οὐ χάριν. καὶ αὐτοὶ γὰρ νομί

χο. τί τόδ' ἀπεννέπεις γέρον;

οἰδ. μή, μή, μή μ' ἀνέρῃ τίς εἰμι, μηδ' ἐξετάσῃς πέρα ματεύων.

χο. τί τόδ';

οἰδ. δεινὰ φύσις.

χο. αὔδα.

οἰδ. τέκνον. ὤμοι. τί γεγωνῶ;

χο. τίνος εἶ σπέρματος ξένε; φώνει, πατρόθεν.

οἰδ. ὤμοι ἐγώ, τί πάθω τέκνον ἐμόν;

Θυ. αὖ λέγ', ἐπείπερ ἐπ' ἔσχατα μέλλεις.

οἰδ. ἀλλ' ἐρῶ. οὐ γὰρ ἔχω κατακρυφάν.

χο. μακρὰ μέλλετ', ἀλλὰ ταχύνατε.

οἰδ. Λαΐου ἴστε τιν' ἀπόγονον;

χο. ὢ. ὢ. ἰού.

οἰδ. τό, τε Λαβδακιδᾶν γένος;

χο. ὦ Ζεῦ.

οἰδ. ἄθλιον Οἰδιπόδαν;

χο. σὺ γὰρ ὅδ' εἶ;

οἰδ. δέος ἴσχετε μηδὲν, ὅσ' αὐδῶ.

χο. ἰώ. ἰώ. ὢ. ὢ. ὤ.

οἰδ. δύσμορος.

χο. ὢ ὤ.

οἰδ. θύγατερ, τί ποτ' αὐτίκα κύρσει;

χο. ἔξω, πρόσω βαίνετε χώρας.

οἰδ. ἃ δ' ὑπέσχεο, ποῦ καταθήσεις;

οὐδενὶ μοιριδία τίσις ἔρχεται ὧν προπάθῃ, τὸ τίνειν. ἀπάτα δ' ἀπάταις

ζουσι πρὸς διαλέχθαι αὐτῷ καὶ ἐπαγγέλλεσθαι τὴν ἀσφάλειαν αὐτῷ, ἀπατώμενοι καὶ οὐ πρότερον ἐπεγνωκότες ὅτι οἰκείοις ἐνέχεται μιάσμασι. διὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν. ὡς τό, Ἡ γλῶσσ' ὀμώμοκεν, ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος. καὶ ἐκεῖνος γὰρ ἀπατηθεὶς ὤμοσεν. Ἄφορμος. ἀφορμηθείς. Ὦ ξένοι αἰδόφρονες. τὸ δὲ αὐτῆς πρόσωπον ὅλον, ἐπὶ τοῦ χοροῦ τὸ τετράστιχον ἀθετοῦνται. κρεῖττον γάρ φασιν εὐθέως τῷ δικαιολογικῷ χρήσασθαι τὸν Οἰδίπουν πρὸς αὐτούς. ἀλλὰ τὰ πράγματα αὐτοῖς οὐκ ἐν καιρῷ ἐστιν, ἀλλ' ἐν δυσπραγίᾳ. ὥστε ἐπιφόδιον ἐστὶν αὐτοῖς τὴν ἐλεεινολογίαν. καὶ διὰ τοῦτο τὸ πρόσωπον ἡ Ἀντιγόνη πληροῖ. ἐπὶ μὲν τοῖς κυρίοις οὐ πείθονται, τότε δικαιολογικώτερον καὶ ὥσπερ ἀπολογούμενος ἐκφέρει τὰ ἑξῆς ὁ Οἰδίπους, ὅτι ἀκούσιά ἐστιν αὐτῷ τὰ ἁμαρτήματα. καὶ εἰ ταῦτα δὲ ὁμοίας ἔχεται δυνάμεως τῷ ποιητῇ. καθόλου θαυμαστὴ τίς ἐστιν ἡ οἰκονομία τοῦ δράματος. οὐδὲν δὲ ἐν τοῖς Διδύμου τούτων ὀβελισθὲν εὕρομεν. Ἀλλ' ἐπεὶ γεραόν. ἐπειδὴ γάρ ἐστιν ὁ ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ δέ. ἢ τὸ δὲ ἀντὶ τοῦ δή, πλεονάζει ὁ ἀλλά. Γεραόν. ἢ ἀλαόν. ἐκ τοῦ ἐπιθέτου νεύει εἰς τὴν τοῦ πατρὸς ἀπολογίαν. Ἔργων ἀκόντων. τῶν ἀκουσίων. ἢ τῶν ἀπαρεσκόντων ὑμῖν. Οὐ καλοῖς. οὐ καλοῖς ὄμμασιν ὁρῶσα τὸ σὸν ὄμμα. ὀφθαλμοὶ γὰρ ὀφθαλμοὺς αἰδεῖσθαι ποιοῦσι. Προσορωμένα. ἀντὶ τοῦ ὁρῶσα τούτου ὧν δέομαι. Ὥς τις ἀφ' αἵματος. ὡς ἂν δὲ κοινῆς ἀνθρωπότητος ἐχούσης τὸ συγγενές. ἢ τοιαύτας ἱκετείας ποιοῦμαι οἵας ἄν τις προσαγάγοι τοῖς συγγενέσι. Τὸν ἄθλιον. τὸ ἑξῆς, ἄντομαι τὸν ἄθλιον αἰδοῦς κῦρσαι. Ἐκ σέθεν ἄντομαι. λείπει ἐκείνου. ἵν' ᾖ, ὑπὲρ ἐκείνου σε ἄντομαι. ὃ ἐκ σέθεν, τίμιόν ἐστί σοι. ἀντὶ τοῦ ὃ ἐκ σῆς προαιρέσεως τίμιόν σοι ἔνεστιν.

ἑτέραις ἑτέρα παραβαλλομένα,
πόνον οὐ χάριν ἀντιδίδωσιν ἔχειν.
ΧΟ. σὺ δὲ τῶνδ' ἑδράνων
πάλιν ἔκτοπος, αὖτις ἄφορμος ἐμᾶς
χθονὸς ἔκθορε, μή τι πέρα χρέος ἐ-
μᾷ πόλει προσάψῃς.
ΑΝ. ὦ ξένοι αἰδόφρονες, ἀλλ' ἐπεὶ
γεραὸν πατέρα τόνδ' ἐμὸν
οὐκ ἀνέτλατ', ἔργων
ἀκόντων ἀΐοντες αὐδάν,
ἀλλ' ἐμὲ τὰν μελέαν, ἱκετεύομεν,
ὦ ξένοι, οἰκτείραθ', ἃ πατρὸς ὑπὲρ
τοῦ μόνου ἄντομαι, ἄντομαι, οὐκ ἀλα-
οῖς προσορωμένα ὄμμα σὸν ὄμμασιν
ὥς τις ἀφ' αἵματος
ὑμετέρου προφανεῖσα, τὸν ἄθλιον
αἰδοῦς κῦρσαι. ἐν ὑμῖν γὰρ ὡς θεῷ
κείμεθα τλάμονες. ἀλλ' ἴτε, νεύσατε
τὰν ἀδόκητον χάριν.
πρός σ', ὅ τι σοι φίλον ἐκ σέθεν, ἄντομαι,
ἢ τέκνον, ἢ λόγος, ἢ χρέος, ἢ θεός.

ΟΥ τι ἴδοις ἀνθρώπων. τὸ ἑξῆς, οὐ γὰρ ἴδοις ἀνθρώπων βροτῶν ὅς τις ἂν ἐκφυγεῖν δύναιτο εἰ θεὸς ἄγοι. Οὐ σθένοιμεν ἂν φωνεῖν. ἀλλ' ἐμμένομεν τοῖς λεχθεῖσι δηλονότι. λέγομεν δέ, τὸ ἀναστῆναι ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ, μὴ μολύνειν αὐτό. Τί δῆτα δόξης. ὡς μάτην τῆς περὶ τῶν Ἀθηνῶν κατεχούσης δόξης, ὡς ἄρα φιλοικτίρμων τίς ἂν εἴη, καὶ ἱκεταδόκος. καὶ ὁ κυρηναῖος, » Οὕνεκεν » οἰκτείρειν οἶδε μόνη πλείων. ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ δευτέρου τῶν αἰτίων. Εἰς τάς γ' Ἀθήνας φασίν. ἐπεὶ καὶ ἐλέου βωμὸς ἐν Ἀθήναις ἵδρυται. Κἄμοιγε ποῦ. καί μοι ποῦ ταῦτ' ἐστί. τὰ λεγόμενα περὶ Ἀθηνῶν. Οὐ γὰρ τἄργα τἀμά. ἀπὸ κοινοῦ τὸ δείσαντες. Πεπονθότ' ἐστὶ μᾶλλον. μᾶλλον ἔπαθον, ἤπερ ἐποίησα. οὐκοῦν, καὶ συγγνώμης ἄξιός εἰμι. Πεπονθότα. τὸ ἑξῆς, ἢ δεδρακότα. τοῦτ' ἐγὼ καλῶς ἔξοιδα ὅτι μᾶλλον ἠδικήθην, ἤπερ ἠδίκησα. Εἴ σοι τὰ μητρὸς καὶ πατρὸς χρεῖ' ἢ λέγειν. χρεία. χρήσιμα. ἤγουν χρήσιμον ἢ λέγειν. ἐκ τούτων γὰρ σύγκειται καὶ τὸ χρή. τὸ δὲ χρεία τριγενές ἐστιν. ἔστι γὰρ ὁ χρεῖος, ἡ χρεία, τὸ χρεῖον. ἔστι δὲ καὶ μονογενές, ἡ χρεία ὅτι δὲ ἐνταῦθα τὸ χρεῖα οὐδέτερόν ἐστι, δηλοῖ τὸ συναλείφεσθαι τὸ α. ὅπερ οὐκ ἂν ἐγένετο, εἰ μὴ βραχὺ ἦν. Τοῦτ' ἐγὼ καλῶς ἐξοιδα. οἶδα ὅτι μᾶλλον ἠδικήθην, ἤπερ ἠδίκησα. Ὡς εἰ φρονῶν ἔπρασσον. ἄκων μέν φησιν ἔδρων. εἰ δὲ καὶ ἑκών, προπαθὼν ἠμυνάμην. δῆλον δὲ δὴ τὸ βλαβῆναι ὅτε ἐγεννήθη. ὥστε δύο μοί φησι βοηθεῖ. ἥ, τε ἄγνοια, καὶ τὸ προπαθόντα ἀμύνασθαι. Νῦν δ' οὐδὲν εἰδὼς ἱκόμην. τὴν τοῦ πατρὸς φόνου λέγει ὁδόν.

οὐ γὰρ ἴδοις ἂν ἀνθρώπων βροτῶν ὅστις ἂν εἰ
θεὸς ἄγοι ἐκ
φυγεῖν δύναιτο.

ΧΟ. ἀλλ' ἴσθι τέκνον Οἰδίπου, σέ τ' ἐξ ἴσου
οἰκτείρομεν, καὶ τόνδε συμφορᾶς χάριν.
τὰ δ' ἐκ θεῶν τρέμοντες, οὐ σθένοιμεν ἂν
φωνεῖν πέρα τῶν πρὸς σὲ νῦν εἰρημένων.

ΟΙΔ. τί δῆτα δόξης ἢ τί κληδόνος καλῆς
μάτην ῥεούσης, ὠφέλημα γίνεται·
εἰ τάς τ' Ἀθήνας φασὶ θεοσεβεστάτας
εἶναι. μόνας δὲ τὸν κακούμενον ξένον
σώζειν οἵας τε, καὶ μόνας ἀρκεῖν ἔχειν.
κἄμοιγε ποῦ ταῦτ' ἐστίν; οἵτινες βάθρων
ἐκ τῶνδέ μ' ἐξάραντες, εἶτ' ἐλαύνετε,
ὄνομα μόνον δείσαντες. οὐ γὰρ δὴ τό γε
σῶμ', οὐδὲ τἄργα τἄμ', ἐπεὶ τά γ' ἔργα μου
πεπονθότ' ἐστὶ μᾶλλον, ἢ δεδρακότα.
εἴ σοι τὰ μητρὸς καὶ πατρὸς χρεῖ' ἢ λέγειν,
ὧν οὕνεκ' ἐκφοβῇ με. τοῦτ' ἐγὼ καλῶς
ἔξοιδα. καίτοι πῶς ἐγὼ κακὸς φύσιν,
ὅς τις παθὼν μὲν, ἀντέδρων. ὥστ' εἰ φρονῶν
ἔπρασσον, οὐδ' ἂν ὧδ' ἐγιγνόμην κακός,
νῦν δ' οὐδὲν εἰδὼς ἱκόμην ἵν' ἱκόμην.
ὑφ' ὧν δ' ἔπασχον, εἰδότων ἀπωλλύμην.
ἀνθ' ὧν ἱκνοῦμαι πρὸς θεῶν ὑμᾶς ξένοι,
ὥσπερ με κἀνεστήσαθ', ὧδε σώσατε.
καὶ μὴ θεοὺς τιμῶντες, εἶτα τοὺς θεοὺς
μοίραις ποιεῖσθε μηδαμῶς. ἡγεῖσθε δὲ
βλέπειν μὲν αὐτοὺς πρὸς τὸν εὐσεβῆ βροτῶν.
βλέπειν δὲ πρὸς τοὺς δυσσεβεῖς. φυγὴν δέ του

Καὶ μὴ θεοὺς τιμῶντες. ἐπεὶ κατὰ πυθόχρηστον ἐληλυθέναι φασί, καὶ γνώμῃ θεοῦ.

μή πω γενέσθαι φωτὸς ἀνοσίου βροτῶν.
ξὺν οἷς σὺ μὴ κάλυπτε τὰς εὐδαίμονας
ἔργοις Ἀθήνας, ἀνοσίοις ὑπηρετῶν.
ἀλλ' ὥσπερ ἔλαβες τὸν ἱκέτην ἐχέγγυον,
ῥύου με, κἀκφύλασσε. μηδέ μου κάρα
τὸ δυσπρόσωπον εἰσορῶν ἀτιμάσῃς.
ἥκω γὰρ ἱερὸς, εὐσεβής τε, καὶ φέρων
ὄνησιν ἀστοῖς τοῖσδ', ὅταν δ' ὁ κύριος
παρῇ τις ὑμῶν, ὅστις ἐστὶν ἡγεμὼν,
τότ' εἰσακούων πάντ' ἐπιστήσει. τὰ δὲ
μεταξὺ τούτου, μηδαμῶς γίνου κακός.
Χο. ταρβεῖν μὲν ὦ γεραιὲ, τἀνθυμήματα
πολλή 'στ' ἀνάγκη τἀπὸ σοῦ. λόγοισι γὰρ
οὐκ ὠνόμασται βραχέσι, τοὺς δὲ τῆσδε γῆς
ἄνακτας, ἀρκεῖ ταῦτά μοι διειδέναι.
Οἰδ. καὶ ποῦ 'σθ' ὁ κραίνων τῆσδε τῆς χώρας ξένοι;
Χο. πατρῷον ἄστυ γῆς ἔχει. σκοπὸς δέ νιν,
ὃς κἀμὲ δεῦρ' ἔπεμπεν, οἴχεται στελῶν.
Οἰδ. ἦ καὶ δοκεῖτε τοῦ τυφλοῦ τιν' ἐντροπὴν
ἢ φροντίδ' ἕξειν, ἀπόνως τ' ἐλθεῖν πέλας;
Χο. καὶ κάρθ', ὅταν περ τοὔνομ' αἴσθηται τὸ σόν.
Οἰδ. τίς δ' ἔσθ' ὁ κείνῳ τοῦτο τοὔπος ἀγγελῶν;
Χο. μακρὰ κέλευθος, πολλὰ δ' ἐμπόρων ἔπη
φιλεῖ πλανᾶσθαι. τῶν ἐκεῖνος ἀΐων,
θάρσει, παρέσται. πολὺ γὰρ ὦ γέρον τὸ σὸν
ὄνομα διήκει πάντας. ὥστε κεἰ βραδὺς
εὕδει, κλύων σοῦ, δεῦρ' ἀφίξεται ταχύς.
Οἰδ. ἀλλ' εὐτυχὴς ἵκοιτο, τῇ θ' αὑτοῦ πόλει
ἐμοί τε. τίς γὰρ ἐσθλὸς οὐχ αὑτῷ φίλος;
Αν. ὦ Ζεῦ, τί λέξω; ποῖ φρενῶν ἔλθω πάτερ;
Οἰδ. τί δ' ἔστι τέκνον Ἀντιγόνη;
Αν. γυναῖχ' ὁρῶ
στείχουσαν ἡμῶν ἆσσον, Αἰτναίας ἐπὶ

Μ. Μή πω γενέσθαι φωτός. ὃ βούλεται λέγειν, μηδένα διαφυγεῖν ποτε φῶτα ἀνόσιον ἀνθρώποις. ὡς τὸ, δικαιότατος κενταύρων. φυγὴν δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐκφεύξιν. Ξὺν οἷς. σὺν τοῖς θεοῖς. Σὺ μὴ κάλυπτε. ἀντὶ τοῦ, μὴ συγκαλύψῃς θεοὺς, καὶ Ἀθήνας. οἷον, ἀνόσια πράττων, μὴ ἀφάνιζε τὰς Ἀθήνας. Ἐχέγγυον. ἀσφαλῆ. Ἱερός. καθαρός. Καὶ φέρων ὄνησιν ἀστοῖς. ἐρεῖ δὲ ὡς ἔσται ποτὲ αὐτοῖς ἔχθρα πρὸς Θηβαίους, ἐν ᾗ κρατήσουσιν αὐτῶν, διὰ τὸ τάφον αὐτοῦ παρ' Ἀθηναίοις τυγχάνειν. ἦν δὲ λόγιον, ἐν ᾗ ἂν ταφῇ χώρᾳ, ἐκείνην μηδὲν κακὸν πείσεσθαι ὑπὸ θεῶν. Τἀνθυμήματα. εἶπε δὲ σώζειν τὰς Ἀθήνας. Καὶ ποῦ 'σθ' ὁ κραίνων. εὖ τῇ οἰκονομίᾳ, ὥστε μὴ διατριβὰς γενέσθαι, τίς ὁ καλέσων ἐστί. Τοὔνομα αἴσθηται. τὸ γὰρ ὄνομα Οἰδίπου, πανταχοῦ. Πολλὰ δ' ἐμπόρων ἔπη. εἰκὸς τὸν βασιλέα ἡμῶν ἀκηκοότα, καὶ ὕστερον μεμαθηκέναι. ὁ δὲ ἀπεληλυθὼς πρότερον, οὐδέπω μεμαθήκει ὅστις ἦν. τῷ δὲ χορῷ πρώτῳ ὡμολόγησε. διὰ μέσου δὲ τὸ, θάρσει. Πολὺ γὰρ ὦ γέρον τὸ σὸν ὄνομα. διὰ τὰς πράξεις. οἷον, τὴν σφίγγα, καὶ ὅσα ἄλλα αὐτῷ πέπρακται. Κλύων σοῦ. λείπει ἡ περί. περὶ σοῦ κλύων. Οὐχ αὑτῷ φίλος. χρήσιμος ὁ γὰρ ἀγαθὸς, αὑτῷ τε καὶ τοῖς φίλοις ἐστὶ χρήσιμος. Γυναῖχ' ὁρῶ. ἡ Ἰσμήνη πρόσεισι, τὰ κατὰ τοὺς ἄρρενας ἀπαγγέλλουσα παῖδας τοῦ Οἰδίποδος, τοῦ πῶς ἔχουσιν. Αἰτναίας ἐπὶ πώλου σικελικῆς. λέγει δὲ ἀντὶ πώλου μεγάλης.

Ἡλιοστερὴς. σκιαστική. πλατύπιλος κυνῆ. ἤγουν περικεφαλαία, τὴν ὄψιν αὐτῆς περιέχει καλύπτουσα, καὶ ἀφαιρουμένη τὴν ἡλίωσιν. ἡ ἑξῆς δέ, κρατὶ ἡ ἡλιοστερὴς κυνῆ. κυνῆ πρόσωπα θεσσαλίς νιν. καὶ γὰρ περισσοὶ ἦσαν οἱ θεσσαλικοὶ πῖλοι. ὡς καὶ Καλλίμαχος,
,, Εἴδεος ἀμφὶ δέ οἱ κεφαλῇ
,, νέον αἱμονίηθεν μεμβλωκὸς, πίλημα ※ πέτρου ἀλκτῆρ' ἐκδρ. Ἆρ' ἔστιν. ἆρά ἐστιν ἡ ἰσμήνη, ἆρα οὐκ ἔστιν. Ἄλλη. φαιδρὰ γοῦν. ἡ ἑξῆς, φαιδρὰ προστείχουσα. φαιδρὰ δὲ ἀντὶ τοῦ φαιδρῶς. Σημαίνει με. εἰς γνῶσίν με ἐφέλκεται. Αὐδῇ δ' αὐτίκ'. ἐκ τῆς φωνῆς ἔξεστί σοι μαθεῖν. Εὑροῦσα λύπῃ δεύτερον. ἡ ἑξῆς, εὑροῦσα δεύτερον. ἴσως ἡ δεύτερον, διὰ τὸ δὶς μόλις εἰρηκέναι. Ὦ δυσάθλιαι τροφαί. ἡμῶν δηλονότι. Δυοῖν ὁμοῦ. σοῦ καὶ ἀντιγόνης. Δυσμόρου δ' ἐμοῦ τρίτης. οἱ γὰρ περιλαμβάνοντές τινα, καὶ ἑαυτοὺς τρόπον τινὰ περιλαμβάνουσιν. ἰσχυρόντως δὲ εἶπεν, ὡς ἑαυτῆς τρίτης θιγγάνει, εἰ μὴ ἄρα καὶ τὸ δυσαθλία ὑπήντηκε. Σῇ πάτερ προμηθίᾳ. ἀντὶ τοῦ, διὰ τὴν σὴν πρόνοιαν. Ποῖ νεανίαι πονεῖν. ποῦ τὸ πονεῖν ἐστι. Δεινὰ δ' ἐκείνοις τὰ νῦν. νῦν δὲ τὰ ἐν ἐκείνοις ἐστὶ δεινά. Ὦ πάντ' ἐκείνω τοῖς ἐν αἰγύπτῳ. διαβάλλει τοὺς αἰγυπτίους, ὡς παρὰ τὸ πρέπον διαιτωμένοις, καὶ γυναῖκας καὶ ἄνδρας. Νυμφόδωρος δὲ ἐν τῷ τρισκαιδεκάτῳ
,, τῶν βαρβαρικῶν, γράφει οὕτως. Ἔθεσι
,, δέ, τὰ μὲν ἐναντίοις, τὰ δὲ ὁμοίοις
,, χρῶνται τοῖς Ἕλλησι. ὁ μὲν γὰρ ἐξίσωθη τοῖς πρεσβυτέροις τοὺς νεωτέρους, ὁμο-
,, τρόπως καὶ ἡμῖν διοικοῦσι. τῶν δ' ἄλλων οὐδέν. ἐν μὲν γὰρ τοῖς Ἕλλησιν οἱ μὲν

πώλου 'πὶ Αἰτναίας βεβῶσαν. κρατὶ δ' ἡλιοστερὴς
κυνῆ πρόσωπα θεσσαλίς νιν ἀμπέχει.
τί φῶ;
ἆρ' ἔστιν; ἆρ' οὐκ ἔστιν; ἢ γνώμη πλανᾷ;
καὶ φημὶ, κἀπόφημι, κοὐκ ἔχω τί φῶ.
τάλαινα.
οὐκ ἔστιν ἄλλη· φαιδρὰ γοῦν ἀπ' ὀμμάτων
σαίνει με προστείχουσα. σημαίνει δ' ὅτι
μόνης τόδ' ἐστὶ δῆλον ἰσμήνης κάρα.
οἰδ. πῶς εἶπας ὦ παῖ;
αν. παῖδα σὴν, ἐμὴν δ' ὁρᾶν
ὅμαιμον. αὐδῇ δ' αὐτίκ' ἔξεστιν μαθεῖν.
ἰσ. ὦ δισσὰ πατρὸς καὶ κασιγνήτης ἐμοὶ
ἥδιστα προσφωνήμαθ', ὡς ὑμᾶς μόλις
εὑροῦσα λύπῃ δεύτερον μόλις βλέπω.
οἰδ. ὦ τέκνον, ἥκεις;
ἰσ. ὦ πάτερ δύσμοιρ' ὁρᾶν.
οἰδ. ὦ σπέρμ' ὅμαιμον.
ἰσ. ὦ δυσάθλιαι τροφαί.
οἰδ. τέκνον πέφηνας;
ἰσ. οὐκ ἄνευ μόχθου γέ μοι.
οἰδ. πρόσψαυσον ὦ παῖ.
ἰσ. θιγγάνω δυοῖν ὁμοῦ.
οἰδ. ἦ τῆσδε, κἀμοῦ;
ἰσ. δυσμόρου δ' ἐμῆς τρίτης.
οἰδ. τέκνον, τί δ' ἦλθες;
ἰσ. σῇ πάτερ προμηθίᾳ.
οἰδ. πότερα πόθοισι;
ἰσ. καὶ λόγοισί γ' αὐτάγγελος,
ξὺν ᾧπερ εἶχον οἰκετῶν πιστῷ μόνῳ.
οἰδ. οἱ δ' αὐθόμαιμοι, ποῖ νεανίαι πονεῖν;
ἰσ. εἴσ' οὗπέρ εἰσι. δεινὰ δ' ἐν κείνοις τὰ νῦν.
οἰδ. ὦ πάντ' ἐκείνω τοῖς ἐν αἰγύπτῳ νόμοις
φύσιν κατεικασθέντε, καὶ βίου τροφάς.
ἐκεῖ γὰρ οἱ μὲν ἄρσενες, κατὰ στέγας

θακοῦσιν ἱστουργοῦντες. αἱ δὲ σύννομοι,
τὰ 'ξω βίου τροφεῖα πορσύνουσ' ἀεί.
σφῷν δ' ὦ τέκν', οὓς μὲν εἰκὸς ἦν πονεῖν τάδε,
κατ' οἶκον οἰκουροῦσιν ὥστε παρθένοι.
σφὼ δ' ἀντ' ἐκείνων τἀμὰ δυστήνου κακὰ,
ὑπερπονεῖτον. ἡ μὲν, ἐξ ὅτου νέας
τροφῆς ἔληξε, καὶ κατίσχυσεν δέμας,
ἀεὶ μεθ' ἡμῶν δύσμορος πλανωμένη,
γερονταγωγεῖ, πολλὰ μὲν κατ' ἀγρίαν
ὕλην ἄσιτος, νηλίπους τ' ἀλωμένη,
πολλοῖσι δ' ὄμβροις ἡλίου τε καύμασι
μοχθοῦσα τλήμων, δεύτερ' ἡγεῖται τὰ τῆς
οἴκοι διαίτης, εἰ πατὴρ τροφὴν ἔχοι.
σὺ δ' ὦ τέκνον, πρόσθεν μὲν ἐξίκου πατρὶ
μαντεῖ' ἄγουσα πάντα Καδμείων λάθρᾳ,
ἃ τοῦδ' ἐχρήσθη σώματος. φύλαξ δέ μου
πιστὴ κατέστης, γῆς ὅτ' ἐξηλαυνόμην.
νῦν δ' αὖ, τίν' ἥκεις μῦθον Ἰσμήνη πατρὶ
φέρουσα; τίς σ' ἐξῆρεν οἴκοθεν στόλος;
ἥκεις γὰρ οὐ κενή γε, τοῦτ' ἐγὼ σαφῶς
ἔξοιδα, μὴ οὐχὶ δεῖμ' ἐμοὶ φέρουσά τι.
Ισ. ἐγὼ τὰ μὲν παθήμαθ' ἃ 'παθον πάτερ,
ζητοῦσα τὴν σὴν ποῦ κατοικοίης τροφήν,
παρεῖσ', ἐάσω. δὶς γὰρ οὐχὶ βούλομαι
πονοῦσά τ' ἀλγεῖν, καὶ λέγουσ' αὖθις πάλιν.
ἀλλ' ἀμφὶ τοῖν σοῖν δυσμόροιν παίδοιν κακὰ
νῦν ἐστι, ταῦτα σημανοῦσ' ἐλήλυθα.
πρὶν μὲν γὰρ αὐτοῖς ἦν ἔρις, Κρέοντί τε
θρόνους ἐᾶσθαι, μηδὲ χραίνεσθαι πόλιν,
λόγῳ σκοποῦσι τὴν πάλαι γένους φθοράν,
οἵα κατέσχε τὸν σὸν ἄθλιον δόμον.
νῦν δ' ἐκ θεῶν του, κἀξ ἀλιτηροῦ φρενὸς,
εἰσῆλθε τοῖν τρισαθλίοιν ἔρις κακή,

ἄνδρες, κατὰ τὴν ἀγορὰν οἰκονομοῦσιν. αἱ δὲ γυναῖκες ἐν δόμοις μένουσαι, ταλασιουργοῦσιν. ἐκεῖ δὲ αἱ μὲν γυναῖκες, ἐν ἀγορᾷ διαπράττουσι καὶ καπηλεύουσιν. οἱ δὲ ἄνδρες κατὰ τὴν οἰκίαν ὑφαίνουσιν. ὁ γὰρ Σέσωστρις ἐκθηλῦναι τοὺς ἄνδρας βουλόμενος, ἅτε μεγίστης χώρας γεγενημένους καὶ πολλοὺς ὄντας, ὅπως μὴ συστραφέντες ἐπὶ ἰσομοιρίαν ὁρμήσωσι, τὰ μὲν ἐκείνων ἔργα, ταῖς γυναιξί. τὰ δὲ τῶν γυναικῶν ἐκείνοις προσέταξεν. ἵνα μὴ μόνον τῶν ὅπλων ἀναγκαίων στερηθέντες, ἀλλὰ καὶ τὴν ψυχὴν ὑπὸ τῶν ἐσθημάτων ἀνεθέντες, ἀσμένως τοῖς ὑπάρχουσι καταμένωσιν. ὅθεν τοὺς μὲν ψιλοὺς εἶναι. τὰς δὲ ἀνιέναι τὰς τρίχας προσέταξε. καὶ τοὺς μὲν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρειν τὰ φορτία. τὰς δὲ, ἐπὶ τῶν ὤμων ἠνάγκασε. ἔπειτα δὲ, τοὺς μὲν καθημένους. τὰς δὲ ὀρθὰς ἑστώσας οὐρεῖν. καὶ ταῖς μὲν, δύο ἱμάτια περιέβαλε. τοῖς δὲ, ἕν. ὑπολαμβάνων ἅμα τοῖς ἐνδύμασι, καὶ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἐκθηλύνεσθαι. ὃ καὶ Λυδοῖς ὕστερον συμπεσεῖν φασιν. Αἱ δὲ σύννομοι αἱ ἀδελφαί, ἢ αἱ γυναῖκες. Νηλίπους. ἀνυπόδητος. Μαντεῖ' ἄγουσα. ποῖα μαντεῖα, ὅτι ὅπου δ' ἂν ταφήσεται, σωτήριος ἔσται τῇ γῇ ἐκείνῃ. Ζητοῦσα τὴν σὴν. τὸ ἑξῆς, ζητοῦσα τὴν σὴν τροφήν. ἀντὶ τοῦ τὴν δίαιταν. Δὶς γάρ. τὸ ἑξῆς, δὶς γὰρ οὐ βούλομαι ἀλγεῖν. Πρὶν μὲν αὐτοῖς. πρώην ἦσαν σκοπήσαντες, τῷ Κρέοντι παραχωρῆσαι τὴν βασιλείαν. Κρέοντί τε. ὁ τε πλεονάζει. Λόγῳ σκοποῦσι. μετοχή ἐστιν, οὐ ῥῆμα. Ἀλιτηροῦ. μιαρᾶς.

λαβέσθαι. αὐτὸ λαβέσθαι. Τὸν πρόσθεν γεννηθέντα πολυνείκη, ὁ χ´ πτάκετη, ὅτι πρεσβύτερόν φησι τὸν πολυνείκη. Τὸ κοῖλον ἄργος. πολλαχοῦ τὸ ἄργος κοῖλόν φησι. καθάπερ καὶ ἐν ἐπιγόνοις. τὸ κοῖλον ἄργος οὐκ ἀρικήσοντ᾽ ἔτι. καὶ ἔνθα μύρα. Ἐκ μὲν ἐριχθονίου πρὸ τιμάστειον ἔχεθε κοῦρον αὐτόλυκον. πλέων κτεάνων σίνιν ἄργει κοίλῳ. ὅμηρος. Οἳ δ᾽ εἶχον κοίλην λακεδαίμονα. Ὡς αὐτίκ᾽ ἄργος. ὡς αὐτίκα καὶ τὸ ἄργος πρὸς οὐρανὸν βιβῶν, καὶ τὸ καδμείων πέδον τιμωρίᾳ ὑποτάξων. τὸ δὲ τιμὴ ἔσθ᾽ ὅτε πρόστιμον δηλοῖ. ὅμηρος. Εἰ δ᾽ ἂν ἐμοὶ τιμὴν πρίαμος. ἑκάτερον δὲ ἤ, ἀντὶ τοῦ καὶ ἐστί. τὸ δὲ ἑξῆς, οὕτως. αὐτίκα ἢ τὸ καδμείων πέδον τιμῇ καθέξων, ἢ τὸ ἄργος πρὸς οὐρανὸν βιβῶν ὑψώσων τῇ εὐκλείᾳ. ὡς πορθήσοντα τῶν ἀργείων τὰς θήβας, καὶ κατὰ τοῦτο ἐνδόξων γενησομένων. ὑπερβατὸν δ᾽ ἐστὶ καὶ τὸ ἑξῆς οὕτως. ὡς αὐτίκα ἢ πρὸς οὐρανὸν τὸ ἄργος οἴσων, ἤγουν, εἰς μέγα αὔξημα. ἢ τὸ καδμείων πέδον τιμῇ καθέξων. ἀλλὰ παρὰ ἀκούειν, βραχύτερον. Ταῦτ᾽ οὐκ ἀριθμός. οὐ μέχρι λόγων προκόπτοντα. Ὥραν τιν᾽ ἕξειν. φροντίδα. Ποίοισι τούτοις. οἱ ὑπομνηματισάμενοι γράφουσιν οὕτω. χρησμὸς ἦν οὗτος γέγονεν. ὁποτέρῳ ἂν ὁ οἰδίπους πρόσθηται, τοῦτον κρατήσειν. καὶ χωρὶς κατὰ κοινὸν τοῖς θηβαίοις, ὅτι ἔσται αὐτοῖς μεγάλων κακῶν αἴτιος, ἐὰν μὴ θάψωσιν αὐτὸν ἐντὸς τῆς χώρας. ἐβουλόμην δὲ αὐτὸν μὴ τοιαῦτα χρῆσθαι ἢ συγγραφέως τινός, ἢ ποιητοῦ. Εὐνοίας χάριν. ἵνα εὐνοῆς αὐτοῖς. ἐν τοῖς ἀναγκαιοτέροις τῶν ἀντιγράφων γράφεται, εὐσοίας χάριν. ὃ καὶ οἱ ὑπομνηματισάμενοι ἀξιοῦσιν. εὐσοιαν δέ φασι τὴν εὐσθένειαν. καθάπερ καὶ ἐν ἀμφιτρύωνι. Ἐπεὶ δὲ βλάστοι τῶν τριῶν μίαν λαβεῖν εὐσοίαν ἀρκεῖ. Γέροντα δ᾽ ὀρθοῦν φλαῦρον. τὸν ἅπαξ ἐν νεότητι πεσόντα ἐν γήρᾳ ὀρθοῦσθαι, ἀδύνατον. ἢ φλαῦρον χαλεπόν.

ἀρχῆς λαβέσθαι, καὶ κράτους τυραννικοῦ.
χ᾽ ὁ μὲν νεάζων, καὶ χρόνῳ μείων γεγώς,
τὸν πρόσθε γεννηθέντα Πολυνείκη θρόνων
ἀποστερίσκει, κἀξελήλακεν πάτρας.
ὁ δ᾽ (ὡς καθ᾽ ἡμᾶς ἔσθ᾽ ὁ πληθύων λόγος)
τὸ κοῖλον Ἄργος βὰς φυγάς, προσλαμβάνει
κῆδός τε καινόν, καὶ ξυνασπιστὰς φίλους,
ὡς αὐτίκ᾽ Ἄργος ἢ τὸ Καδμείων πέδον
τιμῇ καθέξων, ἢ πρὸς οὐρανὸν βιβῶν.
ταῦτ᾽, οὐκ ἀριθμός ἐστιν ὦ πάτερ λόγων,
ἀλλ᾽ ἔργα δεινά. τοὺς δὲ σοὺς ὅποι θεοὶ
πόνους κατοικτιοῦσιν, οὐκ ἔχω μαθεῖν.
οἰδ. ἤδη γὰρ ἔσχες ἐλπίδ᾽, ὡς ἐμοῦ θεοὺς
ὤραν τιν᾽ ἕξειν ὥστε σωθῆναί ποτε;
ἰσ. ἔγωγε, τοῖς νῦν γ᾽ ὦ πάτερ μαντεύμασι.
οἰδ. ποίοισι τούτοις; τί δὲ τεθέσπισται τέκνον;
ἰσ. σὲ τοῖς ἐκεῖ ζητητὸν ἀνθρώποις ποτὲ
θανόντ᾽ ἔσεσθαι, ζῶντά τ᾽, εὐνοίας χάριν.
οἰδ. τίς δ᾽ ἂν τοιοῦδ᾽ ὑπ᾽ ἀνδρὸς εὖ πράξειεν ἄν;
ἰσ. ἐν σοὶ τὰ κείνων φασὶ γίγνεσθαι κράτη.
οἰδ. ὅτ᾽ οὐκέτ᾽ εἰμί, τηνικαῦτ᾽ ἄρ᾽ εἴμ᾽ ἀνήρ;
ἰσ. νῦν γὰρ θεοί σ᾽ ὀρθοῦσι, πρόσθε δ᾽ ὤλλυσαν.
οἰδ. γέροντα δ᾽ ὀρθοῦν, φλαῦρον, ὃς νέος πέσῃ.
ἰσ. καὶ μὴν Κρέοντά γ᾽ ἴσθι σοι τούτων χάριν
ἥξοντα βαιοῦ, κοὐχὶ μυρίου χρόνου.
οἰδ. ὅπως τί δράσῃ θύγατερ; ἑρμήνευέ μοι.

ἰσ. ὥς σ᾽ ἄγχι γῆς στήσωσι Καδμείας, ὅπως
κρατῶσι μὲν σοῦ, γῆς δὲ μὴ μβαίνῃς ὅρων.
οἰδ. ἡ δ᾽ ὠφέλησις, τίς, θύρασι κειμένου;
ἰσ. κείνοις ὁ τύμβος δυστυχῶν ὁ σὸς βαρύς.
οἰδ. κἄνευ θεοῦ, τὶς τοῦτό γ᾽ ἂν γνώμῃ μάθοι;
ἰσ. τούτου χάριν τοίνυν σε προσθέσθαι πέλας
χώρας θέλουσι, μηδ᾽ ἵν᾽ ἂν σαυτοῦ κρατῇς.
οἰδ. ἦ καὶ κατασκιῶσι Θηβαίᾳ κόνει;
ἰσ. ἀλλ᾽ οὐκ ἐᾷ τοὔμφυλον αἷμά σ᾽ ὦ πάτερ.
οἰδ. οὐκ ἄρ᾽ ἐμοῦ μὴ κρατήσωσιν ποτέ;
ἰσ. ἔσται ποτ᾽ ἆρα τοῦτο Καδμείοις βάρος.
οἰδ. ποίας φανείσης ὦ τέκνον συναλλαγῆς;
ἰσ. τῆς σῆς ὑπ᾽ ὀργῆς, σοῖς ὅταν στῶσι τάφοις.
οἰδ. ἃ δ᾽ ἐννέπεις, κλυοῦσα τοῦ, λέγεις τέκνον;
ἰσ. ἀνδρῶν θεωρῶν Δελφικῆς ἀφ᾽ ἑστίας.
οἰδ. καὶ ταῦτ᾽ ἐφ᾽ ἡμῖν Φοῖβος εἰρηκὼς κυρεῖ;
ἰσ. ὥς φασιν οἱ μολόντες εἰς Θήβης πέδον.
οἰδ. παίδων τὶς οὖν ἤκουσε τῶν ἐμῶν τάδε;
ἰσ. ἄμφω θ᾽ ὁμοίως, κἀξεπίστασθον καλῶς.
οἰδ. κᾆθ᾽ οἱ κάκιστοι τῶνδ᾽ ἀκούσαντες, πάρος
τοὐμοῦ πόθου προὔθεντο τὴν τυραννίδα;
ἰσ. ἀλγῶ κλύουσα ταῦτ᾽ ἐγώ. φέρω δ᾽ ὅμως.
οἰδ. ἀλλ᾽ οἱ θεοί σφι, μήτε τὴν πεπρωμένην
ἔριν κατασβέσειαν, ἐν δ᾽ ἐμοὶ τέλος
αὐτοῖν γένοιτο τῆσδε τῆς μάχης πέρι,
ἧς νῦν ἔχονται, κἀπαναιροῦνται δόρυ,
ὡς οὔτ᾽ ἂν ὃς νῦν σκῆπτρα καὶ θρόνους ἔχει
μείνειεν, οὔτ᾽ ἂν οὑξεληλυθὼς πάλιν
ἔλθοι ποτ᾽ αὖθις, οἵ γε τὸν φύσαντ᾽ ἐμὲ
οὕτως ἀτίμως πατρίδος ἐξωθούμενον,
οὐκ ἔσχον, οὐδ᾽ ἤμυνον, ἀλλ᾽ ἀνάστατος
αὐτοῖν ἐπέμφθην, κἀξεκηρύχθην φυγάς.
εἴποις ἂν ὡς θέλοντι τοῦτ᾽ ἐμοὶ τότε
πόλις τὸ δῶρον εἰκότως κατῄνεσεν.

ΩΣ σ᾽ ἄγχι γῆς στήσωσιν. ὅπως χῶσί σε. ἢ καρικήσωσι. Θύρασι κείμενος. ἀντὶ τοῦ οἰκοῦντος. Κείνοις ὁ τύμβος. ὁ τύμβος δυστυχῶν ὁ σὸς, κείνοις βαρύς. ἀντὶ τοῦ τοῖς ξένοις σου θαπτομένου, δυστυχήσουσιν ἐκεῖνοι. Κἄνευ θεοῦ. οἷον, πῶς ἂν τις ταῦτα δύναιτο μαθεῖν ἄνθρωπος ὢν, θείας δυνάμεως χωρίς. ὁ καὶ ἐπίσταται, ὅτι πυθόχρηστόν ἐστι τὸ λεγόμενον. Προσθέσθαι πέλας. ἀντὶ τοῦ καρικίσαι. Χώρας. τῆς Θήβης. Μηδ᾽ ἵν᾽ ἂν σαυτοῦ κρατῇς. μὴ δὲ ἐᾶν σε ὅπου ἂν σαυτοῦ ἐξουσιάσῃς. λείπει δὲ, ἐᾶν ῥῆμα. ἢ ἀπὸ κοινοῦ τὸ, προσθέσθαι. Η καὶ κατασκιῶσιν. οἷον, ἐν Θήβαις με χώσουσι. Τοὔμφυλον αἷμα. ὁ πατροκτόνος φόνος. Μὴ κρατήσωσι. ἤγουν θάπτειν με ἐν Θήβῃ. ὁ δὲ μὴ, πλεονάζει. Ἔσται ποτ᾽ ἆρα. δηλονότι τὸ μὴ κατασχεῖν σε. Ποίας φανείσης. ποίας αἰτίας γινομένης βλαβήσονται. ἀντὶ τοῦ ὑπὸ θεῶν. ὑπὸ ἔριν νυκῶν. ἢ ὑπότινος. Ἀνδρῶν θεωρῶν. παρὰ τῶν θεωρῶν κλύουσα. Ἐφ᾽ ἡμῖν. ἀντὶ τοῦ δι᾽ ἐμέ. Ὡς φασιν. οἱ θεωροί. Ἐν δ᾽ ἐμοὶ τέλος. ἐν μὴ δυνὶ ἑτέρῳ τὸ τέλος αὐτοῖς ἀποβαίη τῆς μάχης, ἢ ἐν ἐμοί. οἷον μηδεὶς ἄλλος κύριος γένοιτο ὥστε διαλύσαι τὴν ἔριν αὐτῶν, ἢ ἐγώ. Κἀπαναιροῦνται δόρυ. κατ᾽ ἀλλήλων ἐπαίρουσιν. Ὡς οὔτ᾽ ἂν ὃς νῦν σκῆπτρα. εἰ γὰρ ἐν τῇ ἐμῇ ἐξουσίᾳ γένοιτο, οὐ δὲ εἰς αὐτοῦ ζήσεται. Αὐτοῖν ἐπέμφθην. δὲ ἐφ᾽ ἑαυτοῖς οὐκ ἐπήρκεσαν. ἐπεὶ νῦν γὰρ αὐτοῖς δ᾽ ἐφ᾽ αὐτοῖς τοῦ πράξαι, ὡς αὐτάρκως κεκολασμένου τῇ πηρώσει. Θέλοντι τοῦτ᾽ ἐμοί. τὸ ἐξορισθῆναι.

Οὐδεὶς ἔρωτος τοῦδε. τούτου τοῦ ἔρωτος, οὐδείς με ἐποίει ἀπολαῦσαι. τοῦ ἀποθανεῖν δέ φησιν. Ὁ μόχθος ἦν πέπων. ὅτε θυμὸς ἦν πέπειρος. Κἀμάνθανον τὸν θυμόν. ὅτε ἐκεῖνοι ἔγνωσαν πέψαντά με τὸν θυμόν

Τὼ δ' ἀντὶ τοῦ φύσαντος. ἐκεῖνοι οἱ ἄρρενες δηλονότι. Λάχωσι τοῦδε. αὐτὶ τοῦ ἐμοῦ. Ἐγᾦδα. ἐγὼ οἶδα.

Ἐὰν γὰρ ὑμεῖς. εἰ ὑμεῖς συμβάλλεσθέ μοι, ἑαυτοῖς συμβάλλεσθε. χρησμὸς γὰρ ἦν, ὡς ἦν οἱ ἀθηναῖοι τοῦ τάφου αὐτοῦ ἐγκρατεῖς γένωνται, ἔσοιτο αὐτοῖς ποτὲ σωτὴρ πολιορκουμένοις ὑπὸ θηβαίων. εἴτε κατὰ τὸν πελοποννησιακὸν πόλεμον, εἴτε καθ' ἕτερον. ταῦτα δὲ εἰκὸς πιθανώτερον ὑπὸ τοῦ Σοφοκλέους πεπλάσθαι, διὰ θεραπείαν τῶν ἀθηναίων. πολλαχοῦ δὲ οἱ τραγικοὶ χαρίζονται ταῖς πατρίσιν ἔνια. Ἐπεὶ δὲ τῆσδε γῆς. ὅτι δὲ σώζειν ἐπαγγέλλῃ τὴν πόλιν, ὑποθέσθαι σοι βούλομαι τὰ χρήσιμα. ἀττικῶς δὲ πάνυ τῇ συντάξει. καὶ πιθανὴ λοιπὸν ἡ χάρις τῶν ἐγχωρίων ἀνδρῶν. παραινοῦσι γὰρ αὐτὸν καθαρσίων τυχεῖν. ἵνα μὴ τέλεόν πως ἐναγὴς φαίνοιτο. Προξένει. λέγε μοι καὶ πάρεχε τὰ χρήσιμα. οὐ γὰρ ὀκνήσαιμι τελεῖν. ἢ πρόξενος ἐμοὶ καὶ φίλος γενοῦ ὑπισχνούμενος πᾶν ὃ λέγω ποιήσειν. Κατέστειψας. κατεβάτευσας. γράφεται καὶ κατέστειψον. ἤγουν, μεθ' ἱκετηρίων ἀφίκου. Ἄλλως κατέστειψον. καθικέτευσον. μεθ' ἱκετηρίων ἀφίκου. ἐὰν δὲ γράφηται κατέστειψας, οἷον κατεβάτευσας. ὃ καὶ πιθανώτερον. διὰ τοῦτο γὰρ τοῦτο κελεύουσιν αὐτῷ καθαίρεσθαι, ὅτι εἰς ἄβατον

εὐθὺς γὰρ αὐτίχ' ἡμέραν,
ὁπηνίκ' ἔζει θυμός, ἥδιστον δέ μοι
τὸ κατθανεῖν ἦν, καὶ τὸ λευσθῆναι πέτροις,
οὐδεὶς ἔρωτος τοῦδ' ἐφαίνετ' ὠφελῶν.
χρόνῳ δ' ὅτ' ἤδη πᾶς ὁ μόχθος ἦν πέπων,
κἀμάνθανον τὸν θυμὸν ἐκδραμόντα μοι
μείζω κολαστὴν τῶν πρὶν ἡμαρτημένων,
τὸ τηνίκ' ἤδη τοῦτο μὲν πόλις βίᾳ
ἤλαυνέ μ' ἐκ γῆς χρόνιον. οἱ δ' ἐπωφελεῖν
οἱ τοῦ πατρὸς τῷ πατρὶ δυνάμενοι, τὸ δρᾶν
οὐκ ἠθέλησαν, ἀλλ' ἔπους μικροῦ χάριν,
φυγάς σφιν ἔξω πτωχὸς ἠλώμην ἐγώ.
ἐκ ταῖνδε δ' οὔσαιν παρθένοιν, ὅσον φύσις
δίδωσιν αὐταῖν, καὶ τροφὰς ἔχω βίου,
καὶ γῆς ἄδειαν, καὶ γένους ἐπάρκεσιν.
τὼ δ' ἀντὶ τοῦ φύσαντος, εἱλέσθην θρόνους,
καὶ σκῆπτρα κραίνειν, καὶ τυραννεύειν χθονός.
ἀλλ' οὔτι μὴ λάχωσι τοῦδε συμμάχου,
οὔτε σφιν ἀρχῆς τῆσδε Καδμείας ποτὲ
ὄνησις ἥξει, τοῦτ' ἐγᾦδα, τῆσδέ γε
μαντεῖ' ἀκούων, συννοῶν τά τ' ἐξ ἐμοῦ
παλαίφαθ', ἅμοι Φοῖβος ἤνυσέν ποτε.
πρὸς ταῦτα, καὶ Κρέοντα πεμπόντων, ἐμοῦ
μαστῆρα, κεἴ τις ἄλλος ἐν πόλει σθένει.
ἐὰν γὰρ ὑμεῖς ὦ ξένοι, θέλητ' ἐμοῦ
σὺν ταῖσι ταῖς σεμναῖς δημούχοις θεαῖς
ἀλκὴν ποιεῖσθαι, τῇδε τῇ πόλει μέγαν
σωτῆρ' ἀρεῖσθε, τοῖς δ' ἐμοῖς ἐχθροῖς πόνους.

ΧΟ. ἐπάξιος μὲν Οἰδίπους κατοικτίσαι
αὐτός τε, παῖδές θ' αἵδ'. ἐπεὶ δὲ τῆσδε γῆς
σωτῆρα σαυτὸν τῷδ' ἐπεμβάλλεις λόγῳ,
παραινέσαι σοι βούλομαι τὰ σύμφορα.

ΟΙΔΙ. ὦ φίλταθ', ὡς νῦν πᾶν τελοῦντι, προξένει.

ΧΟ. θοῦ νῦν καθαρμὸν τῶνδε δαιμόνων, ἐφ' ἃς
τὸ πρῶτον ἵκου, καὶ κατέστειψας πέδον.

ΟΙΔΙ. τρόποισι ποίοις; ὦ ξένοι, διδάσκετε.

ἐπέβη τόπον, τοῦ ἱεροῦ τῶν σεμνῶν. Πρῶτον μὲν ἱερὰς ἐξ ἀειῤῥύτου. ἐξ ἀενάου πηγῆς ὕδωρ ἀρύσαι. καὶ οὕτω χοὰς ταῖς θεαῖς σπεῖσον ἀπὸ τῶν κρατήρων. πλήσας αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ ἀντληθέντος ὕδατος. ὅταν δὲ τοῦτο χεῦμ' ἀκήρατον λάβω. αὐτὶ τοῦ, καὶ ὅταν ἀρύσωμαι, τί πράξω; Ἀνδρὸς εὔχειρος. εὐπαλάμου κατὰ τὴν μετάληψιν. τὸν δαίδαλον ἡ ἀναφορά. περὶ οὗ Φερεκύδης φησὶν οὕτω· Μητίονος δὲ τοῦ ἐρεχθέως καὶ ἰφινόης, γίνεται δαίδαλος. ἀφ' οὗ ὁ δῆμος καλεῖται δαιδαλίδαι ἀθήνησι. Καὶ λα- λαβὰς ἀμφιστόμους

χο πρῶτον μὲν, ἱερὰς ἐξ ἀειῤῥύτου χοὰς
κρήνης ἐνεγκοῦ δι' ὁσίων χειρῶν θιγών.
οἰδ ὅταν δὲ τοῦτο χεῦμ' ἀκήρατον λάβω;
χο κρατῆρές εἰσιν, ἀνδρὸς εὔχειρος τέχνη.
ὧν κρᾶτ' ἔρεψον, καὶ λαβὰς ἀμφιστόμους.
οἰδ θαλλοῖσιν, ἢ κρόκαισιν, ἢ ποίῳ τρόπῳ;
χο οἰὸς νεαρᾶς νεοτόκῳ μαλλῷ λαβών.
οἰδ εἶἑν. τὸ δ' ἔνθεν, ποῖ τελευτῆσαί με χρή;
χο χοὰς χέασθαι, στάντα πρὸς πρώτην ἕω.
οἰδ ἦ τοῖσδε κρωσσοῖς οἷς λέγεις χέω τάδε;
χο τρισσάς γε πηγάς, τὸν τελευταῖον δ' ὅλον.
οἰδ τοῦ, τόνδε πλήσας θῶ; δίδασκε καὶ τόδε.
χο ὕδατος μελίσσης, μηδὲ προσφέρειν μέθυ.
οἰδ ὅταν δὲ τούτων γῆ μελάμφυλλος τύχῃ;
χο τρὶς ἐννέ' αὐτῇ κλῶνας ἐξ ἀμφοῖν χεροῖν
τιθεὶς ἐλαίας, τάσδ' ἐπεύχεσθαι λιτάς.
οἰδ τούτων ἀκοῦσαι βούλομαι. μέγιστα γάρ.
χο ὥς σφας καλοῦμεν εὐμενίδας, ἐξ εὐμενῶν

Τὰ ὦτα δὲ τὴν προτομήν. ὧν ἔστι λαβέσθαι. ἀμφιστόμους δὲ, τὰς ἑκατέρωθεν ἐστομωμένας. ἢ δὲ τὸ ἑκατέρωθεν τοῦ στόματος ταύτας ἔχειν. ἢ τὰς προσωπά τινα θηρίων ἑκατέρωθεν ἐχούσας. ἔρεψον καὶ τῶν κρατήρων τὴν κεφαλήν. Οἰὸς νεοτόκῳ μαλλῷ λαβών. οἷον, στολισμῷ, καὶ κροκισμῷ λαβὼν στέψον, ἢ ἐρίῳ στέψον. ὅτι δὲ στέμματα ἔλεγον τὰ ἔρια, καὶ
„ παρ' εὐριπίδῃ, ὦ στέμματα ξένας
„ ἐπέκλωσε θεά. Χοὰς χέασθαι στάντα πρὸς πρώτην ἕω. πρὸς τὴν ἀνατολήν. ἢ περὶ τὸν ὄρθρον. καὶ γὰρ δὴ καὶ τὰς ἐκθύσεις πρὸς ἥλιον ἐποιοῦντο, καθάπερ ἐν ἠλέκτρᾳ. Τοιαῦ-
„ τα τοῦ πρέσβεος ἡνίχ' ἡλίῳ Δείκνυ-
„ σι τοὖναρ ἔκλυον ἐξηγουμένου. καὶ οἱ
„ τοὺς καθαρμοὺς δὲ ἐπιτελοῦντες,
„ πρὸς τὴν ἕω ἵσταντο. κρατῖνος ἐν χείρωνι. Ἀπόδυθι πρὸς ἕω πρῶτον ἁπάντων ἵστω.
„ καὶ λάμβανε χερσὶ χῖνον μεγάλην. Χέω τάδε. τὸ ὕδωρ ἐπὶ τῶν κρατήρων χέω.
Τ ρισσάς γε πηγάς. αὐτὶ τοῦ, τὸ ὕδωρ ἀπὸ τριῶν πηγῶν. Τὸν τελευταῖον. τὸν ὕστερον κρατῆρα. Ὕδατος μελίσσης. ὕδατος καὶ μέλιτος. λείπει δὲ ὁ καὶ. ἀπὸ γὰρ τοῦ ποιοῦντος τὸ
„ ποιούμενον. καὶ ἐν ἐραστ(α)ῖς. Γλώσσης μελίσσης τοῦ κατεῤῥυκότι. βούλεται δὲ λέγειν τὸ μελίκρατον. Μηδὲ προσφέρειν μέθυ. ἄοινοι γὰρ αἱ θεαί. Ὅταν δὲ τούτων γῆ. ὅταν δὲ τὰς χοὰς χέωμεν ἐπὶ γῆς, τί χρή με ὕστερον δράσαι. Τρὶς ἐννέ' αὐτῇ. τρὶς ἐννέα τιθεὶς κλῶνας ἐλαίας. ταύτας ποιοῦ τὰς εὐχάς. Τούτων ἀκοῦσαι. ἡδέως ἀκούσαιμι τῶν εὐχῶν. μέγιστον γὰρ ταύτας μαθεῖν. Ως σφας καλοῦμεν. ὡς καλοῦμεν αὐτὰς, εὐμενίδας δηλονότι, οὕτως αὐτὰς καλῶν κἀξ εὐμενῶν, καὶ ἵλεως ποιούμενος, ἱκετεύε αὐτὰς δέχεσθαί σε τὸν ἱκέτην ἐπὶ σωτηρίᾳ.

ΣΤΕΡΝΩΝ. ἐκ τῶν στέρνων. οἷον, μὴ ἐξ ἐπιπολῆς, ἀλλ' ἐνδιαθέτως. Αὐτὸς σύ γ' αὐτός. οἷον, ἢ σὺ ταῦτα ποίει, ἢ ἄλλος τις ὑπὲρ σοῦ ταῦτα ποιείτω. Ἄπυστα φωνῶν. ἀνήκουστα, ἀντὶ τοῦ ἠρέμα, καὶ σιωπηλῶς. ἀπὸ τῶν δρωμένων θυσιῶν ταῖς Εὐμενίσι φησί. μετὰ γὰρ ἡσυχίας τὰ ἱερὰ δρῶσι. καὶ διὰ τοῦτο οἱ ἀπὸ Ἡσύχου θύουσιν αὐταῖς. καθάπερ Πολέμων ἐν τοῖς πρὸς Ἐρατοσθένην φησίν, οὕτω. Τὸ δὲ τῶν Εὐπατριδῶν γένος, οὐ μετέχει τῆς θυσίας ταύτης. εἶτα ἑξῆς. τῆς δὲ πομπῆς ταύτης Ἡσυχίδαι. ὃ δὴ γένος ἐστὶ περὶ τὰς σεμνὰς θεάς. καὶ τὴν ἡγεμονίαν ἔχει. καὶ προθύονται πρὸ τῆς θυσίας κριὸν Ἡσύχῳ, ἱερὸν ἥρωϊ τοῦτον οὕτω καλοῦντες διὰ τὴν εὐφημίαν. οὗ τὸ ἱερόν ἐστι παρὰ τὸ Κυδώνιον, ἐκτὸς τῶν ἐννέα πυλῶν. καὶ Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν τῇ περὶ θεῶν ἑπτακαιδεκάτῃ, περὶ τοῦ τῶν Ἡσυχιδῶν γένους καὶ τῆς ἱερείας φησί. καὶ Καλλίμαχος. Νηφάλιαι καὶ τῇσιν ἀεὶ μελιηδέας ὄπας λῆτραι καίειν ἔλαχον Ἡσυχίδαι. Παρασταίμην ἐγώ. ὡς καθαρθέντι. Δειμαίνοιμ' ἄν. μὴ καθαρθέντι. Οὐχ ὁδωτά. οὐκ ἐν ὁδῷ. οὐδὲ ἀνυστά. δι' οὐ βαδιστέα μοι. οὐδὲ πρακτέον ταῦτα. λείπομαι γὰρ τῇ πράξει ὑπὸ δύο κακῶν. τό, τε μὴ δύνασθαι, καὶ τὸ ὁρᾶν. Σφῷν δ' ἡτέρα. εἰρήκεσαν γὰρ ὅτι καὶ ἄλλοις ἐξῆν ὑπὲρ αὐτοῦ τὸν καθαρμὸν ποιήσασθαι. Ψυχὴν τάδ' ἐκτείνουσαν. τεταμένως καὶ συντόνως δρῶσαν, καὶ ἐγκονοῦσαν. Οὐ γὰρ ἂν σθένοι τοὐμὸν δέμας. ἄνευ χειραγωγοῦ. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ ἕρπειν. οὐκ ἰσχύοι βαδίζειν. Χρῆσται μ' ἐφευρεῖν. χρεία ἐσται. κατὰ συναλοιφὴν χρῆσται, ἀντὶ τοῦ χρεία ἐσται, δηλοῦται δὲ ταυτὸν τῷ δεήσει. καὶ ἐν τῷ πολέμῳ. Χρῆσται δέ σ' ἔνθεν δ' αὐτῆς. Τοῦτο βούλομαι μαθεῖν. ἔνθα τὸ ὕδωρ ἐστίν, ἢ δεῖ ἂν εἰδείην. Τοὐκεῖθεν ἄλσους. τὸ ἐκεῖθεν τοῦ ἄλσους τούτου. ἐὰν δέ τι τούτων ἀγνοῇς, παρά τινος τῶν ἐπιχωρίων τοῦτο μαθήσῃ. Ἢν δέ του σπάνιν τιν' ἴσχῃς. ἀντὶ τοῦ, εἴ τι τῆς εἰδήσεως ἀγνοεῖς περὶ τὸν τόπον. Τοῖς τεκοῦσι γάρ. ὅταν τις ὑπὲρ γονέων πονῇ, μὴ ἡγείσθω πόνον εἶναι τὸν κάματον.

στέρνων δέχεσθαι τὸν ἱκέτην σωτήριον,
αὐτός σύ γ' αὐτός, κεἴ τις ἄλλος ἀντὶ σοῦ,
ἄπυστα φωνῶν, μηδὲ μηκύνων βοήν.
ἔπειτ' ἀφέρπειν ἄστροφος. ταῦτά σοι
δράσαντι, θαρσῶν ἂν παρασταίμην ἐγώ.
ἄλλως δέ, δειμαίνοιμ' ἂν ὦ ξέν' ἀμφὶ σοί.
ὦ παῖδε, κλύετον τῶνδε προσχώρων ξένων;
ισ. ἠκούσαμέν τε. χὤ, τι δεῖ, πρόστασσε δρᾶν.
ἐμοὶ μὲν οὐχ ὁδωτά. λείπομαι γὰρ ἐν
τῷ μὴ δύνασθαι, μήθ' ὁρᾶν δυοῖν κακοῖν.
σφῷν δ' ἡτέρα μολοῦσα, πραξάτω τάδε.
ἀρκεῖν γὰρ οἶμαι κἀντὶ μυρίων μίαν
ψυχὴν τάδ' ἐκτείνουσαν, ἢν εὔνους παρῇ.
ἀλλ' ἐν τάχει τι πράσσετον. μόνον δέ με
μὴ λείπετ'. οὐ γὰρ ἂν σθένοι τοὐμὸν δέμας
ἔρημον ἕρπειν, οὐδ' ὑφηγητοῦ δ' ἄνευ.
ισ. ἀλλ' εἶμ' ἐγὼ τελοῦσα. τὸν τόπον δ', ἵνα
χρῆσται μ' ἐφευρεῖν, τοῦτο βούλομαι μαθεῖν.
χο. τοὐκεῖθεν ἄλσους ὦ ξένη, τοῦδ'. ἢν δέ του
σπάνιν τιν' ἴσχῃς, ἔστ' ἔποικος, ὃς φράσει.
ισ. χωροῖμ' ἂν εἰς τόδ'. Ἀντιγόνη, σὺ δ' ἐνθάδε
φύλασσε πατέρα τόνδε. τοῖς τεκοῦσι γὰρ
οὐδ' εἰ πονῇ τις, δεῖ πόνου μνήμην ἔχειν.

χο. δεινὸν μὲν τὸ πάλαι κείμενον ἤδη κακὸν
ὦ ξεῖν' ἐπεγείρειν.
ὅμως δ' ἔραμαι πυθέσθαι.
οἰδ. τί τοῦτο;
χο. τᾶς δειλαίας ἀπόρου φανείσας
ἀλγηδόνος, ᾇ ξυνέστας.
οἰδ. μὴ πρὸς ξενίας ἀνοίξῃς
τᾶς σᾶς. πέπονθ' ἔργ' ἀναιδῆ.
χο. τό τοι πολὺ καὶ μηδαμὰ λῆγον
χρῄζω ξέν' ὀρθὸν ἄκουσμ' ἀκοῦσαι.
οἰδ. ἰώ μοι.
χο. στέρξον ἱκετεύω.
οἰδ. φεῦ. φεῦ.
χο. πείθου. κἀγὼ γὰρ ὅσον σὺ προσχρῄζεις.
οἰδ. ἤνεγκον κακότατ' ὦ ξένοι, ἤνεγ-
κον. ἄκων μὲν, θεὸς ἴστω·
τούτων δ' αὐθαίρετον οὐδέν.
χο. ἀλλ' ἐς τί;
οἰδ. κακᾷ μ' εὐνᾷ πόλις οὐδὲν ἴδριν
γάμων ἐνέδησεν ἄτᾳ.
χο. ἦ μητρόθεν ὡς ἀκούω
δυσώνυμα λέκτρ' ἐπλήσω;
οἰδ. ὤμοι. θάνατος μὲν τάδ' ἀκούειν
ὦ ξεῖν'. αὗται δὲ δύ' ἐξ ἐμοῦ.
χο. πῶς φῄς;
οἰδ. παῖδες, δύο δ' ἄτα,
χο. ὦ Ζεῦ.
οἰδ. ματρὸς κοινᾶς
ἀπέβλαστον ὠδῖνος.
χο. σαί τ' ἄρ' εἰσ' ἀπόγονοί τε καὶ
κοιναί γε πατρὸς ἀδελφεαί;
οἰδ. ἰώ.
χο. ἰὼ δῆτα.
οἰδ. μυρίων ἐπιστροφαὶ κακῶν.
χο. ἔπαθες;
οἰδ. ἔπαθον ἄλαστ' ἔχειν.
χο. ἔρεξας;
οἰδ. οὐκ ἔρεξα. Λ 4 130

Δ εινὸν μὲν τὸ πάλαι. τῆς Ἰσμήνης ἀποσταλείσης, ὁ χορὸς ἐρωτᾷ τὸν Οἰδίποδα καί φησι, τὸ ἐπεγείρειν μὲν, καὶ ἀνακινεῖν τὰ πάλαι συμβάντα, δυσχερὲς, ὅμως δὲ μαθεῖν ἐπιθυμῶ τὴν αἰτίαν τῆς πηρώσεως. καὶ ἔστι παθητικά. Καλλίμαχος
„ Τί δάκρυον εὕδον ἐγείρεις; Τί τοῦτο οἷον, τί βούλει πυθέσθαι.
Τ ᾶς δειλαίας ἀπόρου. περὶ τῆς ἐγκειμένης σοι ἀλγηδόνος, ἧς ἡδέως ἂν πυθοίμην. ἔξωθεν δὲ ἡ περί. Μὴ πρὸς ξενίας. μὴ πρὸς τῆς σῆς ξενίας ἀναπτύξῃς μου τὰ ἀναιδῆ ἔργα. ἢ, οὐ μὴ τὰς προξενίας σου ἐπιθέρπα ἀναιδῆ καταγάγῃς. οἷον, εἰ μὴ κατὰ τὴν προξενίαν τὴν σὴν, ἔργον γένοιο φαύλων ἀκροατὴς, ἀναπτύξαι καὶ φανερῶσαι τὰ κατ' ἐμὲ βουληθείς. Τό τοι πολύ. τὸ ἀδιάληπτον κακὸν τὸ κατὰ τὴν πήρωσιν χρῄζω ἀκοῦσαι. Στέρξον ἱκετεύω. στέρξον ὃ λέγω, καὶ μὴ ἀποστραφῇς τὴν αἰτίαν εἰπεῖν. ὅ ἐστι, προσδέξαι με. Πείθου. κἀγὼ γάρ. πείσομαι δηλονότι εἰς ὅσον βούλει. Ἀλλ' ἐς τί; συγχωρήσει σοι τὰ πράγματα.
Ο ὐδὲν ἴδριν. οἷον, οὐδὲν εἰδυῖα ἡ πόλις, ἐνέδησέ με τῇ τοῦ γάμου ἄτῃ. Ἐπιστροφαὶ κακῶν. συναθροίσεις. πλῆθος.

Χο. τι γάρ; VII

εἶπον μὲν οὖν καὶ πρόσθεν, ἐννέπω δὲ νῦν,
τὰς παῖδας ὡς τάχιστα δεῦρ' ἄγειν τινά,
εἰ μὴ μέρικος τῆσδε τῆς χώρας θέλεις
εἶναι βίᾳ τε, κοὐχ ἑκών. καὶ ταῦτά σοι
τῷ νῷ θ' ὁμοίως κἀπὸ τῆς γλώσσης λέγω.
Χε. ὁρᾷς ἵν' ἥκεις ὦ ξέν', ὡς ἀφ' ὧν μὲν εἶ,
φαίνῃ δίκαιος, δρῶν δ' ἐφευρίσκῃ κακά;
κρέ. ἐγὼ οὔτ' ἄνανδρον τήνδε τὴν πόλιν λέγων
ὦ τέκνον Αἰγέως, οὔτ' ἄβουλον ὡς σὺ φῄς,
τοὔργον τόδ' ἐξέπραξα. γιγνώσκων δ' ὅτι
οὐδείς ποτ' αὐτοὺς τῶν ἐμῶν ἂν ἐμπέσοι
ζῆλος ξυναίμων, ὥστ' ἐμοῦ τρέφειν βίᾳ.
ἤδη δ' ὁθούνεκ' ἄνδρα, καὶ πατροκτόνον,
κἄναγνον, οὐδ' ἐξοίατ', οὐδ' ὅτῳ γάμοι
ξυνόντες εὑρέθησαν ἀνόσιοι τέκνων.
τοιοῦτον αὐτοῖς Ἄρεος εὔβουλον πάγον
ἐγὼ ξυνῄδειν χθόνιον ὄνθ', ὃς οὐκ ἐᾷ
τοιούσδ' ἀλήτας τῇδ' ὁμοῦ ναίειν πόλει.
ᾧ πίστιν ἴσχων, τήνδ' ἐχειρούμην ἄγραν.
καὶ ταῦτ' ἂν οὐκ ἔπρασσον, εἰ μή μοι πικρὰς
αὐτῷ τ' ἀρὰς ἠρᾶτο, καὶ τὠμῷ γένει.
ἀνθ' ὧν πεπονθὼς, ἠξίουν τάδ' ἀντιδρᾶν.
„ Θυμοῦ γὰρ οὐδὲν γῆράς ἐστιν ἄλλο, πλὴν
„ Θανεῖν. θανόντων δ' οὐδὲν ἄλγος ἅπτεται.
πρὸς ταῦτα πράξεις, οἷον ἂν θέλῃς, ἐπεὶ
ἐρημία με, κεἰ δίκαι' ὅμως λέγω,
σμικρὸν τίθησι. πρὸς δὲ τὰς πράξεις ὅμως
καὶ τηλικόσδ' ὢν, ἀντιδρᾶν πειράσομαι.
οἰδ. ὦ λῆμ' ἀναιδὲς, τοῦ καθυβρίζειν δοκεῖς;

Εἰ μὴ μέρικος τῆσδε. ἀντὶ τοῦ ἔνοικος. οὐ γὰρ αὐτὸ τοῦτο τὸ μέρικος ὡς ἡμεῖς φαμὲν εἴρηται. μερίκους δὲ καλοῦμεν τοὺς ἀπὸ ἑτέρας χώρας οἰκοῦντας, πρὸς τοὺς μερικισθέντας ποθέν. κέχρηται δὲ καὶ αἰσχύλος ἐπὶ τῶν οἰωνῶν ἐν ἀγαμέμνονι λέγων οὕτως. τῶν δὲ μερίκων, ἀντὶ τοῦ ἐνοίκων. Ἐγὼ οὔτ' ἄνανδρον. τὴν χηρείαν παραφύλαξον. εἰ τῶν μὲν κατηγορηθέντων αὐτοῦ οὐχ ἅπτεται. καινὰ δέ τινα ἐνθυμήματα καὶ πάνυ εὔλογα ἐξευρίσκων αὐτὸ περιεῖ. Οὐδείς ποτ' αὐτούς. τοὺς ἀθηναίους. Ἤδειν δ' ὁθούνεκ' ἄνδρα. παρ' ὅσον αὐτὸς τέκνον ἐστὶ μητέρα γεγαμηκώς. Τοιοῦτον αὐτοῖς ἄρεος. ἤδειν δὲ εὔβουλον ὄντα τὸν ἄρειον πάγον. αὐτὸν δὲ χθόνιον εἶπεν. ὅ ἐστιν εὐγενῆ, καὶ αὐτόχθονα. ἐγχώριον. οὐχ ὡς οἱ ἐξηγησάμενοι οἴονται παρὰ τὸ τοὺς δικαζομένους ἐν αὐτῷ ὑπὸ τὴν χθόνα εἶναι. χθόνιον γὰρ νῦν, τὸν αὐτόχθονα. λέγει δ' ἄν, τὴν ἀρεοπαγίτην βουλήν. τὸν γὰρ πάγον, εἰς τὸν χθόνιον μετατέθηκεν. εἴρηται δὲ πολλὰ περὶ προσηγορίας αὐτοῦ πολλαχοῦ.

Θυμοῦ γὰρ οὐδὲν γῆρας. οἷον, οὐκ ἔστι θυμοῦ κρατῆσαι ἄνθρωπον ὄντα. οὐ καταγηράσκει τὸ ὠμὸν τοῦ θυμοῦ, εἰ μὴ ἐξέλθῃ τοῦ βίου ἄνθρωπος. ἀδύνατον γάρ ἐστι ζῶντα ἄνθρωπον, μὴ θυμῷ χρήσασθαι. τοῦτο δὲ καὶ παροιμιακῶς λέγει. ὅτι ὁ θυμὸς, ἔσχατον γηράσκει. λέγει δὲ διὰ τοὺς πρεσβυτέρους. ὅσῳ γὰρ γηράσκουσι, τὸν θυμὸν ἐρρωμενέστερον ἔχουσι. καὶ ἀλκαῖος ὡς λεγόμενον, οὐ κατὰ κοινὸν αὐτοῦ μιμνήσκεται.

Ω ΛΗΜ' ΑΝΑΙΔΕΣ. τὴν ὑστάτην ὑποφορὰν πρὸς τὸν κρέοντα μη-

κέτι

πότερον ἐμοῦ ἐροῦντος, ἢ σαυτοῦ τόδε;
ὅς τις φόνους μοι, καὶ γάμους, καὶ ξυμφορὰς
τοῦ σοῦ διῆκας στόματος, ἃς ἐγὼ τάλας
ἤνεγκον ἄκων. θεοῖς γὰρ ἦν οὕτω φίλον.
τάχ' ἄν τι μηνίουσιν εἰς γένος πάλαι.
ἐπεὶ καθ' αὑτόν γ' οὐκ ἐξεύροις ἐμοὶ
ἁμαρτίας ὄνειδος οὐδέν, ἀνθ' ὅτου
τάδ' εἰς ἐμαυτὸν τοὺς ἐμούς θ' ἡμάρτανον.
ἐπεὶ δίδαξον, εἴ τι θέσφατον πατρὶ
χρησμοῖσιν ἱκνεῖθ', ὥστε πρὸς παίδων θανεῖν,
πῶς ἂν δικαίως τοῦτ' ὀνειδίζοις ἐμοί.
ὃς οὔτε βλάστας πω γενεθλίους πατρός,
οὐ μητρὸς εἶχον, ἀλλ' ἀγέννητος τότ' ἦν.
εἰ δ' αὖ φανεὶς δύστηνος ὡς ἐγὼ φάνην,
εἰς χεῖρας ἦλθον πατρί, καὶ κατέκτανον,
μηδὲν ξυνιεὶς ὧν ἔδρων, εἰς οὕς τ' ἔδρων,
„ Πῶς γ' ἂν τό γ' ἆκον πρᾶγμ' ἂν εἰκότως ψέγοις.
μητρὸς δὲ τλῆμον οὐκ ἐπαισχύνῃ γάμους,
οὔσης ὁμαίμου σῆς μ' ἀναγκάζων λέγειν,
οἵους ἐρῶ τάχ'. οὐ γὰρ οὖν σιγήσομαι,
σοῦ γ' εἰς τόδ' ἐξελθόντος ἀνόσιον στόμα.
ἔτικτε γάρ μ' ἔτικτεν (ὤμοι μοι κακῶν)
οὐκ εἰδότ' οὐκ εἰδυῖα. καὶ τεκοῦσά με,
αὑτῆς ὄνειδος παῖδας ἐξέφυσέ μοι.
ἀλλ' ἓν γὰρ οὖν ἔξοιδα. σὲ μὲν ἑκόντ', ἐμὲ
κείνην τε ταῦτα δυστομεῖν. ἐγὼ δέ νιν
ἄκων ἔγημα. φθέγγομαί τ' ἄκων τάδε.
ἀλλ' οὐ γὰρ οὔτ' ἐν τοῖσδ' ἀκούσομαι κακὸς
γάμοισιν, οὔθ' οὓς αἰὲν ἐμφέρεις σύ μοι
φόνους πατρῴους ἐξονειδίζων πικρῶς.
ἓν γάρ μ' ἄμειψαι μοῦνον, ὧν σ' ἀνιστορῶ.
εἴ τις σὲ τὸν δίκαιον αὐτίκ' ἐνθάδε
κτείνοι παραστάς, πότερα πυνθάνοι' ἂν εἰ
πατήρ σ' ὁ καίνων, ἢ τίνοι' ἂν εὐθέως;
δοκῶ μὲν εἴπερ ζῆν φιλεῖς, τὸν αἴτιον
τίνοι' ἄν, οὐδὲ τοὔνδικον περιβλέποις.
τοιαῦτα μέντοι καὐτὸς εἰσέβην κακά,

κἔτι ὑπὸ τοῦ Θησέως λείπεσθαι, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ Οἰδίποδος. ἡ δὲ αἰτία πρόδηλος. ἢ ἄλλα παρὰ φύλαττε, εἰ καὶ οὕτως πιθανὸς κεῖται τὰς ἐπιχειρήσεις. τὸ γὰρ ὅνπερ ὁ Οἰδίπους εἴ τις ἀκριβῶς ἐξετάζοι, ἀδικεῖσθαι μὲν οὐκ ἔστιν. ἀτυχὴς δὲ καὶ πεπαθής. Πότερον ἐμοῦ, ἢ σαυτοῦ τόδε ἐπὶ τὴν ἀδελφὴν σου λοιδορεῖς. Μηνίουσιν. ὀργιζομένοις. Ἄκον πρᾶγμ' ἄν. τὸ ἀκούσιον. Μητρὸς δὲ τλῆμον τὸ ἑξῆς. μητρὸς δὲ γάμους τλῆμον οὔσης ὁμαίμου σῆς, ἀναγκάζων με λέγειν οὐκ ἐπαισχύνῃ.

I 2

θεῶν ἀλόντων οἷς ... τοῦ πατρὸς VII

Θη. μέγ' ἂν λέγοις δώρημα τῆς συνουσίας.
Οἰδ. εἰ σοί γ', ἅπερ φής, ἐμμενεῖ τελοῦντί μοι.
Θη. θάρσει τὸ τοῦδέ γ' ἀνδρός, οὔ σε μὴ προδῶ.
Οἰδ. οὔτοι σ' ὑφ' ὅρκου γ', ὡς κακὸν, πιστώσομαι,
Θη. οὔκουν πέρα γ' ἂν οὐδὲν ἢ λόγῳ φέροις.
Οἰδ. πῶς οὖν ποιήσεις;
Θη. τοῦ μάλιστ' ὄκνος σ' ἔχει;
Οἰδ. ἥξουσιν ἄνδρες.
Θη. ἀλλὰ τοῖσδ' ἔσται μέλον.
Οἰδ. ὅρα με λείπων.
Θη. μὴ δίδασχ' ἃ χρή με δρᾶν.
Οἰδ. ὀκνοῦντ' ἀνάγκη.
Θη. τοὐμὸν οὐκ ὀκνεῖ κέαρ.
Οἰδ. οὐκ οἶσθ' ἀπειλάς.
Θη. οἶδ' ἐγώ σε μή τινα
ἐνθένδ' ἀπάξοντ' ἄνδρα πρὸς βίαν ἐμοῦ.
πολλαὶ δ' ἀπειλαὶ, πολλὰ δὴ μάτην ἔπη
;; θυμῷ κατηπείλησεν. ἀλλ' ὁ νοῦς ὅταν
,, αὑτοῦ γένηται, φροῦδα τἀπειλήματα.
κείνοις δ' ἴσως κεἰ δείν' ἐπερρώσθη λέγειν
τῆς σῆς ἀγωγῆς, οἶδ' ἐγὼ, φανήσεται
μακρὸν τὸ δεῦρο πέλαγος, οὐδὲ πλώσιμον.
θαρσεῖν μὲν οὖν ἔγωγε κἄνευ τῆς ἐμῆς
γνώμης ἐπαινῶ, Φοῖβος εἰ προὔπεμψέ σε.
ὅμως δὲ κἀμοῦ μὴ παρόντος, οἶδ' ὅτι
τοὐμὸν φυλάξει σ' ὄνομα, μὴ πάσχειν κακῶς.
Χο. Εὐίππου ξένε τᾶσδε χώρας — ATTICAE TERRAE ENCOMIVM
ἵκου τὰ κράτιστα γᾶς ἔπαυλα,
τὸν ἀργῆτα Κολωνόν.
ἔνθ' ἁ λίγεια μινύρεται
θαμίζουσα μάλιστ' ἀηδὼν
χλωραῖς ὑπὸ βάσσαις,
τὸν οἰνωπὸν ἀνέχουσα κισσὸν,
καὶ τὰν ἄβατον θεοῦ
φυλλάδα μυριόκαρπον ἀνήλιον,
ἀνήνεμόν τε πάντων
χειμώνων. ἵν' ὁ βακχιώτας ἀεὶ
Διόνυσος ἐμβατεύει,

Εἰ σοί γ' ἅπερ φής. εἰ ἐμμενεῖ σοι τὰ ἐπαγγελθέντα. ἢ εἰ δύναιο κρατεῖν τῶν ἐχθρῶν ἐνθάδε μένων, μέγα ἂν δώρημα λέγοις τὸ ἐνταῦθα διατρίβειν. Τὸ τοῦδέ γ' ἀνδρός. ἐφ' ἑαυτοῦ ποιεῖται τὴν δεῖξιν ὁ Θησεύς. Πιστώσομαι. πίστιν ληφθῆναι παρακελεύσω. Οὔκουν πέρα γ' ἄν. τούτου ἐξῆς, οὕτως οὐκ ἂν πλέον λάβοις ὁρκίσας με, ἢ λόγῳ πιστώσας. Ἀλλὰ τοῖσδ' ἔσται μέλον. τοῖς τοῦ χοροῦ. Ὄκνος ἔχει. φόβος. Ὀκνοῦντ' ἀνάγκη. οὐ νεμεσητόν μοι εἰ ὑπὸ δέους τὰ αὐτὰ συνεχῶς λέγω. τὸν φοβούμενον ἀνάγκη ταῦτα λέγειν. Τοὐμὸν οὐκ ὀκνεῖ κέαρ. οὐδὲν δέδοικε. Πολλαὶ δ' ἀπειλαί. ἀντὶ τοῦ πολλοὶ ἄνοι πολλὰ ἀπειλήσαντες ἐκ θυμοῦ, παύσαντες τὸν θυμὸν, καὶ τὸν καθεστηκότα νοῦν ἀναλαβόντες, ἐπαύσαντο τῶν ἀπειλῶν. Κείνοισι δ' ἴσως. τοῖς Θηβαίοις. Τῆς σῆς ἀγωγῆς. λείπει ἡ περὶ. ἵν' ᾖ, περὶ τῆς σῆς ἀγωγῆς, ἤγουν ἐπανόδου. Οὐδὲ πλώσιμον. οὐ διάβατον. διὰ δίκας πρὸς ἡμᾶς. Εὐίππου ξένε τᾶσδε χώρας. ὦ ξένε. ὦ Οἰδίπου. μέχρι τοῦ ἀηδὼν, ἡ διατριβὴ τοῦ χοροῦ πρὸς τὸ ἐγκώμιον τῆς χώρας. αὐτοῦ τοῦ Σοφοκλέους ἐστὶ τὸ ἴδιον ἁπάντων

τος χαρακτηριστικὸν, τὸ γλαφυρὸν καὶ ᾠδικὸν μέλος. Τὸν ἀργῆτα. τὸν λευκόχροα. Ἀνέχοντα κισσόν. ὑπὲρ ἑαυτὴν ἔχοντα τὸ φυτὸν, ἄνω ἔχοντα τὸν κισσόν. ὡς ἐν Λυκούργῳ Αἰσχύλος. Ἀκτὶς δ' αὖ οἷς ἔχων. ἀντὶ τοῦ ἄνω τὸ οὖς ἔχων. Φυλλάδα μυριόκαρπον. παρὰ τὸ Ὁμηρικόν. Τὴν μὲν οὔτ' ἀνέμων διάει μένος ὑγρὸν ἀέντων. Οὔτε μὲν ἠέλιος Φαέθων ἀκτῖσιν ἔβαλλεν. ἀπὸ κοινοῦ ἐστὶ τὸ ἀνέχοντα. ἀνήλιον ἐστὶ, διὰ τὴν δασύτητα τοῦ φυτοῦ. Θάλλει δ' οὐρανίας. οἱ μὲν ὑπομνηματισάμενοι, γράφουσιν οὕτω· τῆς δήμητρος καὶ κόρης φασὶ στεφάνωμα τὸν νάρκισσον εἶναι. στάχυσι γὰρ αὐτὰς στεφανοῦσι. μή ποτε δὲ γράφεται πλέον μεγάλαιν θεαῖν. τῶν ἐριννύων, καὶ γὰρ τὸ χωρίον ἐν ᾧ ἦν ὁ Οἰδίπους, αὐταῖς ἀνεῖτο. ὅτι δ' ἐριννύων

θείαις ἀμφιπολῶν τιθήναις.
θάλλει δ' οὐρανίας ὑπ' ἄχνας
ὁ καλλίβοτρυς κατ' ἦμαρ αἰεὶ
Νάρκισσος, μεγάλαιν θεαῖν
ἀρχαῖον στεφάνωμ'· ὅ τε
χρυσαυγὴς κρόκος. οὐδ' ἄυπνοι
κρῆναι μινύθουσι,
Κηφισοῦ νομάδες ῥεέθρων,
ἀλλ' αἰὲν ἐπ' ἤματι
ὠκυτόκος πεδίων ἐπινίσσεται,
ἀκηράτῳ ξὺν ὄμβρῳ
στερνούχου χθονός. οὐδὲ μουσᾶν χοροί
νιν ἀπεστύγησαν, οὐδ' ἁ
χρυσάνιος Ἀφροδίτα.
ἔστιν δ' οἷον ἐγὼ γᾶς Ἀσίας οὐκ ἐπακούω.
οὐδ' ἐν τᾷ μεγάλᾳ Δωρίδι νάσῳ

ἐστὶ τὸ στεφάνωμα, δῆλον ἐν οἷς ὁ Φοιβίων φησὶ, Πρόπρο δέ μιν δὲ λῖτες ὀφειλομένην οἶμον, οὐ μινύθας ἀργῆτα θυμαρίδας φέρ κνώσ. νάρκισσοι δὲ στέφεες πλοκαμίδες. ἴσως ὅτι παρὰ τοῖς μνήμασιν ὅτι πλεῖστον ἐκφύεται. ἢ ὅτι τοῦ φίττειν καὶ νεκρῶν εἰσιν αἱ δαίμονες αἴτιαι ὥστε διὰ τὸ ὄνομα συνοικειοῦσθαι τὸ φυτὸν αὐταῖς. μή ποτε δὲ τὸν νάρκισσον μεγάλαιν θεαῖν ἀρχαῖον στεφάνωμα ἔφη ὁ σοφοκλῆς, τὸ συλληπτικῷ χρησάμενος τρόπῳ. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν θεᾶς ἀρχαῖον στεφάνωμα τῆς κόρης. τί δή ποτε, ὅτι πρὶν ἢ τὸν πλούτωνα αὐτὴν ἁρπάσαι. τούτῳ ἐτέρπετο. συλλέγουσαν γοῦν φασιν αὐτὴν τὸν νάρκισσον ἁρπασθῆναι. ὥστε τὸ ἀρχαῖον, τούτου ἕνεκα προσκεῖσθαι. οἷον, ὃ ἦν αὐτῇ θεμιτὸν? μῆρες στεφάνωμα, πρὶν ἢ συλληφθῆναι. αὖθις γοῦν φασι τὰς θεὰς, ἀνθινοῖς μὴ κεχρῆσθαι. ἀλλὰ καὶ ταῖς θεσμοφοριαζούσαις τὴν τῶν ἀνθινῶν στεφάνων ἀπειρῆσθαι χρῆσιν. ὅτι δ' ἱερὸς τῆς δήμητρος ἐστὶ στέμμα τὴν μυῤῥίνην, καὶ τὴν σμίλακα. πολλὲς γίνεσθαι τὴν δικασίαν. καὶ τὸν ἱεροφάντην, καὶ τὰς ἱεροφάντιδας, καὶ τὸν δᾳδοῦχον, καὶ τὰς ἄλλας ἱερείας μυῤῥίνης ἔχειν στέφανον. διὰ καὶ τῇ δήμητρι προσθέσθαι ταύτην φησί. Μεγάλαιν θεαῖν. ταῖς ἐριννύσιν. Ὅ, τε χρυσαυγὴς κρόκος. ἀπὸ κοινοῦ, τὸ θάλλει κατ' ἦμαρ. τινὲς τὸν νάρκισσον τῇ δήμητρι ἀπονέμουσι παρὰ τὸ συμπράττει. ὅτι κἀν τῇ νιόβῃ ὁ σοφοκλῆς τὸν κρόκον ἄντικρυς τῇ δήμητρι ἀνατίθεται. ὥστε νῦν τὸν λόγον εἶναι περὶ τῶν δήμητρος στεφανωμάτων, ἢ αὐτὸ δὲ τοῦτο, ἴδιον ἂν εἴη σοφοκλέους. τινὲς γὰρ ἀνθινοῖς, οὐ πάνυ φασὶν ἥδεσθαι τὴν δήμητρα. Μινύθουσι. λήγουσι τοῦ ῥεῖν. Κηφισοῦ νομάδες. κρῆναι νομάδες. αἱ διανεμόμεναι ὥσπερ καὶ κατάῤῥέουσαι τὴν γῆν τοῦ ἰλισσοῦ πηγαί. ἢ ἃς ὁ κηφισὸς ἐπινέμεται. λέγει δ' ἀνὲν

Πέλοπος πώποτε βλαστόν,
φύτευμ' ἀχείρωτον αὐτοποιόν,
ἐγχέων φόβημα δαΐων,
ὃ τᾷδε θάλλει μέγιστα χώρᾳ,
γλαυκᾶς παιδοτρόφου φύλλον ἐλαίας.
τὸ μέν τις, οὔτε νέος, οὔτε γήρᾳ
σημαίνων ἁλιώσει χειρὶ πέρσας.
ὁ δ' εἰσορῶν κύκλος
λεύσσει νιν Μορίου Διός,
χ' ἁ γλαυκῶπις Ἀθάνα.
ἄλλον δ' αἶνον ἔχω
ματροπόλει τᾷδε κράτιστον
δῶρον μεγάλου δαίμονος εἰπεῖν
αὔχημα μέγιστον.
εὔιππον. εὔπωλον. εὐθάλασσον.
ὦ παῖ Κρόνου, σὺ γάρ νιν εἰς
τόδ' εἷσας αὔχημ', ἄναξ Ποσειδάν,
ἵπποισι τὸν ἀκεστῆρα χαλινόν
πρώταισι ταῖσδ' ἐκτίσας ἀγυιαῖς.

τῇ Καδμείᾳ. Ἀλλ' αἰὲν ἐπ' ἤματι· ἀλλ' ἀεὶ καθ' ἡμέραν φησὶν ὠθινίαζεται ὁ Κηφισός. Ὠκυτόκος. ἤγουν, ὠκυτόκα ποιῶν τὰ πεδία καὶ ἔγκαρπα. Στερνούχου χθονός. ἴσον τῷ, γονίμου γῆς, τοῦ πέδου ἢ πλουτούχου χθονός. μεταφορικῶς δὲ καὶ στέρνα, καὶ νῶτά φασι, τὰ πεδιώδη καὶ εὐρέα. καθάπερ αὖ πάλιν, αὐχένας τὰ στενά. X ὀροίνιν. τὴν Ἀττικήν. Φύτευμ' ἀχείρωτον. ὅτι ἀπέχονται τῶν μορίων οἱ Λακεδαιμόνιοι, καὶ ἄλλοι ἱστοροῦσι καὶ Φιλόχορος. ὥστε τὰς ἀληθείας, ἐγχέων αὐτάς, φόβημα τοῖς πολεμίοις γενέσθαι. Λακεδαιμόνιοι γὰρ ἐμβάντες ἐν τῇ Ἀττικῇ, δέκα μυριάσι Πελοποννησίων καὶ Βοιωτῶν ἡγουμένου Ἀρχιδάμου τοῦ Ζευξιδάμου Λακεδαιμονίων βασιλέως, ἀπέχοντο τῶν λεγομένων μορίων, Ἀθηνᾷ θύσαντες, ὡς Ἀνδροτίων φησί. Δαΐων. πολεμίων. Γλαυκᾶς παιδοτρόφου φύλλον ἐλαίας. καὶ ἀεισοφαίνης ἐννεφέλαις. ἀλλ' εἰς Ἀκαδημίαν κατιών, ὑπὲρ τοὺς μορίας ἀποθρέξεις ὁ δ' Ἴστρος καὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν δεδήλωκε γράφων οὕτως. ※ ἦσαν δὲ κλάδων τῆς ἐν Ἀκαδημίᾳ ἐλαίας, ἣν ἀπὸ τῆς ἐν ἀκροπόλει φυτευθῆναί φασιν. ἐπαρὰν δὲ ἐποιήσαντο εἴ τις τῶν ἐμβαλόντων αὐτὰς ἐκκόψειε, φίλος ἢ πολέμιος. διὸ Λακεδαιμόνιοι τὴν λοιπὴν γῆν δῃοῦντες, τῶν μὲν τετραπόλεως ἀπέχοντο διὰ τοὺς Ἡρακλείδας, τῶν δὲ μορίων, διὰ τὰς ἀράς. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης, καὶ τοῖς νικῶσι τὰ Παναθήναια, ἐλαίου τοῦ ἐκ μορίων γινομένου δίδοσθαι φησί. Τὸ μέν τις. τὸ φυτὸν τῆς ἐλαίας. Μορίου Διός. μόριον Δία εἶπε, τὸν ἐπόπτην τῶν μορίων ἐλαιῶν. καὶ ἔστιν ὁ λεγόμενος μόριος Ζεύς, περὶ Ἀκαδημίαν ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος. Περὶ Ἀκαδημίαν ἐστὶν ὅ, τε τοῦ Καταιβάτου Διὸς βωμός, ὃν καὶ μόριον καλοῦσι. τῶν ἐκεῖ μορίων παρὰ τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερὸν ἱδρυμένων. Εὔιππον. εὔπωλον. παρ' ὅσον ὁ Κολωνὸς ἱππεὺς ἐλέγετο. καὶ Ποσειδῶν, καὶ Ἀθηνᾶ, αὐτόθι ἵπποι. Ὦ παῖ Κρόνου. αὐτόθι φασὶ Ποσειδῶνα πρῶτον ἵπποις ζεῦξαι, καὶ χαλινῶσαι. καὶ ταῦτα δὲ τῇ θεραπείᾳ φησὶ τῆς οἰκείας ὁ Σοφοκλῆς. ὁ δὲ Κολωνὸς ἱππεὺς ὠνομάσθη, παρ' ἃς ἐξεθέμην αἰτίας κατὰ Ἀνδροτίωνα. ὁ δὲ ποιητὴς τὸ σεμνότερον ἄγει τὸ πρᾶγμα, τῇ ποιητικῇ καταχρώμενος ἀδείᾳ.

Πρώταισι ταῖσδ' ἐκτίσας. τοῦ δὲ τὰ τρία ταῦτα κεφάλαια μάλιστα διατρίβουσι τοῦ ἐγκωμίου. ὅτι εὔφορος ἡ χώρα, καὶ ὅτι ἱππικοὶ Ἀθηναῖοι, καὶ ὅτι ναυτικοί.

ἁ δ' εὐήρετμος ἔκπαγλ' ἁλία χερ-
σὶ παραπτομένα πλάτα
θρώσκει τῶν ἑκατομπόδων
Νηρῄδων ἀκόλουθος.
αν. ὦ πλεῖστ' ἐπαίνοις εὐλογούμενον πέδον,
νῦν σοὶ τὰ λαμπρὰ ταῦτα δεῖ φαίνειν ἔπη.
οἰ. τί δ' ἔστιν ὦ παῖ καινόν;
αν. ἆσσον ἔρχεται
Κρέων ὅδ' ἡμῖν οὐκ ἄνευ πομπῶν πάτερ.
οἰ. ὦ φίλτατοι γέροντες, ἐξ ὑμῶν ἐμοὶ
φαίνοιτ' ἂν ἤδη τέρμα τῆς σωτηρίας;
χο. θάρσει, παρέσται. καὶ γὰρ εἰ γέρων κυρῶ,
τὸ τῆσδε χώρας οὐ γεγήρακε σθένος.
κρέ. ἄνδρες χθονὸς τῆσδ' εὐγενεῖς οἰκήτορες,
ὁρῶ τιν' ὑμᾶς ὀμμάτων εἰληφότας
φόβον νεωρῆ τῆς ἐμῆς ἐπεισόδου,
ὃν μήτ' ὀκνεῖτε, μήτ' ἀφεῖτ' ἔπος κακόν.
ἥκω γὰρ οὐχ ὡς δρᾶν τι βουληθείς. ἐπεὶ
γέρων μέν εἰμι. πρὸς πόλιν δ' ἐπίσταμαι
σθένουσαν ἥκων, εἴ τιν' Ἑλλάδος, μέγα.
ἀλλ' ἄνδρα τόνδε τηλικόνδ' ἀπεστάλην
πείσων ἕπεσθαι πρὸς τὸ Καδμείων πέδον.
οὐκ ἐξ ἑνὸς στείλαντος, ἀλλ' ἀνδρῶν ὕπο
πάντων κελευσθείς, οὕνεχ' ἧκέ μοι γένει
τὰ τοῦδε πενθεῖν πήματ', ἢ πλεῖστον πόλεως.
ἀλλ' ὦ ταλαίπωρ' Οἰδίπους, κλυὼν ἐμοῦ,
ἱκοῦ πρὸς οἴκους. πᾶς σε Καδμείων λεὼς
καλεῖ δικαίως. ἐκ δὲ τῶν, μάλιστ' ἐγώ.
ὅσῳπερ, εἰ μὴ πλεῖστον ἀνθρώπων ἔφυν
κάκιστος, ἀλγῶ τοῖσι σοῖς κακοῖς γέρον,
ὁρῶν σε τὸν δύστηνον ὄντα μὲν ξένον,
ἀεὶ δ' ἀλήτην, κἀπὶ προσπόλου μιᾶς
βιοστερῆ χωροῦντα. τὴν, ἐγὼ τάλας
οὐκ ἄν ποτ' ἐς τοσοῦτον αἰκίας πεσεῖν
ἔδοξ', ὅσον πέπτωκεν ἥδε δύσμορος,
ἀεί σε κηδεύουσα, καὶ τὸ σὸν κάρα
πτωχῇ διαίτῃ τηλικοῦτος. οὐ γάμων
ἔμπειρος, ἀλλὰ τοὐπιόντος ἁρπάσαι.

Πλάτα θρώσκει. κώπη. Νηρῄδων ἀκόλουθος. ἀκολούθως. ὅτι αἱ νηρῄδες πεντήκοντά εἰσιν. Ὦ πλεῖστ' ἐπαίνοις. ἡ Ἀντιγόνη ταῦτά φησιν ὁρῶσα προσιόντα τὸν Κρέοντα μετὰ χειρός. τοῦτο τὸν Οἰδίπουν δὲ ἀφῖκται ὁ Κρέων. ἵνα μὴ πείσας αὐτὸν, παρασπάσῃ αὐτοῦ τὴν Ἀντιγόνην, φθάσας κατὰ τὴν ὁδὸν, καὶ τὴν Ἰσμήνην ἀφελέσθαι. Εἰ γέρων ἐγώ. κυρῶ δηλονότι.

Ὃν μήτ' ὀκνεῖτε. ὅν τινα ἐμὲ δηλονότι, μὴ φοβεῖσθε.

Οὕνεχ' ἧκέ μοι γένει. ἀντὶ τοῦ ὅτι προσήκει μοι πενθεῖν τὰ τούτου ἀτυχήματα, ὑπὲρ πάντας Θηβαίους.

Ἐκ δὲ τῶνδε μάλιστ' ἐγώ. ἐγὼ μάλιστά σε καλῶ, ὅσῳπερ πλεῖστον ἀλγῶ τοῖς σοῖς παθήμασι.

Κἀπὶ προσπόλου μιᾶς. τῆς Ἀντιγόνης. εἴληπτο γὰρ ὑπ' αὐτοῦ ἡ Ἰσμήνη.

(ἆρ' ἄθλιον τοὔνειδος (ὦ τάλας ἐγώ)
ὠνείδισ' εἰς σὲ κἀμὲ, καὶ τὸ πᾶν γένος.
,, ἀλλ' (οὐ γὰρ ἔστι τἀμφανῆ κρύπτειν) σὺ νῦν
πρὸς θεῶν πατρῴων εἰδίπους πεισθεὶς ἐμοὶ,
κρύψον, θελήσας ἄστυ καὶ δόμους μολεῖν
τοὺς σοὺς πατρῴους, τήνδε τὴν πόλιν φίλως
εἰπών. ἐπαξία γάρ. ἡ δ' οἴκοι, πλέον
δίκῃ σέβοιτ' ἂν οὖσα σὴ πάλαι τροφός.
Οἰ. ὦ πάντα τολμῶν, κἀπὸ παντὸς ἂν φέρων
λόγου δικαίου μηχάνημα ποικίλον,
τί ταῦτα πειρᾷ; κἀμὲ δεύτερον θέλεις
ἑλεῖν, ἐν οἷς μάλιστ' ἂν ἀλγοίην ἁλούς.
πρόσθέν τε γάρ με τοῖσιν οἰκείοις κακοῖς
νοσοῦνθ', ὅτ' ἦν μοι τέρψις ἐκπεσεῖν χθονὸς,
οὐκ ἤθελες θέλοντι προσθέσθαι χάριν.
ἀλλ' ἡνίκ' ἤδη μεστὸς ἦν θυμούμενος,
καὶ τοὐν δόμοισιν ἦν διαιτᾶσθαι γλυκὺ,
ἐμάνθανον τὸν θυμὸν ἐκδραμόντα μοι,
τότ' ἐξεώθεις, κἀξέβαλλες. οὐδέ σοι
τὸ συγγενὲς τοῦτ' οὐδαμῶς τότ' ἦν φίλον.
νῦν τ' αὖθις ἡνίκ' εἰσορᾷς πόλιν τέ μοι
ξυνοῦσαν εὔνουν τήνδε, καὶ γένος τὸ πᾶν,
πειρᾷ μετασπᾶν, σκληρὰ μαλθακῶς λέγων.
καίτοι τίς αὕτη τέρψις ἄκοντας φιλεῖν.
,, Ὥσπερ τις εἴ σοι λιπαροῦντι μὲν τυχεῖν,
,, μηδὲν διδοίη, μηδ' ἐπαρκέσαι θέλοι,
,, πλήρη δ' ἔχοντι θυμὸν ὧν χρήζεις, τότε
,, δωροῖθ', ὅτ' οὐδὲν ἡ χάρις χάριν φέρει,
,, ἆρ' ἂν ματαίου τῆσδ' ἂν ἡδονῆς τύχοις.
,, τοιαῦτα μέντοι καὶ σὺ προσφέρεις ἐμοί.
,, λόγῳ μὲν ἐσθλὰ, τοῖσι δ' ἔργοισιν κακά.
φράσω δὲ καὶ τοῖσδ', ὥς σε δηλώσω κακόν.
ἥκεις ἔμ' ἄξων, οὐχ ἵν' εἰς δόμους ἄγῃς,
ἀλλ' ὡς πάραυλον οἰκίσῃς. πόλις δέ σοι
κακῶν ἄνατος τῶνδ' ἀπαλλαχθῇ χθονός.
οὐκ ἔστι σοι ταῦτ'. ἀλλά σοι τάδ' ἔστ' ἐκεῖ
χώρας ἀλάστωρ οὑμὸς ἐνναίων ἀεί.

Ἀλλ' οὐ γὰρ ἔστι τἀμφανῆ κρύπτειν. ὥστε συγγνώμης εἰμὶ ἄξιος λέγων. οὐ γὰρ δύναμαι κρύπτειν.

Ὦ πάντα τολμῶν. ὦ ἐν τῷ λόγῳ φανέσι λόγοις πανοῦργα βουλευόμενε.

Τί ταῦτα πειρᾷ; βραχυτόνως ἀναγνωστέον πειρᾷ, οὐ περισπωμένως. οὕτω Δίδυμος.

Ἡνίκ' ἤδη μεστὸς ἦν. ὡς τοῦ κεράμου ὅ ἐστιν, ὅτε κορεσθεὶς τοῦ θυμοῦ, λείπειν τὰ συμφέροντα ἐβουλευόμην, καὶ οὐκ ἔτι ἤθελον φεύγειν. Καὶ τοὐν δόμοισιν. ἐν Θήβαις δηλονότι. Γένος τὸ πᾶν. τὸ ἀττικόν. Καίτοι τοσαύτη τέρψις. καὶ σὺ τοῦ βούλει με εὐεργετεῖν μὴ θέλοντα. Προσφέρεις ἐμοί. ἀντὶ χάριτος δηλονότι. Ὡς πάραυλον. ἀντὶ τοῦ ἐν ἀγροῖς. Πόλις δέ σοι. καὶ ἵνα οἱ Θηβαῖοι ἀβλαβεῖς ἔσονται ἐκ ταύτης τῆς γῆς. ἄνατος δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀβλαβής. ἀναιτίατος. Οὐκ ἔστι σοι ταῦτα. οὐ προβήσεταί σοι ὁ σκοπός.

κρέ. ὑμῖν ἂν εἴη τῆνδε καιρὸς ἐξάγειν
ἄκουσαν, εἰ θέλουσα μὴ πορεύσεται.
αν. οἴμοι τάλαινα. ποῖ φύγω; ποίαν λάβω
θεῶν ἄρηξιν, ἢ βροτῶν; χο. τί δρᾷς ξένε;
κρέ. οὐχ ἅψομαι τοῦδ᾽ ἀνδρὸς, ἀλλὰ τῆς ἐμῆς.
οἰδ. ὦ γῆς ἄνακτες. χο. ὦ ξέν᾽ οὐ δίκαια δρᾷς.
κρέ. δίκαια. χο. πῶς δίκαια;
κρέ. τοὺς ἐμοὺς ἄγω.
αν. ἰὼ πόλις.
χο. τί δρᾷς ὦ ξέν᾽; οὐκ ἀφήσεις; τάχ᾽ εἰς
βάσανον εἶ χερῶν.
κρέ. εἴργου.
χο. σοῦ μὲν οὔ, τάδε γε μωμένου.
οἰδ. πόλει μάχῃ γὰρ εἴ τι πημανεῖς ἐμέ.
χο. οὐκ ἠγόρευον ταῦτ᾽ ἐγώ; κρέ. μέθες χεροῖν
τὴν παῖδα θᾶσσον. χο. μὴ 'πίτασσ᾽ ἃ μὴ κρατεῖς.
κρέ. χαλᾶν λέγω σοι. χο. σοὶ δ᾽ ἔγωγ᾽ ὁδοιπορεῖν.
προβᾶθ᾽ ὧδ᾽, ἐμβᾶτε. βᾶτ᾽ ἔντοποι.
πόλις ἐναίρεται. πόλις ἐμὰ, σθένει.
προβᾶθ᾽ ὧδέ μοι.
αν. ἀφέλκομαι ὦ δύστηνος. ὦ ξένοι. ξένοι.
οἰδ. ποῦ τέκνον εἶ μοι; αν. πρὸς βίαν πορεύομαι.
οἰδ. ὄρεξον ὦ παῖ χεῖρας. αν. ἀλλ᾽ οὐδὲν σθένω.
κρέ. οὐκ ἄξεθ᾽ ὑμεῖς; οἰδ. ὦ τάλας ἐγὼ, τάλας.
κρέ. οὔκουν ποτ᾽ ἐκ τούτοιν γε μὴ σκήπτροιν ἔτι
ὁδοιπορήσεις. ἀλλ᾽ ἐπεὶ νικᾶν θέλεις
πατρίδα τὴν σὴν, καὶ φίλους, ὑφ᾽ ὧν ἐγὼ
ταχθεὶς, τάδ᾽ ἔρδω, καὶ τύραννος ὢν ὅμως,
νίκα. χρόνῳ γὰρ (οἶδ᾽ ἐγὼ) γνώσῃ τάδε,
ὅθ᾽ οὕνεκ᾽ αὐτὸς σαυτὸν οὔτε νῦν καλὰ
δρᾷς, οὔτε πρόσθεν εἰργάσω βίᾳ φίλων,
ὀργῇ χάριν δοὺς, ἥ σ᾽ ἀεὶ λυμαίνεται.
χο. ἐπίσχες αὐτοῦ ξεῖνε.
κρέ. μὴ ψαύειν λέγω.
χο. οὔτοι σ᾽ ἀφήσω τῶνδέ γ᾽ ἐστερημένος.
κρέ. καὶ μεῖζον ἆρα ῥύσιον πόλει τάχα
θήσεις. ἐφάψομαι γὰρ οὐ ταύταιν μόναιν.

Χ. μὲν ἂν εἴη τῆνδε. τὴν ἀντιγόνην. τοῖς ἀκολούθοις λέγει ἑαυτοῦ φησὶν ὁ κρέων.

Τί δρᾷς ξένε. πρὸς τὸν κρέοντα ἕλκοντα τὴν ἀντιγόνην.

Ἀλλὰ τῆς ἐμῆς. ἀδελφῆς μου θυγάτηρ ἐστίν.

Εἴργου. φυλάττου. χωρίζου.

Σοῦ μὲν οὔ. οὐκ ἀπείρξομαι.

Πόλει μάχῃ. τοῖς ἀθηναίοις δηλονότι.

Ὁδοιπορεῖν. ἀναχωρεῖν ἐντεῦθεν ὦ κρέων.

Ἐναίρεται πόλις ἐμὰ σθένει. τουτέστι, βίᾳ πορθεῖται.

Πρὸς βίαν πορεύομαι. ἀπαγομένης δὲ τῆς ἀντιγόνης ὑπὸ τῶν προστεταγμένων παρὰ τοῦ κρέοντος. ἐν μέρει δὲ παθητικά ἐστιν.

Ἐκ τούτοιν γε μὴ σκήπτροιν. ἐκ τῶν θυγατέρων. αἷς ὡς σκήπτροις ἐχρῆτο καὶ βακτηρίᾳ.

Πόλει τάχα. τοῖς ἀθηναίοις.

ἀποσπάσας μου τὴν μόνην ξυνωρίδα.
Θη. πῶς εἶπας; Οἰδ. οἷά περ πέπονθ' ἀκήκοας.
Θη. οὔκουν τις ὡς τάχιστα προσπόλων μολὼν
πρὸς τούσδε βωμοὺς, πάντ' ἀναγκάσει λεὼν
ἄνιππον, ἱππότην τε θυμάτων ἄπο,
σπεύδειν ἀπὸ ῥυτῆρος, ἔνθα δίστομοι
μάλιστα συμβάλλουσιν ἐμπόρων ὁδοὶ
ὡς μὴ παρέλθωσ' αἱ κόραι, γέλως δ' ἐγὼ
ξένῳ γένωμαι τῷδε, χειρωθεὶς βίᾳ;
ἴθ' ὡς ἄνωγα σὺν τάχει. τοῦτον δ' ἐγὼ
εἰ μὲν δι' ὀργῆς ἧκον, ἧς ὅδ' ἄξιος,
ἄτρωτον οὐ μεθῆκ' ἂν ἐξ ἐμῆς χερός.
νῦν δ' οὕσπερ αὐτὸς τοὺς νόμους εἰσῆλθ' ἔχων,
τούτοισιν, οὐκ ἄλλοισιν ἁρμοσθήσεται.
οὐ γάρ ποτ' ἔξει τῆσδε τῆς χώρας, πρὶν ἂν
κείνας ἐναργεῖς δεῦρό μοι στήσῃς ἄγων.
ἐπεὶ δέδρακας οὔτ' ἐμοῦ καταξίως,
οὔθ' ὧν πέφυκας αὐτὸς, οὔτε σῆς χθονὸς,
ὅστις δίκαι' ἀσκοῦσαν εἰσελθὼν πόλιν,
κἄνευ νόμου κραίνουσαν οὐδέν. εἶτ' ἀφεὶς
τὰ τῆσδε γῆς κύρι', ὧδ' ἐπεισπεσὼν,
ἄγεις θ' ἃ χρῄζεις, καὶ παρίστασαι βίᾳ.
καί μοι πόλιν κένανδρον, ἢ δούλην τινὰ
ἔδοξας εἶναι, κἄμ' ἴσον τῷ μηδενί.
καίτοι σε Θῆβαί γ' οὐκ ἐπαίδευσαν κακόν.
οὐ γὰρ φιλοῦσιν ἄνδρας ἐκδίκους τρέφειν.
οὐδ' ἄν σ' ἐπαινέσειαν εἰ πυθοίατο,
συλῶντα τἀμὰ, καὶ τὰ τῶν θεῶν βίᾳ,
ἄγοντα φωτῶν ἀθλίων ἱκτήρια.
οὔκουν ἔγωγ' ἂν σῆς ἐπεμβαίνων χθονὸς,
οὐδ' εἰ τὰ πάντων εἶχον ἐνδικώτατα,
ἄνευ γε τοῦ κραίνοντος, ὅστις ἦν χθονὸς,
οὔθ' εἷλκον, οὔτ' ἂν ἦγον. ἀλλ' ἠπιστάμην
ξένον παρ' ἀστοῖς ὡς διαιτᾶσθαι χρεών.
σὺ δ' ἀξίαν οὐκ οὖσαν, αἰσχύνεις πόλιν
τὴν αὐτὸς αὑτοῦ. καί σ' ὁ πληθύων χρόνος,
γέρονθ' ὁμοῦ τίθησι, καὶ τοῦ νοῦ κενόν. Γ

Ο. ὑμᾶς τὰ παρ' ἀπὸ τῶν θυσιῶν. ἀντὶ τοῦ ὡς ἔχει σχήματος ἕκαστος.
Σ. πεύδειν ἀπὸ ῥυτῆρος. ἀντὶ τοῦ ἐλαύνοντος. τῆς δὲ ἐξηνισμένης ἅπαντες, πραξιφάνης δοκεῖ ἀμείνον ἀποδιδόναι, ἀκούων τὸ ὑπόδημα, οἷον τῶν ποδῶν τὸ κάλυμμα. ἔνθα δίστομοι. ὡς διχοστάσης οὔσης ὁδοῦ ἐκεῖσε. εἰ μὲν δι' ὀργῆς ἧκον. εἰ μὲν δι' ὀργῆς ἐληλύθειν, ἐν ταύτῃ τῇ ὀργῇ ἧς ἦν οὗτος ἄξιος. τούτοισιν οὐκ ἄλλοισιν. ὡς ἀπὸ ξένης γῆς ἀπέστασιν, οὕτω καὶ αὐτὸς ἐπὶ ξένης γῆς ἀποσπασθήσεται.
Ο. οὐ γάρ ποτ' ἔξει. οὐκ ἀναχωρήσεις ἐντεῦθεν, πρὶν ἀναγάγῃς τὰς κόρας. ἄγεις θ' ἃ χρῄζεις καὶ παρίστασαι. ἀντὶ τοῦ καταδουλοῖς αὐτὴν βίᾳ καὶ μεθίστασαι. εἰώθασιν δὲ οὕτω λέγειν καὶ ἀντὶ τοῦ ἐφυγάδευσαν. ἡμεῖς δ' ἂν εἴποιμεν, μετέστησαν. παρέστησαν λέγουσιν.
Ἄλλως. καὶ παρίστασαι βίᾳ. τὸ παρίστασαι, ἴσον ἐστὶ τῷ καταδουλοῖς, καὶ ὑποχείριον ποιεῖς. καὶ πάλιν παραστήσασθαι πρός τινάς φασι, παραφυλάττεσθαι. καὶ δεινοποιεῖ τὰ τοῦ Κρέοντος ὁ Θησεὺς, τῇ καλουμένῃ αὐξητικῇ κεφαλαιώσει. καὶ ταῦτα ἔχει πολλὰ κεφάλαια. σὺ δ' ἀξίαν οὐκ οὖσαν. οὐκ οὖσαν ἀξίαν αἰσχύνεσθαι τὴν Θήβην δηλονότι, αἰσχύνεις. αἰσχύνει δὲ πατρίδα, πολίτου ἁμαρτία.

ν̄ εἶπον μὲν οὖν καὶ πρόσθεν, ἐννέπω δὲ νῦν

σὺ γάρ μ' ὅς εἰμι, κἀπὸ τοῦ πατρὸς τίνος,
καὶ γῆς ὁποίας ἦλθον, εἰρηκὼς κυρεῖς.
ὥστ' ἐστί μοι τὸ λοιπὸν οὐδὲν ἄλλο, πλὴν
εἰπεῖν ἃ χρήζω, χὠ λόγος διοίχεται.
θη. τοῦτ' αὐτὸ νῦν δίδασχ', ὅπως ἂν ἐκμάθω.
οἰδ. δώσων ἱκάνω τοὐμὸν ἄθλιον δέμας
σοὶ δῶρον, οὐ σπουδαῖον εἰς ὄψιν, τὰ δὲ
κέρδη παρ' αὐτοῦ κρείσσον', ἢ μορφὴ καλή.
θη. ποῖον δὲ κέρδος ἀξιοῖς ἥκειν φέρων;
οἰδ. χρόνῳ μάθοις ἄν, οὐχὶ τῷ παρόντι που.
θη. ποίῳ γὰρ ἡ σὴ προσφορὰ δηλώσεται;
οἰδ. ὅταν θάνω 'γὼ, καὶ σύ μου ταφεὺς γένῃ.
θη. τὰ λοίσθι' αἰτῇ τοῦ βίου. τὰ δ' ἐν μέσῳ,
ἢ λῆστιν ἴσχεις, ἢ δι' οὐδενὸς ποιῇ.
οἰδ. ἐνταῦθα γάρ μοι κεῖνα συγκομίζεται.
θη. ἀλλ' ἐν βραχεῖ δὴ τήνδε μ' ἐξαιτῇ χάριν.
οἰδ. ὅρα γε μήν. οὐ σμικρὸς οὐκ ἀγὼν ὅδε.
θη. πότερα τὰ τῶν σῶν ἐκγόνων, ἢ μοῦ λέγεις;
οἰδ. κεῖνοι κομίζειν κεῖσ' ἀναγκάζουσί με.
θη. ἀλλ' εἰ θέλοντ' ἄν γ', οὐδὲ σοὶ φεύγειν καλόν.
οἰδ. ἀλλ' οὐδ' ὅτ' αὐτὸς ἤθελον, παρίεσαν.
θη. ὦ μῶρε. θυμὸς δ' ἐν κακοῖς οὐ ξύμφορον.
οἰδ. ὅταν μάθῃς μου, νουθέτει, τανῦν δ' ἔα.
θη. δίδασκ'. ἄνευ γνώμης γάρ, οὔ με χρὴ λέγειν.
οἰδ. πέπονθα Θησεῦ δεινὰ πρὸς κακοῖς κακά.
θη. ἢ τὴν παλαιὰν ξυμφορὰν γένους ἐρεῖς;
οἰδ. οὐ δῆτ'. ἐπεὶ πᾶς τοῦτό γ' Ἑλλήνων θροεῖ.
θη. τί γὰρ τὸ μεῖζον, ἢ κατ' ἄνθρωπον νοσεῖς;
οἰδ. οὕτως ἔχει μοι. γῆς ἐμῆς ἀπηλάθην
πρὸς τῶν ἐμαυτοῦ σπερμάτων. ἔστιν δέ μοι
πάλιν κατελθεῖν μήποθ', ὡς πατροκτόνῳ.
θη. πῶς δῆτά σ' ἂν πεμψαίαθ' ὥστ' οἰκεῖν δίχα;
οἰδ. τὸ θεῖον αὐτοὺς ἐξαναγκάζει στόμα.
θη. ποῖον πάθος δείσαντας ἐκ χρηστηρίων;
οἰδ. ὅτι σφ' ἀνάγκη τῇδε πληγῆναι χθονί.
θη. καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τἀμὰ κἀκείνων πικρά;
οἰδ. ὦ φίλτατ' Αἰγέως παῖ, μόνοις οὐ γίγνεται
„ Θεοῖσι γῆρας, οὐδὲ κατθανεῖν ποτε. B

Ταδ' αλλα συγχει πανθ' ὁ παγκρατης χρονος

Προσφορά. προσθήκη. πρόσδοσις. τὸ δὲ δηλώσεται, ἀντὶ τοῦ δηλωθήσεται. Τὰ λοίσθι' αἰτῇ τοῦ βίου. γράφεται, τὰ λοίσθια ἄρ' αἰτῇ τοῦ βίου. Τὰ δ' ἐν μέσῳ, ἢ λῆστιν ἴσχεις. τοῦ ζῆν. ἢ ἐπιλέλησαι, ἢ οὐ φροντίζεις. Ἐνταῦθα γάρ μοι κεῖνα. διὰ τοῦ τέλους καὶ τὰ μέσα τοῦ βίου εὐτυχήσει. προσδοκῶν ὅτι σὺ ὠφεληθήσεσθαι ὑπ' ἐμοῦ, ὅταν ἀποθάνω ζῶντά με προβοσκήσεις. Ἀλλ' ἐν βραχεῖ δή. βραχὺ δῶρόν με αἰτεῖς. τὸ ἐν ἀθήναις θάψαι σε.

Πῶς δῆτά σ' ἄν. πῶς δῆτα φησι, μεταπέμψαιντο ἄν σε, εἰ μὴ ἔξεστι δυνατὸν κατελθεῖν, διὰ τὸ πατροκτόνον εἶναι. ὁ δέ φησι, τὸ θεῖον αὐτοὺς ἐξαναγκάσει τοῦτο πράττειν. Τῇδε πληγῆναι χθονί. ἀντὶ τοῦ, ὑπὸ ταύτης τῆς χθονὸς πληγῆναι.

ἵν' ὅθι δαΐων. ὁ μὲν Κρέων καὶ ὁ Θησεὺς ἀπῆλθον, ὑπονοοῦσι δὲ αὐτὸν οὐ ψιλὸν ἥκειν ἀλλὰ μετά τινος χειρός, ἣν πλησίον που ἔσχε ἀποστῆσαι ἐκεῖναι. κατὰ ταῦτα οὖν καὶ οἱ κατὰ τὸν χορὸν ἅτε δὴ προβεβηκότες τὴν ἡλικίαν, εὐχὴν ποιοῦνται ταύτην. εἴθε εἴην ὅπου αἱ συμβολαὶ καὶ αἱ μάχαι μέλλουσιν ἔσεσθαι. ὑπονοοῦσι γὰρ τὰ ὅμοια τῷ Θησεῖ παθεῖν τὸν Κρέοντα. καί φησιν. εἴθε ἐπόπτης ἐγενόμην αὐτῶν. Ἐπιστροφαί. ἀναστροφαί. Τὸν χαλκοβόαν. στερεοβίαν. μεγαλόφωνον. Ἢ πρὸς Πυθίαις. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀκταῖς ληπτέον. λέγοι δ' ἂν Πυθίας ἀκτάς, τὸν τοῦ Πυθίου Ἀπόλλωνος βωμὸν τὸν ἐν τῷ Μαραθῶνι, ὅθεν καὶ τὴν θεωρίαν ἔπεμπον. ἱστορεῖ περὶ τούτων Φιλόχορος ἐν τῇ Τετραπόλει γράφων οὕτως. Ὅταν δὲ σημεῖα γένηται παραδεδομένα ἐν τοῖς ἱεροῖς, τότε ἀποστέλλουσι τὴν θεωρίαν οἱ ἐκ τοῦ γένους. Πύθια δὲ καὶ Δηλιάδας ὁπότερα ἂν καθήκῃ αὐτοῖς. θύει δὲ ὁ μάντις, ὅταν μὲν τὰ εἰς Δελφοὺς πόμπιμα γένηται, καὶ θεωρία πέμπηται ἐν Οἰνόῃ, καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐν τῷ Πυθίῳ. εἰ δὲ εἰς Δῆλον ἀποστέλλοιτο ἡ θεωρία, κατὰ τὰ προειρημένα θύει ὁ μάντις, εἰς τὸ ἐν Μαραθῶνι Δήλιον. καὶ ἔστιν ἱεροσκοπία τῶν μὲν εἰς Δελφοὺς θεωρίας, ἐν τῷ ἐν Οἰνόῃ Πυθίῳ. τῶν δὲ εἰς Δῆλον, ἐν τῷ Μαραθῶνι Δηλίῳ. ἄλλως. Ἢ πρὸς Πυθίαις. ὡς τοῦ Μαραθῶνα, οὗ τὸ Πυθιόν ἐστιν. Ἢ λαμπάσιν ἀκταῖς. τὰ περὶ Ἐλευσῖνα τέλη φησί. καὶ εἴη λαμπάσιν ἀκταῖς λέγων, ταῖς λαμπαδουμέναις, καὶ δᾳδουχουμέναις, καὶ καταλαμπομέναις, ὑπὸ τῆς μυστικῆς φλογός, καὶ τῶν ἱερῶν δᾴδων περὶ ὧν Αἰσχύλος φησί. Λαμπρῶσιν ἀστραπαῖσι λαμπάδων σθένει. Ἀκταῖς περὶ Ἐλευσῖνα. ἀπὸ τῶν αὐτόθι ἐν τοῖς μυστηρίοις λαμπάδων. Τιθηνοῦνται. ἐπιμελοῦνται, καὶ ἀξιοῦνται θεραπείας. Οὗ πότνιαι. αἱ Θεσμοφόροι. τέλη δὲ τὰς τελετάς. καὶ Αἰσχύλος. Ἐφίξεται δὲ τοῦ δὴ μυστικοῦ τέλους. Ὧν καὶ χρυσέα κλῄς. ἐπεὶ ἄρρητα τὰ μυστήρια, καὶ καθάπερ κλεισὶν ἡ γλῶσσα κατείληπται ὑπὲρ τοῦ μὴ ἐξενεγκεῖν. Προσπόλων. τῶν τετελεσμένων. Ζητεῖται δὲ τί ποτε οἱ Εὐμολπίδαι τῶν τελετῶν ἐξάρχουσι ξένοι ὄντες; εἴποι δ' ἄν τις ὅτι ἀξιοῦσι πρῶτον Εὔμολπον τὸν

ΚΡΕ. Οὐδὲν σὺ μεμπτὸν ἐνθάδ' ὢν ἐρεῖς ἐμοί·
οἴκοι δὲ χἠμεῖς εἰσόμεσθ' ἃ χρὴ ποιεῖν.
ΘΗ. Χωρῶν ἀπείλει νῦν. σὺ δ' ἡμὶν Οἰδίπους
ἕκηλος αὐτοῦ μίμνε, πιστωθεὶς ὅτι
ἢν μὴ θάνω 'γὼ πρόσθεν, οὐχὶ παύσομαι,
πρὶν ἄν σε τῶν σῶν κύριον στήσω τέκνων.
ΟΙΔ. Ὄναιο Θησεῦ, τοῦ τε γενναίου χάριν,
καὶ τῆς πρὸς ἡμᾶς ἐνδίκου προμηθίας.
ΧΟ. Εἴην ὅθι δαΐων
ἀνδρῶν τάχ' ἐπιστροφαὶ
τὸν χαλκοβόαν Ἄρη
μίξουσιν, ἢ πρὸς Πυθίαις,
ἢ λαμπάσιν ἀκταῖς. *splendoris littora dicit per lampades in eleusiniis feriis accensas.*
οὗ πότνιαι σεμναὶ τιθη-
νοῦνται τέλη
θνατοῖσιν, ὧν καὶ χρυσέα *quae arcana erant Cereris mysteria*
κλῄς ἐπὶ γλώσσᾳ βέβακε
προσπόλων Εὐμολπιδᾶν.

σαι τὸν δηιόπης τοῦ τριπτολέμου, τὰ ἐν ἐλευσῖνι μυστήρια, καὶ οὐ τὸν θρᾷκα. καὶ αὐτοὶ ἱστορεῖν ἱερὸν ἐν τῷ περὶ τῶν ἀτάκτων. ἀκεσόδωρος δὲ, πέμπτον ἀπὸ τοῦ πρώτου εὐμόλ-
,, που εἶναι τὸν τὰς τελετὰς καταδείξαντα, γράφων οὕτως. Καρικῆς δαὶ δὲ τὴν ἐλευ-
,, σῖνα ἱστοροῦσι, πρῶτον μὲν τοὺς αὐτόχθονας. εἶτα θρᾷκας τοὺς μετ' εὐμόλπου παρα-
,, γενομένους πρὸς βοήθειαν, εἰς τὸν κατ' ἐρεχθέως πόλεμον. τινὲς δέ φασι καὶ τὸν εὔ-
,, μολπον εὑρεῖν τὴν μύησιν τὴν ἐπιτελουμένην κατ' ἐνιαυτὸν ἐν ἐλευσῖνι, δήμητρι,
,, καὶ κόρῃ. ἀνδροτίων μὲν οὖν γράφει, οὐ τὸν εὔμολπον εὑρεῖν τὴν μύησιν, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ εὐμόλπου πέμπτον γεγονότα.

ἔνθ' οἶμαι τὸν ὀρειβάταν †ἐγρεμάχαν
Θησέα, τὰς διστόλους
ἀδμῆτας ἀδελφεὰς,
αὐτάρκει τάχ' ἐμμίξειν βοᾷ
τούσδ' ἀνὰ χώρους,
ἢ τὸν ἐφέσπερον
πέτρας νιφάδος πελῶσ'
Οἰάτιδος ἐκ νομοῦ
πώλοισιν, ἢ ῥιμφαρμάτοις
φεύγοντες ἁμίλλαις.
ἁλώσεται. δεινὸς ὁ προσ-
χώρων Ἄρης.
δεινὰ δὲ Θησειδᾶν ἀκμά.
πᾶς γὰρ ἀστράπτει χαλινός.
πᾶσα δ' ὁρμᾶται κατ' ἀμ-
πυκτήρια φάλαρα πώλων
ἄμβασις. οἳ τὰν ἱππίαν
τιμῶσιν Ἀθάναν,
καὶ τὸν πόντιον γαιάοχον,
ῥέας φίλον υἱόν.

τὸ Αἰγάλεων intelligit

Oea Attica tribus. et Nomos eiusdem est locus

,, εὐμόλπου τοῦ γενέσθαι κήρυκα. τοῦ δὲ,
,, εὐμόλπου. τοῦ δὲ, ἀντίφημον. τοῦ
,, δὲ, μουσαῖον τὸν ποιητήν. τοῦ δὲ, εὔ-
,, μολπον τὸν καταδείξαντα τὴν
,, μύησιν, καὶ ἱεροφάντην γεγονότα.

Τὸν ἐγρεμάχαν. γράφεται ὀρειβάταν. οἱονεὶ, τὸν διὰ τῶν ὀρέων βαίνοντα τῶν προειρημένων χωρίων. Η τοῦ τὸν ἐφέστερον. τὸ αἰγάλεών φησι. καὶ γὰρ τοῦτο, ἐπ' ἐσχάτου ἐστὶ τοῦ δήμου τούτου. καταλέγουσι δὲ χωρία, περὶ ἃ μάλιστα εἰκάζουσι τὴν συμβολὴν γενέσθαι περὶ τὸν κρέοντα καὶ θησέα. πέτρας δὲ νιφάδος εἴη ἂν λέγων, τὴν οὕτω λεγομένην λείαν πέτραν, καὶ μετ' ὀλίγα. ἀπὸ τούτου δὲ ἕως κολωνοῦ παρὰ τὸν χαλκοῦν προσαγορευόμενον. ὅθεν πρὸς τὸν κηφισὸν ἕως τῆς μυστικῆς εἰσόδου εἰς ἐλευσῖνα. ἀπὸ ταύτης δὲ βαδιζόντων εἰς ἐλευσῖνα τὰ ἐπ' ἀριστερὰ μέχρι τοῦ λόφου τοῦ πρὸς ἀνατολὰς τοῦ αἰγάλεω. ἄχρι δὲ τὴν καλουμένην λείαν πέτραν, ἢ τὸν αἰγάλεων. ὁ δὲ νοῦς. ἆρα περὶ τὸν ἑσπέριον χῶρον τῆς λείας πέτρας προσπελάζουσιν. Πελῶσι. γράφεται πλάζουσιν. Οἰάτιδος ἐκ νομοῦ. οἴα δῆμος τῆς ἀττικῆς. ὅθεν καὶ τὸ οἴηθεν. ἐκ νομοῦ δὲ πάλιν, χωρίου ἀττικοῦ οὕτω καλουμένου. ἐν ᾧ νέμουσιν, ὡς νεμήσεως παρακειμένης. Ο προσχώρων ἄρης. ὁ τῶν προσχωρίων. Δεινὰ δὲ θησειδᾶν. τῶν ἀθηναίων. ἁπλούστερον δὲ θησειδᾶν φησι, τῶν ἀττικῶν τῶν ὑπὸ θησέα τεταγμένων. Πᾶσα δ' ὁρμᾶται. τὸ ἑξῆς, πᾶσα δ' ὁρμᾶται ἄμβασις.

ἐφέστερον

ἔρδουσιν, ἢ μέλλουσιν. ὡς
προμνᾶταί τί μοι
γνώμα. τάχ' ἂν δώσειν
τὰν δεινὰ τλᾶσαν, δεινὰ δ' εὑ-
ροῦσαν πρὸς αὐθομαίμων πάθη.
τελεῖ τελεῖ Ζεύς τι κατ' ἆμαρ,
μάντις εἴμ' ἐσθλῶν ἀγώνων,
εἴθ' ἀελλαία ταχύρ-
ρωστος πελειὰς
αἰθερίας νεφέλας
κύρσαιμ', αὐτῶν δ' ἀγώνων
θεωρήσασα τοὐμὸν ὄμμα.
ἰὼ Ζεῦ πάνταρχε θεῶν,
παντόπτα. πόροις
γᾶς τᾶσδε δαμούχοις
ἐπινικίῳ σθένει
τὸν εὔαγρον τελειῶσαι λόχον.
σεμνά τε παῖς Παλλὰς Ἀθάνα,
καὶ τὸν ἀγρευτὰν Ἀπόλλω,
καὶ κασιγνήταν πυκνο-
στίκτων ὀπαδὸν
ὠκυπόδων ἐλάφων,
στέργω διπλᾶς ἀρωγὰς
μολεῖν γᾷ τᾷδε, καὶ πολίταις.

Χο. ὦ ξεῖν' ἀλῆτα, τῷ σκοπῷ μὲν οὐκ ἐρεῖς
ὡς ψευδόμαντις. τὰς κόρας γὰρ εἰσορῶ
τὰς δ' ἆσσον αὖθις ὧδε προσπολουμένας.
οἰδί. ποῦ. ποῦ; τί φής; πῶς εἶπας; ἀν. ὦ πάτερ, ὦ πάτερ,
τίς ἂν θεῶν σοι τόνδ' ἄριστον ἄνδρ' ἰδεῖν
δοίη, τὸν ἡμᾶς δεῦρο προσπέμψαντά σοι;
οἰδί. ὦ τέκνον, ἦ πάρεστον; ἀν. αἵδε γὰρ χέρες
Θησέως ἔσωσαν, φιλτάτων τ' ὀπαόνων.
οἰδί. προσέλθετ' ὦ παῖ πατρί. καὶ τὸ μηδαμὰ
ἐλπισθὲν ἥξειν σῶμα, βαστάσαι δότε.
ἀν. αἰτεῖς ἃ τεύξῃ. σὺν πόθῳ γὰρ ἡ χάρις.
οἰδί. ποῦ δῆτα, ποῦ 'στον; ἀν. αἵδ' ὁμοῦ πελαζόμεθα.
οἰδί. ὦ φίλτατ' ἔρνη. ἀν. τῷ τεκόντι πᾶν φίλον.

Τάχ' ἂν δώσειν. τάχα ἐνδώσει φησὶν ὁ Κρέων. Τὰν πολλὰ τλᾶσαν. τὴν πολλὰ ἀνατλᾶσαν. τὴν πενθοῦσαν ἀπὸ τῆς ἑτέρας δηλῶν. ὡς καὶ κατωτέρω τῷ ὁμοίῳ σχήματι χρῆται. δύναται δὲ καὶ ἑτέρα προσῳδία εἶναι. Τὰν δεινὰ τλᾶσαν. δεινὰ δ' εὑροῦσαν. τὰ σὰ δεινὰ δηλονότι. Στέργω διπλᾶς ἀρωγάς. τουτέστι, τῇ διπλῇ ἀρωγῇ. ὃ λέγει τῇ πόλει, καὶ τοῖς πολίταις. νῦν δὲ δὴ τὸ στέργω, σημαίνει μὲν οἷον, προσίεμαι. τελευταῖον δὲ εἰς ἴσον τῷ προκαλοῦμαι. Ὦ ξεῖνε μὴ θαύμαζε πρὸς τὸ λιπαρές. τὸ ἀρέσκον. ἰδίως ἐσχημάτισε τὸν λόγον. μὴ πρὸς θαύμαζέ μου, τὸ λιπαρές. τὸ λίαν προσκεκαθηκὸς τῆς ψυχῆς τοῖς τέκνοις. τὸ δὲ ἐχόμενον οὐ καταλλήλως εἶπεν. οὐ γάρ φησιν ἀέλπτως φανέντων ἐμοὶ τῶν τέκνων μηκύνω τὸν λόγον, ἀλλὰ τέκνα φανέντα. εἶτα μηκύνω τὸν λόγον.

οἰδ. ὦ σκῆπτρα φωτός. αν. δυσμόρου τε δύσμορα.
οἰδ. ἔχω τὰ φίλτατ᾽. οὐδ᾽ ἔτ᾽ ἂν πανάθλιος
θανὼν ἂν εἴην, σφῷν παρεστώσαιν ἐμοί.
ἐρείσατ᾽ ὦ παῖ πλευρὸν ἀμφιδέξιον,
ἐμφύντε τῷ φύσαντι, κἀναπαύσατον
τοῦ πρόσθ᾽ ἐρήμου, τοῦδε δυστήνου πλάνου,
καί μοι τὰ πραχθέντ᾽ εἴπαθ᾽ ὡς βράχιστ᾽, ἐπεὶ
ταῖς τηλικαῖσδε, σμικρὸς ἐξαρκεῖ λόγος.
αν. ὅδ᾽ ἔσθ᾽ ὁ σώσας. τοῦδε χρὴ κλύειν πάτερ.
καὶ σοί τε τοὔργον τοὐμὸν ἔσται βραχύ.
οἰδ. ὦ ξεῖνε, μὴ θαύμαζε πρὸς τὸ λιπαρές.
τέκν᾽ εἰ φανέντ᾽ ἄελπτα, μηκύνω λόγον.
ἐπίσταμαι γὰρ τήνδε τὴν ἐς τάσδε μοι
τέρψιν παρ᾽ ἄλλου μηδενὸς πεφασμένην.
σὺ γάρ νιν ἐξέσωσας, οὐκ ἄλλος βροτῶν.
καὶ σοὶ θεοὶ πόροιεν ὡς ἐγὼ θέλω,
αὐτῷ τε, καὶ γῇ τῇδ᾽. ἐπεὶ τό γ᾽ εὐσεβὲς,
μόνοις παρ᾽ ὑμῖν εὗρον ἀνθρώπων ἐγὼ,
καὶ τοὐπιεικὲς, καὶ τὸ μὴ ψευδοστομεῖν.
εἰδὼς δ᾽ ἀμύνω τοῖσδε τοῖς λόγοις τάδε.
ἔχω γὰρ ἅχω διὰ σὲ, κοὐκ ἄλλον βροτῶν.
καί μοι χέρ᾽ ὦναξ δεξιὰν ὄρεξον, ὡς
ψαύσω, φιλήσω τ᾽ εἰ θέμις τὸ σὸν κάρα.
καίτοι τί φωνῶ. πῶς σ᾽ ἂν ἄθλιος γεγὼς,
θιγεῖν θελήσαιμ᾽ ἀνδρὸς, ᾧ τις οὐκ ἔνι
κηλὶς κακῶν ξύνοικος; οὐκ ἔγωγέ σε.
οὐδ᾽ οὖν ἐάσω. τοῖς γὰρ ἐμπείροις βροτῶν
μόνοις οἷόν τε συνταλαιπωρεῖν τάδε.
σὺ δ᾽ αὐτόθεν μοι χαῖρε. καὶ τὰ λοιπά μου
μέλου δικαίως, ὥσπερ ἐς τόδ᾽ ἡμέρας.
θη. οὔτ᾽ εἴ τι μῆκος τῶν λόγων ἔθου πλέον,
τέκνοισι τερφθεὶς τοῖσδε θαυμάσας ἔχω,
οὔτ᾽ εἰ πρὸ τοὐμοῦ προὔλαβες τὰ τῶνδ᾽ ἔπη.
βάρος γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ἐκ τούτων ἔχει.
οὐ γὰρ λόγοισι τὸν βίον σπουδάζομεν
λαμπρὸν ποιεῖσθαι μᾶλλον, ἢ τοῖς δρωμένοις.
δείκνυμι δ᾽. ὧν γὰρ ὤμοσ᾽, οὐκ ἐψευσάμην
οὐδέν σε πρέσβυ. τάσδε γὰρ πάρειμ᾽ ἄγων

*

Η, εἰ φανέντα ἄελπτα μηκύνω λόγον. ἀντὶ τοῦ, πρὸς τὸ κελεύσιμον εἰ μακρηγορῶ, ἴστω.

Μ ἔλου. ἐπιμελοῦ.

Θ θαυμάσας ἔχω. ἀντὶ τοῦ ἐθαύμασα ἀττικῶς.

ζώσας, ἀκραιφνεῖς τῶν κατηπειλημένων.
χὤπως μὲν ἁγὼν οὗτος ᾑρέθη, τί δεῖ μάταν
κομπεῖν, ἅ γ' εἴσῃ καὐτὸς ἐκ ταύταιν ξυνών;
λόγος δ' ὃς ἐμπέπτωκεν ἀρτίως ἐμοὶ
στείχοντι δεῦρο, συμβαλοῦ γνώμην. ἐπεὶ
σμικρὸς μὲν εἰπεῖν, ἄξιος δὲ θαυμάσαι.
,, Πρᾶγος δ' ἀτίζειν, οὐδὲν ἀνθρώπων χρεών.
ΟΙ. τί δ' ἔστι τέκνον Αἰγέως; δίδασκέ με,
ὡς μὴ εἰδότ' αὐτὸν μηδὲν, ὧν σὺ πυνθάνῃ.
ΘΗ. Φασίν τιν' ἡμῖν ἄνδρα, σοὶ μὲν ἔμπολιν
οὐκ ὄντα, συγγενῆ δέ, προσπεσόντα πως,
βωμῷ καθῆσθαι τῷ Ποσειδῶνος. παρ' ᾧ
θύων ἔκυρον ἡνίχ' ὡρμώμην ἐγώ.
ΟΙ. ποδαπόν; τί προσχρῄζοντα τῷ θακήματι;
ΘΗ. οὐκ οἶδα, πλὴν ἕν. σοῦ γὰρ ὡς λέγουσί μοι,
βραχύν τιν' αἰτεῖ μῦθον, οὐκ ὄγκου πλέον.
ΟΙ. ποῖόν τιν'; οὐ γὰρ ἥδ' ἕδρα σμικροῦ λόγου.
ΘΗ. σοὶ φασὶν αὐτὸν ἐς λόγους ἐλθεῖν, μολόντ' αἰτεῖν ἀπελθεῖν ἀσφαλῶς τῆς δεῦρ' ὁδοῦ.
ΟΙ. τίς δῆτ' ἂν εἴη τήνδ' ὁ προσθακῶν ἕδραν;
ΘΗ. ὅρα κατ' Ἄργος εἴ τις ὑμῖν ἐγγενὴς
ἔσθ', ὅς τις ἄν σου τοῦτο προσχρῄζοι τυχεῖν.
ΟΙ. ὦ φίλτατ', ἐπίσχες οὗπερ εἶ. ΘΗ. τί δ' ἔστι σοι;
ΟΙ. μή μου δεηθῇς. ΘΗ. πράγματος ποίου; λέγε.
ΟΙ. ἔξοιδ' ἀκούων τῶνδ', ὅς ἐσθ' ὁ προστάτης.
ΘΗ. καὶ τίς ποτ' ἐστὶν ὅν γ' ἐγὼ ψέξαιμί τι;
ΟΙ. παῖς οὑμὸς ὦναξ στυγνός. οὗ λόγων ἐγὼ
ἄλγιστ' ἂν ἀνδρῶν ἐξαναχοίμην κλύων.
ΘΗ. τί δ' οὐκ ἀκούειν ἔστι καὶ μὴ δρᾶν ἃ μὴ
χρῄζεις; τί σοι τοῦτ' ἐστὶ λυπηρὸν κλύειν;
ΟΙ. ἔχθιστον ὦναξ φθέγμα τοῦθ' ἥκει πατρί.
καὶ μή μ' ἀνάγκῃ προσβάλῃς τάδ' εἰκάθειν.
ΘΗ. ἀλλ' εἰ τὸ θάκημ' ἐξαναγκάζει, σκόπει,
μή σοι πρόνοι' ᾖ τοῦ θεοῦ φυλακτέα.
ΑΝ. πάτερ, πιθοῦ μοι, κεἰ νέα παραινέσω.
τὸν ἄνδρ' ἔασον τόνδε τῇ θ' αὑτοῦ φρενὶ
χάριν παρασχεῖν, τῷ θεῷ θ' ἃ βούλεται.

Πρᾶγος δ' ἀτίζειν, ἀνθρώπων δέ φησιν ὄντα, οὐ δεῖ πράγματα κακίζειν ἀεί.

Φασίν τιν' ἡμῖν ἄνδρα καθ' ὑπόθεσιν, ἱκετεύει ὁ Πολυνείκης πρὸς αὐτὸν παραγενόμενος. καὶ τὸν οἰδίπουν, κατά τι λόγιον ἐμπεσόν. ὅτι πρὸς οὓς ἂν γένοιτο ὁ οἰδίπους, κρατήσουσι τῆς βασιλείας. τοῦτο δὲ τὸν ἀγγέλλει ὁ Θησεύς.

Σοὶ μὲν ἔμπολιν. ἐν τῇ αὐτῇ πόλει οἰκοῦντα. Θύων ἔκυρον, ἀντὶ τοῦ ἐκύρουν. παρ' αὐτὸν τὸν ἐτύγχανον. Σοὶ φασὶν αὐτόν. τὸ ἑξῆς, σοὶ φασὶν αὐτὸν μολόντα, αἰτεῖν εἰς λόγους ἐλθεῖν.

Ὁ προστάτης. ὁ ἱκέτης ὁ προσεστηκὼς τῷ βωμῷ. Παῖς οὑμὸς ὦναξ. πρὸς τὸν Θησέα φησί.

Τοῦθ' ἥκει πατρί. παραγώγως ἀντὶ τοῦ ἥκειν.

Πάτερ πιθοῦ μοι. οὐχ ὡς οὐκ ἂν πειθομένου τοῦ Θησέως τοῦ οἰδίπου, οὕτως εἰσῆκται αὐτὴ καὶ ἡ ἐκ τῆς θυγατρὸς παρακλήσεως, ἀλλ' αὐξήσεως χάριν καὶ ταῦτα παρείληφε τὸ πρόσωπον ὁ Σοφοκλῆς. ἀμέλει γοῦν πρὸς τὸν Θησέα ἀποκρίνεται, ὡς ἐκείνῳ πεπεισμένῳ.

Λ μή σοι συμφέροντα. τὸ ἑξῆς, οὐ γὰρ ἃ μή σοι συμφέροντα λέξεται. πρὸς βίαν σε παρασπάσει γνώμης. θάρσει. τὸ δὲ λέξεται, ἀντὶ τοῦ λέξει. ὁ Πολυνείκης δηλονότι. Ἐξεπάδονται. καταπραΰνονται. Πατρῷα ἢ μητρῷα. τὰ περὶ τὴν πατρῷαν λέγοι ἄν. οὐ γὰρ τὰ ἐξ ἀρχῆς πραχθέντα ὀνειδίζει αὐτῷ, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἄγαν ὀργῆς ἀπέβη. τούτου γὰρ αὐτὸν ἀποτρέπειν βούλεται. Τίνειν. ἀμείβεσθαι.

Σ ὢν ἴσθ'. ἀντὶ τοῦ σῶον. Ὅστις τοῦ πλέονος μέρους. κατάδηλός ἐστιν ὁ χορός, ἐν ταυτῷ ἀναφωνῶν ἢ ἀλληγορῶν περὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων ἀπληστίας. ἢ ἔοικε τῷ Ἡσιόδῳ.
,, Νήπιοι οὐκ ἴσασιν ὅσῳ πλέ-
,, ον ἥμισυ παντός.
τείνει δὲ εἰς τὴν δυσποτμίαν Οἰδίπου. Ὁπότ' ἄν τις. ὅτε ἄν τις. Ἐς πλέον πέσῃ τοῦ θέλοντος. τοῦ μετρίου. τοῦ ἱκανοῦ. τοῦ προσήκοντος. ἀφανῆ τὰ τέρποντα γίνεται, καὶ πᾶσιν ἄδηλα. Ἄλλως. Ἐς πλέον πέσῃ. οὐ παύσονται τοῦ κόρου, πρὶν εἰς θάνατον ἔλθωσιν. Οὐδ' ἐπίκουρος. γράφεται κόρος. ταῦτα καθ' ἑαυτόν. φησὶ δὲ ὁ χορός, τῷ πλεονεκτεῖν ἐθέλοντι παρὰ τὸ καίριον καὶ τὸ μέτριον, ἄχορος ἤγουν οὗτος ἰσοτέλεστος. ὁμοίως ἀποθνήσκουσιν οἱ τοιοῦτοι. τὸ ἑξῆς δέ, ἰσοτέλεστος θάνατος. τὰ δὲ ἄλλα, διὰ μέσου. Βῆναι κεῖθεν ὅθεν περ ἥκει. πολὺ δεύτερον ὡς τάχιστα. τοῦτο δὲ τὸ ἑξῆς. οἷον, οὐδὲ ἔπεστιν αὐτοῖς κόρος ἰσοτέλε

ἣ νῷν ὕπεικε τὸν κασίγνητον μολεῖν.
οὐ γάρ σε, θάρσει, πρὸς βίαν παρασπάσει
γνώμης, ἃ μή σοι συμφέροντα λέξεται.
,, λόγων δ' ἀκοῦσαι, τίς βλάβη; τά τοι καλῶς
,, εὑρημέν' ἔργα, τῷ λόγῳ μηνύεται.
ἔφυσας αὐτόν. ὥστε μήτε δρῶντά σε
τὰ τῶν κακίστων δυσσεβέστατ', ὦ πάτερ,
θέμις σέ γ' εἶναι κεῖνον ἀντιδρᾶν κακῶς,
ἀλλ' αὐτόν. εἰσὶ χ' ἀτέροις γοναὶ κακαί,
καὶ θυμὸς ὀξύς. ἀλλὰ νουθετούμενοι
φίλων ἐπῳδαῖς, ἐξεπάδονται φύσιν.
σὺ δ' εἰς ἐκεῖνα μὴ τὰ νῦν ἀποσκόπει
πατρῷα καὶ μητρῷα πήμαθ', ἃ παθες.
κἂν κεῖνα λύσῃς, οἶδ' ἐγὼ γνώσῃ κακοῦ
θυμοῦ τελευτήν, ὡς κακὴ προσγίνεται.
ἔχεις γὰρ οὐ βαιὰ τἀνθυμήματα,
τῶν σῶν ἀδέρκτων ὀμμάτων τητώμενος.
,, ἀλλ' ἡμῖν εἶκε. λιπαρεῖν γὰρ οὐ καλὸν
,, δίκαια προσχρήζουσιν, οὐδ' αὐτὸν μὲν εὖ
,, πάσχειν. παθόντα δ' οὐκ ἐπίστασθαι τίνειν.
Οἰδ. τέκνον, βαρεῖαν ἡδονὴν νικᾶτέ με
λέγοντες. ἔστω δ' οὖν ὅπως ὑμῖν φίλον.
μόνον ξέν', εἴπερ κεῖνος ὧδ' ἐλεύσεται,
μηδεὶς κρατείτω τῆς ἐμῆς ψυχῆς ποτε.
Θη. ἅπαξ τὰ τοιαῦτ', οὐχὶ δὶς χρήζω κλύειν
ὦ πρέσβυ. κομπεῖν δ' οὐχὶ βούλομαι. σὺ δὲ
σῶν ἴσθ', ἐάν περ κἀμέ τις σώζῃ θεῶν.
Χο. ὅστις τοῦ πλέονος μέρους
χρήζει τοῦ μετρίου παρεὶς
ζώειν, σκαιοσύναν φυλάσσων,
ἐν ἐμοὶ κατάδηλος ἔσται.
ἐπεὶ πολλὰ μὲν αἱ μακραὶ
ἁμέραι κατέθεντο δὴ
λύπας ἐγγυτέρω. τὰ τέρποντα δ' οὐκ ἂν ἴδοις, ὁπότ' ἄν τις
ἐς πλέον πέσῃ
τοῦ θέλοντος, οὐδ' ἐπὶ κόρος
ἰσοτέλεστος

τῆς ἀρχῆς. τότε γὰρ ὁ τοιοῦτος κόρος λαμβάνει τέλος, ὅτε ἂν ὁ ἅδης ἐπέλθῃ. A λυρος. ἄχορος. ἐπεὶ ἐν θανάτῳ οὐχ ὑμνοῦσιν. ἢ μὲν θάνατος, οἱ τοιοῦτοι οὐχ ὑμνοῦνται. Μὴ φῦναι τὸν ἅπαντα. πάνυ ἄριστον ἀνθρώποις τὸ μὴ φῦναι. παρὰ τὸ λεγόμενον. ,, Ἀρχὴν μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον. Τὸ δ' ἐπεὶ φανῇ. τοῦτο δὲ ἐξῆς. ἐπεὶ δὲ φανῇ, τὸ βῆναι ἐκεῖθεν ὅθεν περ ἥκει, ὡς τάχιστα παρὰ πολὺ τῶν ἄλλων, δεύτερόν ἐστιν ἐκεῖνο, τὸ μὴ φῦναι καθόλου. Ὡς εὖτ' ἂν τὸ νέον παρῇ. ὡς ἡνίκ' ἂν νῦν παρόντος παρῇ, πάντας γάρ φησι κούφας ἀφροσύνας, οὐδὲν λογίζεται τῶν δεόντων. ἰδίως δὲ αὐτὸ ἐξήνεγκεν, ὥσπερ ἔλεγε, τῷ γὰρ νέῳ, ἀφροσύνη πάρεστι. Τίς πλάγχθη. τοῦτο ἰδίως ἐξήνεγκε. βούλεται δέ τι τὸ τοιοῦτον σημαίνειν, τίς ἂν πλαγχθείη τῶν πολλῶν μόχθων. Πολύμοχθος ἔξω. τίς ἔξω τῶν πολυμόχθων, ἐπλανήθη. Τίς οὐ καμάτων ἔνι; ταῦτα ὑπὸ σχηματικῶς εἴρηται κατὰ τοιαύτην ὑπόκρισιν, καθ' ἣν ἐμφαίνεται. πρότερον μὲν ὅταν εἴπῃ τίς πλάγχθη τῶν μόχθων τῶν πολλῶν, ὑπακουόμενον τὸ τοιοῦτον, οὐδείς. πάλιν δὲ ὅταν ἐξῆς ἐπιζεύξῃ, τίς οὐ καμάτων ἔνι, τὸ πᾶς. βούλεται γὰρ καὶ νῦν κατὰ τὸ ὅμοιον λέγειν, οὐδείς ἐστι κάματος, ὃς οὐκ ἔνεστιν. Αἱ δὲ νυχίαν ἀπὸ ῥιπᾶν. τὰ ἀπὸ τῶν ὀρῶν φησι, τῶν προσαγορευομένων ῥιπαίων. οὕτω δὲ καλοῦσι ῥίπαια ὄρη. λέγει δὲ αὐτὰ ἐννύχια, διὰ τὸ πρὸς τῇ δύσει κεῖσθαι. μέμνηται δὲ καὶ Ἀλκμὰν λέγων οὕτως. ,, Ῥίπας ὄρος ,, ἔνθεον ὕλας νυκτὸς μελαίνας στέρνον.

αἰδὼς ὅτε μοῖρ' ἀνυμέναιος,
ἄλυρος, ἄχορος ἀναπέφηνε
θάνατος ἐς τελευτάν,
μὴ φῦναι τὸν ἅπαντα νι-
κᾷ λόγον. τὸ δ' ἐπεὶ φανῇ,
βῆναι κεῖθεν, ὅθεν περ ἥκει
πολὺ δεύτερον ὡς τάχιστα.
ὡς εὖτ' ἂν τὸ νέον παρῇ
κούφας ἀφροσύνας φέρον,
τίς πλάγχθη πολύμοχθος ἔξω;
τίς οὐ καμάτων ἔνι;
φόνοι. στάσεις. ἔρις. μάχαι,
καὶ φθόνος. τό, τε κατάμεμπτον
ἐπιλέλογχε πύματον
ἀκρατὲς ἀπροσόμιλον,
γῆρας ἄφιλον. ἵνα πρόπαντα
κακὰ κακῶν ξυνοικεῖ.
ἐν ᾧ τλάμων ὅδ' οὐκ ἐγὼ μόνος
πάντοθεν βόρειος ὥς τις ἀκτὰ
κυματοπλὴξ χειμερία κλονεῖται.
ὣς καὶ τόνδε κατάκρας
δειναὶ κυματαγεῖς
ἆται κλονέουσιν ἀεὶ ξυνοῦσαι.
αἱ μὲν, ἀπ' ἀελίου
δυσμᾶν, αἱ δ' ἀνατέλ-
λοντος, αἱ δ' ἀνὰ μέσαν
ἀκτῖν'. αἱ δέ, νυχιᾶν ἀπὸ ῥιπᾶν.
ἀν. καὶ μὴν ὅδ' ἡμῖν ὡς ἔοικεν ὁ ξένος
ἀνδρῶν γε μοῦνος ὦ πάτερ, δι' ὄμματος
ἀστακτὶ λείβων δάκρυον ὧδ' ὁδοιπορεῖ.
οἰ. τίς οὗτος; ἀν. ὅνπερ καὶ πάλαι κατείχομεν
γνώμῃ, πάρεστι δεῦρο Πολυνείκης ὅδε.

Οἴμοι τί δράσω. παραφυλάττε πάλιν τὴν τέχνην τῆς ἑρμηνείας αὐτοῦ. ὅτι οὐκ εὐθέως ἦλθε τὴν ὑπόθεσιν αὐτῷ ἀπαντῆ, ἀλλὰ προκατασκευάζει τὰ ὅλα εἰς εὔνοιαν. Ἀδελφὰ δ' ὡς ἔοικε. κοινὰ δὲ τούτοις ὡς ἔοικε γίνεται.

Τῶν γὰρ ἡμαρτημένων ἄκη μέν. ἡ ἐπανάληψις, αὐτὶ τοῦ ἀνακαλέσασθαι αὐτὰ καὶ ἀναλῦσαι.

Τὸ δυσπρόσοιστον. τὸ δυσπροσπέλαστον.

πο. οἴμοι τί δράσω; πότερα τἀμαυτοῦ κακὰ
πρόσθεν δακρύσω παῖδες, ἢ τὰ τοῦδ' ὁρῶν
πατρὸς γέροντος, ὃν ξένης ἐπὶ χθονὸς
ξὺν σφῷν ἐφηύρηκ' ἐνθάδ' ἐκβεβλημένον
ἐσθῆτι σὺν τοιᾷδε, τῆς ὁ δυσφιλὴς
γέρων γέροντι συγκατῴκηκεν πίνος
πλευρὰν μαραίνων, κρατὶ δ' ὀμματοστερεῖ
κόμη δι' αὔρας ἀκτένιστος ᾄσσεται.
ἀδελφὰ δ' ὡς ἔοικε τούτοισιν φορεῖ,
τὰ τῆς ταλαίνης νηδύος θρεπτήρια.
ἁγὼ πανώλης, ὄψ' ἄγαν ἐκμανθάνω
καὶ μαρτυρῶ κάκιστος ἀνθρώπων τροφαῖς
ταῖς σαῖσιν ἥκειν, τἄλλα μὴ 'ξ ἄλλων πύθῃ.
ἀλλ' ἔστι γὰρ καὶ Ζηνὶ σύνθακος θρόνων
αἰδὼς ἐπ' ἔργοις πᾶσι, καὶ πρὸς σοὶ πάτερ
» παρασταθήτω. τῶν γὰρ ἡμαρτημένων,
» ἄκη μὲν ἔστι, προσφορὰ δ' οὐκ ἔστ' ἔτι.
τί σιγᾷς;
φώνησον ὦ πάτερ τι. μή μ' ἀποστραφῇς.
οὐδ' ἀνταμείβῃ μ' οὐδέν, ἀλλ' ἀτιμάσας
πέμψεις ἄναυδος, οὐδ' ἃ μηνίεις φράσας;
ὦ σπέρματ' ἀνδρὸς τοῦδ', ἐμαὶ δ' ὁμαίμονες
πειράσατ' ἀλλ' ὑμεῖς γε κινῆσαι πατρὸς
τὸ δυσπρόσοιστον κἀπροσήγορον στόμα,
ὡς μή τ' ἄτιμον τοῦ θεοῦ γε προστάτην
οὕτως μ' ἀφῇ μηδὲν ἀντειπὼν ἔπος.
αν. λέγ' ὦ ταλαίπωρ' αὐτὸς, ὧν χρείᾳ πάρει.
» τὰ πολλὰ γάρ τοι ῥήματ', ἢ τέρψαντά τι,
» ἢ δυσχεράναντ', ἢ κατοικτίσαντά πως,
» παρέσχε φωνὴν τοῖς ἀφώνοις τινά.
πο. ἀλλ' ἐξερῶ. καλῶς γὰρ ἐξηγῇ σύ μοι,
πρῶτον μὲν αὐτὸν τὸν θεὸν ποιούμενος
ἀρωγόν, ἔνθεν μ' ὧδ' ἀνέστησεν μολεῖν
ὁ τῆσδε γῆς κοίρανος, * διδοὺς ἐμοὶ
λέξαι τ' ἀκοῦσαί τ' ἀσφαλεῖ ξὺν ἐξόδῳ.
καὶ ταῦτ' ἀφ' ὑμῶν ὦ ξένοι βουλήσομαι,
καὶ ταῖνδ' ἀδελφαῖν, καὶ πατρὸς κυρεῖν ἐμοί.

ἃ δ' ἦλθον, ἤδη σοι θέλω λέξαι πάτερ.
γῆς ἐκ πατρῴας ἐξελήλαμαι φυγάς,
τοῖς σοῖς πανάρχοις οὕνεκ' ἐνθακεῖν θρόνοις
γονῇ πεφυκὼς ἠξίουν γεραιτέρᾳ.
ἀνθ' ὧν μ' Ἐτεοκλῆς ὢν φύσει νεώτερος,
γῆς ἐξέωσεν, οὔτε νικήσας λόγῳ,
οὔτ' εἰς ἔλεγχον χειρὸς, οὔτ' ἔργου μολών.
πόλιν δὲ πείσας, ὧν ἐγὼ μάλιστα μὲν
τὴν σὴν Ἐρινὺν αἰτίαν εἶναι λέγω.
ἔπειτα κἀπὸ μάντεων ταύτῃ κλύω.
ἐπεὶ γὰρ ἦλθον Ἄργος ἐς τὸ Δωρικὸν
λαβὼν Ἄδραστον πενθερὸν, ξυνωμότας
ἔστησ' ἐμαυτῷ γῆς, ὅσοι τῆς Ἀπίας
πρῶτοι καλοῦνται, καὶ τετίμηνται δορί.
ὅπως τὸν ἑπτάλογχον εἰς Θήβας στόλον
ξὺν τοῖσδ' ἀγείρας, ἢ θάνοιμι πανδίκως,
ἢ τοὺς τάδ' ἐκπράξαντας ἐκβάλοιμι γῆς.
εἶεν. τί δῆτα νῦν ἀφιγμένος κυρῶ,
σοὶ προστροπαίους ὦ πάτερ λιτὰς ἔχων,
αὐτός γ' ἐμαυτοῦ ξυμμάχων τε τῶν ἐμῶν,
οἳ νῦν ξὺν ἑπτὰ τάξεσι, ξὺν ἑπτά τε
λόγχαις, τὸ Θήβης πεδίον ἀμφεστᾶσι πᾶν;
οἷος Δορύσσους Ἀμφιάρεως, τὰ πρῶτα μὲν
δορὶ κρατύνων, πρῶτα δ' οἰωνῶν ὁδοῖς.
ὁ δεύτερος δ' Αἰτωλὸς Οἰνέως τόκος
Τυδεύς. τρίτος δ' Ἐτέοκλος Ἀργεῖος γεγώς.
τέταρτον Ἱππομέδοντ' ἀπέστειλεν πατὴρ
Ταλαός. ὁ πέμπτος δ' εὔχεται κατασκαφῇ
Καπανεὺς τὸ Θήβης ἄστυ δῃώσειν τάχα.
ἕκτος δὲ Παρθενοπαῖος Ἀρκὰς ὄρνυται,
ἐπώνυμος τῆς πρόσθεν ἀδμήτης χρόνῳ
μητρὸς λοχευθεὶς πιστὸς Ἀταλάντης γόνος.
ἐγὼ δὲ σὸς, κεἰ μὴ σὸς, ἀλλὰ τοῦ κακοῦ
πότμου φυτευθεὶς, σός γέ τοι καλούμενος,
ἄγω τὸν Ἄργους ἄφοβον ἐς Θήβας στρατόν.
οἵ σ' ἀντὶ παίδων τῶνδε καὶ ψυχῆς πάτερ,
ἱκετεύομεν ξύμπαντες ἐξαιτούμενοι,
μῆνιν βαρεῖαν εἰκαθεῖν, ὁρμωμένῳ

Ἃ δ' ἦλθον ἤδη. λείπει ἡ διά. ἵν' ᾖ, δι' ἃ ἦλθον.

Σὺν ἑπτά τε λόγχαις. ἕκαστον σύστημα ἑνικῶς ὀνομάζει λόγχην. ὡς εἴ τις εἴποι χιλίων ἵππων εἶναι τὴν ἵππον.

Ἕκτος δὲ Παρθενοπαῖος. ἔνιοι, οὐ τὸν Ἀταλάντης Παρθενοπαῖόν φασι στρατεῦσαι, ἀλλὰ τὸν Ταλαοῦ. ὃν ἔνιοι δὴ τὸν καὶ Ταλαὸν προσαγορεύουσι. καθάπερ Ἀρίσταρχος ὁ Τεγεάτης καὶ Φιλοκλῆς ἱστοροῦσιν, συγγραφέων δὲ, Ἑκαταῖος ὁ Μιλήσιος. Ἐπώνυμος τῆς πρόσθεν. παρὰ τὸ παρθένος οὕτω κληθείς.

Τῷ δ' ἀνδρί. δεικτικῶς. καὶ ἔστι πυκνὸς ἐν τῷ τοιούτῳ σοφοκλῆς.

Πρὸς νῦν σε κρηνῶν. παθητικόν ἐστι, τὸ πρὸς πατρῴων κρηνῶν ὁρκοῦν. ὥσπερ εἰ ἔφη, πρὸς τῶν ἐκθρεψάντων σε ὑδάτων.

Τὸν ἄνδρα τοῦ πέμψαντος. ἤρξατο πάλιν ὁ χορὸς χρηστόν τι συμβουλεύειν. Θησεὺς, δικαιῶν. δίκαιον κρίνας.

Ὅς γ' ὦ κάκιστε. δαιμονίως τῇ ἀποστροφῇ χρῆται ἀπὸ τοῦ χοροῦ πρὸς τὸν πολυνείκην ὁ οἰδίπους. παραφύλαξον δὲ, πῶς οἱ αὐτοὶ τῶν λόγων γίνονται τῶν μὲν θηλειῶν ἐγκώμιον, τούτου δὲ, κατηγόρημα. Τοιάσδ' ἀράς. τὰς ἀπαξάπαντες οἱ πρὸ ἡμῶν παραλελοίπασιν. ἔχει δὲ τὰ ἀπὸ τῆς ἱστορίας οὕτως. οἱ περὶ ἐτεοκλέα καὶ πολυνείκην δι' ἔθους ἔχοντες τῷ πατρὶ οἰδίποδι πέμπειν ἐξ ἑκάστου ἱερείου μοῖραν τὸν ὦμον, ἐκλαθόμενοί ποτε εἴτε κατὰ ῥᾳστώνην, εἴτε ἐξ ὁτουοῦν, ἰσχίον αὐτῷ ἔπεμψαν· ὁ δὲ μικροψύχως καὶ τελέως ἀγεν

τοῦδ' ἀνδρὶ τύμβου πρὸς κασιγνήτου τίσιν.
ὅς μ' ἐξέωσεν, κἀπεσύλησεν πάτρας.
εἰ γάρ τι πιστόν ἐστιν ἐκ χρηστηρίων,
οἷς ἂν σὺ προσθῇ, τοῖσδ' ἔφασκ' εἶναι κράτος,
πρός νύν σε κρηνῶν, πρὸς θεῶν ὁμογνίων,
αἰτῶ πιθέσθαι, καὶ παρεικαθεῖν. ἐπεὶ
πτωχοὶ μὲν ἡμεῖς, καὶ ξένοι. ξένος δὲ σύ.
ἄλλους δὲ θωπεύοντες, οἰκοῦμεν, σύ τε
κἀγὼ, τὸν αὐτὸν δαίμον' ἐξειληφότες,
ὁ δ' ἐν δόμοις τύραννος, ὢ τάλας ἐγὼ,
κοινῇ καθ' ἡμῶν ἐγγελῶν ἁβρύνεται.
ὃν εἰ σὺ τῇ 'μῇ ξυμπαραστήσῃ φρενὶ,
βραχεῖ σὺν ὄγκῳ καὶ πόνῳ διασκεδῶ.
ὥστ' ἐν δόμοισι τοῖσι σοῖς στήσω σ' ἄγων.
στήσω δ' ἐμαυτὸν, κεῖνον ἐκβαλὼν βίᾳ.
Καὶ ταῦτα, σοῦ μὲν ξυνθέλοντος ἔστι μοι
κομπεῖν. ἄνευ σοῦ δ' οὐδὲ σωθῆναι σθένω.
Χο. τὸν ἄνδρα, τοῦ πέμψαντος οὕνεκ' οἰδίπους
εἰπὼν ὁποῖα ξύμφορ', ἔκπεμψαι πάλιν.
Οἰ. ἀλλ' εἰ μὲν ἄνδρες τῆσδε δημοῦχος χθονὸς
μὴ 'τύγχαν' αὐτὸν δεῦρο προσπέμψας ἐμοὶ
Θησεὺς, δικαιῶν ὥστ' ἐμοῦ κλύειν λόγους,
οὔ τἄν ποτ' ὀμφῆς τῆς ἐμῆς ἐπῄσθετο.
νῦν δ' ἀξιωθεὶς, εἶσι, κἀκούσας γ' ἐμοῦ
τοιαῦθ', ἃ τὸν τοῦδ' οὔποτ' εὐφρανεῖ βίον.
ὅς γ' ὦ κάκιστε σκῆπτρα καὶ θρόνους ἔχων,
ἃ νῦν ὁ σὸς ξύναιμος ἐν θήβαις ἔχει,
τὸν αὐτὸς αὑτοῦ πατέρα τόνδ' ἀπήλασας,
κἄθηκας ἄπολιν, καὶ στολὰς ταύτας φορεῖν,
ἃς νῦν δακρύεις εἰσορῶν, ὅτ' ἐν πόνῳ
ταὐτῷ βεβηκὼς τυγχάνεις κακῶν ἐμοί.
οὐ κλαυστὰ δ' ἐστὶν, ἀλλ' ἐμοὶ μὲν οἰστέα
τάδ', ὥσπερ ἂν ζῶ, σοῦ φονέως μεμνημένος.
σὺ γάρ με μόχθῳ τῷδ' ἔθηκας ἔντροφον.
σύ μ' ἐξέωσας. ἐκ σέθεν δ' ἀλώμενος,
ἄλλους ἐπαιτῶ τὸν καθ' ἡμέραν βίον.
εἰ δ' ἐξέφυσα τάσδε, μὴ 'μαυτῷ τροφοὺς
τὰς παῖδας. ἦτ' ἂν οὐκ ἂν ἦν τὸ σὸν μέρος.

νῦν δ' αἵδ' ἔμ' ἐκσῴζουσιν, αἵδ' ἐμαὶ τροφοί,
αἵδ' ἄνδρες, οὐ γυναῖκες εἰς τὸ ξυμπονεῖν.
ὑμεῖς δ' ἀπ' ἄλλου κοὐκ ἐμοῦ πεφύκατον.
τοιγάρ σ' ὁ δαίμων εἰσορᾷ μὲν οὔ τί πω
ὡς αὐτίκ' εἴπερ οἵδε κινοῦνται λόχοι
πρὸς ἄστυ Θήβης. οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως πόλιν
κείνην ἐρεῖ τις, ἀλλὰ πρόσθεν αἵματι
πεσῇ μιανθεὶς χὠ ξύναιμος ἐξ ἴσου.
τοιάσδ' ἀρὰς σφῷν πρόσθε τ' ἐξανῆκ' ἐγὼ,
νῦν τ' ἀνακαλοῦμαι ξυμμάχους ἐλθεῖν ἐμοί,
ἵν' ἀξιῶτον τοὺς φυτεύσαντας σέβειν,
καὶ μὴ 'ξατιμάζητον, εἰ τυφλοῦ πατρὸς
τοιώδ' ἔφυτον. αἵδε γὰρ τάδ' οὐκ ἔδρων.
τοιγὰρ τὸ σὸν θάκημα καὶ τοὺς σοὺς θρόνους
κρατοῦσιν, εἴπερ ἐστὶν ἡ παλαίφατος
δίκη ξύνεδρος Ζηνὸς, ἀρχαίοις νόμοις.
σὺ δ' ἔρρ' ἀπόπτυστός τε, κἀπάτωρ ἐμοῦ
κακῶν κάκιστε, τάσδε συλλαβὼν ἀράς,
ἅς σοι καλοῦμαι, μήτε γῆς ἐμφυλίου
δορὶ κρατῆσαι, μήτε νοστῆσαί ποτε
τὸ κοῖλον Ἄργος, ἀλλὰ συγγενεῖ χερὶ
θανεῖν, κτανεῖν θ' ὑφ' οὗπερ ἐξελήλασαι.
τοιαῦτ' ἀρῶμαι, καὶ καλῶ τὸ ταρτάρου
στυγνὸν πατρῷον ἔρεβος, ὥς σ' ἀποικίσῃ.
καλῶ δὲ τάσδε δαίμονας, καλῶ δ' Ἄρη
τὸν σφῷν τὸ δεινὸν μῖσος ἐμβεβληκότα.
καὶ ταῦτ' ἀκούσας, στεῖχε, κἀξάγγελλ' ἰὼν
καὶ πᾶσι Καδμείοισι, τοῖς σαυτοῦ θ' ἅμα
πιστοῖσι συμμάχοισιν, οὕνεκ' Οἰδίπους
τοιαῦτ' ἔνειμε παισὶ τοῖς αὑτοῦ γέρα.

Χο. Πολύνεικες, οὔτε ταῖς παρελθούσαις ὁδοῖς
ξυνήδομαί σοι, νῦν τ' ἴθ' ὡς τάχος πάλιν.

Πο. οἴμοι κελεύθου, τῆς τ' ἐμῆς δυσπραξίας.
οἴμοι δ' ἑταίρων. οἷον ἄρ' ὁδοῦ τέλος
Ἄργους ἀφωρμήθημεν. ὦ τάλας ἐγώ,
τοιοῦτον, οἷον οὐδὲ φωνῆσαί τινα
ἔξεσθ' ἑταίρων, οὐδ' ἀποστρέψαι πάλιν.

νῶς, ὅμως τοῦν ἀρὰς ἔθηκε κατ' αὐτῶν, δόξας καταφρονεῖσθαι. ταῦτα ὁ τὴν μικρὰν Θηβαΐδα ποιήσας,
,, ἱστορεῖ οὕτως. Ἰσχίον ὡς ἐνόησε χα-
,, μαὶ βάλεν εἶπέ τε μῦθον. ὤ μοι
,, ἐγὼ παῖδες μὲν ὀνειδείοντες ἔπεμ-
,, ψαν. Εὖκτο δὲ βασιλεῖ καὶ ἄλ-
,, λοις ἀθανάτοισι, χερσὶν ὑπ' ἀλ-
,, λήλων καταβήμεναι ἄϊδος εἴ-
σω. τὰ δὲ παραπλήσια τῷ ἐποποιῷ, καὶ αἰσχύλος ἐν τοῖς ἑπτὰ ἐπὶ θήβαις. ἢ ἔοικε τὸ τῆς ἱστορίας ἥκειν ἐκ τοῦ πολλούς. ὥς καὶ παρά τινι ἐκτεθῆναι αὐτὰ πρὸς τὸ γε-
,, λοιότερον δὲ τούτων. λεῖ δ' ὁ-
,, ρῶντά γ' ὀξὺ εἰ καὶ τυφλὸς ἦν. θυ-
,, σίας γὰρ ἀπαρχὰς γέρας ἐπέμπον
,, μὲν πατρί. ἐξαιρετὸν ὦμον, ἔκκει-
,, τον γέρας. τὸ δή γε συγκόψαν-
,, τες οὐ μεμνημένοι, λῆσιν δοκοῦν-
,, τες ἀντὶ τοῦ κεκομμένου, ἔπεμψαν
,, μὲν βόειον. ὁ δὲ λαβὼν χερί, ἔγνω.
,, ἐπαφήσας εἶπέ τ' ἐκθύμου τά-
,, δε. τίς μοι τὸ δ' ἀντόμοιον μι-
,, σητὸν κρέας. πέμπων γέλωσιν ἢ
,, μετριοῦνται κόροι. θύοντες ὕβρει,
,, τυφλὸς οὔτοι γνώσεται οὕτω λέ-
,, γοντες ὦ θεοὶ μαρτύρομαι. ἐγὼ τά-
,, δ' ὑμᾶς καὶ κατεύχομαι κακά.
,, αὐτοῖσιν αὐτοὺς τῶν δὶς τόσα
,, χέειν. χαλκῷ δὲ μαρμαίροντες
,, ἀλλήλων χρόα, σφάξοιεν ἀμφὶ
,, κτήμασι βασιλικοῖς. καὶ Μέναν-
,, δρος ἐν ναυκλήροις. ὅ, τε Πολυνεί-
,, κης πῶς ἀπώλετ' οὐχ ὁρᾷς.

Οἴμοι κελεύθου. καὶ αὕτη δευτέρα ἐστὶν ὥσπερ δέησις, καὶ παθητικωτάτη. ἐν τῷ ἀπολοφύρεσθαι αὐτὸν τεχναζομένη πάνυ πιθανῶς.

Χρῄζει γάρ. ἐν ἴσῳ τοῦ χρησμῳδεῖ. ἀπὸ τοῦ ἐφ' ἑαυτοῦ φησι καὶ τοῦ ἀδελφοῦ. ἡμῖν δὲ, οὐ συμβατέα. οὐδὲ συγχωρητέα. Οἴμοι τάλαινα. τίς δέ. τὸ ἑξῆς, τίς δὲ τολμήσει ἕπεσθαι, κλύων τὰ τοῦδε τἀνδρός. Οὐδ' ἀγγελοῦμεν. καὶ ἐν ταῖς τέχναις ἐστὶ τοῦτο, ὅτι οὐ πάντα δεῖ ἀληθεύεσθαι, ἐὰν μὴ χρήσιμα ᾖ. ἀλλὰ δίκαιον, ψεύδεσθαι. Μέθεσθε δ' ἤδη. καὶ ἐκ τούτου δῆλον, ὅτι ἐν τῇ παρακλήσει ἅμα τοῖς λόγοις λέγουσα τούτοις, εἶχε τὸ αὐτοῦ ἡ ἀδελφή. Καὶ τῇδε φῦναι. καὶ τοιᾷδε τύχῃ, καὶ ἐναντία. Νέα τάδε νεόθεν. νεωστί. εἰ καὶ ὅτι μάλιστα ξενικά ἐστι τὰ πρόσωπα, καὶ τὰ κατέχοντα τούτοις κακά, ὅμως ἐπαλγεῖ. καὶ εὐλαβεῖται μὴ ἐκ τῆς ὁμιλίας τῆς σὺν αὐτοῖς, ἀπολαύσωσίν τινος κακοῦ καὶ αὐτοί. ἐν τοιούτῳ τῷ ἤθει καὶ ὁ λόγος αὐτοῖς διάκειται. τοιαῦτα πάρεστιν ἡμῖν φησιν ἄτοπα παρὰ τοῦ ξένου ἀπολαῦσαι, ἐκτὸς εἰ μὴ μοῖρά τις καταλαμβάνει ἡμᾶς. τὸ κατὰ μοῖραν ἀπολαύομεν, ὧν ἀπολαύσομεν

ἀλλ' οὔ τ' ἄναυδον τῇδε συγκύρσαι τύχῃ.
ὦ τοῦδ' ὅμαιμοι παῖδες, ἀλλ' ὑμεῖς ἐπεὶ
τὰ σκληρὰ πατρὸς κλύετε τοῦδ' ἀρωμένου
μή τοί με πρὸς θεῶν σφῷν γ' ἂν αἱ τοῦδ' ἀραὶ
πατρὸς τελῶνται, καί τις ὑμῖν ἐς δόμους
νόστος γένηται, μή μ' ἀτιμάσητέ γε,
ἀλλ' ἐν τάφοισι θέσθε, κἀν κτερίσμασι.
καὶ σφῷν ὁ νῦν ἔπαινος, ὃν κομίζετον
τοῦδ' ἀνδρὸς οἷς πονεῖτον, οὐκ ἐλάσσονα
ἔτ' ἄλλον οἴσει τῆς ἐμῆς ὑπουργίας.
αν Πολύνεικες, ἱκετεύω σε πεισθῆναί τί μοι.
πο ὦ φιλτάτη, τὸ ποῖον Ἀντιγόνη; λέγε.
αν στρέψαι στράτευμ' ἐς Ἄργος ὡς τάχιστά γε,
καὶ μὴ σέ γ' αὐτὸν καὶ πόλιν διεργάσῃ.
πο ἀλλ' οὐχ οἷόν τε. πῶς γὰρ αὖθις αὖ πάλιν
στράτευμ' ἄξοιμι ταυτὸν εἰσάπαξ τρέσας;
αν τί δ' αὖθις ὦ παῖ δεῖ σε θυμοῦσθαι; τί σοι
πάτραν κατασκάψαντι κέρδος ἔρχεται;
πο αἰσχρὸν τὸ φεύγειν, καὶ τὸ πρεσβεύοντ' ἐμὲ
οὕτω γελᾶσθαι τοῦ κασιγνήτου πάρα.
αν ὁρᾷς τὰ τοῦδ' οὖν ὡς ἐς ὀρθὸν ἐκφέρει (θροεῖ;
μαντεύμαθ', ὃς σφῷν θάνατον ἐξ ἀμφοῖν
πο χρῄζει γάρ. ἡμῖν δ' οὐχὶ συγχωρητέα.
αν οἴμοι τάλαινα. τίς δὲ τολμήσει κλύων
τὰ τοῦδ' ἕπεσθαι τἀνδρὸς οἷ' ἐθέσπισεν;
πο οὐδ' ἀγγελοῦμεν φλαῦρ'. ἐπεὶ στρατηλάτου
,, χρηστοῦ τὰ κρείσσω, μηδὲ τἀνδεᾶ λέγειν.
αν οὕτως ἄρ' ὦ παῖ ταῦτά σοι δεδογμένα;
πο καὶ μή μ' ἐπίσχῃς γ'. ἀλλ' ἐμοὶ μὲν ἥδ' ὁδὸς
ἔσται μέλουσα, δύσποτμός τε καὶ κακὴ
πρὸς τοῦδε πατρὸς, τῶν τε τοῦδ' ἐρινύων.
σφῷν δ' εὐοδοίη Ζεὺς, τάδ' εἰ τελεῖτέ μοι
θανόντ'. ἐπεὶ οὔ μοι ζῶντί γ' αὖθις ἕξετον.
μέθεσθε δ' ἤδη, χαίρετόν τ'. οὐ γάρ μ' ἔτι
βλέποντ' ἐσόψεσθ' αὖθις. αν ὦ τάλαιν' ἐγώ.
πο μή τοί μ' ὀδύρου. αν καὶ τίς ἄν σ' ὁρμώμενον
εἰς προῦπτον ἅδην οὐ κατασένοι κάσι;
πο εἰ χρή, θανοῦμαι. αν μὴ σύ γ', ἀλλ' ἐμοὶ πιθοῦ.

Αν. μὴ πεῖσ' ἃ μὴ δεῖ. Αν. δυστάλαινά τἄρ' ἐγώ,
εἴ σου στερηθῶ. Πο. ταῦτα δ' ἐν τῷ δαίμονι
καὶ τῇδε φῦναι, χἀτέρᾳ. σφῷν δ' οὖν ἐγὼ
θεοῖς ἀρῶμαι μή ποτ' ἀντῆσαι κακῶν.
ἀνάξιαι γὰρ πᾶσίν ἐστε δυστυχεῖν.
Χο. νέα τάδε νεόθεν ἦλθέ μοι,
βαρύποτμα κακὰ
παρ' ἀλαοῦ ξένου,
εἴ τι μοῖρα μὴ κιχάνει.
μάτην γὰρ οὐδὲν ἀξίωμα δαιμόνων
ἔχω φάσαι.
ὁρᾷ, ὁρᾷ ταῦτ' ἀεὶ
χρόνος ἐπεὶ μὲν ἕτερα
τάδε πήματ' αὖθις αὔξων ἄνω.
ἔκτυπεν αἰθὴρ ὦ Ζεῦ.
Οἰδ. ὦ τέκνα, τέκνα, πῶς ἄν εἴ τις ἔντοπος
τὸν πάντ' ἄριστον δεῦρο Θησέα πόροι;
Αν. πάτερ, τί δ' ἐστὶ τἀξίωμ', ἐφ' ᾧ καλεῖς;
Οἰδ. Διὸς πτερωτὸς ἥδε μ' αὐτίκ' ἄξεται
βροντὴ πρὸς ἅδην. ἀλλὰ πέμψαθ' ὡς τάχος.
Χο. ἴδε μάλα μέγας ἐρείπεται
κτύπος ἄφατος ὅδε
διόβολος, ἐς δ' ἄκραν
δεῖμ' ὑπῆλθε κρατὸς φόβαν.
ἔπτηξα, θυμόν. οὐρανία, γὰρ ἀστραπὴ
φλέγει πάλιν.
τί μὰν ἀφήσει τέλος.
δέδοικα τόδ'. οὐ γὰρ ἅλιον
ἀφορμᾷ ποτ'. οὐκ ἄνευ ξυμφορᾶς.
ὦ μέγας αἰθήρ. ὦ Ζεῦ.
Οἰδ. ὦ παῖδες, ἥκει τῷδ' ἐπ' ἀνδρὶ θέσφατος
βίου τελευτή, κοὐκέτ' ἔστ' ἀποστροφή.
Χο. πῶς οἶσθα; τῷ, δὲ τοῦτο συμβαλὼν ἔχεις;
Οἰδ. καλῶς κάτοιδ'. ἀλλ' ὡς τάχιστά μοι μολὼν,
ἄνακτα χώρας τῆσδε, τίς πορευσάτω.
Χο. ἔα. ἔα.
ἰδοὺ μάλ' αὖθις ἀμφίσταται
διαπρύσιος ὄρβος.

Εἴ τι μοῖρα. εἰ μὴ κατὰ μοῖραν ταῦτα πάσχω, εἴπερ μὴ ἂν ἐκ τοῦ πολυνείκους νέα μοι κακὰ ἐληλυθέναι. Μάτην γὰρ οὐδὲν ἀξίωμα. ὁ λόγος, οὐδὲν ἐστὶ μάτην ὑπὸ Θησέως ἀξιωθὲν πραχθῆναι, ἀλλ' ὃ ἂν γίνηται ὑπὸ Θησέως τοῦτο καλῶς γίνεται. ἡ δὲ ἑξῆς. μάτην γὰρ οὐδὲν ἀξίωμα δαιμόνων ἔχω φάσαι. ἐπειδὴ ὁρᾷ ταῦθ' ὁ ἀεὶ χρόνος. ἕτερα μὲν αὔξων ἄνω. τὰ δὲ παρ' ἦμαρ αὖθις. ὅ ἐστιν, εἰς τοὔμπαλιν τρέπων τὰ ἤδη αὐξηθέντα. οἷον, πάντα ἔχει ὑφ' ἑαυτῷ ὁ χρόνος. τὰ μὲν ὁρᾷ. τὰ δὲ, καὶ αὐτὸς ὁρᾶται. τὰ γὰρ πραττόμενα τῷ χρόνῳ φαίνεται. φυτέσιν ἐν τῷ χρόνῳ πολλαὶ μεταβολαὶ καὶ ὁρᾶται ὁ χρόνος πολλὰ μὲν αὔξων παρ' ἦμαρ πολλὰ δὲ εἰς τοὔμπαλιν τρέπων. Ἔκτυπεν αἰθήρ. τὸ συνεκτικώτατον τοῦ δράματος ἐν τούτῳ. καθάπερ προεῖπεν ὁ Οἰδίπους.
„ σημεῖα δ' ἥξειν τῶνδέ μοι
„ παρηγγύα. ἢ σεισμὸν, ἢ βροντήν τι
„ ν', ἢ Διὸς σέλας. μεταξὺ οὖν τοῦ χοροῦ λόγων, γίνεται τοῦτο. ἐφ' ᾧ ὁ χορὸς ἀναβοᾷ. ὅπερ ἦν σύμβολον τοῦ τὸν Οἰδίποδα τεθνήξεσθαι, ὅπερ γνωρίσας ὁ Οἰδίπους, ἀξιοῖ τὸν Θησέα ἐν τάχει παραγενέσθαι. Τἀξίωμα. τὸ βούλημα. Διόβολος ἐς δ' ἄκραν. ἄκραν φόβαν κρατός οὕτως ἀποδώσεις. Οὐρανία γὰρ ἀστραπή. ἀντὶ τοῦ ταχεῖα. Τί μὰν ἀφήσει. τὸ τό φησιν, οὐ μάτην γίνεται τὸ κατὰ τὴν διοσημείαν, ἀλλ' ἐπί τινι μεγάλῃ συμφορᾷ. νῦν δὲ συμφορὰν φησι, τὸ μέσον ὄνομα τοῦ συν

τύχιας. οἷον, ἐπεί τινι γίνεται ἡ
δυσημερία. Δαῖον. μάταιον. Ἀ-
φορμᾷ. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀφορμᾷ.
Τ ῷ δ᾽ ἐπ᾽ ἀνδρί. ἐπ᾽ ἐμοὶ δηλονότι.
Θ έσφατος βίου τελευτή. ἡ θεσπι-
σθεῖσα τελευτή. Ἀποστροφή. ἀπο-
φυγή. Τῷ δὲ συμβαλών. τίνι τεκ-
μηρίῳ νοήσας στοχασάμενος. Ἀμ-
φίσταται. περιΐσταται ἡμῖν μέγας
ψόφος. Ἵλαος ὦ δαῖμον. λείπει
τὸ ἔσο. Εὐσεβέστατα ὁ χορὸς εὔχε-
ται πρὸς τὸν θεόν, εἰ ἐπί τινι χα-
λεπῷ ταῦτα πράττει, ἵλεων
αὐτὸν γενέσθαι. ὅρα δὲ ὅτι ἡ συμ-
φορὰ ἐπὶ τῆς μέσης ἐννοίας κεῖται.
Μ ατέρι. τῇ ἀττικῇ. Ἀφεγγές.
χαλεπόν. Ἐναισίου δὲ συντύχοι-
μι. μὴ δὲ πονηρῷ τινι συντύχω.
Α κερδῆ χάριν. ἢ φαῦλον τὸ κέρ-
δος. Μετάσχοιμί πως. ἀντὶ τοῦ
σχοίην. Ἆρ᾽ ἐγγὺς ἁνήρ. ὁ Θησεύς.
Τ ί δ᾽ ἂν θέλοις τὸ πιστόν. τί τὸ πι-
στὸν θέλεις ἐμβαλεῖν τῇ φρενὶ ἐ-
κείνου. τῇ τοῦ Θησέως δηλονότι. ἀν-
τὶ τοῦ τί βούλει πιθανὸν ἀνακοινώ-
σασθαι τῷ Θησεῖ. Δοῦναί σφιν. αὐ-
τὶ τοῦ αὐτῷ. κατὰ τιμὴν δὲ πλη-
θυντικῶς. ἃ πάροιθ᾽ ὑπεσχόμην.
Α λλως. Δοῦναί σφιν. Ἡ σφὶν, ἀντὶ
τοῦ οἱ, ἀντωνυμίας κεῖται. ἔνδοθεν
τελεσφόρον δοῦναί οἱ χάριν. Ἰὼ
παῖ. θαυμαστῶς ὁ χορὸς βοᾷ, ἐ-
πάγοντος τὸ πρᾶγμα. Ἐπὶ γύα-
λον. ἢ ἐπὶ πρὸς τὸ ἄκραν. ἵν᾽ ᾖ, ἐπ᾽
ἄκραν πέτραν. Ποσειδωνίῳ. τῷ
Ποσειδῶνι. διὸ κεῖται τὸ χ. Ἄλλως.
Π οσειδωνίῳ. ἀντὶ τοῦ Ποσειδῶνος
τοῦ ἐναλίου θεοῦ. ὁ δὲ ἑτέρως ἔχει

ἵλαος ὦ δαῖμον, ἵλαος, εἴ τι γᾷ
ματέρι τυγχάνεις ἀφεγγὲς φέρων.
ἐναισίου δὲ συντύχοιμι.
μηδ᾽ ἄλαστον ἄνδρ᾽ ἰδὼν,
ἀκερδῆ χάριν μετάσχοιμί πως.
Ζεῦ ἄνα, σοὶ φωνῶ.
οἰδ. ἆρ᾽ ἐγγὺς ἁνήρ; ἆρ᾽ ἔτ᾽ ἐμψύχου τέκνα
κιχήσεταί μου, καὶ κατορθοῦντος φρένα;
χο. τί δ᾽ ἂν θέλοις τὸ πιστὸν ἐμφῦναι φρενί;
οἰδ. ἀνθ᾽ ὧν ἔπασχον εὖ, τελεσφόρον χάριν
δοῦναί σφιν, ἥνπερ τυγχάνων ὑπεσχόμην.
χο. ἰὼ παῖ, βᾶθι, βᾶθ᾽. εἴτ᾽ ἄκραν
ἐπὶ γύαλον ἐναλίῳ
Ποσειδωνίῳ θεῷ τυγχάνεις
βούθυτον ἑστίαν ἁγίζων, ἱκοῦ.
ὁ γὰρ ξένος σε καὶ πόλισμα
καὶ φίλους ἐπαξιοῖ
δικαίαν χάριν παρασχεῖν παθών.
ἀΐσσ᾽ ὦ ᾽ναξ.
θη. τίς αὖ παρ᾽ ὑμῶν κοινὸς ἠχεῖται κτύπος,
σαφὴς μὲν αὐτῶν, ἐμφανὴς δὲ τοῦ ξένου;
μή τις Διὸς κεραυνὸς, ἤ τις ὀμβρία
χάλαζ᾽ ἐπιρράξασα; πάντα γὰρ θεοῦ
τοιαῦτα χειμάζοντος εἰκάσαι πάρα.
οἰδ. ἄναξ, ποθοῦντι προὐφάνης. καί σοι θεῶν
τύχην τὶς ἐσθλὴν θῆκε τῆσδε τῆς ὁδοῦ.
θη. τί δ᾽ ἐστὶν ὦ παῖ Λαΐου νέορτον αὖ;
οἰδ. ῥοπὴ βίου μοι. καί σ᾽ ἅπερ ξυνῄνεσα,
θέλω πόλιν τε τήνδε μὴ ψεύσας θανεῖν.
θη. ἐν τῷ δὲ κεῖσαι τοῦ μόρου τεκμηρίῳ;
οἰδ. αὐτοὶ θεοὶ κήρυκες ἀγγέλλουσί μοι
ψεύδοντες οὐδὲν, σημάτων προκειμένων.
θη. πῶς εἶπας ὦ γεραιὲ δηλοῦσθαι τάδε;
οἰδ. αἱ πολλὰ βρονταὶ διατελεῖς, τὰ πολλά τε
στράψαντα χειρὸς τῆς ἀνικήτου βέλη.
θη. πείθεις με. πολλὰ γάρ σε θεσπίζονθ᾽ ὁρῶ,
κοὐ ψευδόφημα. χὤ τι χρὴ ποιεῖν, λέγε.
οἰδ. ἐγὼ διδάξω τέκνον Αἰγέως, ἅ σοι

γήρως ἄλυπα τῇδε κείσεται πόλει.
χῶρον μὲν αὐτὸς αὐτίκ' ἐξηγήσομαι,
ἄθικτος ἡγητῆρος, οὗ με χρὴ θανεῖν.
τοῦτον δὲ φράζε, μήποτ' ἀνθρώπων τινὶ,
μήθ' οὗ κέκευθε, μήτ' ἐν οἷς κεῖται τόποις.
ὥς σοι πρὸ πολλῶν ἀσπίδων, ἀλκὴν ὅδε
δορός τ' ἐπακτοῦ γειτόνων ἀεὶ τιθῇ.
ἃ δ' ἐξάγιστα, μηδὲ κινεῖται λόγῳ,
αὐτὸς μαθήσῃ, κεῖσ' ὅταν μόλῃς μόνος.
ὡς οὔτ' ἂν ἀστῶν τῶνδ' ἂν ἐξείποιμί τῳ
οὔτ' ἂν τέκνοισι τοῖς ἐμοῖς. στέργων ὅμως.
ἀλλ' αὐτὸς ἀεὶ σῶζε. χ' ὤταν εἰς τέλος
τοῦ ζῆν ἀφικνῇ, τῷ προφερτάτῳ μόνῳ
σήμαιν'. ὁ δ' ἀεὶ τῷ 'πιόντι δεικνύτω.
χ' οὕτως ἀδῇον τήνδ' ἐνοικήσεις πόλιν
σπαρτῶν ἀπ' ἀνδρῶν, αἱ δὲ μυρίαι πόλεις,
κἂν εὖ τις οἰκῇ, ῥᾳδίως καθύβρισαν.
,, Θεοὶ γὰρ εὖ μὲν, ὀψὲ δ' εἰσορῶσ', ὅταν
,, τὰ θεῖ' ἀφείς τις, εἰς τὸ μαίνεσθαι τραπῇ.
ὃ μὴ σὺ τέκνον Αἰγέως βούλου παθεῖν.
τὰ μὲν τοιαῦτ' οὖν, εἰδότ' ἐκδιδάσκομεν.
χῶρον δ', ἐπείγει γάρ με τοὐκ θεοῦ παρὸν,
στείχωμεν ἤδη, μηδέ γ' ἐντρεπώμεθα.
ὦ παῖδες, ὧδ' ἕπεσθ'. ἐγὼ γὰρ ἡγεμὼν
σφῷν αὖ πέφασμαι καινὸς, ὥσπερ σφὼ πατρί.
χωρεῖτε, καὶ μὴ ψαύετ'. ἀλλ' ἐᾶτε με
αὐτὸν τὸν ἱερὸν τύμβον ἐξευρεῖν, ἵνα
μοῖρ' ἀνδρὶ τῷδε, τῇδε κρυφθῆναι χθονί.
τῇδ' ὧδε τῇδε βᾶτε. τῇδε γάρ μ' ἄγει
Ἑρμῆς ὁ πομπὸς, ἥ τε νερτέρα θεός.
ὦ φῶς ἀφεγγὲς πρόσθε πού ποτ' ἦσθ' ἐμόν;
νῦν δ' ἔσχατόν σου τοὐμὸν ἅπτεται δέμας.
ἤδη γὰρ ἕρπω τὸν τελευταῖον βίον
κρύψων παρ' ᾅδην. ἀλλὰ φίλτατε ξένων,
αὐτός τε, χώρα θ' ἥδε, πρόσπολοί τε σοὶ,
εὐδαίμονες γένοισθε. κἀπ' εὐπραξίᾳ
μέμνησθέ μου θανόντος εὐτυχεῖς ἀεί.

μάλιστα κτητικώτερόν πως. διὸ κεῖται τὸ χ΄. Αγιάζων. ἀντὶ τοῦ ἁγιάζων. Παρ' ὑμῶν. ὑμῶν τε, καὶ οἱ παῖδες. Ἐπιρράξας. ἀντὶ τοῦ ἐπέρραξεν. Θεὸς τύχην. εὐτυχίαν. Νεόρροπον αὖ. ἀντὶ τοῦ νέον. Καί σ' ἀπατ. τὸ ἑξῆς, καὶ σὲ μὴ ψευδεῖς. Σημάτων προκειμένων. οἷον, διὰ τῶν σημείων. Γήρως ἄλυπα. ἔξω γήρως. Τῇδε κείσεται. γράφεται, σοί τε κείσεται. Μήθ' οὗ κέκευθε. μήτε ὅπου κρύπτεται ὁ χῶρος. Γειτόνων. εἰ μὲν ἐναντίον γειτόνων, τῶν θηβαίων. εἰ δὲ συνοικουμένων γειτόνων, ἀντὶ τοῦ γειτνιῶν ὁ τάφος. Ἃ δ' ἐξάγιστα. καθαρά. σημείωσαι καὶ τὸ ἄγος τοῦ παρ. ἐνταῦθα οὕτως. ἐξάγιστα, ἀντὶ τοῦ ἁγνὰ καὶ μηδὲ οἷά τε ῥηθῆναι. καὶ τὸ τοῦτο γὰρ χρῶνται πολλαχοῦ. Τῷ προφερτάτῳ μόνῳ. χρησίμως καὶ τὸ παρ. ὥστε παρὰ τὸν καιρὸν τῆς τελευτῆς παραδιδόναι τὸ ἀπόρρητον τῷ πρεσβυτέρῳ υἱῷ. ὑπὲρ τοῦ μέχρι τοῦ παντὸς διαμεῖναι τὴν ὠφέλειαν τοῖς ἀθηναίοις, δι' ἧς τῶν θηβαίων κρατήσουσι. Χ' οὕτως ἀδῇον. ἀδῄωτον, K ἂν εὖ τις οἰκῇ. κἂν δικαίως τίς πολιτεύηται, πολλαὶ πόλεις ἀδίκως ἐπέρχονται. Μηδέ γ' ἐντρεπώμεθα. ἀντὶ τοῦ ἐπιστρεφώμεθα. ,, Ὅμηρος, Ἐντροπαλιζόμενος. Ἐγὼ γὰρ ἡγεμών. ἐγὼ γὰρ ἡγεμὼν ὑμῖν πέφηνα, ὥσπερ ὑμεῖς τῷ πατρί. Τῇδε γὰρ ἄγει. οὐ πταίει ὁ ὑποκριτὴς, ἀλλ' εὐθὺ ἄπεισιν, ὥσπερ ἀγόμενος ὑπὸ τοῦ θεοῦ. πάνυ δὲ σεμνῶς καὶ τὸ τοῦ ἑρμοῦ προσέθηκεν. Ὦ φῶς ἀφεγγές. ὃ τῷ νῷ ὁρᾷ. οὐ τοῖς αἰσθητοῖς ὀφθαλμοῖς. Πρόσπολοί τε σοί. οἱ ἀθηναῖοι.

Χο. εἰ θέμις ἐστί μοι τὰν ἀφανῆ θεὸν
καὶ σὲ λιταῖς σεβίζειν, ἐννυχίων ἄναξ,
Αἰδωνεῦ Αἰδωνεῦ,
λίσσομαι, μήτ᾽ ἐπίπονα
μήτ᾽ ἐπὶ βαρυάχει
ξένον ἐκτανύσαι
μόρῳ, τὰν παγκευθῆ κάτω
νεκύων πλάκα, καὶ στύγιον
δόμον. πολλῶν γὰρ ἂν
καὶ μάταν πημάτων ἱκνουμένων
πάλιν σε δαίμων δίκαιος αὔξοι.
ὦ χθόνιαι θεαί, σῶμά τ᾽ ἀνικήτου
θηρός, ὃν ἐν πύλαισι φασὶ πολυξένοις
εὐνᾶσθαι,
κνυζεῖσθαί τ᾽ ἐξ ἄντρων
ἀδάμαστον φύλακα παρ᾽ Ἀΐδᾳ
λόγος αἰὲν ἀνέχει.
ὅν, ὦ γᾶς παῖ καὶ ταρτάρου,
κατεύχομαι ἐν καθαρῷ
βῆναι ὁρμωμένῳ
νερτέρας τῷ ξένῳ νεκρῶν πλάκας.
σέ τοι κικλήσκω τὸν αἰὲν ἄϋπνον.
Αγ. ἄνδρες πολῖται, ξυντομωτάτως μὲν ἂν
τύχοιμι λέξας Οἰδίπουν ὀλωλότα.
ἃ δ᾽ ἦν τὰ πραχθέντ᾽, οὔτε ὁ μῦθος ἐν βραχεῖ
φράσαι πάρεστιν, οὔτε τἄργ᾽ ὅσ᾽ ἦν ἐκεῖ.
Χο. ὄλωλε γὰρ δύστηνος; Αγ. ὡς λελοιπότα

Τὰν ἀφανῆ θεόν. τὴν περσεφόνην φησίν. Ἐννυχίων ἄναξ. τῶν ἐν νυκτὶ ἀεὶ καὶ σκότῳ διαβιούντων. τεθνηκότων. Λίσσομαι μήτ᾽ ἐπιπόνως. τὰ ἑξῆς μὲν δῆλα ἐκ τῆς λέξεως. τὸ δὲ δίδου μοι τούτῳ ἀσυνάρτητόν πως φαίνεται ἡμῖν. ὃ ἐστιν σφόδρα ἄξιον λαβόντας καλὸν ἀντίγραφον. δίδου μοι τὸν ξένον κατανύσαι τὰν παγκευθῆ κάτω νεκύων πλάκα. καὶ στύγιον δόμον, μήτ᾽ ἐπιπόνῳ, μήτ᾽ ἐπὶ βαρυηχεῖ μόρῳ. εὔχονται δὲ αὐτῷ μὴ δυσθανατῆσαι. Καὶ μάταν πημάτων. ἀποστρέφει τὸν λόγον πρὸς τὸν οἰδίποδα. τὸ δὲ μάτην ἱκνουμένων, ἔν τινι τρόπῳ εἴρηκε. παρ᾽ ὅσον σχεδὸν πάντα τὰ ἁμαρτήματα τῷ οἰδίποδι ἀκουσίως ἐγένετο. καὶ νῦν τὸν κατὰ τὸ ματαίως ἂν λέγοι τιμωρίαν ὑπέχειν αὐτόν. Ὦ χθόνιαι θεαί. αἱ ἐριννύες. Θηρός. τοῦ κερβέρου. Εὐνᾶσθαι. κοιμᾶσθαι. λείπει τὸ φασίν. ὅτι τοιοῦτος. ὅν φασι κοιμᾶσθαι. κνύζεσθαί τε φασι. ἔστι δὲ αὐτὸς ἀποδέδωκεν εἰπών, λόγος αἰὲν ἀνέχει. ἤρκει δὲ εἰ κατέλειψεν ἐξενήνεκται ὁ λόγος. Λόγος αἰὲν ἀνέχει· ἀντὶ τοῦ φασίν. Ὃν ὦ γᾶς παῖ. τὸν κέρβερον ἐξευμενίζομαι, τῷ ξένῳ ὁρμωμένῳ, καὶ προϊόντι νερτέρας νεκρῶν πλάκας, ἀβλαβῶς ὑπαντῆσαι. Κατεύχομαι ἐν καθαρῷ ἐπανέλαβε. τῷ δὲ ἑνικῷ κέχρηται ἀντὶ τοῦ πληθυντικοῦ. λέγει γὰρ τὰς εὐμενίδας. ταύτας δέ, οὕτω καὶ ἐν ἀρχῇ γενεαλογεῖ. Σέ τοι κικλήσκω τὸν αἰένυπνον. ὑφ᾽ ἓν ἀναγνωστέον, αἰένυπνον, τὸν ἀείυπνον. τὸν διὰ παντὸς κοιμώμενον. φησὶ δὲ τὸν θάνατον, ὥσπερ δαίμονά τινα ὄντα. πρὸς πάντας γὰρ σχεδὸν τοὺς ὑποχθονίους, τὴν παράκλησιν ἐποιήσατο. τὸν πλούτωνα. τὴν περσεφόνην. τὸν κέρβερον. καὶ νῦν πρὸς τὸν θάνατον αὐτόν. Ἄνδρες πολῖται, ξυντομωτάτως. ἀντὶ τοῦ συντόμως. ἔστι δὲ ὁ ἄγγελος, εἷς τῶν ἀκολουθησάντων θησεῖ θεραπόντων.

καὶ ἀφῖκται ἔνια ἀπαγγέλλων τῶν πραχθέντων διὰ τὴν ἐρημίας. οὐ γὰρ πάντα δυνατὰ τὸν ἦν θεάσασθαι. Κεῖνον τὸν ἀεὶ βίοτον, τὸ μακρὸν γῆρας, ἢ τὴν ζωήν. εἰώθασι γὰρ τὸ ἀεί, καὶ ἐπ' ὀλίγου χρόνου τάσσειν. ὅμηρος, Ἔχων κόρυν ἐμμενὲς αἰεί. Ὡς μὲν γὰρ ἐνθένδε. ὑπερβατόν. ὡς μὲν γὰρ ἐνθένδε εἷρπεν, ὑφ' ἡγητῆρος οὐδενὸς φίλων. ἀλλ' αὐτὸς ἡμῖν πᾶσιν ἐξηγούμενος, καὶ σὺ παρὼν οἶδας. Ἄλλως. Ὑφ' ἡγητῆρος. κατὰ συναλοιφήν. λέγεται δὲ ὅτι ὑπ' οὐδενὸς ἡγητῆρος. Ἐξηγούμενος. προηγούμενος. Ἐπεὶ δ' ἀφῖκτο τὸν καταῤῥάκτην ὀδόν. ἀντὶ τοῦ οὐδόν. ὃν ἐν ἀρχῇ εἶπε χαλκόπουν οὐδόν, τοῦτον νῦν ὑπερτίθεται ἐκτὸς τῆς σκηνῆς, καὶ οὐκέτι ἐν ὄψει τοῦ θεάτρου. καὶ νῦν καταῤῥάκτην προσηγόρευσε, διὰ τὸ νομίζειν ἐκεῖνον τὸν τόπον κατάβασιν ἔχειν εἰς ἅδου. καί εἰσιν οἳ δι' αὐτοῦ τὴν ἁρπαγὴν φασὶ τῆς κόρης γενέσθαι. Ἐν πολυσχίστῳ μιᾷ. ὡς πλειόνων οὐσῶν τῶν ὀδῶν. Κοίλου πέλας κρατῆρος. τοῦ μυχοῦ. τὰ γὰρ κοῖλα οὕτως ἐκάλουν ἐκ μεταφορᾶς. ὅθεν καὶ τὰ ἐν τῇ Αἴτνῃ κοιλώματα, κρατῆρες καλοῦνται. λέγει δὲ δι' οὗ καταβῆναι φασὶ τὴν κόρην ἁρπαγεῖσαν. Περίθου τε φησὶ κεῖται συνθήματα. οἱ ὑπομνήματα τῆς πίστεως, ἧς ἔθεντο πρὸς ἀλλήλους, περὶ τῆς εἰς ἅδου καταβάσεως. ἀμάρτυρον δὲ, εἰ διὰ τοῦτο τοῦ τόπου κατῆλθον. πιθανῶς δὲ ὁ σοφοκλῆς πρὸς χάριν τῆς ἀττικῆς φησὶν ἐνταῦθα τὴν εἰς ἅδου κατάβασιν οἱ ἥρωες γενέσθαι. Κελεύθων ἐν πολυσχίστῳ. ὡς πλειόνων οὐσῶν τῶν ὀδῶν. Ἐφ' οὗ μέσου στάς. σταθείς, καὶ μηκέτι ὀδεύσας. μέσου δὲ, ἀντὶ τοῦ μεταξὺ τοῦ κρατῆρος ὅ ἐστι τοῦ μυχοῦ, στάς. Τοῦ τε θορικίου πέτρου. ταῦτα γνωρίσματα τοῖς ἐγχωρίοις. θόρικος δὲ, δῆμος τῆς ἀκαμαντίδος φυλῆς. Κοίλης τ' ἀχέρδου. ἀπὸ κοινοῦ τὸ στάς. κοίλης δὲ ἀχέρδου, τῆς τὸν πυθμένα ἐχούσης ὑπόκενον. σαπέντα. Παῖδας, ἠνώγει ῥυτῶν ὑδάτων. ὥστε τὸ ἀφαγνισθῆναι αὐτὸν πρὸ τελευτῆς. Τὼ δ' εὐχλόου Δήμητρος. εὐχλόου Δήμητρος ἱερόν ἐστι πρὸς τῇ ἀκροπόλει. καὶ εὔπολις μαρικᾷ.

"Ἀλλ' εὐθὺ πόλεως εἶμι. θῦσαι γάρ με δεῖ κριὸν χλόῃ Δήμητρι.

ἔνθα δηλονότι, καὶ κριὸς θήλεια τῇ θεῷ ταύτῃ θύεται. οὕτω δὲ

κεῖνον τὸν αἰεὶ βίοτον ἐξεπίστασο.

ΧΟ. πῶς; ἆρα θείᾳ κἀπόνῳ τάλας τύχῃ;
ΑΓ. τοῦτ' ἐστὶν ἤδη κἀποθαυμάσαι πρέπον.
ὡς μὲν γὰρ ἐνθένδ' εἷρπε, καὶ σύ που παρὼν
ἐξοισθ', ὑφ' ἡγητῆρος οὐδενὸς φίλων,
ἀλλ' αὐτὸς ἡμῖν πᾶσιν ἐξηγούμενος.
ἐπεὶ δ' ἀφῖκτο τὸν καταῤῥάκτην ὀδὸν
χαλκοῖς βάθροισι γῆθεν ἐῤῥιζωμένον,
ἔστη κελεύθων ἐν πολυσχίστῳ μιᾷ,
κοίλου πέλας κρατῆρος, οὗ τὰ Θησέως
Περίθου τε κεῖται πίστ' ἀεὶ ξυνθήματα.
ἐφ' οὗ μέσου στὰς, τοῦ τε Θορικίου πέτρου,
κοίλης τ' ἀχέρδου, κἀπὸ λαΐνου τάφου
καθέζετ'. εἶτ' ἔλυσε δυσπινεῖς στολάς.
κἄπειτ' ἀΰσας παῖδας, ἠνώγει ῥυτῶν
ὑδάτων ἐνεγκεῖν λουτρὰ καὶ χοάς ποθεν.
τὼ δ' εὐχλόου Δήμητρος εἰς ἐπόψιον

τὴν μάτην ἐκ τοῦ τῶν κήπων χλόης. θύουσί τε, θ ἀπὸ λιῶνος ἕκτη. Ἐπιστολάς. ἐντολάς. πράξεις. Ἡ νομίζεται. ὡς νομίζεται ἐπὶ τοῖς νεκροῖς. Ζεὺς χθόνιος. πάνυ σημειῶδες τὸ χθόνιος. οἷον μύκημα ἐγένετο καὶ ἐσείσθη ἡ γῆ, προδηλοῦντος τοῦ θεοῦ τὸν καιρὸν, ἐν ᾧ ἔδει ἀπαλλαγῆναι τὸν Οἰδίποδα. Οὐδ' ἀνίεσαν. οὐκ ἀνέπαυον.

Π Πτύξας. περιπλέξας.

Δ Δυσπόνητον τροφήν. γηροκομίαν.

Τ Τὸ γὰρ φιλεῖν, οὐκ ἔστιν ἐξ ὅτου. ἀντὶ τοῦ οὐδεὶς πλέον μου ὑμᾶς ἐφίλησε.

Λ Λύγδην. λύζοντες. Ἔκλαιον πάντες. ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ πάντες. κατὰ Σωκράτην δὲ πάντες φησὶν, ἑνὸς μὲν ὄντος ἄρρενος τοῦ Οἰδίποδος. δύο δὲ τῶν θηλειῶν. ὅμοιον τῷ,
» Μοῦσαι καλαὶ κἈπόλλον, οἷς ἐ-
» γὼ σπένδω. Θώυξεν. ἐκάλεσεν. ἐβόησεν.

Α Αὐδᾷ μολεῖν οἱ γῆς. ἀντὶ τοῦ πρὸς αὐτόν.

Π Πίστιν ἀρχαίαν. διὰ τὴν ἀρχαίαν. βούλεται δὲ λέγειν, ἀρχὴν πίστεως. Τελεῖν δ' ὅσ' ἄν. ἀντὶ τοῦ ἕως ἄν.

πάγον μολοῦσαι, τάσδ' ἐπιστολὰς πατρὶ
ταχεῖ 'πόρευσαν ξὺν χρόνῳ. λουτροῖς τέ νιν
ἐσθῆτί τ' ἐξήσκησαν, ᾗ νομίζεται.
ἐπεὶ δὲ παντὸς εἶχε δρῶντος ἡδονὴν,
κοὐκ ἦν ἔτ' ἀργὸν οὐδὲν ὧν ἐφίετο,
κτύπησε μὲν Ζεὺς χθόνιος. αἱ δὲ παρθένοι
ῥίγησαν ὡς ἤκουσαν. ἐς δὲ γούνατα
πατρὸς πεσοῦσαι, κλαῖον. οὐδ' ἀνίεσαν
στέρνων ἀραγμοὺς, οὐδὲ παμμήκεις γόους.
ὁ δ' ὡς ἀκούει φθόγγον ἐξαίφνης πικρὸν,
πτύξας ἐπ' αὐταῖς χεῖρας, εἶπεν. ὦ τέκνα,
οὐκ ἔστ' ἔθ' ὑμῖν τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ πατήρ.
ὄλωλε γὰρ δὴ πάντα τἀμά. κοὐκέτι
τὴν δυσπόνητον ἕξετ' ἀμφ' ἐμοὶ τροφήν.
σκληρὰν μὲν οἶδα παῖδες. ἀλλ' ἓν γὰρ μόνον
τὰ πάντα λύει ταῦτ' ἔπος μοχθήματα.
τὸ γὰρ φιλεῖν, οὐκ ἔστιν ἐξ ὅτου πλέον
ἢ τοῦδε τἀνδρὸς ἔσχεθ'. οὗ τητώμεναι,
τὸν λοιπὸν ἤδη βίοτον διάξετον.
τοιαῦτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀμφικείμενοι,
λύγδην ἔκλαιον πάντες. ὡς δὲ πρὸς τέλος
γόων ἀφίκοντ', οὐδ' ἔτ' ὠρώρει βοὴ,
ἦν μὲν σιωπή. φθέγμα δ' ἐξαίφνης τινὸς
θώυξεν αὐτὸν, ὥστε πάντας ὀρθίας
στῆσαι φόβῳ δείσαντας ἐξαίφνης τρίχας.
καλεῖ γὰρ αὐτὸν πολλὰ πολλαχῇ θεός.
ὦ οὗτος οὗτος Οἰδίπους, τί μέλλομεν
χωρεῖν; πάλαι δὴ τἀπὸ σοῦ βραδύνεται.
ὁ δ' ὡς ἐπήσθετ' ἐκ θεοῦ καλούμενος,
αὐδᾷ μολεῖν οἱ γῆς ἄνακτα Θησέα,
κἀπεὶ προσῆλθεν, εἶπεν. ὦ φίλον κάρα,
δός μοι χερὸς σῆς πίστιν ἀρχαίαν τέκνοις,
ὑμεῖς τε παῖδες τῷδε, καὶ καταίνεσον (σ' ἂν
μή ποτε προδώσειν τάσδ' ἑκών. τελεῖν δ' ὅσ'
μέλλῃς φρονῶν εὖ ξυμφέροντ' αὐταῖς ἀεί.
ὁ δ' ὡς ἀνὴρ γενναῖος, οὐκ οἴκτου μέτα
κατήνεσεν τάδ' ὅρκιος δράσειν ξένῳ.

ὅπως

ὅπως δ' ἐπαῦτ' ἔδρασεν, εὐθὺς Οἰδίπους
ψαύσας ἀμαυραῖς χερσὶν ὧν παίδων, λέγει.
ὦ παῖδε, τλάσας χρὴ τὸ γενναῖον φρενὶ
χωρεῖν τόπων ἐκ τῶνδε. μηδ' ἃ μὴ θέμις
λεύσσειν δικαιοῦν, μηδὲ φωνούντων κλύειν,
ἀλλ' ἕρπεθ' ὡς τάχιστα. πλὴν ὁ κύριος
Θησεὺς παρέστω μανθάνων τὰ δρώμενα.
τοσαῦτα φωνήσαντος εἰσηκούσαμεν
ξύμπαντες. ἀστακτὶ δ' ἐσὺν ταῖς παρθένοις
στένοντες, ὡμαρτοῦμεν. ὡς δ' ἀπήλθομεν,
χρόνῳ βραχεῖ στραφέντες, ἐξαπείδομεν
τὸν ἄνδρα. τὸν μὲν, οὐδαμοῦ παρόντ' ἔτι,
ἄνακτα δ' αὐτὸν ὀμμάτων ἐπίσκιον
χεῖρ' ἀντέχοντα κρατὸς, ὡς δεινοῦ τινὸς
φόβου φανέντος, οὐδ' ἀνασχετοῦ βλέπειν.
ἔπειτα μέντοι βαιὸν οὐδὲ σὺν χρόνῳ,
ὁρῶμεν αὐτὸν γῆν τε προσκυνοῦνθ' ἅμα
καὶ τὸν θεῶν ὄλυμπον ἐν ταυτῷ λόγῳ.
μόρῳ δ' ὁποίῳ κεῖνος ὤλετ', οὐδ' ἂν εἷς
θνητῶν φράσειε, πλὴν τὸ Θησέως κάρα.
οὐ γάρ τις αὐτὸν, οὔτε πυρφόρος θεοῦ
κεραυνὸς ἐξέπραξεν, οὔτε ποντία
θύελλα κινηθεῖσα τῷ τότ' ἐν χρόνῳ.
ἀλλ' ἤ τις ἐκ θεῶν πομπὸς, ἢ τὸ νερτέρων
εὔνουν διαστὰν γῆς ἀλύπητον βάθρον.
ἀνὴρ γὰρ οὐ στενακτὸς, οὐδὲ σὺν νόσοις
ἀλγεινὸς ἐξεπέμπετ', ἀλλ' εἴ τις βροτῶν
θαυμαστός. εἰ δὲ μὴ δοκῶ φρονῶν λέγειν,
οὐκ ἂν παρείμην οἷσι μὴ δοκῶ φρονεῖν.
Χο. ποῦ δ' αἵ τε παῖδες, χ' οἱ προπέμψαντες φίλων;
Ἄγ. αἵδ' οὐχ ἑκάς. γόων γὰρ οὐκ ἀσήμονες
φθόγγοι σφε σημαίνουσι δεῦρ' ὁρμωμένας.
Ἀν. αἰ. αἰ. φεῦ. ἔστιν ἔστι νῷιν δὴ
οὐ τὸ μὲν, ἄλλο δὲ μὴ, πατρὸς ἔμφυτον
ἄλαστον αἷμα δυσμόροιν στενάζειν.
ᾧ τινι τὸν πολὺν

Δικαιοῦν. δίκαιον κρίνειν.
Ἀστακτὶ δέ. πολυστακτί. πολυδακρύτως. Στραφέντες ἐξαπείδομεν. ἴδιον αὐτοῦ τὸ πολλαῖς κεχρῆσθαι ταῖς προθέσεσι. παραφυλακτέον δὲ πῶς καὶ τὰ ἄρρητα ὑπ' ὄψιν ἤγαγεν ὁ ἄγγελος, ἐκ τῶν σχημάτων μηνύων.
Ἄνακτα δ' αὐτόν. τὸν Θησέα ἴδομεν κατὰ τοῦ κρατὸς ἔχοντα χέρα, ἐπίσκιον ὀμμάτων. ὅ ἐστι, ταῖς χερσὶ σκέποντα τοὺς ὀφθαλμοὺς, πρὸς τὸ μὴ θεωρῆσαι τὸ δεινὸν τοῦ πάθους. ἤγουν, τὸ σχῆμα τῶν θαυμαζόντων ἐνδεικνύμενον, ἔπειτα μέντοι βαιόν. ἀντὶ τοῦ μετ' ὀλίγον οὐ μὴν πολύ. Κεραυνὸς ἐξέπραξεν. ἀνεῖλεν. Ἢ τὸ νερτέρων. ἢ τὸ νερτέρων γῆς πέδον εὔνουν διαστὰν, ὅ ἐστι, χάσμα αὐτῷ εὔνουν ἐγένετο. Ἀλύπητον. γράφεται. ἀλάμπετον. Ἀλλ' εἴ τις βροτῶν. ὡς οὐδεὶς ἄλλος. Εἰ δὲ μὴ δοκῶ φρονεῖν. εἰ δέ τις οἴεταί με μὴ φρονοῦντα λέγειν, οὐκ ἂν αὐτῷ συγχωρήσαιμι, οὐδὲ συγκαταθείμην, ὅτι ταῦτα ὡς ἄφρων λέγω. Οὐκ ἂν παρείμην. παραχωρήσαιμι. Χ' οἱ προπέμψαντες. ἀντὶ τοῦ ὁ Θησεύς. Φθόγγοι σφε. αἱ θυγατέρες ἐν μέρει αὐτοῦ ἀπολοφύρονται, ἐφ' οἷς τε νῦν σὺν τῷ πατρὶ ἔπαθον, καὶ ἅπερ ἐκδέξεται αὐτάς. καὶ ἔστι τὰ ἐφεξῆς τοῦ δράματος, οὐκ εὐκαταφόνητα. Αἰ. αἰ. φεῦ. τὸ ἑξῆς ἐστι νῷιν στενάζειν, οὐ τὸ ἔμφυτον μὲν πατρὸς αἷμα. ἄλλο δὲ μὴ, ἀλ

λὰ πολλὰ δηλονότι.

Α Ἄλλοτε μὲν πόνον. πρότερον μὲν ζῶντα ἐπάσχομεν ἐπὶ τῷ πατρί. τὸ δὲ πύματον τοῦ βίου ἔχαρον, τὸ κατὰ τὴν ἀφάνισιν αὐτοῦ οὕτω παράδοξόν ἐστιν, ὡς μηδὲ λόγῳ εὑρέσθαι ἐπ' αὐτοῖς δυνατὸν εἶναι. Ἀλόγιστα. ἀδιήγητα κακὰ βαστάζομεν. Ἰδόντε καὶ παθοῦσα. ἀντὶ τοῦ ἰδοῦσαι, καὶ παθοῦσαι. πολλαχοῦ δὲ τῷ σχήματι χρῆται. ἀντὶ τῶν θηλυκῶν, τὰ ἀρσενικὰ τιθείς. καὶ ἐν ἠλέκτρᾳ.
,, Ὦ τοῖσιν ἐχθροῖς εὖ βεβηκόσι
,, ποτὲ, τυχῆς ἀφειδήσαντε προὐστάτην φόνου. καὶ πάλιν, Ὁρᾶ κακῶς πράσσοντε,
,, μὴ μείζω κακὰ χρησώμεθα. καὶ
,, ὅμηρος. Τὼ δὲ βάτην τρήρωσι πε-
,, λειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι, καὶ ἡσίοδος.
,, Καὶ τότε δὴ πρὸς ὄλυμπον ἀπὸ
,, χθονὸς εὐρυοδείης, λευκοῖσιν φα-
,, ρέεσσι καλυψαμένω χρόα κα-
,, λὸν, Ἀθανάτων μετὰ φῦλον ἴτον,
,, προλιπόντ' ἀνθρώπους Αἰδὼς
,, καὶ νέμεσις. Οὐκ ἔστι μὲν εἰκάσαι. οὐδὲ εἰκόνα ἔχω λαβεῖν τοῦ πάθους. Ὡς μάλιστ' ἂν εἰ πόθῳ λάβοις. ὡς ἂν ἐπιποθήσειας, τὸν τρόπον τῆς τελευτῆς μαθεῖν. ἢ ὡς μάλιστα ἄν τις ποθήσειε μαθεῖν ὅπως βέβηκεν. οἷον παραδόξως. καὶ τὸ φέρειν τὴν αἰτίαν τοῦ παραδόξου δοκοῦν τοῦτο. Τί γὰρ ὅτῳ μήτ' ἄρης. πρὸς τὸ ἄνω. τί γάρ ἐστιν εἰκονίσαι ἐκεῖνο πάνυ, ᾧ τινι μήτε πόλεμος, μήτε νόσος ἐπῆλθεν. ἀλλ' ἀφανῶς διὰ χάσματος ἀπολομένῳ. Νῷν δέ. ἡμῖν. ἐμοὶ καὶ ἰσμήνῃ. τὸ δὲ τάλαινα, διὰ μέσου ἀναπεφώνηται.
Π Πῶς γὰρ εἰ τὴν ἀπίαν γᾶν. ποῦ γῆς πλανηθεῖσαι, τροφῆς τύχοιμεν. ἀπίαν γᾶν, τὴν μακρὰν καὶ ἀποθὲν οὖσαν. Δύσοιστον. τὴν δυσπόριστον. ἵν' ᾖ, τοῦ πάθους ἐπίτασις. ὅτι τροφῆς ἀπορήσομεν. ἀηδῶς προσοισόμεθα τὰ πατρὸς ἐστερημέναι. Ὦ διδύμα τέκνων. ταῦτα ὁ χορὸς παρηγορῶν ἐμμελεῖν τοῖς ἐγνωσμένοις παρὰ θεῶν. φέρε οὖν τὸ ἐκ θεῶν εἱμαρμένον καλῶς. Μηδ' ἄγαν οὕτω φλέγεσθον. ἀντὶ τοῦ μὴ ἄκρως φλέγεσθε. τὸ ἐκ θεοῦ πεμφθὲν δύνασθε ἀνασχέτως φέρουσαι.

ἄλλοτε μὲν πόνον ἔμπεδον εἴχομεν,
ἐν πυμάτῳ δ' ἀλόγιστα παροίσομεν
ἰδόντε καὶ παθοῦσα.

ΧΟ. τί δ' ἔστιν;
ΑΝ. οὐκ ἔστιν εἰκάσαι φίλοι.
ΧΟ. βέβηκεν;
ΑΝ. ὡς μάλιστ' ἂν εἰ πόθῳ λάβοις.
ΧΟ. τί γὰρ ὅτῳ μήτ' ἄρης
μήτε πόντος ἀντέκυρσεν;
ἄσκοποι δὲ πλάκες ἔμαρψαν ἐν ἀφανεῖ
τινι μόρῳ φαινόμεναι.
ΑΝ. τάλαινα. νῷν δ' ὀλεθρία
νὺξ ἐπ' ὄμμασι βέβηκε.
πῶς γάρ, ἤ τιν' ἀπίαν γᾶν, ἢ
πόντιον κλύδων' ἀλώμεναι, βίου
δύσοιστον ἕξομεν τροφάν,
οὐ κάτοιδα. κατά με φόνιος
ἀΐδας ἕλοι πατρὶ
ξυνθανεῖν γεραιῷ
τάλαιναν, ὡς ἔμοιγ' ὁ μέλλων
βίος, οὐ βιωτός.
ΧΟ. ὦ διδύμα τέκνων ἀρίστα,
,, Τὸ φέρον ἐκ θεοῦ, καλῶς
,, φέρειν χρή, μηδ' ἄγαν οὕτω
,, φλέγεσθον. οὐ

ῥὶ καταμέμπτ' ἔβητον.
ἀν. πόθος καὶ κακῶν ἄρ' ἦν τις,
καὶ γὰρ ὃ μηδαμὰ δὴ φίλον φίλον,
ὁπότε γε καὶ τὸν ἐν χεροῖν κατεῖχον.
ὦ πάτερ, ὦ φίλος,
ὦ τὸν ἀεὶ κατὰ γᾶς σκότον εἱμένος,
οὐδ' ἐ γέρων, ἀφίλητος ἐμοί ποτε,
καὶ τᾷδε μὴ κυρήσῃς.
χο. ἔπραξεν.
ἀν. ἔπραξεν οἷον ἤθελε.
χο. τὸ ποῖον;
ἀν. ἃς ἔχρῃζε γᾶς ἐπὶ ξένας
ἔθανε, κοίταν δ' ἔχει
νέρθεν εὐσκίαστον αἰέν.
οὐδὲ πένθος ἔλιπ' ἄκλαυτον. αἰεὶ γὰρ ὄμ-
μα σε τόδ' ὦ πάτερ, ἐμὸν
στένει δακρῦον. οὐδ' ἔχω
πῶς με χρὴ τὸ σὸν τάλαιναν
ἀφανίσαι τοσόνδ' ἄχος. ἰὼ μὴ
γᾶς ἐπὶ ξένας θανεῖν ἔχρῃζες, ἀλλ'
ἔρημος ἔθανες ὧδέ μοι.
ὦ τάλαινα, τίς ἄρα με πότμος
αὖθις ὧδ' ἔρημος. ἄπορος.
ἐπιμένει σέ τ' ὦ φίλα,
πατρὸς ὧδ' ἐρήμας.
χο. ἀλλ' ἐπεὶ ὀλβίως γ' ἔλυσε
τὸ τέλος ὦ φίλαι βίου,
„ λήγετε τοῦδ' ἄχους. κακῶν γὰρ
„ δυσάλωτος οὐδείς.
αὐ. πάλιν φίλα συθῶμεν.
χο. ὡς τί ῥέξομεν;
αὐ. ἵμερος ἔχει με.
χο. τίς;
αὐ. τὰν χθονίαν ἑστίαν ἰδεῖν.
χο. τίνος;
ἀν. πατρὸς τάλαιν' ἐμοῦ.

Ο ὑπὲρ καταμέμπτα. οὐκ ἐν ποιούτοις ἐστὲ ὥστε καταμέμφεσθαι. ἤγουν ὡς ἂν ἐπικουφίζοντες αὐτὰς τὴν συμφορὰν τοῦ βασιλέως. ἤτοι οὐκ ἐν χείρονι νῦν ὑμῖν ἐστὶ τὰ πράγματα. Πόθος καὶ κακῶν ἄρ' ἦν τις. οἱ μὲν τοῦτο τὸν χορὸν πρὸς μυθεῖσθαι πειρῶνται αὐτάς. αἱ δέ, οὐδὲν ἧττον ἐπὶ τὰ ἑαυτῶν χωροῦσι καὶ ὀλοφύρονται καί φασιν, ἦν ἄρα τις κακῶν πόθος. ὡς ἡμεῖς ἐν κακοῖς ὄντες τοῦ πατρὸς μὴ ὁρῶντες, ἐστέρημεθα αὐτόν. τὸν νῦν μὴ παρόντα ποθοῦμεν. ὡς ὅτε ἐν χεροῖν κατεῖχον τὸν οἰδίποδα, τουτέστι ζῶντα καὶ ἐθεράπευον. Καὶ τὸ ὁ μηδαμῇ. καὶ τὸ δυστυχοῦντα τὸν πατέρα, ἐπόθουμεν θεραπεύειν. καὶ νῦν μὴ παρόντα ποθοῦμεν.
Γ έρων ἀφίλητος. λείπει τὸ ἦς. Καὶ τᾷδε μὴ κυρήσῃς. τὸ πάνυ μὴ γένοιό μοι ἄφιλος. Ας ἔχρῃζε γᾶς. ἐφ' ἧς ἤθελε ξένης γῆς ἀπέθανε. Πῶς με χρὴ τὸ σὸν τάλαιναν. τουτέστι, τὸ πατρὸς ἄχος, τὸ τηλικοῦτον ὄν. Ἰὼ μή. τὸ ἑξῆς, μὴ ἔχρῃζες. ἀντὶ τοῦ μὴ ὤφελες. Γᾶς ἐπὶ ξένας. μεμονωμένος τῶν συγγενῶν. Ἀλλ' ἐπεὶ ὀλβίως γ' ἔλυσεν. ἐπεὶ ὁ οἰδίπους εὐδαιμόνως ἀπέθανε, μὴ λίαν θρηνεῖτε. Δυσάλωτος οὐδείς. οὐδεὶς δυσάλωτος, ἀλλ' εὐάλωτος. Ως τί ῥέξομεν. κατὰ κῶλον ἀλλήλαις διαλέγονται πάνυ παθητικῶς. καὶ μή τινι ἀπίθανον δόξῃ καὶ ἀνοικονόμητον. τὸ τὸ ἐπιθυμεῖν τὴν ἀντι-

γόνην ὀπίσω ἀνιέναι ἤθελε· εἰς γὰρ τὸν τοῦ πατρὸς τάφον, μὴ ἐπισταμένην τὰ κατ' αὐτὸν ὅπως ἀπέθανεν. ἀλλὰ τὸ ἦθος ἐστὶ παθητικόν. καὶ ὃ μάλιστα πράττουσιν αἱ γυναῖκες ἐν τοῖς τοιούτοις συμπτώμασιν, ἀεὶ γὰρ φοιτᾶν θέλουσαι τοῖς τῶν θανόντων τάφοις. Μῶν οὐχ ὁρᾷς. οὐχ ὁρᾷς καὶ τόδε ὡς ἄταφος ἔπιτνε δίχα τε παντός; τὰ δὲ ἄλλα δῆλα. μέσου κατ' ἀκόλουθον τῆς Ἀντιγόνης.

Σ σφῷν δὲ μὴ πιτνεῖν. κακῶς ἡ ἀντωνυμία. διὸ δ' χ. Παύετε θρήνων παῖδες. τῇ μὲν ἑρμηνείᾳ οὐκ ἔστι ἄξιον. τὸ δὲ τῆς διανοίας ἀσαφές. φησὶ γὰρ ὁ χορός, μὴ θρηνεῖτε ὦ παῖδες. νέμεσις γάρ ἐστι τὸ τὸν θρηνεῖν ὧν τὰ τῆς τελευτῆς κατὰ χάριν ἀπέβη. οὐ χρὴ τοὺς τοιούτους πενθεῖν, οἷς κεχαρισμένον ἐστὶν τὸ ἀποθανεῖν. Ὦ παῖδες ἀπεῖπεν ἐμοί. παραφύλαξον τὴν τέχνην. ἐπεὶ αἱ νέαι μὲν ἄπειροι τῶν κατὰ τὴν ὑπόθεσιν. λοιπὸν ἔτι παρὰ Θησέως μανθάνομεν, τίνα ἦν ἔνια τῶν εἰρημένων αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Οἰδίποδος. τὰ δὲ τελευταῖα, καὶ δυστραπελώτερα. καὶ οὐ ῥᾴδιον ἐστὶν αὐτῶν κατακρατῆσαι ἐν τῇ ἐξηγήσει. πεποίηται δὲ ταῦτα εἰς τὸ ἀσαφέστερον.

χο θέμις δὲ πῶς τάδ' ἐστί; μῶν οὐχ ὁρᾷς;
αὐ τί τόδ' ἐπέπληξας;
καὶ τόδ' ὡς
τί τόδε μάλ' αὖθις;
χο ἄταφος ἔπιτνε δίχα τε παντός.
αὐ ἄγε με, καὶ τότ' ἐνάριξον.
αἰαῖ δυστάλαινα. ποῖ δῆ
τ' αὖθις ὧδ' ἔρημος, ἄπορος,
αἰῶνα τλάμων ἕξω;
χο φίλαι, τρέσητε μηδέν.
αὐ ἀλλὰ ποῖ φύγω;
χο καὶ πάρος ἀπεφεύγετον
σφῷν δὲ μὴ πιτνεῖν κακῶς.
αὐ φρονῶ.
χο τί δῆθ' ὑπερνοεῖς;
αὐ ὅπως μολούμεθ' ἐς δόμους οὐκ ἔχω.
χο μηδέ γε μάτευε. μόγος ἔχει.
καὶ πάρος ἐπεί.
αὐ τοτὲ μὲν πέρα, τοτὲ δ' ὕπερθεν,
χο μέγ' ἄρα πέλαγος ἐλάχετόν τι;
αὐ ναί. ναί.
χο ξύμφημι κἀυτός.
αὐ φεῦ. φεῦ. ποῖ μόλωμεν ὦ Ζεῦ;
ἐλπίδων γὰρ ἐς τί με
δαίμων τανῦν γ' ἐλαύνει;
χο παύετε θρῆνον παῖδες. ἐν οἷς γὰρ
χάρις ἡ χθονία ξυναπόκειται,
πενθεῖν οὐ χρή. νέμεσις γάρ.
αὐ ὦ τέκνον Αἰγέως, προσπίπτομέν σοι.
θη τίνος ὦ παῖδες χρείας ἀνύσαι;
αὐ τύμβον θέλομεν
προσιδεῖν αὐταὶ πατρὸς ἡμετέρου.
θη ἀλλ' οὐ θεμιτὸν κεῖσε μολεῖν.
αὐ πῶς εἶπας ἄναξ κοίραν' Ἀθηνῶν;
θη ὦ παῖδες, ἀπεῖπεν ἐμοὶ κεῖνος,
μήτε πελάζειν ἐς τούσδε τόπους,
μήτ' ἐπιφωνεῖν μηδένα θνητῶν
θήκην ἱερὰν ἣν κεῖνος ἔχει.

καὶ ταῦτά μ' ἔφη πράσσοντα, καλῶς
χώραν ἕξειν αἰὲν ἄλυπον.
ταῦτ' οὖν ἔκλυε δαίμων ἡμῶν,
χὠ πάντ' ἀΐων Διὸς ὅρκος.

αν ἀλλ' εἰ τάδ' ἔχει κατὰ νοῦν κείνῳ,
ταῦτ' ἂν ἀπαρκοῖ. Θήβας δ' ἡμᾶς
τὰς ὠγυγίους πέμψον, ἐάν πως
διακωλύσωμεν ἰόντα φόνον
τοῖσιν ὁμαίμοις.

θη δράσω καὶ τάδε, καὶ πάνθ' ὅσ' ἂν
μέλλω πράσσειν. πρόσφορά θ' ὑμῖν
καὶ τῷ κατὰ γῆς, ὃς νέον ἔρρει,
πρὸς χάριν. οὐ δεῖ μ' ἀποκάμνειν.

χο ἀλλ' ἀποπαύετ', μηδ' ἐπὶ πλείω
θρῆνον ἐγείρετε.
πάντως γὰρ ἔχει τάδε κῦρος.

Α' ἀλλ' εἰ τάδ' ἔχει κατὰ νοῦν κείνῳ, εἰ ἀρέσκει τούτῳ ταῦτα τὸ μὴ λεχθῆναι, καὶ ἡμῖν ἀρκεῖ τὸ μὴ ἀκοῦσαι. Τοῖσιν ὁμαίμοις. ἐπὸ κλεῖ, καὶ παλωείκ. Προσφορά. αὐτὶ τοῦ χρήσιμα,

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ ΟΙΔΙΠΟΔΟΣ.

ΤΡΑΧΙΝΙΩΝ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

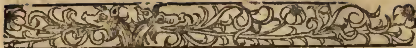
Ἡρακλῆς παραγενόμενος εἰς Καλυδῶνα, τὴν Οἰνέως θυγατέρα Δηϊάνειραν ἐμνηστεύσατο. καὶ διαπαλαίσας ὑπὲρ τῶν γάμων αὐτῆς πρὸς τὸν Ἀχελῷον ἀπεικασθέντα ταύρῳ, συνέκλασε τὸ ἕτερον τῶν κεράτων. καὶ τὴν μὲν Δηϊάνειραν γαμεῖ. τὸ δὲ κέρας Ἀχελῷος λαμβάνει, δοὺς αὐτὶ τούτου τὸ τῆς Ἀμαλθείας. Ἀμαλθεία δὲ ἦν Αἱμονίου θυγάτηρ, ἣ κέρας εἶχε ταύρου. τοῦτο δὲ ὡς Φερεκύδης φησὶ δύναμιν εἶχε τοιαύτην, ὥστε ποτὸν ἢ βρωτὸν ὅπερ ἂν εὔξαιτό τις, παρέχειν ἄφθονον. στρατεύει δὲ Ἡρακλῆς μετὰ Καλυδωνίων ἐπὶ Θεσπρωτούς. καὶ πόλιν ἑλὼν Ἔφυραν, ἧς ἐβασίλευε Φύλας, Ἀστυόχῃ τῇ τούτου θυγατρὶ συνελθὼν, πατὴρ Τληπολέμου γίνεται. γενομένων δὲ τούτων, εὐωχούμενος παρὰ Οἰνεῖ, κονδύλῳ παίσας, ἀπέκτεινεν Εὔνομον τὸν Ἀρχιτέλους παῖδα, κατὰ χειρῶν διδόντα. συγγενὴς δὲ οὗτος Οἰνέως. καὶ ὁ μὲν πατὴρ τοῦ παιδὸς ἀκουσίου γινομένου τοῦ συμβεβηκότος, συνεγνωμόνει. Ἡρακλῆς δὲ κατὰ τὸν νόμον, φυγὴν ὑπομένειν ἤθελε. καὶ δὴ ἔγνω πρὸς Κήϋκα εἰς Τραχῖνα ἀπιέναι. ἄγων δὲ Δηϊάνειραν, εἰς ποταμὸν Εὔηνον ἦλθεν. ἐν ᾧ καθεζόμενος Νέσσος ὁ κένταυρος, τοὺς παριόντας διεπόρθμευε, μισθὸν λέγων παρὰ θεῶν ταύτην τὴν πορείαν εἰληφέναι διὰ τὸ δίκαιος εἶναι. αὐτὸς μὲν οὖν Ἡρακλῆς τὸν ποταμὸν διέβη. Δηϊάνειραν δὲ μισθὸν αἰτηθεὶς, ἐπέτρεψε Νέσσῳ διακομίζειν. ὁ δὲ, πορθμεύων αὐτὴν, ἐπεχείρει βιάζεσθαι. τῆς δὲ, ἀνακραγούσης αἰσθόμενος, ἐξελθόντα Νέσσον ἐτόξευσεν εἰς τὴν καρδίαν. ὁ δὲ, μέλλων τελευτᾶν,

προσκαλεσάμενος Δηϊάνειραν, εἶπε, τηρεῖν λαβοῦσαν ἐν κόχλῳ, εἰ θέλοι πρὸς Ἡρακλέα φιλίαν ἔχειν, τόν, τε ἰὸν ἀφῆκε κατὰ τοῦ κόχλου. καὶ τὸ ῥυὲν ἐκ τοῦ τραύματος τῆς ἀκίδος αἷμα συμμίξας, δέδωκεν. ἡ δὲ, λαβοῦσα, ἐφύλαττε παρ' ἑαυτῇ. διεξιὼν δὲ Ἡρακλῆς τὴν Δρυόπων χώραν, καὶ τροφῆς ἀπορῶν, ὑπαντήσαντος αὐτῷ Θειοδάμαντος βοηλατοῦντος, τὸν ἕτερον τῶν ταύρων λύσας, καὶ σφάξας, εὐωχεῖτο. ὡς δὲ ἧκεν εἰς Τραχῖνα πρὸς Κήυκα ὑποδεχθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, Δρύοπας κατεπολέμησεν. αὖθις ἐκεῖθεν Αἰγιμίῳ βασιλεῖ συνεμάχησε Δωριέων. Λαπίθαι γὰρ περὶ γῆς ὅρων πρὸς αὐτὸν ἐπολέμουν, Κορώνου στρατηγοῦντος. ὁ δὲ, πολιορκούμενος, ἐπεκαλέσατο Ἡρακλέα βοηθὸν ἐπὶ μέρει τῆς γῆς. βοηθήσας δὲ Ἡρακλῆς, ἀπέκτεινε Κόρωνον μετ' ἄλλων, καὶ τὴν γῆν ἅπασαν ἐλευθέραν ἐποίησεν. ἀπέκτεινε δὲ καὶ Λαογόραν μετὰ τῶν παίδων, βασιλέα Δρυόπων ἐν Ἀπόλλωνος τεμένει, Λαπιθῶν σύμμαχον. παριόντα δὲ Ἴτωνα, εἰς μονομαχίαν προυκαλεῖτο αὐτὸν Κύκνος ὁ Ἄρεος καὶ Πελοπίας. συστὰς δὲ, καὶ τοῦτον ἀπέκτεινεν. ὡς δὲ εἰς Ὀρχομενὸν ἧκεν, Ἀμύντωρ αὐτὸν ὁ βασιλεὺς οὐκ εἴασε μετὰ ὅπλων παριέναι. κωλυόμενος δὲ παρελθεῖν, καὶ τοῦτον ἀπέκτεινεν. ἀφικόμενος δὲ εἰς Τραχῖνα, στρατείαν ἐπ' Οἰχαλίαν συνήθροισεν, Εὔρυτον τιμωρήσασθαι θέλων. συμμαχούντων δ' Ἀρκάδων αὐτῷ, καὶ Μηλιέων τῶν ἐκ Τραχῖνος, καὶ Λοκρῶν, αἱρεῖ τὴν πόλιν. καὶ θάψας τῶν σὺν αὐτῷ στρατευσαμένων τοὺς ἀποθανόντας, Ἵππασον τὸν Κήυκος, καὶ Ἀργεῖον, καὶ Μέλανα τοὺς Λικυμνίου παῖδας, καὶ λαφυραγωγήσας τὴν πόλιν, ἦγεν Ἰόλην αἰχμάλωτον. καὶ προσορμισθεὶς Κηναίῳ τῆς Εὐβοίας ἀκρωτηρίῳ, Διὸς Κηναίου ἱερὸν ἱδρύσατο. μέλλων δὲ ἱερουργεῖν, εἰς Κήυκα ἔπεμψε λαμπρὰν ἐσθῆτα οἴσοντα. παρὰ τούτου δὲ τὰ περὶ τὴν Ἰόλην Δηϊάνειρα πυθομένη καὶ δείσασα μὴ πάλιν ἐκείνην ἀγαπήσῃ, νομίσασα τῇ ἀληθείᾳ φίλτρον εἶναι τὸ ῥυὲν αἷμα Νέσσου, τούτῳ τὸν χιτῶνα ἔχρισεν. ὡς δὲ θερμανθέντος τοῦ χιτῶνος ὁ ἰὸς τῆς ὕδρας ἤσθιεν, τὸν μὲν Λίχαν κατέβαλεν. εἰς Τραχῖνα δὲ ἐπὶ νεὼς κομίζεται. Δηϊάνειρα δὲ ἀχθεσθεῖσα, ἑαυτὴν ἀνήρτησεν. Ἡρακλῆς δὲ ἐντειλάμενος Ὕλλῳ, ὃς αὐτῷ ἐκ Δηϊανείρας ἦν παῖς πρεσβύτερος, τὴν Ἰόλην ἀνδρωθέντα γῆμαι, παραγενόμενος δὲ εἰς Οἴτην, ὅ ἐστιν ὄρος Τραχῖνος, πυρὰν ποιήσας, ἐκέλευσεν ἐπιβὰς ὑφάπτειν. τοῦ δὲ μὴ θέλοντος, Ποίας παριὼν ἐπὶ ζήτησιν ποιμνίων, ὑφάψας, ἔλαβε τὰ τόξα παρ' αὐτοῦ δωρεάν. καιομένης δὲ τῆς φλογὸς, λέγεται νέφος ὑποστὰν μετὰ βροντῆς, εἰς οὐρανὸν ἀναπέμψαι. ἔνθα τυχὼν ἀθανασίας, γήμας Ἥβην τὴν Ἥρας θυγατέρα, ποιεῖ παῖδας Ἀλεξιάρην, καὶ Ἀνίκητον.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Δηϊάνειρα.	Ἄγγελος.
Παιδαγωγός.	Λίχας.
Ὕλλος.	Δούλη τροφός.
Χορὸς γυναικῶν	Πρέσβυς.
Τραχινίων.	Ἡρακλῆς.

Προλογίζει δὲ ἡ Δηϊάνειρα.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ.

Λόγος μέν ἐστ' ἀρχαῖος ἀνθρώπων φανείς. ὁ τρόπος ἀναχρονισμός. μεταγενέστερος γὰρ ὁ σόλων, ὁ μηδένα μακαρίζειν δεῖν πρὸ τελευτῆς, πρὸς Κροῖσον ἀποφηνάμενος. Ἐγὼ δὲ τὸν ἐμόν. ἐγὼ φησὶ τὸν ἐμὸν αἰῶνα καὶ πρὸ θανάτου διέγνωκα βαρὺν ὄντα καὶ ἀπεχθῆ καὶ δυστυχῆ. Ναίουσ' ἐν Πλευρῶνι. πόλει τῆς Αἰτωλίας. Νυμφείων ὄκνον. νυμφίων, ἀντὶ τοῦ νυμφευμάτων. ὄκνον δέ, τὸν φόβον. ὅμηρος, Ὀκνείω δ' ἵππων ἐπιβήμεναι. εἰ δὲ γράφεται ὄτλον, τὴν ταλαιπωρίαν. ἢ ὡς ὅμηρος τὸ μεμορημένον καὶ πεπρωμένον. καλλίμαχος· Κεινὸν πόνον ὀτλήσαντες. ἰδία δὲ ἡ φάσις, καὶ ἡ ἱστορία. Δράκων ἑλικτός. διὰ τὸ σκολιὸν τῶν ῥευμάτων.

Λόγος μέν ἐστ' ἀρχαῖος ἀνθρώπων φανείς,
ὡς οὐκ ἂν αἰῶν' ἐκμάθοι βροτῶν, πρὶν ἂν
θάνοι τις, οὔτ' εἰ χρηστός, οὔτ' εἴ τῳ κακός.
ἐγὼ δὲ τὸν ἐμὸν καὶ πρὶν εἰς ἅδου μολεῖν,
ἔξοιδ' ἔχουσα δυστυχῆ τε καὶ βαρύν.
ἥτις πατρὸς μὲν ἐν δόμοισιν Οἰνέως
ναίουσ' ἐνὶ Πλευρῶνι, νυμφείων ὄκνον
ἄλγιστον ἔσχον, εἴ τις αἰτωλὶς γυνή.
μνηστὴρ γὰρ ἦν μοι ποταμός, Ἀχελῷον λέγω,
ὅς μ' ἐν τρισὶ μορφαῖσιν ἐξῄτει πατρός,
φοιτῶν ἐναργὴς ταῦρος, ἄλλοτ' αἰόλος
δράκων ἑλικτός, ἄλλοτ' ἀνδρείῳ τύπῳ
βούκρανος. ἐκ δὲ δασκίου γενειάδος,
κρουνοὶ διερραίνοντο κρηναίου ποτοῦ.
τοιόνδ' ἐγὼ μνηστῆρα προσδεδεγμένη
δύστηνος, αἰεὶ κατθανεῖν ἐπευχόμην,
πρὶν τῆσδε κοίτης ἐμπελασθῆναί ποτε.
χρόνῳ δ' ἐν ὑστέρῳ μέν, ἀσμένῃ δέ μοι,
ὁ κλεινὸς ἦλθε Ζηνὸς Ἀλκμήνης τε παῖς.
ὃς εἰς ἀγῶνα τῷδε συμπεσὼν μάχης,

Βούκρανος. οἱ ποταμοὶ ταυρόκρανοι δὲ τυποῦνται. ἢ ὅτι μυκηθμῷ εἰσὶ παραπλήσιοι περὶ τὰς ἐκβολάς. ὅμηρος, Μεμυκὼς ἠΰτε ταῦρος. ἢ ὅτι σχίζουσι τὴν γῆν ὡς βόες. ἢ διὰ τὰς κατανομὰς παρὰ ποταμοῖς εἰσίν. Ἐκ δὲ δασκίου γενειάδος. ὁ νοῦς, ἐκ δὲ τοῦ δασυτρίχου γενειάδος αὐτοῦ, κατέρρει πλῆθος ὑδάτων ὡς ἀπὸ κρήνης. παροιμία ἐκ τοῦ ἄλλου οὕτως εἰρημένη.

Ὁ κλεινὸς ἦλθε Ζηνός. ἆθλον ἦν παρὰ οἰνέως ὡρισμένον τῷ νικῶντι ἀχελῷον αὐτὴν δώσειν.

B κλύεταί με. ἀντὶ τοῦ ἀπαλλάττει με, καὶ ἐλευθεροῖ τοῦ φόβου, τοῦ ἀχελώου [illegible]νόμενος. Καὶ τρόπον μὲν ἄν. τὸν τρόπον τῆς πρὸς ἀλλήλους αὐτῶν μάχης, οὐκ ἂν διείποιμι. ἐστὶ δίκαιος γάρ. ἐκεῖνος δ' εἴποι ἂν ὃς ἄφοβος αὐτὴν τὴν μάχην θεωρῶν ἐκάθητο. ὅμηρος· ,, ἔνθα κεν οὐκέτι ἔργον ἀνὴρ ὀνόσαιτο μετελθών, ὅς τις τ' ἄβλητος. Ἐγὼ γὰρ ἥμην. διασεαυτῆς (?) ἵνα συνάδῃ τό, ἀλλ' ὅς τις ἦν θακῶν ἀταρβὴς τῆς θέας. οἱ δὲ ψιλῶς, ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχον. Μή μοι τὸ κάλλος. μὴ δὴ τὸ κάλλος ἀλγηδόνι περιπέσω, τῷ ἀχελώῳ [illegible]θεῖσα. Τέλος δ' ἔθηκε Ζεὺς ἀγώνιος. ὁ πρύτανις τοῦ ἀγῶνος. τὸ δὲ ὅλον οὕτως ἔχει. ὁ ἀγώνιος Ζεύς, εὐτυχὲς τῷ ἀγῶνι τέλος ἐπέθηκεν. ἐμοὶ δὲ οὐκ εὐτυχές. εὐτυχὲς μὲν ὅτι ἀπήλλαξέ με τοῦ ἀχελώου. οὐκ εὐτυχῶς δέ, ὅτι καὶ νῦν οὐχ ἧττον ἀγωνιῶ διὰ τὴν τοῦ ἡρακλέους ἀπουσίαν. Λέχος γὰρ ἡρακλεῖ κριτόν. ἀντὶ τοῦ ἔκκριτον. διὰ τὸ καὶ περὶ ἡρακλέους ἀγωνιᾶν. Ξυστᾶσα. ἀντὶ τοῦ συνελθοῦσα. Τρέφω. ἀντὶ τοῦ ἔχω καὶ αὔξω. Προκηραίνουσα. ἀγωνιῶσα. μεριμνῶσα κατὰ τὸ κέαρ. ὅ ἐστιν ἐν ἤθει, βουλευομένη. καὶ διαπίδησ. ,, Τί κατ' ὦ τέκνα τάδε ,, κηραίνετε. Νὺξ γὰρ εἰσάγει. ἀντὶ τοῦ, νυκτὸς ἔρχεται καὶ νυκτὸς ἐξορμᾶται. ὥστε διαδοχήν μοι τῶν πόνων γίνεσθαι. Γήτης. γεωργὸς ὁ τὴν γῆν ἐργαζόμενος. Ἔκτοπον. ἔξω καὶ πόρρω οὖσαν. Λατρεύοντά τῳ. ὑπηρετοῦντα τῷ εὐρυσθεῖ. Ὑπερτελής. ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τὸ τέλος γέγονεν. οἷον, τοῦ τέλους τῶν ἄθλων κρείσσων ὤφθη κατορθώσας αὐτούς. ἢ ὑπέρτερος αὐτῶν ἐστιν. ἐγκρατὴς καὶ ὑπεράνω. Ἐν τραχῖνι. πόλις θετταλίας, εἰς ἣν ἡρακλῆς κατῴκησε διὰ τὸν τοῦ εὐνόμου φόνον κατὰ τὸν νόμον. Ξένῳ παρ' ἀνδρί. τῷ κήυκι. ὃς ἦν παῖς ἀμφιτρύωνος ἀδελφοῦ. καὶ ἡσίοδος, ,, τρηχῖνα δέ ρι παρελαύνων ἐς κήυκα ἄνακτα. Σχεδὸν δ' ἐπίσταμαι. ὑποπτεύω ὑπονοῶ. οἴομαι. Ἀκήρυκτος μένει. ἄσημος. οὐ μηνυόμενος ὅπου ποτ' ἐστίν.

ἐκλύεταί με. καὶ τρόπον μὲν ἂν πόνων,
οὐκ ἂν διείποιμ'. οὐ γὰρ οἶδ', ἀλλ' ὅστις ἦν
θακῶν ἀταρβὴς τῆς θέας, ὅδ' ἂν λέγοι.
ἐγὼ γὰρ ἥμην ἐκπεπληγμένη φόβῳ,
μή μοι τὸ κάλλος ἄλγος ἐξεύροι ποτέ.
τέλος δ' ἔθηκε Ζεὺς ἀγώνιος καλῶς,
εἰ δὴ καλῶς. λέχος γὰρ Ἡρακλεῖ κριτὸν
ξυστᾶσ', ἀεί τιν' ἐκ φόβου φόβον τρέφω
κείνου προκηραίνουσα. Νὺξ γὰρ εἰσάγει,
καὶ νὺξ ἀπωθεῖ διαδεδεγμένη πόνον.
κἀφύσαμεν δὴ παῖδας, οὓς κεῖνός ποτε
γήτης ὅπως ἄρουραν ἔκτοπον λαβών,
σπείρων μόνον προσεῖδε, κἀξαμῶν ἅπαξ.
τοιοῦτος αἰὼν εἰς δόμους τε κἀκ δόμων
ἀεὶ τὸν ἄνδρ' ἔπεμπε λατρεύοντά τῳ.
νῦν δ' ἡνίκ' ἄθλων τῶνδ' ὑπερτελὴς ἔφυ,
ἐνταῦθα δὴ μάλιστα ταρβήσασ' ἔχω.
ἐξ οὗ γὰρ ἔκτα κεῖνος Ἰφίτου βίαν,
ἡμεῖς μὲν ἐν Τραχῖνι τῇδ' ἀνάστατοι
ξένῳ παρ' ἀνδρὶ ναιόμεσθα. κεῖνος δ' ὅπου
βέβηκεν, οὐδεὶς οἶδε. πλὴν ἐμοὶ πικρὰς
ὠδῖνας αὐτοῦ προσβαλὼν ἀποίχεται.
σχεδὸν δ' ἐπίσταμαί τι πῆμ' ἔχοντά νιν.
χρόνον γὰρ οὐχὶ βαιόν, ἀλλ' ἤδη δέκα

ἂν οὐ

ὃν οὐδεὶς ἐλθὼν κηρύττει καὶ ἀπαγγέλλει, ποῦ ποτ' ἐστίν. Δέλτον λιπὼν ἔστιχεν. ὡς τοῦ ἡρακλέους τύπον διαθήκης γράψαντος εἰς δέλτον καὶ καταλελοιπότος. ὡς εἰ μὴ ἔλθοι διὰ ποσοῦ τοῦ χρόνου, γνῶναι αὐτὴν τελευτῶντα. μετὰ δὲ τοὺς πεντεκαίδεκα μῆνας ἀναγνοῦσαν, πεῖσαι αὐτὴν τὰ ἐντεταλμένα. Θεοῖς ἀρῶμαι. εὔχομαι

μῆνας, πρὸς ἄλλοις πέντ', ἀκήρυκτος μένει.
κἄστιν τι δεινὸν πῆμα. τοιαύτην ἐμοὶ
δέλτον λιπὼν ἔστειχε, τὴν ἐγὼ θαμὰ
θεοῖς ἀρῶμαι πημονῆς ἄτερ λαβεῖν.
ΤΡΟ. δέσποινα Δηάνειρα, πολλὰ μέν σ' ἐγὼ
κατεῖδον ἤδη πανδάκρυτ' ὀδύρματα,
τὴν Ἡράκλειον ἔξοδον γοωμένην.
νῦν δ' εἰ δίκαιον τοὺς ἐλευθέρους φρενοῦν
γνώμαισι δούλαις, κἀμὲ χρὴ φράσαι τόσον.
πῶς παισὶ μὲν τοσοῖσδε πληθύεις, ἀτὰρ
ἀνδρὸς κατὰ ζήτησιν οὐ πέμπεις τινά;
μάλιστα δ' ὅνπερ εἰκὸς, Ὕλλον, εἰ πατρὸς
νέμοι τιν' ὤραν τοῦ καλῶς πράσσειν δοκεῖν.
ἐγγὺς δ' ὅδ' αὐτὸς ἀρτίπους θρώσκει δόμους.
ὥστ' εἴ τί σοι πρὸς καιρὸν ἐννέπειν δοκῶ,
πάρεστι χρῆσθαι τἀνδρί, τοῖς τ' ἐμοῖς λόγοις.
ΔΗΙ. ὦ τέκνον, ὦ παῖ; κἀξ ἀγεννήτων ἄρα
„ μῦθοι καλῶς πίπτουσιν. ἥδε γὰρ γυνὴ,
δούλη μὲν, εἴρηκεν δ' ἐλεύθερον λόγον.
ΥΛ. ποῖον; δίδαξον μῆτερ, εἰ διδακτά μοι.
ΔΗΙ. σὲ πατρὸς οὕτω δαρὸν ἐξενωμένου
τὸ μὴ πυθέσθαι ποῦ 'στιν, αἰσχύνην φέρει.
ΥΛ. ἀλλ' οἶδα, μύθοις γ' εἴ τι πιστεύειν χρεών.
ΔΗΙ. καὶ ποῦ κλύεις νιν τέκνον ἱδρῦσθαι χθονός;
ΥΛ. τὸν μὲν, παρελθόντ' ἄροτον ἐν μήκει χρόνου,
Λυδῇ γυναικί φασί νιν λάτριν πονεῖν.
ΔΗΙ. πᾶν τοίνυν, εἰ καὶ τοῦτ' ἔτλη, κλύοι τις ἄν.
ΥΛ. ἀλλ' ἐξαφεῖται τοῦδέ γ', ὡς ἐγὼ κλύω.
ΔΗΙ. ποῦ δῆτα νῦν ζῶν ἢ θανὼν ἀγγέλλεται;
ΥΛ. Εὐβοΐδα χώραν φασὶν, Εὐρύτου πόλιν,
ἐπιστρατεύειν αὐτὸν, ἢ μέλλειν ἔτι.
ΔΗΙ. ἆρ' οἶσθα δῆτ' ὦ τέκνον, ὡς ἔλειπέ μοι

τοῖς θεοῖς, μηδὲν λυπηρὸν ἐγγεγραμμένον ἔχουσαν λαβεῖν, πημονῆς ἄτερ. Πανδάκρυτ' ὀδύρματα. διὰ πανδακρύτων ὀδυρμάτων. „ ὥστε, Διά τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα. Φρενοῦν. νουθετεῖν. εἰς φρόνησιν ἄγειν. Τόσον. τὸ σοὶ συμφέρον. ἢ τόσον, ἀντὶ τοῦ ὀλίγον. Πῶς παισὶ μὲν τοσοῖσδε πληθύεις. ἦσαν γὰρ αὐτῇ παῖδες ἐξ ἡρακλέους, ὕλλος. κτήσιππος. γληνός. ὀλίτης. ἔστι δὲ ἡρακλεῖ καὶ ἕτερος ὕλλος ἐκ μελίτης. Εἰ πατρὸς νέμοι τιν' ὤραν. ἤγουν φροντίδα. ὡς καὶ ἡσίοδος. Ὤρη γάρ τ' ὀλίγη πέλεται. ὀκνοῦς, „ ἵνα μάθῃς εἰ φροντίζει τοῦ πατρὸς, ὑπὲρ τοῦ δοκεῖν καλῶς διαπράττεσθαι. Ἀρτίπους. ὅ ἐστιν ἀρτίως καὶ ἡρμοσμένως τῷ καιρῷ πορεύεται. Κἀξ ἀγεννήτων. δυσγενῶν. Ἐλεύθερον λόγον. σπουδαῖον. ἐλευθέρῳ πρέποντα. Εἰ διδακτά μοι. εἰ προσήκει μαθεῖν. Ἐξενωμένου. ἐν ξένῃ διατρίβοντα. Ἄροτον. ἐνιαυτόν. ἅπαξ γὰρ τοῦ ἔτους ἀροτριᾶται ἡ γῆ. Πᾶν τοίνυν. ἀκούσεται τοίνυν τίς, ὅτι ἡρακλῆς πᾶν αἰσχρὸν ὑπέμεινεν, εἰ ἀληθῶς ὑπέστη δουλεύειν τῇ ὀμφάλῃ. Ἀλλ' ἐξαφεῖται. ἀφείθη. ἀπηλλάγη τοῦ δουλεύειν. Εὐβοΐδα χώραν. ἔνιοί φασι τῆς θεσσαλίας εἶναι οἰχαλίαν. οὐδὲν δὲ ἄτοπον ὁμωνυμεῖν.

Χώρας πέρι. τῆς εὐβοίας. Ὡς ἢ τελευτήν. ἔλεγε φησὶν, ὅτι ἐν οἰχαλίᾳ τεθνήξομαι, ἢ τοῦτο πράξας, εὐδαιμονήσω τὸν ἐπίλοιπον χρόνον. Ἐν οὖν ῥοπῇ. ἐν κινδύνῳ καὶ ὥσπερ ξυροῦ ἀκμῆς ἱσταμένῳ, οὐ πορεύσῃ συλληψόμενος αὐτῷ. καὶ συναγωνιούμενος. Ἡνίχ' ἢ σεσώσμεθα. τοῦ πατρί. Εἰ δὲ θεσφάτων ἐγώ. εἰ γὰρ ἠπιστάμην, ἢ προηκηκόειν φησὶν, ὅτι ταῦτα προεῖπε, πάλαι ἂν ἐγὼ συμπαρήμην αὐτῷ. Χώρει νῦν ὦ παῖ. καὶ νῦν φησιν ὦ παῖ ἄπιθι. καὶ γὰρ τὸ βραδέως τὰ δέοντα ποιεῖν ἐπειδὰν ἀκούσῃ τις, κέρδος ἀποφέρεται. τουτέστι, καὶ εἰ βραδέως ἤκουσας, καὶ ὠφελήσεις αὐτὸν παραγενόμενος, κέρδος σοι ἔσται.

μαντεῖα πιστὰ τῆσδε τῆς χώρας πέρι;
ὕλλ. τὰ ποῖα μῆτερ; τὸν λόγον γὰρ ἀγνοῶ.
δηι. ὡς ἢ τελευτὴν τοῦ βίου μέλλει τελεῖν,
ἢ τοῦτον ἄρας ἆθλον, εἰς τὸν ὕστερον
τὸν λοιπὸν ἤδη βίοτον εὐαίων' ἔχειν.
ἐν οὖν ῥοπῇ τοιᾷδε κειμένῳ τέκνον,
οὐκ εἶ ξυνέρξων, ἡνίκ' ἢ σεσώσμεθα,
ἢ πίπτομεν σοῦ πατρὸς ἐξολωλότος,
κείνου βίον σώσαντος, ἢ οἰχόμεσθ' ἅμα;
ὕλλ. ἀλλ' εἶμι μῆτερ. εἰ δὲ θεσφάτων ἐγὼ
βάξιν κατῄδειν τῶνδε, κἂν πάλαι παρῆν,
νῦν δ' ὁ ξυνήθης πότμος οὐκ ἐᾷ πατρὸς
ἡμᾶς προταρβεῖν, οὐδὲ δειμαίνειν ἄγαν.
νῦν δ' ὡς ξυνίημ', οὐδὲν ἐλλείψω τὸ μὴ
πᾶσαν πυθέσθαι τῶνδ' ἀλήθειαν πέρι.
δηι. χώρει νῦν ὦ παῖ. καὶ γὰρ ὑστέρῳ τόγ' εὖ
πράσσειν, ἐπεὶ πύθοιτο, κέρδος ἐμπολᾷ.
χο. ὃν αἰόλα νὺξ ἐναριζομένα
τίκτει, κατευνάζει τε φλογιζόμενον
ἅλιον ἅλιον αἰτῶ
τοῦτο καρύξαι τὸν Ἀλκμήνας, πόθι μοι πόθι μοι παῖς
ναίει ποτ', ὦ λαμπρᾷ στεροπᾷ φλεγέθων,
ἢ ποντίους αὐλῶνας, ἢ
δισσαῖσιν ἀπείροισι κλιθείς,
εἴπ' ὦ κρατιστεύων κατ' ὄμμα.
ποθουμένᾳ γὰρ φρενὶ πυνθάνομαι
τὰν ἀμφινεικῆ Δηϊάνειραν ἀεί,
οἷά τιν' ἄθλιον ὄρνιν

Ὃν αἰόλα νύξ. μέλαινα. ὡς οἱ νεώτεροι. ἢ ποικίλη, διὰ τὰ ἄστρα. ἢ ταχεῖα, διὰ τὸ νυκτὶ θοῇ παρ' ὁμήρῳ. Τίκτει. ἀντὶ τοῦ ἀνατέλλειν ποιεῖ. Φλογιζόμενον. λάμποντα. Ἅλιον αἰτῶ. παρακαλῶ. Τὸν ἀλκμήνας παῖδα. Πόθι μοι. λείπει, οἰκεῖ. διατρίβει. Ἢ ποντίους αὐλῶνας. τοὺς παρὰ θάλατταν τόπους στενούς. ἐκ δὲ τούτου τὰ πελάγη φησίν. ἄρα τοὺς ἐν θαλάττῃ ἐστίν. ἢ ἀντὶ τοῦ νήσους. αὐλὼν γὰρ τὸ στενόμακρον πέλαγος. ἀπὸ δὲ τοῦ πελάγους, τὸ περιεχόμενον ὑπ' αὐτοῦ δηλοῖ, ὅ ἐστι, τὰς νήσους. Ἢ δισσαῖσιν ἀπείροισιν. ἀντὶ τοῦ, καὶ πρὸς τὰ ἑῷα καὶ δυτικά. καὶ ὅμηρος,
„ ἠέλιος ὃς
„ πάντ' ἐφορᾷ.
Ὦ κρατιστεύων. ὦ νικῶν πάντας τοὺς θεοὺς κατὰ τὸ ὀπτικόν. Τὰν ἀμφινεικῆ. Δηϊάνειραν λείπει ἡ διά. τὴν περιμάχητον σχηματικῶς. πυνθάνομαι φησὶ τὴν ἀμφινεικῆ δηϊάνειραν, μηδέποτε τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀδακρύτους ἔχειν. ἀλλ' ἀεὶ τῷ πόθῳ τοῦ δακρύειν νικωμένην, ὀδύρεσθαι.

Οἷά τιν' ἄθλιον ὄρνιν. τὴν ἀηδόνα. γράφεται δὲ ἅλιον ὄρνιν, ἤγουν, τὴν ἀλκυόνα, ἣ τίκτει ἐν ταῖς ὑφάλοις πέτραις. εἶτα τῶν ᾠῶν ἀφανιζομένων, δακρύει.

Οὔποτ' εὐνάζειν. τὸν πόθον τῶν δακρύων κοιμίζειν. ἀλλ' ἀεὶ τῆς αὐτῆς ἀεὶ δακρύειν. Ἀδα-κρύτων. πολυδακρύτων. Ἀλλ' εὔμναστον ἀνδρός. ἀλλὰ δεῖμα τὸ ὑπὲρ τοῦ ἀνδρὸς ἀεὶ μνημονεύουσαν ἐν ταῖς ἀνάνδροις κοίταις, τρύχεσθαι κατὰ ψυχήν. Ἐνθυμίοις εὐναῖς ταῖς μεριμνητικαῖς. ταῖς πολυφροντίστοις. Ἀνανδρώτοισι. ταῖς ἐρήμαις τοῦ ἀνδρός. Πολλὰ γὰρ τὰ πολλά, πρὸς τὰ κύματα. Ὥστ' ἀκάμαντος ἢ νότου. ὥσπερ γὰρ ἄν τις θεωροίη κυματουμένην τὴν θάλατταν, ἢ νότου πνέοντος, ἢ βορέου. τῶν δὲ κυμάτων τὰ μὲν ἀπιόντα. τὰ δὲ ἐπερχόμενα, οὕτω καὶ τὸν Ἡρακλέα καθάπερ τι πέλαγος κακῶν, τὸ μὲν τι πρὸς λυπεῖ, τὸ δὲ αὐξόμενον, ἀπόκειται. Καδμογενῆ. τὸν Θηβαγενῆ Ἡρακλέα. Ἡσίοδος, Ὀφ' Ἡρακλῆος Θηβαγενέος κλέος εἴη. Τρέφει. ἀντὶ τοῦ ἔχει. Αὔξει. ἀντὶ τοῦ αὔξεται. ἢ τροφῆς καθημερινῆς καὶ αὐξήσεως, εἰσὶν αὐτῷ οἱ πόνοι. ὅ φησι τὸ μὲν τῶν κακῶν, ἔχει αὐτόν. τὸ δὲ, αὔξεται κατ' αὐτοῦ. Ἄλλως. Τρέφει. ἀντὶ τοῦ τρίβει κατὰ ἀντίφασιν. ἔχει δὲ οὕτως. τὸ μὲν, αὐτὸν καταπονεῖ πρὸς, τὸ δὲ αὔξει καὶ κορυφοῦται. ἢ ὅτι οἰκεῖον τοῦ ἥρωος τὸ τρέφει καὶ αὔξει. ὥστε τρέφεσθαι αὐτοῦ τὴν ἀρετὴν διὰ τῶν πόνων. καὶ Ἰσοκράτης,
,, Οἷς ἡ τῶν τρόπων ἀρετή, τηλικοῦ-
,, τον εὐδοξίας χαρακτῆρα τοῖς ἔρ-
,, γοις ἐπέβαλε. Βίου δὲ πέλαγος, τὸν χειμαζόμενον βίον. Κρήσιον. ὡς πάνυ χειμαζομένης τῆς περὶ Κρήτην θαλάσσης. Ἀμπλάκιον. ἄπταιστον. Ἀλλά τις θεῶν. θάρρει φησὶν ὦ Δηϊάνειρα. θεῶν γάρ τις αὐτὸν ἀναμάρτητον καὶ δίκαιον ὄντα, κωλύει ἀπὸ τοῦ ᾅδου. ἢ ἀμπλάκητον, ἐπιτυχῆ. παρὰ τὸ μὴ ἀναπλακεῖν. οἷον, κωλύει αὐτὸν μὴ ἐπιτυχεῖν τοῦ ᾅδου. Ὧν ἐπιμεμφομένα σοι. περὶ ὧν μεμφομένη σοι ὅτι σὺ προσηκόντως ὀδύρῃ. θεοὶ γὰρ αὐτὸν σώζουσιν. Ἁδεῖα μὲν, ἀντία δ' οἴσω. ἐναντία δὲ οἷς περὶ τοῦ Ἡρακλέους φονεῖς. παραμυθουμένη δὲ ταῦτα ἁδεῖα, ὡς ἐναντία λέγουσα τῇ ἀνάσσῃ, ἐπάγει μὴ χρῆναι αὐτὴν ἀποβάλλειν τὴν ἀγαθὴν ἐλπίδα περὶ τοῦ ἀνδρός. φησὶ γὰρ αὐτὸν ζῆν. ἀντία δὲ, ὅτι τὸ ἐναντίον νομίζει ἡ Δηϊάνειρα, ἀποθανεῖν αὐτόν. Οὐκ ἀποτρύειν. οὐκ ἀπογνῶναι, οὐκ ἀποκάμνειν. οὐκ ἀποβάλλειν. οὐκ ἀποδοκιμάζειν.

οὔποτ' εὐνάζειν ἀδακρύτων
βλεφάρων πόθον, ἀλ-
λ' εὔμναστον ἀνδρὸς δεῖμα φέρουσαν ὁδοῦ,
ἐνθυμίοις εὐναῖς ἀναν-
δρώτοισι τρύχεσθαι, κακὰν
δύστανον ἐλπίζουσαν αἶσαν.
πολλὰ γὰρ ὥστ' ἀκάμαντος
ἢ νότου βορέα τις
κύματ' εὐρέϊ πόντῳ
βάντ' ἐπιόντα τ' ἴδοι,
οὕτω δὲ τὸν Καδμογενῆ
τρέφει, τὸ δ' αὔξει βιότου,
πολύπονον, ὥσπερ πέλαγος
Κρήσιον. ἀλλά τις θεῶν
αἰὲν ἀμπλάκητον ἀΐδα
σφε δόμων ἐρύκει.
ὧν ἐπιμεμφομένας, ἁ-
,, δεῖα μὲν, ἀντία δ' οἴσω.
φαμὶ γὰρ οὐκ ἀποτρύειν

Α νάλγητα γάρ. οὐδὲ γὰρ ἄλυπα τοῖς ἀνθρώποις ὁ Ζεὺς τὰ πράγματα πεποίηκε.
,, Δοιοὶ γάρ τε πίθοι. οἷον, συμμιγνύουσιν οἱ θεοὶ τὰ πράγματα τοῖς ἀνθρώποις πήματι καὶ χαρᾷ. καὶ στρέφουσιν ὀξέως τὰ πράγματα, ὥσπερ τὰς τῆς ἄρκτου στροφάς.
Α λλ' ἐπὶ πῆμα, καὶ χαρά. ἐπὶ χαρᾷ δὲ καὶ πήματι, πᾶσι κυκλοῦσιν οἱ θεοί. πῆμα δέ, ἀντὶ τοῦ πήματι κατὰ ἀποκοπήν. Πᾶσι κυκλοῦσιν. ἀντὶ τοῦ κυκλοῦνται τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα. ἢ ἐπὶ κυκλοῦσιν, ὑπὸ τῶν θεῶν. Οἷον ἄρκτου στροφάδες. τὰς ἄρκτου στροφὰς παρέλαβεν, ἐπεὶ διαφανεῖς τέ εἰσι καὶ ἡσυχαιτέραν ποιοῦνται τὴν κίνησιν. καθόλου δὲ ὀξύτερον τὰ νότια κινοῦνται, διὰ τὸ μείζονα κύκλον ὁδεύειν. ἀ
,, ρκτος, λυτοῦ καὶ κριοῖο, θοώταταί
,, εἰσι κέλευθοι. Στέρεσθαι. ἀντὶ τοῦ λυπεῖσθαι καὶ στέρεσθαι χαρᾶς. τίνος δὲ στέρεσθαι, δῆλον ὅτι τοῦ χαίρειν.

ἐλπίδα τὰν ἀγαθὰν
χρῆναί σ'. ἀνάλγητα γὰρ οὐ ,,
δ' ὁ πάντα κραίνων βασιλεὺς ,,
ἐπέβαλε θνατοῖς Κρονίδας. ,,
ἀλλ' ἐπὶ πῆμα καὶ χαρὰ ,,
πᾶσι κυκλοῦσιν, οἷον ἄρκτου ,,
στροφάδες κέλευθοι. ,,
μένει γὰρ οὔτ' αἰόλα νὺξ
βροτοῖσιν, οὔτε κῆρες, οὔ
τε πλοῦτος, ἀλλ' ἄφαρ
βέβακε. τῷ δ' ἐπέρχεται,
χαίρειν τε, καὶ στέρεσθαι.
ἃ καὶ σὲ τὰν ἄνασσαν ἐλπίσιν λέγω
τάδ' αἰὲν ἴσχειν, ἐπεὶ
τίς ὧδε τέκνοισι Ζῆν' ἄβουλον εἶδεν;
πεπυσμένη μὲν, ὡς ἀπεικάσαι, πάρει
πάθημα τοὐμόν. ὡς δ' ἐγὼ θυμοφθορῶ,
μήτ' ἐκμάθοις παθοῦσα, νῦν δ' ἄπειρος εἶ.
τὸ γὰρ νεάζον, ἐν τοιοῖσδε βόσκεται
χώροισιν αὑτοῦ, καί νιν οὐ θάλπος θεοῦ,
οὐδ' ὄμβρος, οὐδὲ πνευμάτων οὐδὲν κλονεῖ,
ἀλλ' ἡδοναῖς ἄμοχθον ἐξαίρει βίον

Α καὶ σὲ τὰν ἄνασσαν. ἅπερ καὶ σὲ λέγω χρῆναι φρονεῖν. καὶ χρησταῖς ἐλπίσι βόσκεσθαι. ἢ οὕτως. ἃ καὶ σὲ βούλομαι φροντίζειν. ὅτι τρέπονται καὶ ἐκ κακῶν ἐπὶ ἀγαθὰ τὰ ἀνθρώπινα. Ζῆν' ἄβουλον. δύσβουλον καὶ κακόβουλον, μὴ βουλευόμενον τοῖς ἰδίοις παισὶ τὸ συμφέρον. διὸ μηδὲν φαῦλον περὶ Ἡρακλέους ἐλπίζε. οὐ γὰρ παρορᾷ τοῦ ἑαυτοῦ παιδὸς ὁ Ζεύς. Πεπυσμένη. ἐξ ἀκοῆς ἐλήλυθας, τῶν ἐμῶν αἰσθομένη κακῶν. Τὸ γὰρ νεάζον. ἡ γὰρ νέα ἡλικία, ἐν τοῖς τόποις τῆς ἀμεριμνίας βόσκεται. Χώροισιν αὐτοῦ. ἐπ' αὐτοῦ τινὲς ψιλοῦσι, καὶ νοοῦσιν αὐτόθι. ἔνιοι δὲ δασύνουσιν ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῦ. τοῖς ἰδίοις ἑαυτοῦ τόποις, ἀμερίμνως βόσκεται τὸ νεάζον. καὶ οὔτε καύματι φθείρεται. οὔτε ὑετῷ, οὔτε ἀνέμων σφοδρότητι. Οὐ θάλπος θεοῦ. ἀντὶ τοῦ οὐδεμία μεταβολή. Ἀλλ' ἡδοναῖς. ἀλλὰ ταῖς ἡδοναῖς εἰς ὕψος εὐθυμίας αἴρεται. ἕως τις γαμηθῇ. οὐδέν φησι ταράττει τὴν νέαν ἡλικίαν. ἀλλ' ὡς τεῖχος ἀρραγὲς οὐ φθείρεται ὑπό τινος, οὕτως οὐδὲ ἡ νεότης ἐστηριγμένη ὑπὸ ἀμεριμνίας τῶν ἐν τῷ βίῳ κακῶν. νέα γὰρ φροντὶς, οὐκ ἀλγεῖν φιλεῖ.
Ε σ τοῦθ' ἕως τις. ἐπὶ τηνικαῦτα ἐπειδὰν γαμηθεῖσά τις, εἰς τὰ καθ' ἑαυτὴν ἀποβλέπουσα

τυχὸν καὶ σωφρονοῦσα. ἔξω τῆς ἀμεριμνίας εἰς φροντίδας εἰσῆλθεν. οἰκτείρει τὰ κατ' ἐμέ. Τὴν αὐτοῦ. τὴν αὐτοῦ ὡς πρὸς τὸν νέον ἀποδέδωκε. Πάθη μὲν οὖν δή. τὰ μὲν ἄλλα πάθη τοῦ Ἡρακλέους, πολλάκις ἀπωδυράμην. ἓν δ' εἰπεῖν νῦν βούλομαι, οἷον οὐκ εἴρηκά πω. Ὁδὸν γὰρ ἦμος. ὅτι πρὸ πολλοῦ χρόνου χρησμὸς ἦν αὐτῷ δεδομένος. Νῦν δ' ὡς ἔτ' οὐκ ὤν. ἀεὶ μὲν ἐξῄει ὡς ἐπὶ ὁμολογουμένῳ κατορθώματι. νῦν δὲ, ὡς τεθνηξόμενος ἐνετείλατό μοι. ἵνα πρόνοιαν ἄλλου ἀνδρὸς ἐμαυτῇ ποιήσωμαι. εἶπε δὲ καὶ περὶ τοῦ ἑκάστου τῶν τέκνων μερίδος. Χρεῖ' ἦν μ' ἑλέσθαι κτῆσιν. ἔλεγε προσήκειν ἐμὲ λαβεῖν τὴν προῖκα, καὶ τὰ δῶρα ἃ ὑπὲρ τοῦ λέχους ἐκτησάμην. Ἄλλως. Χρεῖ' ἦν μ' ἑλέσθαι κτῆσιν. ἤγουν, προνοεῖσθαι ἑτέρου ἀνδρὸς, ἢ σώζειν τὸ λέχος. Ὑπεκδραμόντα. διαφυγόντα τὸν θάνατον. Τοιαῦτ' ἔφραζε. ἡ δέλτος τοιαῦτα ἔλεγε παρὰ θεῶν εἱμάρθαι. ὥστε τούτων θάτερον αὐτῷ τέλος ἔσεσθαι τῶν πόνων. Τῶν ἡρακλείων. τῶν ἑαυτοῦ πόνων τὸ τέλος. πολὺ δὲ τὸ τοιοῦτον εἶδος παρὰ ποιηταῖς. Δωδῶνι. τὴν ἐν Δωδῶνι τῆς Θεσπρωτίας φηγόν. ἐφ' ἧς δύο περιστεραὶ καθήμεναι ἐμαντεύοντο. ὡς ἀπ' εὐθείας τῆς ἡ Δωδών. ὅμηρος δὲ Δωδώνην εἶπεν. εἰς τὸ αὐτό. Δωδῶνι δισσῶν ἐκ πελειάδων. ὑπὲρ ἄνω τοῦ ἐν Δωδώνῃ μαντείου, δύο ἦσαν πέλειαι. δι' ὧν ἐμαντεύετο ὁ Ζεὺς, ὡς ἀπόλλων ἀπὸ τρίποδος. οἱ μὲν, οὕτω λέγουσι θεσπίζειν. οἱ δὲ οὕτω. τὰς ἱερείας γραίας οὔσας, καὶ τοὺς γέροντας οἱ Μολοσσοὶ πελιοὺς ὀνομάζουσιν. ἡρόδοτος δὲ ἐν δευτέρᾳ φησί. Πελειάδες δέ μοι δοκέουσι κεκλῆσθαι πρὸς Δωδωναίων αἱ γυναῖκες. διότι βάρβαροι οὖσαι, ἐδόκουν ὁμοίως ὄρνισι φθέγγεσθαι. μετὰ δὲ χρόνον, δοκοῦσιν ἀνθρωπίνῃ φωνῇ φθέγξασθαι, ἐπειδὴ ἐκ θηβῶν αἰγυπτίων ἦσαν. εὐριπίδης τρεῖς γεγονέναι φησὶν αὐτάς. οἱ δὲ, δύο. καὶ τὴν μὲν, ἐς λιβύην ἀφικέσθαι θήβηθεν, εἰς τὸ τοῦ ἄμμωνος χρηστήριον. τὴν δὲ εἰς τὸ περὶ τὴν Δωδώνην. ὡς καὶ Πίνδαρος παιᾶσιν.

ἐς τοῦθ', ἕως τις ἀντὶ παρθένου γυνὴ
κληθῇ, λάβῃ τ' ἐν νυκτὶ φροντίδων μέρος,
ἤτοι πρὸς ἀνδρὸς ἢ τέκνων φοβουμένη.
τότ' ἄν τις εἰσίδοιτο τὴν αὑτοῦ σκοπῶν
πρᾶξιν, κακοῖσιν οἷς ἐγὼ βαρύνομαι.
πάθη μὲν οὖν δὴ πόλλ' ἔγωγ' ἐκλαυσάμην.
ἓν δ', οἷον οὔπω πρόσθεν, αὐτίκ' ἐξερῶ.
ὁδὸν γὰρ ἦμος τὴν τελευταίαν ἄναξ
ὡρμᾶτ' ἀπ' οἴκων Ἡρακλῆς, τότ' ἐν δόμοις
λείπει παλαιὰν δέλτον ἐγγεγραμμένην
ξυνθήμαθ', ἅ μοι πρόσθεν οὐκ ἔτλη ποτὲ
πολλοὺς ἀγῶνας ἐξιὼν, οὔπω φράσαι.
ἀλλ' ὥς τι δράσων εἷρπε, κοὐ θανούμενος.
νῦν δ' ὡς ἔτ' οὐκ ὢν, εἶπε μὲν λέχους ὅτι
χρεῖ' ἦν μ' ἑλέσθαι κτῆσιν. εἶπε δ' ἣν τέκνοις
μοῖραν πατρῴας γῆς διαιρετὸν νέμειν,
χρόνον προτάξας ὡς τρίμηνον. ἡνίκ' ἂν
χώρας ἀπείη, κἀνιαύσιος βεβώς,
τότ' ἢ θανεῖν χρείη σφε τῷδε τῷ χρόνῳ,
ἢ τοῦθ' ὑπεκδραμόντα τοῦ χρόνου τέλος,
τὸ λοιπὸν ἤδη ζῆν ἀλυπήτῳ βίῳ.
τοιαῦτ' ἔφραζε πρὸς θεῶν εἱμαρμένα
τῶν Ἡρακλείων ἐκτελευτᾶσθαι πόνων.
ὡς τὴν παλαιὰν φηγὸν αὐδῆσαί ποτε
Δωδῶνι, δισσῶν ἐκ πελειάδων ἔφη.

Καὶ τῶνδε ναμέρτεια. καὶ τῶν εἰρημένων ὑπὸ Ἡρακλέους, ἀλήθεια νῦν ἀποβαίνει, ἐν τῷ παρόντι χρόνῳ, ὥστε ὁ πρότερον πραχθῆναι. εἴ με χρὴ μένειν. ἀντὶ τοῦ ζῆν. Πρὸς χάριν λόγων. πρὸς ἡδονήν. πρὸς χαρὰν ἀπαγγελοῦντα λόγον ἡδονὴν δηλοῦντα. ἐκ τοῦ στεφάνου δὲ στοχάζεται, ὅτι μέλλει χρηστὰ ἀπαγγέλλειν. Ταχ' ἐς δόμους. ἀντὶ τοῦ ταχέως. εὐθέως. Ἐν βουθερεῖ λειμῶνι. μέγα θέρος ἔχοντι. ὅ ἐστι, λιπαρόν. τῶν βοῶν, θρεπτικόν. ἢ τῷ σφόδρα βαλλομένῳ καὶ καταθερμενομένῳ. ἤγουν, θερμαινομένῳ ὑπὸ τοῦ ἡλίου. Ἄλλως. Βουθερεῖ. ἢ ὄνομα τοῦ λειμῶνος, ἢ πολυθερεῖ. τῶν βοῶν, ὡς θρεπτικόν ἐστιν. ὅ ἐστι πολλάκις θεριζομένῳ. ἵν' εἴπῃ πολυφόρῳ. ἢ ὑπὸ βοῶν θεριζομένῳ τοῖς ὀδοῦσι. τουτέστι, βοῦς τρέφοντι. Πρὸς χάριν. πρὸς ἡδονήν. Αὐτὸς δὲ πῶς ἄπεστιν. εἰ εὐτυχεῖ ὁ Ἡρακλῆς, πῶς ἄπεστιν ὁ Λίχας καὶ οὐκ ἦλθε ταχέως ἀπαγγέλλων. Οὐκ εὐμαρείᾳ, οὐ ῥαστώνῃ. καταφρονήσει σοῦ ἄπεστιν, ἀλλὰ κρινόμενος ὑπὸ τῶν πολιτῶν. αὐτὸς δὲ οὐ παλὶν αὐτίκα οὐδὲ ὁ Λίχας. οἱ δὲ, οὕτως. Οὐκ εὐμαρείᾳ. οὐκ εὐχερείᾳ, αὐτίκα οὐκ ἔστιν αὐτῷ εὐχερὲς παραγενέσθαι. Μηλιεὺς ἅπας λεώς. Μηλιεῖς. ἔθνος θετταλικὸν πλησίον Τραχῖνος. Μηλία δὲ ἡ πόλις καλεῖται. Τὸ γὰρ ποθοῦν. τὸ ποθούμενον. Οὐχ ἑκών. ἑκοῦσι δέ. τοῖς Μηλιεῦσιν αὐτὸς ὁ Λίχας σύνεστιν οὐχ ἑκών. βούλεται γὰρ αὐτῶν ἀποστὰς, ἐλθεῖν πρὸς σέ. Ὦ Ζεῦ τὸν Οἴτης ἄτομον. τὸν ἀπόρθητον. συμβαλόντες γὰρ οἱ δυσμενεῖς δῃοῦσι τὰ χωρία. ἄμεινον δὲ τὸν ἀφιερωμένον θεοῖς καὶ ἀπόρρητον. ὃν οὐδὲ βοτὰ καταβόσκεται. τὰ δὲ τοιαῦτα χωρία, ὀργάδας ἐκάλουν.

καὶ τῶνδε ναμέρτεια συμβαίνει χρόνου
τοῦ νῦν παρόντος, ὡς τελεσθῆναι χρεών.
ὥσθ' ἡδέως εὕδουσαν ἐκπηδᾶν ἐμὲ
φόβῳ, φίλαι, ταρβοῦσαν, εἴ με χρὴ μένειν,
πάντων ἀρίστου φωτὸς ἐστερημένην.
Χο. εὐφημίαν νῦν ἴσχ'. ἐπεὶ καταστεφῆ
στείχονθ' ὁρῶ τιν' ἄνδρα πρὸς χάριν λόγων.
Αγ. δέσποινα Δηιάνειρα, πρῶτος ἀγγέλων
ὄκνου σε λύσω. τὸν γὰρ Ἀλκμήνης τόκον
καὶ ζῶντ' ἐπίστω, καὶ κρατοῦντα, κἀκ μάχης
ἄγοντ' ἀπαρχὰς θεοῖσι τοῖς ἐγχωρίοις.
Δηι. τίν' εἶπας, ὦ γεραιὲ, τόνδε μοι λόγον;
Αγ. τάχ' ἐς δόμους σοὺς τὸν πολύζηλον πόσιν
ἥξειν, φανέντα σὺν κράτει νικηφόρῳ.
Δηι. καὶ τοῦ τόδ' ἀστῶν, ἢ ξένων μαθὼν λέγεις;
Αγ. ἐν βουθερεῖ λειμῶνι πρόσπολος θροεῖ
Λίχας ὁ κῆρυξ ταῦτα. τοῦ δ' ἐγὼ κλύων,
ἀπῇξ', ὅπως σοι πρῶτος ἀγγείλας τάδε,
πρὸς σοῦ τι κερδάναιμι καὶ κτῴμην χάριν.
Δηι. αὐτὸς δὲ πῶς ἄπεστιν, εἴπερ εὐτυχεῖ;
Αγ. οὐκ εὐμαρείᾳ χρώμενος πολλῇ, γύναι.
κύκλῳ γὰρ αὐτὸν Μηλιεὺς ἅπας λεὼς
κρίνει παραστάς. οὐδ' ἔχει βῆναι πρόσω.
,, Τὸ γὰρ ποθοῦν ἕκαστος ἐκμαθεῖν θέλων,
,, Οὐκ ἂν μεθεῖτο πρὶν καθ' ἡδονὴν κλύειν.
οὕτως ἐκεῖνος οὐχ ἑκὼν, ἑκοῦσι δὲ
ξύνεστιν. ὄψει δ' αὐτὸν αὐτίκ' ἐμφανῆ.
Δηι. ὦ Ζεῦ τὸν Οἴτης ἄτομον ὃς λειμῶν' ἔχεις,
ἔδωκας ἡμῖν, ἀλλὰ σὺν χρόνῳ, χαράν.

φωνήσατ' ὦ γυναῖκες. ἀντὶ τοῦ ὀλολύξατε, καὶ βοήσατε. χάριν ὁμολογοῦσαι τοῖς θεοῖς. Ὄμμ' ἐμοὶ φήμης. ὄμμα φήμης φησὶν αὐτὸν τὸν φανερῶς ἀπαγγείλαντα. ἢ τὸ ἀπὸ τῆς φήμης φῶς. Ἀναχόν. ἀναφανέν. ἀνατεῖλαν. ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ἡλίου. Ἐφεστίοις ἀλαλαγαῖς. ταῖς περὶ τὴν θυσιῶν εὐχαῖς. ἀντὶ τοῦ ὁ πᾶς οἶκος ἡρακλέους, θυσίας καὶ εὐχὰς ποιείτω. Ὁ μελλόνυμφος. εἴ τις μελλόνυμφός ἐστιν. εἴτε γυναικῶς, ἡκέτω. κοινὴ γὰρ πάντων ἐστὶν εὐχή. ἡκέτω δὲ πᾶσα κλαγγὴ ἀρσένων τε καὶ θηλειῶν. καὶ κοινὴν εὐχὴν ποιησάτω.

φωνήσατ' ὦ γυναῖκες, αἵ τ' εἴσω στέγης
αἵ τ' ἐκτὸς αὐλῆς, ὡς ἄελπτον ὄμμ' ἐμοὶ
φήμης ἀναχὸν τῆσδε νῦν καθηύρομεν.
Χο. ἀνολολύξετε δόμοις ἐφεστίοις
ἀλαλαγαῖς ὁ μελλόνυμφος. ἐν δὲ κοι-
νὸς ἀρσένων ἴτω
κλαγγά. τὸν εὐφαρέτραν
Ἀπόλλωνα προστάταν,
ὁμοῦ δὲ παιᾶνα παιᾶν'
ἀνάγετ' ὦ παρθένοι,
βοᾶτε τὰν ὁμόσπορον
Ἄρτεμιν ὀρτυγίαν,
ἐλαφοβόλον ἀμφίπυρον,
γείτονάς τε νύμφας.
ἀείρομ' οὐδ' ἀπώσομαι
τὸν αὐλόν. ὦ τύραννε τᾶς ἐμᾶς φρενός.
ἰδού μ' ἀναταράσσει
εὐοῖ μ' ὁ κισσὸς, ἄρτι βακχείαν
ὑποστρέφων ἅμιλλαν.
ἰὼ ἰὼ παιάν.
ἴδε ἴδ' ὦ φίλα
γύναι. τάδ' ἀντίπρωρα δή σοι βλέπειν
πάρεστ' ἐναργῆ.
Δηι. ὁρῶ φίλαι γυναῖκες, οὐδέ μ' ὄμματος
φρουρὰ παρῆλθε τόνδε μὴ λεύσσειν στόλον.
χαίρειν δὲ τὸν κήρυκα προυννέπω, χρόνῳ

Ἐν δὲ κοινός. τὸ κοινὸς ἀττικόν. ὡς κλυτὸς ἱπποδάμεια. Ἀνάγετ' ὦ παρθένοι. ἀνυμνεῖτε πάντες καὶ πᾶσαι τὸν σωτῆρα καὶ παιᾶνα ἀπόλλωνα. Βοᾶτε τὰν ὁμόσπορον. ἀνυμνεῖτε καὶ τιμᾶτε, τὴν ἅμα τῷ ἀπόλλωνι σπαρεῖσαν. τὴν ἐν ὀρτυγίᾳ τιμωμένην. Ἀμφίπυρον. παρ' ὅσον ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ δᾳδουχεῖ, ἢ αὐτὴ οὖσα τῇ ἑκάτῃ. νύμφας δὲ φησι, τὰς ὀρεστιάδας. παρ' ὅσον ἐν τοῖς ὄρεσι διατρίβει ἡ ἄρτεμις. Ἀείρομ' οὐδ' ἀπώσομαι. μετεωρίζομαι ἐν τῷ χορεύειν εἰς τὸν ἀέρα. ἐπαίνω αἴρομαι. τὸ γὰρ μελιστάειον, οὐκ ἔστι στάσιμον, ἀλλ' ὑπὸ τῆς ἡδονῆς ὀρχοῦνται. Τὸν αὐλὸν ὦ τύραννε. ὦ αὐλέ. ὦ ἡρακλεις. ἢ ὦ διόνυσε. Ἄλλως. ὦ αὐλὲ τῆς ἐμῆς φρενὸς τύραννε. ἐρεθίζει γὰρ ὁ αὐλὸς τὰς παρθένους πρὸς τὴν χορείαν. ἀντὶ τοῦ ὦ κρατῶν τῆς ἐμῆς φρενός. ἐν δὲ τῷ ταῦτα λέγειν, ὀρχοῦνται ὑπὸ χαρᾶς. Ἀναταράσσει εὐοῖ μ' ὁ κισσός. εἰς βακχικὴν ἅμιλλαν τουτέστι χορείαν, παρορμᾷ με ὁ κισσός. τὸ δὲ ὑποστρέφων, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ λύπης εἰς ἡδονὴν μετάγων, ἢ ὑπερβάλλων. Ἀντίπρωρα. ἐναντία ἀντικείμενα τοῖς προτέροις κακοῖς ἀγαθά. ἢ ἀντιπρόσωπα. τουτέστιν ὁρώμενα. ὑποδεικνύουσι δὲ τὸν λίχαν ἐρχόμενον.

Χρηστόν. ἄξιον χρείας. Κατ' ἔργου κτῆσιν. κατὰ τὴν ἀπαγγελίαν. κατὰ τὴν τοῦ ἔργου πρᾶξιν. τουτέστιν, ἀξίως τῆς τοῦ Ἡρακλέους ἀρετῆς προσφωνούμεθα. ἀντὶ τοῦ οἵων ἔδει τυχεῖν προσφωνημάτων τοὺς τοιαῦτα κατειργασμένους, ἐτύχομεν. Γῆς πατρῴας. ἀντὶ τοῦ τῆς Ἑλλάδος. ἀργεῖος γὰρ ὁ Ἡρακλῆς. Τέλη τ' ἔγκαρπα. τέλη, θυσίας. ἔγκαρπα δὲ, θυμιάματα τὰ ἀπὸ ἀνθῶν, ἢ καρπῶν. Κηναίῳ Διί. Κήναιον Εὐβοίας ἀκρωτήριον. ἀπὸ Κηναίου τοῦ Φορίωνος. ἢ τοῦ Ἐλεφόρου. Εὐκταῖα φαίνων ἢ 'πὸ μαντείας τινός. πότερον αὐτὸς φθεγξάμενος ἢ ὑπεσχόμενος τῇ νίκῃ ταῦτα ποιεῖν, ἢ ἀπὸ μαντείας θεοῦ τινος κελεύσαντος. Εὐκταῖ', ὅθ' ᾕρει. κατ' εὐχήν φησιν αὐτὸν τελέσαι τὰς θυσίας. ὅτε γὰρ ἐκράτησεν Οἰχαλίας, εὐχαριστηρίους τὰς θυσίας προσήγαγε. Τοῦ ποτ' εἰσίν. ἀντὶ τοῦ τίνος δεσπότου. Οἰκτραὶ γάρ. εὐγενεῖς γὰρ δοκοῦσιν εἶναι, εἰ μὴ ἄρα με σφάλλουσιν αἱ κατ' αὐτὰς συμφοραί, τουτέστιν, εἰ μὴ ἄρα δὴ τὴν τύχην ἀπελέγχουσιν οἰκτρῶν. Ταύτας ἐκεῖνος. ἵνα τὰς μὲν αὐτὸς ἔχῃ. τὰς δ' ἀνιερώσῃ τοῖς θεοῖς. Ἦ κἀπὶ ταύτῃ. ἆρ' οὖν τὸν πολὺν τοῦτον καὶ ἀναρίθμητον χρόνον τῶν ἡμερῶν ἐν τῇ Οἰχαλίᾳ διέτριβεν. Ἄσκοπον. πολύν. ὃν οὐκ ἄν τις ἐπιλογίσαιτο. κατὰ μάθοι, δηλ. τὸν χρόνον. Ἀνήριθμον. ἀντὶ τοῦ ἀναρίθμητον. Τοῦ λόγου δ' οὐ χρὴ φθόνον. μέμψιν. οὐ χρή φησι μέμφεσθαι οἷς ἂν πράξῃ ὁ Ζεύς. ἰδίῳ γὰρ λογισμῷ πάντα πράττει καὶ θέλει. ἢ οὕτως. οὐ χρὴ παραιτεῖσθαι λέγειν τὰ παρὰ τοῦ Διὸς γινόμενα, κἂν ᾖ χαλεπά. Ἐνιαυτόν. ὁ Ἡρόδωρος τρία ἔτη λέγει τὸν ἐνιαυτόν. Τὸν ἀγχιστῆρα τοῦ δέ. τὸν αἴτιον. καὶ χειρωσάμενον αὐτὸν πεποιηκότα τὸ πάθος. λέγει δὲ τὸν Εὔρυτον. Δουλώσειν

πολλῷ φανέντα, χαρτὸν, εἴ τι καὶ φέρει.
ΛΙ. ἀλλ' εὖ μὲν ἵγμεθ'. εὖ δὲ προσφωνούμεθα
„ γύναι κατ' ἔργου κτῆσιν. ἄνδρα γὰρ καλῶς
„ πράσσοντ', ἀνάγκη χρηστὰ κερδαίνειν ἔπη.
ΔΗ. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, πρῶθ', ἃ πρῶτα βούλομαι
δίδαξον, εἰ ζῶνθ' Ἡρακλέα προσδέξομαι.
ΛΙ. ἔγωγέ τοί σφ' ἔλειπον ἰσχύοντά τε,
καὶ ζῶντα, καὶ θάλλοντα, κοὐ νόσῳ βαρύν.
ΔΗ. ποῦ γῆς, πατρῴας, εἴτε βαρβάρου; λέγε.
ΛΙ. ἀκτή τις ἔστ' Εὐβοιίς, ἔνθ' ὁρίζεται
βωμούς, τέλη τ' ἔγκαρπα Κηναίῳ Διί.
ΔΗ. εὐκταῖα φαίνων, ἢ 'πὸ μαντείας τινός;
ΛΙ. εὐκταῖ', ὅθ' ᾕρει τῶνδ' ἀνάστατον δορὶ
χώραν γυναικῶν, ὧν ὁρᾷς ἐν ὄμμασιν.
ΔΗ. αὗται δὲ πρὸς θεῶν τοῦ ποτ' εἰσί; καὶ τίνες;
οἰκτραὶ γάρ, εἰ μὴ ξυμφοραὶ κλέπτουσί με.
ΛΙ. ταύτας ἐκεῖνος Εὐρύτου πέρσας πόλιν,
ἐξείλεθ' αὑτῷ κτῆμα, καὶ θεοῖς κριτόν.
ΔΗ. ἦ κἀπὶ ταύτῃ τῇ πόλει τὸν ἄσκοπον
χρόνον βεβὼς ἦν ἡμερῶν ἀνήριθμον;
ΛΙ. οὔκ, ἀλλὰ τὸν μὲν πλεῖστον ἐν Λυδοῖς χρόνον
κατείχεθ', ὥς φησ' αὐτός, οὐκ ἐλεύθερος,
ἀλλ' ἐμποληθείς. τοῦ λόγου δ' οὐ χρὴ φθόνον
γύναι προσεῖναι, Ζεὺς ὅτου πράκτωρ φανῇ.
κεῖνος δὲ πραθεὶς Ὀμφάλῃ τῇ βαρβάρῳ,
ἐνιαυτὸν ἐξέπλησεν, ὡς αὐτὸς λέγει.
χοὕτως ἐδήχθη τοῦτο τοὔνειδος λαβών,
ὥσθ' ὅρκον αὑτῷ προσβαλὼν διώμοσεν,
ἦ μὴν τὸν ἀγχιστῆρα τοῦδε τοῦ πάθους,
ξὺν παιδὶ καὶ γυναικὶ δουλώσειν ἔτι.

ἔτι. πλεονάζει δὲ τὸ ἔτι. Ἀλλ' ὅθ' ἁγνὸς ἦν. ὅτε ἡγνίσθη ἀπὸ τοῦ φόνου. ὅ ἐστιν, ὅτε ἐπλήρωσε τὴν ὑπὲρ τοῦ φόνου δουλείαν. Στρατὸν λαβὼν ἐπακτόν. ἤγουν, συμμαχικόν, οὐκ ἴδιον. Ἐφέστιον ξένον. φίλον. Ἐπερρόθησε. σφοδρῶς ὕβρισεν. ἢ εἰς τὴν παιδοκτονίαν τῶν ἀπὸ Μεγάρας τέκνων, ἢ ὅτι πολλαῖς πρώην ὡμίλησε γυναιξίν, ὡς Ἀπολλόδωρος. Ἀτηρᾷ φρενί. ἀπηνεῖ καὶ σκληρᾷ γνώμῃ. Λέγων, χεροῖν μέν. λέγων αὐτὸν ἡττᾶσθαι τῶν αὐτοῦ τέκνων, εἰ καὶ ἄφυκτα βέλη ἔχει. Τῶν ὧν τέκνων λείποιτο. τῶν ἰδίων. οὐ γὰρ ἠλαζονεύετο μόνον περὶ τῶν παίδων ἑαυτοῦ, ἀλλὰ καὶ δῶρον τῆς νίκης προθεὶς, τὴν Ἰόλην νικήσαντι Ἡρακλεῖ οὐκ ἠγγύησε. διαφωνεῖται δὲ ὁ τῶν Εὐρυτίδων ἀριθμός. Ἡσίοδος μὲν γὰρ, τέσσαρας φησὶν Εὐρύτου καὶ Ἀντιόχης παῖδας οὕτως. Ἡ δ' ὑποκυσαμένη καλλίζωνος στεφανίκη, Εὔρυτον ἐν μεγάροισιν ἐγείνατο φίλτατον υἱόν. Τοῦ δ' υἱεῖς ἐγένοντο Δηΐων, Κλυτίος τε, Τοξεύς τ' ἀντίθεος ἠδ' Ἴφιτος ὄζος Ἄρηος. Τοὺς δὲ μέθ' ὁπλοτάτην τέκετο ξανθὴν Ἰόλειαν, Ἀντιόχη κρείουσα παλαιὸν γένος Ναυβολίδαο. Κρεόφυλος δὲ δύο. Ἀριστοκράτης δὲ τρεῖς. Τοξέα. Κλύτιον. Δηΐονα. Ὡς ἐλευθέρου. λείπει ἡ ὑπό. ὡς ὑπὸ ἐλευθέρου ἀνδρὸς ὑβρίζοιτο, λέγει δὲ τοῦ Εὐρυθέως. Ἔρριψεν ἐκτὸς αὐτόν. τῆς οἰκίας αὐτὸν ἀπώσατο. Ὧν ἔχων χόλον. ὑπὲρ δὴ τούτων ὀργιζόμενος Ἡρακλῆς, ἐφόνευσε τὸν Ἴφιτον εἰς τὸ Τιρυνθίας ὄρος παραγενόμενον διὰ τὴν τῶν ἵππων ἀναζήτησιν. Τότ' ἄλλοσ' αὐτὸν ὄμμα. ἀλλαχόσε τὸν νοῦν ἔχοντα, καὶ οὐ δεινὸν παθεῖν προσδοκῶντα, ἀπὸ τοῦ ὄρους ἐδίσκευσεν. Ἔργου δ' ἕκατι. τοῦ φόνου. Οὐδ' ἠνέσχετο. οὐχ ὑπήνεγκεν αὐτοῦ τὴν μιαιφονίαν. ὅτι τὰς ἄλλας αὐτοῦ σεμνὰς πράξεις διὰ ταύτης κατῄσχυνεν. Ὕβριν γὰρ οὐ στέργουσιν. τὴν ἀδικίαν οἷον οὐδ' αὐτὸ τὸ θεῖον ὑβριζόμενον καρτερεῖ. ὁ λίαν ἐστὶν ἀνεκτότερον. Κεῖνοι δ' ὑπερχλιδῶντες. οἱ παῖδες τοῦ Εὐρύτου ὑπερηφάνως λοιδορησάμενοι τῷ Ἡρακλεῖ ἀνῃρέθησαν, ὑπερεντρυφήσαντες τῇ καθ' Ἡρακλέους λοιδορίᾳ.

κοὐχ ἡλίωσε τοὔπος. ἀλλ' ὅθ' ἁγνὸς ἦν,
στρατὸν λαβὼν ἐπακτὸν ἔρχεται πόλιν
τὴν Εὐρυτείαν. τόνδε γὰρ μεταίτιον
μόνον βροτῶν ἔφασκε τοῦδ' εἶναι πάθους.
ὃς αὐτὸν ἐλθόντ' ἐς δόμους ἐφέστιον,
ξένον παλαιὸν ὄντα, πολλὰ μὲν λόγοις
ἐπερρόθησε, πολλὰ δ' ἀτηρᾷ φρενὶ
λέγων, χεροῖν μὲν ὡς ἄφυκτ' ἔχων βέλη,
τῶν ὧν τέκνων λείποιτο πρὸς τόξου κρίσιν.
φωνεῖ δὲ δοῦλος ἀνδρὸς ὡς ἐλευθέρου
ῥαίοιτο, δείπνοις δ' ἡνίκ' ἦν οἰνωμένος,
ἔρριψεν ἐκτὸς αὐτόν. ὧν ἔχων χόλον,
ὡς ἵκετ' αὖθις Ἴφιτος Τιρυνθίαν
πρὸς κλιτὺν, ἵππους νομάδας ἐξιχνοσκοπῶν
τότ' ἄλλοσ' αὐτὸν ὄμμα, θατέρᾳ δὲ νοῦν
ἔχοντ', ἀπ' ἄκρας ἧκε πυργώδους πλακός.
ἔργου δ' ἕκατι τοῦδε μηνίσας ἄναξ
ὁ τῶν ἁπάντων Ζεὺς πατὴρ Ὀλύμπιος,
πρατόν νιν ἐξέπεμψεν, οὐδ' ἠνέσχετο,
ὁθούνεκ' αὐτὸν μοῦνον ἀνθρώπων δόλῳ
ἔκτεινεν. εἰ γὰρ ἐμφανῶς ἠμύνατο,
Ζεύς τἂν συνέγνω ξὺν δίκῃ χειρουμένῳ.
ὕβριν γὰρ οὐ στέργουσιν οὐδὲ δαίμονες.
κεῖνοι δ' ὑπερχλιδῶντες ἐκ γλώσσης κακῆς,
αὐτοὶ μὲν Ἅιδου πάντες εἰσ' οἰκήτορες.
πόλις δὲ δούλη. τάσδε δ' ἅσπερ εἰσορᾷς,

ζηλωτόν. κακοδαίμονα, ὃν οὐκ ἄν τις ζηλώσειεν. ὅμηρος. Ἀμὲ γὰρ τις συβώτα. Αὐτὸν δ' ἐκεῖνον. τὸ ἐξῆς, αὐτὸν φρόνει ἥξοντα. τουτέστι προσδόκα ὅταν διὰ τῆς θυσίας καθάρῃ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ φόνου. Ἐφεῖτο. ἐνετείλατο. Νῦν σοι τέρψις. ἀντὶ τοῦ, ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ. καθ' ὃν ἀπαγγέλλει τὰ χρηστά. ἢ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον. Ὅμως δ' ἔνεστι. γνωμολογεῖ ὁρῶσα τὰς αἰχμαλώτους, καὶ τοῦτο τοιοῦτος ἀνδρὸς εὔφρονος ὅταν καλῶς πράσσῃ τις ἐλπίζειν κακά. Ὦ Ζεῦ τροπαῖε. ἀποτρεπτικέ. ἀλεξίκακε. ἱκετεύει δὲ μὴ παθεῖν παραπλήσια ταῖς αἰχμαλώτοις τὰ τέκνα αὐτῆς. Τῆσδέ γε ζώσης. δεικτικῶς. ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ. ὁ δὲ νοῦς. εἰ καὶ μέλλεις τι δρᾶν κατὰ τῶν ἐμῶν παίδων, τοῦτο ἐμοῦ ζώσης ἀναβαλοῦ. Ἄνανδρος, ἢ τεκοῦσα. τέκνα ἔχουσα. ὅπερ καλλίμαχος φησὶ, παιδοῦσα. Πρὸς μὲν γὰρ φύσιν. ὅσον μὲν γὰρ ἐκ τῆς ἡλικίας ἔστι φύσεως τῶν σωμάτων στοχάζεσθαι, ἄπειρος εἶ τῶν ἐκ τοῦ γάμου προσγινομένων. ἔοικας δὲ ὅμως τις εἶναι εὐγενής. Γέννημα τῶν ἐκεῖθεν οὐκ ἐν ὑστάτοις. οὐκ ἐν ταῖς ἀπερριμμέναις καὶ εὐτελέσι τεταγμένη, ἀλλὰ δῆλον ὅτι προύχουσα ἐν εὐγενείᾳ. Τῶν ξυνεμπόρων. τῶν συναιχμαλωτίδων. τὸ δὲ ἔχεις ἀντὶ τοῦ ἔγνως. Ἤνυτον ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ ἤνυον. Οὐδ' ἀνιστόρουν μακράν. ἐπολυπραγμόνουν, ἐξειργαζόμην. μακρὰν δὲ τὸ πολύ. καλῶς δὲ ὁ Λίχας διὰ τὸ ὕποπτον οὐδὲ γένος αὐτῆς ὡμολόγησεν εἰδέναι.

ἐξ ὀλβίων ἄζηλον εὑροῦσαι βίον,
χωροῦσι πρὸς σέ. ταῦτα γὰρ πόσις τε σὸς
ἐφεῖτ', ἐγὼ δὲ πιστὸς ὢν κείνῳ, τελῶ.
αὐτὸν δ' ἐκεῖνον, εὖτ' ἂν ἁγνὰ θύματα
ῥέξῃ πατρῴῳ Ζηνὶ τῆς ἁλώσεως,
φρόνει νιν ὡς ἥξοντα. τοῦ γὰρ ἐν λόγῳ
πολλοῦ καλῶς λεχθέντος, ἥδιστον κλύειν.
Χο. ἄνασσα, νῦν σοι τέρψις ἐμφανὴς κυρεῖ.
τῶν μὲν, παρόντων. τὰ δὲ, πεπυσμένῃ λόγῳ.
Δηϊ. πῶς δ' οὐκ ἐγὼ χαίροιμ' ἂν ἀνδρὸς εὐτυχῆ
κλύουσα πρᾶξιν τήνδε πανδίκῳ φρενί.
πολλή 'στ' ἀνάγκη τῇδε τοῦτο συντρέχειν.
ὅμως δ' ἔνεστι τοῖσιν εὖ σκοπουμένοις,
ταρβεῖν τὸν εὖ πράσσοντα μὴ σφαλῇ ποτε.
ἐμοὶ γὰρ οἶκτος δεινὸς εἰσέβη φίλαι
ταύτας ὁρώσῃ δυσπότμους ἐπὶ ξένης
χώρας ἀοίκους ἀπάτοράς τ' ἀλωμένας.
αἳ πρὶν μὲν ἦσαν ἐξ ἐλευθέρων ἴσως
ἀνδρῶν. τανῦν δὲ δοῦλον ἴσχουσιν βίον.
ὦ Ζεῦ τροπαῖε, μή ποτ' εἰσίδοιμί σε
πρὸς τοὐμὸν οὕτω σπέρμα χωρήσαντά ποι,
μὴ δ' εἴ τι δράσεις, τῆσδέ γε ζώσης ἔτι.
οὕτως ἐγὼ δέδοικα τάσδ' ὁρωμένη.
ὦ δυστάλαινα, τίς ποτ' εἶ νεανίδων
ἄνανδρος, ἢ τεκνοῦσα; πρὸς μὲν γὰρ φύσιν,
πάντων ἄπειρος τῶνδε, γενναία δέ τις.
Λίχα, τίνος ποτ' ἐστὶν ἡ ξένη βροτῶν;
τίς ἡ τεκοῦσα; τίς δ' ὁ φιτύσας πατήρ;
ἔξειπ'. ἐπεί νιν τῶνδε πλεῖστον ᾤκτισα,
βλέπουσ', ὅσῳπερ καὶ φρονεῖν οἶδεν μόνη.
Λί. τί δ' οἶδ' ἐγώ; τί δ' ἄν με καὶ κρίνοις; ἴσως
γέννημα τῶν ἐκεῖθεν οὐκ ἐν ὑστάτοις.
Δηϊ. μὴ τῶν τυράννων Εὐρύτου σπορά τις ἦν;
Λί. οὐκ οἶδα. καὶ γὰρ οὐδ' ἀνιστόρουν μακράν.
Δηϊ. οὐδ' ὄνομα πρός του τῶν ξυνεμπόρων ἔχεις;
Λί. ἥκιστα, σιγῇ τοὐμὸν ἔργον ἤνυτον.

Ἐκ σαυτῆς. ἀπὸ σαυτῆς καὶ μὴ ὡς ἀφ᾽ ἡμῶν ἀναγκαζομένη. συμφορὰ γάρ ἐστι τὸ μὴ γινώσκεσθαί σε ἥτις τυγχάνεις. οὕτω δέ φησιν ὡς μέλλουσα αὐτῇ ἀξίως χρήσασθαι εἰ γνοίη τὰ κατ᾽ αὐτήν. Οὔτ᾽ ἄρα τό γε πρόσθεν. ἐὰν αἰδουμένη σε φθέγξηται κατ᾽ οὐδὲν ἄρα ἐξ ἴσου τῷ πρόσθεν χρόνῳ προκομίσειεν αὐτῆς τὴν γλῶτταν. τὸν γὰρ πρὸ τοῦ χρόνον ἐσιώπα. καὶ οὐδὲν πρὸς ἐμὲ τῶν καθ᾽ ἑαυτὴν ἐδημοσίευσεν, οὔτε μικρὸν οὔτε μέγα παντελῶς. Ἄλλως. Οὔτ᾽ ἄρα τό γε. ὡς οὐκ ἐλάλησε πρώην, οὐδὲ νῦν λαλήσει. οὔτ᾽ ἄρα τόγε

ΔΗ. εἴπ᾽, ὦ τάλαιν᾽, ἀλλ᾽ ἡμὶν ἐκ σαυτῆς, ἐπεὶ
καὶ ξυμφορά τοι, μὴ εἰδέναι σέ γ᾽, ἥτις εἶ.
ΛΙ. οὔ τἄρα τῷ γε πρόσθεν οὐδὲν ἐξ ἴσου
χρόνῳ διοίσει γλῶσσαν, ἥτις οὐδαμᾶ
προὔφηνεν, οὔτε μείζον᾽, οὔτ᾽ ἐλάσσονα,
ἀλλ᾽ αἰὲν ὠδίνουσα συμφορᾶς βάρος,
δακρυρροεῖ δύστηνος. ἐξ ὅτου πάτραν
διήνεμον λέλοιπεν. ἡ δέ τοι τύχη,
κακὴ μὲν αὐτῇ γ᾽, ἀλλὰ συγγνώμην ἔχει.
ΔΗ. ἡ δ᾽ οὖν ἐάσθω, καὶ πορευέσθω στέγας,
οὕτως ὅπως ἥδιστα. μηδὲ πρὸς κακοῖς
τοῖς οὖσι, λύπην πρός γ᾽ ἐμοῦ λύπης λάβοι.
ἅλις γὰρ ἡ παροῦσα. πρὸς δὲ δώματα
χωρῶμεν ἤδη πάντες, ὡς σύ θ᾽ οἷ θέλεις
σπεύδῃς, ἐγὼ δὲ τἄνδον ἐξαρκῆ τιθῶ.
ΑΓ. αὐτοῦ γε πρῶτον βαιὸν ἐμμείνασ᾽, ὅπως
μάθῃς ἄνευ τῶνδ᾽, οὕστινάς γ᾽ ἄγεις ἔσω.
ὧν τ᾽ οὐδὲν εἰσήκουσας, ἐκμάθῃς ἃ δεῖ.
τούτων ἔχω γὰρ πάντ᾽ ἐπιστήμην ἐγώ.
ΔΗ. τί δ᾽ ἔστι; τοῦ με τήνδ᾽ ἐφίστασαι βάσιν;
ΑΓ. σταθεῖσ᾽, ἄκουσον. καὶ γὰρ οὐδὲ τὸν πάρος
μῦθον μάτην ἤκουσας, οὐδὲ νῦν, δοκῶ.
ΔΗ. πότερον ἐκείνους δῆτα δεῦρ᾽ αὖθις πάλιν
καλῶμεν, ἢ μοι, ταῖσδέ τ᾽ ἐξειπεῖν θέλεις;
ΑΓ. σοὶ ταῖσδέ τ᾽ οὐδὲν εἴργεται. τούτους δ᾽ ἔα.
ΔΗ. καὶ δὴ βεβᾶσι. χὠ λόγος σημαινέτω.
ΑΓ. ἀνὴρ ὅδ᾽ οὐδὲν ὧν ἔλεξεν ἀρτίως,
φωνεῖ δίκης ἐς ὀρθόν. ἀλλ᾽ ἢ νῦν κακός,
ἢ πρόσθεν οὐ δίκαιος ἄγγελος παρῆν.
ΔΗ. τί φῄς; σαφῶς μοι φράζε πᾶν ὅσον νοεῖς.
ἃ μὲν γὰρ ἐξείρηκας, ἀγνοιά μ᾽ ἔχει.

λαλήσει. Ἀλλ᾽ αἰὲν ὠδίνουσα. καταπονουμένη. Διήνεμον. ἔρημον. ὑψηλήν. ἣν Ὅμηρος ἠνεμόεσσάν φησιν. Ἡ δέ τοι τύχη. αὕτη δὲ ἡ τύχη καθ᾽ ἣν σιωπᾷ, ἐπιβλαβὴς μὲν αὐτῇ ἐστι καὶ τὸ οὐ τυγχάνειν τῆς παρὰ σοῦ δεξιότητος. ὅμως δὲ συγγνώμην ἔχει. ἡ δέ τοι τύχη Ἡ δ᾽ οὖν ἐάσθω. μὴ ἀναγκαζέσθω λέγειν. ἀλλὰ πραττέτω ὥσπερ αὐτῇ φίλον, ἵνα μὴ δόξωμεν αὐτὴν λυπεῖν. Αὐτοῦ γε πρῶτον βαιόν. ὁ προευαγγελισάμενος κατεῖχεν αὐτήν, ἵνα εἴπῃ περὶ ὧν ἤκουσε παρὰ τοῦ Λίχα ἐν τῷ προαστείῳ λέγοντος. Οὕστινας ἄγεις. ἄγεις ἀντὶ τοῦ ἐπημμένας. ἦγεν δὲ καὶ ἄρσενας μετὰ τῶν αἰχμαλώτων. Ὧν τ᾽ οὐδὲν εἰσήκουσας. τούτων καὶ πάντων προσήκει σε μαθεῖν. τούτων γὰρ ἔχω τὴν γνῶσιν. Τοῦ με τήνδ᾽ ἐφίστασαι βάσιν. τίνος ἕνεκεν τὴν πορείαν, καὶ τὴν εἴσοδον ἱστᾷς καὶ κωλύεις. Σοὶ ταῖσδέ τ᾽ οὐδέν. ἀντὶ τοῦ οὔτε πρὸς σέ, οὔτε πρὸς ταύτας ἀπόρρητον. τούτους δέ, ἤγουν τὰς αἰχμαλώτους καὶ τοὺς ἅμα δύντας ἄρσενας, ἢ τοὺς περὶ τὸν Λίχαν. Φωνεῖ δίκης ἐς ὀρθόν. ἀντὶ τοῦ ἐφώνει δικαίως καὶ μετ᾽ ἀληθείας. δίκης ἐς ὀρθόν. Ἀλλ᾽ ἢ νῦν κακός. ἀντὶ τοῦ, ἢ τὰ πρότερον, ἢ τὰ νῦν ψεύδεται.
Ἀγνοιά μ᾽ ἔχει. ἤγουν, ἀγνοῶ καὶ οὐ συ

νίκη. Ὡς τῆς κόρης. τῆς Ἰόλης. Εὔρυτόν θ' ἕλοι. ἑλόντ' εἴη. εἰ δὲ ὑφ' ἕν, ἕλοι ἄν. Τήν θ' ὑψίπυργον Οἰχαλίαν. Φερεκύδης φησὶν οὕτω. μετὰ δὲ ταῦτα Ἡρακλῆς ἀφικνεῖται πρὸς Εὔρυτον τὸν Μέλανος τοῦ Ἀρκεσιλάου εἰς τὴν Οἰχαλίαν, ὥσπερ δὲ αὕτη ἐν Θούλῃ τῆς ἀρκαδίας, καὶ ᾔτει τὴν θυγατέρα Ὕλλῳ γυναῖκα. τοῦ δὲ μὴ διδόντος, Ἡρακλῆς εἷλε τὴν Οἰχαλίαν, καὶ τοὺς υἱοὺς ἔκτεινεν. Ἴφιτος δὲ ἔφυγεν εἰς Εὔβοιαν. Μενεκράτης δὲ οὕτω λέγει Ἡρακλέα εἰς ἐπιθυμίαν Ἰόλης ἀφικέσθαι τοῦ Εὐρύτου. τὸν δὲ μὴ θέλειν διδόναι, ἥρπασε δ' αὐτὴν καὶ μίγνυσθαι ἔμελλε τῇ θυγατρί, εἰ μὴ ἁρπῖοι ἐξῆλθον εἰς τὴν Εὔβοιαν.

Θέλξειεν. πεπεικὼς εἴη. Αἰχμάσαι τάδε. καταπράξασθαι τῇ αἰχμῇ. ὅ ἐστι, διὰ πολέμου κατορθῶσαι.

Ὃν νῦν παρώσας. τὸν ἔρωτα αὐτοῦ ἀπωσάμενος, καὶ παραπεμψάμενος, τἀναντία εἶπεν ὁ Λίχας. Κρύφιον ὡς ἔχοι λέχος. λαθραῖόν σοι μὴ εἰδυίας σου. ἀλλ' ἵνα ὡς παλλακίδα αὐτὴν λάβῃ. Ἐν ᾗ. τῇ Οἰχαλίᾳ τῇ πατρίδι τῆς Ἰόλης. Καὶ νῦν ὡς ὁρᾷς. ἀντὶ τοῦ ὡς ἀκούεις. Ἥκει δ'. ἀντὶ τοῦ ἐλεύσεται. δηλοῖ δὲ τοῦτο τὴν ταχεῖαν αὐτοῦ ἄφιξιν ἐπαγγέλλεται. Οὐκ ἀφροντίστως δέ. ἀντὶ τοῦ οὐχ ὡς ἔτυχεν. ἀλλὰ διὰ πολλῆς φροντίδος ἔχων αὐτὴν καὶ ἀγαπῶν. Μὴ δὲ προσδόκα τόδε. τὸ ἐν δούλης μέρει ἔχειν αὐτήν.

Ἐντεθέρμανται. ἐκκέκαυται. Ἀγορᾷ. ἀθροίσματι. Οὐχ ἥδομαι. λυποῦμαι μὲν οὐκ εἰπὼν σοι τὰ κεχαρισμένα. ἀλλ' ὅμως ἀληθείας ἐγγύς. Ἆρ' ἀνώνυμος πέφυκεν. ἆρα ἄσημος οὕτω καὶ δυσγενής, ὡς μηδὲ τὸ ὄνομα αὐτῆς γινώσκεσθαι. Ἦ καὶ τὰ λαμπρά. ταῦτα τοῦ ἀγγέλου πρόσωπόν φησι τὸ δέ. Κατ' ὄμμα καὶ φύσιν. ἀντὶ τοῦ εὐπρεπὴς τὴν ὄψιν. καὶ τό.

ἀγ. τούτου λέγοντος τἀνδρός, εἰσήκουσ' ἐγὼ
πολλῶν παρόντων μαρτύρων, ὡς τῆς κόρης
ταύτης ἕκατι κεῖνος Εὔρυτόν θ' ἕλοι,
τήν θ' ὑψίπυργον Οἰχαλίαν. ἔρως δέ νιν
μόνος θεῶν θέλξειεν αἰχμάσαι τάδε.
οὐ τἀπὶ Λυδοῖς, οὐδ' ἐπ' Ὀμφάλῃ πόνων
λατρεύματ', οὐδ' ὁ ῥιπτὸς Ἰφίτου μόρος,
ὃν νῦν παρώσας οὗτος, ἔμπαλιν λέγει.
ἀλλ' ἡνίκ' οὐκ ἔπειθε τὸν φυτοσπόρον
τὴν παῖδα δοῦναι κρύφιον ὡς ἔχοι λέχος,
ἔγκλημα μικρὸν αἰτίαν θ' ἑτοιμάσας,
ἐπιστρατεύει πατρίδα τὴν ταύτης. ἐν ᾗ
τὸν Εὔρυτον τῶνδ' εἶπε δεσπόζειν θρόνων,
κτείνει τ' ἄνακτα πατέρα τῆσδε, καὶ πόλιν
ἔπερσε. καὶ νῦν ὡς ὁρᾷς, ἥκει δόμοις
ὡς τούσδε πέμπων, οὐκ ἀφροντίστως γύναι,
οὐδ' ὥστε δούλην. μὴ δὲ προσδόκα τόδε.
οὐδ' εἰκός, εἴπερ ἐντεθέρμανται πόθῳ.
ἔδοξεν οὖν μοι πρὸς σὲ δηλῶσαι τὸ πᾶν
δέσποιν', ὃ τοῦδε τυγχάνω μαθὼν πάρα.
καὶ ταῦτα πολλοὶ πρὸς μέσῃ Τραχινίων
ἀγορᾷ, συνεξήκουον ὡσαύτως ἐμοί,
ὥστ' ἐξελέγχειν. εἰ δὲ μὴ λέγω φίλα,
οὐχ ἥδομαι. τὸ δ' ὀρθὸν ἐξείρηχ' ὅμως.

δηι. οἴμοι τάλαινα, ποῦ ποτ' εἰμὶ πράγματος;
τίν' εἰσδέδεγμαι πημονὴν ὑπόστεγον,
λαθραῖον; ὢ δύστηνος. ἆρ' ἀνώνυμος
πέφυκεν ὥσπερ οὑπάγων διώμνυτο;

ἄγ. ἦ καὶ τὰ λαμπρά, καὶ κατ' ὄμμα, καὶ φύσιν,
πατρὸς μὲν οὖσα γένεσιν Εὐρύτου ποτέ,

πᾶν σῶμα. Η. αὐτὶ τοῦ, ἆρα τὴν θέαν καὶ τὸ γένος ἔφαμι δῆλον. Δῆθεν. προσποιούμενος μηδένα ἱστορηκέναι μηδὲ ἐγνωκέναι. Βλάστας. τοὺς γονεῖς ἀφ' ὧν ἐβλάστησεν.

Ἰόλη καλεῖτο, τῆς ἐκεῖνος οὐδαμὰ
βλάστας ἐφώνει, δῆθεν οὐδὲν ἱστορῶν.
Χο. ὄλοιντο μή τι πάντες οἱ κακοί. τὰ δὲ
λαθραῖ' ὃς ἀσκεῖ μὴ πρέποντ' αὑτῷ κακά.
Δη. τί χρὴ ποιεῖν γυναῖκες; ὡς ἐγὼ λόγοις
τοῖς νῦν παροῦσιν, ἐκπεπληγμένη κυρῶ.
Χο. πεύθου μολοῦσα τἀνδρός. ὡς τάχ' ἂν σαφῆ
λέξειεν, εἴ νιν πρὸς βίαν κρίνειν θέλοις.
Δη. ἀλλ' εἶμι. καὶ γὰρ οὐκ ἀπὸ γνώμης λέγεις.
Χο. ἡμεῖς δὲ προσμενοῦμεν, ἢ τί χρὴ ποιεῖν;
Δη. μίμν'. ὡς ὅδ' ἁνὴρ, οὐκ ἐμῶν ὑπ' ἀγγέλων,
ἀλλ' αὐτόκλητος ἐκ δόμων πορεύεται.
Λι. τί χρὴ γύναι μολοῦντά μ' Ἡρακλεῖ λέγειν;
δίδαξον, ὡς ἕρποντος εἰσορᾷς ἐμοῦ.
Δη. ὡς ἐκ ταχείας σὺν χρόνῳ βραδεῖ μολὼν
ᾄσσεις, πρὶν ἡμᾶς κἀννεώσασθαι λόγους.
Λι. ἀλλ' εἴ τι χρῄζεις ἱστορεῖν, πάρειμ' ἐγώ.
Δη. ἦ καὶ τὸ πιστὸν τῆς ἀληθείας νεμεῖς;
Λι. ἴστω μέγας Ζεύς, ὧν γ' ἂν ἐξειδὼς κυρῶ.
Δη. τίς ἡ γυνὴ δῆτ' ἐστὶν, ἣν ἥκεις ἄγων;
Λι. Εὐβοιίς. ὧν δ' ἔβλαστεν, οὐκ ἔχω λέγειν.
Δη. οὗτος, βλέφ' ὧδε. πρὸς τίν' ἐννέπειν δοκεῖς;
Λι. σὺ δ' εἰς τί δή με τοῦτ' ἐρωτήσασ' ἔχεις,
Δη. τόλμησον εἰπεῖν εἰ φρονεῖς ὅσ' ἱστορῶ.
Λι. πρὸς τὴν κρατοῦσαν Δηϊάνειραν Οἰνέως
κόρην, δάμαρτά θ' Ἡρακλέους, εἰ μὴ κυρῶ
λεύσσων μάταια, δεσπότιν τε τὴν ἐμήν.
Δη. τοῦτ' αὐτ' ἔχρῃζον τοῦτό σου μαθεῖν. λέγεις
δέσποιναν εἶναι τήνδε σήν; Λι. δίκαια γάρ.
Δη. τί δῆτα, ποίαν ἀξιοῖς δοῦναι δίκην,
ἢν εὑρεθῇς ἐς τήνδε μὴ δίκαιος ὤν;
Λι. πῶς μὴ δίκαιος; τί ποτε ποικίλας ἔχεις;
Δη. οὐδέν. σὺ μέν τοι κάρτα τοῦτο δρῶν κυρεῖς.

Ὅλοιντο μὴ πάντες. ὄλοιντο μὴ πάντες ἄνθρωποι, ἀλλ' οἱ κακοὶ καὶ ὅσοι μηχανῶνται λάθρα, καὶ κακούργοις λόγοις ἑαυτοῖς συνήθειαστιν. Οὐκ ἀπὸ γνώμης. ἀλλ' ἀρεστά. οὐκ ἄνευ συνέσεως. ἤγουν, κἀμοὶ ἀρέσκει. Ἡμεῖς. κατ' ἐρώτησιν. Αὐτόκλητος. αὐτόματος. Ὡς ἕρποντος. ὡς τό, κατεάγη τῆς κεφαλῆς. Ὡς ἕρποντος εἰσορᾷς ἐμοῦ. ὁρᾷς γάρ με ἕρποντα καὶ σπεύδοντα πρὸς τὸν Ἡρακλέα. Ἄσσεις. αὐτὶ τοῦ ἀΐσσεις. Κἀννεώσασθαι. ἀνακαινίσασθαι καὶ αὖθις ὁμιλῆσαι ἀκριβῶς ἐκ νέου. ἢ οὕτως. πρὶν ἡμῖν καινοτέροις ἀνακοινώσασθαι λόγοις. Ἴστω μέγας Ζεύς. ὅτι ὅσα ὧν οἶδα ἀκριβῶς σοι διηγήσομαι. Ὧν δ' ἔβλαστεν. ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τίνος ἐτέχθη. Οὗτος. βλέφ' ὧδε. ὡς εἰκὸς κάτω νένευκεν ὁ Λίχας, κατέχουσαν τὴν αὐτὴν τῆς χειρὸς, φησὶν ἀπόβλεψον εἰς ἐμέ. ὁ δὲ ἀνανεύσας, ἔφη. πρὸς τίνα με νομίζεις λέγειν. ἄλλως. Πρὸς τίν' ἐννέπειν δοκεῖς. ὅτι πρὸς βασιλίδα. τὸ δὲ χ, ὅτι τὸ ὧδε τοπικόν ἐστι. Τόλμησον εἰπεῖν. καλῶς τὸ τόλμησον, ὡς ἀποδειλιῶντος εἰπεῖν δὴ τὴν δεσπότιν. Δεσπότιν τε τὴν ἐμήν. τοῦτο πρὸς τό, τίν' ἐννέπειν δοκεῖς. Δίκαια γάρ. ἀντὶ τοῦ ἀληθῆ. Ἐς τήνδε μὴ δίκαιος ὤν. δεικτικῶς εἰς τήνδε μὴ ἀληθὴς ὤν. Τί ποτε ποικίλλας ἔχεις.

ἄσσεις

ποικίλλας

Τί ποτε πανούργηκας κατ' ἐμοῦ. τί ἐμηχανήσω. ἢ ἐδολιεύσω.

λι. ἄπειμι. μῶρος δ' ἦν πάλαι κλύων σέθεν.
δη. οὔ, πρίν γ' ἂν εἴπῃς ἱστορούμενος βραχύ.
λι. λέγ' εἴ τι χρῄζεις. καὶ γὰρ οὐ σιγηλὸς εἶ.
δη. τὴν αἰχμάλωτον, ἣν ἔπεμψας ἐς δόμους
κάτοισθα δήπου; λι. φημί. πρὸς τί δ' ἱστορεῖς;
δη. οὔκουν σὺ ταύτην, ἣν ὑπ' ἀγνοίας ὁρᾷς,
Ἰόλην ἔφασκες Εὐρύτου σπορὰν ἄγειν;
λι. ποίοις ἐν ἀνθρώποισι; τίς πόθεν μολὼν
σοὶ μαρτυρήσει ταῦτ' ἐμοῦ κλυεῖν παρών;
δη. πολλοῖσιν ἀστῶν ἐν μέσῃ Τραχινίων
ἀγορᾷ, πολύς σου ταῦτά γ' εἰσήκουσ' ὄχλος.
λι. ναί.
κλύειν γ' ἔφασκον. ταὐτὸ δ' οὐχὶ γίνεται
δόκησιν εἰπεῖν, κἀξακριβῶσαι λόγον.
δη. ποίαν δόκησιν; οὐκ ἐπώμοτος λέγων
δάμαρτ' ἔφασκες Ἡρακλεῖ ταύτην ἄγειν;
λι. ἐγὼ δάμαρτα; πρὸς θεῶν φράσον φίλη
δέσποινα τόνδε, τίς ποτ' ἐστὶν ὁ ξένος.
δη. ὅς σου παρὼν ἤκουσεν ὡς ταύτης πόθῳ
πόλις δαμείη πᾶσα, κοὐχ ἡ Λυδία
πέρσειεν αὐτήν, ἀλλ' ὁ τῆσδ' ἔρως φανείς.
λι. ἄνθρωπος ὦ δέσποιν' ἀποστήτω. τὸ γὰρ
,, νοσοῦντι ληρεῖν, ἀνδρὸς οὐχὶ σώφρονος.
δη. μὴ πρός σε τοῦ κατ' ἄκρον Οἰταῖον νάπος
Διὸς καταστράπτοντος ἐκκλέψῃς λόγον.
οὐ γὰρ γυναικὶ τοὺς λόγους ἐρεῖς κακῇ,
οὐδ' ἥτις οὐ κάτοιδε τἀνθρώπων, ὅτι
χαίρειν πέφυκεν οὐχὶ τοῖς αὐτοῖς ἀεί.
,, Ἔρωτι μὲν νῦν ὅστις ἀντανίσταται
,, πύκτης ὅπως ἐς χεῖρας, οὐ καλῶς φρονεῖ.
,, οὗτος γὰρ ἄρχει καὶ θεῶν ὅπως θέλει,
,, κἀμοῦ γε. πῶς δ' οὐχ ἀτέρας, οἵας γ' ἐμοῦ;
ὥστ' εἴ τι τὠμῷ τἀνδρὶ τῇδε τῇ νόσῳ
ληφθέντι, μεμπτός εἰμι, κάρτα μαίνομαι.
ἢ τῇδε τῇ γυναικὶ τῇ μεταιτίᾳ
τοῦ μηδὲν αἰσχροῦ, μηδ' ἐμοὶ κακοῦ τινος.
οὐκ ἔστι ταῦτ'. ἀλλ' εἰ μὲν ἐκ κείνου μαθὼν
ψεύδῃ, μάθησιν οὐ καλὴν ἐκμανθάνεις.

Κλύων σέθεν. εἰκῇ ὁμιλούσης δηλονότι.

Καὶ γὰρ οὐ σιγηλὸς εἶ. ἀντὶ τοῦ σιγηλή. οὐ σιωπᾷς φησι πρὶν ἂν πολλὰ φλυαρήσῃς εἰς ἡμᾶς. ἢ πρὶν ἂν μάθῃς ὅτι βούλει. Οὔκουν σὺ ταύτην. οὐ σύ φησι ταύτην, ἣ πρὸ σοῦ ἢ ἀγνοεῖν ἔλεγες εἶναι Ἰόλην.

Ταὐτὸ γ' οὐχὶ γίνεται. οὐ ταὐτόν ἐστι δόκησις καὶ ἀληθὴς λόγος. θέλει δὲ εἰπεῖν, ὅτι κἀγὼ ἤκουσα.

Ἀποστήτω. ἐκποδὼν ἤτω. ἢ γράφεται προστήτω. ἤγουν ὁ ἄνθρωπος στήτω προσελθὼν εἰς μέσον ὁ διελέγχων με. Νοσοῦντι. ἀντὶ τοῦ νοσούσῃ ὑπὸ ζηλοτυπίας. ἀρσενικῶς δὲ εἶπεν. ἢ καθόλου ὁ λόγος ὡς μὴ δόξῃ αὐτὴν διελέγχειν οὕτω. τὸ γὰρ μαινομένῳ συμφλυαρεῖν, ἀνδρός ἐστιν οὐ σώφρονος. προστήτω δέ φησιν ὁ ἄνθρωπος. οὐ γὰρ φιλονεικήσω πρὸς αὐτόν.

Ληρεῖν. ἀντὶ τοῦ φλυαρεῖν καὶ ἀδολεσχεῖν.

Ἔρωτι μὲν νῦν. εὐήθης γάρ, ὅστις προσδοκᾷ ἀντιπυκτεῦσαι τῷ ἔρωτι. Οὗτος γὰρ ἄρχει. ἀντὶ τοῦ καὶ νοῦ δ', ἄρχει. Μεμπτός εἰμι. μεμπτή εἰμι. τουτέστιν εἰ μέμφομαι. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐπίμεμπτος. ἐπιπληκτική. Ἀλλ' εἰ μὲν ἐκείνου μαθών. εἰ μὲν παρ' Ἡρακλέους ἐκελεύσθης ψεύσασθαι, κακὴν μάθησιν ἐκμανθάνεις. εἰ δὲ σὺ σαυτὸν εἰς ταύτην τὴν ἀδολεσχίαν ἄγεις, ... ὅτι κἂν θελήσῃς ποτὲ εἰ:

εἰ δ' αὐτὸς αὑτὸν ὧδε παιδεύεις, ὅταν
θέλῃς γενέσθαι χρηστὸς, ὀφθήσῃ κακός.
,, ἀλλ' εἰπὲ πᾶν τἀληθὲς. ὡς ἐλευθέρῳ
,, ψευδεῖ καλεῖσθαι, κὴρ πρόσεστιν οὐ καλή.
ὅπως δὲ λήσεις, οὐδὲ τοῦτο γίνεται.
πολλοὶ γὰρ οἷς εἴρηκας, οἳ φάσουσ' ἐμοί.
κεἰ μὲν δέδοικας, οὐ καλῶς ταρβεῖς. ἐπεὶ
τὸ μὴ πυθέσθαι, τοῦτό μ' ἀλγύνειεν ἄν.
τὸ δ' εἰδέναι, τί δεινόν; οὐχὶ χ' ἀτέρας
πλείστας ἀνὴρ εἷς Ἡρακλῆς ἔγημε δή;
κοὔπω τις αὐτῶν ἔκ γ' ἐμοῦ λόγον κακὸν
ἠνέγκατ', οὐδ' ὄνειδος. ἥδε τ', οὐδ' ἂν εἰ
κάρτ' ἐντακείη τῷ φιλεῖν. ἐπεί σφ' ἐγὼ
ᾤκτειρα δὴ μάλιστα, προσβλέψασ' ὅτι
τὸ κάλλος αὐτῆς τὸν βίον διώλεσεν,
καὶ γῆν πατρῴαν οὐχ ἑκοῦσα δύσμορος
ἔπερσε, κἀδούλωσεν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
ῥείτω κατ' οὖρον. σοὶ δ' ἐγὼ φάζω κακὸν
πρὸς ἄλλον εἶναι. πρὸς δ' ἔμ' ἀψευδεῖν ἀεί.
χο. πείθου λεγούσῃ χρηστὰ, κοὐ μέμψῃ χρόνῳ
γυναικὶ τῇδε. κἀπ' ἐμοῦ κτήσῃ χάριν.
λι. ἀλλ' ὦ φίλη δέσποιν', ἐπεί σε μανθάνω
θνητὴν, φρονοῦσαν θνητὰ κοὐκ ἀγνώμονα,
πᾶν σοι φάσω τἀληθὲς, οὐδὲ κρύψομαι.
ἔστιν γὰρ οὕτως, ὥσπερ οὗτος ἐννέπει.
ταύτης ὁ δεινὸς ἵμερός ποθ' Ἡρακλῆ
διῆλθε. καὶ τῆσδ' οὕνεχ' ἡ πολύφθορος
καθῃρέθη πατρῷος Οἰχαλία δορί.
καὶ ταῦτα, δεῖ γὰρ καὶ τὸ πρὸς κείνου λέγειν,
οὔτ' εἶπε κρύπτειν, οὔτ' ἀπηρνήθη ποτέ.
ἀλλ' αὐτὸς ὦ δέσποινα, δειμαίνων τὸ σὸν
μὴ στέρνον ἀλγύνοιμι τοῖσδε τοῖς λόγοις,
ἥμαρτον, εἴ τι τήνδ' ἁμαρτίαν νέμεις.
ἐπεί γε μὲν δὴ πάντ' ἐπίστασαι λόγον,
κείνου τε καὶ σὴν ἐξ ἴσου κοινὴν χάριν,
καὶ στέργε τὴν γυναῖκα, καὶ βούλου λόγους
οὓς εἶπας ἐς τήνδ', ἐμπέδως εἰρηκέναι.
ὡς τἄλλ' ἐκεῖνος πάντ' ἀριστεύων χεροῖν

πεῖν ἀληθὲς, οὐ δυνήσῃ ὑπὸ τῆς συνηθείας νικώμενος. ἢ κἂν θέλῃς ἀληθεῦσαι, οὐ πιστευθήσῃ. Κὴρ πρόσεστι. μετείς. κλῆρος. μοῖρα. τύχη.

Ο πως δὲ λήσεις. αἰτιατικὴ μὲν λήσεις, ἀττικὴ δὲ ἡ φράσις. λυπήσομαι εἰ μὴ εἴπῃς, καὶ παρ' ἐμοῦ προσδόκα βλαβήσεσθαι. Πλείστας. δηλονότι ἀνάνδροις παρθένοις. ὡς μήδαν τὴν φίλαντος. αὔγην τὴν ἀλέου. μέγαραν τὴν κρέοντος, τὰς θεσπίου θυγατέρας. ἀστυδάμειαν τὴν ἀμύντορος. Οὐδ' ὄνειδος. ἥδε τ' οὐδ' ἂν, εἰ κάρτ' ἐντακείη. οὐδὲ ἡ ἰόλη ὀνειδισθήσεται. οὐδ' εἰ μεγάλως αὐτῆς ἐρᾷ ὁ ἡρακλῆς. Τῷ φιλεῖν. τοῦ φιλεῖν αὐτὴν τὸν ἡρακλέα. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ῥείτω κατ' οὖρον. ὁ περὶ τούτων λόγος ἐρρίφθω φησὶν εἰς τὸν ἀέρα. Πείθου λεγούσῃ χρηστά. πείθητι φησιν. ὁρᾷς γὰρ ὅτι φιλανθρώπως ὁμιλεῖ. Ως περ οὗτος ἐννέπει ὗτος ὁ ἐν τῷ λειμῶνι ἀκηκοὼς. ὁ ἀπαγγείλας τῇ δηϊανείρᾳ.

Ο ὔτ' εἶπε κρύπτειν. τὸ ἑξῆς, καὶ ταῦτα οὔτ' εἶπε κρύπτειν. τὰ περὶ τοῦ ἔρωτος φησὶ τοῦ ἰόλης οὔτε κρύπτειν μοι ὁ ἡρακλῆς εἶπεν, οὔτε μὴν ὁμολογεῖν. Εἴ τι τήνδ' ἁμαρτίαν νέμεις. καλῶς δὲ τῆς λέξεως συγγνώμην ἑαυτῷ προξενεῖται.

Ε πεί γε μὲν δὴ πάντ' ἐπίστασαι. ἐπὶ γίνω πᾶν τὸ λοιπὸν ἐπίστασαι, λέγω τι καὶ ἕτερον, ὅπερ ὁμοίως κεχαρισμένον σοί τε καὶ τῷ ἡρακλεῖ γενήσεται.

A ἀλλ' ὧδε καὶ φρονοῦμεν. ἤγουν, ὥσπερ προείρηκα ταῦτα, καὶ ποιήσω. Κοὔτοι νόσον ἐπακτόν. τὴν θεομαχίαν. ἐπακτὸν δὲ ἐνταῦθα, ἀντὶ τοῦ αὐθαίρετον τὴν θεομαχίαν. τὸ γὰρ πρὸς ἔρωτα φιλονεικεῖν, θεομαχεῖν ἐστιν ἄντικρυς. Ἅ τ' ἀντὶ δώρων. ὅπως ἂν ἀπὸ τῶν ἡμῶν κομίσῃς αὐτῷ τινα καὶ σύμφωνα οἷς ἤγαγες. λέγει δὲ ἀντὶ τῶν αἰχμαλώτων. Σὺν πολλῷ στόλῳ. ἤγουν, σὺν ταῖς ἀπεσταλμέναις αἰχμαλώτισι. Μέγα τι σθένος. γράφεται καὶ μέγα τι σθένους Κύπρις. νικηφορεῖ ἐν παντὶ πράγματι. ἢ οὕτως. ἀποφέρεται τὰς νίκας κατὰ πάντων. καὶ πάσης κρατεῖ φύσεως. σθένος δὲ νίκας, περιφραστικῶς τὴν νίκην. εἰκότως δὲ ὁ χορὸς τοιαύτην ἀρχὴν πεποίηται. πέπαυται γὰρ ὁ λόγος περὶ τοῦ ἔρωτος. Παρέβαν, καὶ ὅπως. ἀντὶ τοῦ παραβήσομαι. καὶ ὅσα μὲν εἰς θεοὺς φησὶν ἐνεδείξατο, ὑπερβήσομαι. Τὸν ἔννυχον Ἅιδαν. τὸν ἐν σκότῳ διατρίβοντα. Ἀλλ' ἐπὶ τάνδ' ἄρ' ἄκοιτιν. τὴν Δηϊάνειραν. ὁ δὲ νοῦς οὗτος. τὰ μὲν εἰς θεοὺς γεγονότα παρίημι. ἐκεῖνα δὲ λέγω. τινὲς ἠγωνίσαντο περὶ τῶν γάμων Δηϊανείρας, καὶ κατέβησαν εἰς τὸν ἀγῶνα. Ἀμφίγυοι κατέβαν. ἀντίπαλοι, ἢ ἰσχυροὶ ἐν τοῖς γυίοις μαχησάμενοι. χερσὶ καὶ ποσίν. ἢ ἀμφότεροι τεθωρακισμένοι. ἢ ἄμφω παρωξυμένοι. Πάμπληκτα. ἀγωνίσματα πληγῶν μεστά. Ἐξῆλθον ἄεθλ' ἀγώνων. ἀντὶ τοῦ διήνυσαν. ἐπεξῆλθον. ἠγωνίσαντο. λέγει δὲ ὅτι πᾶν εἶδος ἀγωνίσματος κατ' ἀλλήλων ἐνεδείξαντο. ἠγωνίσαντο. Τετραόρου. τετρασκελοῦς. Φάσμα. φάντασμα. σχῆμα. Ἀπ' Οἰνιαδᾶν. ἀπὸ Αἰτωλίας. ἢ οὕτως. Οἰνίαι πόλις Ἀκαρνανίας, δι' ἧς ῥεῖ ὁ Ἀχελῷος. πληθυντικῶς δὲ λέγεται. Βακχείας ἄπο. ἀπὸ τῆς τὸν Βάκχον ἐχούσης. καλεῖ δὲ τὸ βακχείας, πρὸς ἀντιδιαστολήν. Τόξα καὶ λόγχας. ἀριστείας

τοῦ τῆσδ' ἔρωτος εἰς ἅπανθ' ἥσσων ἔφυ.
Δηϊ. ἀλλ' ὧδε καὶ φρονοῦμεν, ὥστε ταῦτα δρᾶν.
κοὔτοι νόσον γ' ἐπακτὸν ἐξαρούμεθα
θεοῖσι δυσμαχοῦντες, ἀλλ' εἴσω στέγης
χωρῶμεν, ὡς λόγων τ' ἐπιστολὰς φέρῃς,
ἅ τ' ἀντὶ δώρων δῶρα χρὴ προσαρμόσαι,
καὶ ταῦτ' ἄγῃς. κενὸν γὰρ οὐ δίκαιά σε
χωρεῖν, προσελθόνθ' ὧδε σὺν πολλῷ στόλῳ.
Χο. μέγα τι σθένος ἁ
Κύπρις ἐκφέρεται νίκας ἀεί.
καὶ τὰ μὲν θεῶν,
παρέβαν. καὶ ὅπως
Κρονίδαν ἀπάτασεν, οὐ λέγω.
οὐδὲ τὸν ἔννυχον Ἅιδαν,
ἢ Ποσειδάωνα τινάκτορα γαίας.
ἀλλ' ἐπὶ τάνδ' ἄρ' ἄκοιτιν,
ἀμφίγυοι κατέβαν πρὸ γάμων τινές.
πάμπληκτα παγκόνιτά τ' ἐ-
ξῆλθον ἄεθλ' ἀγώνων.
ὁ μὲν, ἦν ποταμοῦ
σθένος, ὑψικέρω τετραόρου
φάσμα ταύρου
Ἀχελῷος ἀπ' Οἰ-
νιαδᾶν. ὁ δὲ, βακχείας ἄπο
ἦλθε παλίντονα Θήβας
τόξα, καὶ λόγχας, ῥόπαλόν τε τινάσσων

φησὶ

φησὶ λόγχην ἔχειν τὸν Ἡρακλέα. Ἀολλεῖς ἴσαν. καταχρηστικῶς εἶπεν ἐπὶ δύο τὸ ἀολλεῖς ἀντὶ τοῦ λίαν ἁλέντες. ὅμηρος, Οἱ μὴν ἔστ' ἀολλεῖς. Ἱέμενοι. ἐπιθυμοῦντες. Μόνα δ' εὔλεκτρος. μόνη δὲ ἡ εὔλεκτρος κύπρις παροῦσα, ἐβράβευε. καὶ διέταττε. Τότ' ἦν χερός. τότε γὰρ ὁ ἡρακλῆς, καὶ χερσὶ καὶ τόξοις ἐμάχετο. ὁ δὲ ἀχελῷος, τοῖς κέρασιν. Ἀνάμιγδα. ἀναμεμιγμένως. Ἦν δ' ἀμφίπλεκτοι κλίμακες ἦν, ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχον. ἡσίοδος. Τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί. κλίμακες δέ, αἱ περιαβάσεις, παρὰ τὸ ἄνω τε καὶ κάτω αὐτοὺς στρέφεσθαι ἐν τῇ μάχῃ. ἔστι δὲ εἶδος παλαίσματος ἡ κλίμαξ. ὅτι ἦν τὸ σχῆμα ἐπὶ ἡρακλέους ἀκουστίον. Ἦν δὲ μετώπων. ὅτι ἐπὶ ἀχελῴου. οἱ γὰρ ταῦροι, τοῖς κέρασι καὶ μετώποις μάχονται. Ἁ δ' εὐῶπις. ἡ δηϊάνειρα. Ἐγὼ δὲ μάτηρ μέν. ἐγώ φησιν ἐνδιαθέτως ὥσπερ μήτηρ λέγω. ἐγὼ παρεῖσα τὰ πολλά, τὰ τέλη λέγω τῶν πραγμάτων. Ἀμφινείκητον ὄμμα νύμφας. ἀντὶ τοῦ ἡ περιμάχητος νύμφη περιφραστικῶς. ἀπὸ δὲ τοῦ καλλιστεύοντος αὐτὴν εἶπε μέρους. Ἄλλως. Ὄμμα νύμφας. ἔτι δὲ καὶ νύμφη ἐλεεινὴ οὖσα, ὑπέμεινεν ἡ περικαλλὴς δηϊάνειρα. Ἀμμένει. ἀντὶ τοῦ ἀνέμενε. Κἀπὸ ματρὸς ἄφαρ. παραχρῆμα γαμηθεῖσα τῶν παρὰ μητρὸς ἀφωρίσθη πραγμάτων. Ἦμος φίλαι. ἡ δηϊάνειρα πρὸς τὸν χορὸν ἐξελθοῦσα διαλέγεται. φησίν, ἐν ὅσῳ ὁ λίχας κατὰ τὸν οἶκον συντάττεται ταῖς αἰχμαλώτοις, ἐξῆλθον ἵνα ἅπερ ἐμηχανησάμην δηλώσω ὑμῖν. Ὡς ἐπ' ἐξόδῳ. ὡς μέλλων αὖθις ἐξιέναι πρὸς τὸν ἡρακλέα. Συγκατοικτισμένη. σὺν ὑμῖν θρηνοῦσα. Ἀλλ' ἐζευγμένην. προγαμημένην τῷ ἡρακλεῖ, προσεδεξάμην φορτίον, λώβην τὸν τῆς ἐμῆς φρενός. ἤτοι βλαβερὸν φορτίον καὶ ἐφύβριστον.

παῖς Διός. οἳ τότ' ἀολλεῖς ἴσαν,
ἐς μέσον ἱέμενοι λεχέων. μόνα
δ' εὔλεκτρος ἐν μέσῳ Κύπρις
ῥαβδονόμει ξυνοῦσα.
τότ' ἦν χερός, ἦν δὲ
τόξων πάταγος, ταυ-
ρείων τ' ἀνάμιγδα κεράτων.
ἦν δ' ἀμφίπλεκτοι
κλίμακες. ἦν δὲ μετώπων ὀλόεντα
πλήγματα, καὶ στόνος ἀμφοῖν.
ἁ δ' εὐῶπις ἁβρά,
τηλαυγεῖ παρ' ὄχθῳ
ἧστο, τὸν ὃν προσμένουσ' ἀκοίταν.
ἐγὼ δὲ μάτηρ μὲν οἷα φράζω
τὸ δ' ἀμφινείκητον ὄμμα νύμφας
ἐλεεινὸν ἀμμένει.
κἀπὸ ματρὸς ἄφαρ
βέβακεν, ὥστε πόρτις ἐρῆμα.
ἦμος φίλαι κατ' οἶκον ὁ ξένος θροεῖ
ταῖς αἰχμαλώτοις παισὶν ὡς ἐπ' ἐξόδῳ,
τῆμος θυραῖος ἦλθον ὡς ὑμᾶς λάθρα
τὰ μὲν, φράσουσα, χερσὶν ἃ 'τεχνησάμην.
τὰ δ' οἷα πάσχω συγκατοικτισμένη.
κόρην γάρ, οἶμαι δ' οὐκέτ' ἀλλ' ἐζευγμένην,
παρεισδέδεγμαι, φόρτον ὥστε ναυτίλος
λωβητὸν, ἐμπόλημα τῆς ἐμῆς φρενός.

Μιᾶς ὕπο χλαίνης. ὑπὸ μιᾶς κοίτης. Οἰκούρι' ἀντέπεμψε. τοιαῦτα τῆς οἰκουρίας δῶρα ἔπεμψέ μοι ὑπὲρ τοῦ χρόνου παντὸς, οὗ συνῴκησα αὐτῷ. ὅ ἐστιν ἀντὶ χάριτος στέρεια τῆς πολυχρονίας ἡμῶν οἰκουρίας. Τὴν μὲν ἕρπουσαν πρόσω. τὴν ἰόλην προκόπτουσαν, καὶ αὐξανομένην τὴν ἥβην. Τὴν δὲ φθίνουσαν. ἑαυτὴν λέγει, δεικτικῶς. φθίνουσαν δὲ ἀντὶ τοῦ βεβηκυῖαν. Ὀφθαλμὸς ἄνθος. τὸ ἄνθος τῶν νέων γυναικῶν φιλεῖ ἁρπάζειν ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ ἀνδρός. Τῶν δ' ὑπεκτρέπει. τῶν δὲ, ὑπαναχωρεῖ, δηλονότι τῶν πρεσβυτέρων. ὧν δύο ἡλικιῶν τὴν νεάζουσαν ἁρπάζειν εἴωθεν ὁ τοῦ ἀνδρὸς ὀφθαλμός. Μὴ πόσις μὲν ἡρακλῆς. δυσφορῶν ταύτην ἔχει ὁ πόσις, πρὸς τὸν ἄνδρα. πόσις μὲν γὰρ λέγεται ὁ πρὸ πολλοῦ ἀρμόσας τῆς γυναικός. ἀνὴρ δὲ ὁ συνὼν, καὶ ὁ πρὸ ὀλίγου χωρισθείς. ὡς τό, Ἀνερ ἀπ' αἰῶνος νέος ὤλεο. δέδοικα γάρ φησι, μὴ ἐμὲ καταλιπὼν, πόσις ἐμὸς κληθῇ, ὡς συνοικήσας μοι ποτέ. ταύτης δὲ ἀνὴρ, ὡς αὐτῇ συνοικῶν. Ἄλλως. Πόσις μέν. πόσις, πρόσις τίς ὢν παρὰ τὸ προσιέναι. Ἀλλ' οὐ γὰρ ὥσπερ εἶπον. οὐ χρὴ τὴν συνετὴν γυναῖκα θυμοῦσθαι τῷ ἀνδρί. ᾧ δὲ τρόπῳ τὸ λύπης ἴαμα χρῄζει, ὑμῖν ἐρῶ. Λυτήριον λύπημα. ἀντὶ τοῦ τὸ λύπης ἴαμα. Λέβητι χαλκέῳ. δύο ὀνόματα. ὡς κρατερὸν αἰχμητήν. ὡς ἔχοντε ἀποθεμένη ἐν λέβητι ἵνα τὸ κατὰ καιρὸν χρήσασθαι αὐτῷ. Ὁ παῖς ἔτ' οὖσα. νεωτέρα οὖσα παρθένος. Ἐκ φόνων ἀνειλόμην. ἀντὶ τοῦ ἐκ τοῦ αἵματος τῶν σφαγῶν. ὅμηρος. Ἀ
„ κρον ἐρυθρὸν ὁμῶς φόνον αἵματος. ἢ τὸν τόπον, ὅθεν ἐφονεύθη ὁ νέσσος. ὅμηρος.
„ ἐν ἀργαλέῃσι φονῇσιν. Μισθοῦ πόρευε. διεπέρα. διεπόρθμευεν. Ηνίκα στόλον ξὺν ἡρακλεῖ. στόλον φησὶ τὸ πλῆθος τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ δούλων τε καὶ ἀδελφῶν ἡνίκα τὸν καταλιποῦσα τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς, ἔρημος ἐπηκολούθησα τῷ ἡρακλεῖ.

ἐν νῦν δ' οὖσαι, μίμνομεν μιᾶς ὕπο
χλαίνης ὑπαγκάλισμα. τοιάδ' Ἡρακλῆς
ὁ πιστὸς ἡμῖν κἀγαθὸς καλούμενος,
οἰκούρι' ἀντέπεμψε τοῦ μακροῦ χρόνου.
ἐγὼ δὲ θυμοῦσθαι μὲν οὐκ ἐπίσταμαι
νοσοῦντι κείνῳ πολλὰ τῇδε τῇ νόσῳ.
τὸ δ' αὖ ξυνοικεῖν τῇδ' ὁμοῦ, τίς ἂν γυνὴ
δύναιτο, κοινωνοῦσα τῶν αὐτῶν γάμων.
ὁρῶ γὰρ ἥβην τὴν μὲν, ἕρπουσαν πρόσω,
τὴν δὲ, φθίνουσαν. ὧν ἀφαρπάζειν φιλεῖ
ὀφθαλμὸς ἄνθος, τῶν δ' ὑπεκτρέπει πόδα.
ταῦτ' οὖν φοβοῦμαι, μὴ πόσις μὲν Ἡρακλῆς
ἐμὸς καλῆται, τῆς νεωτέρας δ' ἀνήρ.
ἀλλ' οὐ γὰρ ὥσπερ εἶπον ὀργαίνειν καλὸν
γυναῖκα νοῦν ἔχουσαν. ᾗ δ' ἔχω φίλαι
λυτήριον λύπημα, τῇδ' ὑμῖν φράσω.
ἦν μοι παλαιὸν δῶρον ἀρχαίου ποτὲ
θηρός, λέβητι χαλκέῳ κεκρυμμένον.
ὃ παῖς ἔτ' οὖσα, τοῦ δασυστέρνου παρὰ
Νέσσου φθίνοντος ἐκ φόνων ἀνειλόμην.
ὃς τὸν βαθύρρουν ποταμὸν Εὔηνον, βροτοὺς
μισθοῦ πόρευε χερσίν. οὔτε πομπίμοις
κώπαις ἐρέσσων, οὔτε λαίφεσιν νεώς.
ὃς κἀμὲ, τὸν πατρῷον ἡνίκα στόλον
ξὺν Ηρακλεῖ τὸ πρῶτον εὖνις ἑσπόμην,
φέρων ἐπ' ὤμοις, ἡνίκ' ἦν μέσῳ πόρῳ,

Ψ Ψαύει ματαίαις χερσίν, ὅτι οὐδὲν ἤνυσεν. ἔφθασε γὰρ ὁ Ἡρακλῆς τοξεύσας καὶ ἀνελὼν αὐτόν. Ἐπιστρέψας χεροῖν. ἐπιστρέψας, ἢ στρέψας καὶ κάμψας τὴν νευράν. ἢ εἰς αὐτὸν στραφεὶς καὶ βλέψας. Ἧκε κομήτην ἰόν. ἢ διὰ τοὺς ὄγκους, ἢ διὰ τὴν πτέρωσιν. Τὸ δὲ πνεύμονας, ἀντὶ ἑνικοῦ. Διερροίζησεν. μετὰ ἤχου ὥρμησε. Τοσόνδ᾽ ὀνήσῃ. ὠφεληθήσῃ τοσοῦτον ὄνησιν λήψῃ ἐκ τῶν ἐμῶν πορθμῶν. Ἐὰν πύθῃ. γράφεται, ἐὰν πίθῃ.
Λ Ἀμφίθρεπτον. τὸ πεπηγός. θρέψαι γὰρ τὸ πῆξαι. Ἧ μελαγχόλους. ὅπου ἦν ἰῷ. Θρέμμα λερναίας ὕδρας. περιφραστικῶς, ἡ ὕδρα. Ἔσται φρενός σοι τοῦτο κηλητήριον. ἐπιτήδειον πρὸς τὸ παῦσαι καὶ κηλῆσαι. καταπαυστήριον τοῦ φρενὸς τοῦ Ἡρακλέους τοῦ πρὸς ἄλλην ἔρωτος ἢ κατακηλοῦντος τὴν ψυχὴν τοῦ Ἡρακλέους ὥστε πρὸς τὴν Δηϊάνειραν ἐρᾶν. Ἐγκεκλεισμένον. τηρούμενον. Χιτῶνα τόνδε. τοῦτό φησιν, ὡς κατὰ ἐντολὴν Νέσσου. ἢ ἄλλα τινὰ συμμίξασα.
Κ Καὶ πεπείρανται τάδε. κατέργασται, τετελείωται, καὶ ἤνυσται. Κακὰς δὲ τόλμας. τὰς φαρμακείας. μὴ εἰδείην φησὶ κακοῖς πράγμασιν ἐπιχειρεῖν. ἢ δολοφονῆσαι ἄνδρα, ἢ τι τοιοῦτον. ἀλλ᾽ ἄχρι τοῦ μεταθεῖναι αὐτοῦ τὴν γνώμην δεῖ τὰ κατασκευάσματα τούτου. εἰ μὴ μάταιόν ἐστι τοῦτο τὸ κατασκεύασμα, προσδοκῶ ταύτην ὑπερβαλέσθαι τῇ πρὸς τὸν Ἡρακλέους εὐνοίᾳ. εἰ δὲ μὴ ἐπιτυγχάνω, παύσομαι τοῦ ἐπιχειρήσεως. Μεμηχάνηται τοὔργον. τοῦτό φησι τὸ ἔργον μεμηχάνηται. οὐκ ἐπ᾽ ὀλέθρῳ, ἀλλ᾽ ἵνα ταύτην φίλτροις ὑπερβαλώμεθα. Εἰ δὲ μή, πεπαύσομαι. εἰ δὲ μὴ ἐνεργήσῃ, πεπαύσομαι τοῦ ἐπιχειρήσεως. Ἀλλ᾽ εἴ τις ἐστὶ πίστις. ἀλλ᾽ εἰ πεπίστευκας ὅτι δρᾷ τι τοῦτο, ἀρεστά μοι δοκεῖς βεβουλεῦσθαι. Οὕτως ἔχει γ᾽ ἡ πίστις. πιστεύω μὲν ἀληθὲς εἶναι, οὐ μὴν πεπείραμαι.

ψαύει ματαίαις χερσίν. ἐκ δ᾽ ἠΰσ᾽ ἐγώ.
χὠ Ζηνὸς εὐθὺς παῖς ἐπιστρέψας χεροῖν,
ἧκεν κομήτην ἰόν. ἐς δὲ πλεύμονας
στέρνων διερροίζησεν. ἐκθνήσκων δ᾽ ὁ θήρ,
τοσοῦτον εἶπε, παῖ γέροντος Οἰνέως,
τοσόνδ᾽ ὀνήσῃ τῶν ἐμῶν ἐὰν πίθῃ
πορθμῶν, ὁθούνεχ᾽ ὑστάτην ἔπεμψ᾽ ἐγώ.
ἐὰν γὰρ ἀμφίθρεπτον αἷμα τῶν ἐμῶν
σφαγῶν ἐνέγκῃ χερσίν, ᾗ μελαγχόλους
ἔβαψεν ἰοὺς θρέμμα Λερναίας ὕδρας,
ἔσται φρενός σοι τοῦτο κηλητήριον
τῆς Ἡρακλείας, ὥστε μήτιν᾽ εἰσιδὼν
στέρξαι γυναῖκα κεῖνος ἀντὶ σοῦ πλέον.
τοῦτ᾽ ἐννοήσασ᾽ ὦ φίλαι, δόμοις γὰρ ἦν
κείνου θανόντος ἐγκεκλεισμένον καλῶς,
χιτῶνα τόνδ᾽ ἔβαψα, προσβαλοῦσ᾽ ὅσα
ζῶν κεῖνος εἶπε. καὶ πεπείρανται τάδε.
κακὰς δὲ τόλμας, μήτ᾽ ἐπισταίμην ἐγώ,
μήτ᾽ ἐκμάθοιμι. τάς τε τολμώσας, στυγῶ.
φίλτροις δ᾽ ἐάν πως τήνδ᾽ ὑπερβαλώμεθα
τὴν παῖδα, καὶ θέλκτροισι τοῖς ἐφ᾽ Ἡρακλεῖ,
μεμηχάνηται τοὔργον, εἴ τι μὴ δοκῶ
πράσσειν μάταιον. εἰ δὲ μή, πεπαύσεται.
Χο. ἀλλ᾽ εἴ τις ἐστὶ πίστις ἐν τοῖς δρωμένοις,
δοκεῖς παρ᾽ ἡμῖν οὐ βεβουλεῦσθαι κακῶς.
Δηι. οὕτως ἔχει γ᾽ ἡ πίστις, ὡς τὸ μὲν δοκεῖν
ἔνεστι. πείρᾳ δ᾽ οὐ προσωμίλησά πω.

Α ἀλλ' εἰδέναι χρὴ δρῶσαν. δεῖ σε φησὶ μετὰ τὸ χρήσασθαι γνῶναι. ἢ δεῖ σε δρῶσαν, ἔχειν τὴν πίστιν καὶ μὴ μόνον δοκεῖν ἐπίστασθαι. οὔπω γὰρ ἔχεις τὴν γνῶσιν, ἕως οὗ πειράσῃ.

Β ἔχοις ἂν γνῶμα. γράφεται ἄγνωμα. Εἰσόμεσθα. γνωσόμεθα φησὶ τὴν δύναμιν τοῦ σκευάσματος. βλέπω γὰρ τὸν Λίχαν πλησίον ἐρχόμενον. ὃς ἀποκομίσει τὸν πέπλον τῷ Ἡρακλεῖ. καὶ ἔσται ἡμῖν διὰ τούτου πεῖρα. Εὖ στεγοίμεθα. κρυπτοίμεθα. οἷον, σιωπὴ γένοιτο. Τῷ μακρῷ χρόνῳ. ἀντὶ τοῦ διὰ τὸ ἐνταῦθα, χρόνῳ ἐνδιατρῖψαι. Εὐυφῆ πέπλον. ἰχνουργῆ. οὐκ εὖ δὲ τὸν ἀνδρεῖον χιτῶνα πέπλον φησίν, ἀντὶ λεπτουφῆ. Μήτ' ἐφέστιον σέλας. ἀντὶ τοῦ, τὸ κατ' οἶκον πῦρ. ἕρκος δὲ ἱερόν, ὁ βωμὸς ἢ τὸ ἱερόν. Πρὶν κεῖνος. πρὶν αὐτὸς ἐκδυσάμενος μετὰ τῆς οἰκίας φανερὸς καὶ ὑπόψει πάντων προελθών. καθ' ἣν μέλλοι ταύρους θύειν τοῖς θεοῖς εὐχαριστήρια. Πανδίκως. ἀνενδοιάστως. Στελεῖν χιτῶνι τῷδε. σκεπάσειν. ἐνδύσειν. περιβαλεῖν αὐτὸν τούτῳ τῷ χιτῶνι. ὡς φανῆναι αὐτόν, σφαγέα τῶν θυμάτων. Καινόν. καινοπρεπῆ. Σῆμ' ὃ κεῖνος εὐμαθές. σημεῖον κομίσεις, ὅπερ ἐκεῖνος μετὰ γνώσεως μεταθεὶς τὸ ὄμμα τῇ σφραγῖδι, γνοίη ὅτι παρ' ἐμοῦ εἴη ἡ σφραγίς. Σφραγῖδος ἕρκει. περιφραστικῶς, τῇ σφραγῖδι.

Α ἀλλ' ἕρπε καὶ φύλασσε. οὗτός ἐστιν ὁ προσήκων νόμος τοῖς διακονοῦσιν, ὥστε μηδὲν περαιτέρω δρᾶν τῶν προσταττομένων αὐτοῖς. ἐμφαίνει δὲ αὐτῷ μὴ ἀποσφραγίσαντα περιεργάζεσθαι τί ἔγκειται. Ἔπειθ' ὅπως ἂν ἡ χάρις. γνησίως διακονούμενος διπλάξεις τὴν χάριν. καὶ ἴσως φιληθήσῃ παρ' ἑκατέρου. Ἀλλ' εἴπερ Ἑρμοῦ. κῆρυξ γὰρ ὁ θεός.

ΧΟ. ἀλλ' εἰδέναι χρὴ δρῶσαν, ὡς οὐδ' εἰ δοκεῖς
ἔχειν, ἔχοις ἂν γνῶμα μὴ πειρωμένη.
ΔΗ. ἀλλ' αὐτίκ' εἰσόμεσθα. τόνδε γὰρ βλέπω
θυραῖον ἤδη· διὰ τάχους δ' ἐλεύσεται.
μόνον παρ' ὑμῶν εὖ στεγοίμεθ'. ὡς σκότῳ
κἂν αἰσχρὰ πράσσῃς, οὔποτ' αἰσχύνῃ πεσῇ.
ΛΙ. τί χρὴ ποιεῖν σήμαινε τέκνον Οἰνέως.
ὡς ἐσμὲν ἤδη τῷ μακρῷ χρόνῳ βραδεῖς.
ΔΗ. ἀλλ' αὐτὰ δή σοι ταῦτα καὶ πράσσω Λίχα,
ἕως σὺ ταῖς ἔσωθεν ἠγορῶ ξέναις.
ὅπως φέρῃς μοι τόνδε γ' εὐυφῆ πέπλον
δώρημ' ἐκείνῳ τἀνδρὶ τῆς ἐμῆς χερός.
διδοὺς δὲ τόνδε, φράζ' ὅπως μηδεὶς βροτῶν
κείνου πάροιθεν ἀμφιδύσεται χροΐ.
μηδ' ὄψεταί νιν μήτε φέγγος ἡλίου,
μήθ' ἕρκος ἱερόν, μήτ' ἐφέστιον σέλας,
πρὶν κεῖνος αὐτὸν φανερὸς ἐμφανὴς σταθείς,
δείξῃ θεοῖσιν ἡμέρᾳ ταυροσφάγῳ.
οὕτω γὰρ ηὔγμην. εἴ ποτ' αὐτὸν ἐς δόμους
ἴδοιμι σωθέντ' ἢ κλύοιμι, πανδίκως
στελεῖν χιτῶνι τῷδε, καὶ φανεῖν θεοῖς
θυτῆρα καινῷ καινὸν ἐν πεπλώματι.
καὶ τῶνδ' ἀποίσεις σῆμ', ὃ κεῖνος εὐμαθὲς
σφραγῖδος ἕρκει τῷδ' ἐπ' ὄμμα θήσεται.
ἀλλ' ἕρπε καὶ φύλασσε πρῶτα μὲν νόμον,
τὸ μὴ 'πιθυμεῖν πομπὸς ὤν, περισσὰ δρᾶν.
ἔπειθ', ὅπως ἂν ἡ χάρις κείνου τέ σοι
κἀμοῦ ξυνελθοῦσ', ἐξ ἁπλῆς διπλῆ φανῇ.
ΛΙ. ἀλλ' εἴπερ Ἑρμοῦ τήνδε πομπεύω τέχνην
βέβαιον, οὔ τι μὴ σφαλῶ γ' ἐν σοί ποτε,
τὸ μὴ οὐ τόδ' ἄγγος, ὡς ἔχει, δεῖξαι φέρων,

Λ ὅρκων τε πίστιν ὧν ἔχεις. ἐντείλασθέ μοι φησὶ περὶ πραγμάτων ἄλλων μυστικῶν. καὶ λόγους ἀνακοίνωσαί μοι ἃ φυλάξω. Ἐφαρμόσαι. ἐπιθῆς φησὶν, ἣν θέλεις σφραγῖδα. Προσδέγματα. ὑποδοχάς. λέγει δὲ ὅτι οἶδας πῶς φιλοφρόνως αὐτὴν προσηκάμην. καὶ τοῦτο δὲ ἐπαγγελον πρὸς ἡρακλέα. εἰπὲ τὴν ὑπονοουμένην, φιλοφρόνως προσεδεξάμην. Ὥστ' ἐκπλαγῆναι. ὅτι ἀσμένως αὐτὴν ὑπεδεξάμην, ὡς θαυμάσαι με καὶ ὑπὲρ τούτου χαρῆναι. Δέδοικα γάρ. δέδοικα γάρ φησι μὴ πρὸ καιροῦ εἴποις τὸν ἐξ ἐμοῦ πόθον. ἕως μάθωμεν εἰ καὶ αὐτὸς ἡμᾶς ποθεῖ, διὰ δὲ τοῦτο ἐρεθίζει αὐτὸν πλέον εἰπεῖν. Ὦ ναύλοχα καὶ πετραῖα. δοκεῖ τοῦτο περὶ ἱστορίαν εἶναι. φασὶ γὰρ πρῶτον ἐν τραχῖνι τῷ ἡρακλεῖ ἀναδεδόσθαι. ἐνταῦθα δὲ ὡς περιεχόντων αὐτὸν φησὶν, ὦ ναύλοχα. ὁ χορὸς τοὺς περὶ τὴν οἴτην οἰκοῦντας προσκαλεῖται τοὺς πανηγυρίσαι, διὰ τὴν προσδοκωμένην τὴν ἐπιδημίαν τοῦ ἡρακλέους. ὁ δὲ νοῦς, οἱ τὰ παραθαλάσσια θερμὰ λουτρὰ ἐνοικοῦντες, καὶ οἱ παρὰ τοὺς τραχεῖς καὶ ὀρεινοὺς τόπους τῆς οἴτης καὶ τὸν μηλιακὸν κόλπον, ἔτι τε καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς χρυσοτόξου ἀρτέμιδος, ἔνθα φησὶν εἶναι τῶν ἑλλήνων τὰ συνέδρια. ἄρτι ὁ καλλιφωνότατος πάλιν ἥξει αὐλὸς, καὶ καταλήψεται ὑμῶν τὰς ἀκοάς, ἤγουν τι μουσικὸν προσφωνέων, οὐκ ἐχθρὰν οὐδ' ἀπευκτὴν τὴν φωνὴν, ἀλλὰ θείας μούσης. ἀντίλυρον. ὅ ἐστι, φωνῆς γλυκείας. Ὦ ναύλοχα. παραθαλάττια λουτρά. φησὶ δὲ τὰ ἡράκλεια. ἅπερ λέγεται αὐτῷ ἡ ἀθηνᾶ ἀνεῖναι. Πετραῖα δὲ, διὰ τὸ ἐν ὄρει τῇ οἴτῃ κεῖσθαι. ἔνιοι δὲ, ἐν σικελίᾳ φασὶν ἀναδοθῆναι τῷ ἡρακλεῖ τὰ θερμὰ λουτρά. Καὶ πάγους. πάγοι εἰσὶν οἱ ὑψηλοὶ τόποι. ἢ αἱ ὀξεῖαι πέτραι καὶ οἱ παρὰ τοὺς τραχεῖς καὶ ὀρεινοὺς τόπους τῆς οἴτης οἰκοῦντες. Μηλίδα παρὰ λίμναν.
» λίμναν φησὶ τὴν θάλασσαν. ὅμηρος. Αἰθύια δ' εἰκυῖα ποτῇ ἀνεδύσετο λίμνης. ὁ δὲ μηλιακὸς κόλπος παρὰ τραχῖνί ἐστιν. εἰς τὸ αὐτό. Μηλίδα παρὰ λίμναν. τὴν μαγνησίαν. ἔνθα τὸ τῆς ἀρτέμιδος παραθαλάσσιον ἱερὸν, πλησίον τραχῖνος. ὅπου καὶ ἡ ἐπ' ἀρτεμισίῳ ναυμαχία συνέβη τοῖς ἕλλησιν ἐν θερμοπύλαις. Ἔνθ' ἑλλάνων ἀγοραί. ὅπου συνάγονται οἱ ἀμφικτύονες εἰς τὴν λεγομένην πυλαίαν. περὶ ἧς ἀγάθων φησὶ, πυλάδην τὸν στροφίου πρῶτον κριθῆναι ἐν τῇ φωκίδι, καθαιρόμενον τὸ ἐπὶ κλυταιμνήστρᾳ μύσος. καὶ ἀπ' αὐτοῦ τὴν σύνοδον πυλαίαν φησὶ προσαγορεύεσθαι. ἢ ὅτι ὁ τόπος πύλαι τῆς ἑλλάδος. Χρυσαλακάτου. ἐν εὐβοίᾳ τιμᾶται χρυσότοξος ἄρτεμις. ἐνθ' ἑλλάνων

λόγων τε πίστιν ὧν ἔχεις ἐφαρμόσω.
ΔΗ. στείχοις ἂν ἤδη. καὶ γὰρ ἐξεπίστασαι
τά γ' ἐν δόμοισιν ὡς ἔχοντα τυγχάνει.
ΛΙ. ἐπίσταμαί τε, καὶ φράσω σεσωσμένα.
ΔΗ. ἀλλ' οἶσθα μὲν δὴ καὶ τὰ τῆς ξένης ὁρῶν
προσδέγματ', αὐτὴν ὡς ἐδεξάμην φίλως;
ΛΙ. ὥστ' ἐκπλαγῆναι τοὐμὸν ἡδονῇ κέαρ.
ΔΗ. τί δῆτ' ἂν ἄλλο γ' ἐννέποις; δέδοικα γὰρ
μὴ πρῷ λέγοις ἂν τὸν πόθον τὸν ἐξ ἐμοῦ,
[illegible] πρὶν εἰδέναι τἀκεῖθεν εἰ ποθούμεθα.
ΧΟ. ὦ ναύλοχα καὶ πετραῖα
θερμὰ λουτρὰ, καὶ πάγους
Οἴτας παραναιετάοντες, οἵ τε μέσσαν
Μηλίδα πὰρ λίμναν,
χρυσαλακάτου τ' ἀκτὰν κόρας,
ἔνθ' ἑλλάνων ἀγοραὶ
πυλάτιδες καλέονται,
ὁ καλλιβόας τάχ' ὑμὶν

δέδοικα γὰρ

οἱ ἀρτασίαν ἰάχων. οὐκ ἐχθράν. οὐδὲ θρήνων βοήν. Ἀντίλυρον μούσας. ἀντίτιμιμον. ἰσόλυρον. ἀντῳδόν. ἀντὶ τοῦ, μουσικὴν φωνήν. ἀλλὰ τὴν ἐκ τοῦ ἐναντίου μέρους τῆς λύρας φωνήν, ἀφ' οὗ δηλοῦται ὅτι ὁμοῦ αὐλὸς καὶ λύρα ἀναφωνήσουσιν. Σεύεται. ἐνορμᾶται, ἥξει. Ὃν ἀπόπτολιν εἴχομεν. ὃν ἐκτὸς εἴχομεν τῆς πόλεως εἰς δωδεκάμηνον ἀναμένουσαι. τὸ δὲ ἑξῆς. ὃν ἀπόπτολιν πελάγιον. ἀντὶ τοῦ ἄπωθεν τῆς πόλεως ἐν τῷ πελάγει. Πελάγιον, ὅτι πολλάκις καὶ διὰ θαλάττης ἔπλεεν, εἴπερ εἰς νῆσον ἀπῄει. Ἁ δέ οἱ. ἡ Δηιάνειρα. Νῦν δ' ἄρης οἰστρηθείς. μανεὶς ὁ περὶ τὴν Οἰχαλίαν πόλεμος, ἐξέλυσεν ἡμᾶς τῆς ἀνίας, ἣν ἐφ' ἑκάστης ἡμέρας εἴχομεν, εἰς τὸ αὐτό. Νῦν δ' ἄρης. ὁ περὶ τὸν Εὔρυτον. ἐξ αὐτοῦ γὰρ εὐθὺς ἐπανῆλθε. Μὴ σταίη πολύκωπον. μηδαμοῦ ἡ ναῦς ἀλλαχοῦ ὁρμίσαι, ἕως ἐνταῦθα ἀφίκοιτο τὴν Εὔβοιαν νῆσον ὑπερβὰς καὶ καταλιπών. καταστρεψάμενος γὰρ τὴν Οἰχαλίαν ἐκεῖ ἔμεινε θύσαι τῷ πατρί. Πανάμερος. ἀντὶ τοῦ, τὴν σήμερον ἡμέραν ἔλθοι τῷ πέπλῳ τῆς πειθοῦς θελχθεὶς ἐκ προφάσεως τοῦ νέσσου κατασκευασμένῳ. πειθοῦς δὲ πέπλῳ εἶπεν, ὅτι γέγονεν ὥστε μεταπείθειν καὶ μεταθεῖναι τὴν Ἡρακλέους γνώμην ὥστε τὴν Δηιάνειραν. ἢ πανάμερος, εὐμενὴς ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἔλθοις εἰς ἔρωτα τῆς γυναικὸς διὰ τοῦ νέσσου φαρμάκου. Παγχρίστῳ. λείπει τῷ πέπλῳ συγκεκραμμένος. καὶ ἁρμοσθεὶς τῇ πειθοῖ τοῦ θηρός. Μὴ περαιτέρω. ὑπὲρ τὴν συμφέρουσαν χρείαν, καὶ πλεῖον τοῦ συμφέροντος. Μάλιστά γ' ὥστε. ναί φησι περὶ τούτου φοβοῦμαι οὕτως,

αὐλὸς οὐκ ἀρνασίαν
ἰάχων καναχὰν ἐπάνεισιν, ἀλλὰ θείας
ἀντίλυρον μούσας.
ὁ γὰρ Διὸς Ἀλκμήνας τε κοῦρος,
σεύεται, πάσας ἀρετᾶς
λάφυρ' ἔχων ἐπ' οἴκους.
ὃν ἀπόπτολιν εἴχομεν
πάντα δυοκαιδεκάμηνον ἀμμένουσαι
χρόνον, πελάγιον, ἴδριες οὐδέν.
ἁ δέ οἱ φίλα δάμαρ
τάλαιναν δυστάλαινα καρδίαν
πάγκλαυτος αἰὲν ὤλλυτο.
νῦν δ' Ἄρης οἰστρηθεὶς,
ἐξέλυσ' ἐπίπονον ἁμέραν.
ἀφίκοιτ' ἀφίκοιτο. μὴ
σταίη πολύκωπον ὄχημα ναὸς αὐτῷ,
πρὶν τάνδε πρὸς πόλιν ἀνύσειε,
νασιῶτιν ἑστίαν
ἀμείψας. ἔνθα κλῄζεται θυτήρ,
ὅθεν μόλοι πανάμερος
τᾶς πειθοῦς παγχρίστῳ
συγκραθεὶς ἐπὶ προφάσει θηρός.
δηι. γυναῖκες, ὡς δέδοικα μὴ περαιτέρω
πεπραγμέν' ᾖ μοι πάνθ' ὅσ' ἀρτίως ἔδρων.
χο. τί δ' ἔστι Δηιάνειρα τέκνον Οἰνέως;
δηι. οὐκ οἶδ'. ἀθυμῶ δ', εἰ φανήσομαι τάχα
κακὸν μέγ' ἐκπράξασ' ἀπ' ἐλπίδος καλῆς.
χο. οὐ δή τι τῶν σῶν Ἡρακλεῖ δωρημάτων;
δηι. μάλιστά γ'. ὥστε μή ποτ' ἂν προθυμίαν
ἄδηλον ἔργου τῳ παραινέσαι λαβεῖν.
χο. δίδαξον, εἰ διδακτὸν ἐξ ὅτου φοβῇ.
δηι. τοιοῦτον ἐκβέβηκεν, οἷον ἂν φράσω

ὅτι μηδ' ὅπῃ τε προσήκει σοι τινὶ ἀδήλου πράγματος προθυμίαν λαβεῖν. ὅ ἐστιν, ἀδήλῳ πράγματι ἐπιχειρεῖν. Θαῦμ' ἀνέλπιστον. θαυμαστὸν καὶ οἷον οὐκ ἄν τις ἐλπίσαι μαθεῖν καὶ παθεῖν. Κατ' ἄκρας σπιλάδος. σπιλὰς ἡ πέτρα. ὡς ἐπὶ τοῦ λίθου θερμὴν αὐτὸ οὖσαν φησι, κατατήκεται ἐπὶ καὶ ῥεῖ καὶ διαλύεται ἀπὸ τοῦ λίθου διαρρέον. Ὡς δ' εἰδῇς ἅπαν. ὅπως γνῷς ἀκριβῶς ὅλον τὸ πρᾶγμα. εἰς μῆκος ἁπλώσω τὸν λόγον. Ἐγὼ γὰρ ὧν ὁ θήρ με. ὧν εἶπέ μοι ὁ νέσσος, ὅτε τὴν πλευρὰν ἤλγει τοῦ βέλους τρωθείς. ἄκρας σπιλάδος

γυναῖκες, ὑμῖν θαῦμ' ἀνέλπιστον μαθεῖν.
ὃ γὰρ τὸν ἐνδυτῆρα πέπλον ἀρτίως
ἔχριον, ἀργῆτ' οἷος εὐείρῳ πόκῳ,
τοῦτ' ἠφάνισται διάβορον πρὸς οὐδενὸς
τῶν ἔνδον, ἀλλ' ἐδεστὸν ἐξ αὑτοῦ φθίνει,
καὶ ψῇ κατ' ἄκρας σπιλάδος. ὡς δ' εἰδῇς ἅπαν
ἴσως γρ. ᾗ τοῦτ' ἐπράχθη, μείζον' ἐκτενῶ λόγον.
ἐγὼ γὰρ ὧν ὁ θήρ με κένταυρος πονῶν
πλευρὰν πικρᾷ γλωχῖνι προυδιδάξατο,
παρῆκα θεσμῶν οὐδέν, ἀλλ' ἐσῳζόμην
χαλκῆς ὅπως δύσνιπτον ἐκ δέλτου γραφήν.
καί μοι τάδ' ἦν πρόρρητα, καὶ τοιαῦτ' ἔδρων.
τὸ φάρμακον τοῦτ' ἄπυρον, ἀκτῖνός τ' ἀεὶ
θερμῆς ἄθικτον ἐν μυχοῖς σῴζειν ἐμέ,
ἕως ἂν ἀρτίχριστον ἁρμόσαιμί που.
κἄδρων τοιαῦτα. νῦν δ' ὅτ' ἦν ἐργαστέον,
ἔχρισα μὲν κατ' οἶκον ἐν δόμοις κρυφῇ
μαλλῷ, σπάσασα κτησίου βοτοῦ λάχνην,
κἄθηκα συμπτύξασ' ἀλαμπὲς ἡλίου
κοίλῳ ζυγάστρῳ δῶρον, ὥσπερ εἴδετε.
εἴσω δ' ἀποστείχουσα δέρκομαι φάτιν
ἄφαστον, ἀξύμβλητον ἀνθρώπῳ μαθεῖν.
τὸ γὰρ κάταγμα τυγχάνω ῥίψασά πως
τῆς οἰός, ᾧ προύχριον, ἐς μέσην φλόγα
ἀκτῖν' ἐς ἡλιῶτιν, ὡς δ' ἐθάλπετο,
ῥεῖ πᾶν ἄδηλον, καὶ κατέψηκται χθονί.

γλωχῖνι δὲ, ἀπὸ μέρους τοῦ βέλους. γλωχὶν γὰρ ἡ ἀκίς. ὃ λέγει ὁ ὅμηρος ὄγκον. Παρῆκα θεσμῶν οὐδέν. λείπει, ἄπρακτον. Ἀλλ' ἐσῳζόμην. αὐτὶ τοῦ ἔσωζα καὶ ἐφύλαξα. διεφύλαξα δὲ ὥσπερ μοι προήγγειλεν ὥσπερ εἰ δέλτῳ χαλκῇ ἔχοιτο ἐγκεχαραγμένα. δύσνιπτον δὲ, αὐτὶ τοῦ δυσαπάλειπτον. Πρόρρητα. πρὸς ἐμὲ ὑπὸ νέσσου προειρημένα. προμεμελετημένα μοι. ἢ ἀπόρρητα. Θερμῆς ἄθικτον. ἀπροσπέλαστον πυρὸς, καὶ ἡλιακῆς ἀκτῖνος. Ἀρτίχριστον. πρόσφατα χριόμενον. Νῦν δ' ὅτ' ἦν ἐργαστέον. νῦν δ' ὅτε ἐνέστη ὁ καιρὸς τοῦ χρῖσαι. ἔχρισα μαλλὸν ἐρίου. Κτησίου βοτοῦ λάχνην. ἀπὸ κτητοῦ προβάτου, τὸν μαλλὸν σπάσασα. κτήνη δὲ τὰ πρόβατα λέγονται καὶ βοτά. Ἀλαμπὲς ἡλίου. μὴ καταυγασθέν. Κοίλῳ ζυγάστρῳ. αὐτὶ τοῦ, εἰς ξύλινον σορόν. τουτέστι κιβωτόν. Ἄφαστον. ἀφανές. αἰ ἐκδιήγητον. ἀξύμβλητον δὲ, ἀσυνείκαστον πρὸς τὸ μαθεῖν ἀνθρώπῳ. ἢ αὐτὶ τοῦ ἀπρόσβλητον. οἷον οὐκ ἔχον ἄλλῳ προσβληθῆναι, ὥστε πιστωθῆναι καὶ μαθεῖν τὸν ἀκούοντα. Τὸ γὰρ κάταγμα. τὸ γὰρ ἔριον τοῦ προβάτου μεθ' οὗ χρῖσαι τὸν πέπλον ἔρριψα ὑπὸ τόπον καταλαμβανόμενον ὑπὸ τοῦ ἡλίου. τὴν γὰρ αὐγὴν, ἀκτῖνα ἡλιῶτιν εἶπεν. Τὸ κάταγμα, τὸ ἀγειρόμενον ἔριον. Ὡς δ' ἐθάλπετο. ὡς δὲ ἐθερμαίν-

θη, ὑπεξέζεσεν. ἀφ' αὐτοῦ λέλυται. Πρίονος ἐκβρώματα. τὸ κόνιον τῇ τομῇ τοῦ ξύλου· θαυμαστῶς δὲ βρώματα πρίονος εἶπε τὰ πρίσματα. τροπ. γὰρ καὶ κατεσθίων τὸ ξύλον ὁ πρίων, ἐκεῖνο τὸ λεπτὸν ἀποβάλλει. Προπετές. ἐρριμμένον, καὶ πεπτωκὸς χαμαί. Θρομβώδεις ἀφροί. ἐπηρμένοι. θρόμβος γὰρ ὁ ὄγκος, ἢ διαφέρει φυσήματα.

Α ναζέουσιν. ἀνακαχλάζουσι. Γλαυκῆς ὀπώρας. τοῦ γλεύκους, τοῦ ἄρτι ἐκπιεσθέντος καὶ νέου. μάλιστα δὲ ὁ νέος οἶνος θερμὸς ὤν, εἰ πέσοι χαμαὶ ἀφίζει. γλαυκὴν δὲ ὀπώραν τὸν νέον οἶνον εἶπε, διὰ τὴν λαμπρότητα. Ἧς ἔθνῃσχ' ὕπερ. ὑπὲρ ἧς. ὑφ' ἧς. δῆν. Τὸν βαλόντα. τὸν τοξεύσαντα. Ὧν ἐγὼ μεθύστερον. ὧν τῶν εἰρημένων μοι ὑπ' ἐκείνου, νῦν τὴν γνῶσιν μανθάνω, ὅτε οὐκέτι με ὠφελεῖ. Οὐκ ἔτ'
„ ἀρκεῖ. ὠφελεῖ. ὅμηρος, ἀρκεῖον ἐ
„ σσεῖται. Εἴ τι μὴ ψευσθήσομαι. εἰ μὴ διαμαρτάνω τῆς γνώμης, ἣν ἔχουσα περὶ αὐτοῦ τυγχάνω. Χ' ὥσπερ ἂν θίγῃ. καὶ ὅσα ἂν θίγῃ τοῦ ἡρακλείου βέλους, εἴτε ἄνθρωποι εἴτε θηρία, ἀπόλλυνται. Ἐκ δὲ τοῦδε. τοῦ νέσσου. ἀντὶ τοῦ διὰ τοῦ νέσσου. Καίτοι δέδοκται. καὶ ἐμοὶ φησὶν ἀποθανεῖν βουλήσομαι. ἵνα μὴ δόξω προνοίᾳ ἀνῃρηκέναι τὸν ἡρακλέα, ἀλλ' ἀκουσίῳ γνώμῃ.
Τ αὐτῇ σὺν ὀργῇ. τούτῳ τῷ τρόπῳ τουτέστι διὰ τοῦ πέπλου. Ζῆν γὰρ κακῶς. γυναῖκα κακοδοξοῦσαν οὐ δεῖ ζῆν. ἥτις μὴ θέλει δοκεῖν ἐκ φύσεως εἶναι κακή. Ταρβεῖν μὲν ἔργα. ἀνάγκη μὲν εὐλαβεῖσθαι τὰ δεινὰ ἔργα. οὐ χρὴ δὲ πρὸ τῆς ἐκβάσεως τὴν συμβησομένην αἱρεῖσθαι τὰ δεινά. Οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς. ἐν τοῖς πονηροῖς βουλεύμασιν, οὐχ ὑπολείπεται χρηστὴ ἐλπίς, ἥτις παρέχει παραίθησιν καὶ θάρσος. ἀντὶ τοῦ δύσελπίς εἰμι.

μορφῇ μάλιστ' εἰκαστὸν, ὥστε πρίονος
ἐκβρώματ' ἂν βλέψειας ἐν τομῇ ξύλου.
τοιόνδε κεῖται προπετές. ἐκ δὲ γῆς, ὅθεν
προὔκειτ', ἀναζέουσι θρομβώδεις ἀφροί.
γλαυκῆς ὀπώρας, ὥστε πίονος ποτοῦ
χυθέντος εἰς γῆν βακχίας ἀπ' ἀμπέλου.
ὥστ' οὐκ ἔχω τάλαινα ποῖ γνώμης πέσω.
ὁρῶ δέ μ' ἔργον δεινὸν ἐξειργασμένην.
πόθεν γὰρ ἄν ποτ' ἀντὶ τοῦ, θνῄσκων ὁ θὴρ
ἐμοὶ παρέσχ' εὔνοιαν ἧς ἔθνησχ' ὕπερ;
οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ τὸν βαλόντ' ἀποφθίσαι
χρῄζων ἔθελγέ μ'. ὧν ἐγὼ μεθύστερον
ὅτ' οὐκέτ' ἀρκεῖ, τὴν μάθησιν ἄρνυμαι.
μόνη γὰρ αὐτὸν, εἴ τι μὴ ψευσθήσομαι
γνώμης, ἐγὼ δύστηνος ἐξαποφθερῶ.
τὸν γὰρ βαλόντ' ἄτρακτον οἶδα, καὶ θεὸν
Χείρωνα πημήναντα, χ' ὥσπερ ἂν θίγῃ,
φθείρει τὰ πάντα κνώδαλ'. ἐκ δὲ τοῦδ' ὅδε
σφαγῶν διελθὼν ἰὸς αἵματος μέλας,
πῶς οὐκ ὀλεῖ καὶ τόνδε; δόξῃ γοῦν ἐμοί.
καίτοι δέδοκται, κεῖνος εἰ σφαλήσεται,
ταύτῃ σὺν ὀργῇ κἀμὲ συνθανεῖν ἅμα.
„ ζῆν γὰρ κακῶς κλύουσαν, οὐκ ἀνασχετόν,
„ ἥτις προτιμᾷ μὴ κακὴ πεφυκέναι.
Χο. ταρβεῖν μὲν ἔργα δείν' ἀναγκαίως ἔχει.
„ τὴν δ' ἐλπίδ', οὐ χρὴ τῆς τύχης κρίνειν πάρος.
Δηι. οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς μὴ καλοῖς βουλεύμασιν
οὐδ' ἐλπὶς, ἥτις καὶ θράσος τι προξενεῖ.

Χο. ἀλλ' ἀμφὶ τοῖς σφαλεῖσι μὴ 'ξ ἑκουσίας,
ὀργὴ πέπειρα, τῆς σε τυγχάνειν πρέπει.
Δη. τοιαῦτα δ' ἂν λέξειεν, οὐχ ὁ τοῦ κακοῦ
κοινωνός, ἀλλ' ᾧ μηδέν ἐστ' οἴκοι βαρύ.
Χο. σιγᾶν ἂν ἁρμόζοι σε τὸν πλείω χρόνον,
εἰ μή τι λέξεις παιδὶ τῷ σαυτῆς. ἐπεὶ
πάρεστι μαστὴρ πατρός, ὃς πρὶν ᾤχετο.
Υλ. ὦ μῆτερ, ὡς ἂν ἐκ τριῶν σ' ἓν εἱλόμην,
ἢ μηκέτ' εἶναι ζῶσαν, ἢ σεσωσμένην
ἄλλου κεκλῆσθαι μητέρ', ἢ λῴους φρένας
τῶν νῦν παρουσῶν τῶνδ' ἀμείψασθαι ποθέν.
Δη. τί δ' ἐστὶν ὦ παῖ πρός γ' ἐμοῦ στυγούμενον;
Υλ. τὸν ἄνδρα τὸν σὸν ἴσθι, τὸν δ' ἐμὸν λέγω
πατέρα, κατακτείνασα τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ.
Δη. οἴμοι. τίν' ἐξήνεγκας ὦ τέκνον λόγον;
Υλ. ὃν οὐχ οἷόν τε μὴ τελεσθῆναι. τὸ γὰρ
„ φανθὲν, τίς ἂν δύναιτ' ἀγένητον ποιεῖν;
Δη. πῶς εἶπας ὦ παῖ. τοῦ παρ' ἀνθρώπων μαθὼν
ἄζηλον οὕτως ἔργον εἰργάσθαι με φῄς;
Υλ. αὐτὸς βαρεῖαν ξυμφορὰν ἐν ὄμμασι
πατρὸς δεδορκὼς, κοὐ κατὰ γλῶσσαν κλύων.
Δη. ποῦ δ' ἐμπελάζεις τἀνδρὶ, καὶ παρίστασαι;
Υλ. εἰ χρὴ μαθεῖν σε, πάντα δὴ φωνεῖν χρεών.
ὅθ' εἷρπε κλεινὴν Εὐρύτου πέρσας πόλιν,
νίκης ἄγων τρόπαια, κἀκροθίνια,
ἀκτή τις ἀμφίκλυστος Εὐβοίας ἄκρον
Κήναιόν ἐστιν. ἔνθα πατρῴῳ Διὶ
βωμοὺς ὁρίζει, τεμενίαν τε φυλλάδα.
οὗ νιν τὰ πρῶτ' ἐσεῖδον ἄσμενος πόθῳ.
μέλλοντι δ' αὐτῷ πολυθύτους τεύχειν σφαγὰς,
κῆρυξ ἀπ' οἴκων ἵκετ' οἰκεῖος Λίχας,
τὸ σὸν φέρων δώρημα θανάσιμον πέπλον.
ὃν κεῖνος ἐνδὺς ὡς σὺ προυξεφίεσο,
ταυροκτονεῖ μὲν δώδεκ' ἐντελεῖς ἔχων
λείας ἀπαρχὴν, βοῦς. ἀτὰρ τὰ πάνθ' ὁμοῦ,
ἑκατὸν προσῆγε συμμιγῆ βοσκήματα.
καὶ πρῶτα μὲν δείλαιος, ἵλεῳ φρενὶ
κόσμῳ τε χαίρων καὶ στολῇ, κατηύχετο.

Ἀλλ' ἀμφὶ τοῖς σφαλεῖσι. τοῖς ἀκουσίως σφαλεῖσιν ἡ ἐπαγομένη ὀργὴ, πεπαυμένη ἐστὶ καὶ πραεῖα καὶ συγγνωστή. ἧς σε δίκαιον τυγχάνειν παρὰ τοῦ Ἡρακλέους. ἀκουσίως γὰρ ἥμαρτες. Οὐχ ὁ τοῦ κακοῦ κοινωνός. ὁ μὴ δυστυχῶν τοιαῦτα ἂν εἴποι. Σιγᾶν ἂν ἁρμόζοι σε τὸν πλείω χρόνον. γράφεται λόγον. πρέπει σοι λοιπὸν σιωπᾶν, καὶ μηκέτι περὶ τούτου πλείω λέγειν. εἰ μὴ ἄρα τι τῷ σῷ παιδὶ μέλλεις ἐρεῖν παραγινομένῳ. Ἀλλ' οὐ μητέρα. αἰσχύνομαι γὰρ ἐπὶ σοί.

Τὸ γὰρ φανθέν. τὸ ἅπαξ πραχθὲν, καὶ εἰς πέρας ἐλθὸν, πῶς ἄν τις μὴ γενέσθαι ποιήσειε. Πίνδαρος. Τῶν δὲ
„ πεπραγμένων, ἀποίητον οὐδ' ἂν
„ χρόνος ὁ πάντων πατὴρ δύναιτο
„ θέμεν ἔργων τέλος. Στυγούμενον. λυπηρὸν καὶ μίσους ἄξιον. Ἄζηλον. φαῦλον. ὃ οὐδεὶς ζηλώσειεν. Αὐτὸς βαρεῖαν ξυμφοράν. τὰ μὲν ἑώρακα πάσχοντος, τὰ δὲ ἀνοιμώζοντος ἤκουσα κατὰ τὴν γλῶσσαν. Ποῦ δ' ἐμπελάζεις. προσπελάζεις. Παρίστασαι. πλησίον γέγονας. Ὅθ' εἷρπε. κοινοπρεπὴς ἡ φράσις. ἦλθεν εἰς τὴν Εὔβοιαν. ἧς ἀκρωτήριόν ἐστι τὸ Κήναιον. Τεμενίαν τε φυλλάδα. τὸν ἀπὸ τῶν τεμενῶν στέφανον. ἢ τέμενος πολύφυλλον. Ὡς σὺ προυξεφίεσο. ὡς σὺ ἐνετείλω. Δείλαιος ἵλεῳ φρενί. ὁ Ἡρακλῆς ἱλαρᾷ τῇ φρενὶ κατηύξατό σοι χαίρων ἐπὶ τῷ πέπλῳ.

πως δὲ σεμνῶν ὀργίων. ὅτε δὲ ἀπὸ τῶν θυμάτων καὶ τῶν ξύλων ἡ φλὸξ ἀνεκαίετο, τότε ἱδρὼς ἀνήει περὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ. Φλὸξ αἱματηρά. αἱματηρά, ὅτι ἐκ τοῦ αἵματος τῶν ἱερείων συνίσταται. Κἀπὸ πιείρας δρυός. ἀπὸ λιπαροῦ ξύλου. δρῦν γὰρ λέγει, πᾶν δένδρον. Πλευραῖσιν ἀρτίκολλος. ὡς ὑπὸ τέκτονος καλῶς συγκεκολλημένος. ἡ δὲ λέξις, καὶ προσεκολλήθη ὁ χιτὼν κατὰ πᾶν μέρος ὡς ἂν ξύλον ἐνδακόλλου ὑπὸ τέκτονος προσχισθέντος. Ὁ δαγμὸς ἀντίσπαστος. κνησμός. διὰ ξαθῆναι γὰρ τὸ κνήθεσθαι. ἀντίσπαστος δὲ, ἴσος σπασμῷ. ἢ μετὰ σπασμοῦ. Ἐχθρᾶς ἐχίδνης. τυφῶνος μὲν τῆς καὶ ἐχίδνης ὕδρα. Ἰὸς ὡς ἐδαίνυτο, ὡς κατήσθιεν αὐτόν. ὁ ἰός. Τὸ σὸν μόνης δώρημ᾽ ἔλεξεν. εἶπεν ὅτι σὺ αὐτῷ προσήνεγκας τὸν πέπλον. ὡς ἀπεστάλη ὑπὸ σοῦ. οἷον οὐδὲν ἀφ᾽ ἑαυτοῦ πανουργήσας. Μάρψας ποδός νιν. δραξάμενος τοῦ ποδὸς τοῦ Λίχα καὶ ἐκεῖνο τὸ μέρος ἔνθα δεσμεῖται τὸ ἄρθρον. λέγεται δὲ τοῦτο τὸ ἀστράγαλον μέρος. ὡσεὶ ἔνθα μὲν δεσμεῖ τὸ ὑπόδημα, ἢ τι ριοῦρν. Ἀμφίκλυστον. τὴν ὑπὸ τοῦ πόντου ἀμφοτέρωθεν κλυζομένην. Ἢ λυγίζεται. ἁρμόζεται, κάμπτεται· συστρέφεται. ὃ ποῦ ἐστὶν ὁ δεσμὸς τῶν νεύρων ἔνθα ὑποδεσμούμεθα. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν λύγων. εὐέλικτον γὰρ τὸ φυτόν. ὅμηρος. Δίδυμα μόσχοισι λύγοισιν. Κόμης δὲ λευκὸν μυελόν. διὰ δὲ τῆς κόμης τὸν ἐγκέφαλον ἐκραίνει, κατὰ μέσον τῆς κεφαλῆς διαχισθείσης. ὅτι διαιρεθείσης τῆς κεφαλῆς, διὰ τῆς κόμης ἀνέπεμπεν ὁ ἐγκέφαλος σὺν τῷ αἵματι. Ἀνευφώνησε· κατὰ τὸ ἐναντίον. ἀντὶ τοῦ ἐστέναξε. Τοῦ μὲν νοσοῦντος. τοῦ ἡρακλέους νοσοῦντος. τοῦ δὲ Λίχου ἤδη ἀνυσθέντος. ὅ ἐστι πεφονευμένου. Ἐσπᾶτο γάρ. σπασμῷ εἰλεῖτο κείμενος ὧδε τῆς γῆς. Λοκρῶν ὄρειοι πρῶνες. ὅμηρος, Λοκρῶν δ᾽ ἡγεμόνευεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας. Λοκρῶν οἳ ναίουσι πέραν ἱερῆς Εὐβοίης.

ὅπως δὲ σεμνῶν ὀργίων ἐδαίετο
φλὸξ αἱματηρά, κἀπὸ πιείρας δρυός,
ἱδρὼς ἀνήει χρωτὶ, καὶ προσπτύσσετο
πλευραῖσιν ἀρτίκολλος, ὥστε τέκτονος
χιτὼν ἅπαν κατ᾽ ἄρθρον. ἦλθε δ᾽ ὀστέων
ὀδαγμὸς ἀντίσπαστος. εἶτα φοίνιας
ἐχθρᾶς ἐχίδνης ἰὸς ὣς ἐδαίνυτο,
ἐνταῦθα δὴ βόησε τὸν δυσδαίμονα
Λίχαν, τὸν οὐδὲν αἴτιον τοῦ σοῦ κακοῦ,
ποίαις ἐνέγκοι τόνδε μηχαναῖς πέπλον.
ὁ δ᾽ οὐδὲν εἰδὼς δύσμορος, τὸ σὸν μόνης
δώρημ᾽ ἔλεξεν, ὥσπερ ἦν, ἐσταλμένον.
κἀκεῖνος ὡς ἤκουσε, καὶ διώδυνος
σπαραγμὸς αὐτοῦ πλευμόνων ἀνθήψατο,
μάρψας ποδός νιν, ἄρθρον ᾗ λυγίζεται,
ῥιπτεῖ πρὸς ἀμφίκλυστον ἐκ πόντου πέτραν.
κόμης δὲ λευκὸν μυελὸν ἐκραίνει, μέσου
κρατὸς διασπαρέντος, αἵματός θ᾽ ὁμοῦ.
ἅπας δ᾽ ἀνευφώνησεν οἰμωγῇ λεώς,
τοῦ μὲν νοσοῦντος, τοῦ δὲ διαπεπραγμένου.
κοὐδεὶς ἐτόλμα τἀνδρὸς ἀντίον μολεῖν.
ἐσπᾶτο γὰρ πέδονδε, καὶ μετάρσιος,
βοῶν, ἰύζων. ἀμφὶ δ᾽ ἐκτύπουν πέτραι,
Λοκρῶν ὄρειοι πρῶνες, Εὐβοίας τ᾽ ἄκραι.

Επεὶ δ' ἀπέστη. ἀπεκάμφθη, ἀπηγόρευσεν ἑαυτόν. ἀποκέκμηκε πρὸς τὰς ὀδύνας ἐπὶ γῆς κυλιόμενος. Ενδατούμενος. σφοδρῶς λοιδορούμενος. ἐνδατεῖσθαι γὰρ τὸ σφοδρῶς ἐσθίειν. λοιδορῶν, μεμφόμενος. κατὰ μέρος τῶν λεγομένων ἀνακαλῶν. ἐνδατεῖσθαι γὰρ τὸ μερίσασθαι. ἡ δὲ μεταφορὰ, ἀπὸ τῶν δαινυμένων.
Αλλως. ἐνδατούμενος. νῦν σφόδρα κακῶς λέγων. δυσφημῶν. συνεχῶς μεμφόμενος. ἐπερχόμενος. ἔνιοι δὲ γράφουσιν. ἐμματιούμενος. ἀντὶ τοῦ μαστώμενος.

ἐπεὶ δ' ἀπέστη, πολλὰ μὲν τάλας χθονὶ
ῥίπτων ἑαυτὸν, πολλὰ δ' οἰμωγῇ βοῶν,
τὸ δυσπάρευνον λέκτρον ἐνδατούμενος
σοῦ τῆς ταλαίνης, καὶ τὸν Οἰνέως γάμον,
οἷον κατακτήσαιτο λυμαντὴν βίου,
τότ' ἐκ προσέδρου λιγνύος διάστροφον
ὀφθαλμὸν ἄρας, εἶδέ μ' ἐν πολλῷ στρατῷ
δακρυρροοῦντα. καί με προσβλέψας, καλεῖ,
ὦ παῖ, πρόσελθε. μὴ φύγῃς τοὐμὸν κακὸν,
μηδ' εἴ σε χρὴ θανόντι συνθανεῖν ἐμοί.
ἀλλ' ἆρον ἔξω. καὶ μάλιστα μέν με θὲς
ἐνταῦθ', ὅπου με μή τις ὄψεται βροτῶν.
εἰ δ' οἶκτον ἴσχεις, ἀλλά μ' ἔκ γε τῆσδε γῆς
πόρθμευσον, ὡς τάχιστα, μηδ' αὐτοῦ θάνω.
τοσαῦτ' ἐπισκήψαντος, ἐν μέσῳ σκάφει
θέντες σφε, πρὸς γῆν τήνδ' ἐκέλσαμεν, μόλις
βρυχώμενον σπασμοῖσι. καί νιν αὐτίκα
ἢ ζῶντ' ἐσόψεσθ', ἢ τεθνηκότ' ἀρτίως.
τοιαῦτα μῆτερ πατρὶ βουλεύσασ' ἐμῷ,
καὶ δρῶσ' ἐλήφθης. ὧν σε ποίνιμος δίκη
τίσαιτ', Ερινύς τ' εἰ θέμις δ', ἐπεύχομαι.
θέμις δ', ἐπεί μοι τὴν θέμιν σὺ προὔβαλες.
πάντων ἄριστον ἄνδρα τῶν ἐπὶ χθονὶ
κτείνασ', ὁποῖον ἄλλον οὐκ ὄψει ποτέ.
Χο. τί σῖγ' ἀφέρπεις; οὐ κάτοισθ' ὁθ' οὕνεκα
ξυνηγορεῖς σιγῶσα τῷ κατηγόρῳ.
Υλ. ἐᾶτ' ἀφέρπειν. οὖρος ὀφθαλμῶν ἐμῶν
αὐτῇ γένοιτ' ἄπωθεν ἑρπούσῃ καλῶς.

Κατακτήσαιτο. πλεονάζει ἡ κατὰ, ἀντὶ τοῦ ἔσχε. Τότ' ἐκ προσέδρου. ὅτε ἀπέκαμε κυλιόμενος, τότε ἀνατείνας τὸν ὀφθαλμὸν διὰ τῆς κεχυμένης τῷ σώματι τῆς λιγνύος, εἶδέ με δακρυρροοῦντα. Λιγνύος δὲ, τῆς πυρανημμένης, ἢ περικεχυμένης αὐτὸν φλογώδους νόσου. Αλλ' ἆρον. προστακτικῶς. Εἰ δ' οἶκτον ἴσχεις. αἰσχύνεται γὰρ αὐτοῦ θανεῖν, μὴ ἐγγελασθῇ ὑπὸ τῶν οἰχαλίων. Βρυχώμενον. ἀνοιμώζοντα μεγάλως ἐκ τῶν σπασμῶν. Ποίνιμος δίκη. ἡ τιμωρός. ἡ ποινὴν ἀπαιτοῦσα. Θέμις δ' ἐπεί μοι τὴν θέμιν. θέμις δέ ἐστιν ἡμᾶς καταρᾶσθαί σοι, ἐπεὶ σὺ προτέρα τὴν θέμιν ἀπέρριψας καὶ προέδωκας. ἐὰν γὰρ προὔλαβες. ἀντὶ τοῦ φθάσασα τὴν θέμιν οὐκ ἐξεδέξω, ἕως τι κατὰ τὸ δίκαιον πράξῃς. γράφεται καὶ προὔβαλες. Τί σῖγ' ἀφέρπεις. σῖγα ἐπιρρηματικῶς, ἀντὶ τοῦ σιωπηλῶς. τουτέστι, διατί οὐδὲν ἀποκρίνῃ πρὸς τὸν Ὕλλον. Ξυνηγορεῖς. συνάδεις. Οὖρος ὀφθαλμῶν ἐμῶν. εἴθε οὖρος καλὸς ἐπιπνεύσοι αὐτῇ ἀπιούσῃ, ἵνα μηκέτι αὐτὴν ἴδοιμι. τροπικῶς λέγει οὖρος ὡς ἐπὶ νεώς. ἀντὶ τοῦ οὐριοδρομείτω.

ὄγκον γὰρ ἄλλως ὀνόματος τί δεῖ τρέφειν
μητρῷον, ἥτις μηδὲν ὡς τίκτουσα δρᾷ.
ἀλλ' ἑρπέτω χαίρουσα, τὴν δὲ τέρψιν, ἣν
τῷ 'μῷ δίδωσι πατρί, τήνδ' αὐτὴ λάβοι.
ΧΟ. ἴδ' οἷον ὦ παῖδες προσέμιξεν ἄφαρ
τοὔπος τὸ θεοπρόπον ἡμῖν
τᾶς παλαιφάτου προνοίας,
ὅ τ' ἔλακεν, ὁπότε τελεόμηνος ἐκφέροι
δωδέκατος ἄροτος ἀναδοχὰν τελεῖν πόνων
τῷ Διὸς αὐτόπαιδι. καὶ τάδ' ὀρθῶς
ἔμπεδα κατουρίζει.
πῶς γὰρ ἂν ὁ μὴ λεύσσων
ἔτι ποτέ,
ἔτ' ἐπίπονον ἔχοι
θανὼν λατρείαν.
εἰ γάρ σφε κενταύρου φοινία νεφέλα
χρίει δολοποιὸς ἀνάγκα,
πλευρᾶ προστακέντος ἰοῦ,
ὃν τέκετο θάνατος, ἔτεκε δ' αἰόλος δράκων,
πῶς ὅδ' ἂν ἀέλιον ἕτερον ἢ τανῦν ἴδοι;
δεινοτάτῳ μὲν ὕδρας προστετακὼς

Ὄγκον γὰρ ἄλλως ὀνόματος. τί γὰρ μάτην ἐπαιρόμεθα τῷ τῆς μητρὸς ὀνόματι, οὐδὲν ἄξιον αὐτῆς διαπραξαμένης. ὧν ἡ φύσις καὶ ὁ θεσμὸς ἀπαιτεῖ. Τρέφειν. ἀντὶ τοῦ ἔχειν. Ἴδ' οἷον ὦ παῖδες. ὁ χορὸς πρὸς ἀλλήλας διαλέγεται περὶ τοῦ δεδομένου μαντείου τῷ Ἡρακλεῖ ἐν τῇ Δωδώνῃ, ὅ τι νῦν ἀπέβη. τὸ δὲ ἴδ' οἷον ἀντὶ τοῦ οἵως. οἷον, ὁρᾶτε ὦ φίλαι οἵως ἡμῖν ἀθρόως συνέπεσεν εἰς οἷον κακὸν ἀπέβη τὸ ἔπος ἐκ τῆς μαντείας πάλαι χρησθέν. προσέμιξε δέ, ἀντὶ τοῦ προσήγγισεν ὀξέως. Τᾶς παλαιφάτου προνοίας. γράφεται παλαιφοίβου. ἵν' ᾖ, τῆς πάλαι μαντευσαμένης. φοιβᾶσθαι γὰρ τὸ μαντεύεσθαι. Ὅτ' ἔλακεν. ὅπερ ἐφθέγξατο. ἐπειδὰν ἐνιαυτὸς παρέλθοι. τότε ἀναδοχὴν γενέσθαι τῶν πόνων τῷ Ἡρακλεῖ τῷ Διὸς παιδί. ἀναδοχὰν δὲ ἀνάπαυσιν. ἀνακωχήν. ἀναδοχήν. Αὐτόπαιδι. γνησίῳ παιδί. Τελεόμηνος ἐκφέροι. ὁ ἐνιαυτὸς ὁ τέλειον ἔχων τὸν δωδεκάμηνον. καὶ ἄροτος ὁ ἐνιαυτός, ἀπὸ τοῦ ἅπαξ κατ' ἐνιαυτὸν ἀροῦν. Καὶ τάδ' ὀρθῶς. ταῦτα δὲ τὰ χρησθέντα ἀσφαλῶς νῦν ἡμῖν ἀποβαίνει. τροπικῶς δὲ κατουρίζει, ὥσπερ οὐρίῳ πνεύματι προσορμίζει ἡμῖν κατ' ὀρθὸν ἀνυόμενα. Κατουρίζει. προσπνεῖ. Πῶς γὰρ ἂν ὁ μὴ λεύσσων. πῶς γὰρ ὁ μηκέτι ὁρῶν τὸ φῶς. παρὰ Εὐρυσθέως κελεύοιτο. Εἰ γάρ σφε κενταύρου. εἰ γὰρ αὐτὸν τὸν Ἡρακλέα τὸ αἷμα τὸ θανάσιμον τοῦ κενταύρου περιέχει πλευρᾶ προστακέντος ἰοῦ, πῶς ἂν ἕτερον ἥλιον ἢ τανῦν ἴδοι. Χρίει δολοποιός. χρίει δὲ τὸ ἱμάτιον τῷ αἵματι ἡ ἀνάγκη τῆς Δηιανείρας. ἡ μετὰ δόλου τεχνησαμένη. ἠνάγκασται γὰρ ὑπὸ ζήλου τεχνάσασθαι. Ὃν τέκετο θάνατος. τοῦτον τὸν ἰὸν ἐγέννησεν ὁ αἰόλος δράκων. μᾶλλον δὲ ὁ θάνατος. Προστετακὼς φάσματι. προσκεκολλημένος τῷ ἰῷ τῆς ὕδρας. τοῦτο δὲ καθ' ἑαυτό, αἰτιατικὴν γὰρ ἐπιφέρει. Ἄλλως. Προσκεκολλημένος τῷ ἰῷ. ἢ τῷ ὀλεθρίῳ, πρὸς τὸ πεφοιτεῦσθαι τῷ φάσματι, τουτέστι, τῷ ἱματίῳ τῷ κεχρισμένῳ τῷ φαρμάκῳ τῆς ὕδρας, τουτέστι τῇ χολῇ.

Μελαγχαῖτα τ' ἄμμιγα. τοῦ δασυτρίχου καὶ ἅμα τῷ φάσματι τῆς ὕδρας, καὶ τὰ κέντρα τοῦ νέσσου αἰκίζει αὐτόν. δῆλον δ' ὅτι φόνια τὰ κέντρα τοῦ νέσσου. λέγει δὲ τὸ αἷμα αὐτοῦ τὸ συμμεμιγμένον τῇ χολῇ τῆς ὕδρας. Φοίνια δολόμυθα. ὅτι τοῖς δολίοις τοῦ νέσσου λόγοις ἀπατηθεῖσα τετόλμηκεν. Ἄλλως. Φοίνια δολόμυθα. τὰ δόλια φάρμακα. ἴσως γὰρ ἕτερά τινα ἐκέλευσεν αὐτῇ συμμῖξαι τῷ αἵματι ὡς ὁ ποιητὴς εἶπεν. Ἐπιζέσαντα. ἐκχυθέντα, ἀνακαχλάσαντα ἀπὸ τῆς θέρμης τοῦ πυρός. Ὧν

φάσματι, μελαγχαῖτα
τ' ἄμμιγά νιν αἰκίζει,
Νέσσου θ' ὕπο,
φοίνια δολόμυθα κέντρ'
ἐπιζέσαντα.
ὧν ἅδ' ἁ τλάμων ἄοκνον
μεγάλαν προσορῶσα δόμοισι βλάβαν
νέων ἀϊσσόντων γάμων,
τὰ μὲν, οὔτι προσέβαλε, τὰ δ' ἀπ' ἀλλοθρόου
γνώμας μολόντ' ὀλεθρίαις ξυναλλαγαῖς,
ἦ που ὀλοὰ στένει,
ἦ που ἀδινῶν χλωρὰν
τέγγει δακρύων ἄχναν.
ἁ δ' ἐρχομένα
μοῖρα προφαίνει δολίαν
καὶ μεγάλαν ἄταν.

ἅδ' ἁ τλάμων. ὧν τὴν βλάβην ὁρῶσα ἡ δηιάνειρα τοῖς οἴκοις συμβᾶσαν, αὐτὴν μὲν ἐξ ἀρχῆς αὐτὴ οὐ συνεῖδεν. ἐκ κατασκευῆς δὲ τοῦ νέσσου καὶ παρ' αὐτοῦ φωνῆς γενομένην, ὡς δ' ᾔσθετο τὸ διαλλάττειν αὐτῇ τὸν ἡρακλέα λίαν ὀλοφύρεται καὶ στένει. Ἄλλως. Ὧν ἅδ' ἁ τλάμων. τῶν νεωστὶ δρωμένων, καὶ εἰς τὴν ἀμέλλητον βλάβην συμβάντων τοῖς οἴκοις, ἡ δηιάνειρα, τὰ κακὰ μὲν ἐξ ἀρχῆς αὐτὴ οὐ συνεῖδεν, ὥστε τὸ διαλλάττειν τὸν ἡρακλέα. Ἄοκνον δὲ, τὴν οἰκίαν ἀμέλλητον, ἢ πολύοκνον. ὅ ἐστι, πολύφοβον. κατ' ἐπίτασιν δὲ τὸ α. Νέων ἀϊσσόντων. νεωστὶ προσβαλλόντων. Οὔτι προσέβαλεν. οὐ συνῆκεν ἀπὸ τοῦ νέσσου. Τὰ δ' ἐπ' ἀλλοθρόου. ἀλλοφώνου, ἀπὸ τοῦ νέσσου φωνῆς γέγονεν. ἢ καθ' ἡρακλέους συμφορά. ἢ παρὰ ἄλλα εἰπούσης. ἢ τὰ ἀληθῆ. ἢ ἀλλοφώνου, ὡς ἀλλασσομένην τοῦ νέσσου φωνὴν ἔχοντος. Ὀλεθρίαις ξυναλλαγαῖς. ἢ ὀλεθρίαις γὰρ ὑπέβλαβεν συναλλαγαῖς. ἢ ἐπὶ αὐτῇ τοῦ ἰδίου θανάτου ὁ νέσσος ἀντήλλαξεν αὐτῇ τὸ αἷμα. ἢ ὅτι ὁ μὲν νέσσος εἶπεν αὐτῇ πόθου καὶ διαλλαγῆς ἐργαστήριον εἶναι τὸ φάρμακον. γέγονε δὲ ὄλεθρος ἡρακλέους. Ἦ που ὀλοὰ στένει. ὄντως δὴ ἡ ἀθλία καταστάζει καὶ διαβρέχει πολλῶν δακρύων ἀφρόν. ἐμφατικὸν δὲ τὸ ἄχνα διὰ τὸ πλῆθος. χλωρὰν δὲ ἄχναν, τὸν νεαρὸν ἀφρόν. Ἦ που ἀδινῶν. ἀθρόων. ἢ πολυθρηνήτων. Δακρύων ἄχναν. περιφραστικῶς τὰ δάκρυα. Ἁ δ' ἐρχομένα μοῖρα. ἡ προσδοκωμένη κακομοιρία τοῦ ἡρακλέους, ἐμφαίνει μεγάλην ἑτέραν ἄτην. προσδοκῶσι δὲ ὅτι ἀπολλυμένου ἡρακλέους, αὐτόχειρ ἑαυτῆς γενήσεται. Ἁ δ' ἐρχομένα μοῖρα προφαίνοι δολίαν. δόλῳ γὰρ αὐτὴν καὶ λάθρα ἀναιρήσει.

E ἔῤῥωγεν παγὰ δακρύων. ἀντὶ τοῦ πάρεστιν ἡμῖν δακρύειν, ὡς ἀπὸ πηγῆς κρουνηδόν. κέχυται νόσος. τὸ κακὸν καὶ πανταχοῦ διαβέβηκεν ἡ κατὰ τὸν ἡρακλέα συμφορά. Απέμολε πάθος. αὐτὶ τοῦ ἀπημόλοι. ὃ οὐδ᾽ ἔπεσεν ἀπὸ τῶν πολεμίων γένοιτο. Ω πόποι. φεῦ φεῦ κακὴ φήμη γέγονε τῷ ἡρακλεῖ. οἷον οὐδ᾽ ἔπεσε πολεμίοις ἀνοίκτιστον σιωπηθήσεται. τὸ δὲ οὔπω, ἀντὶ τοῦ οὐχί. ἢ οὕτως. οἷον κακὴ φήμη οὐδ᾽ ἔπεσεν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν συνέβη τῷ ἡρακλεῖ. ἀλλ᾽ ἀπὸ τῶν ἰδίων αὐτῷ γεγένηται. Ιὼ κελαινὰ λόγχα. κελαινὴν εἶπε τὴν λόγχην διὰ τὸ νὲξ αὐτοῦ ἀποτελούμενον θάνατον. μέλας δὲ ὁ θάνατος. δυσφορεῖ δὲ ὅτι τῷ αἰχμαλωτισθῆναι τὴν ἰόλην. δι᾽ ἣν ταύτην ἡ συμφορά. λόγχα δὲ δορός, περιφραστικῶς ἡ λόγχη. προμάχου δὲ, τοῦ προβεβλημένου. τὸ δὲ λόγχα πρὸς τὸ αἷμα. ὁ δὲ λόγος. ὦ θανατηφόρε λόγχη, ἥ τις τότε κτείνουσα τὸν εὔρυτον ἐνταῦθα τὴν ἰόλην ἤγαγες ἐκ τῆς ὑψηλῆς οἰχαλίας. ὡς εἴθε μὴ ἔπεσε. τουτέστι φεῦ τῆς λόγχης ἐκείνης, ἐν ᾗ ἐπόρθησε τὴν οἰχαλίαν ὁ ἡρακλῆς, ἵνα ἐνέγκῃ τὴν ἰόλην. διότι ταύτην ἡ συμφορὰ ἐγένετο. τὸ δὲ ἄρθρον τῇ λόγχῃ συναπτέον. ἥ τις λόγχη. Προμάχου δορός. τοῦ προμάχου τῶν τοῦ ἡρακλέους λῃστῶν. οἷον τοῦ πρὸ πάντων μαχομένου. τὸ νύμφαν δὲ συναπτέον τῷ τάνδε.

ἔῤῥωγεν παγὰ δακρύων. κέχυται
νόσος. ὦ πόποι. οἷον ἀναρσίων
οὔπω ἀγακλῆ τόν.
Ηρακλέους ἀπέμολε πάθος οἰκτίσαι.
ἰὼ κελαινὰ λόγχα προμάχου δορός,
ἃ τότε θοὰν νύμφαν
ἄγαγες ἀπ᾽ αἰπεινᾶς
τάνδ᾽ Οἰχαλίας αἰχμᾷ.
ἁ δ᾽ ἀμφίπολος
Κύπρις ἄναυδος φανερὰ,
τῶνδ᾽ ἐφάνη πράκτωρ.
Χο. πότερον ἐγὼ μάταιος, ἢ κλύω τινὸς
οἴκτου δι᾽ οἴκων ἀρτίως ὁρμωμένου.
τί φημι.
ἠχεῖ τις οὐκ ἄσημον, ἀλλὰ δυστυχῆ
κωκυτὸν εἴσω. καί τι καινίζει στέγη.
ξύνες δὲ
τήνδ᾽ ὡς ἀηθὴς καὶ συνωφρυωμένη
χωρεῖ πρὸς ἡμᾶς γραῖα σημαίνουσά τι.
Τρο. ὦ παῖδες, ὡς ἄρ᾽ ἡμὶν οὐ σμικρῶν κακῶν

A τότε θοὰν νύμφαν. αὐτὶ τοῦ θοῶς. τινὲς δὲ τὴν ταχέως νυμφευθεῖσαν. Απ᾽ αἰπεινᾶς. ἀπὸ τῆς ἐν ὕψει κειμένης. Αἰχμᾷ. νόμῳ πολέμου. Α δ᾽ ἀμφίπολος κύπρις. ἡ ὑπηρετησαμένη τῷ ἡρακλεῖ πρὸς τὸν ἔρωτα. ἄνους. ἡ δὲ κύπρις ἦν ἄρα φανερῶς. ἡ πάντων τούτων ἐργάτης, εἰς ἔρωτα ἰόλης βαλοῦσα τὸν ἡρακλέα. Πράκτωρ. πρακτική. Πότερον ἐγὼ μάταιος. ὁ χορὸς τοῦ ψόφου ἀκούων θρηνούσης, ὅτι τῇ αὐαιρέσει τῆς δηϊανείρας φησὶ ταῦτα. ἆρα ἀναίσθητός εἰμι; καὶ κατακούω θρήνου τινός. Δυστυχῆ κωκυτὸν εἴσω. ἔοικέ τι νεώτερον ἔχειν ὁ οἶκος. Ξύνες δέ. ἀλλήλοις παρακελεύονται αἱ ἀπὸ τοῦ χοροῦ. Οὐκ ἄσημον ἀλλὰ δυστυχῆ. οὐ μικρὸν, ἀλλὰ μέγα καὶ ἐξάκουστον. ταῦτα δὲ ὡς ἠθημένη μείζονος βοῆς. Αλλ᾽. Ξύνες δέ. αὐτὶ τοῦ τὸ δὲ ἄκουσον παρὰ τὸ ἔθος τι κατὰ τὸ συνηθὲς γυναικῶν πρόσεισι.

Τ ὁ πόμπιμον. τὸ πεμφθέν. λέγει δὲ τὸν χιτῶνα. Βέβηκε Δηιάνειρα. εἰς ἅδου. οὐρῖς περὶ βεβηκυῖα. τὸ γὰρ σῶμα οὐκ ἄπεισιν εἰς ἅδου. Οὐ δή ποθ' ὡς θανοῦσα. κατ' ἐρώτησιν. οὐχὶ ὡς θανοῦσα. βέβηκε δέ, ἐπεὶ τὰ ζῶντα ἐστί που πορευθῆναι. Σχετλιώτατα. σχετλιώτατα ἦλθε πρὸς τὴν ἀναίρεσιν. τουτέστιν, ὡς ἄν τις ἰδὼν ἢ ἀκούσας σχετλιάσειε τὴν πρᾶξιν. Εἰπὲ τῷ μόρῳ. τίνι θανάτῳ συνέπεσεν. ἀντὶ τοῦ, τίνι τρόπῳ ἐτελεύτησεν. Αὑτὴν διηίστωσεν. αὐτὴ ἑαυτὴν ἀφανῆ ἀπὸ τοῦ βίου ἐποίησεν. Τίς θυμός, ἢ τίνες νόσοι. τίνι θυμῷ χρησαμένη ἑαυτὴν ἀνεῖλεν. ἢ τίς θυμός φησιν ἀνεῖλε τὴν Δηιάνειραν. Τάνδ' αἰχμὰν βέλεος κακοῦ. περίφρασις τὸ βέλος. βέλος δὲ εἶπε τὴν Δηιάνειραν. ὅτι τρόπον βέλους ἀνεῖλεν ἑαυτήν. ἢ, ἥτις ὡς βέλος ἰοβόλον μέγα κακὸν προεξείργαστο τῷ Ἡρακλεῖ. Πρὸς θανάτῳ, θάνατον. τὸν ἑαυτῆς πρὸς τῷ τοῦ Ἡρακλέους. Ἐπεῖδες ὦ ματαία. πεθέασαι τὴν ἐκείνης τόλμαν. ἐκ τῆς τέρψεως ἰδεῖν τὴν ὠμότητα. οὕτως γὰρ εἶπε τὴν ὕβριν. καὶ νῦν δὲ τὸ ματαία κατὰ ἀντίφασιν ἀντὶ τοῦ ὦ μελέα. καὶ Ὅμηρος γὰρ τὸ μάταιον, μέλεον καλεῖ. „ Οὐ μέν τοι „ μέλεος εἰρήσεται αἶνος. Πῶς φέρ' εἰπέ. ἀντὶ τοῦ, τίνα θυμὸν εἶχε τότε. Χειροποιεῖται τάδε. ταῦτα τῇ χειρὶ ἑαυτῆς διεπράξατο.

Τ ἰ φωνεῖς. ἀντὶ τοῦ, ἄπιστα λέγεις.

Α νέορτος ἅδε. ἡ νεωστὶ ἐνταῦθα ὁρμήσασα Ἰόλη. ἀνέορτος δὲ ἀντὶ τοῦ ἡ αἰσχρὰ καὶ ἀπρεπής. Τίς χεὶρ γυναικεία κτίσαι. κατασκευάσαι καὶ ποιῆσαι. καλῶς δὲ ὡς ἐπὶ μεγάλῳ τολμήματι εἶπε τὴν λέξιν. οὕτως ἀκριβῶς διηγήσομαί σοι τὸ πρᾶγμα, ὡς πεισθῆναί σε ὅ-

ἦρξεν τὸ δῶρον Ἡρακλεῖ τὸ πόμπιμον.
ΧΟ τί δ', ὦ γεραιά, καινοποιηθὲν λέγεις;
ΤΡΟ βέβηκε Δηιάνειρα τὴν πανυστάτην
ὁδῶν ἁπασῶν ἐξ ἀκινήτου ποδός.
ΧΟ οὐ δή ποθ' ὡς θανοῦσα; ΤΡΟ. πάντ' ἀκήκοας.
ΧΟ τέθνηκεν ἡ τάλαινα; ΤΡΟ. δεύτερον κλύεις.
ΧΟ τάλαιν', ὀλεθρία, τίνι τρόπῳ θανεῖν σφιν φής;
ΤΡΟ σχετλιώτατα, πρός γε πρᾶξιν.
ΧΟ εἰπὲ τῷ, μόρῳ γύναι ξυντρέχει.
ΤΡΟ αὑτὴν διηίστωσε.
ΧΟ τίς θυμός, ἢ τίνες νόσοι
τάνδ' αἰχμὰν βέλεος κακοῦ
ξυνεῖλε; πῶς ἐμήσατο
πρὸς θανάτῳ θάνατον
ἀνύσασα μόνα;
ΤΡΟ στονόεντος ἐν τομᾷ σιδήρου.
ΧΟ ἐπεῖδες, ὦ ματαία, τάνδ' ὕβριν;
ΤΡΟ ἐπεῖδον, ὡς δὴ πλησία παραστάτις.
ΧΟ τίς ἦν; πῶς; φέρ' εἰπέ.
ΤΡΟ αὐτὴ πρὸς αὑτῆς χειροποιεῖται τάδε.
ΧΟ τί φωνεῖς;
ΤΡΟ σαφηνῆ.
ΧΟ ἔτεκεν ἔτεκε μεγάλαν ἀνέορτος ἅδε νύμφα
δόμοισι τοῖσδ' Ἐρινύν.
ΤΡΟ ἄγαν γε. μᾶλλον δ' εἰ παροῦσα πλησία
ἔλευσσες οἷ' ἔδρασε, κάρτ' ἂν ᾤκτισας.
ΧΟ καὶ ταῦτ' ἔτλη τις χεὶρ γυναικεία κτίσαι;

τὰ ἀληθῆ λέγω.

Κοῖλα δέμνια. γράφεται κοινά. ἢ τὰ τοῦ θανάτου. ἢ τὰ ἄστρωτα καὶ τοῦ Ἡρακλέους.

Στορνύνθ' ὅπως. τὸν ὕλλον στρωννύντα. Κλαῖε δ' ὀργάνων ὅτου. ἢ τῶν ἱστουργικῶν. ἢ τῶν ἐργαλείων, οἷς τὸν πέπλον ἔχρισεν. Ἄλλως. ἢ περὶ τό τινος ἐργαλείου ὧν εἴωθε μεταχειρίζεσθαι, συνόντος αὐτῇ τοῦ Ἡρακλέους. οἷον, ἱστοῦ. ἢ τινος τοιούτου. ὡς λυρετῶς λοιπὸν καταλιμπάνουσα αὐτά. ἱστοῦ δὲ ἴσως ἐφήπτετο, δι' οὗ τὸν κατασκευασθέντα πέπλον ᾔδει συμφορᾶς. Ἄλλῃ δὲ κἄλλῃ. ἀντὶ τοῦ τῇδε, κἀκεῖσε.

Τρο. Δεινῶς γε. πεύσῃ δ' ὥστε μαρτυρεῖν ἐμοί.
ἐπεὶ παρῆλθε δωμάτων εἴσω μόνη,
καὶ παῖδ' ἐν αὐλαῖς εἶδε κοῖλα δέμνια
στορνύνθ' ὅπως ἄψορρον ἀντῴη πατρί,
κρύψασ' ἑαυτὴν ἔνθα μή τις εἰσίδοι,
βρυχᾶτο μὲν βωμοῖσι προσπίπτουσ', ὅτι
γένοιτ' ἐρήμη. κλαῖε δ' ὀργάνων ὅτου
ψαύσειεν, οἷς ἐχρῆτο δειλαία πάρος.
ἄλλῃ δὲ κἄλλῃ δωμάτων στρωφωμένη,
εἴ του φίλων βλέψειεν οἰκετῶν δέμας,
ἔκλαιεν ἡ δύστηνος εἰσορωμένη,
αὐτὴ πρὸς αὑτῆς δαίμονα καλουμένη,
καὶ τὰς ἄπαιδας ἐς τὸ λοιπὸν οὐσίας.
ἐπεὶ δὲ τῶνδ' ἔληξεν, ἐξαίφνης σφ' ὁρῶ
τὸν Ἡράκλειον θάλαμον εἰσορμωμένην,
κἀγὼ λαθραῖον ὄμμ' ἐπεσκιασμένη,
φρούρουν. ὁρῶ δὲ τὴν γυναῖκα δεμνίοις
τοῖς Ἡρακλείοις στρωτὰ βάλλουσαν φάρη.
ὅπως δ' ἐτέλεσε τοῦτ', ἐπενθοροῦσ' ἄνω
καθέζετ' ἐν μέσοισιν εὐναστηρίοις,
καὶ δακρύων ῥήξασα θερμὰ νάματα,
ἔλεξεν, ὦ λέχη τε καὶ νυμφεῖ' ἐμά,
τὸ λοιπὸν ἤδη χαίρεθ', ὡς ἔμ' οὔποτε
δέξεσθ' ἔτ' ἐν κοίταισι ταῖσδ' εὐνήτριαν.
τοσαῦτα φωνήσασα, συντόνῳ χερὶ
λύει τὸν αὑτῆς πέπλον, ᾧ χρυσήλατος
προὔκειτο μαστῶν περονίς. ἐκ δ' ἐλώπισε
πλευρὰν ἅπασαν, ὠλένην τ' εὐώνυμον.
κἀγὼ δρομαία βᾶσ', ὅσονπερ ἔσθενον,
τῷ παιδὶ φράζω τῆς τεχνωμένης τάδε.
κἀν ᾧ τὸ κεῖσε δεῦρό τ' ἐξορμώμεθα,
ὁρῶμεν αὐτὴν ἀμφιπλῆγι φασγάνῳ

Καὶ τὰς ἀπαιδας. ἐπεὶ μηκέτι ἔμελλε παῖδας τίκτειν ἤτοι χήσειν. ὅτι τοῦ λοιποῦ οὐ γενήσονται συνουσίαι πρὸς τὸν Ἡρακλέα εἰς παιδοποιΐαν. Οὐσίας. κοίτας. συνουσίας. Ἐπεσκιασμένη. περικεκαλυμμένη. Φρούρουν. ἐφύλαττον. Στρωτὰ βάλλουσαν φάρη. ἔνθα συνεκάθευδεν. ἄλλο τι ἦν ὅπερ ἐστόρεσεν ὁ ὕλλος. Ἐπενθοροῦσ' ἄνω. ἐναλλομένη ἄνω εἰς τὴν κλίνην. Εὐνήστρειαν. εὐναζομένην. κοιμωμένην. Προὔκειτο μαστῶν. πρὸς τῷ στήθει γὰρ ἐπερονοῦνται αἱ γυναῖκες. Ἐκ δ' ἐλώπισεν. ἐγύμνωσεν, ἐξέδυσεν. λῶπος γὰρ τὸ ἱμάτιον. Τῷ παιδὶ φράζω. τῷ ὕλλῳ τῷ παιδὶ τὰ τοιαῦτα τολμώσης. Κἀν ᾧ. καὶ ἐν ᾧ. ἐν ὅσῳ διατρέχομεν πρὸς τὸν ὕλλον. εἶτα πάλιν πρὸς τὴν Δηιάνειραν ἔφθασεν ἑαυτὴν ἀνελοῦσα. Ἀμφί νιν. περὶ αὐτήν.

» Πλευρὰν ὑφ' ἧπαρ. τοῦ τὸ ἧπαρ φρένες παχεῖαι. ὅμηρος. ὅθι τε φρένες ἧπαρ ἔχουσιν. Ἔγνω γὰρ τάλας. ἔγνω γὰρ κατὰ ποῖον τρόπον τοῦτο ἐποίησεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ. Βουλόμενος ὡς ὀργισθεῖσα εἶναι τοῦ ἧπατῆσθαι παρὰ τοῦ νέσσου, τὸ ἔργον τοῦτο διεπράξατο. Πλευρὰν παρείς. παρεὶς ἐκτείνας ἑαυτὸν ἢ προσκολλήσας, ὡς δὲ ἕτερον, ὅτι αὐτὴν ματαίως ἠπάτησεν. ὡς κακοήθως ἀποστείλασα τὸν χιτῶνα.

Ω στ' εἴ τις δύο καὶ πλείους. τῶν ἀνθρωπίνων ἀδήλων ὄντων. ἀνόητοί εἰσιν οἱ λογιζόμενοι δύο ἢ πλείους ἡμέρας, καὶ οὐ προσδοκῶντες καθ' ἑκάστην ὥραν τὸν θάνατον. πολλάκις γὰρ λύπῃ τινί, ἢ δυστυχίᾳ περιπεσόντες, ἑαυτοὺς ὑπεξάγουσι τοῦ βίου παραχρῆμα καὶ οὐκ ἀναμένουσι τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν, ὡς καὶ ἡ δηιάνειρα.

πλευρὰν ὑφ' ἧπαρ καὶ φρένας πεπληγμένην.
ἰδὼν δ' ὁ παῖς, ᾤμωξεν. ἔγνω γὰρ τάλας
τοὔργον κατ' ὀργὴν ὡς ἐφάψειεν τόδε.
ὀψ' ἐκδιδαχθεὶς τῶν κατ' οἶκον, οὕνεκα
ἄκουσα πρὸς τοῦ θηρὸς ἔρξειεν τάδε.
κἀνταῦθ' ὁ παῖς δύστηνος, οὔτ' ὀδυρμάτων
ἐλείπετ' οὐδὲν ἀμφί νιν γοώμενος,
οὔτ' ἀμφιπίπτων στόμασιν. ἀλλὰ πλευρόθεν
πλευρὰν παρείς, ἔκειτο πόλλ' ἀναστένων,
ὥς νιν ματαίως αἰτίᾳ βάλοι κακῇ.
κλαίων ὁθούνεκ' ἐκ δυοῖν ἔσοιθ' ἅμα
πατρός τ' ἐκείνης τ' ὠρφανισμένος βίου.
» τοιαῦτα τἀνθάδ' ἐστίν. ὥστ' εἴ τις δύο
» ἢ καὶ πλέους τις ἡμέρας λογίζεται,
» μάταιός ἐστιν. οὐ γάρ ἐσθ' ἥ γ' αὔριον
» πρὶν εὖ πάθῃ τις τὴν παροῦσαν ἡμέραν.
Χο πότερ' ἂν πότερα πρῶτ' ἐπιστένω;
πότερα τέλεα περαιτέρω,
δύσκριτ' ἔμοιγε δυστάνῳ;
τάδε μὲν ἔχομεν ὁρᾶν δόμοις,
τάδε δὲ μέλλομεν ἐπ' ἐλπίσιν.
κοινὰ δ' ἔχειν τε καὶ μέλλειν.
εἴθ' ἀνεμόεσσά τις
γένοιτ' ἔπουρος ἑστιῶτις αὔρα,
ἥ τις μ' ἀποικίσειεν ἐκ τόπων, ὅπως
τὸν Διὸς ἄλκιμον γόνον
μὴ ταρβαλέα θάνοιμι
μοῦνον εἰσιδοῦσ' ἄφαρ.

Πότερ' ἂν πότερα. ποῖα φησὶ στένω. τὰ κατὰ τὸν ἡρακλέα, ἢ τὰ κατὰ τὴν δηιάνειραν. ποῖα χαλεπώτερα καὶ περαιτέρω δεινότητος. δυσκατάληπτα ἐστὶν ἰσομεγέθη ὄντα.

Τ άδε μὲν ἔχομεν. τὰ μὲν κατὰ τὴν δηιάνειραν αὐτοῖς ὅτε συνέξεστι θεωρεῖν ἐν τῷ οἴκῳ. τὰ δὲ κατὰ τὸν ἡρακλέα, ἐκδεχόμεθα. Κοινά δ' ἔχειν τε καὶ μέλλειν. κοινὰ δέ ἐστι τὰ ἀμφοτέρων κακά. καὶ τὰ μὲν ἔχομεν, τὰ δὲ μέλλομεν. ἴσον δέ ἐστι τὸ ἔχειν κακά, ἢ τὸ προσδοκᾶν. Εἴθ' ἀνεμόεσσά τις. ἀνεμόεσσα αὔρα, περιφανὴς ἄνεμος, ἔπουρος, οὔριος. ἑστιῶτις κατοικίδιος. ὁ δὲ νοῦς, εἴθε ὡς ἑστία πνεύσειεν ἄνεμος οὔριος ἐπὶ τῆς οἰκίας. ἵνα με λαβών, ταύτης ἀπαγάγῃ τῆς ἑστίας, ἢ ἀποχωρίσῃ ὅπως μὴ παραχρῆμα ἀποθάνω θεασαμένη τὸν ἡρακλέα κακῶς διακείμενον τοῦτο δὲ λέγει, ὡς μὴ καρτεροῦσα ἰδεῖν τὰς συμφοράς. Ἥ τις μ' ἀποικίσειεν. ἀποχωρίσειεν ἀπὸ τούτων τῶν τόπων,

Α ὅσα παλλάκτροις. δυσιάτοις. Χωρεῖν πρὸ δόμων λέγουσι. λέγουσί τι παμμεγέθες κακὸν πλησίον που τῆς οἰκίας χωρεῖν. δυσιάτους ὀδύνας ἡμῖν ἐφελκόμενον. Προὔκλαιον ὀξύφωνος. ἀντὶ τοῦ προκλαίουσιν. ὁ χορὸς αἰσθάνεται τοῦ Ἡρακλέους πλησίον φερομένου καὶ πλῆθος θρηνούντων ἐπακολουθούντων αὐτῷ. Ξένων γὰρ ἐξόμιλος. ἐκ τῆς βαδίσεως συνῆκεν, τὸ φαινόμενον ἄθροισμα ξένων ἀνδρῶν εἶναι. οἷον βάδισις ξένων ἀνδρῶν ἐστι, καὶ ἄλλου πλήθους συνέστηκε. Πᾷ δ' αὖ φορεῖ νιν. ποῦ φορεῖ ἢ φέρει αὐτὸν ὁ ὅμιλος. ὡς γὰρ ὑπὲρ φίλου κηδομένην ἄψοφον φέρει τὴν βάσιν. Ἄναυδος. μὴ δὲ φωνὴν προέσθαι δυνάμενον. Τί χρὴ θανόντα νιν. τί φησὶ δεῖ κρῖναι περὶ αὐτοῦ. καὶ τί ἄν τις δοξάσειε πότερον τέθνηκεν, ἢ ὕπνῳ βεβάπτισται. Ὤμοι ἐγὼ σοῦ πάτερ. ὁ Ὕλλος ὑπαντήσας τῷ πατρὶ, θρηνεῖ. Μήσομαι. τεχνάσομαι, μηχανήσομαι. ὅπως σωθείης. Σῖγα τέκνον. γέρων τις ἀκολουθῶν τῷ Ἡρακλεῖ ἀπ' Εὐβοίας πρὸς τὸν Ὕλλον φησί. μὴ ἀνεγείρῃς αὐτόν. ἔστι γὰρ ἄπιον ὀδύνης τοῖς κάμνουσιν. Ἀγρίαν ὀδύνην πατρὸς ὠμόφρονος. ἐκ τῶν ὀδυνῶν ἠγριωμένου. Ζῇ γὰρ προπετής. προπετὴς εἰς τὸν θάνατον προνενευκώς. ἢ πρηνὴς πεπτωκὼς εἰς τὴν γῆν πεσών. ἢ ἐπὶ πρόσωπον κοιμώμενος. ἢ καὶ μόνον κείμενος.

Α Ἀλλ' ἐπεί μοι μελέῳ. ἀλλ' ἔνθου σπᾶ μοι τῷ μελέῳ ἡ φρὴν δὴ τὸ ἄπλετον βάρος. ἐν ἐνθυμίᾳ φησὶν ἔχω τὸ βάρος καὶ σιωπᾶν οὐ δύναμαι. Τὸν ὕπνῳ κάτοχον. τὸν μανιώδη. Ὦ Ζεῦ ποῖ γᾶς ἥκω. Ἡρακλῆς ὡς ἐξαναστὰς καὶ ἀγνοῶν ποῦ μετενήνεκται. Βρύκει. ἐσθίει με ἡ νόσος. οὐκ ἀναλίσκει.

ἐπεὶ ἐν δυσαπαλάκτοις ὀδύνας
χωρεῖν πρὸ δόμων λέγουσιν
ἄσπετόν τι θαῦμα.
ἀγχοῦ δ' ἄρα κοὐ μακρὰν
προὔκλαιον, ὀξύφωνος ὡς ἀηδών, ξένοι.
ξένων γὰρ ἐξόμιλος ἥδε τις βάσις.
πᾷ δ' αὖ φορεῖ νιν. ὡς φίλου
προκηδομένα, βαρεῖαν
ἄψοφον φέρει βάσιν.
αἰ. αἰ. αἰ. αἰ. ὁ δ' ἄναυδος φέρεται,
τί χρὴ θανόντα νιν, ἢ κα
θ' ὕπνον ὄντα κρῖναι;
ὕλλ. ὤμοι ἐγὼ σοῦ πάτερ.
ὤμοι ἐγὼ σοῦ μέλεος,
τί πάθω; τί δὲ μήσομαι; οἴμοι.
πρε. σῖγα τέκνον, μὴ κινήσῃς
ἀγρίαν ὀδύνην πατρὸς ὠμόφρονος.
ζῇ γὰρ προπετής. ἀλλ' ἴσχε δακὼν
στόμα σόν.
ὕλλ. πῶς φὴς γέρον; ἦ ζῇ;
πρ. οὐ μὴ ἐξεγερεῖς τὸν ὕπνῳ κάτοχον,
κἀκκινήσῃς, κἀναστήσῃς
φοιτάδα δεινὴν νόσον ὦ τέκνον.
ὕλλ. ἀλλ' ἐπί μοι μελέῳ
βάρος ἄπλετον ἐμμέμονε φρήν.
ἡρα. ὦ Ζεῦ, ποῖ γᾶς ἥκω; παρὰ τοῖσι βροτῶν κεῖμαι πεπονημένος ἀλλήκτοις ὀδύναις; οἴμοι ἐγὼ τλάμων.
ἡ δ' αὖ μιαρὰ βρύκει, φεῦ.

Α ῥ' ἐξ ἄλλης ὅσον. πρὸς ὕλλον λέγει. ἆρά φησιν, ὅσον ἦν κέρδος τὸ σιωπηρῶς ἐννοεῖν, καὶ μὴ διασκεδάσαι τὸν ὕπνον. Οὐ γὰρ ἔχω πῶς ἄν. ἀδυνάτως ἔχω καρτερεῖν ἐπὶ τηλικούτῳ κακῷ. Ω κηναία κρηπίς. τὸ ἔδαφος. περιφραστικῶς δέ, ἀντὶ τοῦ, ὦ κήναιον. μέμφεται δὲ τῷ τόπῳ, ὅτι οὐκ ἐπὶ αἰσίοις αὐτῷ ἔρρεξε τὰ ἐκεῖ θύματα. οἵαν τὴν φησι χάριν ἀπὸ τῶν θυμάτων διεπράξω. Οἵαν ἀνθ' οἵων θυμάτων. οἵαν μοι φησὶ προσετρίψω βλάβην. ὦ Ζεῦ τὴν μανίαν ἀκμάζουσαν. λέγεται ταῦτα ἀφορῶν εἰς τὸ ἑαυτοῦ σῶμα. Ωφελον ὄσσοις τὸ δ' ἀκήλητον. ἀνίατον, ἀκατάπράϋνον. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ ὤφελον. Καταδερχθῆναι. θεωρῆσαι. ἰδεῖν τὴν ἀκμὴν τῆς μανίας. Τίς γὰρ ἀοιδός. τίς φησιν ἐπῳδὸς ἢ ἰατρὸς διὰ χειρῶν τὴν τέχνην τῆς ἰατρικῆς ἐνδεικνύμενος θεραπεύσει τὸ πάθος μου εἰ μὴ ὁ Ζεὺς βούλοιτο. Θαῦμ' ἂν πόρρωθεν. ἤδιστα ἂν καὶ εἰ μακρόθεν μεταπέμψοι τό τις τὸν θεραπεύσοντα. θαυμαστὸν μεταπεμψαμένων ὑμῶν. Δύσμορον. γράφεται ὕστατον. Εὐνᾶσαι. ἢ τὸ καθευδῆσαι, ἢ τὸ ἀποθανεῖν. Πῇ μου ψαύεις. ὡς ἐφαπτομένου αὐτοῦ τοῦ παιδός: ἐπὶ τὸ γνῶναι πῶς ἔχει τῷ σώματι. ἢ πῇ ψαύεις, ἀντὶ τοῦ παῦε ψηλαφῶν καὶ μεταφέρων τῇδε κἀκεῖσε τὸ σῶμά μου. Ποῖ κλίνεις. ποῦ προσάγεις τὰς χεῖρας. Αντέτροφας. ὅτι ἂν ἡσυχάσῃ τοῦ κακοῦ τούτου, πάλιν κινήσας ἀνέστρεψας. οἷον ὅτι ἂν τῶν ὀδυνῶν παυσαμένων διήγειρας: Τοῦτό ἐστι τὸ κινηθῆναι ὑπὸ σοῦ καθήψατό μου. Ἥδ' αὖ ἕρπει. ἡ νόσος φησί, πάλιν ἐπίκειται. Πόθεν ἐστ' ὦ πάντων Ἑλλάνων. οὐ πρὸς τοὺς φέροντάς φησιν, ἀλλὰ καθόλου πρὸς πάντας τοὺς ὑπηρετηθέντας πρότερον ὑπ' αὐτοῦ. ποῦ φησιν ἄρα ἐστὲ ὦ πάντων Ἑλλήνων ἀδικώτατοι. τουτέστιν ἀχαριστότατοι. οὓς ἐγὼ πῇ μὲν κατὰ θάλατταν, πῇ δὲ ἐν γῇ ἔσωζον πάντα τὸν καθαίρων ὑπὲρ σωτηρίας ἐκείνων. ἐγγὺς θανάτου ἐγινόμην. τὴν δὲ ἐκ τόπου

Πρ. ἆρ' ἐξ ἄλλης ὅσον ἦν κέρδος
σιγῇ κεύθειν, καὶ μὴ σκεδάσαι
τῷδ' ἀπὸ κρατὸς βλεφάρων θ' ὕπνον;
Ὑλλ. οὐ γὰρ ἔχω πῶς ἂν
στέρξαιμι, κακὸν τόδε λεύσσων.
Ἡρ. ὦ κηναία κρηπὶς βωμῶν
ἱερῶν, οἵαν ἀνθ' οἵων
θυμάτων ἐπί μοι μελέῳ χάριν ἠ-
νύσω. ὦ Ζεῦ,
οἵαν μ' ἄρ' ἔθου λώβαν, οἵαν;
ἣν μήποτ' ἐγὼ προσιδεῖν ὁ τάλας
ὤφελον ὄσσοις, τόδ' ἀκήλητον
μανίας ἄνθος καταδερχθῆναι.
τίς γὰρ ἀοιδός; τίς ὁ χειροτέχνης
ἰατορίας, ὃς τήνδ' ἄτην
χωρὶς Ζηνὸς κατακηλήσει;
θαῦμ' ἂν πόρρωθεν ἰδοίμην.
ἒ, ἒ. ἐᾶτέ μ', ἐᾶτέ με
δύσμορον εὐνάσαι.
ἐᾶτέ με δύστανον εὐνάσαι.
πῇ μου ψαύεις; ποῖ κλίνεις;
ἀπολεῖς μ' ἀπολεῖς.
ἀντέτροφας ὅτι καὶ μύσῃ.
ἥπταί μου τοτοτοῖ.
ἥδ' αὖθ' ἕρπει. πόθεν ἐστ' ὦ

χέσιν εἶπεν ἀντὶ τοῦ ἐν τόπῳ. ὡς χελδόθεν ἦλθεν ἀθήνη. ἀντὶ τοῦ χελδόν. Ὠλεκόμαν ὁ τάλας. ἔκαμνον, καὶ ἐγγὺς θανάτου ἐγενόμην. Καὶ νῦν ὧδ' ἐπὶ νοσοῦντι. δωρικῶς, ἀντὶ τοῦ ἐμοί. καὶ νῦν φησὶν οὐδεὶς ἐκείνων ἐπ' ἐμοὶ νοσοῦντι. Οὐ πῦρ οὐκ ἔγχος. λείπει προσαγαγών. οἷον, οὐ πῦρ, οὐ ξίφος σωτήριον προσαγαγών, ἀπαλλάξει με τοῦ ζῆν. Οὐδ' ἀπαράξαι. οὐδεὶς ἐκείνων φησὶ βούλεται ἐλθὼν τὴν κεφαλήν μ' ἀποτεμεῖν, καὶ ἐλευθερῶσαι τοῦ μοχθηροῦ βίου. Τοὔργον τόδε. τὸ βοηθῆσαι ἢ βαστάξαι τὸν ἡρακλέα μεῖζόν ἐστιν ἢ κατ' ἐμέ. αὐχεῖ δέ, ἀντὶ τοῦ ὁρμᾷ. ὥρμηται. μεῖζόν φησιν ἢ κατὰ τὴν ἐμὴν δύναμιν. τοὔργον δὲ τὴν νόσον φησίν. Ὦ παῖ τοῦδ' ἀνδρός. εἷς τῶν γερόντων, ἀκολουθῶν δὲ ἐξ εὐβοίας τῷ ἡρακλεῖ πρὸς τὸν ὕλλον τοῦτό φησιν. Σὺ δὲ σύλλαβε. σὺ γὰρ ἐπινέος εἶ καὶ ὀξύτερόν σοι τὸ ὄμμα πρὸς τὸ σώζειν τὸν πατέρα μᾶλλον ἢ δι' ἐμοῦ. Ψαύω μὲν ἔγωγε. εἰ δὲ καταχεῖν αὐτὸν ἰᾶται ἰδοὺ ἐφάπτομαι αὐτοῦ. ἴσθι δέ φησιν ὅτι τὴν λαθίπονον ἴασιν τῶν ὀδυνῶν, οὔτε διὰ σώματος, οὔτε ἔξωθεν προσάπτειν δύναμαι. οὐκ οἶδα γάρ. τοιαῦτα τὰ ἀλγήματα δίδωσιν ὁ ζεύς. Οὔτ' ἔνδοθεν οὔτε θύραζε. οὔτε ἀπ' αὐτοῦ, οὔτε ἀπό τινος τῶν ξένων δύναμαι ἐξανύσαι. Ὦ παῖ παῖ. αἰσθάνεται τῆς τοῦ παιδὸς φωνῆς ὁ ἡρακλῆς. Θρώσκει. ἀναζωπυρεῖται. Δειλαία. δειλοποιός. Ἀποτίβατος. ἀπροσπέλαστος. Ἰὼ παλλάς. ἐπικαλεῖται τὴν ἀθηνᾶν εἰς βοήθειαν. Ἰὼ παῖ κἂν σὺ ὦ παῖ τὸν φύσαντα οἰκτείρας, ἐπίσπασαί μοι ξίφος ἀνεμέσητον. ἐφ' ᾧ σὺ

πάντων Ἑλλάνων
ἀδικώτατοι ἀνέρες, οὓς δὴ
πολλὰ μὲν ἐν πόντῳ,
κατά τε δρία πάντα καθαίρων,
ὠλεκόμαν ὁ τάλας.
καὶ νῦν ὧδ' ἐπὶ νοσοῦντι,
οὐ πῦρ, οὐκ ἔγχος
τις ὀνήσιμον οὐκ ἀποτρέψει.
ἒ ἒ. οὐδ' ἀπαράξαι κρᾶτα
βίου θέλει μολών,
τοῦ στυγεροῦ φεῦ. φεῦ.
πρ. ὦ παῖ τοῦδ' ἀνδρός,
τοὔργον τόδε μεῖζον ἀνήκει,
ἢ κατ' ἐμὰν ῥώμαν.
σὺ δὲ σύλλαβε. σοί τε γὰρ ὄμμα
ἔμπλεον ἢ δι' ἐμοῦ
σώζειν.
ὑλ. ψαύω μὲν ἔγωγε.
λαθίπονον δ' ὀδυνᾶν
οὔτ' ἔνδοθεν οὔτε θύραζ' ἔν-
εστί μοι ἐξανύσαι
βιότου. τοιαῦτα νέμει Ζεύς.
ἡρα. ὦ παῖ παῖ, ποῦ ποτ' εἶ;
τᾷδέ με τᾷδ' ἐμὲ
πρόσλαβε κουφίσας.
ἒ ἒ. ἰὼ ἰὼ δαῖμον.
θρώσκει δ' αὖ θρώσκει
δειλαία διολοῦσ' ἡμᾶς
ἀποτίβατος ἀγρία
νόσος. ἰὼ Παλλάς
τόδε μ' αὖ λωβᾶται. ἰὼ παῖ,

τὸν φύσαντ' οἰκτείρας,
ἀν' ἐπίφθονον εἴρυσον ἔγχος.
παῖσον ἐμᾶς ὑπὸ κλῃδός. ἀκοῦ δ' ἄχος, ὥ μ' ἐχόλωσε
σὰ μάτηρ ἄθεος,
ἂν ὧδ' ἐπίδοιμι πεσοῦσαν
αὔτως ὧδ' αὔτως, ὥς μ' ὤλεσεν.
ὦ Διὸς αὐθαίμων,
ὦ γλυκὺς ἀΐδας,
εὔνασον μ' εὔνασον
ὠκυπέτᾳ μόρῳ
τὸν μέλεον φθίσας.

Χο. κλύουσ' ἔφριξα τάσδε συμφορὰς φίλαι
ἄνακτος, οἵαις οἷος ὢν ἐλαύνεται.

Ηρα. ὦ πολλὰ δὴ καὶ θερμὰ, καὶ λόγῳ κακὰ,
καὶ χερσὶ, καὶ νώτοισι μοχθήσας ἐγώ.
κοὔπω τοιοῦτον οὔτ' ἄκοιτις ἡ Διὸς
προὔθηκεν, οὔθ' ὁ στυγνὸς Εὐρυσθεὺς ἐμοί.
οἷον τόδ' ἡ δολῶπις Οἰνέως κόρη
καθῆψεν ὤμοις τοῖς ἐμοῖς. Ἐρινύων
ὑφαντὸν ἀμφίβληστρον, ᾧ διόλλυμαι.
πλευραῖσι γὰρ προσμαχθὲν, ἐκ μὲν ἐσχάτας
βέβρωκε σάρκας, πλεύμονός τ' ἀρτηρίας
ῥοφεῖ ξυνοικοῦν. ἐκ δὲ χλωρὸν αἷμά μου
πέπωκεν ἤδη, καὶ διέφθαρμαι δέμας
τὸ πᾶν, ἀφράστῳ τῇδε χειρωθεὶς πέδῃ.
κοὐ ταῦτα λόγχη πεδιάς, οὔθ' ὁ γηγενὴς
στρατὸς γιγάντων, οὔτε θήρειος βία,
οὔθ' ἑλλὰς, οὔτ' ἄγλωσσος, οὔθ' ὅσην ἐγὼ
γαῖαν καθαίρων ἱκόμην, ἔδρασέ πω.
γυνὴ δὲ, θῆλυς οὖσα, κοὐκ ἀνδρὸς φύσιν,
μόνη με δὴ καθεῖλε φασγάνου δίχα.
ὦ παῖ, γενοῦ μοι παῖς ἐτήτυμος γεγὼς,
καὶ μὴ τὸ μητρὸς ὄνομα πρεσβεύσῃς πλέον.
δός μοι χεροῖν σαῖν αὐτὸς ἐξ οἴκου λαβὼν
εἰς χεῖρα τὴν τεκοῦσαν, ὡς εἰδῶ σάφα.

δὶς σημείωσαι ὡς παιδοκτόνον.
Ω μ' ἐχόλωσε. γράφεται ἐχόλωσεν. ἴδιον, χολὴν ἔχειν τὸν χιτῶνα. Ἂν ὧδ' ἐπίδοιμι. εἴθε ἴδοιμι τῷ αὐτῷ νοσήματι περιπεσοῦσαν. Ὦ Διὸς αὐθαίμων. ὦ τοῦ Διὸς ἀδελφὲ ἀϊδωνεῦ. Οὔθ' ὁ στυγνός. στυγνὸς δὲ, διὰ τὰς τῶν ἄθλων προστάξεις. Ἀμφίβληστρον. τὸν χιτῶνα ὡς ἀμφίβληστρον. Προσμαχθέν. προσκολληθέν. Ἀρτηρίας. τὰς φλέβας. Ῥοφεῖ. ἐκπίνει. Ἐκ δὲ χλωρόν. νέον. ἢ νεκρόν. Ἀφράστῳ τῇδε. ἀπροσδοκήτῳ. ἀνεννοήτῳ. ἢ ἀλέκτῳ. ἢ περὶ ἧς οὐκ ἔχει τὶς φράσασθαι, τίς ἐστι τὴν φύσιν. Λόγχη πεδιάς. ἡ ἐν τῇ μάχῃ ἀθλητική. εἰ μὴ ὅτι οὔτε στρατὸς Τελαμῶνος ὁ πρὸς Λαομέδοντα, οὔτε πρὸς ἀμαζόνας, ἢ κενταύρους. ἄλλως. Λόγχη πεδιάς. ἡ ἐν τῷ πεδίῳ βαλλομένη. ἢ ἐπεὶ ἐν τῷ θεσσαλικῷ πεδίῳ ἐμαχέσατο πρὸς κενταύρους. Θήρειος βία. λέοντος. ὕδρας. κερβέρου καὶ λοιπῶν.
Ο οὔτ' ἄγλωσσος. κακόγλωσσος. βάρβαρος. ἢ ἀλλόγλωσσος. Οὐκ ἀνδρὸς φύσιν. λείπει ἔχουσα. Ὦ παῖ. ὦ ὕλλε. δεῖξον τοῖς ἔργοις, ὅτι ἀληθῶς ἐξ ἡρακλέους ἔχεις τὸ γένος. καὶ μή μου προκρίνῃς τὴν δηϊάνειραν. ἀλλὰ ταῖς σαῖς χερσὶ τῆς οἰκίας αὐτὴν ἐξάγαγε καὶ παράδος μοι. ταῦτα δὲ ἀγνοῶν ὅτι τέθνηκε λέγει. Ὡς εἰδῶ σάφα. ἵνα μάθω, πότερον ὑπὲρ ἐμοῦ νοσοῦντος λυπῇ, ὅταν εἴδῃς τὸ σῶμα τῆς δηϊανείρας ὑπ' ἐμοῦ βλαπτόμενον καὶ δικαίως καταπονούμενον.

ν Ὅστις, ὥστε παρθένος. Ὅμηρος· ἠΰτε κούρη, νηπίη, ἥ θ᾽ ἅμα μητρὶ κλαίουσ᾽ ἀνελέσθαι ἀνώγει. Νῦν δ᾽ ἐκ τοιούτου. ἀντὶ ἰσχυροῦ γέγονα ἀσθενής. ἢ ἀπὸ τοιούτου τοῦ κακοῦ.

ο Λ Ἀλλ᾽ ἀστένακτος αἰὲν ἑσπόμην κακοῖς. ἤγουν, ὑπέφερον πᾶν κακόν. Ἰδοὺ, θεᾶσθε. ὁ λόγος πρὸς τοὺς παρεστῶτας. Αἶ αἶ. ὀδυνώμενος ἀναβοᾷ. Ἔθαλψεν ἄτης. πάλιν διεπύρωσέ με, ὁ διὰ νόσου σπασμός. Οὐδ᾽ ἀγύμναστόν με. ὀδύνης ἀπείρατον, ἄνευ τῶν ὀδυνῶν. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐνδιδῶσί μοι. Ἐγκατάσκηψον βέλος. τόξευσον κατ᾽ ἐμοῦ τὸν κεραυνόν. Δαίνυται. ἐσθίει με ἡ νόσος δηλονότι. τὸ δὲ, ὦ πάτερ κεραυνοῦ· ἀντὶ τοῦ ὦ κεραυνὲ, εἴθε με λάβοις. Ὦ νῶτα, καὶ στέρνα. ἀφορῶν εἰς ἓν ἕκαστον μέλος, δυσφορεῖ. ὅτι ἀφ᾽ οἵου, οἷον γέγονεν αὐτοῦ τὸ σῶμα. Ὑμεῖς ἐκεῖνοι δή. ἆρα ὑμεῖς ἐστὲ οἱ τὸν νεμεαῖον χειρωσάμενοι λέοντα, τὸν τὴν νεμέαν λυμαινόμενον.

Λ Λέοντ᾽ ἄπλατον θρέμμα. ἀπρόσιτον, καὶ ἀναγόρευτον. ἀδιήγητον. ἢ φαῦλον, καὶ μεμισημένον. ὃ οὐκ ἄν τις προσφθέγξαιτο. Διφυῆ τ᾽ ἄμικτον. τὸν τῶν κενταύρων ἀπροσπέλαστον, ᾧ οὐκ ἦν συμμίξαι καὶ συμβαλεῖν. Ὑπείροχον βίαν. ὑπερέχοντα κατὰ τὴν δύναμιν. ὑβριστὴν δὲ, μάχιμον. ὠμόν. οὐ σώφρονα διὰ τὸν νέασον. καὶ τὸν πειρίθου γάμον. Ἅιδου τρίκρανον σκύλακα. τὸν κέρβερον. ἡσίοδος πεντηκοντακέφαλον φησὶν εἶναι. οὗτος δὲ, τρίκρανον. Τόν τε χρυσέων δράκοντα. φασὶ τὸν ἄτλαντα τῷ ἡρακλεῖ κεκομικέναι τὰ μῆλα. ὅτε καὶ αὐτὸς διαδεξάμενος τὸν οὐρανὸν ἐβάστασεν.

εἰ τοὐμὸν ἀλγεῖς μᾶλλον, ἢ κείνης ὁρῶν
λωβητὸν εἶδος ἐν δίκῃ κακούμενον.
ἴθ᾽ ὦ τέκνον, τόλμησον. οἴκτειρόν τέ με
πολλοῖσιν οἰκτρὸν, ὅστις ὥστε παρθένος
βέβρυχα κλαίων, καὶ τόδ᾽ οὐδ᾽ ἂν εἷς ποτε
τόνδ᾽ ἄνδρα φαίη πρόσθ᾽ ἰδεῖν δεδρακότα,
ἀλλ᾽ ἀστένακτος αἰὲν ἑσπόμην κακοῖς,
νῦν δ᾽ ἐκ τοιούτου θῆλυς εὕρημαι τάλας.
καὶ νῦν προσελθὼν, στῆθι πλησίον πατρός.
σκέψαι δ᾽ ὁποίας ταῦτα συμφορᾶς ὕπο,
πέπονθα. δείξω γὰρ τάδ᾽ ἐκ καλυμμάτων.
ἰδοὺ, θεᾶσθε πάντες ἄθλιον δέμας,
ὁρᾶτε τὸν δύστηνον ὡς οἰκτρῶς ἔχω.
αἶ αἶ ὦ τάλας. ἒ ἔ.
ἔθαλψεν ἄτης σπασμὸς ἀρτίως. ὅδ᾽ αὖ
διῇξε πλευρῶν, οὐδ᾽ ἀγύμναστόν μ᾽ ἐᾶν
ἔοικεν ἡ τάλαινα διάβορος νόσος.
ὦναξ ἀΐδη, δέξαι με.
ὦ Διὸς ἀκτὶς, παῖσον.
ἔνσεισον ὦναξ, ἐγκατάσκηψον βέλος
πάτερ κεραυνοῦ, δαίνυται γὰρ αὖ πάλιν.
ἤνθηκεν. ἐξώρμηκεν. ὦ χέρες, χέρες.
ὦ νῶτα, καὶ στέρν᾽ ὦ φίλοι βραχίονες,
ὑμεῖς ἐκεῖνοι δὴ καθέσταθ᾽, οἵ ποτε
νεμέας ἔνοικον βουκόλων ἀλάστορα,
λέοντ᾽ ἄπλατον θρέμμα, κἀπροσήγορον
βίᾳ κατειργάσασθε, λερναίαν θ᾽ ὕδραν,
διφυῆ τ᾽ ἄμικτον ἱπποβάμονα στρατὸν
θηρῶν, ὑβριστὴν, ἄνομον, ὑπείροχον βίαν,
ἐρυμάνθιόν τε θῆρα, τόν θ᾽ ὑπὸ χθονὸς
ἅδου τρίκρανον σκύλακ᾽ ἀπρόσμαχον τέρας
δεινῆς ἐχίδνης θρέμμα, τόν τε χρυσέων

Ἐπ' ἐσχάρις τόποις. τοῖς τῆς λιβύης. Ἐγευσάμην. ἐπειράθην. πεῖραν ἔσχον. Ἄναρθρος. οὐκ ἔχων τὰ ἄρθρα τῶν μελῶν, διὰ τὸ σεσῆφθαι αὐτά. κατερρακωμένος δέ, τὰς σάρκας σαπείς, καὶ ἔχων αὐτὰς κρεμαμένας ὡς ῥάκη. Τυφλῆς ὑπ' ἄτης. ὑπὸ νόσου ἀφανοῦς καὶ ἀκαταλήπτου. ἣν οὐκ ἔστιν ἰδεῖν. Κἂν τὸ μηδὲν ὦ, κἂν μηδὲν ἕρπων. ἀντὶ τοῦ, ὦ παρόντες, κἂν μηδὲν ἕρπων, καὶ οὕτως ἔχων, καὶ οὕτω διακείμενος. Εἰ σφαλήσεται. εἰ ἀποτεύξεται τούτου. Σιγὴν παρασχών. ἀντὶ τοῦ σιωπήσας καὶ ἡσυχάσας. Οὐ γὰρ ἂν γνοίης. τουτέστιν, ἐὰν μὴ τοῦ θυμοῦ παύσῃ πρότερον, οὐ δυνήσῃ γνῶναι ὑπὸ τῆς ὀργῆς σκοτούμενος, ὅτι ἀδίκως αὐτὴν ἀνελεῖν βούλει. ὅπερ σοι ἐστὶ μεγίστη χαρά. οὐδὲ ὅτι μάτην ἀλγεῖς τὴν ψυχήν, νεμεσῶν τὴν οὐδὲν ἀδικήσασαν. ἢ μάτην ἀλγεῖς ἀνελεῖν αὐτὴν βουλόμενος.

δράκοντα μήλων φύλακ' ἐπ' ἐσχάρις τόποις.
ἄλλων τε μόχθων μυρίων ἐγευσάμην,
κοὐδεὶς τρόπαι' ἔστησε τῶν ἐμῶν χερῶν.
νῦν δ' ὧδ' ἄναρθρος καὶ κατερρακωμένος
τυφλῆς ὑπ' ἄτης ἐκπεπόρθημαι τάλας,
ὁ τῆς ἀρίστης μητρὸς ὠνομασμένος,
ὁ τοῦ κατ' ἄστρα Ζηνὸς αὐδηθεὶς γόνος.
ἀλλ' εὖ γέ τοι τόδ' ἴστε, κἂν τὸ μηδὲν ὦ,
κἂν μηδὲν ἕρπω, τήν γε δράσασαν τάδε
χειρώσομαι κἀκ τῶνδε, προσμόλοι μόνον,
ἵν' ἐκδιδαχθῇ πᾶσιν ἀγγέλλειν, ὅτι
καὶ ζῶν κακούς γε καὶ θανὼν ἐτισάμην.
Χο. ὦ τλῆμον Ἑλλάς, πένθος οἷον εἰσορῶ
ἕξουσαν, ἀνδρὸς τοῦδέ γ' εἰ σφαλήσεται.
Ὑλ. ἐπεὶ παρέσχες ἀντιφωνῆσαι πάτερ
σιγὴν παρασχών, κλῦθί μου νοσῶν ὅμως.
αἰτήσομαι γάρ σ', ὧν δίκαια τυγχάνειν.
δός μοι σεαυτόν, μὴ τοσοῦτον ὡς δάκνῃ
θυμῷ δύσοργος. οὐ γὰρ ἂν γνοίης ἐν οἷς
χαίρειν προθυμῇ, κἀν ὅτοις ἀλγεῖς μάτην.
Ἡρα. εἰπὼν ὃ χρῄζεις, λῆξον. ὡς ἐγὼ νοσῶν,
οὐδὲν ξυνίημ', ὧν σὺ ποικίλλεις πάλαι.
Ὑλ. τῆς μητρὸς ἥκω τῆς ἐμῆς φράσων, ἐν οἷς
νῦν ἐστιν, οἷς θ' ἥμαρτεν οὐχ ἑκουσία.
Ἡρα. ὦ παγκάκιστε, καὶ παρεμνήσω γὰρ αὖ
τῆς πατροφόντου μητρός, ὡς κλύειν ἐμέ;
Ὑλ. ἔχει γὰρ οὕτως, ὥστε μὴ σιγᾶν πρέπειν.
Ἡρα. οὐ δῆτα τοῖς γε πρόσθεν ἡμαρτημένοις;
Ὑλ. ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ τοῖς γ' ἐφ' ἡμέραν ἐρεῖς.
Ἡρα. λέγ'. εὐλαβοῦ δὲ μὴ φανῇς κακὸς γεγώς.
Ὑλ. λέγω. τέθνηκεν ἀρτίως νεοσφαγής.

Ὧν σὺ ποικίλλεις. σοφίζεις, καὶ καλλωπίζεις τῷ λόγῳ. Ὦ παγκάκιστε. αὕτη τοῦ μίσους ἐπίτασις, ὅτι καὶ μνήμην τῆς μητρὸς ἐποιήσατο. καὶ οὐ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ Ἡρακλέους ἀκούοντος. Ἔχει γὰρ οὕτως. τὸ γὰρ κατ' αὐτήν φησι πρᾶγμα, ἐκτός ἐστιν ἀδικίας. ὡς μηδὲν εἶναι τοῦτο σιωπῇ παραδοῦναι. Λέγ'. εὐλαβοῦ δέ. εὐλαβοῦ μὴ δι' ὧν ὑπὲρ τῆς μητρὸς λέγεις, σὺ ἐμοὶ φαῦλος διελεγχθῇς.

Πρὸς τοῦ; τέρας τοι. πρὸς τίνος. ἄπιστον γὰρ δὴ δυσφημῶν ὥσπερ ἐμαντεύσω. ῥυτέον, ἄπιστον λέγεις ὅτι ἑαυτὴν ἀνεῖλεν. εἰ μὴ ἄρα μαντικῆς μετέχων τοῦτο εἶπες, ὡς μάντευμα ἄπιστον. τοῦτο λέγει, ἐπειδὴ πολλάκις τὰ μὴ προσδοκώμενα μαντεύονται. Οὐδενὸς πρὸς ἐκτόπου. αὐτὶ τοῦ ὑπὸ ἄλλου ξένου. Στραφοίη θυμός. λείπει ἡ ὀργή. Ἅπαν τὸ χρῆμα ἥμαρτε. ζητεῖ σαφῶς χρηστόν τι δὴ πράξασθαι, τοῦ ὅλου πράγματος ἥμαρτεν. Ἰού ἰού. ἀναμιμνησκόμενος τῆς ἀπὸ Δωδώνης μαντείας, ταῦτα λέγει ἀριθμήσας τὸν χρόνον. ἄρτι ἐστὶν ὢν, ὅτι εἰς ἔσχατον ἦλθον συμφορᾶς. Τὸ πᾶν σπέρμα σῶν ὁμαιμόνων. αὐτὶ τοῦ πάντας τοὺς σοὺς ἀδελφούς. Μάτην ἄκοιτιν. τὴν Ἀλκμήνην. τοῦτο λέγει φησὶν, ὡς ἀνάξια πάσχων. Ως τελευταίαν ἐμοῦ. ἵνα τὴν τελευταίαν μου φήμην μάθητε.
Α Ἀλλ' ἐπακτία. παραθαλαττία.
Β ἄρα. διὰ τριβῆ. Εξήκεις. εἰς ἡλικίαν ἥκεις. Ινα φανῇς ὁποῖος. ἵνα φανῇς ἄξια πράττων, παῖς ἐμὸς ὤν. Εμοὶ γὰρ ἦν πρόσφατον. προμεμαντευμένον. προειρημένον ὑπὸ τοῦ Διός. οὕτω λέγεται δὲ τὸ σ ἐν τῇ τραγικῇ λέξει. Πρὸς τῶν πνεόντων. τῶν ζώντων. πνεῦμα γὰρ ἡ ψυχή. Τυχὴν ἐκάπυσε. καὶ
» Ὅμηρος. χαῖαν ... πνείετε καὶ ἕρπει.
Φανῶ δ' ἐγώ. ἐρῶ σοι ἄλλην μαντείαν νεωτέραν, συμφωνοῦσαν τῇ προτέρᾳ.

ἡρα. πρὸς τοῦ; τέρας τοι διὰ κακῶν ἐθέσπισας.
ὑλλ. αὐτὴ πρὸς αὑτῆς, οὐδενὸς πρὸς ἐκτόπου.
ἡρα. οἴμοι· πρὶν ὡς χρῆν σφ' ἐξ ἐμῆς θανεῖν χερός;
ὑλλ. κἂν σοῦ στραφείη θυμός, εἰ τὸ πᾶν μάθοις.
ἡρα. δεινοῦ λόγου κατῆρξας, εἰπὲ δ' ᾗ νοεῖς.
ὑλλ. ἅπαν τὸ χρῆμ' ἥμαρτε, χρηστὰ μωμένη.
ἡρα. χρήστ' ὦ κάκιστε πατέρα σὸν κτείνασα δρᾷ;
ὑλλ. στέργημα γὰρ δοκοῦσα προσβαλεῖν σέθεν,
ἀπήμπλακ', ὡς προσεῖδε τοὺς ἔνδον γάμους.
ἡρα. καὶ τίς τοσοῦτος φαρμακεὺς Τραχινίων;
ὑλλ. Νέσσος πάλαι Κένταυρος ἐξέπεισέ νιν
τοιῷδε φίλτρῳ τὸν σὸν ἐκμῆναι πόθον.
ἡρα. ἰοὺ ἰοὺ δύστηνος. οἴχομαι τάλας.
ὄλωλ', ὄλωλα. φέγγος οὐκέτ' ἔστι μοι.
οἴμοι. φρονῶ δὴ ξυμφορᾶς ἵν' ἕσταμεν.
ἴθ' ὦ τέκνον. πατὴρ γὰρ οὐκέτ' ἔστι σοι.
κάλει τὸ πᾶν μοι σπέρμα σῶν ὁμαιμόνων,
κάλει δὲ τὴν τάλαιναν Ἀλκμήνην, Διὸς
μάτην ἄκοιτιν. ὡς τελευταίαν ἐμοῦ
φήμην πύθησθε θεσφάτων, ὅσ' οἶδ' ἐγώ.
ὑλλ. ἀλλ' οὔτε μήτηρ ἐνθάδ', ἀλλ' ἐπακτίᾳ
Τίρυνθι συμβέβηκεν, ὥστ' ἔχειν ἕδραν.
παίδων δὲ τοὺς μὲν, ξυλλαβοῦσ' αὐτὴ τρέφει,
τοὺς δ' ἂν τὸ Θήβης ἄστυ ναίοντας μάθοις.
ἡμεῖς δ' ὅσοι πάρεσμεν, εἴ τι χρὴ πάτερ
πράττειν, κλύοντες ἐξυπηρετήσομεν.
ἡρα. σὺ δ' οὖν ἄκουε τοὔργον. ἐξήκεις δ' ἵνα
φανῇς ὁποῖος ὢν ἀνὴρ, ἐμὸς καλῇ.
ἐμοὶ γὰρ ἦν πρόφαντον ἐκ πατρὸς πάλαι,
πρὸς τῶν πνεόντων μηδενὸς θανεῖν ὕπο,
ἀλλ' ὅστις ᾅδου φθίμενος οἰκήτωρ πέλοι.
ὅδ' οὖν ὁ θὴρ κένταυρος, ὡς τὸ θεῖον ἦν
πρόφαντον, οὕτω ζῶντά μ' ἔκτεινεν θανών.
φανῶ δ' ἐγὼ τούτοισι συμβαίνοντ' ἴσα
μαντεῖα καινὰ τοῖς πάλαι ξυνήγορα.
ἃ τῶν ὀρείων καὶ χαμαικοιτῶν ἐγὼ

ἐλλῶν ἐσελθὼν ἄλσος εἰσεγραψάμην, ἀλλ
πρὸς τῆς πατρῴας καὶ πολυγλώσσου δρυός.
ἥ μοι χρόνῳ τῷ ζῶντι καὶ παρόντι νῦν,
ἔφασκε μόχθων τῶν ἐφεστώτων ἐμοί,
λύσιν τελεῖσθαι, κἀδόκουν πράξειν καλῶς.
τὸ δ' ἦν ἄρ' οὐδὲν ἄλλο, πλὴν θανεῖν ἐμέ.
Τοῖς γὰρ θανοῦσι, μόχθος οὐ προσγίνεται.
ταῦτ' οὖν ἐπειδὴ λαμπρὰ συμβαίνει τέκνον,
δεῖ σ' αὖ γενέσθαι τῷδε τἀνδρὶ ξύμμαχον,
καὶ μὴ 'πιμεῖναι τοὐμὸν ὀξῦναι στόμα,
ἀλλ' αὐτὸν εἰκάθοντα συμπράσσειν, νόμον
κάλλιστον ἐξευρόντα, πειθαρχεῖν πατρί.

ὑλλ. ἀλλ' ὦ πάτερ, ταρβῶ μὲν εἰς λόγου στάσιν
τοιάνδ' ἐπελθών. πείσομαι δ' ἅ σοι δοκεῖ.
ἡρα. ἔμβαλλε χεῖρα δεξιὰν πρώτιστά μοι.
ὑλλ. ὡς πρὸς τί πίστιν τήνδ' ἄγαν ἐπιστρέφεις;
ἡρα. οὐ θᾶσσον οἴσεις, μηδ' ἀπιστήσεις ἐμοί;
ὑλλ. ἰδοὺ προτείνω, κοὐδὲν ἀντειρήσεται.
ἡρα. ὄμνυ Διός νυν τοῦ με φύσαντος κάρα.
ὑλλ. ἦ μὴν τί δράσειν; καὶ τόδ' ἐξειρήσεται.
ἡρα. ἦ μὴν ἐμοὶ τὸ λεχθὲν ἔργον ἐκτελεῖν.
ὑλλ. ὄμνυμ' ἔγωγε Ζῆν' ἔχων ἐπώμοτον.

Σ ἐλλῶν εἰσελθών. ἀκούσας ἔγραψα. ἔθος γὰρ τοὺς χρησμὸν δεχομένους πτυχὶ σμα γράφειν, ἵνα μὴ ἐπιλάθωνται. ἔνιοι δὲ χωρὶς τοῦ σ γράφουσιν, ἐλλοὺς ἀποδεχόμενοι, καὶ ἐλλοπίαν τὴν δωδώνην νομίζουσιν εἶναι. τὴν γὰρ χώραν οὕτως ἡσίοδος ὀνομάζειν ἠοίαις λέγων οὕτως, ἔστι τις ἐλλοπίη πολυλήϊος ἠδ' εὐλείμων, ἀφνειὴ μήλοισι καὶ εἰλιπόδεσσι βόεσσιν. ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηνες πολυβοῦται, πολλοὶ ἀπειρέσιοι φῦλα θνητῶν ἀνθρώπων. ἔνθα δὲ δωδώνη τις ἐπ' ἐσχατιῇ πεπόλισται. τὴν δὲ ζεὺς ἐφίλησε, καὶ ὃν χρηστήριον εἶναι, τίμιον ἀνθρώποις. ναῖον δ' ἐν πυθμένι φηγοῦ. ἔνθεν ἐπιχθόνιοι μαντεύματα πάντα φέρονται. ὃς δὴ κεῖθι μολὼν θεὸν ἄμβροτον ἐξερεείνῃ, δῶρα φέρων ἔλθῃσι σὺν οἰωνοῖς ἀγαθοῖσιν. ἐντεῦθεν λέγουσι τοὺς ἐλλοπιεῖς, καὶ τοὺς ἐν εὐβοίᾳ οἰκοῦντας. Καὶ πολυγλώσσου δρυός. ἤτοι πολλὰ μαντευομένης. ἢ διὰ τὸ πολλὰ φθεγγομένης. ἢ τὸ διαφόροις διαλέκτοις χρησμῳδούσης, ἢ κατὰ τὴν ἑκάστου τῶν μαντευομένων γλῶσσαν. Χρόνῳ τῷ ζῶντι. τῷ ὑφεστῶτι. ὁ γὰρ παρελθὼν οἰονεὶ διέφθαρται. ὁ δὲ μέλλων, ἄδηλος. Ταῦτ' οὖν ἐπειδὴ λαμπρά. φανερά. σαφῆ. πρόδηλα. ἐπεὶ οὖν φησιν ὁ χρησμὸς ἀπέβη, δεῖ σε γενέσθαι σύμμαχον ἐμοί. χρόνω τω ζωντι Καὶ μὴ 'πιμεῖναι. καὶ μὴ ἀπειθήσας μοι, παροξῦναι με εἰς λοιδορίαν κατὰ σοῦ. Ἀλλ' αὐτὸν εἰκάθοντα. ἀπὸ κοινοῦ τὸ, δεῖ δέ σε εἴκοντα τῇ ἐμῇ προστάξει, πράττειν ὃ βούλομαι. τὸ γὰρ τοῖς γονεῦσι πείθεσθαι, νόμος ἐστὶ κάλλιστος καὶ εὐκλεής. Ταρβῶ μὲν εἰς λόγου στάσιν. πολυφαστικῶς εἰς λόγους. εὐλαβοῦμαι μὲν εἰς τοιαύτην ὁμιλίαν ἐλθών, μὴ οὐχ αἱρετά μοι προτείνῃς. πράξω δὲ ὅμως, κἂν δεινὰ ᾖ. Μηδ' ἀπιστήσεις ἐμοί. γράφεται, προστήσεις ἐμοί. ἀπιστήσεις ἵνα πιστωθῇς. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν τῇ βρώσει ψωμῶν προσισταμένων. Ἐπώμοτον. ὅρκιον.

Εἰ δ' ἐκτὸς σ' ἔλθοις. εἰ παραβαίνεις τοὺς ὅρκους. Οὐ μὴ λάβω. οὐ χρὴ λαβεῖν με πημονὰς δηλονότι. ποιήσω γὰρ ἃ προστάξεις μοι. ἢ ποιήσω δέ, εἰ βούλει σύ. Οἴτης Ζηνὸς ὕψιστον πάγον. ὑψηλὸν ὄρος τῆς Οἴτης. πᾶν δὲ ὄρος, ὄρος τοῦ Διὸς ὀνομάζεται. ἐπεί φησιν ὕψιστον ὄντι τῷ θεῷ, ἐν ὕψει τὰς θυσίας ποιεῖσθαι. Ἐξάραντά σε. ταῖς σαυτοῦ χερσὶ μετὰ ὧν θέλεις φίλων. οὐ γὰρ μόνος ἐδύνατο φέρειν αὐτόν. Εἰ δὲ μή, μενῶ σ' ἐγώ. εἰ δὲ μὴ ταῦτα ποιήσεις, ἐπιτελέσω ταῖς καταραῖς, καὶ καθ' ᾅδου ὢν σε. Ὢν ἀραῖος. ἐπάρατος. τιμωρὸς δαίμων. Οἷά μ' εἴργασαι. οἷα θέλεις ἐργάσασθαι κατ' ἐμοῦ. πατροφόντην γενέσθαι παρακελευόμενος. Ὁποῖα δραστέ' ἐστίν. τοιαῦτά σοι παρακελεύομαι, οἷα δρᾶσαι ὀφείλεις. στερητήσεις γάρ με. Εἰ δὲ μή, πατρὸς ἄλλου. ξένος. ἀλλ' οὐκ ἐμὸς ὢν υἱός. Ἀλλ' εἰ φοβῇ. ἀλλ' εἰ παραιτῇ τὸ ἀνελεῖν με, τὰ ἄλλα ποίησον. φορτέσι, τὴν ὕλην βαστάσαι. Ἢ καὶ πυρᾶς πλήρωμα. ὄντως οὖν, πληρώσεις τὴν πυρὰν τῆς ὕλης; Ὅσον γ' ἂν αὐτός. πάντα φησὶ ποιήσω, πλὴν τοῦ σώματος ἅψασθαι. Ἀλλ' ἀρκέσει καὶ ταῦτα. καὶ ταῦτα μὲν ἀρκέσει. βραχὺ δὲ ῥυρὶς πρόσθες. οἷον, ταῖς ἄλλαις εὐεργεσίαις καὶ ἑτέραν βραχεῖαν χάριν πρόσθες, γήμας τὴν Ἰόλην. Ἐπισκήπτω. ἐντέλλομαί σοι. παρεγγυῶ. Προσθοῦ δάμαρτα. γυναῖκα ποίησον.

ἡρα. εἰ δ' ἐκτὸς ἔλθοις, πημονὰς εὔχου λαβεῖν.
ὕλλ. οὐ μὴ λάβω. δράσω γάρ. εὔχομαι δ' ὅμως.
ἡρα. οἶσθ' οὖν τὸν Οἴτης Ζηνὸς ὕψιστον πάγον;
ὕλλ. οἶδ', ὡς θυτήρ γε πολλὰ δὴ σταθεὶς ἄνω.
ἡρα. ἐνταῦθα νῦν χρὴ τοὐμὸν ἐξάραντά σε
σῶμ' αὐτόχειρα, καὶ ξὺν οἷς χρῄζεις φίλων,
πολλὴν μὲν ὕλην τῆς βαθυρρίζου δρυὸς
κείραντα, πολλὸν δ' ἄρσεν' ἐκτεμόνθ' ὁμοῦ
ἄγριον ἔλαιον, σῶμα τοὐμὸν ἐμβαλεῖν,
καὶ πευκίνης λαβόντα λαμπάδος σέλας,
πρῆσαι. γόου δὲ μηδὲν εἰσίτω δάκρυ,
ἀλλ' ἀστένακτος κἀδάκρυτος, εἴπερ εἶ
τοῦδ' ἀνδρός, ἔρξον. εἰ δὲ μή, μενῶ σ' ἐγὼ
καὶ νέρθεν ὢν ἀραῖος εἰσαεὶ βαρύς.
ὕλλ. οἴμοι πάτερ, τί εἶπας; οἷά μ' εἴργασαι.
ἡρα. ὁποῖα δραστέ' ἐστίν. εἰ δὲ μή, πατρὸς
ἄλλου γενοῦ του, μηδ' ἐμὸς κληθῇς ἔτι.
ὕλλ. οἴμοι μάλ' αὖθις, οἷά μ' ἐκκαλεῖ πάτερ,
φονέα γενέσθαι καὶ παλαμναῖον σέθεν;
ἡρα. οὐ δῆτ' ἔγωγ'. ἀλλ' ὧν ἔχω παιώνιον,
καὶ μοῦνον ἰατῆρα τῶν ἐμῶν κακῶν.
ὕλλ. καὶ πῶς ὑπαίθων, σῶμ' ἂν ἰῴμην τὸ σόν;
ἡρα. ἀλλ' εἰ φοβῇ πρὸς τοῦτο, τἄλλα γ' ἐργάσαι.
ὕλλ. φορᾶς γέ τοι φθόνησις οὐ γενήσεται.
ἡρα. ἢ καὶ πυρᾶς πλήρωμα τῆς εἰρημένης;
ὕλλ. ὅσον γ' ἂν αὐτὸς μὴ ποτιψαύων χεροῖν.
τὰ δ' ἄλλα πράξω κοὐ καμῇ τοὐμὸν μέρος.
ἡρα. ἀλλ' ἀρκέσει καὶ ταῦτα. πρόσνειμαι δέ μοι
χάριν βραχεῖαν πρὸς μακροῖς ἄλλοις διδούς.
ὕλλ. εἰ καὶ μακρὰ κάρτ' ἐστίν, ἐργασθήσεται.
ἡρα. τὴν Εὐρυτείαν οἶσθα δῆτα παρθένον;
ὕλλ. Ἰόλην ἔλεξας, ὥς γ' ἐπεικάζειν ἐμέ.
ἡρα. ἔγνως. τοσοῦτον δή σ' ἐπισκήπτω τέκνον,
ταύτην ἐμοῦ θανόντος, εἴπερ εὐσεβεῖν
βούλει, πατρῴων ὁρκίων μεμνημένος,
προσθοῦ δάμαρτα, μηδ' ἀπιστήσῃς πατρί.

Μ ἠδ᾽ ἄλλος ἀνδρῶν. ἄρτι γάρ φησιν ἅπαξ ἀνακλιθεῖσάν μοι ἑτέρῳ ἀνδρὶ ξένῳ παρακαθευδῆσαι. Κήδευσον λέχος. οἰκείωσαι. Οἴμοι τὸ μὲν νοσοῦντι. τὸ θυμοῦσθαι μὴ πειθομένῳ αὐτῷ, καὶ τὸ πείθεσθαι ὧδε φρονοῦντι, δυσχερές. Ὡς ἐργασείων οὐδέν. οὕτω λαλεῖς, ὡς μηδὲν πράξων ὧν λέγω. Τίς γάρ ποθ᾽ ἥ μοι. τὸ τίς, ἐφ᾽ ἑαυτοῦ ἔθηκεν. ἀντὶ τοῦ, πῶς ἂν ἐγὼ ἑλοίμην γῆμαι αὐτὴν, τὴν τῶν κακῶν αἰτίαν οὖσαν. Τίς ταῦτ᾽ ἂν ὅς τις. τίς ἂν ταῦτα πράττειν ἕλοιτο ἐκτὸς ὢν μανίας, ἢ θεηλασίας. ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἂν ἑλοίμην, εἰ μὴ μαινοίμην. Οὐ νέμειν γ᾽ ἐμοὶ φθίνοντι μοῖραν. ἀντὶ τοῦ, μέρος εὐπειθείας οὐ νέμει μοι φθειρομένῳ. Οἴμοι τάχ᾽ ὡς ἔοικας ὡς νοσεῖς. ὡς φανερὸς εἶ νοσῶν χαλεπῶς, οὕτω καὶ χαλεπῶς διαλεγόμενος. Σὺ γάρ μ᾽ ἀπευνασθέντος. σύ με φησὶν ἀναταράττεις ἀπὸ τοῦ καταπραϋνθέντος κακοῦ, μὴ πειθόμενος. Ὡς εἰς πολλὰ τ᾽ ἀπορεῖν ἔχω. ἄρτι ἐν ᾗ καὶ ἐναντιοῦσθαι, καὶ πείθεσθαι. διὸ ἀπορῶ. Δικαιοῖς. δίκαιον νομίζεις. Ἀλλ᾽ ἐκδιδαχθῶ δῆτα. ἀντὶ τοῦ κατ᾽ ἐρώτησιν. δίκαιόν σοι τοῦτο φαίνεται τὸ συναφθῆναί με τῇ ἰόλῃ; τὸ σόν. ὅτι οὐκ ἄδικον τοῦτο ἡγοῦμαι, ἀλλ᾽ εὐσεβὲς, τὸ πειθαρχεῖν τῷ πατρί. Θεοῖσι δεικνὺς ἔργον. διαμαρτυράμενος τοὺς θεοὺς, γαμήσω τὴν ἰόλην. Καλῶς τελευτᾷς. ἀντὶ τοῦ, καλῶς τὸν λόγον ἐπεραίωσας. Ὡς πρὶν ἐμπεσεῖν. ὡς πρὶν εἰς πυράν με θῇς, πρὶν ταραχθῆναι ὑπὸ τῆς νόσου.

μηδ᾽ ἄλλος ἀνδρῶν τοῖς ἐμοῖς πλευροῖς ὁμοῦ
κλιθεῖσαν αὐτὴν ἀντὶ σοῦ λάβοι ποτέ.
ἀλλ᾽ αὐτὸς ὦ παῖ τοῦτο κήδευσον λέχος.
„ πείθου. τὸ γάρ τοι μεγάλα πιστεύσαντ᾽ ἐμοὶ
„ σμικροῖς ἀπιστεῖν, τὴν πάρος συγχεῖ χάριν.
ὕλλ. οἴμοι. τὸ μὲν νοσοῦντι θυμοῦσθαι, κακόν.
τὸ δ᾽ ὧδ᾽ ὁρᾶν φρονοῦντα, τίς ποτ᾽ ἂν φέροι;
ἡρα. ὡς ἐργασείων οὐδὲν ὧν λέγω θροεῖς.
ὕλλ. τίς γάρ ποθ᾽, ἥ μοι μητρὶ μὲν θανεῖν μόνη
μεταίτιος, σοί τ᾽ αὖθις ὡς ἔχεις ἔχειν,
τίς ταῦτ᾽ ἂν ὅς τις μὴ ᾽ξ ἀλαστόρων νοσοῖ,
ἕλοιτο. κρεῖσσον κἀμέ γ᾽ ὦ πάτερ θανεῖν,
ἢ τοῖσιν ἐχθίστοισι συνναίειν ὁμοῦ.
ἡρα. ἁνὴρ ὅδ᾽ ὡς ἔοικεν, οὐ νεμεῖν γ᾽ ἐμοὶ
φθίνοντι μοῖραν, ἀλλά τοι θεῶν ἀρὰ
μενεῖ σ᾽ ἀπιστήσαντα τοῖς ἐμοῖς λόγοις.
ὕλλ. οἴμοι τάχ᾽ ὡς ἔοικας, ὡς νοσεῖς, φράσεις.
ἡρα. σὺ γάρ μ᾽ ἀπευνασθέντος ἐκκινεῖς κακοῦ.
ὕλλ. δείλαιος, ὡς ἐς πολλὰ τἀπορεῖν ἔχω.
ἡρα. οὐ γὰρ δικαιοῖς τοῦ φυτεύσαντος κλύειν.
ὕλλ. ἀλλ᾽ ἐκδιδαχθῶ δῆτα δυσσεβεῖν πάτερ;
ἡρα. οὐ δυσσέβεια τοὐμὸν εἰ τέρψεις κέαρ.
ὕλλ. πράσσειν ἄνωγας οὖν με πανδίκως τάδε;
ἡρα. ἔγωγε. τούτων μαρτύρας καλῶ θεούς.
ὕλλ. τοιγὰρ ποιήσω, κοὐκ ἀπώσομαι τὸ σὸν
θεοῖσι δεικνὺς ἔργον. οὐ γὰρ ἄν ποτε
κακὸς φανείην σοί γε πιστεύσας πάτερ.
ἡρα. καλῶς τελευτᾷς. κἀπὶ τοῖσδε, τὴν χάριν
ταχεῖαν ὦ παῖ πρόσθες. ὡς πρὶν ἐμπεσεῖν
σπαραγμὸν ἤ τιν᾽ οἶστρον, ἐς πυράν με θῇς

Ἄγ' ἐγκονεῖτε. ἐνεργεῖτε, καὶ ἀνακουφίζετε. Παῦλά τοι κακῶν. μόνη γὰρ ἀνάπαυσις, τὸ παραδοθῆναί με τῷ πυρί, καὶ τοιαύτῃ τελευτῇ χρήσασθαι. Ἄγε νῦν πρὶν τήνδε. ἐκ τοῦ παραθαρρύνει, ὥστε μὴ βοᾶν κομιζόμενον εἰς τὴν πυράν. ἄγε γάρ φησιν ὦ σκληρὰ ψυχὴ ὡς ἀπὸ χαλυβικοῦ σιδήρου πεποιημένη, πρὶν τήνδε ἀνακινῆσαι νόσον ἐνδύεται τὸ σιαγὸν στόμα ἐμφαγῆναι, ὡσανεὶ στόμα φέρουσα λίθῳ κεκολλημένον, πρὸς τὸ μηκέτι ὕδωρ αἱμᾶσθαι. λείπει δὲ τὸ ὡς. ἵν' ᾖ, ὡς ἀπὸ χάλυβος γινομένη. ἢ λιθοκόλλητον στόμιον. αὐτὶ τοῦ λίθον καὶ ἤγουν σκληρὸν χαλινὸν ἔχουσα ὑποβαλοῦσα. Ἀνάπαυε βοήν. ἀνάπαυσον τὴν βοὴν ὡς εἰς ἐπίχαρτον ἅμα καὶ ἀκούσιον πρᾶγμα χωροῦσα, τὴν πυράν. πῶς δὲ ἐπίχαρτον καὶ ἀκούσιον; ἐπίχαρτον μὲν, ὅτι ἀπαλλάττεται τῆς νόσου. ἀκούσιον δέ, ὅτι λυπεῖ πάντα ἡ ἀποστέρησις τοῦ βίου. παρὰ τὸ, ἑκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ. Αἴρετ' ὀπαδοί. οὐκ οἰκέτας, ἀλλὰ τοῖς ἀκολουθοῦσιν αὐτῷ ἐξ Εὐβοίας. Συγγνωμοσύνην. αὐτὶ τοῦ συγγνώμην. ὅτι κατὰ γνώμην πράξουσιν αὐτῷ τοῦτο. Οἱ φύσαντες. πρὸς τὸν Δία ἡ ἀπότασις τοῦ λόγου. ἐκείνους φησὶν ἀγνώμονας ἡγεῖσθε, οἵτινες γεννήσαντες αὐτὸν, περιορῶσι τοιαῦτα πάσχοντα. Ἐφορᾷ. περιττὴ ἡ πρόθεσις. Λείπου μηδὲ σύ. τοῦτο λέγει ὁ χορός. ἢ ὁ Ὕλλος. ἔοικε γὰρ ὁ Ὕλλος ἀποστραφεὶς τοὺς ἀπὸ τοῦ χοροῦ λέγειν μὴ ἀπολιμπάνεσθαι τῶν οἴκων, ἕως ἂν ἐπέλθωσιν ἀπὸ τῆς πυρᾶς. Ἀπ' οἴκων. γράφεται ἐπ' οἴκων. τουτέστι, μηδὲ ὑμεῖς ἀπολείπεσθε ἐνταῦθα, ἀλλ' ἀκολουθήσατε. Κοὐδὲν τούτων. λείπει, ἐστὶν. ὅτι δὲ τὴν εἱμαρμένην ἤ τις κακῶν, καὶ ἀγαθῶν ἐστιν αἰτία. Ἄλλως. Κοὐδὲν τούτων ὅ, τι μὴ Ζεύς. οὐδὲν τούτων οὐδεὶς ἔπραξεν εἰ μὴ μόνος ὁ Ζεύς.

ἄγ'. ἐγκονεῖτ'. αἴρεσθε. παῦλά τοι κακῶν
αὕτη τελευτὴ τοῦδε τἀνδρὸς ὑστάτη.
ἀλλ' οὐδὲν εἴργει σοὶ τελειοῦσθαι τάδε,
ἐπεὶ κελεύεις κἀξαναγκάζεις πάτερ.
ἄγε νῦν πρὶν τήνδ' ἀνακινῆσαι
νόσον. ὦ ψυχὴ σκληρά, χάλυβος
λιθοκόλλητον στόμιον παρέχου-
σ', ἀνάπαυε βοήν, ὡς ἐπίχαρτον
τελέως ἀκούσιον ἔργον.
αἴρετ' ὀπαδοί, μεγάλην μὲν ἐμοὶ
τούτων θέμενοι συγγνωμοσύνην,
μεγάλην δὲ θεῶν ἀγνωμοσύνην,
εἰδότες ἔργων τῶν πρασσομένων·
οἳ φύσαντες, καὶ κληζόμενοι
πατέρες, τοιαῦτ' ἐφορῶσι πάθη.
τὰ μὲν οὖν μέλλοντ', οὐδεὶς ἐφορᾷ.
τὰ δὲ νῦν ἑστῶτ', οἰκτρὰ μὲν ἡμῖν,
αἰσχρὰ δ' ἐκείνοις.
χαλεπώτατα δ' οὖν ἀνδρῶν πάντων
τῷ τήνδ' ἄτην ὑπέχοντι.
ΧΟ. λείπου μηδὲ σὺ παρθέν' ἀπ' οἴκων,
ἢ, μεγάλους μὲν ἰδοῦσα νέους θανάτους,
πολλὰ δὲ πήματα καινοπαθῆ.
κοὐδὲν τούτων, ὅ, τι μὴ Ζεύς.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΤΡΑΧΙΝΙΩΝ.

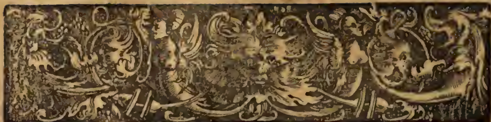
ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΦΙΛΟΚΤΗΤΟΥ.

Ἀπάγεται Φιλοκτήτης ἐκ Λήμνου εἰς Τροίαν ὑπὸ Νεοπτολέμου καὶ Ὀδυσσέως κατ' Ἐλένου μαντείαν. ὃς κατὰ μαντείαν Κάλχαντος, ὡς εἰδὼς χρησμοὺς συντελοῦντας πρὸς τὴν τῆς Τροίας ἅλωσιν, ὑπὸ Ὀδυσσέως νύκτωρ ἐνεδρευθεὶς, δέσμιος ἤχθη τοῖς Ἕλλησιν. ἡ δὲ σκηνὴ, ἐν Λήμνῳ. ὁ δὲ χορὸς, ἐκ γερόντων τῶν τῷ Νεοπτολέμῳ συμπλεόντων. κεῖται δὲ καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἡ μυθοποιία. ἐδιδάχθη ἐπὶ Γλαυκίππου. πρῶτος ἦν Σοφοκλῆς.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Ὀδυσσεύς.
Νεοπτόλεμος.
Χορός.
Φιλοκτήτης.
Ἔμπορος.
Ἡρακλῆς ἐπιφαινόμενος.

Προλογίζει δὲ ὁ Ὀδυσσεύς.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

Ἀκτὴ μὲν ἥδε τῆς περιρρύτου χθονός. Τὸ περὶ τούτου προλογίζει ὁ ὀδυσσεύς, καθάπερ τὸ παρ' εὐριπίδῃ. ἐκεῖνο μέντοι διαφέρει. παρ' ὅσον ὁ μὲν εὐριπίδης πάντα τῷ ὀδυσσεῖ περιτίθησιν. οὗτος δὲ τὸν νεοπτόλεμον παρεισάγει, δι' οὗ τὰ πολλὰ οἰκονομεῖται. τὸ δὲ ἀκτή, διὰ τὸ εἰπεῖν αὐτὴν νῆσον. Λήμνου βροτοῖς ἄστειπτος. ἐν ἐρήμῳ γὰρ μέρει τῆς λήμνου ἐξετέθη ὑπὸ τῶν ἑλλήνων. ἡ ἄστειπτος, ἀπάτητος. ἀδιόδευτος, ἐν ἐρήμῳ γὰρ τόπῳ τῆς νήσου ἦν ἐκτεθείς. Ἐνθ' ὦ κρατίστου πατρός. τραφεὶς ἐκ πατρὸς ἑλλήνων κρατίστου. λείπει δὲ ἡ διά. τὸ δὲ ἑξῆς, ἔνθα ποτὲ ἐγὼ ἐξέθηκα τὸν μηλιᾶ ποίαντος υἱόν, ὦ νεοπτόλεμε παῖ ἀχιλλέως. Τὸν μηλιᾶ. τὸν θεσσαλόν. ἀπὸ πόλεως. ἀττικὸν δὲ τὸ μηλιᾶ. Διαβόρῳ. τῇ τὸν πόδα ἐσθιούσῃ, σηπτικῇ, τῇ διαβιβρωσκούσῃ. τῇ καλουμένῃ φαγεδαίνῃ. πάθος δέ ἐστι τοῦτο, οὕτω λεγόμενον παρὰ τοῖς ἰατροῖς. Καταστάζοντα. οἷον καταρρέοντα. τηκόμενον. λυόμενον. Κἀκχέω τὸ πᾶν. ταράξω. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀμελγόντων. Ἵν' ἐν ψύχει μέν. ἐν χειμῶνι μέν. ἐν κρύει. πάρεστι θερμαίνεσθαι, τῆς ἀκτῖνος τοῦ ἡλίου ἑκατέρωθεν βαλλούσης. οὐκ ἐν ταυτῷ. ἀλλ' ὅτε μὲν κατὰ τὸ ἀνατολικὸν μέρος ἐλαύνει ὁ ἥλιος, διὰ τοῦ ἀνατολικοῦ στόματος. ὅτε δὲ εἰς τὸ δυτικόν, ὁμοίως. ἐν δὲ θέρει τῆς πνοῆς ἀπολαύειν.

Ἀκτὴ μὲν ἥδε τῆς περιρ-
ρύτου χθονὸς
Λήμνου, βροτοῖς ἄστει-
πτος οὐδ' οἰκουμένη.
ἔνθ' ὦ κρατίστου πα-
τρὸς Ἑλλήνων τρα-
φεὶς
Ἀχιλλέως παῖ Νεοπτόλεμε, τὸν μηλιᾶ
Ποίαντος υἱὸν ἐξέθηκ' ἐγώ ποτε,
ταχθεὶς τόδ' ἔρδειν τῶν ἀνασσόντων ὕπο,
νόσῳ καταστάζοντα διαβόρῳ πόδα.
ὅτε οὔτε λοιβῆς ἡμὶν, οὔτε θυμάτων
παρῆν ἑκήλοις προσθιγεῖν. ἀλλ' ἀγρίαις
κατεῖχ' ἀεὶ πᾶν στρατόπεδον δυσφημίαις
βοῶν, στενάζων. ἀλλὰ ταῦτα μὲν, τί δεῖ
λέγειν. ἀκμὴ γὰρ οὐ μακρῶν ἡμῖν λόγων.
μὴ καὶ μάθῃ μ' ἥκοντα, κἀκχέω τὸ πᾶν
σόφισμα, τῷ νιν αὐτίχ' αἱρήσειν δοκῶ.
ἀλλ' ἔργον ἤδη σὸν τὰ λοίφ' ὑπηρετεῖν,
σκοπεῖν θ' ὅπου 'στ' ἐνταῦθα δίστομος πέτρα
τοιάδ', ἵν' ἐν ψύχει μὲν, ἡλίου διπλῆ

πάρεστιν ἐνθάκησις. ἐν θέρει δ᾽ ὕπνον
δι᾽ ἀμφιτρῆτος αὐλίου πέμπει πνοή.
βαιὸν δ᾽ ἔνερθεν ἐξ ἀριστερᾶς τάχ᾽ ἂν
ἴδοις ποτὸν κρηναῖον, εἴπερ ἐστὶ σῶν.
ἅ μοι προσελθὼν σῖγα σήμαιν᾽, εἴτ᾽ ἔχει
χῶρον πρὸς αὐτὸν τόνδ᾽ ἔτ᾽, εἴτ᾽ ἄλλῃ κυρεῖ.
ὡς τἀπίλοιπα τῶν λόγων σὺ μὲν κλύοις,
ἐγὼ δὲ φράζω, κοινὰ δ᾽ ἐξ ἀμφοῖν εἴη.
νεο ἄναξ Ὀδυσσεῦ, τοὔργον οὐ μακρὰν λέγεις.
δοκῶ γὰρ οἷον εἶπας ἄντρον εἰσορᾶν.
οδυ ἄνωθεν, ἢ κάτωθεν; οὐ γὰρ ἐννοῶ.
νεο τόδ᾽ ἐξύπερθε. καὶ στίβου γ᾽ οὐδεὶς τύπος.
οδυ ὅρα καθ᾽ ὕπνον μὴ καταχλιθεὶς κυρῇ.
νεο ὁρῶ κενὴν οἴκησιν ἀνθρώπων δίχα.
οδυ οὐδ᾽ ἔνδον οἰκοποιός ἐστί τις τροφή;
νεο στειπτή γε φυλλάς, ὡς ἐναυλίζοντί τῳ.
οδυ τὰ δ᾽ ἄλλ᾽ ἔρημα, κοὐδέν ἐσθ᾽ ὑπόστεγον;
νεο αὐτόξυλόν γ᾽ ἔκπωμα φλαυρουργοῦ τινὸς
τεχνήματ᾽ ἀνδρὸς, καὶ πυρεῖ᾽ ὁμοῦ τάδε.
οδυ κείνου τὸ θησαύρισμα σημαίνεις τόδε;
νεο ἰοὺ ἰού. καὶ ταῦτά γ᾽ ἄλλα θάλπεται
ῥάκη, βαρείας του νοσηλείας πλέα.
οδυ ἀνὴρ κατοικεῖ τούσδε τοὺς τόπους σαφῶς,
κἄστ᾽ οὐχ ἑκάς που. πῶς γὰρ ἂν νοσῶν ἀνὴρ
κῶλον παλαιᾷ κηρὶ προσβαίη μακράν.
ἀλλ᾽ ἢ ᾽πὶ φορβῆς νόστον ἐξελήλυθεν,
ἢ φύλλον εἴ τι νώδυνον κάτοιδέ που.
τὸν οὖν παρόντα πέμψον εἰς κατασκοπήν,
μὴ καὶ λάθῃ με προσπεσών. ὡς μᾶλλον ἂν
ἕλοιτό μ᾽ ἢ τοὺς πάντας Ἀργείους μολεῖν.
νεο ἀλλ᾽ ἔρχεταί τε, καὶ φυλάξεται στίβος.
σὺ δ᾽ εἴ τι χρῄζεις, φράζε δευτέρῳ λόγῳ.
οδυ Ἀχιλλέως παῖ, δεῖ σ᾽ ἐφ᾽ οἷς ἐλήλυθας,
γενναῖον εἶναι, μὴ μόνον τῷ σώματι,
ἀλλ᾽ ἤν τι καινὸν, ὧν πρὶν οὐκ ἀκήκοας,
κλύῃς, ὑπουργεῖν, ὡς ὑπηρέτης πάρει.
νεο τί δῆτ᾽ ἄνωγας; οδυ τὴν Φιλοκτήτου σε δεῖ
ψυχὴν ὅπως λόγοισιν ἐκκλέψεις λέγων.

Διπλῆ πάρεστιν ἐνθάκησις. διπλῆ καθέδρα πρὸς ἥλιον θερμαινομένη. Δι᾽ ἀμφιτρῆτος. τοῦ ἀμφοτέρωθεν τετρημένου. Κοινὰ δ᾽ ἐξ ἀμφοῖν εἴη. πνοῖρ. διανοοῖτο. προβαίνοι. ἢ εἴη. οἱ τραγικοὶ γὰρ τῇ ει διφθόγγῳ χρῶνται ἀντὶ βραχείας. Τοὔργον οὐ μακράν. οὐ μακροῦ πόνου δεόμενον. ἤδη γὰρ εἰσιδεῖν τὸ ἄντρον ὃ λέγεις. Ἄνωθεν. ἢ κάτωθεν. ταπεινόν, ἢ ὑψηλόν. Οἰκοποιός. οἰκοποιὸς λέγεται, ἡ ἐν οἴκῳ γινομένη τροφή. Στειπτή γε φυλλάς. χαμαιστρωσία ἐκ φύλλων. ἡ πλουμένη, καὶ πατουμένη. ὡς κοιμωμένου ἐπ᾽ αὐτῇ τινός. Ὑπόστεγον. ὑπὸ τῇ στέγῃ. Αὐτόξυλον ἔκπωμα. ποτήριον μονόξυλον τέχνημα ἀνδρὸς φαύλως ἐργαζομένου. ὅ ἐστιν ἰδιώτου καὶ οὐ τεχνίτου. Πυρεῖ᾽ ὁμοῦ. πυρόβολα. Ἰού ἰού. ὁρᾷ τὰ ῥάκη τοῦ τραύματος τοῦ Φιλοκτήτου ξηραινόμενα, καὶ ἐκπλήττεται ὡς βαρέως αὐτοῦ νοσοῦντος. Βαρείας του νοσηλείας. νόσου βαρείας πεπληρωμένα. ἢ νοσοκομίας. ἢ τῆς ἐκ νόσου ἀκαθαρσίας. Κῶλον. πόδα. Κηρί. νόσῳ. Νόστον. ὁδόν. Νώδυνον. βοτάνην τινὰ παυσώδυνον. Τὸν οὖν παρόντα. ὥς τινος παριστάμενου αὐτοῦ. Προσπεσών. ἀπαντήσας. ἐπιπεσών. Ἀλλ᾽ ἔρχεται. ἀπέρχεταί φησιν ὁ θεράπων εἰς κατασκοπήν. Φυλάξεται. φυλαχθήσεται παρ᾽ ὑμῶν ἡ ὁδὸς αὐτοῦ.

Τὸ δ' οὐχὶ κλεπτέον. τοῦτο γὰρ οὐχὶ ψευσόμεθα. Ἔχθος ἐχθήρας. οἱ γὰρ ἐξ ἑνὸς ἠδικημένοι, φιλοῦσιν ἀλλήλους. Στείλαντες. καλέσαντες. Τήνδ' ἄλωσιν. τὸ σὲ ἐλθεῖν εἰς Ἴλιον. Οὐκ ἠξίωσαν. οὐκ ἄξιον ἡγήσαντο. Ἔσχατ' ἐσχάτων κακά. αἴσχιστα.

ὅταν σ' ἐρωτᾷ τίς τε καὶ πόθεν πάρει,
λέγειν Ἀχιλλέως παῖς. τόδ' οὐχὶ κλεπτέον.
πλεῖς δ' ὡς πρὸς οἶκον ἐκλιπὼν τὸ ναυτι-
στράτευμ' Ἀχαιῶν, ἔχθος ἐχθήρας μέγα,(κὸν
οἵ σ' ἐν λιταῖς στείλαντες ἐξ οἴκων μολεῖν
μόνην ἔχοντες τήνδ' ἄλωσιν Ἰλίου,
οὐκ ἠξίωσαν τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων
ἐλθόντι δοῦναι κυρίως αἰτουμένῳ,
ἀλλ' αὔτ' Ὀδυσσεῖ παρέδοσαν, λέγων ὅσ' ἂν
θέλῃς καθ' ἡμῶν ἔσχατ' ἐσχάτων κακά.
τούτων γὰρ οὐδέν μ' ἀλγυνεῖς. εἰ δ' ἐργάσῃ
μὴ ταῦτα, λύπην πᾶσιν Ἀργείοις βαλεῖς.
εἰ γὰρ τὰ τοῦδε τόξα μὴ ληφθήσεται,
οὐκ ἔστι πέρσαι σοὶ τὸ Δαρδάνου πέδον.
ὡς δ' ἔστ' ἐμοὶ μὲν οὐχί, σοὶ δ' ὁμιλία
πρὸς τόνδε πιστὴ καὶ βέβαιος, ἔκμαθε.
σὺ μὲν πέπλευκας, οὔτ' ἔνορκος οὐδενί,
οὔτ' ἐξ ἀνάγκης, οὔτε τοῦ πρώτου στόλου.
ἐμοὶ δὲ τούτων οὐδέν ἐστ' ἀρνήσιμον.
ὥστ' εἴ με, τόξων ἐγκρατὴς αἰσθήσεται,
ὄλωλα. καὶ σὲ προσδιαφθερῶ ξυνών.
ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο δεῖ σοφισθῆναι, κλοπεὺς
ὅπως γενήσῃ τῶν ἀνικήτων ὅπλων.
ἔξοιδα καὶ φύσει σε μὴ πεφυκότα
τοιαῦτα φωνεῖν, μηδὲ τεχνᾶσθαι κακά.
„ ἀλλ' (ἡδὺ γάρ τοι κτῆμα τῆς νίκης λαβεῖν)
τόλμα. δίκαιοι δ' αὖθις ἐκφανούμεθα.
νῦν δ' εἰς ἀναιδὲς, ἡμέρας μέρος βραχὺ,
δός μοι σεαυτόν. κᾆτα τὸν λοιπὸν χρόνον
κέκλησο πάντων εὐσεβέστατος βροτῶν.

Εἰ γὰρ τὰ τοῦδε τόξα. προβεβλητικῶς εἰς τὴν συμμαχίαν. οὐ τὸν ἄνδρα, ἀλλὰ ψιλῶς τὰ τόξα ὠνόμασεν. εἰς δὲ τὴν πόρθησιν, τὸν νεοπτόλεμον. Οὔτ' ἔνορκος. ὤμοσαν γὰρ τῷ Τυνδάρεῳ πάντες Ἕλληνες συνελθεῖν, ἐὰν ἁρπαχθῇ ἡ Ἑλένη.

νεο ἐγὼ μὲν οὓς ἂν τῶν λόγων ἀλγῶ κλύων
Λαερτίου παῖ, τούσδε καὶ πράσσειν στυγῶ.
ἔφυν γὰρ οὐδὲν ἐκ τέχνης πράσσειν κακῆς,
οὔτ' αὐτὸς, οὔθ' ὥς φασιν οὑκφύσας ἐμέ.
ἀλλ' εἴμ' ἕτοιμος πρὸς βίαν τὸν ἄνδρ' ἄγειν,
καὶ μὴ δόλοισιν. οὐ γὰρ ἐξ ἑνὸς ποδὸς
ἡμᾶς τοσούσδε πρὸς βίαν χειρώσεται.
πεμφθείς γε μέντοι σοὶ ξυνεργάτης, ὀκνῶ

Βούλομαι δ' ἄναξ καλῶς. ἀντὶ τοῦ ἀληθεύων. Ἢ νικᾶν κακῶς. ἀντὶ τοῦ μετὰ ψευδολογίας. ὅ ἐστι, θέλω εἰπὼν τὸ ἀληθὲς ἀποτυχεῖν μᾶλλον, ἢ ἐξαπατᾶν τὸν ἄνδρα καὶ ἐπιτυχεῖν. εἰσάγει δὲ αὐτὸν ὁ Σοφοκλῆς τὸν τοῦ πατρὸς λό-
„ γον λέγοντα. Ἐχθρὸς γάρ μοι
„ κεῖνος ὁμῶς ἀΐδαο πύλῃσι.

» προδότης καλεῖσθαι. Βούλομαι δ' ἄναξ καλῶς
» δρῶν ἐξαμαρτεῖν μᾶλλον, ἢ νικᾶν κακῶς.
ὀδυ. ἐσθλοῦ πατρὸς παῖ, καὐτὸς ὢν νέος ποτὲ,
» γλῶσσαν μὲν ἀργὸν, χεῖρα δ' εἶχον ἐργάτιν.
» νῦν δ' εἰς ἔλεγχον ἐξιὼν, ὁρῶ βροτοῖς
» τὴν γλῶσσαν, οὐχὶ τἄργα πάνθ' ἡγουμένην.
νεο. τί οὖν μ' ἄνωγας ἄλλο, πλὴν ψευδῆ λέγειν;
ὀδυ. λέγω σ' ἐγὼ δόλῳ Φιλοκτήτην λαβεῖν.
νεο. τί δ' ἐν δόλῳ δεῖ μᾶλλον, ἢ πείσαντ' ἄγειν;
ὀδυ. οὐ μὴ πίθηται. πρὸς βίαν δ' οὐκ ἂν λάβοις.
νεο. οὕτως ἔχει τι δεινὸν ἰσχύος θράσος;
ὀδυ. ἰοὺς ἀφύκτους καὶ προπέμποντας φόνον.
νεο. οὐκ ἆρα κείνῳ γ' οὐδὲ προσμῖξαι θρασύ;
ὀδυ. οὐ. μὴ δόλῳ λαβόντα γ' ὡς ἐγὼ λέγω.
νεο. οὐκ αἰσχρὸν ἡγῇ δῆτα τὰ ψευδῆ λέγειν;
ὀδυ. οὐκ, εἰ τὸ σωθῆναί γε τὸ ψεῦδος φέρει.
νεο. πῶς οὖν βλέπων τις, ταῦτα τολμήσει λακεῖν;
ὀδυ. ὅταν τι δρᾷς ἐς κέρδος, οὐκ ὀκνεῖν πρέπει.
νεο. κέρδος δ' ἐμοὶ τί τοῦτον ἐς Τροίαν μολεῖν;
ὀδυ. αἱρεῖ τὰ τόξα ταῦτα τὴν Τροίαν μόνα.
νεο. οὐκ ἆρ' ὁ πέρσων γ' ὡς ἐφάσκετ' εἴμ' ἐγώ;
ὀδυ. οὔτ' ἂν σὺ κείνων χωρὶς, οὔτ' ἐκεῖνα σοῦ.
νεο. θηρατέα γίγνοιτ' ἂν, εἴπερ ὧδ' ἔχει.
ὀδυ. ὡς τοῦτό γ' ἔρξας, δύο φέρῃ δωρήματα.
νεο. ποίω; μαθὼν γὰρ, οὐκ ἂν ἀρνοίμην τὸ δρᾶν.
ὀδυ. σοφός τ' ἂν αὐτὸς κἀγαθὸς κεκλῇσ' ἅμα.
νεο. ἴτω. ποιήσω, πᾶσαν αἰσχύνην ἀφείς.
ὀδυ. ἦ μνημονεύεις οὖν ἅ σοι παρῄνεσα;
νεο. σάφ' ἴσθ', ἐπείπερ εἰσάπαξ συνῄνεσα.
ὀδυ. σὺ μὲν μένων νῦν κεῖνον ἐνθάδ' ἐκδέχου.
ἐγὼ δ' ἄπειμι μὴ κατοπτευθῶ παρών.
καὶ τὸν σκοπὸν πρὸς ναῦν ἀποστελῶ πάλιν.
καὶ δεῦρ' ἐάν μοι τοῦ χρόνου δοκῆτ' ἔτι
κατασχολάζειν, αὖθις ἐκπέμψω πάλιν
τοῦτον τὸν αὐτὸν ἄνδρα ναυκλήρου τρόποις
μορφὴν δολώσας, ὡς ἂν ἀγνοία προσῇ.
οὗ δῆτα τέκνον ποικίλως αὐδωμένου,
δέχου τὰ συμφέροντα τῶν ἀεὶ λόγων.

Γλῶσσαν μὲν ἀργόν. κρείσσονα τῶν ἔργων οὖσαν τὴν γλῶσσαν. διαβάλλει τοὺς καθ' ἑαυτὸν ῥήτορας ὁ ποιητὴς, ὡς δὴ γλώσσης πάντα καρπουμένους. Ἡγουμένην. προηγουμένην. εἰς ἅπαντα τὴν ἀπάτην ἀνθρώπων. Τί οὖν μ' ἄνωγας. ὃ θέλεις κέλευε πλὴν τοῦ ψεύδεσθαι. Ἰοὺς ἀφύκτους. ἀφύκτους τὰ ἡράκλεια βέλη. ἢ τοῦ σκοποῦ μὴ ἀποτυγχάνοντα. ἢ ἐπαγόμενα εἰς ἑαυτόν. Οὐκ ἆρ' ἐκείνῳ. οὐκοῦν οὐδὲ προσελθεῖν ἐκείνῳ θρασέος ἐστὶ, καὶ ἀσφαλές. Εἰ σωθῆναι. εἰ σωτηρία ἐξ αὐτοῦ προσγίνεται. Πῶς οὖν βλέπων. πῶς ἀποβλέπων τις εἰς τὸ ψεῦδος ἐρεῖ αὐτὸ νοῶν ἢ λογισμὸν ἔχων. Αἱρεῖ. πορθεῖ. Θηρατέα. ληπτέα. ἄξια τοῦ θηραθῆναι. Δύο φέρῃ δωρήματα, δύο τιμήματα ἀποφέρῃ. Ποίω μαθών. ἀντὶ τοῦ, ποῖα δύο κτλ. Κεκλῇ' ἅμα. ἀντὶ τοῦ κεκλημένος εἴης. Σοφός τ' ἄν. σοφὸς μὲν δὴ τὸ κλέψαι. ἀγαθὸς δὲ, διὰ τὸ πορθῆσαι. ἢ σοφοῦ μὲν ὄντος καθόλου τοῦ δολῶσαι δυναμένου. νῦν δὲ τοῦ δόλου ἀγαθοῦ ὄντος. Συνήνεσα. συνεθέμην. Καὶ τὸν σκοπόν. τὸν σκοπὸν τοῦτον πρὸς τὴν ναῦν ἀποπέμψω. καὶ πάλιν ἐὰν καιρὸς καλῇ, ἐνταῦθα, ἐάν μοι δόξητε βραδύνειν. Μορφὴν δολώσας. ἵνα μὴ γνωσθῇ. Οὗ δῆτα τέκνον. τοῦ Φιλοκτήτου ἀπατωμένου. ἢ τοῦ ναυκλήρου δόλια σοι διαλεγομένου, καὶ ἀσυμφανῆ.

βλέπων

οὗ δῆτα

Πολιάς. πολιοῦχος. Στέγειν. κρύπτειν. Ἄνδρ᾽ ὑπόπταν. ἀντὶ τοῦ ἐμὲ φανερὸν γεγονότα, καὶ ἐλθόντα εἰς ὄψιν. ἢ τὸν Φιλοκτήτην, τὸν ὑφ᾽ ἡμῶν κατασκοπευόμενον. Ἄλλως. πρὸς τὸν ὑφορώμενον ἡμᾶς ἄνδρα, τί δεῖ λέγειν, ἢ σιωπᾶν. Τέχνα γὰρ τέχνας. τὸ μὲν ἐστὶ καθόλου. ἡ γὰρ τέχνη φησὶ, καὶ ἡ γνώμη τοῦ βασιλέως προὔχει τῶν ἄλλων τεχνῶν. καὶ ἐν Οἰδίποδι. Ἀλλ᾽ ἀνδρῶν οἱ κρατοῦντες οὐχ ὁρῶ. καὶ Ἡσίοδος, Τοὔνεκα γὰρ βασιλῆες, ἐχέφρονες. Παρ᾽ ὅτῳ. ἐφ᾽ ᾧ ἐστὶ τὸ θεῖον σκῆπτρον. Τόδ᾽ ἐλήλυθε. τοῦτο τὸ ἀξίωμα ἐκ προγόνων ἦλθεν εἰς σέ. δίκαιον οὖν σοι πείθεσθαι. Πᾶν κράτος. τὸ ἐξ ἀρχῆς τεθειμένον κράτος. Ὑπουργεῖν. συνεργεῖν. Νῦν μὲν ἴσως γάρ. νῦν μέν φησιν εἰσελθὼν, ὅρα τὸν τόπον. ἐπὰν δὲ ἔλθῃ, τότε σὺ τῶν μελάθρων ἀποστὰς, ὑπηρέτει μοι πρὸς τὴν παροῦσαν χρείαν. Τόπον ἐσχατιαῖς. τὸν ἐν τῷ ἐσχάτῳ τόπῳ. Προχωρῶν πειρῶ τὸ παρόν. ὥσπερ ἐγὼ προχωρῶ, οὕτως ἀκολουθῶν, πειρῶ με θεραπεύειν ἀεί. κοινῇ δὲ ἐστιν ἀκούειν τὸ προχωρῶ, οἷον, ὡς ἂν ἐγὼ προστάσσω, τοῦτον τὸν τρόπον ποιῶν. Μέλον πάλαι. αὐτὸ τὸ πρᾶγμά μοι λέγεις, ἐκ πολλοῦ μοι μεμεληκός. τὸ φρουρεῖν τὸ σὸν ὄμμα, καὶ τὴν ἀπὸ σοῦ εὐκαιρίαν. Τὸ σὸν φρουρεῖν ὄμμα. τὰ σὰ νεύματα φυλάττειν. Οὐκ ἀποκαίριον. οὐκ ἄκαιρον. οὐκ ἄκαιρον γάρ ἐστι τὸ τοῦτο μαθεῖν. Προσπεσών. προσπελάσας. Ἔναυλον ἢ θυραῖον. ἐντός, ἢ ἐκτὸς, ἐγγὺς, ἢ μακράν. Στίβον ὀγμεύει. ὄγμος, ἡ ὡς ἔστιχον φυτεία. νῦν δέ, ἀντὶ τοῦ ἐφεξῆς πορεύεται.

ἐγὼ δὲ πρὸς ναῦν εἶμι σοὶ παρεὶς τάδε.
Ἑρμῆς δ᾽ ὁ πέμπων δόλιος ἡγήσαιτο νῷν,
Νίκη τ᾽ Ἀθηνᾶ πολιάς, ἣ σώζει μ᾽ ἀεί.
Χο. τί χρὴ τί χρὴ δέσποτά μ᾽ ἐν ξένᾳ ξένον
στέγειν, ἢ τί λέγειν πρὸς ἄνδρ᾽ ὑπόπταν;
„ φράζε μοι. τέχνα γὰρ
„ τέχνας ἑτέρας προὔχει,
„ καὶ γνώμα, παρ᾽ ὅτῳ τὸ θεῖον
„ Διὸς σκῆπτρον ἀνάσσεται.
σὲ δ᾽ ὦ τέκνον τόδ᾽ ἐλήλυθε
πᾶν κράτος ὠγύγιον. τό μοι ἔννεπε
τί σοι χρεὼν ὑπουργεῖν.
νῦν μὲν ἴσως γὰρ τόπον ἐσχατιαῖς
προσιδεῖν ἐθέλεις ὅντινα κεῖται)
δέρκου θαρσῶν. ὁπόταν δὲ μόλῃ
δεινὸς ὁδίτης τῶνδ᾽ ἐκ μελάθρων,
πρὸς ἐμὴν αἰεὶ χεῖρα προχωρῶν
πειρῶ τὸ παρὸν θεραπεύειν.
μέλον πάλαι μέλημά μοι λέγεις ἄναξ, τὸ
φρουρεῖν ὄμμ᾽ ἐπὶ σῷ μάλιστα καιρῷ. (σὸν
νῦν δέ μοι λέγ᾽ αὐλὰς
ποίας ἔνεδρος ναίει,
καὶ χῶρον τίν᾽ ἔχει. τὸ γάρ μοι
μαθεῖν, οὐκ ἀποκαίριον,
μή με λάθῃ προσπεσὼν ποθέν,
τίς τόπος, ἢ τίς ἕδρα, τίν᾽ ἔχει στίβον
ἔναυλον, ἢ θυραῖον.
Νεο. οἶκον μὲν ὁρᾷς τόνδ᾽ ἀμφίθυρον
πετρίνης κοίτης.
Χο. ποῦ γὰρ ὁ τλήμων αὐτὸς ἄπεστι;
Νεο. δῆλον ἔμοιγ᾽ ὡς φορβῆς χρείᾳ
στίβον ὀγμεύει τόνδε, πέλας που.
ταύτην γὰρ ἔχειν βιοτῆς αὐτὸν
λόγος ἐστὶ φύσιν, θηροβολοῦντα

Σ τυχηρῶς. ἢ μόνως. Οὐδέ τιν' αὐτοῦ. ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῦ. Παιῶνα κακῶν. θεραπεί-
αν. Επινωμᾶν. ἐξευρίσκειν. Οἰκτείρω νιν. ἐλεῶ φησὶν αὐτὸν, πῶς δύναται διάγειν,
μήτε συνοικοῦντί τινι, μήτε κηδόμενόν τινα ἔχων. Μή του κηδομένου. μή τινος ἀπὸ
τῶν ἀνθρώπων κηδομένου. Μὴ σύντροφον ὄμμα. μὴ δὲ ὁρῶν εἰς ἄνθρωπον σύ-
νοικον. Αλύει δὲ ἐπὶ παντί. ἐπὶ παντὶ τῷ ἐν χρείᾳ γινομένῳ ἀπορεῖ. ἢ ὁπό-
τε καὶ χρείας καλέσῃ καιρὸς, ἀδημονεῖ, διὰ τὸ πάντων ἀπορεῖν. Ω παλάμαι θνη-
τῶν. ὦ τέχναι καὶ γνῶμαι. ἀπὸ θαυ-

στηνοῖς ἰοῖς. στυγερὸν στυγερῶς
οὐδέ τιν' αὐτοῦ
παιῶνα κακῶν ἐπινωμᾶν.
Χο. οἰκτείρω νιν ἔγωγ' ὅπως
μή του κηδομένου βροτῶν,
μηδὲ σύντροφον ὄμμ' ἔχων
δύστανος μόνος ἀεὶ
νοσεῖ μὲν νόσον ἀγρίαν,
ἀλύει δ' ἐπὶ παντί τῳ
χρείας ἱσταμένῳ. πῶς ποτε πῶς
δύσμορος ἀντέχει.
» ὦ παλάμαι θνητῶν,
» ὦ δύστανα γένη βροτῶν,
» οἷς μὴ μέτριος αἰών.
οὗτος πρωτογόνων ἴσως
οἴκων οὐδενὸς ὕστερος,
πάντων ἄμμορος ἐν βίῳ
κεῖται μοῦνος ἀπ' ἄλλων,
στικτῶν ἢ λασίων μέτα
θηρῶν. ἔν τ' ὀδύναις ὁμοῦ
λιμῷ τ' οἰκτρὸς, ἀνήκεστα μεριμνήματ' ἔχων. βοᾷ
δ' ἀθυρόστομος
ἀχὼ τηλεφανὴς πικρᾶς
οἰμωγᾶς ὑπόκειται.
οὐδὲν τούτων θαυμαστὸν ἐμοί.
θεῖα γὰρ, εἴπερ κἀγώ τι φρονῶ,
καὶ τὰ παθήματ' ἐκεῖνα πρὸς αὐτὸν
τῆς ὠμόφρονος Χρύσης ἐπέβη.

μάζων τὸν Φιλοκτήτην φησί.
πῶς μόνος ὢν, ἐξευρίσκει τὰ
πρὸς τὴν ζωὴν ἑαυτοῦ. Οἷς μὴ
μέτριος αἰών. οἷς ὁ βίος, οὐκ ἔχει
τῶν κακῶν μέτρον. ἢ οὕτως, οἷς μὴ
σύμμετρος ὁ βίος καὶ ἐπιεικῶν. Υ-
στερος. ἀντὶ τοῦ ὑστερίζων. Αμμο-
ρος. ἔρημος νῦν κεῖται. Στικτῶν.
ποικίλων, καὶ δασυτρίχων. Αθυ-
ρόστομος. πολυλάλητος. μὴ εἰργο-
μένη τοῦ φθέγγεσθαι. ἀθυρόστομον δὲ
εἶπε τὴν ἠχὼ, ἐπεὶ πρὸς πάντας
ἀντιφθέγγεται. ὁ δὲ νοῦς, ἀεὶ μὲν ὀ-
δυρομένου αὐτοῦ, ἠχὼ πρὸς τὸν ὀ-
δυρμὸν ἀντιφθέγγεται. Τηλε-
φανής. μήκοθεν φαινομένη διὰ
τῆς φωνῆς. ἀντὶ τοῦ οἰμώζει, καὶ τὴν
φωνὴν πόρρωθεν ἀνεγείρει. Οὐ-
δὲν τούτων θαυμαστόν. οὐδέν φη-
σι τούτων θαυμαστὸν ἐμοὶ, ὅτι κα-
κὰ πάσχει ὁ Φιλοκτήτης. ἐκ θε-
ῶν γὰρ ὡς οἶμαι, ταῦτα πέπονθε.
καὶ τὸ πάθος ὑπέμεινε, κατὰ βού-
λησιν τῶν θεῶν. ἵνα μὴ τὰ βέλη
αὐτοῖς ἀπελθόντος αὐτοῦ, πορθήσῃ
τὴν Τροίαν πρὸ τοῦ εἱμαρμένου, ἀλ-
λὰ ἐκδέξηται τὸν καιρόν. Τῆς ὠ-
μόφρονος χρύσης. χρύση νῆσος
περὶ τὴν λῆμνον. ἔνθα διέτριβε χρυ-
σῆ τις νύμφη. ἣ ἐρασθεῖσα τοῦ Φιλοκτήτου καὶ μὴ πείσασα, κατηράσατο αὐτοῦ. διὸ
καὶ ὠμόφρονα αὐτὴν ἐκάλεσεν. Εἰς τὸ αὐτό. Τῆς ὠμόφρονος χρύσης. χρύσης

ἀθηνᾶς ἄγαλμα οὕτω καλεῖται. ἔστι δὲ καὶ πόλις χρύση πλησίον λήμνου, ἔνθα ὑπὸ τοῦ ὄφεως ἐδήχθη, ἢ τὸν βωμὸν ζητῶν ἐν ᾧ ἔθυσεν ἡρακλῆς, ἡνίκα κατὰ τροίας ἐστράτευσεν. Ἀμάχητα. ἀνίκητα. Ὧι λέγεται. ᾧ χρόνῳ. Πρὶν ὅδ' ἐξήκοι χρόνος αὐτοῦ τὴν τροίαν εἰς τὸν εἱμαρμένον πρὶν ἐλθεῖν χρόνον. ἐν ᾧ εἵμαρται αὐτὴν πορθηθῆναι. ὑπὸ τῶνδε τῶν βελῶν δηλονότι

καὶ νῦν ἃ πονεῖ δίχα κηδεμόνων,
οὐκ ἔσθ', ὅπως οὐ θεῶν του μελέτῃ,
τοῦ μὴ πρότερον τόνδ' ἐπὶ Τροίᾳ
τεῖναι τὰ θεῶν ἀμάχητα βέλη,
πρὶν ὅδ' ἐξήκοι χρόνος, ᾧ λέγεται
χρῆναί σφ' ὑπὸ τῶνδε δαμῆναι.

χο. εὔστομ' ἔχε παῖ.
νεο. τί τόδε;
χο. προὐφάνη κτύπος
φωτὸς σύντροφος ὡς τειρομένου.
νεο. ἤ που τῇδ', ἢ τῇδε τόπων;
χο. βάλλει βάλλει μ' ἐρίμα φθογγά
του στίβου κατ' ἀνάγκαν
ἕρποντος. οὐδέ με λάθει
βαρεῖα τηλόθεν αὐδὰ
τρυσάνωρ. διάσημα γὰρ θροεῖ.
ἀλλ' ἔχε τέκνον.
νεο. λέγ' ὅτι.
χο. φροντίδας νέας.
ὡς οὐκ ἔξεδρος, ἀλλ' ἔντοπος ἀνήρ,
οὐ μολπὰν σύριγγος ἔχων
ὡς ποιμὴν ἀγροβότας, ἀλλ' ἤ
που πταίων ὑπ' ἀνάγκας,
βοᾷ τηλωπὰν ἰωάν,
ἢ ναὸς ἄξενον αὐγά-
ζων ὅρμον. προβοᾷ γάρ τι δεινόν.
φιλ. ἰὼ ξένοι,
τίνες ποτ' ἐς γῆν τήνδε ναυτίλῳ πλάτῃ
κατέσχετ' οὔτ' εὔορμον, οὔτ' οἰκουμένην.
ποίας πάτρας ὑμᾶς ἂν ἢ γένους ποτὲ
τύχοιμ' ἂν εἰπών; σχῆμα μὲν γὰρ Ἑλλάδος
στολῆς ὑπάρχει προσφιλεστάτης ἐμοί.
φωνῆς δ' ἀκοῦσαι βούλομαι. καὶ μή μ' ὄκνῳ

Ε Εὔστομ' ἔχε παῖ. εἰώθασιν οὕτω λέγειν, ἀντὶ τοῦ σιώπα. τοῦτο δὲ ῥιοῦ τὸ κεχίασται, ὅτι ἑλλανικός ποτε ἀναγινώσκων τὰ ἱερολόγου ἔλεγε,
„ Περὶ δὲ τῶνδέ μοι εὔστομα κείσθω. οὐ διαιρῶν εἰς δύο λέξεις, ἀλλ' ὡς ἄν τις εἴποι, ταῦτα εὔστομα. αὐτὸ δέ φησιν ὁ χορὸς κτύπον ἀκούσας ἐπερχομένου τοῦ φιλοκτήτου, καὶ στένοντος ἐν τῇ πορείᾳ διὰ τὸ ἄλγος. Φωτὸς σύντροφος φωνῆς τῆς συντραφείσης αὐτῷ. δῆλον δὲ ὅτι κακῆς, καὶ οἰμωκτικῆς. ὡς κατὰ τὸ σύνηθες αὐτοῦ τειρομένου.
Η Ἤ που τῇδε. ἆρα ὧδε, ἢ ἐνθάδε. Φθογγὰ του. φθογγή τινος. Στίβου κατ' ἀνάγκαν. ἔξωθεν προσληπτέον τὴν διά. Τρυσάνωρ. ἐπίπονος. ἡ καταπονοῦσα τὸν ἄνδρα. Διάσημα. φανερά. Φροντίδας νέας. τὸ ἑξῆς, ἔχε φροντίδας νέας. οἷον, καινότερόν τι βούλευσαι, τί πρὸς αὐτὸν ἐρεῖς. Οὐκ ἔξεδρος. οὐ μακράν, ἀλλ' ἐγγὺς καὶ ἐν τόπῳ. Οὐ μολπὰν σύριγγος ἔχων. οὐ βοᾷ τερπόμενος σύριγγι ὡς ποιμήν. Ἀλλ' ἤ που πταίων. ἀλλὰ τάχα προσκόπτων ὑπὸ τῶν βασάνων βοᾷ. Ἢ δύσορμον τὸν λιμένα ὁρῶν, προβοᾷ ἡμῖν μὴ πλάζειν εἰς αὐτόν.
„ ὅμηρος, λῆμνον ἀμιχθαλόεσσαν. τὴν ἀπροσόρμιστον.

δείσαντες, ἐκπλαγῆτ' ἀπηγριωμένον.
ἀλλ' οἰκτίσαντες ἄνδρα δύστηνον μόνον
ἐρῆμον ὧδε κἄφιλον καλούμενον,
φωνήσατ', εἴπερ ὡς φίλοι προσήκετε.
ἀλλ' ἀνταμείψασθ'. οὐ γὰρ εἰκὸς οὔτ' ἐμὲ
ὑμῶν ἁμαρτεῖν τοῦτό γ', οὔθ' ὑμᾶς ἐμοῦ.
ΝΕΟ ἀλλ' ὦ ξέν', ἴσθι τοῦτο πρῶτον, οὕνεκα
Ἕλληνές ἐσμεν. τοῦτο γὰρ βούλει μαθεῖν.
ΦΙΛ ὦ φίλτατον φώνημα, φεῦ τὸ καὶ λαβεῖν
πρόσφθεγμα τοιοῦδ' ἀνδρὸς ἐν χρόνῳ μακρῷ.
τίς σ' ὦ τέκνον προσέσχε; τίς προσήγαγε
χρεία; τίς ὁρμή; τίς ἀνέμων ὁ φίλτατος;
γέγωνέ μοι πᾶν τοῦθ', ὅπως εἰδῶ τίς εἶ.
ΝΕΟ ἐγὼ γένος μέν εἰμι τῆς περιῤῥύτου
Σκύρου. πλέω δ' ἐς οἶκον. αὐδῶμαι δὲ παῖς
Ἀχιλλέως Νεοπτόλεμος. οἶσθ' ἤδη τὸ πᾶν.
ΦΙΛ ὦ φιλτάτου παῖ πατρός, ὦ φίλης χθονός,
ὦ τοῦ γέροντος θρέμμα Λυκομήδους. τίνι
στόλῳ προσέσχες τήνδε γῆν; πόθεν πλέων;
ΝΕΟ ἐξ Ἰλίου τοι δῆτα νῦν γε ναυστολῶ.
ΦΙΛ πῶς εἶπας; οὐ γὰρ δὴ σύ γ' ἦσθα ναυβάτης
ἡμῖν κατ' ἀρχὴν τοῦ πρὸς Ἴλιον στόλου.
ΝΕΟ ἦ γὰρ μετέσχες καὶ σὺ τοῦδε τοῦ πόνου;
ΦΙΛ ὦ τέκνον, οὐ γὰρ οἶσθά μ' ὅντιν' εἰσορᾷς;
ΝΕΟ πῶς γὰρ κάτοιδ', ὅν γ' εἶδον οὐδεπώποτε;
ΦΙΛ οὐδ' ὄνομ', οὐδὲ τῶν ἐμῶν κακῶν κλέος
ἤσθου ποτ' οὐδέν, οἷς ἐγὼ διωλλύμην;
ΝΕΟ ὡς μηδὲν εἰδότ' ἴσθι μ' ὧν ἀνιστορεῖς.
ΦΙΛ ὦ πόλλ' ἐγὼ μοχθηρός, ὦ πικρὸς θεοῖς,
οὗ μηδὲ κληδὼν ὧδ' ἔχοντος οἴκαδε,
μήθ' Ἑλλάδος γῆς μηδαμοῦ διῆλθέ που.
ἀλλ' οἱ μὲν ἐκβαλόντες ἀνοσίως ἐμέ,
γελῶσι σῖγ' ἔχοντες. ἡ δ' ἐμὴ νόσος
ἀεὶ τέθηλε, κἀπὶ μεῖζον ἔρχεται.
ὦ τέκνον, ὦ παῖ πατρὸς ἐξ Ἀχιλλέως,
ὅδ' εἴμ' ἐγώ σοι κεῖνος, ὃν κλύεις ἴσως
τῶν Ἡρακλείων ὄντα δεσπότην ὅπλων.
ὁ τοῦ Ποίαντος παῖς Φιλοκτήτης, ὃν οἱ

Ἀπηγριωμένον. δεῖ γὰρ αὐτοὺς τοῦ διηγριωμένον εἰσφέρειν τῇ ὄψει, καὶ τῷ σχήματι.

Φεῦ, τὸ καὶ λαβεῖν· θαυμαστικὸν μετ' ἐκπλήξεως τὸ φεῦ ἐνταῦθα. λείπει δὲ τὸ στερηθῆναι.

Προσέσχε. προσορμίσαι ἐποίησεν.

Γέγωνέ μοι. εἰπέ μοι. Ὅπως εἰδῶ. ἵνα μάθω. Αὐδῶμαι. λέγομαι.

Πῶς εἶπας; θαυμάζων φησίν. ἐπεὶ μὴ εἶδεν αὐτὸν ἐξ ἀρχῆς στρατευσάμενον.

Πικρὸς θεοῖς. ἐχθρός.

Ἀλλ' οἱ μὲν. οἱ Ἀτρεῖδαι.

κ ὦ Κεφαλλήνων ἄναξ. ὁ Ὀδυσσεύς.

λ ἀγρίῳ χαράγματι. δήγματι. τὸ γὰρ δῆγμα τοῦ ὄφεως μόνον χαράσσει. λέγεται γὰρ ὡς ἐν Λήμνῳ βουλόμενος ἀναστῆσαι βωμὸν Ἡρακλεῖ παρὰ τὸν αἰγιαλὸν, ὑπὸ ὄφεως ἐπλήγη. Ἐκ τῆς ποντίας. τῆς παραθαλασσίας. ὅτε ἀπὸ Χρύσης ἦλθεν εἰς Λῆμνον. Ἐκ πολλοῦ σάλου. κινήματος. πόνου. Οἷ' αὐτοῖς τύχοι. καταρᾶτη. Ἀνάστασιν. ἀνάστασιν λέγει νῦν, τὴν ἐξ ὕπνου ἔγερσιν.

σ οὕτω δέ. τὸ ἀνιᾶσθαι, ἄδειαν καὶ εὐκαιρίαν εὕρισκον πολλήν. Κᾄδει. καὶ ἔδει με, ἐμαυτῷ ὑπηρετεῖσθαι. Σύμφορα. ἀναγκαῖα. Νευροσπαδής. ὁ ἐπισπώμενος τὴν νευράν. δηλονότι τῶν γλυφίδων ἔρχεται. Εἰλυόμην. ἐπορευόμην. εἴλυσις γὰρ ἡ πορεία. Ἄφαντον φῶς. ἀπροσδόκητον. καλῶς εἶπεν ἄφαντον. οὐ φαίνεται γὰρ, ἀλλὰ δυνάμει ἐν τῷ ἔχει.

ο οἰκουμένη γὰρ οὖν στέγη. ἀντὶ τοῦ, ἡ οἰκία ἡ μετὰ πυρὸς οὖσα, καλῶς διοικεῖται.

Στρατηγοὶ, χὠ Κεφαλλήνων ἄναξ,
ἔρριψαν αἰσχρῶς ὧδ' ἔρημον, ἀγρίᾳ
νόσῳ καταφθίνοντα, τῆς δ' ἀνδροφθόρου
πληγέντ' ἐχίδνης ἀγρίῳ χαράγματι.
ξὺν ᾗ μ' ἐκεῖνοι παῖ προθέντες ἐνθάδε,
ᾤχοντ' ἔρημον. ἡνίκ' ἐκ τῆς ποντίας
Χρύσης κατέσχον δεῦρο ναυβάτῃ στόλῳ.
τότ' ἄσμενοί μ' ὡς εἶδον ἐκ πολλοῦ σάλου
εὕδοντ' ἐπ' ἀκτῆς ἐν κατηρεφεῖ πέτρῳ,
λιπόντες ᾤχονθ', οἷα φωτὶ δυσμόρῳ
ῥάκη προθέντες βαιὰ, καί τι καὶ βορᾶς
ἐπωφέλημα σμικρὸν, οἷ' αὐτοῖς τύχοι.
σὺ δὴ τέκνον, ποίαν μ' ἀνάστασιν δοκεῖς
αὐτῶν βεβώτων ἐξ ὕπνου στῆναι τότε;
ποῖ' ἐκδακρῦσαι; ποῖ' ἀποιμῶξαι κακά;
ὁρῶντα μὲν ναῦς ἃς ἔχων ἐναυστόλουν,
πάσας βεβώσας. ἄνδρα δ' οὐδέν' ἔντοπον.
οὐχ ὅς τις ἀρκέσειεν, οὐδ' ὅς τις νόσου
κάμνοντι συλλάβοιτο. πάντα δὲ σκοπῶν,
εὕρισκον οὐδὲν, πλὴν ἀνιᾶσθαι παρόν.
τούτου δὲ πολλὴν εὐμάρειαν ὦ τέκνον.
ὁ μὲν χρόνος δὴ διὰ χρόνου προὔβαινέ μοι,
κᾄδει τι βαιᾷ τῇδ' ὑπὸ στέγῃ μόνον
διακονεῖσθαι. γαστρὶ μὲν τὰ σύμφορα
τόξον τόδ' ἐξεύρισκε, τὰς ὑποπτέρους
βάλλον πελείας. πρὸς δὲ τοῦθ', ὅ μοι βάλοι
νευροσπαδὴς ἄτρακτος, αὐτὸς ἂν τάλας
εἰλυόμην δύστηνος, ἐξέλκων πόδα
πρὸς τοῦτ' ἄν. εἴ τ' ἔδει τι καὶ ποτὸν λαβεῖν,
καί που πάγου χυθέντος, οἷα χείματι
ξύλον τι θραῦσαι, ταῦτ' ἂν ἐξέρπων τάλας
ἐμηχανώμην. εἶτα πῦρ ἂν οὐ παρῆν,
ἀλλ' ἐν πέτροισι πέτρον ἐκτρίβων, μόλις
ἔφην' ἄφαντον φῶς, ὃ καὶ σῴζει μ' ἀεί.
οἰκουμένη γὰρ οὖν στέγη πυρὸς μέτα,
πάντ' ἐκπορίζει, πλὴν τὸ μὴ νοσεῖν ἐμέ.
φέρ' ὦ τέκνον νῦν καὶ τὸ τῆς νήσου μάθῃς.
ταύτῃ πελάζει ναυβάτης οὐδεὶς ἑκών·

οὐ γάρ τις ὅρμος ἔστιν, οὐδ' ὅποι πλέων
ἐξεμπολήσει κέρδος, ἢ ξενώσεται.
οὐκ ἐνθάδ' οἱ πλοῖ τοῖσι σώφροσι βροτῶν.
τάχ' οὖν τις ἄκων ἔσχε. πολλὰ γὰρ τάδε
ἐν τῷ μακρῷ γένοιτ' ἂν ἀνθρώπων χρόνῳ.
οὗτοί μ' ὅταν μόλωσιν ὦ τέκνον, λόγοις
ἐλεοῦσι μὲν, καί πού τι καὶ βορᾶς μέρος
προσέδοσαν οἰκτείραντες, ἤ τινα στολήν.
ἐκεῖνο δ' οὐδεὶς, ἡνίκ' ἂν μνησθῶ, θέλει
σῶσαί μ' ἐς οἴκους. ἀλλ' ἀπόλλυμαι τάλας
ἔτος τόδ' ἤδη δέκατον, ἐν λιμῷ τε καὶ
κακοῖσι βόσκων τὴν ἀδηφάγον νόσον.
τοιαῦτ' Ἀτρεῖδαί μ', ἥ τ' Ὀδυσσέως βία
ὦ παῖ δεδράκασ'. οἷς ὀλύμπιοι θεοὶ,
δοῖέν ποτ' αὐτοῖς ἀντίποιν' ἐμοῦ παθεῖν.
χο. ἔοικα κἀγὼ τοῖς ἀφιγμένοις ἴσα
ξένοις, ἐποικτείρειν σε Ποίαντος τέκνον.
νεο. ἐγὼ δὲ καὐτὸς τοῖσδε μάρτυς ἐν λόγοις,
ὡς εἴσ' ἀληθεῖς, οἶδα, συντυχὼν κακῶν
ἀνδρῶν Ἀτρειδῶν, τῆς τ' Ὀδυσσέως βίας.
φιλ. ἦ γάρ τι καὶ σὺ τοῖς πανωλέθροις ἔχεις
ἔγκλημ' Ἀτρείδαις ὥστε θυμοῦσθαι παθών;
νεο. θυμῷ γένοιτο χεῖρα πληρῶσαί ποτε,
ἵν' αἱ Μυκῆναι γνοῖεν, ἡ Σπάρτη θ' ὅτι
χ' ἡ Σκῦρος ἀνδρῶν ἀλκίμων μήτηρ ἔφυ.
φιλ. εὖ γ' ὦ τέκνον, τίνος γὰρ ὧδε τὸν μέγαν
χόλον κατ' αὐτῶν ἐγκαλῶν ἐλήλυθας;
νεο. ὦ παῖ Ποίαντος, ἐξερῶ, μόλις δ' ἐρῶ
ἅ γωγ' ὑπ' αὐτῶν ἐξελωβήθην μολών.
ἐπεὶ γὰρ ἔσχε μοῖρ' Ἀχιλλέα θανεῖν,
φιλ. οἴμοι. φράσῃς μοι μὴ πέρα, πρὶν ἂν μάθω
πρῶτον τόδ', εἰ τέθνηχ' ὁ Πηλέως γόνος.
νεο. τέθνηκεν, ἀνδρὸς οὐδενὸς, θεοῦ δ' ὕπο,
τοξευτὸς ὡς λέγουσιν, ἐκ Φοίβου δαμείς.
φιλ. ἀλλ' εὐγενὴς μὲν ὁ κτανών τε, χ' ὠ θανών.
ἀμηχανῶ δὲ, πότερον ὦ τέκνον τὸ σὸν
πάθημ' ἐλέγχω πρῶτον, ἢ κεῖνον στένω.
νεο. οἶμαι μὲν ἀρκεῖν σοί γε καὶ τὰ σ' ὦ τάλας

E ἐξεμπολήσει. πωλήσει. πραγματεύσεται. ἐμπορεύσεται. ἢ ξενώσεται. καταχθήσεται ὡς ξένος.

Σῶσαί μ' ἐς οἴκους. ἀποφέρειν εἰς τὴν πατρίδα.

A ντάποινα. ἀμοιβαῖα. Ἔοικα κἀγὼ ὅμοιον, κἀγὼ ἐξ ἴσου ἐλεῶ σε τοῖς ἀφιγμένοις ἐνταῦθα. ὥσπερ οἱ ἄλλοι ξένοι φησί. τούτων ὧν ἔλεγες. Ἐγὼ δὲ καὐτός. κἀγὼ νῦν μάρτυς εἰμὶ, τούτων ὑπὸ σοῦ λεγομένοις. Ὡς εἴσ' ἀληθεῖς. οἱ σοὶ λόγοι δηλονότι. Ἀνδρῶν ἀτρειδῶν. τῶν Ἀτρειδῶν, καὶ τοῦ Ὀδυσσέως. Θυμῷ γένοιτο. εἴθε γένοιτό μοι ὡρμισμένῳ ὁρμῆσαι κατ' αὐτῶν, καὶ τὴν δύναμιν ἐνδείξασθαι. Μόλις δ' ἐρῶ. ὑπὸ τῆς ὀργῆς.

Ἀλλ' εὐγενής. ἀντὶ τοῦ ἀνδρεῖος. εἴπερ καὶ γενναῖος ὁ εὐγενής. Ἐλέγχω. κρίνω. ἐρωτῶ. Οἶμαι μέν. οἶμαι μέν σε ἱκανὸν ἔχειν κακὸν τὴν νόσον.

ἀλγήμαθ', ὥστε μὴ τὰ τῶν πέλας στένειν.
Φιλ. ὀρθῶς ἔλεξας. τοιγαροῦν τὸ σὸν φράσον
αὖθις πάλιν μοι πρᾶγμ', ὅτῳ σ' ἐνύβρισαν.
Νεο. ἦλθόν με νηῒ ποικιλοστόλῳ μέτα
δῖός τ' Ὀδυσσεὺς, χ' ὡ τροφεὺς τοὐμοῦ πατρὸς,
λέγοντες, εἴτ' ἀληθὲς, εἴτ' ἄρ' οὖν μάτην,
ὡς οὐ θέμις γένοιτ', ἐπεὶ κατέφθιτο
πατὴρ ἐμὸς, τὰ πέργαμ' ἄλλον, ἢ μ' ἑλεῖν.
ταῦτ' ὦ ξέν' οὕτως ἐννέποντες, οὐ πολὺν
χρόνον μ' ἐπέσχον, μή με ναυστολεῖν ταχύ.
μάλιστα μὲν δὴ τοῦ θανόντος ἱμέρῳ,
ὅπως ἴδοιμ'. ἄθαπτον οὐ γὰρ εἰδόμην.
ἔπειτα μέν τοι χ' ὡ λόγος καλὸς προσῆν,
εἰ τἀπὶ Τροίᾳ πέργαμ' αἱρήσοιμ' ἰών.
ἦν δ' ἦμαρ ἤδη δεύτερον πλέοντί μοι,
κἀγὼ πικρὸν Σίγειον οὐρίῳ πλάτῃ
κατηγόμην. καί μ' εὐθὺς ἐν κύκλῳ στρατὸς
ἐκβάντα, πᾶς ἠσπάζετ', ὀμνύντες βλέπειν
τὸν οὐκ ἔτ' ὄντα, ζῶντ' Ἀχιλλέα πάλιν.
κεῖνος μὲν οὖν ἔκειτ', ἐγὼ δ' ὁ δύσμορος
ἐπεὶ δάκρυσα κεῖνον οὐ μακρῷ χρόνῳ,
ἐλθὼν Ἀτρείδας πρὸς φίλους, ὡς εἰκὸς ἦν,
τάθ' ὅπλ' ἀπῄτουν τοῦ πατρὸς, τάτ' ἄλλ'
οἱ δ' εἶπον, οἴμοι, τλημονέστατον λόγον. (ὅσ' ἦν.
ὦ σπέρμ' Ἀχιλλέως, τἄλλα μὲν πάρεστί σοι
πατρῷ' ἑλέσθαι. τῶν δ' ὅπλων κείνων, ἀνὴρ
ἄλλος κρατύνει νῦν Λαέρτου γόνος.
κἀγὼ δακρύσας, εὐθὺς ἐξανίσταμαι
ὀργῇ βαρείᾳ, καὶ καταλγήσας, λέγω,
ὦ σχέτλι', ἦ 'τολμήσατ' ἀντ' ἐμοῦ τινὶ
δοῦναι τὰ τεύχη τἀμὰ, πρὶν μαθεῖν ἐμοῦ;
ὁ δ' εἶπ' Ὀδυσσεὺς, πλησίον γὰρ ὢν κυρεῖ,
ναὶ παῖ, δεδώκασ' ἐνδίκως οὗτοι τάδε.
ἐγὼ γὰρ αὔτ' ἔσωσα, κἀκεῖνον παρών.
κἀγὼ χολωθεὶς εὐθὺς, ἤρασσον κακοῖς
τοῖς πᾶσιν, οὐδὲν ἐνδεὲς ποιούμενος,
εἰ τἀμὰ κεῖνος ὅπλ' ἀφαιρήσοιτό με.
ὁ δ' ἐνθάδ' ἥκων, καίπερ οὐ δύσοργος ὤν,

Α αὖθις πάλιν μοι. τὸ χ˜, ὅτι δὶς τὸ αὐτὸ εἶπεν. αὖθις, καὶ πάλιν.

Α ἄθαπτον. ζῶντα.

Π ικρὸν σίγειον. ἤτοι διὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀχιλλέως, ἢ διὰ τὸ δυσχείμερον τοῦ τόπου. Οὐρίῳ πλάτῃ. τῷ οὐρίῳ πλῷ.

Ο οἱ δ' εἶπον, οἴμοι. διὰ μέσου, τὸ οἴμοι, ἀπολυόμενός φησιν.

Ω σχέτλι. πρὸς τὸν ἀγαμέμνονα.

Π πρὶν μαθεῖν ἐμοῦ. ἀντὶ τοῦ, πρὶν ἐμοῦ πυθέσθαι. Ἤρασσον. ἔβαλλον. κατηρόμην. ὕβριζον. Οὐδὲν ἐνδεές. οὐδὲν ὕβρεως παραλιμπάνων. Οὐκ ἦσθ' ἵν' ἡμεῖς. τότε φησὶν ἡνίκα τοῦ ἀχιλλέως προεκινδυνεύομεν, οὐ παρῆς ἔνθα ἔδει σε παρεῖναι. ἀλλ' ὅπου, ὅπου οὐκ ὤφειλες.

ἀχθεὶς πρὸς ἁξίωσιν, ὧδ' ἠμείψατο.
οὐκ ἦσθ' ἵν' ἡμεῖς, ἀλλ' ἀπῆσθ' ἵν' οὔ σ' ἔδει.
καὶ ταῦτ' ἐπειδὴ καὶ λέγεις θρασυστομῶν,
οὐ μή ποτ' ἐς τὴν Σκῦρον ἐκπλεύσῃς ἔχων.
τοιαῦτ' ἀκούσας, κἀξονειδισθεὶς κακὰ,
πλέω πρὸς οἴκους τῶν ἐμῶν τητώμενος,
πρὸς τοῦ κακίστου κἀκ κακῶν, Ὀδυσσέως.
κοὐκ αἰτιῶμαι κεῖνον ὡς τοὺς ἐν τέλει.
πόλις γάρ ἐστι πᾶσα τῶν ἡγουμένων,
στρατός τε σύμπας. οἱ δ' ἀκοσμοῦντες βροτῶν
διδασκάλων λόγοισι γίγνονται κακοί.
λόγος λέλεκται πᾶς. ὁ δ' Ἀτρείδας στυγῶν,
ἐμοί θ' ὁμοίως καὶ θεοῖς εἴη φίλος.
Χο. ὀρεστέρα παμβῶτι γᾶ
μᾶτερ αὐτοῦ Διὸς,
ἃ τὸν μέγαν Πακτωλὸν εὔχρυσον νέμεις,
σὲ κἀκεῖ μᾶτερ
πότνι' ἐπηυδώμαν,
ὅτ' ἐς τόνδ' Ἀτρειδᾶν
ὕβρις πᾶσ' ἐχώρει,
ὅτε τὰ πάτρια τεύ-
χεα παρεδίδοσαν.
ἰὼ μάκαιρα ταυρο-
κτόνων λεόντων ἔφε-
δρε, τῷ Λαερτίου
σέβας ὑπέρτατον.
Φιλ. ἔχοντες ὡς ἔοικε σύμβολον σαφὲς
λύπης, πρὸς ἡμᾶς ὦ ξένοι πεπλεύκατε.
καί μοι προσᾴδεθ' ὥστε γινώσκειν, ὅτι
ταῦτ' ἐξ Ἀτρειδῶν ἔργα, κἀξ Ὀδυσσέως.
ἔξοιδα γάρ νιν παντὸς ἂν λόγου κακοῦ
γλώσσῃ θιγόντα, καὶ πανουργίας. ἀφ' ἧς
μηδὲν δίκαιον ἐς τέλος μέλλει ποιεῖν.
ἀλλ' οὔ τι τοῦτο θαῦμ' ἔμοιγ'. ἀλλ' εἰ παρὼν
Αἴας ὁ μείζων, ταῦθ' ὁρῶν ἠνείχετο.
Νεο. οὐκ ἦν ἔτι ζῶν ὦ ξέν'. οὐ γὰρ ἄν ποτε
ζῶντός γ' ἐκείνου, ταῦτ' ἐσυλήθην ἐγώ.
Φιλ. πῶς εἶπας; ἀλλ' ἦ χοὖτος οἴχεται θανών;

E κπλεύσῃς ἔχων. λείπει ὅπλα.
K οὐκ αἰτιῶμ' ἐκεῖνον. καὶ οὐ μέμφο-
μαι τοσοῦτον τὸν ὀδυσσέα, ὅσον τοὺς
περὶ ἀγαμέμνονα. αὐτοὶ γὰρ πάν-
των κρατοῦσι. ἐπ' ἐν αὐτοῖς ἦν τὸ ἐ-
μὲ λαβεῖν. Ἀκοσμοῦντες. ἄτα-
κτα ἐργαζόμενοι. κακῶς φρονοῦν-
τες, ὥσπερ ὁ ὀδυσσεὺς κακῶς φρο-
νεῖ. ἐπὰν γὰρ οἱ βασιλεῖς κακῶς
φρονῶσι, κακοὶ δηλονότι καὶ οἱ ὑ-
πήκοοι. Ὀρεστέρα. ὀρεία. ἡ αὐτὴ
δέ ἐστι τῇ γῇ. ἐν δὲ τοῖς ὄρεσι, τὰ
μυστήρια αὐτῆς γίνεται. Παμ-
βῶτι γᾶ. πολύτροφε. πάντας τρέ-
φουσα. τὸ δὲ σχῆμα ὁμηρικόν. Ζείδω-
ρος ἄρουρα. διὰ δὲ τὸ ταύτην τὴν
θεὸν τιμᾶσθαι παρὰ φρυξὶ, πρὸς αὐ-
τὴν τὸν λόγον ποιεῖται. Μᾶτερ αὐτοῦ
Διός. ὅτι αὕτη ἐστὶ ῥέα, καὶ γῆ. Ἃ τὸν
μέγαν πακτωλόν. πακτωλὸς,
ποταμὸς λυδίας. ἔνθα ἡ ῥέα τι-
μᾶται. χρυσᾶ δὲ ψήγματα ἀπὸ τοῦ
τμώλου τοῦ ὄρους, διὰ τοῦ πακτω-
λοῦ καταφέρεται. Σὲ κἀκεῖ μᾶτερ.
καὶ τότε σε ἐπεκαλούμην, ἢ ἐπε-
καλεσάμην. τιμωρήσασθαι τοὺς
περὶ ἀγαμέμνονα, ὅτε προεδίδο-
σαν τὰ ὅπλα τοῦ ἀχιλλέως. καὶ νῦν
δὲ καλῶ, ἵνα τούτους τιμωρήσῃ.
O τε τὰ πάτρια. τὸ ἑξῆς, ὅτε τὰ
πατρικὰ ὅπλα παρεδίδοσαν τῷ
λαερτίου υἱῷ δηλονότι. Μάκαι-
ρα ταυροκτόνων λεόντων. ἡ ἐφ' ἅρ-
ματος τῶν λεόντων ὀχεῖται ἡ ῥέα.
Σ έβας ὑπέρτατον. ὦ ῥέα. ὑπακουστέον
ἕνεκα τῶν ὅπλων. Προσᾴδε-
τε. συμφωνεῖτε.

Ὁ Τυδέως γόνος. ἐπεὶ Ὀδυσσεῖ τὸν αὐτὸν ἐξέβαλε Διομήδης. Σισύφου Λαερτίου, ἐκ Σισύφου γὰρ κύουσα ἡ Ἀντίκλεια ἐπαμήθη Λαέρτῃ. καὶ διὰ τοῦτο φασὶν αὐτὸν ὥσπερ πεπρᾶσθαι. ἐπειδὴ Λαέρτης πολλὰ δοὺς χρήματα, ἠγάπησε τὴν Ἀντίκλειαν. οὐ χεῖρον δὲ, ὅτι πάλιν Λαερτίου κτητικόν, ἀντὶ προτύπου Λαέρτου. Κείνων κάκ' ἐξήρυκε. γράφεται, κἀξεκήρυξεν. Ὅσπερ ἦν μόνος. οἱ μὲν γράφοντες μόνος, παρ' ἱστορίαν φασίν. εἶχε γὰρ καὶ ἄλλους. οἱ δὲ γόνος, τῷ ποιητῇ ἀκολουθοῦντες λέγουσιν. Δύ' αὖ τώδ' ἄνδρ' ἔλεξας. γράφεται δύ' αὐτὼ δ' ἐξέδειξας δυϊκῶς. Τεθνᾶσ'. Ὀδυσσεὺς δ' ἐστὶν αὖ κἀνταῦθ'. ἐν τοῖς ζῶσι. Σοφὸς παλαιστής. σοφὸς μέν ἐστι, ἀλλ' οὐ δόλου ἔστω. αἱ γὰρ τοιαῦται γνῶμαι, καταβάλλονται πολλάκις. Ὃς οὐκ ἂν εἵλετ'. ἀντὶ τοῦ, ἃ οὐκ ἤθελέ τις ἅπαξ ἀκοῦσαι, ταῦτα πολλάκις ἔλεγε. Μηδεὶς ἐῴη. γράφεται ἐῶν. Ἠσθόμην δ' ἔτ' ὄντα νιν. παρὰ τὴν ἱστορίαν. λέγεται γὰρ ὑπὸ Ἀχιλλέως ἀνῃρῆσθαι, καθ' ὃν χρόνον καὶ τὴν Πενθεσίλειαν ἀνεῖλε. φονευθείσης γὰρ ὑπὸ Ἀχιλλέως τῆς Πενθεσιλείας, ὁ Θερσίτης δόρατι ἔπληξε τὸν ὀφθαλμὸν αὐτῆς. διὸ ὀργισθεὶς ὁ Ἀχιλλεύς, κονδύλοις αὐτὸν ἀνεῖλε. λέγεται δὲ μετὰ θάνατον ἐρασθῆναι αὐτῆς. Ἐπεὶ οὐ. συνίζησις. Καὶ παλιντριβῆ. τετριμμένα τοῖς κακοῖς. Ταῦτα. τὰ γιγνόμενα. Ἀναστρέφοντες ἐξ ἅδου. σώζουσιν ἐξ ἅδου, τοὺς ἐπιτρίπτους καὶ δολερούς.

ΝΕΟ. ὡς μηκέτ' ὄντα κεῖνον ἐν φάει νόει.
ΦΙΛ. οἴμοι τάλας. ἀλλ' οὐχ ὁ Τυδέως γόνος,
οὐδ' οὑμπολητὸς Σισύφου Λαερτίῳ,
οὐ μὴ θάνωσι. τούσδε γὰρ μὴ ζῆν ἔδει.
ΝΕΟ. οὐ δῆτ', ἐπίστω τοῦτό γ'. ἀλλὰ καὶ μέγα
θάλλοντές εἰσι νῦν ἐν Ἀργείων στρατῷ.
ΦΙΛ. τί δ' ὃς παλαιὸς κἀγαθὸς φίλος τ' ἐμὸς
Νέστωρ ὁ Πύλιός ἐστιν; οὗτος γὰρ τά γε
κείνων κάκ' ἐξήρυκε, βουλεύων σοφῶς.
ΝΕΟ. κεῖνός γε πράσσει νῦν κακῶς. ἐπεὶ θανὼν
Ἀντίλοχος αὐτῷ φροῦδος, ὅσπερ ἦν γόνος.
ΦΙΛ. οἴμοι. δύ' αὖ τώδ' ἄνδρ' ἔλεξας, οἷν ἐγὼ
ἥκιστ' ἂν ἠθέλησ' ὀλωλότοιν κλύειν.
φεῦ φεῦ. τί δῆτα δεῖ σκοπεῖν; ὅθ' οἵδε μὲν
τεθνᾶσ', Ὀδυσσεὺς δ' ἐστὶν αὖ κἀνταῦθ', ἵνα
χρῆν ἀντὶ τούτων αὐτὸν αὐδᾶσθαι νεκρόν;
ΝΕΟ. σοφὸς παλαιστὴς κεῖνος. ἀλλὰ χαἰ σοφαὶ
„ γνῶμαι Φιλοκτῆτ', ἐμποδίζονται θαμά.
ΦΙΛ. φέρ' εἰπὲ πρὸς θεῶν. ποῦ γὰρ ἦν ἐνταῦθά σοι
Πάτροκλος, ὃς σοι πατρὸς ἦν τὰ φίλτατα;
ΝΕΟ. χοὗτος τεθνηκὼς ἦν. λόγῳ δέ σε βραχεῖ
„ τοῦτ' ἐκδιδάξω. πόλεμος οὐδέν' ἄνδρ' ἑκὼν
„ αἱρεῖ πονηρόν, ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς ἀεί.
ΦΙΛ. ξυμμαρτυρῶ σοι. καὶ κατ' αὐτὸ τοῦτό γε,
ἀναξίου μὲν φωτὸς ἐξερήσομαι,
γλώσσῃ δὲ δεινοῦ καὶ σοφοῦ, τί νῦν κυρεῖ;
ΝΕΟ. ποίου γε τούτου, πλήν γ' Ὀδυσσέως, ἐρεῖς;
ΦΙΛ. οὐ τοῦτον εἶπον. ἀλλὰ Θερσίτης τις ἦν,
ὃς οὐκ ἂν εἵλετ' εἰσάπαξ εἰπεῖν, ὅπου
μηδεὶς ἐῴη. τοῦτον οἶσθ' εἰ ζῶν κυρεῖ;
ΝΕΟ. οὐκ εἶδον αὐτόν. ᾐσθόμην δ' ἔτ' ὄντα νιν.
ΦΙΛ. ἔμελλ'. ἐπεὶ οὐδέπω κακόν γ' ἀπώλετο,
ἀλλ' εὖ περιστέλλουσιν αὐτὰ δαίμονες.
καί πως τὰ μὲν πανοῦργα καὶ παλιντριβῆ
χαίρουσ' ἀναστρέφοντες ἐξ ἅδου. τὰ δὲ
δίκαια, καὶ τὰ χρήστ', ἀποστέλλουσ' ἀεί.
ποῦ χρὴ τίθεσθαι ταῦτα; ποῦ δ' αἰνεῖν, ὅταν

τὰ θεῖ' ἐπαινῶν, τοὺς θεοὺς εὕρω κακούς;
ΝΕΟ. ἐγὼ μὲν ὦ γενέθλιον Οἰταίου πατρὸς,
τὸ λοιπὸν ἤδη τηλόθεν τό, τ' Ἴλιον
καὶ τοὺς Ἀτρείδας εἰσορῶν, φυλάξομαι.
,, Ὅπου θ' ὁ χείρων τἀγαθοῦ μεῖζον σθένει,
,, κἀποφθίνει τὰ χρηστὰ, χὠ δειλὸς κρατεῖ,
,, τούτους ἐγὼ τοὺς ἄνδρας οὐ στέρξω ποτέ.
ἀλλ' ἡ πετραία Σκῦρος ἐξαρκοῦσά μοι
ἔσται τὸ λοιπὸν, ὥστε τέρπεσθαι δόμῳ.
νῦν δ' εἶμι πρὸς ναῦν. καὶ σὺ Ποίαντος τέκνον
χαῖρ' ὡς μέγιστα, χαῖρε. καί σε δαίμονες
νόσου μεταστήσειαν, ὡς αὐτὸς θέλεις.
ἡμεῖς δ' ἴωμεν. ὡς, ὁπηνίκ' ἂν θεὸς
πλοῦν ἡμὶν εἴκῃ, τηνικαῦθ' ὁρμώμεθα.
ΦΙΛ. ἤδη τέκνον στέλλεσθε; ΝΕΟ. καιρὸς γὰρ καλεῖ
πλοῦν μὴ 'ξ ἀπόπτου μᾶλλον, ἢ 'γγύθεν σκοπεῖν.
ΦΙΛ. πρὸς νῦν σε πατρὸς, πρός τε μητρὸς ὦ τέκνον,
πρός τ' εἴ τί σοι κατ' οἶκόν ἐστι προσφιλὲς,
ἱκέτης ἱκνοῦμαι, μὴ λίπῃς μ' οὕτω μόνον
ἔρημον ἐν κακοῖσι τοῖσδ', οἵοις ὁρᾷς,
ὅσοισί τ' ἐξήκουσας ἐνναίοντά με.
ἀλλ' ἐν παρέργῳ θοῦ με. δυσχέρεια μὲν
(ἔξοιδα) πολλὴ τοῦδε τοῦ φορήματος.
ὅμως δὲ τλῆθι, τοῖσι γενναίοισί τοι,
,, τό, τ' αἰσχρὸν ἐχθρὸν, καὶ τὸ χρηστὸν εὐκλεές.
σοὶ δ' ἐκλιπόντι, τοῦτ' ὄνειδος οὐ καλόν.
δράσαντι δ' ὦ παῖ, πλεῖστον εὐκλείας γέρας,
ἐὰν μόλω 'γὼ ζῶν πρὸς Οἰταίαν χθόνα.
ἴθ'. ἡμέρας τοι μόχθος οὐχ ὅλης μιᾶς.
τόλμησον, ἐμβαλοῦ μ', ὅπῃ θέλεις ἄγων.
ἐς ἀντλίαν. ἐς πρῷραν. ἐς πρύμναν. ὅποι
ἥκιστα μέλλω τοὺς ξυνόντας ἀλγυνεῖν.
νεῦσον, πρὸς αὐτοῦ Ζηνὸς ἱκεσίου τέκνον.
πείσθητι. προσπίτνω σε γόνασι, καίπερ ὢν
ἀκράτωρ ὁ τλήμων, χωλός. ἀλλὰ μή μ' ἀφῇς
ἔρημον οὕτω, χωρὶς ἀνθρώπων στίβου,
ἀλλ' ἢ πρὸς οἶκον τὸν σὸν ἔκσωσόν μ' ἄγων,
ἢ πρὸς τὰ Χαλκώδοντος Εὐβοίας σταθμά.

Τὰ θεῖα. ἐρεῖ δηλονότι. νοσῶν δὲ δυσφημεῖ. Οἰταίου πατρός. ὄρος τῆς Τραχῖνος ἡ Οἴτη. Τραχίνιος ἦν, ἢ Μηλιεύς. Ὅπου θ' ὁ χείρων. ὅπου ὁ κακὸς πλέον ἰσχύει. Χ' ὡ δειλὸς κρατεῖ. καὶ ὁ κακὸς νικᾷ τὸν ἀγαθόν. Ἡσίοδος.
,, Βλάψει δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρείονα φῶτα. καὶ Ὅμη-
,, ρος, Ἐπὶ τὰ χερείονα νικᾷ.
Μεταστήσειαν. ἀπαλλάξειαν. Πλοῦν ἡμῖν εἴκῃ. διδῷ. συγχωρήσῃ.

Μᾶλλον ἢ 'γγύθεν. μᾶλλον ἐκ τοῦ σύνεγγυς, μὴ ἐξ ἀπόπτου τὸν πλοῦν περιμένειν.

Ὅσοισί τ' ἐξήκουσας. κακοῖς δηλονότι. Ἀλλ' ἐν παρέργῳ. οἷον, οὐκ ἐν τετιμημένῳ μέρει τῆς νεὼς, ἀλλ' ὅπῃ βούλει. δηλοῖ δὲ ταῦτα ἐν τοῖς ἑξῆς. Ὅμως δὲ τλῆθι. ὅμως δὲ σῶσόν με, γινώσκων ὅτι τοῖς εὐγενέσι τὸ αἰσχρὸν ἐχθρόν ἐστι, καὶ τὸ καλὸν ἔνδοξον. Εἰς ἀντλίαν. εἰς πρῷραν. τὸ, ἐν παρέργῳ νῦν ἐνεφάνισεν.

Ἀκράτωρ. ἀσθενής. κρατεῖν ἐμαυτοῦ μὴ δυνάμενος. Χαλκώδοντος.
,, καὶ Ὅμηρος. Χαλκωδοντιάδης με-
,, γαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων.

Ὃν δὴ παλαί' ἄν. ὃν δὴ πρὸ πολλοῦ χρόνου ηὐλαβήθην. τοῖς ἱκμένοις. ἀντὶ τοῦ, διὰ τῶν ἱκμένων, καὶ παρερχομένων.

Σὺ σῶσον. σῶσόν με, γιγνώσκων τὰ ἀνθρώπινα πράγματα μεταβαλλόμενα.

Δυσοίστων. ἀφορήτων. δυσυπομονήτων.

Ἐγὼ μὲν τὸ κείνων κακόν. τὸ ἐκείνων λοιπὸν, τοῦτο κέρδος καὶ ὠφέλειαν μεταποιῶν. ἢ τὸ κακὸν τὸ ἀπὸ τῶν Ἀτρειδῶν μεταθέμενος τῷ Φιλοκτήτῃ. οἷον, εἰς ἀγαθὸν μεταποιῶν, καὶ μεταβάλλων, καὶ ἐπανορθῶν. λέγει γὰρ ὅτι, βοηθήσω αὐτῷ ἵνα ἐκείνους λυπήσω, ἐπανορθῶν αὐτῷ συμφορὰν τὴν ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν γεγενημένην. Ἀλλ' αἰσχρὰ μέντοι. ἀλλ' αἰσχρόν ἐστιν ἐνδεέστερόν σου εἶναί με ἐν τῷ βοηθεῖν τοῖς φίλοις. ἢ οὕτως. αἰσχρόν ἐστιν, εἰ ἐνδεέστερόν σου διατεθήσομαι, τοῦ δὲ τὴν εἰς τὸν ξένον εὐεργεσίαν, οὐ παραιτήσομαι οὖν.

κἀκεῖθεν, οὔ μοι μακρὸς εἰς Οἴτην στόλος,
Τραχινίαν τε δειράδα, καὶ τὸν εὔροον
Σπερχειὸν ἐστὶ, πατρί μ' ὡς δείξῃς φίλῳ·
ὃν δὴ παλαί' ἂν, ἐξότου δέδοικ' ἐγὼ
μή μοι βεβήκοι. πολλὰ γὰρ τοῖς ἱκμένοις
ἔστελλον αὐτὸν ἱκεσίους πέμπων λιτὰς
αὐτόστολον πέμψαντά μ' ἐκσῶσαι δόμοις.
ἀλλ' ἢ τέθνηκεν, ἢ τὰ τῶν διακόνων
(ὡς εἰκὸς, οἶμαι, τοὐμὸν ἐν σμικρῷ μέρος
ποιούμενοι, τὸν οἴκαδ' ἤπειγον στόλον.
νῦν δ' ἐς σὲ γὰρ πομπόν τε, κ' αὐτὸν ἄγγελον
ἥκω, σὺ σῶσον, σύ μ' ἐλέησον εἰσορῶν.
„ ὡς πάντα δεινὰ κἀπικινδύνως βροτοῖς
„ κεῖται. παθεῖν μὲν εὖ, παθεῖν δὲ θἄτερα.
„ Χρὴ δ' ἐκτὸς ὄντα πημάτων, τὰ δείν' ὁρᾶν.
„ χὤταν τις εὖ ζῇ, τηνικαῦτα τὸν βίον
„ σκοπεῖν μάλιστα, μὴ διαφθαρεὶς λάθῃ.
Χο. οἴκτειρ' ἄναξ, πολλῶν ἔλε-
ξε δυσοίστων πόνων
ἆθλ', ὅσα μηδεὶς τῶν ἐμῶν τύχοι φίλων.
εἰ δὲ πικροὺς ἄναξ
ἔχθεις Ἀτρείδας,
ἐγὼ μὲν τὸ κείνων
κακὸν, τὸ δὲ κέρδος
μέγα τιθέμενος ἔν-
θαπερ ἐπιμέμονεν,
ἐπ' εὐστόλου ταχείας
νεὼς, πορεύσαιμ' ἂν ἐς
δόμους, τὰν ἐκ θεῶν
νέμεσιν ἐκφυγών.
Νεο. ὅρα σὺ, μὴ νῦν μέν τις εὐχερὴς παρῇς.
ὅταν δὲ πλησθῇς τῆς νόσου ξυνουσίᾳ,
τότ' οὐκέθ' αὐτὸς τοῖς λόγοις τούτοις φανῇς.
Χο. ἥκιστα. τοῦτ' οὐκ ἔσθ' ὅπως ποτ' εἰς ἐμὲ
τοὔνειδος ἕξεις ἐνδίκως ὀνειδίσαι.
Νεο. ἀλλ' αἰσχρὰ μέντοι σοῦ γέ μ' ἐνδεέστερον
ξένῳ φανῆναι πρὸς τὸ καίριον πονεῖν.
ἀλλ' εἰ δοκεῖ, πλέωμεν, ὁρμάσθω ταχύς·

χ' ἡ ναῦς γὰρ ἄξει κοὐκ ἀπαρνηθήσεται.
μόνον θεοὶ σώζοιεν ἔκ γε τῆσδε γῆς
ἡμᾶς, ὅποι τ' ἐνθένδε βουλοίμεσθα πλεῖν.
Φι. ὦ φίλτατον μὲν ἦμαρ, ἥδιστος δ' ἀνήρ,
φίλοι δὲ ναῦται, πῶς ἂν ὑμὶν ἐμφανὴς
ἔργῳ γενοίμην, ὥς μ' ἔθεσθε προσφιλῆ;
ἴωμεν ὦ παῖ προσκύσαντες τὴν ἔσω
ἄοικον εἰσοίκησιν, ὥς με καὶ μάθῃς
ἀφ' ὧν διέζων, ὥς τ' ἔφυν εὐκάρδιος.
οἶμαι γὰρ οὐδ' ἂν ὄμμασιν μόνην θέαν
ἄλλον λαβόντα πλὴν ἐμοῦ, τλῆναι τάδε.
ἐγὼ δ' ἀνάγκῃ προὔμαθον στέργειν τάδε.
Χο. ἐπίσχετον. μάθωμεν. ἄνδρε γὰρ δύω,
ὁ μὲν, νεὼς σῆς ναυβάτης, ὁ δ' ἀλλόθρους
χωρεῖτον. ὧν μαθόντες, αὖθις εἴσιτον.
Εμ. Ἀχιλλέως παῖ, τόνδε τὸν ξυνέμπορον,
ὃς ἦν νεὼς σῆς σὺν δυοῖν ἄλλοιν φύλαξ,
ἐκέλευσ' ἐμοί σε ποῦ κυρῶν εἴης, φράσαι,
ἐπείπερ ἀντέκυρσα, δοξάζων μὲν οὔ,
τύχῃ δέ πως πρὸς ταὐτὸν ὁρμισθεὶς πέδον.
πλέων γὰρ ὡς ναύκληρος οὐ πολλῷ στόλῳ
ἀπ' Ἰλίου πρὸς οἶκον, ἐς τὴν εὔβοτρυν
Πεπάρηθον, ὡς ἤκουσα τοὺς ναύτας ὅτι
σοὶ πάντες εἶεν οἱ νεναυστοληκότες,
ἔδοξέ μοι, μὴ σῖγα, πρὶν φράσαιμί σοι
τὸν πλοῦν ποιεῖσθαι, προστυχόντι τῶν ἴσων.
οὐδὲν σύ που κάτοισθα τῶν σαυτοῦ πέρι,
ἃ τοῖσιν Ἀργείοισιν ἀμφὶ σοῦ νέα
βουλεύματ' ἐστί, κοὐ μόνον βουλεύματα,
ἀλλ' ἔργα δρώμεν', οὐκέτ' ἐξαργούμενα.
Νεο. ἀλλ' ἡ χάρις μὲν τῆς προμηθίας ξένε
εἰ μὴ κακὸς πέφυκα, προσφιλὴς μενεῖ.
φράσον δ' ἅπερ γ' ἔλεξας, ὡς μάθω τί μοι
νεώτερον βούλευμ' ἀπ' Ἀργείων ἔχεις.
Εμ. φροῦδοι διώκοντές σε ναυτικῷ στόλῳ,
Φοῖνιξ θ' ὁ πρέσβυς, οἵ τε Θησέως κόροι.
Νεο. ὡς ἐκ βίας μ' ἄξοντες, ἢ λόγοις πάλιν;
Εμ. οὐκ οἶδ', ἀκούσας δ', ἄγγελος πάρειμί σοι.

Πῶς ἂν ὑμῖν. πῶς ἂν ἀποδοίην τὰς εὐεργεσίας ὑμῖν ὡς ἐφιλήσατέ με. ἢ πῶς ἂν τῷ ἔργῳ εὖ πράξαιμι τῷ λόγῳ ὑμῖν. Προσκύσαντες τὴν ἔσω. ἀσπασάμενοι τὴν ἑστίαν. Ἄοικον. δύσοικον. ὥσπερ ἄτυχος, ὁ δυστυχής.
E εὐκάρδιος. καὶ ἐπιεικός. Οἶμαι γὰρ ἐγὼ τοῦ ὑπολαμβάνω, μηδένα ἄλλον τὴν θέαν τὴν ἐνθάδε ἐνεγκεῖν, πόσῳ μᾶλλον εἰς οἴκησιν.
Σ Στέργειν τάδε. γράφεται, στέργειν κακά. Ἀχιλλέως παῖ, τόνδε τὸν ξυνέμπορον. οὗτος ὁ ἔμπορος δὴ πέπλασται ὑπὸ Ὀδυσσέως. ναύκληρος. πραγματευτής. εἰκότως τοῖς ἐλθοῦσι τὰ ἐπιτήδεια ἐπάγειν, ἐοικὼς δὲ, καὶ ὡς οἶνον δῆτα τοῦ ποιήμος πραγματευτήν. Δοξάζων μὲν οὔ, τύχῃ δέ πως. ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἐπίτηδες ἐλθὼν ἐνταῦθα, ἀλλὰ πλέων ἐπὶ τὴν πατρίδα, ἰδὼν ὡρμίσθη. οὐκ οἰόμενός φησι συντεύξεσθαι κατὰ τύχην δέ.
E εὔβοτρυν Πεπάρηθον. Πεπάρηθος, δῆμος τῆς ἀττικῆς, καὶ μία τῶν κυκλάδων νήσων. Προστυχόντι τῶν ἴσων. ἀντὶ τοῦ, εὑρόντι τοὺς σοὺς ναύτας τοὺς ἐμοὶ ἴσους. τοὺς τὴν αὐτήν μοι τέχνην μετερχομένους. ἢ τῶν ἴσων, ἀντὶ τοῦ ἐκ τῶν ἴσων. παραλέλειπται ἡ ἐξ. Ἐξαργούμενα. ἀναβολὴν ἔχοντα.
A Ἀλλ' ἡ χάρις μενεῖ. ἔσται σοι χάρις τῆς προμηθίας ὕστερον. Φροῦδοι. ἀφανεῖς. Οἵ τε Θησέως κόροι. ἀκάμας, καὶ δημοφῶν. ὧν οὐ μέμνηται ὅμηρος ἐν τῷ καταλόγῳ.

νεο. ἦ ταῦτα δὴ Φοίνιξ τε χ' οἱ ξυνναυβάται,
οὕτω κατ' ὀρθὴν δρῶσιν Ἀτρειδῶν χάριν;
ἐμ. ὡς ταῦτ' ἐπίστω δρώμεν', οὐ μέλλοντ' ἔτι.
νεο. πῶς οὖν Ὀδυσσεὺς πρὸς τάδ' οὐκ αὐτάγγελος
πλεῖν ἦν ἕτοιμος; ἢ φόβος τίς εἶργέ νιν;
ἐμ. κεῖνός γ' ἐπ' ἄλλον ἄνδρ', ὁ Τυδέως τε παῖς
ἔστελλον ἡνίκ' ἐξανηγόμην ἐγώ.
νεο. πρὸς ποῖον ἂν τόνδ' αὐτὸς Οὐδυσσεὺς ἔπλει;
ἐμ. ἦν δή τις. ἀλλὰ τόνδε μοι πρῶτον φράσον,
τίς ἐστιν. ἂν λέγῃς δέ, μὴ φώνει μέγα.
νεο. ὅδ' ἔσθ' ὁ κλεινός σοι Φιλοκτήτης ξένε.
ἐμ. μή νυν μ' ἔρῃ τὰ πλείον', ἀλλ' ὅσον τάχος
ἔκπλει, σαυτὸν ξυλλαβὼν ἐκ τῆσδε γῆς.
φιλ. τί φησιν ὦ παῖ; τί με κατὰ σκότον ποτὲ
διεμπολᾷ λόγοισι πρός σ' ὁ ναυβάτης;
νεο. οὐκ οἶδά πω τί φησι. δεῖ δ' αὐτὸν λέγειν
εἰς φῶς, ὃ λέξει πρὸς σὲ κἀμὲ τούσδε τε.
ἐμ. ὦ σπέρμ' Ἀχιλλέως, μή με διαβάλῃς στρατῷ
λέγονθ' ἃ μὴ δεῖ. πόλλ' ἐγὼ κείνων ὕπο
δρῶν ἀντιπάσχω χρηστά γ', οἷ' ἀνὴρ πένης.
νεο. ἐγώ εἰμ' Ἀτρείδαις δυσμενής. οὗτος δέ μοι
φίλος μέγιστος, οὕνεκ' Ἀτρείδας στυγεῖ.
δεῖ δή σ' ἔμοιγ' ἐλθόντα, προσφιλῆ λόγων
κρύψαι πρὸς ἡμᾶς μηδέν' ὧν ἀκήκοας.
ἐμ. ὅρα τί ποιεῖς παῖ. νεο. σκοπῶ κἀγὼ πάλαι.
ἐμ. σὲ θήσομαι τῶνδ' αἴτιον. νεο. ποιοῦ λέγων.
ἐμ. λέγω. 'πὶ τοῦτον ἄνδρε τώδ' ὥσπερ κλύεις,
ὁ Τυδέως παῖς, ἥ τ' Ὀδυσσέως βία,
διώμοτοι πλέουσιν ἦ μὴν ἢ λόγῳ
πείσαντες ἄξειν, ἢ πρὸς ἰσχύος κράτος.
καὶ ταῦτ' Ἀχαιοὶ πάντες ἤκουον σαφῶς
Ὀδυσσέως λέγοντος. οὗτος γὰρ πλέον
τὸ θάρσος εἶχε θατέρου δράσειν τάδε.
νεο. τίνος δ' Ἀτρεῖδαι τοῦδ' ἄγαν οὕτω χρόνῳ
τοσῷδ' ἐπεστρέφοντο πράγματος χάριν,
ὅν γ' εἶχον ἤδη χρόνιον ἐκβεβληκότες;
τίς ὁ πόθος αὐτοὺς ἵκετ', ἢ θεῶν βία,
καὶ νέμεσις, οἵπερ ἔργ' ἀμύνουσιν κακά;

Διεμπολᾷ. λάθρᾳ ἀπατᾷ. Μή με διαβάλῃς. μὴ διαβάλῃς με φησὶ πρὸς τὸ τῶν Ἑλλήνων στρατόν. εὐεργετηθεὶς γὰρ ὑπ' αὐτῶν πολλά.

Πόλλ' ἐγὼ κείνων ὕπο. ὑπ' ἐκείνων εὐεργετούμενος, ἀντευεργετῶ αὐτοὺς ὡς δύναται πένης ἀνὴρ εὐεργετεῖν δηλονότι, ὑπηρετῶν.

Ὅρα τί ποιεῖς παῖ. ταῦτα πλαγίως νοητέον. Σὲ θήσομαι τῶνδ' αἴτιον. αἴτιόν σε ποιήσω τῶν πραττομένων. Ποιοῦ λέγων. ποιοῦ με αἴτιον ὧν μέλλεις λέξειν.

Ἄνδρε τώδε. οὗτοι οἱ ἄνδρες οἱ δύο, ὡς * ἀκούεις. Ἦ μήν. ὄντως μήν.

Τὸ θάρσος εἶχε θατέρου. τοῦ Διομήδους. εὐτολμότερος ἦν εἰς τὸ δρᾶσαι. Τίνος δ' Ἀτρεῖδαι. τίνος πράγματος χάριν, διὰ τοσούτου χρόνου ἐπεστράφησαν, καὶ φροντίδα ἐποιήσαντο τοῦ Φιλοκτήτου οἱ Ἀτρεῖδαι, τοῦ πάλαι ὑπ' αὐτῶν ἀποβληθέντος.

ἐμ. ἐγώ σε τοῦτ' (ἴσως γὰρ οὐκ ἀκήκοας)
πᾶν ἐκδιδάξω. μάντις ἦν τις εὐγενής,
Πριάμου μὲν υἱός, ὄνομα δ' ὠνομάζετο
Ἕλενος. ὃν οὗτος νυκτὸς ἐξελθὼν μόνος
ὁ πάντ' ἀκούων αἰσχρὰ καὶ λωβήτ' ἔπη
δόλιος Ὀδυσσεύς, εἷλε. δέσμιον δ' ἄγων,
ἔδειξ' Ἀχαιοῖς ἐς μέσον θήραν καλήν.
ὃς δὴ τά τ' ἄλλ' αὐτοῖσι πάντ' ἐθέσπισε,
καὶ τἀπὶ Τροίᾳ πέργαμ', ὡς οὐ μή ποτε
πέρσοιεν, εἰ μὴ τόνδε πείσαντες λόγῳ
ἄγοιντο νήσου τῆσδ' ἐφ' ἧς ναίει τανῦν.
καὶ ταῦθ' ὅπως ἤκουσεν ὁ Λαέρτου τόκος
τὸν μάντιν εἰπόντ', εὐθέως ὑπέσχετο
τὸν ἄνδρ' Ἀχαιοῖς τόνδε δηλώσειν ἄγων.
οἴοιτο μὲν, μάλισθ' ἑκούσιον λαβών.
εἰ μὴ θέλοι δ', ἄκοντα. καὶ τούτων, κάρα
τέμνειν ἐφεῖτο τῷ θέλοντι, μὴ τυχών.
ἤκουσας ὦ παῖ πάντα. τὸ σπεύδειν δέ σοι
καὐτῷ παραινῶ, κεἴ τινος κήδει πέρι.

φιλ. οἴμοι τάλας. ἦ κεῖνος ἡ πᾶσα βλάβη,
ἔμ' εἰς Ἀχαιοὺς ὤμοσεν πείσας στελεῖν;
πεισθήσομαι γὰρ ὧδε κἀξ ᾅδου θανὼν
πρὸς φῶς ἀνελθεῖν ὥσπερ οὑκείνου πατήρ.

ἐμ. οὐκ οἶδ' ἐγὼ ταῦτ'. ἀλλ' ἐγὼ μὲν εἶμ' ἐπὶ
ναῦν. σφῷν δ' ὅπως ἄριστα συμφέροι θεός.

φιλ. οὔκουν τάδ' ὦ παῖ δεινά, τὸν Λαερτίου
ἔμ' ἐλπίσαι ποτ' ἂν λόγοισι μαλθακοῖς
δεῖξαι νεὼς ἄγοντ' ἐν Ἀργείοις μέσοις;
οὔ. θᾶσσον ἂν τῆς πλεῖστον ἐχθίστης ἐμοὶ
κλύοιμ' ἐχίδνης, ἥ μ' ἔθηκεν ὧδ' ἄπουν.
ἀλλ' ἔστ' ἐκείνῳ πάντα λεκτά, πάντα δὲ
τολμητά. καὶ νῦν οἶδ' ὁθούνεχ' ἵξεται.
ἀλλ' ὦ τέκνον, χωρῶμεν. ὡς ἡμᾶς πολὺ
πέλαγος ὁρίζει τῆς Ὀδυσσέως νεώς.
>> ἴωμεν. ἥ τοι καίριος σπουδή, πόνου
>> λήξαντος, ὕπνον κἀνάπαυλαν ἤγαγεν.

νεο. οὐκοῦν ἐπειδὰν πνεῦμα τοὐκ πρῴρας ἀνῇ,
τότε στελοῦμεν. νῦν γὰρ ἀντιοστατεῖ.

Ὁ πάντ' ἀκούων αἰσχρά. ὁ ὑπὸ πάντων ὑβριζόμενος. Θήραν καλήν. οὐχ ἁπλῶς εἶπε τὴν θήραν καλήν, ἀλλὰ διὰ τὴν πόρθησιν τοῦ Ἰλίου, αὐτὸς γὰρ ἑρμηνεύει τὸν τρόπον τῆς πορθήσεως. Δηλώσειν. δείξειν. Τέμνειν ἐφεῖτο. ὑπέσχετο. ἐπηγγείλατο. Στελεῖν. πέμψειν. Ὥσπερ οὑκείνου πατήρ. ὁ Σίσυφος. μέλλων γὰρ τελευτᾶν παρήγγειλε τῇ γυναικὶ αὐτοῦ, ἄταφον καταλιπεῖν. καὶ κατελθὼν εἰς ᾅδου τῶν γε νενομισμένων μὴ τυχών, κατηγόρησε τῆς γυναικὸς παρὰ τῷ Ἀϊδωνεῖ. ἠξίου τε ἀνελθεῖν, καὶ τὴν γυναῖκα τιμωρήσασθαι. ἀνελθὼν δέ, οὐκ ἔτι ὑπέστρεψεν, ἕως μετ' ἀνάγκης κατῆλθεν. ἐκ πατρὸς οὖν πανοῦργος ὁ Ὀδυσσεύς. Οὔκουν τάδε. ἀποφατικῶς ἢ ἐρωτηματικῶς. Οὐ θᾶσσον. τάχιον ἂν πεισθείην τῇ ἐχίδνῃ, ἢ τῷ Ὀδυσσεῖ. Ὁρίζει. διίστησιν. Ἥτοι καίριος σπουδή. τὸ ἐγκαίρως σπουδάζειν, ἀνάπαυλαν ἄγει ὕστερον. Τοὐκ πρῴρας ἀνῇ. ἤγουν, ἐπὰν παύσηται ὁ ἄνεμος ἐναντιούμενος. Ἀντιοστατεῖ. ἐναντίον πνέει.

Ο ὔκ, ἀλλὰ κἀκείνοισι. μὴ διαλάβῃ ὅτι φησι. κἀκείνοις γὰρ τὰ πνεύματα ταῦτα ἐναντία. ἀντὶ τοῦ, τὰ ἡμᾶς ὑπέχοντα, κἀκείνους ἐπέχει. Οὐκ ἔστι λῃσταῖς. τοῖς γὰρ κακούργοις, οὐκ ἔστιν ἐναντίος ἄνεμος. ἐν τῇ συγχύσει γὰρ μᾶλλον ἰσχύουσι. Τί τοῦθ' ὅ. τί ἔχεις ὅπερ ἡ ἐμὴ ναῦς οὐκ ἔχει. ἀντὶ τοῦ οὐδὲν ἡμῖν λείπει. Κοιμῶ. κατακοιμίζω. πραΰνω.

Π αρερρύηκε. παρεμπέπτωκεν.

Ο ς τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν. ὃς ἐποίησάς με τῶν ἐχθρῶν ὑπερέχειν, ὄντα ἂν τῶν ἐλάττονα. Καὶ δόντι δοῦναι. ἀντὶ τοῦ, ἀποδοῦναί μοι τῷ δόντι σοι. Εὐεργετῶν γὰρ αὐτὸς γὰρ ὑφῆψε τὴν πυρὰν τῷ ἡρακλεῖ. Λόγῳ μὲν ἐξήκουσα. λόγῳ μὲν ἀκούω τὸ τοῦ Ἰξίονος πάθος, ὅτι τροχάζεται. Τὸν πελάταν λέκτρων. τὸν βουληθέντα πλησιάσαι τῇ εὐνῇ τοῦ Διός. ἢ τὸν πειράσαι βουληθέντα τὰ τοῦ Διὸς λέκτρα. ὃν ἔδησεν ὁ Ζεύς. μὴ μέντοι ἑωρακέναι μείζονα, τοῦ Φιλοκτήτου νόσου. Κατ' ἄμπυκα. κατὰ τροχόν. Δρομάδα δέσμιον. τὸν περιφερόμενον ἐν τῷ δρόμῳ δεδεμένον. Μοίρᾳ τῇδε. τύχῃ. δυστυχίᾳ. συντροφωτέρᾳ καὶ ἐχθίονι. Οὔτε νοσφίσας. ἀποστερήσας. Ἐν ἴσοις. ἐν δικαίοις.

Τ όδε θαῦμ' ἔχει με. θαυμάζω πῶς ἀπέμεινεν, ἀεὶ κλυζομένοις κύμασιν ἔχων κατηγορίαν, ἢ ἐρη-

ΦΙΛ. ἀεὶ καλὸς πλοῦς ἔσθ' ὅταν φεύγῃς κακά.
ΝΕΟ. οὔκ. ἀλλὰ κἀκείνοισι ταῦτ' ἐναντία.
ΦΙΛ. οὐκ ἔστι λῃσταῖς πνεῦμ' ἐναντιούμενον,
ὅταν παρῇ κλέψαι τε χ' ἁρπάσαι βίᾳ.
ΝΕΟ. ἀλλ' εἰ δοκεῖ, χωρῶμεν, ἔνδοθεν λαβὼν
ὅτου σε χρεία καὶ πόθος μάλιστ' ἔχει.
ΦΙΛ. ἀλλ' ἔστιν ὧν δεῖ, καίπερ οὐ πολλῶν ἄπο.
ΝΕΟ. τί τοῦθ', ὃ μὴ νεώς γε τῆς ἐμῆς ἔνι;
ΦΙΛ. φύλλον τί μοι πάρεστιν, ᾧ μάλιστ' ἀεὶ
κοιμῶ τόδ' ἕλκος, ὥστε πραΰνειν πάνυ.
ΝΕΟ. ἀλλ' ἔκφερ' αὐτό. τί γὰρ ἔτ' ἄλλ' ἐρᾷς λαβεῖν;
ΦΙΛ. εἴ μοί τι τόξων τῶνδ' ἀπημελημένον
παρερρύηκεν, ὡς λίπω μή τῳ λαβεῖν.
ΝΕΟ. ἦ ταῦτα γὰρ τὰ κλεινὰ τόξα νῦν ἔχεις;
ΦΙΛ. ταῦτ'. οὐ γὰρ ἄλλα γ' ἔσθ' ἃ βαστάζω χεροῖν.
ΝΕΟ. ἆρ' ἔστιν ὥστε κἀγγύθεν θέαν λαβεῖν,
καὶ βαστάσαι με, προσκύσαι θ' ὥσπερ θεόν;
ΦΙΛ. σοί γ', ὦ τέκνον, καὶ τοῦτο κἄλλο τῶν ἐμῶν
ὁποῖον ἄν σοι ξυμφέρῃ, γενήσεται.
ΝΕΟ. καὶ μὴν ἐρῶ γε. τὸν δ' ἔρωθ' οὕτως ἔχω.
εἴ μοι θέμις, θέλοιμ' ἄν. εἰ δὲ μή, πάρες.
ΦΙΛ. ὅσιά τε φωνεῖς. ἔστι τ', ὦ τέκνον, θέμις.
ὅς γ' ἡλίου τόδ' εἰσορᾶν ἐμοὶ φάος
μόνος δέδωκας, ὃς χθόν' Οἰταίαν ἰδεῖν,
ὃς πατέρα πρέσβυν, ὃς φίλους, ὃς τῶν ἐμῶν
ἐχθρῶν μ' ἔνερθεν ὄντ', ἀνέστησας πέρα.
θάρσει. παρέσται ταῦτά σοι καὶ θιγγάνειν,
καὶ δόντι δοῦναι, κἀξεπεύξασθαι βροτῶν
ἀρετῆς ἕκατι τῶνδ' ἐπιψαῦσαι μόνον.
εὐεργετῶν γὰρ αὐτὸς, αὔτ' ἐκτησάμην.
οὐκ ἄχθομαί σ' ἰδών τε καὶ λαβὼν φίλον.
,, Ὅστις γὰρ εὖ δρᾶν, εὖ παθὼν ἐπίσταται, (λος
,, παντὸς γένοιτ' ἂν κτήματος κρείσσων φί
ΝΕΟ. χωροῖς ἂν εἴσω. ΦΙΛ. καὶ σέ γ' εἰσάξω. τὸ γὰρ
νοσοῦν ποθεῖ σε ξυμπαραστάτην λαβεῖν.
ΧΟ. λόγῳ μὲν ἐξήκουσ', ὄπωπα δ' οὐ μάλα
τὸν πελάταν λέκτρων
ποτὲ Διὸς Ἰξίονα κατ' ἄμπυκα δὴ

μου πάντα πᾶσιν. Ἀμφιπλήκτων. ἑκατέρωθεν πληκτόντων. τὰ γὰρ κύματα κλύζονται κατὰ ἀμφοτέρας ὄχθας τῆς θαλάσσης. ἵν' αὐτός. ὅπου αὐτὸς μόνος ὑπὸ ἀνέμων βαλλόμενος, πρὸς ἄνεμον τετραμμένος ἦν. Βάσιν. πόδα. οὐδέ τιν' ἐγχώρων. λείπει, ἔχων. Κακογείτονα. οὐ μόνον ὅπου καλὸν οὐκ εἶχε γείτονα, ἀλλὰ οὐδὲ κακόν. παρ' οὗ ἀμοιβαῖον λόγον στενάζων ἀκούσεται. τὸ δὲ ἑξῆς, οὕτω δεῖ

δρομάδα δέσμιον, ὡς
ἔλαβ' ὁ παγκρατὴς Κρόνου παῖς.
ἄλλον δ' οὔτιν' ἔγωγ'
οἶδα κλυὼν, οὐδ' ἐσιδὼν μοίρᾳ
τοῦδ' ἐχθίονι συντυχόντα θνατῶν.
ὃς οὔτ' ἔρξας τιν', οὔτε νοσφίσας,
ἀλλ' ἴσος ἐν ἴσοις ἀνήρ,
ὤλλυθ' ὧδ' ἀναξίως.
τόδε θαῦμ' ἔχει με.
πῶς ποτε πῶς ποτ' ἀμφιπλήκτων
ῥοθίων μόνος κλύζων. πῶς
ἄρα πανδάκρυτον οὕτω
βιοτὰν κατέσχεν;
ἵν' αὐτὸς ἦν πρόσουρος. οὐκ ἔχων βάσιν,
οὐδέ τιν' ἐγχώρων,
κακογείτονα παρ' ᾧ στόνον ἀντίτυπον
βαρυβρῶτ' ἀποκλαύ-
σειεν αἱματηρόν. οὐδ' ὃς
τὰν θερμοτάταν
αἱμάδα κηκιομέναν ἑλκέων
ἐνθήρου ποδὸς ἠπίοισι φύλλοις
κατευνάσειεν, εἴ τις ἐμπέσοι,
φορβάδος ἔκ τε γᾶς ἑλεῖν.
ἕρπει δ' ἄλλοτ' ἄλλᾳ,
τότ' ἂν εἰλυόμενος
παῖς ἄτερ ὡς φίλας τιθήνας,
ὅθεν εὐμάρει' ὑπάρχει

λαβεῖν. οὐδέ τινα ἐγχώρων ἔχων, παρ' ᾧ δὴ τὸν κακὸν γείτονα, τὸν αἱματηρὸν στόνον ἀποκλαύσειε. τὸ, κακογείτονα δέ, οὐ πρὸς τοὺς ἐνοικοῦντας, ἀλλ' εἴπερ τις ἐτύγχανεν αὐτοῦ συνοικῶν, ὁ γὰρ στόνος κακογείτων ἂν ἦν ἐκείνῳ. Ἀντίτυπον. ἀμοιβαῖον. Οὐδ' ὃς τὰν θερμοτάταν. οὐδ' ὅς τις τὴν θερμοτάτην καὶ ἀγρίαν αἱμάδα τὴν τοῦ αἵματος ῥύσιν ἀναδιδομένην ἐκ τοῦ ἕλκους τοῦ θηροδήκτου ποδὸς, ἠπίοις φύλλοις κατευνάσειεν, εἴ τις ἐμπέσοι. Αἱμάδα κηκιομένων ἑλκέων. παρὰ τό, Μέλαν δ' ἀνεκήκιεν αἷμα. Φύλλοις κατευνάσειεν. ἀντὶ τοῦ, ὅλως οὐκ ἔχων οὐδὲ ὅς τις ἕλοι φύλλον αὐτῷ ἐκ τῆς γῆς, ἢ ὄρνιν τοξευθέντα ὑπὸ Φιλοκτήτου, καὶ πεσόντα εἰς τὴν γῆν. Εἰλυόμενος. κυλιόμενος. χερσὶν ἐπερειδόμενος, καὶ ἕλκων τὰ σκέλη ὡς νήπιος παῖς ἄνευ τιθήνης παρὰ ποδὸς βαδίζων. ὡς αὐτὸς ἐν τοῖς ἀνωτέρω. πρὸς δὲ τοῦθ' ὅ, μοι βάλοι. Νευροσπαδὴς ἄτρακτος αὐτὸς ἂν τάλας. Εἰλυόμην δύστηνος ἐξέλκων πόδα. τὸ δὲ ἑξῆς, τότε δὲ ἡνίκα ἐξανίησι δακέθυμος ἄτα, ἕρπει πόρον ἄλλοτ' ἄλλον εἰλυόμενος, ὥσπερ παῖς ἄνευ φίλης τιθήνης ὑπάρχων. οὐ φορβὰν ἱερᾶς γᾶς σπόρον αἴρων. οὐκ ἄλλο ὃ νεμόμεσθα ἄνδρες ἀλφησταί. τουτέστιν, οὐ δημητριακὸν καρπόν. οὐδέ τι τῶν συνήθους ἀνθρώπων διαίτης. ἀλλὰ διὰ τῶν πτηνῶν ὀϊστῶν, τὴν διὰ τῶν ὀρνέων τροφήν. Ὅθεν εὐμάρεια. ὅπου εὐμαρές ἦν αὐτῷ ἀπιέναι.

Ε ξαινήσειν. ἐνδίδωσι. Δακέθυμος ἄτα. ἡ νόσος. Γᾶς σπόρον, σῖτον. Τῶν νεμόμεσθα. ποτέ ἐστιν, ἀφ᾽ ὧν τρεφόμεθα. Πλὴν δ᾽ ὠκυβόλων. πτερῶν τῶν τόξων. ἤτοι, πλὴν εἴ ποτε τοῖς πτηνοῖς βέλεσιν, ἐξ ὠκυβόλων τόξων ἀνύσῃ φορβήν. Πτηνῶν. τουτέστιν ὀρνέων. λείπει δὲ ἡ ἀπό. ἵν᾽ ᾖ, ἀπὸ τῶν πτηνῶν. Οἰνοχύτου πώματος ἥσθη. τουτέστιν, οἴνου. περίφρασις. ἐνεπλήσθη. ἢ οὐδὲ οἴνου μετείληφε. Στατὸν εἰς ὕδωρ. τὸ δὲ ὄμβριον ἢ ἑστηκὸς ὕδωρ. ἢ πηγαῖον. ἢ λιμναῖον. παρὰ τὸ ἠρεμεῖν, καὶ μὴ ὑπὸ ἀνέμων κινεῖσθαι. Προσενώμα. ἑαυτὸν ἐκίνει. ἤγουν, ἐπορεύετο.

Π αιδὸς ὑπαντήσας. τυχὼν Νεοπτολέμου. Εὐδαίμων ἀνύσει. εὐδαιμονήσει. τὸ ἑξῆς, εὐδαίμων καὶ μέγας ἀνύσει. Ἐκείνων. λείπει, ἐστὶ τῶν κακῶν δηλονότι. Πατρῴαν ἄγει πρὸς αὐλάν. εἰς τὴν πατρίδα. Μηλιάδων νυμφᾶν. περὶ τὴν Τραχῖνα γὰρ οἱ Μηλιεῖς. Ἵν᾽ ὁ χάλκασπις. ὅπου ὁ ἐκθεωθεὶς ἀνὴρ, πλάζεται πᾶσι. λέγεται δὲ τὸν Ἡρακλέα. Πλάθει πᾶσιν. ἐμφανίζεται λαμπρὸς ὢν ὡς πῦρ. Ἕρπ᾽ εἰ θέλεις. τί δή ποθ᾽ ὧδε. τοῦτό φησιν, ὁρῶν τῇ νόσῳ πληττόμενον, καὶ σιωπῶντα. Α. ἆ ἆ. ἐνοχλεῖ γὰρ τῷ Φιλοκτήτῃ ἡ συνήθης νόσος. θέλει δὲ κρατῆσαι ἑαυτοῦ. διὸ προσποιεῖται ὅταν λέγῃ, ἀλλ᾽ ἄρτι κουφίζειν δοκῶ. Ἰὼ θεοί. ὁ Φιλοκτήτης δὴ τὴν εἰς οἶκον ἀνακομιδὴν ἀπαγορεύων διὰ τὰς ἐπιγινομένας ὀδύνας. καὶ λέγει, ἰὼ θεοί ὡς χαίρων δὴ τὸν Νεοπτόλεμον. οὐ δύναται δὲ ἀληθῶς. Α. ἆ ἆ, ἀναστενάζει λοιπὸν τῆς νόσου πλεοναζούσης.

πόρων, ἀνίκ᾽ ἐξαίνοι
δακέθυμος ἄτα.
οὐ φορβὰν ἱερᾶς
γᾶς, σπόρον οὐκ ἄλλων
αἴρων τῶν νεμόμεσθ᾽ ἀνέρες ἀλφησταί.
πλὴν ἐξ ὠκυβόλων εἴ ποτε τόξων
πτανῶν, πτανοῖς ἀνύσειε γαστρὶ φορβάν.
ὢ μελέα ψυχά.
ὃς μηδ᾽ οἰνοχύτου πώματος ἥσθη δεκέτει χρόνον.
λεύσσων δ᾽ ὅπου γνοίη στατὸν εἰς ὕδωρ
αἰεὶ προσενώμα.
νῦν δ᾽ ἀνδρῶν ἀγαθῶν
παιδὸς ὑπαντήσας,
εὐδαίμων ἀνύσει
καὶ μέγας ἐκείνων,
ὅς νιν ποντοπόρῳ δούρατι, πλήθει
πολλῶν μηνῶν, πατρῴαν ἄγει πρὸς αὐλὰν
Μηλιάδων νυμφᾶν,
Σπερχειοῦ τε παρ᾽ ὄχθαις, ἵν᾽ ὁ χάλκασπις ἀνὴρ θεοῖς
πλάθει πᾶσι θείῳ πυρὶ παμφαὴς
Οἴτας ὑπὲρ ὄχθων.
ΝΕΟ. ἕρπ᾽ εἰ θέλεις. τί δή ποθ᾽ ὧδ᾽ ἐξ οὐδενὸς
λόγου σιωπᾷς, κἀπόπληκτος ὧδ᾽ ἔχῃ;
ΦΙΛ. ἆ ἆ ἆ.
ΝΕΟ. τί ἐστιν;
ΦΙΛ. οὐδὲν δεινόν. ἀλλ᾽ ἴθ᾽ ὦ τέκνον.
ΝΕΟ. μῶν ἄλγος ἴσχεις τῆς παρεστώσης νόσου;
ΦΙΛ. οὐ δῆτ᾽ ἔγωγ᾽. ἀλλ᾽ ἄρτι κουφίζειν δοκῶ.
ἰὼ θεοί.
ΝΕΟ. τί τοὺς θεοὺς οὕτως ἀναστένων καλεῖς;
ΦΙΛ. σωτῆρας αὐτοὺς ἠπίους θ᾽ ἡμῖν μολεῖν.
ἆ ἆ ἆ.
ΝΕΟ. τί ποτε πέπονθας; οὐκ ἐρεῖς, ἀλλ᾽ ὧδ᾽ ἔσῃ

σιωπᾷς; ἐν κακῷ δέ τῳ φαίνῃ κυρῶν.
Φι. ἀπόλωλα τέκνον, κοὐ δυνήσομαι κακὸν
κρύψαι παρ' ὑμῖν. ἀτταταῖ. διέρχεται,
διέρχεται δύστηνος. ὦ τάλας ἐγώ.
ἀπόλωλα τέκνον. βρύχομαι τέκνον. παπαῖ.
ἀπαππαπᾶ. παπᾶ. πάπα. πάπα. παπαῖ.
πρὸς θεῶν πρόχειρον εἴ τι σοι τέκνον πάρα
ξίφος χεροῖν, πάταξον εἰς ἄκρον πόδα.
ἀπάμησον ὡς τάχιστα. μὴ φείσῃ βίου.
ἴθ' ὦ παῖ.
Νεο. τί δ' ἐστὶν οὕτω νεοχμὸν ἐξαίφνης, ὅτου
τοσήνδ' ἰυγὴν καὶ στόνον σαυτοῦ ποιεῖς;
Φι. οἶσθ' ὦ τέκνον. Νεο. τί ἐστιν; Φι. οἶσθ' ὦ παῖ.
Νεο. τί σοι;
Φι. οὐκ οἶδα. Νεο. πῶς οὐκ οἶσθα; Φι. παππαπᾶ.
πάππαπα. παῖ.
Νεο. δεινόν γε τοὐπίσαγμα τοῦ νοσήματος.
Φι. δεινὸν γὰρ, οὐδὲ ῥητόν. ἀλλ' οἴκτειρέ με.
Νεο. τί δῆτα δράσω; Φι. μή με ταρβήσας προδῷς.
ἥκει γὰρ αὕτη διὰ χρόνου πλάνοις ἴσως
ὡς ἐξεπλήσθη. Νεο. ἰὼ. ἰὼ δύστηνε σύ.
ἰὼ δύστηνε δῆτα διὰ πόνων πάντων φανείς.
βούλει λάβωμαι δῆτα καὶ θίγω τί σου;
Φι. μὴ δῆτα τοῦτό γ'. ἀλλά μοι τὰ τόξ' ἑλὼν
τάδ', ὥσπερ ᾔτου μ' ἀρτίως, ἕως ἀνῇ
τὸ πῆμα τοῦτο τῆς νόσου τὸ νῦν παρὸν,
σῶζ' αὐτὰ, καὶ φύλασσε. λαμβάνει γὰρ οὖν
ὕπνος μ', ὅταν περ τὸ κακὸν ἐξίῃ τόδε.
κοὐκ ἔστι λῆξαι πρότερον, ἀλλ' ἐᾶν χρεὼν
ἕκηλον εὕδειν. ἢν δὲ τῷδε τῷ χρόνῳ
μόλωσ' ἐκεῖνοι, πρὸς θεῶν ἐφίεμαι
ἑκόντα μήτ' ἄκοντα, μὴ δέ τῳ τέχνῃ
κείνοις μεθεῖναι ταῦτα. μὴ σαυτόν θ' ἅμα,
κἄμ', ὄντα σαυτοῦ πρόστροπον, κτείνας γένῃ.
Νεο. θάρσει, προνοίας οὕνεκ' οὐ δοθήσεται,
πλὴν σοί τε κἀμοί. ξὺν τύχῃ δὲ πρόσφερε.
Φι. ἰδοὺ δέχου παῖ. τὸν φθόνον δὲ πρόσκυσον,

Ἐν κακῷ δέ τῳ φαίνῃ κυρῶν. ἀντὶ τοῦ ἔοικάς μοι ὀδυνᾶσθαι.

Βρύχομαι. ἐσθίομαι. καταναλίσκομαι.

Ἀπάμησον. θέρισον. κόψον.

Ἰυγήν. ὀξεῖαν βοήν.

Οἶσθ' ὦ τέκνον. βούλεται εἰπεῖν, τὴν εἰς οἶκον ἀνακομιδήν. ἐν νῷ λαμβάνων μή πως καταλείψῃ αὐτὸν ὁ νεοπτόλεμος. οὐ λέγει δὲ διὰ τὸ πάθος. Τοὐπίσαγμα. ἡ ἐπίσοδος. ἡ προσθήκη. Ἥκει γὰρ αὕτη διὰ χρόνου πλάνοις. ὁ διὰ περιοδείας ἥκει ἡ νόσος ἴσως, ὅτε ἐκορέσθη πλανωμένη. ὡς γὰρ θηρὸς δὲ ποιεῖται τὸν λόγον. Ἧτου μ' ἀρτίως. ἠξίωσας. ᾔτεις. Ἕως ἀνῇ. ἐνδῷ. Σῶζ' αὐτά. καὶ φύλασσε. φύλασσέ φησιν αὐτὰ τὰ τόξα. ἅμα γὰρ τῷ πάθει τούτῳ, ὕπνος μοι ἐπέρχεται, καὶ οὕτω παύομαι τῆς νόσου. Οὐκ ἔστι λῆξαι. οὐκ ἔστι τῆς ὀδύνης παύσασθαι πρότερον, πρὶν κοιμηθῆναι.

Μόλωσ' ἐκεῖνοι. οἱ περὶ ὀδυσσέα.

Πρόστροπον. ἱκέτην.

Τὸν φθόνον δὲ πρόσκυσον. ἱλάσκου τὸν φθόνον, ὥστε αὐτὰ μὴ γενέσθαι σοι πολύστονα, πικρά τε αἴτια κακῶν.

μή σοι γένηται πολύπονα αὐτά. μὴ δ' ὅπως
ἐμοί τε καὶ τῷ πρόσθ' ἐμοῦ κεκτημένῳ.

ΝΕΟ. ὦ θεοί, γένοιτο ταῦτα νῷν. γένοιτο δὲ
πλοῦς οὔριός τε κεὐσταλὴς ὅποι ποτὲ
θεὸς δικαιοῖ, χὠ στόλος πορσύνεται.

ΦΙ. ἀλλὰ δέδοικ', ὦ παῖ, μή μ' ἀτελὴς εὐχή.
στάζει γὰρ αὖ μοι φοίνιον τόδ' ἐκ βυθοῦ
κηκῖον αἷμα. καί τι προσδοκῶ νέον.
παπαῖ. φεῦ.
παπαῖ μάλ'. ὦ πούς, οἷά μ' ἐργάσει κακά.
προσέρπει,
προσέρχεται τόδ' ἐγγύς. οἴμοι μοι τάλας.
ἔχετε τὸ πρᾶγμα· μὴ φύγητε μηδαμῇ.
ἀτταταῖ.
ὦ ξένε Κεφαλλήν, εἴθε σοῦ διαμπερὲς
στέρνων ἔχοιτ' ἄλγησις ἥδε. φεῦ. παπαῖ.
παπαῖ μάλ' αὖθις. ὦ διπλοῖ στρατηλάται
Ἀγάμεμνον, ὦ Μενέλαε, πῶς ἂν ἀντ' ἐμοῦ
τὸν ἴσον χρόνον τρέφοιτε τήνδε τὴν νόσον;
ὤμοι μοι.
ὦ θάνατε, θάνατε, πῶς ἀεὶ καλούμενος
οὕτω κατ' ἦμαρ, οὐ δύνῃ μολεῖν ποτε;
ὦ τέκνον, ὦ γενναῖον, ἀλλὰ συλλαβὼν
τῷ λημνίῳ τῷδ' ἀνακαλουμένῳ πυρὶ
ἔμπρησον ὦ γενναῖε. κἀγώ τοί ποτε
τὸν τοῦ Διὸς παῖδ' ἀντὶ τῶνδε τῶν ὅπλων,
ἃ νῦν σὺ σῴζεις, τοῦτ' ἐπηξίωσα δρᾶν.
τί φῄς παῖ;
τί φῄς; τί σιγᾷς; ποῦ ποτ' ὤν τέκνον κυρεῖς;

ΝΕΟ. ἀλγῶ πάλαι δὴ τἀπὶ σοὶ στένων κακά.

ΦΙΛ. ἀλλ' ὦ τέκνον καὶ θάρσος ἴσχ'· ὡς ἥδε μοι
ὀξεῖα φοιτᾷ, καὶ ταχεῖ' ἀπέρχεται.
ἀλλ' ἀντιάζω μή με καταλίπῃς μόνον.

ΝΕΟ. θάρσει. μενοῦμεν. ΦΙ. ἦ μενεῖς; ΝΕΟ. σαφῶς.

ΦΙΛ. οὐ μήν σ' ἔνορκόν γ' ἀξιῶ θέσθαι τέκνον.

ΝΕΟ. ὡς οὐ θέμις γ' ἐμοὐστι σοῦ μολεῖν ἄτερ.

ΦΙΛ. ἔμβαλλε χειρὸς πίστιν. ΝΕΟ. ἐμβάλλω μενεῖν.

Μ ἢ δ' ὅπως. μὴ δ' ὁμοίως. τῷ πρόσθεν ἐμοῦ κεκτημένῳ. τῷ Ἡρακλεῖ δηλονότι.

Κ ηκῖον αἷμα. ἀναῤῥέον. ἀναδιδόμενον. Ὅμηρος. „ Πολὺς δ' ἀνεκήκιεν ἱδρώς.

Ω ξένε Κεφαλλήν. ὦ Ὀδυσσεῦ.

Τ ρέφοιτε. λάβοιτε ἀντὶ ἐμοῦ.

Τ ῷ λημνίῳ τῷδε ἀνακαλουμένῳ πυρί. τῷ ἐπικαλουμένῳ. ἐν γὰρ λήμνῳ ἐργαστήριον τοῦ Ἡφαίστου. ἔνθα οἱ κρατῆρες πυρός. Κἀγώ τοι ποτέ. ὅτε τὴν πυρὰν τοῦ Ἡρακλέους ἀνῆψα. Τοῦτ' ἐπηξίωσα δρᾶν. τὸ κατακοῦσαι. Τί σιγᾷς. λαβὼν γὰρ τὰ τόξα ὁ πύῤῥος ἐσιώπησεν, ἀπορῶν τί ἄρα ποιήσειεν.

Σ οῦ μολεῖν. πρὸς τὴν ὑπόθεσιν ὁ τοῦτό φησι. δεῖ δὲ τὸν χρησμὸν ἦν μηδέτερον αὐτῶν μόνον πορθῆσαι τὸ Ἴλιον.

Κ κεῖσε νῦν μ' ἐκεῖσε. δηλονότι νῦν ἔοικεν ὁ Φιλοκτήτης παραφρονεῖν ὑπὸ τῆς νόσου. Τί παραφρονεῖς. τί ἐκτὸς φρενῶν γέγονας. Τί δὴ πλέον φρονεῖς. ἀντὶ τοῦ ὠφελιμώτερον ἐμοῦ. Τὸ γὰρ κακὸν τόδε. εἰπὼν τάδε, ἐκοιμήθη. Τὸν ἄνδρ' ἔοικεν. ἔοικεν ὁ ὕπνος τὸν ἄνδρα, οὐκ εἰς μακρὰν καταλήψεσθαι. Ὑπτιάζεται. κλίνεται, ἢ ὀπίσω ῥίπτεται. Μέλαινά τ' ἄκρου. νεῦρον ῥαγὲν ἀπὸ τοῦ ἄκρου ποδὸς, αἷμα ἀνίησιν. Ὕπν' ὀδύνας ἀδαὴς, ὕπν' ἀλγέων. ἀπὸ κοινοῦ τὸ, ἀδαής. ἤγουν ἄπειρε. Εὐαὴς ἡμῖν ἔλθοις. εὔπνοις. Εὐαίων ὦ 'ναξ. εὐμενής. καλὸν ἄγων ἡμῖν τὸν αἰῶνα. Ὄμμασι δ' ἀντέχοις. ἐναντιωθείης τοῖς ὄμμασι τοῦ Φιλοκτήτου, καὶ μὴ ἐάσῃς αὐτὸν βλέψαι νῦν. ἢ κάτεχε τὸ ὁρατικὸν, ὅπερ νῦν οὐ πλοῦται καὶ ἄρχεται τῇ τοῦ ὕπνου αἴγλῃ. τοιαύτην δὲ αἴγλην, ἥτις νῦν τέταται, ἀντέχοις τοῖς ὄμμασι. λέγει δὲ τὸν ὕπνον, τὸν γενόμενον αὐτῷ παραχρῆμα. ὡς ἐστὶν αὐτῷ, αἴγλη καὶ φῶς. Ὅρα ποῦ στάσῃ. ποῦ στήσῃ τῆς γνώμης. ποίας γνώμης κρατήσεις. Ταὐτεῦθεν φροντίδος. τὰ μὲν ταῦτα πῶς ὁρᾷς φροντίδος. ἀντὶ τοῦ, ἐννοεῖς. Καιρός τοι πάντων. ἐπεὶ ἡ μὲν εὐκαιρίας σύνεσις, πολλῶν ἐπικράτειαν ἐν ἐρίμῳ καρποῦται. ὁ δὲ νοῦς, ὁ καιρὸς ἐκεῖνος ὁ εὔκαιρος ἐπιτελούμενος, πολλοῖς εὐδοξίαν σύνεγγυς παρέχει.

Π Παρὰ πόδα. πλησίον. Ἄρνυται. ἀποφέρεται.

Σ ἣν δ' ἁλίως ἔχομεν. τὴν θήραν τοῦ τόξου, μάτην ἔχομεν χωρὶς τοῦ Φιλοκτήτου πλέοντες. Κομπεῖν δ' ἐς ἀτελῆ. εὐτελῆ. ἐννοεῖν δὲ ἢ ἐπαγγέλλεσθαι ἀτέλεστα ψευδόμενον, αἰσχρὸν ὄνειδος.

Φιλ. ἐκεῖσε νῦν μ' ἐκεῖσε. Νεο. ποῖ λέγεις; Φι. ἄνω.
Νεο. τί παραφρονεῖς αὖ; τί τὸν ἄνω λεύσσεις κύκλον;
Φιλ. μέθες μέθες με. Νεο. ποῖ μεθῶ; Φι. μέθες ποτέ.
Νεο. οὔ φημ' ἐάσειν. Φι. ἀπό μ' ὀλεῖς, ἢν προσθίγῃς.
Νεο. καὶ δὴ μεθίημι. τί δὲ δὴ πλέον φρονεῖς;
Φιλ. ὦ γαῖα, δέξαι θανάσιμόν μ', ὅπως ἔχω,
τὸ γὰρ κακὸν τόδ' οὐκέτ' ὀρθοῦσθαί μ' ἐᾷ.
Νεο. τὸν ἄνδρ' ἔοικεν ὕπνος οὐ μακροῦ χρόνου
ἕξειν. κάρα γὰρ ὑπτιάζεται τόδε.
ἱδρώς γέ τοι νιν πᾶν καταστάζει δέμας.
μέλαινά τ' ἄκρου τις παρέρρωγεν ποδὸς
αἱμόρραγὶς φλέψ. ἀλλ' ἐάσωμεν φίλοι
ἕκηλον αὐτὸν, ὡς ἂν εἰς ὕπνον πέσῃ.
Χο. ὕπν' ὀδύνας ἀδαὴς, ὕπνε δ' ἀλγέων, εὐαὴς
ἡμῖν ἔλθοις.
εὐαίων ὦ 'ναξ,
ὄμμασιν δ' ἀντέχοις
τάνδ' αἴγλαν, ἃ τέταται τὰ νῦν.
ἴθι ἴθι μοι παιών.
ὦ τέκνον, ὅρα ποῦ στάσῃ,
ποῖ δὲ βάσῃ, πῶς δέ μοι
τἀντεῦθεν φροντίδος ὁρᾷς.
ἤδη πρὸς τί μενοῦμεν
πράσσειν. καιρός τοι πάντων
γνώμαν ἴσχων,
πολὺ παρὰ πόδα κράτος ἄρνυται.
Νεο. ἀλλ' ὅδε μὲν κλύει οὐδέν. ἐγὼ δ' ὁρῶ οὕνεκα θήραν
τήνδ' ἁλίως ἔχομεν, τόξων δίχα τοῦδε πλέοντες.
τοῦδε γὰρ ὁ στέφανος. τοῦτον θεὸς εἶπε κομίζειν.
κομπεῖν δ' ἔστ' ἀτελῆ σὺν ψεύδεσιν αἰσχρὸν ὄνειδος.

βαιάν μοι βαιάν. μικρὰ καὶ ἡμέρᾳ μοι φησὶ διαλέγου, μή ποτε ἀκούσῃ ὁ κοιμώμενος. Ὡς πάντων ἐν νόσῳ. ἀντὶ τοῦ ἐλαφρὸς πρὸς τὸ ταχὺ ἀναβλέψαι, καὶ ἐγερθῆναι. ἀντὶ τοῦ, ὁ ὕπνος ἐν τῇ νόσῳ ταχέως βλέπει. ἢ ὁ νοσῶν, ταχέως ἀνίσταται. λείπει δὲ τὸ ὡς. βούλεται γὰρ λέγειν, ὥστε λεύσσειν ὁ ὕπνος. ὡς μὴ ἐπειδὴ εἶναι τὸν ὕπνον ὑπάρχειν. Μάκιστον. μέγιστον. εὐσύμβουλον. σύμφορον. Ἐξιδοῦ ὅ τι πράξεις. θεώρησον. βλέψον. πλεονάζει γὰρ ἡ ἐξ, καθάπερ καὶ ἐπὶ τούτων. ἀνεπίστασο, ἀντὶ τοῦ ἐπίστασο. καὶ ἐνδίδαξον, ἀντὶ τοῦ δίδαξον. Οἶσθα γὰρ ὃν αὐδῶμαι. ὃν λέγω. δηλονότι τὸν Φιλοκτήτην. διὰ μέσου δὲ τοῦτο εἴρηκε. Εἰ ταύταν τούτῳ γνώμαν. εἰ τὴν αὐτὴν τῷ Ὀδυσσεῖ γνώμην ἔχεις, ὥστε αἱρεῖν τὸν Φιλοκτήτην ἐντεῦθεν. Ἄπορα πυκνοῖσιν. ἄπορόν ἐστι καὶ τοῖς συνετοῖς ἰδεῖν τὸ πρακτέον. λείπει τὸ ὁ καί. γράφεται πυκνοῖσιν, ἵν' ᾖ, ἐν πράγμασι πυκνοῖς. συνιδεῖν τὸ πρακτέον, ἄπορον. Οὖρός τοι. ἐστὶ τὸ ἄδειος καιρός. Ἀνόμματος. ἐστέρηται τοῦ φωτός. Ἐκτέταται νύχιος. ἐπεὶ κατὰ νύκτα καθεύδουσι, παρὰ τὸ ῥεῖπτ τὴν ἡμέραν νύκτα ἄγων. ἀντὶ τοῦ κοιμώμενος. τὸ δὲ ἑξῆς, ἐκτέταται νύχιος, οὐ χερός, οὐ ποδὸς ἄρχων. ἀντὶ τοῦ, οὐδὲν τῶν μελῶν δυνάμενος κινεῖν, οὐδὲ βλέπειν. Ἀλεὴς ὕπνος ἐσθλός. ὁ ὕπνος ὁ ὑπὸ τὴν ἀλέαν τοῦ ἡλίου. ἀλεὴς. θερμός. παρὰ τὴν ἀλέαν. Ὅμηρος, ἀλέη τε γένηται. ἄλλως δέ, καθ' ἑαυτόν φησιν. ὕπνος σύμφορος ἡμῖν ἐστι, πρὸς τὸ πρᾶγμα ἀγαθός. Τὸ δ' ἁλώσιμον. τὸ δὲ ἀγρεύσιμον. τὸ ἐστὶ πέρας, ἀνάκειται τῇ ἐμῇ φροντίδι. Πόνος ὁ μὴ φοβῶν. ὁ πόνος ὁ μὴ φόβον ἔχων, κράτιστός ἐστιν. ὁ μὴ πρὸς κίνδυνον ὁρῶν. ἀντὶ τοῦ, μὴ φοβηθῶμεν. πάντα γὰρ αἰνούμενα.

ΧΟ. ἀλλὰ τέκνον, τάδε μὲν θεὸς ὄψεται. ὧν δ' ἂν μ' αὖθις, βαιάν μοι (ἀμείβῃ
βαιὰν ὦ τέκνον
πέμπε λόγων φήμαν.
ὡς πάντων ἐν νόσῳ εὐδρακὴς
ὕπνος ἄυπνος λεύσσειν.
ἀλλ' ὅ τι δύνᾳ μάκιστον,
κεῖνό μοι κεῖνο λάθρᾳ
ἐξιδοῦ ὅ τι πράξεις.
(οἶσθα γὰρ ὃν αὐδῶμαι)
εἰ ταύταν τούτῳ γνώμαν
ἴσχεις, μάλα τοι
ἄπορα πυκνοῖσιν ἐνιδεῖν πάθη.
οὖρός τοι τέκνον οὖρος, ἀνὴρ
δ' ἀνόμματος, οὐδ' ἔχων ἀρωγὰν
ἐκτέταται νύχιος.
ἀλεὴς ὕπνος ἐσθλός.
οὐ χερός, οὐ ποδός, οὔ τινος ἄρχων,
ἀλλ' ὥς τις ἀΐδᾳ παρακείμενος,
ὅρα. βλέπει. καίρια φθέγγῃ.
τὸ δ' ἁλώσιμον ἐμᾷ φροντίδι παῖ,
πόνος ὁ μὴ φοβῶν, κράτιστος.
ΝΕΟ. σιγᾶν κελεύω, μηδ' ἀφεστάναι φρενῶν.
κινεῖ γὰρ ἀνὴρ ὄμμα, κἀνάγει κάρα.
ΦΙΛ. ὦ φέγγος, ὕπνου διάδοχον. τό, τ' ἐλπίδων
ἄπιστον οἰκούρημα τῶνδε τῶν ξένων.

οὐ γάρ ποτ' ὦ παῖ τοῦτ' ἂν ἐξηύχησ' ἐγὼ
τλῆναί σ' ἐλεινῶς ὧδε τἀμὰ πήματα
μεῖναι παρόντα καὶ ξυνωφελοῦντά μοι.
οὔκουν Ἀτρεῖδαι τοῦτ' ἔτλησαν εὐπόρως
οὕτως ἐνεγκεῖν οἱ 'γαθοὶ στρατηλάται.
ἀλλ' εὐγενὴς γὰρ ἡ φύσις κἀξ εὐγενῶν
ὦ τέκνον ἡ σή, πάντα ταῦτ' ἐν εὐχερεῖ
ἔθου, βοῆς τε καὶ δυσοσμίας γέμων.
καὶ νῦν ἐπειδὴ τοῦδε τοῦ κακοῦ δοκεῖ
λήθη τις εἶναι κἀνάπαυλα δὴ τέκνον,
σύ μ' αὐτὸς ἆρον, σύ με κατάστησον τέκνον.
ἵν' ἡνίκ' ἂν κόπος μ' ἀπαλλάξῃ ποτέ,
ὁρμώμεθ' ἐς ναῦν, μηδ' ἐπίσχωμεν τὸ πλεῖν.
νεο ἀλλ' ἥδομαι μέν σ' εἰσιδὼν παρ' ἐλπίδα
ἀνώδυνον, βλέποντα, κἀμπνέοντ' ἔτι.
ὡς οὐκέτ' ὄντος γάρ, τὰ συμβόλαιά σου
πρὸς τὰς παρούσας ξυμφορὰς ἐφαίνετο.
νῦν δ' αἶρε σαυτόν. εἰ δέ σοι μᾶλλον φίλον,
οἴσουσί σ' οἵδε. τοῦ πόνου γὰρ οὐκ ὄκνος,
ἐπείπερ οὕτως σοί τ' ἔδοξ' ἐμοί τε δρᾶν.
Φιλ αἰνῶ τάδ' ὦ παῖ. καί μ' ἔπαιρ' ὥσπερ νοεῖς.
τούτους δ' ἔασον μὴ βαρυνθῶσιν κακῇ
ὀσμῇ πρὸ τοῦ δέοντος. οὑπὶ νηὶ γὰρ
ἅλις πόνος τούτοισι συνναίειν ἐμοί.
νεο ἔσται τάδ'. ἀλλ' ἵστω τε, καὐτὸς ἀντέχου.
Φιλ θάρσει. τό τοι σύνηθες ὀρθώσει μ' ἔθος.
νεο παπαῖ. τί δῆτα δρῷμ' ἐγὼ τοὐνθένδε γε;
Φιλ τί δ' ἔστιν ὦ παῖ; ποῖ ποτ' ἐξέβης λόγῳ;
νεο οὐκ οἶδ' ὅποι χρὴ τἄπορον τρέπειν ἔπος.
Φιλ ἀπορεῖς δὲ τοῦ σύ; μὴ λέγ' ὦ τέκνον τάδε.
νεο ἀλλ' ἐνθάδ' ἤδη τοῦδε τοῦ πάθους κυρῶ.
Φιλ οὐ δή σε δυσχέρεια τοῦ νοσήματος
ἔπεισεν, ὥστε μή μ' ἄγειν ναύτην ἔτι;
νεο ἅπαντα δυσχέρεια, τὴν αὑτοῦ φύσιν
ὅταν λιπών τις, δρᾷ τὰ μὴ προσεικότα.
Φιλ ἀλλ' οὐδὲν ἔξω τοῦ φυτεύσαντος σύ γε
δρᾷς, οὐδὲ φωνεῖς, ἐσθλὸν ἄνδρ' ἐπωφελῶν.

O Οἰκούρημα. φυλακή. πλουσία. Ἐξηύχησ' ἐγὼ. ἐνόμιζον. Ἐν εὐχερεῖ. ἐν ἐλαχίστῳ.

K Αἱ δυσοσμίας γέμων. πεπληρωμένος σὺ τῆς ἐμῆς δυσοσμίας.

E Ἐπειδὴ τοῦδε τοῦ κακοῦ. ὅταν με ὁ καλμαρς ἀφῇ.

K Ὅπως μ' ἀπαλλάξῃ. γράφεται κόπου ἀπαλλαχθῶμεν. Οὑπὶ νηὶ γάρ. ἱκανὸς αὐτοῖς πυνήσεται ὁ πόνος, ὥστε τῇ νηὶ συνεῖναί μοι, καὶ συνναίειν ἐμοί. Ἀλλ' ἵστω τε καὐτός. ἵστασο καὶ ἀντιλαμβάνου. Παπαῖ. τί δῆτα. ἀδημονεῖ. ἐννοῶν ὅτι μέλλει ἐξαπατᾶν τὸν Φιλοκτήτην, καὶ ἀπάγειν εἰς τὴν Ἴλιον, οὐκέτι δὲ εἰς τὴν πατρίδα καθὰ πρὶν ἐπηγγείλατο. Πάθους κυρῶ. πάθους λέγει, τῆς ἀπορίας. ἀντὶ τοῦ ἀπόρων τυγχάνω.

M Ἢ μ' ἄγειν ναύτην ἔτι; ἐρωτηματικῶς. Τὴν αὑτοῦ φύσιν. λείπει ἡ εἰς. ἤγουν, εἰς τὴν ἑαυτοῦ φύσιν. ἐκείνην φησὶ λέγω δυσχέρειαν προσεῖναι τῷ ἀνδρὶ τῷ ξένον τι τῆς ἑαυτοῦ διανοίας διαπραττομένῳ.

T Οὗ φυτεύσαντος. τοῦ Ἀχιλλέως.

Ε ν οἷς γε δρᾷς. ἐν οἷς πράττεις, οὐκ εἶ αἰσχρός. Κρύπτων θ' ἃ μὴ δεῖ. τὰ ἀληθῆ. Καὶ λέγων αἴσχιστ' ἐπῶν. ἀπάτην. Εἰ μὴ κἀγὼ κακός. εἰ μὴ κακὸς καὶ ἀνόητος βουλεύομαι. Λιπὼν μὲν οὐκ ἔγωγε. οὐχ ὅτι καταλείψω σε ἄχθομαι, ἀλλ' ὅτι λυπηρῶς, καὶ οὐ κατὰ τὴν σὴν γνώμην μέλλω σε ἄγειν. εἰς Τροίαν δέ φησι.

νεο αἰσχρὸς φανοῦμαι. τοῦτ' ἀνιῶμαι πάλαι.
Φιλ οὔκουν ἐν οἷς γε δρᾷς, ἐν οἷς δ' αὐδᾷς ὀκνῶ.
νεο ὦ Ζεῦ, τί δράσω; δεύτερον ληφθῶ κακὸς
κρύπτων θ' ἃ μὴ δεῖ, καὶ λέγων αἴσχιστ' ἐπῶν;
Φιλ ἀνὴρ ὅδ', εἰ μὴ 'γὼ κακὸς γνώμην ἔφυν,
προδούς μ' ἔοικε, κἀκλιπὼν, τὸν πλοῦν στελεῖν.
νεο λιπὼν μὲν οὐκ ἔγωγε, λυπηρῶς δὲ μὴ
πέμπων σε μᾶλλον, τοῦτ' ἀνιῶμαι πάλαι.
Φιλ τί ποτε λέγεις ὦ τέκνον; ὡς οὐ μανθάνω.
νεο οὐδέν σε κρύψω. δεῖ γὰρ ἐς Τροίαν σε πλεῖν
πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς, καὶ τὸν Ἀτρειδῶν στόλον.
Φιλ οἴμοι. τί εἶπας; νεο. μὴ στέναζε πρὶν μάθῃς.
Φιλ ποῖον μάθημα; τί με νοεῖς δρᾶσαί ποτε;
νεο σῶσαι κακοῦ μὲν πρῶτα τοῦδ', ἔπειτα δὲ
ξὺν σοὶ τὰ Τροίας πεδία πορθῆσαι μολών.
Φιλ καὶ ταῦτ' ἀληθῆ δρᾶν νοεῖς; νεο. πολλὴ κρατεῖ
τούτων ἀνάγκη. καὶ σὺ μὴ θυμοῦ κλύων.

Π ολλὴ κρατεῖ. πολλὴ γάρ ἐστιν ἀνάγκη, ταῦτα δεῖ πράξασθαι. Τῶν γὰρ ἐν τέλει. τῶν κρατούντων γὰρ φροντίζω μᾶλλον, ἢ σοῦ, διὸ οὐ δώσω σοι ταῦτα. Ω πῦρ σύ. παρὰ τὸ ὄνομα καλεῖ τῇ γὰρ [illegible].

Φιλ. ἀπόλωλα τλήμων. προδέδομαι. τί μ' ὦ ξένε
δέδρακας; ἀπόδος ὡς τάχος τὰ τόξα μοι.
νεο ἀλλ' οὐχ οἷόν τε. τῶν γὰρ ἐν τέλει κλύειν,
τό, τ' ἔνδικόν με, καὶ τὸ συμφέρον ποιεῖ.
Φιλ ὦ πῦρ σὺ, καὶ πᾶν δεῖμα, καὶ πανουργίας
δεινῆς τέχνημ' ἔχθιστον, οἷά μ' εἰργάσω;
οἷ' ἠπάτηκας; οὐδ' ἐπαισχύνῃ μ' ὁρῶν
τὸν προστρόπαιον, τὸν ἱκέτην ὦ σχέτλιε;
ἀπεστέρηκας τὸν βίον, τὰ τόξ' ἑλών.
ἀπόδος ἱκνοῦμ', ἀπόδος ἱκετεύω τέκνον.
πρὸς θεῶν πατρῴων, τὸν βίον μή μου 'φέλῃς.
ὤμοι τάλας. ἀλλ' οὐδὲ προσφωνεῖ μ' ἔτι,
ἀλλ' ὡς μεθήσων μή ποθ' ὧδ' ὁρᾷ πάλιν.
ὦ λιμένες, ὦ προβλῆτες, ὦ ξυνουσίαι
θηρῶν ὀρείων, ὦ καταρρῶγες πέτραι,
ὑμῖν τάδ', οὐ γὰρ ἄλλον οἶδ', ὅτῳ λέγω,
ἀνακλαίομαι παροῦσι τοῖς εἰωθόσιν.
οἷ' ἔργ' ὁ παῖς μ' ἔδρασεν οὑξ Ἀχιλλέως,
ὀμόσας ἀπάξειν οἴκαδ', ἐς Τροίαν μ' ἄγει,
προσθείς τε χεῖρα δεξιάν, τὰ τόξα μου

Α λλ' ὡς μεθήσων. οὕτω μοι πάλιν προσέχει αὐτός, ὡς μὴ ἐάσων καὶ δώσων τὰ βέλη. Ὑμῖν τάδ', οὐ γὰρ ἄλλον. ὑμῖν ταῦτα λέγω. οὐ γὰρ οἶδα πρὸς ἄλλον. ὅντινα ἀποδύρομαι.

ἱερὰ

ἱερὰ λαβὼν τοῦ Ζηνὸς Ἡρακλέους ἔχει.
καὶ τοῖσιν Ἀργείοισι φήνασθαι θέλει,
ὡς ἄνδρ' ἑλὼν μ' ἰσχυρὸν, ἐκ βίας ἄγει.
κοὐκ οἶδ' ἐναίρων νεκρὸν, ἢ καπνοῦ σκιὰν
εἴδωλον ἄλλως. οὐ γὰρ ἂν σθένοντά γε
εἷλέν μ', ἐπεὶ οὐδ' ἂν ὧδ' ἔχοντ', εἰ μὴ δόλῳ.
νῦν δ' ἠπάτημαι δύσμορος. τί χρὴ ποιεῖν;
ἀπόδος. ἀλλὰ νῦν ἔτ' ἐν σαυτοῦ γενοῦ.
τί φῄς; σιωπᾷς; οὐδέν εἰμ' ὁ δύσμορος.
ὦ σχῆμα πέτρας δίπυλον, αὖθις αὖ πάλιν
εἴσειμι πρὸς σὲ ψιλὸς, οὐκ ἔχων τροφήν.
ἀλλ' αὖ θανοῦμαι τῷδ' ἐν αὐλίῳ μόνος.
οὐ πτηνὸν ὄρνιν, οὐδὲ θῆρ' ὀρειβάτην
τόξοις ἐναίρων τοισίδ', ἀλλ' αὐτὸς τάλας
θανὼν, παρέξω δαῖθ', ὑφ' ὧν ἐφερβόμην.
καί μ' οὓς ἐθήρων πρόσθε, θηράσουσι νῦν.
φόνον φόνου δὲ ῥύσιον τίσω τάλας.
πρὸς τοῦ δοκοῦντος οὐδὲν εἰδέναι κακόν.
ὄλοιο μή πω, πρὶν μάθοιμ' εἰ καὶ πάλιν
γνώμην μετοίσεις. εἰ δὲ μὴ, θάνοις κακῶς.
Χο. τί δρῶμεν ἐν σοί; καὶ τὸ πλεῖν ἡμᾶς ἄναξ
ἤδη 'στι, καὶ τοῖς τοῦδε προσχωρεῖν λόγοις.
Νεο. ἐμοὶ μὲν οἶκτος δεινὸς ἐμπέπτωκέ τις
τοῦδ' ἀνδρὸς, οὐ νῦν πρῶτον, ἀλλὰ καὶ πάλαι.
Φιλ. ἐλέησον ὦ παῖ πρὸς θεῶν, καὶ μὴ παρῇς
σαυτοῦ βροτοῖς ὄνειδος ἐκκλέψας ἐμέ.
Νεο. οἴμοι. τί δράσω; μή ποτ' ὤφελον λιπεῖν
τὴν Σκῦρον. οὕτω τοῖς παροῦσιν ἄχθομαι.
Φιλ. οὐκ εἶ κακὸς σύ. πρὸς κακῶν δ' ἀνδρῶν μαθὼν
ἔοικας ἥκειν, αἰσχρά. νῦν δ' ἄλλοισι δοὺς
οἷς εἰκὸς, ἔκπλει, τἄμά μοι μεθεὶς ὅπλα.
Νεο. τί δρῶμεν ἄνδρες; Οδ. ὦ κάκιστ' ἀνδρῶν τί δρᾷς;
οὐκ εἶ, μεθεὶς τὰ τόξα ταῦτ' ἐμοὶ πάλιν;
Φιλ. οἴμοι. τίς ἁνήρ; ἆρ' Ὀδυσσέως κλύω;
Οδυ. Ὀδυσσέως σάφ' ἴσθ' ἐμοῦ γ', ὃν εἰσορᾷς.
Φιλ. οἴμοι. πέπραμαι, κἀπόλωλ'. ὅδ' ἦν ἄρα
ὁ ξυλλαβών με, κἀπονοσφίσας ὅπλων.

Ε ναίρων νεκρόν. σφάττων νεκρὸν, κατὰ τὴν παροιμίαν.

Π ρὸς σὲ ψιλός. τόξων γυμνός. τὴν δὲ τῶν τόξων μοι γινομένην οὐκ ἔχων τροφήν. ἄνευ τροφῆς δὲ, αὐτὶ τοῦ ἄνευ τόξων. ἀλλ' αὖ θανοῦμαι. γράφεται, ἀλλ' αὐανοῦμαι. ὅμοιον, ξηρανθήσομαι. Τόξοις ἐναίρων. ἐγὼ εἰωθὼς ἐσθίειν τὰ θηρία, βρωθήσομαι νῦν ὑπ' αὐτῶν. Φόνου δὲ ῥύσιον. ἐνέχυρον. ἀμοιβὴν „ ἐκτίσω. ὅμηρος, ῥύσι' ἐλαυνόμενος. Μετοίσεις. μετανοήσεις.

Π ροσχωρεῖν. πεισθῆναι.

Ν ῦν δ' ἄλλοισι δούς. νῦν δὲ ἄλλοις δοὺς τὰ κακὰ οἷς εἰκὸς, ἔκπλει. τὰ ἐμὰ ἐμοὶ δούς.

Π έπραμαι. πεπραγμάτευμαι.

ὅδ' ἐγὼ σάφ' ἴσθ', οὐκ ἄλλος, ὁμολογῶ τάδε.
ΦΙΛ. ἀπόδος, ἄφες μοι παῖ τὰ τόξα. ΟΔΥ. τοῦτο μὲν
οὐδ' ἢν θέλῃ δράσει ποτ'. ἀλλὰ καὶ σὲ δεῖ
στείχειν ἅμ' αὐτοῖς, ἢ βίᾳ στελοῦσί σε.
ΦΙΛ. ἔμ' ὦ κακῶν κάκιστε καὶ τόλμης ἄκρε,
οἵδ' ἐκ βίας ἄξουσιν; ΟΔΥ. ἢν μὴ ἕρπῃς ἑκών.
ΦΙΛ. ὦ Λημνία χθὼν, καὶ τὸ παγκρατὲς σέλας
ἡφαιστότευκτον, ταῦτα δῆτ' ἀνασχετὰ,
εἴ μ' οὗτος ἐκ τῶν σῶν ἀπάξεται βίᾳ;
ΟΔΥ. Ζεὺς ἔσθ', ἵν' εἰδῇς, Ζεὺς ὁ τῆσδε γῆς κρατῶν,
Ζεὺς, ᾧ δέδοκται ταῦθ'. ὑπηρετῶ δ' ἐγώ.
ΦΙΛ. ὦ μῖσος, οἷα κἀξανευρίσκεις λέγειν,
θεοὺς προτείνων, τοὺς θεοὺς ψευδεῖς τιθεῖς.
ΟΔΥ. οὐκ, ἀλλ' ἀληθεῖς. ἡ δ' ὁδὸς πορευτέα.
ΦΙΛ. οὔ φημ' ἔγωγε. ΟΔΥ. φημί. πειστέον τάδε.
ΦΙΛ. οἴμοι τάλας. ἡμᾶς μὲν ὡς δούλους σαφῶς
πατὴρ ἄρ' ἐξέφυσεν, οὐδ' ἐλευθέρους;
ΟΔΥ. οὐκ, ἀλλ' ὁμοίους τοῖς ἀρίστοισιν, μεθ' ὧν
Τροίαν σ' ἑλεῖν δεῖ, καὶ κατασκάψαι βίᾳ.
ΦΙΛ. οὐδέποτέ γ'. οὐδ' ἢν χρῇ με πᾶν παθεῖν κακὸν,
ἕως ἂν ᾖ μοι γῆς τόδ' αἰπεινὸν βάθρον.
ΟΔΥ. τί δ' ἐργασείεις; ΦΙΛ. κρᾶτ' ἐμὸν τόδ' αὐτίκα
πέτρᾳ πέτρας ἄνωθεν αἱμάξω πεσών.
ΟΔΥ. ξυλλάβετον αὐτόν. μὴ 'πὶ τῷδ' ἔστω τάδε.
ΦΙΛ. ὦ χεῖρες, οἷα πάσχετ' ἐν χρείᾳ φίλης
νευρᾶς, ὑπ' ἀνδρὸς τοῦδε συνθηρώμεναι.
ὦ μηδὲν ὑγιὲς, μηδ' ἐλεύθερον φρονῶν,
οἷ' αὖ μ' ὑπῆλθες, ὥς μ' ἐθηράσω, λαβὼν
πρόβλημα σαυτοῦ παῖδα τόνδ' ἀγνῶτ' ἐμοὶ,
ἀνάξιον μὲν σοῦ, κατάξιον δ' ἐμοῦ.
ὃς οὐδὲν ᾔδει, πλὴν τὸ προσταχθὲν ποιεῖν.
δῆλος δὲ καὶ νῦν ἐστιν ἀλγεινῶς φέρων,
οἷς τ' αὐτὸς ἐξήμαρτεν, οἷς τ' ἐγὼ 'παθον.
ἀλλ' ἡ κακὴ σὴ διὰ μυχῶν βλέπουσ' ἀεὶ
ψυχή νιν ἀφυῆ τ' ὄντα, κοὐ θέλονθ', ὅμως
εὖ προὐδίδαξεν ἐν κακοῖς εἶναι σοφόν.
καὶ νῦν ἔμ' ὦ δύστηνε συνδήσας, νοεῖς

Τ ὁ παγκρατὲς σέλας. τὸ ἡφαίστειον πῦρ. ἐν γὰρ τῇ Λήμνῳ τὰ τοῦ ἡφαίστου ἐργαστήρια. ἔνθα καὶ κρατῆρές εἰσι πυρός. Εκ τῶν σῶν. λείπει κόλπων.

Ο ὐκ. ἀλλ' ὁμοίοις. ἀντὶ τοῦ οὐ δοῦλον, ἀλλ' ἄριστον. καὶ μετὰ ἀρίστων τὴν τροίαν δεῖ σε πορθῆσαι. τὸ δὲ προστακτικόν.

Π ἔξ πέτρας. πεσὼν τῇ πέτρᾳ ἐναιμάξω τὴν κεφαλήν μου, ἄνωθεν πεσὼν ἀπὸ πέτρας.

Μ ὴ 'πὶ τῷδ' ἔστω. μὴ ἔστω ἐπὶ τῷ Φιλοκτήτῃ ἡ ἐξουσία τοῦ κατακρημνίζεσθαι. Ω χεῖρες. δεδμημένος ταῦτά φησιν. Ω μηδὲν ὑγιές. ὦ δόλιε ὀδυσσεῦ. Συνθηρώμεναι. ἁλοῦσαι, καὶ συλλαμβανόμεναι. Αφυῆ τ' ὄντα. ἄκακον ἀπὸ φύσεως.

ἄγειν

ἄγειν ἀπ' ἀκτῆς τῆσδ', ἐν ᾗ με προὔβαλου,
ἄφιλον, ἐρῆμον, ἄπολιν, ἐν ζῶσιν νεκρόν.
φεῦ. ὄλοιο. καίτοι πολλάκις τόδ' ηὐξάμην.
ἀλλ' οὐ γὰρ οὐδὲν θεοὶ νέμουσιν ἡδύ μοι,
σὺ μὲν γέγηθας ζῶν, ἐγὼ δ' ἀλγύνομαι
τοῦτ' αὔθ' ὅτι ζῶ σὺν κακοῖς πολλοῖς τάλας,
γελώμενος πρὸς σοῦ τε καὶ τῶν Ἀτρέως
διπλῶν στρατηγῶν, οἷς σὺ ταῦθ' ὑπηρετεῖς.
καίτοι σὺ μὲν κλοπῇ τε κἀνάγκῃ ζυγεὶς
ἔπλεις ἅμ' αὐτοῖς, ἐμὲ δὲ τὸν πανάθλιον
ἑκόντα πλεύσανθ' ἑπτὰ ναυσὶ ναυβάτην
ἄτιμον ἔβαλον ὡς σὺ φής, κεῖνοι δὲ σέ.
καὶ νῦν τί μ' ἄγετε; τί μ' ἀπάγεσθε; τοῦ χάριν;
ὃς οὐδέν εἰμι, καὶ τέθνηχ' ὑμῖν πάλαι.
πῶς ὦ θεοῖς ἔχθιστε νῦν οὐκ εἰμί σοι
χωλός, δυσώδης. πῶς θεοῖς εὔξεσθ', ἐμοῦ
πλεύσαντος, αἴθειν ἱερά; πῶς σπένδειν ἔτι;
αὕτη γὰρ ἦν σοι πρόφασις ἐκβαλεῖν ἐμέ.
κακῶς ὄλοισθ'· ὀλεῖσθε δ' ἠδικηκότες
τὸν ἄνδρα τόνδε, θεοῖσιν εἰ δίκης μέλει.
ἔξοιδα δ' ὡς μέλει γ'. ἐπεὶ οὔποτ' ἂν στόλον
ἐπλεύσατ' ἂν τόνδ' οὕνεκ' ἀνδρὸς ἀθλίου,
εἰ μή τι κέντρον θεῖον ἦγ' ὑμᾶς ἐμοῦ.
ἀλλ' ὦ πατρῴα γῆ, θεοί τ' ἐπόψιοι,
τίσασθε τίσασθ' ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ποτὲ
ξύμπαντας αὐτούς, εἴ τι κἄμ' οἰκτείρετε,
ὡς ζῶ μὲν οἰκτρῶς, εἰ δ' ἴδοιμ' ὀλωλότας
τούτους, δοκοῖμ' ἂν τῆς νόσου πεφευγέναι.
Χο. βαρύς τε, καὶ βαρεῖαν ὁ ξένος φάτιν
τήνδ' εἶπ' Ὀδυσσεῦ, κοὐχ ὑπείκουσαν κακοῖς.
Ὀδ. πόλλ' ἂν λέγειν ἔχοιμι πρὸς τὰ τοῦδ' ἔπη,
εἴ μοι παρείκοι. νῦν δ' ἑνὸς κρατῶ λόγου.
οὗ γὰρ τοιούτων δεῖ, τοιοῦτός εἰμ' ἐγώ.
χὤπου δικαίων κἀγαθῶν ἀνδρῶν κρίσις,
οὐκ ἂν λάβοις μου μᾶλλον οὐδέν' εὐσεβῆ.
νικᾶν γε μέντοι πανταχοῦ χρῄζων ἔφυν,
πλὴν εἰς σέ. νῦν δὲ σοί γ' ἑκὼν ἐκστήσομαι.

Ε ν ζῶσι νεκρόν. ἤγουν ὅτι κοιμώμενον ἀναισθησίαν, ἢ διὰ τὸ πάθος.

Κ λοπῇ τε κἀνάγκῃ. καὶ Ὅμηρος, κλέπτε νόῳ. ζυγείς. ὑποταγείς. ὁ νοῦς. καίτοι σὺ μὲν ἀναγκασθείς, στρατεύῃ. προσποιούμενον γὰρ αὐτὸν μαίνεσθαι, Παλαμήδης ἤλεγξεν. Ὡς σὺ φής. οἱ Ἀτρεῖδαι με ἐξέβαλον, ὡς σὺ λέγεις. Κεῖνοι δὲ σέ. οἱ δὲ σὲ φασιν. σὺ μὲν φησιν ἐκείνους αἰτιᾷ, ἐκεῖνοι δὲ σέ.

Π λεύσαντος, αἴθειν ἱερά. αὕτη ἡ πρόφασις μὲν τοῦ ὀδυσσέως, ὅτι οὐκ ἐξῆν θύειν τούτου στενάζοντος, ἐξέθηκαν αὐτόν. Εἰ δίκης μέλει. εἰ φροντίς ἐστι τῆς δίκης τοῖς θεοῖς.

Θ εοί τ' ἐπόψιοι. οἱ ἐφορῶντές με δυστυχοῦντα.

Οὐχ ὑπείκουσαν. οὐκ ἀναλυομένην ἐν τοῖς κακοῖς. Εἴ μοι παρείκοι. εἰ καιρὸς ἐπιτρέψειέ μοι.

Κ ρίσις. δοκιμασία. ἐξέτασις.

Χρῄζων ἔφυν. γρ. φέρεσθαι κρείσσων.

Ἐγώ θ', ὃς οἶμαι. οὐ μόνον Τεῦκρος ἐστὶ τοξότης, ἀλλὰ κἀγὼ ὑπολαμβάνω ἐμαυτὸν, τούτων ἔμπειρον εἶναι, οὐχ ἧττον σοῦ. Ὅμηρος. εὖ μὲν τόξον οἶδα ἐΰξοον ἀμφαφάασθαι. Τούτων κρατύνειν. τῶν τόξων.

Τί δῆτα σοῦ δεῖ. ἀντὶ τοῦ, τίς σου χρεία. Χαῖρε τὴν Λῆμνον πατῶν. ἤγουν, τῇ διατριβῇ τῆς Λήμνου.

Προσφθεγκτός. προσφωνηθῆναι ἄξιος. Ἦ καὶ πρὸς ὑμῶν. ἄρα καὶ ὑμεῖς μιμεῖσθε τούτους, καὶ ἀνηλεεῖς πρὸς ἐμέ. Ἀκούσομαι μέν. ἀκούσομαι πρὸς τούτου, ὡς εἰμὶ οἰκτρομεστός. ἢ, καταγνωσθήσομαι ὡς ἧττον οἰκτρός. Τά τ' ἐκ νεώς. τὰ ἐκ τῆς νεώς. Στείλωσι. κοσμήσωσιν. Ἐν τούτῳ. ἐν τοσούτῳ. Ταχεῖς. γίνεσθε διὰ λόγου. Ὦ κοίλας πέτρας γύαλον. ὦ σπήλαιον θερμὸν διὰ τὸν ἥλιον. ἢ διὰ τὸ πῦρ. Παγετῶδες. ἢ οὕτως. ἐν θέρει ψυχρὸν, ἐν δὲ χειμῶνι θερμόν. ἀντὶ τοῦ, ἐπιτήδειον εἰς χειμῶνα καὶ θέρος. γύαλον δὲ, ἀντὶ τοῦ κεῦθος. κυρίως δὲ γύαλα, τὰ κοῖλα λέγεται. ἀλλ' ἐὰν οὕτω μεταφράσῃς, ἀπίθανον τὸ κοῖλον, κοίλωμα. διὸ δὴ τὸ κεῦθος ἡμεῖς, ἀντὶ τοῦ ἄλσος μεταφράζομεν.

Ἀλλά μοι καὶ θνήσκοντι συνοίσῃ. ἀντὶ τοῦ καὶ ἀπολλομένῳ μοι σύμφορον ἔσῃ καὶ ὠφέλιμον, καὶ δέξῃ με ἀποθανόντα. ἢ οὕτω. σὺ ἐμοὶ ἔσῃ καὶ ὄψει με ἀποθανόντα. καὶ οὐ καταλείψεις με. Σιτονόμου. σῖτον νέμοντος. τροφέως. Τοῦ ποτε τεύξομαι. ἀπὸ ποίας ἐλπίδος.

ἄφετε γ' αὐτὸν, μηδὲ προσψαύσητ' ἔτι.
ἐᾶτε μίμνειν. οὐδὲ σοῦ προσχρήζομεν,
τά γ' ὅπλ' ἔχοντες ταῦτ'. ἐπεὶ πάρεστι μὲν
Τεῦκρος παρ' ἡμῖν τήνδ' ἐπιστήμην ἔχων,
ἐγώ θ', ὃς οἶμαι σοῦ κάκιον οὐδὲν ἂν
τούτων κρατύνειν, μηδ' ἐπιθύνειν χερί.
τί δῆτα σοῦ δεῖ; χαῖρε τὴν Λῆμνον πατῶν.
ἡμεῖς δ' ἴωμεν· καὶ τάχ' ἂν τὸ σὸν γέρας,
τιμὴν ἐμοὶ νείμειεν, ἥν σ' ἐχρῆν ἔχειν.

ΦΙΛ. οἴμοι. τί δράσω δύσμορος; σὺ τοῖς ἐμοῖς
ὅπλοισι κοσμηθεὶς ἐν Ἀργείοις φανῇ;

ΟΔΥ. μή μ' ἀντιφώνει μηδὲν, ὡς στείχοντα δή.

ΦΙΛ. ὦ σπέρμ' Ἀχιλλέως, οὐδὲ σοῦ φωνῆς ἔτι
γενήσομαι προσφθεγκτὸς, ἀλλ' οὕτως ἄπει;

ΟΔΥ. χώρει σύ. μὴ πρόσλευσσε, γενναῖός περ ὤν.
ἡμῶν ὅπως μὴ τὴν τύχην διαφθερεῖς.

ΦΙΛ. ἦ καὶ πρὸς ὑμῶν ὧδ' ἔρημος ὦ ξένοι
λειφθήσομ' ἤδη, κοὐκ ἐποικτερεῖτέ με;

ΧΟ. ὅδ' ἐστὶν ἡμῶν ναυκράτωρ ὁ παῖς. ὅσ' ἂν
οὗτος λέγῃ σοι, ταῦτά σοι χ' ἡμεῖς φαμέν.

ΝΕΟ. ἀκούσομαι μὲν ὡς ἔφυν οἴκτου πλέως
πρὸς τοῦδ'. ὅμως δὲ μείνατ', εἰ τούτῳ δοκεῖ,
χρόνον τοσοῦτον, εἰς ὅσον τά τ' ἐκ νεὼς
στείλωσι ναῦται, καὶ θεοῖς εὐξώμεθα.
χοὗτος τάχ' ἂν φρόνησιν ἐν τούτῳ λάβοι
λῴω τιν' ἡμῖν. νὼ μὲν οὖν ὁρμώμεθον.
ὑμεῖς δ' ὅταν καλῶμεν, ὁρμᾶσθαι ταχεῖς.

ΦΙΛ. ὦ κοίλας πέτρας γύαλον
θερμόν τε καὶ παγετῶδες, ὥς
σ' οὐκ ἔμελλον ἄρ' ὦ τάλας
λείψειν οὐδέποτ', ἀλλά μοι
καὶ θνήσκοντι συνοίσῃ.
οἴμοι μοί μοι.
ὦ πληρέστατον αὔλιον
λύπας τᾶς ἀπ' ἐμοῦ τάλας,
τί ποτ' αὖ μοι τὸ κατ' ἦμαρ
ἔσται; τοῦ ποτε τεύξομαι
σιτονόμου, μέλεος; πόθεν ἐλπίδος;

ἰὼ γ' αὖ μοι τὸ κατ' ἦμαρ. τί ἄρα βόσιμόν μοι καθ' ἡμέραν ἔσται. οὐ γὰρ ἔτι κρατῶ ἐμαυτόν. ἢ, οὐ γὰρ ἔτι ἔχω ἐλπίδα. Εἴθ' αἰθέρος ἄνω. τὸ ἑξῆς, εἴθε αἰθέρος ἄνω ἕλωσί με ὀξύφωνοι δρομάδες διὰ πνεύματος. τινὲς δὲ οὕτω μετὰ ὀξυτόνου πνεύματος ἕλωσί με ὀξύφωνον δὲ λέγει πνεῦμα, ἀπὸ τῆς ὀξυτόνου βοῆς. γράφεται δρομάδες, αἱ καταιγίδες. τινὲς δὲ πτωχάδες. ἵνα τὰς ἁρπυίας σημαίνωσι, διὰ τὸ ἀεὶ πεινῆν. Πτωκάδες. γράφεται, πτωκάδες. πρωτάδες. πτωχάδες. δρομάδες. αἱ ἅρπυιαι ἐπιθετικῶς, διὰ τὸ ἐμπιπλεῖν. ἢ διὰ τὴν φωνήν.

εἴθ' αἰθέρος ἄνω
πτωκάδες ὀξυτόνου διὰ πνεύματος
ἕλωσί μ'. οὐ γὰρ ἔτ' ἰσχύω.
ΧΟ. σύ τοι σύ τοι κατηξίω-
σας ὦ βαρύποτμε.
οὐκ ἄλλοθεν ἔχει τύχα
τᾷδ' ἀπὸ μείζονος.
εὖτέ γε παρὸν φρονῆσαι
τοῦ λῴονος δαίμονος, εἵ-
λου τὸ κάκιον αἰνεῖν.
ΦΙΛ. ὦ τλάμων, τλάμων ἄρ' ἐγὼ
καὶ μόχθῳ λωβατός, ὃς ἤ-
δη μετ' οὐδενὸς ὕστερον
ἀνδρῶν εἰσοπίσω τάλας
ναίων ἐνθάδ' ὀλοῦμαι.
αἰ. αἰ. αἰ. αἰ.
οὐ φορβὰν ἔτι προσφέρων,
οὐ πτανῶν ἀπ' ἐμῶν ὅπλων
κραταιαῖς μετὰ χερσὶν
ἴσχων, ἀλλά μοι ἄσκοπα
κρυπτά τ' ἔπη δολερᾶς ὑπέδυ φρενός.
ἰδοίμαν δέ νιν

εἰ δὲ γράφεται πτωχάδες, αἱ ἀεὶ πεινῶσαι. ὅπερ ἐπαιτοῦσιν οἱ πτωχοί. Σύ τοι σύ τοι κατηξίωσας. σὺ σαυτῷ περιέθηκας τὴν νόσον. σὺ σαυτῷ τούτων πρόξενος γέγονας ὦ δυστυχέστατε. σὺ σαυτῷ κατηξίωσας, οὐκ ἀπό τινος ταύτῃ τῇ τύχῃ ἐνέχῃ, ἢ συνέχῃ ἀπὸ μείζονος σοῦ. δηλονότι μηδένα ἄλλον αἰτιῶ, ἀλλὰ σαυτόν. ἐξῆν γάρ σοι ἀκολουθήσαντι κακά, διαφυγεῖν. Εὖτέ γε παρὸν φρονῆσαι. ὅτε γε παρόντος σοι σωφρονεῖν, τὸ λυσιτελὲς ἀπὸ λῴονος δαίμονος, τὸ κάκιον εἵλου. τὸ μὴ ἐλθεῖν. λῴονος δὲ δαίμονος λέγει, τοῦ λυσιτελεστέρου καὶ συμφόρου. Λωβατός. ἐπίπονος. Ὃς ἤδη μετ' οὐδενός. τὸ ἑξῆς. ὃς ἤδη ἐνθάδε ὀλοῦμαι μετ' οὐδενὸς ὕστερον ἀνδρός, εἰσοπίσω τάλας ναίων. ὁ δὲ νοῦς, ἄρα ἐγὼ δύστηνος ἐνταῦθα ἀπολοῦμαι ἀνθρώπων κεχωρισμένος. Οὐ φορβὰν ἔτι πρόσφέρων. ἀντὶ τοῦ, προσφερόμενος. ἐνίοτε δὲ ἔμπαλίν φησι. διακονούμενος, ἀντὶ τοῦ διακονῶν. καὶ στιβαδοποιούμενος, ἀντὶ τοῦ στιβαδοποιῶν. Ἀλλά μοι ἄσκοπα. ἀπροσδόκητα. δόλια. ἃ οὐκ ἔστι προσκέψασθαι. γράφεται δὲ καὶ ἄψοφα, ἀπὸ τοῦ μὴ ψοφεῖν. ἀντὶ τοῦ λαθραῖα. κρυπτὰ δὲ ἔπη φησί, τὰ τοῦ Ὀδυσσέως. Εἰς τὸ αὐτό. ἀλλά μοι τὰ ἀφανῆ καὶ κρυπτὰ δολίας φρενὸς ὑπέδυ με. τὸ δὲ ἑξῆς, ἀλλά μοι ὑπέδυ ἄσκοπα, κρυπτά τε ἔπη, δολερᾶς φρενός. Ἰδοίμαν δέ νιν. ὡς καὶ εὐχόμενος. γένοιτο δή μοι τὸν πράξαντα ταῦτα, ἴσον χρόνον δυστυχῆσαι, τοῖς ἐμοῖς λαχόντα ἀνίας. δεῖ δὲ καὶ κατὰ πληθυντικὸν ἀκούεσθαι.

ἐμὰς λαχόντ' αἰίας. ἀλλὰ τῆς πικτικατέρας ἡ ῥιαύτη φάσις. Πότμος σε δαιμόνων. λείπει ἡ ἐξ. ἐκ θεῶν ἡ τύχη τις σὲ κεκλήρωκε, ἢ οὐχ ὑπ' ἐμοῦ δεδόλωσαι. κατὰ κοινοῦ δὲ ἔχε. δὲ ἑξῆς, πότμος σε δαιμόνων τάδ' ἔσχεν. οὐδέ σε δόλος ἔσχεν ὑπὸ χειρὸς ἐμᾶς. ὁ δὲ νοῦς, παῦσαι τῶν καταρῶν ῥύτων ὦ φιλοκτῆτα. μὴ γὰρ ῥύτων κτήσῃ ἡμᾶς ἐχθρούς. θεὸς ἡ τῆς δυστυχίας ταύτης αἴτιος, οὐχ ἡμεῖς γεγόναμεν, οὔτε δόλῳ ὑπείσελθόντες, οὔτε ἄλλῳ τινὶ πράγματι. Ἀρὰν ἀρὰν ἐπ' ἄλλοις. δεῖ ἀκούεσθαι ὑπὲρ τοῦ μάτην καταρωμένων. σαυτοῦ γὰρ ἡ ἐγένου αἴτιος. δεῖ δὲ ἢ οὕτω. καταρῶ ῥῖς ἄλλοις καὶ μὴ ἡμῖν.

Κ αἰ γὰρ ἐμοὶ τοῦτο μέλει. μέλει μοι δὲ παραινέσαι σοι, ἵνα μὴ ἀπώσῃ τὴν φιλίαν. οἷον, οὐ θέλω σε ἐχθρὸν ἡμῖν καταστῆσαι. ἢ ὡς παραινοῦν φιλ πές φησι, μὴ ἀπώσῃ τὴν φιλίαν ἡμῶν. Ἔχεις δὲ ν ἡράκλειον ἆθλον. αὐτὶ τοῦ, ἐμὲ δὲ ν τοῦ ἡρακλέους διαδοχον. ἢ ἐμὲ δὲ ν τὸν ἡρακλῆ ἆθλον πείσαντα τὴν πυρὰν, καὶ ὑφάψαντα αὐτήν. Ἀνδρός τοι δὲ μὲν εὖ. ἀγαθοῦ ἀνδρός ἐστι, δὲ ἀληθὲς ἐν καιρῷ λέγειν. δίκαιον γὰρ νῦν φησι δὲ ἀληθές. εὖ δὲ, δὲ ἐν καιρῷ. ὀφείλει δὲ ἢ ὁ ἀκούων μὴ ἐκφαυλίζειν τὰ λεγόμενα. τοῦτο δέ φησιν ὅτι ὁ μὲν νεοπτόλεμος δὲ ἀληθές εἶπεν, ὁ δὲ φιλοκτήτης δύστηνος. Εἰς δὲ αὐτό. ἀγαθοῦ μὲν ἀνδρός ἐστι δὲ δίκαιον εἰπεῖν. εἰπόντα δὲ μὴ φθονεῖσθαι. ὅτι οὐκ ἔδει σε τὸν νεοπτολέμῳ φθονεῖν, εἰπόντι τὰ δίκαια. κατὰ κοινοῦ δέ, δὲ δίκαιον. ἀγαθοῦ ἀνδρός ἐστι, δὲ λέγειν δὲ δίκαιον. δίκαιον δὲ ἢ σὲ ὁμολογεῖν, ὅτι εὖ πέπρακται. ἀκούοντα δὲ ῥύτων, μὴ φθονερόν εἶναι, ἢ ὀδυνηρὸν ἐπιφθέγξασθαι.

δὲ ν τάδε μυσαμένον, δὲ ν ἴσον χρόνον
ἐμὰς λαχόντ' αἰίας.
Χ πότμος σε δαιμόνων τάδ', οὐ
δέ σε τι δόλος ἔσχ' ὑπὸ
χειρὸς ἐμᾶς. στυγερὰν
ἔχε δύσποτμον
ἀρὰν ἀρὰν ἐπ' ἄλλοις.
Ε γὰρ ἐμοὶ τοῦτο μέλει
μὴ φιλότητ' ἀπώσῃ.
οἴμοι μοι. καί που πολιᾶς
πόντου θινὸς ἐφήμενος
γελᾷ μου χειρὶ πάλλων
τὰν ἐμὰν μελέου τροφάν,
τὰν οὐδείς πω τ' ἐβάστασεν.
ὦ τόξον φίλων,† ὦ φίλων † φίλον,
χειρῶν ἐκβεβιασμένον,
ἦ που ἐλεινὸν ὁρᾷς, φρένας εἴ τινας
ἔχεις, δὲ ν Ἡράκλειον
ἆθλον ὧδέ σοι
οὐκέτι χρησόμενον δὲ μεθύστερον,
ἄλλ' ἐν μεταλλαγῇ
πολυμηχάνου ἀνδρὸς ἐρέσσῃ,
ὁρῶν μὲν αἰσχρὰς ἀπάτας,
στυγνόν τε φῶτ' ἐχθοδοπὸν
μυρί' ἀπ' αἰσχρῶν ἀνατέλλοντα, ὅσ' ἐφ' ἡμῖν κακ' ἐμήσατ' Ὀδυσσεύς.
Χ Ἀνδρός τοι δὲ μὲν εὖ, δίκαιον εἰπεῖν.
„ εἰπόντος δέ, μὴ φθονερὰν
„ ἐξῶσαι γλώσσας ὀδύναν.

Εἷς ἀπ' ἄλλων. εἷς ἀπὸ τῶν ἄλλων συμμάχων. Τοῦ δ' ἐφημοσύνα. ἡ ἑξῆς, τοῦ δ' ἐφημοσύνα ἤνυσε κοινὰν ἐς φίλους ἀρωγάν. Ὦ πτηναὶ θῆραι. ἀντὶ τοῦ, ὦ πτηνῶν ἄγραι. ἀγρεύεται καὶ πτηνά. Φυγᾷ μ' οὐκέτ' ἀπ' αὐλίων. ἀντὶ τοῦ, οὐκέτι φεύξεσθέ με. οὐκέτι μετὰ φυγῆς καὶ φόβου προσπελάζετέ μου. Ἀλλ' ἀνέδην ὅδε χῶρος. ἀνειμένος. καὶ ἡ πλωμένος.

κεῖνος δ' εἷς ἀπὸ τῶν ἄλλων
ταχθείς, τοῦ δ' ἐφημοσύνα
κοινὰν ἤνυσεν ἐς φίλους ἀρωγάν.
ΦΙΛ. ὦ πταναὶ θῆραι, χαροπῶν-
τ' ἔθνη θηρῶν, οὓς ὅδ' ἔχει
χῶρος οὐρεσιβώτας,
φυγᾷ μ' οὐκέτ' ἀπ' αὐλίων
πελᾶτ'. οὐ γὰρ ἔχω χεροῖν
τὰν πρόσθε βελέων ἀλκάν.
ὢ δύστανος ἐγὼ τανῦν.
ἀλλ' ἀνέδην ὅδε χῶρος ἐρύκεται,
οὐκέτι φοβητὸς ὑμῖν.
ἕρπετε νῦν καλὸν
ἀντίφονον κορέσαι στόμα πρὸς χάριν
ἐμᾶς σαρκὸς αἰόλας,
ἀπὸ γὰρ βίον αὐτίκα λείψω.
πόθεν γὰρ ἔσται βιοτά;
τίς ὧδ' ἐν αὔραις τρέφεται,
μηκέτι μηδενὸς κρατύνων ὅσα πέμ-
πει βιόδωρος αἶα;
ΧΟ. πρὸς θεῶν εἴ τι σέβῃ ξένον, πέλασον
εὐνοίᾳ πάσᾳ πελάταν.
ἀλλὰ γνῶθ' εὖ γνῶθ', ὅτι σοὶ
κῆρα τάνδ' ἀποφεύγειν.
οἰκτρὰ γὰρ βόσκειν, ἀδαὴς
δ' ἔχειν μυρίον ἄχθος, ὃ ξυνοικεῖ.
ΦΙΛ. πάλιν πάλιν παλαιὸν ἄλγημ' ὑπε-
μνάσω, ὦ λῷστε τῶν πρὶν ἐντόπων.
τί μ' ὤλεσας; τί μ' εἰργάσω;
ΧΟ. τί τοῦτ' ἔλεξας;

ἢ ἐπ' ἐξουσίας ὁ τόπος ὑμῖν οὗτος αὐεῖται. ἀντὶ τοῦ ἀδεία ὑπὸ τῶν θηρῶν, ὁ τόπος κατασχεθήσεται. Φοβητός. φόβον ἐμποιῶν. Σαρκὸς αἰόλας. ποικίλης διὰ τὰ τραύματα. Τίς ὧδ' ἐν αὔραις. τίς θρέψεται ἐξ ἀνέμων, μηδενὸς τῶν ἐκ γῆς τροφίμων ὑπάρχων.

Κρατύνων. ἐγκρατὴς ὤν. ὑπάρχων. Εἴ τι σέβῃ ξένον. ἑαυτὸν λέγει φησὶν ὁ χορός. ὅτι ἐμοὶ τῷ ξένῳ μετ' εὐνοίας πρόσελθε. ἀντὶ τοῦ, φίλος ἡμῖν γενοῦ. Ἀλλὰ γνῶθ'. εὖ γνῶθι. οὕτω τινὲς στίζουσιν. ἀλλὰ γνῶθ', εὖ γνῶθι. οἷον, τὰ ὄντα σοι μάνθανε τὰ περὶ τῆς νόσου. ὁ δὲ ἀλλά, ἀντὶ τοῦ δέ. γνῶθι δέ. ἵν' ᾖ οὕτω. πρὸς θεῶν, εἴ τι σέβῃ ξένον πελάταν, πέλασον πάσῃ εὐνοίᾳ. γνῶθι ὅτι κῆρα τήνδ' ἀποφυγεῖν σοι πάρεστιν εἰ πεισθείης ἡμῖν. ὅ ἐστι, τὴν νόσον. οὗτος δὲ ταῦτα λεγόντων, συνίησιν ὅτι πείθουσιν αὐτὸν εἰς Ἴλιον ἐλθεῖν. πρὸς ὃ ἀνακράζει, Πάλιν πάλιν. πάλιν τῶν περὶ Ἰλίου με τόπων ἀνέμνησας. ἢ τῶν οἰκείων κακῶν. ὑπομνησιν δὲ ἔχει, περιττεύουσης τῆς ἐν, προθέσεως. Ὦ λῷστε τῶν πρὶν ἐντόπων. ὦ βέλτιστε. τῶν πλησιασάντων μοι πρίν. ἢ τῶν περὶ ὁ λυμνία.

Ε ἰ σὺ τἀν ἐμοί. λείπει ἡ ὡς. ἵν᾽ ᾖ, εἰς τὴν μισουμένην μοι. Φίλα μοι φίλα. φίλα μοι βουλομένῳ. ἡδέως ἂν πλεύσαιμι κελεύεις. Ἴωμεν ναὸς ἵν᾽ ἡμῖν. ὅπου ἡμῖν ἀφῖκται ἡ ναῦς. ἀντὶ τοῦ ναὸς, ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν ναῦν. Μὴ πρὸς ἀραίου. ἀρὰ, ἡ εὐχή. ἀραῖος δὲ, ὦ πάντες προσευχόμεθα. ἢ ὃν ἐπικαλούμεθα ἀρώμενοι. ὥσπερ δὲ ἱκεσίου λέγεται τοῦ τοὺς ἱκέτας ἐποπτεύοντος, οὕτως ἀραίου, τοῦ τοὺς ἀρωμένοις ἐπισκοποῦντος. Ἔλθῃς. ἀντὶ τοῦ ἀπέλθῃς. Τὸ μετόπιν. μετὰ ταῦτα. μετόπισθεν. Ἐπήλυδες. αὐτόματοι. Τί ῥέξοντες. τί πράξοντες ἐναντία γνώμῃ ἕτερα τῶν πρότερον. Χειμερίῳ λύπᾳ. τραχυτάτῳ πάθει. μεταφορικῶς. οὐκ ἔστι φησὶ μεμπτὸν τὸ δυστυχοῦντι, καὶ παραφθέγγεσθαι. Ἴσθι τόδ᾽ ἔμπεδον. ἀπὸ γίνωσκε, ὅτι οὐκ ἔρχομαι, οὐδ᾽ εἰ αὐτὸς ὁ Ζεὺς με πέλθοι με ταῖς βουλαῖς. βουλέσιν, οὐδ᾽ εἰ κεραυνοῖ με ὁ Ζεὺς ἂν μὴ ἔλθω. γράφεται καὶ αὐγαῖς. ταῖς βροντῶν αὐγαῖς ταῖς κεραυνίοις. ἔστι μὲν λαβεῖν καὶ βροντᾶς, ἀντὶ τοῦ βροντίζεις. καθάπερ καὶ ἐν ὑδροφόροις ἐν Διονύσῳ εἰπεῖν βακχᾶν, ἀντὶ τοῦ βακχευτάν.

Η γένυν, ἢ βελέων τι. ἀντὶ τοῦ πέλεκυν, ἢ ξίφος, ἢ ἀξίνην.

ΦΙΛ εἰ σὺ τἀν ἐμοὶ στυγερὰν
Τρῳάδα γαῖάν μ᾽ ἤλπισας ἄξειν.
ΧΟ τόδ᾽ ἐπεὶ νοῦ κράτιστον.
ΦΙΛ ἀλλά νυν με λείπετ᾽ ἤδη.
ΧΟ φίλα μοι φίλα ταῦτα παρήγγει-
λας ἑκόντι τε πράσσειν.
ἴωμεν, ἴωμεν
ναὸς ἵν᾽ ἡμῖν τέτακται.
ΦΙΛ μὴ πρὸς ἀραίου
Διὸς ἔλθῃς, ἱκετεύω.
ΧΟ μετρίαζε.
ΦΙΛ ὦ ξένοι,
μείνατε πρὸς θεῶν.
ΧΟ τί θροεῖς;
ΦΙΛ αἶ αἶ αἶ αἶ.
δαῖμον, δαῖμον,
ἀπόλωλ᾽ ὦ τάλας.
ὦ ποὺς, ποὺς τί σ᾽ ἔτ᾽ ἐν βίῳ
τεύξω ὁ μετόπιν τάλας.
ὦ ξένοι, ἔλθετ᾽ ἐπήλυδες αὖθις.
ΧΟ τί ῥέξοντες ἀλλοκότῳ γνώμᾳ
τῶν πάρος, ὧν προὔφαινες;
ΦΙΛ οὔτοι νεμεσητὸν
ἀλύοντα χειμερίῳ λύπᾳ,
καὶ παρὰ νοῦν θροεῖν.
ΧΟ βᾶθι νῦν ὦ τάλαν, ὥς σε κελεύομεν.
ΦΙΛ οὐδέ ποτ᾽ οὐδέποτ᾽ ἴσθι τόδ᾽ ἔμπεδον.
ΦΙΛ οὐδ᾽ εἰ πυρφόρος ἀστεροπητὴς
βροντᾶς αὐγαῖς μ᾽ εἶσι φλογίζων.
ἐρρέτω Ἴλιον, οἵθ᾽ ὑπ᾽ ἐκείνῳ
πάντες, ὅσοι τόδ᾽ ἔτλασαν ἐμοῦ ποδὸς
ἄρθρον ἀπῶσαι. ἀλ-
λ᾽ ὦ ξένοι, ἕν γέ μοι
εὖχος ὀρέξατε.
ΧΟ ποῖον ἐρεῖς τόδ᾽ ἔπος;
ΦΙΛ ξίφος, εἴ ποθεν,
ἢ γένυν, ἢ βελέων τι προπέμψατε.

χο ὡς τίνα ῥέξῃς
παλάμαν ἔτι;
φι λ κρᾶτ' ἀπὸ πάντα κ' ἄρθρα τεμῶ χερί.
φονᾷ φονᾷ νόοος ἤδη.
χο τί ἔτι;
φι λ πατέρα ματεύων.
χο ποῖ γᾶς;
φι λ ἐς ἄδου. οὐ γάρ
ἐς φάει γ' ἔτι.
ὦ πόλις, ὦ πόλις πατρία,
πῶς ἂν εἰσίδοιμί σ' ἄ-
θλιός γ' ἀνήρ, ὅς γε σὰν
λιπὼν ἱερὰν λιβάδ', ἐχθροῖς ἔβαν
Δαναοῖς ἀρωγός. ἔτ' οὐδέν εἰμι.
χο ἐγὼ μὲν ἤδη καὶ πάλαι νεὼς ὁμοῦ
στείχων ἂν ἦν σοι τῆς ἐμῆς, εἰ μὴ πέλας
Ὀδυσσέα στείχοντα, τόν τ' Ἀχιλλέως
γόνον πρὸς ἡμᾶς δεῦρ' ἰόντ' ἐλεύσσομεν.
ὀδυ οὐκ ἂν φράσειας ἥν τιν' αὖ παλίντροπος
κέλευθον ἕρπεις ὧδε σὺν σπουδῇ ταχύς;
νεο λύσων ὅσ' ἐξήμαρτον ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ.
ὀδυ δεινόν γε φωνεῖς. ἡ δ' ἁμαρτία τίς ἦν;
νεο ἣν σοὶ πιθόμενος τῷ τε σύμπαντι στρατῷ.
ὀδυ ἔπραξας ἔργον ποῖον, ὧν οὔ σοι πρέπον;
νεο ἀπάταισιν αἰσχραῖς ἄνδρα κ' δόλοισ' ἑλών.
ὀδυ τὸν ποῖον; ὤμοι. μῶν τι βουλεύῃ νέον;
νεο νέον μὲν οὐδέν, τῷ δὲ Ποίαντος τόκῳ.
ὀδυ τί χρῆμα δράσεις; ὥς μ' ὑπῆλθέ τις φόβος;
νεο παρ' οὗπερ ἔλαβον τάδε τὰ τόξ' αὖθις πάλιν.
ὀδυ ὦ Ζεῦ, τί λέξεις; οὔ τί που δοῦναι νοεῖς;
νεο αἰσχρῶς γὰρ αὐτὰ κοὐ δίκῃ λαβὼν ἔχω.
ὀδυ πρὸς θεῶν, πότερα δὴ κερτομῶν λέγεις τάδε;
νεο εἰ κερτόμησίς ἐστι τἀληθῆ λέγειν.
ὀδυ τί φής, Ἀχιλλέως παῖ; τίν' εἴρηκας λόγον;
νεο δὶς ταῦτα βούλει κ' τρὶς ἀναπολεῖν μ' ἔπη;
ὀδυ ἀρχὴν κλύειν ἂν οὐδ' ἅπαξ ἐβουλόμην.
νεο εὖ νῦν ἐπίστω. πάντ' ἀκήκοας λόγον.

Π αλάμαν. πρᾶξιν. ὅθεν ἡ παλάμη. ἡ τέχνη. Φονᾷ. φονᾷ. θανατιᾷ. θανάτου ἐπιθυμεῖ.

ς γε σὰν λιπὼν. ὅς τις ἤτοι καταλιπών σε, ἐγὼ δὲ βοηθὸς τοῖς Ἕλλησιν, οὐκ ἔτι οὐδέν εἰμι.

Ι ερὰν λιβάδα. τὴν τοῦ Σπερχειοῦ ποταμοῦ.

Εγὼ μὲν ἤδη. ἐντεῦθεν ἀπολοῦται τὸ ἐπεισόδιον. Στείχων ἂν ἦν σοι. ἐπορευόμην ἄν. ὁ δὲ σοι παρέλκει. Ην τιν' αὖ. ἀντὶ τοῦ εἰς ποῖον τόπον ἀπέρχῃ. Παλίντροπος. ὀπισθοστροφῆς. ἐπεὶ δὲ ὁ Νεοπτόλεμος ἀποδοῦναι βουλόμενος τὰ τόξα τῷ Φιλοκτήτῃ, ἐπλήσατε αὐτὸν ὁ Ὀδυσσεύς.

Αναπολεῖν μ' ἔπη. τὰ αὐτὰ λέγειν. ἀπὸ τοῦ δεύτερον ἀναπολοῦν τὴν ἠροτριασμένην γῆν.

ὀδυ ἔστιν τις ἔστιν, ὅς σε κωλύσει τὸ δρᾶν.
νεο τί φῄς; τίς ἔσται μ' οὑπικωλύσων τάδε;
ὀδυ ξύμπας Ἀχαιῶν λαός, ἐν δὲ τοῖσδ', ἐγώ.
νεο σοφὸς πεφυκὼς, οὐδὲν ἐξαυδᾷς σοφόν.
ὀδυ σὺ δ' οὔτε φωνεῖς, οὔτε δρασείεις σοφόν.
νεο ἀλλ' εἰ δίκαια, τῶν σοφῶν κρείσσω τάδε.
ὀδυ καὶ πῶς δίκαιον ἅ γ' ἔλαβες βουλαῖς ἐμαῖς,
πάλιν μεθεῖναι ταῦτα; νεο. τὴν ἁμαρτίαν
αἰσχρὰν ἁμαρτὼν, ἀναλαβεῖν πειράσομαι.
ὀδυ στρατὸν δ' Ἀχαιῶν οὐ φοβῇ πράσσων τάδε;
νεο ξὺν τῷ δικαίῳ, τὸν σὸν οὐ ταρβῶ φόβον.
ἀλλ' οὐδέ τοι σῇ χειρὶ πείθομαι τὸ δρᾶν.
ὀδυ οὔτ' ἄρα Τρωσὶν, ἀλλὰ σοὶ μαχούμεθα.
νεο ἔστω τὸ μέλλον. χεῖρα δεξιὰν ὁρᾷς
κώπης ἐπιψαύουσαν; ὀδυ. ἀλλὰ κἀμέ τοι
ταὐτὸν τόδ' ὄψει δρῶντα, κοὐ μέλλοντ' ἔτι.
καί τοι σ' ἐάσω, τῷ δὲ σύμπαντι στρατῷ
λέξω τάδ' ἐλθὼν, ὅς σε τιμωρήσεται.
νεο ἐσωφρόνησας. κἂν τὰ λοίφ' οὕτω φρονῇς,
ἴσως ἂν ἐκτὸς κλαυμάτων ἔχοις πόδα.
σὺ δ' ὦ Ποίαντος παῖ, Φιλοκτήτην λέγω,
ἔξελθ' ἀμείψας τάσδε πετρήρεις στέγας.
φιλ τίς αὖ παρ' ἄντροις θόρυβος ἵσταται βοῆς;
τί μ' ἐκκαλεῖσθε; τοῦ κεχρημένοι † ξένοι;
ὤμοι. κακὸν τὸ χρῆμα. μῶν τί μοι μέγα
πάρεστε πρὸς κακοῖσι πέμποντες κακόν;
νεο θάρσει. λόγους δ' ἄκουσον, οὓς ἥκω φέρων.
φιλ δέδοικ' ἔγωγε. καὶ τὰ πρὶν γὰρ ἐκ λόγων
καλῶν, κακῶς ἔπραξα, σοῖς πεισθεὶς λόγοις.
νεο οὔκουν ἔνεστι καὶ μεταγνῶναι πάλιν;
φιλ τοιοῦτος ἦσθα τοῖς λόγοισι, χὤτε μου
τὰ τόξ' ἔκλεπτες, πιστὸς, ἀτηρὸς λάθρᾳ.
νεο ἀλλ' οὔ τι μὴν νῦν. βούλομαι δέ σου κλύειν,
πότερα δέδοκταί σοι μένοντι καρτερεῖν,
ἢ πλεῖν μεθ' ἡμῶν; φι. παῦε. μὴ λέξῃς πέρα.
μάτην γὰρ ἂν εἴπῃς τι, πάντ' εἰρήσεται.
νεο οὕτω δέδοκται; φι. καὶ πέρα γ' ἴσθ' ἢ λέγω.

Α μείψας. καταλιπών.

† κεχρημένοι

Α ἀλλ' οὔ τι μὴν νῦν. δόλιος φανοῦμαι δηλονότι.

ΑΙ ἡ λέξῃς πέρα. μὴ περαιτέρω εἴπῃς. ὅσα γὰρ ἂν εἴπῃς, μάταια λέξεις.

νεο ἀλλ' ἤθελον μὲν ἄν σε πεισθῆναι λόγοις
ἐμοῖσιν. εἰ δὲ μή τι πρὸς καιρὸν λέγων
κυρῶ, πέπαυμαι. φι. πάντα γὰρ φάσεις μάτην.
οὐ γάρ ποτ' εὔνουν τὴν ἐμὴν κτήσει φρένα,
ὅστις γ' ἐμοῦ δόλοισι τὸν βίον λαβὼν,
ἀπεστέρηκας, κᾆτα νουθετεῖς ἐμὲ
ἐλθὼν, ἀρίστου πατρὸς ἔχθιστος γεγώς;
ὄλοισθ' Ἀτρεῖδαι μὲν μάλιστ'. ἔπειτα δὲ,
ὁ Λαρτίου παῖς, καὶ σύ. νεο. μὴ ἐπεύξῃ πέρα.
δέχου δὲ χειρὸς ἐξ ἐμῆς βέλη τάδε.
φιλ πῶς εἶπας; οὐκ ἆρα δεύτερον δολούμεθα;
νεο ἀπώμοσ' ἁγνοῦ Ζηνὸς ὑψίστου σέβας.
φιλ ὦ φίλτατ' εἰπὼν, εἰ λέγεις ἐτήτυμα.
νεο τοὔργον παρέσται φανερόν. ἀλλὰ δεξιὰν
πρότεινε χεῖρα, καὶ κράτει τῶν σῶν ὅπλων.
οδυ ἐγὼ δ' ἀπαυδῶ γ' ὡς θεοὶ ξυνίστορες
ὑπὲρ Ἀτρειδῶν, τοῦ τε σύμπαντος στρατοῦ.
φιλ τέκνον, τίνος φώνημα; μῶν Ὀδυσσέως
ἐπῃσθόμην; οδ. σάφ' ἴσθι. καὶ πέλας γ' ὁρᾷς
ὅς σ' ἐς τὰ Τροίας πεδί' ἀποστελῶ βίᾳ.
ἐάν τ' Ἀχιλλέως παῖς, ἐάν τε μὴ θέλῃ.
φιλ ἀλλ' οὔ τι χαίρων, ἢν τόδ' ὀρθωθῇ βέλος.
νεο ἆ. ἆ. μηδαμῶς μὴ πρὸς θεῶν, μεθῇς βέλος.
φιλ μέθες με πρὸς θεῶν χεῖρα φίλτατον τέκνον.
νεο οὐκ ἂν μεθείην. φιλ. φεῦ. τί μ' ἄνδρα πολέμιον,
ἐχθρόν τ' ἀφείλου μὴ κτανεῖν τόξοις ἐμοῖς;
νεο ἀλλ' οὔτ' ἐμοὶ καλὸν τόδ' ἐστὶν, οὔτε σοί.
φιλ ἀλλ' οὖν τοσοῦτόν γ' ἴσθι, τοὺς πρώτους στρατοῦ,
τοὺς τῶν ἀχαιῶν ψευδοκήρυκας, κακοὺς
ὄντας πρὸς αἰχμὴν, ἐν δὲ τοῖς λόγοις, θρασεῖς.
νεο εἶεν. τὰ μὲν δὴ τόξ' ἔχεις. κοὐκ ἔσθ' ὅτου
ὀργὴν ἔχοις ἂν, οὐδὲ μέμψιν εἰς ἐμέ.
φιλ ξύμφημι. τὴν φύσιν δ' ἔδειξας ὦ τέκνον,
ἐξ ἧς ἔβλαστες. οὐχὶ Σισύφου πατρὸς,
ἀλλ' ἐξ Ἀχιλλέως, ὃς μετὰ ζώντων θ' ὅτ' ἦν
ἤκου' ἄριστα, νῦν δὲ τῶν τεθνηκότων.
νεο ἥσθην πατέρα τε τὸν ἐμὸν εὐλογοῦντά σε,

Δ ὀλούμεθα, ἀπατώμεθα.

Ω σ θεοὶ ξυνίστορες. μαρτύρομαι τοὺς θεοὺς, ὅτι ὁ τῷ, εἰς χάριν τοῦ στρατείαν τῷ τῶν ἀτρειδῶν.

Α χιλλέως παῖς, ἐάν τε μὴ θέλῃ. οὐκ εἶπε σὺ θέλει, ἵνα μὴ δόξῃ συμψηφίζεσθαι αὐτοῦ τῷ βουλήματι.

Ἀλλ' οὖν τοσοῦτον. ἀλλ' οὐ γενναῖον ἄνδρα φονεύσω. πάντες γὰρ οἱ κήρυκες τῶν ἑλλήνων, ἀσθενεῖς εἰσι, καὶ ἡ ἀνδρεία αὐτῶν, ἄχρι τοῦ λέγειν.

αὐτὸν τὰ μὲν ὧν δέ σοῦ τυχεῖν ἐφίεμαι,
„ ἄκουσον. ἀνθρώποισι τὰς μὲν ἐκ θεῶν
„ τύχας δοθείσας, ἔστ' ἀναγκαῖον φέρειν.
„ ὅσοι δ' ἑκουσίοισιν ἔγκεινται βλάβαις
„ ὥσπερ σύ, τούτοις οὔτε συγγνώμην ἔχειν
„ δίκαιόν ἐστιν, οὔτ' ἐπικτείρειν τινά.
σὺ δ' ἠγρίωσαι. κοὔτε σύμβουλον δέχῃ.
ἐάν τε νουθετῇ τις εὐνοίᾳ λέγων,
στυγεῖς, πολέμιον δυσμενῆ θ' ἡγούμενος.
ὅμως δὲ λέξω. Ζῆνα δ' ὅρκιον καλῶ.
καὶ ταῦτ' ἐπίστω. καὶ γράφου φρενῶν ἔσω.
σὺ γὰρ νοσεῖς τόδ' ἄλγος ἐκ θείας τύχης,
Χρύσης πελασθεὶς φύλακος, ὃς τὸν ἀκαλυφῆ
σηκὸν φυλάσσει κρύφιος οἰκουρῶν ὄφις.
καὶ παῦλαν ἴσθι τῆσδε μή ποτ' ἐντυχεῖν
νόσου βαρείας, ὡς ἂν αὑτὸς ἥλιος
ταύτῃ μὲν αἴρῃ, τῇδε δ' αὖ δύνῃ πάλιν,
πρὶν ἂν τὰ Τροίας πεδί' ἑκὼν αὐτὸς μόλῃς.
καὶ τῶν παρ' ἡμῖν ἐντυχὼν Ἀσκληπιδῶν,
νόσου μαλαχθῇς τῆσδε. καὶ τὰ πέργαμα
ξὺν τοῖσδε τόξοις, ξύν τ' ἐμοὶ πέρσας φανῇς.
ὡς δ' οἶδα ταῦτα τῇδ' ἔχοντ', ἐγὼ φράσω.
ἀνὴρ γὰρ ἡμῖν ἔστιν ἐκ Τροίας ἁλούς,
Ἕλενος ἀριστόμαντις. ὃς λέγει σαφῶς
ὡς δεῖ γενέσθαι ταῦτα. καὶ πρὸς τοῖσδ' ἔτι,
ὡς ἔστ' ἀνάγκη τοῦ παρεστῶτος θέρους,
Τροίαν ἁλῶναι πᾶσαν. ἢ δίδωσ' ἑκὼν
κτείνειν ἑαυτόν, ἢν τάδε ψευσθῇ λέγων.
ταῦτ' οὖν ἐπεὶ κάτοισθα, συγχώρει θέλων.
καλὴ γὰρ ἡ 'πίκτησις, Ἑλλήνων ἕνα
κριθέντ' ἄριστον, τοῦτο μὲν παιωνίας
εἰς χεῖρας ἐλθεῖν. εἶτα τὴν πολύστονον
Τροίαν ἑλόντα, κλέος ὑπέρτατον λαβεῖν.
ΦΙΛ. ὦ στυγνὸς αἰών, τί με τί δῆτ' ἔχεις ἄνω
βλέποντα, κοὐκ ἀφῆκας εἰς ᾅδου μολεῖν;
οἴμοι. τί δράσω; πῶς ἀπιστήσω λόγοις
τοῖς τοῦδ', ὃς εὔνους ὢν ἐμοὶ παρῄνεσεν;

Α νθρώποισι, τὰς μὲν ἐκ θεῶν. πᾶς ἄνθρωπος ἐκ θεοῦ πάσχων ἀνέγκλητός ἐστιν. ὅσοι δὲ δὴ τὴν ἰδίαν προαίρεσιν νοσοῦσιν, ὥσπερ σύ, οὐδὲ ἐλέους ἄξιοι τυγχάνουσι.

Σ ὺ γὰρ νοσεῖς. σὺ γὰρ Φιλοκτῆτα νοσεῖς ἐκ θείας προνοίας, πλησίον ἀπελθὼν τοῦ ὄφεως, τοῦ φυλάττοντος τὸ ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς. καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις εἰ μὴ ὑπὸ τῶν Ἀσκληπιαδῶν. Ταύτῃ μὲν αἴρῃ. ταύτῃ μὲν ἀνατέλλῃ, ταύτῃ δὲ δύνῃ. ὅ ἐστι δὴ παντός.

Κ αλὴ γὰρ ἡ 'πίκτησις. ἡ κτῆσις τῆς δόξης. καλὸν κτῆμα ὠφεληθῆναι καὶ κλέος κτώμενον ἐκ τῆς προθέσεως τοῦ Ἰλίου καὶ θεραπευόμενον.

ἀλλ' εἰκάθω δῆτ'. εἶτα πῶς ὁ δύσμορος
εἰς φῶς τάδ' ἔρξας εἶμι; τῷ προσήγορος;
πῶς ὦ τὰ πάντ' ἰδόντες ἀμφ' ἐμοῦ κύκλοι,
ταῦτ' ἐξανασχήσεσθε τοῖσιν Ἀτρέως
ἐμὲ ξυνόντα παισὶν, οἵ μ' ἀπώλεσαν;
πῶς τῷ πανώλει παιδὶ τῷ Λαερτίου;
οὐ γάρ με τἄλγος τῶν παρελθόντων δάκνει.
ἀλλ' οἷα χρὴ παθεῖν με πρὸς τούτων ἔτι,
„ δοκῶ προλεύσσειν. οἷς γὰρ ἡ γνώμη κακῶν
„ μήτηρ γένηται, τἄλλα παιδεύει κακά.
καὶ σοῦ δ' ἔγωγε θαυμάσας ἔχω τόδε.
χρῆν γάρ σε μήτ' αὐτόν ποτ' ἐς Τροίαν μολεῖν,
ἡμᾶς τ' ἀπείργειν, οἵ τέ σου καθύβρισαν
πατρὸς γέρας συλῶντες, οἳ τὸν ἄθλιον
Αἴανθ' ὅπλων σοῦ πατρὸς ὕστερον δίκῃ
Ὀδυσσέως ἔκειναν. εἶτα τοῖσδε σὺ
εἰ ξυμμαχήσων, κἄμ' ἀναγκάζεις τάδε;
μὴ δῆτα τέκνον. ἀλλ' ἅ μοι ξυνώμοσας,
πέμψον πρὸς οἴκους. καὐτὸς ἐν Σκύρῳ μένων,
ἔα κακῶς αὐτοὺς ἀπόλλυσθαι κακούς.
χοὕτω διπλῆν μὲν ἐξ ἐμοῦ κτήσῃ χάριν,
διπλῆν δὲ πατρός. κοὐ κακοὺς ἐπωφελῶν,
δόξεις ὅμοιος τοῖς κακοῖς πεφυκέναι.

Πῶς ὦ τὰ πάντα ἰδόντες. τὰ περὶ ἐμὲ πάθη εἰδότες ἐνιαυτοὶ τοῦ αἰῶνος χρόνοι.

Οὐ γάρ μ' ἔτ' ἄλγος. οὐ λυπεῖ με τὰ φθάσαντα, ἀλλὰ διὰ τὰ μέλλοντα δυσφορῶ. οἱ γὰρ ἔχοντες φαύλην τὴν γνώμην, ἀκόλουθα τῷ λογισμῷ διαπράττονται.

Θαυμάσας ἔχω. θαυμάζω σου καὶ καταγινώσκω σου.

ΝΕΟ. λέγεις μὲν εἰκότ'. ἀλλ' ὅμως σε βούλομαι
θεοῖς τε πιστεύσαντα, τοῖς τ' ἐμοῖς λόγοις,
φίλου μετ' ἀνδρὸς τοῦδε, τῆσδ' ἐκπλεῖν χθονός.

Θεοῖς τε πιστεύσαντα. διὰ τὴν Ἑλένου μαντείαν.

ΦΙΛ. ἦ πρὸς τὰ Τροίας πεδία καὶ τὸν Ἀτρέως
ἔχθιστον υἱὸν, τῷδε δυστήνῳ ποδί;
ΝΕΟ. πρὸς τοὺς μὲν οὖν σε τήνδε τ' ἔμπυον βάσιν,
παύσοντας ἄλγους, κἀποσώζοντας νόσου.
ΦΙΛ. ὦ δεινὸν αἶνον αἰνέσας, τί φῂς ποτε;
ΝΕΟ. ἃ σοί τε κἀμοὶ κάλ' ὁρῶ τελούμενα.
ΦΙΛ. καὶ ταῦτα λέξας, οὐ καταισχύνειν θεούς;
ΝΕΟ. πῶς γάρ τις αἰσχύνοιτ' ἂν ὠφελούμενος;
ΦΙΛ. λέγεις δ' Ἀτρείδαις ὄφελος, ἢ 'π' ἐμοὶ τάδε;
ΝΕΟ. σοί που φίλος γ' ὤν, χὠ λόγος τοιόσδε μου.
ΦΙΛ. πῶς, ὅς γε τοῖς ἐχθροῖσιν ἐκδοῦναι θέλεις;

Ἔμπυον. δίυγρον. διὰ τὸ ἕλκος πύου πεπληρωμένην. ὅ ἐστι, σήψεως. ὁ δὲ νοῦς, ἀλλ' οὐδὲ πρὸς ἐκείνους ἄπει, ἀλλὰ καὶ τοὺς θεραπεύσοντάς σε.

ΝΕΟ. ὦ τᾶν, διδάσκου μὴ θρασύνεσθαι κακοῖς.
ΦΙΛ. ὀλεῖς με, γιγνώσκω σε, τοῖσδε τοῖς λόγοις.
ΝΕΟ. οὔκουν ἔγωγε. φημὶ δ' οὔ σε μανθάνειν.
ΦΙΛ. ἔγωγ' Ἀτρείδας ἐκβαλόντας οἶδά με.
ΝΕΟ. ἀλλ' ἐκβαλόντες, εἰ πάλιν σώσουσ', ὅρα.
ΦΙΛ. οὐδέποθ' ἑκόντα γ' ὥστε τὴν Τροίαν ἰδεῖν.
ΝΕΟ. τί δῆτ' ἂν ἡμεῖς δρῷμεν, εἰ σέ γ' ἐν λόγοις
πείσειν δυνησόμεσθα μηδὲν ὧν λέγω;
ὡς ῥᾷστ' ἐμοὶ μὲν τῶν λόγων λῆξαι, σὲ δὲ
ζῆν ὥσπερ ἤδη ζῇς ἄνευ σωτηρίας.
ΦΙΛ. ἔα με πάσχειν ταῦθ', ἅπερ παθεῖν με δεῖ.
ἃ δ' ᾔνεσάς μοι δεξιᾶς ἐμῆς θιγών,
πέμπειν πρὸς οἴκους, ταῦτά μοι πρᾶξον τέκνον,
καὶ μὴ βράδυνε, μηδ' ἐπιμνησθῇς ἔτι
Τροίας. ἅλις γάρ μοι τεθρήνηται γόοις.
ΝΕΟ. εἰ δοκεῖ, στείχωμεν. ΦΙ. ὦ γενναῖον εἰρηκὼς ἔπος.
ΝΕΟ. ἀντέρειδε νῦν βάσιν σήν. ΦΙ. εἰς ὅσον γ' ἐγὼ σθένω.
ΝΕΟ. αἰτίαν δὲ πῶς Ἀχαιῶν φεύξομαι; ΦΙ. μὴ φροντίσῃς.
ΝΕΟ. τί δ' ἐὰν πορθῶσι χώραν τὴν ἐμήν; ΦΙ. ἐγὼ παρὼν,
ΝΕΟ. τίνα προσωφέλησιν ἔρξεις; ΦΙ. βέλεσι τοῖς Ἡρακλεί(οις,
ΝΕΟ. πῶς λέγεις; * ΦΙ. εἴρξω πελάζειν σῆς
πάτρας.
ΝΕΟ. ἀλλ' εἰ δρᾷς ταῦθ' ὥσπερ αὐδᾷς, στεῖχε προσ(κύσας χθόνα.
ΗΡ. μήπω γε, πρὶν ἂν τῶν ἡμετέρων
ἀΐῃς μύθων παῖ Ποίαντος.
φάσκειν δ' αὐδὴν τὴν Ἡρακλέους,
ἀκοῇ τε κλύειν, λεύσσειν τ' ὄψιν.
τὴν σὴν δ' ἥκω χάριν, οὐρανίας
ἕδρας προλιπών,
τὰ Διὸς φράσων βουλεύματά σοι,
κατερητύσων θ' ὁδὸν, ἣν στέλλῃ.
σὺ δ' ἐμῶν μύθων ἐπάκουσον.
καὶ πρῶτα μέν σοι τὰς ἐμὰς λέξω τύχας.
ὅσους πονήσας, καὶ διεξελθὼν πόνους,
ἀθάνατον ἀρετὴν ἔσχον, ὡς πάρεσθ' ὁρᾶν.
καὶ σοὶ σάφ' ἴσθι τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν.
ἐκ τῶν πόνων τῶνδ' εὐκλεᾶ θέσθαι βίον.
ἐλθὼν δὲ σὺν τῷδ' ἀνδρὶ πρὸς τὸ Τρωικὸν

Ω τᾶν. διδάσκου. μάνθανε φησὶ μὴ ἐν τοῖς κακοῖς ἐπαίρεσθαι.

Ἅλις γάρ μοι τεθρήνηται λόγοις. γράφεται γόοις. πάλαι δὲ Τροίαν τέθνηκα φησιν. εἰ δοκεῖ στείχωμεν. εἰς τὴν πατρίδα. ἀπατᾷ δὲ καὶ θέλει ἄξαι εἰς τὴν Τροίαν. αἰτίαν δὲ τῶν. πῶς φησιν ἀναίτιος γένωμαι τοῖς Ἕλλησι. χώραν τὴν ἐμήν. τὴν Σκῦρον.

Λεύσσειν τ' ὄψιν. ὑπολάμβανε ὁρᾶν τὸν Ἡρακλέα.

πόλισμα, πρῶτον μὲν νόσου παύσῃ λυγρᾶς,
ἀρετῇ τε πρῶτος ἐκκριθεὶς στρατεύματος,
Πάριν μὲν, ὃς τῶνδ' αἴτιος κακῶν ἔφυ,
τόξοισι τοῖς ἐμοῖσι νοσφιεῖς βίου,
πέρσεις τε Τροίαν, σκῦλά τ' εἰς μέλαθρα σὰ
πέμψεις ἀριστεῖ' ἐκβαλὼν στρατεύματος
Ποίαντι πατρὶ πρὸς πάτρας Οἴτης πλάκα.
ἃ δ' ἂν λάβῃς σὺ σκῦλα τοῦδε τοῦ στρατοῦ
τόξων ἐμῶν μνημεῖα, πρὸς πυρὰν ἐμὴν
κόμιζε. καὶ σοὶ ταῦτ' Ἀχιλλέως τέκνον,
παρῄνεσ'. οὔτε γὰρ σὺ τοῦδ' ἄτερ σθένεις
ἑλεῖν τὸ Τροίας πεδίον, οὔθ' οὗτος σέθεν.
ἀλλ' ὡς λέοντε συννόμω φυλάσσετον
οὗτος σὲ, καὶ σὺ τόνδ'. ἐγὼ δ' Ἀσκληπιὸν
παυστῆρα πέμψω σῆς νόσου πρὸς Ἴλιον.
τὸ δεύτερον γὰρ τοῖς ἐμοῖς αὐτὴν χρεὼν
τόξοις ἁλῶναι. τοῦτο δ' ἐννοεῖσθ', ὅταν
πορθῆτε γαῖαν, εὐσεβεῖν τὰ πρὸς θεούς.
ὡς τἄλλα πάντα δεύτερ' ἡγεῖται πατὴρ
„ Ζεύς. ἡ γὰρ εὐσέβεια συνθνῄσκει βροτοῖς.
„ κἂν ζῶσι, κἂν θάνωσιν, οὐκ ἀπόλλυται.
Φιλ. ὦ φθέγμα ποθεινὸν ἐμοὶ πέμψας,
χρόνιός τε φανείς,
οὐκ ἀπιθήσω τοῖς σοῖς μύθοις.
Νεο. κἀγὼ γνώμῃ ταύτῃ τίθεμαι.
Ἡρα. μὴ νῦν χρόνιοι μέλλετε πράττειν,
καιρὸς καὶ πλοῦς
ὅδ' ἐπείγει γὰρ κατὰ πρύμναν.
Φιλ. φέρε νῦν στείχων, χώραν καλέσω.
χαῖρ' ὦ μέλαθρον ξύμφρουρον ἐμοὶ,
Νύμφαι τ' ἔνυδροι λειμωνιάδες,
καὶ κτύπος ἄρσην πόντου προβολῆς,
οὗ πολλάκι δὴ τοὐμὸν ἐτέγχθη
κρᾶτ' ἐνδόμυχον πληγῇσι νότου.
πολλὰ δὲ φωνῆς τῆς ἡμετέρας
Ἑρμαῖον ὄρος παρέπεμψεν ἐμοὶ
στόνον ἀντίτυπον χειμαζομένῳ.

Τόξων ἐμῶν μνημεῖα. ἀντὶ τοῦ ἐκ τῶν ἀριστείων κἀμὲ τίμησον.

Πρὸς πυρὰν ἐμήν. τὴν ἐν τῇ Οἴτῃ.

Εὐσεβεῖν τὰ πρὸς θεούς. αἰνίττεται τοῦτο εἰς Νεοπτόλεμον. ἐν γὰρ τῇ τοῦ Ἰλίου ἁλώσει, ἀπέκτεινε τὸν Πρίαμον, προσφυγόντα τῷ βωμῷ τοῦ ἑρκείου Διός.

Τίθεμαι. συγκατατίθεμαι.

Φέρε νῦν στείχων χώραν καλέσω. ἀσπάσομαι, ἀναχωρῶν. Ξύμφρουρον ἐμοί. τὸ φρουρῆσάν με καὶ φυλάξαν. Κτύπος ἄρσην. ἰσχυρὸς. ἔντονος. Ἑρμαῖον ὄρος. δύναται πάντα τὰ ὄρη ἕρμαια καλεῖσθαι, ὅτι νόμιος ὁ θεός. καὶ ὄρειος ὁ Ἑρμῆς. ἔστι δὲ καὶ ἕρμαιον, οὕτως ἐν Λήμνῳ καλούμενον. ἐμοὶ δέ φησι πολλὰ βοῶντι, καὶ τὸ ἕρμαιον ὄρος ἀντεφθέγξατο.

Ἀντίτυπον. ἀμοιβαῖον. ἀντίμιμον.

Νῦν δ᾽ ὦ κρῆναι γλυκιόν τε ποτόν. ἢ λύκιον. ἢ οὕτω καλουμένη κρήνη ἐν λήμνῳ, λυκίου ἀπόλλωνος. ἢ οἷον ἐν ἐρημίᾳ, ὑπὸ λύκων πινόμενον. Δόξης οὔποτε. τῆς οἰκήσεως. αὐτὶ τοῦ οὐδέποτε ταύτῃ οἰκηθέντες, οὐδὲ ἐλπίσαντες τελευτῆσαι, ὥστε ἀπελθεῖν εἰς τροίαν. Γνώμη τε φίλων. τοῦ ἡρακλέους. ἢ τοῦ νεοπτολέμου. Δαίμων ὅς. τινὲς τὸν ἡρακλέα. ἔνιοι τὴν τύχην.

νῦν δ᾽ ὦ κρῆναι γλυκιόν * τε ποτὸν,
λείπομεν, ὑμᾶς λείπομεν ἤδη,
δόξης οὔποτε τῆσδ᾽ ἐπιβάντες.
χαῖρ᾽ ὦ λήμνου πέδον ἀμφίαλον,
καί μ᾽ εὐπλοίᾳ πέμψον ἀμέμπτως,
ἔνθ᾽ ἡ μεγάλη μοῖρα κομίζει
γνώμη τε φίλων, χ᾽ ὦ πανδαμάτωρ
δαίμων, ὃς ταῦτ᾽ ἐπέκρανεν.

ΧΟ. χωρῶμεν, ἰδοὺ πάντες ἀολλεῖς,
νύμφαις ἁλίαισιν ἐπευξάμενοι,
νόστου σωτῆρας ἱκέσθαι.

ΤΕΛΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ.

Omnes ſunt quaterni, præter ※ qui eſt Titulus, & σ. qui eſt quinternio.

Folio 144. facie 2. linea 29. in quibuſdam exemplaribus lege quæ confuſa erant hoc modo: Cυ ὦ γᾶσ παῖ. τὸν κέρβερον δ᾽ εὐθυμίζομαι, τῷ δὲ ξένῳ ὁρμωμένῳ, καὶ περῶντι &c.

FRANCOFVRTI, EX OFFICINA PETRI BRVBACHII, ANNO M. D. XLIIII.

